

Giới thiệu Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert

Ta là Minh triều một tiểu thần tóm tắt: Phương hồng lên làm sùng dê thủy thôn thổ địa thần, ân. Tỏ vẻ thực trứng đầu.

Thành một cái không hương khói, không miếu thờ, không tín đồ tam không người viên liên tính, chính là vì cái gì liên hậu trường đều không có. Ngọc Đế đâu? Diêm Vương đâu? Thành hoàng đâu? Người đặc mã chính là ra tới cái yêu quái đều hảo a!

Không có biện pháp, nếu cái gì đều không có, vậy chỉ có thể chính mình phấn đấu.

“Nghe nói trong thôn từ đường mỗi năm chịu người cung phụng, hương khói thực phong phú a.”.....

“Ta đi rất nhanh sẽ trở lại!”.....

“Nghe nói trong huyện văn miếu thường xuyên bị người đọc sách tế bái, hương khói cũng phong phú.”.....

“Ta đi rất nhanh sẽ trở lại!”.....

.....

“Nghe nói triều đình Thái Miếu.”.....

“Ta đi đi. Ân. Nếu không chờ thành đế quân lại đi?” Phương hồng cắn ngón tay, lâm vào trầm tư, cái này khó khăn lược cao a.

Đây là một cái về chức tràng chuyện xưa, đây là một cái về thổ địa thần ngao thành đế quân gian nan thắng chức nhớ.

Chúng ta khẩu hiệu là: Không có sâu răng. Sai rồi sai rồi, là phương hồng xuất chinh, không có một ngọn cỏ!

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Sấm Sét

Tháng bảy mưa dầm dề, cố gắng hết sức chọc người ghét. Có lúc một chút là có thể là chừng mấy ngày, con đường trở nên trơn trượt khó đi, cho dù là ăn quần khô nông dân, cũng không muốn ở nơi này dạng khí trời trong xuất hành.

"Phi phi, Phương Đại Nguyên, người nằm mơ, ta chính là chết đói cũng không đi trở về đi học." Ở góc xoáy nước Thôn giữa sườn núi, có đang lúc rách nát nhỏ thấp thổ địa Miếu, một cái ước chừng mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên từ màn mưa bên trong xông vào.

Hắn dùng lực ói hai cái thêm vào trong miệng nước mưa, trong miệng đang tức miệng mắng to, "Ngay cả hộp quẹt cũng ướt, nghĩ (muốn) đốt lửa cũng không được." Mặc dù là mùa hè, nhưng nước mưa đem thân thể làm ướt, khí lạnh vẫn đủ nặng, thiếu niên cố gắng xoa xoa tay, sau đó hung hăng nhảy mấy cái.

"Rào." Hắn trên đỉnh đầu một mảng lớn mảnh ngói bỗng nhiên rớt xuống, đồng thời hạ xuống, còn có tích hồi lâu nước mưa. Thiếu niên này bị dọa sợ đến hướng bên cạnh giật mình, nguy hiểm lại càng nguy hiểm đem mảnh ngói cho tránh qua đi.

"Bà nội, hù chết người phương Hồng đại gia." Thiếu niên vỗ vỗ chính mình gây yếu lòng ngực, sau đó hướng kia mấy miếng ngói vỗ dùng sức ói mấy hóp nước miếng.

Hắn nhìn trên nóc nhà cái đó phá động, liền hướng đến bên trong chen chúc chen chúc. Cái này thổ địa Miếu không lớn, hắn chẳng qua là đi mấy bước, cũng đã đến gần bên trong thổ địa công công thần tượng.

Dùng đất sét hỗn hợp gỗ tạo ra thổ địa công công, trên mặt mang theo chân thành nụ cười, nhìn để cho người nghĩ (muốn) phải thân cận. Nhưng là hắn đầu này cũng không biết lúc nào thiếu sót một khối, chỉ còn lại nửa lỗ mũi và cái miệng, trên người cũng là rách rách rưới rưới, ở nơi này âm lãnh khí trời, để cho phương Hồng cảm thấy sau tích lương có chút lạnh cả người.

Ở đất đai này công hai bên, viết một đôi câu đối. Mặc dù phương Hồng không thể nào biết chữ, nhưng hắn từ nhỏ cuộc sống ở thôn này trong, đã sớm nghe người ta nói qua nơi này viết cái gì. "Club đôi với (đúng) núi xanh thiên cô Tú, Miếu hướng nước biếc vạn năm dài."

"Hắc hắc, người miếu nhỏ đúng là hướng về phía thanh sơn lục thủy, có thể tưởng tượng muốn truyền lưu cái vạn năm nhưng không dễ dàng, ở qua mấy năm, người lão sợ là muốn chuyển chuyển ở." Phương Hồng nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, thuận miệng nhạo báng thổ địa công công.

Kìa tượng bùn Thổ Địa Thần, vẫn là liệt cái miệng, cười ha ha, tựa hồ còn nghĩ ban đầu chính mình mới xây ngôi miếu này Vũ thời điểm rạng rỡ cảnh

tượng.

Phương Hồng mặc dù là một nhanh nhẹn tính tình, nhưng là một mình làm bầm lều bầu nói chuyện, cũng cố gắng hết sức không vui, vừa vặn, hấn cũng cảm thấy mệt mỏi, liền đem trên mặt đất bề thảo hướng bàn thờ bên cạnh long khép, đặt mông ngồi lên, sau đó cái ót hướng bàn thờ một chân bên trên dựa vào một chút, liền chuẩn bị nghỉ một chút một hồi.

Đang lớn mạnh ước thời gian uống cạn nửa chén trà, phương Hồng lại mở mắt. Hấn căn bản là không rảnh rỗi, phía dưới mông giống như là trường đình từ như thế, cố gắng hết sức không được tự nhiên xoay uốn người thể.

"Đây là vật gì." Thân thể của hấn lắc một cái, liền phát giác không đúng, phía dưới mông tựa hồ có một cái lạc~ người đồ vật, để cho hấn cảm thấy rất không thoải mái.

Phương Hồng nâng lên cái mông, ở phía dưới móc móc, ước chừng mấy hơi công phu, liền lấy ra một cây nhánh trúc đi ra.

"Bà nội, ta làm là thứ tốt gì đâu rồi, nguyên lai là một cây nhà xí tiền đặt cuộc." Nhìn lấy trong tay nhánh trúc, phương Hồng chề đem ném qua một bên. Nhà bọn họ trong cầu tiêu, vật này có tận mấy cái đâu rồi, đi nhà cầu xong, hướng về phía cái mông Mông đít như vậy quét qua, liền xong chuyện. Không biết được là cái nào thất đức gia hỏa, lại đem nhà xí tiền đặt cuộc để ở chỗ này, cũng không biết mình vừa mới có hay không trúng chiêu.

Ném nhánh trúc sau khi, phương Hồng tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần. Như vậy cái mưa dầm ngày, cũng không thể về nhà, chỉ có thể ở chỗ này đến. Bất quá, cùng về nhà đi học so sánh, hay lại là nơi này còn dễ chịu hơn một chút.

"Lộc cộc đi." Bên ngoài nước mưa đánh phía trước tấm đá mặt đất, lại nằm ước chừng một thời gian uống cạn chun trà, hấn lần nữa ngồi không yên. Sơn đen nước sơn con người khắp nơi loạn chuyển, nghĩ (muốn) ở nơi này nhỏ mọn chật hẹp tiêu trong ngôi miếu đồ nát, tìm ra một chút có ý tứ đồ vật.

"Phía trên này thật giống như có chữ viết, thật hấn bà nội chán ghét, ai sẽ ở nhà xí tiền đặt cuộc phía trên viết chữ?" Phương Hồng con mắt rơi vào vừa mới bị hấn vứt bỏ trúc tiền đặt cuộc phía trên, tựa hồ thấy một hàng chữ nhỏ.

"Thanh... Cái gì phúc... Cái gì chính thần,

Gió xoáy nước Thôn Cừ Phẩm thổ địa." Phương Hồng trong ngày thường thấy quyển sách đầu liền đau, nếu không phải buồn chán, cũng sẽ không đi nhận thức phía trên này viết thứ gì. Cứ như vậy một hàng chữ, hấn là như vậy tốn sức Bala nhận thức nửa ngày, mới nhận ra mấy cái. Đây nửa câu sau, bởi vì tương đối đơn giản, hấn miễn cưỡng toàn bộ nhận ra.

Tại hấn học xong mấy chữ này thời điểm, trong bầu trời, bỗng nhiên vang lên một tiếng sấm. Sấm tới cố gắng hết sức đột nhiên, phảng phất ở phương Hồng bên tai nổ tung như thế, tim đột nhiên mấy động, thân thể của hấn bị chấn tê dại, trước mắt từng trận dâng lên Kim Tinh, lằng lằng ngổ tại chỗ.

Ở nông thôn trong, thường thường có ông già nói, không muốn đang đánh lời thời điểm đi ra ngoài, sẽ đem Hồn dọa cho xuống. Hấn trạng huống này, không sai biệt lắm chính là đem Hồn dọa cho xuống.

Phương Hồng chỉ cảm giác mình thân thể lằng lằng, tựa hồ đang đi lên. Loại cảm giác này, giống như là khi còn bé chết chìm một dạng dưới chân đứng không vững, hai tay thế nào phác đăng cũng chạm không tới bên bờ.

Đầu hấn một mảnh trống không, hai tay chỉ lo đang liều mạng phác đăng. www. uukanshu. ne T hấn cảm giác mình thân thể càng ngày càng gấp, cố gắng hết sức khó chịu, tựa hồ tùy thời phải bị chung quanh lạnh giá chiếm đoạt.

Ở phương Hồng ý thức càng ngày càng mơ hồ thời điểm, hấn khuy thấy thân thể của mình. Một cái thân thể gầy nhom, đầu tròn vo thiếu niên, chính chờ dẫn nhìn về phía trước, giống như giống như kẻ ngu.

Lần này, hấn tựa thật giống bắt rom rạ cứu mạng. Cố gắng đuổi ra hai tay mình, hướng thân thể của mình bắt đi. Nhưng là, tùy ý hấn cố gắng như thế nào, đều không cách nào đến gần thân thể của mình.

"Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?" Cái loại này chết chìm cảm giác càng thêm mãnh liệt, một loại kiệt sức cảm giác xông lên thân thể của hấn, hấn cảm thấy tay mình chân bắt đầu như nhũn ra, cách thân thể mình càng ngày càng xa.

Vừa mới dâng lên hy vọng, lần nữa tan biến, để cho phương Hồng cảm thấy lòng như tro nguội, "Ta không nên chết, không nên chết a, cha, ta phải về nhà đi học." Hấn trong lòng hét to.

Dù sao chỉ là một mười sáu tuổi thiếu niên, gặp phải tình huống như vậy, Tự Nhiên bị dọa sợ đến không biết mùi vị, đồng thời cũng là vô cùng hối hận. Hấn là là né tránh đi học mới chạy trốn tới trên núi đến, ai biết sẽ có nguy hiểm tánh mạng a.

Hấn đang ở hối hận không khỏi, lại không có phát hiện, chính mình tung bay ở giữa không trung thân thể, bắt đầu ngưng tụ. Ở dưới người hấn, xuất hiện một đoàn lãnh đạm lãnh đạm sương mù màu trắng.

Mà khói mù ngon nguồn, nhưng là kia một cây bị phương Hồng vứt bỏ nhánh trúc.

"Ai, ta không có chết?" Qua thật lâu, phương Hồng đột nhiên phát hiện, bốn phía âm lãnh kia sức cắn nuốt đo biến mất không thấy gì nữa, thân thể của mình cũng biến thành có lực, dù là treo ở giữa không trung, cũng không có bất kỳ đánh phiêu cảm giác.

Hắn lúc này mới chú ý tới, nguyên lai là cái kia trúc tiên đặt cuộc công lao. "Xem ra là ta trách lầm người, nếu là ta có thể còn sống sót, nhất định đem người cung." Phương Hồng còn kém lệ rơi đầy mặt, nguyên lai không cần chết cảm giác là tươi đẹp như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cái này thì thành Thần

Phương Hồng không biết, mình bây giờ trạng thái, kêu Âm Thần xuất khiếu. Rất nhiều tu hành Âm Thần người, cũng sẽ mượn các loại thủ đoạn, làm cho mình thân hồn từ nhục thân bên trong thoát khỏi. Bất quá, muốn đạt đến đến một bước này, phải nhập định. Chỉ có vào tới định đi, mới có thể trở ra thần tới.

Hắn loại này xuất khiếu phương pháp, cùng những tu hành đó người bất đồng. Hắn là được Lôi Điện kinh sợ, Hồn nhi mới từ trong cơ thể chạy đi. Dân gian cũng có rất nhiều tin đồn, rất nhiều thần thể yếu đuối người, bởi vì bị nào đó kích thích, sẽ để cho Hồn nhi cho làm mất, dưới bình thường tình huống, cần để cho Thần Bà hoặc là người lớn tuổi gọi hồn.

Nếu như thời gian dài ném Hồn, vậy người này cũng liền với kẻ ngu như thế, vô tri vô giác, biết người chỉ có thể cười ngây ngô. Nếu như không có tình huống đặc biệt lời nói, phương Hồng hôm nay liền nguy hiểm.

Bất quá cũng may, cái kia nhánh trúc cứu hắn một mạng.

"Ta đây nên làm gì bây giờ?" Phương Hồng tâm là quyết định, có thể lại có rầu rĩ sự tình sắp xếp ở trước mắt. Hắn cứ như vậy một mực bay trên không trung, không trở lại nhục thân cũng không phải là chuyện tốt a.

Hắn đang suy tư đến, như vậy vừa cúi đầu, thấy trên mặt nhánh trúc. "Này nhánh trúc nhô ra khỏi trắng, có thể cứu ta một mạng, nói không chừng còn có cái gì còn lại diệu dụng, nếu là ta có thể đem nó bắt vào tay liền có thể."

Bất quá ngay sau đó, chính hắn lại bị đã biết ý nghĩ chọc cho vui. Nếu là có thể đi xuống, cần gì phải cầm nhánh trúc đầu rồi, còn không bằng trực tiếp trở lại thân thể của mình.

Nhưng là, ra ý hắn đoán sự tình phát sinh, trên mặt đất cái kia đáng đáp với nhà xí tiên đặt cuộc như thế nhánh trúc, đột nhiên phiêu, Tĩnh Tĩnh phù ở trước mặt hắn.

"Chuyện này... Cái này tốt thân kỳ a!" Phương Hồng con người trừng thật to, khi còn bé thường thường nghe những lão nhân kia đem một ít cổ sự, cái gì có thể bay tới bay lui thần tiên pháp bảo. Khi đó, khỏi phải nói nhiều hâm mộ. Bây giờ có thể thấy được một màn này, đang khiếp sợ sau khi cũng cố gắng hết sức mừng rỡ.

Hắn hướng phía trước đưa tay, đem nhánh trúc cho nắm trong tay, trên đó viết chữ tích, tản ra kim quang nhàn nhạt, với hắn tượng tượng bên trong tiên gia pháp bảo giống nhau như đúc.

"Cho ta trở nên lớn." Phương Hồng nhất thời nổi dậy, hướng về phía nhánh trúc hô to một tiếng, đem chính mình tượng tượng thành những Phi Thiên Độn Địa đó thần tiên, đáng tiếc, nhánh trúc vẫn ở chỗ cũ Tĩnh Tĩnh nằm trong tay hắn, một chút động tĩnh cũng không có.

Thấy cái tình huống này, phương Hồng không khỏi có chút ừ rừ, xem ra vật này không thể trở nên lớn tiểu.

"Tiểu nhà xí tiên đặt cuộc a tiểu nhà xí tiên đặt cuộc, người có thể hay không giúp ta trở lại thân thể của mình, phiêu ở chỗ này rất khó chịu a." Bất quá rất nhanh, hắn liền khôi phục tâm tình, hướng về phía nhánh trúc nhỏ nhắc tới đứng lên.

Theo hắn nhắc tới, tiểu trên nhánh trúc tản mát kim quang càng ngày càng nồng đậm, tựa hồ thật nghe hiểu hắn đang nói gì. "Hắc hắc, ta cũng biết người có thể." Phương Hồng nhìn từng đạo ánh sáng, chết nhìn chòng chọc.

Một điều phía trên chữ viết, càng ngày càng rõ ràng, "Thanh Nguyên phúc đức chính thần, gió xoáy nước Thôn Cừu Phẩm thổ địa." Ngay sau đó, mấy cái này chữ nhỏ, giống như là vật còn sống một dạng từ từ nhuyển động.

Phương Hồng nhìn là vừa hưng phấn cũng sợ hãi, đưa ra đầu ngón tay út, nhẹ nhàng ở mấy chữ này phía trên một chút. "Quét." Bỗng nhiên giữa, trước mặt hắn ánh sáng trở nên cực kỳ đậm đà như mắt, để cho phương Hồng không nhìn được đưa ra một cái tay đi ngăn che.

Chờ đến ánh sáng tản đi, hắn phát hiện ngăn che ở trước mặt cánh tay kia bên trên, bỗng nhiên nhiều một đoạn màu đỏ tay áo. Phương Hồng vội vàng cúi

đầu xuống, phát hiện mình trên người, nhiều một món áo choàng màu đỏ. Lại sờ một cái đầu, trên đầu mình cũng nhiều cái mũ, hai bên còn có run lấy bảy mũ Sí.

Phuong Hồng tại chỗ đi một vòng, phát hiện mình trên người, nhiều một món tương tự với kịch nam phía trên áo choàng, trên đỉnh đầu còn có một cái mũ cánh chuồn (quan tước), dưới chân cũng đạp một đôi giày ống.

Mà bị hấn nắm trong tay cái kia nhánh trúc, cũng thay đổi thành một cây hiện lên Bạch Ngọc ánh sáng miêng ngọc, cầm ở trong tay, chưa nói xong thật uy vũ.

"Xem ta Thanh Thiên Đại lão gia, chém ngươi cái này nghịch tặc, oa nha nha." Phuong Hồng hết sức hưng phấn, tuy nói nhà bọn họ cũng có chút tiền, nhưng cho tới bây giờ không có xuyên qua đẹp mắt như vậy áo choàng, không khỏi nhắc tới ông tay áo,

Hướng trước mặt bước ra mấy bước, trong miệng ô ô nha nha giống như là kịch nam phía trên như vậy kêu.

Chờ đến hấn qua lại đi sau mấy bước mới phát hiện, chính mình lại có thể động. Không như lúc trước như vậy, chỉ có thể bị động trôi lơ lửng ở nơi nào.

Thấy tình huống như vậy, hấn liền thử hướng thân thể của mình đi tới. Thử lần này, phát hiện thật đúng là có thể, thân thể của hấn từ từ hạ xuống, đi tới thân thể bên cạnh.

Cánh tay hấn, có chút đung đung thân thể của mình, liền phát hiện một đạo hấp lực truyền tới, chính mình toàn bộ thân hồn đều bị kéo vào đi. Hấn mất tới sấm lại, chờ đến hấn mở mắt lần nữa thời điểm, phát hiện mình đã vào vào thân thể.

"Ai yêu." Phuong Hồng chỉ cảm thấy trên người bị treo vô số quả cân, cố gắng hết sức nặng nề. So với vừa mới trôi giạt nhẹ, bây giờ để cho hấn cố gắng hết sức không được tự nhiên.

Hấn vừa cúi đầu, phát hiện mình nắm trong tay đến cái đó cò-lê. Lúc này, này căn (cái) cò-lê lại thành trúc cái bộ dáng, bụi bần, hết sức khó coi.

Hấn có chút không phân rõ, www.uukanshu.net vừa mới cảnh tượng đó, rốt cuộc là thật, hay lại là một trận tuyệt vời quái đản ảo giác. Phuong Hồng nhìn chăm chăm nhánh trúc, trong đầu suy nghĩ miên man.

Bỗng nhiên giữa, từng đạo tin tức truyền vào trong óc hấn, để cho hấn suy nghĩ hơi có chút đau nhói. Ngay sau đó, hấn cũng cảm giác được, chính mình hai con mắt, tựa hồ thấy một ít không một vật.

Ánh mắt của hấn, xuyên thấu qua thổ địa Miếu vách tường, hướng bên ngoài dọc theo đi. Càng ngày càng lớn mưa to, bị nước mưa đánh thất linh bát lạc cây cối, còn có bùn lầy không chịu nổi thổ địa.

Ánh mắt của hấn càng ngày càng xa, cũng dần dần từ trên núi hướng dưới núi bắt đầu lan tràn. Gió xoáy nước Thôn nhà, lộn xộn thích thú đặt ở chân núi chỗ.

Trong thôn dê bò lợn chó, cũng tránh tại chính mình lều bỏ bên trong, giương mắt nhìn bên ngoài nước mưa. Tựa hồ đang các loại (chờ) nước mưa thật, có thể tinh thần sức lực đi ra ngoài vui chơi.

Mà gió xoáy nước Thôn thôn dân, bởi vì trời mưa lớn như vậy, bọn họ cũng không có cách nào đi ra ngoài làm ruộng, chỉ có thể ngồi một nhà ngồi quanh ở trong phòng, có hay không được (phải) nói chuyện phiếm. Mà đám con nít, là đưa tay ra tiếp tục bên ngoài nước mưa, còn không có ở bao lâu, lại bị những người lớn nói ra lỗi tại, kéo vào đi.

Loại cảm giác này cố gắng hết sức thần kỳ, tựa hồ toàn bộ gió xoáy nước Thôn, đều là mình địa bàn. Chỉ cần nhất niệm chi gian, là có thể biết rõ mình muốn biết.

"Còn không nhìn nhà ta đây." Phuong Hồng bỗng nhiên lên một cái ý niệm, liền trong nháy mắt thấy một món liên với sân ngồi xanh phòng. Phuong gia mặc dù đang bên ngoài coi là không cái gì, có thể ở gió xoáy nước Thôn đó chính là đầy đủ sung túc người ta.

Bỗng nhiên giữa, hấn ở ngồi xanh cửa phòng, thấy một cái mập mập người trung niên, chính dò cái đầu đi ra ngoài nhìn, trên mặt tất cả đều là nóng nảy thần sắc.

"Thằng nhóc con, chờ ngươi trở lại, xem ta không cắt đứt chân ngươi." Trung niên nhân kia nhìn càng ngày càng lớn mưa, gấp dậm chân.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Tội lỗi bại thần

"Được a, Phương Đại Nguyên, người lại đang phía sau lưng ta. Không được, ta phải lại lạnh nhạt thờ ở người điểm." Phương Hồng nghe một chút trong nhà lão đầu tử vẫn còn ở nơi này chờ mình, nhất thời tiểu tính khí đi lên, quyết định lại về trễ một chút.

Ở trong thôn khắp nơi nhìn sau một hồi, phương Hồng đem mình ánh mắt cho thu hồi đi, đặt móng ngồi dưới đất, bắt đầu tính toán lên hôm nay gặp phải sự tình tới.

Vừa mới thông qua cái đó trong nhánh trúc truyền tới tin tức, hẳn bây giờ là bọn họ gió xoáy nước Thôn Cửu Phẩm Thổ Địa Thần, là chỉ bên trong, là hạng ở thứ hai đếm ngược tồn tại, so với hẳn thấp hơn, chính là từ Cửu Phẩm văn thư, cũng là Thổ Địa Thần chúc quan.

Trong tay hẳn cái kia nhánh trúc, thật ra thì cũng không phải là cái gì nhà xí tiền đặt cược, mà là một cây hốt bản. Dĩ nhiên, hốt bản là vật gì, phương Hồng là không biết a. Hẳn chính là một cái trong thôn oa, ngay cả chữ cũng không nhận ra mấy cái, nơi nào biết vật này.

"Ta đây là được thần?" Phương Hồng bóp bóp chính mình gò má, có chút không dám tin. Trong ngày thường, những thứ này thần tiên Chí Quái sự tình, cũng chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, bây giờ lại ở trên người hẳn trở thành sự thật.

"Bất quá, ta đây cái thần hơi yếu a, lại chỉ có như vậy mấy cái thần thông." Phương Hồng thông qua hốt bản bên trong truyền tới tin tức, biết được một ít Thổ Địa Thần hẳn biết thần thông, tổng cộng cứ như vậy bốn cái.

Chấn nhiếp thuật, thi triển sau khi, có thể đối với sinh linh sinh ra chấn nhiếp tác dụng đe dọa, nghiêm trọng người, thậm chí có thể đến mức người hôn mê. Cụ thể hiệu quả, căn cứ đối phương ý chí phán định, ý chí càng kiên định người, chấn nhiếp thuật tác dụng càng nhỏ. Ngược lại, cũng vậy.

Cái này thần thông, là từ Cửu Phẩm thần thông, vốn là Thổ Địa Thần chúc quan văn thư chuyên dụng thần thông, bởi vì hẳn là Cửu Phẩm Thổ Địa Thần, Tự Nhiên cũng sẽ biết được cái này từ Cửu Phẩm thần thông.

Điểm binh thuật, có thể Tướng Hồn linh chuyển hóa thành quỷ sai, cung chính mình lái. Cái này thần thông, không chỉ là Thổ Địa Thần độc nhất, toàn bộ đất chỉ cũng có năng lực này. Giống như Thổ Địa Thần cấp bậc này, tối đa cũng là có thể chuyển hóa mười quỷ sai.

Phụ thân thuật, đem chính mình ý niệm quán thấu đến sinh linh trong cơ thể, ý niệm người mạnh, thậm chí có thể phụ thân nhân loại. Cái này thần thông là thuộc về Cửu Phẩm, có điểm giống quỷ phụ thân. Nhưng muốn càng cường đại hơn một chút, bởi vì phụ thân thuật còn có một cái tác dụng, đó chính là gia tăng bị phụ miễn cưỡng linh thực lực. Đây liền có chút tương tự với dân gian thần đá. Bất quá, thần đá là do người đến thi triển, phụ thân thuật là do thần tới thi triển.

Hẳn người cuối cùng thần thông, gọi là Ngũ Cốc được mùa thuật. Từ tên đến xem, hẳn là rất lợi hại. Bởi vì, ở nơi này bốn trong đó... Nó tên dài nhất.

Mà trên thực tế cũng là như vậy, Ngũ Cốc được mùa thuật, có thể để cho Thổ Địa Thần trông coi trong khu vực, lương thực lấy được trúng mùa lớn. Đối với đất chỉ nói, cái gì là căn bản? Đương nhiên là hương hỏa a. Hương hỏa làm sao tới? Đương nhiên là để cho trăm họ thờ phượng người. Vậy làm sao để cho trăm họ thờ phượng người thì sao? Đương nhiên là để cho trăm họ có thể đủ ăn a.

Cho nên, cái này Ngũ Cốc được mùa thuật, chính là một cái có thể làm cho trăm họ ăn no thần thông.

Dân dĩ thực vi thiên (dân lấy ăn làm đầu), những lời này có thể không phải chỉ là nói suông. Ở thời đại này, có thể làm cho người ăn no, đại sự hàng đầu. Ngay cả những thiên tử đó quý trụ, đều cần tể bái đất đai, khẩn cầu có thể có một cái thu hoạch tốt.

Nói những thứ này, có chút kéo xa. Mặc dù hẳn nắm giữ bốn cái thần thông, nhưng chân chính có thể thi triển, cũng chính là cái đó chấn nhiếp thuật. Bởi vì còn lại ba cái thần thông, đều cần một loại đồ vật, gọi là hương hỏa.

Thần làm sao có thể dài đủ tồn? Dựa vào không phải là hương hỏa sao. Nếu như đoạn hương hỏa, chính là thần đều phải chết mất. Phương Hồng thậm chí trong lòng suy đoán, chính hẳn một xui xẻo tiền nhậm, có phải hay không cũng là bởi vì hương hỏa vấn đề, mới Từ Vong, sau đó làm cho mình nhậm cái tiện nghi.

Hẳn thân là gió xoáy nước thôn nhân, đối với cái này đồ vật cũng đều là biết rất rõ, ở tại bọn hẳn Thôn, đã không ai tin thần. Tối đa cũng chính là ở tết nhất thời điểm, Tế Tự một chút tổ tông. Đất đai này Miếu, cũng vài chục năm không người đến.

"Xi xào." Bỗng nhiên giữa, phương Hồng bụng mình kêu. Hẳn mặc dù thành Thần, nhưng thân thể vẫn là phải ăn cơm, hẳn hôm nay từ dưới núi chạy đến trên núi, phí không nhỏ thể lực,

Bây giờ bụng đã bắt đầu tạo phản.

"Nếu không... Về nhà với lão đầu tử nhận thức cái sai, dù sao cũng hơn ở chỗ này chết đói được rồi." Hẳn ngồi xổm ở cửa, bắt đầu do dự, rốt cuộc muốn không phải đi về đây?

"Àm." Một tia chớp ở trên trời vạch qua, tiếng tai tiếng sấm, thật là có thể đem người trái tim dọa cho dừng.

Thấy tình huống như vậy, phương Hồng lập tức Hổ Khu rung một cái, sắc mặt lộ ra kiên nghị biểu tình, "Làm người, liền muốn làm một cái có khí tiết người, chết đói cũng không đi trở về..."

Làm xong cái quyết định này sau khi, hấn yên lặng hướng bên trong miếu đi động mấy bước, sau đó đem đầu chuyển hướng bên trong miếu.

Bụng hấn chính đối bụng đến hoảng, lại thấy kia liệt nửa bên miệng cười thổ địa thần tượng, không khỏi sinh ra mấy phần oán khí.

"Cười, người sẽ cười, người nói người nếu là lưu lại mấy cái không cần hương hỏa liền có thể sinh ra thức ăn thần thông cho ta, thật là tốt biết bao a." Phương Hồng đưa tay liền vót lên một tảng đá, hướng thổ địa thần tượng đập tới. www.uukanshu.net T có lẽ những người khác sẽ còn kính sợ một chút thần linh, nhưng là hấn lại không có chút nào quan tâm cái này.

"Phanh." Đá nện ở thần tượng phía trên, thần tượng ngược lại không có bề, nhưng là lại kích thích một trận tro bụi, tràn ngập toàn bộ miếu nhỏ đều là.

"Ho khan một cái." Lúc này là mang đá lên đánh chân mình, phương Hồng bị đến tro bụi sắc trắng ho khan, vội vàng hướng bên cạnh đi mấy bước.

Ở trong lúc hốt hoảng, hấn tựa hồ thấy một cái thổ hoàng sắc đồ vật, ở trước mặt hấn vọt một cái mà qua. "Thứ gì? Đại Lão Thủ?" Phương Hồng vừa dùng tay xua đuổi tro bụi, vừa nhìn chăm chăm kia xông tới đồ vật nhìn.

"Hình như là da vàng tử?" Phương Hồng con mắt tròn to, có chút không xác định nói. Da vàng tử, chính là Hoàng Thủ Lang đất danh hiệu. Vật này thường thường chạy đến trong thôn đi ăn trộm gà, bởi vì gà ở ban đêm không thể nào nhìn thấy đồ vật, chỉ cần gặp phải da vàng tử, trên căn bản cũng chưa có đường sống.

Bất quá, người trong thôn cũng không phải là không có biện pháp, là đối phó da vàng tử, các thôn dân liền đem ngỗng trắng ở buổi tối thời điểm đặt ở gà trong vòng, có da vàng tử tới, ngỗng trắng liền chủ động truy kích.

Hấn đang nhìn, vật kia bỗng nhiên vọt một cái, hướng hấn mặt nhào tới. Lần này, hấn thấy rõ ràng, thật đúng là da vàng tử. Bất quá, cái này da vàng tử không khỏi quá lớn, bình thường bất quá dài đến một xích, coi như là đại cũng chính là hai thước nhiều, nhưng là cái này da vàng tử, nói ít cũng có dài khoảng bốn thước, đáng đáp với cái chó lớn.

Nhìn da vàng tử nhào tới, phương Hồng hô hấp chính là hơi chậm lại. Nghe ông già nói, da vàng tử vật này đặc biệt thù dai, ai dám đắc tội hấn, hấn liền dám đem người khuấy được (phải) không được an bình. Đoán chừng, cái này da vàng tử ở tại thần tượng bên trong, bởi vì bị phương Hồng đập trúng ổ, này mới ra ngoài trả thù.

Da vàng tử thân hình bay lên không, miệng há mở, thậm chí có thể thấy bên trong chảy ra tiên dịch, nhìn cố gắng hết sức chán ghét cùng tàn bạo.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Về nhà

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?" Nhìn da vàng tử há to mồm, Phương Hồng trong đầu một mảnh trống không. Hấn dám cam đoan, nếu là bị vật này cho cắn phải, vậy tuyệt đối thì phải ít một tảng lớn thịt. Vạn nhất vạn mạng kém đi nửa điểm, bị cắn đến cái gì chỗ yếu, vậy hấn liền muốn trở thành sự thượng đoan mệnh nhất Thổ Địa Thần.

"Đá... Đá, không có? Cây gậy... Cây gậy, cũng không có." Hấn tè ra quần ở liếc một cái bốn phía, chung quanh trừ đầy đất rom rạ, một cái vững chắc vật thể cũng không có. Mảnh ngói ngược lại có một ít, mới vừa từ trên nóc nhà rớt xuống, nhưng là ở cửa nơi đó, nước xa biết không gần khát a.

Mất thấy da vàng tử đã muốn cắn đến thân thể của mình, Phương Hồng đột nhiên đem nhắm hai mắt lại, trong miệng hét lớn một tiếng, "Chấn nhiếp thuật!"

Theo thanh âm hấn bật thốt lên, hấn cảm giác, một đạo không khí lực lượng, từ bốn phía trong không khí truyền tới.

"Ba." Cái kia hung thần ác sát da vàng tử, tựa hồ bị búa tạ cho đập trúng đầu một dạng trong nháy mắt đứng ngẩn ngơ trên không trung, tứ chi cứng ngắc, không thể động đậy, quăng mạnh xuống đất.

Phương Hồng nghe được âm thanh, len lén mở mắt, ngay sau đó, con người đột nhiên tròn to. Nhìn trên mặt đất không dùng được co quắp da vàng tử, sắc mặt phủ đầy hưng phấn thần sắc.

"Đây chính là thần thông, rất lợi hại a!" Một người bình thường, lấy được quá mức thù đoạn, dĩ nhiên là vô cùng vui vẻ, hận không được lại đi tìm mấy con dã thú thử một chút.

"A, không được!" Đột nhiên, sắc mặt hán nộ cười cứng đờ, một cái nắm được mũi, hướng bên ngoài chạy đi. Toàn bộ da vàng từ trên người, cũng tản ra một cỗ đậm đà mùi thú, để cho người mất nỏ đom đóm, chỉ muốn nôn mửa.

Phương Hồng xông vào trong nước mưa, để cho nước trôi mấy cái mặt, lúc này mới cảm thấy còn dễ chịu hơn một chút.

"Bà nội, quên da vàng từ còn có một chiêu này." Thật vất vả, hán mới chậm trở lại, mùi vị đó quá nồng đậm, nếu không phải hán chạy nhanh, hôm nay sợ là cũng có thể cho cả hôn mê.

Tĩnh lại sau khi, nhìn hi lý hoa lập mưa lớn, Phương Hồng tiếp tục rầu rĩ, này ngôi miếu đồ nát là không thể quay về, có thể bên ngoài mưa lớn như vậy, cũng không thể ngây ngô người a.

Hán đang do dự một lát sau khi, liền theo lúc tới đường núi, một bước thăm một bước cạn đi xuống chân núi. Lần này núi, có thể so với lên núi khó khăn nhiều, nhất là này hay là trời mưa, dù là hán từ nhỏ ở nơi này sinh hoạt, cũng thiếu chút nữa không có theo đường kia lần xuống đi.

Thật vất vả, lão đảo đi tới dưới núi, hán cũng thay đổi thành ướt như chuột lột. Mặc dù lên làm Thổ Địa Thần, nhưng trận mưa này nước cũng sẽ không quản người, nên thêm vẫn phải là thêm.

Phương Hồng nhà bọn họ, là gió xoáy nước Thôn có tiền nhất, cho nên, sửa nhà ở cũng là lớn nhất, một nước gạch xanh ngói đen, còn có một cái đại đại viện. Cùng những người còn lại nhà nhuyển bột thể thảo lũy thấp lùn nhà ở so với, có vẻ hơi hạc đứng trong bầy gà.

Chuyến đến sắp không qua cước bồi nước, đi một bước một vùi lấp bùn lầy thổ địa, hán xem như đi tới cửa nhà.

Kia đã có mấy phần tróc sơn đại môn khép hờ, Phương Hồng biết, đây là trong nhà lão đầu từ chứa cho hán cửa, sợ hán muốn về nhà thời điểm không có cách nào đi vào.

Tuy nói lão đầu từ trong ngày thường đối với chính mình nghiêm một chút, nhưng trong lòng vẫn là rất quan tâm. Nghĩ như vậy, Phương Hồng tâm lý áp dễ chịu, hốc mắt cũng có vài phần đỏ lên.

Phương Hồng đưa tay liền muốn đẩy cửa đi vào, bỗng nhiên giữa, hán suy nghĩ có vài phần hoảng hốt, tựa hồ có linh cảm, tinh thần khuếch tán ra, trong nháy mắt sẽ để cho hán thấy sau cửa cảnh tượng.

Ở sau cửa lớn, chính thiếu sao âm thanh đứng hai cái da thịt ngăm đen, Khớp Xương to lớn hán từ. Bọn họ chính nghiêng lỗ tai, tựa hồ nghe được động tĩnh gì.

"Được a, Phương Đại Nguyên, cũng là người lợi hại, lại theo ta chơi đùa chiêu này, lại để cho A Tài cùng A Quý trốn ở chỗ này bắt ta." Phương Hồng con người trong nháy mắt tròn to, hán biết, ở nơi này là muốn để cho hán về nhà nha, rõ ràng chính là thiết một cái bẫy, chỉ cần hán đẩy cửa một cái đi vào, A Tài A Quý liền lập tức tiến lên đưa hán cho bắt được.

Đương nhiên, Phương Đại Nguyên cũng hoàn toàn không ngờ rằng, Phương Hồng thành gió xoáy nước Thôn Thổ Địa Thần,

Tại hán trong địa bàn, bất kỳ tính kế đối với hán cũng không có một chút tác dụng nào.

Phương Hồng biết nguy cơ, theo bản năng liền muốn chạy trốn. Nhưng là, lúc này đã tới không kịp, A Tài A Quý trong nháy mắt từ sau cửa nhảy ra, một tả một hữu, đưa hán vây.

"Chạy." Phương Hồng lại làm sao có thể ngồi chờ chết, trực tiếp xoay người, bung chân chạy. Đáng tiếc, người định không bằng trời định, bên ngoài mưa quá lớn, mặt đất quá trơn, trực tiếp lão đảo một cái ngã tại trong nước mưa.

Mà A Tài A Quý, chính là dùng bèn chắc cánh tay, bắt hán cho nhắc lên, giống như là xách con gà con tự đắc hướng Đường bên trong nhà mang đi.

"A Tài A Quý, các người mau thả ta, không còn thả ta liền động thủ đánh người." Phương Hồng giống như là một cái bị chọc gấp con chó nhỏ trắng nhóc, hướng hai người lớn tiếng cảnh cáo nói.

"Đánh người? Người muốn đánh ai?" Một cái mập mạp bóng người, từ chính đường bên trong môn phái đi ra, nghiêm mặt, trong ánh mắt tựa hồ trường đao từ một dạng thật chặt nhìn Phương Hồng.

"Lão... Cha, ngài thế nào đi ra?" Phương Hồng sắc mặt vẻ giận dữ, lập tức biến thành ngưng ngượng về. Hán có thể ở bên ngoài gọi Phương Đại Nguyên là lão đầu từ, nhưng về đến nhà, nhất định phải làm một cái ôn lương thuận theo hiếu tử.

"Ta thế nào đi ra? Ta còn muốn hỏi người, người tại sao trở về? Thế nào không chết ở bên ngoài, Phương gia chúng ta Thư Hương truyền thế, thế nào ra người như vậy cái đồ hỗn trướng." Phương Đại Nguyên đánh một cái chính là bàn, đem phía trên chén trà chụp nhảy còn lên, lớn tiếng trách mắng nói.

"Không phải là tổ tiên ra một tú tài sao, trả sách thom tho truyền thế..." Phương Hồng đối với Phương Đại Nguyên thuyết pháp này, có chút khịt mũi coi thường, gia gia của hán cha, đã từng thi đậu qua tú tài, từ đó về sau, người Phương gia liền tự xưng là là thư hương môn đệ. Sau tới trong nhà có một chút tiền dư, còn mua không ít sách trở lại.

"Người nói cái gì!" Mặc dù thanh âm hán rất nhỏ, nhưng là Phương Đại Nguyên nghe vẫn là đến Phương Hồng lẩm bẩm, không khỏi trừng mắt. Phương

Hồng hù dọa phải mau cúi đầu, không dám hồ ngôn loạn ngữ.

"A Tài, người đi đóng cửa lại, A Quý, người cho ta đem roi mây đem ra." Phương Đại Nguyên tựa hồ hòa khí lớn hơn, trực tiếp hướng về phía trong nhà hai cái đũa ở nói.

"Dạ, lão gia." Hai người ở Phương gia chỉ nghe Phương Đại Nguyên lời nói, một cái đi quan môn, một người khác chính là từ trên tường gờ xuống roi mây.

Phương Hồng nghe lời này một cái, mồ hôi lạnh tất cả xuống, hắn đang chuẩn bị chạy trốn, đại môn một tiếng cọt kẹt bị đóng lại. "Xong, xong." Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Phương Đại Nguyên, sắc mặt lộ ra vẻ nhẽ hốt nộ cười, chỉ hy vọng lão đầu từ lần này có thể bỏ qua cho chính mình.

Nhưng là, hắn thất sách, hắn chỉ thấy một cây roi mây, ở trước mắt hắn không dùng được phóng đại... "Ba." Nhất thanh thúy hưởng, ngay sau đó, chính là Phương Hồng giống như giết heo tự đắc kêu thảm thiết.

"Phương Đại Nguyên... Ta với người thế bất lưỡng lập... A... Phương Đại Nguyên... A... Cha, ta sai..." Phương Hồng thanh âm, tràn đầy toàn bộ Phương gia sân, đang chuẩn bị tiến một bước truyền đi thời điểm, lại bị hoa lập lập nước mưa cho che giấu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Tính toán

Phương Hồng khắp khênh hướng gian phòng của mình đi tới, ngược lại không phải là Phương Đại Nguyên đem hắn chân cho đánh qua, hắn chẳng qua là cảm thấy, như vậy đi bộ, sẽ có một loại đau buồn cảm giác.

Nhà bọn họ địa phương vẫn đủ đại, một cái tè chính cả đại viện. Phía đông hai gian phòng tử, một là Phương Đại Nguyên trụ sở, còn có một cái là thư phòng, bên trong sách mặc dù không nhiều, nhưng là những năm qua này, cũng toàn mấy trăm quyển.

Mà Phương Hồng chính là ở tại phía tây, cùng Phương Đại Nguyên nhà đối diện. Phòng hắn bên cạnh, chính là một gian buồng. Nếu là có khách nhân gì đến, chính là ở nơi đó.

Mà ở Phương Hồng căn phòng phía sau, thật ra thì còn có hai gian căn phòng nhỏ, chẳng qua là bị ngăn trở, không nhìn thấy mà thôi. Đây là cho A Tài A Quý bọn họ ở, bởi vì là đũa ở căn phòng, dĩ nhiên là không thể lộ ở bên ngoài.

"Thiếu gia, người như thế nào đây? Lão gia lại đánh người?" Phương Hồng vừa mới đẩy cửa phòng mình ra, một cái hơi có vài phần sắc đẹp, da thịt hơi có chút ngăm đen thiếu nữ liền chạy tới, sợ hãi kêu nói.

Nghe lời này một cái, Phương Hồng mặt lập tức liền biến khỏi tới "Không việc gì, chút thương nhỏ này coi là cái gì." Dứt lời, còn ngẩng lên thật cao đầu, một bộ thấy chết không sờn dáng vẻ.

"Đúng vậy, thiếu gia người cũng thói quen. Ta nhớ lần trước, người với mấy tên côn đồ bài bạc, bị đánh cũng không đứng nổi, còn có lần trước nữa, bởi vì trộm người ta gà, lão gia đánh người nằm trên giường ba ngày..." Thiếu nữ nghiêm túc một chút gật đầu, nàng cảm thấy Phương Hồng nói đúng, hôm nay thương thế quả thật không coi vào đâu.

Nàng vừa nói như thế, Phương Hồng mặt lập tức liền vượt. "Ngân Xuyên, làm cho ta chút ăn đến, thiếu gia ta đói." Phương Hồng đã không nghĩ nói chuyện với nàng, thật là quá đàn, còn không có A Tài A Quý có ý tứ. Ít nhất, bọn họ còn có thể với chính mình bài bạc. Mà Ngân Xuyên, sẽ chỉ ở chính mình bài bạc sau khi đi tổ cáo.

Ngân Xuyên là Phương Hồng nhà nha hoàn, năm đó Giang Hoài địa khu phát đại thủy, chết chìm không ít người, cũng không thiếu người ly biệt quê hương, Lưu Vong chỗ hắn. Ngân Xuyên cha nàng mẹ bởi vì con gái đông đảo, không nuôi nổi nàng, liền bán rẻ cho Phương gia.

Bởi vì Ngân Xuyên cùng tuổi tác cùng Phương Hồng tương phản, Phương Đại Nguyên liền tồn một cái tâm tư, sau này nói không chừng có thể cho Phương Hồng làm một tiểu, cũng tốt vì bọn họ Phương gia khai chi tán diệt.

Cũng chính bởi vì ý định này, cho nên Ngân Xuyên chỗ ở phương, chính là Phương Hồng trong phòng một cái tiểu cách gian, hai người coi như là cùng ở một phòng. Mặc dù nhưng cái thời đại này, nam nữ đại phòng nghiêm trọng, nhưng chủ tớ giữa, còn chưa nói cái này.

"Lão gia nói, qua giờ cơm, liền không cho ăn nữa cơm, tránh cho lãng phí lương thực." Ngân Xuyên lại đứng bất động ở nơi đó, Phương Đại Nguyên luôn

luôn làm theo cần kiệm lo việc nhà, định ra không ít quy định.

"Ngươi... Ngoan độc." Che ực kêu bụng, Phương Hồng một cái nằm ở trên giường, liều mạng bên trên còn tí tách đến nước mưa, hai mắt vô thần nhìn nóc nhà.

Chính mình nhưng là Thổ Địa Thần ai, tại sao khắp nơi bị bó tay. Ở bên ngoài, bị Hoàng Thử Lang cắn, bị nước mưa thêm. Về đến nhà, bị cha đánh, bị nha hoàn giận dữ, nào có sống đến mức như vậy thể thảm thân.

"Bất quá, thiếu gia... Chỗ này của ta có nửa cái bánh bao, chuẩn bị giữ lại đói thời điểm ăn, liền cho ngươi đi." Phương Hồng chính ở Thần Du Vật Ngoại, mà Ngân Xuyên lại đi tới hán bên cạnh, trong tay còn nắm nhất phương khăn tay.

Nàng tỉnh tề vạch trần khăn tay, xuất ra nửa cái bánh bao. Đây cái bánh bao là do bạch diện làm, nhẩn nhụi mà nhai dai, nghe còn có một Cổ ngọt mùi thơm.

"Quá tốt." Vừa nhìn thấy đây cái bánh bao, Phương Hồng bụng kêu vang hơn, cũng không nói nhảm, trực tiếp cầm lên bánh bao, liền hướng đến trong miệng bỏ vào.

Trong ngày thường, cũng không có cảm thấy đây cái bánh bao ăn ngon bao nhiêu, nhưng là hôm nay có lẽ là bởi vì quá đói, hán chỉ cảm thấy hết sức ngọt ngào hương vị.

"Cô đông." Ngân Xuyên bất động thanh sắc nuốt một chút nước miếng, bạch diện bánh bao đối với lão gia thiếu gia mà nói, không coi vào đâu. Nhưng bọn họ những nha hoàn này đưa ở, trong ngày thường phần nhiều là ăn một ít thô lương, có lúc gặp phải năm mất mùa, còn phải ăn một ít khang bánh bột. Bạch diện bánh bao, nàng nhưng là hiếm thấy ăn một lần.

Đây còn là bởi vì nàng mấy ngày nay làm việc tương đối chuyên cần, lão gia ban thưởng cho nàng.

Nàng không nỡ bỏ thoát cái ăn xong, liền len lén bọc lại, chuẩn bị giữ lại từ từ ăn.

"Ấy... Nước, nước!" Bởi vì ăn quá nhanh, Phương Hồng bị bánh bao cho nghẹt thở, cổ đưa lên trường, hai con mắt hướng phía trên lật.

"Thiếu gia, ngươi chậm một chút." Ngân Xuyên vội vàng từ bên cạnh đảo một ly nước tới. Phương Hồng một cái đoạt lấy, ừng ực ừng ực uống vào.

"A..." Phương Hồng thật to thur một hơi thở, lần nữa uống mấy hớp, thật là niềm vui tràn trề a. Đây trong bụng có ăn, cảm giác chính là không giống nhau.

"Ngân Xuyên a, ngươi công lao, thiếu gia ta là nhớ, lần sau ta khẳng định mang cho ngươi cái bánh bao lớn." Ăn đồ ăn, Phương Hồng nhìn đã biết nha hoàn cũng thuận mắt rất nhiều.

"Vậy ngươi nhất định phải nhớ oh, chớ quên." Ngân Xuyên lặng lẽ nuốt một chút nước miếng, sau đó đưa tay đem Phương Hồng trong tay mặt từ cho lấy tới.

"Thiếu gia ta sẽ bạch ăn người ta đồ vật sao? Đừng nói một cái bánh bao, chính là mười, ta đều không để ý." Nhìn Ngân Xuyên kia hẹp hòi tinh thần sức lực đáng vẻ, Phương Hồng vừa mới đối với nàng sinh ra một chút hảo cảm, liền lại không còn sót lại chút gì.

Nhét đầy cái bao tử, Phương Hồng liền lần nữa nằm ở trên giường mình, kiêu cái hai chân, đầu đầu sên soẹt bắt đầu suy nghĩ miên man.

Từ nay về sau, mình chính là gió xoáy nước Thôn Thổ Địa Thần, đây chẳng phải là so với trong thôn trong dài còn lớn hơn. Cha mình chỉ là một Giáp Trưởng, ha ha, với chính mình còn kém không ít cấp bậc đây.

Dựa theo mình chế, mười nhà làm một Giáp, trăm mười nhà làm một trong, địa vị mình đều vượt qua trong dài, vậy khẳng định ở Giáp Trưởng trên a.

Đương nhiên, những thứ này hán chỉ có thể ở trong lòng nghĩ nghĩ mà thôi. Chính hán một Thổ Địa Thần ở Giáp Trưởng trước mặt, vẫn phải là ngoan ngoãn ai rồi.

Rất nhanh, hán ý nghĩ lại bắt đầu đi loanh quanh đến những địa phương khác. Dựa theo kia nhà xí tiền đặt cuộc... Không, hán là hốt bản bên trong truyền tới tin tức, mình muốn trở thành một hợp cách Thổ Địa Thần, liền cần trước gom vạ dân hương hỏa.

Gom hương hỏa, nói cách khác, liền là thế nào để cho nhân tế bái ngươi. Để cho Phương Hồng đi trộm cắp, hán chính là so với ai khác cũng tinh, nhưng là, muốn để cho người khác tới bái ngươi, hán liền một chút triệt cũng không có.

Nghe mấy chục năm trước, trong miếu này hương hỏa ngược lại cũng thịnh vượng, bất quá, bởi vì hồi lâu không linh nghiệm, sau đó trong thôn trăm họ dâng hương tế bái thì ít. Thời gian một dài, thổ địa Miếu liền hoang phế.

Muốn lấy được hương hỏa, hay lại là hiện ra điểm Linh Dị tới. Bất quá, Phương Hồng cái này chán nản Thổ Địa Thần, bây giờ là một chút hương hỏa cũng không, căn bản là không có cách khiến cho dùng thần lực, không cách nào động dùng thần lực, thì như thế nào có thể hiển linh?

Cho nên, hán bây giờ là lâm vào một cái trong ngõ cụt. Hán moi ngón tay coi là nửa ngày, chính mình lấy được mấy cái thần thông, trừ một cái chán nhiếp thuật, kỳ hán không có hương hỏa, cũng sử dụng không.

Nhưng là, liền một cái chấn nhiếp thuật, có thể làm gì đâu rồi, cũng liền có thể hù dọa một chút những Sơn Dã đồ trong sức sinh, với gom hương hỏa là tám can tử cũng đánh không được.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Lại xảy ra vấn đề

Cái này ngay cả miễn vũ nước, một mực xuống chừng mấy ngày, rốt cuộc coi như là dừng. Chân trời mới là mơ hồ màu trắng bạc, bị kẹt chừng mấy ngày hùng gà, liền tranh nhau từ trong vòng nhảy ra, bắt đầu liều mạng căng giọng.

"Ác ác a." Sáng sớm bên trên, Phurong Hồng liền bị một tiếng này âm thanh gà trống kêu cho quấy đến tâm phiền ý loạn, bây giờ không có biện pháp, mới chậm rãi từ trong chăn bò dậy.

"Thật là phiền chết, nguyên lai này trời mưa còn có trời mưa chỗ tốt, ít nhất có thể ngủ nướng." Hấn một bên mặc quần áo, một bên ngáp.

Hấn bên này mới dậy, nhưng là ngủ ở hấn cách vách Ngân Xuyên, đã sớm nhanh lên, không chỉ có ngược lại tốt cái bộ, rửa sạch quần áo, ngay cả điểm tâm cũng vội vàng sống tốt.

Lúc này Ngân Xuyên, đang ở nắm nhất phurong giẻ lau lau qua trong phòng bàn ghế. Mấy ngày nay cũng trời đang mưa, trong lúc lơ đãng sẽ có bùn lầy dính vào đi, có thể rất tốt lau một chút.

Phurong Hồng từ trên giường nhảy xuống, xách giày, vắn eo bẻ cổ hướng đi ra bên ngoài.

"Cho ta đem giày mặc xong, áo mũ không cả, còn thể thống gì!" Hấn mới vừa vừa đi đến cửa miệng, liền nghe được đến một cái nổi giận tiếng. Ngẩng đầu nhìn lên, Phurong Đại Nguyên chính xụ mặt nhìn hấn.

Phurong Hồng bĩu môi một cái, sau đó chậm rãi đem giày cho mặc xong. Lúc này, hấn ngược lại không sợ Phurong Đại Nguyên biết dùng gia pháp đối phó hấn, bằng vào hấn qua nhiều năm như vậy tổng kết quy luật, một loại ở bị gia pháp sau trong vòng mấy ngày, đều là tương đối an toàn.

"Hừ." Phurong Đại Nguyên nhìn một cái Phurong Hồng này lười biếng đáng ghét, liền vung tay áo một cái, lạnh rên một tiếng hướng gian nhà chính đi tới.

Phurong Hồng chính là để cho Ngân Xuyên đưa cho hấn muối tinh nắm, sau đó một bước ba lác ra khỏi sân. Cửa nhà bọn họ, là một cái mười mấy thước rộng đá xanh đường, đường bên kia, chính là một dòng sông nhỏ. Con sông này, gọi là gió xoáy nước, thôn xóm bọn họ cũng là lấy sông đặt tên. Con sông này là la đường sông một cái tiểu nhánh sông, giống như là một cái cong cong gió xoáy, một mực xuyên qua gió xoáy nước Thôn.

Hấn từ bờ sông trên cây liễu tiện tay bóp đi xuống một đoạn, sau đó đem chỗ gãy làm cho ầu. Đi xuống bến tàu, đứng ở bờ sông, nhánh cây kia ở trong nước khuấy khuấy, lại đang muối tinh bên trong chấm chấm, cuối cùng nhét vào trong miệng, qua lại cọ xát.

Quét xong sau, liền tiện tay đem nhánh cây ném xuống sông, sau đó cúc lên nước đến, rửa mặt. Hết thấy đều làm xong, hấn lại xách muối tinh cái hộp, chậm rãi trở về.

Phurong Đại Nguyên ngồi ở gian nhà chính một cái trên ghế gỗ, ngồi nghiêm chỉnh, sống lưng thẳng tắp, nhìn giống như là trên sân khấu ngồi Nha Đại lão gia. Phurong Hồng cũng sắp thân hình đứng thẳng một chút, vào gian nhà chính.

Lúc này, ở trong gian nhà chính đã sắp xếp giới một cái bàn bát tiên, trên bàn bày một chậu cháo nhỏ, nấu niêm trừ trừ, còn trích (dạng) mấy giọt dầu mè, nhìn cực kỳ mê người. Bên cạnh còn có hai đĩa thức ăn, một là ngâm dưa muối dưa muối cần (cái), bị cắt tinh tế linh tinh, rất là có vài phần tinh xảo. Mà đôi thành bên ngoài một đĩa, chính là xào kỹ cả rốt khô, nhỏ dài cả rốt khô bị xào được (phải) vàng óng, mặt trên còn có một ít khô vàng, vài lên hành lá cắt nhỏ cùng tỏi mặt, nhất định chính là mỹ vị.

Mặc dù Phurong Hồng cũng tới, nhưng là hai người lại không gấp ăn cơm, ngược lại thì Phurong Đại Nguyên dẫn Phurong Hồng đi tới gian nhà chính dài mấy chỗ.

Đài nấy phía trên bày mấy cái Linh Vị, trên đó viết tiên khảo trước tỷ loại, những thứ này Linh Vị, đều là Phurong Hồng ông bà cùng với Tăng Tổ Phụ mẫu.

Phurong gia còn lại tổ tiên, đều bị cung phụng ở Phurong gia trong đường, chỉ có mấy cái này tương đối gần trực hệ thân chúc, mới cung phụng ở nhà.

Nói như vậy, loại này cung phụng nhiều nhất cung đến tổ phụ đời này. Nói thí dụ như, nơi này bói phận cao nhất, chính là Phương Hồng Tăng Tổ Phụ mẫu, cũng chính là Phương Đại Nguyên ông bà. Bởi vì Phương Đại Nguyên mới là Nhất Gia Chi Chủ, muốn từ hấn nơi này coi là. Nếu như chờ Phương Đại Nguyên chết, trong nhà tự muốn đem hấn ông bà bài vị cho đưa vào Từ Đường hoặc là thiêu hủy.

"Đến, theo ta một cái dâng hương." Phương Đại Nguyên điểm ba nén nhang, đưa cho Phương Hồng, sau đó chính mình lại điểm ba Trụ, nghiêm túc đứng ở mấy cái Linh Vị trước.

"Bất Tiểu Từ Tôn Phương Đại Nguyên, cho cha mẹ tổ phụ tổ mẫu dâng hương, hy vọng phù hộ Phương gia ta tuổi có thừa lương, năm có thừa khánh.

"Phương Đại Nguyên lạy mấy lạy, trong miệng nói lắm bảm, làm xong hết thấy các thứ này sau khi, liền đem thom tho cắm vào thom tho trong lò.

"Bất Tiểu Từ Tôn Phương Hồng, cho tổ phụ tổ mẫu, Tăng Tổ Phụ tăng tổ mẫu dâng hương..." Phương Hồng cũng học Phương Đại Nguyên bộ dáng, chẳng qua là đổi một chút xưng vị, sau đó cung kính lạy mấy lạy.

Hấn đang muốn đem thom tho cho cắm vào thom tho trong lò, bỗng nhiên "Rắc rắc" mấy tiếng, từng cái kẽ hở, xuất hiện ở mấy cái Linh Vị trên. Phương Hồng thấy ngây ngô một chút, không biết xảy ra chuyện gì.

"Chỉ nghe nói khí trời khô ráo sẽ đem gỗ làm cho khô nứt, nhưng bây giờ chính là mưa dầm mùa, làm sao có thể còn sẽ phát sinh như vậy sự tình. Hơn nữa, hay lại là bốn cái Linh Vị đồng thời nứt ra, đây cũng quá trùng hợp thôi." Phương Hồng sờ cái đầu, ở trong lòng lăm bảm.

Mà một bên Phương Đại Nguyên nhìn, chính là cả kinh thất sắc. Linh Vị nứt ra, chẳng lẽ là hậu bối không cười, để cho tổ tiên tức giận? Lại suy nghĩ một chút là đang ở Phương Hồng tế bái sau khi, mới đột nhiên xuất hiện như vậy tình trạng, hấn nhìn về phía Phương Hồng ánh mắt lập tức trở nên bất thiện.

"Phương gia ta lấy Thư Hương gia truyền, mà ngươi lại bất hảo không chịu nổi, trong ngày chỉ biết là tư hỗn, bây giờ đã chọc cho tổ tiên ở phía dưới cũng không được an bình. Nghịch tử, nhanh lên một chút quỳ xuống cho ta. Ăn xong điểm tâm sau khi, liền cho ta đi thư phòng đi học!" Phương Đại Nguyên chỉ một cái Phương Hồng, tàn khốc nói.

Phương Hồng chỉ là một mười mấy tuổi thiếu niên, nơi nào biết thứ gì, nghe một chút lão đầu tử nói là mình chọc cho tiền nhân không thích, hù dọa phải mau quỳ xuống.

Nhưng là, chờ hấn quỳ xuống sau khi, hấn đã cảm thấy có cái gì không đúng. Không đúng, ta là Thổ Địa Thần, trông coi gió xoáy nước Thôn, liền coi như bọn họ là mình trưởng bối, chẳng lẽ còn dám trách tội cho ta?

Tại hấn trong ấn tượng, thần linh ngồi xuống một loại đều có tiểu quý kia nghe lệnh, nói thí dụ như Chung Quý đạo trưởng, hấn còn chuyên môn ăn tiểu quý đây. Còn có kia Thành Hoàng lão gia, mỗi lần xuất du, tăng bốc không đều là tiểu quý chứ sao.

Trong đầu hấn đang miên man suy nghĩ đến, có lẽ, những thứ này đều là đồn bậy bạ, chân chính Âm Phủ, ai biết là tình huống gì. Dù sao, những thứ này, tất cả đều là hấn nghe người khác nói.

Hấn quỳ ở nơi đó, mà Phương Đại Nguyên tắc khứ đi tới bàn bát tiên cạnh, múc một chén cháo, liền đưa muối cà rốt khô, xuy xuy linh lợi hút.

Đáng thương Phương Hồng đói một buổi tối, chưa có cơm nước gì, bây giờ nghe cái thanh âm này, chính mình lại không ăn được, quả thực là hành hạ người. Nhưng là, không có Phương Đại Nguyên mệnh lệnh, hấn lại không dám đứng lên, hấn Lão Từ đánh lên người đến, vậy cũng thật cũng coi là lạt thủ vô tình.

Hấn chỉ đành phải đem con mắt hướng trước mặt nhìn, cố gắng không đi nghe kia húp cháo thanh âm, chỉ có như vậy, mới làm cho mình còn dễ chịu hơn một chút nhỏ.

"Ai, đây là cái gì?" Hấn bỗng nhiên giữa, thấy một lớp bụi sương mù màu trắng, quán quanh ở bốn cái Linh Vị phía trên. Đầu tiên, hấn còn tưởng rằng là nén hương sinh ra hơi khói, nhưng nào có hơi khói là giống như cây mây và giấy leo như thế quán quanh ở một cái địa phương nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Hương hỏa

Hấn nhìn chăm chăm đoàn kia màu xám sương mù màu trắng, bản năng có một loại cảm giác thần thiết thấy. Đây giống như là... Một người gặp phải tươi đẹp thức ăn một dạng rất muốn đưa nó cho ăn hết.

"Ăn hết? Ta tại sao có thể có kỳ quái như thế ý tưởng." Phương Hồng bị chính hấn một ý nghĩ cho dọa cho giật mình, chính mình lại muốn ăn này một dạng khói mù, chẳng lẽ là đói điên?

Hấn vừa mới muốn hít đầu một cái, làm cho mình trở nên thanh tỉnh một chút, bỗng nhiên giữa, đoàn kia màu xám khói mù, trực tiếp từ Linh Vị phía trên thoát khỏi, không có vào trong thân thể của hấn.

"A..." Phương Hồng bị dọa sợ đến ngồi sập xuống đất, cho dù ai thấy một đoàn bất động khói mù, đột nhiên cùng một vật còn sống một loại chui vào bên trong cơ thể người, cũng phải bị dọa sợ đến gần chết.

"Chuyện gì xảy ra? Nói tới tở tiên tạ tội cũng không cần tâm, người để cho ta nói người cái gì tốt!" Phương Đại Nguyên đang ở ăn điểm tâm, nghe được Phương Hồng kêu thảm thiết, vội vàng vàng chạy tới. Lại phát hiện hấn bình yên vô sự, chẳng qua là ngồi dưới đất, ánh mắt có chút đờ đẫn.

"Vừa mới một con chuột chạy tới, dọa ta một hồi." Phương Hồng đương nhiên sẽ không đem mình thấy khói mù sự tình nói ra, nói đúng là đi ra ngoài, cũng có người tin a. Cho nên, hấn chẳng qua là tùy tiện biên một cái lý do.

"Một con chuột cũng đem người sợ đến như vậy từ, người lúc trước không phải là lão bắt con chuột chơi đùa chứ sao. Được, tới dùng cơm đi." Phương Đại Nguyên lắc đầu một cái, nhìn Phương Hồng đã quỳ một hồi, hỏa khí cũng thoáng đi xuống một chút, liền mở miệng nói.

Phương Hồng nghe lời này một cái, lập tức nhảy cồm lên, hướng bàn bát tiên nhào qua. Trực tiếp giả bộ lên một chén cháo, lay một chút cả rót khô, sau đó ăn ngẫu nhiên.

Cháo này bị thả lạnh một chút, ăn không có chút nào nóng miệng, uống ở trong miệng cố gắng hết sức dịu dàng ngọt ngào hương vị, phối hợp kia băng giòn cả rót khô, ăn thật là thống khoái.

"Nác..." Liên tiếp uống hai chén cháo, Phương Hồng mới đánh một cái thật dài bão cách, cố gắng hết sức thỏa mãn sờ bụng một cái. Bất quá, chợt hấn lại lập tức ngồi vững vàng thân hình, bởi vì một bên Phương Đại Nguyên chính diện chìm như nước nhìn hấn.

Phương Đại Nguyên mặc dù không có thi lấy vật gì công danh, nhưng từ trước đến giờ lấy người có học tự cho mình là, này một lời một hành động cay nghiệt cứng nhắc, mà Phương Hồng lại vừa là kia nhanh nhẹn tính tình, ở Phương Đại Nguyên dưới tay hoạt động, nhất định chính là một cái hành hạ.

Ăn cơm no, Phương Hồng ứng tiền trước mũi chân, liền chuẩn bị len lén chạy ra ngoài. Lần này lâu như vậy mưa, hấn cũng đều biệt phối, khẳng định phải đi ra ngoài thật tốt đùa giỡn một chút.

"Thiếu gia, đứng lại." Hấn mới vừa đi đến cửa miệng, A Tài A Quý hai người liền từ ngoài cửa quẹo vào đến, xem bọn hấn tư thế, rõ ràng chính là ở chỗ này canh kỹ lâu.

"Lão gia nói, cho người trở về đi học, không cho phép với những thứ kia hồ bằng cầu hữu tư hỗn." A Tài hướng phía trước bước ra một bước, kia cao lớn vóc người, đem Phương Hồng nổi bật phá lệ nhỏ bé.

"... Coi như các người ác." Nhìn cao to lực lưỡng hai cái đứa ở, Phương Hồng chỉ cảm thấy khóc không ra nước mắt. Tại sao lão đầu từ muốn tìm mạnh như vậy tráng hai người làm đứa ở, nhiều tìm mấy tên nha hoàn không được sao? Còn có thể nhìn đẹp mắt.

Phương Hồng giận dữ trở lại trong thư phòng, sau đó dụng lực ném một cái môn, phát ra một tiếng trầm muộn tiếng vang. A Tài A Quý chỉ coi làm không có nghe thấy, giống như là hai cái trung chó một dạng thủ ở cửa.

"A..." Ngồi ở thư phòng một tám có chút cổ xưa sơn đỏ trên ghế gỗ, Phương Hồng hai cái chân gác ở trên bàn sách, hai mắt vô thần nhìn nóc nhà, khẽ nhếch miệng, một bộ sinh không thể yêu đáng vẻ.

Quả thật, để cho hấn đi học, cái này so với giết hấn còn phải tàn nhẫn. Thật tốt, đọc cái gì sách a, trong nhà có mấy trăm mẫu ruộng đất, trong thành còn có một chút cửa hàng, liền coi là không hề làm gì, cũng có thể cả đời không lo ăn không lo uống.

Hấn đang ở phát ra ngây ngô, bỗng nhiên giữa, lại nghĩ tới buổi sáng sự tình."Kia rốt cuộc là thứ gì?" Phương Hồng đem chân để xuống, chỉ cần không học sách, chuyện gì đều có ý tứ.

Hấn từ trong lòng ngực móc ra khối kia cũ nát hốt bán, hai mắt có chút ngẩn ngơ, sau đó một đạo bóng người màu đỏ, liền từ hấn thể xác bên trong nhảy ra.

Một thân màu đỏ quan bào, giống như ngọn lửa một loại thiêu đốt,

Ở trên quần áo, thêu một cái rất sống động Hải Mã. Mà ở trên đỉnh đầu, mang một cái run lấy bảy mũ cánh chuồn (quan tước).

Phương Hồng thành Thổ Địa Thần sau khi, này thần hồn xuất khiếu, trở nên như đơn giản như ăn cơm uống nước vậy. Chỉ cần động niệm, liền có thể để cho thần hồn thoát khỏi thân thể.

"Nguyên lai đây chính là hương hỏa." Xuất hiện ở Khiếu trong nháy mắt, Phương Hồng bỗng nhiên phúc chí tâm linh, trong đầu thoáng qua một tia tin tức, biết đoàn kia khói mù lai lịch. Hấn thần hồn xuất khiếu sau khi, nắm giữ chính là Thần Khu, chỉ có ở Thần Khu trạng thái, hấn có thể nắm giữ Thổ Địa Thần toàn bộ uy năng. Làm thần hồn núp ở thân thể con người bên trong thời điểm, hấn Thổ Địa Thần phần lớn lực lượng cùng ý thức đều phải bị chế trụ.

Đây cũng là đối với hắn một loại bảo vệ, Thần Khu cường đại, thân thể con người yếu đuối, nếu không phải tiến hành áp chế, hắn nhục thân khẳng định được (phải) hồng mất.

Phương Hồng trưng tay vung lên, một đoàn màu xám trắng hơi khói liền ở lòng bàn tay hắn hội tụ, hóa thành một quả cầu, quay tròn chuyển động, sau đó hắn lại đánh một cái, hơi khói liền lần nữa tản đi, tụ vào thân thể của hắn.

Ở hương hỏa không vào thân thể sau khi, hắn rõ ràng cảm giác, thân thể của mình cường tráng một phần, Thần Khu cũng biến thành ngưng tụ.

Này hương hỏa với Thần Linh, giống như là Thủy chi với con cá. Thần Linh nếu là mất đi hương hỏa, trừ rơi vào trạng thái ngủ say, như vậy thì chỉ có vẫn lạc một đường.

"Một chút như vậy hương hỏa, ngay cả một thần thông cũng không thả ra được." Mặc dù lấy được hương hỏa, nhưng một chút như vậy hương hỏa, cũng không có chỗ nào xài, như trước kia cũng không có gì khác nhau.

"Nhà chúng ta liền bốn cái Linh Vị, hương hỏa ít rất bình thường, thế nhưng trong thôn trong đường, hương hỏa hắn rất nhiều ba?" Phương Hồng lập tức đem chủ ý, đánh tới trong thôn Từ Đường phía trên.

Ở gió xoáy nước Thôn, họ Phương người ta cũng không thiếu, ở trong thôn nơi trung tâm, có một kích thước không nhỏ Từ Đường, thờ phụng các đời phương gia tổ tiên. Ngày lễ ngày tết, người trong thôn cũng sẽ đi tế bái tổ tiên, qua nhiều năm như thế, tích lũy hương hỏa sợ là có không ít.

"Hắc hắc, ngược lại các vị Tổ Tiên cũng chưa dùng tới hương hỏa, còn không bằng tiện nghi ta coi là." Phương Hồng nguyên bản chính là vô pháp vô thiên tính tình, đối với những tổ tiên đó cũng không có bao nhiêu tôn kính, thành Thổ Địa Thần sau khi, kia một điểm cuối cùng kính sợ, cũng không còn sót lại chút gì.

Ngược lại người này sau khi chết, hồn phách cũng phải thuộc về vụ địa phủ, này hương hỏa cũng chưa dùng tới, để ở nơi đó cũng là lãng phí. Hắn được (phải) hương hỏa sau khi, liền có thể mượn những thứ này hương hỏa, sử dụng thần thông, hiển linh với bên ngoài, gom Khởi Tín ngưỡng tới mới thuận lợi.

Hắn cái ý niệm này đồng thời, cả người liền lung lay thấm thoát, từ trong nhà bay lên trời, xuyên thấu vách tường, hướng bên ngoài bay đi. Ở đi ra khỏi phòng thời điểm, hắn thấy A Tài A Quý vẫn còn ở nghiêm túc giữ cửa. Trong lòng của hắn cảm thấy buồn cười, còn cố ý làm cái mặt quỷ, đáng tiếc, hai người cái gì cũng không nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Từ Đường

Từ Đường cách Phương Hồng nhà bọn họ, vẫn có một đoạn đường. Trong ngày thường, hắn nghỉ (muốn) muốn chạy đến nơi đó, cần phải hao phí ước chừng một khắc đồng hồ thời gian. Nhưng lúc này, hắn là Thần Khu xuất hành, thân hình lung lay thấm thoát, mượn sức gió, tốc độ so với ngựa phi còn nhanh hơn.

Hắn thành Thổ Địa Thần sau khi, này Thần Khu ngưng tụ, hơn nữa này gió xoáy nước Thôn là hắn địa bàn, ngoại giới gió căn bản là không có cách thổi tan thân hình hắn.

Phải biết, tầm thường du hồn, đều không được ở ban ngày xuất du, liền là buổi tối, cũng phải chọn một không gió ban đêm. Nếu không, một trận gió rét thổi tới, là có thể trực tiếp đưa người cho thổi tan.

Phương Hồng đánh gió, trong lòng cảm thấy vô cùng sung sướng. Đây mới là thần tiên người trong cảm giác, mặc dù tạm thời không thể đăng vân giá vũ, nhưng ngự phong phi hành cảm giác cũng là không tệ.

Còn không có chạy tới Từ Đường cửa, một đạo đậm đà bạch quang liền xuất hiện ở trước mặt hắn, ở nơi này đạo giữa bạch quang, còn mơ hồ xen lẫn Hồng Khí, giống như ngọn lửa một dạng đang thiêu đốt hừng hực.

"Bạch quang đậm đà, Hồng Khí mơ hồ, đây là thái bình chi tướng." Căn cứ hốt bản bên trong truyền tới tin tức, loại khí tức này, được gọi là khí vận. Nếu khí tức trắng xám, chính là đại biểu suy bại cùng điều linh. Mà bạch quang đậm đà, nói rõ an ổn bình tĩnh. Này giữa bạch quang còn kèm theo một tia Hồng Khí, liền biểu thị gió xoáy nước Thôn không chỉ có an bình, vẫn còn tương đối giàu có và sung túc.

Một khi những thứ này Hồng Khí tăng trưởng, chiếm cứ phần lớn thời điểm, vậy thì đại biểu thôn phồn vinh trình độ đã tới cực điểm, không sai biệt lắm

chỉ có ở những thịnh thế đó mùa màng mới có thể đạt đến đến một bước này.

Bất quá, thịnh thế mùa màng cực ít, dưới bình thường tình huống, có thể có thái bình chi tướng đã không tệ.

Như vậy có thể thấy, gió xoáy nước Thôn trăm họ sinh hoạt vẫn là rất an vui, ít nhất là không lo ăn mặc, trong tay còn có chút dư lương.

Phuong Hồng chẳng qua là đem tâm mất tại khí vận phía trên hơi dừng lại, liền nhìn sang một bên đậm đà hương hỏa. Kia nặng nề hương hỏa, sôi trào lên, mơ hồ còn có mùi đàn hương đạo truyền tới, để cho miệng hần nước cũng sắp muốn chảy ra.

"Đây cũng quá nhiều ba!" Hần chỉ cảm thấy, mình chính là một cái không từng va chạm xã hội nông dân cá thể Dân, đột nhiên thấy đại bút vàng bạc tài bảo như thế, chuyện này căn bản là không cảm được a.

Nếu như nói nhà bọn họ kia chút hương hỏa là một chén nước sôi lời nói, nơi này hương hỏa, thì tương đương với một cái ao rượu ngon, bất luận là chất lượng hay lại là số lượng, đều là khác nhau trời vực.

"Những thứ này hương hỏa, là ta á!" Phuong Hồng một cái nhào qua, giống như là đối hồi lâu sư tử, thấy một cái béo khỏe con cừu nhỏ.

"Phanh." Hần vừa mới bay ra không có xa lắm không, trực tiếp đụng vào một tảng vô hình hộ chướng phía trên, đụng là thất huân bát tổ.

"Bà nội, chuyện gì xảy ra?" Bất quá, hần là Thần Khu hiển hóa, mặc dù đụng một cái, nhưng cũng không có gì đáng ngại, sau khi đứng lên, liền vòng quanh này Từ Đường nghiên cứu.

Rất nhanh, hần liền phát hiện chỗ máu chốt. Nguyên lai ở Từ Đường cửa, để hai cái uy vũ sư tử bằng đá. Một cái là Hùng Sư, hình thái uy vũ, phía trên cổ treo Lục Lạc Chuông, dưới chân đi lên Tú Cầu. Mà một con khác, chính là Thụ Sư, dáng ngoài nhìn cùng Hùng Sư vô cùng tương tự, nhưng là móng trước bên dưới, có một con lung linh khả ái sư tử nhỏ.

Nói như vậy, ở Từ Đường cửa xây cất sư tử bằng đá, dĩ nhiên là vì tránh lui Tà Di, mang đến Tùồng Thụy Chi Khí. Phuong Hồng là quý thần thân, mặc dù cũng là được sắc lệnh chính thần, nhưng nói như vậy, đất chỉ thậm chí còn Địa Phủ Âm Thần, trên người đều mang âm khí, đạo âm khí này, một mực phải đến bọn họ Giai Vị đề cao, mới có thể dần dần tiêu trừ.

Phuong Hồng con người đều phải đỏ, nhìn một đại một dạng mỹ thực ở trước mặt mình, chính mình lại ăn không, kia là bức nào không cam lòng! Hần chết nhìn chòng chọc đoàn kia hương hỏa khí, gấp giống như là trên chảo nóng con kiến.

Hần lại thử đánh vào mấy lần, thế nhưng tảng hộ chướng, giống như là một tòa vững chắc dãy núi, đưa hần vững vàng ngăn cản ở bên ngoài.

"Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ nghĩ biện pháp để cho người đem này hai tòa sư tử cho dời đi?" Phuong Hồng trong đầu xuất hiện một cái ý nghĩ, nhưng ngay sau đó liền bị hủy bỏ, đùa gì thế, đây chính là Từ Đường cửa sư tử,

Nếu là hần dám động, tuyệt đối sẽ bị người trong thôn cho đánh chết.

Về phần có hay không vận dụng thần thông chuyên chờ sư tử này... Vậy còn không như nghĩ biện pháp tìm người dời đi sư tử đây. Hiện tại hần lực lượng, căn bản cũng không có thể can thiệp thực tế, đừng bảo là mang ra nặng như vậy sư tử bằng đá, chính là cầm lên một cây Tú Hoa Châm cũng không được.

"Ai, thật mẹ hần xui xẻo." Phuong Hồng có chút hậm hực, xoay người đang chuẩn bị rời đi nơi này. Bỗng nhiên giữa, một tia màu trắng hương hỏa, hướng bên cạnh hần phiêu động qua tới.

"Ai? Thế nào có hương hỏa tiết lộ ra ngoài?" Hần có chút kỳ quái, nơi này hương hỏa, đều bị hai tòa sư tử bằng đá cho Phong Trán ở, tại sao có thể có một chút chạy đi ra bên ngoài tới.

Hần đi một vòng, rất nhanh thì chú ý tới, ở đó đầu Hùng Sư trên đầu, có một chút màu trắng vết tích, hương hỏa khí chính là từ nơi đó tiết lộ. Mà kia tia (to) màu trắng vết tích, Phuong Hồng vừa nhìn thấy, trong lòng liền dâng lên vẻ chán ghét ý nghĩ.

Cút chim, vật này là cút chim.

Này Từ Đường phụ cận có không ít cây cối, phía trên tự nhiên sẽ có chim ở đục ổ sinh sôi, có một ít cút chim rơi vào sư tử phía trên cũng là bình thường.

"Ta biết, cút chim chính là vật dơ bẩn, dính sau khi, dĩ nhiên là tiêu trừ sư tử đá lực lượng." Phuong Hồng thấy này than cút chim, trong lòng thoáng qua một tia hiểu ra. Đây cũng là tại sao, hần thấy cút chim cũng sẽ cảm thấy chán ghét. Hần là Thần Khu, bản thân liền là tinh khiết vật, cũng ghét này uế vật.

Ở dân gian trong truyền thuyết, Thiên Quỷ, máu chó mực có thể giết chết ác quỷ. Còn có một chút phạm pháp yêu nhân, bị quan phủ bắt sau khi, tất cả đều là bị chìm vào trong nhà xí, dơ bẩn đối phương thân thể, miễn đối phương hiện ra huyền diệu tới.

"Ha ha ha, thật là vận khí." Phuong Hồng cười lớn, trong tay vô một cái, đem tiết lộ ra ngoài một chút hương hỏa, trực tiếp thu nhiếp tới, muối tuy nhỏ nhưng cũng là thịt á, máu chốt nhất là, hần lấy được một cái ăn cấp hương hỏa biện pháp tốt, bây giờ ngược lại không nóng này.

Bất quá, cái biện pháp này, phải đợi đến hần từ trong thư phòng đi ra, mới có thể áp dụng. Hần bây giờ là thần hồn xuất du, chân thân còn bị nhốt ở thư phòng. Mà muốn dùng cái phương pháp kia, thần hồn thật đúng là không có biện pháp làm được.

Bên cạnh (trái phải) cũng không chuyện, Phương Hồng liền trôi lơ lửng ở này sur từ bằng đá bên cạnh từ từ hấp thu Hương Khói Chi Lực, mặc dù này điểm Hương Khói Chi Lực không nhiều, nhưng là để cho hần thân thể cảm thấy ấm áp, cố gắng hết sức thư thích, giống như là người bình thường ở phơi nắng như thế.

Giống như hần loại này cấp thấp đất chỉ, còn chỉ là quý thần, trong cơ thể hàm chứa nồng đậm âm khí, chỉ không hề ngừng hấp thu hương hỏa, mới có thể để cho âm khí lấy được thuế biến, từ đó biến thành Dương Thần.

Ước chừng qua sau nửa canh giờ, bỗng nhiên giữa, Phương Hồng ý nghĩ động một cái, cả người, không dừng được hướng phía sau thối lui, chốc lát giữa, liền chuyển kiếp mấy dặm khoảng cách, tiến vào trong thân thể.

"Thằng nhóc con, ta cho ngươi đi học, ngươi lại ngủ, thật là một khối gỗ mục!" Hần hai mắt mở một cái, liền phát hiện, Phương Đại Nguyên chính gương mặt lạnh lùng, đứng ở trước mặt hần.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Đã gặp qua là không quên được

Phương Hồng nhìn lên trước mặt nổi giận đùng đùng Phương Đại Nguyên, đột nhiên giật mình một cái, lập tức liền biết, chính mình thần hồn xuất du, trong mắt người ngoài, vậy dĩ nhiên là đang say ngủ.

"Cái này..." Phương Hồng cũng không biết giải thích như thế nào, mà hần ở trong lòng than thở, lần này sợ là đời không tốt. Từ thành Thổ Địa Thần, thế nào mớ chuyện một bộ tiếp một bộ. Ngày hôm qua bị đánh, buổi sáng bị phạt quỳ, bây giờ lại bị đương thành đi học lúc ngủ, thời gian bất lợi a.

"Ngươi nói một chút, ngươi đến bây giờ, ngay cả một Mông Học văn chương cũng vác không được, ngươi còn có cái gì dùng!" Phương Đại Nguyên nhìn về mặt vàng dạn Phương Hồng, càng là khí đều không đánh một nơi tới.

Mà Phương Hồng nghe lời này, tâm lý càng là âm thầm kêu oan, cái gì gọi là ta ngay cả Mông Học văn chương cũng vác không được, ta ngay cả lời nhận thức không hoàn toàn được rồi, thế nào vác?

Đương nhiên, lời này hần là không thể nói ra miệng, nếu không, ít không lại vừa là một hồi gọt.

"Ta cho ngươi ba ngày, nếu như này « giáo huấn ngu dốt biên câu » một đông bộ phút, ngươi lại vác không được, xem ta không đánh chết ngươi." Phương Đại Nguyên một tay đem mập mập tay tại trên bàn sách đánh một cái, đem phía trên đồ rửa bút giá bút chấn giật mình.

« giáo huấn ngu dốt biên câu » bên trong tổng cộng chia làm trên dưới hai quyển, mà mỗi cuốn một cái, lại có mười lăm đoạn. Nói thí dụ như quyển thượng, liền chia làm một đông, hai Đông, tam giang, bốn chi, năm nhỏ, sáu cá, bảy Ngu, tám đù, chín tốt đẹp, mười màu xám, mười một thật, mười hai vắn, mười ba nguyên, mười bốn hàn, mười lăm xóa.

Này một đông bộ phút, tổng cộng liền một trăm tám mươi chữ, nhắc tới cũng không nhiều, ba ngày vác xong, không có chút nào quá đáng.

Phương Hồng cảm như hén, không dám nói lời nào. Hần dám cam đoan, hần này cha tuyệt đối nói được là làm được, mặc dù đánh chết hơi cường điệu quá, nhưng đánh tàn phế vẫn có khả năng.

Vừa nghĩ tới đó, hần liền khóc không ra nước mắt, hần đây mẹ có thể làm sao bây giờ nột. Ta ngược lại thật ra nghĩ (muốn) vác, nhưng ta không biết chữ a.

Phương Đại Nguyên hướng về phía hần lại vừa là phát một trận Hỏa chi sau, liền xoay người rồi đi. Hần này cha, rõ ràng cũng không có cái gì công việc đang hoàng, nhưng là mỗi ngày đều thật giống như bẻ bộn nhiều việc như thế, cho tới bây giờ cũng chưa có dạy dỗ qua hần đi học.

Phương Hồng học tập mấy cái chữ, hay lại là ban đầu hần ở tư thực bên trong đi theo tiên sinh học. Chẳng qua là sau đó, hần trong ngày cùng đám kia hồ bằng câu hữu tư hỗn, nghịch ngợm cần quấy, đánh đồng học, khí tiên sinh bệnh chùng mấy ngày. Sau khi khỏi bệnh, tiên sinh thì đề xuống lời nói, cái này học đường, có cách Hồng không ta, có ta không Phương Hồng.

Tiên sinh kia, là một người tú tài, địa vị ở gió xoáy nước Thôn vẫn đủ cao, cũng là bốn thôn người, biết rõ mình không có đi lên hy vọng, liền an tâm ở trong thôn dạy học. Mà một loại thôn, có thể có một lão Đồng sinh dạy học cũng không tệ.

Là trấn an tiên sinh, trong thôn tộc lão ra mặt, không cho phép Phương Hồng trở lại học đường, tùy ý Phương Đại Nguyên nói thế nào đều vô dụng. Không có cách nào Phương Đại Nguyên chỉ đành phải để cho Phương Hồng ở nhà tự học.

Bất quá, lấy hấn này đức hạnh, đang học Đường cũng không học được, muốn để cho hấn ở nhà học, vậy càng là đừng mơ tưởng.

Phương Đại Nguyên sau khi đi, Phương Hồng đầu nặng nề đập vào trên bàn đọc sách. Chẳng lẽ muốn đi tìm tiên sinh? Làm sao có thể! Lão già kia, ban đầu nhưng là chỉ mình đầu mưng, nói mình chính là một cái mối họa lớn. Bây giờ làm cho mình đi tìm hấn, vậy như thế nào buông được cái mặt này mặt.

Ở thán một hộp lớn khí sau khi, Phương Hồng đem trên bàn sách một quyển sách cho cầm lên, quyển sách rất mới, còn có đậm đà mặc hương vị, bìa viết bốn cái công chính chữ to « giáo huấn ngu dốt biên câu ».

Toàn bộ Đại Minh Triều, người có học rất được ưu đãi, cho nên này ngâm thơ đối câu nhả đi cũng là cố gắng hết sức thịnh hành. Quyển này « giáo huấn ngu dốt biên câu », chính là dùng để học tập gieo vần đối ngẫu.

Trên căn bản, người đem quyển sách này cho đọc mấy lần, một ít tầm thường đối với chết thi từ cũng có thể làm ra tới.

Phương Hồng đem sách cho mở ra, mở miệng câu thứ nhất. "Ngày chuyển bắc, mặt trời lên đông. Đông Phong nhàn nhật, Hiều Nhật mù mịt." Dù sao cũng là vỡ lòng đọc vật, trong này chữ chắc chắn sẽ không rất lạ, nội dung cũng sẽ không cất khuất ngao răng. Cho dù là một ít trẻ thơ, cũng có thể xem hiểu nghe hiểu. Mà Phương Hồng dầu gì cũng là bên trên qua mấy ngày học đường người, phía trước này một ít chữ, hấn vẫn nhận biết.

Dĩ vãng,

Phương Hồng chỉ cần vừa nhìn thấy quyển sách Hán Tự, liền lập tức cảm thấy hoa mắt chóng mặt, buồn ngủ, nhưng hôm nay không biết bởi vì vì có gì, ngược lại tinh thần thanh minh, tinh thần sáng láng.

Nếu không muốn ngủ, kia dứt khoát liền tiếp tục xem tiếp. "Thanh thử điện, Quảng Hàn Cung, thơ đầy Đỗ Phủ, phú nghị Dương hùng." Mấy chữ này, so với trước mặt, đã coi như là phức tạp một chút, có thể Phương Hồng lại một chút nói lắp cũng không đánh, cố gắng hết sức thuận miệng liền đọc lên.

"Kỳ quái, mấy chữ này ta lúc trước thật giống như không nhận biết tới." Phương Hồng nhìn chăm chăm trong sách vỡ mặt "Phủ" chữ, cái chữ này coi như là tương đối khó viết, hấn hấn không nhận biết cái chữ này mới là, nhưng là, thế nào hôm nay liền bật thốt lên đây?

Bất quá, hấn cũng không xác định mình là hay không thật sự không biết cái chữ này, dù sao, hấn cũng không có đếm kỹ qua mình rốt cuộc nhận biết cái nào chữ. Hơn nữa, hiện tại ở loại cảm giác này hết sức kỳ quái, người nói người không nhận biết cái chữ này, lại có thể đọc lên, như vậy sao có thể kêu không nhận biết a.

Cho nên, Phương Hồng chính hấn cũng hồ đồ.

"Ngọc Bàn đồ soi nhuận, kim hủ xanh phơi nồng..." Hấn tiếp tục đọc xuống, một câu nói vừa mới đọc một nửa, hấn bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt có chút ngân người.

Hấn dám khẳng định, trên người mình là xuất hiện biến hóa. Nếu như nói trước mặt một ít chữ, hấn có thể đủ nhận biết, cũng rất bình thường, dù sao trong ngày thường ở một vài chỗ cũng có thể thấy. Nhưng 'Ngọc Bàn đồ soi nhuận, kim hủ xanh phơi nồng' những lời này, lạ số chữ đo đã không hề ít, hấn không thể nào toàn bộ đều nhận biết.

"Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ thành Thổ Địa Thần, còn có chỗ tốt này?" Phương Hồng phản ứng đầu tiên, chính là nghĩ đến Thổ Địa Thần. Cũng chỉ có như vậy, mới có thể giải thích trên người mình biến hóa này.

Hấn chẳng qua là kinh ngạc một lát sau khi, liền tiếp tục đem « giáo huấn ngu dốt biên câu » cho đọc xuống, bất quá lúc này, hấn hưng phấn trong lòng, đã không kềm chế được.

Nhưng là, chờ hấn đọc sau một hồi, hấn liền phát hiện, ở trên cao cuộn lên mặt mấy đoạn bên trong, hấn đảo là tất cả chữ đều biết, nhưng là phía sau một ít vẫn tự, hấn liền lại không nhận biết.

"Đây là chuyện gì xảy ra? Phải phải, phía trước này mấy đoạn ta từng nghe trong học đường lão già kia đọc qua, mà phía sau những thứ kia, ta còn chưa kịp học." Phương Hồng suy nghĩ chuyển động cực nhanh, hấn rất nhanh thì phát hiện, phía trước này mấy đoạn, hấn từng theo tiên sinh học qua, mà sau đó bởi vì hấn bị tiên sinh cho chạy về nhà, cũng chưa có học tập mặt đồ vật.

"Ta đã cho ta trời sinh là có thể nhận biết toàn bộ chữ mà đâu rồi, nguyên lai là không vui một trận." Phương Hồng sờ mũi một cái, vừa mới hưng phấn tâm tình, có trở nên có chút hậm hực. Nguyên lai chữ viết này, vẫn phải là cần phải có Nhân giáo, mới có thể biết được. Nếu không, cho dù là Thần Linh, cũng không thể trời sinh sẽ những thứ này.

Chương 10: Học thuộc lòng

Phương Hồng suy nghĩ cũng không đắn, ngược lại, ở bạn cùng lứa tuổi bên trong, hẳn vẫn tính là tương đối thông minh, cùng đám kia hồ bằng cầu hữu chung một chỗ, phần lớn chủ ý cù bấp đều là hẳn ra.

Hắn sợ dĩ không thích đọc sách, một là vì vậy tuổi tác đều có nghịch phản trong lòng, phụ thân hẳn chính hẳn đi học, hẳn liền khẳng khẳng không nghĩ (muốn) đi học. Còn một nguyên nhân khác, hãy cùng ban đầu hẳn ở trong học đường phát sinh một ít chuyện có liên quan.

Lúc đó hẳn, mặc dù nghịch ngợm càn quấy, nhưng đối với đi học, còn chưa thể nào chống cự, tiên sinh dạy cái gì, hẳn cũng có thể học đi vào. Chẳng qua là, bởi vì thường thường với những thứ kia hồ bằng cầu hữu tư hỗn, ở phía trước sinh cùng trong đám bạn học ẩn tượng không hề tốt đẹp gì, phần lớn người đối với hẳn đều là e sợ cho tránh không kịp.

Mà Phương Hồng mặc dù ngoài mặt cả nhõng, trong đáy lòng lại là có chút ngạo khí, cũng không tiết cùng những người đó hòa hoãn quan hệ.

Sau đó có một lần, một người bạn học bút lông bằng lông thỏ bút bị người cho trộm, chi kia bút lông bằng lông thỏ, nghe nói là Phủ Thành tuyên Đình trai hàng, một cây ít nhất cũng phải nửa xâu tiền.

Vì vậy, mọi người liền đưa ánh mắt đều đến Phương Hồng cùng bạn hẳn trên người. Không có cách nào ai để nhóm này người thanh danh lang tạ, không tìm các người tìm ai?

Nhưng là, lúc ấy Phương Hồng đã cảm thấy khịt mũi coi thường, đùa gì thế, nhà chúng ta là cả gió xoáy nước Thôn có tiền nhất, còn hiếm người này một nhánh phá bút lông bằng lông thỏ a. Hẳn cho là không phải mình làm, dĩ nhiên là lười giải thích. Nhưng là, hẳn càng như vậy, người khác lại càng hoài nghi hẳn.

Những học sinh kia, tuổi lớn một chút mười bốn mười lăm tuổi, ít một chút mới tám chín tuổi, nơi nào sẽ suy nghĩ nhiều như vậy. Ở tại bọn hẳn suy luận trong, người nếu là học sinh xấu, vậy khẳng định chuyện gì xấu cũng làm được. Bọn họ bắt kể nhà người có tiền hay không đây.

Phương Hồng cũng là một có tính khí người, một đám người la hét nói là bọn hẳn đám người này trộm, hẳn cũng nổi giận, trực tiếp đem dẫn đầu người kia cho đánh. Đám này tốt học sinh giỏi, mặc dù số người bị phương Hồng bọn họ nhiều, nhưng trong ngày thường căn bản không đánh nhau, ở đâu là đối thủ, mười mấy người dĩ nhiên bị vài người cho đánh kêu cha gọi mẹ.

Lúc này, sự tình coi như làm lớn chuyện, đám người kia sung mặt sung mũi phải đi tìm tiên sinh tố cáo. Mà tiên sinh, vốn là nhìn Phương Hồng đám người liền không thể nào thuận mắt, cũng không hỏi nguyên do, liền trách mắng Phương Hồng mấy câu.

Phương Hồng khí này a, tại chỗ liền đình mấy câu. Hẳn đi học chưa ra hình dáng gì, nhưng lời nói ngược lại nhon, tiên sinh một cái Lão Nho Sinh, như thế nào là đối thủ của hẳn, bị tức xanh cả mặt, về nhà liền bệnh một trận.

Mà vài ngày sau, hẳn liền bị cưỡng chế về nhà, vĩnh viễn không được đi vào học đường, tùy ý Phương Đại Nguyên như thế nào khẩn cầu cũng không làm nên chuyện gì.

Mà một lần kia, Phương Đại Nguyên đem hẳn đánh đặc biệt ác, trên mông cơ hồ không tìm được một khối thịt ngon. Nhưng là, một lần kia, cũng là duy nhất một lần, Phương Hồng không khóc kêu cầu xin tha thứ một lần.

Hẳn cho là, này vốn cũng không phải là hẳn sai, tại sao phải phạt hẳn, trong lòng của hẳn không phục.

Từ chuyện này sau này, hẳn liền đối với đi học ghét cay ghét đắng. Hẳn thấy, đi học chỉ có thể bồi dưỡng một bang ngu si chưa vu người, thà như vậy, sách này còn chưa đọc tốt.

Bất quá, hôm nay lần nữa nhặt lên quyển sách, trong lòng của hẳn ngược lại không có bao nhiêu không ưa ý. Thậm chí, bên trong một ít văn tự, thậm chí còn rất là thú vị, đọc xong sau, để cho dân số lười sinh tân.

Đây đương nhiên là bởi vì hẳn ý nghĩ thông suốt, tâm tư trong sáng duyên có, đối với trong sách ý tứ, có thể có một cái so sánh rõ ràng hiểu. Mà người bình thường, thường thức mấy chữ như vậy, có thể tiếp tục đọc cũng không tẻ, trong sách hàm nghĩa, nhất định là đầu óc mơ hồ.

Hẳn biết chữ có hạn, hẳn ở đem « giáo huấn ngu dốt biên câu » trước nặt mấy đoạn đọc mấy lần sau khi, liền đem quyển sách để ở một bên. Sau đó một cái từ trên ghế mặt nhảy cồm lên, trực tiếp đẩy cửa đi ra ngoài.

"Thiếu gia, mời vào đi đi học." A Tài A Quý hai người đứng ở cửa, mặt vô biểu tình nhìn Phương Hồng, chỉ cần hẳn dám đáp ra khỏi cửa phòng một bước, hai người liền dám đem hẳn giống như xách con gà con như thế xách trở về.

"Tránh ra, Bản Thiếu Gia sách đã trên lưng, bây giờ phải đi gặp lão gia." Phương Hồng đem đầu vừa nhấc, cố gắng hết sức đắc ý nói. Hắc hắc, có này đã gặp qua là không quên được trí nhớ, sau này học thuộc lòng còn sợ cái gì.

Nghe lời này, A Quý lập tức bước dài, lại tìm Phương Đại Nguyên đi. Mà A Tài như cũ đứng ở bên cạnh hắn, gắt gao canh chừng hắn, rất sợ Phương Hồng thừa cơ chạy đi.

Phương Hồng như cũ ngẩn đầu, hừ, chờ các người kiến thức Bản Thiếu Gia thiên tài, xem các người sau này còn can không ngăn cản ta.

Cũng không lâu lắm, Phương Đại Nguyên đi thông thả phương bộ, liền đi tới.

"Nhanh như vậy liền trên lưng? Người lại đang đùa bốn tâm tư gì?" Vừa mở miệng, Phương Đại Nguyên giọng cũng có chút không khách khí, vừa mới còn đang ngủ gà ngủ gật, một cái chớp mắt ấy liền đem sách cho trên lưng, trong này không có gì mờ ám vậy thì thật là gặp quỷ.

"Ha, ta chính là lá gan lớn hơn nữa, cũng không dám ở trước mặt ngài đùa bốn cái gì tiểu tâm tư a, ta thực xui xẻo bên trên." Phương Hồng cười hắc hắc, bởi vì trong bụng có hàng, ngược lại không hết hoảng.

"Được, người vác đi, vác đi ra sẽ dễ cho người đi ra ngoài." Phương Đại Nguyên gật đầu một cái, nhưng là ánh mắt lại là bất động thanh sắc liếc một cái bốn phía, hắn chỉ sợ Phương Hồng làm trò gì, nói thí dụ như đem muốn vác văn chương dán vào địa phương bí mật, ở lưng sách thời điểm lên lên liếc.

Như vậy sự tình, tiểu tử này lúc trước cũng không phải là không có làm qua.

Hắn tìm một vòng, không có phát hiện dị thường gì, tâm lý càng buồn bực, thật chẳng lẽ đổi tính? Không thể nào, khẳng định còn có như vậy chính mình không có chú ý tới.

Phương Hồng không có nhìn thấy cha mình con mắt đang ở khắp mọi nơi quét nhìn, nắm tay lui về phía sau một dặm, liền công lên, "Ngày chuyển bắc, mặt trời lên đông, Đông Phong nhân nhật, Hiểu Nhật mù mịt..."

Nhìn thấy bộ dáng này, Phương Đại Nguyên ngăn người một chút, nháy con mắt, thật chẳng lẽ là mình suy nghĩ nhiều. Hắn còn theo Phương Hồng ánh mắt lui về phía sau nhìn, nơi đó đối diện một gian phòng ốc, cũng không có bất kỳ dị thường.

"... Lúc làm canh năm, thứ đoan cùng hướng lên trời khuyết bên ngoài, bỏ sót nửa đêm, mấy người ca múa nguyệt minh bên trong." Ngay tại Phương Đại Nguyên ngăn ra như vậy một lát công phu, Phương Hồng cũng đã đem trọn cái một đông bộ phận cho vác xong, lúc này chính nhất mặt đắc ý nhìn hắn.

Phương Đại Nguyên giống như là lần đầu tiên nhận biết mình con trai này như thế, ngờ ngác nhìn chăm chăm Phương Hồng, thật là kỳ quái, thật chẳng lẽ là tổ tông phù hộ?

"Ta vác xong, có thể đi ra ngoài đi." Phương Hồng nhìn cha mặt đầy đồ dẫn bộ dáng, chỉ cảm thấy trong lòng rất là sung sướng, lão đầu tử, người cũng có hôm nay. Nếu không phải sợ hù dọa người, ta còn có thể lại vác một đoạn.

Nếu có nói trước, Phương Đại Nguyên cũng không có nuốt lời, phát tay một cái, liền để cho Phương Hồng rời đi. Phương Hồng trên mặt tách ra nụ cười, chạy chậm đi bộ đi ra ngoài.

"Các người nói, thiếu gia có phải hay không dùng thủ đoạn gì? Không nên a, hắn làm sao có thể trên lưng đây." Phương Đại Nguyên nhìn Phương Hồng bóng lưng, sau đó ở bốn bề lần nữa tìm kiếm một vòng, mới mang theo nghi ngờ hỏi A Tài A Quý.

"Lão gia, thiếu gia thật ra thì rất thông minh, chút chuyện nhỏ này nơi nào hiếm thấy đảo hắn." Một mực trầm mặc ít nói A Tài, lúc này bỗng nhiên lộ ra nụ cười, mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Không thẳng bằng

Ra ngoài Phương Hồng, giống như là bỏ đi giây cương ngựa hoang, rốt cuộc tự do, trong lòng là vô cùng sung sướng.

Bất quá, trong thôn người rảnh rồi không nhiều, hắn đi bộ một vòng, cũng không có gặp phải vài người. Cái này cũng rất bình thường, xuống lâu như vậy mưa, nông dân hiện tại cũng bận bịu đến điên lý nhìn một chút hoa màu thế nào. Mà những tiểu hài tử kia, vượt qua tám tuổi, đều đi đi học Đường. Trong thôn giống như Phương Hồng như vậy nhàn nhả, thật đúng là không nhiều.

"Phương Hồng Phương Hồng, gặp chuyện liền kinh sợ. Chơi bởi lâu lông, gia tài ăn vô ích." Hắn thật vất vả gặp phải mấy người mặc tà tiểu thí hài, còn bị

đôi phương hát về thuận miệng một hồi giễu cợt.

"Muốn chết a." Phương Hồng nghiêm sắc mặt, làm bộ muốn lên đi đánh người, những thứ này tiểu thí hài hi hi ha ha giải tán lập tức, chạy không bóng dáng.

"Nhất định là Hứa Húc Phong thẳng nhóc con này liên quan (khô), lần trước bị Lão Tử đánh một trận, liền biến ra loại này về thuận miệng tới kẻ đáng ghét." Hần cũng không có thật sinh những đứa bé kia khí, chẳng qua là đối với (đúng) phía sau thủy tác dừng giả rất thống hận.

Hứa Húc Phong chính là lần trước ném bút lông bằng lông thỏ cái đó, ném bút sau khi, còn dẫn đầu oan uổng Phương Hồng đám người. Bị Phương Hồng đánh sau khi, ngay mặt không dám phát tác, liền đặc biệt ở sau lưng làm những thứ này động tác nhỏ.

Tiểu tử này tâm tư u ám, hết lần này tới lần khác giới về nguy trang, trong mắt người ngoài, hẳn chính là một cái thật tốt học sinh, là trong thôn hài đồng học tập đối tượng, bất luận là tiền sinh hay lại là tộc lão, cũng đối với hắn còn rất coi trọng. Có người nói rõ năm đồng từ thử, còn dự định để cho hắn đi thử nghiệm mới.

Về phần Phương Hồng, chính là một cái triệt đầu triệt đuôi mặt trái điển hình, nếu không phải cha hắn Phương Đại Nguyên rất có tiền, trong thôn làm cái gì sự tình đều cần nhà bọn họ giúp đỡ, Phương Hồng đã sớm bị đuổi ra thôn.

"Không được, càng nghĩ càng nổi giận, không ra khẩu khí này, căn bản cũng không phù hợp ta tính cách a." Phương Hồng vốn cũng không phải là nghịch lai thuận thụ tính tình, nếu không danh tiếng cũng sẽ không ác liệt như vậy.

Lúc này, hắn liền đổi lại phương hướng, hướng học đường phương hướng đi.

Học đường ở Thôn đầu đông, vừa vặn thuộc về gió xoáy nước cái đó nhọn phía trên. Ban đầu có Phong Thủy tiên sinh nói, nơi này là một Thôn văn vận chỗ. Đem học đường xây ở nơi này, định có thể ra không ít người có học.

Người đọc sách này, dĩ nhiên không phải chỉ được (phải) có đi học người, mà là ít nhất phải lấy được tú tài công danh, mới có thể bị mang theo như vậy danh xưng.

Mặc dù đối với Phong Thủy tiên sinh giải thích, Phương Hồng là nửa chữ đều không tin, thế nhưng nhiều chút đức cao vọng trọng các tộc lão tin. Các nhà mộ tập của cái, đem học đường dời tới đây. Hàng năm cũng còn để cho công tượng tu sửa, tầm quan trọng đứng sau trong thôn Từ Đường.

"Bà nội, này tu sửa hao tổn phí phần lớn của cái, đều là nhà ta ra, quay đầu lại còn không để cho ta tới đi học. Trong nhà lão đầu tử cũng không biết nghĩ như thế nào, lại làm loại này người tiêu tiền như rác. Ta phải nói, một phần tiền cũng không cho." Phương Hồng đi tới một nơi đồi, nhìn kia xây cất công chính sáng rõ học đường, tâm lý có chút không cam lòng. Mặc dù hắn không có chút nào muốn đi đi học, nhưng luôn là cảm thấy tâm lý bất đắc kinh.

Chính bọn hắn nhà đã lâu lắm không sửa chữa, cửa kia phía trên đều có điểm tróc sơn. Hắn ở cái đó nhà ở, trên tường cũng có chút mốc tiêu biểu. Mỗi lần hắn đề nghị đem phòng Từ Hưu cả một chút, Phương Đại Nguyên cũng không chịu đáp ứng.

Học đường là một gian rất là rộng rãi phòng lớn, chỉ là kia chạm hoa sơn đồ đại môn, thì có cao khoảng một trượng, nhìn rất là khí phái. Mà ở trên cửa nửa đoạn, là có thể mở ra, như cùng trường từ một dạng vừa có thể thái quang, vừa có thể gió lửa, này mùa hè ngồi ở bên trong, khỏi phải nói nhiều thư thích.

Phương Hồng lại nghĩ tới nhà mình kia thư phòng, nhỏ hẹp thấp lùn đừng nói, cửa sổ còn nhỏ như vậy, dù là ban ngày, bên trong ánh sáng cũng tương đối tối lãnh đạm.

Không nói, nói nhiều đều là nước mắt.

Bởi vì là thời gian đi học, cửa trước sau cũng lớn mở ra, Phương Hồng đứng ở phía sau môn nơi đó, có thể thấy rõ bên trong cảnh tượng.

Ở trong phòng này thật chính tề để mấy chục cái trường án, học sinh mỗi một người đều đang hoàng ngồi ở chỗ đó. Bọn họ tuổi tác cũng đều không bình thường đại, tuổi lớn, có mười lăm mười sáu tuổi, mà tuổi còn nhỏ, chỉ có tám chín tuổi.

Ở bốn triều có nhập học tuổi tác quy định, mười lăm dưới đây người phải nhập học,

Nói cách khác, người tuổi tác không tới 15 tuổi, nhất định phải đi học. Nếu như người vượt qua 15 tuổi, còn muốn đi học, vậy cũng có thể tới, chỉ cần người đóng đặc khoản bố buộc sửa.

Đang đến gần cửa sau vị trí, ngồi hai cái học sinh, một cái thân thể cao lớn, mặt mũi ngăm đen, mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng bên mép tán giác đã dài ra một tầng hồ tra, đột nhiên nhìn một cái, giống như là Trương Phi tái thể.

Mà đối thành một cái, lại cùng hắn thành so sánh rõ ràng, vóc người nhỏ thấp gầy yếu không nói, sắc mặt cũng có chút không khỏe mạnh vàng ố, tựa hồ một trận gió thổi tới, là có thể đem hắn thổi đi.

Cái đó Hắc Đại Cá tên là Tôn An, cha của hắn là trong thôn duy nhất đồ tể, mỗi lần giết heo trở lại, cũng có thể thuận không ít lòng lợn, cho nên trong nhà thức ăn mỡ rất đủ. Điều này cũng làm cho Tôn An nuôi trắng trắng, so với bạn cùng lứa tuổi lớp mười chẵn.

Mà cái đó vàng mặt thiếu niên, tên gọi Phương Cừ, coi như cùng Phương Hồng cũng có một chút quan hệ thân thích, bất quá đã ra năm phục. Nhà bọn

họ điều kiện liên xa xa không so được Tôn An nhà, cha hắn là Phương Hồng nhà tá điền, mà mẹ hắn là thân thể suy yếu, liên quan (khô) không phải việc nặng, hơn nữa hắn một mực ở học đường đi học, trong nhà công việc cũng rơi vào cha hắn một người trên đầu, thời gian qua căng thẳng.

Hai người kia, thật ra thì chính là Phương Hồng "Hò bằng cầu hữu" . Ở trong mắt người ngoài, cũng không phải là thứ tốt gì.

Tôn An căn bản là Vô Tâm đi học, đang ngủ gật, hắn ở nửa mê nửa tỉnh giữa, mơ hồ thấy cửa có một bóng người, ngay từ đầu còn tưởng rằng là tiên sinh, hù dọa giật mình. Các loại (chờ) thấy rõ ràng sau khi, trên mặt mới tách ra nụ cười.

"Ha, giá, người xem ngoài cửa." Mà Phương Cừ vốn là chính nắm ngón tay, ở trên bàn hư hư viết phóng theo đèn chữ, nghe được Tôn An thanh âm, hướng ngoài cửa nhìn.

"Hồng ca mà, làm sao người tới?" Phương Cừ cũng cố gắng hết sức kinh hi, nhưng là cũng biết đây là đang giờ học, liền thông qua khẩu hình hỏi thăm nói.

Phương Hồng không trả lời, chẳng qua là đang cười. Bây giờ là thời gian đi học, hắn có thể không sợ tiên sinh cùng còn lại học sinh, nhưng nếu như mỗi một Tôn An cùng Phương Cừ hai người bị trách phạt, hắn trong lòng cũng sẽ áy náy.

Nhất là Phương Cừ, cha hắn một mực hy vọng con mình có thể làm cho một ít chữ, sau này có thể đi trong huyện thành làm một phòng lương hoặc là tiểu nhị, không cần giống như chính mình mệt mỏi như vậy. Nếu như cha hắn biết Phương Cừ đang học Đường không dụng công, nhất định sẽ để cho phạt quỳ.

Cũng may Tôn An hai người cùng với Phương Hồng tư hỗn lâu, lập tức minh bạch ý hắn, liền không nói thêm gì nữa, chẳng qua là trong mắt vui vẻ không che giấu được.

Đang học Đường phía trước nhất, đang ngồi một cái tuổi chừng lục tuần bên cạnh (trái phải) lão già, người mặc màu xanh da trời nho sam. Mặc dù có chút phai màu, nhưng giặt hồ rất sạch sẽ, không có một tia nếp nhăn, nhìn một cái chính là một cái người gần buống.

Mà trước mặt hắn, là đứng một mười lăm mười sáu tuổi người tuổi trẻ. Này cái người tuổi trẻ mặc miên tê đại trường sam, tương tự với sinh viên phục, sắc mặt trắng nõn, khoe môi nhếch lên nụ cười nhàn nhạt, tựa hồ thật có kia quân tử như ngọc phong thái.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Sóng gió

Này cái người tuổi trẻ, tên gọi Hứa Húc Phong, cũng là Phương Hồng ghét nhất người kia. Mặc dù từ bên ngoài nhìn vào đứng lên, thật có người có học phong thái, nhưng sau lưng, lại thâm độc rất.

"Từ vị Nhan Uyên viết: Dùng chi là đi, bỏ chi tắc giấu, duy ta cùng với người có là phu. Húc đình, người tới phá đề." Tiên sinh đưa tay Trung Thư để xuống, ngừng đầu nhìn Hứa Húc Phong nói.

"Ừ, đây là « Luận Ngữ » bên trong một câu nói, Khổng Phu Tử nói, nếu như ta đạo có thể được coi trọng, vậy thì trên đời này phổ biến ta đạo, nếu như ta đạo không thể được đến coi trọng, vậy liền đem Đạo Tàng ẩn giấu trên người. Để cho ta tới phá đề lời nói, ta đáp thánh nhân lộ về Ân chi đạo, thịnh hành tế Dân là giấu lúc giữ được mình." Đang suy tư sau một hồi, Hứa Húc Phong mới đáp trả nói.

Mặc dù đang Thi Huyện phủ thí đối với bát cổ khảo cứu không sâu, nhưng là hắn đã tâm rất lớn, chuẩn bị duy nhất ngay cả Viện thí cũng cùng nhau thông qua, cho nên, hắn thường xuyên hướng tiên sinh thỉnh giáo bát cổ thừa đề phá đề.

"Húc đình, ta từng dạy dỗ người, mặc dù này bát cổ đề mục chỉ có ngắn ngủi mấy chữ, nhưng mỗi một chữ đều hết sức trọng yếu, người không thể coi thường. Người xem một chút người phá đề, chỉ chú trọng nửa câu đầu, lại đem nửa câu sau quên, mà một đề mấu chốt, nhưng là này nửa câu sau a." Tiên sinh mặt mũi một mực bản trực, để cho người cảm thấy rất có uy nghiêm.

"Là học sinh sơ sót." Hứa Húc Phong bị tiên sinh vừa nhắc cái này, lập tức bừng tỉnh đại ngộ, trên mặt đúng lúc toát ra mấy phần quần bách.

"Bất quá, người tuổi còn nhỏ quá, trui luyện không đủ, có thể làm được mức này, đã không dễ dàng." Thấy trước mắt đệ tử cái bộ dáng này, tiên sinh cũng có chút lắc đầu một cái, không có đối với hắn quá mức hà trách.

"Tiên sinh, nếu đề cho ngài tới phá đề, cái này hắn thế nào phá?" Đang bị an ủi sau khi, Hứa Húc Phong lại cố gắng hết sức nghiêm túc đặt câu hỏi nói đạo.

"Ha ha, ngược lại thử lên ta tới, nếu để cho ta tới phá lời nói, ta đáp thánh nhân hành tàng chi nghi, chờ Năng giả mà sinh nhỏ thị chi vậy." Tiên sinh nhìn đã biết đệ tử đắc ý đặt câu hỏi chính mình, nhẹ nhàng vuốt cằm râu, thanh âm có chút trầm bổng nói.

Phương Hồng đứng ở cửa, đem hai người này lời nói nghe rõ ràng rành rành. Bất quá, hẳn nhưng là đầu óc mơ hồ, một chữ cũng không có nghe hiểu. Cái gì phá đề? Đây là mắng chửi người sao? Chẳng lẽ là đang nói đề mục ra rất dở?

Đối với đề mục rất dở một điểm này, hẳn chính là rất là đồng ý. Ban đầu hẳn vẫn còn ở học đường thời điểm, nguyệt trung cùng cuối tháng đều phải thi, những thứ ngôn ngữ kia đề mục, nhưng là đem hẳn làm cho bề đầu sứt trán.

"Hay a, tiên sinh cái này đề phá thật là hay a. Tiên sinh câu này dạy bảo, thắng được ta mấy tháng điều nghiên a" Hứa Húc Phong nghe một chút lời ấy, đầu tiên là sững sờ, sau đó vỗ tay khen ngợi. Thanh âm này còn không nhỏ, toàn bộ trong học đường người cũng nghe được.

Ở bên ngoài Phương Hồng, chính là một trận ê răng, cả người nổi da gà cũng sắp đứng lên. Chẳng lẽ người ta như vậy làm cho người vui vẻ đầu rồi, nhìn một chút cái chém gió này chụp, thật là rung động đúng đúng a.

"Húc đình, chú ý một điểm, nơi này là học đường, không muốn quấy rối còn lại học sinh." Mà tiên sinh nghe lời ấy, sắc mặt nghiêm, có chút trách cứ nói. Bất quá, hẳn khoe mặt nhưng là thoáng qua một tia đắc ý.

Văn nhân háo danh nhẹ lợi nhuận, cơ hồ mỗi một người có học đều hy vọng chính mình lấy được người khác biểu dương, dù là tính cách cứng nhắc tiên sinh cũng là như vậy.

"Phải phải, chẳng qua là học sinh nghe như vậy tinh diệu phá đề, nhất thời vô cùng vui vẻ, sau này nhất định chú ý." Hứa Húc Phong liên tục chấp tay, cáo lỗi nói đạo.

Lúc này, Phương Hồng không chỉ là ê răng, còn mơ hồ có chút trứng đau. Thật không hổ là người có học, da mặt này từ dày, chính mình một ngoại nhân cũng nghe không vô.

Quá nhục ma, hẳn chính chà xát xoa tay cánh tay, do dự có muốn hay không cứ vậy rời đi thời điểm. Bỗng nhiên giữa, Hứa Húc Phong một tia dư quang liếc nhìn cửa chỗ.

"Phương Hồng! Người tới nơi này làm gì?" Thanh âm hẳn có vài phần thờ hờn hờn, đồng thời cũng có mấy phần sức lực chưa đủ. Phương Hồng tiểu tử ngu ngốc kia, bắt học vô thuật coi như, đánh người còn đặc biệt đau. Nhất là lần trước, mình bị đánh hẳn một trận sau khi, sưng mặt sưng mũi nửa tháng.

Bất kể là mặt mũi hay lại là lý từ cũng ném sạch.

Này một giọng, so với hẳn vừa mới nình hót thời điểm thanh âm còn lớn hơn, toàn bộ trong học đường người lần nữa bị kinh động. Tiên sinh vốn là xu mặt, lúc này đã bắt đầu biến thành màu đen, giống như là ăn một con ruồi chết.

Rất hiển nhiên, hẳn đối với Phương Hồng cũng rất không thích.

"Phương Hồng, người đi ra ngoài cho ta, nơi này là học đường, không phải là người giường oai địa phương." Tiên sinh từ ghế ngồi đứng lên, nổi giận phùng phùng nói.

Ở nhận biết Phương Hồng trước, tiên sinh thậm chí không biết trên đời còn có như thế bất hảo người, đánh đồng học, chống đối tiên sinh, các loại tội quá, thật là tội lỗi chồng chất.

"Ta tại sao không thể ở chỗ này? Đây là người nhà?" Phương Hồng căn bản cũng không tức giận, đối mặt hai người chỉ trích, như cũ cười híp mắt. Hẳn mặc dù chơi đùa kém, nhưng suy nghĩ không ngu ngốc, đã sớm lĩnh ngộ một bộ quy củ, đó chính là ở đối mặt địch nhân thời điểm, người biểu hiện càng vui vẻ, người địch nhân lại càng không vui.

"Nơi này là học đường, ta là tiên sinh, ta cho người đi ra ngoài người thì phải đi ra ngoài." Nhìn Phương Hồng này nhẹ nhõm bộ dáng, tiên sinh đáy lòng hỏa đăng đăng hướng trên đỉnh đầu lật, hung hăng đánh một cái bên cạnh án kỷ.

"Ồ? Ta cho là thiên hạ này toàn bộ thổ địa đều là Hoàng Đế, bây giờ nhìn lại, này còn lại địa phương có phải hay không Hoàng Đế không biết, nhưng này học đường nhưng là tiên sinh." Phương Hồng cười cười, làm bộ hướng phía sau lui mấy bước.

Tiên sinh nghe lời này một cái ngừng, cái gì lửa giận cũng trong nháy mắt biến mất, suy nghĩ một mộng, sắc mặt trở nên có chút tái nhợt. Phương Hồng lời này, đã là thật thật tại tại Tru Tâm chi ngữ. Suất Thổ Chi Tân, đều là vương thổ, người dám nói học đường là người địa bàn, đây chẳng phải là tìm chết chứ sao. Người có học chú trọng ngày Địa Quân hôn sư, trừ thiên địa ra, trọng yếu nhất chính là Hoàng Đế, trung quân tư tưởng thâm căn cố đế. Lời ấy nếu là truyền đi, vậy hẳn nhất định là cũng bị người cho đàm đoạn cột xương sống.

Hắn ở trong lòng vạn phần hối hận, liên quan tới Phương Hồng miệng lưỡi bén nhọn, hẳn lần trước liền lãnh giáo qua, lần này lại còn không có nhớ giáo huấn, vút ở chỗ này với hẳn tranh cãi. Ai, đều do tiểu tử này quá bức người, thấy hẳn cũng làm người ta không nhịn được hỏa.

"Phương Hồng, nơi này là đi học dục người địa phương, nếu như người quấy rối nữa, ta liền nói cho tộc lão." Hứa Húc Phong nhìn tiên sinh bị Phương Hồng cho nói ở, liền đứng ra, nghĩa chính ngôn từ nói.

Mặc dù hắn rất sợ hãi bị Phương Hồng phát điên lên tới đánh lại một hồi, nhưng bây giờ nhưng là một cái bác danh tiếng cơ hội tốt, hắn cũng không muốn cứ như vậy uống công bỏ qua cho. Hơn nữa, người này đắc tội tiên sinh, hắn thay tiên sinh giải vây, cũng dễ dàng đạt được tiên sinh hảo cảm.

"Được a, người đi a, có muốn hay không ta với người đồng thời?" Phương Hồng bấu môi một cái, sau đó nghiêng người né ra, cho Hứa Húc Phong để cho một cái chỗ ngồi.

Hắn những lời này đơn thuần là chế nhạo người, cho Hứa Húc Phong mười lá gan, cũng không dám với Phương Hồng cùng đi, nếu không ít không đồng nhất ngừng đánh toi bởi. Đừng xem Phương Hồng thân thể gầy yếu, quyền kia đầu cũng thật là cứng a, còn đặc biệt khiến cho âm chiêu, liên yêu hướng người trên mặt chăm sóc, có thể cho người nửa tháng thấy không người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Bực người

Lúc này, Hứa Húc Phong cũng ngốc ở. Hắn vừa mới lời nói, chẳng qua là uy hiếp chi ngữ, hắn có thể không dám vào lúc này đi ra ngoài tìm tộc lão tố cáo, đơn độc rời đi, đây không phải là đem mình hướng miệng hùm bên trong đưa sao?

"Cất, lá gan nhỏ như vậy, cũng không cần học người ta đi ra làm anh hùng." Thành Đạo nam nhìn Hứa Húc Phong cái này kinh sợ dạng, không khỏi bấu môi một cái. Người có học đều như vậy, người với hắn nói phải trái, hắn khẳng định nghe không vô, người nhất định phải phát sáng quả đấm, mới có thể làm cho hắn sợ hãi.

Hứa Húc Phong sắc mặt kìm nén đến đỏ bừng, chỉ cảm thấy một cái khó chịu ngăn ở trong lòng. Đối phó như vậy vô lại, người căn bản liền không có bất kỳ biện pháp nào. Bàn về tài ăn nói, không phải là đối thủ. Luận vũ lực, còn không phải là đối thủ. Bàn về hậu trường, mặc dù trong thôn tộc lão đứng ở phía bên mình, có thể nước xa biết không gần khát. Lại nói, Phương Hồng tiểu tử này nhà có tiền, tộc lão cũng phải cân nhắc phụ thân hắn Phương Đại Nguyên thái độ, cũng không tốt hơn trừng phạt nặng phạt.

Cho nên, trong lúc nhất thời, Hứa Húc Phong cảm thấy người này trước mặt giống như là nhím như thế, căn bản là không thể nào ngọam ăn.

"Phương Hồng, lần trước người ở đây làm loạn, thiếu chút nữa bị cha người đánh chết, hôm nay người còn dám tới, sau khi trở về nhìn người như thế nào giao phó!" Ở ý nghĩ chuyển động mấy vòng sau khi, Hứa Húc Phong bỗng nhiên nghĩ đến, Phương Hồng tiểu tử này sợ hắn nhất cha, chỉ cần dọn ra Phương Đại Nguyên, cũng không tin hắn không sợ.

Vừa nghĩ tới đó, hắn liền không khỏi vì chính mình cơ trí vỗ án, hắc hắc, rốt cuộc có giải vây phương pháp.

Hứa Húc Phong đắc ý nhìn Phương Hồng, người còn dám làm loạn, sau khi trở về, người liền thảm. Nếu như không muốn bị đánh chết, vậy thì ngoan ngoãn đi cho ta người.

"Ừ, nói rất có đạo lý. Bất quá, ta coi như bây giờ đi về, các người khẳng định cũng sẽ tố cáo, vậy ta còn trốn không đồng nhất ngừng đánh. Đã như vậy, ta đây tại sao phải trở về? Lại nói, ta Lão Từ đánh ta, ta có thể đánh người a, cũng không mất mát gì." Phương Hồng nhưng lại lộ ra sờ tư biểu tình, sau đó nhìn từ trên xuống dưới Hứa Húc Phong, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì từ nơi nào hạ thủ tương đối khá.

"Phương Hồng, người không muốn quá đáng!" Nghe lời này một cái, Hứa Húc Phong thiếu chút nữa học máu, người chơi xỏ lá coi như, cái gì gọi là người Lão Từ đánh người, người sẽ tới đánh ta? Đây rõ ràng chính là ở chiếm ta tiện nghi a.

"Có rất quá đáng sao? Nói thật mà thôi." Phương Hồng mặt đầy mê mang nhìn Hứa Húc Phong, con mắt còn nháy hai cái.

Tiên sinh đứng ở một bên, nghe Phương Hồng cùng Hứa Húc Phong đối thoại, chỉ cảm thấy trước mắt từng trận biến thành màu đen, dưới chân có nhiều chút đứng không vững, cái này đồ khôn! Ban đầu nên đem hắn đuổi ra thôn.

"Được, người đừng cố tình gây sự, người xem đem tiên sinh khí, nếu là lại bị bệnh chùng mấy ngày, này tội quá liên đại." Phương Hồng liếc mắt thấy một bên sắp xỉu vì tức tiên sinh, lập tức chỉ trích đến Hứa Húc Phong nói.

"Ta..." Nói thật, Hứa Húc Phong bây giờ rất muốn văng tục, trên đời vẫn còn có như thế vô liêm sỉ người. Nếu như hắn bây giờ trong tay có đồ, nhất định sẽ hung hăng hướng đối phương trên mặt đập tới.

Mà ngồi ở cuối cùng Tôn An cùng Phương Cừ cũng là tròn mắt hốc mồm, lợi hại a, không hổ là Hồng ca mà, lại đem Hứa Húc Phong cùng tiên sinh tức đến như vậy. Bất quá, như vậy thật không có chuyện sao?

"Ây..." Tiên sinh nghe lời này, chỉ cảm giác mình đầu với sắp vỡ, dưới chân lão đảo một cái, nhích sang bên lệch một cái, nếu không phải là có bàn chống giữ, hẳn hiện tại cũng muốn ngã quỵ.

Hắn lúc trước đọc một ít Truyện Ký tiểu thuyết, trong sách thường thường nói cùng có người bị tức chết. Hắn luôn cảm thấy là Tiểu Thuyết Gia nói, bắt quá bịa đặt mà thôi. Bây giờ nhìn lại, cổ nhân không lừa được ta!

Mà một bên Phương Hồng, nhìn một cái tiên sinh bị tức ngã, trong lòng cũng từng trận suy nhược. Mặc dù hắn trong lòng tư chất rất tốt, nhưng dù sao cũng chỉ có mười sáu tuổi, này tiên sinh tuổi tác đã cao, nếu quả thật bị tức mắc lỗi, vậy thật liền xong đời.

Hắn bỗng ý là tới tìm Hứa Húc Phong phiền toái, đem tiên sinh tức đến cái bộ dáng này, hắn cũng không muốn.

Trong lòng hư bên dưới, Phương Hồng liền chuẩn bị lòng bàn chân mặt du, lúc đó chạy đi.

"Phương Hồng, ngươi tạo xuống bức này chuyện sai lầm, còn muốn vừa đi chi sao?" Mà một bên Hứa Húc Phong tỉnh mắt, nhìn một cái Phương Hồng chuẩn bị chuẩn đi, lập tức từ trong lòng dâng lên một cổ anh hùng khí khái,

Hét lớn một tiếng.

Tại hắn trong dự tưởng, Phương Hồng nghe hắn thanh âm, hắn trốn nhanh hơn, sau đó hắn là được cứu vãn nguy nan nhân vật anh hùng, bị mọi người ủng hộ.

Chẳng qua là...

Phương Hồng đang nghe hắn lời này sau khi, dẫm chân xuống, đúng vậy, nếu như ta cứ như vậy đi, không học hỏi tốt thuận Hứa Húc Phong tâm ý, tiểu tử kia không biết đắc đắc ý thành hình dáng gì. Lại nói, chính mình đi được (phải) chính, ngồi bưng, rõ ràng chính là đám người này thấy chính mình kêu đánh tiếng kêu giết, dựa vào cái gì chạy trốn là mình?

Nghĩ như vậy, hắn đứng ổn bước chân, sau đó từ từ quay người từ.

Mà lúc này đây, Hứa Húc Phong trên mặt còn treo móc đại nghĩa lẫm nhiên biểu tình, một bộ muốn cùng ác thế lực làm đấu tranh tư thế. Nhưng thấy Phương Hồng xoay người lại, vừa mới chuẩn bị tiếp tục bật thốt lên lời nói lập tức nuốt xuống, biểu hiện trên mặt cũng cứng đờ, với ăn cút như thế.

"Ngươi đã muốn để cho ta không cần đi, ta đây sẽ không đi." Phương Hồng đi tới Hứa Húc Phong trước mặt, mặt đầy trịnh trọng nói. Mà Hứa Húc Phong chính là khóc không ra nước mắt, ta muốn là biết ngươi có thể trở lại, liền kiên quyết không kêu này một giọng.

Hắn hận không được hung hăng tát mình một bạt tai, miệng tiện ngoạn ý nhị, nói cần này làm cái gì, không phải là tự mình chuốc lấy cực khổ sao. Tên vô lại này muốn làm gì? Sẽ không muốn đánh ta chứ ?

Hứa Húc Phong chỉ cảm giác mình hai cổ run rẩy, cổ họng ở trên cao xuống cồn động.

"Còn lằng đang làm gì? Không thấy tiên sinh cũng tức đến cái bộ dáng này, còn không đi đem lang trung mời tới?" Phương Hồng nhìn Hứa Húc Phong bộ dáng này, tức giận nói.

"Ngươi... Để cho ta mời lang trung?" Hứa Húc Phong phản ứng đầu tiên chính là mình lỗ tai nghe lầm, hắn sẽ không sợ chính mình đi tìm tộc lão cùng cha hắn sao?

"Đi a, có hiểu hay không tôn sư trọng đạo? Tiên sinh đều như vậy, ngươi vẫn còn ở nơi này nhàn rỗi nhìn, ai, thật là làm người lạnh lẽo tâm gan nột." Nhìn đối phương ngây người như phỗng đáng vẻ, Phương Hồng trách mắng nói.

"... Được, ta đây phải đi." Hứa Húc Phong lúc này, căn bản cũng không để ý Phương Hồng trong giọng nói tỏ khổ, ngược lại mừng rỡ như điên. Được a, ngươi đã để cho ta đi ra ngoài, vậy ngươi chờ chết đi.

Hắn ở sau khi nói xong, không ngừng bận rộn hướng ngoài cửa phóng tới, rất sợ buổi tối đánh một cái, tiểu tử này liền đổi ý. Phương Hồng nhìn Hứa Húc Phong chặt vật bóng lưng, trên mặt biểu tình càng phát ra khinh thường. Ha ha, người có học...

"Húc đình, húc đình..." Mà một bên tiên sinh còn không bị ngắt đi đi qua, hắn với Hứa Húc Phong bất đồng, Hứa Húc Phong quá tuổi trẻ, suy nghĩ nóng lên, vừa chạy ra ngoài, nhưng hắn vẫn mơ hồ nhìn ra một tia mùi âm mưu, muốn gọi lại Hứa Húc Phong.

Nhưng lúc này, Hứa Húc Phong nơi nào có được (phải) rất nhiều, chỉ muốn trước chính chết Phương Hồng lại nói, căn bản cũng không để ý tới tiên sinh.

"Tiên sinh, ngài thân thể không việc gì chứ." Phương Hồng cười híp mắt nhìn tiên sinh, ánh mắt kia, giống như là một cái thấy gà mái Hoàng Thử Lang

Chương 14: Chỉ lộc vi mã

"Phương Hồng, ngươi muốn làm gì! Ta cho ngươi biết, ngươi không muốn sai lầm! Nếu như ngươi dám động lão phu một đầu ngón tay, liền là phụ thân ngươi bảo hiểm tất cả không ngươi." Nhìn Phương Hồng kia kỳ Quái Nhân thần, tiên sinh dọa cho giật mình, tiểu tử này chẳng lẽ là muốn đánh chính mình? Dựa theo hấn đi tiểu tính, nói không chừng thật có thể làm ra như vậy sự tình.

"Tiên sinh, ngươi tại sao có thể như vậy nghĩ tới ta. Mặc dù ta không thích đọc sách, nhưng cũng là tôn sư trọng đạo người, nói như ngươi vậy, ta sẽ rất thương tâm." Phương Hồng nghe lời này một cái, lập tức nghĩa chính ngôn từ nói. Không biết chân tướng người, thật đúng là cho là hấn là một hạng người lương thiện đây.

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt." Tiên sinh mặc dù đối với với Phương Hồng lời nửa chữ đều không tin, nhưng hay lại là nhỏ khê thờ phào một cái. Nếu như ở chỗ này bị một cái Ngoan Đồng đánh, vậy hấn cũng không mặt mũi nào ở trong thôn ở lại.

"Ừ, tiên sinh tin tưởng ta cho giỏi. Đúng ta có một cái vấn đề muốn thỉnh giáo tiên sinh, mong rằng tiên sinh có thể thành thật trả lời ta." Phương Hồng gật đầu một cái, sau đó vừa tựa hồ nhớ tới cái gì sự tình, cau mày tuần hồi.

"Ngươi có vấn đề? Thật là mặt trời mọc ở hướng tây." Tiên sinh ở tâm lý khê cười lạnh, tiểu tử ngươi lớn chừng cái đầu chữ cũng không nhận ra một cái, lại còn muốn hỏi ta vấn đề. Dĩ nhiên, lời này hấn cũng liền ở nói thâm trong lòng một chút mà thôi, trên miệng nhất định là miệng đầy đáp ứng.

"Tiên sinh, ta nghĩ rằng biết... Một người ở trước mặt mọi người bị bái quần, có phải hay không rất mất thể diện?" Phương Hồng xít lại gần tiên sinh lỗ tai, nhỏ giọng hỏi.

Tiên sinh kia tràn đầy nếp nhăn nét mặt già nua cứng đờ, thân thể cũng run rẩy một chút, cái này hẳn trưởng ngoạn ý nhi có ý gì? Hấn không phải là muốn...

"Tiên sinh, ngươi ngàn vạn lần không nên suy nghĩ nhiều, ta chính là tùy tiện hỏi một chút. Nếu như ngài không tại sao có thể hiểu lời nói, chúng ta có thể lấy một thí dụ, ừ, nói thí dụ như, ta là nói nói thí dụ như, một hồi các tộc lão khi đi tới sau khi, một cái hỗn tiểu tử đem ngài quần cho bái, vậy ngài có thể hay không rất mất thể diện?" Phương Hồng nháy một chút con mắt, tựa hồ còn có chút xấu hổ, hai tay dùng sức xoa xoa vạt áo mình.

"Phương Hồng! Ngươi muốn làm gì!" Tiên sinh chỉ cảm giác mình được tuyệt đại làm nhục, mình là tú tài, ở nơi này trong thôn cũng có địa vị người. Nếu quả thật bị tên khốn này cho bái quần, vậy khẳng định cái gì mặt mũi cũng ném, chính là cái chết, cũng không yên ổn.

Hấn này một giọng, lần nữa hấp dẫn tất cả mọi người chú ý. Toàn bộ học sinh con nít trường giống như là đèn lồng, lỗ tai dựng thẳng giống như là thỏ, không kịp chờ đợi muốn biết Phương Hồng rốt cuộc nói cái gì, lại đem tiên sinh tức đến như vậy. .

"Hừ, tiên sinh, thanh âm ít một chút, để cho người khác nghe được không tốt." Phương Hồng ngón trỏ ở bên mép gờ lên, làm một cái động tác chó lên tiếng.

"Ngươi muốn ta xong rồi à?" Tiên sinh đang kêu một giọng sau khi, cũng tỉnh táo lại, hấn cũng sợ bị người cho bái quần, liền trầm giọng tuần hồi.

"Cũng không nên làm mà, tiên sinh làm như vậy liền có thể..." Phương Hồng trên mặt lộ ra gà cười mờ ám cho, ghé vào tiên sinh bên tai.

Mà ở hấn sau khi nói xong, tiên sinh con mắt đột nhiên một tắt, cả người run một cái.

...

"Tộc lão, tộc lão, ngươi xem, Phương Hồng tiểu tử này chính là ở đây!" Ước chừng qua thời gian một nén nhang, Hứa Húc Phong thở hồng hộc chạy ở đằng trước, phía sau hấn, còn đi theo một cái gầy nhom lão đầu từ, cùng với một cái mập mạp người trung niên.

"Phương Hồng, ngươi ở nơi này làm gì! Còn không bò trở lại cho ta!" Vừa tiến vào học đường, kia mập mạp người trung niên liền nghiêm nghị quát lên.

Người này dĩ nhiên là Phương Hồng cha, Phương phủ lão gia, Phương Đại Nguyên. Hấn vừa mới nghe được Hứa Húc Phong nói Phương Hồng đang học Đường làm bậy, khí là nổi trận lôi đình, tiểu tử này, vừa mới đem hấn thả ra ngoài, lại bắt đầu làm loạn.

"Tiên sinh, ngài vừa mới cho ta ra bát cô đề mục là từ vị Nhan Uyên viết: Dùng chi là đi, bỏ chi tắc giấu, duy ta cùng với ngươi có là phụ. Ta đây trả lời, thánh nhân lộ về Ân chỉ đạo, thịnh hành tế Dân là giấu lúc giữ được mình, như thế nào?" Phương Hồng mặt đầy kính cẩn đứng ở tiên sinh trước mặt, nghiêm túc trả lời nói.

Hấn lời này vừa ra, không chỉ có Phương Đại Nguyên cùng gia gầy nhom lão đầu từ sững sờ,

Chính là Hứa Húc Phong cũng sững sốt. Hắn lờn nói thế nào quen thuộc như vậy? Không phải là ta vừa mới trả lời tiên sinh sao?

"Ừ, người câu trả lời này quá mức một mặt, ta muốn dạy dỗ người là, này bất cứ đề mục đâu rồi, mỗi một chữ đều rất trọng yếu, người suy nghĩ còn chưa đủ a." Tiên sinh khước miệng co quắp rút ra, nhưng nhìn Phương Hồng kia có chút nheo lại ánh mắt, lập tức dựa theo đôi phương giao phó nói.

"Thì ra là như vậy, ngược lại học sinh sơ sót, vậy nếu như để cho tiên sinh tới phá đề, phải làm thế nào làm?" Phương Hồng trên mặt đứng lúc xuất hiện mấy phần quần bách, sau đó hướng tiên sinh khom người chào, nghiêm túc tuân hồi.

Nhìn Phương Hồng cái này tư thái, tiên sinh chỉ cảm thấy một trận trứng đau. Nhưng là, hắn vẫn đang nhẹ nhàng tăng hắng một cái sau khi, mở miệng nói, "Người ngược lại thử lên ta tới, nếu để cho ta tới phá lời nói, ta đáp thánh nhân hành tàng chỉ nghi, chờ Năng giả mà sinh nhỏ thị chỉ vậy."

"Hay a, thật là hay a, nghe tiên sinh một phen dạy bảo, thắng được ta mấy tháng điều nghiên." Phương Hồng vỗ đầu một cái, kinh hi mà lớn tiếng nói.

Một bên Hứa Húc Phong, hoàn toàn thác loạn, phát sinh cái gì sự tình? Ai đặc biệt cây số có thể nói cho ta biết rốt cuộc phát sinh cái gì sự tình?

"Nguyên lai là cha đại nhân đến, còn có tộc lão, vừa mới Phương Hồng đang suy tư vấn đề, ngược lại không có kịp thời làm lễ ra mắt, thật là tội quá." Phương Hồng học Hứa Húc Phong lấy trước kia phó nói chuyện tư thái, hướng Phương Đại Nguyên cùng lão giả nơi đó có chút khom người chào.

Phương Đại Nguyên cổ họng động mấy cái, một câu nói đều không nói được, thật là gặp quỷ tiểu tử này là không phải là bị kích thích, này hay là đám bọn hắn nhà Phương Hồng sao?

"Đúng, húc đình, vừa mới không phải là cho người đi mời lang trung sao? Lang trung người đâu?" Phương Hồng lúc này, tựa hồ chú ý tới một bên Hứa Húc Phong, cau mày hỏi.

"Ta... Ta..." Hứa Húc Phong không nói ra lời, hắn chiếu cố tìm tộc lão cùng Phương Hồng cha của hắn, đã sớm đem lang trung sự tình cho nhìn tới Java nước đi.

"Hứa Húc Phong, ta đối với người quá thất vọng. Tiên sinh thân thể khó chịu, người lại không có chút nào quan tâm. Giống như người vậy, sách thánh hiền đọc nhiều hơn nữa, thì có ích lợi gì?" Phương Hồng thật sâu thở dài một hơi, một bộ hận thiết bất thành cương biểu tình.

Hứa Húc Phong sắc mặt trở nên có chút tái nhợt, ở Đại Minh Triều, đối với người có học yêu cầu, là phẩm đức ở học vấn trên. Một mình người học vấn có thể bình thường, nhưng là phẩm đức nhất định phải được, nếu không sẽ bị chủ lưu bài xích.

Hắn hùng tâm bừng bừng, dự định sau này đi học nhập sĩ, nếu như gió này đánh giá có vấn đề, sau này liền nửa bước khó đi.

"Còn nữa, mời lang trung chuyện này, người là đáp ứng ta, nhưng bây giờ không giữ lời hứa, như vậy sau này ai dám với người kết bạn?" Phương Hồng tựa hồ cảm thấy giận đùng không đã ghèn, liền lần nữa bỏ một đao.

Hứa Húc Phong sắc mặt càng phát ra tái nhợt, nếu như bất hiếu không Nghĩa Danh âm thanh truyền đi, vậy hắn liền hoàn toàn hủy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Phản đánh 1 bổ cào

"Không đúng, không đúng, Phương Hồng, người rõ ràng chính là tới quấy rối, còn đem tiên sinh cho tức giận. Tộc lão, nhanh lên một chút đem Phương Hồng cho xử trí." Hứa Húc Phong ở lâm bẩm mấy cái sau khi, đột nhiên kêu lên. Cái này không đúng a, rõ ràng là Phương Hồng phạm sai lầm, thế nào phê phán từ bản thân tới.

"Hứa Húc Phong, người quá mức, nơi này là học đường trọng địa, người ở đây mà ồn ào, có phải là không có đem Khổng Thánh Nhân cùng tiên sinh coi ra gì." Phương Hồng thanh âm đề cao mấy phần, có chút nghiêm nghị quát lên.

"Phương Hồng, giả, đều là giả. Người vừa mới là đang ở diễn xuất, tộc lão, những học sinh kia có thể làm... cho ta chứng, Phương Hồng chính là tới quấy rối..." Hứa Húc Phong trong lòng cũng sắp phải xuất hiện tia máu, kéo lại tộc lão tay áo, chỉ bốn phía học sinh nói.

"Đù! Hứa Húc Phong, người gây rối đủ chưa, ta không nghĩ tới người là người như vậy, lập tức cút ra ngoài cho ta!" Mà lúc này, tiên sinh một cái đứng lên, đột nhiên vỗ vào bàn trên, hung hăng trừng mắt nhìn Hứa Húc Phong.

Hắn từ với Phương Hồng diễn xuất bắt đầu, cũng đã không có lựa chọn khác. Bây giờ coi như Phương Hồng không bái hắn quần, hắn cũng phải bảo vệ Phương Hồng. Nếu không, hắn danh dự liền toàn bộ đều hủy.

Hứa Húc Phong sững sốt, tiên sinh lại hướng về phía hắn gầm thét. Nhưng vừa vặn rõ ràng chính là Phương Hồng đem tiên sinh khí đến, thế nào hiện tại cũng thành ta sai.

"Ta bây giờ tuyên bố, Hứa Húc Phong sau này không được bước vào học đường nữa bước." Tiên sinh siết chặt quả đấm, nhìn Hứa Húc Phong, cơ hồ là từng chữ từng câu nói.

"Oanh." Hứa Húc Phong chỉ cảm thấy suy nghĩ ông một tiếng, phảng phất nổ tung như thế. Bị trục xuất học đường, ở niên đại này, đối với lập chí với người có học mà nói, sẽ cùng với bị xử tử hình.

Trên cái thế giới này, quan hệ thế nào thân cận nhất? Có người nói cha mẹ, có người nói huynh đệ, nhưng đối với người có học mà nói, thầy trò quan hệ, mới là gần đây.

Lão sư có thể điều dắt học sinh, cho học sinh rải đều con đường. Mà các loại (chờ) lão Sư Lão sau khi, học sinh vừa có thể cho lão sư che chở. Đây cũng là tại sao, khoa cử quan chủ khảo như vậy cật hương, những thứ kia bị lấy ghi âm Tiến sĩ, nói không chừng sau này cái nào là có thể một bước lên mây. Đối với quan chủ khảo mà nói, kia chính là một cái khổng lồ mạng lưới quan hệ.

Hơn nữa, người có học rất chú trọng tôn sư trọng đạo. Lão sư vĩnh viễn là đúng học sinh vạn vạn không vâng lời không được. Bây giờ Hứa Húc Phong bị khu trục ra học đường, kia đối với hắn đã kích, cơ hồ là trí mạng.

"Tiên sinh..." Hứa Húc Phong còn đợi nói vài lời xin tha lỗi nói, nhưng là tiên sinh mặt lạnh, vung tay lên, "Đi ra ngoài."

Đừng xem người có học miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, nhưng một khi liên quan đến lợi ích của hắn, hắn có thể đủ lập tức trở mặt vô tình.

Hứa Húc Phong chỉ cảm giác mình tinh khí thần bị toàn bộ rút sạch, thân thể cũng sụp xuống, hai mắt vô thần, tập tễnh đi ra học đường đại môn. Thậm chí, ở cửa thời điểm, còn té một cái.

"Chuyện hôm nay, thật ra khiến tộc lão cùng Giáp Trường chê cười." Đang đuổi đi Hứa Húc Phong sau khi, tiên sinh hướng tộc lão cùng Phương Đại Nguyên có chút một gât đầu, có chút áy náy nói.

"Vô sự, vô sự, lúc trước cảm thấy Hứa Húc Phong đứa nhỏ này cũng không tệ lắm, bây giờ nhìn lại, ngược lại không có thể đào tạo." Tộc lão mở ra đục ngầu mắt lão, vội vàng nói.

Tiên sinh không nói gì, trong lòng có chút khổ sở. Hứa Húc Phong học vấn vẫn không tệ, sang năm đồng tử thử, có rất lớn cơ hội có thể thông qua. Chẳng qua là ai bảo hắn đắc tội Phương Hồng, ngay cả mình đều bị bắt bớ lấy, huống chi là hắn.

Muốn trách thì trách, thời vận không đủ.

"Đại Nguyên a, lúc trước xem ra là chúng ta đối với (đúng) Phương Hồng có chút thành kiến, này hải từ hay là không tệ." Tộc lão đang nói xong Hứa Húc Phong sau khi, đem đề tài lại kéo tới Phương Hồng trên người.

"Nơi nào, nơi nào, khuyến tử bất hảo, vẫn phải là nhiều dạy dỗ." Phương Đại Nguyên trên mặt làm ra khiêm tốn hình, nhưng trong ánh mắt lại hồ nghi liếc qua Phương Hồng trên người.

Mới vừa Cương Tộc lão con mắt mờ, không thấy rõ tình trạng, nhưng hắn cũng không ngốc. Phương Hồng ngay cả « giáo huấn ngu dốt biên câu » còn vác không hoàn toàn, còn đi thỉnh giáo bát cổ vấn đề, này đùa gì thế. Trong này không có mờ ám, thật sự là gặp quý.

"Ho khan một cái.

"Phương Hồng bị cha ánh mắt này nhìn có chút sợ hãi, hơn nữa chợt dạ bên dưới, liền đem mặt cho xoay qua chỗ khác, mang đến nhắm mắt làm ngơ.

"Tộc lão, chúng ta đi trước đi, nếu nơi này vô sự, liền không nên trở nãi bọn học sinh đi học." Phương Đại Nguyên đem ánh mắt dời đi, xoay người, hướng về phía tộc lão nói.

"Đúng đúng, bọn nhỏ đi học trọng yếu nhất, Đại Nguyên nột, chúng ta đi thôi." Tộc lão mờ mắt lão, có chút mở ra tới một chút, tựa hồ có hơi bình tĩnh.

"Được." Phương Đại Nguyên hai tay vịn tộc lão, hai người chậm rãi rời đi học đường. Sau khi bọn hắn rời đi, Phương Hồng cũng không muốn ở chỗ này khiến người chán ghét, hướng tiên sinh chấp tay một cái, cũng dưới bàn chân mặt du, bước chậm rãi đi nơi này.

Tiên sinh nhìn Phương Hồng bóng lưng, trên mặt một mảnh xanh mét, tên hỗn đản này, cái này hỏi, nếu như hôm nay sự tình truyền đi, vậy hắn danh tiếng liền hoàn toàn hủy.

"Hồng ca mà, ngươi cũng thật là lợi hại, lại để cho tiên sinh đều nghe ngươi lời nói. Ngươi không biết a, ở ngươi sau khi đi, tiên sinh xuống chết mệnh lệnh cảnh cáo chúng ta, để cho chúng ta không cho phép đem hôm nay tình huống thật nói ra." Lúc chạng vạng tối phút, Tôn An cùng Phương Cừ một tà một hữu đi theo Phương Hồng bên người, riu ra riu rít nói, trong giọng nói tràn đầy hưng phấn.

"Tiên sinh dặn dò, các ngươi nhất định phải nhớ kỹ, ngàn vạn lần không nên nói với người khác." Phương Hồng trong lòng cười thầm, tiên sinh đã bên trên chính mình tặc thuyền, nhất định phải với chính mình một con đường đi tới đen.

"Yên tâm đi, ta đây miệng hãy cùng bình kia nhét tự đắc, rút ra cũng rút ra không mở. Ngược lại Đại Hắc Hùng, cái kia miệng với miên khổ thất lung như thế, không chừng ngày thứ hai người cả thôn liền đều biết." Phương Cừ cười hắc hắc, chỉ Tôn An nói.

"Mâm hạt đậu, tiểu tử ngươi xem ra lại vừa là ngứa da." Tôn An con ngươi trừng một cái, bên trái tay trái bóp là rắc vang, cười gần hướng Phương Cừ nhào qua.

"Ha ha ha, Đại Hắc Hùng miệng chính là miên khổ eo, lần trước ăn trộm gà sự tình, ngươi nói linh tinh, mới để cho Hồng ca mà tao một hồi đánh." Phương Cừ nghiêng đầu mà chạy, vừa chạy còn một bên kêu.

"Tôn An, đánh cho ta chết mâm hạt đậu, bà nội, lại đâm Lão Tử vết sẹo." Nghe lời này một cái, Phương Hồng cũng sắc mặt biến thành màu đen. Lần trước đi trộm trong dài nhà bọn họ gà, bị Tôn An nhất thời nhanh miệng, cho vạch trần đi ra ngoài, trong dài trực tiếp tìm tới Phương Hồng nhà, để cho hắn chịu một trận tốt đánh.

"Tuân lệnh, Hồng ca mà, ngươi chỉ nhìn được rồi." Tôn An nghe lời này một cái, càng hăng hái, sải bước hướng Phương Cừ nơi đó đuổi theo. Nhìn điệu bộ này, thật là có mấy phần Đại Hắc Hùng bộ dáng.

Phương Cừ dù sao cũng là lực yếu, đang chạy mấy vòng sau khi, liền không còn khí lực, bị Tôn An giống như là bắt con gà con như thế bắt lại. Sau đó Tôn An cánh tay kẹp một cái, đem hắn trực tiếp lôi tới.

"Hảo hán tha mạng, hảo hán tha mạng." Bị bắt Phương Cừ, thái độ trở nên cũng là cực nhanh, lập tức chấp tay cầu xin tha thứ.

"Ha ha ha, mâm hạt đậu, ngươi này không tiền đồ, nếu như gặp phải Uy Khẩu, khẳng định được (phải) bị dọa sợ đến tè ra quần." Phương Hồng đứng ở một bên, không nhịn được cười lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Bát phân

Đang nháo đủ sau khi, ba người liền tìm một cái sườn núi nghiêng, một hàng chuẩn nằm, hai tay gác ở sau ót, kiêu hai chân, nhìn chân trời chiều tà.

Ở tại bọn hắn cách đó không xa, chính là một cái nhỏ dài mà quanh co con sông, một mực kéo dài đến trong thôn. Trong thôn, một nhà gia đình đã dâng lên khói bếp, mơ hồ còn có hơi khói chui vào trong lỗ mũi, không sắc người, ngược lại có một loại dễ cho người an ổn lực lượng.

"Tôn An, giá, ta có một cái thú vị sự tình cho các ngươi làm, các ngươi có muốn hay không liên quan (khô)?" Ở nằm sau một hồi, Phương Hồng bỗng nhiên chỉ khởi thân thể, mở miệng hướng về phía hai người nói, trên mặt còn mang theo vẻ mong đợi.

"Hồng ca mà, ngươi lại tới đây một bộ, ngươi mỗi lần nói có thú vị sự tình, cuối cùng chắc chắn sẽ không có chuyện gì tốt." Phương Cừ hai người lại không có mắc lừa, mà là mặt đầy cảnh giác.

"Đúng vậy, nhớ lần trước, ngươi cầm một nhóm nát pháo tới, để cho ta đi điểm, ta thiếu chút nữa không đem mặt cho nổ hoa." Tôn An nhìn Phương Hồng, mặt đầy u oán nói. Tâm kia đại hắc mặt, phối hợp tiểu tức phụ tự đắc biểu tình, để cho Phương Hồng trực tiếp rơi đầy đất nổi da gà.

"Hảo hảo hảo, ta thừa nhận đó là một cái ngoài ý muốn, nhưng lần này khẳng định không bắt ngươi môn." Phương Hồng liền vội vàng dừng lại, vội vàng nói sang chuyện khác. Hắn sợ tiếp tục tiếp, sẽ bị Tôn An cho chán ghét chết.

"Mười tiền đồng, cho mười tiền đồng, ta liền làm." Tôn An nhìn Phương Hồng nghiêm túc như vậy, liền ôm nửa tin nửa ngờ thái độ, nhưng vẫn cảm thấy mình không thể làm không.

"Bà nội, ngươi xuống tiền trong mắt, theo ta đòi tiền? Chúng ta là anh em ai!" Phương Hồng tròn mắt nhìn con mắt, có chút bị phản nhìn Tôn An, tựa hồ đang tiếc cho lại một cái thật tốt thiếu niên trượt chân.

"Mâm hạt đậu, chúng ta đi." Tôn An bủ môi một cái, sau đó một cái duệ khởi Phương Cừ. Phương Cừ cũng rất phối hợp, đi theo Tôn An phía sau, còn hướng Phương Hồng làm một cái khinh bỉ biểu tình.

"Hào hảo hảo, mười tiền đồng liền mười tiền đồng, ta nhận tài!" Phương Hồng nhìn một cái Tôn An hai người phải đi, các người nếu là đi, ta Đại Kế không phải phao thang.

"Ta nói là, một người mười, tổng cộng hai mươi, đưa tiền." Nghe một chút Phương Hồng nhận túng, Tôn An bước chân lập tức dừng lại, sau đó đem chính mình đen móng vuốt vươn tới.

"Bà nội, Tôn An, người không nên quá mức phân!" Phương Hồng thiếu chút nữa không có một cái lão huyết phun ra ngoài, đây quả thực là được voi đòi tiên, làm đã biết tiên là gió lớn thổi tới. Mặc dù nhà bọn họ có tiền, nhưng hấn cha đối với hấn rất keo kiệt, hấn là ngày lễ ngày tết mới loại trừ ba ba toàn một chút tiền. Nếu không, cũng không trở thành luân lạc tới ăn trộm gà mức độ.

"Chúng ta đi." Tôn An không chút do dự, xoay người lần nữa liền đi, căn bản cũng không cho Phương Hồng trả giá đường sống.

"chờ một chút! Được, hai mươi tiền đồng, đây là tiền!" Phương Hồng rất căm tức, rất bi phẫn, nhưng vẫn là ở tàn khốc thực tế bên dưới thỏa hiệp.

"Hắc hắc, này mới đúng mà, chúng ta là hảo huynh đệ, không nên bởi vì chút tiền lẻ tổn thương cảm tình." Tôn An biểu hiện trên mặt lập tức biến hóa, giống như là tách ra đóa hoa như thế, nhưng móng vuốt lại không chậm chút nào, dùng sức bái Khai Phương Hồng siết chặt tay, sau đó đem 20 mai tiền đồng bỏ vào trong túi.

"Không tức giận, không tức giận." Nhìn Tôn An tiểu nhân đắc chí bộ dáng, Phương Hồng ở trong lòng một lần một lần khuyên mình, sợ mình một cái không nhịn được, liền lên đi đánh toi bởi đối phương một hồi.

"Được rồi, Hồng ca mà, có chuyện gì, nói đi, lên núi đao, xuống biển lửa, ta mí mắt nếu là nháy mắt một chút, chính là thứ hèn nhát." Thu tiền dễ làm chuyện, đó là Tôn An quy tắc làm việc, đã cầm Phương Hồng tiền đồng, hấn võ ngực một cái, đảm nhiệm nhiều việc nói.

"Tối hôm nay, hai người các người, giúp ta cho Từ Đường cửa thạch sư tử phía trên... Bắt điểm phân..." Phương Hồng ngoắc ngoắc tay, đợi hai người đến gần sau khi, cẩn thận nói.

"Cái gì! Bắt... Ô ô..." Tôn An thanh âm đột nhiên đề cao vài lần, đang muốn gọi ra, bị Phương Hồng một tay bịt miệng.

"Hừ hừ, các người nghĩ (muốn) làm mọi người đều biết sao?" Phương Hồng nhẹ giọng trách mắng nói. Từ Đường đại biểu cái gì? Đại biểu tổ tông. Người dám ở tổ tông cửa bắt phân,

Không nói trước có sợ hay không tổ tông trách tội, nếu là bị người biết, vậy tuyệt đối sẽ bị đánh chết.

"Hồng ca mà, đây chính là người nói... Thú vị sự tình?" Phương Cừ ở một bên yếu ớt hỏi, hấn vẫn cho là, trộm cái gà, ném cái đá, đã là rất quá đáng sự tình. Nhưng cùng Hồng ca mà so với, bọn họ hay lại là quá tuổi trẻ.

"Ta liền hỏi các người, Hứa Húc Phong ghét không ghét?" Phương Hồng bị Phương Cừ này hỏi một chút, cũng có chút lúng túng, này cho Từ Đường bắt phân, quả thật không thể nào phúc hậu, nhưng đây cũng là hấn bây giờ lấy được hương hỏa tối nhanh gọn phương pháp. Hấn suy nghĩ chuyển thật nhanh, lập tức bắt đầu dõng đi mục tiêu lớn pháp.

"Lúc trước thật ghét, hôm nay bị người cả sau khi, cảm thấy hấn rất đáng thương." Phương Cừ nghĩ một lát mà, sau đó thành thật nói. Mà Tôn An cũng ở đây một bên, dùng sức gật đầu một cái.

"Ho khan khục... Các người nột, vẫn là không có gặp qua thể đạo hắc ám, nay thiên tài kia đến đâu, Tôn An, người có biết hay không, đã từng Hứa Húc Phong ở sau lưng nói người tứ chi phát triển, đầu óc ngu si, toàn bộ một gây Chùy, còn học người đến đi học, nhất định chính là làm nhục lương thực. Còn người nữa, Phương Cừ. Hấn cũng đã nói người, hấn nói người gầy yếu như vậy, cùng một giống như con khi, còn nghĩ đi trong thành làm việc, đơn giản là si nhân nằm mơ..." Phương Hồng đem mặt nghiêm, cố gắng hết sức nghiêm túc nói.

Hấn lời còn chưa nói hết, Tôn An con người liền đỏ, trong lỗ mũi thở hỗn hển, giống như là tức giận Tiểu Ngưu con bê. Mà Phương Cừ cũng vậy, nắm tay chặt chẽ cầm, cắn răng nghiền lợi.

Phương Hồng nhìn hai người bộ dáng này, cảm giác mình theo chân bọn họ làm bạn là đúng. Dù sao, với suy nghĩ không thể nào tốt khiến người chơi chung, mới có thể cho thấy chính mình thông minh chứ sao.

"Ta nghe sau khi, liền cố gắng hết sức không cam lòng, trong mắt ta, các người là thông minh nhất, ưu tú nhất, hấn nói như vậy, lòng ta hãy cùng bị đao thọt như thế. Cho nên, ta muốn trả thù, ta muốn trả thù hấn!" Phương Hồng đem quả đấm giơ lên, đồ lên mặt nói.

"Liên quan (khô), làm chết cái đó chẳng nhóc, Hồng ca mà, có ý định gì người liền nói, ta cùng mầm hạt đậu tuyệt không hai lời." Tôn An cảm giác hòa khí đã đến đỉnh đầu, hấn mặc dù quả thật không thể nào thông minh, nhưng lại tối ghét người khác nói hấn dần.

"Buổi tối, các người đi Hứa Húc Phong nhà trộm cái thùng gỗ, lại đi làm điểm phân chứa, tạt vào Từ Đường cửa thạch sư tử bên trên. Bắt xong sau, lại đem thùng ném cửa nhà bọn họ." Phương Hồng vừa cùng hai người giảng giải, một bên ở tâm lý là Hứa Húc Phong mặc niệm. Không phải là ta không nghĩ bỏ qua người a, thật sự là tình thế vội vã, người liền hy sinh một chút đi.

"Chuyện này quán ở trên người chúng ta, khẳng định làm xong thỏa." Tôn An đã bị cừ hận cho che đầy đầu não, hận không được bây giờ liền trời tối. Mà Phương Cừ cũng là ở một bên hỗ ứng, trong miệng không ngừng được kêu lên, nhìn khí thế mười phần.

Phuong Hồng nắm tay có chút công ở phía sau, ngẩng đầu lên, thật là tịch mịch a, vẫy tay một cái, liền đem lớn như vậy sự tình giải quyết cho.

...

Chờ chút! Không đứng, sớm biết nói Hứa Húc Phong như vậy hữu hiệu, ta cần gì phải cho hai mươi tiền đồng! Bà nội, lỗ lớn!

Phuong Hồng đột nhiên cảm giác được lòng tham đau, ta hai mươi tiền đồng nội!

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Khác thường

Đang quyết định Tôn An cùng Phuong Cừ hai người sau khi, sắc trời này liền đã gần đến buổi tối, mỗi người tất cả về nhà đi.

Đi đang trên đường trở về nhà, Phuong Hồng tâm lý có chút thấp thòm, hôm nay chuyện này huyền ảo có chút quá lớn, cũng không biết cha sẽ ra sao. Vạn nhất đánh lại chính mình một hồi, vậy thì thảm.

"Thiếu gia đã về rồi." Mới vừa tiến vào đại môn, liền bị Ngân Xuyên thấy, Ngân Xuyên trên đầu còn kẻ cận điểm thảo tiết, xem ra vừa mới ở thổi lửa nấu cơm.

"Ngân Xuyên nội, ho khan một cái, lão gia đây." Phuong Hồng bởi vì trong lòng suy nhược, liền dự định trước từ nhà mình nha hoàn trên người thăm dò một chút khẩu phong.

"Lão gia ở Đại Đường đâu rồi, thiếu gia mau đi đi, lập tức muốn ăn cơm." Ngân Xuyên hiển nhiên không có nhìn ra Phuong Hồng dị thường, không chút do dự phải trả lời.

"Kia lão gia hôm nay tâm tình kiểu nào?" Phuong Hồng chớp chớp con mắt, có chút nhỏ tâm hỏi. Đang lúc nói chuyện, còn hướng bốn phía nhìn một cái, rất sợ nơi nào liền quất tới một nhánh roi.

"Ta đây khả nhìn không ra đến, thiếu gia, người sẽ không lại gây họa chứ?" Nha hoàn Ngân Xuyên đầu tiên là lắc đầu một cái, ngay sau đó mặt đầy hồ nghi nhìn Phuong Hồng.

"Đi đi đi, có người chuyện gì?" Phuong Hồng nhìn Ngân Xuyên bộ dáng này, có vài phần bị người nhìn thấu tâm sự xấu hổ, liền đem sống lưng một mực, phát tay một cái nói.

Nhưng Ngân Xuyên cũng không có đi, hay lại là bình tĩnh đứng tại chỗ, một chích mũi chân trên đất cọ lấy cọ để.

"Người tại sao còn chưa đi à?" Phuong Hồng nhìn một cái này nhà mình nha hoàn không hề nghe dạy dỗ khuynh hướng, lập tức lộ ra thiếu gia uy nghiêm, mắt liếc ngang trách mắng.

"Thiếu gia... Tối hôm nay ăn bánh bao." Ngân Xuyên thanh âm mang theo mấy phần e lệ, ánh mắt lại nhìn về phía không trung, tựa hồ trên trời có cái gì tốt nhìn đồ vật.

"..." Phuong Hồng trong nháy mắt liền biết, Ngân Xuyên đang nhắc nhở hắn, chính mình còn thiếu một cái bánh bao đây."Thật tốt, một hồi lúc ăn cơm sau khi, cho người lưu một cái, nhìn người này tiểu Khí Kinh."

Phuong Hồng khinh thường bĩu môi một cái, cả ngày lẫn đêm liền muốn ăn, một cái phá bánh bao còn phải nhắc nhở chính mình, sợ mình quên tự đắc.

Mà Ngân Xuyên, căn bản cũng không để ý Phuong Hồng châm chọc, khi lấy được khẳng định câu trả lời sau khi, nhảy nhót tung bừng chạy đến phòng bếp, tiếp tục nhanh lên.

"Ai, ánh mắt thiện cận nữ nhân nội." Phuong Hồng có chút lắc đầu, nắm tay lui về phía sau một thua, hơi có mấy phần buồn tẻ ý.

Bất quá, tại hạ một người trong nháy mắt, hắn lập tức đem Yêu Cung đi xuống, mặt lộ cười nịnh, dùng trăm bông thanh âm kêu một tiếng, "Cha..."

Ở gian nhà chính cửa, Phuong Đại Nguyên chính đứng ở nơi đó, mặt đầy nghiêm túc, con mắt rơi vào Phuong Hồng trên người.

Phuong Hồng bị ánh mắt này nhìn cả người không được tự nhiên, cổ họng ở trên cao xuống cổ động. Dưới bình thường tình huống, bị cha của hắn dùng như vậy nhìn kỹ ánh mắt nhìn, khẳng định không có chuyện tốt.

"Đi vào nhanh một chút, chuẩn bị ăn cơm." Phuong Đại Nguyên chẳng qua là nhìn một hồi, liền trầm giọng nói, sau đó xoay người tiến vào bên trong nhà.

"Hô." Phuong Hồng lặng lẽ phun một ngụm khí, bà nội, thiếu chút nữa đem gia dọa cho chết. Xem ra cha là không có có phát hiện ban ngày mờ ám, nếu không lần này liền xong đời.

Buổi tối thức ăn có chút không ngờ phong phú, trừ thả một giỏ bánh bao ra, còn có một bàn nước tương ớt cá chép, màu đỏ nhạt nồng nước tương, bọc lại thân cá, phía trên sắp xếp mấy khúc giòn giòn giả giả hành đoạn, nhìn cũng rất có thèm ăn. Trừ lần đó ra, còn có một bàn thịt muối cùng mấy đạo thức ăn, cũng ớt mùi thơm nức mũi, mùi vị rất đủ.

"Xi xào." Phuong Hồng buổi trưa ăn là Tôn An từ trong nhà mang đến một chút lòng lợn, đối với nhà người thường mà nói, có thể có thịt ăn cũng không tệ, căn bản cũng không chú trọng mùi vị. Hơn nữa bây giờ muối quan về giá cả phòng, lòng lợn làm cố gắng hết sức nhạt nhẽo, hắn chỉ ăn một chút nhỏ.

Vốn là bụng đói ục ục, một ngửi thấy mùi này, càng là không chịu nổi, liền với nuốt mấy cái nước miếng.

Phuong Hồng rất muốn hỏi một chút hôm nay là cái gì đại nhật tử, nhưng Phuong Đại Nguyên vẫn luôn lo liệu là ăn không nói ngu không nói thánh nhân dạy bảo, hắn cũng không dám đặt câu hỏi.

Phuong Đại Nguyên lấy trước lên một cái bánh bao, sau đó cầm đũa xúc lên một miếng thịt mảnh nhỏ,

Ăn. Mà Phuong Hồng một thấy cha cũng ăn, cũng vội vàng không ngừng bắt đầu động đũa.

Đầu tiên là hướng trong miệng viết mấy khối miếng thịt, ngay sau đó kẹp một khối bong bóng cá từ thượng nhục, trùm lên nồng nước tương, ở miếng thịt không có nuốt xuống trước, liền đem thịt cá nhét vào. Trong lúc nhất thời, miệng hai bên với thả hai cái bánh bao như thế, cổ cổ nang nang.

Nếu là bình thường có tình huống như vậy, hắn đã sớm bị Phuong Đại Nguyên mắng. Bất quá hôm nay ngược lại ly kỳ, Phuong Đại Nguyên chẳng qua là liếc hắn một cái, liền tiếp tục cúi đầu ăn chính mình thức ăn.

Như vậy thứ nhất, Phuong Hồng càng tứ vô kỵ dạn, từng ngụm từng ngụm nuốt thức ăn. Nếu là ghen, liền uống mấy hớp canh, ăn là phi thường cao hứng.

"Nác... Ta ăn no." Phuong Hồng ở thật dài ợ một cái sau khi, liền sờ một cái cái bụng, cố gắng hết sức sung sướng nói. Đây cuộc sống gia đình tạm ổn qua, thật là an nhàn nha.

Ở sau khi ăn no, hắn cũng chậm ung dung đứng dậy, đứng đứng đưa đưa hướng gian phòng của mình đi. Hắn cũng nhìn ra, hôm nay Phuong Đại Nguyên tâm tình rất tốt, cho nên là gan cũng liền lớn một chút.

Phuong Hồng liền này đức hạnh, cho 3 phần màu sắc liền dám mở phùng nhuộm, cho một cái thang liền dám lên phòng lương, điển hình được voi đòi tiên. Ở lúc sắp đi, hắn tựa hồ nhớ tới cái gì, quay đầu lại, từ trên bàn thuận hai cái bánh bao, lay một chút miếng thịt hướng bánh bao trong kẹp một cái.

"Ài, thật là kỳ quái, lão đầu tử thế nào không có chút nào tức giận?" Nếu là dĩ vãng, hắn làm như thế, Phuong Đại Nguyên coi như không nghe lời xích hắn, cũng phải hỏi một câu, thế nào hôm nay khác thường như vậy?

, hàng này chính là một tiện cốt đầu, không bị đòn thời điểm ngược lại không thích ứng.

Chờ Phuong Hồng trở lại nhà thời điểm, Ngân Xuyên đang ngồi ở một cái băng ngồi nhỏ phía trên, trước mặt để một cái thấp lùn bàn, trên bàn bày một cái cái mâm, trong khay để mấy cái hạt cao lương làm bánh ngô, vừa bên trên còn có một chén nước sạch.

Giá cao Lương vào trong miệng rất qua loa, cũng không tốt ăn, làm thành bánh ngô sau khi, mùi vị cũng không sao. Bất quá, vật này so với ruộng lúa lúa mì loại dễ nuôi, người bình thường nhà cũng thường thường ăn nó. Ở Thiên Tai thời điểm, nói không chừng ngay cả cao lương đều không có ăn, ăn gạo Khang vò cây cũng là thường có sự tình.

"Ngân Xuyên, chó ăn này bánh ngô, thiếu gia mang cho người bánh bao." Phuong Hồng cầm trong tay bánh bao hướng trên bàn để xuống một cái, hướng về phía Ngân Xuyên nói.

Buổi tối ăn bánh bao, là hôm nay hiện tại chung, nhất là mềm nhũn ngọt ngào hương vị, lúc này còn ấm áp đến, càng không cần phải nói, phía trên còn chấm thịt muối dịch cùng thêm miếng thịt, mùi vị đó, thật là câu nhân con sâu thèm ăn.

"Ừng ực." Ngân Xuyên dùng sức nuốt một chút nước miếng, có thể có bánh bao ăn, đã là thiên đại hạnh phúc, lại còn bọc miếng thịt, đây là ngày thường nghĩ cũng không dám nghĩ.

Cho dù là lão gia thiếu gia, cũng không có xa xỉ đến ngày ngày ăn thịt. Nàng cái này làm nha hoàn, lại càng không dùng nghĩ. Cũng chỉ có tết nhất thời điểm, lão gia sẽ phần thưởng tiếp theo chút thịt đến, coi như là cho ban thưởng.

"Cám ơn thiếu gia..." Ngân Xuyên nắm bánh bao, mặt đầy làm rung động. Thiếu gia mặc dù người hỗn trướng một chút, nhưng đối với chính mình vẫn không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đêm khuya nguyệt minh

"Thật tốt, lời cảm tạ đừng nói, thiếu gia anh minh thần vũ, ta tự biết, người cũng nhanh chút ăn đi. Đứng này trên bánh bao chấm nước thịt, người được nhanh lên một chút ăn, đừng nữa giữ lại, cẩn thận cho thiu." Bấy giờ chính là mùa hè, thức ăn căn bản cũng không có thể dài lâu gìn giữ, nếu như không nắm chặt ăn, cách một đêm liền ế ẩm.

Ngân Xuyên gạt đầu một cái, sau đó miệng nhỏ cắn một chút lên bánh bao tới. Ngược lại không phải là nàng đang học người ta đại gia khuê tú ăn com phương thức, chỉ là muốn ăn thời gian lâu dài một chút, chậm hơn chậm trở về chỗ.

Phương Hồng cũng Vô Tâm nhìn Ngân Xuyên ăn com, đem cời giấy một cái, liền nằm vật xuống trên giường, nhỏ nhỏ nheo lại con mắt. Người này sau khi ăn no, liền dễ dàng mệt rồi, bất quá, hần lúc này có thể không có gì tâm tư ngủ, hần chính là suy nghĩ buổi tối Đại Kế đâu rồi, cũng không biết Tôn An bọn họ có thể hay không làm hư hại.

Chờ đợi thời gian, luôn là qua quá chậm, thật vất vả, này thiên tài hoàn toàn đen xuống.

Trong thôn sinh hoạt ban đêm là rất thiếu thốn, đến một cái trời tối, trên căn bản cũng tắt đèn. Một mặt, là không có gì hoạt động giải trí. Thứ hai, đèn này dầu cũng không rẻ, có thể tiết kiệm liền tiết kiệm đi.

Cho nên, toàn thôn trong, trừ lúc đặc vài hộ người ta, còn lại nhà cũng đen thui. Bên dưới núi lớn mặt gió xoáy nước Thôn, hoàn toàn lâm vào một mảnh an bình bên trong, trừ thỉnh thoảng mấy tiếng cao vút chó sủa, lại không một chút âm thanh.

Phương Hồng nghe căn phòng cách vách động tĩnh, chỉ có đều đều tiếng hít thở, xem ra Ngân Xuyên là ngủ. Hần cười thầm, đem mình chặn đắp một cái, nhắm hai mắt lại, giả bộ thành ngủ đáng vẻ. Ngay sau đó, bên trong nhà vô căn cứ lên một đạo rất nhỏ gió, một đạo bóng người màu đỏ, Tinh Tinh huyền phù tại không trung.

Đầu đội lụa đen, người mặc thêu Hải Mã bỏ tử quan phục, trong tay cầm một khối Bạch Ngọc làm hột bán, trên người mơ hồ còn tán ra kim quang, quả thực là Thần Dị.

Ở thoát khỏi nhục thân, biến hóa thành Thần thân thể thời điểm, một loại huyết mạch liên kết cảm giác quen thuộc tràn vào trong lòng. Chỉ có ở Thần Khu dưới trạng thái, Phương Hồng mới có thể tăng cường thật nhiều cùng gió xoáy nước Thôn liên lạc.

Âm phong nhẹ nhàng cuốn lên, Phương Hồng liền ra khỏi phòng tử, kia kiên cố vách tường, đối với hần thân thể căn bản cũng không có chút nào trở ngại.

Trong sân, hần phát hiện, thư phòng đèn vẫn sáng, không cần phải nói, nhất định là chính mình cái đó cha đang đi học. Có lúc, Phương Hồng thật đúng là cảm thấy kỳ quái, cha rất thích đọc sách, học vấn cũng không tệ mới là, coi như không thi đậu tú tài cử nhân, làm một đồng sinh nhất định không có vấn đề. Nhưng cha nhưng từ không đi thi, chẳng qua là đi học lấy tự tiêu khiển.

Bất quá, thi không thi là hần tự do. Lại nói, nhà mình cũng không thiếu tiền, mà thi đậu đồng sinh cũng không có cái gì thực tế chỗ tốt, phỏng chừng, cũng chính bởi vì một điểm này, cha mới không đi Khoa Thi đi.

Phương Hồng chẳng qua là đem ý nghĩ trong đầu qua một lần, liền đem kỳ quên đi. Tối nay nhưng là có càng trọng yếu việc cần hoàn thành, nếu là thành, vậy thì thật phát.

Hần thân hình thoát một cái, tựa như cùng một đám lửa một dạng hướng xa xa bay đi. Đại buổi tối, dương khí rất yếu, phi hành, so với ban ngày sung sướng rất nhiều. Dù sao, hần bây giờ chẳng qua là cấp thấp đất chỉ, vẫn là Âm Thân, hay là ở hắc ám trong hoàn cảnh thoải mái một chút.

Tối nay trăng sáng rất tốt, mặc dù không là đầy tháng, nhưng là sáng ngời trong sáng, tí ti Nguyệt Hoa thông xuống, phảng phất cho đất đai trên độ một tầng thủy ngân.

Bởi vì là ở giữa không trung phi hành, cho nên hần cũng không cần dọc theo con đường đi, gặp phải chướng ngại, trực tiếp từ phía trên bay qua là được. Như vậy thứ nhất, hần ở trên đường hao tổn thời gian liền thật to giảm nhỏ, chẳng qua là hoa thời gian uống cạn nửa chén trà, liền chạy tới Phương Cừ nhà bọn họ.

Phương Cừ điều kiện gia đình liền xa xa không cách nào cùng Phương Hồng nhà bọn họ so với, liền hai gian không lớn nhà tranh, ở vách tường bốn phía

hồ một tầng bùn lầy. Cửa chính là hỗn loạn chất một tầng bụi rậm, hẳn là dự định thừa dịp không mưa, vội vàng phơi nắng một chút, đến tối cũng không có thu hồi đi.

Ở một gian trong nhà tranh, mơ hồ có thể nghe được mấy tiếng ho khan thanh âm. Phương Cừ mẹ vẫn luôn thể nhược nhiều bệnh, đêm này trong ngủ cũng rất khó yên ổn.

"Kết.

"nhưng vào lúc này, cách vách trong phòng, kia cửa gỗ từ từ mở ra, một cái gầy yếu bóng người, thiếu sao âm thanh từ tĩnh tế trong khe cửa chui ra ngoài. Ở sau khi đi ra, còn len lén liếc mắt nhìn cha hẳn mẹ căn phòng, thấy không có khác thường, mới nhỏ khẽ thở phào một cái, dọc theo góc phòng một bên mây mờ vừa đi.

Nói như vậy, người nhà nghèo người đang ban đêm đều không làm sao có thể nhìn đồ vật, nếu không phải tối nay trăng sáng cũng không tệ lắm, phòng chừng Phương Cừ ra ngoài, hãy cùng người mù như thế.

Phương Hồng nhìn một cái hẳn bộ dáng này, liền tâm lý cảm thấy buồn cười, thật ra thì Phương Cừ vốn là có thể làm một thật tốt học sinh, thuần túy là bị hẳn và Tôn An cho làm hư, làm bây giờ Tiềm Hành kỹ thuật cố gắng hết sức thành thạo.

Xuất hiện ở nhà mình phạm vi sau khi, Phương Cừ liền đứng ở giao lộ, chờ đợi Tôn An đến. Tôn An trong nhà mặc dù cũng không giàu có, nhưng mờ chân, ban đêm không có không thể thấy vật khuyết điểm.

Ước chừng các loại (chờ) nửa nén hương thời gian, một người cao lớn bóng người từ đằng xa vội vàng chạy tới, trong tay còn xách một cái đen thui đồ vật.

"Đại Hắc Hùng, người thế nào bây giờ mới đến?" Ở đó bóng người dựa vào một chút gần, Phương Cừ liền oán trách nói, này đại buổi tối, còn không thấy thế nào được (phải) thanh đồ vật, quả thực để cho người tâm lý có chút sợ hãi. Hẳn thậm chí sẽ nhớ đến, sẽ có hay không có cái gì đồ không sạch sẽ ở sau lưng mình nhìn mình.

Mà hẳn không biết là, thật là có món đồ ở sau lưng nhìn hẳn.

"Ta đây không phải đi trộm thùng sao? Đây là ta từ Hứa Húc Phong trong nhà thuận đến, hắc hắc." Tôn An cầm trong tay đen thui đồ vật cho giờ lên, nhờ ánh trăng, mới nhìn rõ nguyên lai là một thùng gỗ.

"Chúng ta đây đi nhanh đi, mẹ ta ban đêm ngủ cạn, nói không chừng sẽ đứng lên nhìn ta một chút." Nghe một chút hẳn nói như vậy, Phương Cừ vội vàng kéo Tôn An, đi về phía trước.

"Hoảng cái gì, bát cái phân mà thôi, rất nhanh." Tôn An đánh một cái Phương Cừ tay, hẳn là gan so với Phương Cừ lớn hơn, so với Phương Cừ ổn định không ít.

"Người nói nhẹ nhàng, đây là hướng Từ Đường bát phân, bị người ta biết, vậy thì chết chắc." Phương Cừ liếc một cái, người tâm thật là lớn. Dựa theo trong thôn hình pháp, làm nhục tổ tông, hẳn sẽ bị tuyên án phạt thiếu sống đi. Cũng chính là đem người cột vào trên một cây cột, sau đó phía dưới mang lên củi lửa, hỏa một chút, người thì phải biến thành heo sữa quay

"Không việc gì, dựa vào chúng ta thân thù, bát phân chạy, ai biết được, đây không phải là còn có Hứa Húc Phong cho chúng ta gánh tội thay thế này, đừng lo lắng." Tôn An vỗ vỗ Phương Cừ bả vai, một bộ để cho hẳn an tâm bộ dáng.

Mà Phương Hồng đứng ở hai người phía sau, hẳn không được một cước đạp chết Tôn An, bình thường tại sao không có cảm thấy tiểu tử này như vậy bề miệng đầu rồi, còn không dành thời gian làm việc, các người không nóng nảy, ta có thể vội vã gom hương hỏa đây.

Bất quá cũng may, Tôn An mặc dù ma kỹ, nhưng ở Phương Cừ thúc giục mấy câu sau khi, hay lại là hướng Từ Đường phương hướng đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Tiếp nạp hương hỏa

"Mẹ, thú chết." Hai người ở sắp đến gần Từ Đường thời điểm, tùy tiện tìm một gia đình, nắm thùng gỗ tiếp tục một nửa ịa đất vật, từng trận đậm đà hơi thổi từ trong thùng gỗ tản mát ra.

Tôn An vừa chạy, một vừa hùng hăng hồ hồ. Mà hần bên cạnh Phương Cừ, đã sớm thanh kia áo khoác cởi ra, che kín miệng mũi, mùi này quá kích thích, cơ hồ đều phải ới.

Cũng còn khá bọn họ lúc trước cũng giúp trong nhà làm qua phân Điền chuyện, mặc dù cảm thấy chán ghét, nhưng còn có thể chịu được.

Mà Phương Hồng, lại được không, chỉ có thể xa xa theo ở phía sau. Đây là vật quá ác tâm là một mặt, mà một phương diện khác, là một đạo đậm đà cực kỳ hắc khí, từ kia trong thùng gỗ bay lên đi ra, chu vi tầm hơn mười trượng phạm vi, đều bị bao phủ, hần căn bản đến gần không được.

Này là vật có thể nói là thế gian dơ bẩn nhất đồ vật, bọn họ những quý này thân, đối với mấy cái này kiêng kỵ nhất. Một khi chạm được, sẽ mất Linh Dịch, hóa thành phàm nhân. Nếu như hần thực lực cường đại, ngược lại là có thể bằng vào lực lượng ngăn cản. Nhưng bây giờ hần, cũng chính là một cái nhất cùng nhị bạch lị bại Thổ Địa Thần, nào dám đến gần.

Rất nhanh, Phương Cừ Tôn An hai người liền chạy tới Từ Đường cửa, đang đến gần Từ Đường thời điểm, bọn họ bước chân liền chậm đi xuống. Đây trong từ đường mặt, là có thủ dạ nhân. Mặc dù rất lớn tuổi, nhưng vẫn cẩn thận thì tốt hơn.

"Mau mau nhanh, trực tiếp gọi lên bỏ tới được." Phương Cừ chỉ huy Tôn An, Tôn An cũng muốn vội vàng kết thúc này vô tích sự, hai tay bắt thùng gỗ nắm tay, dùng sức đi phía trước tạt một cái, nửa thùng là vật liền tụt vào Hùng Sư từ trên người.

Này tụt mở sau khi, mùi vị càng đậm đà, Tôn An có chút được không, trực tiếp ở một bên nôn ọe. "Ta tới." Mùi này quá lớn, Phương Cừ sợ quấy rối thủ dạ nhân, vội vàng đoạt lấy thùng gỗ, hướng bên kia Thư Sư trên người ngã xuống.

Mặc dù thân thể của hần tương đối gầy yếu, nhưng này còn thừa lại điểm này là vật căn bản cũng không nặng, liền đem Thư Sư cũng cho tụt một cái cút đi thêm đầu.

"Đi một chút đi, chúng ta nhanh lên một chút đem thùng đưa đến Hứa Húc Phong nhà bọn họ." Nhìn nhiệm vụ hoàn thành, Tôn An là một khắc cũng không muốn ở nơi này đi xuống, kéo Phương Cừ phải đi.

"Đại Hắc Hùng, ta cảm thấy chúng ta vẫn là đem thùng cho ném đi, Hứa Húc Phong mặc dù người xấu một chút, nhưng còn tội không đáng chết. Chúng ta làm như vậy, sẽ hại chết hần." Phương Cừ tính tình tương đối mềm mại, này phá hư Từ Đường, nhưng là làm nhục tổ tông sự tình, nếu như đem tội quá đây tới Hứa Húc Phong trên người, hần nhất định sẽ bị đốt chết.

Mọi người đều là đồng học, dù là có mâu thuẫn gì, nhưng cũng không trở thành âm ỉ đánh sinh đánh tử địa bước.

"Ừ, ngươi nói cũng đúng, chúng ta đây đem thùng ném xuống sông đi." Tôn An cũng gật đầu một cái, cảm thấy Phương Cừ nói rất có đạo lý. Dù sao cũng chỉ là mười sáu tuổi thiếu niên, thật muốn hại chết người bọn họ hay là không dám.

"Chúng ta đây đi nhanh đi." Phương Cừ thở phào một cái, nếu quả thật đem Hứa Húc Phong cho hại chết, hần cũng sẽ lương tâm bất an.

Hai người lời nói, hoàn toàn bị Phương Hồng nghe vào trong tai, để cho hần không dừng được lắc đầu. Nếu như không đem thùng gỗ đưa về Hứa Húc Phong nhà, mới có thể thật hại chết hần đây.

Thùng nước kia mặc dù là Hứa Húc Phong nhà bọn họ, nhưng người nào làm án kiện, sẽ còn đem hung khí ném tại cửa nhà đây? Người sáng suốt nhìn một cái, chính là có người gài tang vật. Hơn nữa Hứa Húc Phong nhà bọn họ có chút tiền, nhiều nhất tốn kém một chút, cũng có thể đem chuyện này cho giải quyết. Có thể người một khi đem thùng gỗ giấu, vạn nhất bị người khác phát hiện thùng gỗ, sau đó sẽ nhận ra là Hứa Húc Phong nhà, đó thật đúng là không nói được.

Ngươi nói chuyện này không phải là ngươi làm, nhưng này thùng rõ ràng chính là nhà ngươi. Nếu như không phải là có tội giết mình, vậy như thế nào sẽ đem thùng này cho vứt bỏ? Cho nên nói, Phương Cừ bọn họ lần này coi như là lòng tốt làm chuyện xấu.

Bất quá, lúc này, Phương Hồng cũng không cách nào nhắc nhở bọn họ, không thể làm gì khác hơn là rồi hãy nói.

"Răng rắc răng rắc." Hần sự chú ý, rất nhanh thì bị Từ Đường phía trên Dịch Tượng cho hấp dẫn tới. Vốn là, bởi vì có thạch sư từ trần áp, toàn bộ Từ Đường bị một tầng lực lượng vô hình cho bao phủ ở. Mà lúc này, bởi vì phần tiện dơ bẩn, thạch sư từ mất đi bản thân Linh Dịch, tầng kia sức mạnh thủ hộ đang ở tan vỡ.

Tầng tầng một đậm đà màu xám trắng chất khí, chậm rãi hiện ra, mơ hồ còn có mùi đàn hương đạo. Mặc dù không có đến gần, nhưng là đã để cho người nhận ra được ám áp khí tức.

Phương Hồng cổ họng ở trên cao xuống cồn động, phảng phất là thấy cái gì mê người thức ăn. Hần Thần Khu đang run rẩy, đây không phải là sợ hãi, mà là kích động.

Nhiều như vậy hương hỏa, phát tài, phát tài, phú quý hiểm trung cầu, quả nhiên là không sai.

"Phanh." Rốt cuộc, một mực bao phủ lực lượng vô hình hoàn toàn biến mất, mà những hương hỏa đó, giống như là mất đi trời buộc ngựa hoang, hướng bốn phương tám hướng tản đi.

Cơ hồ ở đồng thời, một mực ngưng tụ ở Từ Đường phía trên khí vận, cũng bắt đầu thất lạc. Vốn là bạch quang đậm đà, Hồng Khí mơ hồ quá Bình Chi

lẫn nhau, bây giờ Hồng Khí đã hoàn toàn biến mất, hơn nữa bạch quang cũng ở đây lấy cực nhanh tốc độ trở nên âm đạm.

"Này Từ Đường chính là một cái thôn mạch sống chỗ, mất đi hương hỏa duy trì, ngay cả khí vận đều bắt đầu trôi qua." Phương Hồng thầm kêu một tiếng, sau đó lấy càng nhanh chóng độ hấp thu lên hương hỏa tới.

Hắn không sợ thôn khí vận thất lạc, chỉ cần hắn đem các loại hương hỏa thu nạp, là hắn có thể thực sự trở thành Thanh Nguyên phúc đức chính thần, đem thôn hoàn toàn chường không lấy. Đến lúc đó, do hắn dễ thay thế Từ Đường, tiếp nạp Tế Tự, sẽ còn dễ cho thôn khí vận lên cao.

Dù sao, trong thôn Từ Đường thu nạp hương hỏa, chẳng qua là một loại vô ý thức hành vi, đối với khí vận tăng lên có hạn. Mà nên có Thần Linh chủ đạo sau khi, hương hỏa mới có thể bị mức độ lớn nhất lợi dụng.

Hắn há mồm thở nạp, số lớn hương hỏa sôi trào, hướng trong miệng hắn đi. Mà Thần Khu chính là lấy cực nhanh tốc độ ngưng tụ, trên người hắn bào phục, cũng biến thành càng tươi đẹp, trước ngực Hải Mã, cơ hồ muốn sống như thế.

"Ừm ừm." Chung quanh hắn hư không chấn động, một cái nửa xuyên thấu qua Minh Không đang lúc, bắt đầu ở sau lưng của hắn thành hình. Cái không gian này chỉ có số mẫu đất lớn nhỏ, ở chính giữa nhất địa phương, là một cái thấp lùn miếu nhỏ.

Tòa miếu nhỏ này cùng sườn núi cái đó đèn miếu giống nhau như đúc, cửa treo một khối tấm bảng, viết thổ địa Miếu ba chữ. Mà ở bên trong miếu bộ, chính là một người thiếu niên bộ dáng tượng bùn pho tượng. Đầu đội lụa đen, người mặc màu đỏ quan phục, dưới chân đạp màu đen giày ống, trong tay còn cầm nhất phương giống như như bạch ngọc hốt bản.

Mà mặt mũi, chính là Phương Hồng bộ dáng.

"Đất lành, ta đất lành mở ra." Tòa miếu nhỏ này vừa xuất hiện, Phương Hồng lập tức phúc chí tâm linh, mình bạch đây là cái gì. Một chỗ chi, trừ ở Dương Gian có chính mình đèn miếu ra, ở sâu trong hư không hắn còn có chính mình một nơi đất lành, coi như nghỉ ngơi cùng văn phòng địa phương. Chỗ này đất lành, cũng là hắn căn cơ sở tại, dù là bên ngoài đèn miếu bị phá trừ, hắn bằng vào chỗ này đất lành, còn có kéo dài hơi tàn cơ hội.

Không giống một ít lông thần, bởi vì không có đứng đắn sắc lệnh, không thể nào diễn sinh chính mình đất lành, một khi tâm Từ bị phá vỡ, lập tức thì phải Từ Vong.

Mà hắn lúc trước bởi vì hương hỏa không đủ, cũng không thể diễn hóa chính mình đất lành, cũng căn bản không coi là là một cái chân chính chi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Đất lành lạc hộ

Phương Hồng hướng phía trước bước ra một bước, thân hình lằng lằng, tại hạ một người trong nháy mắt, hắn liền xuất hiện ở chính mình đất lành bên trong. Chớ nhìn hắn tòa miếu nhỏ kia cũng không thể nào lớn, nhưng bên trong vẫn đủ rộng rãi.

Chính giữa chỗ, là một cái giống như Phủ Nha một loại đại sảnh, vừa mới đi vào, đập vào mắt chính là một cái to đại bài biển, bất ngờ viết bốn cái mạnh mẽ chữ to, "Mục Thú thương sinh." Ở dưới tấm bảng mặt, có một tấm rộng bình bàn gỗ từ đàn từ, phía trên bày giá bút nghiên mực cùng một khối kinh đường mộc.

Phủ Nha hai bên cũng đều thẳng đứng một khối bảng hiệu, một bên viết, "Có lòng làm thiện, mặc dù thiện không phân thưởng." Mà đối thành một bên, là viết "Vô Tâm làm ác, mặc dù ác không phạt."

Này mười sáu chữ, cơ hồ mỗi một chữ cũng tiết lộ ra uy nghiêm khí độ, làm cho lòng người sinh buồn bã.

Ở nơi này Phủ Nha bên phải, chính là một cái thiên điện, bên trong là Thổ Địa Thần văn thư văn phòng chỗ. Lui về phía sau nữa, chính là chỗ nghỉ ngơi, không chỉ có mấy gian sáng rõ nhà, còn có một khối đất trống.

Phương Hồng vòng quanh đã biết đang lúc miếu nhỏ đi mấy vòng, bởi vì chính mình không có chú quan cùng quỹ sai, trong này lộ ra trống rỗng, chuyển sau một hồi, hắn liền buồn chán.

"Bây giờ hương hỏa đầy đủ, ngược lại là có thể đem mình thành viên nòng cốt cho bổ sung." Trong thôn Từ Đường, được trăm họ chừng một trăm niên tế lệ, hương hỏa cố gắng hết sức dư thừa, mặc dù đang hắn hấp thu thời điểm hao tổn một ít, nhưng phần lớn vẫn bị hắn cho lấy ra.

"Ừ, hay là trước đem đất lành cho lạc hộ lại nói." Phương Hồng chợt nhớ tới một chuyện, hắc đất lành vừa mới sinh ra, hay lại là Vô Căn Chi Bình, chỉ có trước với gió xoáy nước Thôn liên hiệp đến đồng thời, mới có thể tiếp tục lớn lên.

Nếu như mặc cho đất lành bồng bênh ở trong hư không, cũng sẽ không lấy được Địa Mạch lực dễ chịu, yêu cầu không ngừng tiêu hao hắc hương hỏa, mới có thể duy trì đi xuống. Như vậy cái mất nhiều hơn cái được sự tình, Phương Hồng thì sẽ không làm.

"Sắc!" Phương Hồng tay trái thành kiếm chỉ, hướng toàn bộ phúc Địa Hư hư một chút, nguyên Bản Nhất thẳng lơ lửng ở trong hư không đất lành, đột nhiên trầm xuống, hướng xuống đất rơi đi.

Mà hắc hạ xuống địa phương, chính là Từ Đường địa chỉ ban đầu. Nơi này bị năm đó Phong Thủy tiên sinh Phong Thủy qua, nói là một khối thượng đẳng Bảo Địa, bất quá, chân chính để cho Phương Hồng quyết định lạc hộ với nơi này nguyên nhân nhưng cũng không là cái này. Nơi này trải qua thôn dân lâu dài tế bái, ngưng tụ toàn thôn ý dân, dù là không phải là Phong Thủy Bảo Địa, cũng thay đổi thành một cái Phong Thủy Bảo Địa.

"Oanh." Làm đất lành cùng mặt đất tiếp xúc kia một thoáng vậy, toàn thôn tựa hồ đều rung một cái, ngay sau đó, vốn là tán Dật Khí vận, rồi rít hướng nơi này tụ lại.

Lúc trước đã phơi bày màu xám trắng khí vận, bắt đầu biến thành đậm đà nhũ bạch sắc. Ở nhũ bạch sắc khí vận đạt tới một cái đỉnh phong sau khi, từng tia màu đỏ bắt đầu ở trong đó xuất hiện.

Màu đỏ trở nên càng ngày càng đậm, ngay từ đầu chỉ chiếm theo màu trắng khí vận 1%, chẳng qua là trong nháy mắt, thì có 7-8% bên cạnh (trái phải).

"Không được!" Khí vận đang điên cuồng tăng trưởng, nhưng là Phương Hồng nhưng là cả kinh thất sắc. Bởi vì hắc phát hiện, chính mình hương hỏa đang nhanh chóng hạ xuống, chẳng qua là mấy hơi thở, liền biến mất hao tổn gần một nửa.

"Dừng lại, nhanh lên một chút dừng lại!" Phương Hồng phải mắng mẹ, chính mình thật vất vả và lấy được một chút hương hỏa dễ dàng sao, nhanh như vậy liền hao tổn một nửa, tại sao không ai nói cho ta biết đem đất lành lạc hộ yêu cầu hao phí nhiều như vậy hương hỏa.

"Oành." Màu đỏ khí vận, lúc này giống như ngọn lửa một dạng đang thiêu đốt hùng hực đến. Giống như hoa tươi đến cầm, ngọn lửa phanh du, đã mơ hồ hiện ra một tia thịnh thế mùa màng khí tượng. Chỉ cần này màu đỏ khí vận nhiều hơn nữa một chút, là có thể bước vào thịnh thế mùa màng cái này tầng thứ.

"Hô." Phương Hồng thu một hơi thở, thiếu chút nữa không hù dọa đi tiểu, thật may ở cuối cùng đem hương hỏa cho ngừng, nếu không mình về điểm kia hương hỏa thì phải ném trong nước.

Bất quá, hắc hiện tại đang nhìn mình còn dư lại gần một nửa hương hỏa, vẫn có chút khóc không ra nước mắt. Vốn là cảm thấy có thể tận tình phụng phí, một cái chớp mắt ấy lại được loại trừ ba ba tính toán sống.

Ở đất lành lạc hộ sau khi, một chút Lam Quang ở trước mặt hắc hiện ra. Điểm ánh sáng này không dừng được mở rộng, rất nhanh liền ngưng tụ thành một quyền sách bộ dáng.

Đây là một quyển nhìn cố gắng hết sức phong cách cổ xưa sách vở, ở mặt bìa trên, viết ba cái chính giai chữ, "Sinh Dân bộ."

Phương Hồng đem « sinh Dân bộ » cho chộp vào trong tay, lập tức giữa, một đạo Đạo Tín hơi thở liền truyền vào trong óc hắc, hắc hiểu được này « sinh Dân bộ » tác dụng.

« sinh Dân bộ » trên thực chất chính là ghi lại gió xoáy nước Thôn mỗi cái trăm hộ tin tức, bao gồm bọn họ tuổi tác, số tuổi thọ, còn có bình sinh một ít ưu khuyết điểm.

Đất chỉ phụ trách mục Thú một Phương Sinh linh, Tự Nhiên cũng có thẩm tra giáo hóa nghĩa vụ, địa bàn quản lý trăm hộ phạm sai lầm, liền cần đất chỉ ra đầu, tiến hành dạy dỗ.

Phương Hồng đem « sinh Dân bộ » trang thứ nhất mở ra, "Phương chi cùng, tuổi tác bốn mươi có ba, Thọ giới hạn sáu mươi có năm, mặt mũi phương chính, cảm có râu, làm người uy nghiêm có độ, thêm là gió xoáy nước trong thôn dài."

Phương chi cùng người này Phương Hồng là biết, vẫn luôn thích mặt băng bó, nói chuyện cũng là không nhanh không chậm, những tiểu hài tử kia sợ hắc nhất.

Phương Hồng lúc trước bị hắc giáo huấn qua một lần, đối với hắc cũng có chút sợ hãi.

Ở nơi này đi giới thiệu một chút mặt, chính là một ít liên quan tới phương chi cùng bình sinh giới thiệu. "Năm hai mươi mốt, thi đậu đồng sinh, sau nhiều lần Viện thí, không trúng, toại khí học. Với ba mươi lăm tuổi, là chúng đề cử, đảm nhiệm trong dài chức."

Phương chi cùng đã từng cũng lập chí với đi học, bất quá có thể là thiên tư có hạn, chỉ dựa vào một cái đồng sinh. Lại thi mấy lần sau khi, cũng không có thi đậu tú tài, vì vậy liền buông tha đi học. Chờ hắc đến ba mươi lăm tuổi thời điểm, bị mọi người đẩy chọn, lên làm trong dài một chức.

Cho tới nay, đều có chính lệnh không ra Huyện quy định bất thành văn, mặc dù nơi này dài cũng coi là Lại viên, nhưng không phải là do huyện lệnh bổ nhiệm, mà là để cho địa phương một ít thân hào nông thôn hoặc là có danh vọng lão tới đảm nhiệm.

Lại phía sau, liền giao phó phương chi cùng nhiều chút ưu khuyết điểm. Mặc dù Phương Hồng rất không thích trong cái này dài, nhưng không thể không nói, người này vẫn đủ không tệ. Nhiều lần tổ chức thôn dân sửa cầu lót đường, đem này gió xoáy nước Thôn thống trị ngay ngắn rõ ràng.

Bay qua một trang này, phía dưới liền bắt đầu giới thiệu những người còn lại. Phương Hồng theo thứ tự đọc xuống, này « sinh Dân bộ » cùng bình thường sách bất đồng, mặc dù cũng là lấy văn tự hình thức hiện ra, nhưng tin tức nhưng là trực tiếp xuất hiện ở trong đầu hấn. Cho nên, cho dù có vài chữ hấn không nhận biết, cũng không trở ngại hấn nhìn tiếp.

Phương Hồng một mực lật tới thứ năm trang, mới nhìn thấy Phương Đại Nguyên danh tự này.

Nói thật, hấn cũng muốn biết cha mình một ít bí mật. Qua nhiều năm như vậy, cha ở trước mặt hấn vẫn luôn là đầu ra đáy, hấn ngược lại muốn nhìn một chút, chính hấn một cha, có cái gì không chuyện xấu hổ.

"Phương Đại Nguyên, tuổi tác 30 có sáu, Thọ giới hạn 30 có tám, mặt rộng thể tròn, bạch diện nhỏ Tu, làm người nặng nề có mưu. Người còn lại, không rõ."

Phương Hồng thấy mở đầu những lời này, trong lòng đột nhiên run lên, "Cái gì? Thọ giới hạn 30 có tám? Điều này sao có thể?" Cha của hấn bây giờ đã 36 tuổi, nếu như chỉ có thể sống đến ba mươi tám tuổi, vậy không phải nói, chỉ có hai năm tuổi thọ.

Hấn đang khiếp sợ sau khi, ngược lại coi thường phía dưới "Không rõ" hai chữ.

"Không, sẽ không, ta đã thành Thần, ta nhất định có thể thay hấn diễn Trường Thọ mệnh. Nhưng là, cha thân thể kháng kiện, làm sao biết mất sớm, rốt cuộc là bị bệnh hay lại là những nguyên nhân khác?" Phương Hồng cảm giác mình đầu lộn xộn, Thọ giới hạn 30 có tám mấy chữ này để cho hấn có chút không chịu nhận.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Bát phân hung thủ

"Nếu như quả thực không được, ta liền đem ta chúc quan vị để lại cho cha." Hấn ở trong lòng rất nhanh làm một cái quyết định, để cho hấn xách tâm buông xuống đi một chút. Đúng vậy, hấn chính là Thần Linh a, coi như quả thực cứu không cha, cũng nhiều nhất để cho hấn đổi một phương thức sống tiếp mà thôi.

"Người còn lại, không rõ. Đây là ý gì?" Tại tâm thần an định lại sau khi, Phương Hồng lúc này mới chú ý tới nửa câu sau lời nói. Theo lý mà nói, này gió xoáy nước Thôn thôn dân, hấn đều có thể từ « sinh Dân bộ » bên trong biết kỹ binh sinh việc trải qua, thể nào đến già cha nơi này, dứt khoát tới một không rõ?

Trong lòng của hấn hồ nghi, chẳng lẽ cha hai năm sau Từ Vong, với cái này có liên quan? Tất cả mọi thứ không có đầu mối, để cho Phương Hồng có chút buồn bực.

Đem Phương Đại Nguyên đây là ngày cho lật qua, thẳng đến thứ bảy mươi tám trang cùng bảy mươi chín trang, hấn lại thấy A Tài cùng A Quý hai người giới thiệu.

"Mới có tài sản, tuổi tác 20 có tám, Thọ giới hạn 30 cả. Thể đo cao lớn, uy mãnh có lực. Người còn lại, không rõ... Mới có đất, tuổi tác 20 có bảy, Thọ giới hạn 20 có chín. Thân cao thể trắng, nhanh trí mau lẹ. Người còn lại, không rõ."

"Hai năm sau khi, rốt cuộc phát sinh cái gì? Tại sao A Tài cùng A Quý cũng sẽ chết, bọn họ binh sinh cũng là không rõ, chẳng lẽ nói, bọn họ và cha có cái gì không muốn người biết lai lịch?" Phương Hồng nghĩ đến vô số khả năng, lại từng cái bị hấn cho lật đổ.

Trong lúc trầm tư, hấn chợt nhớ tới cái gì, vội vàng lui về phía sau lật đi, thẳng đến một trăm năm mươi bốn trang, mới tìm được Ngân Xuyên giới thiệu.

"Phương Ngân Xuyên, nguyên danh cần gì phải chiêu Đề, tuổi tác mười có năm, Thọ giới hạn tám mươi có ba. Mặt mũi chu chính, hình dáng gầy gò. Nguyên do Giang Hoài Bồ Chính Sử ty Lư Châu Phủ Lư Giang người, chính đức Nguyên Niên, Giang Hoài đại thủy, Lư Vong tới JX đất, hàng cùng Phương gia." Hấn thấy Ngân Xuyên giới thiệu thời điểm, nhưng là sùng sốt một chút.

Phương Đại Nguyên cùng A Tài A Quý sẽ ở hai năm sau chết đi, nhưng là Ngân Xuyên lại không có, vậy thì có hai loại khả năng. Một cái chính là, ba người bọn họ là bị Ngân Xuyên hại chết, cái thứ 2 khả năng, cha của hấn cùng A Tài A Quý là đang ở gió xoáy nước Thôn ra xảy ra ngoài ý muốn, không có quan hệ gì với Ngân Xuyên.

Nếu như nói Ngân Xuyên sẽ hại người, Phương Hồng là người thứ nhất không tin. Hắn biết Ngân Xuyên tính tình, rất an bình chịu làm, mặc dù có thời điểm tâm thần quá thật, nhưng lại càng lộ ra nàng đơn thuần. Hơn nữa Phương phủ đối với nàng khá tốt, làm sao có thể sẽ có giết người ý nghĩ.

Hơn nữa, lại nói, A Tài A Quý đều là người cao Mã Đại, một cái tiểu cô nương giết thế nào cho bọn họ. Cũng không nên nói đầu độc cái gì, không nói trước nàng có thể hay không mua được, này gió xoáy nước Thôn có thể có hấn cái này Thổ Địa Thần trấn giữ đầu rồi, ai có thể tại hấn mí mắt căn cơ bị ồ án kiện?

Cho nên, Phương Hồng rất nhanh thì đưa ánh mắt đặt ở loại thứ hai khả năng trên, này loại thứ hai có khả năng cực lớn, nhà bọn họ ở trong huyện thành cũng có một chút cửa hàng, cha của hấn thường thường sẽ mang A Tài A Quý hai người đi ra ngoài dò xét, có lúc vừa ra chính là chừng mấy ngày, quả thật rất cho dễ xảy ra nguy hiểm.

"Nếu biết mấu chốt vị trí, vậy thì dễ làm một chút." Phương Hồng gật đầu một cái, hấn đã cho Phương Đại Nguyên lưu tốt đường lui, hơn nữa trong lòng có điểm đáy, bao phủ khỏi mùi liền hoàn toàn tản ra.

"Cái nào quân trời đánh, cho Từ Đường bát phân! Nếu để cho ta biết, xem ta không đánh chết hấn!" Mà nhưng vào lúc này, bỗng nhiên một cái khàn khàn tiếng kêu gào vang lên, thanh âm kia thê thảm nha, Phương Hồng cũng không khỏi đánh run một cái.

Đầu hấn vừa nhấc, hai mắt nhìn qua tầng tầng vách tường, thấy ở Từ Đường cửa, đứng một cái gầy đét lão đầu, tóc lưa thưa, mặt đầy ông già tiêu biểu, nhìn gần đất xa trời đáng vẻ, tựa hồ xuống trong nháy mắt là có thể ợ ra rắm. Nhưng là, cái này lão đầu lúc này chính kêu la như sấm, trung khí so với tiểu tử kia còn chân.

"Ho khan khục..." Phương Hồng đều có chút lúng túng, này bát phân quả thật thất đức một chút. Từ Đường là một cái Thôn mặt mũi, là tổ tông hương thụ cung phụng địa phương, cho dù ai thấy, cũng sẽ khí giận chân.

"Ừ, coi là, trước về ngủ đi, thiên đô trở như vậy..." Là không ở nơi này chịu đựng tiếng ồn ô nhiễm, Phương Hồng tìm cho mình cái lý do. Mặc dù lý do này rất không đứng vững,

Nhưng hấn chỉ cần mình tin tưởng là được.

Vì vậy, phương đã điều cũng rất yên tâm thoải mái đánh gió, hướng Phương phủ địa phương đi, mang đến nhắm mắt làm ngơ.

"Thiếu gia, thiếu gia, người có nghe nói hay không, tối hôm qua Từ Đường bị người cho bát phân, cũng không biết là cái nào thất đức quý làm?" Một buổi sáng, Phương Hồng chính đang mặc quần áo, liền thấy Ngân Xuyên lặng lẽ lại gần, thần thần bí bí nói.

"A, cái gì! Từ Đường bị bát phân?" Phương Hồng thanh âm lập tức giương cao chừng mấy độ, trên mặt một bộ khiếp sợ biểu tình. Chi bằng này diễn kỹ, người nói là hấn xúi biếu, người khác đều không tin.

"Đúng vậy đúng vậy, bây giờ trong dài cùng tộc lão đang điều tra đầu rồi, lão gia buổi sáng cũng đi, nếu là người kia bị bắt, khẳng định được (phải) bị kéo đi du nhai, nói không chừng sẽ còn bị đánh chết đây." Ngân Xuyên trong thanh âm, còn kèm theo một phần tiêu hưng phấn.

Phương Hồng liếc mắt nhìn nàng một chút, ừ, mặc dù tuổi tác còn nhỏ, nhưng đã hiển lộ ra mấy phần người nhiều chuyện tiềm chất. bắt quá cũng khó trách, thôn này trong hoạt động giải trí thiếu thốn, có chút gió thổi cỏ lay, đã đủ mọi người nói thật lâu.

Có lẽ là bị Phương Hồng kỳ Quái Nhân thần nhìn có chút sợ hãi, Ngân Xuyên mặt nhỏ đỏ lên, sau đó nện bước tiểu bước nhanh chạy.

"Nữ nhân nột, thật là nông cạn." Phương Hồng nhìn Ngân Xuyên bóng lưng, hai tay lui về phía sau một vác, học Phương Đại Nguyên đáng vẻ, đi rồi đi nhà.

"Nhất định phải bắt bát phân người! Vô pháp vô thiên, thật là vô pháp vô thiên!" Ở rửa mặt xong tất sau khi, Phương Hồng bung một chén cháo, đứng ở cửa, nhìn xa xa náo nhiệt. Mơ hồ, một ít tiếng huyền não thanh âm truyền vào hấn trong tai.

"Xích lưu xích lưu." Phương Hồng một chút cũng không có thân là chính phạm giác ngộ, đem cháo cho uống tấp tấp vang dội. Mà một bên Ngân Xuyên nhìn mặt đầy buồn nôn, bên ngoài đang bàn luận bát phân sự tình, thiếu gia lại ăn thom như vậy, thật là khẩu vị đặc biệt.

"Hồng ca mà, ăn cơm nột." Ngay tại Phương Hồng giết chết hơn nửa chén cháo thời điểm, một cái có chút run rẩy thanh âm, ghé vào lỗ tai hấn vang lên. Hấn ngẩng đầu nhìn lên, nhưng là Tôn An cùng Phương Cừ hai người.

Bọn họ sắc mặt hơi trắng bệch, Tôn An cũng còn khá một chút, dù sao mặt đen, tái nhợt cũng không thể nào nhìn ra được. Nhưng Phương Cừ thì bất đồng, hấn nguyên bản là một bộ ốm yếu đáng vẻ, sắc mặt này lại trắng nhợt, hãy cùng từ trong mồ đi ra như thế.

"Ai, các người thế nào không đi học a, cúp cua? Như vậy không thể được a, ta phải phê bình hai người các người câu... Xích lưu xích lưu..." Phương Hồng muốn lúc đó nói hai câu, nhưng cảm giác trong chén còn lại về điểm kia cháo nhanh lạnh, trước đào lại nói.

"Hồng ca mà, hôm nay trong thôn muốn tìm bát phân người, tiên sinh cũng đi hỗ trợ, học đường nghỉ một ngày." Phương Cừ khô khốc cười một tiếng, đang nói đến "Bát phân" hai chữ thời điểm, thanh âm trở nên nhỏ khó thể nghe.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Lắc lư

"Nguyên lai là cái dạng này a, chúng ta đây vừa vặn đi xem náo nhiệt, nghe nói muốn bắt bắt phân hung thủ, cũng không biết tên khốn kiếp kia đồ chơi lá gan lớn như vậy, dám hướng tổ tông trên mặt bát phân." Phương Hồng cảm chén đưa cho Ngân Xuyên, sau đó cười híp mắt hướng về phía Tôn An cùng Phương Cừ nói.

"Ha ha, đúng vậy, lá gan quá lớn." Hai người cười càn lúng túng, nhưng là tâm lý hận không được đánh chết Phương Hồng. Chuyện này là người sai sử được rồi, chúng ta tới đây cũng chính là đồng lõa, không, là bị lừa dối rất tốt đẹp thanh niên. Nếu không phải là bởi vì Ngân Xuyên ở bên cạnh, bọn họ đều phải động thủ.

"Bất quá, vừa vặn giống như nghe nói đã có điểm mặt mũi, trong dài phải đem gây án người cho điều phố thị chúng, sau đó trói trên cây cột đốt chết." Phương Hồng nói với vân công phu cũng không ai, nói cái gì há mồm liền ra.

"A..." Phương Cừ nhát gan, dưới chân chính là mềm nhũn, quý người xuống đất.

"Mâm hạt đậu, người thế nào?" Phương Hồng mặt lộ vẻ ngạc nhiên, sau đó nhanh đi đem Phương Cừ đỡ lên, mặt đầy ân cần hỏi.

"Không việc gì, không việc gì, buổi sáng chưa ăn điểm tâm, có chút run chân." Phương Cừ chỉ cảm thấy trên trán mình cũng xuất mồ hôi, cố gắng nuốt nước miếng một cái, xé ra một nụ cười.

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt... Đúng ngày hôm qua các người thật giống như còn thiếu ta 30 đồng tiền đâu rồi, là có chuyện này sao?" Phương Hồng cho Phương Cừ trên người màu xám vỏ vò, sờ một cái đầu, tựa hồ đột nhiên nghĩ tới cái gì.

"30 vẫn! Không phải là 20 vẫn sao? Hơn nữa, tiền kia không phải là người cho chúng ta sao!" Phương Cừ vẫn không nói gì đâu rồi, Tôn An liền không dần nổi nói chuyện.

"Ta đưa tiền cho các người? Ta bỗng dưng đưa tiền cho các người làm gì?" Nhìn có chút thờ hờn hờn Tôn An, Phương Hồng nháy con mắt, trên mặt toát ra vẻ nghi hoặc.

"Người để cho chúng ta..." Tôn An miệng một phát, liền muốn nói chuyện, nhưng Phương Cừ cũng không biết lấy ở đâu khí lực, một cái đè lại miệng hân.

"Người không muốn sống!" Phương Cừ trên khuôn mặt nhỏ nhắn càng tái nhợt, mà Tôn An lập tức cũng nghĩ đến cái gì, sau lưng mồ hôi lạnh tất cả xuống, thiếu chút nữa thì nói lộ ra miệng.

"Đúng không, ta làm sao có thể bỗng dưng cho các người tiền, mau mau, đem tiền trả lại ta." Phương Hồng ngoác ngoác tay, hướng về phía hai người hô.

"Hồng ca mà, người nhớ lầm, là 20 vẫn, không phải là 30 vẫn." Tôn An cái tâm đó đau nhé, tiền này vào túi dễ dàng, cửa ra túi liền khó khăn. Huống chi, Phương Hồng còn dự định nhiều lừa bịp hân mười vẫn, đây không phải là đòi mạng hân chứ sao.

"Há, ta nhớ sai? Ai, này tuổi còn trẻ, trí nhớ thế nào kém như vậy đây. Để cho ta cố gắng suy nghĩ một chút, nhìn xem có thể hay không nhớ tới điểm còn lại sự tình, ừ, tối ngày hôm qua ánh trăng không tệ, sau đó..." Phương Hồng gõ gõ đầu mình, thật giống như thật ở phí sức suy tính cái gì.

"Đây là 20 vẫn, còn lại mười vẫn, lần sau cho người." Tôn An khê cấn răng, từ trong túi tiền của mình móc ra mười Ngũ Mai tiền đồng, sau đó đem Phương Cừ nơi đó năm cái tiền đồng cũng đoạt lại, nhắm mắt lại, vừa nghiêng đầu, nắm tay cho đưa ra.

"Ta đi, ngay cả mâm hạt đậu tiền cũng tham, thật hân bà nội thất đức." Phương Hồng ở tâm lý khinh bỉ Tôn An, ngày hôm qua hân từ đã biết trong bát chệt tiền tài thời điểm, nói tốt cùng Phương Cừ một người một nửa, đến hay là hân cầm đầu.

"Người xem, như vậy không phải là rất tốt chứ sao." Mặc dù tâm lý xem thường Tôn An, nhưng Phương Hồng trên mặt vẫn là cười híp mắt, sau đó dụng lực đem Tôn An móng vuốt từng cây một đẩy ra, đem tiền cũng cho bắt tới.

Tôn An ngược đầu, nước mắt ở trong hốc mắt lớn vòn, không biết xấu hổ hỗn trưởng ngoạn ý nhi, Phương Hồng! Ta với người thế bất lưỡng lập. Mà Phương Cừ cũng là mặt đầy bị phân đáng về, mình đã bị Tôn An khi dễ coi như, thế nào Phương Hồng cũng khi dễ chính mình.

"Thật tốt, nói đùa các người, chúng ta nhưng là anh em tốt a, đi một chút đi, ta mang bọn người ăn xong ăn đi." Phương Hồng nhìn một cái hai người cũng khóc, cũng thấy tốt thì lấy, hòa thanh hòa khí nói.

"Vậy người đem tiền trả lại cho ta!" Tôn An đem mình đen móng vuốt vươn tới, nước mắt uông uông mắt nhìn Phương Hồng, tràn đầy khát vọng.

"Há, vậy các người tiếp tục khóc đi." Thật, bàn về không biết xấu hổ,

Gió xoáy nước trong thôn Phương Hồng danh hiệu thứ ba, tất cả mọi người hạng cũng phải lui về phía sau hai cái.

Nghe được Phương Hồng nói như vậy, hai người ngược lại không muốn khóc. Đụng phải như vậy cái đồ khôn, người khóc càng thảm, nói không chừng hẳn lại càng vui vẻ.

"Đi, chúng ta đi xem náo nhiệt một chút." Phương Hồng ăn uống no đủ, trong cơ thể không an phận nhân từ lại bắt đầu rục rịch, nhìn Từ Đường nơi đó tựa hồ thật náo nhiệt, liền muốn đi vậy xem.

Nhưng là Tôn An hai người ngập ngừng một chút, rụt rè e sợ không chịu đi. Tối hôm qua vừa mới cho Từ Đường bát phân, hôm nay sẽ đi thăm náo nhiệt, kia không phải mình bên trên gây đi lên đụng chứ sao.

"Đi a." Phương Hồng lại thúc giục một tiếng, bọn họ mới không tình nguyện nên bước bước chậm từ theo ở phía sau, giống như là phải đi bên trên pháp trường Từ Phạm. Thật vất vả, cách Khai Phương Phủ phạm vi, Tôn An bỗng nhiên nổi lên, đem Phương Hồng cho đỡ, sau đó đem hắn đề ở trên một thân cây.

"Tôn... Tôn An, người muốn làm gì..." Nhìn trước mặt tám kia đại hắc mặt, còn có kia vô cùng dữ tợn biểu tình, Phương Hồng tiểu trái tim không nhịn được nhảy lên xuống. Nghe nói rất nhiều người trong thành đều có đồng tính chi thích, chẳng lẽ là Tôn An tiểu tử này vậy...

"Lão Từ với người hợp lại, mau đưa tiền trả lại cho ta, chuyện kia rõ ràng là người để cho ta liên quan (khô), không có công lao cũng có khổ lao đi, như người vậy tá ma giết lừa, qua sông rút cầu, có phải hay không quá mức!" Tôn An mặt đầy bi phẫn, than thở khóc lóc nha.

"Ừ, xem ra đi học Đường vẫn có chỗ tốt, lớn như vậy một cái đại ngọc cái, cũng có thể nói vài lời thành ngữ, cha mẹ người cùng ta biết, cũng sẽ rất vui vẻ." Phương Hồng trong tối lại gật đầu một cái, vui vẻ yên tâm nhìn Tôn An.

"Thật tốt, ngoan ngoãn, ta hoa 20 đồng tiền, mượn người thay ta làm việc, sau đó người lại hoa 20 văn để cho ta thay người bảo thủ bí mật, vừa nghĩ như thế, có phải hay không cũng rất công bình?" Phương Hồng cười híp mắt, lẳng lẽ đem tiền đồng văng hoài trong giấu giấu, đùa, vào ta túi tiền, người còn muốn lấy về?

"Ây..." Tôn An sững sốt, tựa hồ vừa nghĩ như thế, cũng không có gì không đúng.

"Người suy nghĩ một chút, người phạm sự tình lớn như vậy, nếu như bị biết, khẳng định mạng nhỏ đều không đảm bảo. Người cảm thấy, 20 đồng tiền có thể mua người một cái mạng sao? Không thể đi, cho nên a, người cái này không gần không thua thiệt, còn kiếm, liền vui trọng đi." Phương Hồng thở dài một hơi, một bộ ngữ trọng tâm trường tư thế.

Mà Tôn An càng mơ hồ, suy nghĩ một chút, còn giống như thật là chính mình kiếm. Trong lúc nhất thời, trên tay khí lực không khỏi lỏng đi xuống.

Phương Hồng có chút sửa sang quần áo một chút, đem tay nhỏ lui về phía sau một vác, hẳn một lần nữa cảm thấy, với một bang suy nghĩ không thể nào tốt khiến người làm bạn là một anh minh thần vũ quyết định. Chịu oan ức người đi, chịu chết cũng là người đi, hoàn còn phải thay ta đếm tiền.

"Không đúng, người trả tiền lại, người trả tiền lại!" Hắn chính âm thầm đặc ý thời điểm, Tôn An móng vuốt bóp một cái ở cổ của hắn, sau đó không dừng được lay động.

Mặc dù hắn coi là không rõ ràng bản thân là thua thiệt hay lại là kiếm, nhưng luôn cảm thấy không đúng lắm. Hơn nữa, Phương Hồng tiểu tử này, một bụng ý nghĩ xấu, căn bản cũng không có thể tin tưởng.

"Ây... Phải chết phải chết..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Hư hư thực thực

Cuối cùng, Phương Hồng vẫn bị cướp đi mười đồng tiền. Mặc dù, hắn giấu rất bí mật, nhưng là trải qua sau chuyện này hẳn biết, nguyên lai đem người quần áo cho bái sau khi, người giấu bí ẩn đi nữa cũng vô dụng.

"Hong ca mà, kia mười đồng tiền ta cũng không cần, lần sau không muốn phạm ở trên tay ta." Tôn An cười hắc hắc, trong móng vuốt nắm mười tiền đồng, đang do dự nửa ngày trời sau, lại phứt hai cái cho Phương Cừ.

"Ô ô ô." Phương Hồng ánh sáng không trượt chân nằm trên đất, một nhóm tán loạn quần áo che kín chính mình chỗ yếu hại, sau đó gật đầu không ngừng, giống như là một cái bị mạnh hơn tiểu tức phụ như thế.

"Phốc phốc... Phi phi... ." Ở y phục mặc lên sau khi, hần há mồm phun một cái, từng cái tiền đồng bị hần cho phun ra. Ở sau chuyện này, hần còn mình bạch khác một cái đạo lý, nguyên lai đem tiền giấu ở trong miệng, mới là an toàn nhất hành vi.

"Ừ, 20 đồng tiền, mọi người một người một nửa, như vậy thanh toán xong." Phương Hồng vỗ vỗ trên người bụi đất, mặt đầy không cam lòng đối với (đúng) Tôn An cùng Phương Cừ hai người nói.

"Được." Mặc dù tổn thất mười đồng tiền, nhưng tiền này cũng là hần ngày hôm qua từ Phương Hồng nơi này bắt chẹt, Tôn An cảm giác mình đảo cũng không mất mát gì, liền đáp ứng.

"Hong ca mà, vậy chúng ta bây giờ nên làm gì, ta sợ hãi." Phương Cừ là trong ba người không có...nhất tồn tại cảm giác, suy nghĩ không đủ thông minh, thân thể cũng không đủ cường tráng, hơn nữa là gan hay lại là nhỏ nhất.

"Ta không phải nói mà, đi xem náo nhiệt a, Từ Đường bị người bát phân, lớn như vậy sự tình, chúng ta làm sao có thể bỏ qua chứ." Phương Hồng một bộ chuyện đương nhiên đáng về.

"A... Hong ca mà, ngại tới thật nha." Phương Cừ có chút ngốc ở, hần còn tưởng rằng lúc trước Phương Hồng đang nói đùa đây. Thật dễ cho hần đi, hần nào dám a.

"Có phải hay không các người ngốc, Từ Đường bị bát phân, đầu tiên hoài nghi, chính là những thứ kia thanh danh bất hảo gia hỏa, các người sờ lương tâm mình hỏi một chút chính mình, các người danh tiếng được chứ?" Phương Hồng dùng ngón tay gõ gõ Phương Cừ đầu, hần vốn còn muốn gõ gõ Tôn An, nhưng nghĩ tới mới vừa rồi một màn, lập tức liền co rút.

"A..." Phương Cừ hai người đem đầu rung với trống lắc như thế, bọn họ tự gia nhân biết chuyện nhà mình, đang cùng Phương Hồng dính líu quan hệ sau khi, bọn họ danh tiếng cũng đã hỏi.

"Cho nên a, hai người các người là đầu tiên phải bị đối tượng hoài nghi, muốn bỏ đi hoài nghi, liền chủ động tiến tới. Trong dài cùng tộc lão nhìn một cái, ai, này hai tiểu tử chính mình chạy tới, vậy khẳng định không phải là bát phân, các người không phải không việc gì sao." Nhìn trước mặt hai kẻ ngu này, Phương Hồng cảm thấy bọn họ dần chết coi là.

"Hắc hắc, Hong ca mà, cũng là người thông minh, đúng đúng đúng, chúng ta cái này thì đi." Tôn An nghe một chút Phương Hồng lời nói, cảm thấy rất có đạo lý, vì vậy lại ưỡn đến cái mặt, lại gần, vỗ mông ngựa đừng đừng vang.

"Hừ." Nhìn tiểu tử này một bộ chân chó điệu bộ, Phương Hồng khinh thường liếc nhìn hần một cái, sau đó ngao kiều từ trong lỗ mũi phun ra ngoài một chữ.

Tôn An cũng không để bụng, vẫn ở chỗ cũ ngu ngơ cười. Nếu không phải vừa mới xem qua hần giựt tiền thời điểm dữ tợn mặt nhọn, Phương Hồng thật đúng là cho là hần là người tốt.

Xem ra sau này tìm bằng hữu, không chỉ muốn tìm đầu đàn, cũng phải tìm thân thể yếu nha, Phương Hồng cảm giác mình lại dài một cái kiến thức.

Theo mấy người như vậy nháo trò, mặt trời đã QQ bên trên dãi. Thời tiết này ánh mặt trời, chính là tương đối liệt thời điểm, mơ hồ, đã có mấy phần mùi hôi thúi từ Từ Đường nơi đó phiêu động qua đến, càng đến gần, mùi này liền càng nồng đậm.

Ở Từ Đường cửa, lúc này đã vây một vòng người. Trong này, nhiều năm Kỷ lớn một chút, chính cộp cộp rút ra tẩu thuốc, không dừng được than thở, Từ Đường bị bát phân, kia tổ tông nhất định sẽ tức giận, năm nay thu được sợ là được (phải) chịu ảnh hưởng. Mà một ít tuổi còn nhỏ, là từng cái mặt đỏ cổ to, kêu la phải đi tìm cái đó bát phân người phiền toái.

Phương Hồng dẫn hai người đến gần Từ Đường, dùng sức chen qua bức tường người, thấy Từ Đường cửa cảnh tượng.

Vốn là uy vũ thần khí hai cái thạch sư tử, lúc này trên người vàng một khối đen một khối, có chút địa phương còn có vôi đang bò động.

Phía trên phần tiện đã bị phơi nắng hơi khô, nhưng là mùi này lại càng đậm đà, cơ hồ xông não người hạt dưa đau.

Nhưng có mấy người, lại phảng phất không có bị mùi này ảnh hưởng, mặt đầy ngưng trọng đứng ở thạch sư tử trước mặt. Cầm đầu chính là trong thôn trong hình chữ nhật chi cùng, còn có mấy cái tộc lão, Phương Hồng cha cũng ở đây kỳ hàng.

"Tra đi ra chưa, này phần tiện là từ đâu nhà trong nhà xí lấy được?" Phương chi cùng chân mày đã mặt nhăn thành một cái chữ xuyên, hôm nay sự tình quá mức tồi tệ, nếu như không giúp đỡ phạt nặng, toàn bộ gió xoáy nước tên thôn âm thanh liền thật hỏi.

Tôn An cùng Phương Cừ hai người nếu như tìm một cái sợ nhất người, vậy khẳng định chính là trước mắt trong cái này dài, bây giờ thấy hần cau mày, thiếu chút nữa không có bị dọa sợ đến tè ra quần.

"Trong dài, chúng ta đem các nhà vệ sinh lần lượt kiểm tra một lần, phát hiện Phụng lão tam nhà bọn họ nhà vệ sinh có ỉa đái tràn ra vết tích, này Từ Đường cửa phần tiện, hẳn là nhà bọn họ." Một người thanh niên đi tới, đem mình tra được tin tức nói ra.

"Thả người mẹ hôi chó má, bên ta lão Tam cái gì làm người các người không biết a, không nên đem bô ỉa từ hướng trên đầu ta trù!" Trong đám người, một cái có chút kích động thanh âm vang lên, ngay sau đó, một cái gậy nhôm hán tử trung niên liền lao ra, chỉ thanh niên kia mắng.

"Tam ca... Ta đây cũng là theo như quy củ làm việc, này phần tiện quả thật là nhà các người trong nhà xí, không tin chính người đi xem." Thanh niên bị người chỉ mũi mắng, cũng có chút lúng túng.

"Trong dài a, ta là oan uổng a, ta chính là lại hỗn trưởng, cũng sẽ không cho tổ tông cửa bát phân nột." Phụng lão tam kêu vô cùng thê lương, còn kém om phụng chỉ cùng bấp đầu.

"Được, Phụng lão tam, ta không có hoài nghi người, người luôn luôn biết điều bốn phận, là không có khả năng làm ra bức này sự tình. Hơn nữa nhà người cách Từ Đường tương đối gần, cái đó gây án người sợ là gần đây lấy tài liệu, trực tiếp từ nhà người vớt phần tiện." Phụng chỉ cùng bị Phụng lão tam kêu có chút tâm thần có chút không tập trung, nhưng hẳn cũng tội gì với như vậy cái ngu không chấp nhặt, liền kiên nhẫn giải thích.

"Hắc hắc, ta đã nói rồi, hay lại là trong dài anh minh a." Phụng lão tam trên mặt ngay lập tức sẽ phủ lên nụ cười, hẳn buổi sáng thời điểm, liền phát hiện mình nhà vệ sinh có chút dị thường, nghe nữa nói Từ Đường bị người cho bát phân, lúc ấy cũng làm hẳn dọa hòng. Bây giờ có cách chỉ cùng những lời này, thật ra khiến hẳn an tâm không ít.

"Trừ cái này, các người có cái gì không những phát hiện khác?" Phụng chỉ cùng phát tay một cái để cho Phụng lão tam rời đi, sau đó đối với mình bên người thanh niên tiếp tục hỏi.

"Đó cũng không có, chủ yếu là chuyện này quá đột ngột, căn bản cũng không có báo trước, mọi người cũng không thể nào tra được a." Thanh niên kia gãi gãi đầu, một bộ không có năng lực làm dáng vẻ.

Bọn họ chẳng qua là trong thôn nông dân, cũng không phải là quan phủ người, nơi nào biết cái này. Hơn nữa, coi như là trong quan phủ Đại lão gia, đối với cái này chuyện sợ cũng không có năng lực làm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Tổ cáo

"Nếu không có đầu mối, vậy thì lẫn nhau tố cáo, ai có thể cung cấp đầu mối, khen thưởng một xâu tiền, ai có thể tìm ra tặc nhân, khen thưởng năm xâu tiền. Dĩ nhiên, nếu như ai là qua loa làm chứng, một khi thẩm tra, Trượng trách 30." Nếu không cách nào thông qua chứng cứ tìm ra bát phân người, vậy thì lấy lợi dụ, chỉ cần mọi người lẫn nhau giám sát, người kia luôn sẽ có lộ ra chân tướng một ngày.

"Cái gì? Năm xâu tiền? Ai ya." Không ít thôn dân nghe một chút phụng chỉ cùng lời này, hoàn toàn sôi sùng sục, bọn họ một năm cả nhà tiêu phí, cũng không đến một xâu tiền, cái này muốn tìm ra kia tặc nhân, lại có năm xâu tiền, đây chính là một khoản tiền lớn nột.

Rất nhiều người tâm tư lửa nóng, nếu người kia là đang ở trong thôn gây án, vậy khẳng định là người địa phương. Thôn này trong cứ như vậy vài trăm người người, chỉ cần nghiêm phòng từ thủ, nhất định có thể đem bắt lại.

Bất quá, bọn họ cũng không dám mù tổ cáo, này Trượng trách 30 cũng không phải là đùa, một hồi cây gậy đi xuống, bao người nửa tháng không xuống được giường.

Phụng Hồng nghe phần này treo giải thưởng, cũng là giật mình trong lòng, hẳn bắt động thanh sắc liếc mắt nhìn Tôn An cùng Phụng Cừ hai người, có chút liềm liềm đầu lưỡi. Bà nội, đem hai người này cho tố cáo, nhưng là lập tức liền có năm xâu tiền nha, nếu không... Sẽ để cho bọn họ ủy khuất một chút?

Mà nhìn Phụng Hồng này không có hảo ý ánh mắt, Tôn An cùng Phụng Cừ chỉ cảm thấy một trận trứng đau. Sau này tiểu tử này còn nữa chuyện, tuyệt đối không để ý hẳn, tìm được không.

"Mọi người trở về suy nghĩ thật kỹ đi, ngàn vạn lần không nên đi bao che tặc nhân. Nếu không một khi bị phát hiện, liền cùng nhau chịu phạt." Nhìn trước mặt nghị luận âm i mọi người, phụng chỉ cùng hừ hừ hướng xuống dưới ép đề tay, ở mọi người thanh âm tiêu đi xuống sau khi, mới mở miệng nói.

"Đi, đây chính là năm xấu tiền nột..." Mọi người đang tan cuộc thời điểm, còn như cũ nghị luận âm ỉ, năm xấu tiền treo giải thưởng, đủ bọn họ làm xong lâu đề tài câu chuyện, cũng không biết cái nào may mắn quý cuối cùng có cơ hội này lấy được.

Phương Hồng vỗ vỗ Phương Cừ cùng Tôn An hai người bả vai, đang muốn mang theo bọn họ cùng rời đi. Mà đang khi hần bước ra bước đầu tiên thời điểm, bỗng nhiên trước, trước mắt trở nên hoảng hốt, tâm thần trong nháy mắt khuếch tán ra, cảm ứng được xa xa cảnh tượng.

Ở Phương phủ sau nhà, có hai cái ánh mắt lóe lên hán tử cẩn thận núp ở nơi đó, một cái nắm xẻng đang đào đất, mà đổi thành một cái cầm trong tay một cái đinh phân tiện chậu. Ở nơi này chậu phân đấy, dùng một cái bút lông viết cái "Phương" chữ.

"Mau mau, đem chậu chôn đi xuống, chôn được (phải) kín điểm." Ở hăm hại đào xong sau khi, một người trong đó hán tử cảnh giác liếc mắt nhìn bốn phía, sau đó vội vàng nói.

Hai người động tác rất thành thạo, rất nhanh liền đem chậu chôn đi xuống, ở giẫm đạp hai chân sau khi, liền nhanh chóng cách Khai Phương Phủ phạm vi.

"Hồng ca mà, người thế nào không đi?" Phương Cừ dùng sức lung lay Phương Hồng thân thể, thế nào Hồng ca mà đột nhiên sững sờ, chẳng lẽ là được (phải) chứng bệnh thần kinh?

"Ồ... Không việc gì." Phương Hồng ngay lập tức sẽ tỉnh hồn, nhưng tâm lý nhưng là có chút tức giận, lại có người muốn đưa hần với từ địa. Này cho Từ Đường bát phân nhưng là đại sự, một khi bị trong dài biết được, chính là Phương Đại Nguyên bảo hiểm tất cả không dùng được hần. Thế nhưng hai cái hán tử làm như vậy, rõ ràng chính là nghĩ (muốn) đưa hần với từ địa.

Ngay từ đầu, hần còn tưởng rằng là ai tham đồ cái đó treo giải thưởng, mới có ý hăm hại hần. Nhưng tí mĩ nghĩ lại cũng không đúng, hai người kia rõ ràng chính là thật sớm liền chuẩn bị sẵn sàng, mà bên trong dài treo giải thưởng là mới vừa mới tuyên bố, thời gian không chính xác.

"Trong dài, ta muốn tố cáo, ta muốn tố cáo Phương Hồng. Tối hôm qua ta đi tiểu đêm thời điểm, thấy Phương Hồng ở trên đường mòn lên lên lút lút, chuyện này có thể là hần nên làm." Ngay tại hần nghĩ ngờ thời điểm, bỗng nhiên giữa, một cái thanh âm vang lên, vốn là tất cả mọi người chuẩn bị rời đi, nghe một chút thanh âm này, lập tức lại tụ tới.

Bất kể từ lúc nào, này xem nào nhiệt huyết điểm, người trong nước là vĩnh viễn thay đổi không.

"Là Hứa Húc Phong, Hồng ca mà, hần là đang vu oan người." Mấy người không cần ngẩng đầu đều biết người này thân phận, vì vậy thanh âm quả thực quá quen thuộc. Mà Phương Cừ nghe một chút hần muốn oan uổng Phương Hồng, lập tức rất không cam lòng nói.

Mà Phương Hồng mới chợt hiểu ra,

Ta nói là ai theo ta thù hận lớn như vậy đâu rồi, nguyên lai là Hứa Húc Phong thằng nhóc con này. Bất quá, suy nghĩ một chút cũng bình thường. Hứa Húc Phong lập chí với đi học nhập sĩ, nhưng hần hôm qua lại bị tiên sinh cho đuổi ra học đường, này với hần mà nói đúng là một cái cực lớn điểm nhơ.

"Hứa gia tiểu tử, người nói cái gì?" Phương Hồng còn không nói gì, nhưng là Phương Đại Nguyên lại có chút tức giận, nếu như là còn lại sự tình, hần chỉ có thể cảm thấy là con nít mâu thuẫn, cười cười cũng liền đi qua. Nhưng cho Từ Đường bát phân cũng không phải là chuyện nhỏ, một khi tọa thực, kia Thuyết Bất Đắc được (phải) bị xử tử.

"Phương lão gia, ta chỉ là nói thật nói thật mà thôi, trong dài ban bố treo giải thưởng, chẳng lẽ còn không cho phép người khác cung cấp đầu mối sao?" Hứa Húc Phong đối với Phương Đại Nguyên là không sợ chút nào, ngược lại ra vẻ thông thạo nói.

Từ nơi này, cũng có thể nhìn ra Hứa Húc Phong cái người này vẫn là rất có tâm cơ, hần có ý dợn ra trong dài, này treo giải thưởng là trong dài vừa mới ban bố, người Phương Đại Nguyên muốn ngăn trở, đây không phải là với trong dài đối nghịch sao?

"Hừ, buồn cười, trong dài còn nói, qua loa làm chứng người, Trọng trách 30, người ở nơi này nói bảy nói bạ, sẽ không sợ Trọng trách sao?" Phương Đại Nguyên cười lạnh một tiếng, mở miệng quát lên.

"Ta nói bảy nói bạ? Ta rõ ràng là tận mắt nhìn thấy, người đây là đang lấy quyền mưu tư, chẳng lẽ cũng là bởi vì người Phương phủ có tiền, liền có thể tùy ý làm bảy sao?" Hứa Húc Phong thanh âm cũng gia tăng mấy phần, còn đưa đến người chung quanh gắt đầu không ngừng. Ở gió xoáy nước trong thôn, mặc dù Phương Đại Nguyên nhân duyên không tệ, nhưng Phương Hồng danh tiếng quá thú, hơn nữa tất cả mọi người có một chút thù phủ trong lòng, ngược lại cảm thấy chuyện này là Phương Hồng nên làm có khả năng cực lớn.

"Hồng ca mà, ta đánh chết này nha." Nhìn bốn phía mọi người đưa tới hoài nghi ánh mắt, Tôn An đã không kềm chế được, vén tay áo lên thì đi đánh Hứa Húc Phong. Tiểu tử này rõ ràng ở mở con mắt nói bừa, buồn cười những thôn dân kia còn tin.

"Trở về, người bây giờ đi, chính là thuận hần tâm ý." Phương Hồng một cái quát Tôn An, phỏng chừng bây giờ Hứa Húc Phong chỉ mong nhóm người mình động thủ đầu rồi, ở trước mặt nhiều người như vậy động thủ, dù là để ý tới cũng nói không rõ.

Mà Hứa Húc Phong vào lúc này cũng nghe được bên này động tĩnh, cho Phương Hồng một cái khiêu khích ánh mắt. Tới a, người không phải là rất ngông cuồng sao? Người không phải là rất có thể đánh sao? Thế nào bây giờ kinh sợ?

Nhưng Phương Hồng vẫn luôn rừ mí mắt, thậm chí ngay cả cũng không nhìn hần cái nào.

"Được, ta đây bây giờ chỉ hỏi người một câu, bên ta Phủ ở đầu đông, người Hứa gia ở đầu Tây, mà Từ Đường ở chính giữa, người vì sao lại tại cửa nhà

thấy Phương Hồng? Chẳng lẽ Phương Hồng ở bát phân trước, sẽ chạy đến nhà người của đi bộ một vòng? Hay là hấn chỉ sợ người bắt lực báo cáo hấn, cố ý cho người biết được?" Hứa Húc Phong về điểm kia mảnh khỏe, ở Phương Đại Nguyên trước mặt còn chưa đáng kể, chẳng qua là một câu nói, liền làm cho cả tình thế phát sinh nghịch chuyển.

Nhìn cha khí định thần nhàn, vững như Thái Sơn bộ dáng, chính là Phương Hồng cũng không nhận được hất nhất thanh thái. Khó trách ở « sinh Dân bộ » bên trên, đối với (đúng) Phương Đại Nguyên đánh giá là nặng nề có mưu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Lý do đáng chết

Quả nhiên, ở Phương Đại Nguyên câu này lời vừa ra khỏi miệng, Hứa Húc Phong sắc mặt chính là biến đổi, hấn chỉ lo đề cho người đi già bộ chứng, cho là có chứng cứ liền có thể đưa Phương Hồng với từ địa, lại coi thường này một tra.

Mà vốn là cũng tin tưởng Hứa Húc Phong các thôn dân, thanh âm nói chuyện cũng tiêu đi xuống, đúng vậy, chỉ cần không phải kẻ ngu, cũng sẽ không lượn quanh như vậy một vòng lớn, hướng ngược lại phương hướng đi đi.

"Hấn như thế nào sẽ xuất hiện ở cửa nhà ta trước, ta không biết. Bất quá ta nghĩ, đã có người tới bát phân, trừ phi hấn là lấy tay bắt, nếu không nhất định sẽ có công cụ gây án, chỉ cần chúng ta tìm tới công cụ gây án, không liền có thể lấy tìm hiểu nguồn gốc, tìm tới người kia sao? Ta đề nghị, đến Phương Hồng nhà bọn họ đi tìm một chút công cụ gây án, nếu như có thể tìm tới, vậy nói rõ ta lời nói đó không hề giả dối, nếu như không tìm được, ta cũng cam nguyện chịu phạt." Hứa Húc Phong vội vàng nói sang chuyện khác, hấn biết, bàn về lão mưu thâm toán, mình tuyệt đối không phải là Phương Đại Nguyên đối thủ, chỉ có dương trường tị đoán, cầm chứng cứ mà nói chuyện.

"Nếu nói như người vậy, nói không chừng người đã sớm phái người ngụy tạo tốt chứng cứ, kết quả như thế nào, còn chưa phải là do người nói coi là?" Phương Đại Nguyên là thực sự tức giận, Hứa Húc Phong này hùng hổ dọa người tư thế, rõ ràng là muốn với Phương Hồng không chết không thôi.

Hấn dám đánh bao phiếu, tối hôm qua bát phân người tuyệt đối không phải Phương Hồng. Có A Tài A Quý hai người thủ nhà, dù là Phương Hồng thân thủ khá hơn nữa, cũng không cách nào chạy ra ngoài.

"Phương lão gia, người là Phương Hồng cha, chuyện này vốn là nên tránh hiềm nghi, nhưng là người luôn ở chỗ này ngang ngược ngăn trở, ta ngược lại thật ra muốn hoài nghi, có phải là người hay không có cái gì rắc tâm? Còn là nói, này gió xoáy nước Thôn là người phương lão gia nói coi là?" Hứa Húc Phong chỗ thông minh chính là ở chỗ, hấn biết dựa thế, biết mượn bên cạnh Giáp Trường cùng các vị tộc lão lực lượng.

Bất quá, phương chi cùng cũng là gặp qua không ít chiến trận người, làm sao có thể bị một cái tiểu mao hài tử cho khích động, như cũ sắc mặt bất động.

Phương Đại Nguyên còn đợi nói chuyện, nhưng Phương Hồng lại đứng ra, "Cha, với hấn dài dòng nhiều như vậy làm gì, nếu chuyện này ta chưa từng làm, chẳng lẽ còn sợ hấn tìm ra chứng cứ tới sao, không việc gì, hấn muốn tìm gây án chứng cứ sẽ để cho hấn tìm đi."

Phương Hồng lời nói này dường như rất có đạo lý, nhưng là Phương Đại Nguyên trong mắt lại thoáng qua một tia lo âu. Đã biết con trai rốt cuộc là quá tuổi trẻ, không biết người này tâm hiểm ác, nếu Hứa Húc Phong dám nói thế với, vậy khẳng định liền làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

"Đúng vậy, phương lão gia, ngài cũng không cần giữ vững, nếu như chuyện này không phải là Phương Hồng làm, vậy ngài còn lo lắng cái gì? Ngài sẽ đối Phương Hồng có lòng tin." Hứa Húc Phong đang nói chuyện lúc, khoe miệng cũng không nhận được lộ ra nụ cười. Phương Hồng a Phương Hồng, người không phải là rất biết nguy biện sao? Chờ người chết, người lại nói cái cho ta nhìn xem một chút.

Phương Đại Nguyên lúc này cũng cảm thấy sự tình khó giải quyết, nếu như người để cho người đi tìm chứng cứ đi, cái này Hứa Húc Phong khẳng định đã sớm đào hố sâu đi chờ người nhảy. Có thể người nếu không phải đáp ứng, nhiều người nhìn như vậy đầu rồi, đây không phải là giấu đầu lòi đuôi sao? Trong lúc nhất thời, hấn ngược lại tiến thối lưỡng nan.

Mà phương chi cùng tồn tại một bên không nói một lời, hấn trong lòng cũng đang do dự. Từ Đường bị người bát phân, đã ảnh hưởng đến hấn uy vọng, nếu như hấn không nhanh đưa chuyện này cho xử lý không chút tạp chất, hấn sau này nói chuyện phân lượng khẳng định được (phải) hạ xuống không ít. Nhưng nếu như người thật dựa theo Hứa Húc Phong con đường đi, lại sẽ đắc tội Phương Đại Nguyên. Phương Đại Nguyên nhưng là trong thôn đệ nhất tài chủ, đắc tội hấn, ngày tháng sau đó cũng không thể nào tốt qua.

Nghĩ như vậy, ánh mắt của hấn không khỏi hướng mấy cái tộc lão nơi đó nhìn.

"Giáp Trường, chúng ta cũng họ Phương." Một cái tộc lão ở trầm ngâm chốc lát sau khi, mới chậm rãi đi tới bên cạnh hấn, nhỏ giọng mở miệng nói. Mà

chính là một câu nói như vậy, để cho phương chi cùng trong lòng quyết định.

Thực vậy, có lẽ Hứa Húc Phong nơi đó đã sớm chuẩn bị xong chứng cứ, nhưng cái thế giới này, ở tuyệt đại đa số thời điểm, cũng không phải là người có chứng cứ, không phải là người lớn tiếng, là có thể được việc.

Phương Hồng là Phương gia tộc người, dù là không còn tiểu, bọn họ những trường bối này ở trước mặt người ngoài cũng phải bảo vệ hân, bởi vì này không chỉ có quan hệ đến tông tộc mặt mũi, còn quan hệ đến tông tộc Lực ngưng tụ.

Một cái tông tộc, muốn hưng thịnh đứng lên,

Lực ngưng tụ là ít không thể thiếu, chỉ có toàn bộ tộc nhân đối với (đúng) cái nhà này có đồng ý cảm giác, mới có thể thật chặt bảo đoàn, sau đó sinh sôi lớn mạnh.

Nếu như hôm nay bởi vì Hứa Húc Phong tố cáo, thật đi Phương Đại Nguyên trong nhà tra tìm công cụ gây án, không chỉ có Phương Đại Nguyên sẽ mất hứng, bộ phận Phương gia đệ tử cũng sẽ vì vậy mà đau lòng. Dù sao, Hứa Húc Phong dù nói thế nào, cũng là một cái ngoại họ người.

"Chuyện này..." Phương Đại Đồng trầm ngâm một chút, quyết định để cho chuyện này bàn lại, trước lui về phía sau kéo mấy ngày. Về phần Từ Đường bát phân sự kiện, hoàn toàn có thể tìm một cái tính cách không tốt ngoại họ người gánh tội thay, sự tình cũng liền bỏ qua đi.

"Chuyện này cứ như vậy định, các người đến nhà ta đi lục soát đi, nếu như tra không được thứ gì, vậy người Hứa Húc Phong chính là khi theo ý giả tạo sự thật, nhưng là phải được Trọng trách 30." Nhưng là ở phương chi cùng lời còn chưa nói hết thời điểm, Phương Hồng liền đứng ra nói.

"Phương Hồng, im miệng, nơi này nào có người nói chuyện phần." Phương Đại Nguyên không khỏi đem trừng mắt, đây không phải là làm loạn mà, vừa mới trong dài cũng quyết định không nắm chuyện này không thả, người trà thế nào qua loa chen miệng.

Mà phương chi cùng trong đôi mắt cũng toát ra một tia không vui, đã sớm nghe nói cái này Phương Hồng thanh danh lang tạ, trà thế nào như vậy thiếu tâm nhãn. Ta ở chỗ này nghĩ biện pháp cho người từ chối xử phạt, người trà thế nào bên trên gây đi lên đụng.

"Trong dài, tiểu nhi còn cái gì cũng không biết, vừa mới là nói càn." Phương Đại Nguyên dùng ánh mắt hung hăng khoét Phương Hồng một chút, sau đó hướng về phía phương chi cùng chấp tay một cái nói.

Phương chi cùng gật đầu một cái, mặc dù coi thường Phương Hồng, nhưng là tội gì với một đứa bé kiến thức."Ho khan khục..." Hân hăng giọng, đang định nói tiếp, nhưng Phương Hồng lại chen miệng.

"Có loại phải đi nhà ta lục soát, ai không đi là chó nhỏ!" Phương Hồng thanh âm rất lớn, mọi người tại đây cũng nghe được. Rất nhiều người đều tại khe khe bàn luận đến, trên mặt còn treo móc cười nhạo về mặt, thật là Hồ Phụ khuyến tử, Phương Đại Nguyên thế nào có con trai như vậy, người ta nếu dám tố cáo người, khẳng định nắm giữ liên quan chứng cứ a.

Phương chi cùng cùng mấy cái tộc lão, cũng là biến sắc. Phương Hồng những lời này, là một chút đem hân chính mình đường lui cho đoạn nha. Ai không đi là chó nhỏ? Vậy nếu như còn nhầm lẫn làm ngơ, kia nhóm người mình không phải thành trò cười sao.

Mà Phương Đại Nguyên, càng là xanh mét, chính mình ngày hôm qua còn tưởng rằng này tiểu Từ Trường đại, sẽ hiểu chuyện một chút, thế nào chi chớp mắt lại làm loạn. Lại nói, chuyện này là người có thể nghịch ngợm sao? Không cần thận ngay cả mạng cũng có thể vứt bỏ.

"Ha ha, nếu Phương Hồng người đều như vậy nói, chúng ta liền vội vàng bắt đầu đi tìm đi." Mà một bên Hứa Húc Phong, cao hứng thiếu chút nữa vỗ tay, người đủ loại tiểu thủ đoạn không phải là rất nhiều sao? Bây giờ ngược lại muốn nhìn một chút, ở bằng chứng trước mặt, người như thế nào tranh cãi.

Phương chi cùng liếc mắt nhìn Phương Đại Nguyên, mình đã hết sức giúp đỡ người, nhưng là người con mình không có ý chí tiến thủ, vậy cũng không trách người khác, sau này người chính là có oán khí, cũng đừng hướng về phía ta.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Từng bước ép sát

Phương Đại Nguyên nắm thật chặt nắm quyền đầu, trong dài quả thật đã tại hết sức bảo vệ nhà bọn họ Phương Hồng, dù là phát sinh cái gì sự tình, cũng không trách đến người khác trên đầu.

Hắn bây giờ chỉ hận không phải hung hăng đập Phuong Hồng một cước, chẳng nhóc con này, lúc trước không phải là rất xảo quyệt sao, làm sao có thể hôm nay luôn nói bực này mê sảng?

"Đại Nguyên, chúng ta đi thôi, sự tình nói không chừng có chuyển cơ đâu rồi, ta lúc trước nhìn Phuong Hồng đứa nhỏ này, thật cơ trí." Một cái tộc lão vỗ vỗ Phuong Đại Nguyên sau lưng, sau đó rộng vừa nói đạo.

"Ừ, thúc công." Phuong Đại Nguyên gật đầu một cái, nhưng là trên mặt khóe mũi vẫn là không có tản đi. Hắn cảm thấy, sự tình xuất hiện chuyển cơ cơ hội cực nhỏ, nếu như quả thực không được, vậy thì nghĩ biện pháp đem Phuong Hồng cho đưa đi. Dù sao, chính mình liền một đứa con trai như vậy, cũng không thể ngồi nhìn đến hắn bị đốt chết.

Từ Đường cách Phuong gia khoảng cách cũng không gần, nhưng Phuong Đại Nguyên chỉ cảm thấy, hôm nay thế nào chỉ đi như vậy một lát liền đến, hắn suy nghĩ nhiều con đường này mọc lại một chút, để cho hắn có thể tìm được ứng đối phương pháp.

"Mấy người các ngươi, đến nhà thật tốt tìm một chút, xem có thể hay không tìm tới tội gì chứng." Ở đến Phuong gia cửa sau khi, Phuong Chi cùng liền hướng về phía mấy cái khỏe mạnh trẻ trung nói. Phuong Chi cùng nói như vậy, cũng là tồn một điểm nhỏ tâm tư, người bình thường nếu như cảm động đụng bát phân sau khi, cũng không thể trực tiếp đem đặt ở trong nhà đi, hắn cố ý đối với (đúng) mấy người kia nói như vậy, chính là muốn để cho bọn họ ở Phuong Hồng trong nhà lục soát, khẳng định như vậy lục soát không được thứ gì.

Cho dù có người gài tang vật, cũng không cách nào đem dính trần đây ủa đài đồ đựng lên lên đặt ở Phuong Hồng trong nhà, mùi này lớn như vậy, khẳng định không gạt được người.

Không thể không nói, Phuong Chi cùng có thể ngồi vào trong dài vị trí, này đầu não vẫn có. Mà Phuong Đại Nguyên cũng là cảm kích liếc hắn một cái, trong dài đối với hắn quả thật đã là hết tình hết nghĩa.

Mấy cái khỏe mạnh trẻ trung gật đầu một cái, liền muốn hướng Phuong Hồng trong nhà hướng. Mà Hứa Húc Phong tâm lý quýnh lên, đến Phuong Hồng trong nhà lục soát có ích lợi gì, kia thùng phân mùi vị lớn như vậy, ai sẽ đặt ở trong nhà a.

Hắn chính yếu nói, mà Phuong Hồng lại đứng ra, "Ta nói, có phải hay không các người thiếu tâm nhãn? Vậy thì các ngươi cho là ta ngốc? Muốn thật là ta làm, ta sẽ đem công cụ gây án đặt ở trong nhà?"

"Ba." Phuong Chi cùng hung hăng đem mình trán đánh một cái, tâm lý trực tiếp nắng ra, mẹ, ngươi có ý nói nhân gia thiếu tâm nhãn, ngươi đây rõ ràng là chính mình thiếu tâm nhãn nốt.

Mà Phuong Đại Nguyên càng là thiếu chút nữa không có một cái lão huyết phun ra ngoài, ta thế nào than thương con trai như vậy, chúng ta liều mạng đem ngươi hướng mặt trước túm, ngươi thế nào càng muốn hướng Từ Lộ bên trên đưa đây?

"Là vô cùng, là vô cùng, ta cảm thấy được (phải) mọi người hay là ở nhà phụ cận tìm đi." Hứa Húc Phong đầu tiên là ngẩn ngơ, nhưng ngay sau đó chính là đại hi, Phuong Hồng, ngươi thật đúng là một cái ngu xuẩn.

Mà mấy cái khỏe mạnh trẻ trung cũng sững sốt, không biết làm thế nào mới tốt, đem ánh mắt nhìn về phía trong dài.

"Các ngươi ngay tại ngoài nhà tìm đi, không nên đi vào." Phuong Chi cùng cũng không có cách nào, ở dưới con mắt mọi người, chẳng lẽ hắn còn có thể chia vào áp lực, giữ vững để cho người vào nhà sao?

Hắn ở sau khi nói xong, còn thương hại nhìn Phuong Đại Nguyên liếc mắt, thương hại ngươi Phuong Đại Nguyên năng lực như vậy xuất chúng, thế nào than thương con trai như vậy, đây cũng là mệnh a.

Phuong Đại Nguyên thân thể đang khẽ run đến, trong lòng hỏa khí đã không ức chế được, nếu như không phải là chiếu cố đến nghiêm mặt mặt, hắn đã sớm phải đi đánh đau Phuong Hồng một hồi.

"Trong báo cáo dài, bốn phía này không có tìm được công cụ gây án." Một hồi nữa, mấy cái khỏe mạnh trẻ trung bước chậm chạy tới, lớn tiếng hướng về phía Phuong Chi cùng nói.

"Ừ, Ừ?" Phuong Chi cùng bắt đầu cho là hắn nói là tìm tới công cụ gây án, dù sao Hứa Húc Phong tới tố cáo, vậy khẳng định đã sớm tìm tới chứng cứ hoặc là làm xong ngục chứng. Nhưng hắn ngay sau đó kịp phản ứng, trên mặt có chút kinh ngạc.

"Chúng ta tìm một vòng, quả thật không có tìm được, trên mặt đất cũng không có đất sét phiến động vết tích, ta dám cam đoan, này phụ cận không có công cụ gây án." Kia khỏe mạnh trẻ trung nhìn Phuong Chi cùng hơi nghi hoặc một chút, lại xác nhận một lần.

Phuong Đại Nguyên cũng sững sốt, đáy lòng cái gì hỏa khí cũng tiêu, ngược lại có chút mờ mịt, đột nhiên này liền vạn sự đại cát,

Hắn ngược lại rất không thích ứng.

Hắn dùng con mắt nhìn qua liếc một cái Phuong Hồng, phát hiện mình con trai của này trên mặt đầy bình thản, tựa hồ đã sớm dự liệu được.

"Xú tiểu tử..." Phuong Đại Nguyên mới chợt hiểu ra, nguyên lai mình con trai của này là thực sự sớm có chuẩn bị, lúc này mới không có sợ hãi. Không chỉ có như thế, còn đào hố cho Hứa gia tiểu tử kia nhảy.

"Không thể nào, làm sao có thể không có thùng phân, các người nhất định là bỏ sót." Hứa Húc Phong giống như là bị triết một chút tự đắc, một cái nhảy cõn lên, hần rõ ràng sắp xếp người đi làm chuyện này nha, tại sao sẽ không có chứ.

"Ai? Làm sao người biết ta là dùng thùng phân bát phân? Mà không phải còn lại, ví dụ như chậu hoặc là tô loại?" Phương Hồng cười híp mắt, có chút chế nhạo hỏi.

"Ta... Ta lúc trước không phải nói sao? Ta tối hôm qua đi tiểu đêm thời điểm, gấp lại người, dĩ nhiên cũng gấp lại người trong tay thùng phân." Hứa Húc Phong có chút bối rối, nhưng hần ngay sau đó giọng lại vừa cứng đứng lên.

"Ồ? Vậy người tối hôm qua là ở nơi nào thấy ta?" Phương Hồng đem chân mày cau lại, tiếp tục hỏi.

"Ta đều nói, là đang ở đi tiểu đêm thời điểm, kia dĩ nhiên là ở nhà vệ sinh nơi đó." Hứa Húc Phong tâm lý hơi có chút hốt hoảng, còn đang suy nghĩ có phải hay không hai người kia không có đem sự tình làm xong, nghe một chút Phương Hồng hỏi, liền thuận miệng nói.

"Nhà các người nhà vệ sinh ở sau nhà, có thể đường mòn ở nhà người trước cửa, ở nhà vệ sinh nơi đó, sợ là không thấy được trên đường nhỏ tình huống đi. Ta cảm thấy, người nên nhớ lắm, có thể người là đi tới nhà trước mặt mới nhìn thấy ta." Phương Hồng suy tư một chút, sau đó nhắc nhở nói.

"A... Đúng đúng, ta đại buổi tối, cũng tương đối mơ hồ, nhớ lắm một chút cũng rất bình thường." Nghe một chút Phương Hồng nói như vậy, Hứa Húc Phong trong lòng lại vừa là cả kinh, đúng vậy, thế nào phạm như vậy sai lầm cấp thấp.

"Như vậy... Bây giờ vấn đề đến, nếu như ta không có đoán sai lời nói, nhà người cách đường mòn giữa khoảng cách, ít nhất có ba trăm bước, xin hỏi, người là như thế nào trong đêm, thấy ba ngoài trăm bước người? Còn có thể liếc mắt liền nhận ra là ta?" Phương Hồng đột nhiên cười, cười rất vui vẻ.

"Ta... Ta thị lực được, không được sao?" Hứa Húc Phong nhất thời có chút nghẹn lời, trong lòng càng hốt hoảng, nhưng là vẫn ở tiếp tục giãy giụa đi xuống.

"Được, người đã thị lực được, vậy thì mời trong dài viết một chữ, đặt ở ba ngoài trăm bước, cho người đi nhìn. Nếu như người nhận ra, vậy thì thừa nhận người thị lực được, nếu như không nhận ra, ha ha, cung cấp giả tạo tin tức, còn vu cáo người khác, nhưng là phải được 30 Trọng trách nhé." Phương Hồng từng bước ép sát, căn bản cũng không cho Hứa Húc Phong chút nào cơ hội.

Mà Hứa Húc Phong chính là hoàn toàn lòng rối như tơ vò, ba trăm bước khai hoàn biết chữ? Đùa gì thế, người đặt ở 30 bước ra, ta đều không nhất định có thể thấy rõ.

"Không, không đúng, bây giờ là ở lục soát người chứng cứ, vừa mới nhất định là mấy người bọn hần không có dụng tâm, hoặc là căn bản cùng người chính là một nhóm. Ta cũng không tin, sẽ không tìm được công cụ gây án." Hứa Húc Phong bỗng nhiên giữa giống như là bắt cái gì rom rạ cứu mạng, hô to nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triệu Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Người cũng thật giống 1 con chó

Hứa Húc Phong bây giờ đã có chơi xỏ lá hiềm nghi, người quản ta là ở nơi nào thấy, người quản ta là làm sao thấy được, ngược lại bây giờ chỉ cần tìm được người chứng cứ, là có thể đem người tội quá cho đóng chặt.

Mà hần lời này vừa ra, vừa mới mấy cái khỏe mạnh trẻ trung sắc mặt cũng có chút không lo, người cái năng là ý gì? Còn hoài nghi ta môn? Người tính là gì môn đồ.

"Được a, xin người tự mình đi tìm đi, nhưng là, ở người tìm trước, ta muốn nói cho người biết một câu nói." Phương Hồng đến gần Hứa Húc Phong bên người, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Hừ, người chờ đó, ta nhất định sẽ tìm tới, người muốn nói cái gì, hãy mau nói đi, tránh cho một hồi không có cơ hội mở miệng." Hứa Húc Phong cười lạnh một tiếng, con mắt là cảnh giác nhìn Phương Hồng, rất sợ đối phương nổi lên đánh hần một trận.

"Ta nghĩ rằng nói... Hai người kia tay chân, thật giống như không thể nào lạnh lẽ." Phương Hồng mí mắt nháy mắt một chút, sau đó xít lại gần Hứa Húc Phong bên tai, chậm rãi nói.

"Cái gì..." Mà Hứa Húc Phong, cả người chính là như bị sét đánh, tại chỗ liền ngẩn người tại đó."Vậy... Hai người kia tay chân không lạnh lẽ... Hần là làm

sao biết chuyện này? Hẳn lúc ấy không phải là đang ở Từ Đường cửa sao?"

"Đi đi, ta chờ ngươi tin tức tốt." Phương Hồng vỗ vỗ Hứa Húc Phong bả vai, mặt đầy khích lệ nói.

Mà hẳn cái vỗ này, Hứa Húc Phong thân thể thuần thể thoáng qua mấy thoáng qua, nhưng hai mắt vẫn là vô thần. Hẳn biết, đã biết lần là tài, nguyên lai mình vẫn luôn bị đối phương cho nắm mũi dẫn đi, buồn cười chính mình còn cho là mình tính toán sinh.

Hứa Húc Phong liếc mắt nhìn bốn phía, trong dài cùng các vị tộc lão chính xụ mặt nhìn hắn, mấy cái khỏe mạnh trẻ trung chính là sắc mặt có chút phần hận, về phần còn sót lại đến xem nào nhiệt hương dân, chính là ở khe khẽ bàn luận, có vài người càng là ở ăn một chút cười trộm.

Hắn cảm giác mình lúc này giống như là một cái Tiểu Sứ, bị người tính kế còn ở đây đắc chí.

"Không, đây không phải là thật, ngươi khẳng định đang gạt ta, ta nhất định có thể tìm được chứng cứ." Hứa Húc Phong bỗng nhiên một cái nhảy cõn lên, trong miệng lầm bầm, hướng Phương phủ sau nhà đi.

"Hắn ở chỗ này, hẳn ở nơi này a." Hắn trực tiếp lấy tay bắt đầu đào trên đất đất sét, một bên đào đến, còn một bên lầm bầm.

"Hồng ca mà, hẳn sẽ không bị cả điên đi, không đến nỗi đi." Phương Cừ nhìn Hứa Húc Phong bộ dáng này, có chút sợ hãi, liền nhỏ giọng nói với Phương Hồng.

"Cách điên còn thiếu một chút, bắt quá cũng không xa." Phương Hồng cười hi hi nhìn Phương Cừ, trong ánh mắt hồn nhiên không có nửa điểm vẻ thương hại, phải biết, Hứa Húc Phong nhưng là dự định đưa mình vào tù địa.

"Cái này cũng chưa tính điên a, vậy làm sao mới xem như điên?" Tôn An gãi đầu một cái, Hứa Húc Phong rõ ràng tinh thần đã không bình thường. Suy nghĩ một chút cũng phải, hôm qua bị tiên sinh đuổi ra học đường, hôm nay lại đang cưỡi ngựa trong tài ngã nhào một cái, danh tiếng coi như là hủy sạch sẽ.

Phương Hồng cười cười, sau đó hướng này Hứa Húc Phong phương hướng đi tới."Ai..." Phương Cừ muốn gọi lại hắn, miễn cho bị người điên bị đá thương.

Nhưng Phương Hồng bước chân không chậm, rất nhanh liền đi tới Hứa Húc Phong bên cạnh, cúi người xuống.

"Thật ra thì, vừa mới quên nói cho ngươi, Từ Đường phần tiện chính là ta bát, nhưng là... Ngươi có thể làm khó dễ được ta? Còn nữa, ngươi đào bộ dáng, thật giống một con chó!" Phương Hồng đang nói xong câu này sau khi, liền xoay người quay đầu.

Mà vốn là vẫn còn ở găng sức ở đập đất mặt Hứa Húc Phong, thân thể phăng phát là bị quát liên quan (khô) khí lực, một cái ngã ngồi ở trên bùn đất, cũng không để ý bản không bản.

"Phần tiện chính là ta bát... Ngươi có thể làm khó dễ được ta... Ngươi đào bộ dáng, thật giống là một con chó..." Mấy câu nói này, giống như là một cái Truy Mệnh nguyên rùa, ở trong đầu hắn, không dừng được quanh quẩn.

Đồng thời, hắn cảm giác, bên cạnh mình xuất hiện vô mảy đạo nhân ảnh, những người này tựa hồ đang không ngừng vừa nói chuyện, nhưng hắn lại không thể nào nghe rõ, trong mơ hồ, phăng phát là cái gì "Phần tiện" còn có "Thật giống một con chó" loại.

"A..." Hứa Húc Phong một cái lấy tay che gương mặt, trong miệng chính là điên cuồng hô to một tiếng.

"Bây giờ, hẳn mới kêu điên." Phương Hồng đã trở lại Phương Cừ cùng Tôn An bên người, nghe được phía sau đạo kia tiếng gào, cười đối với hai người nói.

"... Hồng ca... Ngươi thật là mạnh." Hai người nhìn Phương Hồng, sắc mặt kim nén đến đỏ bừng, mới biết xuất một câu như vậy. Quả thật, chẳng qua là lạng lẽ nói mấy câu, liền đem một người bức cho điên, đời này thật đúng là chưa từng thấy qua.

Bất quá, bọn họ cũng không có cảm thấy Phương Hồng hành động này có bao nhiêu ác độc, phải biết, lúc trước nhưng là Hứa Húc Phong muốn giả tạo nguy chúng, đưa Phương Hồng với tù địa. Mặc dù này bất phân chuyện xác thực do Phương Hồng sai sử, nhưng này tính chất bất đồng.

"Trong dài, nếu này không có tìm được chứng cứ, đó chính là Hứa Húc Phong vô căn cứ giả tạo sự thật, mưu hại vô tội, dựa theo quy định, vốn nên Trọng trách 30, nhưng học chung với là sơ phạm, chúng ta Phương phủ liền không đáng truy cứu. Chỗ này của ta cũng hạ xuống nét mặt giả nua thay cầu mong gì khác một cái nhân tình, còn hy vọng trong dài cũng có thể mở một mặt lưới, không nhắc chuyện cũ." nhìn Hứa Húc Phong đã một bộ điên bộ dáng, Phương Đại Nguyên đứng lúc đứng ra, hướng về phía Phương Chi cùng nói.

Mà hẳn một câu nói này vừa ra, không chỉ có bốn phía hương dân ủng hộ, chính là Phương Hồng cũng cảm giác mình cha làm việc cao minh. Hứa Húc Phong đã điên, bất kể hẳn là thật điên hay lại là giả điên, ít nhất người ở bên ngoài xem ra hẳn đã điên, nếu như Phương Đại Nguyên còn bắt này chuyện này không thả, có ý muốn đánh kia 30 Trọng trách, ngược lại sẽ cho người một cái bỏ đá xuống giếng tiếng xấu. Dù sao, người đều là sẽ đồng tình người yếu.

Nhưng bây giờ, hẳn ra mặt thay vu cáo con mình cừu nhân cầu tha thứ, tình hình kia lập tức thì trở nên, đây là không câu nệ tiểu tiết, lấy đức báo oán quân tử phong độ, ở nơi này chú trọng nhất phong bình Đại Minh Triều, là muốn bị vô số người biểu dương cùng tán thưởng.

"Nếu phượng lão gia đều không truy cứu, như vậy 30 Trọng trách liền miễn đi. Nhưng là tùy ý mưu hại người khác, này gió không thể phồng, trở về để cho Hứa gia đóng năm xâu tiền, làm chuộc tội ngân." Phượng Chi cùng trầm ngâm một hồi, liền gật đầu đáp ứng.

Nếu Phượng Đại Nguyên không muốn làm này ác nhân, Phượng Chi cùng Tự Nhiên cũng không nguyện ý làm. Dứt khoát liền biết thời biết thế, đem chuyện này cho. Chẳng qua là, không cần bị đánh, nhưng dù sao phải trả giá một chút đi. Năm xâu tiền đối với (đúng) Hứa gia mà nói không nhiều, nhưng là không ít, bao nhiêu cũng có thể để cho bọn họ đau lòng xuống.

Rất nhiều người nghe Phượng Chi cùng lời nói, ở cảm thấy trong sở trường chuyện công Bình Chi hơn, trong lòng cũng là rét một cái, xem ra thật không có thể vì về điểm kia tiền, tùy tiện vu hãm người khác, nếu không Hứa gia tiểu tử kia chính là kết quả. Lúc trước nhìn tiểu tử còn rất thuận mắt, thế nào hôm nay cảm thấy hèn hạ như vậy đây? Xem ra lúc trước cái dáng vẻ kia cũng hơn nửa là giả bộ thôi.

Người luôn là như vậy, đem người làm làm rất nhiều chuyện ác thời điểm, thỉnh thoảng làm một hai kiện chuyện tốt, mọi người đối với người ẩn tượng sẽ thay đổi rất nhiều. Nhưng là, đem người làm trong ngày thường không chứa chuyện tốt, không cần thận phạm sai lầm, kia sự sai lầm này cũng sẽ bị vô hạn phóng đại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Sự tình vẫn chưa xong

Huyền não rối rít Dương Dương bát phân sự kiện, ở Hứa Húc Phong hoành sát một cước dưới tình huống, sự chú ý bị phút đi hơn nửa, rất nhiều người cũng đối với Hứa Húc Phong hôm nay hành vi có chút bất xử.

Là kia năm xâu tiền, tùy ý vu hãm người khác, đến lại còn bị đoán được, thật đúng là mắt mặt. Mặc dù Hứa Húc Phong bố trí là đang ở treo giải thưởng phát ra trước, nhưng là hãn mở miệng vu hãm Phượng Hồng nhưng là ở treo giải thưởng phát ra sau khi, đang đánh như vậy cái thời gian kém sau khi, rất nhiều người cũng cho là hãn là vì tiền mới làm như thế.

Mặc dù nhóm người bản tính đều là trục lợi, nhưng người đem vật này đặt ở phía trước bệ, vậy thì làm người bất xử. Càng còn lại hay lại là một cái đi học người, là lấy hướng là trong thôn hài đồng tắm gương.

Vì vậy, không nghi ngờ chút nào, Hứa Húc Phong danh tiếng hôi, thái không thể nghĩ nổi, thậm chí so với Phượng Hồng danh tiếng còn phải tồi tệ. Nhưng là, những thứ này cũng không trách người khác, đều là hãn lỗi do tự mình gánh.

Có lẽ ở trong mắt người ngoài, chuyện này được (phải) có một kết thúc, nhưng đối với Phượng Hồng mà nói, sự tình xa xa còn không có giải quyết.

Màn đêm chậm rãi hạ xuống, một tầng thật mỏng tầng mây che đầy trên trời quần tinh, vốn là trong sáng trong sáng trắng sáng, cũng biến thành ảm đạm không ánh sáng.

Mà ở đầu thôn tây một gian trong nhà gỗ, từng trận tiếng huyền não thanh âm, đang từ vậy có nhiều chút lậu Phong Môn trong khe truyền tới, trong bóng đêm truyền ra rất xa.

"Xanh đầu, sẹo từ, thế nào hôm nay hai huynh đệ các người rộng rãi đứng lên, xin mấy ca ăn cơm?" Bên trong phòng, có chút rách nát, trừ hai cái giường, chính là nhất phượng phá cái động lò bếp, trong không khí còn tán ra một cổ toan hủ vị đạo. Mà ở kia lò bếp bên cạnh, bây giờ chính bày một cái thấp lùn Tiểu Trác Tử, bàn chu vi ngồi năm người, trong đó có một người là bệnh chốc đầu đầu, đang uống hoàn trong chén rượu sau khi, mở miệng nói.

"Hắc hắc, đây không phải là hôm nay làm một cuộc làm ăn mà, Tiểu Tiểu kiếm một khoản, lúc trước đều là các người mời hai anh em chúng ta ăn cơm, hôm nay chúng ta cũng phải mời về." Một người trong đó trên trán dài thai ký người tuổi trẻ cười hắc hắc, mở miệng nói.

"Nhé? Các người còn làm ăn một." Mà hãn bên cạnh một cái treo mũi nhọn lông mi mắt tam giác thanh niên đem mặt mày lệch một cái, có chút không tin nói.

"Này làm nha, khẳng định không phải là đứng đắn mua bán, người nếu là thật cho bọn hãn hai anh em tiền vốn, bọn họ tại chỗ là có thể cho người ăn uống xuống." Vô xanh vẫn không nói gì, hãn bên cạnh một cái khô cần người gầy liền xen vào nói đạo.

"Ha ha, hay lại là người gây biết chúng ta, đây không phải là Hứa gia tiểu tử kia cho hai anh em chúng ta nhất quán tiền, để cho chúng ta ở Phượng phủ phía sau trên chôn cái thùng phân. Nói đi nói lại thì, tiểu tử kia thật là có tiền, lại tiêu nhiều tiền như vậy, sẽ để cho chúng ta làm đơn giản như vậy sự tình." Sẹo từ là một trên mặt có một cái dài vài tấc vết sẹo trắng hãn, trong lúc nói chuyện, đạo kia sẹo ở có chút lay động, có vẻ hơi đáng sợ.

"Ho khan khục... Sẹo tử a, có đôi lời ta phải nói cho ngươi biết một tiếng." Mắt tam giác thanh niên nghe sau khi sững sờ, ngay sau đó đem trong tay chén đi xuống để xuống một cái, sau đó mở miệng nói chuyện, nhìn sẹo tử cùng vô xanh có chút hiếu kỳ ánh mắt, hắn mới tiếp tục nói, "Hôm nay trong dài người kẻ tiếp treo giải thưởng, nếu ai bắt ở Từ Đường bát phân người, liền phần thưởng năm xâu tiền, mà buổi sáng thời điểm, Hứa gia tiểu tử kia phải đi tố cáo Phương Hồng."

"Cái gì! Đây là thật?" Vô xanh chừng chặc một chút, nhưng là sẹo tử lại một cái đứng lên, trên mặt hung dữ có ở đây không ở rung động.

Hắn mặc dù suy nghĩ không thông minh, nhưng là không ngu ngốc, mắt tam giác này nhắc tới, hắn lập tức đoán được xảy ra chuyện gì. Nguyên lai Hứa Húc Phong để cho bọn họ đi chôn thùng phân, là vì kia tiền thưởng, đây chính là năm xâu tiền nốt, nếu để cho huynh đệ mình đi tố cáo lời nói, tiền kia không chính là mình huynh đệ sao?

"Bất quá, chuyện này ta được các ngươi nói một chút, chúng ta trên đường làm việc, luôn luôn chú trọng lấy tiền thì phải đem sự tình làm xong, hai người các ngươi nếu thu tiền, trước đừng để ý người ta con mắt như thế nào, các ngươi phải đem sự tình làm xong nha. Khác (đừng) thu tiền không làm việc, đây chẳng phải là đập bằng hiệu sao?" Mắt tam giác nhìn vô xanh huynh đệ hai người, đem mặt ngay ngắn một cái nói.

"Mắt tam giác, ngươi đang ở đây nói cái gì? Ngươi nói cho ta rõ, chúng ta khi nào thu tiền không làm việc,

Chúng ta đây không phải là đem thùng phân chôn ở Phương phủ phía sau?" Vô xanh nghe có chút không rõ, mắt tam giác đang nói gì?

"Chẳng lẽ các ngươi không nghe nói sao? Hôm nay Hứa Húc Phong đi tố cáo Phương Hồng, nhưng là không có ở nhà bọn họ phụ cận tìm tới chứng cứ, không chỉ không có kiếm được Phương Hồng, còn đem mình cho cả điên." Mắt tam giác đem lúc ấy sự tình nói ra.

"Không tìm được chứng cứ? Không thể nào nha, chẳng lẽ là chúng ta chôn được (phải) quá sâu, bọn họ không tìm được?" Vô xanh nghe một chút mắt tam giác nói như vậy, chân mày lập tức nhíu lại.

"Anh, nếu như vậy, chúng ta đây phải đi tố cáo Phương Hồng, đến lúc đó kia năm xâu tiền không chính là chúng ta?" Sẹo tử có chút liếm liếm môi, còn bắn khoả kia năm xâu tiền đây.

"Tiểu tử ngươi nghĩ (muốn) tiền muốn điên đi, hôm nay ban ngày mọi người không có tìm được chứng cứ, ngươi thứ nhất là tìm tới, đây không phải là rõ ràng nói cho người khác biết, đây là ngươi nguy tạo chứng cứ sao? Cũng bất động đầu ngươi suy nghĩ thật kỹ." Vô xanh một cái tát vỗ vào sẹo tử trên ót, quát mắng nói.

Mà sẹo tử cũng là sờ một cái đầu, suy nghĩ một chút thật đúng là cái lý này, chẳng qua là năm xâu tiền cứ như vậy với chính mình lỡ mất dịp may, thật là làm cho người có chút không cam lòng.

"Sẹo tử, nếu như ngươi thật muốn kiếm bọn họ lời nói, ta ngược lại thật ra có một phương pháp, chính là không biết ngươi có nguyện ý hay không." Người gầy kia lấy tay bắt một khối thịt béo, nhét vào trong miệng mình, sau đó đem bóng mỡ tay tại trên y phục lau hai cái, có chút mờ hồ không rõ nói.

"Ồ? Nhanh nói." Sẹo tử nghe một chút còn có cơ hội có thể mò tiền, liền con mắt trừng với đèn lồng như thế, có chút không kịp chờ đợi nói.

"Ngươi không thể từ giữa lớn lên gõ tới tiền, nhưng là ngươi có thể từ Hứa gia nơi đó làm tiền nốt. Ngươi đi uy hiếp Hứa gia nhân, nếu như bọn họ không trả tiền, ngươi liền đem hôm nay Hứa Húc Phong cho ngươi chôn thùng phân sự tình nói ra." Người gầy cười hắc hắc, trong mắt lóe ra một tia giảo hoạt.

"Đúng vậy, hôm nay trong dài bọn họ không có tìm được thùng phân, nhất định là ta chôn được (phải) quá sâu, chứng cứ này chắc còn ở. Nếu như Hứa gia nhân không đồng ý, ta phải đi tố cáo bọn họ." Sẹo tử về mặt có chút mặt mày hớn hớn, nhưng phối hợp kia mặt đầy hung dữ cùng thẹn, lộ ra phá lệ dữ tợn.

Mà vô xanh cũng là ánh mắt lóe lên, trên mặt có nhiều chút ý động. Bọn họ trong ngày thường không chuyện sinh sản, không có nguồn kinh tế, nếu như có thể lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác ở Hứa gia, nói không chừng có thể quá nhiều một tấm lâu dài Com phiếu.

"Nếu như các ngươi hai anh em được chuyện, cần phải nhớ mời ta ăn bữa com." Người gầy nhìn hai người động tâm, liền nhẹ nhàng cười một tiếng, mở miệng nói.

"Nếu như có thể thành, đừng nói một hồi, chính là mười bữa ăn cũng không có vấn đề gì." Sẹo tử vỗ ngực một cái, đảm nhiệm nhiều việc nói, Hứa gia mặc dù so sánh lại không phải Phương gia, nhưng cũng là nhà giàu, của cải sung túc, nhất định có thể ép không ít mỡ. Hơn nữa, Hứa gia hay lại là ngoại lai họ, không so được Phương gia ở nơi này Reagan thăm đế cổ, ngược lại cũng không cần lo lắng sẽ gặp phải trả thù.

Chương 29: Gặp quỷ

Ở mấy người ăn uống xong sau khi, đêm đã rất sâu, người gầy ba người liền dẫn có chút men say, dắt diu nhau, hướng ngoài cửa đi.

Người gầy một tay đập mắt tam giác, một tay chuẩn bị đi kéo ra kia cũ nát cửa phòng. Đầu tiên là nhẹ nhàng túm một chút, không có túm động, ngay sau đó, hấn lại gia tăng mấy phần khí lực, nhưng là còn không có túm động.

"Ha ha ha, người gầy, tiểu tử ngươi uống nhiều đi, ngay cả một môn cũng không mở ra." Đứng ở bên cạnh mắt tam giác chỉ người gầy, cười lớn nói.

"Thúi lắm, ta nơi nào uống nhiều, uống nửa mưới chén cũng không có vấn đề." Người gầy đem cổ cứng lên, sau đó đem bên cạnh mắt tam giác cho đẩy ra, dùng hai tay đi túm môn.

Nhưng là, dù là hấn túm là mặt đỏ cổ to, cửa này vẫn là như cũ, chút nào cũng không có di động.

"Còn nói không uống nhiều, người ta đều là uống nhiều khí lực lớn, thế nào đến ngươi này ngược lại, tránh ra tránh ra, ta tới." Mắt tam giác nhìn một cái, cũng cười đứng lên, sau đó tập tễnh nhịp bước, bắt then cửa, thân thể lui về phía sau ngưỡng đi.

"Chi." Then cửa bị kéo có chút biến dạng, nhưng là cửa kia như cũ làm theo ý mình, thế nào cũng không mở ra.

"Ta nói, mắt tam giác, ngươi sẽ không cũng uống nướng tay đi." Bệnh chốc đầu đầu ở một bên nhìn là cười ha ha, hết sức vui mừng, cho là mắt tam giác cũng với người gầy như thế.

"Ai? Vô xanh, các ngươi cửa này có phải hay không ở bên ngoài khóa lại? Đánh như thế nào không mở?" Mà mắt tam giác không có để ý bệnh chốc đầu đầu giễu cợt, ngược lại quay đầu nhìn về vô xanh hai người hỏi.

"Làm sao có thể từ bên ngoài khóa lại, không nói trước chúng ta năm người đều tại bên trong nhà, ta khóa cửa làm gì? Và lại, trong nhà này tình huống ngươi cũng là thấy, chúng ta không có khóa lại thói quen, cửa này bên trên giây xích cũng không có, làm sao có thể khóa lại đây?" Vô xanh cũng cảm thấy có chút kỳ hoặc, theo lý mà nói, cửa này bên trên không khóa, dù là một trận hơi lớn hơn gió cũng có thể đem cho thổi ra, thế nào liên tục hai người đều kéo bất động đây.

"Ta tới nhìn một chút, có phải hay không kia Lý Tập ở." Sẹo từ tiến lên mấy bước, đi tới cửa nơi đó. Hấn trong ngày thường rất thích tàn nhẫn tranh đấu, khí lực rất lớn, hơn nữa rượu này uống ít, suy nghĩ tương đối thanh tỉnh, liền tới kiểm tra.

Hấn trước thử túm một chút môn, quả nhiên vẫn không nhúc nhích, trong lòng của hấn càng kiên nghị, theo lý mà nói, đây chỉ là một phiến cũ nát cửa gỗ, lại không phải là cái gì cửa sắt lớn, coi như kéo không nhúc nhích, cũng không phải liên chiến động cũng không có a.

Ở theo khe cửa kiểm tra một lần, cũng không có cái gì đông Sica đến, nhưng là, nếu không có đông Sica đến, cửa kia làm sao biết kéo không nhúc nhích?

Mà mấy người còn lại cũng phát hiện dị thường, ngay cả bệnh chốc đầu đầu cũng không cười, đi nhanh lên tới.

"Chuyện lạ, còn thật là chuyện lạ, chẳng lẽ là nhiễm phải cái gì đồ không sạch sẽ..." Hấn cũng đem cửa cho kiểm tra một lần, cũng không có phát hiện dị thường gì, liền lăm bầm lều bầu đồ vật.

"Phi phi, im miệng, đại buổi tối, đừng bảo là những thứ này." Cái thời đại này người, đều hết sức mê tín, nghe được bệnh chốc đầu đầu nói như vậy, cũng cảm thấy trên người chút lạnh ý.

"Nếu không... Chúng ta đi cửa sổ đi ra ngoài đi." Bệnh chốc đầu đầu tựa hồ cũng cảm giác mình lời nói này có chút không lẽ cảnh, liền mở miệng đề nghị nói đạo.

"Đừng đừng, chúng ta đi cửa sổ đi ra ngoài." Mắt tam giác không ngừng bận rộn gạt đầu một cái, nơi này có điểm tà môn, hay lại là sớm một chút rồi tương đối khá.

"Đừng đừng xa cách cửa này đoán chừng là xấu, quả thực không được, các ngươi liền ở lại chỗ này, ngày mai lại nói." Dưới tình huống này, vô xanh cùng sẹo từ như thế nào chịu để cho mấy người rời đi, nhiều người thời điểm, còn có thể thêm can đảm một chút từ.

"Chuyện này... Được rồi." Mắt tam giác cùng bệnh chốc đầu đầu có chút do dự bất quyết, nhưng người gầy lại gạt đầu đáp ứng. Bên ngoài bây giờ lỗ thủng đen, càng dễ cho người sợ hãi, ít nhất ở lại chỗ này, còn có một tia ánh sáng.

"Hô." Mà đang khi hấn đáp ứng trong nháy mắt, cả nhà trong vô căn cứ dâng lên một tia gió nhẹ, nhẹ nhàng xẹt qua trên bàn ngọn đèn dầu. Kia như đậu một loại ngọn lửa, lập tức liền tắt, mà toàn bộ bên trong nhà đen kịt một màu.

"A..." Bệnh chốc đầu đầu một tiếng thét chói tai, ở mảnh này trong bóng tối vang lên. Mà ngay sau đó,

Chính là một mảnh tiếng quát mắng "Me, tiểu tử ngươi quý gào gì? Thiếu chút nữa không đem Lão Tử hù chết."

"Ta... Ta sợ hãi." Bệnh chốc đầu đầu thanh âm tiều đi xuống, nhưng vẫn còn có chút run rẩy.

"Sẹo tử, đi đem đèn cho đốt, cửa này cũng nên sửa sửa, không chỉ có khó khăn mở ra, còn lọt gió." Vô xanh nửa câu đầu là đối với (đúng) sẹo tử nói, mà phần sau câu chính là đang làm bầm lều bầu. Hắn đây cũng là đang trấn an mấy người, nói cho bọn hắn biết, này chỉ là ngoài ý muốn.

"Được..." Sẹo tử mặc dù cũng có chút sợ hãi, nhưng hắn luôn luôn đều là lấy dũng mãnh kỳ nhân, nếu như lúc đó lùi bước, kia mất mặt cỡ nào, liền lấy can đảm, lực tiến lên mấy bước.

Mặc dù hắn đáng đáp không vũ có lực, nhưng bởi vì chơi bởi lều lỏng, không chuyện sinh sản, này quanh năm suốt tháng cũng thấy không mấy lần thức ăn mặn, cho nên, đêm này trong cũng không làm sao có thể thấy vật.

Hắn vừa đi, một bên móc đến trong ngực hộp quẹt, nhưng là tay hắn sờ ở ngực thời điểm, lại sờ cái vô ích. "Ai, ta hộp quẹt đây? Ca., người thấy ta hộp quẹt chưa?"

"Tiều tử người có phải hay không vừa mới lúc uống rượu sau khi ném, trên đất tìm một chút." Vô xanh nghe một chút lại xảy ra vấn đề, giọng có chút không thể nào tốt.

"Không cần tìm, ta đây có... Ồ, ta hộp quẹt đây?" Mất tam giác vừa mới muốn đem chính mình hộp quẹt đưa cho sẹo tử, nhưng là không có ở trên người sờ.

Bên trong nhà không khỏi yên lặng một chút, chỉ có tiếng hít thở kia âm thanh bộc phát thô trọng, mơ hồ còn có người nuốt nước miếng thanh âm "Ta nói... Chúng ta có phải là thật hay không..." Bệnh chốc đầu đầu rằng ở trên cao xuống run lập cập.

Đầu tiên là môn không mở ra, tiếp lấy lại vừa là đèn đột nhiên diệt, bây giờ hai cái Nhân Hòa sở con lại hư không tiêu thất, màn quý dị này màn, thật sự là để cho người không khỏi hướng lệch nơi nghĩ.

"Đừng bảo là, sẽ không, sẹo tử, người bên cạnh (trái phải) tìm một chút, nói không chừng rơi trên mặt đất." Vô xanh mấy người trán cũng hơi tê tê, nhưng bọn hắn nhớ ông già dạy bảo, ở buổi tối thời điểm, không muốn nhắc tới thứ lộn xộn, nếu không sẽ bị những thứ đó tìm tới cửa.

"Đúng đúng, là ta suy nghĩ nhiều." Bệnh chốc đầu đầu sờ một cái trên trán mình mồ hôi lạnh, không biết khi nào, trên người hắn cũng tất cả đều là mồ hôi, để nguyên quần áo phục dính vào nhau, thỉnh thoảng gió nhẹ truyền tới, suu suu phát lạnh.

Sẹo Tử Ứng một tiếng, liền nằm trên đất lục lọi, hắn tìm rất chậm, cũng rất cẩn thận, cơ hồ là một tắc một tắc tìm kiếm.

Tìm ước chừng một thời gian uống cạn chun trà sau khi, sẹo tử hay lại là cũng không tìm được gì, chỉ có bóng loáng mặt đất, ngay cả một nhô ra cũng không có.

"Anh, không có..." Hắn vừa mới muốn nói nơi này không có lửa sở con thời điểm, đột nhiên tim co rút lại, trên trán toàn thân mồ hôi.

"Bóng loáng mặt đất? Thế nào lại là bóng loáng mặt đất? Nhà ta là nhuyễn bột thổ địa, tại sao có thể là bóng loáng, còn nữa, nhà ta liền một chút như vậy đại, nhưng ta tìm lâu như vậy, tại sao không có đụng phải bàn cùng băng ghế?" Sẹo tử không dám tưởng tượng tiếp, quần mơ hồ đều có một tia ướt ý.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Tội trạng

"Không tìm được? Kia rớt tại nơi nào?" Vô xanh không có nghe được sẹo Tử Ngừ khí bên trong sợ hãi, ngược lại cau mày suy tư, chẳng lẽ là rớt tại bên ngoài.

"Ừng ực... Ca., nhà chúng ta dưới đất là không phải là dùng tấm đá lần nữa trải qua?" Sẹo tử cố gắng nuốt một chút nước miếng, cứ như vậy nằm trên đất hướng về phía vô xanh nói, không phải là hắn không nghĩ tới đến, mà là hắn bây giờ run chân, thật không lên nổi.

Không chỉ có như thế, hắn còn cảm giác mình trong đầu Hỗn Độn một mảnh, trí nhớ đều có chút hỗn loạn, cảm giác mình phảng phất thuộc về như ảo tượng như mơ hoàn cảnh chính giữa, liền đối với vô xanh dò xét hỏi.

"Tiều tử người nói bậy gì mê sảng đây, nhà chúng ta không vẫn luôn là nhuyễn bột thổ địa sao, ở nhà trải tấm đá, đó là trong thành Đại lão gia làm sự

ình." Vô xanh nghe sẹo từ lời này, đều cảm thấy tiểu tử này là không phải là bị hù dọa hồ đồ, sao nói lời như vậy.

"Không... Không phải là, các ngươi sờ một cái mặt đất, này hay là chúng ta nhà nhuyễn bột thổ địa sao?" Sẹo từ thanh âm run rẩy, si si sách sách nói.

"Cái gì tấm đá mặt đất..." Vô xanh đang muốn lại mắng chửi sẹo từ một câu, nhưng bỗng nhiên cũng cảm thấy có cái gì không đúng, dùng chân trên mặt đất đuổi theo. Nhuyễn bột thổ địa cùng tấm đá mặt đất cảm giác là không cùng, nhuyễn bột thổ địa xốp, nhất là mấy ngày nay trời mưa, dù là ở nhà, trên mặt đất cũng tương đối trơn trượt. Mà bây giờ, mặt đất này cứng rắn, thật giống như thật là tấm đá trải.

Vừa nghĩ tới đó, vô xanh đầu đều phải nổ tung, thân thể run một cái, tới nay thật chẳng lẽ đụng phải cái gì đồ không sạch sẽ? Hẳn là gan vẫn tính là đại, mất tam giác mấy người đang phát giác có cái gì không đúng sau khi, càng là không chịu nổi, cơ hồ muốn mới ngã xuống đất.

Đang lúc bọn hắn bị dọa sợ đến run lấy bảy thời điểm, đột nhiên giữa, bốn phía dâng lên một tia sáng, hắc ám trong nháy mắt biến mất, cả nhà trở nên sáng trưng.

Mấy người đang vượt qua sơ kỳ không thích ứng sau khi, chậm chạp mở ra con mắt, nhìn bốn phía, sau đó hoàn toàn ngây người.

Vô xanh sẹo từ trong nhà hẹp trắc, còn bày một ít thứ lộn xộn, mà trước mắt nhà, nhưng là rộng lớn sáng ngời, trước mặt bày nhất phương rộng rãi bàn gỗ từ đàn tử, hai bên còn đỡ tránh bài, nhìn như vậy, có điểm giống trong thành Đại lão gia công đường.

"Đường xuống người nào? Hãy xưng tên ra!" Đang lúc bọn hắn thấp thòm lo âu thời điểm, "Ba" một tiếng kinh đường mộc vang, một cái uy nghiêm thanh âm từ phía trước truyền tới.

Bọn họ ngẩng đầu nhìn lên, không biết từ đâu bắt đầu, ở Hồng Mộc phía sau bàn, ngồi một người mặc hồng bào, đầu đội lụa đen người, nhìn mặc đồ này, rất giống là huyện nha trong Đại lão gia. Bất quá, chính là không thấy rõ người này diện mục, phảng phất quanh thân cái lồng một tầng ngọn lửa tự đắc.

"A..." Mấy người một cái quỳ dưới đất, hướng Đại lão gia dập đầu như già tòi. Bọn họ chẳng qua chỉ là nhất giới tiểu * đưng bảo là Đại lão gia, thấy trong thôn lão gia đều sợ.

"Hãy xưng tên ra!" Kinh đường mộc lần nữa đánh một cái, đem mấy người tim bị dọa sợ đến đều ngừng mấy phần.

"Tiểu... Phương xuyên..." Vô xanh chiến chiến nguy nguy, đem tên mình báo ra tới. Mà mấy người còn lại nhìn hắn nói, liền theo thứ tự nói lên tên họ.

Sẹo từ cùng vô xanh là huynh đệ, cho nên hắn cũng họ Phương, tên gọi cột vuông. Mất tam giác được đặt tên là Vương nhị đức, bệnh chốc đầu đầu kêu trương toàn bộ, còn có người gầy kia, tên là phùng Hạc.

"Phương xuyên, tuổi tác 20 có tám, mê cờ bạc như mạng, với Hoàng Trì mười lăm năm, trộm nhà bên tiền tài nửa xâu, thợ may ba cái. Hoàng Trì mười tám năm tới chính đức năm năm, cướp đường mười ba lần, giành được tiền tài tổng kết bốn xâu lại 36 văn." Phương Hồng xuất ra « sinh Dân bộ », đem phía trên liên quan tới phương xuyên một ít tội cho đọc lên tới.

Mặc dù những chuyện này hắn làm bí mật, nhưng người đang làm, trời đang nhìn, từ đầu đến cuối không có thể lừa gạt được đi.

Vô xanh nghe Phương Hồng tuyên đọc, chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh nhễ nhại, hắn đang làm những chuyện này thời điểm, cũng chỉ có vật tắc mạch biết, hơn nữa mỗi lần đều có che mặt, làm sao sẽ bị người biết được? Lại liên tưởng đến tới nay phát sinh sự tình, chẳng lẽ thật đụng vào quý thân?

"Cột vuông, tuổi tác hai mươi lăm, hung hoành bá đạo, với Hoàng Trì mười bảy năm, tham dự dùng binh khí đánh nhau, cũng đến mức một người trọng thương.

Hoàng Trì mười tám năm tới chính đức năm năm đang lúc, nhiều lần cùng Kỳ Huynh cướp đường." Ở tuyên đọc hoàn vô xanh xử phạt sau khi, Phương Hồng lại đọc sẹo từ tội chứng.

Sẹo từ môi có chút tím bầm, mặc dù hắn khí lực lớn nhất, nhưng là gan nhưng là nhỏ nhất, bị Đại lão gia tuyên đọc tội chứng, chỉ cảm thấy tứ chi vô lực, cổ họng khô chất.

"Vương nhị đức, tuổi tác hai mươi lăm, tham hoa háo sắc, từng với chính đức ba năm, đem vào phương Ngũ gia, ô nhục con gái hắn. Sau thấy kỳ chưa từng lộ ra, Sắc Đâm khỏi bệnh trương, tới chính đức năm năm đang lúc, cộng ô nhục con gái hắn mười sáu lần." Phương Hồng ở tuyên đọc đến Vương nhị đức thời điểm, không nhịn được chân mây cau lại, mặc dù chính hắn cũng không cho là mình là đồ tốt, nhưng tới đa cũng liên trộm cắp, đánh nhau đánh lộn loại, giống như Vương nhị đức loại này hành vi, cho dù là hắn đều cảm thấy đáng xấu hổ.

Thông thường mà nói, nhà người thường nữ tử đang bị ô nhục sau khi, đều rất ít chủ động đi tìm trong dài tổ cáo, này dù sao không phải là cảnh vật gì màu sự tình, truyền sau khi đi ra ngoài, không chỉ có nữ tử rất khó gả ra ngoài, chính là gia nhân ở trong thôn đều phải bị người chỉ chỉ trỏ trỏ. mà cũng chính bởi vì như vậy, mới cổ vũ giống như Vương nhị đức như vậy nhân khí điểm.

Mất tam giác phục quỳ dưới đất, không dùng được phát run. Minh ban đầu đốc Định Phương ngũ nữ mà không dám đem chuyện này cho tuyên dương ra ngoài, mới như vậy tứ vô kỳ hạn, không nghĩ tới Đại lão gia nơi này cái gì cũng biết.

Thấy trước mặt ba người cũng tuyên đọc tội chứng, bệnh chốc đầu đầu cùng người gầy cũng cố gắng hết sức sợ hãi, nhất là người gầy, trên mặt đang sợ hãi sau khi, còn có một tia thật sâu lo âu.

"Trương toàn bộ, tuổi tác 20 có sáu, bởi vì còn nhỏ đầu sinh bệnh chốc đầu, chịu hết cười nhạo, cổ trời sinh tính hèn yếu tự ti. Sau thành tự chứng kỳ mật, từng với chính đức Nguyên Niên, được đồng bạn xúi bẩy, ăn trộm nhà bên gà trống một cái..." Mà ở đọc bệnh chốc đầu đầu tội trạng sau khi, Phương Hồng đầu tiên là không nói gì, sau đó có chút xấu hổ, nguyên lai đám người này chính giữa, còn lẫn vào một đóa thuần khiết Bạch Liên Hoa đây.

Hắn tội trạng Phương Hồng đọc đều cảm thấy đỏ mặt, bà nội, Lão Tử làm chuyện xấu cũng so với hắn nhiều.

Bất quá, may là như thế, bệnh chốc đầu đầu còn chưa ở dập đầu, trong miệng ục ục thì thầm, ước chừng là đang nói một ít cầu xin tha thứ lời nói.

"Phùng Hạc, tuổi tác 20 có ba, đa nghi xảo trá, từng với chính đức hai năm, cường tác người khác tiền tài, không phải, cố sát người với đường." Phùng Hạc giới thiệu rất ngắn, nhưng là tội nhưng là nặng nhất, đã từng bởi vì vợ vét tài sản không được, liền đem người cho giết. Bởi vì chuyện này làm bí mật, hơn nữa dân không kêu ca quan không tra cứu, chuyện này cũng sẽ không chi, một mực để cho tiêu dao đến bây giờ.

Phương Hồng đang học đến câu này thời điểm, cũng trong lòng giật mình. Mặc dù hắn lên làm Thổ Địa Thần, nhưng dù sao hắn chỉ là một mười sáu tuổi thiếu niên, này giết người cách hắn vẫn đủ xa.

Mà ở hắn tuyên đọc sau khi, người gầy cũng là mặt mũi có chút co quắp, đem mình đầu cho hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Trọng trách

"Trở lên chính là bọn người tội, bọn người có từng biết tội?" Phương Hồng đem kinh đường mộc đánh một cái, học vai diễn bên trong Đại lão gia tư thái, nghiêm nghị nói. Người đừng nói, như vậy thật đúng là rất thoải mái, khó khăn quái nhân người đều muốn làm Đại lão gia.

"Tiểu nhân biết tội, tiểu nhân tội." Năm người cũng quỳ dưới đất, không dừng được dập đầu đến đầu, nhất là sẹ từ cùng Lại Ly Đầu, càng là nước mắt bà sa, còn kém không thể thề, nói mình không bao giờ nữa liên quan (khô).

"Không tiền đồ gia hỏa, không làm tốt người, ngay cả một người xấu cũng làm không được." Phương Hồng bữu môi một cái, đám người này lại vô dụng như vậy, mới hù dọa mấy cái, liền không chịu nổi, không tốt đẹp gì chơi đùa.

"Được, ta bây giờ tuyên án, phương tuyên cùng cột vuông hai người, mỗi người Trọng trách 30. Vương nhị đức Trọng trách tám mươi, trương toàn bộ, ừ, trương toàn bộ Trọng trách năm lần, về phần Phùng Hạc, tuyên án tử hình." Phương Hồng đang tuyên án đến trương toàn bộ thời điểm, không nhìn được gãi đầu một cái, không sao được hạ thủ, tiểu tử này làm qua xấu nhất sự tình, cũng chính là ăn trộm gà mà thôi, cái này còn coi là một chuyện?

Nếu quả thật nếu bản về đến, đã biết nhiều chút năm làm những thứ kia chuyện xấu cộng lại, sợ là cũng đủ cái 30 Trọng trách. Nhưng là, ai bảo mình là Thổ Địa Thần đâu rồi, ai dám quản ta? Ở nơi này gió xoáy nước Thôn, Lão Tử chính là ngày.

Nghĩ như vậy, Phương Hồng không khỏi đầu khởi đến, hoàn toàn một bộ tiểu quan liêu điệu bộ.

Vỏ xanh mấy người đang nghe được chẳng qua là Trọng trách sau khi, trong lòng có chút thư một hơi thở, mặc dù bị đánh một trận cũng rất thảm, nhưng hôm nay gặp phải tình huống như vậy, còn có thể sống sót, đã là rất may, như thế nào còn dám yêu cầu quá nhiều. Về phần người gầy, chính là mặt đầy tro tàn, tử hình? Chẳng lẽ mình phải chết ở chỗ này?

Phương Hồng đi dạo, tản bộ tử, đang né tránh bài bên cạnh, nhặt lên một cây thủy hỏa côn (gậy công sai). Không có cách nào thủ hạ mình không có một quý sai, kiểu xử phạt này sự tình, chỉ có thể tự tới.

Nhìn Phương Hồng nói một cây gậy tới, vỏ xanh liền muốn né tránh, nhưng hắn còn không có động, liền cảm giác thấy hoa mắt, một cây gậy nện ở trên người.

Một loại sâu tận xương tủy thống khổ, để cho hắn thiếu chút nữa nhảy cồm lên, nhưng là hắn kinh hoàng phát hiện, thân thể của mình lại không động đậy, chỉ có thể giống như gỗ cọc một loại đứng ở nơi đó.

"A..." Duy nhất năng động, chính là cái miệng kia, cho nên, vỏ xanh đang liều mạng hét thảm đến. Mà mấy người còn lại nhìn một cái, thiếu chút nữa không có đi tiêu, này mấy chục côn đi xuống, người còn có thể sống sao?

Rất nhanh, Phương Hồng đánh liền hoàn 30 côn, mặc dù tâm lý cảm thấy rất thoải mái, nhưng thế nào đều cảm thấy bị hư hỏng Đại lão gia uy nghiêm a. Các loại (chờ) có thời gian, khẳng định phải đi tìm một ít Cô Hồn Dã Quỷ, đưa bọn họ điểm hóa là quý sai, không chỉ có làm việc thuận lợi, chính là nhìn

cũng uy phong.

"Ngươi, tới." Ở sau khi đánh xong, Phương Hồng liền hướng đến Lại Ly Đầu móc một cái tay, trực tiếp nói."A..." Lại Ly Đầu kinh hô một tiếng, liền tụt lui về phía sau leo đi.

"Ta là cho ngươi tới, giúp ta đánh bọn họ, chỉ cần ngươi thay ta làm việc, ngươi kia nắm cây gậy ta liền cho ngươi miễn, nếu không, ta sẽ cho ngươi thêm năm cây gậy." Phương Hồng không nói gì xoa xoa mặt, tự có kinh khủng như vậy sao, lại đem người dọa cho chạy.

"A..." Lại Ly Đầu không có phản ứng kịp, hai mắt có chút mờ mịt, muốn lên đi trước, nhưng lại không dám.

"Già thần già quỷ, đi chết đi." Mà đang ở Lại Ly Đầu do dự này ngay miệng, bỗng nhiên giữa, một bên một mực ầm ầm không phát người gậy, đột nhiên giữa chạy trốn, hướng Phương Hồng nhào qua.

Ngay từ đầu, hẳn đối với (đúng) Phương Hồng còn có lòng sợ hãi, cho là quỷ thần loại. Nhưng hẳn từ thấy Phương Hồng tự tay giờ cái hạt ngô đánh người, lòng sợ hãi đi liền một chút, trong đầu nghĩ nào có quỷ thần là dùng cây gậy đánh người, nói không chừng lúc trước là cái gì ảo thuật, là có người chuẩn bị đùa bỡn bọn họ.

Hơn nữa, coi như thật là quỷ thần lại có thể thế nào, nếu quả thật là quỷ thần, chính mình ngược lại cũng bị tuyên án tử hình, còn không bằng đừng một cái, nói không chừng có cái gì đường sống.

Vì vậy, ở trời xui đất khiến bên dưới, người gậy càng ngày càng bạo, ngang nhiên hướng Phương Hồng xuất thủ.

"Chấn nhiếp!" Phương Hồng nhẹ nhàng quay đầu, một tay một tấm, trong miệng quát nhẹ, ngay sau đó, trong hư không vô căn cứ sinh ra một đạo uy áp,

Giống như nhớ Đại Chùy, hung hăng nện ở người gậy trên người. Theo đất lạnh lạc hộ, hẳn lực lượng lấy được tăng trưởng, này chấn nhiếp thuật uy năng so với ngày xưa, trên căn bản phải mạnh hơn không chỉ gấp đôi.

Người gậy thân thể còn ở giữa không trung, nhưng ánh mắt đã mờ mịt, ở quán tính dưới tác dụng, tiếp tục hướng phía trước hoa bảy tám thước, mới nặng nề đập xuống đất.

Đùa, nơi này chính là Phương Hồng đất lạnh, nếu như ở chỗ này hẳn bị người cho quật ngã, vậy thì thật có thể đi chết.

"Cái này... Phùng Hạc đứng không, ngươi chết định, ta muốn đánh trước ngươi một cái tám mươi đại côn, sau đó sẽ xử là tử hình, bà nội, còn phản ngươi." Phương Hồng nhìn có người dám hành thích chính mình, cũng không để ý cái gì Đại lão gia phong độ, hùng hùng hổ hổ nói.

Mà Lại Ly Đầu nhìn hẳn thần thông như vậy, chỉ cảm thấy mắc tiểu lại tăng nhiều mấy phần. Bất quá, lúc này hẳn cũng không dám kéo dài, gắng gượng có chút như nhũn ra thân thể, từ Phương Hồng trong tay nhận lấy thủy hỏa côn (gậy công sai).

"Đánh trước cái này cột vuông đi, tiểu tử này lưu đến cuối cùng." Mắt thấy Lại Ly Đầu nắm thủy hỏa côn (gậy công sai) phải đi đập người gậy, Phương Hồng giờ tay lên ngăn cản hẳn.

"Được... Tốt." Lại Ly Đầu cố gắng nuốt một chút nước miếng, sau đó giờ tay lên giờ cây gậy, hướng sẹ từ đập lên người đi.

"A..." Sẹ từ một tiếng hét thảm, là Thủy Hỏa côn là quỷ sai chuyên dụng, bất luận ngươi dùng sức khí nặng nhẹ, thật ra thì nện ở trên người thống khổ đều là giống nhau, cho nên, dù là Lại Ly Đầu khí lực chưa đủ, cũng đem sẹ từ cho đánh gào khóc.

Mà ở bị đánh trong quá trình, sẹ từ còn dùng con mắt căm tức nhìn Lại Ly Đầu, muốn đe dọa một chút hẳn. Lại Ly Đầu lá gan tương đối nhỏ, có chút bị sợ ở.

"Bà nội, đánh cho ta, tiểu tử này nếu là dám động tới ngươi, chính là sống mái với ta." Phương Hồng nhìn một cái sẹ từ còn dám dọa người, liền hai mắt trừng một cái, tức giận nói.

Đại lão gia cũng lên tiếng, sẹ từ lập tức liền tung, hẳn cũng liền có thể ở người yếu trước mặt sinh ra về ta đây, nào có lá gan với Phương Hồng đối nghịch một.

Có Phương Hồng chống đỡ, Lại Ly Đầu lá gan cũng chân đứng lên, một côn tiếp tục một côn đi xuống. 30 côn sau khi, sẹ từ ngay cả tiếng kêu rên cũng không phát ra được.

Đang đánh hoàn sẹ từ sau khi, Lại Ly Đầu đã rất thuận tay, đang chuẩn bị đi đánh mất tam giác.

"chờ một chút." Phương Hồng gọi lại Lại Ly Đầu, Lại Ly Đầu chính là rất thuận theo dùng tay, lắng nghe lời dạy dỗ. Hẳn bây giờ lòng sợ hãi đã đi không ít, thậm chí còn có mấy phần cảm kích. Từ nhỏ đến lớn, hẳn vẫn luôn bị người xem thường, mặc dù vị này Đại lão gia nhìn hung thần ác sát, nhưng lại để cho hẳn cảm nhận được một tia tôn trọng.

"Tiểu tử này không quản được phía dưới, ngươi một hồi cầm cây gậy đặc biệt đánh hẳn Nhị đệ, nhớ, tám mươi côn, một côn đều không thể ít." Phương Hồng rất kính bi mất tam giác làm người, liền đối với Lại Ly Đầu phân phó nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Nghiệp báo

Mất tam giác nghe lời này, trực tiếp liền đi tiểu, như vậy to một cây gây, hướng chính mình hạ thể liền nảy tót? Đừng nói là tám mươi xuống, chính là thoát cái chính mình thì phải phí đi.

Lại Ly Đầu cũng sùng sồ, nếu như đánh khác (đừng) địa phương, hấn đánh cũng đánh liền. Nhưng này đánh người phía dưới, không khỏi quá độc đi, chính mình thật đúng là không xuống tay được a.

"Nhanh lên một chút." Nhìn Lại Ly Đầu như vậy không tiền đồ, Phuong Hồng không khỏi hướng hấn trừng một cái. Tiểu tử này còn muốn học người làm người xấu, ngay cả điểm này là gan cũng không có.

"Huynh đệ, xin lỗi." Lại Ly Đầu nhìn Phuong Hồng thật giống như muốn nổi giận, liền quyết tâm liều mạng, nắm cái kia thủy hòa côn (gậy công sai), hung hăng hướng mất tam giác hạ thể đập tới.

"Rắc rắc." Chẳng qua là lần thứ nhất, liền có một đạo rõ ràng tiếng vỡ vụn thanh âm truyền tới, mà mất tam giác càng là hai mắt một phen, một tiếng hét thảm. Cây gây này đánh người vốn là tương đối đau, hơn nữa đánh là nhạy cảm địa phương, thật là cũng coi là muốn chết.

Phuong Hồng nghe một chút này trứng bẻ thanh âm, hai chân có chút kẹp một cái, cũng cảm thấy phía dưới có chút lạnh cả người. Chỉ cần là nam nhân, thấy như vậy tình cảnh, nhất định có thể đại nhập đến trên người mình.

Mà vô xanh cùng sọc tử chính là âm thầm vui mừng, cũng còn khá mình làm chẳng qua là đánh cướp thủ đoạn. Này phạm là chỉ sợ tương đối, vốn là hai người còn cảm giác mình tương đối thâm, nhưng cùng mất tam giác vừa so sánh với, chính mình vậy cũng chỉ có thể coi như là đùa nghịch.

"A..." Mất tam giác thanh âm tiêu hồn thêm du dương, khúc chiết uyển chuyển, thứ một lúc sau, thiếu chút nữa ngất đi. Nhưng là nhắc tới cũng kỳ, hấn chính là bất tỉnh không qua, ngược lại tinh thần phấn khởi, để cho cảm giác đau bỗng dừng gia tăng mấy phần.

Thật vất vả, Lại Ly Đầu đem này tám mươi côn cho đánh xong, dựa theo dĩ vãng, hấn liên tục quơ múa cây gây nhiều như vậy xuống, nhất định là đầu đầy đại hân. Nhưng hôm nay hấn sờ một cái cái trán, hay lại là khô khô, thân thể cũng không có pháp một mồi cảm giác.

Bị đánh hoàn mất tam giác, cứ như vậy hoành nằm trên đất, thân thể vừa kéo vừa kéo, trên mặt ngũ quan đã toàn bộ biến hình. Hấn hạ thể cơ hồ càng là kinh khủng, mặc dù không thấy được vết máu, nhưng là hai chân lại giống như là quyền một dạng thể nào cũng không thể chọn.

"Giao nhân nào, gặt quả ấy, các người sau này khi thật tốt làm người, không thể làm tiếp không hợp pháp chuyện." Đang đánh hoàn mất tam giác sau khi, Phuong Hồng trở lại bàn gỗ từ đàn từ trước, đánh một cái kinh đường mộc, nói thật to.

Đang nói lời này thời điểm, hấn chán nể thuật lặng lẽ phát động, một đạo vô hình uy nghiêm, ở cả nhà bên trong vang vọng, tất cả mọi người chỉ cảm thấy một người hồng chung đại lữ ở bên tai mình vang lên, trong lòng lại cũng không sinh được chút nào vi phạm pháp lệnh ý nghĩ.

Tại hấn sau khi nói xong, hấn bóng người dần dần tiêu tan ở trong hành lang.

"Kỳ quái, Đại lão gia không phải nói muốn đánh người gây tám mươi đại côn, còn muốn đem chỗ hấn chết đây? Thế nào..." Lại Ly Đầu mấy người trong lòng không khỏi thoáng qua một cái nghi vấn, chẳng lẽ Đại lão gia đem chuyện này quên?

Đang lúc bọn hấn vẫn còn ở suy nghĩ bay tán loạn thời điểm, toàn bộ Đại Đường đột nhiên bẻ tan tành, hóa thành một cái vòng xoáy khổng lồ, đem bọn họ cho cuốn vào. Lúc rời giữa, bọn họ mơ hồ thấy, một nơi trống rỗng trên đất, đứng nghiêm một gian miếu nhỏ, ở đền miếu trên đầu cửa treo nhất phương tám bảng, trên đó viết "Thổ địa Miếu" ba chữ.

"Ồi..." Ở một gian cũ nát trong phòng, Lại Ly Đầu một cái từ dưới đất ngồi dậy đến, trong miệng hô to một tiếng, trên người sớm bị mồ hôi cho ướt đầm. Đinh đinh y phục đinh trên người, thật là khó chịu.

Mà thân thể của hấn, cũng cố gắng hết sức đau nhức, phảng phất quơ múa một đêm cái cước như thế.

"Ai, ta còn còn sống, nguyên lai là nằm mơ..." Lại Ly Đầu lấy tay đem mặt bên trên mồ hôi cho lau đi xuống, có chút lòng vẫn còn sợ hãi nói. Tối hôm qua giấc mộng kia, thật sự là quá chân thực, cũng quá kinh sợ.

Hấn ngay từ đầu còn cho là mình đang nằm mơ, nhưng là sau đó một khắc, hấn đồng từ không nhận được co rút lại. Bởi vì, hấn thấy bên cạnh nằm ngang đến vô xanh mấy người.

Vỏ xanh cùng sọc tử phai bày đi ra trên da mặt, có một đạo đạo màu xanh đen vết tích, phảng phất bị người dùng cây gậy cho đánh. Mà một bên mắt tam giác là càng là thê thảm,

Hai chân bất quy tắc rẽ ra, giống như là quyền tự đắc, máu tươi đã từ hân trong hạ thể rỉ ra, đem quần nhuộm đỏ.

Về phần người gầy, chính là không biết tung tích, cũng không biết có phải hay không là ở tỉnh sau khi liền rời đi.

Lại Ly Đầu một cái co quắp trên mặt đất, "Đây là thật, thật..."

Cố gắng hết sức đột ngột, hân nhớ tới cuối cùng một màn thấy tòa miếu nhỏ kia, "Thỏ địa Miếu, đó là thỏ địa lão gia?"

"Đương đương đương." Ngay tại hân ngăn ra thời điểm, bên ngoài bỗng nhiên vang lên từng trận gỗ tiếng cồng thanh âm, đưa cái này bình tĩnh sáng sớm cho đánh vỡ.

"Mau mau nhanh, bắt phân tặc nhân lại tới, đi nhanh bắt người nột." Lại Ly Đầu nghe phía bên ngoài mơ hồ truyền tới tiếng gọi âm i thanh âm, trong lòng không có chút nào gọn sóng. Trải qua tới hôm qua biến cố, bắt phân chuyện nhỏ như vậy, đã không dẫn nổi hân chút nào hứng thú.

"Hắc hắc, các ngươi tới bắt ta a, bắt ta a." Nhưng là, hân ngay sau đó, lại nghe được một thanh âm quen thuộc, xen lẫn ở một mảnh kêu đánh tiếng kêu giết bên trong.

"Người gầy!" Lại Ly Đầu cũng không biết lấy ở đâu khí lực, một cái đứng dậy, hướng ngoài cửa phóng tới.

Hân chỉ thấy có ở đây không xa xa một cái trên đường nhỏ, người gầy một bên xách thùng phân, một bên đang cười đùa chạy băng băng, mà phía sau hân, chính là một bang từ đuổi theo thôn dân. Những thôn dân này vừa chạy vừa gõ la, đem càng ngày càng nhiều người cho tụ tới.

Người gầy thân hình cố gắng hết sức linh lợi, trong đám người khắp nơi chui vào đến, hơn nữa trong tay hân xách thùng phân, mọi người sợ phần tiện văng đến trên người mình, trong lúc nhất thời, lại không người có thể bắt được hân.

"Không muốn bắt, mọi người đánh chết hân!" Một người nhìn như vậy giằng co nữa cũng không phải biện pháp, liền cầm lên trong tay một cây côn gỗ, nện ở người gầy trên người. Đối với cái này dạng làm nhục tổ tông bắt phân kẻ gian, mọi người dĩ nhiên không có hảo cảm, thấy một người làm như thế, những người còn lại cũng là cũng bắt chước.

Có mang theo cây gậy, liền trực tiếp hướng người gầy trên người chăm sóc, mà không có cây gậy, là từ dưới đất tìm một ít cây chi loại, cũng đi theo đập tới.

"Hắc hắc..." Mặc dù bị nhiều như vậy cây gậy đánh trúng, nhưng người gầy lại phảng phất một chút cũng không có cảm giác được tự đắc, chẳng qua là có ở đây không ở cười ngây ngô, cũng không né tránh.

Những người khác nhìn hân lại không cầu xin, gõ mõ cầm canh thêm hăng say. Dần dần, người gầy trên người bắt đầu ra máu, khoe miệng cũng tràn ra màu đỏ.

"Hắc hắc..." Hân đang phát ra cuối cùng một tiếng cười đùa sau khi, trong miệng đột nhiên phun ra búng máu tươi lớn, sau đó cả người ngửa mặt ngã quy, ở Từ Vong thời điểm, hai mắt trũng thật to, trên mặt còn mang theo nụ cười quỷ dị.

Thấy cảnh tượng như vậy, Lại Ly Đầu không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh, hân lúc này lại nghĩ tới tới hôm qua Đại lão gia tuyên án, "Trọng trách tám mươi, tuyên án tử hình."

Mặc dù hân không biết người gầy rốt cuộc có hay không bị đánh tám mươi côn, nhưng là hân biết, người gầy tuyệt đối chết.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Ngoài ý muốn

"Ha..." Phương Hồng ngáp một cái, sau đó khẽ nhếch miệng, hai cái trên ánh mắt loáng thoáng có thể thấy hai cái vành mắt đen, tựa hồ tới hôm qua ngủ không ngon như thế.

"Bà nội, phụ thân thuật như thế này mà mệt mỏi, thật là mệt mỏi." Ánh mắt của hắn có chút mờ đục, liên tục buồn ngủ không dừng được đánh úp về phía hắn đại não.

Buổi sáng người gầy nổi điên, dĩ nhiên là hắn thao túng. Bây giờ trong tay có hương hỏa, hắn cũng muốn thử một chút còn lại thần thông, liền vận dụng phụ thân thuật, đem mình ý niệm hạ xuống đến người gầy trên người.

Này phụ thân thuật cùng chấn nhiếp thuật bất đồng, chấn nhiếp thuật bùng nổ chỉ là trong nháy mắt, đối với tâm thần hao tổn nhỏ bé. Nhưng này phụ thân thuật lại cần thời thời khắc khắc khống chế được thân thể đối phương, là rất mệt mỏi một chuyện.

"Thiếu gia, thiếu gia, bát phân tặc nhân sáng nay tới bát phân, sau đó bị người cho đánh chết." Phương Hồng vừa mới chuẩn bị ngã đầu tiếp tục ngủ, nhưng Ngân Xuyên lại hấp tấp xông vào, riu ra riu rít nói.

Phương Hồng căn bản cũng không muốn nghe nàng nói chuyện, xoay người, cầm chăn đắp lại đầu. Tặc nhân bị đánh chết? Đây chính là Lão Tử làm xong đi. Ta bây giờ chỉ muốn ngủ, ai cũng đừng can ta.

Nhìn Phương Hồng cái bộ dáng này, Ngân Xuyên cũng rất thức thời im miệng, chẳng qua là xoa xoa vạt áo, sau đó cẩn thận đi ra ngoài, nhẹ giọng đem cửa cho mang theo.

Phương Hồng này một cảm giác coi như là ngủ trời đất tối sầm, thẳng đến mặt trời treo cao, mới lười biếng từ trên giường bò dậy.

"Thật là thoải mái a." Tỉnh ngủ sau khi, hắn cảm giác mình tinh thần toàn bộ đều bù lại, chẳng qua là trong bụng bụng đói ục ục, rất muốn ăn đồ ăn.

"Ngân Xuyên, Ngân Xuyên, người đâu!" Hắn đẩy ra môn, lại phát hiện trong sân không có một bóng người, không chỉ có Phương Đại Nguyên cùng A Tài A Quý không có ở đây, chính là Ngân Xuyên đều không.

Nếu không người ở, Phương Hồng liền chính mình chạy đến phòng bếp, này bụng cũng sắp phải chết đói, hay lại là điền no bụng trước lại nói. Trời đất bao la, bụng lớn nhất.

Phòng bếp lò bếp còn có chút nhiệt độ, hiển nhiên vừa mới còn có người ở thổi lửa nấu cơm. Phương Hồng vén lên một cái nắp nồi, trong nồi chung đến nửa nồi cơm trắng. Viên viên trong suốt Millie, bằng phẳng dính hợp lại cùng nhau, một cổ nhân nhạt mùi thơm truyền tới, câu Phương Hồng trong bụng con sâu thêm ăn xì xào vang dội.

Mà mở ra một con khác nắp nồi, chính là nửa nồi chung thịt, Phi Gày gấp dập thịt ba chỉ, dùng nhà mình chế đậu nành nước tương hầm, còn thả hồi thơm tho hồi hương loại đại liệu. Bây giờ đã hầm ra một tảng thật mỏng phi du, trời lơ lửng ở thâm màu nâu nước thịt phía trên, lộ ra phả lệ mê người.

Sờ bụng, dùng sức nuốt một chút nước miếng. Phương Hồng liền từ bên cạnh trúc trong tủ sao ra một cái bát to, trực tiếp dè lên tràn đầy một chén cơm, sau đó cầm cái muỗng hướng trong chén đảo nửa muỗng nước thịt, liền trực tiếp hướng trong miệng đào đứng lên.

Này mềm thích đáng, nhẩn nhai đàn răng cơm, ngậm mùi thơm đậm đà, bóng loáng thoải mái trơn nhẵn nước thịt, tư vị kia, thật là khỏi phải nói, Phương Hồng ăn là hồng hộc.

Ở cơm ăn một nửa sau khi, hắn lại vớt một cái muỗng thịt ba chỉ, cứ như vậy rót ở cơm bên trên. Thịt ba chỉ hầm vô cùng nát, dùng đũa nhẹ nhàng kẹp một cái, thịt béo liền run lấy bấy đúng đưa, tựa hồ có dầu mỡ có thể từ trong đó rỉ ra.

Phương Hồng đem một miếng thịt to trực tiếp nhét vào trong miệng, nhẹ nhàng khê cắn, nước thịt cùng phi du liền ở trong miệng nổ lên, ở nhai mấy hớp bên trong, liền toàn bộ nuốt xuống.

Ăn một miếng thịt, đào hơn mấy phần cơm, rất nhanh, một dụng bát to cơm liền bị hắn giết chết, trong nồi thịt ba chỉ cũng ít không ít.

"Nác..." Phương Hồng thoải mái ợ một cái, sau đó sờ một cái bụng mình, gần đây cũng không biết chuyện gì xảy ra, chính mình lượng cơm lại lớn không ít. Bất quá, này cũng là chuyện tốt, hắn vẫn cảm thấy chính mình quá gầy, y phục này cời một cái, trực tiếp có thể thấy lòi ra xương.

Ăn uống no đủ, Phương Hồng cũng đi dạo, tản bộ từ ra phòng bếp." Kỳ quái, này đến giờ cơm, thế nào vẫn chưa trở lại." Hắn lẩm bầm lâu bầu sờ đầu, đang định dò xét một chút trong thôn phát sinh cái gì.

"Thật là người tốt sống không lâu rồi, người nói Lão Tử Thúc tốt như vậy người,

Làm sao lại rơi xuống sông chết chìm đâu rồi, cái này làm cho cả nhà họ già trẻ làm như thế nào qua nhé." Mà lúc này đây, Ngân Xuyên từ ngoài cửa đi tới, vừa đi còn một bên thở dài.

"Ngân Xuyên, người lẩm bầm gì chứ? Người nói Lão Tử Thúc chết?" Phương Hồng có chút sững sờ, Lão Tử Thúc cũng họ Phương, theo chân bọn họ nhà quan hệ coi như tương đối gần, hai nhà là cùng một cái Tàng Tổ, coi như là Phương Đại Nguyên đường đệ.

"Thiếu gia, người tỉnh, mau đi xem một chút đi, Lão Tử Thúc thật là đáng thương nhé, sáng sớm hôm nay lại trượt chân rơi xuống nước, các loại (chờ) bị phát hiện thời điểm, người đã không tức giận. Người nói cái này làm cho bà mù bà cùng lão Tử Thâm một nhà làm như thế nào qua..." Ngân Xuyên vẫn còn ở nói lời nhai nói, nhưng Phương Hồng đã không có tâm tình nghe tiếp.

Nói thật, Phương Hồng đối với Lão Tử Thúc vẫn đủ có cảm tình. Hắn khi sinh ra thời điểm mẹ sẽ không, Phương Đại Nguyên cũng một mực bề bộn

nhiều việc, đối với hần sơ vụ dạy dỗ. Cho nên, rất nhiều lúc, đều là Lão Tứ Thúc đang chiều cổ đến Phương Hồng. Lão Tứ Thúc tuổi tác cũng không lớn, năm nay cũng chỉ có ba mươi hai tuổi, sở dĩ gọi hần Lão Tứ Thúc, đó là bởi vì tên hần kêu Phương lão tứ.

Ở nông thôn, cũng không có cái gì thú vị. Lão Tứ Thúc liền dẫn Phương Hồng leo cây trộm trứng chim, dùng mạng nhện bắt tinh đình, còn có hun khói thỏ động loại. Kìa vài năm, cũng là Phương Hồng vui vẻ nhất thời điểm.

Trong mắt hần, Lão Tứ Thúc mãi mãi cũng là thân thể kia to con hần tử, giống như một cần cần khần khần Hoàng Ngưu. Gặp phải lớn hơn nửa sự tình, cũng chỉ là ngu ngơ cười một tiếng, sau đó yên lặng đem hết thầy đều một mình lăm lăm.

Lão Tứ Thúc trong nhà có cái mắt mù lão nương, bởi vì không nhìn thấy đồ vật, cái gì công việc cũng làm không, chỉ có thể ngày ngày ở tại trong phòng, chờ người hầu hạ. Mặc dù là như vậy, Lão Tứ Thúc cũng không có bất kỳ câu oán hận, cả ngày hay lại là ngu ngơ cười.

Bởi vì hần có một lão nương lôi kéo, Lão Tứ Thúc hôn nhân đại sự một mực không chiếm được giải quyết. Dù là một ít cô nương nhà vừa ý hần biết điều, nhưng phát hiện nhà bọn họ còn có một mắt mù lão nương thời điểm, cũng đều thẳng cau mày, cuối cùng sự tình không.

Thẳng đến hần hai mươi tám tuổi thời điểm, mới cưới bây giờ lão Tứ Thúc. Ở phía trước năm mùa đông, bọn họ hài tử ra đời, trong nhà nhiều vừa lên tiếng, nhưng là rất nhiều nhiều tiếng cười. Cùng rất nhiều gia đình như thế, thời gian qua bần hàn, nhưng vui vẻ hòa thuận.

"Ta... Ta tại sao phải ngủ đầu rồi, ta lúc ấy nếu như còn thanh tỉnh, nhất định có thể cứu Lão Tứ Thúc." Phương Hồng hung hăng chùi mình một chút đầu, sau đó ôm đầu gối chồm hồm dưới đất.

Hần đơn giản là hận chết chính mình, nếu như mình buổi sáng không ngủ, Lão Tứ Thúc rơi xuống sông thời điểm, hần nhất định sẽ có cảm ứng, liền có thể đem Lão Tứ Thúc cứu được.

Nhưng là, hết thầy đều không có nhiều như vậy nếu như. Lão Tứ Thúc vẫn là chết, mà Người chết, là không thể sống lại.

Như vậy, hần lại nghĩ đến Phương Đại Nguyên, « sinh Dân bộ » đã nói, cha của hần sẽ ở hai năm sau khi chết, khi đó, chính mình có thể hay không so với hôm nay tuyệt hơn ngắm? Coi như đem cha phong làm chức quan thì có thể làm gì, làm cô linh linh Thần Linh, thật chẳng lẽ so với làm người tốt hơn sao?

Chờ chút, chức quan? Phương Hồng đột nhiên đứng lên, nhớ tới thứ gì, nhắc chân liền hướng ngoài cửa chạy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Diễm hóa quỷ sai

"Thiếu gia, thiếu gia người không sao chứ." Ngân Xuyên nhìn Phương Hồng đầu tiên là đập đầu mình, lại vừa là ôm đầu không nói, sau đó còn đoạt môn đi, không khỏi lo lắng nói. Nhưng là, vào lúc này, Phương Hồng đã sớm lao ra nhà, đối với nàng lời nói, là một chữ cũng không có nghe được.

"Phương lão tứ, người nói người làm sao lại đi, người lưu chúng ta một nhà này từ làm như thế nào sống nhé." Vừa mới đến gần Lão Tứ Thúc nhà, liền nghe được một tiếng bi thương tiếng khóc.

Lão Tứ Thúc trong nhà bần hàn, chỉ có mấy gian lụi bại cỏ tranh phòng, dùng đất sét đem vách tường hồ một tầng, có rất nhiều địa phương, đất sét đã bắt đầu tróc ra. Trong nhà cánh cửa bị tháo ra, dùng để có thả Lão Tứ Thúc thi thể.

Phương Hồng thấy, cái đó vĩnh viễn treo ngu ngơ nụ cười, vĩnh viễn sẽ không ngã xuống Lão Tứ Thúc ngã xuống. Trên mặt biểu tình có chút vận vẹo, khẽ nhếch miệng, tựa hồ cực kỳ thống khổ đáng về. Có thể tưởng tượng, Lão Tứ Thúc ở trước khi chết, được nhiều Đại Khó đau. Mà khi đó, chính mình lại còn ở ngủ say sưa.

Lão Tứ Thúc nằm ở Lão Tứ Thúc bên cạnh thi thể, một bên khóc, một bên nắm kéo Lão Tứ Thúc thi thể, bốn phía người thấy, đều là thở dài một hơi, sau đó đem đầu xoay đi qua.

Mà Lão Tứ Thúc hài tử kia, nếu như không có nhớ lầm lời nói, tên hần gọi Hồ Đầu. Cái đó tiểu gia hỏa lúc này đang ở một bên mờ mịt nhìn, tại sao mẫu thân muốn khóc? Tại sao cha còn đang ngủ? Hần trong cái đầu nhỏ nết, còn không biết cái gì gọi là bi thương.

Còn có bà mù bà, lúc này, đang ngồi ở ngưỡng cửa nơi đó, đầu tựa vào trên vách tường, trong đôi mắt không có một tia nước mắt. Bà mù bà đời này qua rất khổ, lúc còn tấm bé sau khi cha mẹ liền chết, là ăn Bách gia cơm lớn lên, sau đó lập gia đình, chồng ở Lão Tứ Thúc mười mấy tuổi thời điểm, cũng chết. Mà bây giờ, nàng con trai duy nhất, giống vậy cách nàng đi.

Không phải là nàng không muốn khóc, chẳng qua là qua nhiều năm như vậy, nàng nước mắt đã khóc khô.

Thấy như vậy cảnh tượng, Phương Hồng lần đầu tiên cảm thấy, chính hắn một Thần Linh cũng rất nhỏ bé, ở Sinh và Tử cái vấn đề trước, chính mình như thường không có năng lực làm.

"Thím, nén bi thương a, lão Tử hắn đi, còn có chúng ta đây." Phương lão tam đi tới bà mù bà trước mặt, nhỏ giọng khuyên lơn. Phương lão tam cùng Phương lão tam là chân chính đường huynh đệ, Phương lão tam cha và Lão Tử Thúc cha là chú bác quan hệ, cho nên hắn cũng phải kêu bà mù bà một tiếng thím.

Bà mù bà không có ứng tiếng, vẫn là không nhúc nhích.

"Lão Tử Thúc đây? Lão Tử Thúc người đi đâu?" Phương Hồng đột nhiên tỉnh lại, mình là đến tìm Lão Tử Thúc hồn phách, tại sao lại ở chỗ này không nhìn thấy hắn?

Hắn ở chung quanh dò xét một tuần, cũng không có phát hiện Lão Tử Thúc hồn phách chỗ. Dưới bình thường tình huống, Người chết sau khi, hồn phách ở nửa ngày bên trong thì sẽ không tiêu tan, chỉ có thể vô tri vô giác quanh quẩn tại chính mình Tử Vong địa phương.

Ở nơi này nửa ngày bên trong, sẽ có quỷ sai tới, Tử Vong Hồn Phách cho dẫn đạo, dẫn vào đến trong địa phủ. Nếu như vượt qua nửa ngày, trừ phi có cơ duyên xảo hợp, nếu không nhất định sẽ tiêu tan ở trong thiên địa.

"Thật là hồ đồ, Lão Tử Thúc là chết chìm, hồn phách khẳng định ở lại trong sông." Phương Hồng vỗ đầu một cái, chính mình thật đúng là trong vội vàng ra loạn, sau đó liền vội vội vàng vàng hướng gió xoáy nước sông đi.

Hắn đi tới bờ sông, tìm một gốc cây ẩm ngồi xuống, sau đó thần hồn trực tiếp từ thịt Khiếu bên trong nhảy ra, lộ vẻ xuất thần thân thể tới. Vừa hiển lộ xuất thần thân thể, hắn đối với toàn thân không chế gia tăng thật lớn, trong nháy mắt liền tìm tới Lão Tử Thúc hồn phách.

Bởi vì này mấy ngày vừa mới mưa to, gió xoáy nước lộ ra cực kỳ xiết, ở nơi này nhiều chút xiết nước sông chính giữa, Lão Tử Thúc hồn phách chính ngơ ngác đứng ở nước sông phía trên, cũng không nhúc nhích.

Người nếu như là bình thường Tử Vong, này hồn phách là không có có phần nửa ý thức, trừ phi ở khi còn sống có kỳ oan, mới có thể cất giữ một phần chính mình ý thức. Như vậy tồn tại, một loại bị kêu là ác quỷ.

Phương Hồng hướng phía trước bước ra một bước, cũng đứng yên ở nước sông trên.

"Lão Tử Thúc, ta bây giờ thần thông nhỏ, không có biện pháp đem ngươi cứu sống, nhưng là ta có thể đem ngươi chuyển hóa thành ta quỷ sai, mặc dù như vậy ủy khuất ngươi,

Nhưng cũng là không có làm Pháp Sự tình. Lão Tử Thúc... Nếu như ngươi không đáp ứng lời nói, có thể lắc đầu một cái." Phương Hồng nhìn Lão Tử Thúc hồn phách, rì rả rì rầm nói một Đại Thông.

"Hắc hắc, Lão Tử Thúc, ngươi không có lắc đầu, đó chính là đáp ứng, ta đây liền đem ngươi chuyển hóa thành quỷ sai." Phương Hồng lừa mình dối người cười một tiếng, sau đó đưa tay ở Lão Tử Thúc hồn phách phía trên nhẹ nhàng nhấn một cái, điểm binh thuật phát động, một đạo hương hỏa liền từ trong cơ thể hắn rút ra, trong nháy mắt không có vào đến Lão Tử Thúc trên người.

Rất nhanh, một lớp bụi mù mịt ánh sáng, từ trên người Lão Tử Thúc lộ ra. Vốn là, Lão Tử Thúc hồn phách bên trên mặc, hay là hắn trước khi chết bộ kia trần đầy băng y phục rách rưới, mà bây giờ, tầng này quần áo không dùng được biến hóa, biến thành một món màu đen tạo lệ phục, hẹp tay áo đóng dẫn, thắt lưng dây dưa tóc đen mang, trên đầu mang màu đen đỉnh nhọn cái mũ.

Trong hai tay hắn, phân biệt xuất hiện một cái đen Sắc Giới thước cùng với một cây màu đen ống khóa, tất cả đều ô trầm trầm, không có chút nào phản chiếu.

Sau đó một khắc, Lão Tử Thúc hai mắt mở ra, đầu tiên là một trận mê mang, sau đó trên mặt lộ ra sợ hãi thần sắc, hướng Phương Hồng quỳ lạy đi qua."Bái kiến thổ địa Đại lão gia, cảm tạ Đại lão gia ân tái tạo."

Ở Phương Hồng phát động điểm binh thuật thời điểm, liên quan trí nhớ cũng đã tiến vào Lão Tử Thúc trong đầu, hắn cũng minh bạch tiền nhân hậu quả, biết người này trước mặt chính là gió xoáy nước Thôn Thổ Địa Thần.

"Lão Tử Thúc, ngài làm cái gì vậy à?" Phương Hồng đem Lão Tử Thúc cho đỡ dậy, để cho trường bối cho mình quỳ xuống, đây chính là muốn tôn trọng, hắn cũng không dám được một lễ này.

"Lão Tử Thúc? Đại lão gia, ngài vì sao xưng hô như vậy ta? Ngài gọi ta Phương lão tứ là được." Lão Tử Thúc trên mặt lộ ra không hiểu biểu tình, thế nào thổ địa Đại lão gia xưng hô như vậy chính mình?

"Ta là Phương Hồng a, Lão Tử Thúc, ngài không nhận biết ta?" Phương Hồng có chút kỳ quái, chính mình mặc dù biến hóa thành Thần thân thể trạng thái, nhưng đáng về lại không có thay đổi, thế nào Lão Tử Thúc không biết mình?

"Cái gì? Đại lão gia ngài là ta Phương Hồng cháu?" Lão Tử Thúc lộ ra cố gắng hết sức giật mình, chính mình xa như vậy phòng cháu lại thành Thổ Địa

Thần, đây không khỏi quá không tưởng tượng nổi đi.

"Lão Tứ Thúc, người xem không rõ ta tướng mạo sao?" Phương Hồng hiếu kỳ hỏi.

"Ta chỉ có thể mơ hồ thấy ngài người mặc trang phục màu đỏ, ngoài thân có một vòng ngọn lửa, căn bản cũng không có thể nhìn chăm chú, nếu không con mắt sẽ bị bị phỏng đến." Lão Tứ Thúc đem mình thấy như nói thật một lần.

"Thì ra là như vậy." Phương Hồng gật đầu một cái, xem ra chính mình đối với phổ thông hồn phách thậm chí quý sai, có một loại Giai Vị phía trên áp chế, bọn họ căn bản là không có cách nhìn rõ ràng bản thân tướng mạo. Nói như vậy, tối hôm qua kia mấy tên côn đồ cắc kè cũng không thấy mình.

Nói chuyện cũng tốt, ngược lại không dễ dàng tiết lộ thân phận ta, Phương Hồng nghĩ như vậy đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Phương đà điều

"Lão Tứ Thúc, sau này ngài gọi ta Phương Hồng cho giỏi, danh hiệu Đại lão gia nhiều sinh phân nột." Phương Hồng hướng về phía Lão Tứ Thúc cười cười, chính mình xem như Lão Tứ Thúc nuôi lớn, nào dám để cho trưởng bối gọi như vậy chính mình nha.

"Cũng không dám, đây không phải là chiết sát tiểu nhân mà, Đại lão gia chính là Đại lão gia, xưng hô này làm sao có thể tùy tiện đổi đây." Lão Tứ Thúc đem đầu rung với trống lắc như thế, biểu tình cố gắng hết sức sợ hãi.

Phương Hồng đang khuyên nói mấy lần sau khi, Lão Tứ Thúc vẫn là giữ vững không chịu đổi lời nói, hần chỉ đành phải xóa bỏ. Chẳng qua là ở trong lòng suy đoán, có hay không này thần đạo bên trong, cấp bậc cố gắng hết sức thâm nghiêm, bên trên hạ cấp giữa có rõ ràng tôn ti.

"Nếu như vậy, ta đây cũng không miễn cưỡng, sau này người chính là gió xoáy nước Thôn quý sai, ở thôn trong phạm vi, người có thể tùy ý hành động, phụ trách giám sát trong thôn lớn nhỏ sự tình." Phương Hồng mặc dù là gió xoáy nước Thôn thổ địa, nhưng hần cũng không thể thời thời khắc khắc đem mình sự chú ý đặt ở thôn chính giữa, như vậy còn không bắt hần cho một chết a.

"Tôn Đại lão gia mệnh." Lão Tứ Thúc khom người chào, sau đó đáp ứng. Phương Hồng đối với hần có ân tái tạo, cho nên, hần ở kính cẩn sau khi, còn có mấy phần cảm kích.

"Ừ, Lão Tứ Thúc, còn lại cũng không có chuyện gì. Trở về nhìn một chút bà mù bà còn có lão Tứ Thẩm bọn họ đi..." Phương Hồng trong lòng, không khỏi lại nghĩ đến lúc trước ở Lão Tứ Thúc nhà thấy cảnh tượng, trong lòng hơi có chút ê ẩm.

Nghe lời này, Lão Tứ Thúc bỗng nhiên liền sững sốt, trên mặt tựa hồ bị ngu đốt một lớp bụi, cố gắng hết sức âm đạm. Người chết sau khi, là không có cách nào khóc, dù là thành quý sai cũng không được. Có thể tưởng tượng, nếu như hần bây giờ còn có nhục thân, nhất định đã sớm lệ rơi đầy mặt đứng lên.

Phương Hồng theo Lão Tứ Thúc đi về, hai người một là Thổ Địa Thần, một là quý sai, trên không trung phiêu phiêu đăng đăng, mượn sức gió, chốc lát liền chạy tới Lão Tứ Thúc nhà.

"Mẹ..." Thấy chính nghiêng người dựa vào đến trên vách tường bà mù bà, Lão Tứ Thúc trong lòng đau buồn sâu hơn, một cái liền quỳ xuống trước mặt nàng, đầu dùng sức trên đất đập đầu mấy cái.

Hần là quý sai, thân thể không có chút nào sức nặng, thế nào đập đầu bên ngoài người cũng sẽ không chút nào biết được, thậm chí không dùng được có người từ trong thân thể của hần đi qua.

"Lão Tứ, nhà ta lão Tứ trở lại..." Bỗng nhiên giữa, bà mù bà con mắt đột nhiên trợn to, kia màu xám mù mịt trong con mắt, mơ hồ thoáng qua một tia trong suốt, mờ mịt hướng về phía trước mặt hồ.

"Thím, lão Tứ hần đi, đã đi." Phương lão tam vội vàng làm yên lòng bà mù bà, trong lòng chính là than thở, đây coi là là chuyện gì mà, con trai chết, lão nương điên, sau này một nhà này già trẻ có thể làm sao sống sống nhé.

"Lão Tứ a, người đã về rồi, mẹ rất tốt, ta biết người là hiếu thuận hài tử, không yên lòng mẹ..." Bà mù bà bất kể Phương lão tam, như cũ nhìn chăm chăm trước mặt chỗ trống, tựa hồ có thể thấy con mình đáng về.

"Con trai bất hiếu, con trai bất hiếu a..." Lão Tử Thúc thấy như vậy một màn, chỉ cảm thấy tim như bị đao cắt, nhưng hắn lại không có năng lực làm, chỉ có thể ở không đứng được dập đầu đến đầu. Có lẽ chỉ có dập đầu, mới có thể làm cho hắn còn dễ chịu hơn một chút.

Như vậy cảnh tượng, Phương Hồng cũng nhìn không được nữa, ý nghĩ động một cái, Thần Khu liền tự động tiêu tan, sau một khắc, hắn dựa ở dưới cây lớn nhục thân liền mở ra con mắt.

Ở mở mắt ra sau khi, Phương Hồng có chút mờ mịt. Hôm nay sự tình cho hắn xúc động rất lớn, có lẽ chết một người người, đối với (đúng) người khác mà nói, là một kiện nhỏ nhặt không đáng kể sự tình, nhưng đối với kia nhất gia tử mà nói, lại phảng phất Thiên Thập như thế.

Hắn hôm nay có thể đem Lão Tử Thúc điểm hóa là quỷ sai, nhưng là, sau đó thì sao? Chẳng lẽ hắn có thể đủ đem tất cả mọi người đều điểm hóa là quỷ sai sao? Hắn mặc dù là Thần Linh, nhưng là Thần Linh cũng không phải không gì không thể.

"Coi là, suy nghĩ nhiều như vậy làm gì, ta an tâm Ngồi ăn rồi chờ chết liền có thể, thao phần này tâm làm gì." Phương Hồng ở quán quít một phen sau khi, đột nhiên tự giễu cười, mình chính là một cái không có bản lĩnh gì tiểu * dù là thành Thổ Địa Thần, cũng thay đổi không thứ gì, cần gì phải tìm cho mình phiền toái nhiều như vậy đây.

Hắn lừa mình dối người đem những thứ này sự tình cho quên đi, lần nữa làm một lần phương đà điểu.

Cho tới nay, hắn đều không có gì vĩ Đại Lý nghĩ, tự có mấy trăm mẫu ruộng tốt, trong huyện còn có một chút cửa tiệm, đủ chính mình đầy đủ sung túc sống hết một đời. Cái gì thành công, quang tông diệu tổ, đều không tại hắn cân nhắc bên trong. Lại nói, hắn chữ to không nhận biết mấy cái, lại không phải là cái gì con dòng cháu giống, thế nào ra mặt a.

Phương Hồng chậm rãi ở trên đường đi bộ, cũng không có bất kỳ con mắt, đi tới nào tính kia.

"Giá." Nhưng vào lúc này, phía sau hắn truyền tới xa mã hành chạy thanh âm, hắn theo bản năng liền hướng bên cạnh có chút nhường một cái.

Kéo xe là một tào hồng sắc Nô Mã, cổ lớn đại, bốn chân khỏe mạnh, vừa vận dùng để kéo xe. Phía sau là một tiết buồng xe, ở trước mặt ngồi một cái trung thực hán tử, đang dùng roi quất ngựa.

Vốn là, Phương Hồng cũng không có để ý, nhưng ở xe ngựa đến gần bên cạnh hắn thời điểm, có chút lắc lư một chút, buồng xe rèm có chút mở ra một chút, hắn thấy một tấm có chút âm trầm mặt, chính trực thẳng nhìn hắn.

Tấm này gương mặt cùng Hứa Húc Phong có năm phần mười tương tự, tuổi chừng ở bốn mươi trên dưới, nhìn hắn bộ dáng, hắn là Hứa Húc Phong cha của hắn. Tại hắn phía sau, mơ hồ còn có một cái khác gầy một chút bóng người, ước chừng chính là Hứa Húc Phong. Hứa gia vốn là không phải là gió xoáy nước thôn nhân, là mấy năm trước mới dời tới, làm việc luôn luôn khiêm tốn, Hứa Húc Phong cha của hắn rất ít lộ diện, Phương Hồng cũng chỉ gặp qua mấy lần, tên thật giống như tên gì Hứa Quang Tổ.

"bà nội, dám trừng ta?" Phương Hồng như thế nào cái loại này cam nguyện thua thiệt tính tình, không chút do dự trừng mắt ngược trở về. Con trai của người bị ta cả điên, có tin ta hay không đem người cũng cả điên?

Bị Phương Hồng trừng một cái như vậy, Hứa Quang Tổ trên mặt càng thêm khó coi, cơ hồ muốn chảy ra nước. "Nông thôn Ngoan Đồng, không biết lễ phép." Hắn đem rèm cho kéo, sau đó lạnh rên một tiếng.

"Ta tưởng là ai đâu rồi, nguyên lai là Hứa người điên cha hắn?" Nhìn đối phương đem rèm kéo lên, Phương Hồng bĩu môi một cái, thanh âm không che giấu chút nào. Ở Lão Tử địa bàn cho Lão Tử vậy sắc mặt, người lá gan rất béo tốt nha.

"Dừng xe!" Hắn lời này vừa ra, từ trong xe ngựa, liền truyền tới một tiếng quát chói tai, sau đó xe ngựa liền vững vàng dừng lại. Ngay sau đó, xe ngựa rèm liền một cái vén lên.

"Tiểu tử, ngươi vừa mới nói cái gì?" Hứa Quang Tổ đầu từ trong xe ngựa lộ ra đến, nhìn thẳng Phương Hồng, trong ánh mắt hàm chứa một tia lẫm nhẫm mỉa vị.

Hắn đối với mình này con trai nhỏ ôm rất lớn kỳ vọng, ai có thể nghĩ lại bị trước mắt xã này trong vô lại Ngoan Đồng cho làm điên, mà bây giờ tiểu tử này lại còn dám tới chọn chính mình vết sẹo, làm sao không để cho hắn tức giận lẫn lộn.

"Ngươi kêu ta một tiếng cha, ta sẽ nói cho ngươi biết." Phương Hồng làm sao sẽ bị đối phương cho hù dọa, lập tức cười hi hi nói. Hắn này kẻ đáng ghét bản lĩnh, đã bị hắn luyện đến lô hòa thuần thành, chỉ cần đắc tội hắn, quần người thân phận gì, ta đều được (phải) chán ghét người xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triệu Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Mâu thuẫn

"Trẻ em, ngươi nói những gì đó!" Hứa Quang Tổ nơi nào thấy qua bức này vô lại thù đoạn, chỉ cảm thấy trong lồng ngực khí tức hơi chậm lại, vô cùng khó chịu.

"Chỉ đùa một chút, ngươi phải cho ta làm con trai, ta còn không muốn đâu rồi, đây không phải là để cho ta còn trắng dựng một cái suy nghĩ không bình thường Tôn Tử chứ sao." Phương Hồng là ai? Nhiều năm như vậy, miệng lưỡi đã sớm luyện ra, đặc biệt thích thọt ngươi chỗ đau. Có câu nói đánh người không đánh mặt, hấn lại đặc biệt đánh mặt.

"Hỗn trướng..." Hứa Quang Tổ trong ngày thường tiếp xúc, đều là một ít có uy tín danh dự tồn tại, coi như mọi người giữa có cái gì xấu xa, cũng sẽ không ngay mặt vạch mặt. Đối mặt Phương Hồng nhỏ như vậy còn đồ, hấn cũng không biết nên ứng đối ra sao.

"Ha ha ha, con trai không bán linh, Lão Tử cũng không bán linh, có năng lực chịu cứ tới đây đánh ta, không năng lực rút ngay mờ." Phương Hồng cho tới bây giờ đều là cái loại này chịu không nổi tính tình Cách, ngươi cắn ta một cái, ta liền muốn trả lại ngươi thập bội.

Hứa Quang Tổ thân thể khí không ngừng run rẩy, nhưng là, hấn thật đúng là không có cách nào đi xuống đánh người, một mặt, hấn tự xưng là đi học người, làm sao có thể làm động thủ như vậy thô lỗ sự tình. Và lại, nơi này là gió xoáy nước Thôn, họ Phương người ta rất nhiều, nếu là hấn dám động thủ, những người đó trực tiếp có thể dùng nước miếng đem hấn chết chìm.

"Ngươi chờ đó! Chúng ta đi." Hứa Quang Tổ biết, chính mình hôm nay không làm gì được tiểu tử này, liền thả một câu lời độc ác, để cho phu xe lái xe ngựa rời đi.

"Chấn nhiếp thuật!" Ở xe ngựa liền muốn khởi bước thời điểm, Phương Hồng lặng lẽ hướng trước mặt một chút, chấn nhiếp thuật phát động, một đạo vô hình ba động đánh vào kia thất Nô Mã trên người.

"Tê ngang." Đầu này vẫn luôn rất ngoan ngoãn ngựa, đột nhiên giữa hí dài một tiếng, vó trước nhảy lên thật cao, sau đó giống như là điên như thế hướng trước mặt chạy gấp đi qua.

Xã này đang lúc đường mòn nguyên bản là không dễ đi, khanh khanh oa oa. Xe ngựa tốc độ một nhanh, toàn bộ buồng xe điên đất thiếu chút nữa bay lên.

"Con súc sinh này điên sao! Nhanh lên một chút khiến nó dừng lại." Từ bên trong buồng xe, không dừng được truyền tới tiếng va chạm, sau đó còn có Hứa Quang Tổ kinh hoàng thất thố tiếng kêu.

"Ha ha ha." Phương Hồng thấy như vậy một màn, tứ vô kỵ đàn cười lớn, hấn nguyên Bản Nhân là hôm nay sự tình, tâm tình có chút không lạnh lẽo, trải qua như vậy nháo trò, tâm lý ngược lại thoải mái không ít.

Về đến nhà, chỉ có Ngân Xuyên ở nhà, Phương Đại Nguyên cùng A Tài A Quý đều đi Lão Tử Thúc nhà hỗ trợ. Mặc dù hai nhà liên hệ máu mủ đã khá xa, nhưng Lão Tử Thúc trong nhà cùng Phương phủ hay lại là đi tương đối gần, nếu không Phương Đại Nguyên cũng sẽ không đem Phương Hồng giao cho Lão Tử Thúc mang.

Thẳng đến ngày gần đen, Phương Đại Nguyên mới một mới dẫn A Tài A Quý trở lại. Bởi vì Lão Tử Thúc chết đột nhiên, cái gì cũng không có chuẩn bị, hơn nữa Lão Tử Thúc trong nhà nghèo khó, đi đi lại lại thân thích cũng không nhiều, Phương Đại Nguyên phải làm sự tình một đồng lòng.

"A Tài, ngươi ngày mai mang vài người đi một chuyến trong thành, mua một cái quan tài trở lại, này tạm thời đánh quan tài sợ là không kịp." Như hôm nay khí tương đối nóng bức, nếu như không nhanh điem hạ táng, thi thể rất nhanh thì có thể hôi.

"Dạ, lão gia." A Tài gật đầu một cái, sau đó dẫn A Quý lui xuống đi. Hai người bọn họ dưới bình thường tình huống rất ít nói, nhưng là làm việc chưa bao giờ lơ là, cơ hồ sẽ không ra khỏi không may.

"Cha, ngươi trở lại." Phương Hồng đang ngồi ở gian nhà chính trong, nhìn Phương Đại Nguyên đi vào, liền liền vội vàng đứng lên nói.

"Thế nào? Ngươi có sự tình tìm ta sao?" Hấn cũng biết Phương Hồng tính khí, nếu như không có sự tình tìm chính mình, hướng trong phòng trốn còn không kịp đâu rồi, làm sao biết chủ động với chính mình tiếp lời.

"Lão Tử Thúc chết, lão Tử Thảm một nhà sợ là liền khổ sở, ta nghĩ rằng... Nhà chúng ta có phải hay không giúp bọn hấn một chút." Phương Hồng do dự một chút, sau đó mở miệng nói.

Hấn với Lão Tử Thúc là có cảm tình, bất quá, Lão Tử Thúc người này rất quật cường, chưa bao giờ chịu tiếp nhận người khác hỗ trợ. Cho nên, lúc trước dù là Phương Đại Nguyên nguyện ý tài trợ hấn, hấn đều không chịu tiếp nhận.

"Không được." Phương Đại Nguyên đem Ngân Xuyên đưa lên uống trà một cái, sau đó chậm rãi nói.

"Tại sao? Chúng ta nếu như không giúp lão Tử Thảm một nhà, bọn họ là không sống nổi."

"lão Tứ Thảm tình trạng thân thể không khỏe, Lão Tứ Thúc là trong nhà duy nhất sức lao động, hấn đảo sau khi, người một nhà liền không có bất kỳ nguồn kinh tế.

"Người lão Tứ Thảm thủ tiết ở nhà, nếu như ta bỏ tiền tài trợ, tiếng tên này truyền đi khó nghe." Phương Đại Nguyên như cũ không mặn không nhạt nói, sự chú ý thậm chí vẫn luôn dừng lại ở trong chén trong nước trà.

"Danh tiếng trọng yếu hay lại là mạng trọng yếu? Đây chính là một nhà già trẻ?" Phương Hồng cảm thấy có chút không thể nói lý, đây chính là liên quan đến ba cái nhân mạng, vẫn còn so sánh không phải một cái hư vô phiêu miểu danh tiếng?

"Đương nhiên là danh tiếng trọng yếu." Phương Đại Nguyên rốt cuộc buông xuống chén trà, sau đó nhìn Phương Hồng, cố gắng hết sức nghiêm túc nói.

"Máu lạnh!" Phương Hồng trực tiếp té câu nói tiếp theo, sau đó quay đầu bước đi. Đồi thành đi vắng, hấn là vụn vụn không dám làm như vậy. Nhưng hấn hôm nay lại nghĩa vô phản cố làm như vậy. Bởi vì đây là cuộc đời hấn, lần đầu tiên nghĩ (muốn) nghiêm túc làm một lần chuyện tốt.

Hấn tâm lý đã quyết định chủ ý, các người đã không chịu trợ giúp lão Tứ Thảm một nhà, ta đây liền chính mình đi trợ giúp. Ta nhưng là Thổ Địa Thần, cũng không tin không có người Phương Đại Nguyên, ta còn được không chuyện.

"Tiếng người đáng sợ a." nhìn Phương Hồng bóng lưng, Phương Đại Nguyên không có chút nào tức giận, ngược lại có một chút thương thức. Chính hấn một con trai, mặc dù có lúc nghịch ngợm một chút, nhưng là bản tâm nhưng là hiền lành.

Chẳng qua là, nghĩ (muốn) còn chưa đủ sâu xa, quả phụ trước cửa thị phi nhiều, nếu như hấn Phương Đại Nguyên đi tài trợ Phương lão tứ một nhà, bị tổn thương không chỉ có riêng là hấn Phương Đại Nguyên danh tiếng, còn có lão Tứ gia đệ muội danh tiếng. Nay danh tiếng xấu một khi truyền đi, vậy đề cho lão Tứ gia đệ muội, còn có Hồ Đầu nên như thế nào qua? Nay cô nhi quả mẫu, còn lôi kéo một cái mặt mù bà bà, cũng không thể dờn khỏi thôn đi.

"A Tài." Ở Phương Hồng sau khi đi, hấn một tiếng hò hét, nguyên bản đã lui ra A Tài, liền bước chậm đi tới, cung kính đứng ở Phương Đại Nguyên trước mặt.

"Thiếu gia lớn lên, từ hôm nay trở đi, mỗi tháng cho phát nhất quán tiền lương." Phương Đại Nguyên bình thản nói.

"Là lão gia." A Tài gật đầu một cái, đem việc này đáp ứng đến, sau đó đứng dậy cáo lui, rồi đi gian nhà chính.

Mà trở lại gian phòng của mình Phương Hồng, nhưng không biết nơi này phát sinh sự tình. Nếu như không phải là Thần Khu trạng thái, hấn không thể nào thời thời khắc khắc giám sát đến thôn, một loại chỉ có đối với hấn gặp nguy hiểm sự tình, hấn có thể đủ trước thời hạn cảm ứng được.

Hấn trở về phòng sau liền hướng trên giường một chuyển, bắt đầu suy nghĩ, như thế nào mới có thể lấy được một khoản tiền đây? Nói thật, để cho hấn trộm cắp tạm được, để cho hấn nghĩ biện pháp kiếm bạc trắng, vậy thì khó khăn. Hấn ghen nửa ngày, trừ thả cái rắm, còn lại không có gì cả thả ra.

"Chẳng lẽ muốn đi trộm tiền sao? Ta là Thổ Địa Thần, nhà ai có bao nhiêu tiền ta cũng rõ ràng là gì, chỉ là như vậy không khỏi quá không đạo đức, nhà ai tiền cũng không phải gió lớn thổi tới." Phương Hồng suy nghĩ chuyển nửa ngày, cuối cùng lại quay lại đến trộm cắp phía trên đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Lòng Dạ Đàn Bà Là Độc Ác Nhất

Phương Hồng suy nghĩ chuyển động nửa ngày, cũng không có nghĩ ra được một ý kiến hay. Trong ngày thường chiều cô chơi bồi lêu lổng, trộm cắp, đến đứng đắn thời điểm, một chút biện pháp tốt cũng ghen không ra.

"Bà nội, quả thực không được, Lão Tứ phải đi săn thú, bằng vào ta chán nhiếp thuật, dù là một cái mãnh hổ cũng có thể cho người đánh tới." Phương Hồng không biết lấy ở đâu mê chi tự tin, đem chân hướng trên đầu che một cái, sau đó liền ngủ thật say.

Hôm nay suy nghĩ động hơi nhiều, ừ, ngủ sớm một chút tương đối khá. Không cần phải nói, phương đã điều đà điều thuộc tính một lần nữa phát động, gặp phải không thể giải quyết sự tình, liền bắt đầu trốn tránh.

Không thể không nói, ngũ Giác Chân là một cái rất tốt né tránh vấn đề phương pháp. Tại chính mình trong mộng, Phương Hồng nằm mơ thấy rất nhiều thật nhiều tiền, mỗi một người đều dài chân, hướng trong túi tiền của mình nhảy.

"Hắc hắc, tiếp tục nhảy, tiếp tục nhảy, có còn tiền hay không? Nhanh lên một chút tới." Phương Hồng trong túi nhét đầy tiền, hấn liền đem chính mình

quần áo cởi, để cho tiền hướng bên trong nhảy.

"Ô ô, không... Không..." Hắn đang chờ đợi càng nhiều tiền nhảy qua tới đâu rồi, đột nhiên, nghe được một cái nứt nẻ, đang kêu đến không không.

"Xui, xui, là ai đang kêu chưa?" Phương Hồng lập tức mất hứng, một bên đem tiền hướng chính mình trong quần áo lay, một bên cẩn thận nhìn chung quanh.

"Ô ô, không, không." Thanh âm kia lại vang lên, nhưng là lại không thấy được bóng người. Mà theo thanh âm kia, nguyên Bản Nhất người người hoạt bát đồng tiền, dần dần thiếu.

"Ta tiền, đừng chạy!" Phương Hồng nhìn một cái tiền thiếu, con người cũng sắp đổ. Đây đoạt người tiền tài, giống như giết Nhân Phụ mẫu, quá mức, lập tức cao vút kêu một tiếng.

"Ây..." Phương Hồng một cái ngồi dậy, xoa xoa đỏ lên con mắt, cố gắng hết sức hậm hực liếc mắt nhìn bốn phía. Bà nội, lại đang nằm mơ.

Hắn nhìn một chút bên ngoài, trời đã sáng, nhu hòa ánh mặt trời từ ngoài nhà chiếu vào. Xem ra lại vừa là một rất đẹp trời, phỏng chừng này mưa dầm cuối kỳ sắp hết.

"Không... Xèo xèo... A Hoa người làm sao lại chưa?" Phía ngoài phòng, truyền tới Ngân Xuyên khóc thút thút thanh âm, đang khi nói chuyện, vẫn còn ở không dùng được rút ra rút ra, lộ ra cố gắng hết sức thương tâm.

"Ngân Xuyên, sáng sớm bên trên người phản nản cái gì? Còn có nhường hay không người ngủ?" Phương Hồng táp đến giường, phủ thêm một bộ quần áo, đi ra cửa bên ngoài.

"Thiếu gia... A Hoa không." Ngân Xuyên lộ ra cố gắng hết sức ủy khuất, thấy Phương Hồng tới hỏi, liền cảm giác càng thương tâm.

"Cái đó, A Hoa là ai?" Phương Hồng có chút không sờ được đầu não, thôn này trong có người kêu A Hoa? Không thể nào, ta vừa mới tăng lên qua gió xoáy nước Thôn khí vận, làm sao có thể liên tiếp xảy ra ngoài ý muốn?

"A Hoa là cái kia gáy gà trống, thiếu gia hôm nay người có phải là không có nghe được A Hoa gáy." Ngân Xuyên nói một chút đến đây, nước mắt lại ào ào chảy xuống.

"Ta làm chuyện gì đâu rồi, không phải một cái gà trống sao, mua nữa cái không phải sao?" Phương Hồng còn tưởng rằng là bao lớn sự tình đâu rồi, nguyên lai chính là cái này a.

"Ô ô ô." Ngân Xuyên cong miệng lên, lần nữa khóc lên.

"Được rồi, được rồi, thật là sợ người, ta cảm thấy được (phải) đi, A Hoa khả năng xuyên môn đi, nếu không chúng ta đến cách vách tìm một chút?" Mặc dù Phương Hồng cảm thấy Ngân Xuyên có chút tiêu đề đại tồ, nhưng là không nhìn được nàng khóc, liền an ủi nói.

"Không tìm được, A Hoa đã chết, nó bị da vàng từ cho ăn, ổ gà trong còn có vết máu." Ngân Xuyên lắc đầu một cái, trong thôn thường xuyên sẽ có da vàng sắp tới chiều cổ, một loại ổ gà trong có máu, kia tám chín phần mười chính là da vàng từ liên quan (khô).

"Như vậy a, ta đây cũng không biện pháp." Phương Hồng gỡ đầu một cái, gà đều bị ăn, chẳng lẽ còn có thể để cho da vàng từ phun ra? Đoán chừng bây giờ đã sắp thành một đồng phản tiện đi.

"Ô ô ô." Lần này, Ngân Xuyên ngồi chồm hổ xuống, đem đầu chôn ở trong cánh tay, khóc càng thêm lớn âm thanh.

"Được, thiếu gia ta giúp người báo thù, ta thay người bắt được cái kia da vàng từ." Phương Hồng cảm thấy có chút đau răng, thật là đảo tám đời huyết mồi, lại than thương như vậy tên nha hoàn.

"Thiếu gia, xèo xèo... Người nói thật sao?" Ngân Xuyên ngẩng đầu lên, rút ra rút ra hai cái, con mắt còn có chút đỏ lên.

"Nam tử hán đại trượng phu, làm sao biết nói láo? Bất quá, thiếu gia ta đói, người cho ta đi kiếm ăn chút gì đó đi." Phương Hồng người này, không có gì khác khuyết điểm, chính là sĩ diện hảo, tràn đầy tự tin vô ngược nói.

"Ta đây phải đi." Ngân Xuyên dùng sức gật đầu một cái, sau đó một đường chạy chậm, vào phòng bếp, bắt đầu nhanh lên. Hôm nay Phương Đại Nguyên sáng sớm liền dẫn A Tài A Quý hai người cho Lão Tứ Thức làm tang lễ đi, này điểm tâm còn không có làm.

"Ta muốn ăn lạc bính, nhiều hơn điểm hành lá cắt nhỏ, nhiều hơn điểm muối." Phương Hồng gân giọng, hướng trong phòng bếp kêu một tiếng. Đám này người bắt da vàng từ, cũng không thể làm không công a.

"Há, tốt." Ngân Xuyên thanh âm từ trong phòng bếp truyền tới.

"Ai, nữ nhân này nột, chính là phiền toái, không phải là một cái gà trống sao? Còn để cho Lão Tứ đi báo thù, ta nhưng là đường đường Thổ Địa Thần, nói ra ngà không mất mặt?" Phương Hồng công lấy sau lưng tay nhỏ, khề thờ dài một tiếng, mặt đầy u buồn.

Nhưng là, ở nửa nén hương sau khi.

"Ô ô, ăn ngon thật, Ngân Xuyên, tay nghề người tiến bộ không ít a..." Phương Hồng nắm một khối bị cắt thành hình tam giác lạc bính là trong miệng liều mạng bỏ vào, vừa ăn, còn vừa phát ra tấp tấp thanh âm.

Này lạc bính là dùng thượng đẳng tiểu mạch mài làm bún bột làm tài liệu, sau đó ngâm nước, điều tra trừ hi phải ngay mặt hồ. Ở hồ nhảo trong, Ngân Xuyên cấu tứ sáng tạo đánh lên hai khóa trứng gà, làm cho cả hồ nhảo hiện lên một tầng vàng óng ánh màu vàng.

Ở đem nồi sất lớn đốt nóng sau khi, ở nồi sất mặt ngoài đặt lên một tầng thật mỏng dầu, sau đó đem hồ nhảo đều đều trải lên đi, lại vãi lên một tầng hành lá cắt nhỏ. Lạc tốt sau khi, độ dày thích đáng, bánh bột da là khô vàng sắc, phía trên còn nạm viên viên hành lá cắt nhỏ, cố gắng hết sức Khả Nhân. Mùi vị cũng quả thực là mê người, cách thật xa cũng có thể ngửi được.

"Người cứ yên tâm đi... Tấp tấp... Thiếu gia ta khẳng định giúp người bắt kia da vàng tử, sau đó đem nó tóa cốt dương hồi, báo thù cho A Hoa... Ai, người còn khác (dùng) không tin... Tấp tấp... Ta nói được là làm được." Phương Hồng có đồ ăn ngon (ăn ngon), liền bắt đầu đắc ý vong hình. Vén tay áo lên, vỗ ngực nói, đặc biệt anh hùng khí khái. Dĩ nhiên, đang khi nói chuyện sau khi, cũng không quên đem lạc bính hương trong miệng nhét.

"Không, thiếu gia, ta muốn đem da vàng tử buộc ở ổ gà bên trên, khiến nó ngày ngày thấy những thứ kia con gà con, nhưng chính là không ăn được, tham chết nó." Có lẽ là A Hoa Tử Vong, để cho Ngân Xuyên tâm tình tương đối kích động, ở Thành Đạo nam buồng xuống hào ngôn thời điểm, nàng cũng có một cái ý nghĩ của mình.

Phương Hồng ăn bánh bột động tác chính là hơi chậm lại, sau đó dùng con mắt nhìn qua liếc về liếc mắt Ngân Xuyên. Hắn bỗng nhiên có chút tự ti. Bà nội, làm nhiều năm như vậy còn đồ các kếp, đều đang làm không, ta thế nào cũng không có nghĩ tới ác độc như vậy chứ ý đây?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Da vàng tử

Ăn uống no đủ, Phương Hồng lười biếng kéo một cái băng ngồi nhỏ, cứ như vậy ngồi ở trong sân phơi thái dương. Nhỏ như vậy thời gian, thật là thoải mái nốt, người nói điều này khiến người ta thế nào đi lên?

"Ồ? Lấy ở đâu oán khí? Thật là nặng a." Hắn chính híp mắt, thư thư phục phục tiêu com đầu rồi, bỗng nhiên giữa, cảm giác mình cổ chợt lạnh, cũng hiện lên nổi da gà.

Hắn vội vàng xoay người nhìn lại, phát hiện Ngân Xuyên đứng ở bên cạnh chọn đến rau hẹ, một bên chọn đến, còn vừa dùng con mắt nhìn mình chăm chăm.

"Ho khan khục..." Phương Hồng có chút ngồi không yên, người lại không thể ngừng một chút, ta mới vừa com nước xong, lại không thể để cho ta nghỉ ngơi một chút?

Mà câu trả lời chính xác là được... Không thể. Mặc dù Ngân Xuyên không nói câu nào, nhưng là này cách ứng người bản lĩnh nhưng là nhất tuyệt, nàng muốn cho người làm gì, chưa bao giờ sẽ rõ nói, nhưng biết dùng Ai Oán Nhân thần nhìn người, cho người vô lực chống đỡ.

Phương Hồng chỉ đành phải chạy trời chết, chặt vật từ nhỏ trong viện chạy ra ngoài.

Thật ra thì đầu rồi, bắt da vàng tử ngược lại cũng không phải cái gì rất khó khăn sự tình, chỉ cần không phải quá đàn, cũng có thể nắm giữ này bất kỹ thuật. Nhưng là, cho tới nay, đều có Hoàng Đại Tiên đồ Đại Tiên tin đồn, thôn nhân cũng không làm sao dám bắt da vàng tử.

Cho nên, cái này cũng giúp Trường Hoàng da Tử Uy gió, thường thường sẽ từ trên núi đi xuống tổng tiền. Đến thu đông đang lúc, càng là phách lối, bọn họ sẽ trực tiếp ở thôn chung quanh đào thành động, đối bụng, thì tùy tìm một gia đình ăn một bữa thỏa thích.

Dựa theo da vàng tử tập quán, thích dọc theo góc tường đi. Cho nên, chỉ cần người xem một chút nơi nào góc tường có vết trầy, cũng biết nơi nào có da vàng tử qua lại. Nếu như không có góc tường, thì nhìn nơi nào trên mặt đất có thức ăn cận bã, phần tiện cùng dấu chân. Da vàng tử đi tiểu rất tao, phần tiện là màu đen đường thứ, đặc thù rất rõ ràng, chỉ cần theo những thứ này tìm đi qua, nhất định có thể tìm tới nó ồ.

Đương nhiên, nếu như là thuần thực thợ săn, cũng không cần phiền toái như vậy, trực tiếp làm cho mình chó săn dọc theo mùi, rất nhanh thì có thể tìm kiếm đến kỳ ồ.

Bây giờ Phương Hồng, là càng thuận lợi, toàn bộ gió xoáy nước Thôn đều là hắn phạm vi quản hạt, dùng bảo là một cái da vàng tử, chính là một cái cứt

xác Bọ Ngựa, cũng dừng nghỉ chạy thoát hẩn giám sát.

Phuong Hồng trong hai mắt, mơ hồ toát ra một tia thần quang, ánh sáng giống như ánh nến một loại toát ra, để cho hẩn vốn là không có gì đặc sắc bộ mặt, nhiều mây phân yêu dị.

Mà hẩn tầm mắt, chính là có ở đây không ở phát triển. Hẩn bây giờ là người thân thể trạng thái, không thể so với Thần Khu, không thể nhất niệm liền không chế gió xoáy nước Thôn. Bất quá, coi như như thế, hẩn dò xét tốc độ cũng không chậm.

Chẳng qua là mấy cái hồ Hấp Công phu, trong mắt của hẩn thần quang đột nhiên tắt, trên mặt xuất hiện vẻ ngạc nhiên, sau đó trên người lên một lớp da gà, có chút lâm bảm nói, "Bà nội, thôn chúng ta lại có nhiều như vậy da vàng tử."

Ngay vừa mới rồi, hẩn lục soát toàn thôn, tìm da vàng tử tung tích. Hẩn ở trong thôn, lại phát hiện hơn 100 con da vàng tử, có ở trong đồng ruộng làm ổ, có ở người ta phía sau nhà làm ổ, khoa trương nhất là một nhà bỏ hoang trong phòng, hẩn lại phát hiện không thấp hơn năm mươi con da vàng tử.

Suy nghĩ một chút cái đó tình cảnh, một gian đen ngòm phòng cũ từ trong, chiếm cứ năm mươi, sáu mươi con trong ánh mắt hiện lên xanh mon mồn ánh sáng da vàng tử, tuyệt đối cố gắng hết sức quý dị cùng sầm nhân.

"Rốt cuộc phát sinh cái gì sự tình? Tại sao trong thôn da vàng tử nhiều như vậy?" Phuong Hồng xoa xoa cánh tay mình, đem trên tay mình nôi da gà cho cọ sát.

"Đúng, ta nghĩ ra rồi, lần trước ở trong miếu đồ nát, ta cũng thấy một cái da vàng tử, cơ hồ là tầm thường da vàng tử gấp mấy lần, chẳng lẽ nói, thôn chúng ta có cái gì đặc biệt địa phương, đặc biệt bồi dưỡng da vàng tử?" Hẩn bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện khác, liền không nhận được liên hệ với nhau.

"Thật đúng là mẹ hẩn xui, nghe nói qua sản xuất nhiều trái cây, cũng nghe qua sản xuất nhiều lương thực, còn chưa từng nghe qua sản xuất nhiều da vàng tử. Coi là, vốn Đại lão gia đại nhân có đại lượng, sẽ không so đo với các người. Chỉ cần các người an an ổn ổn làm sức sinh, ta cũng không phải làm khó các người." Phuong Hồng ở trong tối kêu mấy tiếng xui sau khi, liền vác lấy tay, đem chuyện này cho quên đi.

Ngược lại nhìn nhiều chút da vàng tử đáng về, ở chỗ này chiếm cứ cũng không phải một ngày hay hai ngày, nếu trong thôn cũng không có phát sinh đại sự gì, vậy thì không cần phải đi gây khó khăn bọn họ.

Đương nhiên, hẩn là sẽ không thừa nhận mình là bởi vì sợ những thứ kia da vàng mà phạm kinh sợ...

Nếu nhiều như vậy da vàng tử ở nơi này, vậy thì dễ lắm, ngược lại Ngân Xuyên cũng không biết là thế nào chỉ da vàng tử giờ trở quý, hẩn chỉ cần tùy tiện tóm được một cái, xách trở về giao nộp là được.

Để cho hẩn đi cái đó bỏ hoang trong phòng bắt da vàng tử hẩn không dám, nhưng là, đối phó những thứ kia lạc đàn, hẩn vẫn không thành vấn đề.

Phuong Hồng nhanh nhận thông suốt, liền chạy đến Điền bên. Lúc này, bát phân sóng gió đã qua không sai biệt lắm, không thiếu nông người đang ở trong đồng ruộng vội vàng.

"Phuong thiếu gia tới rồi." Hẩn dọc theo bờ ruộng tìm kiếm đến da vàng tử đào thành động, mà dọc theo đường đi đi tới, không dừng được có nông dân đứng thẳng người, cùng Phuong Hồng chào hỏi.

"Mọi người khổ cực." Phuong Hồng cũng hướng những người đó cười cười.

Thôn này trong có gần một nửa ruộng đất, đều là nhà bọn họ, những thứ kia chào hỏi hẩn người, tất cả đều là nhà bọn họ tá điền. Bất quá, mặc dù những người này là tá điền, lại cũng không có nghĩa là là nhà mình người làm, không chỉ có không thể tùy ý lai trách mắng, thậm chí có thời điểm được (phải) khách khí nở nụ cười.

Một chỗ Chúa danh tiếng cùng với thu tiền mướn phân chia phương thức, quyết định có hay không có tá điền nguyện ý vì người trông rọt ruộng đất. Nếu như người danh tiếng xấu, những thứ kia tá điền sẽ không chịu cho người trông rọt, tất cả đều chạy đến còn lại địa chủ nơi đó. Đến lúc đó, người coi như không có một đồng lớn Điền, cũng chỉ có thể sừng sờ. Trừ phi người nguyện ý đem thu tiền mướn phân chia xuống đến cực thấp, nếu không sẽ chờ chết đói đi.

Cho nên, Phuong Hồng mặc dù là người hỗn trưởng một chút, nhưng là biết phân tặc, đối với nhà mình tá điền, nói chuyện cho tới bây giờ đều là khách khí.

"Phuong thiếu gia, hôm nay người nghĩ như thế nào xuống đất đến, này cách thu tiền mướn từ còn kém không ít trời ơi." Mặc dù Phuong Hồng ở những người khác nơi đó danh tiếng không hề tốt đẹp gì, nhưng những thứ này tá điền lại cảm thấy Phuong Hồng người này rất dễ nói chuyện, không hề có một chút nào nhà người có tiền thiếu gia hoàn khổ tập khí.

"Đây không phải là da vàng tử trộm nhà ta gà mà, ta đi xuống tìm kiếm tìm kiếm, xem có thể hay không tìm tới da vàng tử đào thành động." Phuong Hồng cũng không có giấu giếm, mở miệng nói.

"Phuong thiếu gia, này Hoàng Đại Tiên nhưng là có linh, sẽ trả thù người, ngài không nên dính vào nha." Nghe một chút hẩn lời này, kia tá điền sắc mặt có chút biến hóa, khuyên cáo nói đạo.

"Không việc gì, ta đây không phải là buồn chán mà, lại nói, người còn có thể sợ một cái súc sinh hay sao?" Phuong Hồng khoát khoát tay, cũng không có

để ở trong lòng.

"Ai, bên ta thiếu gia nhé, đừng trách ta lão đầu từ lắm mồm, vật này thật không đụng được, tránh cho trong nhà tao tai a." Tả điền nhìn Phương Hồng một bộ con nghé mới sinh đáng về, lại khuyên nhiều một câu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Vô lý

"Hào hào hào, chú, ta liền nghe người, ta đây liền đi." Phương Hồng thật là sợ hãi, bất quá, người ta cũng là tốt bụng, Phương Hồng chỉ đành phải gạt đầu một cái, trước đối phó lại nói.

Ở lại qua loa vài câu sau khi, Phương Hồng mau rời đi nơi này. Ngược lại nơi này đất hoang nhiều như vậy, cùng lắm tìm một không người địa phương, lại đi tìm da vàng từ hang động.

"Ai, nơi này có một động." Hần đang chạy đi ra ngoài thật xa sau khi, rất nhanh liền trên đất phát hiện một cái quả đấm lớn cửa hang, đen ngòm, không thấy rõ đồ bên trong.

Có kinh nghiệm người, sẽ ở cửa hang nơi nhét bên trên một đoàn cỏ khô. Nếu như bên trong có da vàng từ thoải, da vàng từ biết sử dụng đầu đỉnh đoàn kia cỏ khô, đem cỏ khô cho đỉnh đi ra.

Nhưng đối với Phương Hồng mà nói, trực tiếp lộ ra ý nghĩ, liền có thể đem tình huống bên trong biết rõ ràng. Ở nơi này bên trong huyết động, ước chừng sâu vài xích địa phương, bàn tử một cái da vàng đen miệng súc sinh, chính là một cái da vàng từ.

Da vàng từ tính cảnh giác rất cao, tựa hồ cũng nhận ra được bên ngoài Phương Hồng tiếng bước chân, chính thẳng đứng lỗ tai, nghe bên ngoài động tĩnh.

"Hắc hắc, gặp phải ta, hôm nay người coi như đừng nghĩ chạy." Phương Hồng ở bên cạnh thập một ít cỏ khô, đem nhét vào da vàng từ cửa hang chỗ.

Sau đó hần lại móc ra hộp quẹt, đem đoàn kia cỏ khô cho đốt, rất nhanh, một trận sắc người ở Vụ liền đi tán đi ra. Phương Hồng cầm một cây nhánh cây, đem đoàn kia cỏ khô hướng bên trong đẩy đẩy.

Hần cũng không phải là định đem da vàng từ cho nướng chết, mà là định dùng khói mù đem cho huân đi ra. Đúng như dự đoán, ở khói mù bay ra đi không bao lâu, cửa hang ra liền truyền tới chít chít thanh âm, tựa hồ có một vật muốn từ bên trong chạy đến.

Phương Hồng thấy vậy, vội vàng nắm cây gậy hướng bên trong dùng sức thọt hai cái, sau đó vội vàng nhích sang bên chạy mấy bước. Tại hần vừa mới chạy ra ngoài không bao lâu, một đạo giống như thả lâu hột gà thúi mùi vị, liền từ trong động khẩu truyền tới, bị kia trên cỏ khô mặt sao Hỏa từ một huân, mùi vị càng là khó ngửi.

Ở mùi vị sau khi đi ra, một đạo bóng người màu vàng, rồi đột nhiên vọt một cái, hướng xa xa chạy đi.

Phương Hồng nhìn đạo thanh âm kia, chậm rãi đưa ra chỉ một cái, "Chấn nhiếp thuật." Ngay sau đó, một đạo vô hình ba động, liền đụng vào đạo kia bóng người màu vàng trên.

Vốn là đang ở nhanh chạy da vàng từ, từ chi đột nhiên cứng đờ, quy người xuống đất, thân thể có ở đây không ở rút ra rút ra.

"Hắc hắc, người còn muốn theo ta đâu." Phương Hồng tiến lên mấy bước, liền đem da vàng từ cho nắm trong tay, hần biết vật này sẽ thử, cho nên, lúc trước dùng cây gậy ở trong động khẩu thọt hai cái, chính là để cho da vàng từ đem thí để trước không chút tạp chất.

Cái này da vàng từ, đã lâm vào trong hôn mê, bị người ta tóm lấy, cũng không có chút nào phản kháng.

"Ừ, có thể đi trở về với Ngân Xuyên giao nộp." Phương Hồng nắm da vàng từ, lão đảo, hướng trong nhà mình đi.

"Cũng không biết da vàng từ ăn có ngon hay không, bất quá, vật này thú vị như vậy, hần không thể ăn được." Hần vừa đi, một bên trong đầu vẫn còn ở mù suy nghĩ. Gần đây cũng không biết chuyện gì xảy ra, hần luôn là động một chút là nghĩ đến ăn.

"Ngân Xuyên, Bản Thiếu Gia trở lại, nhanh lên một chút nghênh đón." Nam nhân mà, luôn sẽ có ở trước mặt nữ nhân biểu hiện một cái dục vọng, mặc dù Ngân Xuyên chẳng qua là chính mình nha hoàn, nhưng Phương Hồng hay lại là đặc chí vừa lòng, giống như là khái hoàn mà thuộc về đại tướng quân.

"Thiếu gia, người bắt ở da vàng từ á..." Ngân Xuyên vội vội vàng vàng từ trong sân đi ra, nhìn Phương Hồng trong tay kia du quang thủy hoạt da vàng từ, có chút kinh hi nói.

"Đó còn cần phải nói, cũng không nhìn một chút Bản Thiếu Gia là ai." Phương Hồng chính là cái loại này nói người mập là có thể thở gấp tính cách, nhìn một cái Ngân Xuyên giật mình đáng vẽ, tâm lý vô cùng đắc ý, đắc ý miễn bàn.

"Thiếu gia cũng thật là lợi hại..." Ngân Xuyên dùng ngón tay đầu điểm điểm da vàng từ thân thể, có chút sùng bái nói. Bởi vì người trong thôn đều không làm sao dám bắt da vàng từ, cho nên hẳn đối với (đúng) vật này vẫn tương đối xa lạ, cái này cũng là lần đầu tiên tiếp xúc gần gũi.

"Hừ." Phương Hồng ngạo nghễ chống lên tay, một bộ phong kinhhin vân đạm đáng vẽ. Nhưng là, hẳn tâm lý lại cười nở hoa,

Vẫn còn ở không dùng được thăm nói, "Tiếp tục khen, tiếp tục khen."

"Thiếu gia người cũng thật là lợi hại, ta lúc trước nghĩ đến người chỉ có thể ăn trộm gà đầu rồi, nguyên lai bắt ăn trộm gà tặc đã là một tay hảo thủ..." Ngân Xuyên từ đầu tới cuối cũng không có nhìn Phương Hồng, chẳng qua là dùng ngón tay đầu ở da vàng từ trên người đâm a đâm.

Cho nên, nàng cũng không có phát hiện, Phương Hồng kia ngạo nghễ sắc mặt, đầu tiên là biến thành gan heo, sau đó lại biến thành đáy nồi.

Nàng lời này, nếu như từ trong miệng người khác nói ra, kia thỏa thỏa chính là giễu cợt. Nhưng là, Phương Hồng lại biết, Ngân Xuyên tuyệt đối không có giễu cợt ý tứ, ừ, nàng chẳng qua là thiếu tâm nhãn mà thôi.

"Thiếu gia, ta đây có sợi dây, ta muốn đem nó buộc ở ổ gà phía trên." Ngân Xuyên cũng là sớm có chuẩn bị, vội vã chạy đến góc tường, đem để dưới đất một cọng cỏ thừng lấy tới.

Phương Hồng ma lưu dùng giây cỏ hệ một cái nút buộc, liền muốn hướng da vàng từ phía trên cổ bộ. Nhưng là, lại lập tức bị Ngân Xuyên ngăn cản.

"Thiếu gia, như vậy không được, người xem da vàng từ thân thể cứ như vậy trắng tấp một cái, người nếu là như vậy hệ, rất dễ dàng bị kỳ tránh thoát, hẳn như vậy." Ngân Xuyên đem lỗ thà lỏng một chút, sau đó đem da vàng từ một chân kéo vào, hệ một cái nghiêng trừ.

"Ai, Ngân Xuyên người đừng nói, như vậy thật đúng là được." Phương Hồng túm túm sợi dây kia, không có chút nào rúng đáng vẽ, cảm thấy này Ngân Xuyên thật là có một bộ.

Ngân Xuyên trên mặt tươi cười, hai cái con mắt đều biến thành Nguyệt Nha, tựa hồ bị thiếu gia khen ngợi một chút, là một kiện thập phần vui vẻ sự tình.

Phương Hồng đem da vàng từ cho xách, sau đó còn dùng sợi dây ở nó mép cho dây dưa một vòng. Vật này răng nhọn, nói không chừng sẽ đem sợi dây cho cắn đứt, đem miệng cho quần lên, sẽ không sợ nó chạy.

"Ô ô ô." Trải qua khoảng thời gian này giày vò, cái này da vàng từ đã tỉnh hồn lại, chính ô ô kêu, trong mắt lộ ra một tia sợ hãi, rụt rè e sợ nhìn Phương Hồng.

"Tiểu tử người cho ta thành thật một chút, lại dám đến nhà ta ăn trộm gà, sau này có dám hay không?" Phương Hồng trực tiếp đàn cái này da vàng từ một cái đầu băng, hung tợn nói.

Nếu như cái này da vàng từ biết nói chuyện, khẳng định lớn tiếng kêu oan, chuyện này theo ta có quan hệ, ta ở nhà ngủ ngon được, người đem ta cho huân đi ra, nhân loại chẳng lẽ cũng đặc biệt cây số không nói lý lẽ như vậy?

Đương nhiên, cũng thật may hẳn không biết nói chuyện, nếu không... Nó kết quả sẽ càng thâm.

Phương Hồng đem da vàng từ buộc ở nhà mình chuồng gà phía trên, sợi dây chỉ cho nó lưu mấy thước, trên căn bản chạy ra ngoài mấy bước, thì phải bị lôi trở lại.

"Khanh khách." Một ít gà mẹ tựa hồ cảm giác da vàng từ khí hơi thở, có chút sợ hãi, không dùng được hướng chuồng gà bên trong tránh. Ngược lại một ít con gà con, rất có con ghé mới sinh không sợ cạp khí thể, từng cái riu ra riu rít, hướng về phía da vàng từ kêu la.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Phiền toái tới

"Ta là không phải là quên cái gì sự tình? Thế nào cảm giác này mí mắt không dùng được nhảy à?" Ở cột chắc da vàng từ sau khi, Phương Hồng xoa xoa chính mình mí mắt, thật giống như có cái gì không tốt sự tình muốn phát sinh.

Nhưng ngay sau đó, hắn liền đem chuyện này quên đi. Đùa gì thế, ta nhưng là trong thôn Thổ Địa Thần, sợ cái chim này a. Vì vậy, lập tức lại vừa là hai tay một thua, cần nhân sắt sắt đi ra phía ngoài.

Hắn vừa mới ra ngoài, liền thấy một cái đầu đầy bệnh chốc đầu thanh niên dọc theo cửa nhà hắn đi qua, trên đầu vai còn khiêng một cây gổ.

"Ha, trương toàn bộ, làm gì đi nha." Phương Hồng nhìn một cái người này, liền không khỏi vui, hắn không phải là đêm đó bị chính mình Thẩm Phán cái đó Lại Ly Đầu sao? Tiểu tử này lá gan đặc biệt tiểu, còn học người làm chuyện xấu.

"Phương thiếu gia, ngài nhận biết ta?" Lại Ly Đầu quay đầu, mặt đầy kinh ngạc nhìn Phương Hồng. Phương gia là bản xứ nhà giàu, trong thôn người cũng nhận biết Phương Đại Nguyên cùng Phương Hồng, nhưng là Phương Hồng có thể biết hắn, vậy thì có chút kỳ quái.

Phương Hồng lúc này mới ý thức được, mình là nói lộ ra miệng. Lần trước mình là lấy Thổ Địa Thần thân phận xuất hiện, mà Lại Ly Đầu mấy người cũng không biết Thổ Địa Thần chính là mình.

"Ha ha... Cái đó, ta biết người gầy, người không phải là bạn hắn chứ sao." Phương Hồng này suy nghĩ chuyển suu suu, ngay lập tức sẽ cười ha ha, đem chuyện này cho tròn đi qua. Ngược lại người gầy đã bị đánh chết, không có chứng cứ, có năng lực chịu người đi hỏi hắn đi.

Mà Lại Ly Đầu nghe một chút Phương Hồng nói như vậy, không chỉ không có toát ra bất kỳ nhiệt lạc đến, ngược lại biến sắc, một bộ e sợ cho tránh không kịp đáng vẽ, vội vã xoay người chạy, không muốn lại với hắn nói hơn một câu.

Người gầy mặc dù trước kia là bạn hắn, nhưng từ bị thổ địa lão gia cho tuyên án tử hình sau khi, hắn ngay tại trong lòng cùng người gầy rạch ra khoảng cách. Cái này không rạch ra khoảng cách không được a, vạn nhất chọc cho thổ địa lão gia không vui, kia không phải mình tự tìm phiền phức chứ sao.

Cho nên, bây giờ Phương Hồng nói hắn với người gầy có quan hệ, Lại Ly Đầu có thể phản ứng đến hắn mới là lạ chứ.

"Bà nội, dám không nhìn ta..." Phương Hồng chân mày cau lại, hắn dĩ nhiên không biết Lại Ly Đầu đang suy nghĩ gì, chỉ cảm thấy đối phương lại lớn lối như vậy, để cho hắn có chút tức giận.

"Hừ, nhất định là làm chuyện gì xấu, chờ ta bắt ngươi tội chứng, xem ta không cố gắng giáo huấn ngươi." Phương Hồng chính là người như vậy, chết vì sĩ diện, hơn nữa, có chút nhỏ quyền lực liền bắt đầu phiêu.

Đương nhiên, hắn cũng chỉ là nói một chút mà thôi, hắn còn không có dễ giận như vậy, sẽ bởi vì người khác không nhìn đi có ý chính người khác.

Hắn đang muốn xoay người, hướng ngược lại phương hướng đi, bỗng nhiên giữa, hắn trong hai mắt, thoáng qua một tia yêu dị huyền quang, một gian đen thui cũ nát nhà xuất hiện ở hắn trong con mắt.

"Chít chít." Ở nơi này đang lúc đen trong phòng, từng con từng con da vàng từ, bỗng nhiên kêu to đứng lên, mặc dù số lượng không thấp hơn năm mươi con, nhưng thật giống như trải qua huấn luyện một dạng từng cái đều nhịp, trên căn bản giữ nhất trí.

Mà ở nhà hư cũ kia một góc, có một cái bát to lớn nhỏ như vậy cửa hang, một cái da vàng từ, nhẹ nhàng khê co khê rút, liền từ trong đó chui vào. Cái này da vàng từ đại tiểu, là nó đồng loại gấp mấy lần, trong hai mắt hiện lên hung quang, khoe miệng chảy涎 dịch, lộ ra hung ác dị thường.

Thấy cái này da vàng từ đi vào, còn lại da vàng từ nhưng trong nháy mắt an tĩnh lại, cả nhà trong trầm muộn có chút đáng sợ.

Thấy như vậy một màn Phương Hồng, không nhận được ngược lại hít một hơi khí lạnh, cái này da vàng từ hắn rất quen thuộc, không phải là hắn lần trước ở ngôi miếu đồ nát gặp phải cái kia. Chẳng lẽ nói, đây là bọn hắn bên trong đầu lĩnh?

Tâm Thần Chủ động báo hiệu, làm cho mình thấy như vậy một màn, Phương Hồng mơ hồ đoán được một điểm gì đó, không khỏi cảm thấy tê cả da đầu, trên người cũng lên một lớp da gà.

"Lúc này coi như là đập trong tay." Phương Hồng lẩm bẩm một câu, sau đó thầm kêu một tiếng không được, một cái vọt tới sau nhà, sau đó nắm lên cái kia da vàng từ, liền hướng xa xa chạy.

Rất rõ ràng a, chính mình bắt một cái da vàng từ, sợ là chọc giận còn lại da vàng từ. Nếu như còn đem súc sinh này đặt ở trong nhà, một khi nó đồng bọn tới,

Sau đó đồng loạt thúu lẫm, coi như hắn là Thần Linh, cái này cũng không chịu nổi a. Chỉ là lúc nào, đám này da vàng từ như vậy đoàn kết, bắt một cái liền nước lấy một nhóm lớn.

"Chạy qua bên này, bên này ít người." Phương Hồng chọn một cái phương hướng, đó là lên núi đường, trong ngày thường không có người nào, coi như một bang da vàng từ tới, cũng sẽ không quấy rối đến những người còn lại.

"Người... Người muốn làm gì..." Mà đúng dịp thời điểm, hắn chạy trốn phương hướng, vừa vặn cùng Lại Ly Đầu là nhất trí. Vừa mới vội vàng từ Phương Hồng cửa nhà rời đi Lại Ly Đầu, thấy Phương Hồng giống như là điên như thể xông lại, dọa cho giật mình.

"Tránh ra." Phương Hồng một cái đẩy ra, bà nội, chớ cản đường, không thấy Lão Tử chạy trốn sao?

Nhưng là, hắn vừa mới chạy mấy bước, tựa hồ lại nghĩ tới cái gì, quay đầu kéo lại Lại Ly Đầu, đem hắn hướng mặt trước túm.

"Người muốn làm gì..." Lại Ly Đầu kinh hoàng nhìn Phương Hồng, không biết đối phương đối phương phải làm gì.

"Đem vật này ôm, sau đó cùng ta đi, không nên hỏi, hỏi một câu đánh liền người một quyền." Phương Hồng trực tiếp cầm trong tay da vàng từ kín đáo đưa cho đầu chốc, sau đó hung tợn nói.

"Ta..." Lại Ly Đầu càng sợ hãi, đang muốn cự tuyệt. "Phanh." Một quyền nện ở hắn trên hốc mắt mặt, đem đưa mắt lệ cũng sắp đi ra.

"Đừng nói nhảm, theo ta đi." Bà nội, sự tình khẩn cấp, ai mẹ hắn có thời gian giải thích với người a, ma ma tức tức, không đi nữa sẽ thấy tới một quyền.

Phương Hồng nhưng cho tới bây giờ cũng không phải là hạng người lương thiện gì, nói đánh người đánh liền người.

Lại Ly Đầu thiếu chút nữa hù dọa đi tiểu, tiểu tử này nói hắn với người gầy là bằng hữu, người gầy kia nhưng là giết qua người, chẳng lẽ, tiểu tử này là đồng đảng? Một nghĩ đến thân mình bên người này có thể là người phạm tội giết người, hắn đã cảm thấy hai cổ run rẩy, hai chân như nhũn ra.

"Đi." Phương Hồng ở phía sau đẩy một cái Lại Ly Đầu, Lại Ly Đầu vội vàng tề ra quần chạy về phía trước.

"Lúc này mới giống lời nói chứ sao." Phương Hồng vỗ vỗ tay mình, có chút lắc đầu một cái, sau đó cất bước, theo sát ở Lại Ly Đầu phía sau.

"Vù vù... Không được, không chạy nổi." Đang chạy ước chừng nửa nén hương sau khi, Lại Ly Đầu một cái nằm trên đất, miệng to thở hào hển, sắc mặt có chút tái nhợt, không bao giờ nữa chịu chạy về phía trước.

"Thật là không có tiền đồ." Phương Hồng bĩu môi một cái, hắn ngược lại không có bao nhiêu cảm giác. Mặc dù hắn rất gầy, nhưng là khí lực vẫn luôn không nhỏ. Hơn nữa đoạn thời gian gần nhất, thân thể tựa hồ trở nên càng bền chắc mấy phần, chạy lâu như vậy, đều không thể nào thở mạnh.

Hắn nhìn chung quanh một chút, nơi này đã rời thôn tử thật xa, cũng không kém. Coi như những thứ kia da vàng từ tới, cũng sẽ không khiến cho thôn nhân khủng hoảng.

"Trương toàn bộ, người liền cho ta ở chỗ này, kia đều không cho chạy." Phương Hồng hướng thôn phương hướng liếc mắt nhìn, sau đó mình thì là sai bước hướng một nơi trong rừng cây nhỏ chạy đi.

Thật ra thì, coi như Phương Hồng không nói, Lại Ly Đầu cũng sẽ không chạy. Vì vậy thời điểm hắn, đã kiệt sức, nào còn có khí lực chạy trốn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Phụ thân

Lại Ly Đầu đem thân thể của mình cho lật lại, ngửa mặt nhìn không trung, khóe mắt chảy ra một tia nước mắt. Ta đây là chiêu ai chọc ai, không phải là muốn lấy lòng một chút thổ địa lão gia, định cho thổ địa lão gia trọng tổ thân thể một chút mà, thể nào gặp bực này tai họa.

Còn nữa, trong tay của ta kia cái quái gì, thể nào thú như vậy a. Lại Ly Đầu lúc này mới có rảnh rỗi từ đi quan sát bị Phương Hồng nhét vào trong ngực vật kia, cúi đầu nhìn một cái, là một cái da vàng đen miêng, du quang thủy hoạt da vàng từ.

Lại Ly Đầu cảm thấy vật này ánh mắt có chút lạ trách, tâm lý không khỏi sợ hãi, sợ sau khi, liền đem da vàng từ cho ném tới bên cạnh.

"Ai, ta là không phải là hoa mắt, làm sao thấy được một đồng lớn da vàng từ, xong đời, nhất định là con mắt bị đánh xấu." Ngay tại hắn đem cái kia da vàng từ ném ra thời điểm, trong lúc vô tình ở bên cạnh đảo qua, thấy mười mấy con da vàng từ, không khỏi bị thương chạy lên não, ta cái này còn không có thành thân đâu rồi, thể nào con mắt liền xấu đây?

Nhưng là, hắn rất nhanh thì không tưởng tượng như vậy, bởi vì hắn ngửi được một tia đậm đà mùi tanh tươi vị, giống như là Dã Cầu trên người mùi vị. Nhưng cùng lúc, ở nơi này tia (to) mùi tanh tươi vị bên trong, còn kèm theo một cổ hột gà thú mùi vị.

"Mẹ, thật là da vàng sắp tới." Lại Ly Đầu đột nhiên tỉnh ngộ lại, cũng không biết lấy ở đâu khí lực, tề ra quần liền chạy lên núi.

Hắn thiếu chút nữa không có cho hù dọa đi tiểu, nhiều như vậy da vàng từ, rậm rạp chẳng chịt, nếu như bị cắn đến, chính mình như vậy một người lớn sống sờ sờ nói không chừng có thể bị miễn cưỡng cho nuốt ăn.

Mà những thứ kia da vàng từ tốc độ, gần như sắp vượt quá bình thường, thân thể lắc một cái lắc một cái, liền giống như là như tia chớp thoát ra, rất nhanh thì đuổi kịp hắn.

"Đừng đuổi ta à, cái kia da vàng từ không phải là ta bắt." Lại Ly Đầu dùng cả tay chân, liền lẩn một vòng, vừa chạy còn một bên kêu. Đáng tiếc, những thứ kia da vàng từ căn bản nghe không hiểu hắn đang giảng cái gì, chỉ nghe đến trên người hắn có đồng loại mùi vị, liền đối với hắn đuổi sát Bất Xá.

"Là thời điểm." Núp ở rừng cây nhỏ Trung Phụng Hồng, hướng một gốc cây bên trên dựa vào một chút, sau đó ý nghĩ tung người nhảy một cái, một người màu lửa đỏ Thần Khu, liền xuất hiện ở trong hư không.

"Phụ thân thuật." Phụng Hồng nhìn chặt vật không chịu nổi Lại Ly Đầu, nhẹ nhàng ấn tay một cái, cả người liền trực tiếp không có vào đối phương trong cơ thể.

Mà vốn là đang liều mạng chạy trốn Lại Ly Đầu, đột nhiên thân thể một hồi, cả người đứng ở tại chỗ bất động, trong hai mắt, lóe lên sao huỳnh quang, phảng phất là quỷ hóa.

"Lại dễ dàng như vậy?" Phụng Hồng khi tiến vào Lại Ly Đầu thân thể sau khi, lúc này mới phát hiện, lại có một loại như cánh tay sai sử cảm giác, cố gắng hết sức như ý, so với lần trước thao túng người gây thời điểm dễ dàng nhiều.

Thần Khu dưới trạng thái Phụng Hồng, ý nghĩ vận chuyển thật nhanh, toàn thân đều tại hắn nắm trong bàn tay, hắn rất nhanh thì minh bạch tiền nhân hậu quả. Nguyên lai, này Lại Ly Đầu lần trước bị giáo huấn sau khi, ngược lại thành Thổ Địa Thần Tín Đồ, cho nên bản thân đối với Thổ Địa Thần phụ thân thì sẽ không chống cự.

"Nguyên lai là như vậy, xem ra sau này nhiều lắm bồi dưỡng một chút Tín Đồ, quá thuận lợi." Phụng Hồng ở mừng thầm trong lòng, không nhận được nhiều tàn mát ra một tia hương hỏa lực lượng, cùng Lại Ly Đầu dung hợp một chỗ.

"Tí tách." Mà Lại Ly Đầu vốn là gây yếu thân thể, đột nhiên bành trướng một phần, xương cốt cũng phát ra một tia nổ vang.

"Chít chít." Lúc này, bởi vì này sao một trẻ nãi, bốn phía da vàng từ đã đuổi theo, một cái chạy nhanh, đã há miệng ra, hướng Lại Ly Đầu trên cánh tay tấp tới.

"Uống." Phụng Hồng đột nhiên hét lớn một tiếng, tay trái như điện, một quyền nện ở da vàng từ trên đầu, đem hung hăng lòi trên đất.

Ngay sau đó, hắn lại nhấc chân đảo qua, chừng mấy chỉ da vàng từ bị hắn cho quét bay đi ra ngoài, ít nhất bay ra ngoài hai ba trượng khoảng cách.

"Ha ha ha, thoải mái a." Lại Ly Đầu thân thể chỉ Trung Phụng Hồng, trong lòng vô cùng sung sướng. Lúc trước thường thường nghe người kể chuyện kia kể chuyện xưa, nói trên chiến trường nào đó một cái tướng quân, có Vạn Phu Bất Đương Chi Dũng, một quyền một cước đánh địch nhân hoa rơi nước chảy, hắn lúc trước cũng âm thầm hâm mộ. Hiện tại hắn điều khiển Lại Ly Đầu,

Lực lượng thêm mạnh hơn nhiều, gọi lên da vàng sắp tới, còn hơi có mấy phần cần quét vô địch cảm giác.

Bất quá, liền hắn như vậy một chút đắc ý vọng hình, càng nhiều da vàng từ nhân cơ hội nhào tới. Phụng Hồng bị dọa sợ đến vội vàng nghiêng đầu mà chạy, những sức sinh này từng cái khoe miệng giữ lại tiên dịch, cũng không biết là có độc không có độc, vạn nhất cần bẻ Lại Ly Đầu thân thể, đem hắn hại chết, vậy mình này duy nhất Tín Đồ nhưng là không còn.

Chạy sau mấy bước, Phụng Hồng thấy trên có một cây dài năm thước, to cỡ miệng chén cây gậy, là mới vừa Lại Ly Đầu kháng trên vai. Nhắc tới cũng kỳ, hắn vừa mới cũng một mối giống như chó chết, cũng không chịu đem cây gậy này lòng ra.

"Thứ tốt." Phụng Hồng mừng rỡ, hai tay đem cây gậy cho nắm trong tay, sau đó trở tay chính là một gậy, đem bốn, năm con da vàng từ cho tại chỗ đập chết.

"Phốc." Mà đang ở kia mấy con da vàng từ bị sau khi đánh chết, một trận Hoàng Vụ hướng hắn nơi này bay tới. Nếu như là dĩ vãng, hắn nhất định phải vội vàng né tránh. Nhưng bây giờ, hắn là ghé vào Lại Ly Đầu trong thân thể, Ngũ Cảm phong bế, căn bản là không nghĩ thấy những thứ này mùi thú.

Cho nên, Phụng Hồng không sợ mùi hôi thú, lần nữa vung trong tay cây gậy, xông vào da vàng từ bên trong, bắt bọn nó cho đánh thất huân bát tổ, khắp nơi tháo chạy.

"Ha ha ha, các ngươi những thứ này hạng người xấu." Ở đem da vàng từ cho đánh tan sau khi, Phụng Hồng là ngửa mặt lên trời cười to, một tay chống côn gỗ, hào khí trùng thiên.

Da vàng từ bộ sách võ thuật cũng liền kia khác biệt, một là nhọn răng, một là xông não người xác đau xú thí. Bây giờ Phụng Hồng không sợ bọn họ mùi hôi thú, những thứ này da vàng từ trên căn bản liền phí một nửa. Chỉ cần hắn lại cẩn thận một chút, những thứ này da vàng từ căn bản cũng không phải là hắn đối thủ.

"Ai? Cái kia da vàng từ đâu đây?" Phương Hồng ở càn quét một vòng sau khi, toàn bộ da vàng từ rít bại trốn, quân lính tan rã. Nhưng là hắn lại không có phát hiện cái kia lớn nhất da vàng từ.

Đang ở hẩn nghi ngờ thời điểm, bỗng nhiên giữa, sau lưng của hắn, bỗng nhiên xông tới một đạo bóng người màu vàng, Phương Hồng đột nhiên quay đầu, một cái giống như chó lớn một loại da vàng từ, hung hăng đụng vào trên mặt hắn, hơn nữa một đạo đậm đà cực kỳ Hoàng Khí phun ra ngoài, trực tiếp đem Lại Ly Đầu thân thể cho bao phủ lại.

"Phanh." Phương Hồng chỉ cảm thấy, một đạo dơ bẩn cực kỳ lực lượng, đụng vào chính mình Thần Khu trên. Mà cả người hắn, lui về phía sau ngã mặt lên, liền từ trên người Lại Ly Đầu rời đi.

Lúc rời Lại Ly Đầu thân thể sau khi, hắn lung lay thấm thoát, hướng xa xa bay ra vài chục trượng. Từ nơi này chỉ đại hoàng da trên người phun ra ngoài chất khí, thật sự là quá dơ bẩn, nếu như áp quá gần, sẽ dính Thần Khu, làm cho mình sức mạnh tổn hại nhiều.

Phương Hồng nhìn về phía cái kia da vàng từ, mà lúc này đây, da vàng từ trong ánh mắt, lộ ra sâu kín ánh sáng, hướng tha phương vị nhìn tới.

Rất rõ ràng, cái này da vàng từ cũng có thể thấy hẩn Thần Khu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Lão 4 chú tử đoạn

"Chấn nhiếp thuật." Phương Hồng nhìn da vàng từ quỹ dị kia ánh mắt, trong lòng không nhận được giật mình, một tay hướng trước mặt chỉ một cái, trong không khí hiện lên một tia vô hình lực chấn nhiếp đo.

"Phanh." Đây Đạo Lực đo tốc độ rất nhanh, trong giây lát đó liền đánh vào da vàng từ trên người. Vốn là, hắn cho là bằng vào chấn nhiếp thuật, có thể một đòn đem cái này da vàng từ cho đánh ngất xỉu đi qua.

Nhưng là, lần này hắn lại tính sai. Da vàng từ bốn phía, bao phủ một tầng thật mỏng Hoàng Vụ, những thứ này Hoàng Vụ cực kỳ dơ bẩn, chấn nhiếp thuật đi ngang qua những thứ này Hoàng Vụ tầng tầng suy yếu sau khi, chẳng qua là đem da vàng từ chấn có chút đi lang thang xuống.

Mà chỉ da vàng từ, chính là đang bị đánh lên sau khi, trong nháy mắt bùng nổ. Đừng xem nó chân ngắn, nhưng là lại rất có lực. Hai chân đạp một cái, thân thể lắc một cái, liền hướng Phương Hồng Thần Khu nơi này tới cắn xé.

Theo lý mà nói, bất kỳ sinh linh thân thể đều là tiếp xúc không tới Âm Thần Quỷ Hồn loại đồ vật. Hai người phảng phất là thuộc về thế giới khác nhau, với nhau không có đan chéo. Nhưng là, cái này da vàng từ trên người dính Hoàng Vụ, miệng Barry cũng giữ lại dơ bẩn tiên dịch, có thể dơ bẩn đến Phương Hồng Thần Khu.

Giống như rất nhiều pháp sư ở cuối quỹ thời điểm, thích hướng trên thân kiểm soát chính mình máu tươi, chính là để cho kiểm soát thể nhờ vào đó thương tổn tới Quỷ Hồn.

Phương Hồng thấy vậy, vội vàng hướng trên bầu trời tung bay, cách mặt đất sắp tới hai trượng, coi như cái này da vàng từ lại có thể nhảy, cũng với không tới hắn.

"Ha ha, chỉ bằng ngươi cũng muốn cắn ta?" Phương Hồng khiêu khích nhìn con này da vàng từ, vẫn còn ở không trung xoay mấy cái cái móng. Chỉ cần mình không xuống, cũng đã đứng ở thế bất bại.

Mà da vàng từ đang ra sức nhảy mấy lần sau khi, phát hiện tổn công vô ích, liền không tiếp tục thử nghiệm nữa. Nhưng là nó trong con mắt, ánh sáng lại lưu chuyển không chừng, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Ở mấy hơi sau khi, nó đột nhiên xoay người, hướng rừng cây nhỏ phương hướng đi.

"Không tốt." Phương Hồng trong nháy mắt liền biết súc sinh này ý đồ, trong lòng dốc thấy không ổn. Thân thể của mình vẫn còn ở trong rừng cây nhỏ đâu rồi, nếu như hắn đem thân thể của mình cắn xấu, vậy mình liền thật chỉ có thể làm Âm Thần.

"Nguyệt Súc, lớn mật!" Ngay tại hắn đang muốn lao xuống thời điểm, một người mặc màu đen tạo y bóng người, xông lại, trong tay cầm một cây Giới Xích, hung hăng hướng da vàng từ trên người đánh một cái.

Tốc độ của hắn quá nhanh, để cho da vàng từ căn bản cũng không có phản ứng kịp, bị kết kết thật thật cho chụp vừa vặn."Ngao ô." Cái này da vàng từ không chỉ có thân cao thể trắng, liền kêu âm thanh đều cùng nó đồng loại bất đồng, thâm trầm mà kéo dài, có chút tương tự với sói tru.

Này một cái Giới Xích, nhìn qua uy lực không nhỏ, da vàng từ bị đánh tại chỗ bay lên ngã nhào, ở nó trên lưng, xuất hiện một nơi bầm đen, tựa hồ bị Mặc Thủy nhuộm đen.

"Đại lão gia, ngài không có sao chứ." Người đến là Lão Tứ Thúc, hắn người mặc tạo lệ đồng phục, một tay cầm ống khóa, một tay cầm Giới Xích, chính cảnh giác bảo hộ ở Phương Hồng trước mặt.

"Lão Tứ Thúc, này da vàng từ quả thực là tàn bạo, ngài cũng phải cẩn thận." Phương Hồng nhìn trước mặt Lão Tứ Thúc, trong lòng có chút làm rung động. Từ nhỏ đến lớn, Lão Tứ Thúc không biết có bao nhiêu lần cứ như vậy ngăn ở trước người mình, thay mình chống đỡ mưa gió.

"Đại lão gia, ngài chỉ nhìn được rồi. Súc sinh này nột, chính là súc sinh, chỉ cần ngươi nắm giữ khiêu môn, rất dễ giải quyết." Lão Tứ Thúc cười cười, trên mặt xuất hiện vẻ tự tin.

Mặc dù hắn là cái trong đất kiếm ăn tá điền, nhưng ở lúc rảnh rỗi sau khi, cũng sẽ đi trên núi bắt nhiều chút dã vị, đối phó những súc sinh này, là rất có một bộ.

Lão Tứ Thúc đang lúc nói chuyện, thân hình một cái phiêu hốt, Giới Xích chợt hướng da vàng từ phía trên cổ gồ đi. Mặc dù da vàng từ thân thể mềm mại, nhưng là coi như thể nào đi nữa mềm mại, cũng không thể đến cổ mình đi, này cổ chính là nó góc chết.

Da vàng từ vẫn luôn ở cảnh giác nhìn trước mắt này cái người quần áo đen, thấy đối phương đánh tới, lập tức đem mình lắc đầu một cái, hướng phía sau mình phòng ngự đi qua.

"Hắc hắc, ngươi mắc lừa." Lão Tứ Thúc trên tay Giới Xích đột nhiên biến đổi phương vị, hướng da vàng từ trên bụng đâm một cái.

Hắn dùng khí lực rất lớn, thẳng đem da vàng từ thọt lớn tiếng kêu một tiếng.

Bất kể là động vật gì, này bụng đều là cực kỳ mềm mại, bị này hung hăng tới thoáng cái, da vàng từ đều có chút được không.

Ở ai này một cái sau khi, da vàng từ trở nên càng cảnh giác, hai chân thật chặt băng bó ở, kinh lực có ở đây không ở tích góp, tùy thời chuẩn bị bộc phát ra.

Lão Tứ Thúc cũng không tham công liệu lĩnh, nắm Giới Xích, qua lại vung, làm ra muốn đánh da vàng từ dáng vẻ. Mà da vàng từ ánh mắt từ đầu đến cuối đi theo cái kia Giới Xích, rất sợ vỗ nữa ở trên người mình.

"Hắc." Lão Tứ Thúc nhắm da vàng từ đầu, chuẩn bị trở lại thoáng cái, nhưng là, lần này tựa hồ vận khí không hề tốt đẹp gì, thoáng cái cho đánh lệch.

Mà da vàng từ tựa hồ thấy cơ hội, chân sau dùng sức đạp một cái, hướng Lão Tứ Thúc trên người cắn xé đi qua. Nó kia bên trong đôi mắt, tựa hồ hàm chứa nồng đến biến hóa không mờ cừu hận, đã vận dụng toàn lực.

"Ngươi súc sinh này, lại bị lừa!" Lão Tứ Thúc đột nhiên đem Giới Xích đưa ngang một cái, sau đó hướng mặt trước đưa tới, vừa vặn đè ở da vàng từ trên cảm mặt.

Lần này ba là rất yếu ớt, dù là một người, ở dưới cảm bị người tới thoáng cái sau khi, cũng dễ dàng tạo thành bất tỉnh. này da vàng từ cũng là như thế, bị này Giới Xích chụp ở trên cảm, chỉ cảm thấy suy nghĩ rung một cái, liền lui về phía sau lật lăn lộn mấy vòng, thân thể có ở đây không ở rút ra rút ra.

Phương Hồng ở một bên nhìn là trợn mắt hốc mồm, Lão Tứ Thúc đây thật là thâm tàng bất lộ a, lại còn có ngón này. Lại suy nghĩ một chút vừa mới mình bị cái này da vàng từ làm bể đầu sứt trán, hắn không nhìn được có chút ngượng ngùng.

"Đối phó súc sinh này a, đầu tiên không cần có lòng sợ hãi, sau đó hạ thủ muốn ổn chuẩn ác. Bất quá, Đại lão gia ngài là tôn quý khu, bức này to việc mệt nhọc ngài kêu gọi một tiếng lão Tứ là được." Lão Tứ Thúc kính cẩn hướng về phía Phương Hồng nói.

"Lão Tứ Thúc, cho ta đi thử một chút." Phương Hồng cũng có chút nhao nhao muốn thử, một cái từ Lão Tứ Thúc trong tay đoạt lấy Giới Xích, bay tới da vàng từ bên người.

Lúc này da vàng từ, bị liên tục đánh đến mấy lần, trên người nhiều chỗ biến thành màu đen, nhất là nơi cảm, càng là sưng lên tới. Thấy Phương Hồng tới, nó còn dự định phản kháng, nhưng là từ chỉ có ở đây không ở co quắp, căn bản là không đứng nổi.

"Cho ngươi làm ta sợ, cho ngươi cắn ta." Phương Hồng một bên rút ra, một bên cắn răng nghiêng lợi kêu. Rất nhanh, da vàng từ trên người màu đen vết thương càng ngày càng nhiều.

Trong tay hắn cái này Giới Xích, là một kiện cấp thấp nhất Pháp Khí. Vật này, là quý sai tiêu phối, cơ hồ nhân viên một cây. Đừng xem nó quất vào da vàng từ trên người tựa hồ uy lực rất lớn đáng vẻ, nhưng trên thực tế lại hoàn toàn không phải là có chuyện như vậy.

Loại này Pháp Khí, có thể trực tiếp thương tổn tới sinh linh hồn phách, nhưng là lại dễ dàng bị một ít dương cương đồ vật cách trở, nói thí dụ như trên người dương khí. Da vàng từ mặc dù thiên phú dị bẩm, nhưng thân thể và người so với, hay lại là kém xa tí tắp, cho nên tự thân huyết khí chưa đủ, mới

khinh địch như vậy bị đá thương.

Nếu như dùng giống vậy phương pháp, đánh vào trên người một người, Thuyết Bất Đắc người kia một chút cảm giác cũng không có, trên người hắn đương khí sẽ còn đem người Giới Xích đốt hủy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Bướng bình da vàng tử

Ở gỗ nửa ngày trời sau, cái này da vàng tử trên người, đã không thấy được một khối tốt da lông, trên người từng cái bầm đen vết thương lần lượt thay nhau, nhưng là, nó trong hai mắt, vẫn là bướng bình.

"Lão Tứ Thúc, dùng ống khóa cho ta đem nó cầm, lại dám cắn ta." Phương Hồng đem Giới Xích hướng Lão Tứ Thúc nơi đó ném đi, sau đó phân phó nói.

"Yes Sir, xem ta." Lão Tứ Thúc gật đầu ứng cái dạ, sau đó đem trong tay ống khóa hất một cái, toàn bộ sơn đen nước sơn ống khóa, liền đem da vàng tử thân thể một xuyên, đưa nó hồn phách cho bắt bí lấy. Như vậy thứ nhất, da vàng tử liền không có khí lực chạy trốn.

Đương nhiên, cái này ống khóa, người bình thường là không thấy được. Cho nên, mặc dù da vàng tử trên người bị dây dưa từng đạo ống khóa, nhưng ở người ngoài xem ra, hay lại là với lúc trước không có khác nhau chút nào.

Phương Hồng đem thân hồn trở về Khiếu, tìm một cây cành liễu, đem da vàng tử thân thể buộc lại, sau đó cầm một cây gậy, đem chi khều một cái, trời giạt từ từ chuẩn bị đi trở về.

Đừng hỏi tại sao không dùng tay đem da vàng tử cho xách, vật này vừa mới thả Hoàng Vực, trên người chính dính dơ bẩn đầu rồi, thật là thói không thể ngửi nổi, nếu là cầm ở trong tay, sợ là hấn về nhà nắm tay giặt rửa đột nói nhiều da, cũng tiêu chẳng nhiều mùi vị.

Hắn vừa mới đi mấy bước, bỗng nhiên đánh một cái chính mình trán, lại thiếu chút nữa đem Lại Ly Đầu tiểu tử này quên. Mặc dù mình không thể nào thích này quý nhất gan, nhưng nói thế nào cũng là chính mình thứ nhất Tín Đồ, khẳng định không thể liền ném ở nơi này.

"Hắc hắc... Tỉnh lại đi." Phương Hồng một tay nắm lỗ mũi, sau đó dùng chân đá đá Lại Ly Đầu eo ếch. Vừa mới bị chính mình phụ thân thời điểm, tiểu tử này nhưng là trực tiếp chui vào đến da vàng tử chính giữa, cơ hồ toàn bộ da vàng tử cũng hướng về phía hắn thói lắm.

Lúc này Lại Ly Đầu, giống như là một viên bị để tốt lâu hột gà thú, không, không phải là một viên, là một trăm viên bị để tốt lâu hột gà thú. Mùi vị đó, tương đối chi chưa thoải mái.

Bị Phương Hồng đá hai chân sau khi, Lại Ly Đầu ung dung tỉnh lại. Hắn con mắt vừa mới mở một kẽ hở, đột nhiên giữa, hai mắt mở một cái, sau đó nằm trên đất nôn ọe.

Mùi này quá kích thích, cũng quá chán ghét, hấn ở không có chút nào phòng bị bên dưới, bị mùi này vừa xông, lập tức liền được không.

Phương Hồng vội vàng đem mặt cho xuống đi qua, không xoay qua chỗ khác không được a, nếu như nhìn Lại Ly Đầu nôn, hấn sợ mình cũng chịu không được phun ra.

"Cái đó... Ngươi không sao chứ." Phương Hồng trong lòng có chút áy náy, người ta nói thế nào cũng là chính mình Tín Đồ, nhưng mình đối với hắn như vậy, có phải hay không hơi quá đáng?

"Nôn..." Mà đáp lại hắn, chính là càng mãnh liệt nôn mửa thanh âm, nghe kia hi lý hoa lập tiếng nước chảy, Phương Hồng cũng cảm giác mình bụng có chút lặn lộn.

"Ngươi không biết a, vừa mới ngươi được một bang da vàng tử tập kích, sau đó bị hun bắt tỉnh. Bất quá cũng may, Lão Tử võ nghệ cao cường, tam quyền lưỡng cước đem những thứ kia da vàng tử cho cường chế di dời... Ho khan một cái, ngươi cũng không cần quá cảm ơn ta, đây đều là hấn làm." Hắn da mặt cũng là dày đến nhà, không chút do dự đem công lao đều tột trên người mình lắm.

Lại Ly Đầu đối với cái này nhiều chút nói bậy, căn bản là một chữ đều không tin. Rõ ràng chính là ngươi đem này da vàng tử đặt ở trên người của ta, ta mới bị còn lại da vàng tử công kích, bây giờ ngươi lại tới làm người tốt, thật coi ta khờ a.

Ở trời đất tối sầm một phen nồn mưa sau khi, Lại Ly Đầu lại giũng giằng đứng dậy, lão đảo hướng dưới sườn núi mặt leo đi. Ở dưới sườn núi mặt, chính là gió xoáy nước sông.

"Người muốn làm cái gì đi nhĩ?" Phương Hồng trong lòng giật mình, chẳng lẽ là đứa nhỏ này không nghĩ ra, dự định tự sát?

Lại Ly Đầu mặt đầy thần thò, cũng không lý tới Phương Hồng, tiếp tục hướng dưới núi đi. Phương Hồng có lòng muốn muốn kéo hấn, nhưng nghe từ trên người hấn lao ra đậm đà mùi hôi thúi, lại lập tức ngừng bước chân.

Bất quá cũng may, Lại Ly Đầu cũng không phải là dự định tự sát, chẳng qua là dự định xuống sông tắm. Mặc dù bây giờ gió xoáy nước như cũ rất xiết, nhưng là nhìn ra được hấn Thủy Tính rất tốt, trong nước thành thạo, cố gắng hết sức tự nhiên.

"Ho khan khục... Đã như vậy, người liền cẩn thận ở nơi này tắm,

Có vấn đề gì, liền đến Phương gia tìm ta." Phương Hồng gánh da vàng từ, sau đó có chút lúng túng ho khan xuống.

Lại Ly Đầu còn chưa để ý đến hấn, một cái hụp đầu xuống nước chui xuống nước, hướng xa xa lên đi.

"Hừ, tiểu tử này lá gan quá béo tốt, lại dám không nhìn vốn Đại lão gia. Trở về nhất định phải bay vùn vụt người tội chứng, thật tốt thu thập người một hời." Phương Hồng trên mặt đầu tiên là có chút ngượng ngùng, nhưng ngay sau đó, mũi vênh lên trời, lạnh rên một tiếng, cho thấy phương tiểu quan liêu khí thế.

Nhìn Lại Ly Đầu đã du được (phải) xa, hấn liền lão đảo, đem da vàng từ lên người khều một cái, hướng gia phương hướng đi tới.

"Thiếu gia, người làm gì đi? Trong nhà cái kia da vàng từ chạy." Vừa về đến nhà, Ngân Xuyên liền không kịp chờ đợi tới cáo, trên mặt còn có một tia lo âu. Đây da vàng từ nghe nói trả thù tính cực mạnh, người nếu là để cho chạy nó, Thuyết Bất Đắc sẽ còn trở lại báo thù.

"Hắc hắc." Nghe nói như vậy, Phương Hồng cười giả dối, sau đó đem phía sau gánh cây gậy hướng mặt trước vẩy, một cái giống như là chó lớn một loại da vàng từ, bị hấn cho ném xuống đất.

"... Đây là da vàng từ?" Ngân Xuyên thấy lớn như vậy một cái da vàng từ, đầu tiên là dọa cho giật mình, nhưng ngay sau đó liền hiểu kỳ vây quanh cái này da vàng từ lớn vốn.

"Ồ ồ." Cái này da vàng từ có chút thử lên răng, hướng về phía Ngân Xuyên trầm thấp hàm hừ. Nó đầu gì cũng là da vàng từ bên trong thủ lĩnh, lại bị một người đánh như vậy đo đến, khiến nó rất là khó chịu.

"Ba." Phương Hồng nắm cây gậy, hung hăng ở da vàng từ trên đầu rút ra xuống."Cho Lão Từ thành thật một chút, đều như vậy còn dám phách lối."

Da vàng từ không sợ chút nào, đem lạnh giá ánh mắt nhìn về phía Phương Hồng. Ở đó u xanh trong con mắt, tràn đầy tàn nhẫn cùng bùng binh, nếu như nó có thể nhúc nhích, nhất định sẽ nhào lên cắn Phương Hồng một cái.

"Đáng chết súc sinh." Phương Hồng nắm cây gậy, liền tiếp lại rút ra mấy cái, đem da vàng từ trên người rút ra vết máu, mới chịu bỏ qua.

"Ai, thiếu gia, không nên đánh." Một bên Ngân Xuyên có chút không nhìn nổi, da vàng từ mặc dù đáng ghét, nhưng nó trên người đã có nhiều như vậy vết thương, đánh lại không khỏi quá tàn nhẫn.

"Ngân Xuyên, đem vật này bỏ ở ổ gà cấp trên, tham chết nó." Phương Hồng cầm trong tay cây gậy đưa cho Ngân Xuyên, phân phó nói.

"Được, thiếu gia." Ngân Xuyên gật đầu một cái, nâng trên bản chất là cái rất hiền lành người, mặc dù buổi sáng bởi vì A Hoa được ăn, cố gắng hết sức khó chịu. Có thể nhìn đến da vàng từ bị đánh thảm như vậy, cũng có chút không đành lòng.

Da vàng từ sự tình, coi như là có một kết thúc. Cả ngày hôm nay, lại vừa là bắt da vàng từ, lại vừa là bị da vàng từ cho vây công, Phương Hồng là vừa đối lại pháp.

Để cho Ngân Xuyên cho chuẩn bị ăn chút gì đó, tùy tiện đem bụng đem đi một chút, Phương Hồng lại đem thùng gỗ lớn cho kéo ra ngoài, chuẩn bị tắm. Đi theo da vàng từ đánh cả ngày qua lại, dù là hấn cẩn thận tránh né, trên người cũng không thể tránh khỏi dính một ít mùi vị.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Tân thủ đoạn

Một người cao trong thùng gỗ to, bị thả một nửa nước nóng, Phương Hồng thư thư phục phục nằm đi vào, cả người hoàn toàn thanh tĩnh lại. Sau lưng tựa vào trong thùng gỗ, Phương Hồng lại bắt đầu suy nghĩ miên man.

Hôm nay cùng da vàng từ chiến đấu, để cho hắn ở cảm thấy kích thích sau khi, cũng có mấy phần như đưa đám. Hắn vẫn cho rằng, chính mình nhưng là đường đường Thổ Địa Thần, có không tương tượng nổi thần thông, đối phó mấy con da vàng từ, hắn là bắt vào tay. Nhưng thực tế lại cho hắn hung hăng một bạt tai, nếu như không phải là cuối cùng Lão Tử Thức kịp thời chạy tới, hắn hôm nay khẳng định liền bị thương.

Suy nghĩ một chút kia con chó vàng một loại da vàng từ, cùng với miệng đầy bản thiêu tiên dịch, một khi cắn lấy trên người mình, nói không chừng thì phải trúng độc bỏ mình. Hắn năm nay mới 16 tuổi, còn có thời gian quý báu không có hưởng thụ, kia Regan tâm cứ như vậy chết đi.

Vừa nghĩ tới đó, hắn liền lại cắn răng nghiêng lợi, hận không được lại đi đập kia da vàng từ mấy đá. Bà nội, thổ địa Đại lão gia cũng là người có thể khi dễ?

Ở trong tối mắng mấy tiếng sau khi, kia vấn đề lại quay lại đến, chính hắn lực lượng hay là quá mức yếu đuối, Thổ Địa Thần những thần kia thông, hạn chế quá nhiều, tùy tiện một chút dơ bẩn, cũng có thể để cho mất đi hiệu lực.

Hôm nay đối mặt một bang da vàng từ cứ như vậy khó mà chống đỡ, vậy sau này nếu là gặp phải càng nguy hiểm sự tình, kia phải nên làm như thế nào ứng đối? Hắn có nghĩ đến « sinh Dân bộ » bên trong miêu tả, cha của hắn sẽ ở hai năm sau khi xảy ra ngoài ý muốn. Lấy mình bây giờ lực lượng, thật có thể cứu được cha sao?

Phương Hồng vô lực ngẩng đầu lên, trong lòng không lý do dâng lên một tia cảm giác cấp bách. Gặp phải khó khăn thời điểm, hắn là thích trốn tránh, nhưng có chút sự tình, không phải là người nghĩ trốn tránh, là có thể trốn tránh.

"Hô." Hắn bỗng nhiên giữa, ý nghĩ tung người nhảy một cái, thần hồn từ thể xác bên trong nhảy ra. Một thân đại áo choàng màu đỏ, giống như ngọn lửa một loại đang thiêu đốt.

Mà trong tay hắn, xuất hiện một cái ngọc chất hốt bản, nhìn mặc đồ này, ngược lại cũng nhân mô cầu dạng.

Phương Hồng hiển lộ Thần Khu, chính là muốn tìm tìm có không có biện pháp gì, để cho mình có thể càng nhiều can thiệp thực tế, tốt gia tăng tự thân tự vệ năng lực.

Hắn là tân tân trở thành Thổ Địa Thần, đối với thần đạo bên trong rất nhiều thứ, đều không thể nào rõ ràng. Bất quá cũng may, hắn hốt bản bên trong, ghi lại không ít thứ.

Hốt bản loại vật này, vốn chính là dùng để Ký Sự. Phạm Trần quan chức ở trên cao hướng thời điểm, sẽ đem Hoàng Đế tuyên bố một ít đồ trọng yếu cũng ghi tại hốt bản trên. Mà đối với Thần Linh mà nói, cũng là như thế, bọn họ sẽ đem một ít chính mình cảm thấy trọng yếu sự tình, ghi tại phía trên.

Phương Hồng đem hốt bản cầm ở trong tay, một đạo Đạo Tín hơi thở, liền ở trong đầu hắn xẹt qua.

Nhìn ra được, hắn tiền nhiệm Thổ Địa Thần, là một làm việc rất tỉ mỉ gia hỏa. Bởi vì... Phương Hồng phát hiện, tiền nhiệm Thổ Địa Thần đặc biệt dài dòng còn tất cả đều là nói nhảm, có lúc, chính mình đi ngang qua một nơi phong cảnh tươi đẹp địa phương, cũng có thể tức tức oai oai liên hệ nửa ngày.

Đương nhiên, vật này đặt ở văn nhân trên người, vậy thì gọi là phong nhã.

Phương Hồng nhìn bên trong dài dòng văn tự ghi lại, thiếu chút nữa không có đem này hốt bản cho ném. Thứ gì, người cả ngày lẫn đêm kéo những thứ này ngôn ngang liên quan (khô) cái quái gì? Không biết Lão Tử bây giờ hết sức khẩn cấp, chờ dùng a.

Bất quá, là tự thân cùng với cha an toàn, Phương Hồng nhẫn, hắn cố nén bùng nổ, tiếp tục đem những tin tức này đọc đi xuống.

Hắn lật tới hốt bản bên trong ghi lại Chương 153, đại thể là nhất thiên du lịch lời khuyên, là hắn tiền nhiệm khi đi ngang qua một nơi hùng vĩ núi đồi thời điểm, cảm thấy trong lòng sáng khoái vô cùng, sau đó vung bút vẽ mây, viết xuống nhất thiên văn chương.

Bên trong là lý ba sách nói một đồng lớn, đầu tiên là nói cái này phong cảnh thật tốt, sau đó còn nói chính mình ầu ầu thất bại, cuối cùng lại bắt đầu nói chính mình cũng không để bụng danh lợi, chỉ muốn gửi gắm tình cảm sơn thủy.

Sau khi xem xong, Phương Hồng chẳng qua là trả lời "Ha ha" hai chữ. Người nhà không quan tâm danh lợi thật đúng là gặp quý ta tổng cộng nhìn một trăm năm mươi ba Thiên, liền thấy người phát một trăm năm mươi bốn lần lao tao. Nếu là bây giờ cho người một cái Thành Hoàng vị trí,

Khẳng định thí điền thí điền chạy đi.

Phương Hồng nhìn nhầm chán, liền định đem một chương này cho lật qua. Nhưng ở kết vĩ thời điểm, hắn bỗng nhiên lại thấy một câu.

"Hon với chữ núi cao thấy một dị thú, giống như Bạch Lộc, vui lắm, cố mang theo cùng thuộc về. Sau lấy hương hỏa tụy người, cùng ta cộng đắc đạo vậy. Y, chỗ này vui, duy hon độc hưởng chi tại" đại thể ý tứ chính là, hắn tiền nhiệm ở một cái tên là chữ núi cao địa phương, thấy một cái giống như Bạch Lộc dị thú, cố gắng hết sức thích, liền đem kỳ cho mang về nhà. Sau đó dùng Hương Khói Chi Lực rèn luyện Bạch Lộc thân thể, để cho cùng mình đồng thời tu hành.

"Hương hỏa rèn luyện dị thú?" Phương Hồng con mắt có chút sáng lên, tựa hồ có hơi chú ý, nhưng cẩn thận nghĩ đến, lại không thể nào rõ ràng, bởi vì hắn tiền nhiệm nói quá mức sơ lược, rốt cuộc hắn thế nào rèn luyện? Cái này độ phải làm thế nào nắm chặt?

Hắn tiếp tục lật qua, muốn tìm một chút có hay không hương hỏa rèn luyện dị thú pháp môn, hoặc là có cái gì không còn lại thủ đoạn. Nhưng là, hắn rất nhanh thì thất vọng.

"Đồ chơi gì, bà nội, liền lưu đứng lại cho ta một nhóm loại vật này, đáng đời người chết." Ở sau một hồi lâu, Phương Hồng đem hốt bản nhích sang bên ném một cái, cắn răng nghiêng lợi nói.

Trừ cầu nhàu, chính là ở cầu nhàu, cảm tình đã biết tiền nhiệm chuyện gì đều không liên quan (khô), chiếu cố làm chuyện này. Dĩ nhiên, như vậy hành vi, ở văn nhân trong thế giới, có một cái dễ nghe tên, kêu "Xếp hàng Giải Ưu phần".

Xếp hàng người một cái bà nội!

"Nếu không có cách nào, ta đây liền chỉ có thể tự đi mây mò... Ủ, nhà chúng ta cái kia da vàng tử, là tầm thường gấp mấy lần đại, hắn miễn cưỡng coi như là dị thú đi." Phương Hồng khoe miệng lộ ra một tia cười gằn.

Tại hắn lộ ra nụ cười thời điểm, một cái nằm ở ổ gà phía trên da vàng tử, bỗng nhiên lạnh run, sau đó xoay người, tiếp tục nhìn chăm chăm trước mặt từng con từng con mỹ vị con gà con.

"Két." Hắn đánh thẳng định chú ý thời điểm, bỗng nhiên giữa, phòng hắn cửa bị mở ra, Ngân Xuyên moi khe cửa, đang ở hướng bên trong nhìn.

Phương Hồng hù dọa giật mình, Thần Khu lập tức trở về Khiếu, hắn nằm ở trong thùng gỗ thân thể con người, mở ra con mắt, cố gắng hết sức tức giận gào thét một tiếng, "Ngân Xuyên, người làm gì! Nhìn lên ta tấm!"

Hắn cảm giác mình sắp điên, nhà mình nha hoàn lại tới rình coi chính mình, đây coi là chuyện gì a.

"... Thiếu gia, ta xem bên trong không có động tĩnh, lúc này mới đi vào." Ngân Xuyên bị Phương Hồng như vậy gầm một tiếng, bị dọa sợ đến vành mắt đều đỏ, miệng một quát, liền muốn khóc lên.

"Người làm sao không kêu một tiếng, kêu đi vào nữa a." Phương Hồng rúc lại trong thùng nước, cảm thấy cố gắng hết sức xấu hổ. Bất quá, hắn lần này lúc nói chuyện, thanh âm đã tiêu không ít.

"Ta kêu, nửa ngày không người lý tới ta, ta sợ ngài xảy ra chuyện, mới tiến vào..." Ngân Xuyên yên lặng xoa xoa vạt áo, sau đó ngập ngừng nói nói. Vừa nói vừa nói, nước mắt xuống ngay.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Nấu

"Ây... Như vậy a, người đi xuống trước đi, ta không sao." Lúc này đến phiên Phương Hồng lúng túng, nguyên lai Ngân Xuyên là lo lắng cho mình xảy ra chuyện. Đều do chính mình vừa mới nhìn đồ vật quá mê muội, ngược lại không có nghe được.

"Ừm." Ngân Xuyên mím môi, dùng tay áo dùng sức xoa một chút nước mắt, sau đó từ trong phòng lui ra ngoài, thuận tay còn đem cửa cho mang theo.

"Hô." Nhìn Ngân Xuyên đi ra ngoài, Phương Hồng lúc này mới nhỏ khê thở phào một cái. Tuy nói Phương Đại Nguyên đem Ngân Xuyên an bài tại hắn căn phòng trong phòng kế, có ý muốn cho hai người bọn họ nhiều tiếp xúc một chút. Nhưng Phương Hồng lại đối với (đúng) Ngân Xuyên lại một chút cảm giác cũng không có, luôn cảm thấy nàng suy nghĩ quá đàn, còn luôn thích khóc, thật sự là quá đáng ghét.

Ở phát ngây ngốc một hồi sau khi, hắn cảm giác trong thùng nước đã biến hóa lạnh không ít, liền rào từ bên trong đứng lên, cầm lên bên cạnh khăn lông, bắt đầu lau chùi thân thể của mình.

"Ai, thật giống như thật bền chắc mấy phần." Phương Hồng sờ trên cánh tay mình cơ mặt thịt, so với lấy trước kia gầy không sót mấy thứ từ tốt hơn một chút.

Ngay sau đó, hắn lại đem hít một hơi, đem bụng mình cho gò lên đến, thuận tay sờ một cái, "Khi nào có một bụng tướng quân liền có thể, hắc hắc."

Ở thời đại này, được hoan nghênh nhất cũng không phải là một thân rắn bắp thịt, bởi vì bình thường mà nói, nắm giữ một thân rắn bắp thịt, đều là những thứ kia tàng dưới khổ lực. Mà nhìn nhiều chút có danh tiếng võ tướng, phần nhiều là cao lớn vạm vỡ, lưng hùm vai gấu, như vậy đi ra ngoài, mới uy phong khí phái. Chính là một ít quan văn, cũng thích đỉnh cái bụng bự, hai tay sau lưng, hưởng thụ người khác nịnh nọt.

Ở tự sướng một phen sau khi, Phuong Hồng chậm rãi bắt đầu mặc quần áo, bây giờ khí trời vẫn còn tương đối nhiệt, mặc dù hần xuyên chậm, nhưng bởi vì quần áo tương đối ít, hần rất nhanh thì xuyên xong.

Xuất hiện ở cửa phòng sau khi, có lẽ bởi vì vừa mới sự tỉnh, Phuong Hồng có chút áy náy, cho nên hần cố ý tránh ra Ngân Xuyên, hướng ở gà nơi đó đi.

Cái kia da vàng tử, lúc này chính chán đến chết nằm ở ở gà phía trên, nó bị Phong Trần ở hôn phách, tứ chi mềm nhũn, không dùng được một chút khí lực.

"Xi xào." Nó trong bụng, không dùng được phát ra kháng nghị kêu to. Không có cách nào giãy vò này ban ngày, nó đã sớm vừa đói vừa khát, bây giờ trước mặt còn có một cặp tuổi non con gà con ở lác lư, này làm sao không khiến nó được giãy vò cảm giác?

Bỗng nhiên giữa, nó lỗ tai dựng lên, ánh mắt cảnh giác nhìn phía xa. Các loại (chò) phát hiện là Phuong Hồng đến từ sau, nó trong ánh mắt ánh sáng lần nữa trở nên lạnh giá.

"Nhìn cái gì vậy, đánh chết ngươi một cái súc sinh." Vừa nhìn thấy da vàng tử này làm người ta ghét ánh mắt, Phuong Hồng liền giận không chỗ phát tiết, một cái súc sinh mà thôi, Ngạo cái gì Ngạo? Hần đang uống mắng giữa, cảm lên trên đất một cây gậy, liền ở da vàng tử trên người rút ra hai cái

"Ồ ồ." Da vàng tử có chút thử nhe răng, khoang bụng bên trong phát ra trầm thấp tiếng gào, trong đôi mắt lạnh giá sâu hơn.

"Bà nội, ngươi còn hăng hái hơn đúng không?" Phuong Hồng nhìn một cái, mũi đều sắp tức điên. Cũng không tin, ta đường đường một cái Thổ Địa Thần, còn không làm gì được ngươi.

Hần đang muốn lại rút ra mấy cây gậy đi xuống thời điểm, đột nhiên đảo tròn mắt một vòng, đem giờ lên thật cao cây gậy lần nữa buông xuống, trên mặt lộ ra một tia buồn rười rượi nụ cười.

Này da vàng tử không phải nhân loại, xem không hiểu hần cái nụ cười này, vẫn ở chỗ cũ hướng về phía hần nhe răng trợn mắt.

"Ngân Xuyên, cầm một chậu tới, đi thiêu điểm nước nóng, thiếu gia ta buổi trưa hôm nay muốn ăn gà." Phuong Hồng đem cây gậy ném qua một bên, vỗ vỗ tay, lớn tiếng hướng bên ngoài hô.

"Ồ... Tốt." Ngân Xuyên thanh âm ở bên ngoài vang lên, sau đó rất nhanh nện bưng một cái chậu gỗ tới, chậu bên trong còn để một cái dao bầu.

Ở Ngân Xuyên khi đi tới sau khi, Phuong Hồng lặng lẽ liếc nhìn nàng một cái, hai cái con mắt sung theo cơ tử như thế, viên cổ cổ, hiển nhiên vừa mới khóc lớn một trận.

"Ho khan một cái." Nếu như Phuong Hồng đi chế nhạo châm chọc người khác, so với hần ai cũng sở trường, nhưng nói đến an ủi người, hần nhưng cho tới bây giờ cũng không có đã làm. Miệng há tương, cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Ngân Xuyên đem đầu hạ xuống,

Sau đó thuận tức từ ở gà bên trong lấy ra tới một cái phì phì gà mẹ. Ngay từ đầu, cái này gà mẹ còn dự định phản kháng, nhưng Ngân Xuyên chẳng qua là đưa nó hai cái cánh lui về phía sau vịn một cái, liền dễ dàng đem chế trụ.

"Tiếng chuông." Ở chế trụ gà mẹ sau khi, Ngân Xuyên đem dao bầu hướng đá mài đao phía trên qua lại lè mè mấy cái sau khi, liền hướng gà phía trên cổ một trận, liền muốn đem lấy máu.

"chờ một chút, để cho ta tới." Phuong Hồng đem gà mẹ cho đoạt lại, cười híp mắt hướng về phía Ngân Xuyên nói.

"Không được, lão gia nói, Phuong gia chúng ta là Thư Hương Thế Gia, thiếu gia không thể làm như vậy sự tình." Ngân Xuyên lập tức không đồng ý, Phuong Đại Nguyên một mực thờ phượng quân Tử Viễn nhà bếp tín điều, là tuyệt đối không cho phép con mình đi làm giết gà làm thịt dê như vậy máu tanh sự tình.

Thường thường nói cái gì người có học phải có nhân ái lòng, không thể nghe đến súc sinh kêu thảm thiết rên rỉ tiếng. Đối với cái này một chút, Phuong Hồng vẫn luôn xem thường, ngươi đây không phải là lừa mình dối người chứ sao. Người không muốn nghe đến bọn họ tiếng kêu thảm thiết, vậy ngươi có loại không ăn a.

"Kéo xuống đi, ngươi thiếu gia này hai khối đoán, còn Thư Hương Thế Gia đây." Phuong Hồng bữu môi một cái, sau đó đem Ngân Xuyên trong tay dao bầu đoạt lấy.

Ngân Xuyên còn đợi ngăn cản, nhưng Phuong Hồng đã hạ đao. Hần đem cổ gà lui về phía sau một bài, phía trên cổ lông chim nhỏ ra sơ qua, sau đó đem dao bầu cứ như vậy lui về phía sau kéo một cái.

"Phốc xích." Một đạo máu tươi tràn ra đi thật xa, đậm đà huyết tính khí khắp nơi tràn ngập. Mà hần trong tay gà mẹ, chính là dùng sức gãy giữa hai cái

sau khi, liền không có khí lực.

"Thiếu gia! Người đang ở đây làm gì!" Một bên Ngân Xuyên thấy vậy, con mắt trừng với tròn Hạnh như thế, sợ hãi kêu hô. Người khác giết gà đều là cầm một chén đem máu cho đón lấy, nào có người khuếch đại như vậy.

"Không việc gì, người không cần phải để ý đến ta, nhanh đi nấu nước nóng." Phương Hồng mặc dù là Phương gia thiếu gia, nhưng là không phải là cái gì cũng sẽ không. Giết gà chuyện nhỏ như vậy, hay lại là không làm khó được hắn. Hắn sờ đi làm như thế, cũng là cố ý vì chi.

Nếu gà mái đã bị giết chết, Ngân Xuyên cũng không tiện nói thêm gì nữa, có chút gãi xuống chân sau khi, liền rời đi đi chuẩn bị nước nóng.

"Híz-khà zz Hí-zzz." Ở máu gà rơi vài đầy đất sau khi, có lẽ đối với nhân loại mà nói, mùi này cực kỳ chán ghét. Nhưng đối với da vàng sắp tới nói, đó chính là tối cao mỹ vị. Hơn nữa nó vừa khát lại đói, thì càng thêm được không.

Chẳng qua là, nó thân là da vàng từ thù lĩnh, cũng có khiếu ngao, dù là ánh mắt sâu bên trong đối hóa đã sắp phải đem nó bức cho được (phải) điên cuồng, nó như cũ gắt gao cắn răng, tận lực không để cho mình đi xem những thứ kia máu gà.

"Còn rất có thể chịu, ta đây thì nhìn người có thể đủ nấu tới khi nào." Phương Hồng cũng không cưỡng cưỡng, còn đòi một cái băng ngồi nhỏ tới, cứ như vậy với da vàng từ tiêu hao.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Ngân Xuyên tài nấu ăn

Chỉ chốc lát sau, Ngân Xuyên liền xách một thùng nước nóng tới. Phương Hồng đem giết tốt gà đặt ở lúc trước chuẩn bị xong trong chậu, trực tiếp đem nước nóng cho đổ vào, đem gà mẹ thật tốt nóng một lần.

Bị hơi nóng như vậy một kích phát, trong chậu gà mẹ mùi bị kích thích ra, không dùng được hương da vàng từ trong lỗ mũi chui. Mặc dù nó một mực ở cố gắng khắc chế chính mình, nhưng trong bụng như cũ phát ra xì xào tiếng kêu to.

Da vàng từ trong bụng phát ra thanh âm rất nhỏ, nhưng vẫn là bị Phương Hồng nghe. Phương Hồng âm thầm cười một tiếng, cũng không để ý nó. Đợi nước hơi chút nguội xuống một chút sau khi, liền bắt đầu rút lên lông gà tới.

Bị khai thủy năng qua một lần sau khi, này lông gà rất dễ dàng liền rút ra. Ngân Xuyên thấy Phương Hồng động thủ, nàng cũng đứng ở một bên, phụng bồi nhà mình thiếu gia đồng thời rút ra lông gà.

Bởi vì hai người lực tổng hợp, này lông gà rất nhanh thì bị rút ra tốt. Sáng bóng linh lợi gà mẹ, thịt chặt chẽ phong phú, vổ ở phía trên, phát ra trầm muộn tiếng vang.

"Lần á." Phương Hồng cầm lên dao bầu, hương gà trên bụng thẳng đứng sẽ tới một đao, gà bụng lập tức xuất hiện một cái lỗ hồng lớn, bên trong nội tạng hoa lap lap chảy ra.

Hắn tự tay đem gà trong bụng cái gì cũng móc ra, sau đó tiện tay liền ném qua một bên, cách da vàng từ bắt quá xa mấy thước. Ngân Xuyên thấy thiếu gia bộ dáng này, trong mắt nhỏ không thể thấy lộ ra một tia thương tiếc, nhưng lần này nhưng không có lên tiếng.

Này gà nội tạng, đối với lão gia thiếu gia mà nói, không tính là là đồ tốt, trên căn bản cũng là sẽ không đi ăn. Nhưng đối với bọn hắn những thứ này người làm mà nói, nhưng là ít có bổ mỡ cơ hội tốt. Nhìn nội tạng đều bị ném, Ngân Xuyên cảm thấy có gắng hết sức đáng tiếc.

Bất quá, đối với cái này hết thảy, Phương Hồng là không có chút nào tri tình.

"Xì xào." Nhìn trước mặt gà mái nội tạng, da vàng từ bụng kêu vang hơn, khoe miệng đều không tự giác chảy ra nước miếng đến, nhưng là ánh mắt nó như cũ băng bó ở, không chịu hướng Phương Hồng thỏa hiệp.

Phương Hồng cũng không phản ứng đến hắn, đòi một thùng nước, đem toàn bộ gà lần nữa thanh tẩy một lần.

"Bản Thiếu Gia quyết định, ở lui về phía sau trong vòng vài ngày, ngày ngày muốn ăn gà." Phương Hồng đem gà mẹ đưa cho Ngân Xuyên, sau đó làm ra một cái quyết định trọng đại.

Ngân Xuyên cũng không có phản đối, nàng chẳng qua là nhất giới người làm, thiếu gia phải làm gì, nàng cũng phản đối không. Lại nói, ngày ngày ăn gà cũng không phải là cái gì đại sự, đến lúc đó nói với lão gia một tiếng là được.

Phương Hồng cũng nhìn ra, cái này da vàng từ tính khí rất quật cường, hẳn đã làm tốt trường kỳ tác chiến chuẩn bị, hẳn cũng không tin, không nhận được một cái sức sinh.

"Con gà này, buổi trưa nấu cái canh đi, ngược lại cha cũng không trở lại dùng cơm, làm gì thì phải nghe ta." Hắn rất nhanh đem sự chú ý chuyển tới cái này Phi Kê trên người, loại này gà mẹ thịt tương đối lão, dùng để nấu canh, khỏi phải nói mỹ vị đến mức nào. Nghĩ như vậy, hắn cũng cảm thấy bắt đầu chảy nước miếng.

"Được, thiếu gia." Ngân Xuyên gật đầu một cái, sau đó bụng để gà mẹ chậu gỗ, hướng phòng bếp đi.

Ngân Xuyên tài nấu ăn không nói, bất kể nguyên liệu nấu ăn gì, ở trong tay nàng, cũng có thể trở nên bắt đầu sinh động lên. Ngược lại Ngân Xuyên vào nhà bọn họ cũng 4~5 năm, Phương Hồng cũng chưa có xem qua Ngân Xuyên cái gì là không biết làm.

Ở đem gà mẹ lần nữa thanh tẩy một lần sau khi, Ngân Xuyên lại dùng cái nhíp đem gà mẹ trên người một ít tương đối nhỏ bé lông gà cho bỏ đi. Vừa mới Phương Hồng chẳng qua là sơ lược rút ra lông gà, xử lý cũng không không chút tạp chất.

Ở bỏ đi không chút tạp chất sau khi, nàng lúc trước nấu nước nóng đã biến thành nước ấm. Thừa dịp lúc này, vừa vặn đem gà mẹ vào nồi, ở nấu cái ước chừng hai thời gian uống cạn chun trà, lại đem gà mái vớt đi ra, dùng nước lạnh cọ rửa. Làm như vậy, xưng là Phi nước.

Nói như vậy, thịt nguyên liệu nấu ăn phía trên, cũng sẽ mang theo thịt mùi tanh, sử dụng loại biện pháp này, có thể loại trừ thịt mùi tanh, còn có thể hoàn toàn dọn dẹp một chút nguyên liệu nấu ăn, khiến cho nấu đi ra cháo có gắng hết sức trong trẻo.

Đem gà mẹ cọ rửa tốt sau khi, Ngân Xuyên liền đem ngay ngắn một cái con gà đem thả vào trong sa oa, hướng trong đó rót vào nước lạnh, cho đến không qua gà đại nửa người, sau đó theo thứ tự hướng bên trong bỏ vào gừng, rượu vàng, cầu kỳ này một ít gia vị đồ vật.

Thật ra thì, này nấu canh lời nói, thả nguyên liệu nấu ăn là càng ít càng tốt, như vậy mới có thể bảo đảm nước canh thuần khiết.

Sau đó, Ngân Xuyên liền đem này sa oa đặt ở lò than trên, dùng cây quạt bắt đầu phiến bốc cháy tới. Nấu canh ngay từ đầu thì phải dùng lửa lớn đốt nửa khắc đồng hồ thời gian, sau đó sẽ nói chữ hóa, từ từ chế biến.

Chẳng qua là hơn nửa canh giờ công phu, một đạo đậm đà cực kỳ mùi thơm, liền từ trong phòng bếp truyền tới, để cho vốn là có vài phản đối bụng Phương Hồng, càng là đại nuốt nước miếng.

Ngân Xuyên đòi một trương Tiểu Trắc Tử đi ra, đem sa oa cho bung ra, đặt lên bàn chính giữa. Món chính là Ngân Xuyên thuận tay thiếp diện bánh bột. Một bên bị nướng có chút khô vàng, một bên chính là nhẵn nhụi đầy đặn bạch diện. Ở nhồi mi thời điểm, nàng độc đáo rơi vãi điểm mảnh nhỏ đường ở bên trong, cho nên mi này bánh bột ăn có chút nhàn nhạt vị ngọt. Lại vừa đứng, sẽ không đoạt bánh mì bản thân mùi thơm.

Ở Phương Hồng xách băng ghế nhỏ sau khi ngồi xuống, Ngân Xuyên cầm lên muống gỗ tử, cho Phương Hồng long trọng nửa bát cháo gà, bên trong còn thả một cái đùi gà, hầm lâu như vậy gà mẹ, thịt đã trở nên rất là bơ nát, kia đưa nhẹ nhàng kéo một cái, là có thể kéo xuống tới một khối.

Nhìn trước mặt trong lành sáng cháo gà, Phương Hồng chỉ cảm thấy thêm ăn nhỏ dãi, vội vàng thổi hai cái, liền xích lưu hướng trong miệng mân một hớp nhỏ. Một đạo nóng hôi tươi đẹp mùi vị, trong nháy mắt chiếm cứ miệng hắn khang, để cho hắn muốn ngừng cũng không được, không nhận được lại uống mấy hớp. Nếu không phải này canh vẫn tương đối nóng, hẳn có thể trực tiếp làm tiếp nửa bát.

Uống mấy hớp canh, Phương Hồng lại đem nhất cá diện bánh bột. Dán mềm mại nức ních bánh mì, bị hắn liền tiếp xé thành chừng mấy khối, cứ như vậy ngâm mình ở trong canh gà mặt.

Bánh mì dán rất gân đạo, bị nước canh như vậy một ngâm, lập tức hút không ít nước canh đi vào, Phương Hồng liền lấy tay niết đến, hướng trong miệng nhét vào. Gân đạo bánh mì làm cho người ta khẩu vị cố gắng hết sức thích, nhẹ nhàng nhai hơn mấy miệng, cháo gà liền từ bên trong tuôn ra đến, để cho người thiếu chút nữa ngay cả đầu lưỡi cũng có thể nuốt xuống.

Cùng sự so sánh này, kia thịt gà ngược lại thành thứ yếu, Phương Hồng chẳng qua là vội vàng cắn mấy hớp, liền vội vội vàng vàng hòa diện bánh bột cháo gà tác chiến đứng lên. Về phần điều giáo da vàng từ sự tình, đã sớm bị hắn quên đến ngoài chín tầng mây.

Trời đất bao la, ăn cơm lớn nhất.

Ở liên tiếp liên quan (khô) nửa lon canh cùng với bốn cái bánh mì sau khi, Phương Hồng bụng nhỏ chống đỡ cùng một cầu tự đắc. Người khác tương đối gầy, này bụng nhô ra tới đặc biệt rõ ràng.

"Không được... Nắc... Không ăn được." Phương Hồng thư thư phục phục sờ bụng, ợ một cái, cố gắng hết sức thỏa mãn nói. Hắn cũng ở đây hối tiếc, thế nào lúc trước luôn cảm thấy ăn không ngon đây? Nếu như lúc trước chính mình ngày ngày ăn như vậy, sợ là đã sớm biến thành tiểu mập mập đi.

Bất quá, điều này cũng tại không phải hắn. Lúc trước thời điểm, Phương Đại Nguyên đối với hắn dạy dỗ đặc biệt nghiêm, lúc ăn cơm sau khi quy củ quá nhiều, ăn một bữa cơm còn phải nom nớp lo sợ, nơi nào chú ý mùi vị.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Uy hiếp

"Ngân Xuyên... Còn lại người đem nó ăn đi, ta không ăn được." Phương Hồng sờ bụng, một bộ quần quít đáng vẽ, chỉ hận bụng mình quá nhỏ, ăn một nửa liền không ăn hết.

"Thật sao?" Ngân Xuyên lặng lẽ nuốt một chút nước miếng, mặc dù này cháo gà là nàng làm, nhưng nàng tối đa cũng tụt ra nòi thời điểm ném một chút nặn lạnh đạm, cũng không dám uống nhiều. Bây giờ nồi này trong còn dư lại nửa lon đầu rồi, thịt gà cũng không thiếu, nghe Phương Hồng lời ấy, nàng đều có chút không dám tin tưởng.

"Cho người ăn người liền ăn, đừng nói nhảm." Dĩ vãng đâu rồi, Phương Đại Nguyên thờ phượng cần kiệm lo việc nhà, này một lon cháo gà, có thể ăn chừng mấy ngày. Thật vất vả đến phiên Phương Hồng ở nhà một mình, hẳn bắt kẻ nhiều như vậy chứ.

"Dạ, thiếu gia." Ngân Xuyên cũng không ở ý Phương Hồng vậy có nhiều chút nghiêm nghị giọng, chạy mau đến trong phòng bếp, cầm một cái to chén kiểu tôi. Bọn họ những thứ này người làm, là không được sử dụng lão gia thiếu gia chén đĩa, nếu như dám phạm huy, nhẹ thì chịu phạt, nặng thì trục xuất khỏi môn.

Nắm chính mình chén đĩa, Ngân Xuyên đem còn lại cháo gà cho ăn lợn chông vò lên trời, còn kém ngay cả lon đều phải liếm một lần. Lúc bình thường, chuyện tốt bực này nơi nào đến phiên nàng.

...

Liên tiếp chừng mấy ngày, Phương Hồng ngày ngày cũng giết gà ăn thịt, còn thay đổi trò gian ăn. Trừ ngày thứ nhất nấu canh ra, cái gì nước tương ớt, bạch cắt, than nướng cũng cho tới một lần, thẳng đem Phương Hồng ăn là miệng đầy dầu mỡ, không ngừng kêu đã ghiền.

Mà cái kia da vàng tử, chính là ở nơi này mấy ngày gầy vò cảm giác bên trong, càng phát ra không nhịn được. Trên người da lông, đã sớm trở nên khô héo không có sáng bóng, vốn là to con thân thể, cũng mỗi ngày càng gầy nhom đứng lên.

"Nhận thua đi, nhận thua những thứ này đều là người." Phương Hồng nắm một cây tiểu cây gậy, gánh một cây trường gà tử, ở da vàng tử trước mặt lão đảo.

Hắn trong thanh âm, tràn đầy đầu độc lực lượng, trường gà tử phía trên tản mát ra đậm đà thịt mùi tanh, để cho da vàng tử cổ họng không dừng được cơn động.

Nó đã chừng mấy ngày không có ăn đồ ăn, ngay cả Thủy đã không có uống bên trên một cái, nếu không phải nó thể chất xa xa vượt qua nó đồng loại, bây giờ đã sớm chết xuống.

Phương Hồng nắm một côn nhỏ đang qua lại di động, mà da vàng tử ánh mắt, cũng chăm chú nhìn trường gà tử, miệng có chút liệt khai, tựa hồ tại hạ một người trong nháy mắt là có thể nhào tới.

Lúc này nó, ý chí đã có nhiều chút mơ hồ, đói bụng đã chiếm cứ nó phần lớn ý nghĩ. Duy nhất có thể làm cho nó kiên trì tiếp, cũng chính là nội tâm kia một điểm cuối cùng kiêu ngạo.

Phương Hồng nhìn da vàng tử cái bộ dáng này, cũng biết, bây giờ chỉ kém kia một chân bước vào cửa, liền có thể hoàn toàn thuận phục cái này da vàng tử. Chẳng qua là, một cước này nên như thế nào bước ra, vậy thì phải nghĩ ngơi một phen.

Hắn nâng cằm lên, đang suy tư sau một hồi, một cái mơ hồ ý tưởng dần dần dâng lên. Súc sinh này là đám kia da vàng tử đầu lĩnh, nhưng bởi vì một cái da vàng tử bị bắt, liền qua tìm đến mình báo thù, vậy đã nói rõ...

Phương Hồng đột nhiên vỗ tay một cái, hẳn nghĩ tới thuận phục phương pháp. Hẳn cái ý niệm này dâng lên sau khi, liền vội vàng vàng rời đi nơi này, đi ra ngoài đi.

Ở lại qua nửa giờ, trong tay hắn, liền nhiều ba cái da vàng tử, còn có một đem dao bầu.

"Chít chít." Ba cái da vàng tử bị hắn dùng sợi giây cho buộc, đang ở chít chít kêu loạn, trong ánh mắt tràn đầy khủng hoảng. Bọn họ háo hão ở tại trong ổ ngủ thấy, tên nhân loại này không việc gì bắt mình làm à?

"Tiếng chuông." Phương Hồng cầm lên một khối đá mài dao, sau đó bắt đầu tinh tế mài dao bầu.

"Bây giờ, đặt ở trước mặt người có hai con đường, một cái là đem này căn (cái) trường gà tử cho ăn, một cái khác cái, ta giết bọn nó." Phương Hồng một tay cầm lên treo trường gà tử cây gậy, một cái tay khác là đem dao bầu gác ở một cái da vàng tử phía trên cổ, trên mặt lộ ra một tia tàn nhẫn mỉm cười.

Mấy ngày trước, cái này da vàng tử thủ lĩnh có thể bởi vì một cái da vàng tử tới tập kích chính mình, vậy đã nói rõ, nó vẫn là rất quan tâm chính mình đồng tộc, Phương Hồng cũng không tin, cầm da vàng sắp tới uy hiếp nó, nó còn có thể thờ ơ không động lòng.

Huống chi, Phương Hồng chẳng qua là định cho nó một cái hạ bậc thang mà thôi.

Có lẽ ở trong mắt người khác, cái này da vàng tử đầu lĩnh là kiêu căng khó thuần, có chính mình kiêu ngạo, có thể dưới cái nhìn của chính mình, cũng bắt quá là sĩ diện hào mà thôi. Không chỉ có người tốt mặt mũi, sức sinh này cũng tốt mặt mũi.

Bị chính mình cừ địch hành hạ thảm như vậy, lấy cái này da vàng tử tính khí, coi như là muốn khuất phục, cũng mất mặt mặt mũi này. Bây giờ được, Phương Hồng chưa cho hắn một cái đường lui. Người bây giờ không phải là ở hướng người cừ địch khuất phục, mà là dự định cứu mình đồng tộc.

Có lẽ lấy da vàng tử trí lực, nghĩ (muốn) chẳng phải sâu xa, nhưng là, nó chắc chắn biết phải nên làm như thế nào.

Da vàng tử thấy Phương Hồng như vậy uy hiếp chính mình, trong con mắt đột nhiên xuất hiện một tia lãnh ý, trong ánh mắt bừng bình càng đậm đà, hận không được phân khỏi đem địch nhân cho giết.

"Bà nội, lại không ăn bộ này." Nhìn da vàng tử lại vẫn là không muốn nhượng bộ, Phương Hồng cũng hòa, một cái sức sinh mà thôi, cũng đập Lão Tử trước mặt giả bộ đầu to tới, đã như vậy, vậy người liền chuẩn bị chết đi.

Ngay tại hắn chuẩn bị động thủ kết đối phương thời điểm, cái kia da vàng tử bỗng nhiên há mồm ra, đem trường gà tử cho cắn lấy trong miệng, mấy phen lang thôn hổ yết sau khi, liền đem kỳ cho nuốt xuống.

"Ha, thành." Thấy tình huống như vậy, Phương Hồng đầu tiên là sửng sò, nhưng ngay sau đó liền đổi giận thành vui, người nha rốt cuộc chịu nhượng bộ, mấy ngày nay cũng làm Lão Tử cho một chết đi.

Ở ăn xong một cây trường gà tử sau khi, Phương Hồng lại đem còn lại gà nội tạng cũng đẩy qua. Mấy ngày qua, Phương Hồng tổng cộng ăn bốn con gà, nội tạng cũng ở lại chỗ này, lúc này đã góp nhặt một nhóm.

Mà da vàng tử tựa hồ cũng nhận mệnh một dạng ai đến cũng không có cự tuyệt, đem còn dư lại gà nội tạng không dùng được hướng trong bụng nuốt đi, cũng không để ý nhai không mớm.

Ước chừng qua bốn năm thời gian uống cạn chun trà, gà nội tạng bị kỳ ăn sạch sẽ, da vàng tử thỏa mãn liếm liếm miệng, liền tiếp chưa thỏa mãn biểu tình.

"Ngân Xuyên, buổi trưa hôm nay chúng ta còn ăn gà, ta muốn ăn gà nướng." Phương Hồng vỗ vỗ bàn tay mình, tâm lý hết sức cao hứng, liền đối với bên ngoài hô to một tiếng.

Nhưng là, lần này đang kêu sau khi, lại phát hiện bên ngoài không có trả lời thanh âm, chẳng lẽ Ngân Xuyên không ở nhà? Không biết a, vừa mới còn chứng kiến nàng nha.

Hắn đang muốn đi ra xem một chút, nhưng là, mới vừa đi hai bước, sắc mặt liền đột nhiên sụp xuống, bởi vì hắn thấy Phương Đại Nguyên. Phương Hồng lúc này mới nhớ tới, này cũng chừng mấy ngày, Lão Tử thúc tang lễ hắn kết thúc.

"Mấy ngày nay nghịch ngợm đủ đi, người lớn như vậy, cũng nên kiềm chế lại, từ bắt đầu ngày mốt, người lên cho ta học." Phương Đại Nguyên đi tới, nhìn trên đất bừa bãi, trầm giọng nói.

"Đi học? Tiên sinh chấp thuận sao?" Phương Hồng hơi nghi hoặc một chút? Cái đó lão đầu tử lúc trước không phải là kêu có hắn không ta, có ta không hắn sao, thế nào bây giờ đổi tính từ? Không thể nào, kia lão đầu tử nặng nhất mặt mũi, sao có thể có thể làm như vậy tự và vào miệng sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Chó ghẻ

"Ngay tại hôm qua, tiên sinh cảm giác mình thân thể có chút không lạnh lẽ, liền muốn trở về nghỉ ngơi. Các tộc trưởng quyết định, từ trong huyện lại mời

một vị tú tài làm thực sự. Nếu tiền sinh đã đi, người tất nhiên có thể đi trở về đi học." Phương Đại Nguyên tựa hồ đã sớm biết Phương Hồng sẽ như vậy hỏi, liền trực tiếp mở miệng nói.

Phương Hồng nghe lời này, mặt trở nên đen hơn, mà trong lòng cũng ở hồi tiếc, "Nhất định là lần trước Hứa Húc Phong sự tình, đem kia lão đầu tử cho khí quá ác, lại thật bất hủ cho khí xảy ra vấn đề đến, bà nội, lần này coi như là nện ở trong tay."

Hắn không nghĩ đi học, rất không nghĩ (muốn) đi học!

Mặc dù hắn thành Thổ Địa Thần sau khi, trí nhớ phi phàm, bất kỳ văn chương chỉ cần đọc qua một lần, khẳng định có thể nhớ rõ ràng rành. Có thể vấn đề mấu chốt là, hắn không muốn lại bị trời buộc nha. Đi học Đường sau khi, muốn nghỉ, cũng chỉ có chờ đến cửa ải cuối năm hoặc là một ít trọng yếu ngày lễ thời điểm, để cho hắn ngày ngày bị giam ở trong học đường, vậy không được (phải) hành hạ chết hắn nha.

Cho nên, hắn lập tức ở trong lòng kiên quyết một cái ý niệm, kiên quyết không thể đi đi học!

Chẳng qua là, cái ý nghĩ này có thể không thể làm Phương Đại Nguyên mặt nói ra, nếu không, vậy thì chuẩn bị chờ bị đánh chết đi. Vì vậy, ở Phương Đại Nguyên để cho hắn đi đi học sau khi, Phương Hồng là lập tức đáp ứng, còn đáp ứng rất thoải mái, một chút do dự cũng không có.

"Rất tốt, người đã có phân thượng này vào tâm, ta đây cứ yên tâm, ngày sau, người đi liền báo cáo đi, nhớ lấy, sau này phải thật tốt với tiền sinh đồng học giữ gìn mối quan hệ, không muốn giống như trước như thế." Phương Đại Nguyên rất hài lòng Phương Hồng thái độ, hết sức vui mừng gật đầu một cái.

"Hắc hắc, yên tâm đi, ta làm việc ngài vẫn chưa yên tâm chứ sao." Phương Hồng trên mặt mang nụ cười, dùng sức vỗ ngực một cái, bảo đảm nói. Mà hắn tâm lý lại bắt đầu tính toán, đối mặt mới tới tiền sinh, phải làm thế nào làm, mới có thể làm cho kỳ đem mình cho đuổi ra học đường đây?

Tựa hồ tin tưởng Phương Hồng biểu diễn, Phương Đại Nguyên ở lại miễn cưỡng mấy câu sau khi, liền chấp tay sau lưng, rời đi nơi này.

Ở Phương Đại Nguyên đi, Phương Hồng nụ cười trên mặt lập tức biến thành cắn răng nghiền lợi. Đã biết chơi bởi lâu lỏng thời gian còn chưa từng có đủ đây, rốt cuộc lại phải đi đi học. Hơn nữa, mình cũng mười sáu, phần lớn người ở mười sáu sau khi, cũng sẽ rời đi học đường, có thể đến đã biết, trả thế nào bên trên gây trở về đựng đây.

"Bất kể, ngày mai sự tình ngày mai lại nói, nay Thiên Tiên đem người giải quyết cho lại nói." Phương Hồng ở trong lòng tức giận mắng sau một hồi, liền lần nữa đưa ánh mắt chuyển tới da vàng từ trên người.

Con súc sinh này đáng đáp lớn như vậy, trí tuệ cũng thật cao đáng vẽ, chắc coi như là dị thú. Không biết mình dùng Hương Khói Chi Lực rèn luyện một chút, sẽ xảy ra tình huống gì.

Mặc dù đang trong điển tịch không có rõ ràng ghi lại, nhưng nghĩ đến cũng hắn không đáng ngại. Hắn lúc trước hướng về phía Lại Ly Đầu sử dụng phụ thân thuật, chính là đem một tia hương hòa rưới vào đối phương trong cơ thể, để cho đối phương lực lượng gia tăng chừng mấy thành. Như vậy có thể thấy, hương hòa đối với thân thể người là vô hại.

"Chẳng qua là, thả bao nhiêu thích hợp đây? Để trước một đạo thử một chút xem sao." Phương Hồng sờ lên cằm, ánh mắt ở da vàng từ trên người qua lại đánh giá, mà da vàng từ bị hắn ánh mắt này cho nhìn đến có chút sợ hãi, nghe rằng trọn mắt hướng về phía hắn phát ra trầm thấp tiếng gào.

"Chớ khản trương..." Phương Hồng lặng lẽ đưa ra một đầu ngón tay, nhẹ nhàng bắn ra, một đạo hương hòa liền nhanh chóng không có vào da vàng từ thể bên trong.

Một hơi thở... Hai hơi thở... Một chén trà... Hai chun...

Phương Hồng biểu hiện trên mặt có chút phát cương, "Ừ, đoán chừng là hương hòa ít, lại thêm một đạo." Phương Hồng nhìn da vàng từ trên người không có bao nhiêu biến hóa, liền xoa xoa mặt, lại đàn một đạo hương hòa ở trên người đối phương.

Một hơi thở... Hai hơi thở... Một chén trà...

"Ấy... Phòng chừng hay lại là quá ít, lần này nhiều hơn điểm." Phương Hồng lần nữa xoa xoa mặt, sau đó thoáng cái thả bốn đạo hương hòa ở da vàng từ trên người.

Hắn duy trì mong đợi biểu tình, ở lại các loại (chờ) mấy thời gian uống cạn chun trà sau khi, rốt cuộc không chịu đựng được, sắc mặt hoàn toàn sụp xuống."Bà nội, thử gì, lại thí dụng nơi cũng không có!"

Phương Hồng một cước đá vào da vàng từ trên người,

Giận dữ nói, chính mình thật vất vả trộm được điểm hương hòa dễ dàng mà, cứ như vậy uống phí hết xuống.

Mà hắn lại không có chú ý tới, lúc này da vàng từ con mắt có chút nheo lại, một bộ cố gắng hết sức hưởng thụ biểu tình, phảng phất ở phơi ầm áp thái dương.

"Coi là, người đã vô dụng như vậy, người liền đi cho ta đi, lưu lại nơi này ta còn phải phụ trách bọn người ăn." Phương Hồng chán nản đưa tay, đem khóa lại da vàng từ hồn phách ông khóa cho rút ra, sau đó xua đuổi nói.

Mất đi trời buộc da vàng từ, thân thể dần dần bắt đầu khôi phục sức mạnh, ở khắp mọi nơi đi đi lại lại sau mấy bước, tứ chi cảm giác cứng ngắc thấy diệt hết, không nhận được cao hứng trên dưới toán loạn hai cái.

"Ô ô." Đang chạy hai vòng sau khi, da vàng từ lại lần nữa chạy tới, còn một cái quần ở Phuong Hồng ống quần trên, một bộ muốn ý lại ở hần tư thể.

"Bà nội, làm gì? Thái chết, mau cứu." Phuong Hồng đem chân đạp một cái, đem da vàng từ bị đá lật tốt lẫn lộn mấy vòng, mấy ngày trước đây thời điểm, da vàng từ trên người liền dính Hoàng Vụ, hơn nữa mấy ngày nay rúc lại gà vòng lên đầu, trên người mùi vị càng chán ghét.

Nhưng là, cái này da vàng từ đang lẫn lộn mấy cái sau khi, lại thí diên thí diên chạy tới, tiếp tục quần ở Phuong Hồng trên chân, không hề có một chút nào lúc trước kiều căng khó thuần bộ dáng.

Phuong Hồng càng nổi giận, người vốn là đủ bản, lại đang trên đất lẫn lộn mấy cái, mẹ, đơn giản là không thể chịu đựng, người là tới chán ghét ta sao?

Hắn đang chuẩn bị tiếp tục đem súc sinh này đá đi ra ngoài, nhưng hắn đột nhiên cảm giác được không đúng, coi như lúc trước chính mình khiến nó khuất phục, cũng không trở thành thái độ trở nên nhanh như vậy đi, trong nơi này hay lại là một cái da vàng từ, rõ ràng chính là một cái chó ghê a.

Phuong Hồng không phải là ngu ngốc, rất nhanh thì liên tưởng đến, là không phải mình hương hòa để cho da vàng từ phát sinh cái gì thay đổi? Hắn lập tức cao hứng, ta đã nói rồi, ta Hương Khôi Chi Lực làm sao có thể một chút chỗ dừng cũng không có.

"Người bây giờ cho ta đi tắm, tắm xong tới nữa." Hắn thử cho da vàng từ xuống mệnh lệnh, nhìn súc sinh này có thể hay không nghe lời. Nhưng là, da vàng từ vẫn là bịt tai không nghe, tiếp tục vòng tại Phuong Hồng trên chân, cọ lấy cọ để.

Phuong Hồng không nói gì, này Hương Khôi Chi Lực chẳng lẽ chính là để cho động vật càng dính chính mình? Vậy có cái chửi lông gà chỗ dừng a. Nếu như này da vàng Từ Trường thật tốt nhìn một chút, cũng không tính, mẹ xấu như vậy chưa kể tới, còn một thân mùi thúi, đây nếu là ngày ngày dính chính mình, vậy còn có sống hay không?

"Coi là, ta dẫn người đi giặt rửa một chút đi, thật là quá thúi." Phuong Hồng nhìn con này vẫn còn ở ôm chân mình cọ lấy cọ để da vàng từ, đột nhiên cảm giác được có chút vô lực. Còn có thể làm sao? Thật chẳng lẽ có thể một đao băm sao? Đưa tay không đánh người mặt tươi cười, này mặt mày vui vẻ súc sinh cũng không thể đánh nha.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Thành Nam đường hầm

Phuong Hồng cứ như vậy thất thiếu, lôi kéo da vàng sắp tới đến bờ sông. Không có cách nào con súc sinh này không chịu từ trên đùi hắn đi xuống, trên người bản như vậy, hắn lại không thể động thủ, không thể làm gì khác hơn là như thế.

"Ngân Xuyên, cầm một lá lách tới." Phuong Hồng nghiêng đầu hô to một tiếng, chỉ chốc lát sau, Ngân Xuyên liền nắm một cái màu nâu khối dạng vật tới, mơ hồ còn có thoang thoảng truyền tới.

Lá lách loại vật này, là dùng heo di bản hỗn hợp tro than cùng xà phòng làm, trừ trên người dơ bản hiệu quả cực tốt. Bất quá, giá cả cũng không rẻ, dưới bình thường tình huống, người nhà nghèo là dùng không nổi.

Phuong Hồng muốn bắt vật này cho da vàng từ tắm, nếu như bị người ta biết, nhất định sẽ mắng to mấy tiếng con phá của. Bất quá, lúc này cũng quản không nhiều như vậy, cũng không thể để cho như vậy cái bản thiu đồ vật một cái treo ở trên người mình đi, đó cũng quá chán ghét.

"Phốc thông." Hắn đùi phải đột nhiên đá một cái, trực tiếp đem da vàng từ hất ra, nện ở trong nước sông, toát ra một đại một dạng nước.

Da vàng từ Thủy Tinh vẫn không tệ, một roi vào trong nước, liền tứ chi đồng thời hoa động, nhanh chóng hướng bên bờ tới, nhìn đáng đáp, còn muốn quần ở Phuong Hồng trên chân.

"Dừng lại." Phuong Hồng nhìn da vàng từ còn phải tiếp tục dây dưa tới, liền vội vàng giơ tay nó. Da vàng từ lúc này là xem hiểu động tác này, liền dừng ở trên mặt nước, không có lại hướng trước.

"Cứ như vậy, không nên động, lại ngâm (cưa) một hồi." Hắn cũng không để ý da vàng từ có nghe hiểu hay không, liền đưa tay chỉ đối phương nói.

"Rắc...rắc...." Da vàng từ nghe vậy, liền chân sau rạch một cái, trong nước dùng đưa tới lui, du được (phải) cố gắng hết sức nhàn nhả. Thình thoàng còn

lặn xuống nước, chắm lên mấy cái húp đầu xuống nước.

"Được, tới." Mấy cái qua lại sau khi, nhìn chênh lệch thời gian không nhiều, Phương Hồng hướng nó ngoắc tay. Da vàng từ giống như là được (phải) cái gì mệnh lệnh tự đắc, tứ chi liều mạng đập nước, mang theo một trận nước, lặn nữa lội tới.

"Đừng động, để cho ta lau cho ngươi điểm lá lách." Phương Hồng một cái đè lại da vàng từ, sau đó đem lá lách đè ở trên người nó, qua lại dùng sức cọ xát. Mà da vàng từ cũng không phản kháng, ngược lại nửa híp con mắt, tựa hồ hết sức thoải mái đáng về.

Từ dung nhập vào hương hỏa sau khi, nó liền hoàn toàn biến hóa một cái đức hạnh. Cái này làm cho người nào đó ở tâm lý không dùng được thẩm năng, sớm biết hương hỏa như vậy hữu hiệu, còn làm cái gì uy hiếp đe dọa một bộ kia, uống phí hết thời gian.

Rất nhanh, da vàng từ trên người liền bị lá lách cho lau một lần, Phương Hồng khiến nó xuống nước lại du một vòng sau khi, sau đó lại lau một lần. Không có cách nào vật này mùi vị quá lớn.

...

Dài Ninh Huyền coi như là một cái huyện lớn, địa bàn quản lý có mười lăm dặm, một cái la đường sông từ bên trong thành lưu thông mà qua, lui tới khách thương không ít, cho nên trong thành nhiều Tú Quán, khách sạn cùng với thanh lâu, nói riêng về trình độ sầm uất, đã không kém hơn một ít tầm thường Phủ Thành.

Ở trong thành Thiên Nam địa phương, có một nơi chật hẹp nhỏ mọn ngõ. Dọc theo một cái đường dài không ít rêu xanh trơn trượt mặt đất, có thể đi thẳng tới ngõ sâu bên trong.

Cho tới nay, đều có đông phú tây đất, nam nghèo bắc tiện cách nói, này ở tại Nam Thành, gia cảnh cũng không khá hơn chút nào.

"Thành khản." Có một người mặc màu xanh nhạt nho sam nam từ đi tới một nhà trước cửa, nắm lên vòng đồng trên cửa, nhẹ nhàng gõ hai cái.

"Mời khách quý đợi chút." Bên trong truyền tới một thanh âm, ở quá lớn ước một thời gian uống cạn chun trà, mới có người đi ra mở cửa.

"Khách quý là?" Tới mở cửa, cũng là một người mặc nho sam người trung niên, tuổi chừng chừng bốn mươi tuổi, mặc dù tuổi tác không coi là nhỏ, nhưng cũng không tính lớn, chẳng qua là trên mặt mơ hồ có chút sầu khổ thần sắc. Nhìn ngoài cửa người xa lạ này, hần trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Tiểu sinh lễ độ, ngài nhưng là Trương Tú mới?" Nam tử hướng mở cửa người khom người chào, cố gắng hết sức khách khí nói.

"Không dám nhận, chính là tại hạ Trương Văn Ngạn, không biết..." Trương Tú mới vội vàng đỡ người này, người này vừa vào cửa đi liền đại lễ, để cho hần có chút thụ sủng nhược kinh.

"Tiểu sinh là tới đưa ngài lên đường..." Nam tử khẽ mỉm cười,

Hần tay áo có chút run lên, một cây chùy thủ liền xuất hiện ở trong lòng bàn tay, chờ hần lúc ngẩng đầu sau khi, thuận thế đem chùy thủ cắm vào Trương Tú mới trong lồng ngực.

"Ồi... Ngươi..." Trương Tú mới hai mắt tròn tròn, trong tim truyền tới đau nhức, để cho hần vẫn không thể tin được, hần còn muốn gào thét tới, nhưng là trên người khí lực lại càng ngày càng nhỏ, cuối cùng mất tới sầm lại, liền mất đi ý thức.

"Từ nay về sau, ta chính là Trương Văn Ngạn." Nam tử bước lên trước, đem Trương Tú mới thân thể vịn, kéo vào đến sau nhà, trực tiếp ném tới nhà Trung Cổ trong giếng, thần không biết quỷ không hay.

Ở kiểm tra trên người không có vết máu sau khi, nam tử liền thân nhiên đi tới gian nhà chính bên trong, cầm lên lúc trước Trương Tú mới đang ở đọc một quyển « Mạnh Tử », nghiêm túc đọc đứng lên, tựa hồ thật trầm mê ở quyển sách bên trong.

Ước chừng qua nửa giờ, từ ngõ hẻm bên ngoài, lại đi tới mấy người. Trước nhưng là gió xoáy nước trong thôn dài Phương Chi cùng, bên cạnh hần, chính là Phương Đại Nguyên cùng với còn lại mấy vị Giáp Trùng.

"Các vị, thật là ngưng ngừng, Tôn Lão Tiên Sinh sáng sớm ăn xấu bụng, chỉ có thể để tại hạ theo các vị tới. Nơi này chính là Thành Nam đường hầm, Trương Tú mới hần ngụ ở này." Ở Phương Chi cùng bên tay trái, đứng một cái ước chừng là tuổi đời hai mươi nam tử, mặt đầy áy náy nói.

"Không sao, vốn là nhờ cậy lão tiên sinh tìm thực sự, đã là rất quý rồi, như thế nào còn không thấy ngại tiếp tục phiền toái. Chẳng qua là không biết, này Trương Tú mới tính khí như thế nào? Được không dễ tiếp xúc?" Phương Chi cùng khách khí trả lời.

"Nghe Tôn Lão Tiên Sinh nói, Trương Tú mới cùng người và thiện, coi như là một vị đôn hậu quân tử." Nam tử hơi suy nghĩ một chút, mở miệng nói.

"Như thế, chúng ta liền yên tâm." Phương Chi cùng cười cười, bọn họ tìm là thực sự, nếu là danh tiếng rất xấu, đây chẳng phải là hại trong thôn hài tử chứ sao.

Hôm qua thời điểm, học đường tiên sinh bởi vì thân thể khó chịu, Từ đi thực sự vị trí. Có thể trong thôn học sinh không thể không có tiên sinh a, vì vậy, Phương Chi cùng liền sai người Mạch rộng rãi Tôn Lão Tiên Sinh hỗ trợ tìm một vị thực sự, tốt nhất phải tú tài, nếu như quả thực không được, lão Đồng sinh đã có thể.

Tôn Lão Tiên Sinh thật đúng là không phải là cái đắc, rất nhanh thì liên lạc với Thành Nam đường hầm Trương Tú mới. Vị này Trương Tú mới, năm nay đã bốn mươi có hai, là một tam đẳng phụ sinh ra thân, mặc dù thi vài chục năm, nhưng vẫn không thể trúng cử, cuộc sống này một mực qua không phải là rất dư dả.

Bây giờ có người tìm hấn làm thực sư, kia dĩ nhiên là nhất phách tức hợp, lúc này đáp ứng.

Tú tài bên trong, chia làm ba cái tầng thứ, nhất đẳng kêu bẩm sinh, có thể mỗi tháng từ trong quan phủ dẫn nhất định phân ngạch lương thực, địa vị tối cao. Nhị đẳng kêu tăng sinh, địa vị thấp hơn nhất đẳng bẩm sinh, nhưng cao hơn Đệ Tam Đẳng, coi như là không trên không dưới. Nay Đệ Tam Đẳng thâm nhất, gọi là phụ sinh, bắt kể từ lúc nào, đều phải bỗng dưng một người lùn.

Bất quá, này Trương Tú mới mặc dù chỉ là phụ sinh, nhưng dùng để dạy một bang trong thôn trẻ em đi học, đó là dư dả. Dù sao, người ta cũng là từ thiên quân vạn mã trong giết ra tới.

"Nếu như ta nhớ không lầm lời nói, chắc là nơi này." Dẫn đường nam tử dọc theo ngõ hẻm đi vào, đi tới một gia đình trước cửa, có chút không xác định nói.

Hắn với Trương Tú mới lại cũng không đến hướng, đối với đối phương địa chỉ, cũng chỉ biết một cách đại khái vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Đi học

"Là Trương Tú mới nhà sao?" Nam tử dùng sức gõ cửa một cái, cao giọng hô.

"Mời khách quý đợi chút." Bên trong nhà truyền tới một nho nhã thanh âm, qua một lúc lâu, kia cửa gỗ mới một tiếng cọt kẹt mở ra. "Chính là tại hạ Trương Văn Ngạn, ngưng ngưng, vừa mới Trương mỗ sửa sang một chút nghi dung, tránh cho thất lễ. Không biết các vị là..."

Bên trong đi ra, chính là lúc trước kia mặc nho sam người kia, hấn khách khí hướng về phía Phương Chi cùng người đi đường hỏi thăm nói.

"Trương Tú mới là đi, hôm nay Tôn Lão Tiên Sinh thân thể có bệnh, liền phái ta tới, mấy vị này chính là đến từ gió xoáy nước Thôn khách quý." Nam tử hướng Trương Văn Ngạn chấp tay một cái, trực tiếp mở miệng nói.

"Tôn Lão Tiên Sinh bị bệnh? Không biết có nghiêm trọng không?" Trương Văn Ngạn trên mặt toát ra một tia lo âu, vội vàng hỏi thăm nói.

Thấy hấn lần này thái độ, Phương Chi cùng âm thầm gật đầu một cái, xem ra người này đúng như Tôn Lão Tiên Sinh đánh giá như vậy, là một đồn hậu quân tử. Ở cái tình huống này xuống, còn trước hỏi lão tiên sinh bệnh tình, là người trọng tình trọng nghĩa.

"Tôn Lão Tiên Sinh không đáng ngại, chẳng qua là ăn xấu bụng mà thôi, đa tạ ngài quan tâm." Nam tử khoát khoát tay, để cho đối phương không muốn lo âu. Hấn trên mặt biểu tình cũng nhu hòa rất nhiều, lúc nói chuyện, giọng cũng nhiều mấy phần thân thiết.

"Vậy tại hạ cứ yên tâm, mấy vị trước vào nói chuyện đi." Trương Văn Ngạn lúc này mới gật đầu một cái, chợt vừa tựa hồ nhớ tới cái gì, liền vội vàng đưa tay mời nói.

"Không, không cần, chúng ta hôm nay tới chỉ là muốn mời tiên sinh đi trong thôn chúng ta làm thực sư, nếu là tiên sinh không có còn lại sự tình lời nói, bây giờ là được cùng chúng ta lên đường, đưa nhỏ này khóa nghiệp không thể trì hoãn." Phương Chi cùng chân chờ một chút, mở miệng nói.

"Cũng tốt, tha cho ta thu thập một chút hành lễ, chúng ta lúc này đi thôi." Trương Văn Ngạn cũng không do dự, trực tiếp liền đáp ứng.

...

"Thiếu gia, nhanh lên một chút thức dậy, hôm nay nên đi học." Sáng sớm ngày thứ hai, Phương Hồng còn trong chăn mặt nằm cứng đờ, Ngân Xuyên liền gân giọng, ghé vào lỗ tai hấn kêu.

"Đừng làm rộn, ta muốn ngủ một hồi nữa." Phương Hồng cảm lên chăn, hướng trên mặt che một cái, liên tục buồn ngủ đánh tới, cho dù là lửa cháy cũng phải đặt tại một bên.

"Mời thiếu gia đi học." Ngân Xuyên đang khuyên nói không có kết quả sau khi, liền bắt đầu đi hướng về phía đứng ở bên người nàng A Tài A Quý nói. A Tài A Quý hai người gật đầu một cái, liền tiến lên một bước, đem chân cho xé ra, sau đó giống như là bắt con gà con như thế, đem Phương Hồng chộp vào trong tay.

"Các người... Các người muốn làm gì?" Phương Hồng đang làm mộng đẹp, bỗng nhiên giữa, chỉ cảm thấy đất rung núi chuyển, thân thể của mình một trận lắc lư, các loại (chò) mở ra con mắt thời điểm, bị dọa sợ đến thét chói tai đi ra.

"Dựa theo lão gia phân phó, nhất định phải để cho thiếu gia đúng lúc đi học. Nếu như thiếu gia không chịu thức dậy, có thể tùy cơ ứng biến." A Tài mặt vô biểu tình, thần thờ nói.

"... Coi như các người ác." Phương Hồng nằm ý hy vọng đã bể tan tành, cái gọi là tùy cơ ứng biến, ẩn chứa tầng sâu hàm nghĩa chính là, có thể dùng hết thấy phương pháp làm cho mình thức dậy. Nếu như bây giờ hắn không đứng lên, nói không chừng phía sau có cái gì ghê tởm hơn phương pháp đang đợi mình.

"Thả ta xuống, ta muốn mặc quần áo." Nếu ngủ không yên giấc, hắn cũng chỉ được thỏa hiệp. A Tài A Quý hai người, buông lỏng một chút tay, đem hắn đặt lên giường.

"Ngao ô." Phương Hồng cái mộng đập một cái đến trên giường, hắn trong chăn, liền xông tới một cái bóng người màu vàng. Rất hiển nhiên, cái này da vàng từ vẫn luôn núp ở hắn trong chăn.

"Bà nội..." Phương Hồng nhìn một cái cái này da vàng từ, sắc mặt cũng xanh, vạn nhất vật này ở trên giường mình đi ị thúi lắm, vậy khẳng định có thể chán ghét chết chính mình.

"Ô ô." Da vàng từ vừa nhìn thấy Phương Hồng, liền nhẹ khê kêu một tiếng, một cái quần ở trên đùi hắn, cô cố gắng hết sức dùng sức.

"Hô." Phương Hồng thật sâu thở ra một hơi, cố gắng không để cho mình nổi dóa. Hắn thật hoài nghi, nếu như phát sinh nữa mấy lần hôm nay như vậy sự tình, hắn này tiểu thân bản có thể bị khí xấu.

"Từ nay về sau, không cho phép người quần ở ta trên chân, nếu không,

Đánh chết người." Phương Hồng dùng sức đem da vàng từ cho kéo xuống đến, đem hắn thả ở trước mặt mình, hung tợn nói.

"Ô ô." Da vàng từ chờ tròn trịa đại con mắt, lẳng lẳng nhìn Phương Hồng.

"Hắc hắc, sợ đi." Phương Hồng cho là mình uy hiếp hữu hiệu, đang muốn đem da vàng từ cho ném qua một bên."Xích lưu." Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, da vàng từ lè lưỡi, tại hắn trên mặt liếm xuống.

"Cút." Phương Hồng cảm giác trên mặt mình nhơ nhớp nước miếng, lại cũng không kềm được, trực tiếp đem con súc sinh này ném ra ngoài, cái quái gì.

"Ô ô." Mà da vàng từ, thân thể ở giữa không trung gấp lại, dưới chân ở trên giường đập một cái, một cái nhào tới Phương Hồng trên mặt. Sau đó toàn bộ một dây dưa, đem hắn đầu cũng cho bao lấy tới.

"Tạo nghiệt a." Phương Hồng toàn bộ mặt bị lỏng mềm như nhung đồ vật cho ghim chặt, chỉ cảm thấy sinh không thể yêu, thật là làm bậy nhé, hắn thề, sau này không bao giờ nữa cảm hương hỏa loạn thủ, đây không phải là tìm phiền toái cho mình chứ sao.

Đang chơi đùa có nửa giờ, Phương Hồng một tả một hữu vác hai cái bao, bị A Tài cùng A Quý hộ tống, hướng học đường phương hướng đi. nói là hộ tống, còn không bằng dùng áp tải càng thích hợp hơn. Nếu không có hai người đi theo, nói không chừng hắn đã sớm chuồn không còn bóng.

Đến khi hắn trên người công lấy sau lưng hai cái bao, nhắc tới liền tất cả đều là lệ. Cái này da vàng từ ý lại vào nghiệm, từ đầu đến cuối không chịu từ trên người hắn đi xuống, có thể cũng không thể luôn quần ở trên chân hắn hoặc là trên mặt đi. Vì vậy, Phương Hồng hảo thuyết ngọt thuyết, cái này da vàng từ mới miễn cưỡng đồng ý vòng tại hắn trong túi xách.

Nếu bọc sách bị chiếm dùng, Ngân Xuyên chỉ có thể lấy thêm một cái túi cho hắn giả bộ bút mực loại đồ vật.

Vì vậy, tựa ra hiện tại bây giờ một màn này, hắn trước học, yêu cầu công lấy sau lưng hai cái bọc sách. Lại nói, cái này da vàng từ thiên phú dị bẩm, đáng đáp cùng một con chó vàng như thế, sức nặng được (phải) có chừng ba mươi cân đi, tuy nói không phải là rất nặng, có thể cả ngày cứ như vậy công lấy sau lưng, vậy cũng rất tốn sức a.

"Ô ô." Da vàng từ từ hắn trong bọc sách nhô đầu ra, hướng về phía hắn ô ô kêu, tựa hồ cố gắng hết sức sung sướng.

"Bà nội, các loại (chò) Lão Tử nghĩ đến giải quyết phương pháp, nhất định phải đem người cho ném, ném xa xa." Mà Phương Hồng trên mặt, chính là xé ra một cái khó coi nụ cười, tâm lý chính là đang liều mạng phúc phi.

"Hồng ca mà, người đây là làm gì vậy?" Hắn chính đi đâu rồi, bỗng nhiên giữa, nhìn một lớn một nhỏ hai bóng người, từ khúc quanh nhảy ra, mặt đầy kinh hi nói.

"Đi học..." Phương Hồng mặt vô biểu tình, giống như là ăn một trăm con ruồi chết như thế, cơ giới nói.

"Há, quá tốt, ta đã nói rồi, thay mới tiên sinh sau khi, Hồng ca mà khẳng định trở lại đi học." Phương Cừ hoan hô lên, hết sức cao hứng nói.

"Ha ha, ta thật nhìn không ra, chuyện này có cái gì thật vui vẻ." Phương Hồng trên mặt lần nữa kéo một cái cứng rắn nụ cười. Hắn hoàn toàn có lý do tin tưởng, Phương Cừ đây là đang cười trên nỗi đau của người khác.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Mới tới tiên sinh

"Các người trở về đi thôi, không muốn đi theo ta." Mắt thấy sắp đến học đường, A Tài A Quý còn theo ở phía sau, Phương Hồng hơi không kiên nhẫn nói.

"Thiếu gia, ngài nhất định phải học tập thật giỏi, không muốn cúp cua, nếu không lão gia biết đánh đoạn chân người." Ở trước khi đi, A Tài cố gắng hết sức nghiêm túc dặn dò hắn một câu, ừ, nếu như uy hiếp cũng coi như dặn dò lời nói.

Phương Hồng chỉ cảm giác mình hàm răng có chút ngứa ngáy, bà nội, muốn giết người làm sao bây giờ?

"Hồng ca mà, ba người chúng ta lại có thể cùng tiến lên học, sau đó trong chúng ta trưa vừa có thể ở cùng nhau ăn cơm, hắc hắc." Tôn An dùng cái kia đen móng vuốt loại trừ lỗ mũi, sau đó trên người xoa một chút, thập phần vui vẻ nói.

Phương Hồng toàn bộ hành trình mặt lạnh, người này nửa câu sau mới là thật tâm lời nói đi, nói dễ nghe như vậy, còn chưa phải là nhớ nhà ta thức ăn. Học sinh ở buổi trưa thời điểm, sẽ mang một ít lương khô bánh ngọt loại, đem đi vừa xuống bụng tử. Phương Hồng gia hỏa ăn tương đối khá, bị hai người tưởng niệm thật lâu.

Ba người tiến vào học đường thời điểm, người trên căn bản đã tới tràn đầy, chỉ có ở phía trước nhất trống không một cái vị trí. Đây là Hứa Húc Phong lúc trước ngồi vị trí, từ sau khi hắn rời đi, cái này vị trí sẽ không người ngồi.

"Hồng ca mà, người xem phía trước có cái vô ích vị trí, người ngồi nơi đó đi." Phương Cừ chỉ cái chỗ ngồi kia, mở miệng nói.

Phương Hồng hướng cái đó vị trí liếc về liếc mắt, cách tiên sinh án kiện đài chỉ có vài thước, vậy thì ý nghĩa, ngồi ở chỗ này thì đồng nghĩa với ngồi ở tiên sinh dưới mí mắt.

Đùa gì thế, này không phải mình mang lại cho bản thân phiền phức chứ sao.

"Người, tránh ra, cái này vị trí ta muốn." Phương Hồng dùng ánh mắt ở cả nhà trong tảo một vòng, rất hài lòng vừa ý hàng cuối cùng góc phòng một cái chỗ ngồi.

Nơi này hai mặt dựa vào tường, bất kể là chính ngồi hay lại là nghiêng ngồi, đều có thể rất thuận lợi tựa vào trên tường. Hơn nữa, nơi này còn đối diện cửa sau, hạ thiên thời sau khi, đem cửa mở một cái, gió mát tập tập. Mùa đông đóng cửa một cái, lại không tới gần cửa sổ, cố gắng hết sức ấm áp, đơn giản là một nơi Phong Thủy Bảo Địa.

"Người... Người muốn làm gì..." Cái đó vị trí học sinh, hiển nhiên không có nhận rõ ràng tình thế, lại còn dám trách móc cái này gió xoáy nước Thôn nổi danh ác ôn.

"Nếu như người không rời đi, ta liền đem người quần cho bái, sau đó kéo ở trong thôn đi lang thang một vòng." Phương Hồng hung tợn vỗ bàn một cái. Nhìn chằm chằm người này con mắt nói. Mà nói chuyện với Phương Hồng người học sinh này, cũng có mười ba bốn tuổi, đã sớm biết xấu hổ lòng, nếu quả thật bị bái quần, mặt kia ước chừng phải mất hết, sau này cưới vợ đều khó khăn.

Học sinh kia ngẩng đầu lên, đầu tiên là nhìn một chút Phương Hồng, sau đó xem hắn sau lưng chính nắm đầu ngón tay Tôn An, về phần Phương Cừ, bị hắn bản năng xem nhẹ.

"Oa..." Miệng hắn một phát, trực tiếp khóc lên.

"Lại khóc liền bái người quần!" Phương Hồng nhìn một cái một người đàn ông lại khóc, trong lòng rất là coi thường, liền uy hiếp nói.

"Ồ... Xèo xèo..." Người học sinh này một cái mồm im miệng, thân thể có ở đây không ở rút ra rút ra, động tác trên tay cũng không chậm, vội vàng đem trên bàn quyển sách cùng tờ giấy cho thu thập, toàn bộ dời được trước mặt đi.

"Ha ha ha." Phuong Hồng cười đắc ý, đem mình hai cái bọc sách hướng trên bàn hất một cái, sau đó ngồi ở trên ghế ngồi. Trải qua như vậy phát tiết, trong cơ thể mình oán khí bị khai thông hơn nửa, thật là thoải mái a.

Xem ra đi học, cũng không tất cả đều là nhàm chán như vậy, ít nhất còn có một đám con mọt sách chờ đợi mình khi dễ đây.

Trong học đường những học sinh khác, chính là giận mà không dám nói gì, từng cái cúi đầu, rất sợ cái thanh này lửa đốt đến trên người mình. Lần trước Phuong Hồng phát uy, mang theo vài người treo lên đánh mười mấy người, có thể thiếu chút nữa không đem đám này ngoan ngoãn bảo bảo dọa cho đi tiểu.

"Tiên sinh tới." Phuong Hồng chính móc ra da vàng tử, ở trong tay vén tới vén đi thòi điếm, bỗng nhiên giữa, Phuong Cừ nhỏ giọng kêu một tiếng, nhắc nhở nói.

"Tới thì tới mà, ngạc nhiên." Phuong Hồng không nhìn Phuong Cừ nhắc nhở, tiếp tục tại vén đến da vàng tử. Khoan hãy nói, vật này cả người mềm nhũn, vén đứng lên vẫn đủ thoải mái.

Nhưng là, khi hấn ngừng đầu một cái thời điếm, thiếu chút nữa không bị dọa sợ đến đem da vàng tử ném ra. Bà nội, tại sao không ai nói cho ta biết cha cũng ở đây!

Ở một người mặc nho sam nam tử bên cạnh, đang đứng một cái mập mạp người trung niên, mà này cái người trung niên, đang dùng một loại nghiêm nghị ánh mắt nhìn hấn.

Phuong Hồng vội vàng cúi đầu xuống, dùng con mắt hung hăng ở Phuong Cừ trên người quét qua, "Người mẹ hấn trực tiếp gọi ta là cha tới không phải."

Mà Phuong Cừ, cũng là mặt đầy vô tội, ở trong mắt hấn, tiên sinh uy hiếp rõ ràng nếu so với Phuong Hồng cha mạnh hơn, cho nên hấn phản ứng đầu tiên chính là kêu tiên sinh tới.

"Trương Tiên Sinh, sau này những học sinh này liền giao cho ngài, xin ngài nhiều hết lòng." Phuong Đại Nguyên đang nhìn Phuong Hồng liếc mắt sau khi, liền dời đi ánh mắt, hướng Trương Tiên Sinh chấp tay một cái nói.

"Giáp Trương khách khí, đây là tại hạ chuyện bốn phần." Trương Tiên Sinh khoát tay lia lịa, một bộ không dám nhận bộ dáng.

"Như thế, phe kia một sẽ không quấy rầy tiên sinh trường học, xin cáo từ trước." Ở hai người khách sáo một phen sau khi, Phuong Đại Nguyên liền đứng dậy cáo từ.

Trương Tiên Sinh đem đưa đến cửa, sau đó mới xoay người đi tới học đường trước mặt. Toàn bộ trong học đường không có bất kỳ thanh âm, ở thời đại này, coi trọng nhất tôn sư trọng đạo, đối với tiên sinh cũng có một loại thiên nhiên sợ hãi.

"Các vị, sau này ta chính là các người thực sư, nhìn các người có thể ráng học tập, chớ nên cô phụ người nhà kỳ vọng." Trương Tiên Sinh ánh mắt của mọi người học sinh trên người tảo một vòng, sau đó mới trầm giọng mở miệng nói.

Hấn không có với những học sinh này nói cái gì đạo lý lớn, nói muốn trung quân Báo Quốc loại, bởi vì những học sinh này bên trong có thể thi đậu công danh, cũng bất quá một, hai người, thậm chí ngay cả một, hai người cũng không có, nói những thứ này căn bản không dùng, còn không bằng nói nhiều chút thực tế. Nơi này đại đa số người, cũng chỉ là nghĩ (muốn) nhận biết một ít chữ, sau đó có thể tới trong thành tìm một phần thể diện công việc.

"Dạ, tiên sinh." Tại hấn giáo huấn hết lời sau khi, thấp kém liền vang lên một trận cao thấp không đều trả lời tiếng.

"Được, hôm nay là ta trường học ngày thứ nhất, nghỉ (muốn) trước hiểu một chút các người học tập tình huống, liền từ người trước đến đây đi." Trương Tiên Sinh chỉ tay một cái, hướng về phía tới đến gần hấn học sinh kia nói.

Bởi vì toàn thân toàn bộ hài đồng đều tại cùng đang lúc trong học đường giờ học, tuổi tác lớn nhỏ không đều, lớn nhất có mười lăm mười sáu tuổi, tối Tiểu Tài tám chín tuổi, này học tập độ tiến triển Tự Nhiên không thể giống nhau như đúc. Giống như đã có người học xong « Luận Ngữ », mà có người vẫn còn ở vỡ lòng, hấn muốn tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, tất nhiên yêu cầu trước một cái sờ đáy.

Cái đó bị hấn điểm trúng tên học sinh chính là lúc trước bị Phuong Hồng chiếm đoạt vị trí vị kia, nghe được tiên sinh trước kêu hấn, lập Mã Diện có sàu khổ, hai tay cũng tràn ra mồ hôi. Trong đầu chính là ở trong tối mắng, nếu không phải bị người cho cướp vị trí, làm sao cứ thế này? Làm cho mình một chút thời gian chuẩn bị cũng không có.

Bất quá, bây giờ đã bị gác ở trên lửa, dù là lại vì khó khăn, cũng chỉ có thể nhắm mắt lại

Chương 52: Rút ra vác

"Người tên là gì, đọc sách đến cái gì địa phương?" Mới tới tiên sinh ngồi ở một cái ghế dựa phía trên, đem một bên chun trà bắt lại, uống một hớp sau khi, mới ung dung thông thả nói.

"Tiên sinh, ta gọi là phương toàn bộ bình an, đã đọc hơn nửa « Mạnh Tử » ." Thiếu niên si si sách sách đi tới tiên sinh bên cạnh, sợ hãi nói.

Ở Viện thí trước, là không thi Ngũ Kinh, cho nên một loại học đường hải từ nhiều nhất đem Tứ Thư cho học xong. Coi như là những thứ kia dự định lấy đi học nhập sĩ, Ngũ Kinh cũng chỉ yêu cầu học tập một khi cho giỏi.

"Ừ, cũng đọc được « Mạnh Tử », không tệ, kia vác tới nghe một chút, liền từ lương huệ Vương Chương câu thượng đăng một đoạn bắt đầu đi." Trương Tiên Sinh hướng trên ghế nằm một cái, nhỏ nhỏ neho lại con mắt, há mồm nói.

"Mạnh Tử thấy lương huệ Vương. Vương viết: Tâu không xa ngàn dặm tới, cũng sắp có lợi nhuận ta nước ư..." Phương toàn bộ bình an vác là Mạnh Tử khai thiên một đoạn, cho nên vác nhất là trót lọt, liền một cái nói lắp đều không đánh.

"Vương cũng viết nhân nghĩa mà thôi vậy, cần gì phải viết lợi nhuận." Chẳng qua là nửa chun trà thời gian, hần liền đem này đoạn thứ nhất cho vác xong, đồng thời tâm lý có chút thư một hơi thở.

"Vác lương huệ Vương Chương câu xuống, thứ Thất Đoạn." Ở phương toàn bộ bình an vác xong sau, Trương Tiên Sinh cũng không có bất kỳ khen thưởng hoặc là khiển trách lời nói, chẳng qua là nhân nhạ phun ra một câu.

"A... Còn phải vác?" Phương toàn bộ bình an sắc mặt lập tức liền sụp xuống, sớm biết liền nói « Mạnh Tử » chỉ vác gần một nửa, mặt sau này chính mình còn không có thuộc lòng đây.

"Mạnh Tử thấy đồng tuyên Vương viết: Cái gọi là cổ quốc người, không phải là vị có cây cao to chỉ vị vậy... Thấy không thể đâu (chỗ này), sau đó đi... Sau đó đi..." Ở lưng chừng phân nửa thời điểm, phương toàn bộ bình an bắt đầu đánh nói lắp, hần này một nói lắp, liền có chút nóng nảy, có thể càng cuồng cuồng, liền càng nói lắp. Ở dứt quãng vác một nửa sau khi, lại cũng vác không đi xuống.

Hần trên mặt có nhiều chút đỏ lên, hần không biết này tiên sinh tính khí, không biết tiên sinh nên như thế nào trừng trị chính mình, trong đầu phảng phất có một cái nhỏ cổ có ở đây không ở gỗ.

"Vác lương huệ Vương Chương câu bên trên, thứ Ngũ Đoạn." Tiên sinh không nói gì, thậm chí ngay cả mí mắt cũng không có nhấc một chút, tiếp tục nói.

Đoạn này coi như là khá cao, phương toàn bộ bình an ngược lại tương đối quen thuộc, mặc dù bởi vì khăn trương đánh mấy cái nói lắp, nhưng là vẫn gánh vác.

"Vác lương huệ Vương Chương câu xuống, đoạn thứ nhất." ...

Tiên sinh một mực để cho phương toàn bộ bình an vác Cửu Đoạn, mới thả qua hần, sau đó ở trong tay sổ ghi chép bên trên, viết xuống phương toàn bộ bình an tên, phía sau viết một cái "Có thể" chữ.

"Người kế tiếp." Tiên sinh thanh âm như cũ cố gắng hết sức bình thản, sau đó kêu người kế tiếp tới học thuộc lòng. Phương toàn bộ bình an rốt cục thì thật to thư một hơi thở, thật là hủ chết người, cái này mới tới tiên sinh mặc dù nói chuyện rất nhạ, nhưng lại làm cho người ta một loại vô hình cảm giác bị áp bách.

Người kế tiếp đi lên người, tuổi với phương toàn bộ bình an không lớn bao nhiêu, thân thể gầy teo, hai cái con mắt quay tròn chuyển, nhìn liền cố gắng hết sức giáo hoạt.

"Học sinh Trương Lâm, bái kiến tiên sinh, nhắc tới, ta theo tiên sinh hay lại là bản gia đây." Trương Lâm trong lòng tư chất có thể so với phương toàn bộ bình yên nhiều, vừa lên tới liền nhiệt lạc nói.

"Người học được nơi nào?" Tiên sinh căn bản cũng không phản ứng đến hần, đem mí mắt có chút vừa nhấc, mở miệng nói đạo.

"Há, tiên sinh, ta học xong « giáo huấn ngu dốt biên câu » ." Trương Lâm cười hắc hắc, sau đó gãi đầu nói. Hần vừa mới cũng nhìn ra, người nói với tiên sinh người học được kia, tiên sinh sẽ đối với người học địa phương tiến hành rút ra vác. Hần mặc dù cùng phương toàn bộ bình an như thế, cũng học được « Mạnh Tử », nhưng hần « Mạnh Tử » vẫn luôn vác không trôi chảy. Dứt khoát, liền đem chính mình tài nghệ nói thấp một chút, ngược lại tiên sinh cũng không biết.

"Người năm nay bao nhiêu tuổi?" Tiên sinh nghe lời ấy, rốt cuộc ngẩng đầu lên, đánh giá Trương Lâm nói.

"Học sinh năm nay mười bốn." Trương Lâm trên mặt mang nụ cười, cúi người gật đầu nói."Mười bốn tuổi? Người mười bốn tuổi liền mới học được « giáo huấn ngu dốt biên câu » ? Vậy người này học nghiệp cũng quá uể oải đi, cho ta trở về đem « Luận Ngữ » sao chép năm mươi khắp,

Ngày mai giao cho ta." Tiên sinh lời nói có chút kịch liệt, đem Trương Lâm dọa cho giật mình.

"Không không, tiên sinh, ta vừa mới là nhớ lầm, ta đã học được « Mạnh Tử » ." Hắn dù sao vẫn là một người thiếu niên, bị tiên sinh như thế khiển trách, hơn nữa sao chép năm mươi khắp « Luận Ngữ » từng phạt, để cho hắn ngay lập tức sẽ đem miệng đổi.

"Uế oải học tập là chuyện nhỏ, có thể người lại mưu toan lừa dối sư trưởng, đây chính là đức hạnh bôi xấu, trở về đem « Luận Ngữ » sao chép một trăm lần. Nếu không, sẽ để cho cha mẹ người đưa người lãnh về nhà đi." Tiên sinh con mắt hướng Trương Lâm đưa ngang một cái, lạnh nhạt vừa nói đạo.

"A..." Trương Lâm hoàn toàn sửng sốt, trong đầu hận không được trên quạt chính mình mấy cái chùy ba tử, gọi người miệng tiện, gọi người miệng tiện.

Mà một bên Phương Hồng, chính là ở trong đầu cười ngây ngô. Ha ha ha, cho người tiểu tử đùa bỡn thông minh vật, lúc này đập trong tay đi. Bất quá, hắn lại coi thường một môn sự tình, chính hắn bây giờ mới đem « giáo huấn ngu dốt biên câu » trước mấy đoạn học thuộc lòng, đoán chừng lấy hắn tài nghệ, còn không bằng tại chỗ một ít ngu dốt đồng đây.

"Người kế tiếp." Tiên sinh ở sổ ghi chép phía trên viết xuống Trương Lâm tên, sau đó ở phía sau viết một cái "Kém" chữ. Cái này thì ý nghĩa, Trương Lâm lần này không có hợp cách.

Có Trương Lâm cái này gương xe trước, phía sau học sinh cũng không dám. . . nữa đùa bỡn thông minh vật, từng cái đảng hoàng nói ra chính mình học tập độ tiến triển, sau đó để cho tiên sinh rút ra vác.

Trong lớp có hơn ba mươi người, có người mới học được « Bách Gia Tính » , mà có người, đã đem Tứ Thư cũng cho học xong, tiên sinh hoa nửa ngày, mới đưa phần lớn người cũng cho rút ra vác xong.

"Tư viết: Quân tử bệnh vô năng đầu (chỗ này), không bệnh nhân chi không thôi biết vậy... Ách, không bệnh nhân chi không thôi biết vậy..." Rốt cuộc, đến phiên thứ hai đếm ngược cá nhân, cũng chính là Tôn An. Mặc dù hắn đầu so với Phương Cừ muốn to con, nhưng là này học tập liền xa xa không so được Phương Cừ.

Phương Cừ đã vác sẽ « Trung Dung » , mà Tôn An ngay cả « Luận Ngữ » cũng vác đập đầu nói lắp ba, bất quá cũng may, tiên sinh cũng không có nhiều khó khăn vì hắn, cho một cái "Bên trong" đánh giá, liền để cho hắn trở về.

"Người kế tiếp." Ở Tôn An trở lại chỗ ngồi sau khi, tiên sinh liền tiếp tục hô, mà một lần, rốt cục thì đến phiên Phương Hồng. Phương Cừ cùng Tôn An hai người ở phía dưới cười hắc hắc, Hồng ca mà là mặt hàng gì, bọn họ có thể cũng rõ ràng là gì, phỏng chừng ngay cả một « Bách Gia Tính » cũng vác không lạnh lẽ.

"Xin chào tiên sinh, học sinh Phương Hồng." Phương Hồng đem da vàng tử nhét vào trong bọc sách, sau đó đi lên phía trước, khom người hướng tiên sinh thi lễ. Mặc dù hắn rất không muốn lên học, nhưng là này tư thái vẫn là phải làm.

"Người học được nơi nào?" Tiên sinh nghe được Phương Hồng danh tự này thời điểm, trong ánh mắt có chút thoáng qua một chút ánh sáng, nhưng hắn che giấu rất tốt, cũng không có để cho người nhìn ra chút nào dị thường.

"Hỏi bẩm tiên sinh, Mông Học văn chương, còn có Tứ Thư, ta đều học xong." Phương Hồng cười cười, trên mặt lộ ra vẻ tự tin.

Nghe lời này, tiên sinh bụng trà thủy thủ, cũng là lơ đãng run rẩy một chút, thiếu chút nữa cho là lỗi tai mình nghe lầm. Phương Hồng là mặt hàng gì hắn chính là rõ ràng, con trai của Phương Đại Nguyên, được người gọi là Hồ Phụ khuyến tử, chứ to không biết mấy cái, lại nói mình cũng trên lưng, cái này ở đùa gì thế.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Suy đoán

Phương Hồng lời nói, cũng để cho phía dưới học sinh nghị luận âm ỉ, bất quá phần lớn đều là đang cười trên nỗi đau của người khác. Phương phủ tiểu tử kia, chơi bởi lêu lổng là nổi danh, người lại nói người tất cả đều trên lưng, đây chẳng phải là đang nói bậy lãnh đạm mà, lập tức chờ bị tiên sinh thu thập đi.

Mà vừa mới còn than thở Trương Lâm, trong đầu cũng tốt được một chút, xem ra có người muốn với chính mình đồng thời chịu phạt, hơn nữa, hắn này khoác lác nói cũng quá khen, từng phạt phỏng chừng nếu so với chính mình nặng nhiều.

"Không phải ồn ào." Tiên sinh nhẹ nhàng tăng hắng một cái, sau đó quét tràng học sinh liếc mắt, chỉ một thoáng, toàn bộ phòng học trở nên yên lặng như tờ. Trải qua vừa mới rút ra vác, hẳn đã tại học sinh bên trong thành lập được uy vọng.

"Người cũng đã biết, lừa dối sư trưởng, đó là sai lầm lớn? Hơn nữa, đã vừa mới có gương xe trước, người nếu là tái phạm, kia trừng phạt coi như sẽ không nhẹ." Tiên sinh nhìn Phương Hồng liếc mắt, giọng có vài phần tăng thêm.

"Tiên sinh mặc dù rút ra vác chính là, ta lại không giống những thứ kia người xấu, học tập nhiều năm như vậy, ngay cả một cơ bản văn chương cũng vác không được." Phương Hồng dừng dừng nói, hẳn những lời này đã kích mặt quá rộng, tại chỗ không ít học sinh cũng đối với hắn tròn mắt nhìn, người đang nói gì đấy? Người đang ở đây nói ai là người xấu?

"Được, người bắt đầu vác « Trung Dung » đệ thập Nhị Đoạn, quân tử chi đạo." Tiên sinh cũng không biết Phương Hồng muốn đùa bốn cái trò gì, nhưng là, nếu Phương Hồng nói lên muốn học thuộc lòng, vậy hẳn cũng không thể ngăn, liền chọn một đoạn hỏi.

« Trung Dung » cùng « đại học » hai bộ kinh điển, bản về tối tam trình độ, muốn vượt qua « Luận Ngữ » cùng « Mạnh Tử », cho nên, này trong học đường có thể vác đi ra, không cao hơn mười. Tiên sinh ngay từ đầu liền lựa chọn một cái so sánh khó khăn, chính là muốn cho sát sát hắn uy phong.

"Quân tử chi đạo, phí mà Ân. Vợ chồng chi ngu, có thể cùng với đầu (chỗ này)." Phương Hồng há mồm liền ra, đọc nhấn rõ từng chữ rõ ràng, lưu loát cực kỳ, liền một cái nói lấp đều không đánh, chính là tiên sinh chính mình, cũng không dám hứa chắc tự mình công tốt hơn hẳn.

"Điều này sao có thể? Chẳng lẽ tình báo có sai?" Tiên sinh trên mặt bất động thanh sắc, nhưng trong lòng lại dâng lên kinh đào hải lãng, Phương Đại Nguyên chẳng lẽ biết cấp trên đang nhìn trộm hắn, cho nên cố ý để cho con mình làm ra hoàn khổ tư thái?

Rất nhanh, Phương Hồng đoạn này quân tử chi đạo liền vác xong. Trừ tiên sinh rất kinh hãi ra, chính là còn lại học sinh, cũng đều há to mồm, một bộ không tưởng tượng nổi đáng vẻ.

Phương Hồng đặc ý liếc mắt nhìn những thứ này tròn mắt học mồm ăn dưa quần chúng, tiểu tử, ta nói các ngươi là người xấu các ngươi còn không tin. Thật, nói thật, nếu không phải sợ suy giảm tới các ngươi lòng tự ái, ta vốn là dự định nói các ngươi phế vật.

"Ho khan một cái, vậy người lại vác « đại học » thứ Thập Đoạn cái gọi là trị quốc." Đang trầm mặc một lát sau khi, tiên sinh ôm một tia tâm tình rất phức tạp liếc mắt nhìn Phương Hồng, sau đó mới tiếp tục nói.

"Cái gọi là trị quốc trước phải Tề gia người, kỳ nhà không thể dạy mà có thể dạy người người." Phương Hồng đồng dạng là há mồm liền ra, từ ra đời bắt đầu, hẳn cũng không biết cái gì là khiêm tốn, có một cái như vậy lộ mặt cơ hội, hẳn lại tại sao sẽ buông tha?

Lần này, tiên sinh tâm lý có chuẩn bị, ngược lại không có bao nhiêu giật mình ý tứ. Mà hắn tâm tư, chính là bay tới xa hơn địa phương.

"Phương Đại Nguyên này Nhân Thành Phủ quá sâu, chúng ta đều đang bị hắn cho lừa gạt, nếu không phải hôm nay ngẫu nhiên phát sinh chuyện này, sợ là chúng ta còn bị hắn chẳng hay biết gì đây. Chuyện này sợ chỉ là một góc băng sơn, hẳn cất giấu đồ vật, rốt cuộc còn có bao nhiêu?" Tiên sinh trong lòng bỗng nhiên dâng lên một tia cảnh giác ý, nếu như Phương Đại Nguyên thật có đáng sợ như vậy, vậy hẳn nhanh hơn bắt lính theo danh sách động, nếu không rất dễ dàng liền bị người nhìn ra chân ngựa tới.

"Được, người tài nghệ của ta đã biết được, người đi xuống trước đi." Tiên sinh lúc này, đã không có bao nhiêu tâm tư đặt ở Phương Hồng trên người, liền phát tay một cái, để cho hắn rời đi.

"Tiên sinh, người còn không có phê bình đây." Phương Hồng dùng miệng nỗ nỗ, ánh mắt dừng lại ở tiên sinh trong tay tiểu sổ ghi chép bên trên. Tiên sinh trên mặt có chút cứng đờ, sau đó nhắc bút lên, ở phía trên viết xuống Phương Hồng tên, ở tên phía sau viết một cái "Lương" chữ.

Đây là cao nhất đánh giá,

Học đường khóa nghiệp đánh giá chia làm bốn đẳng cấp. Từ trên hướng xuống, theo thứ tự là "Lương", "Có thể", "Bên trong", "Kém".

"Cám ơn tiên sinh." Phương Hồng trên mặt lập tức cười híp mắt, sải bước mang gió liền đi đi xuống. Hắn liếc một cái bốn phía học sinh, nhìn trên mặt bọn hắn dao động Kinh Thần sắc, trong ánh mắt phảng phất đang nói, các ngươi những thứ này đồng căn bả.

"Hong ca mà, người đây là làm sao làm được?" Phương Cừ cùng Tôn An hai người trực tiếp liền cho sừng sờ, Hong ca mà lâu như vậy không có tới học đường, thế nào trở nên như vậy hùng hổ?

"Thật ra thì thật rất đơn giản a..." Phương Hồng thần thần bí bí xit lại gần bên cạnh hai người, nhỏ giọng nói.

"Cái gì?" Hai người lập tức đem lỗ tai giờ lên đến, chẳng lẽ Hong ca mà có cái gì học thuộc lòng biện pháp tốt? Vậy cũng rất tốt nhớ kỹ, sau này học thuộc lòng liền không cần lo lắng.

"Thật ra thì cái này rất đơn giản, ta đầu so với các ngươi hảo sử." Phương Hồng chỉ chỉ đầu mình, cố gắng hết sức nghiêm túc nói.

Hắn lời này vừa ra, hai người mặt lập tức biến thành đáy nồi một dạng đen không nên không nên. Cút con bê, loại này không biết xấu hổ lời nói cũng nói cửa ra.

Bọn họ không biết là, thật đúng là Phương Hồng suy nghĩ so với bọn hắn hảo sử. Mới vừa rồi tiên sinh rút ra vác, biết trong học đường học sinh vào học

tình huống. Những học sinh kia học thuộc lòng nội dung, cũng đều bị hấn hoàn toàn ghi tại trong đầu. Rập khuôn một cách máy móc ai không biết?

Đương nhiên, hấn cũng không phải biết được Mông Học cùng Tứ Thư toàn bộ nội dung, dù sao tiên sinh chẳng qua là ở rút ra vác, nhất định là có một ít văn chương không để cho học sinh vác. Nhưng này cũng không trở ngại Phụng Hồng giả bộ đầu to tôi a, nói mạnh miệng ai không biết, ngược lại cũng không thu thuế. Coi như bị vạch trần thì như thế nào? Bằng hấn da mặt, ngay cả mũi tên cũng bắn không mặc?

Về phần có thể hay không đem hấn đuổi ra khỏi học đường, quá tốt, này vừa vặn toại hấn tâm ý.

"Được, các vị tình huống ta cũng lớn đến mức biết, buổi sáng khóa nghiệp liền tới đây, thả Đường." Tiên sinh nhìn một chút giờ, liền cầm lên sổ ghi chép, hướng đi ra bên ngoài.

"Thả Đường rồi." Những học sinh này đều là thiếu niên cùng hài đồng, vốn cũng không phải là có thể ngồi ở tuổi tác, nghe một chút tan lớp, người người hoan hô lên.

Học đường thuộc về thôn phía đông nhất, rồi thôn tứ có một khoảng cách. Cho nên, buổi trưa thả Đường sau khi, học sinh là không có thể trở về nhà, chỉ có thể ở trong học đường dùng cơm.

Rất nhanh, những học sinh này liền từng cái xuất ra hộp đựng thức ăn, chuẩn bị ăn cơm. Lúc này người, phần nhiều là hai bữa ăn chế, giờ Thìn cùng giờ Thân thời điểm sẽ ăn cơm, này hai bữa là bữa ăn chính. Tới buổi trưa thời điểm, có điều kiện người ta, sẽ hơi chút ăn nhiều chút bánh ngọt, đệm một cái bụng.

Mặc dù dựa theo triều đình quy định, mười sáu tuổi dưới đây cùng tám tuổi trở lên phải đi học, nhưng rất nhiều nhà nghèo khổ bởi vì chưa đóng nổi bó buộc sưu, thì sẽ không đi lên học. Cho nên, trong học đường, có thể vào học học sinh, phần nhiều là trong nhà có chút quân lương, bọn họ Tự Nhiên có điều kiện có thể ở buổi trưa thời điểm ăn nhiều một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Ăn cơm

"Thiếu gia." Ngay tại những người còn lại vừa ăn thức ăn, một bên đang giao lưu với nhau thời điểm, một cái thanh thúy giống như Ngân Linh một loại thanh âm ở ngoài cửa sổ vang lên, Ngân Xuyên ngó đảo dác nhìn về phía trong học đường.

Nàng ánh mắt ở xẹt qua bàn đọc sách thời điểm, nhỏ không thể thấy lộ ra một tia hâm mộ. Nàng cũng muốn đi học, chẳng qua là thân phận nàng quyết định nàng cả đời cũng chỉ có thể ở phòng bếp cùng trong sân bận rộn. Ở thời đại này, trừ những mọi người đó khuê tú trở ra, cũng chỉ có thanh lâu ca kỹ mới có thể đi học. Nếu như nàng hơi chút thoát ra mấy phần muốn đi học tâm tư, sẽ bị người cho đâm đoạn cột xương sống.

"Phụng gia tiểu nha hoàn tới." Một số người có chút chua xót nhìn Phụng Hồng, Ngân Xuyên mặc dù không coi như là khuynh thành chi chi phí, nhưng là mặt mũi chu chính, mọi người đối với Phụng Hồng còn ít nhiều có chút hâm mộ và ghen ghét.

"Thiếu gia, ngài cơm trưa." Ngân Xuyên nện bước bước chậm từ đi vào, sau đó đem một cái hộp đựng thức ăn đặt ở Phụng Hồng trên bàn, vừa mở ra, nhưng là một mâm hầm nát nức ních thịt nướng, một chậu thoang thoang xông vào mũi ty qua canh, còn có hai cái thom ngát mềm mại nức ních bánh bao lớn. Rất nhanh, những thức ăn này mùi thơm, liền đi tán đến toàn bộ trong học đường.

"Ừng ực." Từng cái học sinh nhìn mình trong tay cứng rắn bánh bao hoặc là bánh ngô, vốn là cảm thấy khó mà nuốt trôi, bây giờ càng ăn không trôi.

"Xèo xèo." Tôn An dùng sức hút hai cái mùi thơm, bất động thanh sắc đem mình hộp cơm cho để qua một bên. Hấn ở bên trong là tối hôm qua cha hấn mang về lòng lợn, bị mẹ hấn dùng Bạch Thủy nấu một lần, dầu muối rất ít, ăn ở trong miệng không kết không vị, đi theo thịt nướng vừa so sánh với, nhất định chính là heo ăn.

Da vàng từ lưới biếng nhìn những thứ này mỹ thực liếc mắt, tiếp tục nhắm lại con mắt. Ngu xuẩn nhân loại, những thứ này cũng có thể ăn sao? Nào có gà và con chuột đồ ăn ngon (ăn ngon).

"Ngân Xuyên, người có thể tính đến, thật là đói chết ta." Phụng Hồng gần đây đặc biệt dễ dàng phát đói, nhìn này bàn béo mập chán, tron mềm non thịt nướng, lập tức liền không nhìn được, cầm một đôi đũa lên, liền bắt đầu ăn ngón nghiêng.

Mà Tôn An cùng Phụng Cừ chính là gương mặt nhìn mâm thịt kia, bọn họ cũng rất muốn ăn, nhưng Phụng Hồng không nói lời nào, bọn họ cũng không tiện động đũa.

"Bẹp bẹp." Phuong Hồng ăn rất ngon, căn bản cũng không có thấy hai người, một cái bánh bao lớn, một cái đại thịt béo, miệng đầy bốc lên dầu.

"Ừng ực." Cơ hồ miệng hần, mỗi nhai một chút, tất cả mọi người cổ họng liền nuốt xuống. Những thứ này trẻ em đi học mặc dù trong nhà có chút của cải, nhưng này nhiều nhất để cho bọn họ có thể ăn no bụng, muốn thường thường có thể ăn được thịt, kia căn bản là không có khả năng.

Một số người ở nước miếng hoành lưu đang lúc, trong lòng cũng rất là không thẳng bằng, suy nghĩ có phải hay không đem chuyện này nói cho tiên sinh. Dù sao, học đường chính là tấm giáo hóa nơi, ở chỗ này ăn cơm, há chẳng phải là đối với (đúng) Không Thánh Nhân bất kính?

Phải biết, người có học đối với loại này văn tự trò chơi, là rất giỏi, hần muốn cho người một cái tội danh, thế nào đều sẽ có lý. Mặc dù những thứ này trẻ em đi học chỉ coi như là người có học dự bị dịch, nhưng này tiêu tâm tư cũng ít không.

Ở ăn một cái bánh bao lớn cùng nửa bàn thịt nướng sau khi, Phuong Hồng uống một hộp canh, liền cầm lên một khối khăn vuông, tùy ý xoa một chút miệng, ở trong lúc lơ đãng ngẩng đầu lên, lại thấy hai cặp như sói vậy con mắt, đang ở gần theo dõi hần.

"Người... Các người muốn làm gì?" Phuong Hồng dọa cho giật mình, thiếu chút nữa không có đem bàn cho đẩy ngã, mà một mực đứng ở hần trong túi xách da vàng tử, tựa hồ cũng cảm nhận được bên ngoài dị trạng, từ trong túi xách nhô đầu ra, hướng về phía Tôn An hai người nhe răng trợn mắt.

"Hồng ca mà, chúng ta có muốn hay không cùng nhau ăn cơm? Chỗ này của ta có một mâm lòng lợn." Tôn An lộ ra một tia hung tợn biểu tình, đem mình hộp đựng thức ăn hướng trên bàn đột nhiên để xuống một cái, nhìn chăm chăm Phuong Hồng nói.

"Cám ơn, nhưng ta ăn no..." Phuong Hồng có chút không sờ được đầu não, ta ăn no người để cho ta cùng nhau ăn cơm làm gì. Còn nữa, người kia bàn lòng lợn, không nên quá chán ghét, ta mới không ăn đây.

"Hồng ca mà, ta có thể sẽ cho người một cơ hội suy tính một chút?" Tôn An bóp bóp đầu ngón tay, khoe miệng lộ ra cười gằn, tựa hồ chỉ muốn thay hần không đáp ứng.

Vậy thì chuẩn bị lau sạch sẽ chờ chết đi.

"Được... Ta ăn." Phuong Hồng nhìn Tôn An người cao Mã Đại đáng vẻ, nữa đối so với chính mình này tiểu thân bản vóc người, lập tức ở ác thể lực uy hiếp bên dưới khuất phục.

Bà nội, ta ở chỗ này thề, sau này kết bạn nhất định không thể tìm người cao Mã Đại. Phuong Hồng cố gắng kéo ra một nụ cười, sau đó ở tâm lý âm thầm thề.

Hần nhắm con mắt, cố gắng kẹp một khối lòng lợn, hướng trong miệng nhét vào, kia nhạt nhẽo mùi vị, còn có đậm đà heo mùi tanh, xong hần thiếu chút nữa ói.

"Oh... Ăn cơm rồi." Ở Phuong Hồng ăn kia khối thứ nhất lòng lợn sau khi, Phuong Cừ cùng Tôn An hai người hoan hô một tiếng, sau đó hai người giống như gió tấp một dạng cuốn sạch qua kia bàn thịt nướng. Miệng Barry ăn nhiều đại tước, vừa ăn còn vừa nồng nhiệt chếp miệng một cái, về phần Tôn An mang đến kia bàn lòng lợn, chính là bị bọn họ hai người chọn tính quên.

"Hồng ca mà, người xem chúng ta cảm tình thật tốt, mọi người đem mỗi người thức ăn liều mạng, như vậy người liền có thể ăn đến chúng ta thức ăn, chúng ta cũng thuận tiện ăn một chút người thức ăn." Tôn An một bên đại tước đến, còn vừa ở còn mơ hồ không rõ nói.

"Đúng vậy đúng vậy." Phuong Cừ cũng ở đây một bên phụ họa, tựa hồ rất đồng ý hần lời nói.

Phuong Hồng nhìn một chút Tôn An mang đến lòng lợn, nhìn một chút Phuong Cừ mang đến bánh cao lương, nhìn lại mình một chút mang đến thịt nướng. Hần chỉ muốn từ trong thâm tâm nói lên một câu, cái quái gì!

Muốn ăn thịt người cứ việc nói thẳng, vẫn như thế vòng vo, có mệ hay không à? Hần không nhịn được trợn mắt một cái, một bang không tiền đồ, miệng như vậy tham, vẫn còn ở nơi này chết vì sĩ diện.

Nửa bàn thịt nướng, rất nhanh liền bị hai người cuốn hết sạch, mà ở hơi chút nghỉ dưỡng sức đi qua, liền muốn bắt đầu trên dưới trưa giờ học.

Buổi chiều giờ học cũng không bằng buổi sáng giờ học khẩn trương như vậy, tiên sinh chẳng qua là làm cho tất cả mọi người bắt đầu luyện chữ. Đối với người có học mà nói, viết chữ là cố gắng hết sức trọng yếu một vòng, nhất là ở Thi Hội trước, văn chương thì không cần bị người đặc biệt đẳng sao một lần, cho nên người chữ viết như thế nào, sẽ ảnh hưởng quan chắm thi đối với người ẩn tượng.

Coi như không tính đi học vào học người, đem chữ viết ngay ngắn cũng có chỗ tốt, dù sao, có một tay cảnh đẹp ý vui chữ, trong thành chương quỹ cũng sẽ thích chứ sao.

Luyện chữ thời điểm, tất cả mọi người viết nội dung đều là bất đồng, nói thí dụ như, vừa mới Mông Học nhi đồng, liền luyện tập một ít cơ sở đơn giản chữ, như trên đại nhân, lỗ Ất mình loại. Mà những đến tuổi kia hơi lớn hơn một chút, liền bắt đầu viết phong theo Tự Thiếp. Có điều kiện người ta, sẽ tới trong thành mua một ít danh gia Tự Thiếp để luyện tập. Mà không điều kiện, tiên sinh cũng sẽ phát một ít tự viết Tự Thiếp, cho những học sinh này viết phong theo.

Phuong Hồng bay vùn vụt chính mình bọc sách, bên trong tìm ra một quyển Tự Thiếp, phía trên viết là móc sắt ngân hoa, rất là mạnh mẽ. Bất quá, lấy hần

trình độ văn hóa, cũng nhận không ra mấy chữ, thật đúng là uống công làm nhục bản này tốt thư pháp Tự Thiếp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Chữ

Phương Hồng tiện tay đem Tự Thiếp cho ném qua một bên, sau đó móc ra nghiên mực cùng mực đĩnh. Ở hướng trong nghiên mực rót một chút nước sạch sau, liền bắt đầu mài lên mực tơi.

Hắn dầu gì cũng là đã được đi học người, tám ảnh mèo Họa Hồ vẫn sẽ. Một tay đề xuống mực đĩnh, từ từ chuyển động đứng lên, rất nhanh, kia một chút nước sạch là được một bãi mực.

Ừ, nói như thế nào đây, cái này không có thể nói mài đến thật tốt, ít nhất nó là đen đi. Phương Hồng nhìn mình bãi kia mực, trên mặt thoáng dâng lên một tia ngượng ngùng.

"Bên trên đại nhân, lỗ Át mình..." Phương Hồng bày một tấm giấy lớn, sau đó nhặt lên một cây viết, bắt đầu luyện tập. Hắn lần trước cầm bút luyện chữ, hay là ở bao nhiêu năm trước đi, chính hắn cũng không nhớ rõ, ngược lại từ rời đi học đường sau khi, hắn liền trên căn bản không có luyện qua chữ.

Mấy chữ này coi như là vừa mới luyện qua mấy Thiên Mông đồng, cũng có thể viết đoạn đoạn chính chính, mà từ Phương Hồng bút hạ đi ra, thấy thế nào thế nào không được tự nhiên, méo mó, tà tà, giống như là một cái uống nhiều rượu tửu quý, ngã trái ngã phải.

"Biến hóa 3000, bảy mươi sĩ." Mặc dù chữ viết rất xấu, nhưng Phương Hồng tựa hồ tới hứng thú, bút lông trong tay trên dưới bay lượn, viết là phi thường cao hứng.

Hắn chính viết hăng say, đột nhiên, cảm thấy trước mặt tối sầm lại, một đạo thân ảnh đứng ở trước mặt hắn.

"Tiên sinh." Phương Hồng ngẩng đầu một cái, lại phát hiện tiên sinh chính đứng ở trước mặt hắn, trên mặt biểu tình có chút phức tạp. "Người tay này cảm dùng quá sức, lực lượng thu một chút." Tiên sinh đi tới Phương Hồng trước mặt, đem hắn ngón tay có chút lỏng ra một ít, hướng dẫn hắn nói.

Phương Hồng sờ mũi một cái, cho tới nay, người trong thôn cũng đối với hắn e sợ cho tránh không kịp, lúc trước học đường tiên sinh, cũng coi hắn là làm thứ bại hoại, đối với hắn thường thường là trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, vị này mới tiên sinh như vậy đối với hắn, ngược lại làm cho hắn có chút không thích ứng.

Hắn người này chính là chỗ này tính cách, người nếu là với hắn đối nghịch, là hắn có thể với người chết quật rớt cuộc. Chỉ khi nào người theo hắn, hắn ngược lại sẽ có nhiều chút không biết làm thế nào.

"Này dùng bút như cầm trứng, dùng sức muốn ngoài lòng trong chặt, như thế mới có thể huy sai tự nhiên, người xem ta tới viết một cái." Tiên sinh đem một cái tay chống ở phía sau, một cái tay khác chính là đem Phương Hồng bút lông trong tay nhận lấy, hơi chút chấm một chút Mực Thủy, liền bắt đầu viết.

Tiên sinh viết rất chậm, nhưng là mỗi một bút cũng ngay ngắn có lực, kết thúc thời điểm bền chắc mà lưu loát, tuyệt không đông dài. Đây cũng là Đại Minh một buổi sáng lưu hành viết phương thức, chú trọng chữ chữ chất phác, không lộ tài năng, giống như lịch sự quân tử.

Đây cũng là rất có ý tứ một món sự tình, ở các đời các đời, lưu hành viết phong cách đều không một. Tỷ như kia Ngụy Tấn thời điểm, người có học yêu thích Huyền Học, chú trọng Tu Tiên luyện đạo, cho nên chữ này viết ra, liền phiêu miểu tuấn tú, mang theo Tiên Khí.

Đến Tùy Đường thời điểm, quốc gia cường thịnh, tứ phương đến châu người có học lòng tự tin lấy được chưa từng có dâng cao, cho nên, chữ này thể liền thiên hướng về nặng nề đường hoàng, mang theo uy nghiêm khí độ.

Ở việc trải qua Đệ ngũ rối loạn, đến Tống Triều thời điểm, võ lực suy yếu, văn phong hưng thịnh, đồng thời xã hội vật chất biến được (phải) cực kỳ phong phú, đưa đến thư pháp phong cách cũng phải biến đổi, ở tình thế gây yếu sau khi, còn tràn đầy phú quý khí hơi thở.

Về phần này Đại Minh Triều, văn phong giống vậy hưng thịnh, nhưng là cùng Văn Nhục Tống Triều bất đồng, Đại Minh Triều không kết giao, không nạp cống, không cắt đất, không lỗ khoản, chú trọng Khí Tiết, cho nên này thư pháp liền thiên hướng về chất phác phương chính.

"Người nhìn ta cái chữ này, như thế nào?" Tiên sinh đem bút nhích sang bên để xuống một cái, sau đó cười tùm tùm nhìn Phương Hồng, hỏi thăm nói.

"Áy... Không tệ, không tệ." Phương Hồng khô khốc cười một tiếng, có chút lúng túng, cái quái gì, cái chữ này ta cũng không nhận ra, người hỏi ta thể

nào, ta làm sao biết.

"Là quân tử người, thủ trọng đức hạnh, cái này 'Đức' chữ, ta liền đưa cho ngươi, nhìn ngươi có thể tự miễn." Tiên sinh nhìn Phương Hồng, nói một câu không giải thích được lời nói, để cho người có chút không sờ được đầu não.

"Ày... Hắn là đang mắng ta thất đức?" Phương Hồng có chút không xác định, dựa theo hắn hiểu mà nói, tiên sinh hẳn là đang mắng hắn. Có thể nhìn tiên sinh kia thành khăn bộ đáng,

Cũng không giống đang nói đùa, hắn ngược lại sờ không hiểu.

"Đến, ngươi tới viết một lần." Tiên sinh nắm tay hướng phía trước chỉ một cái, hướng về phía Phương Hồng nói.

Phương Hồng ngơ ngác, cái này mới tới tiên sinh rốt cuộc là ý gì? Chẳng lẽ là thu cha ta tiền?

Hắn tâm lý chuyển qua vô số tâm tư, cuối cùng nghĩ đến một loại khả năng. Nếu như không phải là thu tiền, vì sao lại đối với chính mình tốt như vậy? Phương Hồng cũng không bởi vì tự có mị lực lớn như vậy, sẽ cho người sinh lòng hảo cảm.

Nghĩ như vậy, Phương Hồng tâm lý liền không có bao nhiêu gánh nặng, ở trước mặt hắn cũng không có cái gì tốt câu nệ. Bất quá, còn thật là nhìn không ra, tiên sinh một bộ đạo đức quân tử đáng vẻ, lại còn có thể làm được như vậy sự tình tới.

"Ừ, 'Đức' chữ là đi." Phương Hồng nắm lên bút, học tiên sinh bộ dáng, liền muốn chuẩn bị một chút bút. Ngược lại hắn da mặt rất dày, dù là chữ viết xấu xí, cũng không sợ bị người cười nhạo, cái này gọi là heo chết không sợ khai thuy năng.

Mà đang khi hắn đầu ngón bút chạm được giấy lớn kia một thoáng vậy, bỗng nhiên giữa, trong óc hắn, không khỏi hiện ra tiên sinh cử bút viết chữ cảnh tượng, tiên sinh động bút lúc mỗi một tia (tơ) bấp bệch lay động, mỗi một chỗ máu chốt biến hóa, cũng biết tích hiện lên ở trong đầu hắn.

Gần như cùng lúc đó, cổ tay hắn có chút hướng lên trôi lơ lửng một phần, cổ tay khí lực buông lỏng. Cố gắng hết sức Tự Nhiên, một đạo bút họa liền vạch ra đi.

Ở nơi này đạo bút họa đi ra trong nháy mắt, tiên sinh chân mày không nhìn được khều một cái, ánh mắt hơi lộ ra khiếp sợ, nhưng ngay sau đó, liền lộ ra một bộ quả là như thế biểu tình.

Rất nhanh, Phương Hồng liền đem một cái "Đức" chữ cho viết ra, cùng tiên sinh viết chữ kia, có tám phần mười tương tự, thô thô nhìn một cái, căn bản là không phân được khác nhau ở chỗ nào.

"Chuyện này... Đây là ta viết?" Ở nơi này chữ viết sau khi đi ra, Phương Hồng mới có một tia ở trong mộng mới tỉnh cảm giác, hắn đầu tiên là có chút không dám tin tưởng, nhưng ngay sau đó liền cao hứng, "Ha ha, ta đã nói rồi, ta đây cái Thổ Địa Thần không thể nào rác rưởi như vậy, nếu là ta đi nghiêm túc đi học, còn không lập tức thi một Trạng Nguyên trở lại."

Hắn bởi vì Thổ Địa Thần thần vị mang đến trí nhớ năng lực, thật sự là quá mạnh, có thể đã gặp qua là không quên được coi như, vẫn có thể ghi chép một ít dễ dàng bị coi thường chi tiết.

"Được, này mới đúng mà, cũng không uổng ta đối với ngươi lần này nhắc nhở." Tiên sinh trên mặt hiện ra vẻ tươi cười, hắn tự nhận là Phương Hồng vẫn luôn là ở nhún nhường. Suy nghĩ một chút cũng phải, một cái có thể vác ra Tứ Thư người, luôn không khả năng viết ra xấu như vậy lậu chữ đi. Cho nên, hắn có ý viết một cái "Đức" chữ cho Phương Hồng, nếu như đối phương là người thông minh, nhất định có thể biết chính mình ý tứ.

Có đức hạnh người, làm đường đường chính chính, không có gì không nhưng đối với tiếng người.

Mà sự tình phát triển, quả nhiên như hắn đoán, Phương Hồng bị hắn cảnh tỉnh, liền quyết định không nữa che giấu chính mình, mà là quang minh chính đại hiển lộ chính mình học thức.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Tiên sinh đi thăm hỏi các gia đình

Mà nếu như Phương Hồng biết hắn tâm tư, nhất định sẽ trợn mắt hốc mồm, sau đó phồng lên bàn tay, kêu lên một câu các ngươi người có học thật biết chơi. Làm cái quái gì, ngươi không nói thẳng ra, ta còn tưởng rằng ngươi đang ở đây nói ta thất đức đây.

Mà hắn không biết, bởi vì các loại trời xui đất khiến, hắn ở trong mắt tiên sinh, đã biến thành cái loại này thiên tư hơn người, nhưng vẫn ẩn nhẫn không phát nhân vật. Đến khi hắn cha Phương Đại Nguyên, càng là thành một vị tâm cơ thâm trầm, lão mưu thâm toán nhân vật nguy hiểm.

"Xem ra, kế hoạch nên sớm áp dụng, Phương Đại Nguyên tâm tư kín đáo, thủ đoạn cao minh, ta nếu là thời gian dài trêu chọc ở lại chỗ này, khó bảo toàn sẽ không bị phát hiện dị thường." Tiên sinh ở trong lòng một lần nữa nhắc nhở chính mình.

Buổi chiều luyện chữ thời gian, là rất buồn chán, Phương Hồng trừ một cái "Đức" chữ viết rất đẹp mắt, còn lại chữ như cũ oai oai nữ nữ, không còn hình dáng. Bất quá, tiên sinh khi nhìn đến sau khi, cũng không có đi quản hắn khi gió, chỉ coi hắn thói quen ẩn nấp phong mang, không muốn lấy lòng mọi người.

"Phương Hồng, nghe trong nhà người Tàng Thư, là toàn thân bên trong phong phú nhất, hôm nay ta nghĩ muốn đến nhà người mượn xem một chút, chẳng biết có được không?" Ở chạng vạng tối tan học thời điểm, tiên sinh bỗng nhiên gọi lại Phương Hồng.

"Cái này..." Phương Hồng tâm lý dĩ nhiên là mười ngàn cái không muốn, đùa gì thế, ban ngày muốn xem tiên sinh coi như, người buổi tối còn phải đến xem sách, cái này còn có cho hay không người sống đường? Hắn dám cam đoan, chỉ cần tiên sinh đi trong nhà mình, cha của hắn nhất định sẽ làm cho mình buổi tối còn theo tiên sinh học tập, hắn mới mất hứng chịu đựng như vậy sinh hoạt.

Chẳng qua là, đưa tay không đánh người mặt tươi cười, người ta khách khí hỏi chính mình, nếu là cứ như vậy một cái từ chối, Phương Hồng cũng sẽ áy náy.

"Cái này hà, tiên sinh muốn mượn xem sách gì, ta có thể mang cho ngài. Thư phòng cha ta buổi tối phải dùng, sợ là không thể cấp cho tiên sinh." Phương Hồng nói dối kỹ thuật, đã bị hắn luyện đến lô hỏa thuần thanh, đại nói mò há mồm liền ra, mà trên mặt liên tục nào do dự cũng không thấy được.

"Nguyên lai là như vậy a." Tiên sinh gật đầu một cái, thấy hắn bộ dáng này, Phương Hồng tâm lý có chút thư một hơi thở, cho là chuyện này coi như là lừa bịp được.

Nhưng là, sau đó một khắc, tiên sinh lại nói một câu, để cho hắn sắc mặt lập tức biến thành đỏ ửng.

"Ta đây phải đi với phương lão gia thương nghị một chút đi, phương lão gia đơn hậu quân tử, đối với ta đề nghị, cũng sẽ không bác bỏ."

...

Cuối cùng, Phương Hồng vẫn là đem tiên sinh cho mang tới trong nhà. Không có cách nào một khi tiên sinh tự mình tiến tới tìm cha, vậy mình nói những thứ kia nói dối nhất định liên lộ hãm. Cha người này, mặc dù không có Khảo Thủ Công Danh, nhưng luôn luôn lấy người có học tự cho mình là, cực kỳ coi trọng quý cù, chỉ cần hắn biết rõ mình dám lừa gạt tiên sinh, vậy tất nhiên trốn không đồng nhất ngừng đánh.

Đây là vấn đề nguyên tắc, kiên quyết không thể khinh xuất tha thứ.

"Thiếu gia đã về rồi." Phương Hồng mới vừa tiến vào trong sân, Ngân Xuyên liền kêu một tiếng, sau đó đưa tay đưa hắn trên người bọc sách cho tiếp theo. Dĩ nhiên, một con khác chứa da vàng từ bao nang không nhúc nhích, bởi vì cái kia da vàng từ rất dính Phương Hồng, kiên quyết không chịu cách Khai Phương Hồng thân thể.

"Tiên sinh tốt." Các loại (chò) Ngân Xuyên tiếp bọc sách thời điểm, lúc này mới phát hiện, ở ngoài cửa còn có một người, nhưng là trong học đường tiên sinh. Tiên sinh là tú tài công, là người có học, cho nên hắn rất kính trọng, liền vội vàng hành lễ.

Tiên sinh có chút gật đầu, biểu hiện cố gắng hết sức hiền hòa, cũng không có bởi vì nàng là một người làm, vốn nhờ này lộ ra kiêu căng.

"Ồ? Trương Tiên Sinh tới cửa viếng thăm, Phương mẫu không thể ra xa tiếp đón, xin thứ tội." Mà bên trong nhà Phương Đại Nguyên, cũng nghe đến đó động tĩnh, vội vàng ra đón, hướng về phía tiên sinh chấp tay một cái nói.

"Phương lão gia khách khí, ngược lại tại hạ không mời mà tới, có chút đường đột." Tiên sinh vội vàng đáp lễ, có chút áy náy nói.

"Trương Tiên Sinh lần này tới vì chuyện gì? Chẳng lẽ khuyên từ lại gây rắc rối?" Phương Đại Nguyên nhìn Phương Hồng cùng tiên sinh cùng đi đến nhà, không khỏi hắn không suy nghĩ lung tung.

"Không không, phương lão gia hiểu lầm, Phương Hồng ở trong học đường rất tốt, hôm nay ta đối với (đúng) học sinh tiến hành kiểm tra thí điểm,

Phương Hồng nhưng là được (phải) khen ngợi nhất giới." Tiên sinh khoát tay lia lịa, cười ha hả nói.

"Cái này nghịch tử không gây chuyện cho ta coi như là được, ngài cũng đừng che chở hắn." Phương Đại Nguyên sắc mặt có chút hòa hoãn, nhưng vẫn không tin.

"Không có sự tình, phương lão gia cũng đừng oan uổng hải tử." Tiên sinh cười cười, mà trong ánh mắt là toát ra một tia cẩn thận. Giáo trung trường lão từng nói, Phương Đại Nguyên nặng nề có mưu, lần này xem ra, quả thật như thế, chỉ là phần này biểu diễn tài nghệ, thì không phải là người thường có thể đạt tới.

Người bình thường đang nói dối thời điểm, ánh mắt luôn là sẽ không tự chủ lóe lên. Mà cái Phương Đại Nguyên, hắn biết rất rõ ràng Phương Hồng bây

giờ cái này điệu bộ, tất cả đều là ngụy trang, vẫn có thể biểu diễn như thể giọt nước không lọt, này thủ đoạn tâm tính, giáo trung liền tiên hữu người cùng. Nếu là không còn đem vật kia bắt vào tay, sợ là chính mình sớm muộn sẽ lộ ra sơ hở.

"Kia tiên sinh lần này tới là..." Phương Đại Nguyên không biết chút nào đạo tiên sinh lúc này sở tư suy nghĩ, vẫn ở chỗ cũ nghiêm túc tuần hồi.

"Ta nghe người phương lão gia trong nhà Tăng Thư không ít, liền chuẩn bị tới mượn xem một phen, mong rằng phương lão gia có thể cho cái thuận lợi." Tiên sinh mặt đầy nghiêm nghị, hai tay khoác lên trước mặt, có chút cúi người.

Đây là một cái Nho Gia lễ phép, một loại người có học ở rất trường hợp chính thức, mới có thể như thế.

"Ài, tiên sinh đây là ý gì, nếu là tiên sinh muốn mượn xem sách vở, chỉ cần nói thẳng chính là, cần gì phải như thế, đây cũng là chiết sát tại hạ." Thấy tiên sinh trịnh trọng như vậy, Phương Đại Nguyên vội vàng hai tay hư đỡ, một bộ không dám nhận bộ dáng.

"Đã như vậy, vẫn ngại liền cảm ơn phương lão gia." Tiên sinh lần nữa thi lễ một cái, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười. Bất quá, hần tâm lý lại không có trên mặt biểu hiện ra cao hứng như vậy, bởi vì Phương Đại Nguyên đáp ứng như vậy sáng khoải, đó chỉ có thể nói một loại tình huống, vật kia ở trong thư phòng có khả năng cực nhỏ.

Như vậy thứ nhất, hần liền phải nghĩ biện pháp tiến vào Phương Đại Nguyên phòng ngủ, bởi vì trọng yếu như vậy đồ vật, Phương Đại Nguyên muốn ăn núp lời nói, chỉ có khả năng đặt ở hai cái địa phương, một là thư phòng, một là phòng ngủ.

Hần với Phương Đại Nguyên quan hệ một dạng muốn đi vào kỳ phòng ngủ rất khó khăn, trừ phi ở Phương Đại Nguyên không ở nhà thời điểm, hần mới có cơ hội. Bất quá, từ Phương Đại Nguyên hiện ra thủ đoạn tâm cơ đến xem, đối phương xử sự lão luyện mà giọt nước không lọt, hần đoán chừng, mình coi như là tiến vào phòng ngủ, cũng rất khó tìm vật kia.

"Thật là khổ vậy, tất cả mọi người đánh giá thấp Phương Đại Nguyên thủ đoạn, nhưng bây giờ ta lại không thể tìm kiếm trợ giúp, nếu không cực kỳ dễ dàng đánh rần động cỏ. Tin đồn Phương Đại Nguyên bên người kia hai cái nô bộc, thân thủ tất cả đều không yếu, nếu như bị bọn họ dễ mất tới, ta sợ là liền không thể rời bỏ này thôn tử." Tiên sinh ý nghĩ nhanh chóng chuyển động, thoáng qua vô số tâm tư.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Tha Tự Quyết

Nhìn hai nhân văn trứ trứ đối thoại, Phương Hồng chỉ cảm thấy buồn chán cực kỳ, người có học chính là phiền toái, rõ ràng một câu nói có thể nói rõ sự tình, nhất định phải làm phức tạp như vậy, từng cái có một hay không a.

"Này thư phòng tiên sinh tùy thời có thể sử dụng, bất quá, Phương chỗ này cũng có một cái yêu cầu quá đáng." Phương Đại Nguyên liếc một cái ở bên cạnh ngáp Phương Hồng, sau đó hướng tiên sinh thi lễ một cái.

Thật là biết rõ cha mình chính là đạo làm con, nhìn Phương Đại Nguyên này con mắt đưa ngang một cái, Phương Hồng lập tức biết rõ mình này cha muốn làm gì, tại chỗ liền giật mình một cái, cả người cũng biết tỉnh.

"Đừng bảo là, đừng bảo là..." Phương Hồng ở tâm lý không dùng được cầu nguyện, cái gì Ngọc Hoàng Đại Đế a, cái gì Thành Hoàng thổ địa a, chỉ cần có thể phù hộ hần, ai tới đều được. Hần vào lúc này lại quên, hần mình chính là một vị thần. Người hướng thần linh cầu nguyện, còn chưa phải là hướng chính người cầu nguyện sao? Bất quá, này vừa vặn cũng nên câu kia ngạn ngữ, cầu người không bằng cầu mình.

Đương nhiên, cuối cùng sự thật chứng minh, cầu mình cũng không có chỗ nào xài.

"Khuyến tử bất hảo, không thích đi học, Phương gia ta lấy Thư Hương truyền thế, mong rằng tiên sinh đang đi học sau khi, có thể phân tâm chiếu cố một, hai." Phương Đại Nguyên chỉ Phương Hồng, nói với tiên sinh.

"Đây là Tự Nhiên, vi nhân sự biểu, tự mình dạy không biết một, lại nói Phương Hồng thiên tư thông minh, ta cũng yêu thích như vậy học sinh đây." Tiên sinh trên mặt treo nụ cười, không chút nào keo kiệt chính mình bao đáng khen chi từ.

Nhưng là, hần tâm lý lại bắt đầu suy nghĩ bay tán loạn đứng lên, "Phương Hồng học nghiệp tài nghệ đã rất không tồi, Phương Đại Nguyên lại như cũ đem nhét vào bên cạnh mình, chẳng lẽ nói, hần muốn lợi dụng Phương Hồng tới giám thị mình? Giỏi một cái lão hồ ly, làm việc cẩn thận như vậy, ta cái này còn không có lộ ra chân tướng đâu rồi, hần liền đối với ta không yên tâm, khó trách nhiều năm như vậy cũng không có tìm được vật kia chỗ. Bất quá, cũng tốt, Phương Hồng tuổi còn nhỏ quá, suy nghĩ không sâu, không đúng vậy sẽ không ở trước mặt ta hiện lộ ra kỳ tài nghệ chân chính. Ta ngược lại là có thể

lợi dụng hấn một phen, có lẽ có thể giúp ta tìm đến vật kia."

Tiên sinh ở trong lòng trong nháy mắt đánh liền đỉnh chú ý, Tự Nhiên cùng Phương Đại Nguyên nhất phách tức hợp, hai người bèn nhìn nhau cười. Mà nhìn hai người nụ cười, Phương Hồng chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, mẹ, Thiên Tháp.

Ở hai người bọn họ sau khi thương nghị, Phương Đại Nguyên liền mời tiên sinh lưu lại ăn cơm, tiên sinh là nhiều lần từ chối, bắt quá bởi vì Phương Đại Nguyên quá mức nhiệt tình, tiên sinh hay lại là lưu lại.

Cho nên, bữa cơm này là Phương Hồng gần đây một ít thời gian đến, ăn tối không kết không vị một hồi, cơ hồ mỗi ăn một miếng, đều giống như ở trên cao Hình.

"Phương Hồng, ta thấy ngươi đã đọc thông Tứ Thư, có từng thử làm bát cổ?" Sau khi cơm nước xong, tiên sinh mang theo Phương Hồng tiến vào thư phòng, mở miệng trầm ngâm hỏi.

"Chưa từng." Phương Hồng rất muốn nói, chính mình ngay cả lời không thể nào có thể nhận biết, làm một lông gà bát cổ. Nhưng suy nghĩ một chút nếu như mình đem chuyện này nói ra, vậy có thể vác Tứ Thư chuyện này liền nói không rõ. Dù là trí nhớ mạnh hơn đi nữa người, cũng không thể như hấn như vậy đi. Nếu như bị người ta biết, tuyệt sẽ không có người cho là hấn là thiên tài, ngược lại sẽ đem kỳ làm yêu Ma Tinh trách một loại.

Về phần có thể hay không coi hấn là làm Thần Linh, đừng nói giờ, bây giờ thế đạo này, Nho Đạo hưng thịnh, đối với quỷ thần nói đến, là cũng không ủng hộ, cũng không hủy bỏ, giống như kia « Luận Ngữ » nói: Tử không nói, trách, lực, loạn, thần. Trung Quốc, cho tới bây giờ cũng không có thần Linh Năng đủ sinh tồn thô nhưỡng. Đối với người thống trị mà nói, thần linh chẳng qua chỉ là bọn họ dùng để thống trị công cụ, chiêu chi tác lại, huy chi tác khứ. Nếu quả thật có người dám tuyên bố mình là thần linh hành tẩu ở đời, chờ đợi hấn, tuyệt đối không phải là quý báu, mà là đại quân vây quét.

Đùa gì thế, cái thế giới này, duy nhất có thể xưng là thần linh trên đời, chỉ có kia cao cao tại thượng Hoàng Đế Lão Tử. Ngươi tự xưng thần linh, đó là muốn tạo phản a.

"Vô luận như thế nào, làm một chút này Bát Cổ văn chương, vẫn có chỗ tốt." Tiên sinh tựa hồ sớm có dự liệu, liền thuận miệng nói. Phương Hồng không nói gì, bởi vì hấn không biết nên nói cái gì cho phải, nếu là nói mình muốn học bát cổ, nhưng này lời sẽ không viết, thì như thế nào làm văn? Nhưng nếu là nói mình không muốn học, kia tiên sinh chạy đến cha nơi đó cáo một hình,

Vậy mình coi như ăn không ôm lấy đi.

"Ừ, nếu không phải học bát cổ, vậy liền đem Ngũ Kinh cho nhìn một cái đi, Tứ Thư làm gốc, Ngũ Kinh là dùng, nếu có thể đọc một lượt Ngũ Kinh, đối với ngươi sắp có lợi ích rất lớn." Nhìn Phương Hồng không nói gì, tiên sinh liền có chút lắc đầu một cái, mở miệng nói.

Mà hấn tâm lý, lại có nhiều chút tiếc cho, ban đầu Hán Vương bại vào Chu thị, liền dẫn dò hậu nhân, Phàm Hán Vương con em, đều không được (phải) nhập sĩ. Đáng tiếc, Phương Hồng này mầm mống tốt, nhưng phải vì vậy quy định, cả đời chỉ có thể hữu với ở nông thôn, làm một cái thô bỉ thô tài chủ.

Phương Đại Nguyên như thế, hấn cũng như thế, nếu không phải như vậy, lấy hấn học thức, coi như thi đậu Tiến sĩ có chút khó khăn, nhưng làm một cái cử nhân, nhưng là dư dả.

"Ây... Vâng." Phương Hồng bây giờ là hoàn toàn không mò ra cái này tiên sinh đang suy nghĩ gì, đầu tiên là nói làm cho mình đi học bát cổ, bây giờ lại để cho chính mình đọc Ngũ Kinh, thế nào găm găm giữ giữ.

"Ngũ Kinh bên trong, « thi kinh » dễ nhất, « Thương Thư » khó khăn nhất, ngươi liền từ này « thi kinh » bắt đầu đọc lên đi. Bất quá, này « thi kinh » bên trong, có nhiều là lướt nói như vậy, ngươi một người thiếu niên người, làm tự kiểm chế tâm tính, không thể lộn xộn vọng niệm" « thi kinh » bên trong, có không ít liên quan tới tương tư câu, còn trẻ mộ ngã, nếu là chìm Mê Tình yêu bên trong, ngược lại sẽ trở ngại học tập.

Phương Hồng ngây ngốc nhìn tiên sinh đưa tới « thi kinh », ghen nửa ngày, mới toát ra một câu, "Ta ăn xấu bụng, ta đi kéo một cứt."

Hấn là chạy trốn chết, rồi đi thư phòng, đùa gì thế, để cho hấn đi đọc « thi kinh », hấn liền một cái chữ cũng không nhận ra, đây không phải là tại chỗ liên lộ hăm sao?

Phương Hồng ngồi xổm trong nhà cầu, một chút muốn kéo cứt ý tứ cũng không có, hấn làm như thế, chỉ là muốn đi kéo dài thời gian, nhìn có biện pháp gì, có thể lừa gạt đi qua. Nếu không mình không biết chữ lại có thể thực vác Tứ Thư chuyện này không nói được.

"Bà nội, sớm biết sẽ không nổi tiếng, này không phải mình tìm cho mình chuyện sao." Hấn lúc này, hận không được hung hăng tát mình một bạt tai, lúc ấy đầu thật là rút ra rút ra, ngươi xem ngươi là học tập liêu từ sao? Làm bộ làm tịch có ý tứ sao?

Trong đầu hấn một bên ở khổ tư mình tương, một bên chính là con ngươi quay tròn chuyển, Tha Tự Quyết chỉ có thể đối phó được (phải) nhất thời, cũng không thể mỗi lần đi học đều nói đi nhà cầu đi.

"Chẳng lẽ tìm người dạy mình đi học? Vậy tìm ai đây? Cha chưa bao giờ quản ta, chắc chắn sẽ không dạy ta đi học. Ngân Xuyên bọn họ biết chữ còn không bằng ta nhiều ni. Về phần Phương Cừ bọn họ... Càng là không thể đi tìm, nếu như tìm bọn hấn biết chữ, đã biết lão Đại Uy Nghiêm làm sao còn duy trì, khẳng định bị bọn họ chét cười." Phương Hồng cắn đầu ngón tay, sọ đầu nghĩ cũng có chút thấy đau.

Hấn đang suy nghĩ, bỗng nhiên giữa, con mắt trong lúc vô tình ở nhà vệ sinh bên cạnh một cái thủy đạo phía trên liếc một cái. Hấn trong đầu Minh Quang chợt lóe, có một ý kiến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Báo mộng

Có ở đây không ít người ta trong nhà vệ sinh, đều có một cái thủy đạo, cùng bên ngoài nước sông liên kết. Điều này thủy đạo, Tự Nhiên không phải là dùng để hướng nhà vệ sinh, mà là dùng để rửa sạch nhà xí tiền đặt cược.

Ở tiền triều đi về trước nửa thời điểm, thế nhân thì không cần tờ giấy chùi đất, một mặt, là tờ giấy tương đối đắt, nhà người thường có thể không nỡ bỏ làm như vậy. Mặt khác, tờ giấy chính là văn tự tái thể, sử dụng tờ giấy không phải là đối với (đúng) Thánh Hiền bất kính sao? Cho nên, muốn như nhà xí, phải dùng nhà xí tiền đặt cược, cũng chính là Tiểu Trúc mảnh nhỏ. Đi nhà cầu xong sau khi, hướng về phía Mông đất mất như vậy quét qua, sau đó thả vào trong thủy đạo mặt tắm một chút, chờ lần sau như nhà xí thời điểm tiếp tục dùng.

Bất quá, tiền triều chính là Nguyên Mông người thống trị, những Nguyên Mông đó người thống trị cũng không chú trọng cái này, liền làm người ta làm ra một loại to giấy, để như nhà xí hoàn sử dụng. Tới bây giờ, cái thói quen này vẫn ở chỗ cũ tiếp tục dùng.

Chẳng qua là dù sao giấy Trương Sở phí quá mức mĩ, người nhà quê nhà, cũng không nỡ bỏ hoa tiền này, cho nên rất nhiều người nhà vẫn còn đang dùng nhà xí tiền đặt cược. Trong Phương phủ, không thiếu này mua tiền vàng bạc, như nhà xí cũng là dùng giấy trương, chẳng qua là này đặt vào trúc tiền đặt cược thủy đạo, vẫn cất giữ.

Phượng Hồng thông qua cái này trong thủy đạo nhà xí tiền đặt cược, nhớ tới chính mình cái đó Thổ Địa Thần hốt bản. Đúng vậy, chính mình nhưng là Thổ Địa Thần, làm sao có thể chỉ mới nghĩ đến sử dụng phạm nhân thủ đoạn. Nếu như mượn dùng quỷ thần lực lượng, chuyện này sợ là không khó giải quyết đi.

Hắn nhớ, ở quỷ thần các loại thủ đoạn bên trong, có một loại danh viết: Báo mộng..

Tiền sinh nhìn Phượng Hồng đi như nhà xí, trực tiếp thẳng dọc theo kệ sách, từng điểm từng điểm quét qua trên giá sách sách vở, thỉnh thoảng rút ra mấy cuốn sách lật xem xuống. Bởi vì Phượng Đại Nguyên cũng không tính lấy đi học vào học, cho nên, ở nơi này kệ sách bên trong, trừ Tứ Thư Ngũ Kinh cùng với một ít danh gia chú giải ra, cũng không thiếu tạp thư.

Cái gọi là tạp thư, dĩ nhiên chính là chỉ thi tập du lịch lời khuyên, Nông công phu số học một loại cùng khoa cử không liên quan sách vở. Minh triều trọng Văn chương kinh nghĩa, đối thi từ ngữ lại không thể nào nhìn trúng, cho dù là khoa cử trong cuộc thi, trừ Thi Huyện thời điểm sẽ có thử thơ thiếp, thời điểm khác cũng không thấy được thi từ bóng người. Về phần liên quan tới nông sự công sự sách vở, vậy càng là kì kĩ đảm xảo, Sĩ Đại Phu há có thể sa vào chỗ này.

Tiền sinh nhìn bề ngoài, là đang ở kệ sách bên trong tìm sách, nhưng trên thực tế, hắn là tìm chỗ này Hữu Vô cửa ngầm vô ích Cách loại cơ quan. Đáng tiếc, để cho hắn thất vọng là, hắn lục soát một vòng, cũng không có phát hiện chút nào khác thường.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ đành phải tìm ra một quyển người đương thời - Tokito đối với (đúng) « Xuân Thu » chú giải, từ từ phiên động đứng lên. Mặc dù bây giờ tình huống khẩn cấp, nhưng là càng như thế, hắn càng không thể hốt hoảng, nếu không bãng vào Phượng Đại Nguyên lãnh lợi, nói không chừng sẽ phát hiện dị thường.

Hắn ngồi ngay ngắn ở trong ghế, rất nhanh thì bị trong sách nội dung cho hấp dẫn tới. « Xuân Thu » là sách sử, trong đó nội dung, có thể so với đọc những thứ kia vụ hư đạo đức khẩu hiệu hữu dụng nhiều. Nếu là tương lai muốn thành tựu đại nghiệp, còn phải rơi vào những thứ này phía trên.

"Hô." Đang ở hắn nhìn mê mẩn thời điểm, trước mắt cây nến bên trên đèn, bỗng nhiên chập chờn, toàn bộ ánh sáng nhảy nhót lung tung. Mà tiền sinh bóng dáng, bởi vì chúc Hỏa Biến động, cũng có vẻ hơi quỷ dị.

Tiền sinh mí mắt, chính là ở trên cao xuống đánh nhau, ngay sau đó, liền càng ngày càng nặng nề, cuối cùng mất tối sầm lại, liền rơi vào trạng thái ngủ say bên trong.

"Cái đó thư sinh... Cái đó thư sinh..." Hắn lâm vào trong ngủ mơ, mơ hồ, một đạo phiêu miểu thanh âm, từ trong hư vô sâu kín truyền tới.

"Người nào ở kêu ta?" Tiền sinh đem đầu vừa nhấc, nhìn về phía trước mặt hư vô, trong đầu có chút mờ mịt.

"Cái đó thư sinh, nghe người đọc đủ thứ thi thư, ta nghĩ rằng xin người đi trước dạy dỗ hậu bối, xin theo ta đi một chuyến." Ở tiền sinh trước mắt, bình Bạch Khôi một tầng sương mù, cả người hình hư ảo lơ lửng chậm chậm từ sương mù bên trong đi ra.

"Người... Người là người nào?" Tiên sinh nhìn người nọ xuất hiện quý dị như vậy, trong lòng có chút sợ hãi, liền lui về phía sau một bước.

"Thư sinh không cần khẩn trương, nhà ta cũng là tích thiện người ta, tiên sinh tốt hơn theo ta đi một chuyến đi." Lão tẩu vuốt râu Tu cười một tiếng, một cái kéo lấy tiên sinh cổ tay. Mà tiên sinh chỉ cảm giác mình thân thể không chịu nổi, không thể chịu nổi.

Nhẹ nhõm hương sương mù bên trong đi.

Xuyên qua một tầng sương mù, trước mắt hần bỗng nhiên xuất hiện một đạo mãnh liệt ánh sáng, hần không nhìn được kịp lại con mắt. Chờ hần mở ra con mắt thời điểm, trước mắt trở nên một mảnh sáng trưng.

Vàng lát thành mặt đất, Ngọc Thạch gột giữa thang lầu, còn có một cây cây so với người còn cao lớn hơn cây san hô, trên mặt đất còn nổi lơ lửng một tầng nhân nhật sương mù, làm nổi bật nơi đây phảng phất là Tiên Cảnh.

"Chuyện này... Nơi này là Thiên Khuết sao?" Tiên sinh mặc dù cũng coi là gặp qua người, nhưng cũng không có gặp qua như vậy cảnh tượng, tại chỗ liền sòa lảng ở chỗ này.

"Xin chào tiên sinh." Hần đang ngăn người thời điểm, chợt nghe phía sau có người ở kêu chính mình, quay người lại, không biết khi nào nơi này xuất hiện hơn mười vị học sinh, những học sinh này cũng đoan đoan chính chính đứng ở bàn phía sau, cung cung kính kính hướng hần hành lễ.

"Đây là... Đây là..." Tiên sinh có chút sợ hãi, nhìn nơi này cảnh tượng, có thể ở nơi này, tất nhiên không phải là phạm nhân, có lẽ là thần tiên người trong, có lẽ là Hồ Tiên Tinh Quái, như vậy hướng hần hành lễ, hần cảm thấy không chịu nổi a.

"Thư sinh chớ hoảng sợ, những thứ này đều là nhà ta con em, người chỉ cần truyền thụ cho bọn hần biết chữ là được, nơi này có nhiều chút sách vở, xin người cho bọn hần đọc chậm một lần." Vừa lúc đó, lúc trước vị kia lão tẩu, một lần nữa xuất hiện, trong tay còn ôm một đại chồng sách vở.

"Chỉ là đọc chậm một lần?" Tiên sinh không hiểu, nào có như vậy dạy dỗ học sinh, không cần cho bọn hần phân ra ngắt câu? Cũng không cần theo chân bọn họ giải thích hàm nghĩa?

"Đúng, đọc chậm một lần là được." Lão tẩu cười cười, sau đó đem tay Trung Thư Tịch đem thả ở một tấm bàn trên, hừ hừ chỉ một cái.

"Như thế... Được rồi." Nếu người ta cũng yêu cầu như thế, tiên sinh chỉ đành phải làm theo, hần cầm lên quyển sách đầu tiên, là một quyển « Luận Ngữ ».

"Tư viết: Học nhi lúc tập chi, cũng không nói quá." Quyển này kinh nghĩa đối với người có học mà nói, là tối cơ bản, đừng bảo là đọc chậm, dù là chính là thuộc lòng, hần đều có thể không sót một chữ gánh vác.

Tiên sinh thanh âm trầm bổng, tràn đầy một loại Kỳ Dị mỹ cảm. Đây chính là văn tự lực lượng, từng chút từng chút, tất cả đều là Thánh Hiền dạy bảo.

Đang học một khắc đồng hồ sau khi, toàn bộ « Luận Ngữ » tất cả đều bị học xong, hần lại đổi một quyển, lần này là « Mạnh Tử ». Không Tử viết Nhân, Mạnh Tử nói Nghĩa, tất cả đều là đương kim Nho Học căn cơ sở tại.

Nếu như nói, « Luận Ngữ » như gió, thật sự có đạo lý, tất cả đều ẩn chứa ở bất động thanh sắc qua đối thoại. Kia « Mạnh Tử » như sấm, chữ chữ tất cả đều là quát lớn, lấy thật ví dụ, giao động người tâm thần.

Cho nên, ở tiên sinh đọc « Mạnh Tử » thời điểm, tiết tấu cũng không bằng « Luận Ngữ » chậm như vậy, ngược lại tràn đầy cương liệt khí tức, mỗi một câu cũng như cùng vũ vũ thiết huyết đại kỳ, ở đón gió đong đưa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Trong mộng đi học

Ở trong mắt tiên sinh, trước mặt hần ngồi, là hơn mười vị ngồi nghiêm chỉnh học sinh. Mà trên thực tế, trước mặt hần chỉ có một người, chính là kia Phương Hồng.

Phương Hồng mượn dùng Thổ Địa Thần thần lực, đem tiên sinh kéo vào trong mộng. Hần ngay từ đầu, chẳng qua là dự định để cho tiên sinh trong mộng Giáo sư hần học tập như thế nào biết chữ, nhưng theo tiên sinh đối với (đúng) kinh văn đọc, hần ngược lại đem Tâm Tĩnh đi xuống, mê một trong đó.

Tự Thưng Hiệt Tạo Tự tới nay, các đời đều có Thánh Hiền đến kẻ sách nói, đem văn minh nhân loại Tân Hóa, từng đời một truyền xuống. Bất kể những thứ này học vẫn như thế nào bị người thống trị lợi dụng, cũng không để ý những thứ này học vẫn đào tạo (tạo nên) bao nhiêu Ngũ Cốc chẳng phân biệt được chua hủ Nho Sinh, nhưng ở kinh văn bên trong ẩn chứa vi ngôn đại nghĩa, nhưng từ không có bỏ lỡ. Sai, chẳng qua là người mà thôi.

Người, như thế nào cùng cảm thú phân biệt? Đây vẫn minh, chính là này chỗ máu chốt. Người có thể biết lễ nghi, biết liêm sỉ, thường thức tiến thoái, mà những thứ này, quyền sách bên trong toàn bộ đều có.

"Mạnh Tử viết, người biết không khỏi biết vậy, đương vụ chi là gấp." Tiên sinh đọc chậm đứng lên, thanh âm mênh mông liệt liệt, tràn đầy khẳng khái khí thế.

Phương Hồng thành Thổ Địa Thần sau khi, ý nghĩ sáng sủa, tấm ảnh thấy tự thân. Lúc này, những thứ này vẫn tự, rồi rít hóa thành lực lượng ánh sáng, dung nhập vào hần trong thân hồn.

"Nhân Giả không khỏi yêu vậy, gấp hôn Hiền chi là vụ." Tiên sinh thanh âm tiếp tục vang dội, mà Phương Hồng thân hồn bắt đầu chấn động, để cho hần tâm tư càng tỉnh táo đặc sắc đứng lên. Phảng phất một đạo trong suốt suốt chảy, qua lại tại hần ý nghĩ bên trong cộ rửa.

Rất có một loại sông Tiền Đường bên trên tin dâng lên, hôm nay mới biết ta là ta ảo giác.

Thánh nhân nói như vậy bàn về, chưa bao giờ là vô đầu một cái, liền tùy tiện viết ra. Bọn họ Chu Du Liệt Quốc, nhìn khắp thế giới, lấy bước chân đo đạc xuất đạo lý, lấy mồ hôi và máu khắc lữ ra kinh văn.

« Mạnh Tử » một lá thư số chữ, là « Luận Ngữ » gấp ba, nhưng bởi vì tiên sinh đọc tương đối sục sôi, ngữ tốc khá nhanh, ở một khắc đồng hồ nhiều một chút thời điểm, cũng sắp kỷ cho học xong.

Sau đó chính là « Trung Dung » cùng « đại học », nếu như nói, « Mạnh Tử » cùng « Luận Ngữ » là người có học đạo lý, kia « Trung Dung » chính là người trong thiên hạ đạo lý.

Cái gì gọi là Trung Dung? Không thiên vị vậy. Cho nên, Trung Dung chỉ đạo, cũng là thẳng bằng chỉ đạo. Từ xưa đến nay, không chỉ là thượng vị giả, người thống trị, chính là phổ thông nông thôn tiểu dân, cũng tôn sùng đến đạo lý này.

« Luận Ngữ » như gió, « Mạnh Tử » như sấm, kia « Trung Dung » chính là đất đai, nặng nề, chất phác, lấy từ từ chậm rãi, nhưng thật thật tại tại lời bàn nói cho người biết. Cái thế giới này, thì hần là như vậy.

Tiên sinh một bên lắng tụng đến kinh nghĩa, vừa cùng sở học mình ẩn chứng, lại thụ ích lương đa, chỉ cảm giác mình lúc trước sở học, có rất nhiều sai lầm chỗ. Bây giờ lần nữa đọc một lần, ngược lại làm cho chính mình đối với (đúng) học vẫn biết càng tinh thâm.

Đọc Tứ Thư, Tự Nhiên không thể để lộ Ngũ Kinh. Ngũ Kinh nói đến, thành sách niên đại so với Tứ Thư phải sớm, nội dung cũng càng thêm tối nghĩa."Ừ ? Tại sao không có « Lễ Ký » cùng « Chu Dịch » ?"

Ở đem Tứ Thư cùng Ngũ Kinh bên trong tam kinh học xong sau khi, tiên sinh lại kinh ngạc phát hiện, trong này lại không có ngoài ra hai trải qua bóng dáng. Bởi vì hần trùng hợp chính mình đối với (đúng) này hai quyển kinh nghĩa không thể nào quen thuộc, muốn thừa cơ hội này đọc một lượt một phen, lại phát hiện nơi này cũng đúng lúc thiếu sót này hai quyển sách.

Mà hần không biết là, cái này mộng cảnh, toàn bộ là lệ thuộc vào hần tự thân sinh thành, mà không phải Phương Hồng cấu trúc một cái phản dẫn, bắt hần cho lỗi vào.

Nói thí dụ như, Phương Hồng dùng chính mình ý nghĩ ám chỉ hần, nơi này dưới đất là vàng lát thành, cây cối tất cả đều là Sango chế thành, ở tiên sinh trong mộng cảnh, dĩ nhiên là xuất hiện những thứ này cảnh tượng.

Mà để cho hần đọc kinh nghĩa, cũng là đạo lý giống vậy. Phương Hồng ám chỉ hần, người bây giờ đọc chính là Tứ Thư, chính là Ngũ Kinh, nếu như hần có này liên quan trí nhớ, là có thể đem đọc đi ra, nếu như không có, vậy thì không cách nào thực tế đi ra. Kia cũng không thể Phương Hồng nói với hần, người cho ta đọc nhất thiên Uy Ngữ Văn chương, vậy hần liền thật đọc nhất thiên Uy ngữ viết văn, này căn bản là không thực tế sự tình.

"« Đủ Dân yếu thuật » " nếu không có tìm được ngoài ra hai trải qua,

Tiên sinh liền tiếp tục cầm lên tiếp theo quyển sách, nhưng là một quyển liên quan tới nông nghiệp sách vở.

Quyển sách này hần đã từng nghiên cứu qua, là Bắc Ngụy trong thời kỳ cổ nghề hiệp làm, bởi vì hần không cần đi học vào học, cho nên đối với những thứ này cái gọi là tạp thư có nhiều xem qua.

"Nắp Thần Nông là cái cày, lấy lợi nhuận thiên hạ. Nghiêu mệnh tứ tử, kính được minh lúc." Quyển sách này, đã không thuộc về Nho Gia phạm vi, là đã biến mất trong lịch sử nhà nông trứ tác.

Ở tiên sinh đọc câu thứ nhất thời điểm, Phương Hồng thân hồn đột nhiên toả ra ánh sáng chói lọi, ý nghĩ trong nháy mắt bắt đầu khuếch trương, đem trọn cái gió xoáy nước Thôn cho bao phủ lại.

Bên trong từng ngọn cây cọng cỏ, hoa một cái một lá, tất cả đều bị kỳ không chế, hần thậm chí lên một loại cảm giác, chỉ cần mình ý nghĩ động một cái, liền có thể để cho những thực vật này điên cuồng Sinh dài.

Đương nhiên, này chỉ là hấn ảo giác mà thôi. Mặc dù hấn là Thổ Địa Thần, nhưng sử dụng thần thông là yêu cầu hương hỏa, nếu như hấn cưỡng ép làm như thế, kia duy nhất kết quả chính là hấn bây giờ còn sót lại điểm này hương hỏa tiêu tan, hấn thần vị suy yếu, đất lành bề tan tành, sau đó tự thân rơi vào trạng thái ngủ say hoặc là Tử Vong.

"Quyển sách này đối với ta trợ giúp lớn như vậy!" Phương Hồng có chút không dám tin tưởng, hấn ngay từ đầu chỉ đem kỳ làm một quyển phổ thông sách vở, lại không ngờ rằng xuất hiện như vậy kết quả.

Hấn không biết là, mặc dù Nho Gia nói được là trị quốc đại đạo, nhưng hấn thần vị quá thấp, những đạo lý kia cho hấn mà nói, mà là quá xa. Nhưng này nhà nông học vấn thì bất đồng, nói là như thế nào phân biệt bốn mùa, như thế nào truyền bá trồng trọt vật, cùng hấn Thổ Địa Thần chức năng vừa vặn tương tự, cho nên đối với hấn ích lợi lớn hơn.

"Ồ? Thế nào cảm giác trên người pháp một mỗi tiêu giảm không ít, thật là kỳ quái?" Tại hấn ý nghĩ cùng toàn thân liên kết kia một thoáng vậy, không ít một nhọc một ngày nông dân, đột nhiên cảm thấy trên người một trận dễ dàng, phảng phất vừa mới giặt rửa một cái tắm nước nóng một dạng hết sức thoải mái.

Thổ Địa Thần chức năng là cái gì? Là phù hộ mưa thuận gió hòa, nông nghiệp được mùa, cho nên, làm Phương Hồng Thần Khu tiến một bước vững chắc thời điểm, trong thôn Nông nhân tinh lực lấy được tăng trưởng, trong ruộng lương thực, trường thế trở nên tốt hơn, thậm chí quyền đường Lục Súc, cũng sẽ càng khỏe mạnh.

Những thứ này, có lẽ lúc ấy cũng không thể nào rõ ràng, có thể chờ đến ruộng đất có chút thu được thời điểm, sẽ bừng tỉnh phát hiện, nguyên lai năm nay là một cái được mùa năm.

"Ông." Ở Phương Hồng Thần Khu không nữa thả ra quang minh thời điểm, bỗng nhiên giữa, có ba cái rất nhỏ đường dài, liên tiếp tại hấn một mảnh ý nghĩ phía trên.

Cách một đoạn thời gian, liền có một ít màu xám điểm sáng màu trắng, từ kia đường dài một đầu khác chuyển vận tới, sau đó không có vào đến Phương Hồng Thần Khu bên trong.

"Năm trăm hai 13 Đạo hương hỏa! Ba cái Tín Đồ!" Phương Hồng lúc trước thời điểm, chỉ có đang sử dụng phụ thân thuật thời điểm, mới có thể chắc chắn người kia có phải là ... hay không chính mình Tín Đồ, nói thí dụ như kia Lại Lý Đầu. Nhưng là bây giờ, hấn Thần Khu càng vững chắc, đối với (đúng) một ít rất nhỏ địa phương đảo càng rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Thoát khỏi mộng cảnh

Về phần kia năm trăm hai 13 Đạo hương hỏa, là hấn đối với tự thân hương hỏa số lượng một cái cụ thể nắm chặt. Lúc trước, hấn chỉ có thể ước chừng đánh giá mình một chút có bao nhiêu hương hỏa, hao tổn gần một nửa hay lại là hơn một nửa.

Bây giờ bởi vì Thần Khu lớn mạnh, hấn có thể đủ càn tính tế tính toán tự thân hương hỏa, như vậy thứ nhất, là hấn có thể mức độ lớn nhất tránh cho hương hỏa lãng phí.

Thông thường mà nói, một người bình thường Tín Đồ một ngày đối với hấn sinh ra hương hỏa cộng lại, ước chừng là một đạo bên cạnh (trái phải).

"Này ba cái Tín Đồ..." Phương Hồng nhìn kia ba cái cùng mình thần hồn liên tiếp đường cong, liền chọn một căn (cái) thô nhất, đem chính mình ý nghĩ dọc theo đi qua.

"Thổ địa lão gia, đây là ta cho ngài khắc pho tượng, hy vọng ngài có thể phù hộ ta bình an, tốt nhất là để cho ta trên đầu bệnh chốc đầu có thể biến mất." Ở một gian có chút cũ nát trong phòng, Lại Lý Đầu trong tay về một nén nhang, cung kính hướng trước mặt thổ địa giống như cúng bái.

Cái này thổ địa giống như nhìn một cái chính là gần đây mới khắc ra, bởi vì mặt trên còn có một ít chưa từng dọn dẹp sạch sẽ lông tra từ.

"Bà nội, Lão Tử không phải như vậy, lại đem ta cho điêu khắc thành một cái lão đầu từ. Còn nữa, ta là thổ địa, không phải là Thần Nông, người này bệnh chốc đầu ta thế nào chữa cho người?" Phương Hồng nhìn cái này thổ địa giống như, là một miệng liệt khai cười ha hả lão đầu từ bộ dáng, nhất thời có chút không vui.

Thật may này thần tượng hình dáng gì, đối với hấn hấp thu Tín Đồ hương hỏa không có ảnh hưởng gì, nếu không hấn nhất định phải đi cho cái này Lại Ly Đầu ký thác nằm mơ, thật tốt nói một chút.

Phương Hồng cũng không có tâm tư theo dõi chính mình Tín Đồ riêng tư, nghe một hồi đối phương cầu nguyện sau khi, liền chuẩn bị đem ý nghĩ lui ra ngoài.

"Thổ địa lão gia ở trên cao, Tín Đồ trưng toàn bộ có oan tình bẩm báo." Nhưng vào lúc này, đột nhiên, Lại Ly Đầu một cái quỳ xuống, hướng Thổ Địa Thần giống như hung hăng dập đầu hai cái đầu.

"Có oan tình?" Phương Hồng nghe một chút hứng thú, tại chính mình trì hạ, lại còn có thể phát sinh oan tình? Bất quá không cần lo lắng, vốn thổ địa lão gia thay người làm chủ.

Phương Hồng cái người này vẫn là rất bao che, nói thế nào cái này trưng toàn bộ cũng là chính mình số lượng không nhiều Tín Đồ một trong, bị ủy khuất gì, chính hấn một Thổ Địa Thần nhất định phải vì đó ra mặt, nếu không nhiều để cho người đau lòng a.

"Trong thôn nhà giàu, Phương gia ác thiếu Phương Hồng, ý thế hiếp người, hoành hành không hợp pháp, Tín Đồ làm ác ít thật sự lẩn, chịu hết khuất nhục, xin Đại lão gia có thể thay ta làm chủ." Lại Ly Đầu nước mắt lã chã tố cáo đến Phương Hồng làm ác, cơ hồ mỗi nói một câu, đều phải cắn răng nghiền lợi xuống.

Phương Hồng sắc mặt, lập tức trở nên với đáy nồi như thế, ở về mặt nhiều lần biến ảo một chút, "Hừ, Phương Hồng rõ ràng chính là một cái đại thiện nhân, người lại dám bêu xấu hấn, hấn không có đánh chết người, coi như là hấn nhân từ." Sau đó, liền cố gắng hết sức ngoa kiêu đem cong miệng lên, sau đó hai tay một vác, nhanh nhận thông suốt từ nơi này rời đi.

Đùa gì thế, người làm phương đã điều cái ngoại hiệu này là bạch hăm. Tiểu tử này đầy bụng quan liêu tư tưởng, có thể xử lý công bình mới là lạ.

Ý nghĩ từ Lại Ly Đầu nơi này rút lui ra khỏi sau khi, Phương Hồng lại đi còn lại hai cái Tín Đồ nơi đó, không ra ngoài dự liệu, quả nhiên là vô xanh cùng sọc từ hai huynh đệ, bọn họ bị Phương Hồng trừng phạt một lần sau khi, biết điều rất nhiều, đối với (đúng) Thôn Trung Thổ đất thần, cũng sinh ra lòng kính sợ, mặc dù không có học Lại Ly Đầu ở nhà điêu khắc Thổ Địa Thần giống như, nhưng là thường xuyên khấn cầu.

Hương hỏa nguồn, không hề chỉ là thông qua Tín Đồ quỳ lạy phải đến, nếu là Tín Đồ đáp lời sự hải, cũng có thể sinh ra giống nhau hiệu quả.

Thần Ân như biển, Thần Uy Như Ngục, chính là đạo lý này, thần linh nhưng cho tới bây giờ đều không phải là trong miếu kia cười ha hả từ thiện bộ dáng.

Đương nhiên, trong quá khứ, thần linh cũng không dám cố ý mắc phải làm ác, để cho trăm họ đi sợ hãi. Bởi vì thần linh cấp trên, có Thiên Đình ràng buộc, nếu là bị tuần tra Ngự Sử đem việc này báo lên, kia miễn không có ở đây trên Trảm Tiên Thai tới một đao.

Phương Hồng ý nghĩ lần nữa thu hẹp đến trên người, lúc này, tiên sinh vẫn còn đang đi học. Vừa mới phát sinh sự tình nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá là cân nhắc thời gian uống cạn chun trà.

Đội đem « đủ Dân yếu thuật » cho học xong sau khi,

Hấn liền rút lui hương hỏa, thoát khỏi mộng cảnh. Báo mộng loại vật này, cũng không thể duy trì thời gian quá dài. Một mặt, hao tổn hương hỏa sẽ để cho Phương Hồng rất thương tiếc. Mặt khác, trong mộng thời gian lâu dài, sẽ để cho phạm nhân không phân rõ thực tế cùng hư ảo khác nhau, rung chuyển đến tâm thần.

"Ngạch... Ngủ?" Ở Phương Hồng rời đi mộng cảnh trong nháy mắt đó, tiên sinh chậm chậm mở ra con mắt, xoa xoa có chút tỉnh táo con mắt, không khỏi có chút sững sờ.

Lúc trước trong giấc mộng hết thấy, rõ ràng đóng dấu ở trong đầu hấn, hấn cả cái gì một nơi nhỏ xíu chi tiết cũng có thể nhớ lại. Để cho hấn không khỏi hoài nghi, vừa mới việc trải qua hết thấy rốt cuộc là thật hay giả. Chẳng lẽ chính mình thật gặp phải cái gì Hồ Tiên quý quái loại? Hay lại là cái gì thần Linh Tiên nhà?

Hấn ở lúc rảnh rỗi, cũng thích đọc một ít lời vốn, thoải bản bên trong thường thường nói một ít Hồ Tiên cùng thư sinh cổ sự, hấn suy nghĩ mình là hay không cũng gặp phải tình huống như vậy.

"Két." Vừa lúc đó, Phương Hồng đẩy cửa đi vào. Hấn bây giờ sức lực có thể nói là tăng nhiều, tiên sinh đem nhiều sách như vậy cho hấn đọc một lần, hấn cũng dựa theo quyển sách nhìn một lần, bằng vào hấn trí nhớ, phần lớn lời đã nhận biết.

"Phương Hồng a, bây giờ là giờ nào?" Tiên sinh bóp bóp đầu mình, sau đó hỏi thăm nói. Hấn không biết mình này ngủ một giấc bao lâu, tại hấn trong trí nhớ, hấn đã trải qua không ít thời gian.

"Tiên sinh, bây giờ là mới là giờ Dậu." Phương Hồng đánh giá một chút, sau đó đáp trả nói. Bọn họ lúc ăn cơm sau khi, ước chừng là thân chính canh ba đáng về, bây giờ qua hai khắc đồng hồ, đã đến Dậu ban đầu.

"Nguyên lai mới là giờ Dậu a, ta đây đi học ngược lại mê mẩn, quên mất giờ." Tiên sinh trên mặt cười một tiếng, có chút lắc đầu nói. Nếu không phải Phương Hồng biết được nội tình, thật đúng là bị kỳ cho lừa gạt đi qua.

Bất quá, tiên sinh cũng không thể nói mình vừa mới ngủ đi, kia đang học sinh trước mặt có thể cái gì uy tín cũng không có.

"Phuong Hồng, người đang ở đây ta một bên đọc sách đi, nếu là có cái gì không hiểu, có thể tới hỏi thăm ta." Nếu thời điểm còn sớm, tiên sinh cũng không có gấp đi, liền chuyển một quyển « thi kinh » đi qua, mở miệng nói.

"Được, tiên sinh." Phuong Hồng đem « thi kinh » nhận lấy, sau đó có chút cho tiên sinh cúc một cung, liền ngồi một bên trên ghế, lật xem

"Quan Quan Sư Cửu, Tại Hà Chi Châu." Hắn mở ra phần đầu tiên « đóng sư », liền rung đùi đắc ý đọc đứng lên. Hắn đọc thanh âm còn không nhỏ, là vì cố ý khoe khoang một chút, nhìn, ta có thể nhận biết chữ này.

Đương nhiên, hết thấy các thứ này ở trong mắt tiên sinh, lại có vẻ chuyện đương nhiên. Người ngay cả Tứ Thư cũng vác thuộc lâu, điều này có thể đọc « thi kinh » có cái gì không nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Ly gián

Tiên sinh đi học một mực đọc được sắc trời rất khuya thời điểm, mới khoan thai đứng dậy cáo từ. Nhìn ngày trễ như vậy, Phuong Đại Nguyên liền cho tiên sinh một cái đèn lồng, sau đó để cho Phuong Hồng đi ra ngoài đưa đoạn đường.

Mặc dù rất không vui, nhưng Phuong Hồng cũng không dám với cha mình dờ dặt liên quan (khô). Hắn đối với mình cái này cha vẫn đủ biết, ở trước mặt người ngoài, ngàn vạn lần chớ phát cha mặt mũi, nếu không dám người lúc đi, chính là người Từ Kỳ.

Vì vậy, hắn liền cũng nói một cái đèn lồng, đi ở tiên sinh đằng trước.

"Phuong Hồng a, người có thể có cái gì chí hướng, sau này muốn làm gì?" Đi ở ở nông thôn trên đường nhỏ, tiên sinh cùng Phuong Hồng một tả một hữu đi, đi tới một nửa, tiên sinh chợt mở miệng nói.

"Áy..." Phuong Hồng nói quanh co ở, hắn thật ra thì không thích nhất người khác hỏi hắn cái vấn đề này. Hắn ở trong lòng đã sớm cho mình người kế tiếp xác định vị trí, đó chính là làm một cái Ngồi ăn rồi chờ chết nông thôn thổ tài chủ. Nhà mình có ruộng tốt mấy trăm mẫu, trong thành cũng không thiếu cửa hàng, thật là suy nghĩ ngốc xuống mới có thể muốn đi phấn đấu.

Lại nói, liền hắn khối này đoán, sợ là rồi đi dài Ninh Huyền, cũng sẽ bị người cho ăn ngay cả một căn bã không còn sót lại một chút căn. Cho nên, hắn vẫn an an ổn ổn ngày ngày ở nông thôn cho thỏa đáng. Ở ngoại địa, hắn ngay cả một chái là cái cóc khô gì, nhưng để ở gió xoáy nước Thôn, vậy hắn chính là Phuong gia thiếu gia, không ít người đối với hắn là lại kính vừa sợ.

"Ta nghĩ rằng đem ta nhà ruộng đất lại phát triển một phen, sau đó ở trong thành mở lại mấy cửa hàng, tốt nhất ngay cả trong phủ thành đều có ta cửa hàng." Phuong Hồng nghĩ một hồi, nếu như mình liền nói mình như vậy muốn Ngồi ăn rồi chờ chết, vậy khẳng định sẽ bị khinh bỉ. Dứt khoát, thì khoác lác trâu da.

"Nam nhi chí tại bốn phương, dù là không phải tạo phúc thiên hạ, cũng không nên mua ruộng tậu nhà, hữu với ở nông thôn nột." Tiên sinh tâm lý suy đoán, nếu Phuong Hồng như thế ưu tú, kia Phuong Đại Nguyên nhất định là dự định đem làm chính mình người nối nghiệp bồi dưỡng, hắn chí hướng tuyệt đối không phải như thế, mới vừa rồi nói, hắn là từ chối chỉ ngữ.

"Đúng vậy đúng vậy." Phuong Hồng kéo ra một nụ cười, trong đầu chỉ mong ngay lập tức sẽ rời đi nơi đây, hắn thật sự là được không cái này tiên sinh ở chỗ này tất tất lâm lâm. Người còn còn không thấy ngại nói ta? Người có năng lực chịu, đọc đủ thứ thi thư, còn chưa phải là ở trong một thôn dạy học sao? Người nếu là có cái này bản lĩnh, người sao không đi tạo phúc thiên hạ?

Mà hắn cái này khô khốc nụ cười, ở trong mắt tiên sinh, lại có một loại khác giải độc."Quả là như thế, người này hay là muốn đi lên, chẳng qua là bị phụ thân hắn Phuong Đại Nguyên áp chế đến, thậm chí là do danh tiếng kia. Bất quá, dự đoán Phuong Đại Nguyên đối với hắn như vậy, hắn đã để cho hắn bất mãn."

Tiên sinh một mực đều đang suy đoán, tại sao Phuong Hồng lúc trước vẫn luôn giữ khiêm tốn, thậm chí làm cho mình danh tiếng tồi tệ, lại tại chính mình đến sau khi, biểu hiện như vậy ưu dị? Hắn bây giờ có một cái đáp án, có lẽ lúc trước thời điểm, người này tuổi còn nhỏ quá, còn không có lập chí. Có thể theo tuổi tác tăng trưởng sau khi, trong lòng nghĩ muốn thành công đã tâm liền nhô ra.

Bất quá, như thế tốt hơn, hắn bây giờ phải làm, chính là đem Phuong Hồng đã tâm hoàn toàn kích thích ra, như vậy thứ nhất, Phuong Đại Nguyên đối với (đúng) áp chế càng ác, đưa đến hiệu quả lại càng mặt trái, thậm chí đến cuối cùng, sẽ âm ỉ Thủy Hỏa Bất Dung mức độ.

Như vậy, hấn hiệu quả thì đến được. Nếu là có thể tiến thêm một bước, liền có thể để cho Phuong Hồng để cho hấn sử dụng, làm vì chính mình ở Phuong Đại Nguyên nơi này nhân tuyến. Coi như không được, cũng có thể ly gián cha con bọn họ quan hệ, để cho Phuong Đại Nguyên bề đầu sút trán, mất đi phân tặc.

Ngược lại bất kể như thế nào, hấn cũng sẽ không lỗ là. Hơn nữa, chuyện này người khác còn không khơi ra đâm tóit, ta là tiên sinh, cho người hài tử lập chí vào học, chẳng lẽ này có lỗi sao?

"Hương làm ruộng bỏ Lang, Mộ lên trời từ Đường. Tương tương vốn không phân biệt, nam nhi làm tự cường." Tiên sinh vỗ vỗ bả vai hấn, sau đó hít sâu một hơi, thét dài ngâm. Xong sau khi, liền bước dài từ rồi đi. Phuong Hồng đang định muốn đưa, nhưng tiên sinh lại khoát khoát tay, chỉ lưu lại một cái thon gầy bóng lưng.

"Lúc này, cũng có thể cho trong lòng của hấn chôn người kẻ tiếp đỉnh để giày từ đi." Tiên sinh vừa đi, trong lòng vừa có chút đắc ý nghĩ đến.

"... Ta dám cam đoan,

Hấn khẳng định thu cha ta tiền, chờ đến cơ hội liền khuyên ta đi lên, tức tức oai oai, thật là phiền chết." Mà Phuong Hồng chính là xanh đến một cái mặt, hấn cũng không muốn lên trời từ Đường, cũng không muốn tự cường, hấn liền muốn làm một cái Ngồi ăn rồi chờ chết thổ tài chủ, sau đó trông coi chính mình mảnh đất nhỏ, xem ai không vừa mắt liền đập người đó, cuộc sống này khỏi phải nói nhiều nhân nhả.

...

"Thế nào, người này có chỗ khả nghi nào sao?" Ở Phuong phủ trong thư phòng, Phuong Đại Nguyên đứng ở bên cạnh giá sách, ngón tay ở từng quyển sách vở phía trên xẹt qua, tựa hồ đang kiểm tra manh mối gì.

"Lão gia, cái này tiên sinh không có bất kỳ dị thường, đang nhìn một hồi sách sau khi, lại còn ngủ." Hấn đứng phía sau A Tài A Quý, hai người cúi đầu, trầm giọng hồi báo nói.

"Ừ, nói như vậy, người này hiềm nghi ngược lại không lớn, nhưng cũng không thể không đề phòng. Sau này hấn tới trong nhà thời điểm, nhớ lấy nhìn chăm chú ở." Phuong Đại Nguyên gật đầu một cái, biểu thị tự mình biết, nhưng trên mặt vẫn không có buông lỏng, chân mày véo thành một cái vương mắt.

"Ừ." Hai người gật đầu một cái, động tác gần như nhất trí, phảng phất là dùng thước đo phạm vi tới một phen.

"chờ một chút!" Ngay tại hai người đang muốn lui ra ngoài, Phuong Đại Nguyên đột nhiên nhẹ giọng nghiêm ngặt quát một tiếng, gọi hấn lại môn."Mời lão gia phân phó." A Tài A Quý lập tức dừng lại thân hình, lần nữa xuôi tay đứng ở tại chỗ.

"Tra, đi tra một chút cái này tiên sinh lai lịch, trong vòng 3 ngày, ta cần phải biết hấn thật sự có tin tức. Còn có cái đó đề cử hấn Tôn Lão Tiên Sinh, cũng cùng nhau tra một chút." Phuong Đại Nguyên giọng trở nên có chút dồn dập, sắc mặt cũng càng thêm âm trầm.

"Ừ." A Tài A Quý hai người không có toát ra bất kỳ nghi vấn nào, phảng phất hai vị thạch như một loại.

"Được, đi ra ngoài đi." Phuong Đại Nguyên ở vẻ mặt lóe lên một lúc sau, liền phát tay một cái, để cho hai người lui ra.

Ở hai người lui ra sau khi, Phuong Đại Nguyên âm trầm trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng, sau đó từ trên kệ sách, rút ra ba quyển sách. Đây ba quyển sách đều có chút phát cũ, bìa sách ố vàng. Logo có chút thiếu sót, thậm chí còn tích một tầng thật mỏng màu xám.

« xanh trai thảo đường thi tập », « câu tẩu du lịch lời khuyên », « Nghiên mực xem họa tập », phân biệt chính là chỗ này ba quyển sách tên. Đây ba trên quyển sách có một tầng xóc xếch dấu tay, rất rõ ràng, là mới vừa có người phiên động này ba quyển sách.

Theo lý mà nói, tiên sinh ở chỗ này tìm sách, phiên động nơi này sách vở, là rất bình thường sự tình. Nhưng là, ở Phuong Đại Nguyên biết bên trong, mặc dù Trương Văn Ngạn vẫn luôn không thi đậu cử nhân, nhưng vẫn là có chí vu khoa cử. Một cái có chí vu khoa cử người, tại sao có thể có tâm tư ở chỗ này phiên động nơi này nhân thư?

Hơn nữa, coi như hấn phân tâm với Tập Học, nhưng cũng không trở thành đối với (đúng) ba loại không đồng loại hình Tập Học phân tâm đi. Đây ba quyển sách, một quyển là thi tập, một quyển là du lịch lời khuyên, còn có một vốn là tập tranh, như vậy thứ nhất, liền cũng không do Phuong Đại Nguyên không sinh lòng nghi ngờ.

"Hấn là đang tìm thứ gì?" Phuong Đại Nguyên trong mắt lóe lên qua một tia tinh mang, cố gắng hết sức đốc định nghĩ đến.

"Kia người này rốt cuộc thuộc về kia phe thế lực? Là Cẩm Y Vệ? Hay lại là cấp trên đám người kia? Cũng hoặc là, chuyện này chẳng qua là trùng hợp?" Phuong Đại Nguyên sờ chính mình trên cằm mặt râu, nhẹ giọng trầm ngâm nói.

Chương 62: Phương Đại Nguyên tâm tư

Bất quá, Phương Đại Nguyên làm người luôn luôn cẩn thận, dù là có một khả năng nhỏ nhoi, hắn đều phải đem kỳ cho bóp chết ở trong trứng nước. Giống như bọn họ loại thân phận này người, sợ ý một chút, sẽ chết không có chỗ chôn.

"Vừa nhưng cái này tiên sinh có hiềm nghi, vậy thì không thể đem Phương Hồng lưu ở bên cạnh hắn." Phương Đại Nguyên bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, bất kể như thế nào, Phương Hồng cũng là con của hắn, hắn là không có khả năng để cho con mình đặt mình trong ở trong nguy hiểm.

Hắn ở Phương Hồng lúc rất nhỏ, liền đem kỳ giao phó cho Phương lão tứ, để cho Phương lão tứ tới chiếu cố hắn. Một mặt, Phương lão tứ người tương đối biết điều, tuyệt đối sẽ không dựa vào Phương Hồng quan hệ, tới với hắn Phương phủ thấy người sang bắt quàng làm họ. Mặt khác, Phương lão tứ tính cách không tệ, sẽ không bởi vì Phương Hồng nghịch ngợm càn quấy mà tức giận.

Mà trên thực tế, hắn còn có một cái ẩn nấp rất sâu tâm tư, đó chính là Phương lão tứ người này không thông viết văn, chữ to không biết. Như vậy thứ nhất, ở thời thời khắc khắc đích thân dạy dỗ bên dưới, Phương Hồng đối với đi học cũng sẽ không có nhiều nhiều hứng thú.

Không sai, Phương Đại Nguyên từ vừa mới bắt đầu, cũng không muốn để cho Phương Hồng đi học, dù là ở trước mặt người ngoài, hắn lộ ra một bộ hận thiết bất thành cương dáng vẻ, thậm chí cả ngày đem Phương Hồng nhốt ở thư phòng, nhưng đây chỉ là hắn làm cho người ngoài nhìn mà thôi. Hắn giống như muốn nói cho người ngoài, hắn rất muốn bồi dưỡng Phương Hồng, nhưng chỉ là Phương Hồng chính mình không có ý chí tiến thủ mà thôi.

Nếu như hắn thật muốn để cho Phương Hồng đi học, kia ở tại thôi học ở nhà kia vài năm, tại sao nhưng xưa nay không chịu dạy dỗ con mình một chữ?

Hắn làm như vậy, dĩ nhiên không phải muốn hủy Phương Hồng, chỉ là muốn bảo vệ mình con trai mà thôi. Hắn rất rõ ràng, một người một khi có năng lực, sẽ tư tưởng đã tâm, mà thân phận của hắn, quyết định Phương Hồng không có thể có được đã tâm, hắn không muốn để cho Phương Hồng cuốn vào bọn họ những người này sống gió bên trong.

Đây cũng là không có cách nào biện pháp, dù sao, cha mẹ nào không hy vọng chính mình hài tử có thể có tiền đồ? Làm Phương Đại Nguyên lúc nghe Phương Hồng có thể thuộc lòng một ít Mông Học văn chương thời điểm, cũng thay hắn có một ít cao hứng, nhưng chỉ như vậy mà thôi, hắn có thể đủ cho phép Phương Hồng biết chữ, hắn có thể đủ cho phép Phương Hồng có thể đọc một ít cơ bản văn chương, nhưng hắn tuyệt đối không cho phép Phương Hồng Học Phú Ngũ Xa.

Trên cái thế giới này, sống tối nhân nhĩ, là những thứ kia người xấu. Sống lâu nhất, cũng là những thứ kia người xấu.

"Thiếu gia, người đã về rồi." Phương Đại Nguyên chính đang suy tư, lại nghe phía bên ngoài ngân xuyên hô đầu hàng tiếng, hắn biết, đây là Phương Hồng trở lại.

"Phương Hồng, đi vào." Phương Hồng từ trong nhà kêu một tiếng, để cho vốn là chuẩn bị đi trở về ngủ Phương Hồng, lập tức sắc mặt biến thành khổ qua màu sắc. Thông thường mà nói, cha của hắn dùng cái giọng nói này cùng hắn nói chuyện, tuyệt đối không có chuyện tốt lành gì.

"Cha." Hắn đem bọc sách cởi ra, để cho bên trong da vàng từ đi ra ngoài tìm thức ăn, sau đó mới đẩy ra cửa thư phòng, lúi lúi kéo kéo đi tới, có chút hoảng đứng ở Phương Đại Nguyên trước mặt. Hắn không biết mình nơi nào lại phạm đến già cha kiêng kỵ.

"Gần đây học nghiệp như thế nào? Nói đến cho ta nghe một chút?" Phương Đại Nguyên ngồi ở trên ghế, mí mắt khẽ nâng lên đến, nhân nhậ mở miệng nói.

Vừa nghe nói như vậy, Phương Hồng lập tức liền thư một hơi thở, ta coi là chuyện gì đâu rồi, nguyên lai chính là chỗ này nha. Nếu như là hỏi những chuyện khác, hắn có lẽ sẽ còn tâm lý không có chắc. Nhưng nói đến đi học, không cho người khoác lác, ta gục đến vác Tứ Thư cũng không có vấn đề.

"Tứ Thư đã toàn bộ học thuộc lòng, Ngũ Kinh vác tam kinh." Phương Hồng sờ một cái chính mình sau ót, sau đó cố gắng hết sức ngượng ngùng mở miệng nói. Dĩ nhiên, hắn cái bộ dáng này, chẳng qua là hắn ở làm bộ làm tịch mà thôi, mà trên thực chất, trong lòng của hắn ở điên cuồng hét lên, "Nhanh, khen ta, nhanh lên một chút khen ta!"

"Sụm." Phương Đại Nguyên trong tay đang ở bụng sách đầu rồi, nghe hắn lời này, ngón tay không nhịn được run lên, trực tiếp đem sách cho nện ở trên bàn sách.

Rất nhanh, hắn liền ý thức được đã biết là thất thố, vội vàng thuận thế vỗ bàn một cái, "Nói bậy nói bạ, ở mấy ngày trước, ta mới vừa kiểm tra qua người, khi đó người ngay cả Mông Học văn chương cũng không từng học thuộc lòng, nhưng bây giờ nói người ngay cả Tứ Thư cũng sẽ vác, người bây giờ là gan thật đúng là càng ngày càng lớn."

"Ta không có nói quàng,

Ta Tứ Thư đã sớm học thuộc lòng, trước đó vài ngày, cũng đem Ngũ Kinh cho vác một chút, chẳng qua là người thường xuyên bắt kẻ ta, còn tưởng rằng ta ngay cả Mông Học cũng không có trên lưng đây. Là người chỉ làm cho ta vác « giáo huấn ngu dốt biến câu » đoạn thứ nhất, ta nhưng cho tới bây giờ cũng không có nói qua ta chỉ biết vác một đoạn kia." Phương Hồng bây giờ trong bụng có hàng, căn bản cũng không sợ, liền phản bác nói.

Phương Hồng thốt ra lời này, Phương Đại Nguyên tâm lý không khỏi thoáng qua một tia áy náy. Quả thật, chính mình đối với cái này hài tử dạy dỗ thật sự là quá ít. Chẳng qua là rất nhanh, này tia (to) áy náy rất nhanh thì bị đè xuống. Hẩn tình nguyện Phương Hồng hận chính mình, cũng không hy vọng hắn xảy ra chuyện.

"Được, người đã nói người có thể vác Tứ Thư, người cho ta vác một chút « đại học » Đề Bát Đoạn." Rất nhanh, Phương Đại Nguyên liền thu thập một chút tâm tình, trầm giọng hỏi thăm nói.

Biết con không bằng cha, hắn có thể không thể nào tin được Phương Hồng quý này lời nói. Tiểu tử này thổi lên trâu đến, mắt cũng không nháy một cái, người nếu là đối với hắn chưa quen thuộc, sợ là thật đúng là có thể bị kỳ cho lừa gạt.

"Cái gọi là tu thân ở chính kỳ tâm người, thân có chút phần chí, là kỳ không phải chính." Phương Hồng đối với cái này nhiều chút là há mồm liền ra, chỉ cần bị hắn nhớ đồ vật, cũng sẽ vững vàng in vào trong tâm linh, cũng sẽ không bao giờ quên.

Mà Phương Đại Nguyên, chính là sững sờ. Tiểu tử này, thật đúng là xui xẻo bên trên. « đại học » không thể so với « Luận Ngữ » cùng « Mạnh Tử », mặc dù số trang rất ngắn, nhưng là nội dung tương đối hơi tối nghĩa, Phương Hồng biểu hiện, để cho hắn thậm chí có một loại ứng phó không kịp cảm giác.

"Vác « Trung Dung » thứ mười ba đoạn." Phương Đại Nguyên trên mặt có nhiều chút âm trầm, nhưng là hắn vẫn dùng ngón tay gõ gõ mặt bàn, sau đó mở miệng nói.

"Tứ viết: Đạo không xa người, nhóm người thành đạo mà xa người." Phương Hồng ngay cả do dự cũng không có, liền mở miệng công lên. Chính là Phương Đại Nguyên chính hắn, cũng không dám hứa chắc chính mình sẽ vác bị phương Hồng càng trôi chảy.

"« Trung Dung » Đề Bát Đoạn..." Ở tại vác xong sau, Phương Đại Nguyên mí mắt có chút rũ xuống. Mà hắn lời còn chưa nói hết, Phương Hồng tiếp tục công lên, "Tứ viết: Trở về chỉ làm người vậy, chọn ư Trung Dung..."

Ở một bên vác, hắn còn vừa dùng ánh mắt đặc ý nhìn Phương Đại Nguyên liếc mắt. So với học thuộc lòng, thiên hạ này ai có thể hơn được hắn? Chỉ cần để cho hắn ăn uống no đủ, hắn có thể đem khắp thiên hạ này sách cũng đem thuộc lòng.

"« Trung Dung » Đề Bát Đoạn văn này giải thích thế nào?" Phương Hồng đoạn này còn không có vác xong, Phương Đại Nguyên liền trực tiếp cắt đứt hắn, thanh âm đề cao mấy phần.

"Ày..." Hắn có chút sững sờ, hắn nơi nào biết a, hắn chẳng qua là để cho tiên sinh cho hắn đọc một lần, này là thể ý tứ, hắn cũng không biết a.

"Nói." Phương Đại Nguyên dùng sức vỗ bàn một cái, kia đột nhiên tiếng vang, đem Phương Hồng tiểu trái tim bị dọa sợ đến cũng thành thạch xuống.

"Không biết." Phương Hồng đang hoảng nói, ở cha mình trước mặt, cũng không cần giả bộ thông minh vật, bởi vì càng là như thế, cuối cùng chết càng thảm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Trừng phạt

"Đồ khốn, ta đưa người đi học Đường, vậy thì học thứ như vậy trở lại?" Phương Đại Nguyên đột nhiên đem trong tay mình sách đập đi, lau qua Phương Hồng bên mặt đi qua, thiếu chút nữa không có đem hắn cho đập phá lẫn nhau.

"Ta đây mới đi một ngày." Phương Hồng rất ủy khuất, ta phải đi một ngày như vậy học đường, người sẽ để cho ta giải thích Tứ Thư Ngũ Kinh ý tứ, người hỏi một chút những người khác, nhìn có không có thể làm được.

"Còn dám mạnh miệng? Cánh dám chứ ? Còn là nói, người cảm thấy ta không quản được người?" Phương Đại Nguyên thanh âm nhất thời mở rộng mấy phần, gần như gào thét vừa nói, kia khoan hậu bàn tay, đem bàn chụp bịch bịch vang dội.

"Ta không mạnh miệng, ta nói là sự thật..." Nhìn cha phát lớn như vậy ngọn lửa vô danh, Phương Hồng bị dọa sợ đến có chút run chân, nhưng cùng lúc,

trong lòng của hắn cũng dâng lên một tia oán khí, người đem ta đóng ở trong nhà vài năm, cho tới bây giờ cũng chưa có dạy dỗ qua ta học tập, bây giờ còn hỏi ta này Tử Thư Ngũ Kinh giải thích, ta bên trên nào biết đi?

Hắn tranh cãi, cũng không có đối lấy công chính đối đãi, ngược lại làm cho Phương Đại Nguyên hỏa khí càng không kiềm chế được.

"Được a, bản lĩnh đúng không, A Tài, đem roi mây cầm tới cho ta!" Phương Đại Nguyên trên mặt hiện ra một tia lãnh sắc, sau đó hướng bên ngoài nổi giận gầm lên một tiếng.

"Két." Cửa bị đẩy ra, cao lớn A Tài mấy bước đi tới, sau đó cầm trong tay cây mây đưa cho Phương Đại Nguyên. Làm xong hết thấy các thứ này sau khi, hắn liền lập tức lui cách nơi này nơi, tướng môn lần nữa đóng lại.

Đang đi ra môn trong nháy mắt đó, hắn trong ánh mắt, toát ra vẻ bất nhẫn, "Thiếu gia, lão gia cũng là sinh không khỏi mình, có lẽ người không biết, mỗi lần lão gia đánh xong người sau khi, so với hắn ai đều khó chịu."

"Phương Đại Nguyên, người xử sự bất công, ta không sai, ta mới lên học một ngày, kia đến lúc học nhiều đồ như vậy?" Phương Hồng nhìn tay cầm cây mây cha, vội vàng xoay người chạy ra ngoài đi, vừa chạy còn một bên kêu.

Nhưng là, cửa thư phòng, lại bị A Tài A Quý từ bên ngoài cho để ở, dù là hắn gần đây khí lực đại tăng, cũng không sánh bằng hai người. Hắn chết mệnh dây cửa, nhưng môn chính là gắt gao đóng lại.

"Ba." Roi mây quất vào Phương Hồng phần lưng, một đạo toàn tâm đau đớn đâm vào hắn kêu gọi ra. Cũng không biết là ai phát mình roi mây đánh người phương pháp, dùng loại vật này đánh người, vừa sẽ không đem người cho đánh trọng thương, cũng sẽ không lưu có cái gì hậu di chứng, nhưng lại nóng bỏng đau.

"Phương Đại Nguyên, ta hận ngươi!" Phương Hồng bị liên tục rút ra chừng mấy roi sau khi, cắn chính mình môi, con mắt chết nhìn chòng chọc Phương Đại Nguyên, tức giận mở miệng nói.

Chẳng lẽ chuyện này hắn có lỗi sao? Hắn nếu như không có dựa vào trước sinh nơi đó báo mộng, hắn ngay cả chữ cũng không nhận ra. Hắn là không thích đọc sách, nhưng khi Phương Đại Nguyên đưa hắn đi học đường thời điểm, hắn vẫn sẽ học rất nghiêm túc, dù là hắn chữ rất xấu, hắn cũng có nghiêm túc từng lần một luyện tập đi xuống.

Nhưng bây giờ vấn đề mấu chốt là, Phương Đại Nguyên không cho hắn đi học điều kiện, lại hướng hắn tới muốn thành tích, cuối cùng còn đem sai lầm tất cả thuộc về cho hắn, hắn không phục!

Phương Đại Nguyên nghe được "Ta hận ngươi" ba chữ, bàn tay khẽ run lên, lúc ấy liền muốn dừng lại trong tay động tác. Nhưng là rất nhanh, này một chút do dự, liền bị hắn kiên định cho che giấu.

Thật xin lỗi, ta tình nguyện người hận ta!

"Ba." Hắn lại vừa là một roi kéo xuống đến, hắn không biết Phương Hồng từ lúc nào vác sẽ Tử Thư Ngũ Kinh, nhưng là hắn lại không thể cho Phương Hồng bất kỳ bởi bởi đã tâm thổ nhượng.

Phương Hồng không nói gì thêm, thậm chí ngay cả thanh âm cũng không có nói một tiếng, chẳng qua là gắt gao cắn răng hàm "Phương Đại Nguyên, người không phải là muốn thành tích sao? Được, người chờ ta, chỉ cần lại cho ta một ngày, ta cho người đem toàn bộ Tử Thư Ngũ Kinh giải thích cũng gánh vác!"

Phương Đại Nguyên liền tiếp rút ra mấy chục roi, thẳng đến Phương Hồng phía sau mơ hồ hiện ra vết máu, mới dừng lại động thủ.

"Người vừa tới." Hắn dùng lực cầm trong tay roi ném ra, sau đó hướng bên ngoài hô. A Tài A Quý đã sớm ở bên ngoài hậu, vừa nghe đến lão gia gọi người, lập tức đi tới.

"Đem thiếu gia đưa trở về phòng, quay đầu nói với tiên sinh một tiếng.

Phương Hồng bất hảo không cười, không vâng lời trưởng bối, tiến vào học đường cũng không chịu chuyên tâm, sau này sẽ không đi học Đường, để ta làm tự mình dạy dỗ hắn." Phương Đại Nguyên chỉ Phương Hồng nói.

"Ừ." Hai người nhìn Phương Hồng phía sau vết máu, sau đó cúi đầu xuống, ứng tiếng đáp.

A Tài A Quý muốn đi trước đỡ Phương Hồng, lại bị Phương Hồng đẩy ra, hắn trong ánh mắt, lộ ra một tia lạnh lùng, thẳng hướng gian phòng của mình đi.

Nhìn Phương Hồng đi xa, Phương Đại Nguyên thân thể bỗng nhiên lão đảo một cái, lui về phía sau tài đi. Nếu không phải A Tài A Quý hai người tay mất lạnh lẽo, hắn đều muốn té lảo đảo trên đất.

"Ta không sao, các người đều đi ra ngoài đi." Phương Đại Nguyên tựa hồ có hơi mệt mỏi, dùng một cái tay chống nổi bàn, thanh âm có chút khàn khàn nói.

"Lão gia..." Hai người trên mặt toát ra vẻ bất nhẫn, mặc dù lấy được phân phó, dưới chân lại không có di động phân nửa.

"Đi ra ngoài!" Phương Đại Nguyên thanh âm gia tăng mấy phần, hai người không có cách nào, chỉ đành phải đem lão gia cánh tay buông ra, đi ra cửa bên ngoài, thuận tay còn nghĩ cửa thư phòng đóng lại.

Ở sau khi bọn hắn rời đi, Phương Đại Nguyên rốt cuộc không kềm được, hai tay ôm thật chặt đầu mình, sau đó gất gao cắn răng, vành mắt không biết khi nào trở nên đỏ lên.

"Tiểu Ngư Nhi, ta có lỗi với ngươi, ta vô dụng, con trai chúng ta rất ưu tú, nhưng ta muốn đích thân hủy hắn." Phương Đại Nguyên rất thống khổ, Phương Hồng ban đầu chẳng qua là đọc không mấy ngày học đường, liền thôi học ở nhà, chỉ bằng kia ngăn ngừa mấy ngày học tập, hắn liền có thể thuộc lòng Tứ Thư Ngũ Kinh, đây tuyệt đối là cái đi học mằm mống. Nếu không phải sinh tại chính mình nhà, sợ là thi một Tiến sĩ cũng không thành vấn đề.

"Nhưng là, ta chỉ có thể làm như thế, nếu là hắn Khảo Thủ Công Danh, thân phận ta liền quá dễ dàng bị bại lộ, nếu là bị triều đình biết, hắn có một cái làm phản tặc cha, hắn khẳng định không sống nổi. Cái nguy hiểm này, ta thật không có thể bốc lên." Ở lúc nói những lời này sau khi, Phương Đại Nguyên thanh âm đã gần như lâm lâm, nhất là nói đến phản tặc hai chữ thời điểm, càng là nhỏ như ruồi muỗi. Hắn thời thời khắc khắc cũng phải giữ cẩn thận, nếu không nói không chừng lúc nào sẽ chết rồi.

"Bất quá, ngươi yên tâm, chờ ngày nào đó, ta Phụ Tá tiểu thư khỏi sự thành công, dù là thông suốt xuống nét mặt già nua, cũng phải cho ta con trai bác một cái công hầu vị trí." Khi theo gần, Phương Đại Nguyên trong mắt, tựa ra hiện tại một tia kiên định.

Tin đồn bây giờ cái này thiên tử, lang thang bắt hảo, làm xằng làm bậy, quả thực là một cái hôn quân. Muốn không bao lâu, sẽ huyền nào dân chúng làm than. Khi đó, phân phong các nơi Phiên Vương, tuyệt đối sẽ rục rịch. Toàn bộ Đại Minh Triều sẽ được chiến tranh nổi lên bốn phía, hỗn loạn bất an, cũng là bọn hắn khỏi sự thời cơ tốt.

Nếu là thành, bọn họ Tự Nhiên người người là công hầu vạn đời. Coi như không được, đại không sẽ chết hắn Phương Đại Nguyên một cái mà thôi, hắn sẽ tận lực làm cho mình cùng gió xoáy nước Thôn phui sạch quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Thủ đoạn

Phương Hồng đi tới gian phòng của mình giữa, Ngân Xuyên muốn đi qua đỡ hắn, nhưng là lại bị hắn cho đẩy ra. Vừa mới sự tình, để cho hắn rất là thương tâm. Hắn biết rõ mình cha đối với chính mình rất nghiêm nghị, nhưng là hôm nay, đã không chỉ là dùng nghiêm nghị có thể hình dung, nhất định chính là ngang ngược không biết lý lẽ.

Hắn người này chính là như vậy, thích mềm không thích cứng, ngươi càng bức bách hắn, hắn thì càng muốn với ngươi đối nghịch. Nếu là ngươi theo hắn, hắn ngược lại liền mềm lòng.

Ngân Xuyên bóp bóp vạt áo mình, muốn lên đi khuyên giải an ủi mấy câu, nhưng không biết từ đâu mở miệng. Nàng biết rõ mình ăn nói vụng về, có lẽ chính mình đi lên, chỉ có thể lấy được lẫn nhau hiệu quả ngược.

"A Tài Ca., A Quý Ca.," Vừa lúc đó, A Tài A Quý từ bên ngoài đẩy cửa đi vào, trong tay còn nắm một chậu nước nóng, một cái bình sứ cùng một quyển Ma Bó.

"Đi ra ngoài!" Phương Hồng cả người nằm úp sấp ở trên giường mình, nghe được Ngân Xuyên thanh âm, thì biết rõ là A Tài A Quý tới. Nhưng là ngay vừa mới rồi, hai người ở bên ngoài để môn hành vi, đã để cho trong lòng của hắn sinh ra oán hận.

"Lão gia phân phó, cần phải cho thiếu gia bôi thuốc, đặc tội." Hai người hướng tiến tới mấy bước, đi tới Phương Hồng mép giường, Phương Hồng đang định nhúc nhích, lại bị A Quý gất gao đè lại.

"Cút ngay." Phương Hồng giống như nổi giận sư tử nhỏ, hai mắt trừng một cái, chấn nhiếp thuật trong giây lát đó phát động. Một đạo lực lượng vô hình, đánh vào A Quý trên người. Cơ hồ ở đồng thời, A Quý trên người, dâng lên một tia chỉ có Phương Hồng mới có thể thấy được ngọn lửa màu đỏ như máu, ngọn lửa lẫn lộn, đem chấn nhiếp thuật triệt tiêu hơn nửa.

Đến tha cho là như thế, A Quý vẫn không nhịn được lui về phía sau một bước, trong lòng sinh ra vẻ kinh hoàng sợ hãi ý nghĩ. Hắn đồng tử trong nháy mắt phóng đại, làm sao biết? Thiếu gia làm sao biết trở nên khủng bố như vậy?

Vừa mới loại cảm giác đó, giống như là bọn họ đang đối mặt lão gia nổi giận lúc cảnh tượng, thậm chí, so với lão gia nổi giận lúc còn còn đáng sợ hơn.

Thần Ân như biển, Thần Uy Như Ngục, này chán nhiếp thuật bản thân mà nói, hẳn cũng không tính là thần thông, mà là Thần Linh trên người kèm theo một loại chán nhiếp, một loại đối với (đúng) Phạm Trần sinh linh chán nhiếp. Một khi thần linh tức giận, tự nhiên làm theo, sẽ dễ cho phạm nhân sợ hãi.

"Đắc tội." A Quý cắn răng một cái, tiếp tục tiến lên một bước, một cái đè lại Phương Hồng cánh tay. Bất quá, lần này, Phương Hồng không có sử dụng nữa chán nhiếp thuật, dù sao A Quý là mình người làm, tại chính mình nhà cũng có chừng mười năm, hẳn phát tiết một chút sau khi, liền đem chính mình đầu xoay đi qua.

Mà A Tài, chính là nhanh chóng gỡ ra Phương Hồng áo, lộ ra kia trần đầy vết roi thân thể, có ở đây không ít địa phương, đã bắt đầu hướng ra phía ngoài rỉ ra máu, nhìn cực kỳ thê thảm.

Hắn trên mặt lộ ra vẻ bất nhẫn, trước dùng nước nóng cho Phương Hồng lau vết thương một chút, sau đó từ bình sứ nhỏ bên trong, đổ ra một chút Kim Sang Dược, vẩy vào Phương Hồng trên vết thương. Rất hiển nhiên, A Tài rất có băng bó vết thương kinh nghiệm, thuốc bột cố gắng hết sức rơi vãi cố gắng hết sức đều đều.

Ở bó thuốc vật sau khi, A Tài lại nhanh chóng cầm lên Ma Bó mang, vòng quanh Phương Hồng trên người dây dưa mấy vòng, cuối cùng dùng sức đánh một cái kết.

Xử lý vết thương thời điểm rất đau, nhất là Kim Sang Dược bên trong Phù Dung lá, vẩy vào trên vết thương, sẽ nóng bỏng đau đớn. Nhưng là Phương Hồng lại như cũ cắn răng, không có phát ra một chút thanh âm.

Nếu như hôm nay sự tình, thật là hắn sai, hắn tự giác đuối lý bên dưới, tuyệt đối sẽ không cứng như thế khí. Nhưng là, tại hắn cảm thấy bị không công chính đãi ngộ thời điểm, hẳn chính là chỗ này sao chết quật, người có thể đánh ta, có thể mắng ta, nhưng oan uổng ta, đó chính là không được, dù là hắn Lão Tử cũng không được.

"Thiếu gia, người nghỉ ngơi cho khỏe đi." Làm xong hết thảy các thứ này sau khi, A Tài A Quý hai người thu thập đồ đạc, bước chậm lui ra khỏi phòng.

"Như thế nào?" Hai người lần nữa trở lại trong thư phòng, Phương Đại Nguyên đã điều chỉnh xong tâm tình, mặt vô biểu tình hướng về phía hai người hỏi thăm nói.

"Đã xử lý xong thương thế, thiếu gia không có gì đáng ngại." A Tài đúng sự thật bẩm báo nói, ngược lại A Quý, trên mặt lộ ra một tia ngượng ngịu.

"Nói." Phương Đại Nguyên nhìn về phía A Quý, thanh âm hơi bị lạnh.

"Thiếu gia... Thật là đáng tiếc.

"A Quý ngập ngừng một chút, sau đó mới nói ra một câu nói. Hắn chỉ là một người làm, vốn là lời như vậy, là không nên để cho hắn mà nói, nhưng nghĩ đến từ trên người thiếu gia truyền tới kia tia (to) cảm giác bị áp bách, sẽ dễ cho hắn trong lòng quý sau khi, cũng có chút tiếc nuối.

"Ha ha... Đúng vậy, đáng tiếc." Phương Đại Nguyên cười thầm một tiếng, nhưng thanh âm hắn càng lạnh, ở nơi này tia (to) lạnh giá bên trong, còn kèm theo vẻ đui hiu.

"Ngày mai trong, các người đến trong thôn đi tuyên dương một chút, phải đi nói Phương Hồng không vâng lời bất hiếu, đã bị ta cho đánh một trận, hơn nữa ở trong học đường sơ vụ học tập, sa vào vui đùa, là không ảnh hưởng còn lại học sinh, quyết định đem Phương Hồng cầm tù, không phải mới đi ra làm xằng làm bậy. Còn nữa, hai người các người ở sau khi làm xong những việc này, liền đánh ta xe ngựa, hướng huyện thành đi, đi mức độ tra một chút cái đó Trương Văn Ngạn tình huống, bất kể kết quả như thế nào, phải đến ban đêm mới về được." Phương Đại Nguyên đem tâm tình mình cho ẩn núp được, sau đó mở miệng hướng về phía hai người phân phó nói.

"Ừ." Hai người đối với Phương Đại Nguyên phân phó là kiên quyết chấp hành, liền gật đầu một cái, đáp ứng tới. Ở trong lòng bọn họ, Phương Đại Nguyên là tới nay sẽ không sai. Dù là bây giờ để cho bọn họ đi chết, bọn họ cũng sẽ không chút do dự.

Ở sau khi phân phó xong, Phương Đại Nguyên liền phát tay một cái, để cho bọn họ rời đi, mình thì là có chút mệt mỏi ngồi vào trên ghế.

"Ta bất kể người gọi Trương Văn Ngạn vẫn là để cho cái gì, người nên là muốn thông qua đến gần Phương Hồng, từ đó bắt được món đồ kia đi." Ở sau khi ngồi xuống, Phương Đại Nguyên trong ánh mắt, thoáng qua một tia âm lãnh.

Mặc dù A Tài A Quý còn không có mức độ tra rõ mới tới tiền sinh lai lịch, nhưng là, Phương Đại Nguyên có tám phần mười nắm chắc, người kia hẳn là ồm biệt dạng con mắt tới.

Người này tới trong thôn ngày thứ nhất, cũng đã biết được nhà mình Tăng Thư là nhiều nhất. Mặc dù nhà mình là trong thôn nhà giàu, nhưng là, khó khăn trong đạo gia có tiền liền có thể đại biểu trong nhà Tăng Thư biết bao? Dĩ nhiên, cũng không tổng ra hẳn Khoa Thi nóng lòng, cố ý tìm người khác hỏi một chút.

Có thể một cái Khoa Thi nóng lòng người, như thế nào lại phiên động những tập thư đó? Phải biết, nhà mình sách vở đều là phân môn biệt loại, giờ nghiệp sách vở, đều là đơn độc để ở một bên, nếu là hắn thật muốn đi học, cũng sẽ không đi phiên động những tập thư đó.

Còn nữa, người này mặc dù trên người đáng vẻ thư sinh rất nặng, nhưng là, hay lại là thiên hướng về nho nhã một chút. Phải biết, vị kia tới dạy học Trương Tiên Sinh, nhưng là một cái luôn thi không trúng phụ sinh tú tài, trên người hắn trần đầy chưa hủ cùng cô đơn khí tức mới được.

Tổng hợp này ba giờ nội dung, cũng đã đáng giá Phương Đại Nguyên trong lòng sinh ra thật to nghi ngờ. Mà nếu người này có thể rất nguy hiểm, hẳn nhất định nghĩ (muốn) phải nghĩ biện pháp đem Phương Hồng từ bên cạnh hắn điều khai.

Đồng thời, hắn cũng đang lợi dụng Phương Hồng bố trí một cái bẫy, một hoàn toàn nhận rõ ràng cái này mới tiên sinh cực.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Thăm bệnh

Gió xoáy nước Thôn không lớn, rất nhanh, thứ nhất Tiểu Tiểu lời đồn đãi, liền truyền khắp toàn thôn.

"Phương gia tên hỗn tiểu tử kia a, lại gây họa, ở trong học đường không học giỏi, về nhà còn không vâng lời trưởng bối, bị Phương lão gia hung hăng đánh một trận, nghe nói hiện tại cũng không xuống được giường. Phương lão gia còn nói a, sau này liền không cho phép hỗn tiểu tử này lại đi học, các người nói tốt cười không? Mới lên một ngày học đường, liền bị kéo về, thật đúng là mất mặt." ...

Trong thôn hoạt động giải trí thiếu thốn, một cái lời đồn đãi, đáng giá được bọn họ liệu mạng truyền bá. Chẳng qua là, lời đồn đãi này càng đến phía sau, liền càng vượt quá bình thường, có người lại nói, Phương Hồng chân cũng bị cắt đứt, bây giờ đã có không đến giường. Còn có đang nói, Phương lão gia đều bị tức bệnh, sáng sớm hôm nay bên trên, liền đánh xe ngựa, hướng trong huyện thành đi.

Lời đồn đãi truyền tới bệnh chốc đầu người thu tiền xấu, sáng sớm bên trên, bệnh chốc đầu đầu đang ở cho thổ địa lão gia dâng hương, đột nhiên nghe tin tức này, đầu tiên là sửng sốt, nhưng ngay sau đó liền lệ rơi đầy mặt, gào khóc.

"Đa tạ thổ địa lão gia thay Tín Đồ làm chủ a..." Hắn một cái quỳ xuống, cho thổ địa thần tượng hung hăng đập đầu mấy cái. Hắn tối hôm qua mới cầu nguyện thổ địa lão gia trừng phạt Phương Hồng cái đó ác ôn, sáng sớm hôm nay, liền nghe được cái tin tức tốt này, không phải là thổ địa lão gia hiển linh là cái gì?

Mà ở gió xoáy nước Thôn phía đông học đường chỗ, tiên sinh đang chuẩn bị vào cửa giờ học, bỗng nhiên giữa, hắn ở cửa nghe được bọn học sinh khe khẽ bàn luận tiếng.

"Cái gì? Phương Hồng cùng Phương Đại Nguyên xào xáo?" Tiên sinh chân mày khẽ nhíu một cái, nhưng ngay sau đó lộ ra vẻ vui mừng. Quả là như thế, xem ra tối hôm qua chính mình kế lỵ gián vẫn có hiệu.

Phương Hồng đã tâm đã bị mình cho kích thích ra, nhưng là Phương Đại Nguyên ngại vì thân phận của mình, nhất định sẽ không cho phép Phương Hồng đi tham gia khoa cử. Cho nên, giữa hai người liền bộc phát mâu thuẫn.

Phương Đại Nguyên là hoàn toàn đoạn tuyệt Phương Hồng khoa cử con đường, thậm chí không tiếc dơ danh tiếng kia. Phải biết, cái này không hiểu đối với người có học mà nói, nhất định chính là trí mạng. Coi như người văn tài khá hơn nữa, nếu là không có một cái tiếng tốt, những quan chủ khảo đó, cũng quả quyết sẽ không nhận.

"Ha ha ha, Phương Đại Nguyên, có nỗi khổ không nói được cảm giác, sợ là không dễ chịu đi. Người được xưng là cố vấn, cũng không được (phải) ngoan ngoãn mặc ta định đoạt?" Tiên sinh trong lòng rất là đắc ý, không nhịn được vuốt râu mà cười.

Hắn lại len lén nghe một hồi, rất nhanh thì lại chú ý tới một cái tin tức, Phương Đại Nguyên hôm nay lại mang theo hắn hai cái người làm đi huyện thành? Quá tốt, đây thật là cơ hội tốt trời ban nhà.

Phương Đại Nguyên đi huyện thành, vậy đã nói rõ, nhà bọn họ bên trong, chỉ có một Phương Hồng cùng gia tên nha hoàn ở. Phương Hồng bị bệnh liệt giường, mà gia tên nha hoàn lại cái gì cũng không biết, có như vậy cơ hội, không cầm ở, vậy thật là là có lỗi với chính mình a.

"Chẳng qua là... Hết thầy các thứ này có hay không có bấy?" Tiên sinh cảm thấy, hết thầy các thứ này tới không khỏi cũng quá dễ dàng, để cho hắn không nhịn được sinh lòng cảnh giác.

Hắn ngược lại không phải là nhận ra được cái gì, chẳng qua là cho tới nay đối với (đúng) vạn sự cần thận tâm tính mà thôi. Bất quá, hắn rất nhanh thì tự giễu cười một tiếng, thật là cần thận quá mức, chính mình nhưng cho tới bây giờ cũng không có bạo lộ ra chân tướng gì, Phương Đại Nguyên làm sao có thể vì vậy mà tính kế hắn. Hắn từ đầu tới cuối, chẳng qua là tấn một cái tiên sinh bốn phận mà thôi.

"Ho khan một cái." Hắn ở cầm quần áo có chút sửa sang một chút, sau đó tăng hắng một cái, đi tới. Thấy tiên sinh tới, trong học đường, lập tức trở nên yên lặng như tờ.

"Hôm nay, thân thể ta có chút không lanh lẹ, liền nghỉ lớp một ngày, các người đều tự trở về học tập." Ở sau khi đi vào, tiên sinh hắng giọng, mở miệng nói.

Hắn thốt ra lời này, mặc dù phía dưới học sinh mỗi một người đều vẫn ngồi vững như núi, nhưng trong ánh mắt, cũng toát ra mừng như điên. Bọn họ chính là ham chơi tuổi tác, để cho bọn họ cả ngày ngồi ở chỗ này học tập, làm sao có thể bị.

"Được, các người trở về đi thôi." Tiên sinh vung tay lên, sau đó hướng môn đi ra ngoài. Hắn chân trước vừa mới bước ra học đường, những học sinh này liền bộc phát ra một trận hoan hô, từng cái vội vàng thu thập bọc sách túi sách, hướng trong nhà chạy đi.

Ở những học sinh này sau khi rời khỏi,

Tiên sinh liền dọc theo đường mòn, hướng Phương phủ phương hướng đi.

"Không biết Phương lão gia có từng ở nhà?" Đi tới phương trước cửa phủ, nhẹ nhàng gõ gõ cửa, mà Ngân Xuyên rất nhanh thì đi tới."Nguyên lai là tiên sinh, lão gia nhà ta hôm nay đi trong thành, bắt quá, lão gia giao phó, nếu là tiên sinh tới đọc sách, trực tiếp đi vào liền vắng." Ngân Xuyên nhìn một cái là tiên sinh ra, mau tới đi trước lễ nói.

"Phương lão gia không ở nhà coi như, ta vốn đang định tìm hắn đàm luận văn chương. Bắt quá, ta nghe người Phương Hồng bị thương? Có thể có chuyện này?" Tiên sinh ở trong lòng âm thầm cười một tiếng, xem ra Phương Đại Nguyên quả nhiên không ở nhà.

"Thiếu gia là bị thương, bây giờ chính ở trên giường đau rồi, ta đi gọi hắn đi." Dù sao tiên sinh là khách nhân, cũng là trường bối, cũng không thể lao động trường bối đi giường nhỏ thăm tiểu bối đi.

"Không cần không cần, Phương Hồng ở nơi này phòng đi, hắn bị thương, sẽ để cho hắn nghỉ ngơi nhiều một chút, không nên để cho hắn đứng dậy." Tiên sinh cười ha hả khoát khoát tay, sau đó không để ý Ngân Xuyên khuyên can, liền đi vào Phương Hồng nhà.

Hắn nếu dự định lôi kéo Phương Hồng, tự nhiên muốn từ nơi này chỗ rất nhỏ làm lên, hắn như vậy buông xuống thân vị, cùng Phương Đại Nguyên hành vi vừa vặn thành một cái so sánh rõ ràng. Phương Hồng chẳng qua chỉ là người thiếu niên tâm tính, tất nhiên sẽ mắc câu.

Tiến vào trong nhà, liền là có chút gay mũi mùi thuốc, Phương Hồng trên người quần từng tảng một băng vải, cứ như vậy chán đến chết nằm sấp ở trên giường, trong tay nắm cái kia da vàng tử ở vén a vén. Không có cách nào hắn này sau lưng bị thương, căn bản không nằm được a.

"Phương Hồng a, người thân thể này có thể khá một chút?" Tiên sinh trên mặt treo vẻ tươi cười, cười híp mắt đi tới. Mà Phương Hồng vốn là đang ở đùa bốn da vàng tử, nghe được thanh âm hắn, một cái ngồi dậy, sau đó đem da vàng tử cho vứt qua một bên.

"Ba." Da vàng tử vốn là đang bị sờ được rất thoải mái, bỗng nhiên giữa, toàn bộ bị đập đến trên tường, chỉ đụng cái chóng mặt. Nó dùng sức lắc lư đầu, sau đó lại thí diên thí diên dây dưa đến Phương Hồng trên cánh tay.

"Bà nội, tiên sinh làm sao tới?" Phương Hồng bây giờ vừa nhìn thấy tiên sinh, cũng có chút nhức đầu, nếu như cái này tiên sinh đối với hắn trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, hắn ngược lại dễ dàng, cùng lắm huyền não tan rã trong không vui, ai sợ ai a. Mấu chốt là, cái này tiên sinh hình như là thu cha mình tiền, đợi cơ hội liền khuyên chính mình đi lên.

"Tiên sinh." Bắt quá, bắt kẻ trong lòng của hắn thể nào khó chịu, mà này bên trên nhất định phải toát ra vẻ kính cẩn, còn hướng tiên sinh có chút thi lễ một cái.

"Quá khách khí, vội vàng nằm xuống, vạn nhất xúc động phía sau vết thương làm sao bây giờ?" Tiên sinh trên mặt nụ cười càng phát ra ôn hòa, cho dù ai thấy, đều sẽ cảm giác được (phải) đây là một cái từ thiện trường giả.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Hiểu lầm đại

"Không không không, ta còn là đứng lên đi." Phương Hồng chân vừa không có qua xuống, chẳng qua là sau lưng bị thương mà thôi. Hơn nữa, hắn từ thành Thổ Địa Thần sau khi, năng lực khôi phục tựa hồ tăng mạnh hơn nhiều, mới vừa một buổi tối, phía sau vết thương liền ngửa ngáy.

"Ha ha, người nghĩ đứng đứng đến đi. Rốt cuộc là người tuổi trẻ nột, huyết khí tráng, nếu là đôi lão phu, sợ là cũng không lên nổi giường." Tiên sinh cười

một tiếng, sau đó tựa hồ vô tình hay cố ý, nhắc tới Phương Hồng thương thế.

Hắn làm như thế, đơn giản liền là muốn nhắc nhở Phương Hồng, cha người xuống tay với người ác như vậy, khó tránh khỏi có chút quá mức.

Nghe một chút tiên sinh nói như vậy, Phương Hồng khước miệng co quắp rút ra. Người thu cha ta tiền ta cũng nhận thức, người cũng không trở thành ngay cả cái này đều phải với hắn đứng ở một bên đi. Ta đều như vậy, phải bỏ đá xuống giếng sao?

"Bất quá, nói đi nói lại thì, hừm dữ còn không ăn thịt con, Phương lão gia hành động như vậy... Ha ha, không nói, không nói." Tiên sinh nhìn Phương Hồng biểu tình, cho là đối phương cũng lên cộng hưởng, trong lòng càng là đắc ý.

"Tiên sinh, ngài hôm nay tới làm gì? Không cần lên giờ học sao?" Phương Hồng chỉ cảm thấy có chút trứng đau, ta đều như vậy, người liền tội gì nhắc lại chuyện này đi. Cười? Người còn cười?

Làm một người đối với người có bất hảo ấn tượng thời điểm, người hết thầy hành vi, trong mắt hắn, cũng sẽ bị có một loại khác giải độc. Mà bây giờ, tiên sinh ở Phương Hồng tâm lý hình tượng, đã là rớt xuống ngàn trượng.

Thu lễ thu tiền, bỏ đá xuống giếng, những hành vi này, là một cái tiên sinh có thể làm được sao? Nghĩ tới đây, Phương Hồng không khỏi nhớ tới lấy trước kia cái tiên sinh, mặc dù lão đầu tử kia cứng ngắc một chút, nhưng ít ra cần thể diện.

"Đúng như vậy, ta nghe người người bị thương, liền có nhiều chút lo âu, vội vàng tới xem một chút. Bất quá, gặp lại người không việc gì, ta cứ yên tâm." Tiên sinh thu liễm nụ cười, sau đó ôn hòa nhìn Phương Hồng.

"Bà nội, vội vàng sang đây xem ta? Là vội vàng tới cười nhạo ta mới là đi, người đến lúc này, liền bóc ta hai lần vết sẹo... Người rút cuộc thu cha ta bao nhiêu tiền, như thế này mà không kịp chờ đợi muốn thay hắn phát cờ hò reo." Bây giờ Phương Hồng, không chỉ là trứng đau, đã là trứng bể, trong mắt hắn, cha nhất định là nhìn chính mình cực độ không vừa mắt, mà tiên sinh tới giẫm đạp hô chính mình, đó chính là với cha đứng ở cùng trận tuyến.

"Thật là lao tiên sinh lo âu, ta chút thương thế này không sao." Phương Hồng mặc dù tâm lý oán thán cho không ngừng, nhưng là ngoài miệng lại được (phải) lộ ra ôn lương khiêm nhường tư thái.

Tiên sinh nhìn Phương Hồng biểu hiện như vậy, có chút gật đầu một cái, tiếp theo sau đó mở miệng, "Phương Hồng a, người này mặc dù bị thương, nhưng là học nghiệp cũng không thể trễ nãi. Các loại (chờ) Phương lão gia trở lại, ta liền với hắn nói một chút, cho người tiếp tục trở về đi học. Nếu như quả thực không được, ta đây liền buổi tối tới dạy dỗ người môn học, người là đi học hạt giống tốt, cũng không thể trễ nãi."

Hắn tiếp tục thu mua lòng người, nếu Phương Hồng môn học học giỏi như vậy, cũng có đi lên dã tâm, đã biết vừa nói, hắn nhất định phải cảm kích rơi nước mắt.

"Cái gì?" Phương Hồng trực tiếp gọi ra, tối hôm qua hắn mặc dù bị đánh một trận, nhưng cũng không tính là không có thu hoạch, ít nhất có thể không cần lại đi học đường, nhưng là, tiên sinh lời này của người là ý gì? Nếu như ta không phải đi học đường, người liền buổi tối tới dạy ta đi học? Phương Đại Nguyên, người có muốn hay không ác như vậy!

Hắn trong nháy mắt nghĩ đến, đây nhất định là cha mình chủ ý, cảm giác mình đang học Đường đi học không nghiêm túc, mới cố ý đem chính mình ở nhà bên trong, sau đó để cho tiên sinh đơn độc dạy dỗ chính mình.

Độc! Quả thực quá độc! Căn bản cũng không có cho mình bất kỳ đường lui.

"Không không, tiên sinh, đây cũng quá làm phiền ngài, người khổ cực một ngày, dù sao cũng nên nghỉ ngơi một chút đi." Phương Hồng hoảng, nếu như tiên sinh thật đơn độc dạy dỗ hắn, vậy hắn liền thật không có ngày nổi danh.

"Cái này có gì phiền toái, đi học làm ôn cố mới có thể biết mới, ta đây dạy dỗ người, cũng là ta nhiều ôn tập một lần quyển sách nội dung, đối với ta cũng có trợ giúp." Tiên sinh chỉ coi là Phương Hồng ở khách khí với hắn, vì vậy, liền cười một tiếng nói.

Phương Hồng sắp khóc, nếu như ta muốn học tập lời nói,

Ta chỉ phải cho người báo mộng, một đêm thời gian, là có thể đem người sẽ cũng cho ép đi ra. Có thể mấu chốt là, ta không muốn bị người cho nhìn chăm chăm nha.

"Được, không cần lo lắng, Phương lão gia bên kia, ta sẽ nói với hắn, người trước đừng thương đi, ta đi trước thư phòng đọc sách." Phương Hồng bộ dáng này, ở phía trước sinh lý biết bên trong, chuyện đương nhiên thành cảm kích rơi nước mắt. Hắn vỗ vỗ Phương Hồng bả vai, liền xoay người rời đi.

Hôm nay vừa vặn Phương Đại Nguyên không có ở đây, hắn có thể đi thư phòng nghiêm túc cẩn thận tìm kiếm một lần. Vạn nhất có thể tìm được vật kia tốt nhất, nếu là không tìm được, có thể kéo long đến Phương Hồng, cũng không coi là tới uống.

"Vậy phải làm sao bây giờ nột." Phương Hồng cũng nghĩ, có phải hay không làm một phương pháp, đưa cái này tiên sinh cho đuổi ra gió xoáy nước Thôn. Nói thí dụ như, trộm mấy món nữ tử áo lót ném tới học đường đi. Bất quá, biện pháp này cũng liền suy nghĩ một chút, nếu như là người khác, hắn làm như vậy cũng không tính, nhưng hắn nghe nói, cái này tiên sinh còn dự định Khảo Thủ Công Danh đầu rồi, hắn làm như thế, tiên sinh kia thanh danh liền hủy.

Lại nói, coi như đưa cái này Trương Tiên Sinh đuổi ra ngoài, vậy còn có Vương tiên sinh, Tồn Tiên Sinh, hắn cũng không thể mỗi một người đều đưa bọn

họ cho cường chế di dời đi.

"A... Đáng ghét nốt!" Phương Hồng nắm lên da vàng tử, ở trong tay liễu mạng dày xéo đứng lên, hấn hiện tại cũng suy nghĩ, có phải hay không muốn bỏ nhà ra đi. Dĩ nhiên, cái ý niệm này ở sinh sau khi đi ra, lập tức bị hấn cho dập tắt.

Đùa, chỉ bằng hấn tài nghệ này, dám bỏ nhà ra đi, liền dám bị chết đói ở bên ngoài. Đừng tưởng rằng có một Thổ Địa Thần Thần Chức liền thật lợi hại, hấn là Thổ Địa Thần, không phải là du thần, càng không phải là Tuần sát Ngự Sử, chạy ra bản thân đất quản hạt, vậy hãy cùng một phạm nhân không có bao nhiêu khác nhau.

Hấn đang oán trách đi qua, lại ở trên giường tiếp tục nằm, trong đầu còn đích nói thầm một câu, "Cũng không biết cha ở cách vách làm gì vậy, tiền sinh tới cũng không nghênh đón."

Phương Hồng là trong thôn Thổ Địa Thần, Tự Nhiên có thể biết Phương Đại Nguyên đứng ở cách vách trong phòng. Đây cũng là tại sao, hấn đang hoảng nằm sấp ở trên giường nguyên nhân, nếu không bằng hấn này nhanh nhẹn tinh thần sức lực, đừng nói bị chút bị thương nhẹ, dù là chân chiết cũng phải trèo đi ra cửa.

Ở Phương Hồng cách vách trong phòng, đứng một cái mập mạp người trung niên, hấn còn không biết, chính mình hành vi đã bị con của hấn phát hiện ra. Ở nhà trên vách tường, có một hàng dây đặc lỗ nhỏ, những thứ này lỗ nhỏ không lớn, nếu không phải nhìn kỹ, là không thấy được. Nhưng là thanh âm, nhưng có thể thông qua những thứ này lỗ nhỏ truyền tới.

Cái này nhà, là A Tài A Quý chỗ ở, hôm nay hấn có ý để cho A Tài A Quý bọn họ đánh xe ngựa hướng huyện thành đi, là vì làm cho người ta tạo một loại hấn Phương Đại Nguyên không ở nhà giả tưởng, từ đó có thể theo dõi ra cái này tiền sinh thái độ.

Nếu như cái này tiền sinh thật dự định lợi dụng Phương Hồng để đạt tới con mắt lời nói, chắc chắn sẽ không buông tha cơ hội lần này. Mà người này đến, cũng để cho Phương Đại Nguyên suy đoán được ẩn chứng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Nuôi hấn

Có lẽ Phương Hồng nhìn không ra, nhưng là Phương Đại Nguyên nhưng là nhân tình, vị này Trương Tiên Sinh trong lời nói, nhưng là câu câu cũng đang ly gián cha con bọn họ quan hệ, rõ ràng cho thấy muốn để cho Phương Hồng đối với chính mình sinh ra oán hận.

Phương Đại Nguyên vẫn luôn muốn đem Phương Hồng phiệt ra bọn họ vòng, hiện tại ở nơi này tiền sinh hành vi, đã để cho hấn có chút tức giận. Họ không kịp người nhà, người này cách làm như vậy, khó tránh khỏi có chút bi ối.

"Có hay không đem Phương Hồng cho đưa ra gió xoáy nước Thôn? Ở lại chỗ này, đối với hấn quá nguy hiểm." Phương Đại Nguyên để tay lên ngực tự hỏi, nếu là mình đứng ở Phương Hồng góc độ, sợ là cũng đã sớm bị kỳ đầu độc đi.

Nhưng là rất nhanh, hấn liền thu liễm lại hỏa khí. Hiện tại hấn ở trong tối, đối thủ ở ngoài sáng, ngược lại không cần lo lắng người này phiến thiên đi. Nếu như đem Phương Hồng đưa ra nơi này, ngược lại có yểm nhĩ đạo linh hiểm nghi.

"Hừ, người đã phải chơi, ta đây liền chơi với người đi xuống, xem cuối cùng ai còn có thể cười." Phương Đại Nguyên cười lạnh một tiếng, liền ngồi ở trong phòng trên một cái ghế, nghiêm túc lật xem lên một quyển sách. Hấn nếu làm bộ mình đã rời đi gió xoáy nước Thôn, kia cả ngày hôm nay đều không thể lộ diện.

"Lão gia." Đến tối muộn thời điểm, A Tài A Quý tất cả đều trở lại.

"Như thế nào đây? Phát hiện thứ gì?" Phương Đại Nguyên mặc dù trong lòng rất đốc định, nhưng hay là muốn lần nữa xác nhận một chút, có lẽ có thể phát hiện manh mối gì, xem có thể hay không đem kia người sau lưng đồng thời cho lời ra ngoài.

"Chúng ta đi một chuyến Trương Văn Ngạn trong nhà, không có phát hiện đầu mối gì, nhưng là, Tôn Lão Tiên Sinh chết. Ngày hôm trước thời điểm, Tôn Lão Tiên Sinh thân thể không thoải mái, ỏi tiêu chảy, người nhà đầu tiên là cho là hấn ăn đồ khốn nạn, nhưng là đến tối, người lại không được." A Tài A Quý đem chính mình dò tình huống báo cáo đi ra.

"Tôn Lão Tiên Sinh chết? Kia người này nhất định là giả mạo." Phương Đại Nguyên một nghe được cái này, trong lòng liền nắm chắc. Tin đồn Trương Văn Ngạn người này làm việc khiêm tốn, nhận biết người không nhiều, Tôn Lão Tiên Sinh chính là hấn bạn tốt một trong. Nếu là Tôn Lão Tiên Sinh để

cử Trương Văn Ngạn tới nơi này dạy học, Thuyết Bất Đắc lúc nào, sẽ tới gió xoáy nước Thôn nhìn hấn. Nếu như người này thật là Trương Văn Ngạn tự mình, vậy khẳng định không cần lo lắng cái gì. Chỉ khi nào người này là giả mạo, Tôn Lão Tiên Sinh khi đi tới sau khi, liền sẽ phát hiện có cái gì không đúng.

Cho nên, Tôn Lão Tiên Sinh phải chết.

"Giả mạo? Kia ta đi giết hấn." A Tài nghe lời này một cái, trong đôi mắt toát ra một tia sát ý. Bọn họ loại thân phận này người, cũng sẽ không có bất kỳ pháp luật nào ý thức, một khi phát hiện chuyện gì uy hiếp được tự thân, kia tất nhiên sẽ đem bóp chết ở trong trứng nước.

"Trở về! Không thể động đến hấn, không chỉ có như thế, sau này còn phải ngon lành đồ ăn thức uống đợi hấn, đem hấn thật tốt nuôi." Phương Đại Nguyên lập tức quát A Tài, để cho hấn không nên vọng động.

"Lão gia? Tại sao? Như vậy đối với (đúng) thiếu gia quá nguy hiểm?" A Tài có chút không hiểu, có lẽ là bởi vì trong lòng cuồng cuồng, lời này đều có chút gần như trách móc. Nếu như ở những chuyện khác bên trên, chỉ sợ sớm đã gặp phải Phương Đại Nguyên rầy.

Nhưng bởi vì chuyện này chuyện liên quan đến Phương Hồng, Phương Đại Nguyên không chỉ không có tức giận, ngược lại trong lòng có chút vui vẻ yên tâm. Người khác đều chỉ đạo Phương Hồng không cười, nhưng là nhìn không trong nhà người làm nguyên ý vì kỳ chống đối chính mình, cũng có thể thấy được Phương Hồng ở giữa bọn họ hay lại là rất được lòng người.

"Nếu là đem hấn giết, thiếu gia mới có thể chân chính nguy hiểm. Bây giờ người này chúng ta ít nhất đã đối với hấn biết gốc biết rễ, chỉ cần cẩn thận đề phòng chính là. Nhưng nếu như giết hấn, vạn nhất lại phải tới những người khác, sự tình sẽ gấp lần nữa không chịu chúng ta khống chế." Phương Đại Nguyên nghĩ (muốn) tương đối sâu xa, một cái còn đang nắm trong tay bên trong địch nhân, xa xa so với một cái không biết địch nhân uy hiếp nhỏ hơn.

Phương Đại Nguyên như vậy vừa cười Thích, hai người lập tức liền biết, liền gật đầu hấn là.

"Còn nữa, sau này các người tận lực ít ở đó một Trương Tiên Sinh xuất hiện trước mặt, tránh cho lộ ra chân tướng gì." Phương Đại Nguyên biết, đã biết hai cái người làm đề cho bọn họ chiến trảng bác sát tạm được, nhưng là nói đến nguy trang diễn xuất, vậy hay là thiếu chút nữa. Vạn nhất ở đó một tiên sinh trước mặt lộ ra sơ hở, không khỏi không đẹp.

Bọn họ đang nói chuyện, bỗng nhiên giữa,

Ngoài cửa vang lên một cái kịch cọt giọng. "Phương lão gia có ở nhà không? Ta là Tôn năm a, cho các người nhà đưa thịt tới."

Tôn năm chính là Tôn An cha, cũng là trong thôn duy nhất đồ tể, trong ngày thường giúp người giết heo, thời gian qua cũng rất có mỡ. Là bớt chuyện, Phương Đại Nguyên liền nhờ cậy Tôn năm, mỗi ban đầu mười lăm, liền cho bọn hấn nhà hai cân thịt tới.

Cho Phương lão gia làm việc, đó là trong thôn bao nhiêu người cầu cũng không được, người nào không biết Phương lão gia lòng người thiện, không chỉ có từ không cắt xén tiền bạc, sẽ còn cho điểm tiền thưởng.

Phương Đại Nguyên một nghe được cái này thanh âm, trong hai mắt bỗng nhiên toát ra một chút ánh sáng, có, hấn có phương pháp. Hấn có thể bảo đảm, không cần lo lắng Trương Tiên Sinh ở sau lưng lôi kéo Phương Hồng.

"Ồ? Nguyên lai là Tôn Ngũ lão ca, lại làm phiền ngài cho ta đưa thịt." Phương Đại Nguyên ở đẩy ra cửa thư phòng thời điểm, trên mặt lập tức đôi thể lên hiền hòa nụ cười, cùng vừa mới lãnh khốc tưởng như hai người.

"Phương lão gia khách khí, đưa cho ngài thịt, nhưng là cháu ta Ngũ Phúc phút một." Tôn năm là một dáng dấp mặt đầy lạc tại hồ hấn từ, nhìn có bốn mươi mấy tuổi, phảng phất là thành thực bản Tôn An. Nhìn không này tướng mạo, tuyệt đối không người sẽ hoài nghi bọn họ không phải là cha con.

Tôn năm đang khi nói chuyện, liền rất quen thuộc cầm trong tay Phì Gầy xen nhau thịt heo cho đưa vào Phương gia phòng bếp. Sau đó tìm một nơi móc sắt, đem thịt heo treo lên.

"A Tài, đi lấy năm mươi văn cho Tôn Ngũ lão ca." Ở Tôn năm từ phòng bếp sau khi đi ra, Phương Đại Nguyên liền nghiêng đầu, hướng về phía A Tài nói.

"Phương lão gia, chuyện này... Này có thể thế nào khiến cho?" Tôn năm nghe lời này một cái, ngăn người một chút, nhưng ngay sau đó tay chân luống cuống. Giá thị trường phía trên, thịt heo mười tám văn một cân, nhưng là hấn là trực tiếp từ giết heo người ta cầm thịt, hai cân thịt cộng lại mới hoa 30 văn. Dĩ vãng thời điểm, Phương Đại Nguyên coi như biết đánh phần thưởng, cũng sẽ không cho nhiều như vậy đi.

Rất nhanh, A Tài liền trở lại, trong tay cầm một chuỗi đồng tiền tới, cầm một cây dây thừng nhỏ cho mặc. Phương Đại Nguyên đem tiền này cầm trong tay, đưa cho Tôn năm.

Tôn năm đem mình có chút dầu mỡ hắc thủ trên người không dùng được lau qua, sau đó mới có chút sợ hãi đem các loại tiền cho nắm.

"Tôn Ngũ lão ca a, chỗ này của ta có một cái yêu cầu quá đáng, mong rằng đáp ứng." Phương Đại Nguyên hướng Tôn năm chấp tay một cái, thành khẩn nói. "Không được, không được, Phương lão gia ngài có chuyện liên phân phó, đây chính là chiết sát tiểu nhân." Tôn năm nắm thêm sợ hãi, Phương lão gia mặc dù cùng người hiền hòa, có thể đây không khỏi quá khách khí đi.

"Đừng như vậy, ta nghe người Tôn An cùng Phương Hồng là bạn tốt, liền muốn mời Tôn An buổi chiều tới đi học, như vậy hai người cũng tốt lẫn nhau đốc

thức. Ta bảo đảm, chỉ cần Tôn An tới, thư phòng này Trung Thư Tịch, đều có thể mặc cho Tôn An lật xem." Phương Đại Nguyên cười ha hả đem mình dự định nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Lặn nửa vào mộng

"Đây là chuyện thật tốt a, Phương lão gia nơi nào còn phải thỉnh cầu, trực tiếp nói với ta một tiếng là được, còn có tiền này... Ài, thật là làm cho tiểu nhân chiết sát." Tôn ngày mồng một tháng năm nghe là cái này, càng thấy được (phải) ngượng ngùng. Phương lão gia đây cũng quá khách khí, cho phép chính mình hài tử tới đi học coi như, trả lại cho mình nhiều tiền như vậy, hẳn thế nào đều cảm thấy áy náy. Nói chuyện đều có chút lời nói không có mạch lạc.

"Tiền này nột, lão ca ngài hãy thu, Phương Hồng bằng hữu không nhiều, sau này người còn phải nhà Tôn An chiếu cố nhiều hơn đây." Phương Đại Nguyên vỗ vỗ Tôn năm bà vai, để cho hắn an tâm.

"Kia như thế, ta đây liền về nhà theo ta thân nhân từ nói một tiếng, để cho hắn ngày mai sẽ tới." Nếu Phương lão gia đem lời đã nói đến mức này, Tôn năm nếu như từ chối nữa, đó chính là không thức thời.

Ở đưa đi Tôn năm sau khi, Phương Đại Nguyên liền đối với A Quý phân phó một tiếng. "Đi đem Phương lão thật cho kêu đến, ta có việc tìm hắn."

Mà Phương lão thật là phương Cừ cha.

...

Phương Hồng rất khổ não, bởi vì hắn không muốn bị người cho quản. Nhưng từ trước mắt tình trạng đến xem, tiên sinh hẳn là thu cha mình không ít tiền, là thiết tâm sắp tới trải qua tới đơn độc dạy dỗ chính mình.

"Người nói, ta cho hắn com nước bên trong ba đậu kiểu nào? Chỉ cần hắn đau bụng, cũng chưa có tinh lực qua đến cho ta giờ học." Phương Hồng nắm da vàng tử, về mặt thành thật dò hỏi.

"Xích lưu." Da vàng tử ngơ ngác nhìn hắn, sau đó đột nhiên là lười, ở Phương Hồng trên mặt hung hăng thêm một chút, đem trên mặt hắn làm cho tất cả đều là nước miếng.

"Coi là, hỏi người cũng là hỏi vô ích." Phương Hồng buồn chán đem da vàng tử ném qua một bên, tiếp tục ngưỡng cái đầu rơi vào trầm tư. Uy ba đậu loại này chú ý cùi bắp, cũng không cần làm xong, vạn nhất đem người ăn xảy ra vấn đề gì đến, tội kia qua có thể to lắm.

"Ừ, ta cảm thấy được (phải) đi, ta hẳn hốt thuốc đúng bệnh, được (phải) biết trước tiên sinh tới sợ cái gì, ta mới tiện hạ thủ. Nếu như hắn sợ chó, ta trực tiếp xuyên một cái chó lớn tại cửa nhà, hẳn cũng không dám tới. Nếu như hắn sợ da vàng tử, kia càng làm dễ, ta liền lấy người đi ra ngoài hù dọa hắn." Phương Hồng rất nhanh trong đầu xuất hiện một cái không thể nào thành thực ý tưởng, hơn nữa càng muốn cảm thấy biện pháp này càng có thể được.

Về phần làm sao biết tiên sinh sợ cái gì? Đơn giản a, cho hắn báo mộng là được.

Nói liên quan (khô) Phương Hồng thì làm, hắn Thần Khu chốc lát giữa, từ thể xác bên trong nhảy ra, dưới chân đánh âm phong, lung lay thấm thoát, liền hướng học đường phương hướng đi.

Chẳng qua là qua thời gian uống cạn chun trà, hắn liền tới đến học đường vị trí.

Đây là hắn lần đầu tiên lấy Thần Khu hạ xuống học đường, hắn còn không có đến gần, một đạo bên bi khoáng đạt lực lượng, liền đem hắn bài xích ra ngoài.

"Nguyên lai là vậy, bất quá, như vậy mỏng manh, có thể không ngăn được ta." Phương Hồng nhìn kia thật mỏng lực lượng, trong lòng nhưng. Văn vận, chính là người có học chỗ căn bản. Giống như làm quan sẽ có quan vận, trải qua thương hội có tài vận, này đi học cũng sẽ có văn vận. Loại lực lượng này, là sống Dân ý nghĩ lực lượng một loại tụ hợp, hội tụ sinh Dân hy vọng, tự nhiên làm theo sẽ có Thần Di sinh ra. Một chỗ nào đó nếu là văn vận hưng thịnh, là sinh ra người có học liền càng nhiều. Gió xoáy nước Thôn người có học rất ít, này văn vận Tự Nhiên cũng không nhiều.

Từ hắn ăn cấp Từ Đường hương hỏa, cùng với đi học tẩy ý nghĩ sau khi, Thần Khu liền thật to ngưng tụ, tầng thứ này văn vận, còn không làm gì được hắn.

Hắn chẳng qua là cầm trong tay hốt bản hướng trước mặt đánh một cái, trong miệng kêu lên sắc lệnh, "Phong." Ngay sau đó, toàn bộ gió xoáy nước Thôn khí vận, tựa như cùng ngọn lửa như thế bốc cháy, sau đó hướng vận vận áp chế tới.

Văn vận bị không áp chế được thu nhỏ lại, cuối cùng hoàn toàn bị ép đến trong góc, không thể động đậy nữa. Mà không có văn vận ngăn trở, Phương Hồng chính là nghênh ngang tiến vào trong học đường.

Lúc này đã ngày buổi tối, tiên sinh đang ở học đường bên cạnh một gian phòng ốc bên trong ngủ nghỉ ngơi, mơ hồ có tiếng ngáy truyền tới.

Tiên sinh đắm chìm ở trong giấc mộng, hắn chính nằm mơ thấy mình đã từ Phương Đại Nguyên nơi đó bắt được đồ vật, đang chuẩn bị đi về giành công thời điểm, bỗng nhiên giữa, một lão già xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Trái qua Chúa, tiểu sinh đã bắt được món đồ kia, chúng ta đại sự sẽ thành." Tiên sinh vội vàng hướng lão già hành lễ, sau đó mặt đầy vui mừng nói.

"Đem vật kia cho ta." Trái qua Chúa mặt vô biểu tình, đưa tay nói. "Đồ vật ở đây." Tiên sinh theo bản năng liền đem tay cho đưa đến trong ngực, chẳng qua là hắn một cái cho sờ cái vô ích.

"Ai, thế nào chưa?" Hắn suy nghĩ lập tức chính là trắng nhọt, nhớ rõ ràng thả vào trong ngực nha, làm sao lại ném đây? Hắn lại mảy mò một lần, hay lại là rỗng tuếch.

"Đồ đâu?" Trái qua Chúa mặt mũi lập tức trở nên dữ tợn, đưa tay lần nữa đi phía trước đuổi một cái, nghiêm nghị nói. "Không... Không..." Tiên sinh chỉ cảm thấy lạnh cả người mồ hôi nhễ nhại, hắn nhớ rõ ràng chính mình từ Phương Đại Nguyên nhà đem vật này cho trộm đến tay, làm sao lại không có đâu?

"Chưa? Ta đây cần ngươi làm gì?" Trái qua Chúa cười lạnh một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh dao găm đen tích đao nhọn, giờ tay lên liền hướng mặt trước đưa tới.

"A..." Tiên sinh kêu thảm một tiếng, sau đó một cái từ trên giường ngồi dậy. Lúc này, hắn sắc mặt trắng bệch, cả người trên dưới lạnh lẽo, mồ hôi đã đem hắn quần áo cho làm ướt.

"Nguyên lai là nằm mơ, thật là hù chết ta." Hắn có chút thư một hơi thở, may mắn là đang nằm mơ, bất quá, giấc mộng này thật là đủ chân thực, nhất là cuối cùng đâm tới một đao kia, hắn cũng cảm giác mình tim muốn dừng lại.

"Không được, phải mau bắt được vật kia, nếu không trái qua Chúa trách tội đứng lên, chính mình có thể ăn tội không nổi." Tiên sinh trong lòng, cũng dâng lên một tia lo âu. Nếu như hắn lấy sau cùng không tới cái vật kia, trái qua Chúa thật có thể giết hắn.

"Trái qua Chúa? Đây là cái gì? Tên người chứ? Hay lại là ngoại hiệu?" Mà Phương Hồng Thần Khu, cứ như vậy lơ lửng ở trên đỉnh đầu hắn phương ước chừng ba thước chỗ, hơi nghi hoặc một chút nói.

Vừa mới giấc mộng kia cảnh, chính là bị hắn cho thao túng, không nghĩ tới tiên sinh sợ nhất đồ vật, lại là cái gì trái qua Chúa. Lão đầu kia có kinh khủng như vậy sao? Phương Hồng nhìn đối phương bộ dáng kia, hắn tự tin một cái đánh hai cái cũng không có vấn đề.

"Đúng, tiên sinh thật giống như là muốn tìm thứ gì sao? Nhưng là này gió xoáy nước Thôn, nào có cái gì đồ trọng yếu." Hắn vừa mới thông qua tiên sinh mộng cảnh, còn phát hiện một chút có cái gì không đúng địa phương.

Bất quá, điểm này nghi vấn chẳng qua là tại hắn trong đầu qua một lần, cũng rất sắp bị hắn cho quên đi, tìm thứ gì chuyện liên quan gì đến ta, ta trước tiên đem ta chuyện mình cho chuẩn bị xong rồi hãy nói.

"Nếu tiên sinh sợ hãi là người này, ta đây cũng chỉ phải mượn mượn người này danh tiếng, tiên sinh, người nếu là hù được, cũng đừng trách ta." Phương Hồng đắc ý cười lên, làm đất đai này thần, quả nhiên vẫn là mới có lợi, ít nhất mình muốn biết chút vật gì, vẫn đủ thuận lợi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Càng nghĩ càng thiên về

Nếu quyết định com sáng hành động, tiên sinh ở ngày thứ hai một học xong, liền vội vàng Phương phủ đi. Bất kể như thế nào, hay là trước đem Phương Hồng cho lôi kéo tới tay lại nói. Chỉ cần với Phương Hồng kéo quan hệ tốt, mình mới có thể ở Phương Đại Nguyên không ở nhà thời điểm, ra vào kỳ phòng ngủ. Hắn hôm qua ở thư phòng mảy mò một ngày, cũng không có tìm được vật kia vết tích, kia duy nhất khả năng, liền chỉ có Phương Đại Nguyên phòng ngủ.

"Tiên sinh lại đến xem sách, mau mời mau mời." Vừa nhìn thấy tiên sinh tới, Phương Đại Nguyên trên mặt lập tức treo lên nụ cười, hết sức cao hứng đem nghênh đi vào.

"Phương lão gia, thật là quý rày." Tiên sinh cũng cười cười, hướng Phương Đại Nguyên chấp tay một cái.

"Quý rày cái gì, người xem lời nói này, chỉ cần tiên sinh nghĩ đến đi học, tùy thời đều có thể tới." Phương Đại Nguyên một cái đè lại tiên sinh tay, để cho không nên khách khí.

"Ta lần này tới đâu rồi, không chỉ có riêng là vì đi học, cũng là muốn là Phương Hồng nắn nỉ một chút. Đứa nhỏ này thiên tư không tệ, đi học cũng nghiêm túc, Phương lão gia có thể không nên trễ nãi hần nha, hay là để cho kỳ trở lại học đường đi." Hai người ở hàn huyên một phen sau khi, tiên sinh bỗng nhiên đem lời đầu chuyện một cái, nghiêm nghị nói.

Mà vốn là, Phương Đại Nguyên trên mặt còn đang cười híp cả mắt, nghe nói như vậy, lập tức liền phủ lên một tầng sương lạnh. "Tiên sinh, chuyện này đừng nhắc lại, Phương Hồng bất hảo không chịu nổi, vừa rồi đi ta tầm mắt, liền nghịch ngợm cần quý, ngài không nên vì hần nói tốt."

Mà tiên sinh, tựa hồ đã sớm ngờ tới Phương Đại Nguyên thái độ này, trong lòng cười lạnh, "Hừ, Phương Đại Nguyên, người là sợ Phương Hồng tham gia Khoa Thi, từ đó đem người cho tổng táng đi."

"Phương lão gia, ngài vẫn phải là nghĩ lại, ta biết ngài học thức phong phú, có thể ở trong nhà dạy dỗ hần, nhưng là ngài trong ngày thường sự vụ bận rộn, vừa có thể chen chúc ra bao nhiêu thời gian ở Phương Hồng trên người? Đứa nhỏ này nếu như trễ nãi, đời này coi như hủy nha." Hần mặc dù trong lòng khinh thường, nhưng mặt bên trong như cũ cố gắng hết sức thành khẩn.

"Chuyện này... Không được, dù sao thì thi không được." Phương Đại Nguyên tựa hồ do dự một chút, nhưng ngay sau đó dùng kiên quyết hơn giọng hủy bỏ.

"Nếu như Phương lão gia giữ vững lời nói, ta đây cường cầu nữa, kia ngược lại không đẹp, không bằng như vậy đi, mỗi ngày buổi chiều ta đều tới, đơn độc dạy dỗ Phương Hồng, ngài thấy thế nào?" Tiên sinh đã sớm ở trong lòng nghĩ xong ứng đối phương pháp, Phương Đại Nguyên, bây giờ nhìn người ứng đối ra sao. Ta lời nói cũng nói đến phân thượng này, người nếu là cự tuyệt nữa, đó chính là trong lòng có quý.

"Tiên sinh có rồi rảnh sang đây xem sách lúc, phân tâm đốc thúc Phương Hồng một, hai chính là, tội gì có ý tới dạy dỗ Phương Hồng? Lại nói, này tiên sinh một nhọc một ngày, thì như thế nào có ý ngày ngày phiền toái tiên sinh?" Phương Đại Nguyên trên mặt lộ ra ngượng ngịu, một bộ rất không muốn tiếp nhận dáng vẻ.

"Không sao, Phương lão gia chịu để cho ta ở chỗ này đọc sách, ta đã vô cùng cảm kích. Nếu không phải có thể làm những gì, trong nội tâm của ta cũng áy náy. Nếu như Phương lão gia không đáp ứng, ta đây cũng không dám đến xem sách." Tiên sinh nhìn hỏa hầu không sai biệt lắm, trực tiếp tới một cái lấy lui làm tiến. Phương Đại Nguyên bây giờ đã bị hần bức đến chân tường, nếu như không đáp ứng, đó chính là rõ ràng tâm lý có quý.

"Như thế... Được rồi." Phương Đại Nguyên đứng lúc làm ra một bộ không thể làm gì đáng vẻ, sau đó khẽ cắn răng, gật đầu đáp ứng. Mà trong lòng của hần, là không có chút nào lo lắng. Hần hôm qua nghe lén Phương Hồng cùng tiên sinh đối thoại, sớm đã có đối sách.

Người khắp nơi ly gián cha con chúng ta, không phải là muốn âm thầm lôi kéo Phương Hồng sao? Có thể ta hết lần này tới lần khác không cho các người một mình cơ hội. Tối nay Tôn An cùng phương Cừ liền muốn đi qua, rất khác nhau lên học tập chính là, ta xem người còn có thủ đoạn gì nữa.

Về phần học nghiệp tiến bộ, sẽ hay không để cho Phương Hồng nảy sinh dã tâm, hần bây giờ ngược lại không sợ. Quả thực không được, liền trong thôn tòa ra Phương Hồng bất hiểu lời đồn đãi, một cái không hiểu thuận người, thì như thế nào có tư cách tham dự khoa cử.

"Vay dạng này tại hạ cũng có thể yên tâm, việc này không nên chậm trễ, bây giờ liền để cho Phương Hồng đến đây đi." Tiên sinh cười một tiếng, ánh mắt sâu bên trong nhưng là tràn đầy đắc ý, có thể đem Phương Đại Nguyên cho đùa bỡn đang vỗ tay bên trong, để cho trong lòng của hần cảm giác thành tựu lấy được cực lớn thỏa mãn.

Phương Đại Nguyên không có cách nào,

Liền để cho Ngân Xuyên đem Phương Hồng cho kêu tới. Phương Hồng thật sớm ở một bên trộm nghe hai người bọn họ nói chuyện, trong lòng một lần nữa kiên định, người có học quả nhiên là rất buồn chán.

Này rõ ràng là hai người các người trước thương lượng xong, chính ở chỗ này ma ma tức tức, hãy cùng cái ca diễn như thế.

"Phương Hồng, sau này với tiên sinh học tập cho giỏi, không thể lại ham chơi." Phương Đại Nguyên nghiêm mặt, đối phương Hồng dạy dỗ nói. "Ừ." Mặc dù Phương Hồng đối với (đúng) cha mình rất bất mãn, nhưng vẫn là phải làm ra nghe theo dáng vẻ, ít nhất ở trước mặt người ngoài nên như vậy.

"Đến, Phương Hồng, đi theo ta." Tiên sinh hiền hòa cười một tiếng, sau đó đi ở phía trước, tiến vào trong thư phòng. Mà Phương Hồng cúi đầu, y theo rập khuôn theo ở phía sau.

Ở hai người bọn họ sau khi rời khỏi, Phương Đại Nguyên liền toát ra một tia không thể đoán về mặt. "A Tài A Quý, các người đi đem Tôn An phương Cừ gọi tới."

...

"Phuong Hồng, ngày hôm trước ta an bài bạn đọc « thi kinh », bạn đọc như thế nào đây?" Khi tiến vào thư phòng sau khi, tiên sinh liền ngồi ở đó trên ghế gỗ mặt, sau đó ôn tồn nói.

Mà Phuong Hồng lại không trả lời hắn, chẳng qua là ngược đầu, hai con mắt nhìn tiên sinh trên đỉnh đầu, tựa hồ nơi đó có cái gì đẹp mắt đồ vật.

"Thế nào?" Tiên sinh theo bản năng sờ một cái chính mình cái mũi, có chút không giải thích được, hắn không biết rõ, Phuong Hồng đang nhìn vật gì.

"Trái qua Chúa để cho ta nói cho tiên sinh, đồ vật không cần tìm." Phuong Hồng hay là ở nhìn tiên sinh đỉnh đầu, nhưng là trong miệng lại chậm chạp phun ra một câu. Hắn ở lúc nói những lời này sau khi, thanh âm rất là bình thản. Hắn đang cố gắng khắc chế chính mình, thậm chí ngay cả tiên sinh mặt cũng không dám nhìn, bởi vì... Hắn sợ chính mình sẽ bật cười.

Nhưng là, rơi vào tiên sinh trong tai, cũng giống như với một tiếng sấm!"Cái...cái gì... Ngươi đang nói gì?" Tiên sinh lập tức nhỏ giọng kinh hô lên, thiếu chút nữa không có từ trên ghế mặt tuột xuống, hắn cảm thấy suy nghĩ vô ve, suy nghĩ mình là không phải là nghe lầm.

"Ta đang nói gì? Tiên sinh chẳng lẽ không hiểu không?" Phuong Hồng thanh âm nghe có vài phần bật cười, nhưng là cũng có thể lý giải là đang giễu cợt.

"Ngươi... Ngươi là làm sao biết những thứ này?" Tiên sinh trong lòng, chỉ cảm thấy một mảnh lạnh như băng. Chẳng lẽ nói Phuong Đại Nguyên phát hiện mình thân phận? Đem sự tình nói cho Phuong Hồng? Không không, đây tuyệt đối không thể nào, nếu thật như thế, hắn sẽ không để mặc cho Phuong Hồng theo ta đơn độc chung một chỗ. Còn là nói, trái qua Chúa đã sớm với Phuong Hồng có chút liên lạc?

"Những thứ này thì không phải là tiên sinh yêu cầu bạn tâm, nếu như tiên sinh muốn biết, có thể đi hỏi trái qua Chúa đi." Phuong Hồng con mắt vẫn không có trước là đỉnh đầu nơi rồi đi, tựa hồ thật có cái gì tốt chơi đùa đồ vật ở nơi nào.

"Kia trái qua Chúa tại sao không có liên lạc với ta, ngược lại làm cho ngươi tới cho ta biết? Còn nữa, ngươi là con trai của Phuong Đại Nguyên, ngươi tại sao phải giúp trái qua Chúa?" Tiên sinh mặc dù tâm thần chấn động, nhưng là ý nghĩ hay lại là miễn cưỡng có thể giữ rõ ràng, liên tiếp hỏi ngược lại mấy câu.

"Lớn mật! Ngươi là đang chất vấn trái qua Chúa sao?" Phuong Hồng thanh âm, bỗng nhiên gia tăng mấy phần, chấn nhiếp thuật lặng lẽ phát động. Một đạo vô hình uy hiếp, hướng tiên sinh đập vào mặt.

Tiên sinh sắc mặt lập tức bạch một chút, nhưng cảm giác Phuong Hồng trên người cái này uy thế, hắn bỗng nhiên nghĩ đến cái gì."Ta hiểu! Ta hiểu, là ngươi đã tâm quá lớn, ngươi nhất định là không cam lòng bị Phuong Đại Nguyên không chế, cho nên mới cùng trái qua Chúa hợp tác. Lòng độc ác tính, thật sâu tính kế, ngươi trời sinh liền nhất định là muốn thành đại sự."

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Kế hoạch loạn

"Được, nếu như vậy, kia ta muốn lôi kéo ngươi, ngược lại thì uống công vô ích. Từ hôm nay buổi tối bắt đầu, ta liền rời đi gió xoáy nước Thôn, cũng là vì ngươi tranh thủ cơ hội." Tiên sinh khế cẩn rằng, sau đó làm ra một cái quyết định.

Chỉ cần hắn rời đi gió xoáy nước Thôn, Phuong Đại Nguyên sẽ hoài nghi thân phận của hắn. Lấy Phuong Đại Nguyên tính cảnh giác từ, tất nhiên sẽ tra nhìn một chút đồ vật còn ở đó hay không, như vậy thứ nhất, Phuong Hồng liền có cơ hội thuận lợi.

"Ai..." Phuong Hồng còn không biết xảy ra chuyện gì, cái này tiên sinh phản ứng quá lớn đi, hắn chỉ là muốn để cho tiên sinh không muốn lại đưa cho hắn giờ học, cũng không trở thành lập tức rời đi gió xoáy nước Thôn đi.

"Món đồ kia liền giao cho ngươi, ta lần này trở về tìm trái qua Chúa phục mệnh." Tiên sinh căn bản cũng không cho Phuong Hồng nói chuyện cơ hội, hướng hắn chấp tay một cái, liền lập tức đẩy cửa từ trong nhà rời đi.

Nếu trái qua Chúa đã không cần hắn ở chỗ này tìm tìm cái gì, vậy hắn ở lại chỗ này, cũng bất quá là lãng phí thời gian, nói không chừng lúc nào sẽ đưa tới Phuong Đại Nguyên hoài nghi, cho mình khai ra họa sát thân.

Hơn nữa, hắn rời đi tốc độ nhanh hơn, tốt nhất bây giờ liền đi, nếu không chờ đến bị người phát hiện dị thường, vậy thì tao. Mấu chốt nhất là, hắn đối Phuong Hồng chưa có hoàn toàn tin nhiệm, hắn không dám hứa chắc, Phuong Hồng là có hay không là trái qua chủ nhân. Nếu như Phuong Hồng không phải là trái qua chủ nhân, vừa mới chẳng qua là ở lừa gạt hắn, vậy đã nói rõ chính mình hình tích đã bại lộ, kia không còn đi nhanh lên, liền thuận tụy là tìm

chết.

"Tiên sinh, người đừng chạy a..."Phương Hồng mờ mịt nhìn đại mở cửa phòng, đến nay không thể nào mình bạch phát sinh cái gì. Hắn vừa mới chẳng qua là bằng vào trong mộng tiên sinh đối thoại, hồ sơ mấy câu, hắn thậm chí ngay cả trải qua Chúa là ai cũng không biết, có thể tiên sinh tựa hồ nghĩ đến rất nhiều thứ.

Còn nữa, tại sao tiên sinh phải nói cha đang không chế ta? Mơ hồ, trong lòng của hắn sinh ra một cái ý niệm, chính mình thật giống như cuốn vào cái gì không phải trong sự tình. Loại cảm giác này để cho hắn vừa mới mẻ lại kích thích.

"Tao, tiên sinh nếu như chạy, cha có thể hay không cho là ta đem hắn khí đi?" Phương Hồng rất nhanh thì nghĩ đến một cái vấn đề mới, sắc mặt lập tức thì trở nên xanh, tiên sinh nột, người cũng không nên hăm hại ta nha.

Loại chuyện này hắn còn vô pháp với cha giải thích. Vạn nhất cha tới một câu, người là làm sao biết trải qua Chúa? Vậy hắn nên nói như thế nào?

Vào giờ khắc này, Phương Hồng cảm thấy thật sâu trúng đầu, hận không được đánh chính mình mấy cái chùy ba từ, cho người nói vớ vẩn, bây giờ đập trong tay đi.

"Phương Hồng, tại sao tiên sinh sẽ vội vã rời đi? Xảy ra chuyện gì?" Ngay tại hắn ngăn ra công phu, Phương Đại Nguyên đi tới, có chút hồ nghi nhìn Phương Hồng.

"Ày... Tiên sinh nói, hắn đau bụng, muốn đi trước cái nhà vệ sinh." Phương Hồng nói quanh co một chút, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, lập tức biên một cái lý do.

Nói láo này lời nói cố gắng hết sức vụng về, đừng bảo là Phương Đại Nguyên không tin, chính là đối thành bất kỳ người nào khác cũng sẽ không tin tưởng. Nhà vệ sinh rõ ràng ở sau nhà, tiên sinh nhưng là từ đại môn rời đi.

Nhưng là, lúc này, Phương Đại Nguyên cũng không phải ở so đo Phương Hồng là không phải nói láo cái vấn đề này mặt, hắn mặt trầm như nước, suy nghĩ có phải là ... hay không mình ở đâu trong lộ ra chân tướng, để cho người kia nhìn ra khác thường, nếu không vì sao phải vội vã rời đi?

"A Tài A Quý!" Hắn rất nhanh hai mắt mở một cái, hướng một bên quát chói tai nói đạo. Nhưng là, cũng không người đáp lại, Phương Đại Nguyên lúc này mới nhớ tới, là mình vừa mới phân phó hai người bọn họ đi tìm Tôn An cùng phương Cừ, bây giờ cũng không tại nhà.

Phương Hồng nhìn cha bộ dáng này, càng có chút không biết làm sao. Mặc dù dĩ vãng Phương Đại Nguyên đối với hắn rất nghiêm nghị, nhưng là mới vừa rồi, hắn lấy Thần Linh bên nhảy xúc giác, hắn rõ ràng ở Phương Đại Nguyên trên người cảm giác một tia như dao duệ ý. Loại cảm giác này, cùng Tôn nằm trên người khí thế rất giống, nhưng là, Tôn nằm là giết heo, mà Phương Đại Nguyên là... Giết người!

"Người đã lòng tham lớn, khẳng định không cam lòng bị Phương Đại Nguyên khống chế?" Lúc này, trong óc hắn, không khỏi xuất hiện tiên sinh vừa mới với hắn nói một câu.

Ở thần sắc biến ảo mấy cái sau khi, Phương Đại Nguyên trực tiếp từ trong môn đi ra ngoài, Phương Hồng đang muốn đi theo,

Nhưng Phương Đại Nguyên một câu nói ngăn lại hắn, "Cút về!"

Phương Hồng bị cha cái này khí thế dọa cho giật mình, dưới chân không tự chủ được chậm mấy phần. Hắn cảm giác, cha mình lúc này, giống như là một cái đa nghi mà tàn bạo sư tử, nếu như không vâng lời, chắc chắn sẽ không có quả ngon để ăn.

"Trong này, rốt cuộc có bao nhiêu đồ vật, là ta không biết?" Phương Hồng bỗng nhiên có một ít mờ mịt, lúc trước, hắn vẫn cảm thấy cái thế giới này rất đơn giản, bạch chính là bạch, đen chính là đen, hắn thấy cái gì đáng về, nên là hình dáng gì.

Nhưng là hôm nay, hắn giao động, cha của hắn thân phận không chỉ là một cái xã ở giữa Chúa. Tiên sinh, cũng không chỉ là một cái trong thôn dạy học tượng. Thậm chí là A Tài A Quý, cũng không chỉ là một cái người làm.

"Ít... Thiếu gia, người có phải hay không lại chọc lão gia tức giận?" Ngân Xuyên nhìn Phương Hồng đang ngăn người, liền nổi lên một tia dừng khí, tới hỏi thăm nói. Vừa mới Phương Đại Nguyên nổi giận đáng về, để cho nàng có chút sợ hãi.

Phương Hồng liếc mắt nhìn Ngân Xuyên, có lẽ, chỉ có Ngân Xuyên, mới là cái đó Ngân Xuyên đi.

"Không việc gì, người đi làm việc trước đi." Phương Hồng khoát khoát tay, lúc này, hắn không muốn nói chuyện, hôm nay chuyện phát sinh, đối với hắn từ trước đến nay quan niệm, tạo thành một lần đánh vào.

Ngân Xuyên lần nữa nhìn Phương Hồng liếc mắt, sau đó đến trong phòng bếp lu bù lên, nàng biết, một cái hợp cách nha hoàn, tối chuyện trọng yếu, chính là không muốn hỏi thăm linh tinh.

Hơi suy tư một chút sau khi, Phương Hồng xoay người trở lại trong thư phòng, tưởng môn cho đóng chặt. Hắn ở trên ghế ngồi vào chỗ của mình sau khi, ý nghĩ khẽ động, Thần Khu liền rời khỏi thân thể, trôi lơ lửng ở giữa không trung.

Thần Khu thoát khỏi nhục thân, hắn ý nghĩ liền như cùng một cái lưới lớn một dạng trong nháy mắt hướng bốn phía khuếch tán ra, đem trọn cái gió xoay nước Thôn, toàn bộ bao phủ vào.

Hắn lập tức liền "Nhìn" đến Phương Đại Nguyên bóng người, lúc này, Phương Đại Nguyên đang dùng cùng thân hình không xứng đôi tốc độ ở chạy về phía trước đến. Mặc dù trên người thịt béo không ít, nhưng nhịp bước cố gắng hết sức vững vàng, hơn nữa bước chân bước cực lớn, cơ hồ so với tráng niên tiểu tử tốc độ còn nhanh hơn.

"Cha quả nhiên có vấn đề." Phương Hồng thấy như vậy một màn, hơi có chút giật mình, cha mình rốt cuộc là người nào? Mặc dù hắn chưa từng thấy qua bao nhiêu sự đời, nhưng cũng không phải người ngu, một cái xã xuống đất Chúa, làm sao có thể nắm giữ tốt như vậy thân thủ.

"Hai năm sau khi, cha cùng A Tài A Quý cũng sẽ bỏ mình, chẳng lẽ sự tình cũng không có ta nghĩ rằng đơn giản như vậy?" Hắn lúc trước vẫn cho là, cha bọn họ sẽ chết, khả năng ở bên ngoài gặp phải cái gì tai bay vạ gió, có thể bây giờ nhìn lại, xa xa sẽ không đơn thuần như vậy.

Phương Đại Nguyên chính dọc theo đường mòn, nhanh chóng hướng mặt trước chạy. Lúc này, thái dương cũng là mới vừa mới ngã về tây, ngay cả hoàng hôn cũng không tính, cho nên, không thiếu nông người vẫn còn ở Điền bên trong vội vàng. Nếu không, vạn nhất có người thấy Phương lão gia như vậy chạy trốn, sợ là được (phải) cả kinh cầm xuống đây đất.

Tiền sinh chỉ là trước một bước từ thư phòng đi ra mà thôi, hai người một trước một sau, cũng không có chênh lệch thời gian bao lâu. Cho nên, Phương Đại Nguyên rất nhanh liền thấy tiền sinh bóng lưng.

Tiền sinh lúc này cũng đang chạy vội, rất rõ ràng, hắn cũng phát hiện Phương Đại Nguyên tung tích, nhận ra được có cái gì không đúng. Vốn là, hắn là chuẩn bị trở về một chuyến học đường, thu thập một chút đồ vật lại nói. Nhưng bây giờ, hắn lúc này thay đổi phương hướng, hướng hoang vu sơn đạo nơi đó đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Phụ thân thành rắn

Mất thấy tiền sinh thay đổi phương hướng, Phương Đại Nguyên cũng lập tức theo sau, hai người càng đi càng lệch, cơ hồ phải đi đến Yamanaka đi. Phương Hồng cũng phát giác có cái gì không đúng đến, nếu như tiền sinh muốn rời khỏi, tại sao không đi đại lộ, mà là hướng trong núi đi? Nơi đó con đường gấp gheh không nói, cũng không thiếu Độc Trùng mãnh thú, này đến ban đêm, nhưng là rất nguy hiểm. Mấu chốt nhất là, Phương Đại Nguyên còn theo ở phía sau, hắn cũng không hy vọng cha mình xảy ra ngoài ý muốn.

"Làm sao bây giờ? Ta nên làm cái gì?" Phương Hồng lúc này, tâm lý có chút gấp, hắn cái này Thổ Địa Thần thực lực hay là quá yếu, căn bản là không có cách ở trước mặt người hiền hóa. Coi như mình nắm giữ những thần kia thông, bị sinh linh trên người huyết khí vừa đỡ, căn bản cũng không còn dư lại bao nhiêu, vào lúc này không có bao nhiêu chỗ dùng.

Hắn suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, bỗng nhiên giữa, hắn thấy chính mình ý nghĩ bên trong ba cái giấy nhỏ, đây chính là ba người kia Tín Đồ với hắn giữa mối quan hệ.

"Tín Đồ? Phụ thân thuật?" Phương Hồng có chủ ý, hắn phải dùng phụ thân thuật, chỉ cần mình đem Thần Khu ghé vào tiền sinh trên người, sau đó sẽ để cho hắn đi trở về, liền có thể không cần vào núi. Mặc dù phụ thân ở không phải là tin trên người mọi người tiêu hao hương hỏa nhiều một chút, nhưng lúc này cũng không đoái hoài nhiều như vậy.

Hắn cái ý niệm này đồng thời, Thần Khu bốn phía, liền cổ dâng lên một trận âm phong, hướng Phương Đại Nguyên hai người phương hướng đuổi theo chạy tới. Tầm Quân tiền sinh cùng Phương Đại Nguyên cước lực không chậm, nhưng dù sao vẫn là huyết nhục chi khu, xa xa không so được Phương Hồng Thần Khu nhẹ. Chẳng qua là hoa mấy chung trà thời gian, Phương Hồng liền chạy tới tiền sinh bên người.

"Phụ thân thuật." Phương Hồng trong cơ thể, trong giây lát đó biến mất mười đạo hương hỏa, ngay sau đó, cả người hắn nhào tới trước một cái, liền muốn ghé vào tiền sinh trong cơ thể. "Phanh." Hắn giống như người bình thường đụng vào trên sắt thép mặt một dạng cả người đột nhiên rung một cái, sau đó bay ra ngoài.

Ở phía trước sinh trên đỉnh đầu, ngưng tụ ra một đóa trắng nõn hư ảo Bạch Liên, không dùng được xoay tròn, một đạo mịt mờ nhưng bền bỉ lực lượng, bảo vệ hắn thân thể.

"Khí vận hóa hình?" Phương Hồng không nghĩ tới, tiền sinh trên người khí vận, lại có thể hóa thành hình thể. Nói như vậy, khí vận hóa thành thực chất hình thể, có hai trường hợp. Loại thứ nhất là người này mạng cao quý, có thể hóa thành đủ loại hình thể, nói thí dụ như giao long cự蟒 loại. Loại thứ hai khả năng chính là, người này thân ở một cái đại trong thể lực. Nói thí dụ như, người là triều đình quan chức, khí vận sẽ ngưng tụ thành Quan Ấn.

Tại khí vận hóa hình sau khi, tự thân khí vận liền không nữa tán loạn không chịu nổi, mà là giống như thiết bản như thế xếp thành một khối, có thể ích dịch Chư Tà. Tha phương Hồng mặc dù là đất chỉ, nhưng âm khí quá nặng, còn là quỷ thần chi lưu, Tự Nhiên không phải phụ thân Vu tiên sinh trong cơ thể.

"Bà nội, thật là xui." Phương Hồng thầm mắng một tiếng, nếu đường này không thông, hẳn liền đưa ánh mắt thả vào Phương Đại Nguyên trên người. Phản chính tự mình lần này chẳng qua là tới cứu cha, phụ thân ở cha trên người, cũng giống như vậy.

Bất quá, hẳn vừa nhìn thấy Phương Đại Nguyên trên người mơ hồ truyền tới ác liệt khí, lập tức liền kinh sợ. Nếu tiên sinh thuộc về cái gì thế lực lớn, lão gia cha khẳng định cũng không phải nhân vật đơn giản, mình có thể phụ thân có khả năng quá thấp.

Cái này cũng không được, vậy cũng không được, Phương Hồng gấp là xoay quanh. Không có cách nào hẳn chính là một cái mười sáu tuổi thiếu niên, cũng chưa từng thấy qua cái gì cảnh tượng hoành tráng, lúc này, muốn đề cho hẳn xuất ra một cái chương trình đến, đây không phải là làm người khác khó chịu chứ sao.

"Sa Sa." Ở dưới chân hẳn vài thước địa phương, có một cái sắc sở mảnh nhỏ rần từ trong bụi cỏ nhanh chóng lợi qua, phát ra nhỏ nhẹ tiếng vang.

"Ai, có." Hẳn bỗng nhiên giữa, trong đầu linh quang chợt lóe, chỉ cần mình phụ thân ở trong núi này đã thú trên người, nhất định có thể dọa lui xuống Phương Đại Nguyên hai người, chỉ cần đem bọn họ trước lúc trời tối đuổi xuống núi, vậy thì dễ làm.

Phương Hồng cũng không chọn, liền dưới chân con rắn kia. Nếu như có thể mà nói, hẳn sẽ chọn phụ thân ở lão hồ Hắc Hùng mạnh như vậy thú trên người, có thể trước không nói phụ cận đây trong núi có hay không những thứ này, cho dù có lời nói, những mảnh thú này một thân huyết khí nồng đậm, hẳn gần đây không phải thân, chớ đừng nhắc tới phụ thân.

Phụ thân với Du Xà trên người, có một cái chỗ tốt, đó chính là Xà Huyết khí không thịnh vượng.

Trên người âm khí rất đủ, đối với Âm Thần cũng không bài xích, hẳn hao phí hương hỏa cũng tương đối ít.

Lần này phụ thân, cố gắng hết sức thuận lợi, thậm chí hẳn chỉ sử dụng một đạo hương hỏa, liền tiến vào Du Xà trong thân thể. Đây là hẳn lần đầu tiên phụ thân đến trên thân động vật, động vật này hay lại là một con rắn.

Vừa tiến vào đến Du Xà trong cơ thể, trước mặt hẳn sắc sở thế giới lập tức thì trở nên giống nhau, bốn phía lập tức biến thành một mảnh tối tăm mờ mịt, bên người thực vật đá đều biến mất, chỉ có một cái không dừng được di động đường ranh.

Bất quá, Phương Hồng lại có thể phân biệt ra được, những thứ này di động, có là chim tước, có là chuột nhỏ, lớn nhất hai cái, chính là Phương Đại Nguyên cùng tiên sinh.

"Nguyên lai Xà Nhân Trung Thế Giới là như vậy." Phương Hồng coi như là mở mang hiểu biết, hẳn vẫn cho là, thiên hạ này toàn bộ động vật thấy cái gì cũng là theo người là như thế.

"Tí tách." Hẳn rưới vào lưỡng đạo hương hỏa, tiến vào Du Xà bên trong thân thể. Chốc lát giữa, Du Xà thân thể bành trướng chừng mấy phút, cái đuôi nhẹ nhàng lắc một cái, nhanh chóng không có vào đến trong bụi cỏ.

Dùng thân rắn thân thể đi, là một loại hết sức kỳ lạ thể nghiệm. Mặc dù không có tứ chi, nhưng là chỉ cần đem bắp thịt có chút một cái co rúc lại, liền có thể lui chạy ra ngoài rất xa.

Hơn nữa, hẳn bởi vì ý nghĩ cường đại, đi giữa, chẳng những không có không chút nào thích ứng cảm giác, phản lại cảm thấy, hẳn trời sinh liền nên như thế.

"Híz-khà zz Hí-zzz." Có lẽ là bởi vì phụ thân ở động vật máu lạnh trong cơ thể duyên cớ, Phương Hồng tâm tình cũng cơ hồ bị áp chế hoàn toàn ở, hẳn bây giờ trở nên vô cùng tỉnh táo, tỉnh táo đến một loại đáng sợ mức độ. Hẳn không dừng được khắc lưỡi, cảm thụ bốn phía động tĩnh.

"Vèo." Hẳn rất nhanh liền đuổi kịp tiên sinh bước chân, chẳng qua là nhẹ nhàng vọt một cái, liền bay lên trời, hướng trên người đối phương rơi đi. "Thứ gì!" Tiên sinh chính đang nhanh chóng leo đường núi, bỗng nhiên giữa, liền cảm ứng được một tia gió âm thanh, theo bản năng liền quay người lại từ.

Ở nơi này một thoáng vậy, hẳn thấy một đôi lạnh giá con người, đang lẳng lặng nhìn hẳn. Vừa nhìn thấy đôi mắt này, tiên sinh trong lòng phảng phất bị triết một chút tự đắc, phía sau đột nhiên sinh ra một tầng mờ mịt.

Cái ánh mắt này rất đáng sợ, hẳn ở nơi này phản lạnh giá phía sau, còn chứng kiến một tia sinh vật có trí khôn mới có ánh sáng. "Nó có trí khôn!" Tiên sinh bị ý nghĩ này của mình cho dọa cho giật mình, một con rắn làm sao có thể có trí khôn, trừ phi... Nó là yêu quái!

Bất quá, lúc này, cũng không cho phép hẳn suy nghĩ nhiều như vậy, bởi vì này cái rắn chính hướng trên mặt hẳn nhào tới. Tiên sinh cũng không thật là một cái tay trời gà không chặt thư sinh, lúc này liền hướng trên đất nhào lên, để cho rắn từ trên đầu của hẳn bay qua.

"Chạy!" Tiên sinh không quay đầu lại, hai tay nắm lên mặt đất một khối nhô ra, hơi nhún chân đạp một cái, lấy càng nhanh chóng độ hướng Yamanaka đi.

"Muốn chạy?" Không lý do, Phương Hồng trong lòng, dâng lên một tia khát máu xung động, khóe miệng cũng là từ từ câu khởi. Nếu như bị người thấy, thật là sẽ hù chết. Đây chính là một con rắn, một con rắn lại cười, vậy còn không kinh khủng sao?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Bối Thủy 1 chiến đấu

"Híz-khà zz Hí-zzz." Phương Hồng ói thề lưỡi, trên người bắp thịt, từng từng một vận động, trong hô hấp, liền giống như là mũi tên nhọn một loại lúi chạy ra ngoài. Tốc độ của hắn rất nhanh, coi như bị người thấy, cũng chỉ là chỉ có thể phát hiện một đạo nhân nhạt hư ảnh mà thôi.

Tiên sinh chạy tốc độ không chậm, nhưng ở Phương Hồng trước mặt, hãy cùng một cái tập tễnh học theo Anh vậy. Đây là Du Xà thân thể, trải qua hương hỏa Gia Trì sau khi, đã xa siêu việt hơn xa nó đồng loại.

"Sa Sa." Tiên sinh sải bước chạy, trong tai không dừng được truyền tới bụi cỏ bị kích thích thanh âm, tim càng phát ra treo lên. Hắn tự nhận là không phải là một người nhất gan người, nhưng vừa mới con rắn kia ánh mắt, thật là hù được hắn.

Bỗng nhiên giữa, hắn bước chân dừng lại, bởi vì hắn phát hiện, con rắn kia chẳng biết lúc nào đã đến trước mặt hắn, chính lạnh lùng nhìn hắn, đồng thời, khóe miệng cũng ở đây QQ bên trên Dương, phảng phất hàm chứa nụ cười.

Cảnh tượng như thế này rất quý dị, người bình thường cũng rất khó tưởng tượng, một con rắn đến tột cùng là thế nào cười. Tiên sinh sau lưng càng lạnh cả người, bị núi gió thổi một cái, chỉ cảm thấy ngay cả tâm cũng lạnh.

Hắn vội vàng chuyển đổi phương hướng, hướng bên kia đi. Nhưng là, con rắn này tốc độ nhanh hơn, trước hắn một bước cản ở trước mặt hắn. Kia trong ánh mắt, mơ hồ còn có mấy phần hài hước.

Tiên sinh liên tiếp biến đổi mấy lần phương vị, nhưng là, vẫn bị con rắn này cho không ngừng theo sát. Vật này tốc độ còn thật nhanh, hắn có lúc, mới vừa bước ra một bước, đối phương liền đã giành trước ở trước mặt chờ.

"Thật là gặp quý." Tiên sinh trong lòng càng tin tưởng, con rắn này là có chính mình trí tuệ.

"Đừng cản ta đường, nếu không ta giết ngươi." Nhìn Phương Đại Nguyên đã từ phía sau càng đuổi càng gần, tiên sinh trong lòng không khỏi lo lắng. Hắn biết, Phương Đại Nguyên thân thủ thật ra thì không yếu, nếu là xoay đánh, hắn chiếm không thượng phong. Hơn nữa, Phương Đại Nguyên còn có hai người trợ giúp, là chân chính giết qua người, một khi hắn không có chạy mất, kia tuyệt đối không có đường sống.

Cho nên, hắn không khỏi càng ngày càng bạo, hướng con rắn này trách mắng nói. Người sợ dã thú, dã thú Tự Nhiên cũng sẽ người phải sợ hãi, đạo lý này, hắn đã biết từ lâu. Cho nên, hắn dự định đem con rắn này dọa cho đi.

"Híz-khà zz Hí-zzz." Phương Hồng le le hơi thở lưỡi, thân thể có chút gãy dựa, ngược lại càng phát ra đến gần tiên sinh. Cái dáng vẻ kia, tựa hồ đang khiêu khích.

"Ta đánh chết ngươi!" Tiên sinh ánh mắt lấp loé không yên, bỗng nhiên giữa, thân thể một phục, liền muốn nhặt lên trên đất một tảng đá, chuẩn bị đem con rắn này đánh chết. Lúc này, bất kể như thế nào, còn là tánh mạng mình trọng yếu, còn lại cũng bất chấp.

"Sa Sa." Nhưng là Phương Hồng tốc độ nhanh hơn, nhẹ nhàng bắn ra, tựa như cùng ở bụi cỏ giữa phi hành một dạng rơi vào đá kia bên cạnh. Cái đuôi nhẹ nhàng hất một cái, đem đá kia đánh bay ra ngoài.

Tiên sinh lúc này, đã bất cứ giá nào, ngược lại đã với con rắn này vạch mặt, dứt khoát quyết tâm liều mạng, đưa tay hướng con rắn này bảy tám phía trên bắt đi. Dù là người thật là cái gì yêu nghiệt, bắt người bảy tám, nhìn người còn có biện pháp gì!

"Ba." Phương Hồng Thần Khu lớn mạnh, ý nghĩ tinh vi, đối phương vừa mới có hành động, chính mình liền kịp phản ứng. Trên người bắp thịt nhanh chóng chính là co rút lại, sau đó kinh lực bùng ra, cái đuôi giống như cây roi tự đắc, hung hăng quất vào tiên sinh trên mu bàn tay.

Một kích này rất nặng, tiên sinh chỉ cảm thấy là một cây Thiết Côn nện ở trên tay hắn, trên mu bàn tay lập tức đỏ một khối, hắn bị đau không dừng được, rên lên một tiếng. Trải qua như vậy một chút, cũng đem hắn thức tỉnh.

Hắn kinh hãi lui về phía sau hai bước, này con quái xà nguy hiểm tính, xa xa ở Phương Đại Nguyên trên. Cùng Phương Đại Nguyên vật lộn, hắn còn có mấy phần chiến thắng hy vọng. Nhưng ở con rắn này trước mặt, hắn căn (cái) vốn không có sức đánh trả.

"Thừa dịp của bọn hắn nhà hai cái người làm không chạy tới, trước giải quyết Phương Đại Nguyên!" Nếu đường này không thông, tiên sinh lập tức liền thay đổi sách lược. Chân chính người thông minh, luôn là sẽ chọn đối với chính mình có lợi phương pháp. Có lẽ quay đầu sau khi, chính mình có thể sẽ chết. Nhưng là không quay đầu lại, tuyệt đối không có đường sống.

Cái ý niệm này đồng thời,

Hắn lập tức xoay người, dọc theo đường núi đi trở về. Cổ nhân đối mặt tuyệt cảnh, đã từng tử chiến đến cùng, hôm nay hắn cũng phải tử chiến đến cùng!

"Tại sao trở về?" Phương Đại Nguyên không nghĩ tới, người này lại đang đi trở về. Chẳng lẽ hắn vừa mới không phải là muốn hướng Yamanaka chạy trốn, mà là dự định đem ta dẫn tới chỗ hẻo lánh, đem ta giết chết?

Bất quá, Phương Đại Nguyên cũng không sợ, mặc dù hắn ở gió xoáy nước Thôn đường tôn xử ưu nhiều năm như vậy, nhưng cũng không có thật mất đi phong mang, nếu bản về thân thủ, hai ba người thanh niên cũng đánh không lại hắn.

Mười mấy năm trước, hắn chính là chỉ một thân một người, ôm tiêu thư xông phá quân lính nặng nề vây quét. Tất cả mọi người đều khi hắn lão mưu thâm toán, cũng không biết hắn võ lực cũng không hề yếu.

Mất thấy tiên sinh càng ngày càng gần, Phương Đại Nguyên ngược lại ngừng bước chân. "Người là người phương nào? Cẩm Y Vệ? Đông Xưởng? Hay lại là cấp trên đám người kia?"

Nhưng là, tiên sinh cũng không nói chuyện, ngược lại bước chân tăng nhanh mấy phần, hướng Phương Đại Nguyên nơi này xông lại. Hắn và Phương Đại Nguyên bất đồng, Phương Đại Nguyên là thời gian kéo dài càng lâu, liền càng có lợi, mà hắn vừa vặn ngược lại, một khi A Tà A Quý chạy tới, hắn liền hoàn toàn không có đường sống.

Phương Đại Nguyên nhìn một cái cái tình huống này, ánh mắt trong nháy mắt ở phía trước mới vào nghề bàn tay cùng trên giấy dừng lại xuống. Kiểm tra bàn tay, chính là nhìn đối phương có hay không tay cầm chủy thủ loại vũ khí ngắn. Kiểm tra giấy, là nhìn trên giấy có hay không dùng thủ đoạn gì. Bởi vì một số người thích ở giấy bên trong xen vào một khối Thiết Phiến hoặc là khám nạm một ít nhỏ bé đinh sắt, một khi không có phòng bị, bị ký đá bên trong, trong nháy mắt là có thể mất sức chiến đấu.

Hắn Phương Đại Nguyên cũng không phải thứ nhất ngày đi ra lẫn lộn, những thứ này Hạ Cửu Lưu thủ đoạn, hắn nhất định là có chút biết. Bất quá cũng còn khá, người này phòng chừng cũng không ngờ rằng sẽ phát sinh hôm nay như vậy sự tình, cũng không có trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng.

Nếu không có những thứ này, vậy hắn cũng có thể buông tay chân ra. Chẳng qua là đáng tiếc, A Tà A Quý không ở bên cạnh hắn, nếu không hắn cũng không cần tự mình xuất thủ. Thiên kim con, cẩn thận dè chừng, hắn Phương Đại Nguyên giá cao nhất giá trị hay là hắn mưu đồ cùng thủ đoạn, nếu như không phải vì Phương Hồng an toàn, hắn cũng sẽ không lấy thân thử hiểm.

Nhìn tiên sinh đi tới, Phương Đại Nguyên cũng đi về phía trước ra mấy bước. Ở đi bộ đồng thời, hai tay của hắn cũng đã có chút dụng ở trước mặt, dùng xem hư hư không chịu lực, một khi đối phương đánh tới, hắn có thể lập tức làm ra phản ứng.

"Uống." Tiên sinh hít một hơi, cả người giơ lên hai cánh tay mở ra, làm bộ hướng Phương Đại Nguyên nơi đó nhào tới. Nếu như ở những địa phương khác, hắn làm như vậy, thuần túy là tìm chết. Bởi vì hai tay mở ra, liền ý nghĩa trước người chỗ trống mở rộng ra, đem toàn thân mình sơ hở cũng bại lộ cho địch nhân, cho dù là biết một chút trang giả bả thức người, cũng sẽ không như thế liên quan (khô).

Nhưng là, tiên sinh vào lúc này làm như thế, cũng là tại tìm chết, bất quá, nhưng là kéo Phương Đại Nguyên cùng chết. Bởi vì nơi này đường núi gấp ghe, một khi hắn đem Phương Đại Nguyên ôm ở, hai người thì sẽ một lên cho cút đi xuống núi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Cút đi xuống núi

Phương Đại Nguyên đồng tử không nhìn được co rút lại, hắn không nghĩ tới, địch nhân sẽ quyết tuyệt như vậy. "Có lẽ, người này thật là cái gì từ sĩ, đem ta dẫn tới đây, là vì giết chết ta. Nhưng là, cũng nói không thông a, nếu là từ sĩ, như thế nào lại có sâu như vậy tâm cơ cùng thủ đoạn? Hơn nữa, từ kỳ trước mặt các loại biểu hiện đến xem, hắn là đọc qua không ít sách, thứ người như vậy lại làm sao có thể trở thành từ sĩ?"

Ở nơi này trong nháy mắt, Phương Đại Nguyên trong lòng trong nháy mắt thoáng qua mấy nỗi nghi hoặc. Từ sĩ bồi dưỡng, hắn là như vậy có biết một, hai. Muốn bồi dưỡng từ sĩ, phải ở người thời thơ ấu, liền không dùng được quán thâu trung thành lý niệm, trừ đi ra ngoài làm nhiệm vụ, nếu không không được cùng người ngoài tiếp xúc. Cũng nghiêm cấm đi học, bởi vì là một cái người một khi đi học, sẽ gặp học biết suy tính, mà một khi học biết suy tính, cũng đã rất khó khăn lại bị chừng khống lấy.

Hắn quan sát tiên sinh trước lời nói, làm việc quy phạm có theo, không chút nào làm bộ cứng nhắc cảm giác, nếu không phải hắn ở trên thư bản phát hiện Thủ Ấn, cũng sẽ không đáp lời lên bên trên nghi ngờ, người như vậy thấy thế nào cũng không giống là từ sĩ. Có thể nếu không phải từ sĩ, như thế nào lại

làm ra đồng quy vu tận cử động?

Hắn không biết là, tiên sinh đây cũng là hành động bất đắc dĩ. Kìa con quái xà thật sự là quá quý dị, nói không chừng đã thành tinh, hẳn tình nguyện cùng Phurong Đại Nguyên liều mạng, cũng không muốn chống lại con rắn này.

Ở trong hô hấp, Phurong Đại Nguyên thoáng qua vô số ý nghĩ, thân thể của hắn cũng lập tức làm ra phản ứng. Lập tức hướng bên cạnh nhường một cái, bất quá, núi này đạo hẹp hòi, hắn coi như hết sức né tránh, có thể tiên sinh nếu như thiết tâm muốn đồng thời kéo hắn đi chết lời nói, hắn cũng tránh cho không cút đi xuống núi kết quả.

Cũng may, tiên sinh chỉ là muốn dọa lui Phurong Đại Nguyên mà thôi, cũng không có thật nẩy sinh từ ý. Chỉ cần còn có cuối cùng một tia còn sống hy vọng, hắn cũng sẽ không đi tới một bước kia.

"Phurong Đại Nguyên, ngươi cút ngay cho ta, không cần đi theo nữa ta, ta không muốn giết ngươi, ngươi cũng không cần buộc ta!" Tiên sinh thanh âm nghe mười phần âm trầm, cũng tràn đầy một loại điên cuồng.

Phurong Đại Nguyên cũng không có nhường ra, chẳng qua là nhìn tiên sinh gương mặt, đang trầm mặc một lát sau khi, đột nhiên trong miệng nghiêm ngặt quát một tiếng, "Chân không quê hương."

Mà tiên sinh giống như là phản xạ có điều kiện một dạng miệng có chút ngáp ngừng một chút, mặc dù rất nhanh kịp phản ứng, nhưng vẫn là bị Phurong Đại Nguyên cho nhìn ra khác thường.

"Ta tưởng là ai? Nguyên lai là cấp trên đám người kia phái tới chỗ, thế nào? Lại bắt đầu không an phận? Nhớ trong tay của ta đồ vật?" Phurong Đại Nguyên cười lạnh một tiếng, hắn lúc trước một mực ở suy đoán người này thân phận, rốt cuộc thuộc về kia một phe thế lực.

Yêu cầu tìm cái vật kia, trừ Đông Xưởng cùng Cẩm Y Vệ, chính là cấp trên đám người kia. Có thể nhìn người này đọc đủ thứ thi thư đáng vẻ, thế nào cũng không quá có thể là Đông Xưởng cùng Cẩm Y Vệ người. Cốt bởi hai cái này thế lực danh tiếng không tốt lắm, Cẩm Y Vệ là võ quan đoàn thể, Đông Xưởng càng là Yên Nhân cầm quyền, chỉ cần là người có học, đều trên cơ bản muốn theo chân bọn họ phải sạch quan hệ. Coi như một ít người có học tự cam đoạ lạc, cùng hai cái này thế lực người thông đồng làm bày, cũng nhất định là ngồi ở vị trí cao, không thể nào tự mình thiệp hiểm.

Nói như vậy, đó chính là hắn cấp trên những người đó có khả năng lớn nhất. Cho nên, hắn liền cố ý kêu lên Chân Ngôn, gạt đối phương xuống. Nhìn đối phương theo bản năng liền muốn nói ra nửa câu sau đáng vẻ, Phurong Đại Nguyên trong lòng liền nắm chắc.

"Đừng nói nhảm, nhanh lên một chút xuống núi, nếu không ta bây giờ liền ôm ngươi cùng chết!" Tiên sinh sắc mặt hết sức khó coi, đều nói Phurong Đại Nguyên giao hoạt như hồ, quả nhiên không giả, vào lúc này, đều tại đầu óc đùa bỡn.

"Ngươi tới giết ta thì? Giết ta, các ngươi liền vĩnh viễn không sẽ có được cái vật kia. Ngươi là chết, một trăm, nhưng là phía sau ngươi người sẽ bỏ qua cho người nhà ngươi sao?" Phurong Đại Nguyên độc định, nếu người này chịu liều chết tới trộm đồ, vậy khẳng định có nhược điểm gì ở trong tay người khác. Nhìn niên kỷ của hắn, này lượng lớn nhất chuỗi, chắc là nhà hắn người.

Hắn này vừa nói, tiên sinh vốn là giống như sương lạnh một loại trên mặt, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười lạnh lùng, "Phurong Đại Nguyên, ngươi là muốn cho ta đầu hàng sao? Hừ hừ, một khi ta đầu dựa vào các ngươi, kia người nhà ta mới có nguy hiểm. Nếu như ta có thể mang theo ngươi cùng chết, cấp trên ngược lại sẽ nhớ ta công lao.

"

"Ngươi xác định là công lao sao? Ta Phurong Đại Nguyên có thể không so được món đồ kia trân quý. Lại nói, phía sau ngươi có người, ta liền không người sao? Ta nếu là chết, cấp trên nhất định sẽ đánh, phía sau ngươi người kia nếu không phải nghĩ (muốn) lưỡng bại câu thương, kia nhất định phải đóng ra người nhà ngươi, sau đó đem xử phạt toàn bộ đẩy tới trên người của ngươi. Như vậy thứ nhất, ngươi cảm thấy ngươi người nhà còn sẽ có kết quả tốt sao?" Phurong Đại Nguyên cũng không phải hảo tương dữ, lúc này mở miệng nói.

"Mặc cho ngươi xảo thiết như hoàng, ta bây giờ đã quản chẳng phải nhiều, nhanh lên một chút cút ngay, nếu không ta liền lôi kéo ngươi cùng chết." Tiên sinh biết Phurong Đại Nguyên người này rất lợi hại, ở trong lòng quyết định chủ ý, đối phương nói thiên hoa loạn trụ, cũng không thể tin.

Hai người ở giảng co, Phurong Hồng lại ngồi không yên. Hắn nguyên bản định, là muốn đem hai người cho xua đuổi xuống núi, nhưng là, nhìn tiên sinh tư thế, rõ ràng chính là muốn kéo cha mình chết chung a.

Mặc dù cha đối với hắn rất nghiêm nghị, cũng thường thường đánh hắn, nhưng là, bây giờ có người ngoài muốn giết hắn cha, hay là để cho hắn cảm thấy có gắng hết sức tức giận.

"Sa Sa. " mắt thấy tiên sinh tâm tình càng ngày càng kích động, Phurong Hồng lúc này cũng không được trể nãi, thân thể nhẹ nhàng lắc một cái, nhanh chóng lui chạy ra ngoài, cái đuôi hung hăng quăng ra, rút ra ở đối phương đầu gối chỗ.

Hắn dùng khí lực rất lớn, cơ hồ là ra tay toàn lực, dưới một kích này đi, tiên sinh liền cảm giác mình đuôi phải đầu tiên là đột nhiên hướng phía trước khê cong, ngay sau đó đau đón một hồi truyền tới, mà cả người hắn liền đặt chân không yên, hướng trước mặt ngã đi.

Nơi này chính là đường núi, mặc dù độ dốc không là rất lớn, chỉ khi nào lăn xuống đi, vậy cũng quá sức, coi như may mắn không chết, cũng phải bị đủ loại đá vụn loạn cây mây cho phải đi cả người là máu.

Hai tay của hắn liều mạng đập nước, này là tất cả người đang mất thăng bằng sau khi bản năng phản ứng. Bất quá, vào lúc này, hắn cũng không quên muốn túm Phương Đại Nguyên một cái. Hắn đã quyết định chú ý, ta rơi không được, cũng phải kéo người chết chung.

Nhưng là, Phương Hồng tốc độ nhanh hơn, bấp thịt cả người co rút lại bắn ra, tựa như cùng mũi tên một loại bắn ra, há to mồm, cắn một cái ở phía trước sinh một cái tay phía trên.

Mặc dù Phương Hồng thật sự phụ thân Du Xà không có độc, nhưng là bởi vì khí lực cực lớn, cắn một cái ở nhân viên bên trên, hay lại là vô cùng đau. Tiên sinh theo bản năng liền đem cánh tay cho co lên tới.

Mà hắn cánh tay này co rút lại, cả người liền giống như trượt lăn một dạng từ trên núi trực tiếp hướng dưới núi lăn qua đi. Con đường núi này mặc dù bị người là cho sửa chữa qua một phen, nhưng là vẫn rất không bằng phẳng, hắn thân thể tại một cái khối nhon phía trên tảng đá không dừng được vạch qua, rất nhanh, môn đó sinh viên áo lót bên trên, tiêu ra máu tích loang lổ.

Nhưng là, hắn lại dùng chính mình một cái tay, gắt gao bắt Du Xà thân thể, tựa hồ muốn dùng chính mình khí lực, đem con rắn này bóp chết.

Hắn thật là hận xuyên thấu qua con yêu xà này, nếu không phải nó, tự mình nói không chừng đã sớm thoát được thăng thiên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Giết người

Phương Đại Nguyên nhìn hết thấy các thứ này, cũng không khỏi có chút sùng sờ. Hắn còn đang suy nghĩ khuyên nhủ thế nào người này đầu rồi, tại sao lại bị rắn cho cắn? Cuối cùng, hắn cũng chỉ được đem chuyện này thuộc về đến vận khí phía trên, xem ra người xui xẻo thời điểm, Thuyết Bất Đắc uống nước lạnh cũng có thể nhét kẻ răng đây.

Một cái như vậy đối thủ khó dây dưa, lại sẽ bởi vì đã rắn tập kích, lăn xuống đường núi, này đến đâu nói rõ lý lẽ đi.

"Bà nội, lại nghĩ (muốn) bóp chết ta, thật may ta chạy nhanh." Mà Phương Hồng, chính là lơ lửng ở giữa không trung, hướng tiên sinh hung hăng phi xuống.

Hắn vừa mới ở cắn tiên sinh một cái thời điểm, cũng bị đối phương cho gắt gao nắm cổ, đồng thời từ trên son đạo lăn xuống đi. Hắn quyết định thật nhanh, từ thân rắn bên trong thoát khỏi. Mặc dù hắn ở phụ thân thời điểm không có cảm giác đau, nhưng là kia trên dưới điên đảo cảm giác cũng không dễ chịu.

Phương Đại Nguyên lúc này dọc theo dưới son đạo đi, này đi qua đường núi người đều biết, lên núi khó khăn, xuống núi càng khó hơn, hơn nữa bốn phía này không có gì bắt đỡ địa phương, Phương Đại Nguyên đi thời gian một nén nhang, mới đi đến dưới núi.

Tiên sinh lúc này đã đã hôn mê, lồng ngực hơi có chút lên xuống, nói rõ hắn còn sống. Ở tại đầu phía sau, có một cái đồng tiền đại vết thương nhỏ, rất rõ ràng, là đụng vào đá gì. Bất quá cũng may, đây là khối độn thạch. Nếu như là bén nhọn gì đá, sợ là hắn bây giờ ngay cả mạng đều không. Ở trên tay hắn, còn quấn một con rắn thi thể, con rắn này đầu đã quất đi xuống, xem bộ dáng là bị người dùng không quen tay sinh bóp chết.

Phương Đại Nguyên nhìn tiên sinh, ánh mắt có chút hiện ra một tia lãnh ý. Hơi suy nghĩ một chút, liền đưa tay ở một bên nhặt lên một tảng đá, hung hăng hướng tiên sinh trên đầu đập tới.

"Phanh." Chẳng qua là lần thứ nhất, tiên sinh đầu liền quất đi xuống một khối, một đạo máu tươi hòa lẫn não tương trực tiếp tóe ra đến, dính Phương Đại Nguyên một thân.

"Nôn." Thấy như vậy một màn, Phương Hồng chỉ cảm thấy thân thể rung một cái, sau đó liền ở một bên nôn ọe, hắn là Thần Khu, cũng không có thật thể, đương nhiên sẽ không nôn ra thứ gì. Nhưng là, một màn này chấn động, đối với hắn mà nói, nhưng là thật thật tại tại.

Giết người sự tình, hắn cũng không phải là không có gặp qua. Ban đầu hắn điều khiển người gây thân thể, chính là bị thôn dân cho đánh chết. Nhưng là người gây Tử Vong, một mặt là trừng phạt đúng tội, mặt khác, tình cảnh cũng sẽ không rất máu tanh.

Hắn là lần đầu tiên như thế trực quan thấy giết người, người giết người hay là hắn cha. Phương Đại Nguyên mặt đầy đập vài chục cái, trên người đã dính không ít vết máu.

"Dám đến ta Phương Đại Nguyên tới nơi này tìm cái gì? Để cho sau lưng người lão già kia tự mình tiến tới lấy." Ở giết người xong sau khi, Phương Đại

Nguyên cũng không hề rời đi, chẳng qua là ngồi ở bên cạnh thi thể, Tinh Tinh chờ đợi trời tối.

Bây giờ mới vừa hoàng hôn, chính là nông dân từ trong đồng ruộng lúc trở về sau khi, nếu là thấy hấn cả người đầy vết máu, phản ngược lại không tiện giải thích. Dứt khoát, chờ đến trời tối lại nói.

Mặc dù bên người nằm một cụ đầu cũng nát xuống thi thể, nhưng là Phương Đại Nguyên căn bản cũng không có để ở trong lòng. Hấn năm đó giết được người đều không ít, đây bất quá là trận chiến nhỏ.

Phương Hồng ở một phen nôn ọe sau khi, đã từ từ thói quen trước mắt máu tanh. Chẳng qua là trong lòng đối với hấn cha, không lý do nhiều hơn một tia sợ hãi. Giết liền người cũng biểu hiện phong khinh vân đạm, quả thật đủ để cho người sợ hãi. Đồng thời, hấn đối với cha thân phận, càng hiếu kỳ hơn.

Tại hấn đang chuẩn bị sống ở chỗ này, chờ cha cùng nhau về nhà thời điểm, hấn ý nghĩ bỗng nhiên động một cái, Thần Khu không dừng được lui về phía sau, chốc lát giữa liền vượt qua mấy dặm khoảng cách, tiến vào trong thân thể của mình.

"Két." Thư phòng cửa bị đẩy ra đến, phương Cừ cùng Tôn An hai người chính cổng lấy sau lưng túi sách, đứng ở nơi đó. Phương Cừ cũng còn khá, chỉ là tò mò đánh giá thư phòng. Mà Tôn An chính là hô đến một cái mặt, tựa hồ ai thiếu hấn 20 đồng tiền như thế.

Chờ đến A Tài A Quý hai người sau khi rời khỏi, hấn một cái xông lại, nắm thật chặt Phương Hồng cổ áo, "Có phải là nguoi hay không! Là nguoi để cho ta tới đi học đúng hay không? Mẹ, chính nguoi chịu khổ coi như, làm gì đem ta lôi vào?"

Tôn An rất tức giận, hấn ban ngày ở trong học đường đi học,

Đã quá đáng thương, buổi tối lại còn muốn đi qua theo Phương Hồng đi học. Vậy hấn là một chút chơi đùa thời gian đều không, này đối với hấn mà nói, không khác nào Thiên Thập.

Nếu như hấn đi học rất có thiên phú, vậy cho dù, nhưng hấn cũng tự biết mình, liền đã biết tài nghệ, liệu chết ngay cả một đồng sinh cũng không thi đậu, buổi tối tới đi học có tác dụng chó gì a. Hấn lúc ấy cũng muốn với hấn Lão Tử tranh cãi mấy câu, mà trả lời hấn, chính là một trận quyền đầu.

Dựa theo hấn Lão Tử lời nói chính là, "Phương lão gia cho nguoi đi đi học, là để mất nguoi, tiểu tử nguoi nếu là không đi, ta đây đánh liền chết nguoi, coi như không con trai này."

Không có cách nào Tôn An sợ đi học, có thể càng sợ hấn Lão Tử quả đấm

"Đừng làm rộn, ngồi ở một bên." Phương Hồng vừa mới trải qua sự tình, đang phiền đầu rồi, kia có tâm tư với hấn ở chỗ này nói bậy. Chẳng qua là đôi tay vỗ một cái, đưa hấn đen móng vuốt cho lộ xuống.

"Ai, Phương Hồng, nguoi nói cho ta rõ" Tôn An nhìn một cái thái độ này, lập tức mất hứng. Chúng ta là tới cùng nguoi đi học, nguoi cái nàng là ý gì?

"Ngân Xuyên, lấy chút ăn tối!" Phương Hồng cũng không để ý hấn, vọt thẳng đến ngoài cửa kêu một tiếng. Ngân Xuyên rất nhanh liền bưng mấy cái cái mâm tới, một mâm là Quế Hoa Cao, một mâm là như ý bánh ngọt, còn có một bàn bột đậu quyền, sau đó còn nói một bình trà xanh.

Những thứ này đều là trước đó chuẩn bị xong, Phương Đại Nguyên biết Tôn An hai người muốn đi qua đi học, đặc biệt để cho Ngân Xuyên làm một ít bánh ngọt.

Lúc này, Tôn An lập tức im lặng, chẳng qua là mặt đầy đòi nhìn cho kỹ Phương Hồng. Phương Cừ lúc này, cũng không quan sát thư phòng, mà là nhìn những thứ này bánh ngọt, không dừng được nuốt nước miếng.

Bọn họ trong ngày thường, muốn ăn điểm mang vị ngọt đồ vật, đây chính là tương đối không dễ dàng, giống như vậy tinh xảo bánh ngọt, bọn họ đòi này cũng chưa từng ăn qua.

"Ăn đi, đừng nói chuyện là được." Phương Hồng hướng hai người phát tay một cái, sau đó nâng cằm lên, ở nơi đó ngẩn người. Hôm nay chuyện phát sinh quá nhiều, hấn có chút tiêu hóa không.

Hấn nhìn tận mắt cha mình ở chỗ này giết người, giết hay lại là với hấn tương đối quen thuộc tiền sinh, chuyện này với hấn tâm thần chấn động là cực lớn. Sâu trong nội tâm hấn, còn có một tia sợ hãi. Hấn giống như là gió xoáy nước trong sông một cái nhỏ con cua, ở trong nước sông có thể giương nanh múa vuốt, nhưng khi hấn biết con sông này liền tiếp một dòng sông lớn thời điểm, liền sẽ trở nên sợ hãi đứng lên.

Mà Tôn An cùng phương Cừ lại không có nhận ra được hấn khác thường, đang hoan hô một tiếng sau khi, liền nắm lên bánh ngọt ăn. Quế Hoa Cao mềm yếu ngon miệng, như ý bánh ngọt ngọt ngào hương vị dính răng, bột đậu quyền mềm mại nhu ngọt ngào, mỗi một chủng cũng không có cùng hương vị. Nếu là ăn quả vật ba liên quan (khô), uống nữa bên trên một hớp lớn trà xanh, chỉ cảm thấy đầy bụng đều là mùi thơm.

Chương 75: Hán Vương Di Khố

Một thẳng đến rất khuya thời điểm, Phương Đại Nguyên mới trở về. Chờ hán về đến nhà thời điểm, Phương Hồng mấy người đã sớm chui vào chăn. Ngần Xuyên bởi vì không biết nội tình, cho nên thật sớm đi nằm ngủ. Mà Phương Hồng chính là ở nằm ở chỗ này giả vờ ngủ, trên thực chất là Thần Khu xuất thể, giám sát đến gió xoáy nước Thôn động tĩnh.

"Nhu thế nào đây? Thiếu gia ngủ sao?" Phương Đại Nguyên ở sau khi về đến nhà, lập tức đem A Tài A Quý hai người gọi, tiến vào trong phòng ngủ.

"Thiếu gia đã ngủ." A Tài gật đầu một cái, nhẹ giọng nói.

"Vậy thì tốt, một hồi hai người các ngươi đi một chuyến chân núi, đem một cỗ thi thể cho xử lý xuống. Ta ở dọc đường đã làm ký hiệu, các ngươi dọc theo ký hiệu đi, lúc trở về, nhớ đem ký hiệu dọn dẹp một chút." Phương Đại Nguyên từ trong tủ quần áo, xuất ra một món quần áo sạch, đối ở trên người mình.

"Ừ." Hai người gật đầu một cái, sau đó lập tức móc ra môn. Cũng không có mang đèn lồng, liền nhờ ánh trăng, liền hướng chân núi nơi nào đấy.

Ở tại bọn hán sau khi đi, Phương Đại Nguyên liền thổi tắt cây nến, nằm ở trên giường, không lâu, liền truyền tới tiếng ngáy nhỏ nhẹ.

Phương Hồng cũng đem mình ý nghĩ từ cha nhà cho lui ra ngoài, Thần Khu đi tới phúc trong đất. Tại hán thổ địa bên trong miếu, đứng một cái ngây ngô ngây ngốc bán trong suốt hư ảnh. Cái này hư ảnh, chính là tiên sinh kia bộ dáng, chẳng qua là mặt mũi có chút màu chàm, mà trong đôi mắt cũng xen lẫn một tia Xích Hồng.

"Lại có mạnh như vậy chấp niệm, một lúc sau, sợ là được (phải) hóa thành ác quỷ." Phương Hồng đánh giá tiên sinh hồn phách, làm bầm lâu bầu nói.

Thông thường mà nói, người sau khi chết, hồn phách sẽ ở lại chết đi địa phương nửa ngày. Ở nơi này nửa ngày bên trong, nếu như có quỷ sai tới, sẽ đem mang vào địa phủ. Nếu như không có, như vậy hồn phách thì sẽ tiêu tán ở bên trong trời đất.

Cũng có một loại tình huống đặc biệt, nếu là một người ở trước khi chết, gặp cực lớn thống khổ hoặc là bị kỳ oan thời điểm, sẽ hóa thành chấp niệm, làm cho mình hồn phách trở nên cứng cáp hơn, coi như không có quỷ sai tới, cũng có thể giữ vững bảy ngày.

Ở nơi này trong bảy ngày thời gian, nếu là có thể nuốt đến đủ sinh linh tinh khí, là có thể tiến một bước lớn mạnh, cuối cùng thậm chí có cơ hội hóa thành ác quỷ.

Đương nhiên, thành ác quỷ, cũng không có nghĩa là là có thể muốn làm gì thì làm. Thật là chuyện tiểu lâm, Phương Hồng một cái như vậy Thổ Địa Thần, đứng đắn bị sắc phong Thần Linh cũng khắp nơi bị bó tay, hướng chỉ một cái ác quỷ.

Cho nên, trừ chiến loạn mùa màng, phần lớn thời điểm, ác quỷ cũng không tiện lẫn lộn, chỉ có thể ở Yamanaka khi dễ lạc đàn tiểu hình dã thú hoặc là thân thể yếu đuối người.

"Bất quá, người là không có cơ hội trở thành ác quỷ, ngược lại có thể trở thành ta quỷ sai." Phương Hồng vòng quanh tiên sinh hồn phách đi một vòng, hết sức hài lòng nói.

Cái này hồn phách bên trong, hàm chứa cường đại chấp niệm, nếu như hóa thành quỷ sai, ắt phải cực kỳ ngưng tụ, lực lượng cũng muốn vượt qua xa bình thường quỷ sai. Mấu chốt nhất là, hán muốn thông qua tiên sinh tới hiểu một chút cùng cha của hán có liên quan sự tình.

"Sắc." Đang lúc nói chuyện, tay phải hán cũng làm kiếm chỉ, ở phía trước sinh cái trán một chút. Trong cơ thể hán, trong nháy mắt liền biến mất năm mươi đạo hương hỏa, rưới vào đối phương hồn phách bên trong.

Trong thoáng chốc, một món màu đen tạo lệ phục, xuất hiện ở tiên sinh trên thân thể, hán một tay cầm Giới Xích, một tay cầm ống khóa, thân thể so với lão Tử chú muốn khôi ngô một vòng, nhìn qua uy thế mười phần.

"Tiểu Lâm Trí Viễn, cảm tạ Đại lão gia ân tái tạo." Tiên sinh thành quỷ sai sau khi, lập tức hai đầu gối quỳ xuống đất, cho Phương Hồng hành đại lễ, mười phần cung kính nói.

"Ngươi gọi thế nào lâm Trí Viễn? Không phải là kêu Trương Văn Ngạn sao?" Phương Hồng hơi nghi hoặc một chút, hán không biết lâm Trí Viễn giả mạo Trương Văn Ngạn sự tình, vì vậy mới có này hỏi một chút.

"Đại lão gia cho bầm, tại hạ vốn tên gọi lâm Trí Viễn, chẳng qua là bị người phái, giả mạo Trương Văn Ngạn tới nơi đây dạy học. Sau bởi vì các loại nguyên nhân, làm người giết chết." Lâm Trí Viễn không dám lừa thần linh, liền như nói thật đạo.

"Nguyên lai là như vậy a, vậy ta hỏi ngươi một chuyện, Phương Đại Nguyên là người phương nào? Ngươi tới nơi này lại vừa là muốn làm cái gì?" Đối với lâm Trí Viễn thân phận,

Phuong Hồng không có chút nào cảm thấy hứng thú, so ra mà nói, hẳn càng muốn biết Phuong Đại Nguyên lai lịch.

"Phuong Đại Nguyên là Bạch Liên Giáo ở miền thành phân đàn Đàn Chủ, thuộc về Tà gia phái nào. Từ mười năm trước bắt đầu, hẳn liền ẩn cư ở gió xoáy nước trong thôn, ta tới đây, là vì tìm Hán Vương Di Khố bản đồ." Lâm Trí Viễn tuần tự đem sự tình nói thẳng ra.

"chờ một chút, Bạch Liên Giáo là cái gì? Còn có Hán Vương Di Khố vậy là cái gì?" Phuong Hồng từ nhỏ đến lớn, ngay cả huyện thành đều không đi qua mấy lần, Lâm Trí Viễn nói đồ vật hẳn căn bản là nghe không hiểu.

"Bạch Liên Giáo chính là là cứu nghèo khổ trăm họ mà sáng lập một cái giáo môn, thờ phượng vô sinh mẹ già, Miroku (Phật Di Lặc) cùng Minh Tôn, nhập giáo người, bất luận già trẻ, đều là huynh đệ tỷ muội. Mà Hán Vương Di Khố, chính là ẩn núp Hán Vương tài sản địa phương. Năm đó chiến tranh thất lợi, Hán Vương vốn nghĩ xuất ra tài sản, Đông Sơn tái khởi, lại với Bà Dương Hồ bên trên trung lưu tên bỏ mình. Ở tại trước khi lâm chung, lưu lại Hán Vương Di Khố bản đồ." Lâm Trí Viễn kiên nhẫn cho Phuong Hồng giải thích một lần.

Phuong Hồng nghe có chút chóng mặt, nhưng cuối cùng đại thể minh bạch một ít chuyện. Hẳn đối với Bạch Liên Giáo không nghĩ như thế nào pháp, nhưng này Hán Vương Di Khố, lại để cho hắn tiểu trái tim bịch bịch nhảy loạn.

"Ho khan khục... Hán Vương di trong kho chắc có không ít vàng bạc tài bảo đi." Hắn ở trong lòng lặng lẽ nghĩ đến, cái bản đồ này nếu như ngay tại cha trong tay lời nói, kia chỉ cần mình bắt vào tay, không không, không cần bắt vào tay, chỉ cần nhìn một lần là được. Đến lúc đó tìm một cơ hội đem tài bảo lấy ra, vậy không liền phát đại tài?

"Nếu đã lưu lại bản đồ, tại sao đến bây giờ còn không có lấy ra?" Phuong Hồng không biết Hán Vương là ai, nhưng dự đoán hẳn không phải là bây giờ người. Cho nên, hắn lập tức nghĩ đến một cái rất vấn đề nghiêm trọng.

"Ta đây không được rõ lắm, bắt quá, ban đầu Hán Vương thân thuộc đầu hàng sau khi, cũng bị nghiêm mật giám thị, không chừng có cơ hội lấy ra bảo tàng đi." Đối với lúc ấy tình huống, Lâm Trí Viễn cũng không thể nào rõ ràng, dù sao, hắn thân phận và địa vị còn tiếp xúc không tới những thứ kia.

"Quản hắn khi gió tại sao không có lấy ra đâu rồi, ngược lại những vàng bạc này tài bảo đều phải thuộc về ta." Phuong Hồng nhưng là Tiểu Tài Mê, ngay cả một 20 đồng tiền cũng có thể với hảo huynh đệ trở mặt, huống chi là đối mặt một cái Đại Bảo Tàng đây. Hẳn hẳn không được bây giờ tìm được bảo tàng, sau đó cả đời cũng qua hoa thiên tử địa sinh hoạt.

Nhưng là, sau đó một khắc, khóe miệng của hắn nụ cười liền cứng đờ. Bởi vì hắn nghĩ đến một cái cực kỳ trọng yếu vấn đề, hẳn là Thổ Địa Thần, rồi đi thôn, trên căn bản một người trắng hắn là có thể quật ngã hắn. Muốn một cái người đi đào bảo tàng, kia trên căn bản là nói vớ vẩn.

"Không được! Ta nhất định phải đào bảo tàng!" Phuong Hồng vào giờ khắc này, trong ánh mắt, dâng lên một đạo lửa cháy hừng hực. Ai nói hắn không biết đi lên tới, kia là vô dụng đối phương pháp, người nêu là thả một nhóm bạc trước mặt hắn, hẳn ngay cả một Trạng Nguyên cũng có thể cho người thi trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Là phát tài!

Lâm Trí Viễn dĩ nhiên không biết Phuong Hồng xấu xa tiểu tâm tư, nếu không, hẳn khẳng định đối với sẽ cả kinh liền xuống ba cũng rớt xuống, chẳng lẽ nói, đầu năm nay thần linh liền này đức hạnh?

Ở Phuong Hồng biết bên trong, một cái thần linh, muốn rời khỏi chính mình đất quản hạt mà không tổn thương thần lực, có hai loại biện pháp, một là trở thành du thần, người mang giám sát chức vụ, có thể khắp nơi rong ruổi. Cái thứ 2, chính là lấy được cấp trên sắc lệnh, có sắc lệnh, cũng có thể đến những địa phương khác đi.

Nhưng là, bây giờ bày ở trước mặt hắn hai con đường này, mỗi cái cũng không thể thực hiện được, ít nhất tạm thời không thể thực hiện được. Này con đường thứ nhất, yêu cầu hẳn đề cao mình Thần Chức, bắt quá, hẳn đến bây giờ còn không biết như thế nào tăng lên chính mình chức quan đây. Hơn nữa, coi như hắn thành du thần, cũng chỉ có thể ở dài Ninh Huyền trong phạm vi tuần du.

Về phần lấy được cấp trên sắc lệnh, ngược lại là có thể mở rộng xuất hành phạm vi. Có thể máu chó là, hẳn là đã con đường xuất thân, hẳn cũng không biết mình cấp trên là ai, đi nơi nào làm sắc lệnh a.

Chẳng qua là, điểm khó khăn này là có thể ngăn cản bước chân hắn sao? Không thể! Tuyệt đối không thể! Nếu như một cái Đại Bảo Tàng thả ở trước

mặt hấn, mà hấn lại không có được lời nói, hấn sẽ điên mất.

"Xem ra phải tìm cơ hội đi tranh dài Ninh Huyền, tìm một chút Thành Hoàng ở đâu, sau đó cùng hấn kéo lập quan hệ. Ủ, có muốn hay không mua chút lễ phẩm mang theo đây? Nhiều quà thì không bị trách chứ sao." Phương Hồng tâm lý bắt đầu mưu đồ đứng lên, chỉ cần có thể lấy được cấp trên sắc lệnh, sau đó sẽ nhờ bản đồ, là có thể đi đào bảo tàng.

Đi thẳng quan con đường này, là không cần nhớ. Nếu là thẳng quan dễ dàng như vậy, hấn tiền nhậm, cũng sẽ không ngày ngày ở hốt bản bên trong cầu nhàu.

Phương Hồng một đêm này, trên căn bản liền không thể nào ngủ. Lập đi lập lại đang suy nghĩ đào bảo tàng sự tình, nếu không phải hấn đã thành Thần chỉ, tình lực dồi dào, bảo quản trên mặt sẽ treo hai cái thật to vành mắt đen.

Ngày thứ hai thời điểm, hấn vẫn nằm ở chỗ này, đang suy tư nếu là mình đào được bảo tàng làm như thế nào hoa. Nhưng toàn bộ gió xoáy nước Thôn, lại không bình tĩnh như vậy.

Bởi vì... Học đường tiên sinh mất tích.

Ngay từ đầu, thôn nhân còn tưởng rằng tiên sinh là có chuyện gì gấp đi về nhà, có thể phái người đi tìm sau khi, phát hiện tiên sinh cửa nhà vẫn khóa, nói rõ hấn cũng không trở về nhà, hoặc là sau khi về nhà lại rời đi.

"Thật tốt người làm sao lại chưa? Các người ai cuối cùng thấy tiên sinh?" Phương Chi cùng chân mây có chút nhần lên, tiên sinh là người có học

Nếu như ở tại bọn hấn trong thôn xảy ra ngoài ý muốn, đó cũng coi là là một chuyện phiến toái.

"Hấn là ta cuối cùng thấy hấn, hôm qua hấn tan học sau khi, đến nhà ta đến xem sách. Bất quá nửa đường tựa hồ có chuyện gì, liền vội vàng rời đi. Ta lúc ấy còn đuổi theo tới, bất quá, hấn đi quá nhanh, ta không có đuổi kịp." Lúc này, Phương Đại Nguyên đứng ra, mở miệng nói.

Hấn không có đối với chuyện này mặt nói dối, bởi vì ngày hôm qua hấn đuổi theo tiên sinh, mặc dù thấy người tương đối ít, nhưng cũng không thể nói không có. Nếu như hấn che che giấu giấu, ngược lại chọc người hoài nghi.

"Ồ? Kia có thấy hay không tiên sinh hướng nơi nào đi?" Phương Chi cùng gật đầu một cái, tiếp tục hỏi.

"Tựa hồ là hướng học đường đi, bất quá nửa đường thật giống như hướng bắc, tựa hồ hướng chân núi nơi nào đây." Phương Đại Nguyên thoáng suy tính một chút, sau đó mới có chút không xác định nói.

"Đi chân núi? Tiên sinh đi chân núi làm gì? Kia trong trên căn bản là một mảnh đất hoang, buổi chiều thời điểm nói không chừng còn sẽ có nguy hiểm." Phương Chi cùng càng là nghi ngờ, nếu như Phương Đại Nguyên không có nói láo lời nói, tiên sinh kia cử chỉ này không khỏi quá quái dị.

"Không bằng như vậy đi, chúng ta phái người đi trên núi tìm kiếm một phen, hoặc Hứa Tiên Sinh bị vây ở trên núi." Phương Đại Nguyên nắm chính mình râu, trên mặt cũng lộ ra chút nóng nảy thần sắc.

"Được, ta đây phải đi tổ chức khỏe mạnh trẻ trung." Bấy giờ tiên sinh không rõ tung tích, có lẽ thật đúng là ở trên núi, nếu là trễ nãi lâu, sợ là sẽ phải xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

"Chúng ta đây có muốn hay không đi huyện thành báo cho biết một chút mình Phủ, dù sao tiên sinh là thân phận tú tài, liên quan trọng đại." Phương Đại Nguyên tiếp tục đề nghị nói, hấn biểu hiện càng để lâu vô cùng.

Người khác đối với hấn hoài nghi liền càng ít.

"Cái này ngược lại không dùng, tiên sinh nếu là thật xảy ra ngoài ý muốn, trở lên báo cáo cũng không muộn, chúng ta hay là trước phái người đi ra ngoài tìm đi." Phương Chi cùng trực tiếp cự tuyệt Phương Đại Nguyên đề nghị, đầu năm nay, loại chuyện này, có thể lừa gạt liền lừa gạt tiếp. Một khi cùng huyện nha người bên trong đánh lên qua lại, bất kể người chiếm không chiếm lý, người cũng phải tốn kém không ít, ai đây tiền đều không phải là gió lớn thổi tới, bỗng dưng đưa cho người khác, hấn tất nhiên không thể nào tình nguyện.

"Tốt lắm, trong dài tổ chức một chút đi, những thứ này khỏe mạnh trẻ trung ngộ công phí dùng, ta Phương Đại Nguyên ra." Phương Đại Nguyên cười cười, hấn đã sớm ngờ tới Phương Chi cùng sẽ nói như vậy, ở gật đầu một cái sau khi, liền đảm nhiệm nhiều việc nói.

Trong thôn khỏe mạnh trẻ trung, đều là các nhà trụ cột, nếu là đem thời gian tiêu phí ở trên cao núi lục soát người phía trên, vậy khẳng định muốn trễ nãi bận rộn làm ruộng thời gian. Mặc dù không cho ngộ công phí, thôn nhân cũng sẽ không nói cái gì, nhưng chung quy làm như vậy, khó tránh khỏi sẽ chọc tới một ít câu oán hận.

"Như thế, ta đây liền thay bọn họ cảm ơn Phương lão gia." Hấn phụ trách xuất lực, có người phụ trách bỏ tiền, cái này tự nhiên là không thể tốt hơn nữa sự tình. Phương Đại Nguyên mặc dù chỉ là một cái Giáp Trưởng, trên danh nghĩa chỉ có thể quản lý mười nhà, nhưng là bởi vì nhà hấn có tiền nhất, trong thôn địa vị rất siêu nhiên, bất kỳ nhất nhậm trong dài đều phải đáp lời khách khí.

"Trong dài nghiêm trọng, ta Phương Đại Nguyên cũng là trong thôn một phần tử, đây là hấn làm." Phương Đại Nguyên biểu hiện cực kỳ khiêm tốn, cố gắng hết sức khách khí khoát khoát tay.

Rất nhanh, trong dài liên tổ chức hơn ba mươi khỏe mạnh trẻ trung, từng cái nghe sau khi phân phó, liền hướng phía bắc trên núi tìm kiếm đi qua. Ngọn núi này tên là thuộc về Nhạn núi, kỳ Yamanaka đang lúc cao, hai bên hẹp, hình như một cái thiên nga cánh, đem gió xoáy nước Thôn phía bắc cùng mặt tây bộ phận địa phương cho che đỡ.

Mặc dù danh tự này khen ngợi nghe, nhưng là núi này trên thực chất rất là hoang vu, dưới chân là một mảnh rừng rậm, trên núi cũng không thiếu Độc Trùng dã thú, người bình thường không phải là cần phải, rất ít hướng núi đi lên.

Và lại, núi này mặc dù không cao, nhưng là diện tích lại vô cùng sự rộng lớn, muốn đến bên trong tìm kiếm một người, tựa như cùng mò kim đáy biển. Trong thôn phải hơn ba mươi người lên núi, căn bản là không làm nên chuyện gì.

Bất quá, có thể hay không tìm được người là một chuyện, nhưng ít ra thái độ này phải làm tốt. Đại Minh Triều đối với người có học cực kỳ coi trọng, nếu là bị ngoại nhân biết bọn họ đối mặt tiên sinh mất tích mà thờ ơ không động lòng, danh tiếng đó liền hỏng, sau này làm sao có người nguyện ý tới nơi này dạy học.

Hơn ba mươi người ở trên núi liên tiếp tìm ba ngày, có thể tìm địa phương, trên căn bản tìm khắp một lần, có thể ngay cả cái bóng người cũng không có. Ngược lại thì một cái khỏe mạnh trẻ trung, trong lúc vô tình gặp heo rừng, thiếu chút nữa đem mệnh ném ở nơi nào.

Không có cách nào này kéo dài nữa, cũng không phải là một đầu, Phương Chi cùng chỉ đành phải đem khỏe mạnh trẻ trung cho triệu hồi. Nay cũng ba ngày, nếu như còn không tìm được, tiên sinh kia hoặc là sẽ không ở trên núi, có lẽ đã trải qua xảy ra ngoài ý muốn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Vào thành

Ở lại kéo vài ngày sau, Phương Chi cũng không có cách nào. Nay cũng năm sáu ngày, coi như người không có chết, vậy cũng nên báo cáo một cái mất tích. Nếu như là gió xoáy nước Thôn người địa phương, hẳn còn có thể đem chuyện này đề xuất. Nhưng tiên sinh dù sao cũng là một người tú tài, đây là không có thể lừa gạt, cũng không gạt được.

"Đại Nguyên, theo ta đi một chuyến trong thành, ta đến mình Phủ nơi đó báo bị xuống." Ngày này sáng sớm, Phương Chi cùng liền tới đến Phương phủ, đem Phương Đại Nguyên gọi ra. Một người tú tài ở thôn xóm bọn họ trong mất tích, chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ. Chủ yếu vẫn là nhìn mình Phủ khẩu vị như thế nào.

Nếu này mình Phủ Đại lão gia khẩu vị không lớn, bọn họ khiến cho nhiều chút bạc, chuyện này cũng coi là đi qua. Trương Văn Ngạn chỉ là một tú tài, còn chỉ là phụ sinh, trên căn bản không có đi lên hy vọng, chỉ cần qua một trận, mọi người là có thể đem chuyện này quên. Nhưng nếu Đại lão gia khẩu vị quá lớn, vậy bọn họ gió xoáy nước Thôn sợ là cho ra ra máu. Người nếu là tiền cho ít, Đại lão gia một cái mất hứng, phát hạ lời nói đi, có người nào còn dám rồi đến thôn bọn họ trong dạy học?

Nhưng là, bất kể như thế nào, đem Phương Đại Nguyên mang theo chung quy không sai. Nếu như có yêu cầu khiến cho tiền bạc địa phương, cũng tốt giúp đỡ một phen.

"Ai, ta đây cũng làm người ta thu thập xe ngựa." Phương Đại Nguyên gật đầu một cái, đối với Phương Chi cùng dự định, hẳn là như vậy lòng biết rõ. Bất quá, hẳn cũng không có bất kỳ không thích tâm tình. Người là bị giết, tiền này cũng không thể để cho trong thôn mọc đi.

Rất nhanh, một chiếc xe ngựa liền thu thập được, A Tài A Quý ngồi ở phía trước, đem xe lái đến phương cửa phủ.

"Trong dài, mời." Phương Đại Nguyên có chút để cho mở một cái thân vị, giờ tay lên hướng về phía Phương Chi cùng nói. Phương Chi cùng gật đầu một cái, cũng không có khiêm nhượng, liền tiến vào trong xe.

Phương Đại Nguyên theo sát phía sau, cũng lên xe. Ngay tại xe cần phải chạy thời điểm, Phương Hồng từ cạnh cửa lóe lên đến, "Cha, ta cũng phải vào thành!"

Hắn chính là chờ vào thành với Thành Hoàng lão gia kéo lập quan hệ đầu rồi, tranh thủ đem sắc lệnh đoạt tới tay. Mấy ngày nay vẫn luôn là thế nào vào thành mà rầu rĩ, bây giờ xem như tìm tới cơ hội.

"Nghịch ngợm, ta vào thành là có đại sự, người đi theo làm gì?" Phương Đại Nguyên vén rèm xe lên, hướng về phía Phương Hồng trách mắng nói. Mà Phương Hồng nghe lời này, không nhịn được co rụt đầu lại, cha mấy ngày trước giết người sự tình, nhưng là bị hắn nhìn rõ rõ ràng ràng, bây giờ vẫn có chút vẫn còn sợ hãi.

Nhưng là, đối với bảo tàng khát vọng, để cho hấn rất mau đem này chút sợ hãi cho đề xuống. Đùa, nếu để cho hấn không chiếm được cái này bảo tàng, hấn tình nguyện đi chết.

"Ta chính là muốn đi xem, này cũng đến mấy năm không hề rời đi thôn." Phương Hồng đem đầu ngẩng lên đến, lấy can đảm nói.

Phương Đại Nguyên đang định tiếp tục rầy, nhưng Phương Chi cùng lại ngăn lại hấn, "Này đại trưởng phu chỉ ở bốn phương, há có thể hữu với trong thôn, ra đi xem xét các mặt của xã hội cũng là được, lại nói, có A Tài A Quý chiếu cố đến, có thể xảy ra chuyện gì."

Trong dài lời nói, Phương Đại Nguyên vẫn là phải coi trọng, nếu Phương Chi cùng đều như vậy nói, hấn biểu hiện trên mặt cũng hòa hoãn một ít.

"Nếu trong dài thay người nói chuyện, người liền lên đây đi. Nhưng là vào thành, không cho phép người cho ta chạy loạn, cũng không thể theo ta làm loạn." Phương Đại Nguyên đem rèm xe đề xuống, lạnh rên một tiếng nói.

"Yes Sir." Phương Hồng mặt lộ vẻ vui mừng, hai bước liền trèo lên xe, cũng không tiến vào buồng xe, an vị ở A Tài A Quý trung gian. Hấn lại không ngóc, vào buồng xe, đối mặt hấn cha kia mặt đen, không bắt hấn cho cách ứng chết a.

"Vèo." Hấn mới vừa mới vừa ngồi vững, một đạo màu vàng bóng dáng, liền từ dưới đất vọt một cái tới, rơi vào trong lòng ngực của hấn, nhưng là cái kia da vàng từ. Da vàng từ thật chặt quấn ở Phương Hồng trên cánh tay, sợ bị vứt bỏ.

"Giá." A Quý cầm trong tay roi run lên, ở trong không khí nổ tung một đạo tiếng vang, sau đó hất một cái giây cương, kéo xe lão Mã liền bước đi tới.

Buồng xe ở trên cao xuống lác lác một lúc sau, liền bị tha duệ, dọc theo trong thôn đường mòn, hướng huyện thành phương hướng đi. Mà đang đi ra thôn kia một thoáng vậy, bỗng nhiên một loại mãnh liệt cảm giác suy yếu, xuất hiện ở Phương Hồng trong lòng.

Loại cảm giác này,

Để cho hấn cảm thấy cố gắng hết sức khủng hoảng, giống như là một người bình thường, bị người chặt đứt tứ chi, chọc mù hai mắt, cắt đứt đầu lưỡi, độc điếu lỗ tai. Hấn Thần Khu, cũng bị thật chặt phong tỏa ở trong người, cũng không còn cách nào tùy ý nhảy ra.

Đây là hấn đạt được thân vị sau khi, lần đầu tiên rời đi thôn, loại cảm giác này để cho hấn thật không dễ chịu. Dĩ nhiên, thật may hấn là người sống thành Thần, nếu như hấn chân chính Âm Thần, tự tiện rời đi chính mình đất quán hạt, hiện tại đang sợ là ngay cả Thần Khu đều phải giải tán không ít.

"Thành Hoàng Đại lão gia a, người có thể nhất định phải đem sắc lệnh cho ta a, nếu không ta tự vô pháp bảo tàng." Phương Hồng cố nén này chút bất an cảm giác, trong lòng yên lặng lẩm bẩm.

Gió xoáy nước Thôn cùng dài Ninh Huyền giữa cách có hai mươi trong, xe ngựa này tốc độ lại không thích, ước chừng đi một cái nửa canh giờ, mới đuổi đến nơi đó. Đoàn người là buổi sáng lên đường, tới đây, chênh lệch thời gian không nhiều cũng là xế trưa.

"A Tài A Quý, hai người các người đem ngựa cho tháo xuống, Uy điểm rom cò. Phương Hồng, người liền theo A Tài A Quý bọn họ, buổi tối ta qua tới tìm các người." Phương Đại Nguyên bọn họ còn có chính sự phải làm, ở sau khi vào thành, liền dặn dò nói đạo.

Phương Hồng đem ngực chụp đùng đùng vang, bảo đảm chính mình tuyệt không gây họa, Phương Đại Nguyên mới với Phương Chi cùng lên, hướng huyện nha phương hướng đi.

Phương gia ở trong huyện thành, cũng có mười mấy cửa hàng. A Tài A Quý hai người đưa xe ngựa cho ngừng ở một gian cửa hàng gạo chính giữa, rất nhanh, chương quỹ liền dẫn hai cái tiểu nhị, bắt đầu cho xe ngựa tháo ra đứng lên.

"Thiếu gia, trong lúc này trưa không biết ngài muốn tới, này thức ăn có chút đơn sơ, mong thứ tội." Căn này cửa hàng gạo chương quỹ họ Triệu, ước chừng chừng bốn mươi tuổi tuổi tác, ở Phương Hồng trước mặt, vẫn luôn là cúi người gật đầu.

Phương Hồng có chút thụ sủng nhược kinh, hấn ở trong thôn, cũng không này đãi ngộ. Cha đối với hấn Hoàn Mi Lân con mắt, thôn nhân đối với hấn e sợ cho tránh không kịp, dù là Ngân Xuyên, cũng bởi vì đầu quá chết, không để cho hấn cảm thụ qua mấy phần thiếu gia uy phong.

"Không đơn sơ, không đơn sơ, đã rất tốt." Phương Hồng nhìn này tràn đầy thức ăn, vội vàng khoát khoát tay nói. Cái bàn này thức ăn, đều là Triệu chương quỹ từ huyện thành tới Đại Từ Lâu bên trong đặt, coi như mùi vị không thể so với Ngân Xuyên làm tốt hơn chỗ nào, nhưng là bàn về tính xảo trình độ, vậy coi như vượt qua xa.

Nhất là cái này món ăn chính Quế Hoa vịt quay, là đem ngay ngắn một cái chỉ ngỗng, ở tại phần đuôi mở một cái lỗ, đem nội tạng lấy ra, sau đó đem đã nướng chín heo sữa thịt hòa lẫn Quế Hoa, hồi hương, quế bì nhét vào. Làm xong hết thấy các thứ này sau khi, lại phải đem toàn bộ ngỗng dùng tài liệu rượu cùng đại nước tương ngâm dưa muối, ở nhập vị sau khi, bỏ vào trong lò tiêu hỏa khảo chế.

Ra lò sau khi vịt quay, mùi thơm cũng không rõ ràng, nhìn bỗng dưng không có gì lạ. Nhưng là, làm dùng tiêu dao đem ngỗng bụng xé ra sau khi, đậm đà mùi hoa quế cùng heo sữa thịt, liền sẽ liệu mạng hướng người trong lỗ mũi rót vào, dù là đủ loại thật xa, cũng có thể ngửi được.

Món ăn này còn có một cái chỗ tốt, kia chính là có thể giữ ấm. Nói thí dụ như, nhà ai từ trong từ lâu gọi thức ăn, vạn dọc theo đường đi trì hoãn, khẳng định thức ăn liền lạnh. Nhưng món ăn này không sợ, chính là qua nửa giờ, ngỗng trong bụng đồ vật, cũng có thể giữ ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Thành Hoàng Miếu

"Đến đến, thiếu gia, ta cho ngài kẹp một khối heo sữa thịt." Triệu chương quý đem vịt quay bụng cho cắt, từng cục nướng vàng óng ánh heo sữa thịt, từ bên trong lăn xuống. Hắn dùng đũa kẹp một khối, đặt ở Phuong Hồng trong chén.

Những thứ này heo sữa thịt cắt rất lớn, mỗi một khối đều có to bằng nắm đấm trẻ con, thịt nạc khản thực, thịt béo trơn mềm, da heo bị nướng khét tiêu, nhìn liền cố gắng hết sức mê người.

Phuong Hồng hưng hăng hít một hơi trong không khí tràn ngập Quế Hoa cùng nướng mùi thịt, sau đó đem khối này thịt cho nhét vào trong miệng. Thịt này vừa tiến vào miệng, một cái tương trầm hòa lẫn dầu mỡ tươi mới mùi thơm, liền ở trong miệng hắn nổ lên.

Heo sữa thịt vốn là đặc biệt non, ở vịt quay trong bụng muộn một lần sau khi, mùi này càng mềm mại nhu. Nhưng cùng lúc, bởi vì thịt heo bị khảo chế qua, còn kèm theo tô hương cùng mùi khét.

Mà Quế Hoa mùi vị, có thể rất hữu hiệu loại trừ thịt tinh cùng dầu mỡ, toàn thể tăng lên thịt này khẩu vị.

Phuong Hồng ở trong miệng nhai hai cái sau khi, liền lần nữa kẹp một khối heo sữa quay thịt, ăn ngón nghiêng.

"Thiếu gia, ngài lại nếm thử một chút này canh." Triệu chương quý nhìn Phuong Hồng ăn vui vẻ, lại cảm ngưỡng lên, bới cho hắn một chén mùi thơm nức mũi cá bạc canh.

Cá bạc canh là dùng lão cháo gà coi như đáy đoán thêm bột vào canh mà thành, bên trong tá có chân giò hun khói tia (to), đậu hủ tia (to), sợi gừng. Dĩ nhiên, coi như cá bạc canh, này Tiểu Ngân cá có thể ít không.

Tinh tế uống công, bất quá dài khoảng một tác Tiểu Ngân cá, chìm ở bán trong suốt canh trong súp. Cầm cái muỗng nhẹ nhàng một múc, còn có thể kéo ra một đạo tế ty tới. Nhẹ nhàng uống một cái, tron nhãn, mùi thơm, các loại khẩu vị ở trong miệng xuôi ngược. Đem vừa mới ăn khối lớn thịt heo chút dầu mỡ, hoàn toàn cho xua tan.

Bữa cơm này, Phuong Hồng ăn nửa giờ, bất quá may là như vậy, này cũng không thiếu thức ăn không có ăn xong, cái này làm cho hắn trong lòng không khỏi thâm kêu đáng tiếc. Chờ mình trở về thôn sau khi, rất khó ăn đến vật như vậy.

Bất quá, nếu để cho hắn cứ như vậy ở nơi này, hắn nhất định là không vui. Rồi đi gió xoáy nước Thôn sau khi, loại này cảm giác suy yếu thấy, cũng không dễ chịu. Mặc dù thân thể của hắn hay lại là vẫn cùng người bình thường như thế, nhưng so với trước đây, kia chênh lệch quá lớn.

"Triệu chương quý, này dài Ninh Huyền Thành Hoàng Miếu ở đâu, ta nghĩ rằng đi qua nhìn một chút." Phuong Hồng sờ bụng một cái, bụng lên bên cạnh một chén trà xanh, đang ở súc miệng.

"Này Thành Hoàng Miếu a, ở Thành Đông đầu đầu rồi, nếu là thiếu gia muốn đi xem, một hồi ta sẽ để cho tiểu nhị dẫn ngài đi qua." Triệu chương quý ngồi ở Phuong Hồng bên cạnh trên ghế, cười ha hả nói.

"Tốt lắm, thay ta đi đặt mua một ít cung phẩm nhang đèn, ta buổi chiều đi liền đi dạo một vòng." Phuong Hồng gật đầu một cái, trong lòng suy nghĩ, nếu muốn với chính mình cấp trên kéo quan hệ tốt, kia lễ vật nhất định là ít không.

Thông thường mà nói, này phạm nhân cung phụng đồ vật, Thần Linh là hưởng chưa dùng tới. Bọn họ dù sao chẳng qua là Âm Thần, là một đoàn Huyền Chi Hựu Huyền ý chí, thế tục đồ vật bọn họ dĩ nhiên dùng không. Coi như Thành Dương thần, có thực chất, nhưng này Phạm Trần tế phẩm đối với bọn họ mà nói, cũng là tạp chất, càng thì không cách nào ăn.

Nhưng là, sử dụng tế phẩm sau khi, sẽ sinh ra càng nhiều hương hóa, đối với thần chỉ có được lớn hơn ích lợi. Đây cũng là tại sao, vây quanh Thần Linh sẽ có rất nhiều ăn mừng ngày lễ, bởi vì ở nơi này dạng trong ngày lễ, không chỉ biết có số lớn người cung phụng, cũng sẽ có không ít tế phẩm, đối với (đúng) Thần Linh trợ giúp quá lớn.

Phuong Hồng cũng không biết, chính hắn một thuộc hạ tế bái cấp trên có thể hay không sinh ra hương hóa, nhưng là, lễ này tiết khẳng định phải đến toàn bộ. Nếu không, vạn nhất Thành Hoàng Đại lão gia một cái mất hứng, không cho mình sắc lệnh, đây chẳng phải là khóc đều không đất khóc đi.

Lễ nhiều không chỉ có người không trách, này thần cũng không trách.

"Đây cũng là đơn giản, Phương gia cửa hàng gạo bên cạnh không xa, chính là tiệm nhang đèn, ta để cho người chuẩn bị một chút liền vâng." Bởi vì không phải là cái gì nặng Đại Tể Tự thời điểm, tể phẩm cái gì, vẫn là rất chuẩn bị cẩn thận.

Triệu chương quỹ hiệu suất rất nhanh, chẳng qua là gần nửa canh giờ công phu, đồ vật cũng đã chuẩn bị xong. Trừ một ít nhang đèn nén hương cùng với chút trái cây ra,

Còn có một chỉ đại đầu heo, nhìn qua tốn kém không ít.

"Đến, hai người các ngươi, đem mấy thứ gánh, theo thiếu gia đi một chuyến Thành Hoàng Miếu." Hắn còn gọi hai cái tiểu nhị, để cho bọn họ đem mấy thứ cho gánh.

"Triệu chương quỹ, ngươi thật đúng là người tốt, ta trở về để cho cha cho ngươi phòng tiền." Phương Hồng nhìn Triệu chương quỹ bận rộn bóng người, tâm lý có chút làm rung động, liền mở miệng nói.

"Như thế, vậy liền cảm ơn thiếu gia." Triệu chương quỹ cười ha ha, hướng Phương Hồng chấp tay một cái, lại tiếp tục lu bù lên.

Phương Hồng phải đi Thành Hoàng Miếu, Triệu chương quỹ bởi vì phải trông coi cửa hàng, liền chưa cùng đến, chẳng qua là để cho hai cái tiểu nhị đi theo. A Tài A Quý vì bảo vệ Phương Hồng an toàn, cũng đồng thời theo tới.

Dài Ninh Huyện bởi vì có một cái la đường sông, lui tới khách thương không ít, cho nên, con đường này sửa cực kỳ rộng rãi bằng phẳng, ước chừng có rộng hai trượng, người đi đường qua lại không dứt, vừa bên trên cũng không thiếu lái buôn đang mua đi, vô cùng náo nhiệt.

Phương Hồng thật thành lữ nhà quê vào thành, dọc theo đường đi vừa đi vừa nghỉ, bất kỳ vật gì cũng có thể đưa tới hắn hiểu kỳ. Bọn họ gió xoáy nước Thôn cũng liền trăm mấy chục nhà, người ngoài cũng rất ít tới, quanh năm suốt tháng, tới đa cũng liền gặp phải mấy cái người bán hàng rong.

"Ai, nơi đó có nhiều người như vậy, có phải hay không chính là Thành Hoàng Miếu?" Ở Thành Đông đầu, Phương Hồng thấy một ngôi miếu, không dừng được có người ở ra ra vào vào, hắn theo bản năng liền muốn hướng bên trong chạy.

"Ai ai, thiếu gia, sai sai, đây là Văn Miếu, không phải là Thành Hoàng Miếu." Hai cái tiểu nhị có chút dờ khóc dờ cười, vội vàng đem Phương Hồng cho kéo.

Phương Hồng lúc này mới chú ý tới, ở giữa sân đứng thẳng là một mặc áo bào rộng lão giả tượng đá, nhìn dáng dấp rõ ràng không phải là Thành Hoàng. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, ở đền miếu cửa trên tấm bảng, viết "Văn Miếu" hai chữ.

"Nguyên lai nơi này là Văn Miếu a, Văn Miếu cung phụng cái gì thần? Sao Văn khúc?" Phương Hồng không thể nào trải qua thành, suy nghĩ nếu là đền miếu, ở trong đó phụng thờ cung phụng là trông coi thiên hạ văn vận Thần Linh.

"Thiếu gia nói đùa, này Văn Miếu cung phụng là Khổng Thánh Nhân cùng còn lại mấy vị Nho Gia thánh nhân, sao Văn khúc có chính mình đền miếu." Một cái tiểu nhị đến gần mấy bước, lấy lòng nói.

"Đó không phải là Khổng Miếu mà, tên gì Văn Miếu." Phương Hồng mới chợt hiểu ra, ở tại bọn hắn hương lý, cũng quản Văn Miếu kêu Khổng Miếu, Thuyết Văn Miếu bọn họ phản nhưng không biết.

Tên này tính toán cũng không biết nói cái gì, cũng chỉ có thể ở một bên cười khan.

"Đi, chúng ta đi Thành Hoàng Miếu." Phương Hồng lại không Khảo Thủ Công Danh, Tự Nhiên không cần đi Văn Miếu tế bái. Lại nói, coi như người có học, cũng đều thích đi lạy Thành Hoàng.

Bởi vì này liên quan đến một cái chuyên nghiệp đối khẩu vấn đề, Thành Hoàng là thần, hắn phụ trách lắng nghe Tín Đồ cầu nguyện, sau đó cho che chở. Nhưng Khổng Thánh Nhân thì bất đồng, Khổng Thánh Nhân ngay cả mình cũng đối với (đúng) quý thần xa lánh, ngươi để cho Khổng Thánh Nhân che chở ngươi, kia không phải mình hướng trên hòng sùng vọng chứ sao.

Cho nên, người có học lạy Thành Hoàng hoặc là sao Văn khúc là tâm có sở cầu. Tế bái Khổng Thánh Nhân, đó thuần túy là biểu đạt chính mình sùng kính tình. Một là Tư, một là công, này không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Thành Hoàng không ở nhà

Văn Miếu cùng Thành Hoàng Miếu cách nhau không xa, cơ bản cũng liền cách nửa đường phố khoảng cách. Nay Văn Miếu phụ cận, đã đầy đủ phồn hoa, có thể với Thành Hoàng Miếu vừa so sánh với, vậy thì còn thiếu rất nhiều nhìn.

Tin đồn khai quốc Thái Tổ chính là ở thổ địa trong miếu ra đời, cho nên đối với Thổ Địa Thần cấp trên phá lệ tôn trọng. Chờ hán sau khi lên ngôi, đại Phong Thiên xuống Thành Hoàng, khiến cho Thành Hoàng Miếu hương hỏa cực kỳ cường thịnh.

Tòa thành này hoàng Miếu sửa chữa cực kỳ to lớn, cao hơn một trượng Chu cửa lớn màu đỏ hướng hai bên mở ra. Ngưỡng cửa xây dựng cực cao, dù là người trưởng thành, cũng phải cao giờ chân lên, mới có thể nhảy tới.

Ở Thành Hoàng Miếu cửa, bày không ít hàng vỉa hè, đại đa số là bán nhang đèn nén hương loại, cũng có bán thức ăn, tiếng rao hàng không ngừng, vô cùng náo nhiệt.

"Thành Hoàng Miếu." Phương Hồng nhìn trên tấm bảng kia thiếp vàng ba chữ to, bỗng nhiên có chút chột dạ, hán đất đai này thần vị phải đến không giải thích được, vạn nhất Thành Hoàng Đại lão gia không thừa nhận hán, đem hán thần vị cho tước đoạt làm sao bây giờ?

Cái ý nghĩ này vừa xuất hiện, hán có một loại nhanh chân chạy dự định. Nhưng là, vừa nghĩ tới Hán Vương di trong kho vô số bảo bối, Phương Hồng điểm này khiếp nhược lòng, lập tức liền không còn sót lại chút gì.

Không chiếm được bảo tàng, ta tình nguyện không thích đáng đất đai này thần!

"Tới a, đem đồ vật cho ta mang, cẩn thận một chút, khác (đừng) dập đầu đến đụng." Hán nhìn Thành Hoàng Miếu đại môn, đem mình quần áo cho sửa sang một chút, sau đó mặt đầy nghiêm nghị hướng về phía hai cái tiểu nhị phân phó nói.

Sau khi nói xong, liền một người một ngựa, hướng Thành Hoàng Miếu chính giữa đi.

"Coi quẻ lạc~, vị thiếu gia này, có muốn hay không coi là một quẻ? Miễn phí coi quẻ." Phương Hồng tới lúc gấp rút hóa hòa hướng Thành Hoàng Miếu trong hướng đầu rồi, vừa lúc đó, một cái mặt tam giác, treo mũi nhọn lông mi, trên mặt còn có một cái đại nốt ruồi đạo nhân đưa tay ngăn lại hán.

"Không tính là, đi ra." Hán có thể vội vã lấy lòng Thành Hoàng Đại lão gia đầu rồi, nào có lòng rồi rảnh nghĩ coi quẻ, trực tiếp đem người đạo nhân này cho đẩy ra.

"Ai ai ai, vị thiếu gia này không nên gấp gáp, ta Lư Đại mắt Đoán Mệnh vài chục năm, cũng chưa có không cho phép. Như vậy, ta coi cho ngươi một quẻ, ngược lại coi quẻ cũng không cần tiền, thiếu gia cần gì phải không thử một lần?" Đạo nhân cũng không để ý, chẳng qua là kéo hán tay áo, ha ha cười nói.

Đây là hán quen dùng bộ sách võ thuật, coi quẻ không cần tiền, nhưng là biết quẻ liền muốn tiền.

"A Tài A Quý..." Phương Hồng đang định để cho người đem người đạo nhân này cho đuổi đi, bỗng nhiên giữa, hán nghĩ tới đây là Thành Hoàng Miếu, vạn nhất đem chính mình cấp trên cho quấy rối, vậy thì xong đời. Vì vậy, hán lời đến khóe miệng, lại nhìn được.

"Được, ngươi coi là." Hán cố nén đem đối với (đúng) trên mặt chữ điền nốt ruồi cho kéo xuống tới xung động, đứng tại chỗ, có chút hung tợn mở miệng nói.

"Đến, vị thiếu gia này rút ra cái ký, trùng mục tiêu hết thấy, tự có định số, này rút được cái gì ký, đều là mệnh trong nhất định." Lư Đại mắt giống như là ảo thuật như thế, từ phía sau móc ra một cái Ống đựng quẻ thăm, đưa cho Phương Hồng.

Phương Hồng không có rung ký, chẳng qua là thuận tay từ bên trong rút ra một cây tăm trúc. Hán trước sinh trong mộng đọc không ít sách, này trên cây thăm bằng trúc viết chữ hán vẫn nhận biết."Nguyệt Chiếu Thiên Thư tinh nơi kỳ, chột tao mây mù lại hôn mê. Yên tâm kỳ đợi mây mù tán, lúc này sửa đổi tốt thi triển."

Bất quá, hán cũng chỉ là nhận biết mà thôi, thơ này vẫn bên trong thoải mái nghĩ, hán vẫn không tìm được manh mối.

"Việc lớn không tốt a, đây là hạ hạ ký nốt, vị thiếu gia này, ta tới giải thích cho ngươi một chút trong này ý tứ." Lư Đại mắt nhìn một cái Phương Hồng trong tay quẻ văn, đột nhiên trên mặt cả kinh thất sắc, thanh âm cũng giương cao mấy phần.

"thật tốt, coi quẻ hoàn thành, ngươi có thể đi, không cần tiền đúng không, đây là tự ngươi nói." Phương Hồng ngáp một cái, sau đó khoát khoát tay, hướng trong đại điện đi.

"Ây..." Lư Đại mắt lập tức liền sùng sờ, chuyện gì xảy ra? Người này thế nào không theo bộ sách võ thuật xuất bài. Tại chính mình nói ra việc lớn không tốt sau khi, hán không phải là hán lập tức rất kinh hoàng hỏi mình nơi nào việc lớn không tốt sao?

Nhưng là, hán còn chưa kịp kéo Phương Hồng, liền bị A Tài A Quý hai người chặn lại. Nhìn một cái hai người kia vóc người cao lớn như vậy,

Lư Đại mắt dùng sức nuốt một chút phun nước miếng, sau đó yên lặng lui qua một bên. Hào hán không ăn thua thiệt trước mắt, hán không phải là hảo hán, càng không thể ăn thua thiệt trước mắt.

"Ai, vị công tử này, đến, miễn phí coi quẻ, coi là một quẻ đi." Trong lòng thầm mắng mấy câu sau khi, Luru Đại mắt ngay lập tức sẽ dời đi mục tiêu, mặt tươi cười đi tới một cái khác công tử ca bên người.

...

Đoàn người sau khi đi vào, liền đem cung phẩm đều giao cho ông từ. Sau đó ông từ liền đem một ít dưa và trái cây giả bộ bàn, sau đó đem đại đầu heo đặt ở bàn thờ ngay chính giữa.

Những thứ này cung phẩm, là không thể để cho người tùy tiện sắp xếp, nếu không tùy tiện mang đến người là có thể hướng bàn thờ bên trên bỏ vào thứ kia, kia bàn thờ còn không chất như ngọn núi nhỏ.

Ở Công Phẩm dọn xong sau khi, ông từ liền chuyển một cái bồ đoàn tới, đặt ở Phương Hồng trước mặt. Phương Hồng trực tiếp quỳ xuống phía trên bồ đoàn, cung cung kính kính cho Thành Hoàng Đại lão gia dập đầu một cái đầu.

"Gió xoay nước Thôn mới nhậm chức Thổ Địa Thần Phương Hồng, bá kiến Thành Hoàng đại nhân." Hần Thần Khu bị trói buộc ở trong người, không ra được, hần chỉ đành phải đem chính mình ý nghĩ hướng tượng nấn phía trên diên đưa tới, nhưng là, cái này tượng nấn, một chút thần quang cũng không có, hầy cùng phổ thông bùn nát gỗ độc nhất vô nhị.

"Thành Hoàng đại nhân, có ở đó hay không?" Phương Hồng lần nữa hướng Thành Hoàng thi lễ một cái, nhưng là, chỗ ngồi này tượng nấn hay lại là một chút phản ứng cũng không có.

"Chẳng lẽ Thành Hoàng đại nhân không ở nhà? Không nên a, Thành Hoàng cũng không thể tùy tiện rời đi đất quán hạt đi." Hần không khỏi sinh ra vẻ nghi hoặc, chẳng qua là hần bây giờ không cách nào Thần Khu xuất khiếu, không thể tiến vào Thành Hoàng lão gia đất lạnh, không đứng vậy không dùng tại trong miếu kêu Thành Hoàng.

Mặt đầy kêu nhiều lần, Thành Hoàng Đại lão gia vẫn là không có phản ứng đến hần, cái này làm cho Phương Hồng có chút hậm hực. Phải làm sao mới ổn đây a, Thành Hoàng không ở nhà, vậy hần tìm ai tới đạo kia sắc lệnh?

Ánh mắt hần liếc chung quanh đến, bỗng nhiên giữa, thấy ở Thành Hoàng Đại lão gia hai bên, mỗi người đứng một cái hơi nhỏ một chút tượng nấn, nhất cá diện sắc đỏ thắm, trong tay cầm sách cùng bút. Một con khác mặt mũi ngăm đen, người khoác khôi giáp, gươm trong tay cương tiên.

"Phán Quan đại nhân, có ở đó hay không?" Phương Hồng trên mặt vui mừng. Thành Hoàng không ở nhà, xử quan lão gia ở nhà cũng giống như vậy, trước với phán quan kéo quan hệ tốt, sau đó thay mình ở Thành Hoàng trước mặt nói tốt vài câu, hiệu quả phòng chừng cũng không kém.

Chẳng qua là, hai vị phán quan cũng không có phản ứng đến hần, như cũ hùng dũng oai vệ khí thế bùng bùng đáng vẻ, hai mắt nhìn bằng nửa con mắt, nhìn thế gian nóng lạnh biến hóa.

"Ho khan khục..." Phương Hồng có chút lúng túng, chẳng lẽ phán quan cũng không ở nhà? Bà nội, trong thành làm quan cũng nhẹ nhàng như vậy sao? Chủ quan cùng tá quan đều không ở. Đang chờ dài một tiếng sau khi, hần đưa ánh mắt đem thả ở bên cạnh bốn cái quỳ sai phía trên.

Mặc dù hần chỉ là cái Cửu Phẩm Thổ Địa Thần, có thể nói thế nào cũng là quan, chẳng lẽ muốn hần buông xuống da mặt đi cầu mấy cái này quỳ sai?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Đều là bộ sách võ thuật!

Nhưng là, làm hần nghĩ tới Hán Vương di trong kho bảo tàng, đột nhiên tinh thần chấn động, mẹ, mặt mũi có thể đáng giá mấy đồng tiền, có thể đào được bảo tàng mới là tối chuyện trọng yếu.

"Mấy vị quỳ sai đại ca, ăn cơm không?" Phương Hồng trên mặt chất đầy nụ cười, ý nghĩ ở mấy cái quỳ sai trên người quét tới quét lui, tràn đầy lấy lòng ý. Nhưng là, sau đó một khắc sau khi, hần mặt liền suy sụp.

"Không thể nào, chẳng lẽ ngay cả quỳ sai cũng không ở nhà? Các người trong thành cứ như vậy làm quan sao? Ta nói tiền nhậm thổ địa thế nào luôn nghĩ thăng quan đầu rồi, nguyên lai còn có chỗ tốt này." Phương Hồng thầm mắng một tiếng, sau đó giận dữ đứng dậy.

"Vị công tử này, ta cho người giải độc một chút này quái tượng ý tứ, đây là mây mù che Nguyệt chi giống, mọi việc không thành công thủ cụ vậy. Nói

cách khác, công tử các ngài đạo buồn hung, dân số có tai, nếu không phải kịp thời phá, sợ rằng có Tai Kiếp muốn phát sinh a." Luru Đại mắt đang ở nghiêm trang với một người mặc sinh viên áo lót người tuổi trẻ vừa nói chuyện.

"Cái gì? Thật sẽ có tai nạn?" Nghe lời này một cái, người trẻ tuổi này sắc mặt lập tức thì trở nên, bắt lại Luru Đại mắt cánh tay, thanh âm gia tăng mấy phần.

"Chớ vội chớ vội, này Tai Kiếp chính là thiên định, nhân lực khó vì phạm a. Mặc dù lão đạo ta có chút đạo hạnh, nhưng sợ là cũng phải hao tổn nhiều chút tuổi thọ." Luru Đại mắt một cái tay ung dung thông thả sờ lên cằm, một cái tay khác chính là lạng lẽ so với sờ.

"Nói mau, có gì giải cứu phương pháp." Người trẻ tuổi này thoáng cái liền công khai, từ trong ngực lấy ra một xâu tiền, một cái nhét vào Luru Đại mắt trong tay.

"Những thứ này là tiền đặt cọc, nếu là kiếp nạn có thể phá, tại hạ còn có hậu báo." Người tuổi trẻ cố gắng hết sức nóng nảy, hẳn không thiếu tiền, xuất thủ Tự Nhiên phóng khoáng.

Luru Đại mắt nhẹ nhàng khẽ vấp trong tay đồng tiền, trong lòng liền nắm chắc. Hẳn một loại đều là căn cứ người khác kinh tế năng lực chịu đựng muốn giá, nếu là người này chỉ chịu cho một mười văn tám văn, vậy hẳn giải quyết kiếp nạn, tối đa cũng sẽ thấy muốn một mấy chục văn. Dưới mắt người này ra tay một cái liền cho một xâu tiền, vậy khẳng định của cái phong phú, không hãm hại cái mười mấy xâu tiền, vậy thì có lỗi với hẳn thân phận này.

Đây cũng không phải hẳn đối với (đúng) nghèo khổ người có cái gì lòng thương hại, mà là hẳn biết một cái đạo lý, rất nhiều người mà tính quẻ, phần nhiều là cầu một cái an lòng, nếu là tiền quẻ quá đắt, những người đó khẳng định quay đầu bước đi.

"Công tử Tai Kiếp như lửa, sợ là muốn dính lú người nhà đi." Luru Đại mắt quan sát liếc mắt người trẻ tuổi này, sau đó cố gắng hết sức đốc định mở miệng nói.

Chơi hẳn môn nghề này, chú trọng là bộ sách võ thuật. Dưới bình thường tình huống, không bệnh không tai nạn, ai sẽ hướng Thành Hoàng Miếu nơi này chạy? Cho nên, nói cách khác, có thể đi tới nơi này, trên căn bản là gặp phải khó khăn. Người nói hẳn có Tai Kiếp, kia tám chín phần mười có thể đoán đúng. Mà có Tai Kiếp, cũng không thể chỉ một mình người có việc gì, nhất định phải dính lú đến người nhà. Trừ phi người là Thiên Sát Cô Tinh, cái gì thân thích bạn tốt cũng không có.

"Quả là như thế, ta đây nên ứng đối ra sao?" Người tuổi trẻ con mắt có chút sáng lên, cái này coi quẻ thật có có chút tài năng, chính mình gây chuyện tình, sợ là thật sẽ ảnh hưởng đến cha.

"Chuyện này a... Ai, khó khăn nột, công tử Mệnh Tinh đại động, nhất định là có tiểu nhân quấy phá, này một khi bộc phát ra, Tai Kiếp sẽ giống như ngọn lửa cuốn, dính dấp sợ là sẽ phải rất lớn." Luru Đại mắt tay vuốt cằm râu, chân mày sắp mặt nhăn thành một đống. Chẳng qua là, hẳn căn bản không nói giải quyết phương pháp, chỉ nói sự tình khó giải quyết.

"Nhanh lên một chút, khác (đừng) mà kỹ, đây là cho người." Người tuổi trẻ lần nữa xuất ra một xâu tiền, ném cho Luru Đại mắt.

"Mạng này ngôi sao đại động, khẳng định phải nghĩ biện pháp ổn định Mệnh Tinh..." Luru Đại mắt thấy hóa hầu có chút không sai biệt lắm, nếu là thật đem vị gia này chọc gấp, vậy mình ngay cả nửa đồng tiền cũng không chiếm được.

"Bà nội, lão giả lừa đảo này lại bắt đầu gạt người." Trùng hợp lúc này, Phương Hồng từ Thành Hoàng Miếu bên trong đi ra. Tâm tình của hẳn có chút không được, nhìn Luru Đại mắt ở nơi này gạt người, liền không khỏi bĩu môi một cái, đích nói thảm một câu.

Liền Luru Đại mắt bộ kia, mù mịt người khác tạm được, nghĩ (muốn) lừa gạt Phương Hồng có thể một chút cũng không có cửa. Người này thần hồn vẫn đục không rõ, cùng nhục thân dính liền đồng thời, căn bản cũng không có một chút linh quang.

Phải nói dạng này người có thể tính mệnh, đánh chết Phương Hồng cũng không được.

Mặc dù hẳn chỉ là một nửa thùng nước Thổ Địa Thần, nhưng dầu gì cũng là một vị thần, một ít thông thường vẫn biết. Ngay cả Thần Linh cũng chỉ có đến Đế Quân kia cả cấp bậc, mới có thể theo dõi thiên cơ, một phạm nhân, há có thể suy đoán vận mệnh?

Phương Hồng thanh âm nói chuyện không lớn, người trẻ tuổi này không có nghe được, nhưng là Luru Đại mắt bởi vì dựa vào tương đối gần, ngược lại nghe rõ ràng ràng.

Nghe lời này, Luru Đại mắt chắc chắn sẽ không cao hứng. Hẳn tự nhận là không phải là một cái lòng dạ rộng rãi người, bị một cái trẻ em như vậy giễu cợt, trong lòng cũng hơi có chút căm tức. Bất quá, hẳn vào nam ra bắc nhiều năm như vậy, việc trải qua bao nhiêu sóng gió, hẳn mặc dù tâm lý không vui, nhưng trên mặt lại không chút nào biểu hiện ra.

"Muốn ổn định Mệnh Tinh, Tự Nhiên yêu cầu tránh trước tiểu nhân, mà nghĩ (muốn) phải tránh tiểu nhân, vậy cũng chỉ có thể sử dụng Man Thiên Chi Thuật, khiến người khác thay thế, đem tiểu nhân gây trở ngại đối tượng chuyển tới trên người người khác." Luru Đại mắt bóp bóp ngón tay, làm bộ làm tịch một phen, sau đó mới mặt đầy nghiêm nghị nói.

"Cho người thay thế qua? Kia nên như thế nào làm việc?" Người trẻ tuổi này cũng không phải là cái gì hiền lành, nghe một chút có cái gì có thể tránh tai phương pháp, con mắt lập tức chính là sáng lên.

"Ta giúp công tử trắc coi một cái, nhìn có hay không có người mạng cùng công tử tương hợp. Chỉ cần công tử từ trên đầu người kia lấy được mười cọng

tóc, sau đó ta làm tiếp pháp, liền có thể đem mối họa cho đời đi." Luru Đại mắt nắm chính mình cảm râu, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

"Thật tốt, người nhanh lên một chút trắc toán." Người tuổi trẻ hiển nhiên có chút không kịp chờ đợi, gần đây mấy ngày nay, hắn có thể bị sự kiện kia hành hạ quá sức, hắn còn không có dám đem sự tình với hắn Lão Từ nói, nếu không sợ là ngay cả chân cũng có thể cắt đứt.

Luru Đại mắt không chút hoang mang từ phía sau lấy ra một cái la bàn, ở la trên bàn, có một cái cây kim chỉ, lúc này cái này cây kim chỉ chính tại trái phải loạn chuyển đến,

Tay phải hắn cũng làm kim chỉ, bỗng nhiên hướng la trên bàn hư hư chỉ một cái, cái đó chuyển động không ngừng cây kim chỉ, lập tức vững vàng dừng lại, nhìn cổ gắng hết sức Thần Dị.

Nhìn thấy một màn này, người trẻ tuổi này đối với (đúng) Luru Đại mắt lòng tin cũng là tăng nhiều, gương mặt nhìn La Bàn.

"Thiên Địa Vô Cực, Càn Khôn Tá Pháp, pháp do tâm sinh, sinh sôi không ngừng. Thái Ất Thiên Tôn, cấp cấp như luật lệnh." Luru Đại mắt kim chỉ có ở đây không ở huy động, hắn muốn tìm người, lại đọc phải là hộ thân chú, ngược lại người ngoài cũng nghe không hiểu, hắn thì tùy hồ suu đứng lên.

Hắn đang trù yểu ngữ vừa ra, La Bàn cây kim chỉ lần nữa động, đang chuyển động mấy vòng mấy lúc sau, đột nhiên dừng lại, mà kim chỉ nam phương hướng, nhưng là đối diện Phương Hồng.

"Người này mạng cùng công tử rất giống nhau, nếu là đem tai họa chuyển qua trên người hắn, công tử mới họa lập biết." Luru Đại mắt thấy Phương Hồng rồi đi bóng lưng, cổ gắng hết sức đốc định nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Mâu thuẫn

"Chỉ cần rút đến người này tóc đi liền, đúng không." Người tuổi trẻ cũng nhìn Phương Hồng bóng lưng, con mắt nhỏ hơi nheo lại. Người thiếu niên trước mắt này mặc dù quần áo phẩm chất tạm được, nhưng kiểu đã rất già, rất rõ ràng là nông thôn đến thô tài chủ. Lấy thân phận của hắn, ngược lại không cần đem thứ người như vậy coi ra gì.

"Được, người chờ ta ở đây một hồi." Hắn cũng không quay đầu lại, liền hướng Phương Hồng nơi đó đi tới. "Công tử, nhớ, là mười cọng tóc, tốt nhất là hoàn chỉnh không ngừng." Tại hắn trước khi đi, Luru Đại mắt còn dặn dò một câu.

"Yên tâm đi." Người tuổi trẻ trực tiếp khoát khoát tay, lòng tin mười phần, ở dài ninh trong huyện thành, dám không nể mặt hắn người, còn thật không có mấy người.

"Hắc hắc, tiểu tử, người cũng dám nói ta là tên lường gạt, ta Luru Đại mắt vào nam ra bắc nhiều năm như vậy, còn có thể sợ người sao." Trên tay hắn, lẳng lẽ đem một cái tinh xảo túi tiền cho thu.

Hắn mặc dù chỉ là cái coi quẻ đạo nhân, nhưng dù là một ít đạt quan quý nhân, đối với hắn cũng phải khách khí, kia nông thôn thô tài chủ là cái thái gì, xứng sao nói hắn? Chỉ cần hắn đúng dịp thì diệu kế, là có thể cho tiểu tử này một bài học.

Luru Đại mắt Đoán Mệnh phương diện không có bán lãnh thật sự gì, nhưng này một đôi mắt xem người nhưng là độc rất. Liền hắn vừa mới lác lư người tuổi trẻ kia, mặc dù trên người không có phi kim đá ngân, nhưng trên người Cổ nhân nhật lẳng nhân khí thế, trong nhà nhất định có người là làm quan, ở nơi này dài Ninh Huyền thành thân phận không thấp, dùng đề làm đạo sư, đó là không thể tốt hơn nữa.

Giống như vậy người, muốn người khác đồ vật, chỉ có hai loại phương pháp, một cái mạnh mẽ bắt lấy, một là bỏ tiền. Nếu như là mạnh mẽ bắt lấy lời nói, kia thô tài chủ nhất định sẽ phản kháng. Nếu như bỏ tiền lời nói, hắc hắc, Luru Đại mắt sờ một cái bên hông mình túi tiền, không có tiền thì như thế nào bỏ tiền? Đến vẫn phải là chơi đùa mạnh mẽ bắt lấy một bộ này.

Về phần mình sẽ hay không ở sau chuyện này gặp phải trả thù, vậy hắn là hoàn toàn không cần lo lắng. Hắn Đoán Mệnh nhiều năm như vậy, thật chẳng lẽ là hắn phương pháp hữu hiệu, có thể phá Tai Kiếp sao? Dĩ nhiên không phải, đó là bởi vì hắn chưa bao giờ sẽ ở một chỗ ngây ngô siêu (vượt qua) qua thời gian một tháng, các loại (chờ) tái giá nhà phát hiện hắn là tên lường gạt, nghĩ (muốn) tìm hắn để gây sự, hắn sớm liền chạy mất dạng.

Cho nên, coi như người tuổi trẻ kia quay đầu phát hiện có cái gì không đúng, hắn cũng sớm liền rời đi nơi này.

"Tiểu tử kia, cho người nhất quán tiền, người bán ta mười cọng tóc, như thế nào đây?" Phương Hồng chính dọc theo Thành Hoàng Miếu cửa nấc thang đi

xuống, bỗng nhiên giữa, một người từ phía sau gọi mình lại, mà nói lên giao dịch, để cho hắn có chút sừng sốt một chút.

Mười cọng tóc nhất quán tiền? Còn có chuyện tốt bực này? Mặc dù người có học nói thân thể gì lông da thụ cha mẫu loại, nhưng là chỉ cần người chạy đến đường lớn bên trên hô to một tiếng mười cọng tóc nhất quán tiền, bảo quản người vừa tới có thể đem nhà người cho mua được phá sản.

Đùa, bên trong kinh thành thái giám số lượng cũng sắp có mười vạn người, bán vài cọng tóc tính là gì. Nhất quán tiền là khái niệm gì, đó chính là một ngàn văn, đầu năm nay, một cân thịt heo cũng mới 20 văn không tới.

"Người là nói thật? Người cũng không nên gạt ta?" Phương Hồng cũng không phải người ngu, có chút không tin trên đời sẽ có tốt như vậy sự tình sẽ rơi vào trên đầu mình. Nếu quả thật mười cọng tóc nhất quán tiền, vậy hắn này tóc đen đầy đầu, đó chính là một tòa bảo tàng a, còn đi đào cái gì Hán Vương Di Khố.

"Ta chu đông vẫn phải lừa ngươi sao? Thật là buồn cười." Người tuổi trẻ khinh thường cười một tiếng, nhà bọn họ ở nơi này dài hình thành thế lực, ngay cả mình phủ đô được (phải) thấp một đầu. Dù sao, làm bằng sắt doanh trại quân đội, dòng chảy Bình, mình Phủ đại nhân vài năm một cái thay phiên, nhưng là hắn lão tử là Chủ Bộ, chính là dài Ninh Huyền người địa phương, ở chỗ này thế lực thâm căn cố đế.

"Được, ngươi xuất ra tiền đến, ta liền cho ngươi tóc." Phương Hồng vẫn còn có chút không tin, đầu năm nay, tiền lương gạt quá nhiều, giống như vừa mới cái đó đạo nhân, không phải là một tên lừa gạt sao.

Chu đông vẫn lắc đầu một cái, thật là nông thôn thô tài chủ, cũng biết nhìn chăm chăm tiền nhìn, mình còn có thể thiếu ngươi tiền không được. Hắn tự tay đến trong ngực tìm tòi, chính phải xuất ra tiền của bản thân túi.

Nhưng là, hắn thanh này lại uống công vô ích."Ai? Túi tiền đây? Không nên a, vừa mới không phải là vẫn còn ở?" Hắn sắc mặt không nhịn được biến đổi,

Tiền của bản thân túi lại bị trộm.

Nhìn một cái hắn cái bộ dáng này, Phương Hồng quay đầu rồi đi, bà nội, còn tưởng rằng gặp phải một cái kẻ ngu si, không nghĩ tới lại là đang chơi ta. Còn dùng thấp như vậy kém mảnh khỏe, chẳng lẽ mình xem rất ngu sao?

Vốn là tâm tình sẽ không địa phương tốt Hồng, trong lòng hỏa lớn hơn. Nếu là ở gió xoáy nước Thôn, ta đã sớm đánh người.

"Ai, ngươi đừng đi, lưu lại tóc!" Chu đông vẫn vẫn chờ Phương Hồng tóc giải tai đầu rồi, sao có thể cứ như thế mà buông tha hắn, vừa sai bước tiến lên, thì đi túm Phương Hồng tóc.

A Tài A Quý hai người thấy thiếu gia nhà mình bị tập kích, khẳng định không thể ở chỗ này nhân rồi nhìn, lập tức tiến lên một bước, tạo thành chặn một cái bức tường người, ngăn ở chu đông vẫn trước người.

"Tránh ra, không muốn cản đường." Chính mình đối mặt Tai Kiếp, liên quan đến nhà mình an nguy, chu đông vẫn lúc này, nơi nào có được (phải) còn lại, trực tiếp chuẩn bị xông phá hai người ngăn trở.

Nhưng là, hắn điểm này khí lực, thế nào lại là A Tài A Quý hai người đối thủ, hắn một cái dụng này, chỉ đem mình cánh tay dụng tê dại, nhưng hai người kia lại vẫn không nhúc nhích.

"Thật là người điên, A Tài A Quý, bắt hắn cho ta đuổi đi." Phương Hồng chỉ cảm thấy không giải thích được, người này suy nghĩ không dễ xài đi, lại nhất định phải tóc mình. Bất quá, hắn còn nhớ cha dặn dò, ở trong thành này, muốn ngăn lần không thể gây chuyện.

Hắn cũng biết, mặc dù bọn họ Phương gia ở gió xoáy nước Thôn là đầu một phần, địa vị rất cao, nhưng để ở trong thành, kia cũng không thể coi là cái gì. Vạn nhất chọc tới cái gì không nên dây vào người, đây không phải là bỗng dưng cho nhà tìm phiền toái chứ sao. Nhìn lại người này quần áo, nhân mô cầu dạng, trong nhà chắc có chút tiền, hay lại là tha hắn một lần đi.

"Ta cho ngươi biết, cha ta là huyện nha Chủ Bộ, ngươi ngoan ngoãn lấy mái tóc giao ra đây cho ta, nếu không ta để cho người đem ngươi tổng giam." Mắt thấy Phương Hồng bên người có hai cái cao to lực lưỡng hắn tử, chu đông vẫn biết cứng lại thì không được, liền dùng ngôn ngữ uy hiếp nói.

"Chủ Bộ? Lớn như vậy quan nhỉ?" Phương Hồng không nhịn được xoa xoa cao răng tử, hắn đối với quan chức danh xưng cùng cấp bậc không biết. Ở thời đại này, phần lớn lão bách tính đối với mấy cái này cũng không thể nào biết, tối biết nhiều hơn huyện thành có huyện lệnh, Phủ Thành có một Tri Phủ, trở lên đầu, đoán chừng, hắn là nội các đi.

Rất nhiều người ngay cả chữ cũng không nhận ra, người có thể chỉ nhìn bọn họ biết cái này?

Phương Hồng không biết Chủ Bộ là cái gì quan, nhưng nếu hắn không thể nào nghe qua, dự đoán hắn không phải là rất lớn đi. Hơn nữa, nhìn đối phương này điên điên khùng khùng đáng vẽ, ai biết hắn có phải hay không chuyên gia chém gió a.

Hắn là không biết gì không sợ, kia hai cái cửa hàng gạo tiểu nhị, chính là sắc mặt hơi biến hóa. Phương Hồng không biết Chủ Bộ, nhưng là bọn hắn biết, chủ này bộ mặc dù là huyện lệnh tá quan, có thể là bởi vì là người địa phương, quan hệ thâm căn cố đế, ngay cả huyện lệnh Huyện Thừa cũng phải thường xuyên dựa vào. Mà bọn họ cũng nghe nói, hiện giờ vị này Chủ Bộ đại nhân, thật đúng là họ Chu.

A Tài A Quý theo lời, một người một bên, đem chu đông vẫn một trận, sau đó xa xa hướng trên mặt đất ném một cái. Bọn họ cũng không quan tâm cái này, bọn họ chỉ biết là, thiếu gia để cho bọn họ làm gì, bọn họ thì phải làm gì, quản người là Chủ Bộ con trai hay lại là con trai của huyện lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Giẫm đạp

"Người có loại đừng chạy, ta đã nhớ người đáng vẽ, ngoan ngoãn lấy mái tóc giao ra đây cho ta, nếu không có người quả ngon để ăn." Mặc dù bị giả khai, nhưng là cái này chu đồng vẫn vẫn còn đang chế biến trước, cũng không lo bốn phía người khác chỉ chỉ trỏ trỏ.

"Bà nội, muốn đánh người làm sao bây giờ?" Phuong Hồng chỉ cảm thấy hàm răng ngứa ngứa, ở gió xoáy nước Thôn, nơi nào yêu cầu được bức này uất khí, gặp phải người như vậy, trực tiếp xắn tay áo đi lên liên quan (khô).

"Thiếu gia, ngài không nên xung động a, tránh cho cho lão gia mang đến phiền toái." Nhìn một cái Phuong Hồng có muốn phát tác dấu hiệu, hai cái tiểu nhị lập tức ngăn lại hắn, đây chính là con trai của Chủ Bộ, có thể không thể động thủ.

"Yên tâm đi, ta còn không ngược." Phuong Hồng cha của hắn là có tiền, nhưng là từ xưa tới nay, Dân không cùng quan đầu, Chủ Bộ lớn nhỏ cũng là một quan nhì, cũng không thể làm vậy.

"Người tên nhà quê, chờ ta tra được thân phận người, xem ta không giết chết người!" Chu đồng vẫn vẫn còn đang phía sau kêu, hắn từ nhỏ cũng chưa có bị bức này ủy khuất, lại bị một tên nhà quê thủ hạ ném ra, này vạn chúng nhìn trừng trừng, quá mất mặt. Mấu chốt nhất là, tên nhà quê này còn quan hệ đến có hay không có thể giải mở chính mình Tai Kiếp, làm sao có thể tùy tiện cứ như vậy coi là.

Mặc dù thanh âm hắn xen lẫn ở nơi này huyền ảo trong hoàn cảnh không thể nào rõ ràng, nhưng loáng thoáng còn chưa đoạn có thanh âm lọt vào tai. Phuong Hồng thật là đủ, trong thành này người cũng cái này dạng quái gì sao?

Hắn bây giờ, đối với cái này cái dài Ninh Huyền thành ấn tượng thật không tốt, đầu tiên là gặp phải cái lão già lừa đảo, đón lấy, Thành Hoàng phán quan quý sai lại không biết chuẩn đi nơi nào, bây giờ, còn gặp phải một cái ngược bẹp người trong thành.

"Trên người bọn họ, ai có tiền?" Ồ đi sau mấy bước, Phuong Hồng cảm giác mình vẫn là không nhận được, chính mình nhưng là được xưng gió xoáy nước Thôn một phuong bá chủ, cứ như vậy ảo não chạy, sau này truyền đi quá mất mặt. Coi như không truyền ra đi, chính mình trong lòng khẩu khí này cũng không hề xuống được.

"Ta đây có." Một cái tiểu nhị từ trong ngực móc ra nửa xâu tiền, đây là Triệu chương quý lúc gần đi giao cho hắn, nếu là thiếu gia muốn mua thứ gì, sẽ để cho hắn tùy tiện mua.

"Được, cũng cho ta." Phuong Hồng đem tiền cho nhận lấy, sau đó đem mặc đồng tiền sợi dây cho xé ra, trên mặt lộ ra một tia thương tiếc.

Hắn từ số tiền này bên trong, loại trừ tác tác móc ra ước chừng năm mươi văn đáng vẽ, sau đó đưa cho một cái tiểu nhị.

"Đem những này tiền, hướng tên khốn kiếp kia bên người ném." Chính hắn cảm thấy cố gắng hết sức nhức nhối, xuống không tay, liền để cho cái đó tiểu nhị hạ thủ.

"A..." Tiểu nhị này có chút sửng sốt, thiếu gia đây là muốn làm gì, sẽ không bị khí hồ đồ đi, thật tốt tiền cho ném làm gì.

"Không, hai người các người đem tiền một người một nửa, đồng thời ném." Phuong Hồng bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, đem tiểu nhị kia trong tay tiền cầm một nửa tới, cho một cái khác tiểu nhị.

Hai cái này tiểu nhị nhìn lấy trong tay lạnh như băng tiền đồng, có chút không nỡ bỏ. Nhưng là, có lẽ Phuong Hồng không dùng được thúc giục cùng uy hiếp, chỉ đành phải đem nhắm hai mắt lại, tiện tay ném ra. Bọn họ chính xác không được, cách chu đồng vẫn có chút xa.

Phuong Hồng nghe được đồng tiền hoa lạp lạp rơi thanh âm, chỉ cảm thấy tim co rút lại co rút lại đau. Bà nội, đây chính là năm mươi đồng tiền nội. Nhưng là rất nhanh, này tia (to) thương tiếc liền bị trả thù khoái cảm cho thay thế.

Hắn nắm giọng, ở trong đám người hô to một tiếng, "Thành Hoàng lão gia tiền thưởng, mau tới cướp a."

Vốn là, liền có không ít người thấy bên trên rơi không ít tiền, đang chuẩn bị hướng này nhặt tiền đây. Một nghe được thanh âm này, nhiều người hơn tới. Mà người đều có theo số đồng trong lòng, nhìn một cái tất cả mọi người hướng trung gian chen chúc, cũng đi theo hướng nơi đó đi.

"Cút ngay, các người những thứ này chân đất!" Chu đồng vẫn còn không biết xảy ra chuyện gì đâu rồi, liền thấy một cái đồng tiền rơi ở bên cạnh mình,

ngay sau đó, liền có vô số đạo thân ảnh hướng hắc nơi này chen qua tới.

"Đừng động, đó là ta tiên!" Bất kể từ lúc nào, người cũng có một cái đặc điểm, đó chính là đối với (đúng) nhất được tiên cảm giác có tội đặc biệt thấp, huống chi, không phải mới vừa có người kêu sao, đây là Thành Hoàng lão gia tiên thường, không chiếm phí cơ hội.

Mà người còn có một cái đặc điểm, đó chính là không thấy được người khác tốt hơn chính mình. Bằng cái gì người nhất tiên, ta đây chỉ có thể theo ở phía sau ăn màu xám? Cho nên, càng ngày càng nhiều người hướng bên trong chen chúc, muốn vớt chút lợi lộc.

Chu đông vẫn nhìn bốn phía càng ngày càng hỗn loạn cảnh tượng, còn có một con kia chỉ hỗn loạn chân to, thiếu chút nữa không có bị dọa sợ đến tè ra quần. Mẹ, đây nếu là nếu không đi ra, còn không bị giẫm đạp thành thịt nát a.

Hắn đang ở nghĩ như vậy, bỗng nhiên giữa, một cái đen thui chân, cứ như vậy giẫm ở trên mặt hắn. Hắn có thể rõ ràng thấy, cái chân kia kê móng tay trong đều là đen thui cấu bẩn.

"A..." Chu đông vẫn phát ra giống như là ác quỷ thê tiếng kêu thảm thiết, hắn lớn nhỏ nuông chiều từ bé, lại bị như vậy một cái chân cho giẫm đạp ở trên mặt, thật sự là quá ác tâm.

...

"Thiếu gia, tiếp tục như vậy gặp người chết." Hai cái cửa hàng gạo tiểu nhị, có chút lo âu nói, nhiều người như vậy đạp, cho dù là một con trâu cũng có thể bị giết chết.

"Theo chúng ta có quan hệ gì? Lại không phải chúng ta giẫm đạp." Phương Hồng nhú nhú mày, liếc mắt nhìn hai cái này tiểu nhị, sau đó cười cười nói.

Tại hắn nói những lời này sau khi, hai cái tiểu nhị chính nhắc tới chút tiền là bọn hắn ném nha. nhưng là, bọn họ đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, sắc mặt trở nên hoàn toàn trắng bệch.

Đúng vậy, tiền là bọn hắn ném, nhưng là, cái này bọn họ không bao gồm Phương Hồng, chính là bọn hắn hai cái này cửa hàng gạo tiểu hỏa kế.

"Đi thôi, trở về ta theo Triệu chương quý nói một tiếng, cho các người phỏng tiền công, nhớ rất tốt liên quan (khô)." Phương Hồng nhìn hai cái tiểu nhị liếc mắt, hắn vừa mới đề cho hai cái này tiểu nhị ném tiền, cũng là hắn tính toán kỹ. A Tài A Quý là người mình, rất đáng tin, nhưng là, hai cái này tiểu nhị liền khó nói chắc. Ai biết bọn họ có thể hay không là lấy lòng cái đó Chủ Bộ con trai bán đứng tự mình, cho nên, chỉ có như vậy, mới có thể làm được bảo đảm nhất.

"... Cảm ơn thiếu gia." Hai cái tiểu nhị vẻ mặt đưa đám, đây chính là Chủ Bộ công tử a, nếu là bị người biết được kẻ cầm đầu là hai người bọn họ, vậy khẳng định sẽ chết định.

Nhưng là, không có cách nào, bọn họ đã bị Phương Hồng cho kéo đến cùng một chiếc xe, chỉ có thể một con đường đi tới đen, chỉ hy vọng hôm nay sự tình không người chú ý tới bọn họ.

Ở cả cái đó chu đông vẫn hơi dừng sau, Phương Hồng cảm giác mình trong lòng khó chịu bày tỏ không ít. Nhưng là, có một ít trong lòng người khó chịu, nhưng không cách nào trỗi phát ra ngoài.

"Khinh người quá đáng, khinh người quá đáng, lại muốn năm trăm lượng bạc rỗng, hắn thật khi chúng ta là dê béo sao?" Ở Phương gia cửa hàng gạo trong nội đường, Phương Chi cùng hung hăng chụp vỗ bàn, cổ găng hết sức tức giận nói.

Mà Phương Đại Nguyên chính là ở vừa uống trà, trên mặt không có bất kỳ biểu tình, tựa hồ không hề quan tâm đáng về. Nhưng lúc này, ai cũng biết, nếu quả thật muốn bắt tiền lời nói, vậy khẳng định không phải là nội giận dùng dùng Phương Chi cùng, mà hắn là mặt đầy lạnh nhạt Phương Đại Nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Vô xảo bất thành thư

"Tin đồn hiện đảm nhiệm mình Phủ phải điều đi, này trước khi đi, đương nhiên muốn thật tốt kiểm bọn." Đứng ở một bên Triệu chương quý ha ha cười, ở bên cạnh chen một câu nói.

Có hai loại người mười triệu chộc không được. Loại thứ nhất, là người sắp bị chết chộc không được, bởi vì sắp chết, cũng chưa có đường lui, không

chứng có thể làm gì điên cuồng sự tình. Cái thứ 2 loại là rời chức quan chộc không được, bởi vì hấn đem phải rời đi nơi này, nhất định phải dùng trong tay quyền bính, vì chính mình kiểm bọn.

"Sớm biết liền đem chuyện này ép dè một cái, chờ đến mới nhậm chức Đại lão gia tới lại nói." Phương Chi cùng có chút hối tiếc, nhưng là, ai bảo hấn tin tức không khoái đâu rồi, bây giờ đã đem sự tình cho báo lên, nếu không phải đưa tiền, ai biết sẽ xảy ra chuyện gì.

"Không có cách nào, quả thực không được, chúng ta đi tìm chu Chủ Bộ. Chu Chủ Bộ mặt mũi lớn, còn là người bản xứ, mình Phủ dù là phải đi, cũng phải cho hấn mấy phần mặt mũi" Phương Đại Nguyên đang trầm ngâm sau một hồi, sau đó mở miệng nói.

Nói thật, năm trăm lạng bạc ròng, hấn lấy ra. Nhưng là, cái này đầu không có thể mở, hấn là có tiền, nhưng không có nghĩa là là dè bèo. Nếu như tùy tiện một người cũng có thể cần hấn một cái, kia lớn hơn nữa gia sản cũng có lẽ tiêu hao.

"Đây cũng là một phương pháp, chẳng qua là chỉ sợ chu Chủ Bộ không đáp ứng." Phương Chi cùng có chút do dự, hấn với chu Chủ Bộ không thể nào quen thuộc, không biết đối phương tính khí tính tình như thế nào.

"Không có ai sẽ cùng tiền gây khó dễ, cái này cùng tiền không qua người cũng không cách nào ở quan trường này lăn lộn trên, thử một chút đi, Lão Triệu, người đi chu Chủ Bộ nhà đầu cái bài post, thì nói ta môn muốn mời chu Chủ Bộ ăn cơm, ngắm Chủ Bộ đại nhân có thể nể mặt." Phương Đại Nguyên nửa câu sau là đối với (đúng) Triệu chương quỹ nói, Triệu chương quỹ gật đầu một cái, liền từ Nội Đường lui ra ngoài.

Triệu chương quỹ vừa mới phải ra ngoài, thiếu chút nữa với Phương Hồng đụng một cái tràn đầy. "Nhé, Triệu chương quỹ, người muốn đi ra ngoài nha." Phương Hồng vừa vịn ra khỏi miệng ác khí, tâm tình tốt không ít, liền với Triệu chương quỹ chào hỏi nói.

"Nguyên lai là thiếu gia a, đi vào nhanh một chút đi, lão gia cùng trong dài đều ở bên trong đây." Triệu chương quỹ đợi đến thấy rõ là Phương Hồng sau khi, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Hấn lời này nói chưa dứt lời, nói một chút Phương Hồng mặt lập tức liền đen. Cái gì? Cha ở bên trong? Vậy hấn mới không muốn đi vào đây.

"Triệu chương quỹ, ngài có chuyện muốn đi ra ngoài sao?" Phương Hồng con người quay tròn chuyển một chút, một cái tay lạnh lẽ bắt Triệu chương quỹ cánh tay.

"Đúng vậy, vừa mới lão gia giao phó chút chuyện, ta lập tức trở lại." Triệu chương quỹ không biết Phương Hồng dự định, như nói thật đạo.

"Triệu chương quỹ, ta theo ngài đi đi, ta bảo đảm theo sát ngài, khẳng định không nghịch ngợm." Phương Hồng mới không nghĩ đối mặt cha tám kia đại hắc mặt đâu rồi, có thể tránh xuống liền tránh xuống đi.

"Chuyện này... Được rồi." Triệu chương quỹ trước là có chút do dự, nhưng nhìn một cái Phương Hồng tội nghiệp đáng vẽ, đáy lòng trong lúc nhất thời liền mềm mại, ai, đứa nhỏ này hiếm thấy vào một lần thành, dẫn hấn ra đi vòng vòng cũng tốt.

"Cám ơn Triệu chương quỹ, ta quay đầu để cho cha cho người phòng tiền công." Phương Hồng trên mặt lập tức tách ra vui mừng, hết sức cao hứng nói.

"Các người cũng không cần đi theo ta, có Triệu chương quỹ ở, còn sợ ta ném hay sao?" Hấn quay đầu về A Tài A Quý phát tay một cái, sau đó liền lôi kéo Triệu chương quỹ đi.

"Đại ca, chúng ta có muốn hay không đi theo?" A Quý có chút bận tâm thiếu gia an toàn, liền đối với A Tài hỏi thăm nói.

"Không việc gì, có Triệu chương quỹ đi theo, không có việc gì." A Tài khoát khoát tay, nhìn Triệu chương quỹ hơi có chút còng lưng bóng người, khoe miệng nhỏ không thể thấy lộ ra vẻ tươi cười. "Đi thôi, trở về đem hôm nay chuyện nói với lão gia xuống."

"Triệu chương quỹ, người một tháng lương tiền là bao nhiêu a." Phương Hồng là một không ở không được tính tình, đi theo Triệu chương quỹ, liền bắt đầu một thoại hoa thoại. Mà Triệu chương quỹ cũng không ngại phiền, luôn là kiên nhẫn giải thích.

"Mông lão gia coi trọng, tại hạ một người tháng cầm năm xâu tiền." Một tháng năm xâu tiền đã không ít, toàn bộ Đại Minh Triều người đều năm thu nhập mới 20 xâu.

"Nhiều tiền như vậy nột." Phương Hồng có chút hâm mộ, cha của hấn đối với hấn rất keo kiệt, từ nhỏ đến lớn, sẽ không thể nào đã cho hấn tiền xài vật.

Lại nói, ở góc xoáy nước Thôn chỗ đó, chính là có tiền cũng không địa phương đi tìm.

Hai người ở nơi này đông một câu tây một câu, hướng Thành Tây đi. Càng hướng Thành Tây, hoàn cảnh thì càng an tĩnh. Đồng thời, bốn phía này kiến trúc dạng thức cũng trở nên tĩnh xảo.

Cho tới nay, đều có đông phú tây đất nói chuyện, thành này tây ở đều có thân phận người, nếu là không có địa vị nhất định, nghĩ muốn ở chỗ này mua được nhà ở.

Đi tiêu nửa ngày trời sau, Phương Hồng nói có chút miệng khát, hấn lúc này mới nhớ tới chính mình còn không biết lần này đi ra ngoài là làm gì.

"Đừng, Triệu chương quỹ, chúng ta đây là đi đâu à?" Phương Hồng sờ cái đầu, nhìn bốn phía đẹp đẽ đại khí nhà ở, hấn có chút hiếu kỳ.

"Đúng như vậy, lão gia để cho ta đến chu Chủ Bộ nhà đầu danh thiệp, hy vọng có thể thấy chu Chủ Bộ một mặt." Triệu chương quỹ dừng chân lại, mở miệng nói.

"Chu... Chu Chủ Bộ?" Vừa nghe đến ba chữ kia, Phuong Hồng tâm lý lập tức hơi hồi hộp một chút, hần gặp phải tên khốn kiếp kia, thật giống như tự xưng là chu con trai của Chủ Bộ, chuyện này không có trùng hợp như vậy chứ.

"Giờ đó... Triệu chương quỹ ngai một người đi đi, ta nghĩ ra rồi A Tài tìm ta có chút chuyện." Phuong Hồng kinh sợ, hần không phải sợ chu Chủ Bộ, mà là sợ Phuong Đại Nguyên. Cái này chu Chủ Bộ lại là Phuong Đại Nguyên muốn bái kiến người, vạn nhất bởi vì hần nguyên nhân đem sự tình làm cho đập, vậy hần sẽ chết định.

"Thiếu gia, chúng ta đã đến." Triệu chương quỹ kéo Phuong Hồng tay áo, sau đó chỉ trước mặt một tòa phủ đệ nói. Ở trên cửa lớn, treo một cái bảng hiệu, viết "Chu phủ" hai chữ.

...

"Cái gì? Các người chắc chắn đó là chu con trai của Chủ Bộ?" Ở cửa hàng gạo bên trong trong nội đường, A Tài A Quý đem hôm nay gặp gỡ sự tình, với Phuong Đại Nguyên cùng Phuong Chi cùng nói một lần, Phuong Chi cùng trực tiếp sắc mặt thì trở nên.

Bọn họ còn có việc cầu trợ ở chu Chủ Bộ đâu rồi, đây nếu là truyền đi, đừng nói hi vọng nào người ta sẽ trợ giúp chính mình, không cho thôn rước lấy mối họa cũng không tệ. Chu Chủ Bộ ở dài Ninh Huyền thế lực cực lớn, nếu là muốn chinh hần môn, vậy hãy cùng chơi đùa như thế.

"Chuyện này không trách thiếu gia, là cái đó kêu chu đông văn người nhất định phải đi rút ra thiếu gia tóc, với Ma chứng như thế." A Tài A Quý lập tức ở là Phuong Hồng làm giải bày.

"Người ta muốn rút ra tóc, liền cho hần mà, chẳng qua chỉ là vài cọng tóc, với chu Chủ Bộ xích mích, này tính không ra. Đứa nhỏ này, quay đầu phải nói một chút hần." Phuong Chi cùng hận hận để bàn tay đánh một cái, có chút hận thiết bất thành cương ý tứ.

Mà Phuong Đại Nguyên một mực ngồi xếp bằng ở bên cạnh, đang lặng lẽ uống trà. Chẳng qua là đang nhìn hướng Phuong Chi cùng ánh mắt, có vài phần lãnh ý.

"Thiếu gia đây? Chưa cùng các người đồng thời trở về?" Phuong Đại Nguyên cầm trong tay chén trà buông xuống, hướng về phía hai người hỏi thăm nói.

"Vừa mới ở cửa, thiếu gia gặp phải Triệu chương quỹ, liền cùng Triệu chương quỹ cùng đi ra ngoài." A Tài A Quý biết điều giao đãi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Vô tình gặp gỡ

"Dám hỏi khách quý có thể có chuyện gì?" Từ Chu phủ bên trong đi ra người sai vật rất là khách khí, cũng không có bởi vì thân phận mình mà vênh vào hung hăng. Có thể làm người sai vật, trên căn bản đều là tâm tư linh lợi, có thể nói Thiện Đạo hạng người, nếu là thật như vậy ngu xuẩn, không chừng khi nào liền cho trong nhà khai ra mối họa.

"Ta là Phuong gia cửa hàng gạo chương quỹ, đây là nhà ta lão gia thiệp mời, mong rằng Chủ Bộ đại nhân có thể nể mặt." Triệu chương quỹ từ trong tay áo lấy ra một cái thiệp mời, giao cho người sai vật.

"Nguyên lai ngài là Phuong phủ người nội, vừa vặn đại nhân hôm nay hưu mộc ở nhà, ta đi hỏi thăm một chút." Làm người sai vật, nhất định phải đối với (đúng) dài Ninh Huyền mỗi cái đại hộ nhân gia làm được trong lòng hiểu rõ. Phuong này Phủ luôn luôn làm việc khiêm tốn, ngay cả phủ đệ cũng dời ở thôn chính giữa, bất quá, bởi vì kỳ ở trong huyện thành có mười mấy cửa hàng, của cải cũng là không nhỏ, người sai vật hay lại là âm thầm để ý.

Triệu chương quỹ gạt đầu một cái, sau đó người sai vật liền đi nhanh đi vào. Triệu chương quỹ xoay người, phát hiện Phuong Hồng mèo ở một con sư tử đá phía sau, chính có chút cẩn thận từng li từng tí hết nhìn đông tới nhìn tây.

Hần không khỏi có chút buồn cười, đứa nhỏ này chuyện gì xảy ra? Nhìn động tĩnh này có chút khác thường a. Bất quá, hần cũng không có nhiều quan, chỉ coi là con nít chơi đùa tâm nặng.

Chẳng được bao lâu, cửa kia từ liền lần nữa trở lại, "Trở về với Phuong lão gia nói một tiếng, đại nhân nhà ta đáp ứng."

"Như thế, liền cảm ơn." Triệu chương quỹ hướng người sai vật chấp tay một cái, sau đó từ xuất ra nhất quán tiền, hướng người sai vật trong tay bỏ vào."Chuyện này... Sao được đây." Người sai vật trước từ chối một chút, nhưng Triệu chương quỹ rất kiên quyết, chỉ đành phải nhận lấy.

"Đây là cho huynh đệ uống trà, bắt thành kính ý." Triệu chương quỹ đi theo Phương Đại Nguyên nhiều năm như vậy, vẫn luôn minh bạch một cái đạo lý, tiền này là không thể tình, nhất là loại này yêu cầu cầu người làm việc thời điểm. Mặc dù đôi phương chỉ là cửa tử, nhưng là, có thể làm người sai vật người, nhất định là chu Chủ Bộ tin được, giữ gìn mối quan hệ tuyệt đối không sai.

"Này, ngài cái này quá khách khí." Người sai vật đem tiền thu, mặc dù nhìn là trách cứ, nhưng là trong giọng nói lại thân thiết rất nhiều.

Trời đất bao la, cũng không kịp tiền mặt mũi lớn. Ai nói tiền mua không cảm tình, cái này không liền mua sao?

"Được, vậy tại hạ liền cáo từ trước, sau này có cơ hội lại tới thăm." Triệu chương quỹ hướng người sai vật chấp tay một cái, liền phải đi về. Mà người sai vật lao thẳng đến kỳ đưa đến dưới bậc thang, mới xoay người lại.

"Triệu chương quỹ, chúng ta nhanh lên một chút trở về đi thôi." Phương Hồng các loại (chờ) có chút nóng nảy, nếu như là vào thời điểm khác, hẳn tình nguyện ở bên ngoài nhiều ở một lúc, cũng không nguyện ý trở về nhìn cha của hân sắc mặt. Nhưng là bây giờ, hân cảm giác mình sợ cho cha mang đến phiền toái, cảm thấy hay lại là về sớm một chút tương đối khá.

Triệu chương quỹ mặc dù cảm thấy Phương Hồng có chút kỳ quái, nhưng cũng không có phản đối, hai người liền đồng thời dọc theo lúc tới đường đi trở về.

Nhưng là, thật là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, bọn họ vừa mới đi mấy bước, một cái khắp khuôn mặt là máu ứ đọng, quần áo tàn phá nhăn nhúm bản thủ người từ xổ xinh quẹo qua đến, theo chân bọn họ mang đến đón đầu đụng.

"Lũ nhà quê, là người!" Phương Hồng đầu tiên không có nhận ra người này đến, nhưng là, chu đông vẫn lại thanh âm bén nhọn gọi ra. Hân hôm nay việc trải qua sự tình, nhất định chính là một con ác mộng, mặc dù hân không có thấy rõ ràng là ai ném đồng tiền, nhưng là không trở ngại hân đem oán khí hướng Phương Hồng trên người xuất ra.

"Không phải là ta!" Phương Hồng vội vàng đem cúi đầu, sau đó kéo Triệu chương quỹ chạy. Mẹ, lần này gặp họa, vạn nhất cha biết sự tình là bởi vì mình mà làm hư, đây tuyệt đối là không có đường sống.

"Đừng chạy!" Chu đông vẫn muốn lên đi trước đuổi theo, nhưng là hân vừa dùng lực, liền cảm giác quanh thân không chỗ không đau. Máu thân, bị người giẫm đạp nhiều như vậy chân, không có bị giết chết đã coi như là vận khí đại, nào có năng lực này đuổi theo người.

"Thiếu gia... Vừa mới người nọ là ai? Chúng ta tại sao phải chạy?" Đang chạy một con đường sau khi, Triệu chương quỹ mới có hơi không thờ được nói, hân đều hơn bốn mươi tuổi, không so được người tuổi trẻ, chạy mấy bước liền không có khí lực.

"Đây là ta ở Thành Hoàng Miếu gặp phải một người điên, nhất định phải tóm đầu ta phát, thứ người như vậy cũng không cần lý tới không gọi tốt.

" Phương Hồng cũng không tiện nói thật, liền miệng đầy hồ sơu nói đạo.

"Thì ra là như vậy, chúng ta đây hay lại là cách khá xa một chút tương đối khá." Triệu chương quỹ có thâm ý khác nhìn Phương Hồng liếc mắt, bất quá, cũng không nói gì nhiều.

"Đúng đúng, chúng ta hay lại là nhanh đi về đi." Phương Hồng rất sợ cái đó chu đông vẫn trở về gọi người, liền nói ra Triệu chương quỹ tay áo, có chút gấp cắt nói.

"Ai nhé, thiếu gia ngài hay lại là tha ta bộ xương già này đi, thật không chạy nổi." Triệu chương quỹ sắc mặt lập tức biến thành khổ qua, hân này làm chương quỹ nhiều năm như vậy, xương cũng sắp rỉ sét, nơi nào còn chạy động.

Hai người dọc theo đường đi chạy một chút nghỉ ngơi một chút, hoa ước chừng gần nửa canh giờ công phu, mới về đến cửa hàng gạo.

"Thiếu gia, ngài trước tiên ở này chính mình chơi đùa, ta đi nghỉ một lát, ai yêu..." Vào cửa hàng, Triệu chương quỹ cười khổ hướng Phương Hồng phát tay một cái, sau đó chính mình tiến vào nội đường.

Phương Hồng cũng có chút ngượng ngùng, bởi vì chính mình nguyên nhân, lại để cho Triệu chương quỹ được phần này khổ. Ừ, quay đầu để cho cha cho Triệu chương quỹ trưởng lương chi phí.

Một tiến vào nội đường, Triệu chương quỹ trên mặt vẻ mệt mỏi, lập tức liền biến mất, lần nữa khôi phục bộ kia an ổn như núi người hiền lành bộ dáng, tựa hồ vừa mới cái gì cũng không có xảy ra.

"Đông gia, một dặm vuông dài, chu Chủ Bộ đã đáp ứng." Hân hướng Phương Đại Nguyên cùng Phương Chi cùng thi lễ, cung kính thanh âm.

"Các người ở chu Chủ Bộ trong nhà, có từng đụng gặp người nào?" Nghe được tin tức này, Phương Chi cùng không chỉ không có cảm thấy cao hứng, ngược lại có chút tiêu vội hỏi.

"Gặp được người nào? Không có a, nha, đúng chúng ta đi về thời điểm, đụng phải một cái cả người lam lũ người điên, hân còn đuổi theo thiếu gia muốn đánh người chứ." Triệu chương quỹ không biết nội tình, chẳng qua là như nói thật đạo.

"Người kia có phải hay không một người trẻ tuổi bộ dáng?" Phuong Chi cùng truy hỏi nói đạo. Triệu chương quỹ một chút suy tư, sau đó gật đầu một cái.

"Xong, vậy khẳng định chính là chu Chủ Bộ gia công tử, các người nói một chút, Phuong Hồng lá gan này cũng quá lớn đi, thậm chí ngay cả chu con trai của Chủ Bộ cũng dám cả, ta lúc ấy sẽ không nên đồng ý đưa hắn mang tới trong thành." Phuong Chi cùng trên mặt hiện ra một tia chán nản, nếu như chu con trai của Chủ Bộ không có gặp Phuong Hồng, đó còn dễ nói, dù sao, dài Ninh Huyền người nhiều như vậy, muốn tìm một người biết bao khó khăn. Nhưng là, Phuong Hồng lúc này không phải là đưa đi lên cửa mà, Thuyết Bất Đắc còn phải liên lụy nhóm người mình.

"Các người là ở nơi nào gặp phải người kia?" Phuong Đại Nguyên vào lúc này chen vào nói, Thành Tây có nhiều như vậy gia đình, nếu như là ở nửa đường gặp phải, vậy còn không quá dễ dàng hoài nghi đến bọn họ trên đầu. Nhưng là...

"Chúng ta là ở chu Chủ Bộ cửa nhà gặp." Triệu chương quỹ lúc này lại liên tưởng đến Phuong Hồng ban đầu hốt hoảng đáng vẽ, nếu như vẫn không rõ, vậy thì thật thành kẻ ngu.

"Ha ha, ngay cả một điều cuối cùng đường cũng lấp kín, chỉ cần chu Chủ Bộ công tử trở về hỏi một chút, là có thể tra được trên đầu chúng ta." Phuong Chi cùng giận quá mà cười, nếu như không phải là chiếu cố đến Phuong Đại Nguyên ở chỗ này, hắn đều muốn tức miệng mắng to Phuong Hồng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Yêu Nguyệt lâu

"Những thứ này sợ chỉ là con nít giữa đánh nhau vì thế diện, chúng ta khiến cho nhiều chút tiền bạc, lại nói nhiều chút mềm mỏng, thì có thể bỏ qua đi." Triệu chương quỹ trầm ngâm một chút, mở miệng nói.

Hắn là kinh thương, nếu như sự tình có thể đủ tiền giải quyết, vậy thì hướng bên trong bỏ tiền.

"Tiền? Cái này cần khiến cho bao nhiêu tiền nột, mình Phủ bên kia sự tình còn không có giải quyết, nơi này lại tới một nhóm cục diện rối rắm, không có ngàn lượng bạc, thì như thế nào dùng được." Phuong Chi cùng nặng nề thở dài một hơi, người xui xẻo, thật là cái gì chuyện hư hỏng cũng tới.

"Rồi hãy nói, tối nay không phải là mời chu Chủ Bộ đi Yêu Nguyệt lâu sao? Trước thăm dò chiều hướng một chút làm tiếp mưu đồ, trời này không sụp được." Phuong Đại Nguyên lắc đầu một cái, ngược lại không thể nào hốt hoảng.

"Ai, cũng tốt, buổi tối đem Phuong Hồng cũng cho mang theo, đi trước xin tội đi, nếu như bị người tra được, vậy thì buổi tối." Phuong Chi cùng gõ gõ bàn, trầm giọng nói.

Đi trước chịu đòn nhận tội, còn có thể độ sức một cái phần án tượng, ít nhất có thể đem nhóm người mình quan hệ cho bỏ qua một bên. Nếu không, chờ đến người ta tra đến cùng, vậy thì hoàn toàn xong đời. Nha, các người một bên cả con của ta, còn vừa yêu cầu ta làm việc, đây là coi ta là trò khi nột.

"Được, liền theo lời người nói làm." Phuong Đại Nguyên cũng không có phản đối, một cái liền đáp ứng. Chẳng qua là ánh mắt của hắn lóe lên, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Ngày rất nhanh thì đen xuống, Phuong Hồng tâm tình vẫn luôn là lo lắng bất an. Hắn biết, A Tài A Quý là cha tử trung, hôm nay chuyện phát sinh, hai người nhất định sẽ báo cáo cho cha.

Chẳng qua là, đến tối muộn, cha của hắn vẫn là không có tìm hắn để gây sự, thậm chí ngay cả mặt cũng không có lộ một chút, để cho trong lòng của hắn càng không yên ổn.

Hắn đang miên mang suy nghĩ đang lúc, Phuong Đại Nguyên cùng Phuong Chi cùng hai người từ trong Đường đi ra, sau lưng còn đi theo Triệu chương quỹ. Phuong Đại Nguyên trên mặt không có chút nào biểu tình, không nhìn ra vui giận, nhưng là, Phuong Chi cùng tồn tại nhìn về phía Phuong Hồng thời điểm, lộ ra một tia lạnh giá, ở lạnh rên một tiếng sau khi, liền đem đầu cho xoay đi qua.

Xe ngựa đã sớm bị chuẩn bị xong, hai người thẳng đi vào buồng xe. Ngay tại Phuong Hồng cho là không có chuyện mình thời điểm, Phuong Đại Nguyên thanh âm từ bên trong truyền tới.

"Phuong Hồng, đi vào." Những lời này, để cho Phuong Hồng tiểu trái tim có chút co rút lại, bà nội, đây là muốn mượn thu nợ nần tư thế a. Hoàn xong, nhất định là sẽ đánh chết ta.

Nhưng là, cha phân phó, hẳn lại không thể không làm theo, chỉ có thể đau khổ cái mặt, chui vào trong buồng xe. Lúc này, Phương Chi cùng cùng Phương Đại Nguyên ở buồng xe hai bên, một tả một hữu ngồi vào chỗ của mình đến.

Phương Hồng cẩn thận từng li từng tí ngồi ở cha bên người, không có dám phát ra một chút thanh âm. Không có cách nào toàn bộ gió xoáy nước Thôn hấn sợ nhất hai người, đều ngồi ở hẳn bên cạnh đầu rồi, không đứng đắn được sao.

Xe ngựa chậm rãi hành sự, Phương Hồng thân thể theo xe ngựa lay động thoảng một cái. Bởi vì là đến tối, căn bản cũng không có bao nhiêu người đi đường, cho nên an tĩnh rất. Nhưng là hẳn tình nguyện bốn phía huyền não một chút, như vậy còn có thể cho hẳn một tia cảm giác an toàn.

"Ây... Gì đó, chúng ta một hồi đi đâu?" Ở ai nửa ngày trời sau, hẳn có chút không nhịn được, liền chủ động mở miệng, hỏi thăm nói.

"Ăn cơm." Phương Đại Nguyên nhàn nhạt phun ra hai chữ, cái này làm cho Phương Hồng sững sờ, ăn cơm? Không phải là phải trừng phạt ta sao? Còn là nói, A Tài A Quý không có đem hôm nay sự tình giữ ra đi?

"Phương Hồng, một hồi để cho ngươi làm gì vậy ngươi thì làm mà, ngàn vạn lần không nên đi theo gió xoáy nước Thôn tự đắc lẫn lộn không keo kiệt." Phương Chi cùng lúc này cũng nói, chẳng qua là hẳn lời này, để cho Phương Hồng càng mơ hồ.

"Lão già, đến." Bên ngoài lái xe tiểu nhị hướng bên trong kêu một tiếng, Phương Chi cùng cùng Phương Đại Nguyên liền dẫn đầu từ trong xe đi ra, Phương Hồng đi theo hai người phía sau.

Bọn họ là ngừng ở một gian cửa tửu lâu, trên tửu lâu dưới có ba tầng, đầu gác mái cong, Hồng Mộc gạch xanh, nhìn cực kỳ khí phái, ở cửa, treo hai cái đại lồng đèn lớn, một mặt còn có phía trên, viết "Yêu Nguyệt lâu" ba chữ.

Danh tự này, là biến hóa dùng Thi Tiên "Nâng ly mời Minh Nguyệt, đối với (đúng) ánh thành ba người" một câu.

Tự cấp người đại khí bằng bạc đồng thời, cũng hàm chứa một tia nhàn nhạt Tiên Khí, mà đang lúc Yêu Nguyệt lâu, cũng là cả dài Ninh Huyền tối Đại Tửu Lâu.

"Đem trong tay ngươi da vàng tử cho vứt bỏ, mang tới bên trong giống như hình dáng gì." Ngay tại Phương Hồng muốn theo hai người đi vào thời điểm, Phương Chi cùng bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Phương Hồng trong túi xách da vàng tử, có chút không vui nói.

Phương Hồng hướng phía sau lui mấy bước, nhưng là không có hành động. Đùa, nếu có thể đem này da vàng tử vứt bỏ, ta còn cần ngươi nói, ta đã sớm đem nó bỏ rồi. Liên súc sinh này, trừ phải đi kiếm ăn, thời điểm khác, chết cũng không chịu rời đi Phương Hồng bên người.

Phương Chi cùng đang định tiếp tục chỉ trích, lại phát hiện Phương Đại Nguyên đã đi xa, chẳng qua là hướng Phương Hồng hận hận trừng liếc mắt, liền bước chậm theo sau.

"Ô ô." Da vàng tử cũng có linh tính, hướng Phương Chi cùng bóng lưng một trận loạn kêu."Không việc gì, các loại (chò) trở về thời điểm, ngươi cho ngươi đồ tử đồ tôn, ngày ngày đi trộm nhà bọn họ gạ." Phương Hồng nhìn Phương Chi cùng cũng có chút khó chịu, tiểu gia ta vừa không có chộc giận ngươi, ngươi làm gì vậy đối với ta quá mất dụng thẳng con mắt.

Nghe lời này, da vàng tử tựa hồ hết sức cao hứng, khoe miệng xé ra, sau đó lè lưỡi, ở Phương Hồng trên mặt hung hăng liếm một cái.

"Bà nội, cút." Phương Hồng thảm mắng một tiếng, trực tiếp đem da vàng tử ném ra, ngươi nha cũng không phải là chó, thế nào thích liếm người nội.

Mà da vàng tử, chính là thân thể không dùng được gãy dựa, vững vàng rơi xuống đất. Trên đất mượn lực đập một cái, liền lần nữa chui vào Phương Hồng trong ngực.

Phương Đại Nguyên là đang ở Yêu Nguyệt lâu lầu ba đặt tiệc rượu, là một cái đơn độc nhĩ gian, có thể xuyên thấu qua cửa sổ thấy đường phố xa xa, có thể nói là nơi này tốt nhất một gian, trên căn bản không có một hai mươi lượng bạc không bắt được tới.

Hai mươi lượng là khái niệm gì? Đó là phần lớn người một năm mới có thể kiếm được tiền.

Một cái to lớn bàn bát tiên đặt ở ngay chính giữa, phía trên đã bày đầy thức ăn nguội, Phương Đại Nguyên cùng Phương Chi cùng một người tìm một vị trí, ở bên cạnh ngồi vào chỗ của mình, mà Phương Hồng nhìn tất cả mọi người không để ý chính mình, chỉ được bản thân tìm một chỗ ngồi, cũng ngồi xuống. Không phải nói tới dùng cơm sao? Trà thế nào không khởi động?

Qua một lúc lâu, ở một bên thang lầu trong lối đi nhỏ, truyền tới bước chân khởi động thanh âm. Cái này bước chân đi rất chậm, nhưng là rất dùng sức, mà nghe được cái này thanh âm sau khi, Phương Chi cùng cùng Phương Đại Nguyên đồng thời đứng lên.

Nhất là Phương Chi cùng, càng là có chút cực xúc bất an, có ở đây không ở xoa xoa tay, tâm tình vô cùng phức tạp và khản trương. Hẳn không biết Chủ Bộ đại nhân thái độ như thế nào, vạn nhất không chịu nhà, vậy thì tệt hại.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, cửa bị đẩy ra tới. Người tới là một cái tuổi chừng bốn mươi tuổi nam tử, da thịt trắng nõn, y phục trên người cơ hồ không có một chút nếp nhăn, râu bị chải vuốt thật chỉnh tề. Có thể nhìn ra được, đây là một cái cực kỳ tự hạn chế người.

Mà thứ người như vậy, một loại cũng rất khó đối phó.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Ra giá

Hắn đi sau khi đi vào, phía sau lại vang lên một trận có chút hỗn loạn tiếng bước chân, lần nữa một người tiến vào. Nhưng là một người mặc nho sam, sừng mặt sừng mũi người tuổi trẻ, bộ dáng kìa, tựa hồ bị vô số người cho giẫm đạp một lần tụt đất.

"Không được!" Một nhìn người nọ, Phương Chi đồng tâm lập tức chính là hướng xuống dưới trầm xuống, nhìn như vậy, người ta là muốn đi qua hưng sự vắn tội.

"Nhưng là Chủ Bộ đại nhân? Gió xoáy nước trong thôn hình chữ nhật chỉ cùng bái kiến." Bất quá, hắn chẳng qua là do dự một chút sau khi, liền mau tới trước bái kiến. Chu Chủ Bộ là trong huyện thành trên mặt nổi nhân vật số ba, mà thực tế quyền lực có lẽ còn không ngừng.

Bởi vì huyện lệnh cùng Huyện Thừa đều là thay phiên, nhưng là Chủ Bộ nhưng là dài Ninh Huyện người địa phương, thế lực bành chi sai tiết, kia sợ rằng muốn giá không huyện lệnh cùng Huyện Thừa cũng không phải là không thể sự tình.

"Ở phía dưới Đại Nguyên, bái kiến Chủ Bộ đại nhân." Phương Đại Nguyên cũng theo sát tiến lên một bước, hướng chu Chủ Bộ chấp tay một cái.

"Phương Hồng, còn không qua đây." Nhìn Phương Hồng còn ngồi một bên, Phương Chi đồng triều đến hắn phát tay một cái. Mà Phương Hồng mặc dù rất không vui, nhưng cũng không muốn cho cha bọn họ gây phiền toái, liền cũng cho chu Chủ Bộ thi lễ một cái, trong miệng kêu "Chủ Bộ đại nhân mạnh khỏe."

Hắn ngừng đầu một cái, lại phát hiện cái đó chu đông vẫn đối diện hắn hung tợn cười gần, bất quá, có lẽ bởi vì trên mặt máu ứ động quá nhiều, có vẻ hơi tức cười buồn cười.

"Nhị vị thật là quá khách khí, cũng ngồi, không cần khách khí." Chu Chủ Bộ khoát khoát tay, trên mặt cười ha hả, hướng về phía Phương Đại Nguyên hai người nói.

Nhìn một cái hắn thái độ này, Phương Chi đồng tâm thoáng rộng một chút, xem ra Chủ Bộ đại nhân là đại nhân có đại lượng, sẽ không theo nhóm người mình so đo.

Mấy người theo thứ tự ngồi xuống xong, bởi vì bàn bát tiên chỉ có bốn bề, tại chỗ có năm người, không có cách nào Phương Hồng là không có tư cách ngồi xuống, chỉ có thể đứng sau lưng Phương Đại Nguyên nhìn rồi.

"Người đầu, mang thức ăn lên!" Nhìn một cái tất cả mọi người ngồi xuống, Phương Chi cùng vội vàng hướng bên ngoài kêu một tiếng, chỉ chốc lát sau, liền có mấy cái tiểu nhị bụng một mâm bàn món ăn lên.

Những thứ này đều là thức ăn nóng, mỗi một đạo làm cực kỳ tinh xảo, đậm đà mùi thơm không dùng được tàn mát đi ra, hướng Phương Hồng trong lỗ mũi chui. Phương Hồng lặng lẽ nuốt một chút nước miếng, bà nội, không phải là để cho ta tới ăn cơm không? Thế nào thành ta đứng ở chỗ này.

"Lần này chúng ta tới đây..." Phương Chi cùng nhìn thức ăn lên một lượt, trên mặt xé ra một đạo nụ cười, liền chuẩn bị đi thẳng vào vấn đề, với Chủ Bộ đại nhân thương nghị một chút tiền sinh mất tích cùng với Phương Hồng bóc lên phạm tội. Nhưng là, lại bị chu Chủ Bộ giờ tay lên ngừng.

"Ăn cơm trước, sự tình một hồi lại nói." Chu Chủ Bộ dẫn đầu dùng đũa xóc lên một miếng thịt cá, sau đó đặt ở trong miệng nhai, động tác cố gắng hết sức ngay ngắn, bỗng dưng làm cho người ta một loại khí thế lẫn nhiên.

Phương Chi cùng cười mặt cứng đờ, nhưng là không có cách nào nơi này là chu Chủ Bộ lớn nhất, chu Chủ Bộ không muốn nghe, vậy hắn cũng không thể cứng rắn nói đi xuống a.

Bữa cơm này, Phương Chi cùng là ăn không kết không vị, hắn đầy bụng tâm sự, chẳng qua là ứng phó ăn mấy hớp. Có thể hết lần này tới lần khác chu Chủ Bộ tựa hồ đối với nơi này thức ăn rất có hứng thú, một mực ăn có nửa giờ.

Mà thảm nhất là Phương Hồng, hắn được (phải) một mực đứng ở chỗ này, còn chưa tới phiên hắn ăn, chỉ là nước miếng cũng sắp muốn bắt hắn cho cho ăn no.

"Được, có chuyện gì, đã nói đi." Chu Chủ Bộ để đũa xuống, Tĩnh Tĩnh nhìn Phương Đại Nguyên hai người.

"Một ngàn lượng bạc, gió xoáy nước Thôn tiền sinh mất tích sự tình, hy vọng Chủ Bộ đại nhân có thể giải quyết." Phương Chi cũng không nói gì, nhưng là Phương Đại Nguyên lại trước một bước mở miệng.

Phương Đại Nguyên cũng nhìn ra, chu Chủ Bộ nếu đem con mình cũng mang đến, vậy khẳng định là đoán được Phương Hồng để cho người xuất ra đồng tiền sự tình, nếu không cũng không trở thành như vậy. Giống như Phương Hồng về điểm kia thủ đoạn nhỏ, cũng liền là con nít ngoạn ý nhi, đừng bảo là giống như chu Chủ Bộ người như vậy tình, liền là bình thường người cũng nhìn ra được.

Cho nên, hần vừa mở miệng chính là một ngàn lượng bạc, muốn để cho chu Chủ Bộ đem chuyện này lúc đó bỏ qua đi. Hần đây cũng là một loại biểu hiện thực lực thủ đoạn, hần xuất thủ chính là một ngàn lượng, tương đương với ở cảnh cáo chu Chủ Bộ,

Hần Phương Đại Nguyên xuất thân giàu có, nếu quả thật không tha thứ, vậy thì chờ lường bại câu thương đi. Hơn nữa, chu Chủ Bộ đưa con kia tới đa cũng chính là bị chút thương, không đến nỗi âm ỉ không chết không thôi cục diện.

"Một ngàn lượng, thật là tốt đại thủ bút." Chu Chủ Bộ chân mày nhẹ nhàng khều một cái, có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng hợp tình hợp lý. Hần đang tiếp thụ thiệp mời lúc, cũng sớm cũng làm người ta điều tra một phen Phương Đại Nguyên đám người ý đồ, mình Phủ đại nhân cho bọn hần ra giá cũng mới năm trăm lượng, này cho một ngàn lượng, xem ra bọn họ thật là bất cứ giá nào.

"Cha, ta không cần tiền, ta muốn đem tiểu tử này cho tổng giám!" Một bên chu đông văn có thể không vui, hần không thiếu tiền, không đúng vậy không biết dùng nhất quán tiền đi mua Phương Hồng tóc. Lại nói, cha của hần thu tiền, cũng đến không trên đầu của hần, hần mới không đáp ứng đây.

"Thật là nói mê sáng, người mấy năm nay sách thánh hiền, cũng đọc được trong bụng chó." Chu Chủ Bộ hướng chu đông văn rầy một tiếng, nhưng là, hần ở rầy xong sau, lại không có nói tiếp, cũng không nói đồng ý hay là không đồng ý.

Chi là rất nhiều lúc, không nói lời nào, cũng đại biểu một loại thái độ. Chu Chủ Bộ không đồng ý, hần hoặc là ngại giá biểu không đủ, hoặc là thật muốn ăn thua đủ.

"Một ngàn năm trăm hai." Phương Đại Nguyên nhìn chu Chủ Bộ mặt, một lần nữa tăng giá. Mà lần này, đem Phương Chi cùng cũng dọa cho không rõ. Một ngàn năm trăm hai, cái này cần bao nhiêu tiền nột? Hần chỉ biết là Phương Đại Nguyên rất có tiền, nhưng lại không biết hần đã có tiền đến nước này, nhưng khi nhìn nhà bọn họ đáng vẻ cũng không giống a.

Nếu như nói ai bị phương chi cùng càng khiếp sợ, vậy sẽ phải mấy phương Hồng, mẹ ai, một ngàn năm trăm hai, cha không đang nói đùa đi. Có thể nghĩ lại, nhiều tiền như vậy liền muốn giao cho người khác, hần tâm liền đang rí mấu.

Chu Chủ Bộ nâng chung trà lên chén, chẳng qua là đang cười, vẫn không có nói chuyện. Một bên chu đông văn cũng trở nên thành thật, cha hần thì sẽ không để cho hần thua thiệt, hần cũng không cần chen miệng tốt.

"2 nghìn lượng." Phương Đại Nguyên trầm ngâm một hồi, sau đó sẽ lần ra giá. Phương Chi cùng thiếu chút nữa không có từ trên bàn trực tiếp tuột xuống, bọn họ ngay từ đầu mời chu Chủ Bộ đến, chẳng qua là cảm thấy mình Phủ lão gia ra giá năm trăm lượng quá nhiều, muốn để cho Chủ Bộ hỗ trợ nói một chút lời, thế nào chỉ chớp mắt liền ra giá cao như vậy, hần đây không khỏi cũng quá cung chiều Phương Hồng đi.

"Ta đã từng có ba đứa con hai nữ, bất quá, đại ca hần cùng tiểu đệ cũng tạo yêu, cho nên, hần coi như là ta con trai độc nhất." Chu Chủ Bộ cười cười, rút cuộc nói chuyện, nhìn tựa hồ vẫn không có tỏ thái độ, nhưng là đảm nhiệm ai cũng biết hần thái độ.

"Phương Hồng không có huynh đệ tỷ muội, thậm chí ngay cả mẫu thân cũng không có." Phương Đại Nguyên cũng cười, chỉ Phương Hồng nói, hần đây cũng là ở tỏ thái độ.

Phương Hồng nghe cha lời này, bỗng nhiên có chút mũi ê ẩm. Hần có chút có thể hiểu được cha, hài tử nhà mình, mình tại sao đánh đều được, nhưng người khác muốn làm khó hần, cũng không có cửa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Cho nên?

"Cho nên?" Chu Chủ Bộ cũng nhìn Phương Đại Nguyên, khóe miệng nụ cười sâu hơn, tựa hồ gặp phải cái gì tốt chơi đùa sự tình. Hần ở nơi này dài Ninh Huyền kinh doanh nhiều năm như vậy, dù là có tiền đi nữa người, cũng không dám lớn như vậy lạt lạt cùng hần nói chuyện.

"Cho nên, 2500 hai." Đây là Phương Đại Nguyên ranh giới cuối cùng, nếu như không đáp ứng, kia cùng lắm liền đồ cùng chủ kiến, mọi người tới một đồ

đao bạch đao, ai cũng dừng nghỉ tốt hơn.

"Một ngón tay, con của ta bị người giẫm đạp thành cái bộ dáng này, ta chỉ muốn hấn một ngón tay." Chém người ngón tay, là trong thành những bang phái kia mới có quy củ, nhưng là, chu Chu Bộ thật là bị tức đến, nhà mình con trai, lại đang Thành Hoàng Miếu cửa bị người cho giẫm đạp nhiều như vậy chân, may là mạng lớn, bị hấn cho chạy đến, nếu không mạng nhỏ cũng phải ném ở nơi nào.

"Cái gì? Một ngón tay? Chu Bộ đại nhân chuyện này..." Phương Chi cùng mặt lộ vẻ khó xử, nếu để cho Phương Hồng cho Chu Bộ gia công từ đánh một trận trút giận một chút, kia đáp ứng cũng không có gì, có thể mở miệng liền muốn đầu ngón tay, kia hơi bị quá mức phút đi.

Phương Hồng cũng là bị dọa sợ đến trong lòng chợt lạnh, bà nội, lão già này quá độc ác đi, mở miệng liền muốn Lão Tử ngón tay. Nếu không phải bây giờ không cách nào Thần Khu xuất khiếu, ta ngày ngày cho người báo mộng, đem người dọa cho chết!

"Như thế, kia tự vô pháp nói, Chu Bộ đại nhân xin trở về đi." Phương Đại Nguyên bụng lên một cái chén trà, nhẹ nhàng uống một cái.

"Chúng ta đi." Chu Chu Bộ trên mặt vẫn mang theo nụ cười, chu đông vẫn mặc dù có chút không cam lòng, nhưng không dám không vâng lời cha mình, chỉ đành phải theo ở phía sau, chẳng qua là quay đầu thời điểm, cho Phương Hồng một cái hận hận ánh mắt.

"Chuyện này... Vậy làm sao liền đi?" Phương Chi cùng có chút tay chân luống cuống, một khi chu Chu Bộ đi, vậy thì ý nghĩa hoàn toàn vạch mặt, ngày tháng sau đó, bọn họ thật là liên khổ sở, mình Phủ bên kia sự tình còn chưa có giải quyết, bây giờ lại tới một chu Chu Bộ, vậy tương lai ở dài Ninh Huyền, thì như thế nào có đất đặt chân?

"Đại Nguyên a, chúng ta chưa chắc yêu cầu nào đến một bước này, có lẽ thương lượng một chút nữa, vẫn có đường xoay sở." Phương Chi cùng lúc này cũng không biết nên ứng đối ra sao.

"Không việc gì, trời này không sụp được." Phương Đại Nguyên ngồi ở chỗ đó, cũng không nóng nảy. Hấn những lời này lúc trước hãy cùng Phương Chi cùng nói qua, bây giờ còn nói một lần.

"Phương Hồng, chính người đi lấy một bộ chén đĩa, ngồi xuống ăn một hồi cơm đi." Phương Đại Nguyên nhìn Phương Hồng cũng đói lâu như vậy, liền đối với hấn nói.

"Được." Phương Hồng lúc này trở nên lạ thường ngoan ngoãn, hấn biết, bởi vì chính mình sự tình, cho cha chọc phiền toái rất lớn, không dám không ngoan ngoãn.

Tại hấn đi ra gian phòng này thời điểm, hấn bỗng nhiên đem da vàng từ cho chộp vào trong tay."Bây giờ, ta cho người biết, người chủ nhân ta bị khi dễ, liền vừa mới kia hai tên khốn kiếp, người bây giờ cho ta đi trả thù lại."

Phương Hồng cũng không phải là cái loại này bị người giẫm đạp không lên tiếng người, hai cha con này, lại dám muốn chính mình một đầu ngón tay, chính mình nhưng là Thổ Địa Thần, đường đường chính chính Thần Linh, đem cả nhà người bán cũng không chống đỡ được Lão Tử một đầu ngón tay.

"Ồ ồ." Da vàng từ ngoe đầu nhìn Phương Hồng, ở lảng sau một hồi, tựa hồ mình bạch cái gì, trực tiếp nhảy đi ra ngoài, trên mặt đất vọt một cái mà qua, cơ hồ ngay cả bóng dáng cũng không thấy được.

"Đừng để cho ta thất vọng a." Phương Hồng nhìn da vàng từ biến mất phương hướng, trên mặt lộ ra một tia giả hoạt nụ cười, thật coi ta là dễ khi dễ, mặc dù Thổ Địa Thần thông ở chỗ này dùng không, nhưng thu thập các người vẫn là có thể.

Hấn tâm tình thật tốt bên dưới, đi chương quỹ nơi đó cầm một bộ chén đĩa, thịnh một đại chén cơm, liền lúc trước canh thừa cơm cạn, bắt đầu ăn ngồm ngồm.

Bất quá, nói là canh thừa cơm cạn, thật ra thì phần lớn thức ăn đều là duy trì hoàn chỉnh, vừa mới bốn người ăn cơm hứng thú đều không cao, rất nhiều thức ăn thậm chí vẫn chưa đụng đĩa.

Mà vào lúc này, Yêu Nguyệt lầu hướng tây trên một con đường mặt, có hai cái nón cổ kiệu, đang bị mấy người mang, lão đảo đi về phía trước.

Chu Chu Bộ ngồi ở trước mặt đỉnh đầu trong kiệu, con mắt có chút nheo lại, thân thể lại theo cổ kiệu lên xuống mà nhỏ nhẹ điều bài.

Vừa mới sự tình, hấn căn bản một chút cũng không có để ở trong lòng. Cái đó Phương Đại Nguyên, muốn đối phó với hấn, đơn giản chính là lên trên bỏ tiền. Chẳng qua là, hiện nhiệm vụ mình Phủ đem phải rời khỏi, người bỏ tiền cũng vô dụng. Mà bây giờ Huyện Thừa, một cây chẳng chống vững nhà, căn bản không có thể với hấn chống lại.

Phương Đại Nguyên bây giờ nếu không chịu để cho con của hấn giao ra một ngón tay, kia liền chuẩn bị nhiều giao ra một chút vật đi, muốn toàn thân trở ra, kia là không có khả năng.

"A..." Hấn chính đang suy tư nên như thế nào bảo chế đám người này thời điểm, bỗng nhiên giữa, phía sau hấn trong kiệu, truyền tới hét thảm một tiếng. Cái thanh âm này rất quen thuộc, chính là con của hấn.

Chu Chu Bộ đột nhiên vén lên màn kiệu từ, từ bên trong lao ra. Hấn con mắt nhìn qua, chỉ thấy một đạo bóng người màu đen, từ cổ kiệu trong miệng lui chạy ra ngoài, rất nhanh liền biến mất trong bóng đêm.

Hắn lo lắng con trai, vội vàng tiến vào chuồng vẫn trong kiệu, mượn bốn phía cũng không ánh sáng sáng ngời, hắn có thể đủ thấy, con mình một lỗ tai, đã không có, máu tươi chính theo gương mặt chảy xuống.

"Đồng văn!" Chu Chủ Bộ cơ hồ vành mắt tấn rạch, nhìn con trai máu me đầy mặt, liều mạng kêu thảm thiết bộ dáng, chỉ cảm thấy trước mắt từng trận biến thành màu đen. Hắn liền một đứa con trai như vậy, hắn đem mình toàn bộ hy vọng toàn bộ ép ở trên người đối phương. Từ nhỏ liền đem kỳ đưa vào Phủ Thành đại nho nơi đó đi học, là trước đó vài ngày đồng sinh thử mới trở về.

Nhưng là, con của hắn một lỗ tai không có, đây cơ hồ liền đoạn tuyệt hắn tiền đồ, nhiều nhất thi đậu một cái đồng tiến sĩ, liền lại không hy vọng.

Triều đình thủ sĩ, thủ trọng đức, thứ yếu nặng đáng về, cuối cùng mới là mới học. Cả triều quan to quan nhỏ, có mấy người không phải là râu dài Mỹ Nhiệm, đáng về đường đường, này thiếu một lỗ tai, thì như thế nào có thể ở trong triều đình đặt chân.

Cái này làm cho chu Chủ Bộ làm sao không hận? Hắn năm đó chẳng qua chỉ là cử nhân ra đời, vận hành hồi lâu, mới lấy được một cái Chủ Bộ vị trí, hắn cũng không hy vọng con mình cũng với đã biết như vậy khổ cực.

Nhưng là, hết thấy các thứ này hiện tại cũng thành bọt nước, con của hắn coi như thi đậu Tiến sĩ, cũng sẽ bị đầy đi đến một cái có cũng được không có cũng được thanh nhàn nha môn, sống uống qua cuộc đời còn lại.

"Ai? Là ai Móa!" Chu Chủ Bộ lúc này đã giống như chỉ nổi giận sur từ, trầm thấp gầm thét từ trong cổ họng hắn tán phát ra.

"Các người vừa mới thấy cái gì đồ vật? Là cái gì tập kích thiếu gia?" Hắn bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, bắt lại một vị kiệu phu, nghiêm nghị nói.

"Lão... Lão gia, tiểu không có thấy rõ, có lẽ là một cái chó lớn." Cái đó kiệu phu cũng bị trước mắt cảnh tượng bị dọa sợ đến có chút đi đứng phát run, nhưng là, hắn thật không nhìn thấy là vật gì. Chỉ thấy được một vệt bóng đen vọt qua, ngay sau đó thiếu gia liền phát ra tiếng kêu thảm.

"Chó lớn?" Chu Chủ Bộ cau mày đến, hắn vừa mới cũng thấy một đạo bóng người màu đen. Hắn đồng tử đột nhiên một tắt, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, ở con trai của Phương Đại Nguyên trong tay, có một con da vàng tử. Người bình thường nào có nuôi da vàng tử, cái này làm cho hắn ấn tượng đặc biệt sâu sắc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Thủ đoạn cùng thủ đoạn

Ngay tại hắn nghĩ tới này một tra thời điểm, bên tai bỗng nhiên truyền tới truyền tới một trận tiếng gió, hắn không nhìn được ngẩng đầu nhìn lên, một cái dài nhọn răng mặt đen, hướng hắn trên mặt nhào tới.

Chu Chủ Bộ trong lòng hoảng hốt, đang muốn né tránh, nhưng là, hai cái ngón nhỏ nhưng là có lực móng vuốt, một tay nắm giữ ở trên mặt hắn, sau đó một cái và miệng đi xuống hung hãn khê cắn, hắn phân nửa bên trái lỗ tai, trực tiếp bị xé nứt mở.

Máu tươi theo hắn gò má chảy xuống đến, hắn hai bên trên mặt bị súc sinh này móng vuốt cho xé ra mấy đạo thật sâu vết máu, vốn là phong độ nhẹ nhàng chu Chủ Bộ, lúc này nhìn giống như là một con ma quỷ.

"Ô ô." Da vàng tử lè lưỡi, ở máu tươi kia phía trên nhẹ nhàng liếm một chút, hai mắt dâng lên xanh mon mồn ánh sáng, miệng ngửa mặt lên trời lớn lên, ngực giữa phát ra trầm muộn tiếng vang, giống như là hoành hành hậu thế yêu nghiệt.

"Vèo." Ở gần chu Chủ Bộ hai cha con lỗ tai sau khi, nó dùng sức đập một cái, chui vào một cái hẻm nhỏ bên trong, thoáng chốc liền biến mất không thấy gì nữa.

"A... Phương Đại Nguyên, các người đều đáng chết!" Chu Chủ Bộ tóc tai rối bời, trên mặt tất cả đều là máu tươi, vào lúc này, hắn đã đem chính mình toàn bộ lửa giận cùng oán khí, toàn bộ thả vào Phương Đại Nguyên một đám người trên người.

Ở nơi này dài Ninh Huyền, hắn còn cho tới bây giờ không có ăn rồi bị thua thiệt lớn như vậy. Hắn cùng con mình đồng thời bị một con súc sinh cho cắn lỗ tai, đây nếu là truyền đi, vậy hắn mặt liền mất hết.

Hơn nữa, không có lỗ tai, hắn chủ này bộ vị trí thì như thế nào làm an ổn, triều đình cũng phải cần mặt mũi, làm sao sẽ để cho một cái ngũ quan bất chính người tại nhiệm.

"Đi, thông báo Triệu Thành, đến Yêu Nguyệt lầu đem Phương Đại Nguyên đoàn người cũng bắt lại." Triệu Thành là nha dịch nhanh rõ rệt đầu, thủ hạ có chừng một trăm người, phụ trách truy bắt lũng bắt chức vụ, mặc dù chỉ là cái tạo lệ, nhưng là năng lượng không nhỏ.

Triệu Thành là hãn tướng binh thành viên nòng cốt, cũng là hãn dùng để cùng huyện lệnh cùng với Huyện Thừa đối kháng sức mạnh lớn nhất.

"Lão gia... Thương thế của người thế..." Máy người kiểu phu kia có chút lo âu nhìn chu Chu Bộ."Đi nhanh!" Chu Chu Bộ một tay che chính mình lỗ tai, trầm giọng quát lên.

"Dạ dạ dạ." Đây mấy người kiểu phu hù dọa đi đứng mềm yếu, không ngừng bận rộn hướng xa xa đi. Mà đang khi hãn môn mới vừa vừa đi vào hắc ám lúc, liền có hai người mặc Hắc Y người xít tới gần. Máy người còn chưa kịp phản ứng, liền bị đánh xỉu.

Bóng đêm dần dần thâm chìm xuống, ngay cả trăng sáng đều bị Ẩn lên, tựa hồ có rất nhiều Trọc lưu trong bóng đêm không dùng được đánh vào, nhưng vừa tựa hồ không có gì cả phát sinh.

Phương Hồng sau khi ăn uống no đủ, liền theo xe ngựa đồng thời trở lại cửa hàng gạo bên trong. Ở cửa hàng gạo hậu viện, có một nơi rất lớn sân, bên trong có mười mấy căn nhà, Triệu chương quý tùy tiện an bài một gian cho Phương Hồng nghỉ ngơi.

Hôm nay chuyện phát sinh vẫn đủ nhiều, hơn nữa người thiếu niên thích ngủ, hãn thật sớm liền đi nghỉ ngơi.

Mà ở Phương Đại Nguyên trong phòng, lại như cũ lóe lên ánh đèn, Phương Đại Nguyên ngồi ở một cái ghế gỗ đồ phía trên, đứng trước mặt thân hình cồng lừng Triệu chương quý.

"Lão Triệu, sự tình cho các người tra, các người tra như thế nào đây?" Phương Đại Nguyên bỗng nhiên dừng lại, mở mắt ra, nhìn Triệu chương quý nói.

"Chu Chu Bộ vẫn luôn là chúng ta trọng điểm giám thị đối tượng, bắt quá, hãn làm việc rất cẩn thận, ít ỏi sẽ lưu bất kỳ cái cán nào. Chỉ dựa vào hãn tham ô sự tình, cũng không cách nào vận ngã hãn. Ngược lại hãn đưa con kia, chúng ta dò một chút có ý tứ đồ vật." Triệu chương quý trên mặt lộ ra nụ cười, đem một chồng viết đầy văn tự giấy trắng, giao cho Phương Hồng.

Quan chức tham ô, vào lúc này, cũng không thể coi là cái gì tội lớn, thậm chí căn bản đã thành một loại ước định mà thành quy định, mọi người trên căn bản không biết dùng tham ô coi như công kích thủ đoạn. Mặc dù Thái tổ hoàng đế năm đó hận vô cùng tham quan, giết được thiên hạ quan chức đầu người cuốn cuộn, ngay cả lột da thật thảo sự tình làm được. Nhưng là, Thái tổ hoàng đế đều chết bao nhiêu năm, bây giờ quan chức không chỉ không có thu liễm, ngược lại tệ hại hơn.

Kết nối với đầu Các Lão, hàng năm thu băng kính than củi kính cũng không phải ít.

"Rất tốt,

Không nghĩ tới, Chu gia tiểu tử kia ngược lại cho chúng ta sáng tạo cơ hội." Phương Đại Nguyên rất nhanh liền đem mấy tờ giấy phía trên đồ vật cho học xong, trên mặt cũng xuất hiện vẻ tươi cười.

Chu Chu Bộ đưa con trai kia chu đông văn, lại đang lần trước Thi Huyện cùng phủ thí bên trong tìm người thay thi. Thông thường mà nói, có rất ít người sẽ ở đây hai thử thời điểm tìm người thay thi, một mặt, này hai tràng thi tương đối đơn giản, nếu như người ngay cả này cũng qua không, phía sau căn bản không cần cần nhắc. Mặt khác, coi như thi đậu, cũng chỉ là cái đồng sinh mà thôi, ở Đại Minh Triều, một cái đồng sinh ngay cả người có học cũng không tính, chỉ có thi đậu tú tài, mới có thể mang theo người có học danh xưng. Mà là một cái đồng sinh danh hiệu đi ăn gian, vậy căn bản tính không ra.

Bất kể ở cái gì triều đại, Khoa Thi đều là một cái cấm khu, mà ăn gian chính là một sợi tơ hồng, người nếu là phạm, kia chính là tội lớn. Bởi vì khoa cử bồi dưỡng ra đều là tương lai nhân tài, là quốc gia căn cơ, căn bản không thể dao động.

Nếu như đem chuyện này cho thống xuất khứ, đừng bảo là chu Chu Bộ một nhà chạy không, chính là dài Ninh Huyện huyện lệnh, thậm chí kiên lòng dạ Tri Phủ cũng phải chịu ảnh hưởng, ít nhất cũng phải tới một sơ vu cương vị tội danh.

"Tiểu tử này mặc dù bị cha hãn đưa đến Phủ Thành nổi danh đại nho gia học tập, nhưng là, lại chỉ lo ăn nhậu chơi bời, đứng đắn bản lĩnh không có bao nhiêu. Trước đó vài ngày bị gọi trở về thi, lập tức liền hoảng hốt, là đối phó cha hãn, chỉ có thể mua được quan hệ, tìm người thi giùm. Chuyện này, cha hãn còn bị lừa gạt ở cô trong đây. Bất quá, gần đây cấp trên đốc học đang ở nghiêm tra Khoa Thi ăn gian sự tình, để cho tiểu tử kia không chương trình, mới cho chúng ta nhìn ra chân ngựa." Triệu chương quý cười cười, bổ sung một câu.

"Ngày mai đem vật này giao cho chu Chu Bộ đi, nếu như hãn là một người thông minh, hãn biết làm thế nào." Phương Đại Nguyên thân phận đặc thù, có một số việc hay lại là lúc không có ai giải quyết tương đối khá. Nếu như động tĩnh huyện nào quá lớn, sợ là sẽ phải khiêu khích hữu tâm nhân chú ý.

Lại nói, một cái bị hãn chương không ở Chu Bộ, cũng mới có lợi, sau này làm việc cũng có thể dễ dàng một chút.

"Lão gia, ta cảm thấy được (phải) vật này chu Chu Bộ không có cơ hội thấy." Triệu chương quý lắc đầu một cái, đem mấy tờ giấy cho nhận lấy.

"Ồ? Thế nào?" Phương Đại Nguyên có chút kỳ quái, chẳng lẽ còn có biến cố gì phát sinh?"Buổi tối, ta hai cái nhân tuyển trở lại bẩm báo, chu Chu Bộ cùng con của hãn bị tập kích, hai người đều bị một cái như con chó đồ vật cho cắn một bên lỗ tai." Triệu chương quý đem lúc trước chuyện phát sinh nói một lần.

"Chó? Cắn lỗ tai?" Phương Đại Nguyên đầu tiên là mắt lộ ra nghi ngờ, nhưng ngay sau đó nhớ tới một chi tiết, ở Phương Hồng cảm hoàn chén đĩa lúc trở

về, cái kia da vàng từ liền không tại người một bên, hần lúc ấy còn tưởng rằng là đi ra ngoài kiếm ăn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Nếu không chết không thôi, vậy thì không chết không thôi!

"Đứa nhỏ này, thật đúng là sẽ cho ta làm loạn." Phương Đại Nguyên cười khò một tiếng, mặc dù hần thường thường đối phương Hồng nghiêm mặt, nhưng trong lòng đối với (đúng) con mình vẫn đủ yêu quý.

"Thiếu gia mặc dù suy nghĩ không chu toàn, làm việc lỗ mǎng một chút. Bất quá, nói chuyện cũng tốt, vậy liền đem chu Chủ Bộ cho hoàn toàn lấy xuống đi, cũng tránh cho sau này ở sau lưng thọt chúng ta một đao. Đánh rắn không chết, nhất định có hậu hoạn." Triệu chương quỹ cho Phương Hồng chối bỏ trách nhiệm nói đạo.

Phương Hồng lái da vàng từ cần chu Chủ Bộ cha con, loại chuyện này, bọn họ có thể đoán được, chu Chủ Bộ Tự Nhiên cũng có thể đoán được. Cần người ta cha con lỗ tai, đây tuyệt đối cũng coi là không đội trời chung từ thù, bọn họ dám cam đoan, dù là vị kia chu Chủ Bộ đem hết toàn lực, cũng sẽ muốn trả thù. Cho nên, bọn họ bây giờ không thể đem chu Chủ Bộ cho giữ lại.

"Tốt lắm, tối nay đem vật này thả vào chúng ta mình Phủ đại nhân trên bàn đi, hần cái này quan phụ mẫu, ở trước khi đi, cũng phải cho chúng ta làm chút chuyện." Phương Đại Nguyên con mắt có chút nheo lại, hần vốn không nguyện như vậy khoe khoang, nhưng là, nếu bây giờ đã không chết không thôi, vậy chỉ dùng Từ Vong tới hóa giải đi.

Phương Đại Nguyên biết, chỉ cần đem vật này cho huyện lệnh thấy, vậy tuyệt đối sẽ ở dài Ninh Huyện vén lên một trận Đại Địa Chấn. Bởi vì Thi Huyện là đang ở dài Ninh Huyện cử hành, quan chủ khảo chính là chỗ này vị mình Phủ đại nhân, nếu như tại hần chủ trì thời điểm phát sinh làm rối kỉ cương sự kiện, mà hần lại không có chút nào thành tựu, kia liền chuẩn bị chờ chết đi.

Bây giờ đặt ở mình Phủ trước mặt đại nhân, cũng liền hai con đường. Một cái là đem chuyện này cho đề xuống, làm làm chẳng có chuyện gì phát sinh. Điều thứ hai, chính là điều tra kĩ chuyện này, cùng chuyện này phải sạch quan hệ.

Nếu như có thể lựa chọn lời nói, mình Phủ đại nhân nhất định sẽ lựa chọn điều thứ nhất. Bởi vì là thứ nhất cái nguy hiểm rất nhỏ, lẫn lộn quan trường kiêng kỵ nhất phát sinh đại rung chuyển, bất luận cái này hỗn loạn là hướng địa phương tốt hướng hay lại là xấu phương hướng phát triển. Quan chức không phải là tay cờ bạc, bọn họ rất ít dốc toàn lực.

Nhưng là, bây giờ mình Phủ chỉ có thể lựa chọn điều thứ hai, bởi vì hần không biết vật này là ai cho hần, nếu như hần không vội vàng phải sạch quan hệ, chờ đến sự tình giữ ra đi, vậy hần liền dùng mơ tưởng rơi vào một cái kết quả tốt.

"Đúng, đem mấy tờ giấy này đăng sao một lần, lại đi mua một ít lễ vật, ngày mai cho Điển Lại đại nhân đồng thời đưa qua." Ở Triệu chương quỹ lúc sắp đi, Phương Đại Nguyên lại gọi lại hần, phân phó một câu.

Ở bất kỳ một cái nào trong huyện, huyện lệnh là Quá Giang Long, địa vị tối cao, nhưng là người ngoại lai. Chủ Bộ là địa đầu xà, mặc dù chỉ là Cừu Phẩm tá quan, nhưng là quan hệ cảnh lá đan chen. Hai người nếu là đầu, tuyệt đối là lưỡng bại câu thương cục diện.

Có thể bất kể như thế nào, con trai của Chủ Bộ khoa cử làm rối kỉ cương, vậy vị này đưa tuyệt đối không ngồi được đi. Kia lúc này, thân là Lại viên bên trong đầu lĩnh Điển Lại, liền có cơ hội mơ ước chủ này bộ vị.

Chỉ cần đem mấy tờ giấy này cho hần đưa qua, vậy hần tuyệt đối sẽ vận dụng hết thấy lực lượng, ở chu Chủ Bộ phía sau thọt đao. Giúp người đang gặp nạn khó khăn, nhưng là bỏ đá xuống giếng lại rất đơn giản. Chỉ có chu Chủ Bộ đi xuống, hần có thể đi lên.

Phương Đại Nguyên làm như thế, có hai tầng cân nhắc, thứ nhất có thể giao hảo tương lai Chủ Bộ, vì bọn họ ở dài Ninh Huyện ít một chút trở ngại. Thứ yếu, đem Điển Lại cho ném ra, cũng khả năng hấp dẫn ở huyện lệnh cùng Chủ Bộ sự chú ý, đem nhóm người mình cho phiết đi ra ngoài. Dù sao, ai là vừa đắc lợi ích người, ở trong mắt người ngoài, người đó chính là trăng này sự kiện chủ đạo người.

Giống như bọn họ thân phận như vậy người, Ẩn núp trong bóng tối mới là thích hợp nhất. Hơn nữa, các loại (chờ) Điển Lại lên làm Chủ Bộ sau khi, căn cơ tất nhiên không yên, Phương gia chính là hần thiên nhiên đồng minh, chỉ cần vị kia Điển Lại đại nhân không có ngu đến mức nhà, liền tuyệt đối sẽ không đem Phương Đại Nguyên đám người cung cấp tình báo sự tình cho nói ra.

"Lão gia chu toàn." Triệu chương quỹ cũng là người thông minh, ngay lập tức sẽ minh bạch Phương Đại Nguyên ý tưởng, gật đầu liền đem sự tình cho đáp

ứng đi.

"Dài Ninh Huyền, dài ninh không." Ở Triệu chương quỹ sau khi đi, Phương Đại Nguyên trên mặt xuất hiện một nụ cười lạnh lùng.

...

"Chuyện này... Tại sao có thể như vậy!" Sáng sớm ngày thứ hai, mình Phủ đại nhân mới vừa từ trên giường bò dậy, đang chuẩn bị mặc quần áo, bỗng nhiên giữa, tại hân gối bên cạnh,

Tấn lạc mấy tờ giấy trắng.

Dài Ninh Huyền mình Phủ, là một cái tuổi chừng năm mươi tuổi mập mạp, năm đó chẳng qua là tam giáp Tiến sĩ, làm vài năm xem Chính sau khi, liền bị phía dưới rút cuộc xuống làm huyện lệnh. Bất quá, hân không có quan hệ gì, hơn nữa hạng gần chót, này gần mười năm lẫn lộn đi xuống, vẫn còn ở huyện lệnh trên vị trí này ngầy ngốc. Trước đó vài ngày hân tiêu tiền vận hành một chút, mới có thể đến một cái huyện lớn làm cùng biết, mặc dù cũng chỉ là Tổng Lục Phẩm, nhưng cũng coi là không nhỏ tiến bộ.

Hân nhìn những thứ này giấy trắng, trong lòng giật mình, nơi này tại sao có thể có vật như vậy? Chẳng lẽ có tặc nhân đi vào? Vạn nhất người kia muốn giết chết chính mình, vậy mình há chẳng phải là đã mất mạng? Hân nghĩ tới sâu hơn địa phương, không khỏi mồ hôi lạnh nhễ nhại.

Qua một lúc lâu, tâm thần hân mới ổn định lại. Chẳng qua là, này giấy trên đó viết nội dung, để cho hân rất nhanh lẫn nữa thất kinh. "Thi Huyện làm rồi ki cương? Chu con trai của Chủ Bộ?"

Ở mấy tờ giấy này chính giữa, đem chu đông văn ăn gian trải qua, đồng bọn thậm chí người bảo lãnh cũng cho cận kề bày ra, mặc dù không thể biết thật giả, nhưng hân tám chín phần mười, chỉ cần chớp tới mấy người tra hỏi liền biết.

Hân nhìn những thứ này, phản ứng đầu tiên chính là bùng bít nấp, nhưng hân ngay sau đó nghĩ đến, nếu có người có thể thần không biết quỷ không hay đem vật này thả vào hân đầu giường, đây cũng là có thể thả vào Tuần An đầu giường, các loại (chờ) chuyện này giữ ra đi, vậy hân đừng nói làm cùng biết, có thể giữ được mệnh cũng không tệ.

"Người đâu, nhanh lên một chút đi chuẩn bị dịch ngựa." Hân lúc này không nghĩ ngợi nhiều được, hân phải nhanh viết thư, đem chuyện đã xảy ra với Đề hình án sát sử ty Thượng Quan giao phó một chút, nếu không đợi nhân gia tra được trên người mình, vậy thì buổi tối.

Mặt khác, hân còn phải nhanh phái người đem chu Chủ Bộ một nhà cho làm yên lòng, miễn đối phương chó cùng đường quay lại cắn, cho mình mang đến lưỡng bại câu thương. Chính mình qua nhiều năm như vậy, mặc dù nói không có liên quan (khô) bao nhiêu thương thiên hại lý sự tình, nhưng dưới đáy mộng, khó tránh khỏi không sạch sẽ, không biết có bao nhiêu chứng cứ bị chu Chủ Bộ cho chương không lấy đây.

Chu Chủ Bộ đã xong, nhưng là hân còn có thể leo lên, không thể làm lưỡng bại câu thương.

"Cha, người có thể phải giúp ta báo thù, chuyện này nhất định là Phương Hồng cái đó thăng nhóc làm, ta xem trong tay hân có một con da vàng tử." Chu đông văn trên lỗ tai, đã băng kỹ, nhưng là, nội tâm của hân đau đớn, làm thế nào cũng khép lại không.

"Yên tâm đi, đắc tội chúng ta, cũng sẽ không có kết quả tốt." Chu Chủ Bộ sờ chính mình trên lỗ tai vài trắng, thanh âm lạnh giống như là Hàn Băng. Hân luôn luôn hi vọng không lộ, nhưng tới hôm qua sự tình, thật để cho hân chịu không được. Bọn họ tự xưng là là văn minh người, dù là vạch mặt cũng sẽ không động thủ, nhưng bọn họ lại bị người phái một con súc sinh cho cắn nửa bên lỗ tai, này đã coi như là vi phạm quy tắc trò chơi.

"Đừng, tới hôm qua để cho Triệu Thành đi đem Phương Đại Nguyên đâm người bắt, cũng không biết làm như thế nào đây?" Hân nhìn mặt trời, trong lòng không lý do dâng lên một vẻ lo âu. Theo lý mà nói, vào lúc này, Triệu Thành nhất định sẽ tới nhà hân với hân bẩm báo tình huống.

"Lão gia, lão gia, không được, mình Phủ dẫn người mang theo một bang nha dịch, đã đem cửa bao vây." Vừa lúc đó, cửa phía ngoài tử, hoang mang rối loạn chạy vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Trở tay 1 đao

"Trương Dự Minh rút cuộc dự định làm gì! Hân là điên sao?" Mặc dù mình chẳng qua là tá quan, nhưng chân chính có thể cảm giác mình đi ở, hay lại là cấp trên phát tới Tuần An, dù là huyện lệnh người chủ quan này đối với chính mình bất mãn, cũng không dám như thế đối với chính mình đi.

"Ta là không có diên, người diên là nguoi. Chu Viễn Sơn, nguoi là gan không nhỏ a, lại dám để cho con của nguoi ở Thị Huyện, phủ thí thời điểm ăn gian, nguoi đem triều đình Kỳ Luật đưa ở chỗ nào?" Trương Dự Minh, cũng chính là dài Ninh Huyền minh Phủ đại nhân, lúc này chính bước dài, đi vào Chu gia chính trong nội đường.

"Ăn gian?" Chu Chủ Bộ tim co rút lại, cái tội danh này quá lớn, chính là lấy hấn tâm tính, ở nghe được cái này sau khi, đều có chút không kèm được.

Mà một nghe được câu này, phản ứng lớn nhất hay lại là chu đông văn, lúc này đã hoàn toàn ngốc ở nơi nào. Hấn trước đó vài ngày, nghe cấp trên muốn kiểm tra Khoa Thi ăn gian sự tình, liền cảm giác có chút bất an, còn đặc biệt đi một chuyến Thành Hoàng Miếu. Không nghĩ tới, chuyện này vẫn bị lộ ra ngoài.

Chu Viễn Sơn không phải người ngu, vừa nhìn thấy con mình phản ứng này, liền cái gì cũng biết. Hấn lúc này, chỉ cảm thấy toàn thân tinh khí thần đều bị rút đi, thân thể mềm nhũn, không nhịn được muốn lui về phía sau ngã quỵ. Nếu không phải sau lưng dựa vào một cái ghế, hấn bây giờ đã ngồi dưới đất.

Ăn gian! Khoa Thi ăn gian, đây chính là tội lớn, ở thời đại này, nếu như truyền ra Khoa Thi ăn gian lời đồn xấu, chính là Các Lão cũng phải xuống đài. Hấn một cái huyện Thành Chủ bộ, căn bản cũng không có bất kỳ cứu vãn phương pháp.

"Cha, nguoi phải cứu ta a." Chu đông văn cũng biết Khoa Thi ăn gian hậu quả bao lớn, nhưng bất luận kẻ nào ở tội không có bị lộ ra ngoài thời điểm, luôn là sẽ ôm may mắn trong lòng, cảm thấy không thể nào tra được trên người mình. Mà một khi thật mỗi họa trước mắt, mới mờ mịt luống cuống.

"Ba." Chu Viễn Sơn bật người dậy, hung hăng rút ra con mình một cái tát. Hấn dùng khí lực cực lớn, chu đông văn nguyên bản là tràn đầy máu ứ đọng má trái, lập tức sưng lên thật cao.

Chu đông văn lúc này đã bị dọa sợ đến mất hết hồn vía, dù là bị cha mình cho đánh một cái tát, cũng chỉ là cúi đầu xuống, thân thể run lẩy bẩy.

"Minh Phủ đại nhân, chuyện này có thể có đề xuống khả năng?" Chu Viễn Sơn hít một hơi thật sâu, nếu sự tình đã như vậy, vậy hấn thì nhìn có cái gì không bỏ tức phương pháp. Khoa cử bị phát hiện ăn gian, một loại có ba loại hậu quả, loại thứ nhất là nhẹ nhất, chính là Đề tam bên trong không phải Khoa Thi. Thứ yếu, chính là đày đi đến biên quan. Nghiêm trọng nhất, thậm chí có thể sẽ bị chặt đầu.

Trương Dự Minh thờ dài một hơi, lắc đầu một cái, khoa cử Tệ hại án kiện, đó là một cái thật to hồng tuyến, cơ hồ là toàn bộ quan chức kiêng kỵ, ai dám ở chỗ này bao che? Nếu như bị tra được, đó chính là tử tội.

Hơn nữa, này phía sau màn rõ ràng có một con thoi thủ, căn bản cũng không có đường xoay sở.

Chu Viễn Sơn cũng đã sớm đoán được kết cục này, nhưng là hấn không đoán được là người nào muốn chính hấn. Phương Đại Nguyên mặc dù đang động cơ phía trên có khả năng lớn nhất, nhưng đối phương cũng chỉ là một cái thổ tài chủ, không có phản thực lực này.

"Minh Phủ đại nhân, ta nguyện ý xuất ra ta toàn bộ gia tài, hy vọng ngài có thể cho con ta đi nói tốt một chút, này tội danh để ta làm lắm, hết thầy đều là ta sai sử." Như là đã như thế, vậy thì chỉ cầu có thể đem con mình tội danh hàng thấp một chút.

Dù sao chẳng qua là ở đồng tử thử thời điểm ăn gian, ảnh hưởng đến phạm vi không lớn. Xấu nhất cũng bất quá là một cái đày đi biên quan, nếu là có thể vận hành được, Thuyết Bất Đắc còn có thể vớt được (phải) loại tình huống thứ nhất.

Trương Dự Minh động tâm, Chu Viễn Sơn của cái phong phú lắm, hấn là lên làm cùng biết, đã hao phí không ít của cải. Nếu không, cũng không trở thành nhìn chăm chăm Phương Đại Nguyên đám người đòi năm trăm lượng.

Lăn lộn quan trường, không thể...nhất thiếu chính là tiền, có tiền, nguoi mới có tiếp tục leo lên khả năng.

"Ta nghĩ, vấn đề hấn không lớn, ta đây phải đi đem thi giùm nguoi kia và mấy cái nguoi bảo lãnh đồng thời mang đến, đem khẩu cung thống nhất xuống." Trương Dự Minh gạt đầu một cái, ai phạm tội không có vấn đề, chỉ cần có người gánh trách là được. Hấn đi tới nơi này, liền là muốn ổn định Chu Viễn Sơn, miễn đối phương chó cùng đường quay lại cắn,

Kéo hấn đồng thời xuống nước. Bây giờ đối phương thái độ tốt như vậy, còn cảm ra bản thân toàn bộ của cải, hấn cũng vui vẻ làm cái này thuận nước giong thuyền.

"Tới a, đi đi mấy nguoi kia cho mang tới." Trước khi tới, Trương Dự Minh cũng đã để cho nguoi sẽ cùng ăn gian nhân viên tương quan cũng bắt đứng lên, miễn đối phương trốn thoát.

Một cái nha dịch gạt đầu một cái, vội vàng hướng huyện nha chạy đi.

"Ta sẽ cho các nguoi một nén nhang thời điểm, tự các nguoi đem khẩu cung cho chuối được, nếu là còn bị Đề hình án sát sử ty nguoi phát hiện ra đầu mối, vậy cũng chó trách ta." Đây là hấn có thể làm cực hạn, bởi vì đồng tử thử bên trong phát hiện làm rối ki cương, hấn nếu là làm không tốt, cũng phải bị liên lụy.

"Đa tạ Đại nhân." Chu Viễn Sơn hướng Trương Dự Minh chấp tay một cái, biểu thị chính mình cảm ơn. Chỉ cần có thể đem khẩu cung cho chuối được, chuyện kia thì dễ làm nhiều.

Ở quá lớn ước một khắc đồng hồ thời gian, lúc trước ra đi cái kia nha dịch lại trở lại, nhưng là, hấn cũng không có đem cùng làm rối ki cương mấy nguoi

cho mang đến.

"Chuyện gì xảy ra? Người đâu?" Trương Dụ Minh chân mày, hướng kia nha dịch nhìn sang, chẳng lẽ là phát sinh biến cố gì?

"Huyền tôn... Ở trước đây không lâu, Điền Lại đại nhân đi đại lao, đem mấy người cho nói đi." Cái này nha dịch có chút hốt hoảng, lắp ba lắp bắp đem sự tình nói ra.

"Cái gì? Điền Lại? Hắn tại sao phải hoành hành như một tay!" Trương Dụ Minh đồng tử một tấm, hắn bỗng nhiên nổi lên cảm giác, sự tình phát triển, đã vượt qua hắn dự liệu, hắn có chút không chế không cục diện.

"Điền Lại! Từ giang!" Chu Viễn Sơn nắm chặt quả đấm mình, sắc mặt biến được (phải) xanh mét. Hắn lúc trước còn suy đoán là ai ở phía sau giờ trò quỷ, chỉ là không có nghĩ đến là hắn.

Lúc trước từ giang, ở dưới tay hắn vẫn luôn là đảng hoàng, xem ra hết thấy các thứ này đều là nguy trang đi ra, cuối cùng con mắt, vẫn là có ý định tìm cơ hội cắn hắn một cái. Bây giờ, cơ hội này tới.

"Chu Chủ Bộ, bây giờ ta giúp không người." Trương Dụ Minh rất muốn lấy được Chu Viễn Sơn gia sản, nhưng là, hắn cũng biết, chính mình muôn ngàn lần không thể vào lúc này chọc cái đó từ giang. Từ giang đã thiết tâm phải đem Chu Viễn Sơn cho đầu ngã, bất kỳ trở ngại nào ở trước mặt hắn đá, đều phải bị mang ra.

Hắn chỉ là một sắp cách Nhâm huyện lệnh, hơn nữa tự thân hiềm nghi vẫn chưa có hoàn toàn rửa sạch sẽ đâu rồi, nếu như lúc này cùng từ giang đối nghịch, ai biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Là lý do an toàn, hắn chỉ có thể lựa chọn bo bo giữ mình.

"Thua, tất cả đều thua." Chu Viễn Sơn trên mặt lộ ra vẻ cười thảm, mấy người kia rơi vào từ giang trong tay, chiêu đó đi ra cái gì khẩu cung, còn chưa phải là thế nào nghiêm trọng làm sao tới, dù sao cũng sẽ không cho chút nào cơ hội làm cho hắn xoay mình.

Trương Dụ Minh lắc đầu một cái, sau đó từ trong nhà mặt đi ra ngoài. Đây chính là quan trường, đây chính là thực tế, hôm nay là chu Chủ Bộ, vậy ngày mai là ai đây? Thân trong hội này, có thể an ổn đến cuối cùng, lại có mấy người?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Hạng hán

Dài Ninh Huyền thành quan chức điều động, ở trên cao tầng giữa đưa tới không nhỏ động đất. Nhưng là, dân chúng tầm thường cũng không để ý cái này. Bất luận là mình Phủ mức độ đi, hay lại là Chủ Bộ bị bãi nhiệm, cũng hoặc là Điền Lại thăng lên làm Chủ Bộ, những chuyện này cũng không có quan hệ gì với bọn họ, thời gian làm như thế nào qua hay là thế nào qua.

Phương Hồng mấy người cũng đã sớm trở lại gió xoáy nước Thôn, trừ Phương Chi cùng cả ngày lẫn đêm than thở, lo lắng sẽ phải chịu chu Chủ Bộ gây khó khăn ra, những người còn lại, cũng đem chuyện này cho không hề để tâm.

Thôn này trong tin tức bế tắc, hắn còn không biết chu Chủ Bộ đã bị bãi nhiệm sự tình. Tới Vu tiên sinh mất tích sự tình, ở đây sao cục diện hỗn loạn bên dưới, cũng biến thành nhỏ nhất không đáng kể. Vị kia xuân phong đặc ý Điền Lại đại nhân, chẳng qua là bút lớn vẽ lên một cái, liền đem việc này cho nhẹ nhàng mang qua.

"Ta nói mầm hạt đậu, ngày này trà thế nào nóng như vậy a, này cũng một tháng, không xuống một giọt mưa, sẽ không cần có nạn hạn hán đi." Ở một cái khô khốc câu cừ bên cạnh, Tôn An sờ chính mình trán, nửa neoh mắt lại, hướng không trung nhìn.

Lúc này mặc dù đã tiến vào tháng tám, nhưng mặt trời này vẫn nướng người lợi hại. Từ mưa dầm mùa sau khi kết thúc, liền lại cũng không có xuống qua một lần mưa, ngay cả này đặc biệt phụ trách tưới câu cừ cũng làm hạn.

Đi vắng, bây giờ cũng mau phải đến cắt lấy thời điểm, chẳng qua là tháng gần nhất vẫn luôn không có mưa, trong đồng ruộng hạt lúa, hay lại là thấp lè tè, cách thành thực còn có đoạn thời gian. Nếu như tiếp tục như vậy nữa, thôn này trong hạt lúa, sợ là ai không tới thành thực, liền cũng phải làm chết.

Gió xoáy nước nước sông vị cũng là vừa đầu hàng lại rơi nữa, bây giờ đã sắp phải gặp đây. Ngược lại không phải là này hạn hán quá nghiêm trọng, đem nước cho hao hết, mà là ở vào gió xoáy nước Thôn Thượng du chớ cầu Thôn đem nước cho cắt đứt.

Nếu quả thật là muốn phát sinh nạn hạn hán, nước liền sẽ trở nên vô cùng trọng yếu, chớ cầu thôn nhân dĩ nhiên không muốn đem nước này phân ra một nửa đến cho gió xoáy nước Thôn. Cho nên, ngay từ lúc nửa tháng trước, liền Tiết Hà nước.

"Ta xem cũng giống, đều do chớ cầu thôn nhân cũng quá hèn hạ đi, nước này cũng không phải là thôn xóm bọn họ tư hữu, đem nước sông cắt đứt, đó là không cho chúng ta lưu một chút đường sống nha." Phuong Cừ nhìn trên mặt đất từng đạo khô nứt vết tích, trên mặt lộ ra một tia tức giận.

"Trong dài đã đi giao thiệp, bắt quá, chuyện này giao thiệp có tác dụng chớ gì, xắn tay áo đi lên liền quan (khô) a, nhà nào thắng nước thuộc về nhà nào, nhiều đơn giản?" Tôn An cũng nghe nói chuyện này, hiện tại ở trong thôn đã tràn ngập một chút bất an ồn ào bầu không khí, hai cái thôn giữa, giống như là bày một cái củi khô đốt lửa, có một đốm lửa là có thể đến.

Trải qua năm qua, chỉ cần phát sinh nạn hạn hán, mấy cái thôn giữa luôn là sẽ bởi vì cạnh tranh nước phát sinh dùng binh khí đánh nhau, thắng mới có thể lời nói có trọng lượng. Mỗi lần dùng binh khí đánh nhau, cũng phải có nhân chảy máu thậm chí thương vong. Có thể đây cũng là không có cách nào sự tình, ai cũng muốn sống a, nếu như điều lý không lương thực, vậy thì phải mất mùa.

"Ai, Hồng ca mà, ngươi tại sao không nói chuyện." Hai người liếc thấy nằm ở một bên Phuong Hồng, gần đây một ít ngày cũng không biết chuyện gì xảy ra, Phuong Hồng so với ngày xưa yên lặng không ít.

"Các ngươi nói, nếu như phát sinh nạn hạn hán, sẽ có hay không có thần linh mưa cứu tai?" Phuong Hồng ngửa mặt nhìn không trung, sau đó nhẹ giọng hỏi thăm bên cạnh hai người. Thanh âm hần tương đối nhỏ, cũng giống là đang lầm bầm lầu bầu.

"Hồng ca mà, ngươi này là thế nào? Tại sao có thể có thần linh tới cứu tai? Ta nghe cha ta nói, bọn họ lúc còn trẻ phát sinh qua một lần nạn hạn hán, trong vòng ngàn dặm đều là vàng đánh đánh một mảnh, lương thực cũng làm chết, lúc ấy bởi vì còn sống, ngay cả thịt người đều ăn." Tôn An nhìn Phuong Hồng, có chút kỳ quái hỏi.

"Không việc gì." Phuong Hồng thuận miệng hòa theo nói, hần dĩ nhiên sẽ không thật không có chuyện, ngược lại, hần thấy sự tình nghiêm trọng tính, đã vượt xa khỏi hần dự liệu.

Ở hơn mười ngày trước, hần trong lúc vô tình Thần Khu xuất khiếu, phát hiện một đạo đen bên trong mang Hồng Khí hơi thở, một mực chiếm cứ ở gió xoáy nước Thôn Thượng vô ích. Thần linh trời sinh liền có thể Vọng Khí, hần liếc mắt là có thể nhận ra, vật này chính là tai khí. Hơn nữa, nhìn kỳ đen bên trong mang bản mo-rat tử, rõ ràng chính là nạn hạn hán.

Cái này tai khí, không chỉ là gió xoáy nước Thôn có,

Toàn bộ Giang Tây phần lớn địa khu, đều đã bị tầng này hắc khí cho bao phủ. Cho nên, mặc dù hần cho gió xoáy nước Thôn tăng lên khí vận, nhưng là, cùng này to lớn thiên tai so với, hần tăng lên về điểm kia khí vận, cơ hồ trong nháy mắt liền bị áp chế xuống.

Lúc này, toàn bộ gió xoáy nước Thôn khí vận đã phai bày màu xám trắng, đây đã là suy bại chi tướng, một cái không tốt, toàn thôn cũng phải bị tai nạn xóa đi.

Hần là Thổ Địa Thần, kia điểm lực lượng, ở vô cùng vô tận thiên địa tai khí bên dưới, tựa như cùng cuồng ánh nến trong gió, yếu ớt mà lay động.

Hần coi như nghĩ (muốn) phải làm những gì, cũng không có năng lực làm. Giống như rất nhiều người nói, thiên ý không thể bảo là, phạm nhân làm nghịch không, hần một cái Tiểu Tiểu thần linh, cũng làm nghịch không.

"Cạnh tranh nước á..., cạnh tranh nước á..., chớ cầu Thôn khinh người quá đáng, này lại bắt phóng thủy, hoa màu đều chết sạch!" Vừa lúc đó, trong thôn bỗng nhiên vang lên đồng la gõ thanh âm, một cái giọng oang oang đang liều mạng kêu. Nhưng là kia Phuong lão tam, phía sau hần, đi theo một nhóm lớn người, trong tay hoặc là cầm cây gậy, hoặc là nắm cái cuốc, mỗi cái lòng đầy căm phẫn đáng vẽ.

"Cạnh tranh nước? Có trò hay nhìn." Tôn An lỗ tai lập tức giờ lên đến, nạn hạn hán nghiêm trọng tính, hần chẳng qua là nghe người khác nói qua, cụ thể thế nào, hần cũng không có cắt thân thể sẽ, cho nên, hần vừa nghe đến có náo nhiệt có thể nhìn, tinh thần lập tức phấn chấn.

"Đi một chút đi, chúng ta đi nhìn một chút." Hần tha duệ Phuong Hồng hai người, đi theo đám người phía sau, hướng thôn đầu Tây đi. Nhưng Phuong Hồng cùng Phuong Cừ hai người đối với cạnh tranh nước không có hứng thú gì, Phuong Hồng là bởi vì tai khí nghiêm trọng như thế, căn bản cũng không có bao nhiêu tâm tình. Mà Phuong Cừ thuần túy là bởi vì nhất gan, sợ một hồi thấy máu.

Gió xoáy nước Thôn cùng chớ cầu Thôn giữa, từ một con đường mòn liên tiếp. Này con đường mòn liền xây dựng ở gió xoáy nước trên bờ sông, nói cách khác, theo con sông này một mực đi lên, là có thể đi tới chớ cầu Thôn.

Chớ cầu thôn nhân mấy ngày nay cũng nhảy cảm rất, bọn họ cắt đứt gió xoáy nước sông, gió xoáy nước thôn nhân nhất định là sẽ không làm. Bọn họ trong khoảng thời gian này, liều mạng nước dẫn tới mỗi người trong ruộng, vạn nhất cạnh tranh nước cạnh tranh thua, bao nhiêu cũng có thể tưới một chút, chỉ cần chống được hạt lúa thành thực, vậy cho dù nạn hạn hán đến, cũng có thể vượt đi qua.

"Mặc lão hồ, các ngươi không nên quá mức phân, nước này là mọi người, các ngươi làm như thế, là phải đem chúng ta hướng tuyệt lộ đầu ép a." Giống như cạnh tranh nước như vậy sự tình, trong dài Giáp Trường là rất ít tham dự, một loại chỉ sẽ để cho người thù hạ dần đầu. Phuong lão tam cùng Phuong Chi cùng đi gần, lần này cạnh tranh nước chính là do hần phát động.

"Phuong lão tam, ngươi mẹ hần không muốn thú lắm, nước này là từ chúng ta chớ cầu Thôn chảy ra, chúng ta muốn ngăn liền cản, cái gì mọi người? Ta

không muốn cho các người dùng, sẽ không cho các người dùng." Chớ cầu thôn nhân phần lớn cũng họ Mạc, mà trước mắt cái này Mạc lão hồ, dung nhan cực kì cao lớn vạm vỡ, hai mắt mở một cái, liền cho người một loại hung ác cảm giác, nói chuyện giọng cũng lớn, lúc này liền chỉ Phuong lão tam mắng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Khí vận hóa hình

Mạc Lão Hồ cũng là chớ cầu Thôn đầu đầu, lúc này liền dứt khoát đùa bốn lên vô lại, ta mạn phép không thừa nhận nước này là các người, các người có thể làm khó dễ được ta? Ngược lại đến cuối cùng, này ngôn ngữ công kích là không có một chút tác dụng nào, nắm tay người nào lớn, ai lời mới tác dụng.

"Hắn bà nội, đánh cho ta chết đám khốn kiếp này!" Phuong lão tam lần này tới, cũng không muốn với Mạc Lão Hồ lý luận, đem trong tay mình đồng la vút xuống đất, đem bên cạnh một người cái cước đoạt lấy đến, liền hướng đến Mạc Lão Hồ đập tới.

Hắn lần này, có thể không có nửa điểm nương tay, nếu quả thật đập phải người trên người, nhất định là một não tương vỡ toang kết quả. Nhưng là, hắn Phuong lão tam không quan tâm, thôn này cùng Thôn giữa tranh đấu, dù là đánh vỡ ngày đi, trong huyện cũng sẽ không quản. Đây là hai cái thôn giữa sự tình, trong huyện không xen vào, cũng lười quản.

"Mẹ, lên cho ta!" Mạc Lão Hồ không nghĩ tới Phuong lão tam lại đột nhiên xuất thủ, nguy hiểm lại càng nguy hiểm lui về phía sau trốn một chút, đem một kích này cho tránh qua đi. Bất quá, cũng bị dọa sợ đến là một tiếng mồ hôi lạnh, nếu không phải hắn phản ứng nhanh, bây giờ đầu cũng phải bị xúc xuống nửa đoạn.

Chớ cầu Thôn mọi người tất cả đều là trong thôn khỏe mạnh trẻ trung, nghe một chút dẫn đầu lên tiếng, từng cái nắm cái cước, hướng mặt trước đập tới. Này không chỉ có riêng là cạnh tranh nước, mà là ở giành mạng sống a, này phát sinh nạn hạn hán, không chính mình lẫn nhau biện pháp, chẳng lẽ còn có thể trông cậy vào đầu những Đại lão gia đó cứu giúp sao?

Đừng nói giỡn, này bên ngoài tai tình càng nghiêm trọng hơn, những Đại lão gia đó càng cao hứng mới được. Bởi vì này có như vậy, bọn họ mới có cơ hội trung gian kiếm lời túi tiền riêng a, chân chính có thể rơi vào trăm họ trong miệng lương thực, lại có thể có mấy hạt?

Mà gió xoáy nước thôn nhân cũng không phải ăn chay, làm thì làm, ai sợ ai à? Xã này đã giữa trăm họ, từng cái trong tính tình có sự tàn nhẫn, chân chính ồn ào, đừng nói dùng binh khí đánh nhau, chính là tạo phản cũng có thể cho người tới mấy lần.

"Ta cũng tới." Tôn An thấy tình huống như vậy, trong hai mắt hiện lên ánh sáng, từ dưới đất nhấc lên một cây to bằng cánh tay côn gỗ, cũng xông lên.

"Bà nội, tiểu tử này không muốn sống nữa." Phuong Hồng nhìn Tôn An này lỗ mắng đáng vẽ, can cũng không ngăn được. Đây cũng là người có thể đủ đi lên sao, bị một cái cước nện xuống đến, mạng nhỏ tại chỗ là có thể không.

Nhưng Phuong Hồng mình cũng không dám lên đi, hắn mặc dù đánh nhau kinh nghiệm phong phú, nhưng tại loại này hỗn chiến dưới tình huống, người sự linh hoạt căn bản là không thi triển được, trừ chống cự, chớ không có cách nào khác.

"Hồng ca mà, vậy phải làm sao bây giờ nhỉ?" Phuong Hồng không có chủ trương, Phuong Cừ càng là không chịu nổi, lúc này, đã có chừng mấy người bị cái cước đánh trúng, trên người máu tươi hoành lưu, làm cho người ta một loại nhìn thấy giết mình cảm giác.

Bây giờ song phuong số người tương đối, đánh nhau đã lâm vào giằng co bên trong. Hơn nữa, người này càng nhiều liền dễ dàng để cho người đánh mất lý trí, hai bên hỏa khí đã đi lên, phòng chừng không chết vài người, là không có cách nào bỏ qua.

"Xuất khiếu." Phuong Hồng mí mắt vừa nhấc, nhục thân lập tức định trụ bất động, mà hắn Thần Khu lập tức vừa nhảy ra. Lúc này tình huống khẩn cấp, hắn cũng không để ý có người hay không ở bên người.

Hắn Thần Khu như lửa, tinh thần trong nháy mắt lan tràn đi ra ngoài, và toàn bộ gió xoáy nước Thôn liên hệ với nhau. Mà vào lúc này, một loại mãnh liệt sợ hết hồn hết vía cảm giác, truyền đến trong tâm thần hắn, để cho hắn không nhận được nghĩ phải đem Thần Khu trở về Khiếu.

Đây chính là thiên tai lực lượng, Bao Lệ, hỗn loạn, không cách nào chống lại. Hắn cường ép nhận được sợ hãi tâm tình, trong tay hốt bản vung lên, gió xoáy nước Thôn khí vận, tất cả đều bị hắn thu hẹp tới.

Thế gian có linh vật, tất cả đều sẽ có số mệnh, làm khí vận hội tụ đến đồng thời thời điểm, liền sẽ trở thành hợp vận. Giống như thiên hạ văn nhân văn vận, triều đình quan vận, cùng với thương nhân tài vận.

Gió xoáy nước Thôn bắt quá trăm mấy chục nhà, số người bắt quá mấy trăm, còn còn thiếu rất nhiều ngưng luyện thành hợp vận, chẳng qua là tán loạn giống như khói mù một dạng rải rác ở toàn thôn bên trong.

Mà Phuong Hồng bây giờ nên làm, chính là lấy tự thân Thổ Địa Thần vị làm chủ đạo, đem gió xoáy nước Thôn khí vận cho ngưng tụ, hóa thành một cổ. Như vậy thứ nhất, mặc dù số lượng không có tăng, nhưng là chất lượng lại cao không ít.

Tại trong hư không.

Rất nhanh ngưng tụ thành một gốc mơ hồ ruộng lúa hình dáng, chỉ thiếu chút nữa, là có thể đạt tới khí vận hóa hình mức độ. Thông thường mà nói, làm hợp vận ngưng luyện đến mức nhất định sau khi, sẽ gặp hóa hình, như quan vận là một cái Quan Âm hình dáng, văn vận là một cây viết, mà tài vận chính là đồng tiền.

Gió xoáy nước thôn nhân phần nhiều là lấy nghề nông mà sống, cái này số mệnh ngưng luyện, dĩ nhiên là thành lương thực hình dáng.

"Chuyệt." Phuong Hồng giơ tay lên vung lên, gốc cây này ruộng lúa liền chấp chòn, nhẹ nhàng tại trong hư không đảo qua, liền đánh vào chór cầu Thôn khí vận trên.

Chór cầu Thôn khí vận cũng là tán loạn một đoàn, ở đầu là ngưng luyện sau khi ruộng lúa khí vận đối thủ, lúc này liền bị đập quân lính tan rã.

Khí vận, là có thể Chân Chân Thực Thực ảnh hưởng sinh linh họa phúc, khí vận đầy đủ mà ngưng luyện, sinh linh gặp chuyện liền thuận lợi, trên căn bản sẽ không có cái gì tai họa. Mà khi khí vận trở nên mỏng manh phân tán thời điểm, là sẽ tai họa không ngừng.

Phuong Hồng ở sau khi làm xong những việc này, lập tức thu liễm thần hồn, lần nữa trở về nhục thân. Hết thấy các thứ này nói đến rất dài, nhưng chẳng qua chỉ là mấy hơi thở công phu, chính là một mực ở bên cạnh hắc Phuong Cừ, cũng không có phát hiện nửa chút khác thường.

"Phuong lão tam, người mau mang người người biến, nước là một giọt cũng không thể cho các người. Mẹ hắc, còn có một thằng nhóc con xông lại, nhìn Lão Tử thế nào thu thập người." Mạc Lão Hồ hùng hùng hổ hổ, ngẩng đầu lại thấy một cái lại đen lại trắng nửa Đại tiểu tử xách cây gậy xông lại, hắc không khỏi nanh cười một tiếng, giơ tay lên liền cầm trong tay cái cuốc đập xuống.

Tôn An mặc dù cũng thường thường đi theo Phuong Hồng đánh nhau, nhưng là này hai đồng đánh nhau cùng thành người đánh nhau là không cùng, hai đồng mọi người phần nhiều là nhìn vóc người, ai thế số lượng nhiều, người đó liền có thể thắng. Mà trưởng thành người đánh nhau, chính là hợp lại dùng khí, ai dùng khí chân, người đó liền có thể thắng.

Không nói trước Tôn An vóc người không so được người trưởng thành, dùng khí càng là xa xa không cách nào cùng những người này so với. Mạc Lão Hồ chẳng qua là trùng mắt, cái trán dâng lên một tầng gân xanh, kia mặt đầy dữ tợn, có thể đem tiểu hài tử dọa cho khóc.

Thấy cái biểu tình này, Tôn An lúc này cái gì nhiệt huyết cũng lạnh, hai chân có chút như nhũn ra, không nhịn được nghĩ muốn lui về phía sau. Nhưng là, phía sau hắc đẩy thối táng táng đầy người, hắc căn bản là không có cách lui về phía sau.

"Ha ha." Mạc Lão Hồ trong tay cái cuốc, mang theo một trận kinh phong, hướng Tôn An trên đầu đập tới. Nếu là cho đập thật, khẳng định chính là một cái lỗ thủng lớn.

"Hồng... Hồng ca..." Phuong Cừ thấy như vậy một màn, con mắt không nhịn được nhắm lại đến, một cái tay nắm chặt Phuong Hồng cánh tay, chính là Phuong Hồng cũng đều trong lòng căng thẳng, chẳng lẽ Tôn An hôm nay khó thoát một kiếp?

"Ồi chào." Nhưng vừa lúc đó, Mạc Lão Hồ chỉ cảm giác mình eo ếch phát ra một đạo xương tiếng va chạm thanh âm, ngay sau đó đau đón một hồi đánh tới. Bởi vì này một cái biến cố đột phát, để cho trong tay hắc cái cuốc lại cũng vung không đi xuống.

Mẹ hắc, lại dùng sức quá mạnh, đem thất lạng cho xoay!

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 93: Nước chính là mệnh!

Mạc Lão Hồ thế nào cũng không ngờ rằng, ở lúc mấu chốt này, lại xuất hiện như vậy cái chuyện rắc rối. Hắc chính là xông lên đầu tiên cái, này thất lạng uốn người bên trên khí lực cũng không phát huy ra được, xông về phía trước nữa không phải là tìm chết sao?

Vì vậy, hắn theo bản năng liền lui về phía sau thối lui. "Lão hồ, cẩn thận!" Hắn mới vừa lui một bước, đột nhiên nghe được một tiếng la hét, ngay sau đó, bên tai liền truyền tới gấp tiếng huyết gió thanh âm.

Hắn không nhận được vừa nghiêng đầu, chỉ bị dọa sợ đến là sợ vỡ mật rách, một cây thô ráp cây gậy, chính hướng trên đầu hắn mặt nện xuống tới. Hắn bây giờ thất lưng xoay, căn bản là không kịp làm không phản ứng. "Phanh." Cây gậy một cái nện ở hắn trên ót, thẳng đem hắn đập mất nỏ đom đóm, trên trán cũng xuất hiện một nơi vết thương, một đạo máu tươi lúc này liền chảy xuống.

Mạc Lão Hồ suy nghĩ chóng mặt, chính muốn muốn mới ngã xuống đất. Nhưng cũng còn tốt bị người phía sau nâng, hoảng hốt giữa, hắn nghe được một cái thanh âm.

"Lão hồ a, ngươi nói ngươi hảo hảo trốn về sau cái gì, ta cây gậy vừa mới quăng ra đến, ngươi này không phải mình đụng vào sao?" ...

Mạc Lão Hồ nơi này hỗn loạn, lập tức cũng ảnh hưởng đến chớ cầu Thôn những người khác, bọn họ nhìn dẫn đầu cũng bị đánh ngã, này dừng khí tại chỗ liền hướng tiếp theo hàng. Hơn nữa, ngay trong bọn họ cũng là tình trạng tàn xuất, không phải là cái cuộc rời tay, nếu không phải là dưới chân trượt té, toàn bộ đội ngũ trở nên hò hét loạn lên.

"Mẹ, cho lão tử hướng." Phương lão tam nhìn một cái Mạc Lão Hồ nơi này xảy ra vấn đề, dĩ nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy, một người trước, hướng mặt trước phóng tới.

Vốn là song phương thực lực liền không sai biệt lắm, cứ kéo dài tình huống như thế, chớ cầu thôn nhân lúc này liền không nhận được, bị đánh là liên tục bại lui. Ở lại giăng co một khắc đồng hồ sau khi, toàn bộ chớ cầu thôn nhân trên căn bản là người người bị thương, khắp nơi chạy tán loạn.

"Chúng ta đi, đi nương!" Mặc dù gió xoáy nước Thôn mọi người bị thương cũng không ít, nhưng là bọn hắn giờ phút này là khí thế bùng bùng, từng cái phảng phất đắc thắng tướng quân. Phương lão tam cũng tranh thủ cho kịp thời cơ, hô to một tiếng.

"Đi một chút, chúng ta nương đi." Mọi người kêu lên, nước liền ý nghĩa mệnh, bọn họ thắng, vậy kể tiếp hạn hán, bọn họ liền có thể còn sống sót.

Mà chớ cầu thôn nhân từng cái mặt xám như tro tàn, nước này vốn là không đủ phút, nghe nói ngay cả la đường sông đều phải làm hạn, nếu như nước bị gió xoáy nước thôn nhân cho dùng, vậy bọn họ thôn nhân thì phải chết.

Một chuyển người hô lập lập hướng chớ cầu Thôn đi, chớ cầu Thôn ở gió xoáy nước thôn tây một bên, đầu thôn có một tòa không hòn đá nhỏ cầu, bước ngang qua qua gió xoáy nước sông. Này cây cầu đá, liền kêu chớ cầu.

Này là năm đó một nhà họ Mạc người ta xây dựng, cho nên gọi là chớ cầu. Sau đó, người nhà họ Mạc ở chỗ này khai chi tán diệp, cuối cùng biến thành bây giờ chớ cầu Thôn.

Lúc này, ở chớ cầu bên cạnh, có một tòa thật cao đê đập. Chỗ ngồi này đê đập là do trang bị đầy đủ đất sét bao bọc xây thành, lũy có cao một trượng, đem nước sông vững vàng chặn lại ở một bên.

Thấy cái này đê đập, gió xoáy nước thôn nhân lại không có đi lên nương, bởi vì, bọn họ thấy một đám người. Nhóm người này chính giữa, phụ nữ già yếu và trẻ nít đều có, duy nhất không có, chính là khỏe mạnh trẻ trung.

Lúc này, những người này đang ngồi ở đê đập trên, từng cái mặt mũi nghiêm túc, ánh mắt chăm chú nhìn gió xoáy nước Thôn mọi người, tựa hồ là một đám bao che cho con chó sói, cũng giống là chính đang hoàn thành nào đó thần thánh nghi thức Tín Đồ. Bọn họ đều là chớ cầu thôn nhân, mặc dù không có thể giống như những thứ kia khỏe mạnh trẻ trung như thế dùng vũ lực đi cạnh tranh nước, nhưng bọn hắn có thể dùng loại biện pháp này biểu hiện chính mình họ nước quyết tâm.

Hạn hán mùa màng, nước chính là mệnh! Đây là cạnh tranh nước, cũng là ở giành mạng sống!

Trước mắt một màn này, để cho Phương Hồng lâm vào trong trầm mặc. Có lẽ theo người khác, những người này là ngang ngược không biết lý lẽ, là càn quấy. Nhưng là, hắn nhưng nhìn ra một tia khả ái. Không sai, những người dân này đơn thuần đến khả ái, bọn họ sở cầu không nhiều, không phải là sống tiếp mà thôi, còn có yêu cầu gì, so với cái này thấp hơn sao?

Hắn là Phương gia thiếu gia, dù là nơi này hạn chết, cũng không có quan hệ gì với hắn, lấy nhà bọn họ tài sản, chẳng lẽ còn lo lắng chết đói sao? Nhưng là, hắn càng là phức tạp nhất phương Thổ Địa Thần,

Hắn chức trách, chính là để cho những người dân này có thể sống được.

Có lẽ, hắn ứng nên làm những gì. Dù là hắn có thể làm rất ít, nhưng cũng tốt hơn không hề làm gì. Đây là Phương Hồng lần đầu tiên cảm giác chính mình Thổ Địa Thần phân lượng, nhỏ nhất không đáng kể, nhưng là, nặng chịch.

"Đi, đem bọn họ kéo ra, nương!" Phương lão tam yên lặng chỉ chốc lát sau, đột nhiên ngẩng đầu lên, hắn trong ánh mắt tràn đầy kiên định, sau lưng của hắn, đứng một cái thôn người, không cho phép hắn có một chút đồng tình lòng. Lúc này, ai cũng muốn sống.

Mười mấy khỏe mạnh trẻ trung dùng sức gạt đầu một cái, ai cũng không nói gì, đi thẳng tới đê đập trên, từng cái đem đê đập người bề trên lôi kéo dậy.

Những phụ nữ già yếu và trẻ nít kia cũng không nói gì, chẳng qua là chết lặng bị những người này cho mang xuống. Toàn bộ tình cảnh, an tĩnh đến đáng

sợ, tựa hồ song phương ai cũng không muốn chủ động đánh vỡ phần này trăm muện, chỉ có hoa lập lập nước sông, vẫn còn đang đánh phía trước đề đập.

"Các vị, ta Phuong lão tam xin lỗi mọi người." Phuong lão tam thanh âm có chút khàn khàn, một cái quỳ xuống, cho tại chỗ những người này hung hăng đập đầu mấy cái, cái trán ở rấn trên mặt đất, xô ra vang ầm ầm âm thanh.

Hắn ở đập đầu xong sau khi, một cái đứng lên, đem sống lưng thẳng lên, cả người giống như là một cây trường thương, tay trái dùng sức vung lên, gào to một tiếng, "Nhưông!"

"Hoa lập lập." Mấy cái khỏe mạnh trẻ trung đem bao bố cho mang ra, một đạo nước sông từ cái đó thiếu trong miệng tiết ra, trong suốt nước chảy, thật cao đồ xuống đến, sau đó dọc theo hơi khô hạc giòng sông, đi xuống du đi.

Lỗ hồng càng ngày càng lớn, nước sông càng ngày càng nhiều, từ vừa mới bắt đầu tia nước nhỏ, dần dần biến thành một cái găm thét quái vật, lao nhanh đến đi xuống du đi.

"Có nước lạc~, có nước rồi." Ở phía xa gió xoáy nước Thôn chính giữa, mơ hồ truyền tới từng đạo tiếng hoan hô thanh âm. Có nước, điền lý hoa màu cũng sẽ không bị làm chết, cái này rất dài hạn hán cũng có thể vượt qua.

"Đi, chúng ta trở về." Phuong lão tam trong thanh âm có vài phần nặng nề, giống nhau mọi người tại đây tâm tình. Cùng những thứ kia hoan hô thôn nhân bất đồng, bọn họ nhưng khi nhìn đến cái đó đề đập chỉ có cao hơn một trượng, như vậy điểm độ cao có thể súc bao nhiêu nước? Nếu như tràng này hạn hán kéo thời gian càng dài một chút, sợ là điểm này nước căn bản cũng không đủ dùng.

Nhưng là, có thể kéo một trời chính là một ngày đi, vẫn tốt hơn không hề làm gì. Bây giờ chỉ có thể khẩn cầu này hạn hán thời gian có thể ngắn một chút, ít nhất không thể ảnh hưởng đến cuối cùng thu được.

"Ta thật nên làm những gì." Phuong Hồng đi theo phía sau cùng, nhìn bốn phía nước sông, yên lặng nói. Hắn nhớ, tại chính mình các loại thần thông bên trong, có một môn gọi là Ngũ Cốc được mùa thuật.

Môn thần thông này sử dụng một lần, trên căn bản cần phải tiêu hao năm trăm đạo hương hỏa, toàn thân hắn hương hỏa cộng lại, cũng không đến sáu trăm, tương đương với dùng một lần thần thông, nhà hắn đấy thì phải bị móc sạch.

Nhưng là, cái này thần thông cũng là bây giờ duy nhất hy vọng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Viếng thăm

Gió xoáy nước Thôn mọi người nhiệt tình, rất nhanh thì bị vô tình thực tế cho dập tắt. Bọn họ ban đầu thấy cuộn cuộn nước sông từ hàng đầu lao xuống, từng cái hết sức phấn khởi, vội vàng nắm xẻng, chuẩn bị mở đào thủy cầu, đem nước cho dẫn tới nhà mình điền lý.

Nhưng là, bọn họ rất nhanh thì phát hiện, điểm này lượng nước không khỏi cũng quá ít. Từ chớ cầu Thôn đến gió xoáy nước Thôn giữa cách hơn mười dặm, càng không cần phải nói này giòng sông còn có một nửa ở chớ cầu Thôn bên cạnh, hai bên cộng lại thì có ba mươi mấy dặm. Kia nhìn mãnh liệt nước sông, bị gánh vác dài như vậy giòng sông bên trong, chẳng qua là chỉ đem đáy sông bao trùm một tầng mà thôi, cách bờ bên còn có lão Cao, muốn dẫn tới nhà mình điền lý, trên căn bản không thể nào.

Cho dù có guồng nước hỗ trợ Cấp Thủy, cũng không có bao nhiêu chỗ dùng, guồng nước độ cao ở đằng kia, nước sông quá cạn, ngay cả mặt nước cũng không đọng tới, muốn đem nước cho hấp thu đi lên, kia là căn bản chuyện không có khả năng.

Cuối cùng, các thôn dân không có cách nào, chỉ đành phải từng cái về nhà cầm đi thùng nước, nấu nước đi tưới nhà mình ruộng đất. Chuyện này còn không được trễ nãi, bởi vì này sông liền với chớ cầu Thôn đâu rồi, người nếu là không dành thời gian, người khác liền đem nước cho dùng xong. Hơn nữa thời tiết này tương đối nhiệt, nước sông huy phát tương đối nhanh, đợi thêm mấy ngày, nghỉ (muốn) tưới cũng không kịp.

"Thổ địa lão gia, đất này nhanh hạn chết, ngài mau mau hiển linh đi." Ở một nhà có chút đồ nát người ta, bệnh chốc đầu đầu quỳ xuống thổ địa thần tượng trước mặt, không dùng được đập đầu.

Nhà hán ở trong thôn cũng có vài mẫu đất bạc màu, chỉ có thể miễn cưỡng duy trì hán không chết đói, nhưng là, một khi phát sinh nạn hạn hán, vậy hán liền xong đời, lấy hán năng lực, tuyệt đối là không sống nổi.

Hắn chính là thể nghiệm qua cảm giác đói bụng thấy, tại hắn lúc còn tám bé sau khi, một trận nạn lụt cuốn Giang Tây địa khu, toàn bộ lương thực cũng tuyệt thu, cha mẹ của hắn cũng là ở vụ tai nạn kia bên trong chết đói. Mà so với hắn so với may mắn, dựa vào cha mẹ lưu lại về điểm kia lương thực, miễn cưỡng sống sót.

Cho nên, hắn qua nhiều năm như vậy, đối với đói bụng liền cố gắng hết sức sợ hãi.

Bệnh chốc đầu đầu biết, gió xoáy nước Thôn Thổ Địa Thần là chân thật tồn tại, hắn hy vọng Thổ Địa Thần có thể thi triển thần thông, cứu được trong thôn chúng một mạng người.

Hắn liền tiếp lại đập đầu mấy cái, nhưng là thổ địa thần tượng hay lại là một chút phản ứng cũng không có, hắn hết thấy cầu nguyện, cũng như cùng đá chìm đáy biển.

"Thổ địa lão gia, nếu là có thể cứu được mọi người một mạng, ta nguyện ý hiệu triệu thôn nhân, cho ngài trọng tổ thần tượng, tái kiến đền miếu." Mấy năm nay, gió xoáy nước Thôn thổ địa Miếu đổ nát có thể, hắn lo lắng thổ địa lão gia vì vậy tức giận.

"Két." Hắn đang định tiếp tục cầu nguyện, bỗng nhiên giữa, nhà hắn cửa bị đẩy ra đến, một cái gậy yếu bóng người, chính đứng ở cửa.

Mượn yếu ớt ánh đèn, bệnh chốc đầu đầu có thể nhìn ra, lại là Phương phủ cái đó ác thiếu Phương Hồng.

"Người... Người muốn làm gì?" Hắn đối với Phương Hồng đến nay vẫn tâm tồn oán hận cùng sợ hãi, ban đầu hắn bị nhiều như vậy da vàng từ cho huân một chút, trên người mùi thối chừng mấy ngày mới biến mất.

"Nhanh đi theo ta, nếu không đánh liền chết người." Phương Hồng trên mặt không có bao nhiêu biểu tình, đang khi nói chuyện sau khi, chấn nhiếp thuật phát động, lực chấn nhiếp đo đánh vào bệnh chốc đầu đầu trong tâm thần.

Bệnh chốc đầu đầu tâm thần bị chấn chóng mặt, tâm lý càng là sợ hãi tới cực điểm, hắn thật đúng là sợ Phương Hồng đánh chết hắn, vội vàng từ dưới đất bò dậy, đứng ở đối phương bên người.

Chờ hắn đi tới cửa thời điểm mới phát hiện, nguyên lai ở Phương Hồng phía sau, còn đi theo hai người, nhưng là vô xanh cùng sọc từ, hai người cũng hết sức thành thật, phục phục thiếp thiếp cúi đầu.

"Bây giờ, đi với ta chó cầu Thôn." Phương Hồng cầm trong tay đèn lồng cho giờ lên, thẳng đi ở phía trước. Ba người không dám có dị động, chỉ được (phải) theo sát.

Ba người này bởi vì trong ngày thường hiếm thấy thức ăn mặn, đêm nay bên trên trên căn bản không tại sao có thể nhìn đến đồ vật, mặc dù bây giờ sắc trời còn chưa hoàn toàn đen xuống, nhưng bọn hắn tầm mắt cũng nghiêm trọng bị nghẹt, nếu như không phải là Phương Hồng ở phía trước dẫn đường, bọn họ khẳng định lấy đi ngã ba.

Chó cầu Thôn cùng gió xoáy nước Thôn giữa, cách ước chừng khoảng mười dặm, nếu như là đất bằng phẳng trong lời nói, lấy đi hơn nửa canh giờ, có thể lưỡng địa chỉ gian cách không ít đường núi,

Hơn nửa ngày này đen, con đường càng là khó đi, bốn người đi thẳng gần hai giờ, mới đuổi đến nơi đó.

Chờ thấy chó cầu thời điểm, sáng sớm liền đen thui. Phương Hồng chỉ cảm giác mình toàn thân không có cái nào không bần rùn, hắn mặc dù tính tình hoạt bát, nhưng này dạng không ngừng nghỉ đi lâu như vậy, hay lại là lần đầu tiên.

Bệnh chốc đầu đầu ba người càng là không chịu nổi, trên người mấy người quần áo, đều bị mồ hôi cho làm ướt, nhưng từng cái cũng không dám than phiền, lúc trước ở trên đường, sọc từ không cần thận thẳm chửi một câu, trực tiếp bị Phương gia ác thiếu cho đánh một trận, hiện tại ở trên mặt cũng không thiếu máu ứ đọng đây.

Còn có Phương gia ác thiếu trong tay cái đó da vàng từ, hai con mắt xanh mon mon, thật giống như quỷ như lửa, dọc theo đường đi cứ như vậy trực câu nhìn bọn hắn chăm chăm, làm cho lòng người trong truyền hình trực tiếp lỏng.

Buổi chiều chó cầu Thôn cũng không có vì vậy mà yên tĩnh lại, ngược lại, trên vùng đất các nơi cũng điểm đồng lửa, đem toàn thôn cho ánh hồng hồng. Người trong thôn dĩ nhiên không phải đang ăn mừng cái gì, bọn họ là ở cướp nước.

Đề đập bị gió xoáy nước thôn nhân cho hủy đi, hơn nữa bọn họ nơi thượng lưu, nước cũng chảy đi xuống, bọn họ nếu không còn dành thời gian tưới, trong đồng ruộng hoa màu cũng phải khô chết.

Phương Hồng dẫn ba người, trực tiếp xuyên qua thôn, hướng đầu thôn tây đi. Bởi vì phần lớn người đều tại trong đồng ruộng bận rộn làm, trong thôn lộ ra cực kỳ tĩnh lặng, chỉ có thỉnh thoảng sẽ truyền tới chó vàng điên cuồng la thanh âm.

Bọn họ là hướng chó cầu Thôn thổ địa Miếu đi, cùng gió xoáy nước Thôn bất đồng, chó cầu Thôn thổ địa Miếu bởi vì thường xuyên có người tới bảo vệ, cho nên, đền miếu cũng không thấy như thế nào suy bại. Dưới đất còn có bị phỏng cùng té bái lưu lại vết tích, rất rõ ràng, nơi này hương hỏa vẫn đủ hưng vượng.

"Các người lưu lại nơi này, không muốn theo tới." Ở tới gần thổ địa Miếu thời điểm, Phương Hồng quay đầu lại, hướng về phía ba người phân phó nói.

Hắn ngược lại không sợ mấy người kia chạy trốn, bệnh chốc đầu đầu ba người ở buổi chiều trên căn bản không có thể thấy mọi vật, muốn chạy cũng chạy không bao xa.

Phương Hồng một thân một mình đến gần Thổ Địa Thần Miếu, ở một gian thấp lùn trong phòng nhỏ, để một người nửa người lớn nhỏ Thổ Địa Thần. Thổ Địa Thần miệng liệt khai, lộ ra hiện hòa để thân cận nụ cười.

"Chớ cầu thổ địa? Có ở đó hay không?" Phương Hồng gõ gõ thần tượng, hắn ra bản thân nơi ở, không thể để cho thần hồn xuất khiếu, nếu không trực tiếp tiến vào chớ cầu thổ địa đất lạnh cho giỏi.

Hắn gõ nửa ngày, vẫn là không có người lý tới. "A lô Uy, chỗ này mau lắm hạn chết, chúng ta đồng thời sử dụng thần thông cứu vãn một chút đi, một cái Ngũ Cốc được mùa thuật, chỉ cần năm trăm đạo hương hỏa, người lão tiểu tử sống ở chỗ này nhiều năm như vậy, năm trăm hương hỏa cũng là tiếp cận ra được đi."

Thần tượng hay lại là một chút động tĩnh cũng không có, tựa hồ chính là một cái bình thường vật chết.

"Bà nội, người lão tiểu tử không muốn cho thể diện mà không cần, người không ra, ta liền cho người đền miếu bát phân?" Phương Hồng lần nữa gõ gõ thần tượng, uy hiếp nói, đám này thần linh rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Thành Hoàng không ở nhà, phán quan không ở nhà, bây giờ liền một cái Thổ Địa Thần cũng rất giống không ở nhà a, cũng không biết là thật giả.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Vớt 1 bút

"Ba người các người, cho ta đi trang điểm phần tiện tới, sau đó cho ta hướng đất đai này trên tòa thần miếu bát." Phương Hồng giận đùng đùng từ thổ địa Miếu phía trên đi xuống, cái quái gì, cũng không biết là thật không ở nhà hay là ở giả bộ con rùa đen rúc đầu.

Một mình hắn thi triển Ngũ Cốc được mùa thuật có ích lợi gì? Tới đa cũng liền phóng xạ đến gió xoáy nước Thôn chính giữa, chớ cầu thôn nhân lại không cách nào có lợi. Hắn cố ý đến tìm chớ cầu Thôn thổ địa, nghĩ (muốn) muốn thương lượng một chút, có hay không liên hiệp toàn bộ dài ninh địa khu thổ địa, đồng thời làm việc, cũng tốt cứu vãn trăm họ tại nguy nan. Ai ngờ đến, hắn ngay cả một Thổ Địa Thần bóng dáng cũng không thấy.

"Bát... Bát phân?" Bệnh chốc đầu đầu ba người tại chỗ liền ngốc, này hướng người ta trong thôn thổ địa trong miếu bát phân, trước không hỏi chuyện này có thể hay không đắc tội Thổ Địa Thần, nếu như bị chớ cầu Thôn biết đến, bọn họ sẽ bị đánh chết ở chỗ này.

Hơn nữa, nói đến bát phân, bọn họ không nhận được nghĩ lên một tháng trước chuyện phát sinh, trong thôn Từ Đường ở ban đêm bị người bát phân, lúc ấy nhưng là huyền não phí phí dương dương..

"Đi nhanh, ta sẽ nhượng cho da vàng từ cho các người dẫn đường, không nên nghĩ lười biếng!" Phương Hồng ôm trong ngực da vàng từ, cảnh cáo nói. Da vàng từ kia hai cái sâu thẳm con mắt, cũng chăm chú nhìn ba người.

"Thật tốt, chúng ta cái này thì đi." Ba người bị Phương Hồng dùng chân nhiếp thuật cho dọa sợ không nhẹ, lúc này cũng không dám phản đối, từng cái vội vội vàng vàng hướng xa xa chạy đi.

Mà da vàng từ tung người nhảy một cái, lòng bàn chân giẫm đạp trên mặt đất, một chút thanh âm cũng không có. Cả người ẩn núp trong bóng đêm, chỉ có con người hiện lên sâu kín lục quang, phảng phất như là hai đóa quý hóa ở lơ lửng.

Cái này da vàng từ, đã bị Phương Hồng cho phụ thân. Nếu không, bằng vào con súc sinh này suy nghĩ, cũng nghe không hiểu phức tạp như vậy mệnh lệnh. Chẳng lẽ còn có thể nói với nó, khiến nó mang ba người đi nhà vệ sinh ở đâu? Da vàng từ phồng chùng ngay cả cái gì là nhà vệ sinh cũng nghe không hiểu.

Phương Hồng điều khiển da vàng từ thân thể, đi tuốt ở đằng trước, chỉ cần bệnh chốc đầu đầu bọn họ hơi có lười biếng, nó liền nhe răng trợn mắt, hướng của bọn hắn phát ra uy hiếp thanh âm. Ba người chỉ cảm thấy cái này da vàng từ thành tinh, bị dọa sợ đến quả thực quá sức.

Bọn họ rất nhanh từ một nhà nhà nông trộm một cái thùng gỗ, sau đó thuận tiện liền từ nhà này trong nhà xí nói nửa thùng phần tiện đi lên. Ngược lại người trong thôn này đều tại điền lý bận rộn, cũng không có người chú ý tới nơi này tình huống.

"Đi, lên cho ta đi bát phân." Đợi đến ba người sau khi trở về, Phương Hồng hướng thổ địa Miếu vung tay lên, trên mặt lộ ra một tia cười u ám cho. Người lão tiểu tử này, không phải là không chịu đi ra sao? Người không làm, ta đẩy liền làm một mình. Nhưng cũng không thể tiện nghi người, ta liền hướng

ngươi của nhà bát phân, chán ghét chết người.

Thổ Địa Thần là chính thần, đền miếu cũng không nhất định phải, giống như Phuong Hồng, bản thân hắn là không có Thổ Địa Thần Miếu, chỉ có một khối đất lành. Chỉ cần đất lành bất diệt, Thổ Địa Thần cũng đã rất khó khăn Từ Vong.

Hướng chó cầu Thôn Thổ Địa Thần trong miếu bát phân, tối đa cũng sẽ để cho chó cầu thổ địa tồn thất điểm nguyên khí, thương không hẳn cần bản. Phuong Hồng cũng không sợ đắc tội người, người có gan cũng có thể tới gió xoáy nước Thôn trả thù ta, ngược lại ta cũng không đền miếu, hàng này là điển hình chân trần không sợ mang giày.

Ở Phuong Hồng uy hiếp bên dưới, bệnh chốc đầu đầu ba người chỉ đành phải xách thùng phân, tưới vào Thổ Địa Thần cửa miếu. Bọn họ một bên bát phân, còn một bên trong lòng cầu nguyện, hy vọng thổ địa lão gia không nên tới tìm bọn họ để gây sự, muốn tìm cái này Phuong gia ác thiếu đi.

"Đi, chúng ta trở về." Phuong Hồng tâm tình rất khó chịu, chính mình chạy lâu như vậy đường núi, thậm chí ngay cả cái chó cầu thổ địa bóng dáng cũng không thấy, đây cũng quá hăm hại.

Nhưng là, ngay tại hắn xoay người kia một thoáng vậy, hắn bên tai, bỗng nhiên truyền tới một đạo rõ ràng tiếng vỡ vụn thanh âm, ngay sau đó, vô tận nồng nặc ấm áp hương hỏa, giống như lang yên một dạng từ thổ địa trong thần miếu phóng lên cao. Dù là hắn không có Thần Khu xuất khiếu, cũng cảm nhận được những thứ này hương hỏa lực lượng.

"Thơm tho... Hương hỏa..." Phuong Hồng hưng hăng nuốt một chút nước miếng, nhiều như vậy hương hỏa, lại so với trong thôn trong đường số lượng đều nhiều hơn. Hắn chỉ cảm giác mình suy nghĩ trong nháy mắt trở nên trống không, giống như là một tên ăn mày nhỏ thấy Kim Sơn.

"Đều là ta!" Ánh mắt hắn bên trong ánh sáng,

Đột nhiên hít một hơi, lập tức đem mình ý nghĩ tìm kiếm, hóa thành một cái lưới lớn, đem các loại hương hỏa cho Kabuto đứng lên. Hắn bây giờ thần hồn không cách nào xuất khiếu, chỉ có thể dùng loại phương pháp này, trước đem những này hương hỏa cho vây khốn lại nói, tránh cho tản mát không chút tạp chất.

Bất quá, hắn lực lượng cùng những thứ này hương hỏa so với, có vẻ hơi nhỏ bé, vẫn có vô số hương hỏa, theo hắn ý nghĩ sơ sót chỗ chạy ra ngoài. Phuong Hồng cũng không để ý đuổi theo, trước tiên đem đến tay nắm lấy lại nói, nếu không cũng trốn thoát.

Hoa một khắc đồng hồ thời điểm, hắn mới đưa phần lớn hương hỏa cho trói buộc ở ý nghĩ bên trong. Hắn chẳng qua là sơ lược kê đếm, số lượng cũng không dưới 3000.

3000 hương hỏa là khái niệm gì, hắn ban đầu ở trong thôn trong đường cũng bất quá lấy trộm một ngàn hương hỏa. Ngược lại không phải là nói chó cầu Thôn sinh ra hương hỏa số lượng tương đối nhiều, chủ yếu vẫn là bởi vì đền miếu cùng Từ Đường thu nạp hương hỏa hiệu suất là không giống nhau.

Đền miếu trời sinh chính là thần linh trụ sở, hương hỏa sinh ra sau khi, sẽ chủ động bám vào trong đó. mà Từ Đường không giống nhau, Từ Đường là đặt vào tổ tông xếp hàng bài vị, để cho hậu nhân kỷ niệm tiền nhân địa phương, đối với hương hỏa thu thúc không có mạnh như vậy. Rất nhiều hương hỏa ở sinh ra sau khi, sẽ dần dần tản mạn ra.

"Nhưng là, nhưng là vì sao lại có hương hỏa sinh ra? Chó cầu thổ địa đây?" Ở đem các loại hương hỏa cho bắt lấy sau khi bắt được, Phuong Hồng bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, tại sao thổ địa Miếu bị dơ bẩn sau khi, sẽ có hương hỏa nhỏ ra?

Theo lý mà nói, chỉ cần có Thần Linh địa phương, những thứ này hương hỏa tất cả đều sẽ bị Thần Linh cho thu nạp. Giống như Phuong Hồng, hắn toàn bộ hương hỏa cũng ở trong cơ thể hắn, coi như đền miếu đất lành bị phá vỡ, cũng sẽ không có hương hỏa tiêu tán đi ra à?

"Còn là nói... Chó cầu Thôn không có Thổ Địa Thần?" Hắn rất nhanh thì ý thức được một cái vấn đề, nếu không phải hắn ban đầu trời xui đất khiến đạt được Thổ Địa Thần vị, gió xoáy nước Thôn đến nay cũng sẽ không có Thổ Địa Thần.

Gió xoáy nước Thôn không có thổ địa, chó cầu Thôn cũng không có thổ địa, thậm chí dài Ninh Huyền Thành Hoàng cùng phán quan cũng không ở. Còn có lão Từ chú, ban đầu Từ Vong sau khi, cũng không có Âm Phủ quỷ sai tới đón đưa.

Tựa hồ... Toàn bộ thần cũng biến mất không thấy gì nữa.

Phuong Hồng ánh mắt mờ dần, có chút mờ mịt, những thứ này thần cũng đi đâu? Chẳng lẽ bọn họ dọn nhà? Kia trong phủ thành có hay không thần? Toàn bộ Đại Minh Triều có còn hay không thần?

Hắn đánh rùng mình một cái, cảm thấy có loại sâu tận xương tủy lạnh. Nếu như trong thiên địa không có thần linh, vậy hắn nên đi nơi nào?

"Không, sẽ không, thần linh chỉ cần có hương hỏa, liền là Bất Tử Bất Diệt. Bây giờ thành này hoàng thổ địa tín ngưỡng như vậy hưng vượng, những thần linh kia làm sao có thể sẽ chết, nói không chừng, bọn họ thật chẳng qua là sơ vu cương vị mà thôi. Ừ, chờ ta lần sau thấy Phủ Thành hoàng, ta nhất định nhưng phải đi tố cáo." Phuong Hồng trên mặt kéo mở một nụ cười, tự an ủi mình nói.

Chương 96: 5 cốc được mùa thuật

Phương Hồng ôm thấp thỏm tâm tình, trở lại gió xoáy nước Thôn. Hắn cố gắng không để cho mình hướng sâu hơn địa phương suy nghĩ, bởi vì hắn không dám nhận được kết quả kia.

Chờ đến hắn về đến nhà thời điểm, trên căn bản đã đến nửa đêm. Bởi vì trở lại quá muộn, bị Phương Đại Nguyên cho hung hăng rầy một hồi. Bất quá, tâm tư khác không ở nơi này, cũng không thể nào để ở trong lòng.

"3693 đạo hương hỏa." Phương Hồng kiểm tra thực hư mình một chút bây giờ có toàn bộ hương hỏa, cái này so với hắn tốt cùng nhất thời điểm hương hỏa số lượng còn nhiều hơn.

Đậm đà hương hỏa, toàn bộ bị thu nạp tại hắn Thần Khu bên trong, giống như ở trong cơ thể hắn thả một cái to lò lửa lớn, ấm áp, nóng hừng hực, để cho hắn cố gắng hết sức thích.

Thần Linh mục tiêu cuối cùng liền là trở thành Dương Thần, bởi vì vì trở thành Dương Thần sau khi, tự thân sẽ có thật thể, dương cương nồng nặc, không sợ Âm Tà dơ bẩn, không sợ Thiên Lô Địa Hỏa, tiêu dao tự tại, trường sinh cửu thị. Dù là không có hương hỏa cung phụng, vẫn có thể sống sót.

Này hương hỏa nhiều sau khi, để cho Phương Hồng âm lãnh Thần Khu, nhận ra được ấm áp, thể nghiệm mấy phần Dương Thần mới có cảm giác.

Phương Hồng Thần Khu hiển hóa, quanh thân bảo phục giống như Liệt Dương một loại bay lượn, cả người hắn càng lên càng cao, rất nhanh liền đến không trung trăm trượng chỗ.

Đây là hắn có thể phi hành cao nhất độ cao, đi lên nữa, thì sẽ thoát ly hắn phạm vi quản hạt. Nếu như cường ép đột phá, cũng sẽ bị Thiên Địa Lực Lượng cho cường ép xóa bỏ.

Đây chính là Thần Linh, Thụ Mệnh Vu Thiên, cũng bị quản chế với ngày!

Phương Hồng phi hành ở trên bầu trời, ý nghĩ giống như mạng nhện một loại dọc theo đi, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ gió xoáy nước Thôn. Bên trong từng ngọn cây cọng cỏ, từng chút từng chút, tất cả đều phù hiện tại ở trong đầu hắn.

Mặc dù bây giờ đã là đêm khuya, nhưng là trong đồng ruộng vẫn có không ít người bận bịu làm. Nước sông có hạn, bọn họ phải nắm chặt hết thủy thời gian nói nước tưới, lúc này ai sẽ có tâm tình đi ngủ?

"Ngũ Cốc được mùa thuật." Phương Hồng trong hai mắt, trong nháy mắt xuất hiện một tia thần quang, mà cơ hồ ở đồng thời, trong cơ thể hắn liền biến mất năm trăm đạo hương hỏa.

Một đạo chỉ có Phương Hồng có thể thấy lục sắc quang mang, lấy thân thể của hắn làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

"Sa Sa." Một ít thực vật chạm được tầng này ánh sáng, đột nhiên chính là run lên, thời gian phảng phất vào giờ khắc này tiến hành gấp trăm ngàn lần gia tốc, lá cây lấy mắt trần có thể thấy tốc độ thư triển ra, hơn nữa có ở đây không ở mở rộng.

Bởi vì đây là Ngũ Cốc được mùa thuật, chủ yếu vẫn là ứng ở lương thực phía trên. Đối với không thể ăn phổ thông thực vật tăng phúc cũng không phải là rất lớn. Khoa trương nhất hay lại là trong đồng ruộng hạt lúa, những thứ kia liên quan (khô) thành một đoàn căn tu, giờ phút này giống như bạch tuộc một loại mở ra, hướng sâu trong lòng đất diên đưa tới, đem bốn phía mỏng manh lực lượng nước liễu mạng mút vào tới.

Mà vốn là bất quá đầu ngón tay út bên cạnh (trái phải) bông lúa, cũng nhanh chóng bắt đầu tăng trưởng, bất quá nửa giờ công phu, trở nên so với ngón tay cái còn to, có dài khoảng bốn tấc, ngay từ đầu, phía trên còn hiện lên một tầng màu xanh, lúc này cũng biến thành giống như là vàng một loại vàng óng, trầm trầm đề xuống.

Còn có Điền nhưc đầu đậu, đỉnh núi cao lương, cùng với trước phòng sau nhà cây ăn quả, cũng vào giờ khắc này liễu mạng bắt đầu tăng trưởng. Mà tầng kia lục sắc quang mang, chính là từ từ âm đậm xuống, phảng phất trong đó chất dinh dưỡng, có ở đây không ở bị hấp thu không chút tụt chất.

Hương hỏa là một loại rất đặc thù lực lượng, nó là từ sinh linh ý nghĩ trung sinh ra, không ẩn chứa bất kỳ tính chất, có thể diễn sinh là bất kỳ vật gì. Nói thí dụ như, đang sử dụng phụ thân thuật thời điểm, hương hỏa có thể tăng trưởng thân thể con người chất. Làm dùng điểm binh thuật thời điểm, lại có thể bồi bổ Âm Hồn. Mà bây giờ, lại có thể để cho thực vật lấy được sinh trưởng.

Hết thủy các thứ này đều là trong bóng đêm phát sinh, bận bịu nấu nước tưới thôn nhân, căn bản là không có cảm giác. Bọn họ chẳng qua là thỉnh thoảng nghe đến trong đồng ruộng tựa hồ không ngừng truyền tới giòn vang, phảng phất là rang đậu thanh âm.

"Mệt quá a." Phương Hồng Thần Khu lơ lửng ở giữa không trung, bào phục phía trên ánh sáng, âm đạm không ít. Sử dụng thần thông, cũng không phải là không có hạn chế, nếu như là chân nhiếp thuật lời nói, hẳn một ngày ném trăm mấy chục cái cũng không có vấn đề gì,

Ngay cả hương hỏa đều không hao tổn. Nhưng là, sử dụng Ngũ Cốc được mùa thuật lớn như vậy hình thành thần thông, đối với hắc thần hồn chính là một cái vô cùng đại khảo nghiệm, nếu không phải trước đó vài ngày hắn đi học thông suốt tinh thần, chính là cho hắn nhiều hơn nữa hương hỏa, hắn đều không dùng được cái này thần thông.

Hắc Thần Khu tán làm vô số Lưu Quang, trong giây lát đó toàn bộ dung nhập vào nhục thân bên trong, mà hắc thực tế chính giữa thân thể, lập tức ngủ mê mẫn. Tinh thần tinh thần, chính là lấy tinh dưỡng thần. Mà tinh từ nhục thân tới, khi hắc tiêu hao quá độ thời điểm, liền cần muốn trở về nhục thân, lợi dụng sức mạnh thân thể tới bổ ích thần hồn.

Đây cũng là hắn có nhục thân dựa vào một chỗ tốt, không giống còn lại Âm Thần, nếu là thần hồn bị tổn thương, vậy thì phải từ từ nấu. Vận khí tốt, được cái gì bỏ thần linh thuốc, vận khí không được, nói không chừng sẽ còn lưu lại tai họa ngầm gì.

Tại hắc ngủ đi sau khi, toàn bộ gió xoáy nước Thôn khí vận, trong nháy mắt ngưng tụ, do trắng xám lẫn lẫn biến thành trắng tuyết vẻ, hơn nữa ở trên đỉnh xuất hiện một màn màu đỏ, giống như ngọn lửa. Ở đó đầy trời tai khí bên trong, vô cùng dễ thấy.

"Đương đương đương." Sáng sớm ngày thứ hai, toàn bộ gió xoáy nước Thôn liền giống như là vỡ tổ một dạng náo nhiệt lên, khắp nơi đều có người ở nắm đồng la ở gõ. "Trong đất hạt lúa thực, mọi người đi nhanh cất lấy, nhị cầu tử, chạy lung tung cái gì, gọi người nhà đại nhân sắp đến điền lý đi."

Trong thôn âm âm, cũng không biết là ai thứ nhất phát hiện trong đồng ruộng hạt lúa đã thành thực, bởi vì này đã không trọng yếu. Trọng yếu là, bọn họ lần này nạn hạn hắc, có thể vượt qua.

Chuyện này rất nhanh thì ở trong thôn truyền khắp, không ít người chạy mau đến điền lý nhìn một cái. Ai yêu, thật đúng là, ngày hôm qua còn đầu ngón tay út như vậy màu xanh bông lúa, bây giờ đã dài gấp mấy lần, còn hiện lên hi nhân màu vàng kim, coi như là được mùa mùa màng, cũng không sánh được cái này đi.

Không chỉ có như thế, bọn họ ở Điền đầu loại đậu nạnh, giờ phút này cũng thành thực, trái đậu nhẹ nhàng nghiền một cái, tựa hồ cũng có thể nổ tung. Còn có kia cao lương, đáng đáp lão Cao.

"Nhanh, mau về nhà chuẩn bị công cụ, khác (đừng) ma ký." Từng cái ở phát một hồi lảng sau khi, bỗng nhiên có người kêu một tiếng, mọi người lúc này mới tỉnh lại, từng cái chen chúc thành một đoàn, chạy vào nhà.

Chỉ có mấy người, dùng sức nắm một cái chính mình cánh tay, trận trận đau đớn nhắc nhở bọn họ, chuyện này không là ảo giác.

"Ha ha ha, nhất định là thổ địa lão gia hiển linh, là thổ địa lão gia hiển linh nha." Loại chuyện này quá không tưởng tượng nổi, trừ thần tiên thủ đoạn, nếu không không cách nào giải thích a.

Thuyết pháp này còn rất có thị trường, cơ hồ đến buổi trưa thời điểm, toàn thôn cũng truyền khắp Thổ Địa Thần hiển linh sự tình. Ở đầu năm nay, thần quý nói đến rất là thịnh hành, trên căn bản có chút giải thích không sự tình, cũng sẽ hướng ông trời già hoặc là thần linh trên người đẩy, càng không cần phải nói chuyện này vốn chính là thần linh làm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Được mùa

"Mệt quá a." Phương Hồng một mực ngủ đến xế chiều, mới từ trong mộng đẹp tỉnh lại. Lúc này, tinh thần hắn còn có một chút suy yếu, bất quá, so với lúc trước đã tốt hơn rất nhiều.

Hắn đẩy cửa phòng ra, một cái người đều không tại nhà. Không chỉ có cha của hắn không có ở đây, chính là Ngân Xuyên cũng không biết chạy đi nơi đâu. Hắn chỉ được bản thân cầm lên muối tinh, lại từ trong chum nước múc lướt nước đến trong chậu, bùng đến trong sân, chuẩn bị rửa mặt một phen.

"Cô đông." Một viên hồng đồng đồng quả táo, từ trên trời hạ xuống, đúng lúc liền rơi vào hắn trong chậu nước. Nhà bọn họ trong sân là trồng một viên cây táo ta, bất quá, ngày hôm qua thời điểm, quả táo cũng mới móng tay lớn như vậy.

Mà trước mắt viên này quả táo, có hơn nửa trứng gà lớn như vậy, đỏ giống như là thấm máu một dạng phía trên giăng đầy điểm một cái Kim Tinh, nhìn giống như là một cái tinh xảo tác phẩm nghệ thuật.

"Rắc rắc." Phương Hồng cắn xuống một cái, một đạo thom ngon nước đầy tràn trong miệng hắn. Giòn, ngọt, ngon miệng, mơ hồ còn kèm theo mấy phần vị chua, lại một chút không ảnh hưởng khẩu vị, ngược lại ăn nhiều mấy phần mùi vị.

"Đây chính là Ngũ Cốc được mùa thuật thúc đẩy sinh trưởng quả táo sao? Ăn mùi vị không tệ a." Hắn mấy hớp liền đưa cái này quả táo cho nuốt xuống, nhất thời lại không nhận được, lại từ trên cây hái xuống tới mười mấy viên, ăn bụng có chút căng mới dừng lại.

Giống như hắn như vậy bụng rỗng ăn trái cây, một loại bụng cũng sẽ rất không thoải mái. Nhưng hắn hôm nay một chút cảm giác cũng không có, chỉ cảm thấy bụng rất quả thực, giống như ăn no cơm như thế.

Rửa mặt xong tất sau khi, hắn liền ra ngoài, khắp nơi đi bộ đứng lên, toàn thân bên trong lúc này đã trống rỗng, bất luận là đại nhân trẻ nít, Nam Nữ Lão Ấu, cũng chạy đến điên lý đi. Có sức lực, liền quăng lên lưỡi hái đi cắt lấy, không khí lực gì, liền khoá cái giò, kiểm thập một ít chiếu xuống bóng lúa.

Bây giờ phải nhanh đem thành thực hoa màu cho cất lấy trở lại, lương thực chỉ có đến trong nhà mình, mới có thể làm cho người an tâm.

Bởi vì ngày mùa sau khi nhân viên thiếu, Phương Đại Nguyên đem A Tài A Quý cũng cho phái đi ra ngoài. Hai người thân thể cường tráng, một người có thể đình hai ba giờ hỏa tử. Mà Ngân Xuyên chính là gánh hai cái đại lam tử, bên trong một ít thức ăn.

Phương phủ đối đãi thù hạ tá điền luôn luôn là cực kỳ đãi ngộ, mỗi như vậy ngày mùa sau khi, luôn là sẽ cho tá điền cung cấp cơm bánh bao, có lúc, còn có thể thấy được thức ăn mặn. Cho nên, trong thôn tá điền đối với (đúng) Phương Đại Nguyên cũng cực kỳ cảm kích, làm việc thời điểm hăng hái cũng chân.

Chẳng qua là nửa ngày công phu, cũng đã cắt lấy không ít hạt lúa, không dùng được có người đem cho lữ ở xe cút kít phía trên, sau đó đưa đến đánh cốc trên trận đi.

Bởi vì hạt thóc đã thành thực, thôn nhân ngược lại hy vọng lão thiên không muốn xuống lần nữa mưa, bởi vì mưa một chút, tự vô pháp đánh cốc, một lúc sau, sẽ lên mốc xuống.

"Thiếu gia, ngài đứng lên a." Ngân Xuyên nắm một cái bình nước, đang ở cho tá điền môn rót nước, thấy Phương Hồng tới, vội vàng xoa một chút trên trán mồ hôi, vui vẻ nói.

"Ngân Xuyên, cho ta rót chén nước, quý thiên khí này, thật là nóng chết." Mặc dù nhưng đã đến tháng tám, nhưng là, ngày này vẫn lửa nóng, Phương Hồng từ trong nhà đi tới Điền đầu, cũng đã môi có chút phát khô. Những thứ kia tá điền càng là nhiệt không được, trên người mấy có lẽ đã bị mồ hôi cho làm ướt.

Đây cũng là không có biện pháp sự tình, năm trước thu hạt lúa, đều được đầu tháng chín, có thể năm nay không giống nhau, Phương Hồng lợi dụng thần thông trước thời hạn thúc hạt lúa, cho nên tháng tám liền bắt đầu thu hoạch.

"Cho, thiếu gia." Ngân Xuyên cầm một cái không chút tạp chất chén kiêu, cho Phương Hồng rót đầy tràn đầy một chút, mát lạnh nước giếng ở trắng nõn sứ trong chén va chạm, tràn ra không ít nước.

Phương Hồng là thực sự khát, bụng lên chén liền hướng đồ vô miệng, cổ họng lặn mấy cái. Bởi vì ở mặt trời chói chan trong bọc phơi thời gian tương đối dài, nước này đã kinh biến đến mức nhiệt độ, uống mặc dù không sung sướng, nhưng là uống xong rất thoải mái.

"Này cũng phải cảm tạ thổ địa lão gia ân đức nha, lão hủ ta sống này chừng năm mươi năm, cũng không có xem qua chuyện tốt bụng này đâu rồi, hạt lúa trong một đêm thành thực, này nạn hạn hán lớn hơn nữa, cũng có thể vượt qua đi." Ở bờ ruộng trên,

Đứng một cái gầy gò lão đầu, tóc đã bạc trắng một nửa, nhưng là tinh thần rất tốt, trong tay còn cầm một cái lưỡi hái, cắt lên hạt lúa tới không thua với tiểu tử trẻ tuổi tử.

"Ngài quá khách khí..." Phương Hồng phản ứng đầu tiên cho là cảm tạ hắn, đang muốn khách khí một phen, bỗng nhiên giữa, hắn ý thức được cái gì, vội vàng đem nửa câu sau cho nuốt xuống.

"Đứng, trong ruộng này hoa màu có khỏe không, sản lượng có hay không hạ xuống?" Phương Hồng lúc trước nhưng là Ngũ Cốc chẳng phân biệt được, hắn cũng bây giờ ruộng đất này trong hạt lúa trường thế rốt cuộc coi là tốt hay là không tốt.

"Ha, ngài nói đất đai này lão gia thật đúng là lợi hại, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua lớn như vậy bông, trên căn bản một mẫu đất sản lượng nếu so với dĩ vãng nhiều năm mươi cân đi lên, người xem nhìn, này bông, nhé, cầm ở trong tay cũng chìm người." Nói một chút đến lương thực, lão đầu lập tức tới hứng thú, từ bên cạnh rút ra một cây hạt lúa cái, lấy tay tinh tế lay đến.

"Đó chính là nói... Hoàn thành?" Phương Hồng nghe lão đầu lời này, cũng cao hứng, đây chính là hắn lần đầu tiên nghiêm túc cẩn thận làm một lần chuyện tốt, mặc dù người khác không biết là hắn liên quan (khô), nhưng này cỗ tinh thần sức lực quả thật làm cho người thật thoải mái.

"Làm sao có thể kêu hoàn thành đây? Ngài đến nơi khác nhìn một chút đi, thiên hạ này nào còn có so với cái này cũng còn khá hạt gạo, này một hạt gạo đều đuôi bên trên đậu xanh đại." Lão đầu cười hắc hắc, đem bông lúa thả ở trong tay, dùng thô ráp bàn tay như vậy qua lại chà xát mấy cái, từng viên trong suốt hạt gạo liền từ trong xác thoát ra đến, nhìn trách đẹp mắt.

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt, a hắc hắc." Phương Hồng này tâm lý được nước tinh thần sức lực càng thêm vào đến, mặc dù cường ép nghĩ (muốn) lộ ra ổn định

đến, nhưng là cá nhân đều có thể nhìn đi ra, miệng hần sắp liệt đến lỗ tai căn (cái).

Chỉ có Ngân Xuyên mặt đầy kỳ quái nhìn thiếu gia nhà mình, đây là chuyện gì xảy ra? Dĩ vãng thiếu gia đều là lười quản những chuyện này, thế nào hôm nay đối với (đúng) hạt gạo bên trên lên tâm tới?

Phương Hồng bắt kể Ngân Xuyên nghĩ như thế nào đầu rồi, xiên trước eo, giương mắt hướng bốn phía nhìn lại, đập vào mắt đều là một mảnh vàng óng màu sắc, giống như là vàng.

Mà trên thực tế, ở nông dân trong mắt, những thứ này so với vàng còn muốn cho người đề ý đây. Vàng đồ chơi kia không thể ăn không thể uống, gấp phải cái năm mất mùa, người ôm một đồng lớn vàng cũng phải chết đói. Cho nên, này thứ gì, cũng không bằng lương thực quả thực.

Lúc này, Phương Hồng trong lòng, tràn đầy cảm giác thành tựu. Những thứ này, cũng đều là hần sáng tạo ra, mặc dù chỉ là ân trạch một cái thôn, nhưng là, ít nhất cũng đề cho mấy trăm người miễn cho chết đói.

Hần lúc trước đối với Thổ Địa Thần vị trí này, không có một loại rõ ràng khái niệm. Hần là Phương gia thiếu gia, không lo ăn uống, Thổ Địa Thần ở vào hần mà nói, thậm chí có thể nói là có cũng được không có cũng được. Nhưng khi hần phát hiện, hần dùng trong tay một điểm lực lượng, có thể ảnh hưởng nhiều người như vậy sinh hoạt thời điểm, hần mới nhận ra được chính mình giá trị.

Có lẽ, ta còn có thể làm càng nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Nhật Du Thần

"Ta và các ngươi nói, này trong một đêm trong thôn lương thực liền toàn bộ thành thực, đây tuyệt đối là tường thụ a, chỉ cần chúng ta báo cáo quan phủ, nói không chừng liền có cơ hội thượng đạt thiên đình, đề cho hoàng thượng cùng triều đình Chư công biết được. Đến lúc đó, triều đình tất nhiên sẽ đối với chúng ta gió xoáy nước Thôn có chút ưu đãi, có lẽ còn có thể miễn toàn bộ phú thuế đây." Ở Điện đầu một bên kia, một cái giữ lại râu dê người trung niên đang lớn tiếng kêu la.

Mà trước mặt hần, chính là đứng Phương Chi cùng cùng với trong thôn mấy cái tộc lão cùng trong dài, Phương Đại Nguyên cũng ở hàng ngũ này, lúc này tất cả mọi người nghiêm túc nghe người trung niên này nói chuyện.

"Chuyện này là thực sự?" Mấy cái tộc lão dập đầu dập đầu trong tay tẩu hút thuốc, đổi một nôi tẩu thuốc, lần nữa cộp cộp hút. Triều đình phú thuế mặc dù không nặng, nhưng là có thể không cần giao thuế, bao giờ cũng là chuyện tốt tình. Bất quá, bọn họ đều là người nhà quê, đối với (đúng) rất nhiều thứ cũng không phải rất hiểu, sợ sẽ xảy ra chuyện gì.

"Đương nhiên là thật, hơn nữa nột, các ngươi suy nghĩ một chút, nếu như chúng ta gió xoáy nước Thôn thật thành tường thụ nơi, đó chính là vào hoàng thượng con mắt. Ngươi nói trong huyện thành Đại lão gia có muốn hay không đối với chúng ta nơi này quan tâm kỹ càng một chút? Sau này có chuyện gì, cũng sẽ trước tăng cường thôn chúng ta." Sơn dương hồ hết sức khuyến khích.

Đây chính là một lần cơ hội tốt nha, địa phương khác cũng sắp hạn chết, liền gió xoáy nước Thôn phần độc nhất, không chỉ không có hạn chết, ngược lại lương thực trúng mùa lớn, ngươi nói đây không phải là tường thụ, người khác cũng không tin một.

"Vậy... Chúng ta liền đi thử một chút?" Các tộc lão mỗi một người đều động tâm, miễn thuế cái gì, ngược lại thứ yếu, bọn họ từng cái cũng có nhiều chút của cải, đem mỗi người điền sản ruộng đất cũng treo ở một ít cử nhân danh nghĩa, vốn là không cần nạp thuế. Ngược lại có thể được huyện thành tài nguyên nghiêng về, quả thực đề cho người nóng mắt.

Nơi này tài nguyên nghiêng về, chủ yếu vẫn là biểu hiện ở nhân tài phương diện. Bọn họ một cái thôn, có thể tìm ra một người tú tài đã không tệ, có thể trong huyện thành tú tài nhưng là một bó to, cử nhân cũng không thiếu, nếu là có thể mời tới trong thôn đến giúp đỡ dạy dỗ hài đồng, Thuyết Bất Đắc sau này cũng có thể ra mấy cái người có học.

Ở nơi này giúp tộc lão xem ra, thi đậu một cái Tiến sĩ cử nhân, vậy cũng so với cái gì đều trọng yếu. Cái niên đại này, dù sao vẫn là người có học thiên hạ.

"Khẳng định được (phải) thử một chút a, đây là kiếm bọn không lỗ sự tình." Sơn dương hồ vỗ đùi, trên mặt tách ra nụ cười.

"Được, liền quyết định như vậy, trong dài a, ngươi khi nào rảnh rồi, liền mang theo tuần tài, đi Đại lão gia nơi đó bẩm báo xuống." Mấy cái tộc lão cũng quyết định chủ ý, liền đối với Phương Chi cùng nói. Mà trong miệng hần tuần tài, chính là cái đó sơn dương hồ, đại danh gọi là phương tuần tài, hàng năm

ở bên ngoài hành thương, mặc dù không đọc qua sách gì, nhưng nhãn giới so với cái này nhiều chút ở ở trong thôn mọi người muốn rộng rãi không ít.

"Dạ, chú." Phương Chi cùng gật đầu một cái, mặc dù hần là trong dài, nhưng bối phận so với mấy cái này tộc lão nhỏ hơn, ở trước mặt người ngoài, được (phải) biểu hiện cung kính một chút.

Nhưng là, nội tâm của hần không có chút nào muốn làm này vô tích sự. Hần trước đó vài ngày, mới đem chu Chủ Bộ cho tội không nhẹ, nếu như lại trở lại trong thành, có thể rơi tốt mới là lạ chứ.

Trừ hần ra, còn có hai người cũng không muốn đem chuyện này làm tường thụ cho bẩm báo lên trên, một là Phương Hồng, một cái khác chính là Phương Đại Nguyên.

Phương Hồng biết chuyện này là mình làm đi ra, nhưng hần cũng không muốn đưa tới người khác chú ý. Hần đối với ngoại giới hết thấy, duy trì một loại bán năng phòng bị. Hần là sông nhỏ Cầu con cua, ở nhà giường nanh múa vuốt có thể, có thể nhường cho hần đến trong biển rộng đi, hần lập tức là có thể kinh sợ.

Về phần Phương Đại Nguyên, thân phận của hần quá nhạy cảm, một khi gió xoáy nước Thôn đưa tới cấp trên chú ý, kia thân phận của hần cũng rất dễ dàng bị bại lộ. Cho nên, hần là tuyệt đối không thể mạo hiểm như vậy.

"Bà nội, cái này phương tuần tài là ăn no chóng đỡ đi, trở lại một cái liền gây sự." Phương Hồng đứng ở đằng xa, đem bọn họ đối thoại nghe rõ ràng, nhìn về phía phương tuần tài ánh mắt không khỏi có chút bất thiện.

Mà phương tuần tài lúc này còn không biết, mình đã bị ba người cho nhớ đến, vẫn ở nơi đó nói văng cả nước miếng nói gió xoáy nước Thôn bị coi như tường thụ sau khi các loại chỗ tốt.

Phương Hồng đứng ở bờ ruộng trên,

Trong đầu qua loa suy nghĩ, suy nghĩ có hay không tìm một cơ hội để cho phương tuần tài thành thật một chút, nếu không đi để cho da vàng tử cấn hần một cái?

Hần đang suy nghĩ, bỗng nhiên giữa, chỉ cảm thấy tự thân Thần Khu rung một cái, thoáng chốc từ nhục thân bên trong thoát khỏi, hướng trong bầu trời đi lên. Phương Hồng vạn phần kinh hãi, lại thấy một đạo kim quang óng ánh, từ không trung hạ xuống.

Đạo kim quang này không tính lớn, phạm vi bất quá mấy trượng, nhưng là, bị kim quang bao phủ địa phương, tai khí rồi rít tránh lui, tựa hồ cố gắng hết sức sợ hãi.

"Gió xoáy nước Thôn thổ địa Phương Hồng, khoan hậu yêu Dân, Trạch tế tứ phương, nay thăng chức dài Ninh Huyền Nhật Du Thần, kiêm dẫn nam phương Công Tào vị." Một đạo phiêu miểu Vô Định thanh âm, truyền vào hần trong tai.

"Ai? Người nào nói chuyện." Phương Hồng ý nghĩ đem trọn cái gió xoáy nước Thôn cho bao trùm, lại không có phát hiện đạo thanh âm này từ chỗ nào vang lên, tựa hồ bốn phương tám hướng đều có, cũng tựa hồ là từ hần sâu trong tâm linh dâng lên.

Nhưng là, sau đó một khắc, thân thể của hần liền bị kim quang bao vây ở, mà ngực cái đó Hải Mã đồ án, chậm chậm bắt đầu phát sinh biến hóa, dần dần thành một cái Tê Ngưu hình dáng, hần thân thể, cũng so với lúc trước càng ngưng tụ.

"Oanh." Tại hần sau ót, dâng lên một chút linh quang, ánh sáng trong nháy mắt mở rộng, như một vàng mặt trời, nhìn cực kỳ dương cương chính đại.

"Từ Bát Phẩm, Nhật Du Thần!" Ở ánh sáng sau khi biến mất, Phương Hồng chậm chậm mở mắt, mà trong đầu hần, như cũ đang tiêu hóa vừa mới tin tức.

"Tín Đồ hơn trăm, quan thăng một cấp." Hần tại chính mình một cái ý niệm phía trên, phát hiện lúc này đã liên tiếp 100 cây giây nhỏ, vậy thì đại biểu thôn chính giữa, có 100 người đã bắt đầu thành hần tin(Thaksin) chúng.

"Này thăng quan đơn giản như vậy sao? Kia tại sao ta tiền nhậm cả ngày cầu nài, người trực tiếp thả cái thần thông không phải chứ sao." Phương Hồng thăng quan, tâm lý dĩ nhiên là cao hứng, ở cao hứng rất nhiều, còn không nhận được khinh bỉ một chút tiền nhậm Thổ Địa Thần. Gió xoáy nước Thôn tổng cộng có 103 nhà, tổng kết 363 người, người để cho 100 người trở thành người tin chúng cái này rất khó khăn sao?

Đương nhiên, hần không biết là, bất kỳ Thần Linh là không được tự tiện sử dụng thần thông, nhất là Ngũ Cốc được mùa thuật lớn như vậy hình thần thông, một loại đều cần đến cấp trên báo bị một chút, nếu như cấp trên không đồng ý, coi như trong thôn người cùng chết đói, người cũng không thể vận dụng thần thông, nếu không khẳng định miến không đánh phải một đao. Lại nói, trước kia là một cái củ cà rốt một cái hồ, người coi như Tín Đồ số lượng đủ, phía trên không có chỗ trống, cũng không tới phiên người a.

Phương Hồng cũng là ngốc lớn mật, nếu như là ở thần đạo hưng thịnh thời điểm, hần loại hành vi này, đừng bảo là thăng quan, không chết coi như mạng hần đại.

Chương 99: Cho đòi hoàng thuật

Phương Hồng qua thật lâu, mới làm biết mình chức trách. Minh là Nhật Du Thần, là dài Ninh Huyền nam phương Công Tào thủ hạ phụ trách tuần du các Thôn, giám sát thiện ác Thần Linh, chức quan là từ Bát Phẩm, cao hơn Thổ Địa Thần Nhất cấp.

Hắn còn kiêm dẫn nam phương Công Tào chức vụ, toàn bộ dài Ninh Huyền, tổng cộng chia làm một Thành Hoàng, hai phán quan, bốn Công Tào, tám du thần, cùng với một số thổ địa cùng quý sai.

Nam phương Công Tào là Chính Bát Phẩm Thần Linh, tổng quản dài Ninh Huyền nam phương mười lăm Thôn công việc. Chẳng qua là Phương Hồng bây giờ mới thu nạp một trăm Tín Đồ, căn bản cũng không có tư cách đạt được Công Tào vị, chỉ có thể tạm thời kiêm nhiệm đến.

Hơn nữa, muốn làm bên trên Chính Bát Phẩm Thần Linh, chỉ là Tín Đồ số lượng đủ còn không được, còn cần có tương ứng mạng. Nếu là vị không danh hiệu mệnh, chỉ sẽ cho mình dẫn đến tới mỗi họa.

Trong lịch sử liền có rất nhiều người như vậy, một buổi sáng được thế, nhưng là trải qua không lâu lắm, sẽ rơi vào cái thế lương kết quả. Triệu Cao, Tiết Hoài Nghĩa, Trương thị huynh đệ, những người này cái nào không phải là dựa thế đột nhiên quật khởi, rạng rỡ nhất thời, nhưng là bị nhắc được (phải) càng cao, cuối cùng liền ngã càng thảm.

Phương Hồng cũng là như vậy, hắn chẳng qua chỉ là nhất giới bạch đỉnh, bởi vì trong nhà có không ít tài sản, mạng hơi cao hơn người bình thường, ở Tín Đồ số lượng đủ sau khi, liền thuận theo tự nhiên thăng lên làm thành Nhật Du Thần. Nhưng nếu như để cho hắn thành công Tào, mạng liền không đủ dùng, hắn sợ hạt noi, nhất định tai nạn tần phát, hắn thần vị cũng sẽ chẳng phải vững vàng.

Này vẫn tương đối nhẹ, nếu như hắn lấy hiện giờ mạng ngồi lên cao hơn thần vị, nói không chừng, trực tiếp một đạo thiên lôi đi xuống, đem hắn cho phách thành tro tàn.

Đương nhiên, Phương Hồng là quan chẳng phải nhiều, hắn vẫn đắm chìm trong thắng quan trong vui mừng.

Hắn thăng quan sau khi, không chỉ có Thần Khu trở nên càng ngưng tụ, vẫn có thể rời đi gió xoáy nước Thôn phạm vi, chỉ cần là dài Ninh Huyền nam phương mười lăm thôn, hắn cũng có thể tự do xuất nhập.

"Ồ, còn nhiều hơn một môn thần thông? Cho đòi hoàng thuật!" Hắn lúc này mới phát hiện, nguyên lai thành Nhật Du Thần, sẽ còn gia tăng một môn thần thông, hơn nữa, cái này thần thông còn gia tăng thật lớn hắn can thiệp thực tế năng lực.

Nhật Du Thần phụ trách giám sát thiện ác, cũng có quyền chấp pháp lực, nếu là một chỗ nào đó đối với (đúng) thần bất kính, hắn liền có thể bẩm báo lên trên, lấy được cấp trên đáp ứng sau khi, liền có thể sử dụng môn thần thông này.

Cho đòi hoàng thuật có thể triệu hoán đến châu châu bày, đem một chỗ nào đó cây lương thực thậm chí còn hết thảy có thể ăn đồ ăn cũng cho ăn không chút tạp chất. Bất quá, hắn thần thông có hạn, cho đòi hoàng thuật chỉ có thể duy trì một khắc đồng hồ thể gian.

Nếu không, vậy hắn quyền bính cũng quá đại. Ở niên đại này, châu châu cơ hồ là vô giải tồn tại, Dịch châu châu cùng nạn hạn hán, nạn lụt đều là cũng liệt vào, thậm chí càn kinh khủng hơn một chút.

Phát sinh nạn hạn hán nạn lụt, còn có thể ăn nhiều chút vỏ cây rễ cỏ, nhưng là phát sinh Dịch châu châu, vỏ cây rễ cỏ cũng không có phần ngửi, sẽ chờ bị chết đói đi.

Về phần kiêm dẫn nam phương Công Tào, là ban cho hắn một cái khác quyền lực, đó chính là hắn có thể ở nam phương mười lăm Thôn thay thế giải quyết đất địa quyền lực. Cũng tỷ như nói, hắn hiện tại đến chỗ cầu Thôn, liền có thể thống lĩnh chỗ cầu Thôn sự vụ lớn nhỏ.

Cái này đối phương Hồng sức hấp dẫn tương đối có hạn, hắn bản thân liền là Thổ Địa Thần, cũng không cảm thấy đến khác (đúng) thôn làm Thổ Địa Thần có cái gì tốt chơi đùa.

Bất quá, luôn nói đến, hắn đối với (đúng) với tình huống bây giờ vẫn là thật hài lòng. Nhất là kia cho đòi hoàng thuật, nghe liền rất lợi hại a. Nếu ai dám chọc chính mình, liền ném một cái cho đòi hoàng thuật đi qua, đem người nhà lương thực cũng ăn sạch.

"Đại Phu, Phương Hồng như thế nào đây?" Hắn Thần Khu trôi lơ lửng ở trên bầu trời, nhưng bên ngoài người coi như hoảng tay chân, người này thật tốt đứng ở Điện đầu, làm sao lại té xỉu, Phương Đại Nguyên lúc này có chút nóng nảy đối diện trước một lão giả dò hỏi.

Cho Phương Hồng chẩn đoán, là trong thôn một cái Xích Cước lang trung, bình thường có ai cái đau đầu nhức óc, đều đi tìm hắn. Mặc dù y thuật không tính là biết bao tinh xảo, nhưng ít ra cũng không có chữa chết qua người.

"Phương thiếu gia hẳn là cảm nắng, này khí trời nóng bức, Phương thiếu gia thân thể lại vừa là dễ hư. Không việc gì, ta quay đầu mở biết thử toa thuốc là được." Lang trung suy ngẫm chính mình râu, nghiêm túc nói.

Thật ra thì,

Có phải hay không cảm nắng, hẳn cũng không thể nào nhìn ra được. Hẳn không có đứng đắn học qua y thuật, chẳng qua là bằng vào tổ tiên truyền xuống mấy cái toa thuốc sống. Bất quá, hẳn lời nói này cố gắng hết sức đốc định, một chút cũng không có chột dạ đáng về.

Hắn hành nghề chữa bệnh nhiều năm như vậy, đã sớm móc ra bí quyết đến, hành nghề chữa bệnh người, trọng yếu nhất không phải là y thuật như thế nào, mà là trong lòng tư chất tốt hơn. Người nếu so với bệnh hoạn càng tin tưởng chính người lời nói, dù là người nói là giả.

Coi như không trị hết thì phải làm thế nào đây, quyền phát biểu vẫn nắm giữ ở trong tay mình. Mặc dù tìm mấy cái lý do, cũng có thể lấp liếm cho qua, thuốc gì dẫn niên đại không đủ a, canh được tề hãm hòa hãm chưa đủ a, ngược lại hẳn nói thế nào đều có lý.

Lang trung ở sau khi nói xong, liền mở ra tùy thân mang theo cái rương, sau đó vò lấy một ít dược liệu đi ra, đưa cho Ngân Xuyên. Thôn này trong không có Dược Phò, người chính là viết toa thuốc cũng không đất hốt thuốc đi. Cho nên, hẳn cũng có tùy thân mang một ít dược liệu.

Ngân Xuyên tay chân rất nhanh nhẹn, rất nhanh thì đem những dược liệu này cho nấu một đại nồi, ở lượng sau một hồi, sẽ dùng thìa cho Phương Hồng Uy đi xuống.

"Phốc..." Chẳng qua là Uy cái thứ nhất, Phương Hồng lập tức liền mở mắt, đem trong miệng thuốc thang cho phun ra. "Bà nội, thứ gì, như vậy chưa."

Hắn chép miệng một cái ba, trong miệng vẫn quanh quẩn chưa xốt mùi vị. "Ngân Xuyên, người cho ta Uy thứ gì? Khó như vậy uống?"

"Thiếu gia tỉnh, thiếu gia tỉnh." Ngân Xuyên cũng không có để ý hắn quát hỏi, ngược lại cố gắng hết sức hoan hỉ nói.

"Phương lão gia, nếu thiếu gia tỉnh, vậy tại hạ liền cáo từ, chỉ cần lại uống một chén canh được tề đi xuống, cũng liền không có gì đáng ngại." Kia lang trung nhìn một cái Phương Hồng không việc gì, liền đứng lên thể, chuẩn bị rời đi.

"Phiền toái lớn phu, A Tài, khử thủ nửa xâu tiền cho tiền sinh." Phương Đại Nguyên hướng Lang chấp tay, trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười, vừa mới căng thẳng tâm cũng lỏng đi xuống.

"Như thế, đa tạ Phương lão gia." Lang trung cũng là cao hứng, hẳn trong ngày thường cho những khổ kia ha ha xem bệnh, có thể vớt mấy đồng tiền cũng không tệ, giống như Phương Đại Nguyên hào phóng như vậy, hay lại là lần đầu.

Ở đem lang trung cho đưa sau khi đi ra ngoài, Phương Đại Nguyên xoay người lần nữa trở lại. "Ngân Xuyên, đem còn lại thuốc cũng cho thiếu gia Uy đi xuống, nếu như thiếu gia không chịu uống, người cứ tới đây nói cho ta biết."

Hắn lời này ngoài mặt quả thực dặn dò Ngân Xuyên, trên thực tế hay lại là cảnh cáo Phương Hồng, tiểu tử người tối thật là thành thật điểm đem thuốc cho ăn xong, nếu không người có trái cây ngon.

Phương Hồng mặt lập tức liền xanh, vừa mới chén kia rốt cuộc là thứ gì, thật là chưa chết người. Ngay cả hắn Thần Khu rời thân thể trạng thái, cũng bị kích thích hồi hồn. Đây nếu là ngay gần một cái chén cũng uống xong, vậy hẳn phỏng chừng có thể chừng mấy ngày ăn không ngon.

"Ừ." Ngân Xuyên rất ngoan ngoãn gật đầu một cái, bụng chén, đi tới Phương Hồng trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Đe dọa

"Răng rắc răng rắc." Đang uống hoàn một đại chén chưa không lập tức được tề sau khi, Phương Hồng bắt đầu liều mạng ăn nhà mình trong sân kết tảo đồ, một mực ăn đến bụng phồng lên, mới đem trong miệng về này vị chưa cho tiêu trừ hết.

"Sau này không để cho ta bắt cái đó lang băm, mở cái gì ngồn ngang toa thuốc, thật hẳn bà nội khó uống." Hắn rốt cuộc thông thả lại sức, dậm chân nặng.

"Thiếu gia, ngài đoạn thời gian gần nhất sợ là không có cơ hội bắt hắn lại, lão gia phân phó, không để cho người đi ra ngoài chạy loạn." Ngay tại hắn mắng

hăng say thời điểm, Ngân Xuyên thanh âm nhỏ giọng từ một bên vang lên.

"Ngươi còn không thấy ngại nói, còn ngại nữa, ngại lúc nấu thuốc sau khi, lại không thể ít thả lút nước sao? Lớn như vậy một nồi, ngại là cho Lửa uống đi." Nhìn Ngân Xuyên dám chen miệng, Phương Hồng lập tức vỗ bàn một cái, hết sức tức giận nói.

Ngân Xuyên người này cái gì cũng tốt, chính là quá thành thật, cho ngại nấu thuốc, ngại nấu nửa chén nhỏ ý tứ một chút thì phải, người tốt trực tiếp cho nấu một đại nồi, một nồi thuốc uống xong, Phương Hồng đều có loại muốn chết xung động.

Nghe được thiếu gia khiển trách, Ngân Xuyên cắn cắn môi, đem cúi đầu đi. Thấy nàng cái bộ dáng này, Phương Hồng cũng lười đi mắng, phát tay một cái, sau đó nằm ở trên bàn.

"Nhé, ta đại chất tử ở nhà nột, cha ngại đâu?" Ngay tại hân sinh buồn bực thời điểm, một cái có vài phần lâu linh thanh âm truyền vào, Phương Hồng ngẩng đầu một cái, trước hết thấy một cái râu dê.

"Nguyên lai là tuần tài chú a, ngại tìm ta cha có chuyện gì sao?" Phương Hồng nhìn phương tuần mới tiến vào, mặc dù trong lòng không thích người này, nhưng vẫn là chào hỏi.

Phương tuần tài với Phương Đại Nguyên là đồng lứa, miễn cưỡng cũng có thể coi như là đường huynh đệ, bất quá, phương tuần tài hàng năm ở bên ngoài đi thương, hai nhà qua lại không nhiều.

"Này không phải muốn đi trên thị trấn báo cáo tường thụy sự tình sao, với ngại cha mượn cái xe ngựa." Phương tuần tài cười cười, hai con mắt ở liếc chung quanh đến.

"Cha ta không ở nhà, ngại đến đánh cốc trà tìm hân đi." Phương Đại Nguyên thân là địa chủ, ở ngày mùa sau khi, vẫn phải là đi nhìn chăm chăm những thứ kia tá điền. Dù sao biết người biết mặt nhưng không biết lòng, ai biết sẽ có hay không có người cất giấu một ít lương thực.

Ngược lại không là đang ở ý điểm này lương thực, nhưng là lỗ hồng này không có thể mở. Nếu không ai cũng biết hân Phương Đại Nguyên dễ lừa gạt, sau này ai còn sẽ nghiêm túc làm việc a.

"Như vậy a, vậy cũng không việc gì, ngại với ngại cha nói một tiếng thì phải, ta dùng một chút nhà ngại xe ngựa, buổi tối thì trở lại." Nghe một chút Phương Đại Nguyên không ở nhà, phương tuần tài liền cười cười, cố gắng hết sức tựa như quen nói.

"Ta..." Phương Hồng không nhịn được liếc một cái, phương tuần tài loại này phương thức nói chuyện để cho hân rất không có thói quen, ta đáp ứng đem xe mượn ngại sao? Còn có dựa vào cái gì ta đi nói? Chính ngại tại sao không đi?

"Được, ta đi a, nhà ngại xe ở phía sau đi." Phương tuần tài tựa hồ nghĩ (muốn) nhanh lên một chút báo lên tường thụy, cũng không đợi Phương Hồng tỏ thái độ, liền vội vàng phát tay một cái, hướng sau nhà đi.

Phương Hồng càng không nói gì, này người nào a, thật coi này là nhà mình?

"Đúng, hân phải đi báo lên tường thụy? Khẳng định không thể để cho hân đi a." Phương Hồng chiếu cố oán thâm phương tuần tài, ngược lại đem hân nói chuyện cho coi thường, lúc này đột nhiên tỉnh ngộ lại.

Hân không biết triều đình nếu như biết hân tồn tại, sẽ là hậu quả gì. Hân lúc trước nghe người ta kể chuyện xưa, nói có cái gì Tiên Sư cho Hoàng Đế Luyện Đan, hưởng thụ vinh hoa phú quý. Nhưng là có cổ sự kể một ít làm loạn Yêu Đạo, bị quan phủ bắt sau khi, liền chìm vào nhà vệ sinh, sau đó sẽ chặt đầu.

Phương Hồng đoán chừng, chính mình không ngoài cũng liền này hai loại hậu quả. Nếu như là loại thứ nhất, kia còn khá một chút, nhưng là, hân không biết luyện đan a, vạn nhất Hoàng Đế không vui, đem hân chém làm sao bây giờ? Về phần loại thứ hai, vậy hân càng là ha ha, người nào thích ngâm (cưa) nhà vệ sinh ai ngâm (cưa) đi, ngược lại hân không đi.

Cho nên, bất luận loại nào tình huống, hân đều không thể tiếp nhận. Coi như lui mười ngàn bước nói, hân không có bị phát hiện, nhưng từ nay về sau, gió xoáy nước Thôn liền bại lộ ở vô số người dưới mí mắt, hân sau này lại hiển lộ lộ thần thông, liền được (phải) cẩn thận từng li từng tí.

"Nhất định phải nghĩ biện pháp ngăn cản cái này lão tiểu tử, không thể để cho hân cho sinh.

" Phương Hồng nhìn phương tuần mới rời đi bóng lưng, trên mặt lộ ra một tia âm hiểm biểu tình.

"Ngươi không phải là phải báo tường thụy sao? Được a, ta cho ngại báo cáo đi." Hân tràn đầy ngoan tâm, Thần Khu bên trong, trong nháy mắt biến mất một trăm hương hỏa, cho đòi hoàng thuật phát động.

"Ong ong ong." Trong thoáng chốc, ở cực cao trên bầu trời, lập tức xuất hiện một cái mực một dạng, rất nhanh thời gian, cái này mực một dạng liền bắt đầu không dừng được mở rộng. Chờ đến tiếp cận sau khi, liền sẽ phát hiện, nguyên lai là từng cái chùng đầu ngón tay, cả người màu xám đen châu chấu.

Những thứ này châu chấu không dừng được phát ra rất nhỏ âm thanh, Liên hợp lại cùng nhau, tựa như cùng ngày mưa dầm trước muộn lời, để cho người nghe sau khi, cảm thấy cực kỳ không thoải mái.

"Châu chấu... Châu chấu tới!" Cửa hàng ngày tới châu chấu, trong nháy mắt hóa thành một đám mây đen, hướng đất đai mà tới. Không ít đang ở trong

đồng ruộng làm việc nông dân, chỉ cảm thấy sắc mặt trắng bệch. Đây vừa mới được mùa, làm sao lại tới châu chấu? Một trận Dịch châu chấu đi xuống, kia so với nạn hạn hán còn còn đáng sợ hơn nha.

Nạn hạn hán dù sao cũng là kéo dài tính, chỉ cần bọn họ lấy được nước, còn có thể kéo một ít ngày. Có thể Dịch châu chấu vừa qua, đó chính là không có một ngọn cỏ, ngay cả vỏ cây rễ cỏ cũng không nên nghĩ lưu lại.

Phương Hồng nhưng không biết những người đó ý tưởng, ngược lại nhiều hứng thú nhìn trên trời đàn châu chấu. Những vật nhỏ này đều là do hạn triệu hoán đi ra, hán chỉ cần ý nghĩ động một cái, thì có thể làm cho bọn họ làm bất cứ chuyện gì.

"Đi." Hán trong lòng lặng lẽ kêu một tiếng, những thứ này châu chấu hô lập lập bay ra ngoài, toàn bộ rơi vào nhà bọn họ sau nhà trên một cây đại thụ.

"Cô đông." Phương tuần tài đang ở phí sức cho kéo xe lão Mã móc, bỗng nhiên giữa, liền thấy một đồng lớn châu chấu bay đến bên cạnh hán trên một cây đại thụ. Hán cách cây này chưa đủ xa một trượng, nhìn kia rậm rạp chẳng chịt, chán ghét cực kỳ châu chấu, không nhìn được nuốt một chút nước miếng.

"Sa sa sa." Châu chấu nhanh chóng ở trên cây to này mất găm động, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ, cây này trở nên quang ngốc ngốc đứng lên, mỗi một chiếc lá, đều bị ăn sạch sẽ. Lá cây sau khi ăn xong, bọn họ lại bắt đầu găm lên vỏ cây. Vốn là bền chắc cứng rắn một tầng vỏ cây, cũng biến thành tràn đầy lỗ hổng.

Phương tuần mới thấy như vậy một màn, lập tức liền run chân. Những thứ này răng lợi thế nào tốt như vậy, nếu là rơi vào trên người, vậy còn có lệnh sao? Hán theo bản năng liền muốn chạy trốn, nhưng lúc này, đi đứng thế nào cũng không nghe sai khiến, cứng ngắc cùng một gỗ như thế. Hán khóc không ra nước mắt, thế nào vào lúc này xảy ra vấn đề?

Một mực găm có một khắc đồng hồ thời gian, những châu chấu đó tựa hồ ăn no như thế, bỏ lại khanh khanh oa oa đại thụ, lần nữa hướng trên bầu trời bay đi.

Phương Hồng cho đòi hoàng thuật, chỉ có thể duy trì một khắc đồng hồ thời gian, thời gian này đến một cái, dĩ nhiên là muốn bay đi.

Mà phương tuần tài chính là một cái tê liệt trên mặt đất, sờ một cái có chút ướt ý quần, đại thư một hơi thở. Mẹ, cuối cùng kết thúc, thiếu chút nữa không đem Lão Tử dọa cho chết.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Không như mong muốn

"Ha ha ha, nhìn người thế nào đi báo cáo tường thụy, trong thôn phát sinh Dịch châu chấu, đây là cái rầm tường thụy." Phương Hồng ý nghĩ thấy như vậy một màn, tâm lý thấp phần vui vẻ, lão tiểu tử này bây giờ hán bỏ đi báo lên tường thụy ý tưởng đi.

"Ha ha ha, quá tốt, trên trời hạ xuống nạn hạn hán, hạt lúa một đêm thành thực, trên trời hạ xuống Dịch châu chấu, lại rồi rít chạy trốn đi, tường thụy a, đây là đại Đại Tường Thụy a." Hán đang ở đặc ý suy nghĩ, bỗng nhiên giữa, nghe được sau nhà truyền tới một tiếng chói tai tiếng kêu la. Chủ nhân thanh âm một bên kêu, còn vừa cười.

"..." Phương Hồng khóe miệng mới vừa vừa lộ ra tới nụ cười, lập tức cho nghẹn trở về, sắc mặt trở nên cùng một đáy nồi như thế. Hán hận không được đem cái đó phương tuần tài cho kéo qua đến, hung hăng quất lên mấy cái chùy ba tử.

Người mẹ hán này cũng có thể có lý?

"Ta sẽ đi ngay bây giờ huyện thành, chúng ta gió xoáy nước Thôn muốn phát tích." Phương tuần tài cao hứng hô to, tay chân cố gắng hết sức nhanh nhẹn cho lão Mã bộ tốt hàm thiếc, rút ra vài roi từ, liền hướng huyện thành phương hướng chạy tới.

Vốn là nói tốt phải dẫn Phương Chi cùng cùng đi, nhưng hán vẫn đã đợi không kịp, lại nói, nhiều người đi báo tin, vậy thì nhiều người chia lợi ích công lao, hán mới không muốn chứ.

Phương Hồng nghe bên ngoài xe ngựa chạy thanh âm, tinh thần lập tức phấn chấn, kiên quyết không thể để cho lão tiểu tử này chạy đến trong huyện thành. Hán nhục thân gục lên bàn, làm bộ ngủ, nhưng là Thần Khu lại lập tức xuất khiếu, đứng ở Cao Không Chi Trung.

"Chấn nhiếp thuật." Hán tay hướng phía dưới xa xa chỉ một cái, một đạo lực lượng vô hình, trong nháy mắt đánh vào con ngựa kia trên người."Tê

ngang." Này ngựa già đột nhiên bị giật mình, vó trước thật cao nâng lên, sau đó liền liều mạng loạn chạy.

Này con đường mòn vốn là không rộng, chỉ có khoảng bảy, tám thước, hai bên đều là ruộng đất, lão Mã như vậy loạn lên chạy, xe phía sau suông lập tức liền ngã trái ngã phải, hướng điên lý lật đi.

"A, người súc sinh này!" Phương tuần tài liệu mạng siết giây cương, nhưng là, hần này càng dùng sức, lão Mã liền càng gãy dựa, cả người hần giống như là ở sóng biển bên trong một dạng trên dưới lắc lư.

"Phanh." Bên trái bánh xe đụng vào ven đường một tảng đá. Toàn bộ xe ngựa dùng sức lắc lư một chút, phương tuần tài bị chỉ cảm thấy dưới người truyền tới một đạo đại lực, ngay sau đó, cả người hần tựa như cùng giống như đang văng giá vũ, bay lên.

"Ai yêu." Hần trực tiếp đặt móng làm được trong đồng ruộng, trong đất hạt lúa đã bị cắt lấy không chút tạp chất, lại mặt đất này bởi vì mấy ngày liên tiếp hạn hán, có chút cứng rắn, đem hần cái móng cần làm đau.

Hần mờ mịt ngồi ở chỗ đó, nhìn nhanh chóng đi xe ngựa, có chút sững sờ, này thật tốt, thế nào con ngựa này liền nổi điên?

Bất quá, hần ngay sau đó ánh mắt lại lần nữa trở nên kiên định, ta nhất định phải đi báo lên tường thụ, có thể hay không thành công, thì nhìn lần này. Hần trong xương hay lại là một cái thương nhân, bất kỳ lấy nhỏ thắng lớn cơ hội, hần cũng sẽ không buông khí.

"Mẹ, vẫn chưa xong a, có tin hay không đem người làm cho tàn phế rồi?" Phương Hồng lúc này cảm thấy vạn phần nhức đầu, cái này phương tuần tài thật đúng là cố chấp, đều như vậy vẫn không thể để hần hết hi vọng.

Đương nhiên, Phương Hồng còn không có ác độc đến nước này, không thể nào thật đem một người cho làm tàn phế.

"Bất kể, ngược lại ta sẽ trông coi đến người, chỉ cần người ra Thôn, ta liền ngăn lại người, xem ai hao tổn qua ai?" Hần là thật không làm gì được cái này phương tuần tài, lão tiểu tử này muốn lên báo cáo tường thụ quyết tâm, thật là cảm thiên động địa. Phương Hồng thậm chí hoài nghi, nếu như đối phương có thể đem phần tâm tư này thả đang đi học phía trên, hiện tại đang sợ là đã sớm là lên làm đại quan.

Bất quá cũng may, phương tuần tài mặc dù không có buông tha báo lên tường thụ quyết tâm, nhưng bây giờ không có xe ngựa, hần cũng đi không huyện thành. Hơn nữa, hần còn phải suy nghĩ xe ngựa bởi thường công việc.

...

Buổi chiều thời điểm, Nguyệt Hắc gió không cao, một đạo hòa bóng người màu đỏ, ở trong bầu trời mượn sức gió, lung lay lung lay phi hành. Phương Hồng cầm trong tay hốt bán, một đường hướng ngoài thôn đi.

"Hô, thật đúng là đi ra." Mặc dù là Thần Khu hiển hóa, nhưng khi Phương Hồng bước ra một bước gió xoáy nước Thôn thời điểm, hay lại là cảm giác đại thờ dài một hơi.

Hần lúc trước nhưng là lãnh hội qua ra Thôn thống khổ, cái loại này thần hồn bị áp chế cảm giác thật là khó chịu.

Không có hạn chế, hần phi hành trên không trung thời điểm, rất có loại tiêu dao tự tại cảm giác. Hần lần này đi ra, hay lại là là hương hỏa, dài ninh nam phương mười lăm Thôn, tất cả thuộc về hần quản hạt, vậy những thứ này trong thôn hương hỏa, không toàn bộ đều là hần sao?

Phương Hồng nghĩ như vậy, nước miếng cũng sắp chảy ra. Thân là Thần Linh, hần chính là biết hương hỏa vật này chỗ tốt, có hương hỏa, mới có thể từ vô kỵ đạn sử dụng thần thông, còn có thể dùng đến ngưng luyện Thần Khu, làm cho mình dần dần hướng Dương Thần thuế biến.

Thân hình hần phiêu hốt, đi về phía nam bên Triệu gia trang đi, chớ cầu Thôn không cần đi, ở trong đó hương hỏa đều bị hần cho hấp thu không chút tạp chất. Trừ phi muốn đi khiêu người ta Từ Đường, bất quá, Phương Hồng bây giờ tổng quản nam phương mười lăm Thôn, trong từ đường kia chút hương hỏa, hần cũng nhìn không thuận mắt.

Triệu gia trang rất lớn, số người đến gần một ngàn, so với gió xoáy nước Thôn kích thước muốn lớn hơn nhiều. Bất quá, cái này đã từng rất náo nhiệt thôn trang, bây giờ tràn đầy một loại thâm đạm không khí.

Thật ra thì, không chỉ là Triệu gia trang, ở toàn bộ Giang Tây địa khu, phần lớn địa phương cũng gặp phải nạn hạn hán uy hiếp. Tài Kiếp lực lượng, đem các nơi khí vận cho quấy đến thất linh bát lạc, một khi toàn diện bùng nổ đi xuống, không muốn biết chết bao nhiêu người.

Phương Hồng vừa tiến vào Triệu gia trang, một loại như cánh tay sai sử cảm giác, trong nháy mắt hiện lên ở trong lòng. Hần là Nhật Du Thần, kiêm dẫn nam phương Công Tào, vào đây đất tức là bàn tay đầy đất quyền bính. Coi như Triệu gia trang có Thổ Địa Thần lời nói, đối với thôn không chế cũng không có hần cường, Huống chi, trong thôn này còn không có thổ địa.

"Hô." Phương Hồng há miệng hút vào, một đạo lực lượng vô hình bao phủ xuống đi, ngay sau đó, từ kia thổ địa trong miếu, hiện ra tới một đạo cuộn cuộn lang yên, nồng nặc nóng bỏng, mơ hồ còn có mùi đàn hương đạo.

Triệu gia trang địa bàn so với chớ cầu Thôn lớn hơn, hương hỏa Tự Nhiên cũng càng thêm cường thịnh, hần chẳng qua là sơ lược một phòng chừng những thứ này hương hỏa số lượng liền không dưới mười ngàn.

Phương Hồng thấy nhiều như vậy hương hỏa, giống như là một cái bụng đói ục ục ăn mỳ, thấy một bàn lớn tinh xảo mỹ thực, lập tức liền nhào tới, từng

ngủm từng ngủm nuốt đứng lên.

"Oanh." Hương hỏa không dừng được bị kỳ nuốt vào trong bụng, hần sau ót linh quang, trong nháy mắt mở rộng, phảng phất là một vòng to lớn thái dương. Mà Phụng Hồng thân thể, cũng nhanh chóng trở nên ngưng tụ, thân hình lập với trên hư không, đã không có ngay từ đầu cái loại này hư ảo cảm giác.

Ở một đêm này, không ít Triệu gia trang người đang nằm mơ lúc, nằm mơ thấy một người dương cương thật lớn Thần Linh, lập vào hư không, bốn phía là cuộn cuộn khói dày đặc, thần thánh vô cùng.

Hần một mực nuốt ăn ước chừng nửa giờ công phu, bỗng nhiên giữa, bên ngoài những hương hỏa đó vừa dứt, ngay sau đó, rồi rít hướng bốn phía tiêu tán. Hương hỏa tàn đi sau khi, Phụng Hồng Thần Khu hiện ra, lúc này, hần Thần Khu biến hóa một vòng to, phảng phất mập ra như thế.

Phụng Hồng nhìn kia tiêu tán hương hỏa, lắng mấy hơi công phu, sau đó mới mặt đầy trứng đau chửi một câu, "Bà nội, lại ăn không trôi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triệu Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Nhao nhao muốn thử

Phụng Hồng cho là, chỉ cần có hương hỏa, hần liền có thể không hạn chế cắn nuốt, cứ như vậy, hần đem mười lăm thôn quét sạch một lần, ít nhất cũng có thể có hết mấy chục ngàn hương hỏa.

Ai ngờ nghĩ, hần Thần Khu chứa cực hạn là bảy ngàn hương hỏa, trong cơ thể hần nguyên bản là có 3000 hương hỏa, hần đem Triệu gia trang hương hỏa mới chiếm đoạt bốn ngàn, liền lại cũng ăn không trôi.

"Sớm biết, tìm một cái thôn nhỏ hạ thủ." Phụng Hồng có chút khóc không ra nước mắt, Triệu gia trang nhưng là có hơn mười ngàn hương hỏa nha, hần mới nuốt một nửa không tới, kia còn lại cũng phải lãng phí sao?

Hần không cam lòng nha, nhiều như vậy hương hỏa, có thể sử dụng bao nhiêu thần thông a, nếu như cũng đổi thành Ngũ Cốc được mùa thuật, đó chính là mười hai lần, nếu như đổi thành cho đòi hoàng thuật, kia có thể dùng sáu mươi lần. Nếu như đổi thành điểm binh thuật, ách... Vậy thì có thể điểm hóa sáu trăm quý sai.

"chờ một chút, đổi thành thần thông?" Phụng Hồng trong lòng linh quang chợt lóe, bỗng nhiên có một ý kiến, nếu những thứ này hương hỏa sử dụng không, kia liền trực tiếp đem bọn họ dùng không phải. Hiện tại khắp nơi đều tại nạn hạn hán, tự sử dụng mười hai lần Ngũ Cốc được mùa thuật, vậy khẳng định có thể cứu không ít người đây.

Bất quá, hần cái ý nghĩ này vừa mới lộ đầu, liền bị hần cho bác bỏ. Đừng nói gờn, lần trước hần sử dụng một lần Ngũ Cốc được mùa thuật, thiếu chút nữa không một chết, đây nếu là liên tiếp sử dụng mười hai lần, kia thỏa thỏa một chết không thương lượng.

Lại nói, hần từ sử dụng một lần Ngũ Cốc được mùa thuật sau khi, tự ra cái phụng tuần tài cả ngày kêu muốn lên báo cáo tường thực, nếu như ở mười lăm thôn cũng làm như thế, kia còn không biết muốn ra bao nhiêu yêu nga từ đây.

Phụng Hồng sờ một cái chính mình trán, ở giữa không trung bắt đầu đi loanh quanh. Hương hỏa không cần liền lãng phí, có thể lại không thể dùng Ngũ Cốc được mùa thuật, vậy dùng cái gì thần thông?

Điểm binh thuật? Môn thần thông này có thể điểm hóa quý sai, nhưng là quý sai thuộc về Âm Linh, không phải hiển hóa trước người, đối với cứu tai căn bản không có nhiều tác dụng lớn nơi.

Phụ thân thuật? Phụ thân thuật chỉ có thể bám vào một cái sinh linh trong cơ thể, có thể cái này cũng không có gì dùng a, coi như hần có thể bám vào một con cạp trong cơ thể, đối với nạn hạn hán cũng không làm nên chuyện gì.

Về phần cho đòi hoàng thuật... Đừng nói gờn, ta là nghĩ (muốn) cứu tai, không phải là muốn phá hư, chẳng lẽ ngại náo nhiệt không đủ lớn, lại cho gọi ra một đám châu chấu đi ra?

Phụng Hồng lay nửa ngày, cũng không nghĩ tới cái gì tốt phương pháp. Tay hần đầu điểm này thần thông, bây giờ một chút cũng không phải sử dụng đến. Hần giương mắt nhìn những thứ này không dừng được tiêu tán hương hỏa, trong đôi mắt tràn đầy thương tiếc.

Trong lúc vô tình, hần tảo xa xa liếc mắt, thấy một con sông lớn hoành tuyên ở đất đai trên, nước sông chậm chạp chảy xuôi. Mà nước sông ở đâu Triệu

gia trang mười mấy dặm phương, liền phân ra ngã ba, tạo thành một đạo nhánh sông, ở Triệu gia trang bên cạnh vòn quanh mà qua.

"La đường sông." Thân là dài Ninh Huyền người, điều này la đường sông hán vẫn biết, tin đồn la đường sông cùng cống Giang liên kết, lượng nước rất lớn, phụ cận những thứ này thôn, cũng là dựa vào con sông này nhánh sông xây cất.

Bất quá, bây giờ những thứ này nhánh sông đều đã khô kiệt, bởi vì la đường nước sông vị hạ xuống, thấp hơn nhánh sông độ cao, đưa đến nước sông không cách nào tiến vào mỗi cái nhánh sông, để cho các nơi không chiếm được tưới.

Phuong Hồng nhìn chằm chằm la đường sông cùng các cái nhánh sông tiếp giáp nhìn hồi lâu, một ý kiến chậm rãi xuất hiện ở trong lòng hán.

La đường nước sông vị hạ xuống, nhưng là độ sâu vẫn là phải xa cao hơn nhiều các cái nhánh sông. Trừ lượng nước cũng cực kỳ đầy đủ, chỉ phải nghĩ biện pháp đem tiếp giáp địa phương đào thông, không chỉ có nam phương mười lăm Thôn có thể có được tưới, chính là dài Ninh Huyền phần lớn thôn trang, cũng có thể vì vậy có lợi.

Đào thông giòng sông, này nghe là một kiện cố gắng hết sức không tưởng tượng nổi sự tình, nhưng trên thực tế cũng không phải là như thế. La đường sông nếu có thể phân ra các cái nhánh sông, vậy đã nói rõ nó vị trí giòng sông độ cao, hay lại là cao hơn những thứ kia nhánh sông, dù sao Thủy vãng Cao xử lưu. Hơn nữa, nhánh sông giòng sông độ cao, cũng là từ cao xuống thấp giảm dần.

Chỉ cần có thể đem chi hệ cùng la đường sông tiếp giáp chỗ đó đào ra, để cho chi hệ giòng sông có thể tiếp xúc được Lạc đường nước sông, là có thể để cho nước sông rót ngược, nạn hạn hán lập tức có được hóa giải.

Về phần thế nào đào ra giòng sông, vậy đơn giản a,

Không nên quên, Phuong Hồng nhưng là mới chiếm được một môn thần thông, gọi là cho đòi hoàng thuật, có thể cho gọi ra châu châu bầy.

Triệu hoán đi ra những châu châu đó, thật ra thì cũng không phải là vật còn sống, trên bản chất với hòn đá gỗ không có gì khác biệt. Nếu không lời nói, thì tương đương với miễn cưỡng làm ra một đám sinh linh đi ra, bực này thủ đoạn nghịch thiên, như thế nào một cái du thần có thể đủ ra.

Cũng chính bởi vì như vậy, những châu châu đó ăn đồ ăn cũng không xoi mói, chỉ cần bọn họ có thể cắn động, cái gì đều được trở thành khẩu phần lương thực. Hoa màu lương thực bọn họ ăn, đất sét đá bọn họ cũng có thể ăn.

Chỉ cần cho gọi ra một đám châu châu, khiến chúng nó đi nuốt ăn giòng sông miệng đất sét, dùng không bao lâu, giòng sông miệng đất sét cũng sẽ bị ăn một tảng.

Phuong Hồng cái ý niệm này đồng thời, cho đòi hoàng thuật liền phát động, một trăm hương hỏa từ trong cơ thể hán biến mất."Ong ong ong." Một đoàn Hắc Vân thoáng chốc ra hiện tại ở bên cạnh hán, cùng ban ngày so sánh, hán hiện tại ở triệu hoán đi ra châu châu lộ ra càng ngăm đen, cũng càng cường tráng hơn.

Ở lúc ban ngày sau khi, Thần Khu ẩn núp ở nhục thân bên trong, thần thông uy năng giảm nhiều, chỉ có ở Thần Khu trạng thái, thực lực của hán mới có thể toàn bộ phát huy được.

"Đi." Hán vung tay lên một cái, những thứ này châu châu nhận được mệnh lệnh, nhanh chóng hướng la đường sông nơi đó bay đi. Thân hình hán phiêu hốt, mượn châu châu bầy cánh vỗ sức gió, theo thật sát ở phía sau.

La đường sông cách Triệu gia trang có ba mươi mấy dặm đường, thật may đầu đông kia một mảng lớn đất trũng cũng coi là hán quản hạt địa bàn, nếu không hán còn không cách nào đến gần la đường sông.

Ở hai bờ sông, có rất lớn một khối địa phương đều là đất hoang, mặc dù trăm họ đang xây lập thôn trang thời điểm, thích xây bên sông, nhưng la đường lượng nước sông rất lớn, một khi phát sinh nạn lụt, hai bên thổ địa nhất định sẽ bị chìm ngập, ở chỗ này xây thôn trang đó hoàn toàn là tìm chết hành vi.

Nhìn từ đằng xa, la đường sông quanh co nhỏ dài, phẳng phất là một cái chiếm cứ ở đất đai trên cự mãnh. Nhưng chờ đến gần sau khi, người mới có thể rõ ràng nhìn thấy con cự mãnh này dữ tợn gương mặt.

Bởi vì thời gian dài nạn hạn hán, bây giờ con cự mãnh này lộ ra có chút suy yếu, bất quá, kia hơn mười trượng rộng mặt sông, từ từ chảy xuôi bích lục nước sông, hay là cho người một loại thâm thúy cảm giác.

La đường sông có ở đây không ít chuyển hướng địa phương, phân ra từng cái ngã ba, những thứ này ngã ba chính là la đường sông nhánh sông, chẳng qua là, phần lớn nhánh sông đã khô kiệt, coi như không có khô kiệt, cũng đã thấy đáy, rõ ràng chống đỡ không mấy ngày.

"Trước khai thông điều này." Phuong Hồng đứng ở chỗ cao, có thể thấy, dài nhất một cái nhánh sông, xuyên qua bốn tòa thôn trang, khai thông điều này, là có thể để cho bốn tòa thôn trang lấy được tưới.

Nếu như hán không có nhận sai lời nói, con sông này hán gọi tây Liễu Hà.

Lúc này, tây Liễu Hà cùng la đường sông tiếp giáp địa phương, chất đồng thật cao phù sa, đáy sông bị phơi khô nứt, còn thỉnh thoảng có thể thấy một ít nửa thối rữa cá thi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Đào giòng sông

"Ông ông ông." Phương Hồng ý nghĩ động một cái, vô số châu châu, liền hóa thành một đoàn màu đen mây đen, bao phủ ở một đoàn phù sa phía trên.

"Sa Sa." Sông trên đường, không dừng được truyền tới rất nhỏ tiếng va chạm thanh âm, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ, tầng kia phù sa liền biến mất một tầng. Những thứ này châu châu chỉ cần là có thể cần động, trên căn bản cái gì cũng có thể ăn hết.

Rất nhanh, giòng sông bên trong, liền xuất hiện hình một vòng tròn trống rỗng, Phương Hồng bóp bóp thời gian, vung tay lên, đem các loại châu châu toàn bộ xua đuổi đến ngoài mấy trăm trượng là đường trên sông phương.

"Phanh." Châu châu vừa mới bay đến nước sông nơi đó, từng cái thân thể đột nhiên nổ tung, sau đó vô số đất sét hi lý hoa lạp từ trong bầu trời rơi xuống, nhập vào nước sông chính giữa.

Những thứ này châu châu gần chỉ có thể tồn tại một khắc đồng hồ thời gian, qua một khắc đồng hồ, thì sẽ tiêu tán. Nhưng là, châu châu tiêu tan, bọn họ trong bụng đồ vật lại vẫn không thể theo đồng thời biến mất, Phương Hồng chỉ có thể dùng loại phương pháp này, đem dư thừa phù sa cho chuyên chở ra ngoài.

Ở nơi này miệng lưỡi công kích châu châu sau khi biến mất, hấn vung tay lên, lần nữa kêu gọi một đám châu châu đi ra. Cho đòi hoàng thuật sử dụng một lần yêu cầu một trăm hương hỏa, đối với Thần Khu gánh vác tương đối nhỏ, Phương Hồng điểm này hay lại là tiếp nhận được.

Đám này mới ra tới châu châu trực tiếp không có vào đến trong lỗ hổng, tiếp tục nuốt ăn lên phù sa tới. Phương Hồng cũng không định đem các loại phù sa toàn bộ cho thanh trừ hết, làm như vậy lời nói công trình đo quá lớn. Hấn chẳng qua là dự định ở đáy sông chui ra một cái hang, nói thẳng là đường nước sông xuống. Một khi hai bên quán thông, ở cường đại nước sông đánh vào bên dưới, sẽ đem những này phù sa toàn bộ cho giải khai.

Phương Hồng ý nghĩ có thể thăm dò vào đến cái hang lớn kia bên trong, những thứ này châu châu nuốt ăn đất sét tốc độ rất nhanh, đang toàn lực chạy bên dưới, chẳng qua là nửa giờ công phu, một cái bề rộng chừng năm thước, hợp đồng dài hạn một trượng lỗ lớn, liền bị móc ra.

"Là thời điểm, hướng." Phương Hồng cảm thụ một chút lỗ lớn cùng la đường đáy sông khoảng cách, lập tức truyền đạt một cái chỉ thị, mà trong động châu châu bày, trong nháy mắt tụ hợp đến đồng thời, đồng loạt hướng trước mặt dùng sức.

"Phốc xích." Ở bọn họ đụng một cái bên dưới, xộp phù sa, lập tức xuất hiện một cái rất lớn lỗ xuống, đồng thời, một ít nước sông đục ngầu, không dùng được từ phù sa bên trong thâm lộ ra tới.

"Trở lại!" Phương Hồng đang định tiếp tục tổ chức những thứ này châu châu đánh vào, bỗng nhiên giữa, một đạo nhò dài mà mãnh liệt cột nước, từ đáy sông phun ra.

"Phanh." Những châu châu đó bị dưới áp lực mạnh cột nước đụng, lập tức liền nổ tung, bọn họ trong bụng, cũng không thiếu phù sa đâu rồi, bị những thứ này vừa xông, toàn bộ bay lên ngày. Ở mấy hơi thở sau khi, dùng dùng tiếp theo trận phù sa mưa.

Ở nơi này trận phù sa mưa chính giữa, còn kèm theo một đạo trùng thiên cột nước. Theo thời gian đưa đẩy, cột nước độ cao đang không ngừng hạ xuống, nhưng là chiều rộng nhưng không ngừng gia tăng.

Đáy sông số lớn phù sa bị hướng mở ra, đục ngầu dòng chảy ồ ồ hướng về phương xa chảy tới. Đào mất công phu, vốn là sắp khô kiệt tây Liễu Hà, liền bị một tầng nước sông bao trùm lại mặt đất.

"Ha ha ha, thành công, ta thật là thiên tài." Phương Hồng đắc ý cười lớn, so với sử dụng Ngũ Cốc được mùa thuật, cho đòi hoàng thuật giả muốn nhỏ rất nhiều, mà hiệu quả cũng không tệ.

Đã thông tây Liễu Hà sau khi, hấn nhìn bây giờ cách trời sáng còn sớm, dứt khoát bay đi những địa phương khác, đem còn dư lại mấy con sông theo thứ tự đã thông.

Còn lại giòng sông chiều rộng cũng so với tây Liễu Hà nhỏ hơn, cho nên đã thông đứng lên cũng càng thêm dễ dàng một chút. Chờ đến ngày sắp tờ mờ sáng thời điểm, trên căn bản nam phương mười lăm Thôn biên giới giòng sông, tất cả đều chảy xuôi trong suốt nước sông, cũng khiến cho bốn phía thật nhiều Hứa sinh cơ.

Có những thứ này nước sông, nạn hạn hán chính là kéo lại lâu một chút, kia cũng có thể chống đỡ đi qua.

"Có nước rồi." Ở ngày thứ hai vừa mới bắt đầu ngày mới phát sáng thời điểm, cũng không biết là ai thứ nhất thấy trong lòng sông tràn đầy mát lạnh nước chảy, kinh hi hô to một tiếng.

Tối hôm qua nhìn lên sau khi, nước sông cũng chỉ còn lại một lớp mỏng manh, miễn cưỡng có thể bao trùm ở đáy sông, nhưng là buổi sáng, nước sông đã không qua một nửa giong sông. Mặc dù không coi là rất nhiều,

Nhưng là đủ dùng.

Nam phương mười lăm thôn, khắp nơi đều tràn đầy tiếng hoan hô thanh âm. Có thể ở nơi này chật vật thời tiết sống tiếp, đối với bọn họ mà nói, đã coi như là hiếm thấy kinh hi.

Rất nhiều người thậm chí mừng đến chảy nước mắt, không dừng được cảm tạ thổ địa lão gia phù hộ. Thật ra thì, giống như vậy liên quan tới nước sông tưới sự tình, hẳn là cảm tạ Hà Thần hoặc là Long vương gia mới được.

Nhưng nơi này cũng không có gì đặc biệt đại giang hà, trăm họ cũng không có tể bái Long vương gia thói quen, Tự Nhiên đem phần này công lao cho quy kết đến Thổ Địa Thần trên người.

Loại chuyện này, cũng là khối này Cổ lão đại mà bên trên độc nhất hiện tượng, mỗi cái thần linh giữa chức có thể so sánh hỗn loạn, nói thí dụ như Thành Hoàng gia, chẳng qua là một người thủ hộ thành phố, Thẩm Phán tội ác Thần Linh, nhưng là, rất nhiều người cũng sẽ đi mời yêu cầu hẳn phù hộ có thể trung học đệ nhị cấp thậm chí yêu cầu từ cầu duyên.

Hơn nữa, mọi người đều là có cái gì thần lạy thần gì, chưa bao giờ sẽ câu nệ. Phật Giáo thần hội đi lạy, Đạo Giáo thần cũng sẽ đi lạy, chính là một ít đã qua đời danh nhân, cũng có thể là bọn họ tể bái đối tượng.

Phương Hồng này sáng sớm công phu, Tín Đồ số lượng, liền tăng tới hơn năm trăm. Mặc dù hẳn bây giờ chỉ là Nhật Du Thần, nhưng là còn kiêm dẫn nam phương Công Tào vị, vào đây đất là bàn tay đầy đất quyền binh, hơn nữa những thứ kia trong thôn không có Thổ Địa Thần, những thứ này Tín Đồ tín ngưỡng Tự Nhiên toàn bộ rơi vào trên đầu của hắn.

"Thật là thoải mái a." Tín Đồ là một vị thần căn cơ, chỉ cần chưa thành liền Dương Thần, liền vĩnh kém xa cùng Phạm Giới sinh linh đứt bỏ mờ. Theo Tín Đồ số lượng gia tăng, hẳn Thần Khu, giống như là có chống đỡ.

Phương Hồng lười biếng duỗi duỗi đi đứng, tối hôm qua sử dụng vài chục lần cho đòi hoàng thuật, để cho hắn vẫn cảm thấy có chút mệt mỏi. Bất quá, gia tăng những thứ này Tín Đồ sau khi, hẳn Thần Khu lập tức vững chắc không ít, cái gì mệt nhọc cảm giác cũng không có.

Thẳng đến giờ Ngọ thời điểm, hẳn tín(Thaksin) chúng số lượng đã đến chín trăm chín mươi chín cái, chỉ kém một cái, liền có thể tiếp cận đủ một ngàn. Nhưng Phương Hồng biết, này một cái vĩnh viễn cũng sẽ không phòng đi lên, trừ phi hắn tăng lên chính mình quan chức, đem mình tăng lên tới Chính Bát Phẩm.

Có thể tưởng tượng muốn tăng lên quan chức, liền yêu cầu trước tăng lên chính mình mạng, chỉ có mệnh năng danh hiệu vị, này thần vị mới ngồi vững vàng làm.

Mạng loại vật này không nhìn thấy không sờ được, vừa lại thật tà thật tồn tại. Nó là trời sinh, nhưng cũng có thể sau khi thông qua ngày cố gắng thay đổi. Có người ra đời chính là vương hầu, có người sinh ra chính là ăn mày. Nhưng là từ cổ chí kim, cũng không thiếu người thông qua đi học hoặc là chiến công, thay đổi chính mình mạng, làm cho mình thành Vương Hầu cũng như thế. Chẳng qua là thay đổi mạng là một cái quá trình chật vật, nửa đường bên trong, còn có nhiều loại Tai Kiếp, vượt qua là sinh, cao hơn một tầng, không độ được liền té cái té ngã, khó đi nữa lên phục.

Phương Hồng đối với như thế nào tăng lên chính mình mạng, là một chút đầu mối cũng không có. Cũng may hắn cũng không gấp, trước lẫn vào thời gian rồi hãy nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Mệnh như Huỳnh Hoặc

Đào nứt liền qua một cái tháng, bởi vì lấy được đầy đủ nước sông tưới, các nơi điền lý hoa màu hay lại là đúng hạn thành thực. Nam phương các Thôn sản lượng mặc dù với gió xoáy nước Thôn xa còn lâu mới có thể so với, nhưng ít ra cũng không có hao tổn, ở nơi này hạn hán thời tiết, có như vậy thành quả, đã đáng giá ăn mừng.

"Lang dậm cái lãg." Phương Hồng xách một cây cần câu, ngồi ở Thôn người đầu tiên trên tảng đá lớn mặt câu đến cá. Theo gió xoáy trong nước nước sông lần nữa phồng đi lên, trong này cũng nhiều không ít cá. Hắn trong lúc rảnh rỗi, liền mình làm một cây cần câu, thử đi câu cá.

Từ tiền sinh sau khi chết, Phương Đại Nguyên cũng không bắt buộc Phương Hồng đi học, mà Phương Hồng cũng vui vẻ thanh nhàn, mỗi ngày đều là đi vòng vòng, hơi có mấy phần Ngồi ăn rồi chờ chết tư thế.

"Ha, mau hơn câu." Hắn này câu cá, ý nghĩ nhưng là một mực chú ý đáy nước đâu rồi, hắn cảm giác một cái dài một thước cá chép muốn cắn câu, sự chú ý không khỏi nhắc tới.

"Đạp đạp." Vừa lúc đó, bỗng nhiên giữa, ở một bên trên đường nhỏ, bỗng nhiên vang lên dồn dập tiếng vỗ ngựa, thanh âm rất gấp, mặt đất chấn động, mà con cá kia cảm giác động tĩnh, lập tức cho rong ruổi.

"Mẹ, ai vậy!" Phương Hồng nhìn một cái cá bị sợ chạy, tại chỗ khí thâm mắng một tiếng, Lão Từ ở nơi này câu điểm cá dễ dàng mà, còn bị người cho cá chạy.

Hắn không khỏi ngẩng đầu nhìn lên, nhưng là hai cái tinh tráng hán tử, hai người đều là ba mươi mấy tuổi, thân người mặc màu đen đối khâm bó buộc tay áo quần áo, nhìn có một loại dũng mãnh khí thế.

Một người trong đó hán tử, trên mặt có một cái hiệp trường đao sọc, ở cưỡi ngựa thời điểm, thân hình cơ hồ không có đung đưa, hai mắt giống như ưng chuẩn một loại nhìn thẳng phía trước.

Phương Hồng vừa nhìn thấy hai người này, hai mắt không khỏi co rút lại, ngược lại không phải là bị hai người khí thế chấn nhiếp, mà là trên người bọn họ mạng và khí vận, quả thực có chút quỷ dị.

Hắn mấy ngày nay, sờ chứng kiến bất cứ người nào, mạng cũng giống như một dạng ngọn lửa màu trắng, yếu ớt mỏng manh. Đây là thông thường nhất mạng, cho nên, cái này cũng đại biểu chung quanh hắn đều là một ít người bình thường, dù là phụ thân hắn Phương Đại Nguyên, cũng chỉ là ngọn lửa màu trắng đậm đà một chút mà thôi, cùng người bình thường không có bao nhiêu khác nhau.

Mạng vật này, bình thường là và khí vận là hỗ trợ lẫn nhau, một loại mạng cao quý người, không chỉ có mệnh như kim tím, chính là khí vận cũng thành tựu Giao mạng xà chi hình. Thứ người như vậy, gọi chung là đất người. Cách ngôn thường nói, mệnh trong có quý nhân tương trợ, liền là bởi vì bọn hắn mạng cao, diễn sinh khí vận mạnh, cùng thứ người như vậy tương giao, Tự Nhiên cũng dễ dàng thuận buồm xuôi gió.

Đương nhiên, sự tình cũng không có tuyệt đối, cũng có người mạng rất cao, nhưng khí vận rất kém cỏi. Trong lịch sử cũng không thiếu Hoàng Đế, mới vừa lên vị liền bị người bắt giữ, ngay cả quyền tự chủ cũng không có. Loại tình huống này, một loại gọi là mệnh không danh hiệu vị.

Những người đó, bình thường đều là chỉ có vương hầu mạng, nhưng lại leo lên Cửu Ngũ vị trí, nhất định phải đưa tới cản trở, để cho tự thân khí vận tiêu giảm, thậm chí còn không so được người bình thường.

Hai người kia, mạng đều là bạch bên trong phiếm hồng, giống như một vầng mặt trời chói chang, khí thế cực thịnh. Vậy đã nói rõ, nếu như bọn họ không ra ngoài dự liệu lời nói, ít nhất cũng có thể ở một cái huyện thành chính giữa bác một cái cao vị. Nếu như chỉ là như vậy, kia còn không có gì. Nhưng mấu chốt là, này trên người của hai người khí vận, nồng nặc cực kỳ, thậm chí tạo thành một đoàn hồng đồng đồng quả cầu hình dáng, tản ra nồng nặc tai ách khí.

"Vận như Huỳnh Hoặc, tai ách tự sinh." Phương Hồng không lý do, trong đầu xuất hiện một đoạn văn. Thần Linh trời sinh liền có thể Vọng Khí, những thứ này, giống như hắn bản năng trí nhớ.

Huỳnh Hoặc ngôi sao là tai nạn tượng trưng, một khi người khác hoặc là một cái thế lực khí vận tạo thành Huỳnh Hoặc hình dáng, vậy tất nhiên là muốn làm hại thế gian, khuấy thiên hạ đại loạn.

Hơn nữa, mấu chốt nhất là, hai người bọn họ loại tình huống này cũng coi là mệnh không danh hiệu vị một loại. Bất quá, một loại mệnh không danh hiệu vị, là chỉ tự thân mạng không có thể chống đỡ kỳ leo lên càng địa vị cao đưa, sẽ để cho tự thân khí vận trở nên suy yếu.

Nhưng bọn hắn tình huống vừa vận ngược lại, lấy bọn họ bạch bên trong phiếm hồng mạng, là không có khả năng để cho tự thân khí vận ngưng kết, hóa thành thật thể. Có thể trách thì trách ở chỗ này,

Bọn họ hết lần này tới lần khác sẽ để cho khí vận ngưng kết. Loại tình huống này, nhiều xuất hiện ở xã tắc điên đảo loạn thế.

Loạn thế thời điểm, Cương Thường Kỷ Luật hỗn loạn, dù là xuất hiện khí vận cùng mạng không xứng đôi tình huống, cũng cố gắng hết sức bình thường. Chỉ là như vậy người cũng rất ít có thể sống lâu dài. Bọn họ giống như là Lưu Tinh, ở cái thế gian này có chói lạt sáng lạng, nhưng là sẽ đem tất cả khí vận cũng cháy hết. Điển hình nhất ví dụ, chính là Đông Hán năm cuối Hoàng Cân Quân, bọn họ ngay từ đầu thời điểm, thanh thế thật lớn, thiên hạ chấn động, nhưng không có quá nhiều lâu, liền bị người cho vây quét không chút tạp chất.

"Này hai người tới thôn làm gì?" Phương Hồng nhìn hai người, trong ánh mắt lộ ra một tia cảnh giác, trên người bọn họ mang theo nồng nặc tai ách khí, không muốn lại đem gió xoáy nước Thôn cho dính vào.

"Thiếu niên kia, Phương Đại Nguyên nhà đi như thế nào?" Mà đang khi hắn ý niệm trong lòng bay tán loạn thời điểm, bỗng nhiên giữa, hai người hướng Phương Hồng nơi này tới, hơn nữa lớn tiếng hỏi.

"Tìm cha?" Phương Hồng trong lòng càng là cẩn thận, chẳng lẽ hai người này là cha Cừu gia? Lúc này tìm tới cửa? Trên người của hai người tản ra đậm đà tai khí, hẳn cũng sẽ không ngại cho là đối phương là tới thăm người thân.

"Nơi này không người kêu Phương Đại Nguyên, các người tìm sai chỗ đi." Hắn mí mắt đều không nhấc, vẫn còn đang trực câu câu nhìn giây câu, bởi vì hắn sợ cùng hai người mất đối mắt, bị người cho nhìn ra đầu mối.

"Người tiểu tử này, miệng đầy mê sảng, Phương Đại Nguyên trụ hay không trụ nơi này ta còn có thể không biết sao?" Vết sẹo đao kia mặt cười một tiếng, thanh âm giống như là đao ở quát gỗ, cố gắng hết sức khó nghe.

"Ta ở nơi này vài chục năm, chẳng lẽ có người này hay không ta còn không biết sao?" Phương Hồng cúi đầu, tiếp tục phản bác nói.

"Ha ha ha, chúng ta đi thôi, biến thành người khác hỏi một chút." Mặt sẹo lắc đầu một cái, sau đó vừa kéo roi ngựa, dưới quần cao đầu đại mã liền hướng đến gió xoáy nước trong thôn đi. Mà một cái khác cũng giật giây cương một cái, theo thật sát ở phía sau.

Phương Hồng nhìn hai người rồi đi bóng lưng, trong lòng có chút nóng nảy, hẳn biết rõ mình cha là có thân phận đặc thù, hai người kia có thể hay không cũng là đến cướp tám bản đồ kia?

"Chấn nhiếp thuật." Hắn ý nghĩ tạt chuyển, môi có chút niệm động, một đạo vô hình ba động, trực tiếp hướng dưới người của hai người ngựa đánh đi ra ngoài.

"Ừng ừng." Liền đang chấn nhiếp thuật sắp tới người thời điểm, hai người trên đỉnh đầu lơ lửng Huỳnh Hoắc ngôi sao, nổ ầm đứng lên, vô tận tai ách khí, hóa thành một tầng lực lượng, đưa bọn họ cho bảo vệ.

Phương Hồng chấn nhiếp thuật cùng vô hình kia chất khí đụng một cái, liền biến mất mờ. Hắn chẳng qua chỉ là từ Bát Phẩm du thần, thần thông thuật pháp rất khó thương mạng ở trên hắn người.

"Hắn bà nội!" Đây là hắn thần thông lần đầu tiên mất đi hiệu lực, để cho hắn không khỏi có chút giậm chân. Hắn theo bản năng liền muốn vận dụng cho đòi hoàng thuật, bất quá, sắp lúc phát động sau khi, lại dừng lại. Cho đòi hoàng thuật triệu hoán đi ra châu châu cũng không phải chân chính thật thể, cũng tổn thương bọn họ không được.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Da vàng từ ra tay

Phương Hồng không khỏi sờ một cái ót, chẳng lẽ còn không làm hơn hai người kia? Hắn cũng không tin cái này Tà

."Phụ thân thuật!" Phương Hồng nhục thân nhất định, mà Thần Khu thoát khỏi mà ra, ngay sau đó, một mực ở bên cạnh hắn bàn trừ da vàng từ, đột nhiên mở mắt, hai mắt sâu thăm quý dị, phảng phất là Yamanaka tu hành trăm năm, sắp thành tinh Đại Yêu.

"Vèo." Da vàng từ nhẹ nhàng nhảy một cái, liền nhảy ra mấy trượng khoảng cách. Phương Hồng lần này phụ thân, liền tiếp thả mười đạo hương hỏa ở trên người nó, đừng xem súc sinh này thân thể hay lại là về điểm kia đại, nhưng khí lực tăng trưởng không chỉ gấp mấy lần.

Nó bốn cái móng vuốt trên đất liên tục dùng sức, tốc độ phi khoái, cho dù là hai người cưỡi cao đầu đại mã, cũng rất nhanh bị nó cho đến gần.

"Ồ ồ." Cách phía sau một người còn có một trượng không đến lúc đó sau khi, da vàng từ chân sau dùng sức, hai cái chân trước hướng kia thất trên móng ngựa mặt bắt đi.

"Phanh." Chỉ là trong nháy mắt, Phương Hồng Thần Khu giống như là bị một cái búa tạ đánh trúng như thế, từ da vàng từ trên người thoát ra tới.

Không có cách nào mặc dù da vàng từ thân thể có thể không chịu gia Huỳnh Hoắc Tinh Ảnh vang, nhưng Phương Hồng Thần Khu không được, vẫn bị đánh ra. Hắn mặt đầy trên không trung lẫn lộn tốt lẫn lộn mấy vòng, mới đứng lại thân hình.

"Vẫn là không được!" Phương Hồng có chút tức giận, hắn vốn đang phù hộ may mắn trong lòng, chỉ cần mình phụ thân ở da vàng từ trên người, thì có thể thương tổn đến hai người này, ai ngờ nghĩ, hai người kia trên người tai ách lực lượng quá mạnh, hay lại là gần người không được.

Ngay tại Phương Hồng chuẩn bị đem Thần Khu trở về Khiếu thời điểm, bỗng nhiên giữa, thấy da vàng từ bản thân điều khiển ở thân thể, nhưng nó hai cái chân trước trên, đột nhiên toát ra tám cây ốm dài móng tay, hung hăng chộp vào trên móng ngựa mặt.

"Lân á." Một đạo đề cho người ê răng xé tiếng vang lên, trên móng ngựa mặt, lập tức xuất hiện tám đạo máu chảy đầm đìa vết thương, mỗi một cái đều có gần dài một thước, nửa tắc thâm.

Phuong Hồng trực tiếp cho nhìn ngốc, không nhìn ra a, này Hoàng Mao súc sinh như thế này mà hung tàn. Bất quá, ngay sau đó hấn thì phải sắt đứng lên, hắc hắc, hung tàn điểm được, xem ai còn dám trêu ta.

"Tê ngang." Bị da vàng tử như vậy một móng, con ngựa kia tại chỗ liền nổi điên, vó trước thật cao nâng lên, điên cuồng bật nhảy cõn lên. "Đáng chết! Chuyện gì xảy ra!" Lập tức người kia dùng sức ghim lại giây cương, hai chân dùng sức kẹp chặt, miễn cưỡng mới không để cho mình về phần rớt xuống.

"Cộp cộp." Nổi điên ngựa vẫn ở chỗ cũ liều mạng điên động, mà người kia cũng không dám làm cho mình té ngựa, vạn không cẩn thận bị vó ngựa cho đạp phải, kia có thể tại chỗ là có thể mất mạng.

"Lư Tam, ta tới cứu ngươi!" Vết sẹo đao kia mặt hấn từ hai mắt đồng lại một cái, ở bên hông sờ một cái, một thanh đoản đao liền ra bây giờ trên tay, hấn một rút roi ra, dưới quần ngựa liền hướng đến trước mặt phóng tới.

Chuôi này Đoản Nhận ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng, tán mát ra khiếp người hàn quang, hấn mượn ngựa lực trùng kích đo, chuẩn bị một đòn đâm chết này điên ngựa.

Nhưng là, da vàng tử tốc độ còn nhanh hơn hấn, tung người nhảy một cái, xông lên, hai cái móng vuốt như đao, giống như cắt đậu hủ một loại xẹt qua hấn dưới quần bay vùn vụt cao đầu đại mã.

"Lân á." Tại hấn con ngựa kia một bên, giống vậy xuất hiện tám đạo hẹp dài vết máu. "Phốc." Mấy đạo máu tươi lúc này liền từ máu kia vết chính giữa phun ra ngoài, trên không trung hoa quả rất dài đường vòng cung.

Mà con ngựa này ở bị đau, cũng không bị người khống chế, bốn vó đạp gió, liều mạng hướng một bên tiến lên. Tùy ý mặt theo dùng lực như thế nào, đều không cách nào khiến cho thay đổi phương hướng.

"Mẹ, tà môn!" Mặt theo buột miệng thảm mắng một tiếng, cũng không dám từ con ngựa này trên người nhảy xuống, chỉ đành phải chỉ nằm ở trên lưng ngựa, các loại (chò) ngựa chạy đã mệt lại nói.

"Lang dậm cái lãng." Phuong Hồng Thần Khu trở về Khiếu, cười lớn một tiếng, sau đó dùng cần câu khoi mào thùng gỗ nhỏ, cất bước hướng trong nhà đi tới. Mạng cao khí vận cường không nói a, ở Bồn thần trước mặt, vẫn phải là quý.

Về đến nhà thời điểm, Phuong Đại Nguyên chính trong thư phòng đọc sách, ngày mùa đã kết thúc, hấn cũng hưởng thụ một chút cái này hiếm thấy thanh nhàn.

"Cha.

" Phuong Hồng đứng ở cửa do dự một chút, nhưng vẫn là làm ra quyết định, đẩy cửa đi vào.

"Thế nào?" Phuong Đại Nguyên đem quyển sách trong tay đem thả xuống, có chút kỳ quái nhìn Phuong Hồng. Tiểu tử này trong ngày thường cũng ăn núp chính mình, thế nào hôm nay chủ động tới.

"Ta hiện ngày ở ngoài thôn, thấy hai cái không giống người tốt người, bảo là muốn tìm ngươi..." Phuong Hồng không biết rõ làm sao với Phuong Đại Nguyên giải thích, chẳng lẽ còn có thể nói kia trên người hai người mang theo Tai Kiếp khí, sẽ cho chúng ta rước lấy tai họa?

"Ồ? Hình dáng gì hai người?" Nghe được là tìm chính mình, Phuong Đại Nguyên trên mặt không có chút ba động nào, nhưng trong lòng lại âm thầm căng thẳng, nếu như là trong thành có chuyện, nhất định là Triệu chương quý hoặc là một ít quen thuộc tiểu nhị đi xuống, Phuong Hồng hấn đều biết, tại sao có thể có hai cái người xa lạ tìm đến mình.

"Hai người vóc người thật cao, cười ngựa, một người trên mặt còn có sẹo... Nha, đứng trên người bọn họ còn mang theo đao." Phuong Hồng đem lúc ấy tình huống cho miêu tả một lần, hấn cũng không thể nào quá nghiêm túc nhìn hai người này, chẳng qua là nói ra một ít nổi bật đặc điểm.

"Chỉ những thứ này? Chưa?" Phuong Đại Nguyên cũng nghe mơ hồ, những thứ này nói tương đương với không nói, thiên hạ này thân cao, trên mặt có vết đao chém nhiều người đi. Bất quá, có một chút có thể xác định, hai người bọn họ nhất định là ngạnh tra tử. Bởi vì triều đình Cẩm đao không khỏi kiếm, hai người nếu đeo đao, hoặc là triều đình người, hoặc là với triều đình đối nghịch người.

"Còn có... Một người trong đó thật giống như kêu Lư Tam..." Phuong Hồng nghĩ một hồi, sau đó lại tiếp tục nói. Hấn nhớ con ngựa kia nổi điên thời điểm, một người khác kêu hai chữ này.

"Lư Tam?" Phuong Đại Nguyên nghe danh tự này, bàn tay không khỏi căng thẳng, Lư Tam? Chẳng lẽ là Lư huệ? Vết sẹo đao kia mặt chẳng lẽ chính là Triệu Phong tử?

Tháng năm năm nay thời điểm, Lư Sùng cùng Lư thần ở bình an tức cướp ngục, cứu ra đủ ngàn tên gọi, sau đó cùng khởi nghĩa khởi nghĩa. Ở hai tháng trước, lại chia binh hai đường, để cho dương hồ, Lư huệ cùng Triệu Phong tử ba người lãnh đạo tây đường đại quân tiến vào Hà Nam cùng Sơn Tây đẳng địa, cùng triều đình đối kháng.

Chuyện này, đã tại các nơi huyền ảo phí phí dương dương, chẳng qua là, bọn họ tại sao phải tìm chính mình? Chẳng lẽ... Là vì Hán Vương Di Khố? Nhưng là, Hán Vương Di Khố người tìm ta một người có ích lợi gì? Còn là nói, bọn họ đã từ kia mấy lão già kia đắc được đến còn lại đồ?

Phương Đại Nguyên trong lòng thoáng qua vô số ý nghĩ, hẳn duy nhất đáng giá những người đó nhớ, phỏng chừng cũng chỉ có Hán Vương Di Khố bản đồ đi. Nếu như những người đó thật muốn tới đòi, ngược lại thật đúng là một cái phiền phức sự tình.

Dù sao, những người này nắm trong tay đại quân, có thể cùng triều đình đối kháng, lấy hẳn bây giờ lực lượng, căn bản là không có cách chống lại. Nhưng là, thật muốn đem bản đồ giao ra, Phương Đại Nguyên lại không cam lòng. Đây chính là hẳn phụ trợ tiểu thư khỏi sự tư bản, là tuyệt đối không thể có thất.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Ngửa bài

Phương Hồng nhìn cha sắc mặt không dừng được biến đổi, lặng lẽ từ nhà chính giữa lui ra ngoài. Hẳn biết, cha có chính mình quyết định, hẳn cũng không phải nói cái gì.

"Các người tìm ai?" Ngay tại Phương Hồng rời đi thư phòng thời điểm, Ngân Xuyên thanh âm ở ngoài cửa vang lên. Phương Hồng trong nháy mắt cảnh giác, ngừng đầu một cái, chính là mới vừa rồi hai người kia.

Hai người trên quần áo có chút hư hại, trên mặt cùng trên cánh tay cũng có trầy da, nhìn có chút chật vật. Nhưng trên người bọn họ dường như khí thế lại sâu hơn, phảng phất là bị thương chó sói, trở nên càng khát máu kinh khủng.

"Đi bẩm báo nhà người lão gia, liền nói Triệu Toại cùng Lưu Tam trước tới thăm." Mặt theo hướng Ngân Xuyên chấp tay một cái, lên tiếng nói. Người bình thường ở tạo phản thời điểm, cũng sẽ lên một cái dùng tên giả, tránh cho khỏi sự thất bại, gây họa tới người nhà. Triệu Toại nguyên tên gọi Triệu Phong tử, bây giờ dùng chính là dùng tên giả. Mà Lưu Tam nguyên danh kêu Lưu Huệ, bởi vì đứng hàng lão tam, cho nên liền kêu Lưu Tam. Ngân Xuyên nhìn hai người liếc mắt, sau đó gật đầu một cái, xoay người đi vào.

"Nguyên lai người tiểu tử này với Phương Đại Nguyên là một nhà, ha ha, thật là có ý tứ." Mặt theo, cũng chính là Triệu Toại cũng thấy Phương Hồng, mí mắt khẽ nhú một cái, sau đó cười lên.

Thanh âm hẳn rất khó nghe, xen lẫn một tia khàn khàn, đồng thời, hẳn ánh mắt ở vẫn còn ở da vàng từ trên người dừng lại một hồi, cái loại này có chút âm lãnh ánh mắt, để cho người nổi da gà cũng muốn đứng lên.

Phương Hồng thăm kêu không tốt, lại quên đem da vàng từ cho giấu, đều do hai người này tới quá nhanh, chính mình còn không có thời gian phản ứng. Bà nội, hai người này cũng không dễ trêu chọc, cũng không nên mang hận ta.

"Người còn nói không có Phương Đại Nguyên người như vậy, tuổi còn trẻ, tâm nhãn cũng không ít." Lưu Tam cũng là cười một tiếng, nhìn Phương Hồng nói.

"Nhiệm vụ tới nơi này, không phải là muốn tiêu khiển khuyến tử đi, vào nói chuyện đi." Lúc này, Phương Đại Nguyên đẩy cửa từ trong thư phòng đi ra, khỏe miệng mang theo nụ cười, nhìn hai người.

"Phương lão gia, lễ độ." Hai người đem tầm mắt từ trên người Phương Hồng dời đi, hướng Phương Đại Nguyên có chút khom người chào nói.

"Mời." Phương Đại Nguyên đưa tay, để cho mở một thân hình. Triệu Toại cùng Lưu Tam cũng không khách khí, nhanh chân đi vào trong thư phòng.

"Phương Hồng, Ngân Xuyên, ta ký thác Tôn ngũ bang ta lưu một chút thịt, các người đi lấy một chút đi." Ở đi vào trước thư phòng, Phương Đại Nguyên xoay đầu lại, hướng về phía Phương Hồng bọn họ nói.

"Được." Phương Hồng gật đầu đáp ứng, hẳn biết, cha nhất định là có một ít chuyện không muốn để cho bọn họ biết được. Bất quá, ở gió xoáy nước Thôn bên trong, bất cứ chuyện gì, đều không cách nào giấu giếm được hẳn tai mắt.

Ở sau khi ra cửa, hẳn liền cùng Ngân Xuyên đồng thời, dọc theo đường mòn, hướng Tôn An nhà đi tới. Nhưng là, không biết bắt đầu từ khi nào, hẳn trong con mắt mơ hồ ảnh ngược đến một tia u quang, tựa hồ có vô số cảnh tượng lóe lên mà qua.

"Phương lão gia, phương Đan Chủ, ha ha, không nghĩ tới người sẽ co rút ở nơi này mọi góc trong." Vừa vào thư phòng, Triệu Toại liền quan sát thư

phòng, sau đó nhạo báng nói.

"Nhị vị không vội chiêu binh, thế nào có hứng thú đến nơi này của ta." Phương Đại Nguyên cười một tiếng, sau đó ngồi vào trên ghế, thanh âm ung dung thong thả, phẳng phất thật là một cái dường tôn xư ưu nhiều năm Đại Địa Chủ.

"Sơn Tây Lý Hoa cũng đã khởi binh, cùng chúng ta hô ứng, ta hy vọng Giang Tây một khối này, giao cho phương Đan Chủ. Hiện giờ Giang Tây đại hạn, các nơi lòng dân đã không yên, chỉ cần ngài đăng cao nhất hô, nhất định có bớ lớn người hưởng ứng." Triệu Toại cũng không kéo dài, trực tiếp nói thẳng vào vấn đề đạo.

"Các ngươi không khỏi quá dễ mất ta đi, ta chính là một cái nông thôn địa chủ, cũng không có lớn như vậy năng lực." Phương Đại Nguyên trên mặt mỉm cười, có chút lắc đầu một cái. Đồng thời, trong lòng của hắn an định lại, xem ra cấp trên đám lão gia kia còn không có ngu đến mức nhà, đem Hán Vương Di Khố sự tình cho tiết lộ ra ngoài.

"Phương Đan Chủ lời này cũng quá khiêm tốn, các ngươi Bạch Liên Giáo có ở đây không ít địa phương thấp hương liên hợp, tể bái vô sinh mẹ già, chỉ cần ngươi chịu ra tay, thanh thế nói không chừng so với chúng ta lớn hơn đây." Triệu Toại cúi đầu xuống, nhìn chằm chằm Phương Đại Nguyên gương mặt nói.

"Chuyện này không cần bàn lại, ta bắt quá ở kiên thành đây đất có chút năng lượng thôi,

Tạo phản sự tình, các ngươi hay là tìm người khác đi." Phương Đại Nguyên hay lại là cự tuyệt, hẳn đối với Triệu Toại đám người căn bản không tin được, mình nếu là ở Giang Tây khởi binh, Thuyết Bất Đắc đến cuối cùng, liền bị người cho hái quả đào, tân tân khổ khổ, liền vì người khác làm áo cưới.

Hơn nữa, hắn còn có tọa sơn quan hổ đấu ý tưởng, để cho Triệu Toại đám người đi trước giầy vò, đem này Đại Minh Triều quốc lực cho giầy vò không sai biệt lắm, hắn sẽ xuất thủ cũng không muộn.

"Phương Đan Chủ không suy nghĩ một chút nữa?" Lưu Tam con mắt đưa ngang một cái, một tay đã sờ về phía bên hông đoản đao, cái này Phương Đại Nguyên thật là thật là không có đạo lý, chúng ta lên một lượt môn viếng thăm, lại còn một tiếng cự tuyệt.

"Chẳng lẽ còn có cưỡng ép nhân tạo phản hay sao?" Phương Đại Nguyên nhìn Lưu Tam Yêu Đao, có chút khinh thường nói. Hẳn căn bản cũng không sợ hãi hai người, những người này thế lực, chủ yếu tập trung ở Hà Nam cùng Sơn Tây khu vực, Giang Tây cũng không phải là bọn họ có thể giương oai địa phương. Nếu là dám động chính mình, bảo quản liên trường Ninh Huyền cũng không đi ra lọt.

"Được ! Rất tốt! Phương Đan Chủ, nhớ hôm nay ngươi lời nói, hy vọng ngươi không nên hối hận." Triệu Toại trên mặt cũng lộ ra một tia không lo, hai người bọn họ mạo hiểm đi tới nơi này, vẫn còn như vậy không nể mặt mũi, Phương Đại Nguyên thật là đủ loại.

"Không tiễn." Phương Đại Nguyên nắm lên trên bàn chén trà, nhẹ nhàng uống một cái. Ý này đã rất rõ ràng, bùng trà, tiễn khách.

Triệu Toại khoe miệng khê động hai cái, mà Lưu Tam là trực tiếp phát tay áo mà đi. Nếu Phương Đại Nguyên không đồng ý, vậy bọn họ cũng không cần từ khất bạch lại, ngươi không nghĩ tới Bình, chúng ta đây tìm người khác đi, Bạch Liên Giáo ở Giang Tây không chỉ có riêng là một cái như vậy Đan Chủ.

Vừa mới phát sinh hết thảy, hoàn toàn rơi ở trong mắt Phương Hồng, để cho hắn cảm thấy vạn phần giật mình, hai người kia lại là phản tặc, hơn nữa, còn muốn kéo cha đồng thời vào nhóm. Dù là hắn là gan không nhỏ, cũng bị này chấn động phải có chút mơ hồ.

Hắn chỉ biết mình cha hình như là Bạch Liên Giáo một cái gì Đan Chủ, nhưng hắn vẫn cho là Bạch Liên Giáo hãy cùng Phật Giáo Đạo Giáo như thế, mọi người cùng nhau đốt nhang một chút, bái bái thần. Có thể bây giờ nhìn lại, này Bạch Liên Giáo rõ ràng không có đơn giản như vậy.

Bất quá, hắn cũng có chút vui mừng, thật may cha không có đáp ứng cùng đám người kia đồng thời tạo phản. Hai người kia trên người tai ách khí, đã đến nhìn thấy giật mình mức độ, nếu không vài năm, sẽ xong đời, hắn có thể không muốn để cho cha đi chịu chết.

Phương Hồng còn nhớ, « sinh Dân bộ » bên trong ghi lại, cha ở hai năm sau khi sẽ chết, có thể ngàn vạn không phải là bởi vì chuyện này dính líu. Nếu như Phương Đại Nguyên là bởi vì những nguyên nhân khác chết, Phương Hồng còn có thể đem Phong vì chính mình chúc quan. Nhưng nếu là bị liên lụy đến tạo phản coi chuyện này bên trong, vậy thì xong đời, nói không chừng hắn cái này thần linh cũng phải cùng theo một lúc vẫn lạc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Chân chính ác nhân

Đừng xem Phương Hồng là một thần linh, nhưng hẳn bây giờ chỉ là cái khắp nơi bị bó tay Âm Thần đất chỉ mà thôi, bây giờ triều đình chiếm cứ cuộn cuộn đại thế, hẳn nếu dám làm nghịch, chỉ là kia vô cùng vô tận triều đình khí vận, liền đủ đưa hẳn nghiền thành cặn bã.

Cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ mức độ, Phương Hồng là không muốn với triều đình đối kháng, bởi vì hậu quả không phải là hẳn có thể đủ chịu đựng nổi. Từ xưa tới nay, mượn thần linh danh hiệu tạo phản người còn thiếu sao? Nhưng chân chính thành công lại có mấy người?

"Hai người kia thủy chung là nguy hiểm phản tử, có muốn hay không tìm một cơ hội đưa bọn họ cho giết?" Phương Hồng trong ánh mắt, bỗng nhiên thoáng qua một tia lạnh giá màu sắc. Nhưng là ngay sau đó, hẳn lại kịp phản ứng, "Giết người? Ta làm sao sẽ nghĩ đến giết người?"

Trong lòng của hẳn, không lý do lên về kinh hoàng, hẳn có lúc sẽ phát hiện, chính mình đối với sinh mạng thật giống như càng ngày càng không thêm chú ý đến, đối với bất kỳ có thể sẽ uy hiếp được người một nhà, phản ứng đầu tiên lại là giết chết.

Đây là Thần Tính ở xâm nhiễm nhân tính! Hẳn không biết loại biến hóa này tốt hay xấu, sẽ có hay không có một ngày, chính mình đối với thân cận người cũng thay đổi thành như vậy. Thật cho đến lúc này, kia hẳn còn là chính bản thân hẳn sao?

Ngay tại hẳn cảm thấy mê mang thời điểm, ý nghĩ bỗng nhiên động một cái, trước mắt thấy cảnh tượng không dừng được biến ảo, trong nháy mắt thấy Triệu Toại cùng Lưu Tam hai người.

"Phương Đại Nguyên người này, lại mềm không được cứng không xong, thật là lãng phí chúng ta nhiều thời gian như vậy." Lưu Tam trong miệng ngậm một cây câu vĩ ba thảo, dùng sức cắn hai cái, mặt đầy phẫn uất nói.

"Lãng phí thời gian, ta bây giờ ngược lại cảm thấy, chúng ta chuyện này không có uổng phí tới." Triệu Toại tâm tư so với Lưu Tam phải sâu chìm nhiều, hẳn nhìn bốn phía ruộng đất, trên mặt lộ ra một tia nụ cười âm trầm.

"Ồ? Lời này nói thế nào?" Lưu Tam biết Triệu Toại chưa bao giờ sẽ không thối tha, cũng hứng thú, liền lại gần hỏi.

"Người xem một chút này gió xoáy nước Thôn, cùng những địa phương khác có cái gì bất đồng?" Triệu Toại nụ cười sâu hơn, giờ nón tay chỉ chung quanh nói.

"Có cái gì bất đồng... Không có gì bất đồng a..." Lưu Tam con mắt đảo một vòng, những thứ này bờ ruộng phương phương chính chính, cùng khác địa cũng không có cái gì không giống nhau a, trừ không có hoa màu, cũng không có nhìn ra cái gì khác nhau.

Chờ chút! Không có hoa màu!

Lưu Tam bỗng nhiên giống như là ý thức được cái gì, đứng chính là không có hoa màu. Bây giờ Giang Tây các nơi đều tại nạn hạn hán, bởi vì không có nước, ruộng đất này trong hoa màu cũng sắp khô chết, toàn bộ đều ở lại diên lý đây. Thế nào gió xoáy nước thôn trang giá cũng cất lấy? Chẳng lẽ nói, bọn họ nơi này hoa màu đều chín?

Thấy Lưu Tam biểu tình, Triệu Toại gật đầu một cái, tiếp tục mở miệng, "Đoán chừng là dài Ninh Huyền thủy lợi sửa tương đối khá, không ít địa phương thôn cũng không có bị trắng này thiên tai khôn nhiều. Bất quá, không có trời tai, lại không có nghề là không có ai Họa."

Triệu Toại ánh mắt nheo lại, phảng phất là một cái rắn độc có ở đây không ở khắc lưỡi, để cho người cảm thấy không rét mà run.

"Thiên tai nhân họa?" Triệu ba mặc dù không cùng Triệu Toại xảo trá đa mưu, nhưng cũng không phải người ngu, hẳn bị một điểm này tớp sau khi, lập tức minh bạch cái gì đi đó.

Địa phương còn lại bởi vì nạn hạn hán, cũng sắp phải chết người, mà chỗ này lại lương thực được mùa, cái thế giới này, vẫn luôn là chưa trải qua tai nạn thì chưa biết sợ. Những thứ kia bụng đói ục ục dân bị tai nạn thật muốn nào tương khởi đến, hậu quả kia nhưng là rất nghiêm trọng.

Hơn nữa bây giờ bọn họ khắp nơi khởi binh, triều đình chấn động, căn bản là không rảnh chiếu cố đến giúp nạn thiên tai chuyện, đây càng tăng lên dân bị tai nạn khủng hoảng. Chỉ cần hẳn đem nơi này lương thực phong túc sự tình truyền đi, kia Phương Đại Nguyên coi như ở Giang Tây thế lực mạnh hơn nữa, cũng phải xong đời.

Bạch Liên Giáo là giỏi về mê hoặc lòng người, nhưng là vô sinh mẹ già như thế nào đi nữa, cũng không sánh được bụng mình trọng yếu. Ngay cả mạng cũng sắp không, ai còn sẽ lý tới người a.

"Ha ha ha, đây chính là không hợp tác với chúng ta kết quả, vốn là hẳn Phương Đại Nguyên có cơ hội cát cứ nhất phương, bây giờ, sợ là ngay cả tính mạng còn không giữ nổi." Bọn họ vốn là không có tính toán ở Giang Tây phát triển, bởi vì tình lực chưa đủ, không quản được. Nơi này huyền não càng vui mừng, đối với bọn họ mà nói, mới càng có lợi.

Thiên hạ này, dù sao vẫn là họ Chu,

Như thế nào đi nữa loạn, thương tiếc cũng là họ Chu.

"Chiêu này cớ là không tệ, bất quá, chỉ như vậy còn chưa đủ, Phương Đại Nguyên người này luôn luôn giáo hoạt, chỉ là như vậy, là đối phó không hẳn. Hẳn rất có thể hướng dẫn theo đà phát triển, cùng gió xoáy nước Thôn thoát khỏi quan hệ, sau đó nhân cơ hội chừng không lấy những thứ này hỗn loạn dân bị tai nạn. Như vậy thứ nhất, thực lực của hẳn ắt phải tăng mạnh. Nếu hẳn biết chuyện này là chúng ta làm, rất có thể ngược lại cắn chúng ta một cái." Triệu Toại cũng không có giống như Lưu Tam kích động, ngược lại tỉnh táo phân tích nói.

"Là có như vậy khả năng, dù sao Phương Đại Nguyên thể lực không nhỏ, những thứ kia dân bị tai nạn chẳng qua chỉ là ô hợp chi chúng, chỉ cần hấn lấy Bạch Liên Giáo danh nghĩa đứng ra, những thứ kia dân bị tai nạn khẳng định rồi rít phụ thuộc vào." Luru Tam nụ cười trên mặt cũng thu liễm, nếu thật xuất hiện tình huống như vậy, ngược lại khó giải quyết.

Bọn họ mặc dù đang các nơi khởi binh, nhưng này Đại Minh quân đội lực lượng hay là mạnh nhất, một khi hai mặt thụ địch, kia nhóm người mình khẳng định được (phải) lâm vào bần lâm bên trong.

"Cho nên, chuyện này chúng ta gấp không phải, rồi đi trước Giang Tây lại nói, sau đó phái người liên lạc một chút Bạch Liên Giáo còn lại Đàn Chủ, những đàn chủ kia dã tâm cũng là không nhỏ, chỉ cần chúng ta đem dân bị tai nạn bạo động tin tức trước truyền cho bọn hắn, bọn họ nhất định có thể trước Phương Đại Nguyên một bước chương khống lấy cục diện. Cho đến lúc này, coi như Phương Đại Nguyên coi như kịp phản ứng, cũng không kịp. Ta ngược lại muốn nhìn một chút, Phương Đại Nguyên từ nơi này chặt vật chạy trốn thời điểm, có thể hay không chơi rất khá." Triệu Toại biết được, Phương Đại Nguyên ở chỗ này thể lực rất mạnh, bọn họ dọc theo đường đi tất nhiên có vô số người giám thị, nếu như bọn họ dám vào lúc này kích động trăm họ bạo động hoặc là đi liên lạc Bạch Liên Giáo còn lại Đàn Chủ, nhất định ngay cả Giang Tây cũng không đi ra lọt.

Hết thầy, hay là chờ đi ra ngoài hãy nói.

"Bà nội, này hai tên khốn kiếp thật là rất đáng hận!" Phương Hồng đem hai người thương nghị lời nói cho nghe rõ rõ ràng ràng, chỉ cảm thấy phôi nhanh nổ, hấn vốn cho là hai người kia không có nói động cha sau khi, sẽ chết tâm, không nghĩ tới, vẫn còn có như vậy âm độc thủ đoạn.

Phương Hồng có lúc, cũng sẽ thích khi dễ người, nhưng lại chưa bao giờ từng nghĩ, một người có thể xấu đến mức này. Dân bị tai nạn không có cơm ăn, đã rất đáng thương, bọn họ lại muốn kích động những thứ này dân bị tai nạn, để cho bọn họ làm ra Bạo Loạn sự tình. Hơn nữa, sự tình căn nguyên, chỉ là bởi vì cha chưa cùng bọn họ hợp tác.

"Không được, Lão Tử nhất định phải giết chết bọn chúng, hai người này giữ lại cũng là gieo họa!" Phương Hồng rốt cuộc quyết định, ngay vừa mới rồi thời điểm, hấn còn cảm giác mình muốn giết người là một kiện không chuyện tốt, có thể bây giờ nhìn lại, giết hai người này cũng coi như là tiện nghi bọn họ.

"Ngân Xuyên, ta bụng có chút đau, chính người đi lấy thịt đi." Phương Hồng tâm lý đang mưu tính đến như thế nào đối phó hai người này, đang cùng Ngân Xuyên chào hỏi sau khi, liền vội vội vàng vàng chạy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Âm sát

Phương Hồng chạy đến một xó xinh, đem da vàng từ cho ôm tới."Bây giờ, dùng đến người địa phương lại đến, người không phải là có đồ từ đồ tôn sao, bắt bọn nó cũng cho mang theo, cho ta làm chết hai người kia? Nghe hiểu được sao?"

Hắn đại bộ phận thần thông đối mặt hai người kia cũng mất đi hiệu lực, chỉ có thể để cho da vàng từ ra tay. Da vàng từ là vật sống, hơn nữa lực công kích còn không yếu, lại đem còn lại da vàng từ dẫn, mới có thể làm chết hai người kia đi. Nếu như này cũng không được, kia chỉ có thể coi là hai người kia mạng lớn.

"Ồ ô." Da vàng từ nhìn chằm chằm Phương Hồng nhìn một hồi, lại ngoe đầu, tựa hồ đang suy nghĩ. Kia bằng phẳng sắc mặt, lộ ra một chút nghi ngờ biểu tình.

Ở mấy hơi thở sau khi, nó đột nhiên lui chạy ra ngoài, cũng không biết là nghe biết vẫn là không có nghe hiểu.

Phương Hồng phân ra một ý niệm ở trên người nó, xem nó phương hướng, hấn là hướng kia phá nhà đi, đó chính là đi tìm còn lại da vàng từ.

"Xem ra súc sinh này suy nghĩ còn dùng rất tốt." Nhìn da vàng từ càng ngày càng cơ trí, Phương Hồng cũng cảm thấy thật cao hứng. Vật này dường hào, đối với (đúng) giúp mình vẫn đủ đại. Sau này gặp lại bức này thần thông không làm gì được nhân vật, sẽ để cho vàng trên da. Người chính là trời sinh quý trụ, vận như thường luồng mạng xà vừa có thể kiêu nào, bị da vàng từ cắn một cái, vậy cũng phải tài a.

Hắn nghĩ tới đây, cảm giác mình lúc trước đối với da vàng từ hay lại là quá xem nhẹ, sau này hấn thật tốt bồi dưỡng, không việc gì cho nó Uy chút hương hỏa. Minh bây giờ cái gì cũng thiếu, chính là không thiếu hương hỏa, còn có mưòi mấy thôn hương hỏa chờ đợi mình đi tiếp thu đây.

Chỉ chốc lát sau, da vàng từ liền dẫn nó đồ từ đồ tôn, dọc theo góc tường, một trời chạy hướng ngoài thôn chạy đi. Bọn họ tốc độ rất nhanh, rồi xuống

đất lại không âm thanh, cho dù là ban ngày, cũng không có bị người phát hiện ra.

"Xem các người như vậy nghe lời, cho các người một chút khen thưởng." Hoàng Đế còn không kém đối Bình đầu rồi, Phương Hồng cũng không thể lạnh nhạt tên này Tiểu Bang tay, nhẹ nhàng gảy ngón tay một cái, trong nháy mắt hơn một trăm đạo hương hỏa liền biến mất, toàn bộ rơi vào những thứ này da vàng từ trên người, trên căn bản một cái có thể phất đến lưỡng đạo hương hỏa.

Chỉ có Phương Hồng nuôi cái kia, phất đến mười đạo hương hỏa. Hương hỏa một không có vào bọn họ trong cơ thể, liền lập tức hóa thành huyết khí nồng đậm, để cho những thứ này da vàng từ khí lực tăng trưởng gần một lần.

Đương nhiên, cái này tăng lên, chỉ có thể nói tạm thời, các loại (chờ) thời gian đã qua, có thể cất giữ huyết khí, chưa đủ 10%. Bất quá, coi như là như vậy, đối với mấy cái này da vàng từ chỗ tốt cũng là cực lớn.

Triệu Toại cùng Lưu Tam hai người đang ở hướng dài Ninh Huyền đi tới, bọn họ tốc độ cũng không nhanh, bởi vì bọn họ ngựa không giải thích được bị cái kia da vàng từ tập kích, cũng chạy mất, bọn họ chỉ có thể đến dài Ninh Huyền suy nghĩ tiếp biện pháp.

Nơi này cách dài Ninh Huyền vẫn có một khoảng cách, nhìn sắc trời này, phòng chừng tối nay được (phải) ở dã ngoại nghỉ ngơi. Đối với cái này một chút, hai người bọn họ là không có chút nào lo lắng, bọn họ cũng coi là không vũ hạng người, người cũng từng giết không ít, huống chi là một ít dã thú.

Lại nói, liền coi như bọn họ tay trái gà không chặt, cũng sẽ không có bất cứ chuyện gì. Phương Đại Nguyên mặc dù sẽ phái người ở giám sát bí mật bọn họ, nhưng những thứ này phụ trách giám thị người, cũng sẽ đảm bảo bảo vệ bọn họ.

Ít nhất Phương Đại Nguyên khẳng định không hy vọng chính mình hai người chết ở Giang Tây địa giới trên, nếu không, đó chính là đất vàng rơi đầy quân, không phải là cắt cũng là cắt. Phải biết, hai người bọn họ ở Hà Nam có thể là có không ít binh lực đây.

"Phía trước có cái rừng cây nhỏ, chúng ta đi vào nghỉ ngơi một chút đi, người đi sinh cái hỏa, ta nhìn chung quanh một chút có hay không có thể ăn đồ ăn." Lưu Tam chỉ trước mặt, đối với (đúng) Triệu Toại mở miệng nói.

"Được, chú ý an toàn." Triệu Toại gật đầu một cái, Lưu Tam từng là Hà Bắc hào kiệt, võ lực ở trên hần, bắt một ít con mèo, đó là bắt vào tay sự tình.

Lưu Tam cười một tiếng, sau đó từ bên hông rút ra đoản đao, hướng trong rừng cây đi tới, hần dùng đoản đao trong tay chém đến một ít hoành sinh cây mây và giấy leo, cho tự mình mở ra đi ra một cái có thể cung cấp thông qua tiểu đạo.

Hần hiện tại ở trong tay không có công cụ, muốn bắt một ít lớn một chút con mèo không thực tế. Bất quá, nơi này hần sẽ có một ít con chuột hoặc là thỏ,

Cũng có thể chấp nhận đến đối phó một hồi.

"Sa Sa." Hần chính cẩn thận trên đất tra xét thời điểm, đột nhiên lỗ tai động một cái, vừa bên trên truyền tới tiếng vang khê. Hần không khỏi ngừng đầu, lại thấy một cái đứng thẳng người lên, ánh mắt sâu thẳm da vàng từ.

"Da vàng từ!" Lưu Tam con mắt co rút lại, hiện tại hần thấy da vàng liền nổi giận, nếu không phải giữa ban ngày cái kia da vàng từ lộng thương bọn họ ngựa, bọn họ cũng không trở thành ở chỗ này ngủ ngoài trời.

"Tối nay liền lấy người đêm đó com!" Hần trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng, đoản đao trong tay có chút nghiêng đi một chút, ánh mắt đã phong tỏa cái này da vàng từ cổ.

Ngay tại hần chuẩn bị một đao bay ra thời điểm, bỗng nhiên giữa, ở nơi này chỉ da vàng từ bên người, lại xuất hiện mấy đạo tiếng vang. Ngay sau đó, một cái lại một con da vàng từ, từ cỏ khô giữa nhô ra, mỗi một người đều người đứng ở nơi đó, ánh mắt quỷ dị nhìn Lưu Tam.

"Ai yêu, mẫu thân, thật là tà môn." Thấy như vậy một màn, Lưu Tam cũng là dọa cho giật mình, trong đầu có chút sợ hãi, đây chỉ là sơ lược khê đếm, da vàng từ số lượng liền không dưới năm mươi, chẳng lẽ là vào da vàng từ ổ?

Thứ thời vụ giả vì tuần kiệt, một mình hần mạnh hơn nữa, cũng không làm hơn nhiều như vậy da vàng từ đi. Nghĩ như vậy, hần không khỏi liền sinh ra một tia lùi bước ý nghĩ.

Ngay tại hần đang suy nghĩ thời điểm, những thứ này da vàng từ bỗng nhiên liền nhảy cồm lên, từng cái nhanh mạnh hướng trên người hần nhào tới."Cút ngay, các người những súc sinh này!" Lưu Tam lập tức liền lui về phía sau một bước, đồng thời, đoản đao trong tay huơ ra, hướng một đầu màu vàng da trên người chém tới.

Hần vào lúc này mặc dù kinh hoảng, nhưng cũng không có loạn, hần vẫn luôn minh bạch một cái đạo lý, cùng dã thú đánh nhau thời điểm, chạy trốn là không có dùng, người cặp chân không chạy lại bốn cái chân, chỉ có bắt bọn nó cũng cho khuất phục, bọn họ mới có thể sợ hãi.

Cho nên, hần một đao này là vừa nhanh lại nhanh, chuẩn bị trước giết chết một con lại nói. Cũng thật may những thứ này chẳng qua là da vàng từ, lực công kích cũng không mạnh, nếu như là bảy sói, vậy hần chính là trở lại mười người cũng vô dụng.

Tay hần rất ổn, đao rất nhanh, một vệt màu trắng phong mang, ở trong không khí nhanh chóng xẹt qua, trong giây lát đó liền đến gần một cái da vàng từ cổ. Này da vàng từ nhảy ở giữa không trung, căn bản là không có cách né tránh, chỉ có thể trơ mắt nhìn một đao này đánh tới.

Mà đúng lúc này, một cái so với tầm thường da vàng từ muốn to móng vuốt, lấy Tấn Lôi thế vỗ tới. Kia lông mềm như nhung móng vuốt bên trong, lộ ra

bốn cái hẹp dài sắc bén móng tay, thẳng hướng Luru Tam trên tay bắt đi.

"Không được!" Luru Tam trong lòng không nhịn được giật mình, trong lòng thầm kêu không tốt, nhưng là, đã không kịp. Kia bốn cái thật dài mang theo chút độ cong móng tay, đã đề ở hán trên da mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Hiểm tử nhưng vẫn còn sống

"Lân á." Cái móng vuốt này hướng phía sau nhẹ nhàng kéo một cái, bốn đạo sâu đủ thấy xương vết thương, liền xuất hiện ở Luru Tam trên mu bàn tay. Luru Tam bị đau, lúc này liền buông tay ra, lưỡi đao rơi xuống đất.

Mà bốn phía một đám da vàng tử, rồi rít xồng lên đi, nhào tới trên người hán, miệng móng cùng sử dụng, liều mạng lôi xé. "Cút ngay!" Những thứ này da vàng tử trải qua Phương Hồng cường hóa sau khi, sức mạnh tăng mạnh, trên căn bản một móng vuốt đi xuống, chính là mấy cái Huyết Đao tử, dù là Luru Tam đang liều mạng né tránh, vẫn rơi vào cái chặt vật không chịu nổi.

"Luru Tam? Người thế nào?" Triệu Toại nghe đến đó động tĩnh, cũng lập tức cảnh giác, rút ra đoản đao, bước chậm đi tới.

"Nhanh cứu ta, nơi này có một nhóm da vàng tử!" Luru Tam một bên kêu, vừa dùng tay bảo vệ chính mình chỗ yếu hại. Thật là quá quý dị, nơi này da vàng tử cảm giác sắp thành tinh, không chỉ có khí lực vô cùng lớn, hơn nữa còn tiến thối có độ, phảng phất quân đội.

"Mẹ, da vàng tử người cũng đối phó không?" Triệu Toại chửi một câu, dùng đao vệt ra một ít cành khô. Hán vừa mới chuyển qua một cây đại thụ, đang định đi tiếp viện Luru Tam, bỗng nhiên giữa, bị cảnh tượng trước mắt cho kinh ngạc đến ngây người.

Rậm rạp chằng chịt da vàng tử, giống như là điên mất như thế, toàn bộ đều treo ở Luru Tam trên người, cơ hồ ngay cả cả người hán đều phải bao phủ. Luru Tam trên người, không dừng được có máu tươi chảy như dòng nước đi xuống, nhìn cực kỳ thảm thiết.

Ở cách đó không xa, đứng thẳng một cái với tầm thường chó lớn không sai biệt lắm da vàng tử, cái này da vàng tử rất quen thuộc, rõ ràng chính là lúc trước tập kích bọn họ ngựa cái kia, hơn nữa, cũng còn là Phương Đại Nguyên nhà con trai nuôi cái kia.

"Phương Đại Nguyên! Người thật đúng là ác độc a! Đây là phải cùng chúng ta vạch mặt sao?" Triệu Toại phản ứng đầu tiên chính là, những thứ này da vàng tử đều là Phương Đại Nguyên thuần dưỡng đi ra, là chính là muốn hai người bọn họ mệnh.

Hán không nghĩ tới, Phương Đại Nguyên lá gan sẽ lớn như vậy, bọn họ ở Hà Nam, Sơn Tây binh lực, còn chưa phải là chủ lực, chân chính chủ lực ở lại phía đông, do Luru sáu, Luru bảy dẫn. Thật muốn chộc gấp, Phương Đại Nguyên cũng sẽ không có kết quả tốt.

"Ồ ồ." Một mực ở một bên xem cuộc chiến cái kia da vàng tử, đột nhiên ngửa mặt lên trời thét dài, phát ra sấm nhân kêu gào tiếng. Phảng phất là Cô Lang ở ghen ngào, hoặc như là Quỷ Hồn đang thút thít. Bây giờ đã tới gần chạng vạng tối, dù là Triệu Toại lá gan không nhỏ, cũng cảm thấy cả người nổi da gà.

Tà môn! Quá tà môn!

Ngay tại nó này hét dài một tiếng sau khi, những thứ kia liều mạng công kích Luru Tam da vàng tử, lập tức phân ra một nửa, hướng Triệu Toại đánh tới. Triệu Toại xoay người chạy, hán võ lực còn không bằng Luru Tam, nếu đánh thật, sợ là kết quả còn không đi nơi nào.

"Vèo." Nhưng hán còn không có chạy ra một bước, liền nghe được bên tai không dừng được truyền tới gấp tiếng huyết gió thanh âm, sau đó tay cánh tay, bắp đùi cùng sau lưng, cũng truyền tới đau nhức.

Mặc dù hán tính kế cùng mưu đồ còn mạnh hơn Luru Tam, nhưng bản về kinh nghiệm lâm địch, hay lại là không so được Luru Tam. Ít nhất Luru Tam biết, tại dã ngoại gặp gỡ dã thú, xoay người chạy trốn là rất không sáng suốt một lựa chọn.

Đương nhiên, vào lúc này, người không chạy cũng không có kết quả tốt.

Triệu Toại bị da vàng tử cắn trúng sau khi, hán quyết định thật nhanh, nghiêng người sang, hung hăng vứt xuống đất, chuẩn bị dùng thân thể của mình, đem các loại da vàng tử đè chết.

Nhưng là, hán không biết là, da vàng tử loại vật này, thân thể rất mềm mại, tốc độ rất nhanh, ở thân thể của hán chạm được mặt đất trước, phần lớn da

vàng tử cũng đã chạy đến những địa phương khác. Cho dù có một hai con trùng chiều, vậy cũng chỉ cần giãy dựa thân thể mấy cái, liền có thể thoát khỏi.

Triệu Toại trên đất liền tiếp lăn lộn mấy cái, một cái da vàng tử không có bị đè chết, ngược lại đem mình làm cho máu me khắp người. Những thứ này máu, một phần là bị da vàng tử lôi kéo ra vết thương, một phần khác, chính là bị trong rừng cây cành khô hoa thương.

"Phốc phốc." Đột nhiên bị tập kích, những thứ này da vàng tử liền mạng bắt đầu thúi lăm đứng lên, một cái thúi lăm, còn lại cũng bắt chước, trong lúc nhất thời, chu vi mấy trượng phạm vi, cũng bao phủ một tầng vàng vàng sương mù.

"Nôn!" Triệu Toại thiếu chút nữa không phun ra,

Quá ác tâm, thứ mùi này, giống như là thả lâu hột gà thúi, để cho hán chính muốn bất tỉnh đi.

"Nhanh... Đi nhanh bên cạnh đồng lửa... Ta điểm một đồng lửa!" Hấn cố nén chán ghét, vội vàng nắm được mũi, cúi đầu hướng bên cạnh kêu một tiếng, sau đó không để ý trên người mình đau đớn, liền hướng đồng lửa chạy đi đâu.

Người tiềm lực quả nhiên là vô cùng, nhất là gặp phải nguy cơ sinh tử thời điểm. Rõ ràng trên người bị mười mấy con da vàng tử cắn, còn được nhiều như vậy mùi hôi thúi công kích, nhưng Triệu Toại vẫn là bước đi như bay, một bước vượt qua đi qua hết mấy bước.

Mà Luru Tam cũng là giật mình một cái, bước dài, cũng đi theo Triệu Toại chạy. Hấn có thể không muốn chết ở chỗ này, mình còn có vinh hoa phú quý không có hưởng dụng đây.

"Tí tách." Có ở đây không xa địa phương, một đồng lửa đang lẳng lặng thiêu đốt, thỉnh thoảng còn có thể nổ tung một hai con tia lửa. Bởi vì nơi đây hạn hán hai tháng, cành khô lá cây bị phơi rất khô, rất dễ dàng là có thể đốt.

Hai người lão đạo, đầu gì là chạy đến bên cạnh đồng lửa. Quả nhiên, dã thú thiên tính hay lại là sợ lửa, dựa vào một chút gần đồng lửa, những thứ kia da vàng tử rồi rít từ trên người của hai người nhảy xuống, đứng ở cách đó không xa, đưa bọn họ cho làm thành một vòng.

"Ai, như thế nào đây? Thương có nặng hay không?" Hai người ngồi chung ở bên cạnh đồng lửa, Triệu Toại đại thở mạnh một hơi, hướng về phía Luru Tam nói.

"Tê... Không việc gì, chút thương nhỏ này không đánh chết Lão Tử... Chính là quá thúi." Triệu ba trên người tất cả đều là từng đạo Huyết Ấn cùng dấu răng, ngay cả mặt mũi bộ cũng không thể thoát khỏi may mắn. Bất quá cũng may, những thứ này da vàng tử thể đo tương đối nhẹ, nếu không trên người bọn họ thịt khẳng định cũng phải bị xé rách ra tới.

Nhưng là, này mùi thúi cũng làm người ta chịu không được, đối với bọn họ mà nói, nhất định chính là một con ác mộng. Cũng không biết những thứ này mùi hôi thúi có hay không độc, trên người bọn họ nhưng còn có đến không ít vết thương đau rồi, có thể ngàn vạn lần không nên có chuyện a.

"Kiên nhẫn một chút đi, có thể chạy đến đã không dễ, thật là đáng hận, nếu có thể để cho ta thoát được thăng thiên, ta nhất định muốn giết Phương Đại Nguyên." Triệu Toại phần hận nhìn bốn phía những thứ kia da vàng tử, mặc dù những súc sinh này không dám đến gần đồng lửa, nhưng vẫn không có rời đi, nếu là không nghĩ biện pháp thoát thân, bọn họ sớm muộn được (phải) chết tại đây.

"Dã thú sợ lửa, chúng ta đem một ít cành khô ném ra, đem mảnh này rừng cây nhỏ đốt!" Luru Tam từ một bên trên đồng lửa, rút ra một cành cây khô, cắn răng nói.

"Có đạo lý, coi như những súc sinh này lại nghiêm chỉnh huấn luyện, đối với lửa lớn cũng sẽ bản năng sợ hãi." Triệu Toại gật đầu một cái, cũng rút ra một cành cây khô.

"Đi." Luru Tam đưa tay ném một cái, một cây mang lên hỏa diễm nhánh cây liền bay ra ngoài, rơi vào một nhóm trên cỏ khô. Thời gian dài nạn hạn hán, để cho không ít cỏ cây trở nên có gắng hết sức khô ráo, cơ hồ một chạm được hỏa, lập tức liền bốc lên một nhóm Thanh Yên, sau đó hướng bốn phía lan tràn đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Quỷ dị

"Đốt chết các ngươi những súc sinh này!" Thanh âm hấn ở oán độc bên trong mạng theo một ít sung sướng, bọn họ thật là mệnh trong cùng những thứ này da vàng tử xung khắc quá, từ dụng vào bọn họ, cũng không có chuyện tốt.

Triệu Toại cũng đi theo hần, đồng thời hướng bốn phía ném cây đuốc, chỉ chốc lát sau, toàn bộ rừng cây liền bắt đầu thiêu đốt mờ, trùng thiên ánh lửa, đem đã trễ ý đậm đà không trung, đốt đỏ bùng.

"Chít chít." Toàn bộ da vàng tử, lớn tiếng kêu lên, kinh hoàng chạy ra ngoài đi, dù sao cũng là dã thú, trong xương đối hỏa điểm sợ hãi tiêu trừ không.

"Ha ha ha." Triệu Toại lau một cái trên mặt máu, cười lên. Bất quá, bọn họ cũng không có dám sống ở chỗ này, dã thú sợ lửa, bọn họ cũng sợ hỏa a, nếu không chạy, các loại (chò) lửa đốt tới đây, bọn họ cũng phải chết.

Hai người vội vàng từ rừng cây chạy ra ngoài, một mực chạy có hai dặm đường, mới một cái tê liệt té xuống đất. Trên người bọn họ vết thương có ở đây không ở chỗ máu, này một vận động dữ dội, để cho vết thương lần nữa xé rách ra đến, thật sự là không có khí lực.

"Xem như thoát khỏi đám kia da vàng tử, chờ ta trở về, sau này nhất định phải đem Phương Đại Nguyên cùng đám này da vàng tử cũng cho giết chết." Triệu ba nằm trên đất, tâm lý có chút ảo não.

Sớm biết như vậy, bọn họ liền mang ít người ngựa tới. Bất quá, này Giang Tây không là bọn hần địa bàn, hần không dám mang quá nhiều người, bây giờ Cẩm Y Vệ cùng Đông Xưởng thám tử không chỗ nào không có mặt, hơi không đề ý cẩn thận cũng sẽ bị người phát hiện ra. Và lại, hần đối với mình võ lực cũng là có tự tin, chính là không nghĩ tới, sẽ ở đây lật thuyền trong mương.

"Chúng ta một hồi hướng bên kia trên núi chạy, đem hộp quẹt gìn giữ được, không muốn xuống." Triệu Toại muốn càng nhiều một chút, nếu Phương Đại Nguyên lần này sẽ xuất thủ giết bọn hần, vậy khẳng định là sẽ không bỏ qua bọn họ, bọn họ trước hết nghĩ sống thế nào đến rồi đi nơi này rồi hãy nói.

Chỉ có chạy lên núi, Phương Đại Nguyên thể lực mới thấm vào không tới. Lại mang tốt hộp quẹt, coi như da vàng tử lại tới tập kích, bọn họ cũng có thể chạy thoát.

"Nói đề ý tới, bất quá, chúng ta hay lại là băng bó vết thương một chút, tránh cho mất máu quá nhiều." Lư Tam gật đầu một cái, sau đó đem áo khoác cho cởi ra, chuẩn bị xé thành một ít vải, cho vết thương cầm máu.

Triệu Toại cũng chuẩn bị cũng bắt chước, nhưng hần ở trong lúc vô tình ngẩng đầu một cái, lại thấy bên cạnh hần, bỗng nhiên xuất hiện hai lân quang, quý hỏa tán ra sâu kín ánh sáng, cứ như vậy treo dừng ở giữa không trung.

"Lư Tam!" Hần dọa cho giật mình, không khỏi thọt đồng bạn một chút, sau đó hét lớn một tiếng. Lư Tam cũng ngừng lại trong tay động tác, chú ý tới nơi này tình huống.

Cái thời đại này người hay là thật mê tín, không giải thích được xuất hiện lưỡng đạo quý hỏa, khẳng định được (phải) hù dọa giật mình.

Chờ nhìn sau một hồi, bọn họ mới phát hiện, nguyên lai đó cũng không phải quý hỏa, là một đầu màu vàng da hai con mắt. Chẳng qua là, này hai con mắt quá quý dị, tựa hồ có thể đem đêm này buổi tối ánh sáng cũng hấp dẫn tới.

"Đốt lửa." Triệu Toại xoay mình đứng lên, đem đao nắm ở trong tay, mà Lư Tam vội vàng đi sờ hộp quẹt. Trên mặt đất toàn thân cỏ khô, rất dễ dàng là có thể điểm một đồng lửa đứng lên.

"Cút ngay, không nên tới." Hai người bọn họ đã là thấy da vàng tử liền biến sắc, cũng không biết có phải hay không là toàn bộ da vàng tử cũng theo tới.

Hỏa rất nhanh thì bị điểm đứng lên, thời tiết này, trên đất có rất nhiều cỏ khô, chỉ cần lay tới, là có thể thiêu cháy một nhóm. Các loại (chò) hỏa sáng lên thời điểm, bọn họ cũng thấy rõ ràng da vàng tử toàn cảnh, chính là kia lớn nhất một cái.

Lúc này, cái này da vàng tử chính thẳng tắp đứng ở tại chỗ, con mắt trực câu câu nhìn của bọn hần, vừa không tiến công, cũng không lui về phía sau, đối với ngọn lửa tựa hồ cũng không có như vậy sợ hãi.

"Nguyên lai liền một cái, ta đi giết nó." Các loại (chò) ngọn lửa chiếu sáng bốn phía sau khi, Triệu ba mới nhìn rõ, nguyên lai liền một cái da vàng tử theo tới, cái này làm cho hần treo tâm cũng đề xuống.

Đồng dạng là dã thú, nếu như tới là một con hổ, hần bây giờ lập tức liền khắp nơi phóng hỏa, có thể nếu sẽ tới một cái, kia cũng không sao lo lắng, một người là có thể đem hần giải quyết.

"Không muốn vọng động, chúng ta hay lại là phóng hỏa đi,

Cái này da vàng tử có chút tà môn." Triệu Toại đề lại hần, trước mắt cái này da vàng tử dừng dung đứng ở chỗ này, hoặc là suy nghĩ không được, hoặc là có cái gì quý dị chỗ.

Đương nhiên, vào lúc này, nếu ai thật cho là súc sinh này suy nghĩ không được, vậy mình suy nghĩ khẳng định cũng không tốt đến nơi nào.

"Ừ, tốt." Lư Tam biết rõ mình làm việc phương diện, không so được Triệu Toại, cho nên, ở rất nhiều lúc đều phải nghe đối phương ý kiến.

"Ồ ô." Da vàng tử nhếch môi, trong lồng ngực, phát ra trầm thấp nghẹn ngào tiếng. Bên trái hơi nhếch khóe môi lên lên, làm cho người ta một loại phảng phất đang cười cảm giác.

Đêm tối, ánh lửa, biết cười da vàng tử. Nếu như ở lời nói quyền tiểu thuyết trong, vậy kế tiếp nhất định phải phát sinh một ít cùng thần Quỷ Yêu quái tưởng động sự tình.

Thấy cái nụ cười này, hai sắc mặt người trở nên hết sức khó coi, thật đúng là thành tinh, chúng ta còn có thể đối phó được (phải) sao? Triệu Toại nuốt một chút nước miếng, cầm thật chặt trong tay mình đao.

"Phóng hỏa!" Hắn chân đang run run mấy cái sau khi, liền hung hăng đá một cái trên đất mang theo sao Hỏa cỏ khô, sao Hỏa từ bay lượn khắp nơi, rất nhanh thì đem bốn phía trên đất cho thiêu đốt một mảng lớn, một bộ phận còn hướng da vàng tử trên người đốt đi.

"Vèo." Da vàng tử thấy ngọn lửa đốt tới, chân sau dùng sức trên đất bắn ra, liền tránh qua ngọn lửa, hơn nữa hướng hai người nơi đó phóng tới.

Triệu Toại hai người không nghĩ tới, cái này da vàng tử thấy nhiều như vậy ngọn lửa, lại không có chút nào sợ hãi, còn dám xông lại. Nếu như vậy, vậy bọn họ cũng không có đường lui, chỉ có thể nhắm mắt lại.

"Uống." Triệu Toại một bước nghênh đón, đoạn đao trong tay chém xuống. Hắn cũng không tin, súc sinh này còn có thể li lợm hay sao? Chỉ cần có thể thọt bên trên một đao, coi như ngươi là yêu quái, cũng không sống nổi.

"Ồ ô." Da vàng tử khoe miệng liệt được (phải) lớn hơn, ý giễu cợt nồng hơn, nó thân hình ở giữa không trung không dùng được vận vẹo, phẳng phất một cái Du Xà, hai cái chân trước thuận thể liền đánh ra tới.

"Phanh." Nó nhúc nhỡ vồ vào đao mặt bên, Triệu Toại chỉ cảm thấy một đạo cự lực đánh tới, lập tức ngay cả đao cũng không bắt được. Dưới chân hắn vội vàng lui về phía sau hai bước, trên mặt tất cả đều là kinh hãi.

Tốt đại khí lực!

Ồ vừa mới trong nháy mắt đó, hắn thậm chí cũng cho là mình đối mặt là một con mãnh hổ, một kích kia lực lượng sợ là không dưới trăm cân.

"Hắc." Triệu Toại lui về phía sau, Lưu Tam lại chờ đến cơ hội, ở da vàng tử sắp rơi xuống đất trong nháy mắt, đột nhiên nhào ra, chuẩn bị dùng thân thể đem nó đè lại.

Hắn nắm bắt thời cơ cực kỳ khéo léo, lúc này, chính là da vàng tử không dùng sức thời điểm, tựa như muốn chạy cũng chạy không. Da vàng tử tựa hồ cũng không ngờ rằng một điểm này, chỉ đành phải tro mắt nhìn đối phương nhào tới.

Lưu Tam gây gò thân thể, một cái đè ở da vàng tử trên người, hai cái tay gắt gao bóp cổ đối phương."Ha ha ha, ngươi một cái đáng chết súc sinh."

Hắn còn không có đắc ý bao lâu, một đạo đậm đà cực kỳ sương mù màu vàng, từ da vàng tử cái miệng chỗ phun mạnh ra đến, đem cả người hắn cho bao phủ lại, không ít sương mù còn rơi vào trong miệng hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Yêu nghiệt

Một đạo chán ghét tới cực điểm mùi thúi, trong nháy mắt hướng Triệu ba trong miệng mũi lao ra, đem cả người hắn thiếu chút nữa chưa cho làm bất tỉnh đi. Cùng với vừa so sánh với, vừa mới những thứ kia da vàng tử phun ra ngoài mùi thúi, thật là giống như là hương phấn như thế.

Vào lúc này, Triệu tam liên nôn mửa ý tưởng cũng không có, bởi vì cả người hắn ý thức đã mơ hồ, chỉ cảm giác mình thật giống như lồm sồm vô biên Địa Ngục, không biết đường ở phương nào.

"Lưu Tam..." Triệu Toại há mồm liền kêu, nhưng hắn rất nhanh, liền bịt lại miệng mũi, mùi này quá hương, cách nhiều trượng khoảng cách, đều cảm thấy xông sọ đầu đau, vậy nếu là thân ở mảnh này mùi vị trung tâm, thật là là một loại như thế nào hành hạ?

"Ồ ô." Thừa dịp Lưu Tam hôn mê, da vàng tử đã từ trong lòng ngực của hắn thoát thân, chính hướng về phía Triệu Toại ô ô kêu to. Ánh mắt nó trong lộ ra một tia giáo hoạt, tựa như có lẽ đã ăn chắc đối phương.

Triệu Toại chỉ cảm giác mình hai chân ở không ngừng run rẩy, hắn mấy tháng qua này, lãnh đạo khôi nghĩa đội ngũ, giết chết quân lính không biết bao nhiêu, nhưng ở cái này da vàng tử trước mặt, hắn bỗng nhiên có một loại cảm giác sợ hãi.

Ngay cả phóng hỏa cũng không được, hán bây giờ đã không biết nên dùng cách gì, chẳng lẽ sẽ chờ ở đây chết sao?

"Tráng chí không thù, liền muốn bỏ mình đất lạ, thật là thật đáng buồn a." Trong lúc nhất thời, hán chỉ cảm thấy bi thương chạy lên não, ngửa mặt lên trời thờ dài một tiếng, thì đã mệnh dã, này lão thiên nhất định phải cho ngươi chết, ngươi lại có thể làm sao?

Mà đang khi hán than thờ thời điểm, bỗng nhiên giữa, từ đằng xa truyền tới một đạo gấp khiêu phong âm thanh, trải qua chiến trường Triệu Toại rất rõ, đây là mũi tên vạch qua thanh âm!

Hán phản ứng đầu tiên chính là, Phương Đại Nguyên tiếp tục phất người tới giết hán. Không nghĩ tới, Phương Đại Nguyên người này làm việc thật không ngờ giọt nước không lọt, dù là đến mức này hán đều không yên tâm.

Cũng được, ta hai người là chết, nhưng chúng ta ở Hà Nam còn đóng quân đến đại quân, Phương Đại Nguyên ngày tốt, cũng sẽ không quá lâu dài.

Nhưng là, sau đó một khắc, hán đã cảm thấy không đúng, bởi vì hán thấy mũi tên lau qua thân thể của hán mà qua, thẳng hướng kia da vàng tử trên người bắn qua.

"Đáng chết súc sinh, lại dám cản đường giết người!" Từ sau lưng của hán, vang lên một đạo như sấm nổ thanh âm, chỉ là nghe cái thanh âm này, là có thể tưởng tượng, đây tuyệt đối là một người vóc dáng cực cao vô cùng tráng đại hán.

Quả nhiên, trong bóng đêm, bước ra nhất vị diện cho ngấm đen, thân thể vai u thịt bắp như thép sắt, tay cầm một thanh Trường Cung nam tử, người này ước chừng ba mươi tuổi tuổi tác, mặt đầy quyền nhiệm, nhìn phảng phất một cái Đại Hắc Hùng.

Nghe lời này một cái, Triệu Toại lúc này chính là đại hỉ, nhìn dáng dấp, người vừa tới cũng không phải là Phương Đại Nguyên phái tới, bọn họ chuyển này có thể cứu chữa.

Da vàng tử dưới chân trên mặt đất liên tiếp khởi động đến mấy lần, thân hình không dùng được du động, ở trong điện quang hỏa thạch, đem mũi tên kia cho né tránh.

Chờ nó lần nữa ngẩng đầu nhìn lên đến đại hán này thời điểm, trong ánh mắt đã tràn đầy kiêng kỵ. Dã thú trực giác nói cho nó biết, người trước mắt này cực kỳ nguy hiểm.

"Tráng sĩ, xin cứu ta, tên súc sinh này thật giống như thành tinh!" Triệu Toại vội vàng lui về phía sau hết mấy bước, vào lúc này, đại hán trước mắt này, chính là hán duy nhất hy vọng.

Đại Hán tiến lên một bước, trong tay nhưng là liên tiếp ngời ba cái mũi tên dài. Đầu mũi tên phong tỏa da vàng tử quanh thân các cái vị trí, bất kể nó về phương hướng nào chạy trốn, cũng sẽ bị mũi tên cho bắn tới.

Da vàng tử chỉ cảm thấy toàn thân lông đều phải giờ lên đến, nó mỗi một tia (tơ) bắp thịt cũng căng thẳng, con mắt chết nhìn chòng chọc mũi tên dài. Nó không dám động, bởi vì nó động một cái, địch nhân mũi tên dài chính là giống như lời đình một loại bắn tới.

"Vèo." Ba mũi tên tề phát, nhưng là, chỉ là nghe thanh âm, để cho người ta cho là chỉ phát một mũi tên. Ba cây mũi tên tốc độ kinh người nhất trí, ở trong không khí phát ra gấp tiếng huyết gió thanh âm.

Đạo thanh âm này, rơi vào da vàng tử trong tai, chẳng những với đòi mạng Ma Âm. Tránh? Lại đi nơi nào tránh? Ba cái phương vị tất cả đều bị tập trung, bất luận là về phương hướng nào chạy, cũng phải đánh phải một mũi tên.

Nhưng nếu là không chạy, kia ba mũi tên đem đồng loạt đem thân thể nó xuyên qua, kết quả sẽ càng thê thảm.

Triệu Toại nắm tay chặt chẽ cầm, trong tròng mắt cũng phủ đầy một tia tia máu, chết, súc sinh này rốt cuộc phải chết! Ha ha ha, xem ra chúng ta thật là Thiên Mệnh Sở Quy, lần này nhất định lấy lật đổ mình phòng, thành tựu sự nghiệp.

Da vàng tử ở chỗ lát giữa, liền dụng hết toàn lực nhích sang bên vọt một cái, bất kể về phương hướng nào được, dù sao cũng hơn lưu tại chỗ chờ chết được, nếu là có thể chạy nhanh một chút, Thuyết Bất Đắc còn có thể lưu được một mạng.

Nhưng là, giờ phút này đã tới không kịp, nếu như nó ở ngay từ đầu chạy, nói không chừng còn có cơ hội, có thể ở vừa mới mũi tên bắn ra thời điểm, nó còn do dự một chút, chính là chỗ này sao một chút do dự, khiến nó hoàn toàn không có cơ hội.

Một mũi tên, mang theo gấp tiểu kinh phong, hướng nó sau lưng mà tới. Một khi xé rách thân thể hán, vậy nó tim cũng phải bị xỏ xuyên, dù là thật thành tinh trách, bị bắn thủng tim, cũng sống không bao lâu.

"Ồ ồ." Da vàng tử trong lồng ngực, phát ra trầm thấp tiếng nghẹn ngào thanh âm, bi thương thống khổ, còn có một tia oán hận.

Ngay tại nó cho là mình sau đó một khắc sẽ chết mất thời điểm, từng trận trầm thấp tiếng vo ve, từ sau lưng nó vang lên. Ông minh âm thanh càng ngày càng lớn, phảng phất có vô số sâu trùng ở nó bên tai phe phẩy cánh.

Da vàng tử không có ngừng đầu, bởi vì, nó cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc.

"Ken két." Vô số dày đặc châu châu, trong giây lát đó hợp đến đồng thời, hóa thành chặn một cái rắn chắc vách tường, đem ba mũi tên cho thê ở chính

giữa.

"Sa sa sa." Ngay sau đó, những thứ này châu chấu miệng nhanh chóng khép mở, đem ba mùi tên tất cả đều cắn nát, sau đó toàn bộ nuốt vào trong bụng.

"Thứ gì!" Tại chỗ hai người, phảng phất là thấy cái gì không tưởng tượng nổi cảnh tượng, đầy trời màu đen châu chấu, nghiêm chỉnh huấn luyện đem các loại mùi tên cho tiếp lấy, sau đó lại còn đem mùi tên cho nuốt ăn.

Phải biết, mùi tên kia đầu nhưng là sinh thiết đức, một ít sâu trùng có thể đem bọn họ cho cắn nát, điều này sao có thể?

Nhưng là, càng để cho bọn họ kinh hoàng còn ở phía cuối, những thứ này châu chấu bầy, không dừng được ngưng kết, lại hóa thành một cái nhân hình hình dáng. Người này không có mắt mũi, nhưng có một loại to miệng rộng, tựa hồ giương ra, là có thể đem đầu cho vén lên.

"Híz-khà zz Hí-zzz." Người này tựa hồ muốn phát ra thanh âm gì, nhưng cuối cùng truyền tới trong không khí, chỉ có từng trận tiếng hí.

Triệu Toại chỉ cảm thấy cả người lạnh cả người, đại buổi tối, thấy quỷ dị như vậy một màn, không có bị dọa sợ đến bất tỉnh, đã coi như là lá gan rất lớn.

"Đi mau!" Đại hán kia cũng là đột nhiên biến sắc, nhìn chỗ này thật có yêu nghiệt qua lại, thế nhân đều nói có Hoàng Đại Tiên hồ ly Đại Tiên, xem ra không giả, cái này da vàng tử đã thành tinh.

Hắn cũng không lo Triệu Toại trên người chán ghét mùi, đưa tay đem một trảo, liền gánh ở trên lưng, sau đó sải bước một bước, hướng về phương xa chạy trốn đi.

"chờ một chút, còn có một người..." Triệu Toại nhìn một cái nằm trên đất Luru Tam, liền đang định gọi lại Đại Hán, nhưng bỗng nhiên nghĩ đến, Luru Tam đã hôn mê, nếu là lại mang một người, ba người ắt phải cũng chạy không. Thà như vậy, còn không bằng sau này trở lại báo thù cho hắn liền có thể.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Mạng cướp lấy

"Bà nội, lại chạy!" Châu chấu tản đi, Phương Hồng bóng người từ trong đó hiển hiện ra. Hắn cũng muốn trước đuổi bắt, bắt quá, đi về trước nữa không xa, liền muốn thoát khỏi hán phạm vi quản hạt, nếu như một mình để cho da vàng tử theo sau, hắn lại không yên tâm.

Hai người kia không hổ là nắm giữ Đại Khí Vận, mặc dù đây là hỗn loạn khí vận, qua không vài năm sẽ đầu một nơi thân một nẻo. Nhưng trong khoảng thời gian này, tuyệt đối là thuận buồm xuôi gió, dù là gặp phải tai họa, cũng sẽ có người tới trợ giúp.

"Ồ ô." Da vàng tử ngẩng đầu lên, mặt đầy ủy khuất nhìn Phương Hồng, ngay mới vừa rồi, nó thiếu chút nữa thì mất mạng.

"Đây không phải là tới cứu người chứ sao." Phương Hồng an ủi da vàng tử mấy câu, sau đó lại cho nó mấy đạo hương hỏa. Dầu gì người ta cũng là công thần, cho điểm chỗ tốt cũng là phải.

Khi lấy được hương hỏa sau khi, da vàng tử lại cao hứng, ở hết sức thoải mái hưởng trên đất một nằm úp sấp, thỏa mãn nheo mắt lại, phảng phất ở phơi nắng.

"Mặc dù chạy một cái, nhưng dầu gì còn có một cái hạ xuống." Phương Hồng không để ý tới nữa da vàng tử, mà là đem tầm mắt rơi vào Luru Tam trên người.

Lúc này, Luru Tam cứ như vậy nằm trên mặt đất, thân thể ở vừa kéo vừa kéo. Da vàng tử trên người mùi vị đó thật sự là quá kinh khủng, hắn trực tiếp bị hun mất năng lực suy tính.

"Người này không phải là một người tốt, lại nghĩ (muốn) khích động dân bị tai nạn, khuấy được thiên hạ đại loạn, ta đường đường Nhật Du Thần, trong đôi mắt có thể nhào nặn không phải cát." Phương Hồng thấy Luru Tam, liền nhớ lại, hai người này vừa mới mật mưu sự tình, nhất thời hỏa không đánh một nơi tới.

"Ừng ừng." Luru Tam trên thân thể, viên kia hồng đồng đồng Huỳnh Hoắc ngôi sao, tản ra nóng bỏng hỗn loạn khí tức, đem thân thể vững vàng bảo vệ, Phương Hồng nếu như bằng vào thực lực của chính mình, đừng bảo là giết hắn, đã gần thân cũng không được.

"Người, cho ta đi cắn chết hắn!" Phương Hồng một cái chấn nhiếp thuật thả ra ngoài, đánh vào da vàng tử trên người. Da vàng tử đang ở híp mắt hưởng

thụ đầu rồi, đột nhiên liền bị đánh thức, sau đó liền nghe được Phương Hồng phân phó.

"Ồ ô." Da vàng tử bất mẫn kêu một tiếng, nhưng nó động tác không chút nào hàm hồ, chẳng qua là nhẹ nhàng nhảy một cái, liền rơi vào Lư Tam bên người, há mồm khẽ cắn, trong nháy mắt liền cắn đứt đối phương cổ họng.

"Áy..." Lư Tam trên cổ phun ra một đạo máu tươi, thân thể dùng sức co quắp mấy cái, liền tắt thở, đại La thần tiên cũng không cứu lại được.

Nếu như đổi thành những thiếu niên khác, thấy máu tanh như thế tình cảnh, nhất định phải dọa sợ không nhẹ, nhưng Phương Hồng lại không có bao nhiêu cảm giác, có lẽ là lúc này, hãn Thần Tinh chế trụ nhân tính.

Lư Tam sau khi chết, trên người hãn Huỳnh Hoắc ngôi sao, liễu mạng chấn động, phía trên Quang Hoa cùng tai ách khí, không dừng được tróc ra. "Răng rắc răng rắc." Chẳng qua là một chén trà không đến lúc đó đang lúc, kia Huỳnh Hoắc ngôi sao cũng đã tiêu nhị hầu như không còn, tai ách khí cũng lần nữa trở về thiên địa.

"Đây là..." Ở trên người hãn khí vận tan hết sau khi, Phương Hồng phát hiện, có một khối bạch bên trong mạng Hồng Ngọc bản, cứ như vậy nhẹ nhàng trôi nổi ở Lư Tam trên ốt.

"Mạng?" Đây là Phương Hồng lần đầu tiên thấy mạng bộ dáng, nhưng là, trong đầu hãn tự động hiện ra vật này tin tức, phảng phất hãn bản năng.

Hãn tự tay đem vật này bắt tới, "Phanh." Một chạm được Thần Khu, khối này trên miếng ngọc, đột nhiên dâng lên một đạo hỏa diễm, này đạo hỏa diễm nội bộ là màu đỏ, bên ngoài là màu trắng, phân biệt rõ ràng.

Phương Hồng đem chộp vào trong tay, lại một chút nhiệt độ cũng không có. Bởi vì vật này là mạng hiển hóa, cũng sẽ không đối với (đúng) bất kỳ vật gì sinh ra tổn thương.

"Ăn hết, ăn hết." Ở trong lòng hãn, đột nhiên dâng lên một câu nói, phảng phất là ma quỷ một dạng có ở đây không ở đâu độc đến hãn.

"Hô." Phương Hồng ngoác miệng ra, kia đạo hỏa diễm liền hóa thành một dòng lũ lớn, hướng trong miệng mà tới. Chẳng qua là mấy hơi thở sau khi, khối ngọc này bản cùng ngọn lửa, tất cả đều bị hãn cho nuốt vào đi.

"Phanh." Mà ở trên đỉnh đầu hãn, cũng dâng lên một đạo hỏa diễm, mù sương, cố gắng hết sức đậm đà, phảng phất nhũ trấp. Ở chiếm đoạt Lư Tam mạng sau khi,

Hãn tự thân mạng tăng lâu một chút. Bất quá, hay lại là không có thể phá những ràng buộc, để cho mạng hãn Cách lấy được căn bản tăng lên.

Chờ đến một ngày nào đó, mạng hãn Cách bên trong, dâng lên một màn màu đỏ thời điểm, liền có thể vì vậy tấn thăng làm Công Tào, hoàn toàn không chế nam phương mười lăm Thôn.

"Quá không cam lòng, nếu là đem một người khác cũng cho lưu lại, ta ra lệnh Cách còn có thể được tăng lên!" Phương Hồng có chút tiếc nuối, ở phát hiện mình thân thông không cách nào rung chuyển Lư Tam hai người sau khi, hãn liền dâng lên một tia cảm giác cấp bách.

Mặc dù hãn là Thần Linh, nhưng cũng không có nghĩa là hãn là vô địch, trên cái thế giới này, hãn không làm gì được đồ vật quá nhiều.

...

"Triệu Toại cùng Lư Tam gặp phải một bang da vàng tử tập kích? Lư Tam còn chết?" Sáng sớm ngày thứ hai, A Tài liền tới hướng Phương Đại Nguyên bẩm báo một chút tình huống, để cho Phương Đại Nguyên sắc mặt lập tức thì trở nên.

"Đúng, muốn không phải chúng ta phái người chạy tới, ngay cả Triệu Toại cũng phải chết ở nơi đó." A Tài rất độc định gật đầu một cái, tiếp tục mở miệng nói.

"Lúc này sự tình phiền toái, Triệu Toại bọn họ ở Hà Nam, Sơn Tây tích trữ không ít binh lực, còn có Lư sáu Lư bảy, bọn họ ở đông bộ binh lực càng nhiều, nếu như là Triệu Toại chết cũng không tính, nhưng bây giờ chết Lư Tam, đây chẳng phải là buộc Lư sáu Lư bảy hai người trở mặt sao." Phương Đại Nguyên trên mặt, lộ ra một vết sầu lo.

Lư Tam chết ở Giang Tây địa giới, hay là bởi vì viếng thăm hãn Phương Đại Nguyên mới chết, hãn chính là muốn giải thích, cũng không giải thích được a.

"Lão gia, dứt khoát chúng ta cũng khởi binh đi, chơi hãn một trận. Anh em nhà họ Lư mấy người chẳng qua chỉ là tiểu nhân vật, bọn họ cũng lấy ra như vậy thanh thế, chúng ta không đạo lý chỗ ở nhỏ hẹp một vùng ven a." A Tài ánh mắt lộ ra một tia lửa nóng, đại trượng phu, tự mình chinh chiến sa trường, này ngày ngộ ở nông thôn dưỡng lão thời gian, thật là phải đem người bức cho điên.

"Nghịch ngợm, anh em nhà họ Lư mấy người chẳng qua chỉ là bọn cướp đường xuất thân, thủ hạ nhóm người kia cũng chỉ là ô hợp chi chúng, mặc dù thanh thế đại, nhưng lại không có cái nhìn đại cục, chúng ta vào lúc này xuất thủ, Lư sáu Lư bảy tất nhiên sẽ cho là chúng ta muốn theo chân bọn họ đối nghịch, nói không chừng trực tiếp vứt bỏ triều đình, ngược lại công đánh chúng ta, cho đến lúc này, chúng ta thì phải gặp phải bọn họ và triều đình giáp công." Phương Đại Nguyên trực tiếp khiển trách A Tài một câu.

"Ừ." Nghe một chút lão gia phân tích, A Tài chỉ cảm thấy phía sau có chút lạnh cả người, thầm mắng mình không có suy nghĩ, nếu quả thật cho đến lúc này, chính mình chết không sao, sợ là còn phải liên lụy đến lão gia thiếu gia.

"Vậy... Chúng ta nên làm cái gì?" Hấn xoa xoa tay, nhíu mày.

"Triệu Toại có không có hoài nghi đến Lý Hắc tử thân phận?" Phuong Đại Nguyên không trả lời hấn, chẳng qua là hỏi ngược lại nói."Không có, Lý Hắc tử bản thân thân phận chính là địa phương thợ săn, tối hôm qua còn để cho ở nhà mình ở một đêm, Triệu Toại cũng không có vì vậy hoài nghi." A Tài mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Gừng là lão lạt

"Rất tốt, bất quá, Triệu Toại người này luôn luôn cẩn thận cảnh giác, tối hôm nay, người tìm vài người, tiếp tục đuổi theo giết Triệu Toại, sau đó để cho Lý Hắc tử tiếp tục cứu hấn. Trải qua lần này biến cố sau khi, hấn tuyệt đối không dám một mình lên đường, nhất định sẽ năn nỉ Lý Hắc tử một đường cùng theo bảo vệ. Nhớ, nhất định phải để cho Lý Hắc tử trước cự tuyệt hấn yêu cầu, chờ đến hấn mở ra phong phú điều kiện lại đáp ứng." Phuong Đại Nguyên gật đầu một cái, không có hoài nghi cho giới, bất quá, là lấy phòng ngừa vạn nhất, vẫn phải là yêu cầu hoàn toàn bỏ đi Triệu Toại nghi ngờ.

"Được." A Tài ứng tiếng nói, cái đó từ da vàng từ thủ trong cứu Triệu Toại một mạng thợ săn, chính là Phuong Đại Nguyên người. Bất quá, Lý Hắc tử thân phận chân thật cũng là thợ săn, vẫn luôn cư ngụ ở địa phương trong thôn, là Phuong Đại Nguyên một viên âm tử.

Cho nên, thân phận của hấn phía trên, một chút đều không tìm ra chỗ sơ hở. Ở trên thế giới này, chỉ có đồ thật, mới là có khả năng nhất lừa gạt đến người.

"Chờ Lý Hắc tử theo Dương toại trở lại Hà Nam sau khi, lại tìm cơ hội để cho hấn đem dương hổ cùng Triệu Toại đồng thời cũng cho giết, sau đó gài tang vật cho Lý Hoa." Phuong Đại Nguyên cười lạnh một tiếng, tiếp tục nói.

Dương hổ, Triệu Toại cùng Lưu Tam mấy người này, là cùng Lưu sáu Lưu thất nhất hỏa, mà Lý Hoa là người Sơn Tây, khi nhìn đến Lưu sáu Lưu bảy khởi nghĩa sau khi, liền cũng khởi binh hưởng ứng. Mặc dù hai người coi như là đồng minh, nhưng trên thực tế hay lại là hai cỗ thế lực.

Một khi dương hổ Triệu Toại chết, như vậy bọn họ quân đội, tất nhiên sẽ như rắn không đầu, loạn cả một đoàn. Cho nên, lúc này đặt ở Lý Hoa trước mặt có hai con đường.

Một cái là tình quan bất động, chờ đợi Lưu sáu Lưu bảy phái người tới đón được quân đội. Điều thứ hai, liền là nhân cơ hội chiếm đoạt dương hổ Triệu Toại địa bàn cùng thế lực, nhờ vào đó lớn mạnh chính mình.

Phuong Đại Nguyên đối với (đúng) Lý Hoa tính cách không thể nào biết, bất quá, người này nếu là ở Lưu sáu Lưu bảy khởi nghĩa sau khi cũng đi theo hưởng ứng, vậy hấn là là cái loại này đã tâm bưng bưng hơn nữa thích đầu cơ trục lợi người, có như vậy cơ hội, hấn nhất định sẽ không bỏ rơi.

Hơn nữa, Phuong Đại Nguyên là đoạn hấn nỗi lo về sau, còn để cho Lý Hắc tử gài tang vật cho hấn. Cứ như vậy, Lý Hoa liền không có lựa chọn khác, chỉ có thể lựa chọn thứ hai con đường.

Như thế, Lý Hoa cùng Lưu sáu Lưu bảy quan hệ, khẳng định cũng sẽ quyết liệt. Có cừ hận này, Lưu sáu Lưu bảy nơi nào còn nhớ được Phuong Đại Nguyên, dĩ nhiên phải đi với Lý Hoa chết đập đầu.

"Lão gia anh minh." Phuong Đại Nguyên lắc đầu mấy câu nói, để cho A Tài sáng tỏ thông suốt, có chuyện này làm nền tảng, bọn họ nguy cơ lập tức liền giải trừ.

"Chỉ là như vậy thứ nhất, ngược lại tiện nghi Minh Quân." Phuong Đại Nguyên đảo không có bao nhiêu cao hứng, cõi đời này sự tình, rất ít có hoàn toàn, có được tất có mất, bọn họ vốn đang trông cậy vào để cho Lưu sáu Lưu bảy bọn họ đi hao tổn một chút Đại Minh quốc lực đâu rồi, bây giờ nhìn lại, ngược lại không làm sao có thể.

A Tài tỉnh đứng ở một bên, không nói gì, giống như kia đóng chặt răng nanh trung chó.

"Qua mấy ngày, người đến trong thành tìm một cái Triệu chương quỹ, để cho hấn đi đem Phuong gia mỗi cái cửa hàng gạo giá gạo hạ xuống, hơn nữa, mỗi người mua thóc sức nặng không phải vượt qua trăm cân." Đang trầm mặc sau một hồi, Phuong Đại Nguyên tựa hồ nhớ tới cái gì.

Gần đây một ít ngày, Giang Tây các nơi đều tại náo nạn hạn hán, dân bị tai nạn phần lớn khóa lập vô thu, rất nhiều vô đức thương nhân, sẽ vào lúc này nói giá, đại kiếm một món tiền. Phuong Đại Nguyên trên người có người có học đặc biệt cố chấp, đối với cái này dạng hành vi, cực kỳ nhìn không dạng.

Cho nên, một loại ở năm mất mùa, hẳn cũng có hạ xuống giá gạo, để cho trăm họ có thể an ổn trải qua.

Về phần giới hạn mua cách, đây là đề phòng dùng còn lại buôn gạo đến hẳn này tới độn thóc. Lúc trước cũng không phải là không có qua, hẳn đem gạo giới một hạ xuống, trăm họ còn không có mua được, những thứ kia buôn gạo liền giống như là thấy máu con ruồi như thế, tất cả đều vây lại.

Đến cuối cùng, Phương gia cửa hàng gạo thua thiệt, trăm họ chết đói, thế nhưng nhiều chút buôn gạo lại từng cái ăn dần mỡ.

"Ừ." A Tài đáp ứng đến, nhìn Phương Đại Nguyên hướng hẳn phất tay một cái, liền xoay người từ trong thư phòng rời đi. Hẳn ở mở cửa sự tình, lại vừa vặn thấy Phương Hồng chính xách muối tinh, chuẩn bị rửa mặt, mà ở dưới chân, bàn trứ một cái giống như chó lớn một loại da vàng từ.

"Tôi hôm qua giết chết Lưu Tam,

Cũng là một bang da vàng từ..." A Tài đem đầu cho hạ xuống, không muốn xa hơn sâu bên trong muốn đi. Hẳn không biết nhà mình người thiếu gia này, rốt cuộc cất giấu bao sâu thủ đoạn, giống như hẳn không biết lão gia thủ đoạn bao sâu như thế.

Hồ Phụ, dù sao sẽ không khuyển tử.

Thấy A Tài từ trong thư phòng đi ra, Phương Hồng nhếch môi, hướng hẳn cười cười, vừa mới cha cùng hẳn nói chuyện, hẳn chính là toàn bộ đều biết.

Mà A Tài chính là ánh mắt có chút tránh né, không dám cùng Phương Hồng mắt đối mắt, hẳn không lý do một trận chột dạ, tựa hồ mọi chuyện cũng có thể bị thiếu gia cho thâm nhuần một dạng có thể chính mình rõ ràng cũng không có làm chuyện trái lương tâm gì a.

Phương Hồng hướng A Tài mỉm cười, dĩ nhiên là tâm tình cao hứng, hẳn vốn đang lo âu chạy một người sau khi, sẽ lưu lại cái gì hậu hoạn, nhưng hiện tại xem ra, cha thỏa thỏa có thể giải quyết a.

Ở sau khi ăn điểm tâm xong, Phương Hồng bỏ lại đứa, đang định rời đi, nhưng lại bị Phương Đại Nguyên cho gọi lại.

"Phương Hồng, ngươi chờ một chút, ta có chuyện muốn nói với ngươi." Phương Hồng một cái chân cũng sắp muốn bước ra môn, lúc này, chỉ đành phải lại xảy ra sinh bài trở lại.

"Cha, chuyện gì?" Phương Hồng nháy nháy mắt, sau đó lộ ra một cái khô khốc nụ cười. một loại cha của hẳn dùng chính thức giọng cùng hẳn nói chuyện, kia chuẩn không có chuyện tốt.

"Ngươi cũng trưởng thành..." Phương Đại Nguyên trầm ngâm một hồi, tựa hồ làm một cái quyết định trọng đại, chậm chạp mở miệng nói.

"Trưởng thành? Chẳng lẽ muốn nói cho ta con dâu?" Phương Hồng giật mình một cái, nói thật, hẳn đối với trong thôn đại cô nương tiểu cô nương, một chút hứng thú cũng không có, từng cái trung thực, đáng đáp ngay cả Ngân Xuyên cũng không bằng, nếu để cho hẳn cưới gả, vậy còn không như giết hẳn coi là.

"... Ta quyết định, cho ngươi vào thành, đi phụ trách Phương gia cửa hàng gạo, cũng coi là đối với ngươi lịch luyện." Phương Đại Nguyên dĩ nhiên không biết Phương Hồng những thứ ngôn ngữ kia ý tưởng, sau khi nói xong, nhìn Phương Hồng gương mặt. Đây là hẳn tạm thời nhớ tới, luôn là đề cho Phương Hồng ở nhà đi lang thang cũng không phải biện pháp.

"Áy... Quản lý cửa hàng gạo a... Cái gì, vào thành!" Phương Hồng trước nghe một chút không phải là làm cho mình cười gả, vẫn là hơi thư một hơi thở, có thể nghe một chút là đề cho hẳn vào thành, hẳn lập tức thanh âm đề cao chừng mấy phút.

"Chuyện gì xảy ra? Nhất kinh nhất sợ!" Phương Đại Nguyên bị hẳn điệu bộ này cho dọa cho giật mình, sắc mặt lúc này chính là nghiêm, không phải là cho ngươi vào thành sao, không đến nỗi như vậy đi.

"Có thể không đi sao?" Phương Hồng dĩ nhiên không muốn vào thành, dài Ninh Huyền không phải là hẳn bàn, hẳn ở sau khi đi vào, hãy cùng người bình thường như thế, để cho hẳn một chút cảm giác an toàn cũng không có.

"Không thể." Phương Đại Nguyên trực tiếp dùng ba chữ đáp lại hẳn, cái này cũng đoạn Phương Hồng muốn trả giá ý nghĩ. Nếu là dám không đi, vậy hẳn sẽ chờ ngày ngày được cha sắc mặt đi.

"... Ta một tháng bao nhiêu tiền công?" Phương Hồng ở ghen nửa ngày trời sau, mới nói quanh co nói ra một câu nói, nếu không thể phản kháng, vậy làm sao nói cũng phải vớt điểm chỗ tốt đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Lại vào thành

"Chi ung dung." Một trên người nhiều chút rụng lông lão Mã, đang ở phí sức lôi kéo một chiếc đũa đưa buồng xe, chặt vật đi ở ở nông thôn trên đường nhỏ. Ở buồng xe trước mặt, ngồi một cái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi thanh niên, mặt to mày rậm, thân thể to lớn, trong tay roi ở trong không khí quăng ra mấy đạo hoa, lộ ra hết sức quen thuộc.

"Quý keo kiệt! Thần giữ của! Lại để cho ta làm không công, còn không cho tiền lương!" Phương Hồng dùng sức bóp trong tay mình da vàng tử, trong miệng hùng hùng hổ hổ, thẳng đem da vàng tử cho bóp cặp mắt lật lung tung.

Hắn hỏi cha của hắn, hắn một tháng có thể cảm bao nhiêu tiền công. Cha của hắn chẳng qua là trở về hắn một cái cao thâm mặt trắc mỉm cười, sau đó liền phát tay áo đi.

Vừa nhìn thấy cái bộ dáng này, Phương Hồng tâm lập tức liền lạnh, không đến nỗi đi, trong nhà nó bực cũng không có như vậy sai sử đi.

Là trả thù Phương Đại Nguyên, hắn chuẩn bị ở trước khi đi, đem tám kia Hán Vương Di Khố bản đồ cho tìm tới. Nhưng là, hắn còn kém đem nhà mình dinh thự cho lật lại, hay lại là lông cũng không thấy.

Gừng rút cuộc hay lại là lão lạt, Phương Đại Nguyên giấu đồ bản lĩnh, để cho Phương Hồng xem thế là đủ rồi.

Ở ăn điểm tâm không bao lâu, hắn liền lên xe ngựa, do A Quý bồi theo, hướng huyện thành đi. Chiếc xe ngựa này tốc độ chậm kinh người, đường còn có gắng hết sức lắc lư, Phương Hồng ngồi ở bên trong nhất định chính là ở bị tội.

"Phương Hồng hiền chất, phương Hồng hiền chất, chờ ta một chút." Hắn chính nhất phó sinh không thể yêu đáng vẽ, ngồi ở xe ngựa chính giữa. Lúc này, một cái có chút lấu lỉnh giọng oang oang từ bên ngoài xe ngựa truyền tới.

Một nghe được cái này thanh âm, Phương Hồng lập tức liền hai mắt mở một cái, thân thể rung một cái, "A Quý, nhanh, chạy mau!" Hắn cảm thấy có gắng hết sức trướng đau, này cũng một tháng trôi qua, lão tiểu tử này còn không có bỏ đi báo lên tường thực ý nghĩ nột.

Hắn đòi này không thể nào bội phục hơn người, thế nhưng cái phương tuần tài tuyệt đối coi là một cái, ở một tháng qua này, phương tuần tài cơ hồ ngày ngày đều muốn đến vào thành báo cáo tường thực, mà hắn là như vậy nghiêm phòng tử thủ, chỉ cần phương tuần tài nghĩ ra Thôn, hắn sẽ dùng cho đòi hoàng thuật đi chặn lại. Mỗi một lần, phương tuần tài cũng bị dọa đến tè ra quần, nhưng ngày thứ hai, vẫn sẽ nghĩ biện pháp hướng trong thành chạy.

Phản này nghị lực, để cho người thật là xem thế là đủ rồi.

A Quý được (phải) phân phó, đang định rút ra lão Mã một roi, nhưng là, lão Mã tuổi tác quá lớn, bốn cái chân còn chưa kịp bước ra, buồng xe liền toàn bộ trầm xuống, sau đó rèm bị vén lên, Phương Hồng liền thấy một đồng nổi bật sơn dương hồ.

"Phương Hồng hiền chất, cho ta mượn dựng một xe, sau này nhất định sẽ có hậu báo, hắc hắc." Phương tuần tài tựa như quen hướng trong xe ngồi xuống, cười hắc hắc nói.

Phương Hồng rất muốn đem hắn đạp xuống, nhưng là, hắn dám cam đoan, chỉ cần mình dám đạp, lão tiểu tử này tất nhiên sẽ đến tộc lão nơi đó tố cáo, sau đó mình cũng phải bị Phương Đại Nguyên thu thập một hồi.

Cho nên, Phương Hồng rất sáng suốt lựa chọn đem đầu cho xoay đi qua, không để ý hắn. Về phần tại sao không cần cho đòi hoàng thuật đi đem phương tuần tài dọa cho chạy? Ha ha, này cũng hù dọa một tháng, nếu là có thể thành công, lão tiểu tử này cũng sẽ không xuất hiện tại hắn trên xe ngựa.

Lại nói, hắn bây giờ muốn vào thành, hôm nay có thể hù dọa chạy, vậy ngày mai làm sao bây giờ?

"Phương Hồng hiền chất... Ách, ta gọi ngươi Hồng ca mà đi, ta nghe nói, ngươi là vào thành tiếp quản ngươi Phương gia cửa hàng gạo?" Phương tuần tài nhìn Phương Hồng không muốn phản ứng đến hắn, liền bắt đầu tìm lời nói.

"Vù vù." Phương Hồng nhắm mắt lại, sau đó trong miệng phát ra ngáy to thanh âm. Này giả bộ ngủ giả bộ rất giả dối, chỉ cần là có chút da mặt người, khẳng định liền biết rõ mình không được thích, từ đó ngoan ngoãn nhắm miệng.

Nhưng rất rõ ràng, phương tuần mới không có da mặt... Một chút cũng không có.

"Hồng ca mà nha, nhà các ngươi trong thành có thể là có mười mấy cửa hàng, mỗi tháng dòng chảy bạc sợ không phải ít đi." Phương tuần tài rất hâm mộ Phương Hồng, cái gì cũng không dùng phần đầu, là có thể có lớn như vậy một cái gia sản.

Không giống hắn, lúc còn trẻ đi ra ngoài đi thương, vào nam ra bắc, có thể đến bây giờ cũng không có kiếm đến bao nhiêu tiền. Bây giờ trở lại quê hương, mặc dù nhìn nhân nỏ cầu dạng, nhưng trong đó lạnh ấm, chỉ có mình mới sẽ biết được.

"Vù vù." Đáp lại hắn,

Chỉ có càng vang dội ngáy to âm thanh. Mỗi tháng có không ít bạc? Với Lão Tử lại không có quan hệ, nhà chúng ta dạng gì chính ngươi không thấy được

a, kia nhà cũng không biết bao lâu không có sửa chữa qua, trời mưa thời điểm, còn thường thường vô nước.

"Ta với ngươi nói, ta là người không có gì những khả năng khác, nhưng chính là biết ăn nói, nếu không ngươi mời ta làm nhà ngươi chương quỹ đi, bảo đảm nhà ngươi mỗi tháng dòng chảy gia tăng tốt mấy thành." Phương tuần tài tiếp tục đứng lên đi, nửa lấy lòng nói.

Phương Hồng hít sâu một hơi, sau đó yên lặng đem đầu chôn ở da vàng từ dưới người, cái này lão tiểu tử, thế nào như vậy đáng ghét, vẫn chưa xong.

"Ồ ồ." Da vàng từ trốn mắt nhìn mắt to, chết nhìn chòng chọc phương tuần tài, không cho phép hắn gần thêm nữa một chút. Nó từ bị hương hòa bồi bổ sau khi, huyết khí thịnh vượng không ít, khí thế cũng mạnh, bị như vậy một nhìn chăm chăm, phương tuần tài còn định nói thêm, miễn cưỡng nuốt xuống.

"Xích lưu." Nhìn phương tuần tài như vậy thức thời, da vàng từ khoe miệng một phát, lẽ lười ở trên mặt liếm một chút, sau đó ung dung vòng tại Phương Hồng trên cánh tay, nửa neho mắt lại.

Không có phương tuần tài lái nhái, Phương Hồng ở nơi này lắc lư trên mã xa, rất nhanh thì ngủ. Trong lúc này, hắn trừ bởi vì Thần Khu thu tế, tỉnh tới một lần, thời gian còn lại cũng đang buồn ngủ.

"Thật bất hảo được a." Phương Hồng mềm nhũn nghiêng dựa vào trên chỗ ngồi, Thần Khu không cách nào xuất khiếu, thân thể lại bị điên sắp tán giá, hắn thật muốn bây giờ có một tấm mềm nhũn giường lớn, để cho hắn có thể nằm xuống một lát thôi.

"Thiếu gia, chúng ta đến." Cũng không biết quá lâu dài, A Quý ở bên ngoài gọi hắn, mà Phương Hồng lúc này, mới cảm giác mình tới tỉnh thần. Bà nội, rốt cuộc đến.

Hắn đang muốn từ buồng xe đi ra ngoài, phương tuần tài cướp trước một bước, thay hắn vén rèm xe, trên mặt mang theo lấy lòng cười. Vào lúc này, hắn cũng không dám ở Phương Hồng trước mặt dẫn đo trường bối tư thái, người nào không biết Phương phủ thiếu gia muốn tiếp quản trong nhà cửa hàng gạo, bây giờ Giang Tây các nơi đều tại mất mùa, nắm giữ ở cửa hàng gạo, đó chính là nắm giữ ở mạch sống a. Chỉ cần đến lúc đó đem lương giới phòng đi lên, vậy tới tiền so với giành được còn nhanh hơn.

Đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Phương Hồng bây giờ là một chút tính khí cũng không có, người ta cười híp mắt đối với ngươi, ngươi cũng không thể đối với người ta khiến cho sắc mặt đi.

"Triệu chương quỹ, đã lâu không gặp rồi." Phương Hồng từ trên xe ngựa mặt nhảy xuống, Triệu chương quỹ đã tại cửa hàng gạo cửa chờ.

"Lão hủ cũng đã lâu không thấy thiếu gia." Triệu chương quỹ hướng Phương Hồng chấp tay một cái, trên mặt cũng tách ra nụ cười, "Ta để cho người từ Yêu Nguyệt lầu đặt một bàn lớn thức ăn, toàn bộ là thiếu gia thích ăn, thiếu gia ngồi xe lâu như vậy, sợ là mệt mỏi đi."

Không hổ là làm chương quỹ, chuyện này liên quan (khô) nhiều đẹp đẻ, Phương Hồng vừa nghe đến ăn, bụng lập tức xì xào kêu, hắn buổi sáng liền ăn một chút xiu, đã sớm đói không được.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 115: Cách vách ở Dương Bình bình an

Buổi trưa bữa cơm này mở rất đủ, trên căn bản không có một đạo là thức ăn, đều là thịt cá đi lên bụng, Phương Hồng ở nhà mặc dù cũng có thể ăn được thịt, bất quá cũng liền một lượng đạo mà thôi, như hôm nay như vậy buông ra ăn, hai tháng qua này hay lại là lần đầu tiên.

"Triệu chương quỹ, ngươi là người tốt, ta muốn cho ngươi trưởng lương chi phí." Phương Hồng vừa hướng trả đến một khối giò muối, vừa hàm hồ không rõ nói.

Triệu chương quỹ chẳng qua là đang cười, cũng không nói chuyện. Ngược lại phương tuần tài, đứng ở một bên không dùng được nuốt nước miếng, hắn cũng muốn xông lên bàn phụng bồi Phương Hồng ăn chung, nhưng là, hai cái cửa hàng gạo tiểu nhị chăm chú nhìn hắn, không cho hắn chút nào cơ hội.

Ăn có gần nửa canh giờ, Phương Hồng xoa xoa bụng mình, thật sự là quá ăn no, thống khoái! Xem ở bữa này nỡ thực phân thượng, hắn đối với vào thành mâu thuẫn lập tức tiêu không ít, nếu có thể ngày ngày ăn đến liền có thể.

"Thiếu gia, lão gia ở trong thành cho ngài đặt mua một cái nhà, đã thu thập xong, ngài tối hôm nay là có thể dời qua." Ở Phương Hồng ăn xong sau khi, Triệu chương quỹ để cho người đem canh thừa cơm cận cho triệt hạ đi, sau đó lại mở miệng nói.

"Còn có sân?" Phương Hồng con mắt thoáng cái liền tròn to, hần vốn cho là cha sẽ để cho hần ở cửa hàng gạo hậu đường đối phó đầu rồi, không nghĩ tới, trả lại cho hần một cái độc lập sân, hơn nữa còn là thuộc về riêng mình hần một người sân.

Chỗ ngồi này sân ở Thành Đông chỗ, cách cửa hàng gạo không có xa lắm không, chẳng qua chỉ là cách một con đường mà thôi. Nghe nói nguyên lai là một cái đại khách thương, chẳng qua là sau đó làm ăn thua thiệt, liền đem viện tử này cho bán rẻ.

Sân không coi là quá lớn, nhưng bố trí lại hết sức khéo léo. Hai bên đều là liền tiếp xếp hàng người ta, cơ hồ không có một nhà cửa hàng, thật sự lấy cực kỳ u tĩnh. Nhưng là, chỉ cần quẹo qua một cái đường phố, chính là náo nhiệt phố xá, hơi có mấy phần náo bên trong lấy tĩnh tư thế.

Trong nhà này tổng cộng có năm căn nhà, một gian là chính đường, đẩy cửa là có thể nhìn thấy, phía đông một gian là chủ nhà chỗ ở phương, theo sát chính là phòng khách, sau đó ở phía tây, chính là người làm chỗ ở phương cùng với phòng chứa củi. Bốn phía dùng tường rào vây một đạo, phảng phất cùng bên ngoài cách thành hai cái thế giới.

Ở trên trời giếng bên dưới, lại có một cái sâu thăm giếng, phía trên dùng một tấm ván đang đắp.

Phương Hồng ở đi một vòng sau khi, hết sức hài lòng, sau đó, Triệu chương quỹ còn đưa tới hai cái tiểu nhị. Dù sao, dù sao phải có người tới chiếu cố thiếu gia cuộc sống thường ngày đi.

"Chít chít." Hần đang ở cho mới tới tiểu nhị an bài chỗ ở phương, nhưng ở trên đầu tường nghe được sắc nhọn tiếng thét chói tai, ngừng đầu một cái, nhưng là một cái khi lông xám.

Cái này hồ tôn phía trên cổ đối ống khóa, trong tay nắm một cái đậu phộng, đang ở một viên tiếp nối một viên cắn, sau khi ăn xong, đem đậu phộng xác hướng bên này trong sân ném, ném xong sau, còn hướng về phía Phương Hồng nhe răng trợn mắt.

"Ô kia, người tiểu súc sinh này." Phương Hồng nhìn một cái con khi này lớn lổ như vậy, lúc này từ dưới đất sò lên một hòn đá nhỏ, một cái hướng nó ném đi.

"Vèo." Đá hoàn nẩy ở trong không khí hoa qua một cái đường parabol, sau đó cách con khi tốt xa mấy thước địa phương xuyên qua."Chít chít chi." Nhìn một cái không có đập phải chính mình, con khi càng đắc ý, lúc này quyết từ bản thân đỏ cái mông, hướng về phía Phương Hồng uốn tới ẹo lui.

"Ta đây bạo tính khi!" Phương Hồng hóa khí lớn hơn, khắp nơi tìm sò, muốn tìm cây gậy, thật tốt giáo huấn này hồ tôn một hồi. Nhưng trong nhà trống rỗng, đừng nói một cây gậy, ngay cả thảo cũng không có mấy cây.

"Ô ô." Vừa lúc đó, da vàng từ giống như là một cây mũi tên tự đắc lủi chạy ra ngoài, tốc độ cực nhanh, trong giây lát đó liền đến chân tường, hơi nhún chân bắn ra, liền vượt lên cao bảy, tám thước vách tường, hướng kia con khi bắt đi.

"Chít chít." Con khi này đang ở đắc ý cử động chính mình đỏ cái mông, còn chưa kịp phản ứng, liền bị một cái nhọn móng vuốt cho bắt một chút, lập tức xuất hiện bốn đạo huyết ngân. Nó thiếu chút nữa chưa cho hủ dọa đi tiểu, điên như thể chạy ra ngoài. Nhưng là, nó trên cổ đối một cây dây chuyền, chỉ có thể ở một địa phương nhỏ hoạt động, chạy tới chạy lui, cũng chạy không tới ngoài một trượng.

"Ha ha ha." Phương Hồng đắc ý cười lớn,

Một cái hồ tôn, cũng dám theo ta đấu? Thủ hạ ta tiểu đệ là có thể giải quyết người.

Hần đang đắc ý lắm, bỗng nhiên đại môn liền vang."Cạch cạch cạch." Vòng cửa bị người dùng lực bóp đến, nghe thanh âm, người vừa tới thủ kinh còn không nhỏ.

"Ai vậy." Một cái tiểu nhị vội vàng đi kéo cửa ra soan, đem cửa mở ra. Người đến là một cái vóc người trung đẳng thiếu niên, thân người mặc áo vải thường, mặc dù bây giờ khí trời đã tương đối lạnh, nhưng hần xuyên vẫn là hết sức đơn bạc.

Phương Hồng nhìn người nọ phản ứng đầu tiên là được... Xấu xí! Rất xấu!

Đen nhánh gương mặt, rõ ràng thân thể không phải là rất cường tráng, nhưng là lại mặt đầy hung dữ, con mắt rất nhỏ, một cái củi mũi, khóe miệng còn có một chỉ lớn chừng móng tay nốt ruồi.

Mà Phương Hồng thứ 2 phản ứng chính là, thật là nặng sát khí. Thần linh trời sinh liền có thể Vọng Khí, mặc dù hần bây giờ Thần Khu không phải xuất khiếu, nhưng nhục thân dưới trạng thái vẫn có thể mơ hồ nhìn người nọ thân hiện lên đến một tầng màu đỏ nhàn nhạt, lạnh giá mất đi.

Bất quá, tầng này sát khí đỏ bên trong không có hiện lên đen, nói rõ hần chưa từng giết người, hần là một cái đồ tể. hần ở Tôn An cha Tôn nằm trên người, cũng đã gặp tương tự cảnh tượng.

Một người Sát Sinh linh nhiều, trên người tự nhiên làm theo sẽ ngưng tụ một tầng khí tràng. Loại này khí tràng, một loại được gọi là Sát.

"Xin lỗi, nhà ta Hoàng Mao cho người thêm phiền toái, ta cho là nhà này không người, sau này chắc chắn sẽ không đang để cho nó lên tường đầu." Thiếu niên này đi tới, Phương Hồng ngay từ đầu còn tưởng rằng hần là tới tìm phiền toái, không nghĩ tới người ta nói chuyện rất khách khí.

"Ây... Không việc gì, không việc gì." Phương Hồng khoát tay lia lịa, hần người này cứ như vậy, người nếu là với hần đối nghịch, hần chính là phiền thiên cũng phải với người nào đi xuống. Chỉ khi nào người nói với hần lời khen, kia chuyện gì đều dễ nói.

"Ta ngu ở nhà nguoi cách vách, ta gọi là Dương Bình bình an." Thiếu niên nhìn Phuong Hồng không có tức giận, cũng nhếch môi, cười lên. Mặc dù hần cười lên rất xấu, nhưng Phuong Hồng hay lại là cảm giác trên người hần về này từ bình cùng khí tức.

Thật là một cái quái dị người. Người bình thường dù là tính cách khá hơn nữa, có thể làm đồ tể sau khi, cũng sẽ không thể tránh sẽ phải chịu sát khí xâm nhiễm, ngược lại không về phần sẽ tính cách thiên kích, nhưng thế nào cũng với ôn hòa kéo không được quan hệ.

"Ta gọi là Phuong Hồng, mới vừa từ nông thôn mang lên tới." Phuong Hồng cũng giới thiệu mình một chút, nói thế nào cũng là sau này mình hàng xóm, giữ gìn mối quan hệ cũng là rất có cần phải.

Dương Bình bình an không phải là một cái thiện nói người, mà Phuong Hồng với người xa lạ cũng không thể nói mấy câu nói, ở tán gẫu sau một hồi, Dương Bình bình an liền cáo từ.

"Sau này ăn thịt liền thuận lợi, không nghĩ tới, nhà ta bên cạnh ở đồ tể." Ở Dương Bình bình an sau khi đi, Phuong Hồng nửa đùa nửa thật hướng về phía bên người tiểu nhị nói.

"Thiếu gia, ngài nói sai, nhà bọn họ không phải là đồ tể." Bên cạnh một cái tiểu nhị muốn nói lại thôi, sau đó mới phun ra nuốt vào nói đạo.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Dao phủ

"Ồ? Vậy hần nhà là làm gì?" Phuong Hồng có chút hiếu kỳ, trên người một người trần đầy sát khí, còn chưa phải là làm đồ tể, đó là làm gì?

"Nhà bọn họ... Là... Là chặt đầu..." Tiểu nhị nhìn thiếu gia nhà mình liếc mắt, mặc dù hần không biết thiếu gia là từ nơi nào nhìn ra nhà này là làm đồ tể, nhưng người ta quả thật không phải là làm nghề này. Bất quá, bởi vì đao phủ một loại cũng bị người kiêng kỵ, hần đang khi nói chuyện sau khi, cũng đề thấp mấy phần thanh âm.

"Chặt đầu?" Phuong Hồng không nhịn được co rút rụt cổ, ở thời đại này, loại này cùng giết người có liên quan nghề, luôn là sẽ bôi lên một tầng thần bí cùng kinh khủng màu sắc, người bình thường cũng không quá vui vẻ theo chân bọn họ giao thiệp với.

Đương nhiên, không thích giao thiệp với là một chuyện, nhưng trên thực tế, mọi người đối với thứ người như vậy vẫn đủ tôn kính. Bởi vì rất nhiều người cho là, đao phủ ngay cả quỷ thần cũng không được đến gần, có thể Ích Tà, trong nhà có cái gì không sạch sẽ sự tình, sẽ mời những người này đến nhà ngồi một chút, uống một ly rượu, lúc sắp đi, sẽ còn bao bên trên Đại Hồng Bao.

"Nếu không nhà bọn họ tại sao nuôi một con khi, đó là luyện tay dùng, bởi vì con khi xương cùng người rất giống, bọn họ đem con khi xương cho quen với tất, hạ đao thời điểm mới có thể lạnh lẽ." Một cái khác tiểu nhị cũng lại gần nói.

Phuong Hồng nghe đến đó, đã cảm thấy có chút âm sâm sâm, nhưng ngay sau đó suy nghĩ một chút, không đứng, ta nhưng là Thần Linh, còn có thể sợ cái này?

"Coi là, không đàm luận những chuyện này, hai người các nguoi sau này liền ở phòng chứa củi bên cạnh kia một gian, A Quý, sau này nguoi ở ta cách vách phòng khách." Phuong Hồng vỗ vỗ tay, không muốn nói thêm cái đề tài này, không phải là đao phủ mà, cũng không phải là người phạm tội giết người.

"Dạ, thiếu gia." Hai cái tiểu nhị gật đầu một cái, mà A Quý cũng nên đi xuống. Hần tới nơi này chính là bảo vệ thiếu gia an toàn, ở tại cách vách cũng có thể thuận lợi phối hợp.

"Ai yêu, Hồng ca mà, nguyên lai nguoi ở nơi này, ta xem như tìm tới." Phuong Hồng đang nói chuyện, phuong tuần tài mặt đầy vui mừng từ ngoài nhà xông vào, còn kèm ôm hần.

"Nguoi... Nguoi đây là chuyện gì xảy ra?" Phuong Hồng lui về phía sau một bước, mặt đầy kỳ quái nhìn phuong tuần tài, thế nào mới mất một lúc, trên mặt hần là hơn mấy đạo máu ử động? Cùng người đánh nhau đi?

"Không nói, ta đến nha môn đi báo cáo tường thuy, người ta đem ta đuổi ra, căn bản cũng không nghe ta giải thích. Bọn họ thật là thật lớn mật, chuyện này chuyện liên quan đến quốc gia xã tắc, bọn họ thế nào dám làm như vậy!" Phuong tuần mới hiện lên rõ hết sức tức giận, hần hôm nay đi nha môn, nghĩ (muốn) muốn bảo đảm một chút tường thuy sự tình, tại hần khiến cho tiền bạc sau khi, kia hai cái nha dịch vốn là cũng là mặt mày vui vẻ đối đãi, có thể

vừa nghe nói hần gọi phương tuần tài, lập tức liền trở mặt, bắt hần cho đuổi ra ngoài.

"Người không chịu bầm báo coi như, nhưng là đem tiền trả lại cho ta a." Hần nói là đâm ngực dậm chân, nhìn tư thế kia, rất có thể sau một khắc là có thể đựng chết ở trong sân.

"Tuồng thụ sự tình, rồi hãy nói, nếu người ta không chịu nghe, vậy người khi nào trở về Thôn a." Phương Hồng nghe một chút cái này, tâm lý mừng thầm, nha môn xem như liên quan (khô) một món chuyện đứng đắn.

"Trở về Thôn? Tuồng thụ sự tình không thành công ta có thể trở về Thôn? Ta muốn theo chân bọn họ hao tổn nữa, ta quyết định, ta muốn trong thành ở, cho đến bọn họ thừa nhận tuồng thụ mới thôi." Phương tuần tài nghe một chút Phương Hồng câu hỏi, lập tức trở nên đại nghĩa lắm nhiên đứng lên, giống như là muốn khẳng khái hy sinh Nghĩa Sĩ.

"Người bà nội." Phương Hồng chỉ cảm thấy vô cùng trứng đầu, người nếu là có quyết tâm này, làm chút chuyện gì không có thể thành công a, nhất định phải ở cái địa phương này chết đập đầu làm gì.

"Cái này... Khách sạn chi phí thật đắt đi, hơn nữa ăn cơm, một ngày được (phải) có không ít chi tiêu." Phương Hồng cũng không muốn có người như vậy ở càn quấy, liền uyển chuyển khuyên.

"Khách trọ sạn? Cháu ta trong thành có một gian sân, có thể để cho ta khách trọ sạn? Ta có ý hần còn có thể tốt ý tứ?" Phương tuần tài mở to hai mắt, một bộ không tưởng tượng nổi đáng về.

"Người cháu... Người có cháu?" Phương Hồng bỗng nhiên lên một loại dự cảm không tốt, yếu ớt hỏi.

"Ta với người cha, coi như là đường huynh đệ đi." Phương tuần tài liếc nhìn hần một cái,

Sau đó sâu kín nói. Phương Hồng liếc hần một cái, ghen nửa ngày trời sau, mới phun ra hai chữ, "Ha ha."

...

"Lang dậm cái lẳng... Hồng ca mà, ta còn kém một giường chăn nệm, người kia có dư thừa sao? Ngày này a, đã chuyển lạnh, ta đây lão già khom có thể không chịu nổi a." Ở cũi trong phòng, truyền tới một giọng oang oang thanh âm, chấn Phương Hồng lỗ tai ngứa ngáy.

"A Quý, người có biện pháp gì hay không, thiếu sao âm thanh giết một người, không sẽ bị người phát hiện?" Phương Hồng ngồi xỏm ở gian phòng của mình trong, mặt đầy oán niệm nói.

Hần đã sớm biết, đem lão tiểu tử này lưu lại là một cái sai lầm quyết định. Bà nội, sau này sẽ không nên tâm từ thủ nhượng, lưu lại cho mình một cái mối họa lớn.

"Thiếu gia, nếu như ngài yêu cầu lời nói, ta..." A Quý ánh mắt lộ ra một tia hung quang, sau đó làm một cái chém đầu động tác.

"Ai ai, xa cách ta liền thuận miệng nói." Phương Hồng lập tức kéo A Quý, lặng lẽ lau một chút mồ hôi lạnh, vị này Chúa cũng không phải dễ trêu, nói không chừng thật có thể đem người cho giết.

"Coi là, người cho hần ôm một giường chăn nệm đi, chỉ cần hần không nói lời nào, thế nào đều được." Phương Hồng vô lực nằm ạch xuống giường, một bộ sinh không thể yêu đáng về, sau đó đối với (đứng) A Quý phát tay một cái.

"Được." A Quý gật đầu một cái, âm thầm lặng lẽ từ nhà chính giữa lui ra ngoài.

"Làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ! Ta thật hối hận a!" Phương Hồng nắm da vàng tử, mặt đầy quần quít, ban đầu làm sao lại nhĩ căn từ mềm mại, để cho lão tiểu tử này lưu lại đây?

Hần còn đặc biệt lưu tuồng tượng, mang cũi phòng cho phương tuần tài ở, bởi vì này phòng chứa cũi là đặt vào đồ lật vật địa phương, một loại ngay cả nô bộc đều không nguyện ở, hần tựa như muốn chán ghét một chút đối phương, để cho lão tiểu tử này biết khó mà lui.

Ai biết, phương tuần tài không chỉ có ở lại, còn thích như mật ngọt, một bộ thập phần vui vẻ đáng về. Đối mặt dày như vậy da mặt, Phương Hồng cũng không có biện pháp gì, chẳng lẽ còn có thể khiến người ta đem hần chiếc đi ra ngoài?

Hần dám cam đoan, chỉ cần mình dám đem hần chiếc đi ra ngoài, hần khẳng định sẽ còn mặt dày mày dạn đến cửa, này tà lân hữu xá, đến lúc đó chính mình trên mặt cũng khó nhìn.

"Hồng ca... Người kia có hay không ăn, ta đây đói ban ngày..." Phương Hồng đang cố gắng áp chế chính mình lửa giận, liền nghe phía ngoài lại treo lên một cái thanh âm

"Ken két." Phương Hồng quả dám bốc lên đến, sau đó đem đầu cho chui vào trong chăn, giả vờ vờ như không thấy. Hần vừa nghĩ tới sau này muốn với người như vậy sinh hoạt chung một chỗ, chỉ cảm thấy phía trước là một vùng tăm tối.

"Khẳng định được (phải) nghĩ biện pháp bắt hần cho kiếm về đi." Hàng này ở lại chỗ này, thuần túy chính là kẻ đáng ghét. Cùng một thuốc cao bôi trên da chó như thế, kéo đều kéo không mở.

Không, ở Phương Hồng trong mắt, hần ngay cả thuốc cao bôi trên da chó cũng không sánh nổi, ít nhất thuốc cao bôi trên da chó không biết nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Thẻ kim loại

Phương Hồng một đêm này ngủ mơ mơ màng màng, làm không ít mơ. Đây là hần thành Thần chỉ sau khi rất ít có hiện tượng, bởi vì Thần Khu vững chắc, ý nghĩ không tiêu tan. Thần Khu ở thị Khiếu bên trong tu đường thời điểm, thì sẽ không có cái gì nghĩ bậy sinh ra, này tối ngủ dĩ nhiên là không biết làm mơ.

Có thể ra Thôn sau khi, hần thần hồn bị đóng chặt trấn áp, ý nghĩ không cách nào lấy được hữu hiệu không chế, suy nghĩ sống động, như tuyết trắng bay tán loạn, ban đêm tất nhiên sẽ nhiều mơ khó ngủ.

"Không được a, tiếp tục như vậy ta sẽ mệt chết." Phương Hồng ngày thứ hai dậy thời điểm, trong mắt có hai cái nhân nhạ vành mắt đen. Không giống người bình thường thần hồn yếu, ý nghĩ cũng yếu, xuất liên tục thẻ cũng không đạt tới, cho nên, lúc ngủ sau khi mặc dù có nghĩ bậy, nhưng vẫn còn ở có thể phạm vi khống chế.

Loại tình huống này, sẽ theo hần thần vị đề cao mà càng ngày càng rõ ràng. Lần trước hần lúc vào thành sau khi, mặc dù thần hồn cũng bị Phong Trấn, nhưng bởi vì thực lực cũng không mạnh, mới không có bao nhiêu cảm giác. Bây giờ không được, hần thành Nhật Du Thần, Giai Vị tăng lên nửa phẩm, thần hồn tăng mạnh, ý nghĩ cũng biến thành mạnh hơn, một khi thần hồn bị đóng chặt trấn, ý nghĩ sẽ gấp tứ vô kỵ đạn tán loạn, ảnh hưởng hần nghĩ ngơi.

"Không được, thật là mệt nột, ta nên làm cái gì?" Phương Hồng nửa ngồi ở trên giường, ngáp, chẳng lẽ để cho hần đem về thôn đi ngủ một giấc? Đừng nói giống, nếu như bị cha của hần biết, ngay cả chân cũng cho người cắt đứt.

Hần ôm vô cùng tâm tình buồn rầu, bước đến giữa sân, chuẩn bị rửa mặt một chút, thuận tiện dùng nước lạnh phấn chấn một chút tinh thần.

"Nhé, Hồng ca mà, đứng lên." Phương Hồng mới vừa vừa mới chuẩn bị rót nước, liền thấy phương tuần tài tinh thần phấn chấn từ bên trong phòng chứa củi đi ra, còn mặt đầy cao hứng hướng hần chào hỏi.

"A Quý, dẫn ta tuần tài chủ đi mua nhiều chút bánh tiêu bánh bao trở lại, lại cho ta tới chén đậu hủ nào." Hần liếc một cái, không muốn cùng phương tuần mới nói, thậm chí ngay cả thấy hần không vui.

"Dạ, thiếu gia." A Quý từ trong phòng đi ra, một cái tay bắt phương tuần tài cánh tay, đưa hần đi ra ngoài kéo đi qua. Phương tuần tài đáng đáp cùng một con gà con từ từ đặt, ở đâu là A Quý đối thủ, miễn cưỡng bị lôi ra.

"Ai yêu, Hồng ca mà đối đãi với ta thật tốt, còn có đồ ăn." Phương tuần tài cười hì hì, cũng không phản kháng, đi theo A Quý liền đi, hần này nói ngược lại nói thật, loại này ăn điểm tâm thói quen, kia là người nhà có tiền mới sẽ làm ra giải quyết tình, giống như hần trong ngày thường, đều là đến tới gần xé trưa, mới có thể ăn bữa cơm thứ nhất, ngày kế, trong bụng luôn là có nhân nhạ cảm giác đói bụng.

"Hô." Nhìn phương tuần tài không nữa trước mắt mình lác lư, Phương Hồng ở thật sâu thở ra một hơi, sau đó từ trong giếng đề lên một thùng nước, thật tốt giặt rửa một cái mặt.

Lúc này khí trời đã tương đối lạnh, nước ngọt nước giếng nhào vào trên mặt người, để cho người đột nhiên đánh giạt mình một cái, tinh thần trong nháy mắt liền phấn chấn.

"Ô kia." Ngay tại hần chuẩn bị đem nước đổ xuống thời điểm, liền nghe được bên cạnh truyền tới một nhõng nhẽo thanh âm, tựa hồ còn có chút thống khổ.

Hần ngẩng đầu nhìn lên, quả thật một cái bốn năm tuổi đại Tiểu Nữ Oa, chính biết trứ chùy nằm trên đất, mặt đầy ủy khuất đáng vè. Cái này Tiểu Nữ Oa đáng đáp ngược lại phản điều ngọc trác, chính là mặc trên người một thân thật dày màu đỏ kệp hoa áo bông, với cái bánh bao như thế, tròn vo.

Nhìn nàng đáng vè, hần là dự định vượt qua Phương Hồng cửa nhà hạm, không biết sao ngưỡng cửa nhỏ hơn nàng chân ngắn cao hơn, trực tiếp lật cái té ngã, ngã xuống đất. Cũng may người mặc răn chắc quần áo, ngược lại không có té bị thương.

Phương Hồng nhìn buồn cười, nhưng vẫn là mau tới trước, đem đỡ lên. Chẳng qua là, đang đến gần tiểu cô nương thời điểm, Phương Hồng đột nhiên cảm giác một tia tinh khiết thần linh khí tức, bao phủ ở trên người cô bé, cái này làm cho hần cả kinh.

"Chẳng lẽ cô bé này cũng là Thần Linh?" Cái ý nghĩ này vừa mới xuất hiện, liền bị hấn cho lật đổ, này tia (to) thần linh khí tức hư ảo phiêu miểu, phảng phát Vô Căn Chi Bình, hấn là Ngoại Vật mang đến ảnh hưởng.

Hấn lúc này, mới quan sát tỉ mỉ lên cái này Tiểu Nữ Oa, này Tiểu Nữ Oa dung mạo rất khả ái, trên mặt bạch bạch tịnh tịnh, để cho người nhìn nghĩ (muốn) không nhịn được bóp một cái. Dĩ nhiên, những thứ này đều không phải là chủ yếu.

Chủ yếu là ở nàng phía trên cổ, treo một cái giấy đỏ, giấy đỏ một con đôi một khối kim loại phẩm chất băng hiệu, phía trên điêu khắc đến một ít hoa văn kỳ dị. Mà thần linh khí tức, chính là từ phía trên truyền tới.

"Đây là thần linh vật phẩm." Phương Hồng tâm lý xuất hiện một cái ý niệm, hơn nữa cố định tin tưởng. Hấn không biết vật này là làm gì dùng, nhưng là, ở tiếp xúc được trong nháy mắt đó, hấn nhận ra được chính mình Thần Khu nhảy động một cái, tựa hồ muốn từ nhục thân làm hồi phục.

"Ta nhất định phải lấy được nó!" Tối ngày hôm qua, Phương Hồng bị tán mất ý nghĩ có thể hành hạ không nhẹ, hấn quá nhớ muốn cho Thần Khu từ nhục thân bên trong thoát khỏi. Như vậy thời gian, hấn lại vài ngày nữa, sợ là được (phải) khổn tử.

"Hắc hắc, tiểu cô nương, ngươi có muốn hay không ăn kẹo hồ lô a." Phương Hồng cái ý nghĩ này đồng thời, trên mặt liền kéo mở một cái rất giả dối rất giả dối nụ cười. Trong lòng của hấn tính toán, một hồi mang trên đó đường phố, dùng ăn đồ ăn cùng với nàng đối kia thẻ kim loại từ. tiểu hài tử mà, rất dễ dụ.

"Người xấu." Hấn không nói lời này cũng còn khá, nói một chút sau khi, tiểu cô nương lúc này liền hướng hấn le lưỡi, sau đó phỉ sức muốn vượt qua ngưỡng cửa, từ nhà hấn chuẩn mất.

"Người xấu? Ngươi là làm sao thấy được?" Phương Hồng nét mặt giả nua không khỏi một đỏ, bây giờ trẻ nít cũng tinh như vậy mình sao? Không phải là muốn lừa ngươi thẻ kim loại mà, vật này lại không thể ăn không thể uống, nào có kẹo hồ lô tốt. Quả thực không được, mọi người cũng dễ thương lượng, đôi điểm còn lại ăn cũng được.

"Niếp Niếp, ngươi chạy đi đâu?" Phương Hồng đang do dự, có muốn hay không đem tiểu cô nương này cho kéo lúc trở về, hấn thấy một người mặc Ma Bô ruộng nước y nữ từ ở cách vách một gia đình cửa có chút nóng nảy kêu.

Người đàn bà này ước chừng hai mươi mốt hai mươi hai tuổi, màu da trắng nõn, mặt mũi thanh tú, chính là thân hình nhìn thật gầy gò, trên đầu còn cắm một cây cây thoa gỗ, nhìn còn hơi có mấy phần động lòng người.

"Mẫu thân, ta ở chỗ này." Đang cố gắng bay qua ngưỡng cửa tiểu cô nương, lập tức đưa lên tay, hướng bên ngoài hô.

"Ngươi chạy thế nào tới nơi này, lại không nghe lời." Nữ tử cất bước chạy chậm tới, đem tiểu cô nương cho ôm, cho nàng vỗ vỗ trên người bụi đất.

"Mẫu thân, nơi này có người xấu." Tiểu cô nương thấy nữ tử tới, tựa hồ tìm tới dựa vào, đưa tay chỉ Phương Hồng nói.

"Bà nội." Phương Hồng trong lòng thầm mắng một tiếng, nhưng trên mặt lại xé ra nụ cười, muốn giải thích một chút. Nhưng là, đàn bà kia, lại một câu nói không có nói, chẳng qua là cúi đầu, sau đó ôm tiểu cô nương đi trở về.

"Ta... Thật không phải là người xấu." Hấn cảm thấy vạn phần oan uổng, chẳng lẽ mời người ăn kẹo hồ lô cũng có tội? Bất quá, hấn cũng không phải là dễ dàng như vậy buông tha người, khối kia thẻ kim loại hấn là tình thế bất buộc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Dài dòng văn tự

Qua một lúc lâu, A Quý cùng phương tuần tài hai người mới xách đến một đồng lớn đồ vật trở lại, đều là một ít đầu đường thức ăn, có bánh tiêu, bánh nướng, còn có một tô đậu hủ nào.

"Hồng ca mà, đến, ngươi xem đậu hủ này nào hợp không hợp ngươi khẩu vị." Vừa vào cửa, phương tuần tài liền nói ra giọng oang oang, đem một cái chén kiểu bung để lên bàn mặt.

Thật ra thì, Phương Hồng rất muốn nói, vừa nhìn thấy ngươi, thế nào cũng không lành miệng vị. Nhưng hấn đối một đêm, đã sớm bụng đói ục ục, thấy kia một đại chén tươi mới đậu hủ non nào, đã sớm không ngăn được.

Đậu hủ này nấu làm rất non nớt, khoét ngay ngắn một cái khối đặt ở trong chén. Bên trong tười một đại chén xương heo cao thang, còn vài lên món ăn thơm lá cùng đậu phộng bẻ, lại tá lấy hạt tiêu, ăn cay độc ngon miệng, tại loại này thiên lãnh khí trời trong uống một chén, Giãn làm cho người ta hô to sáng khoái.

Xem ở chén này thức ăn phân thượng, Phương Hồng cũng không có cho phương tuần tài khiến cho sắc mặt, cầm lên thìa, liền múc một hóp lớn đậu hủ nấu, hướng trong miệng ngả xuống.

Tron nhẩn, non, thơm tho!

Phương Hồng ăn là phần phật phần phật, thoáng cái đào nửa bát đi xuống, hẩn là thật đói. Từ thành Thần chỉ sau khi, nhục thân đối với thức ăn nhu cầu càng ngày càng cao, hẩn động một chút là sẽ cảm thấy đói bụng.

Đang uống nửa bát đậu hủ nấu sau khi, hẩn lại dùng đũa trực tiếp bắt một cái bánh tiêu, xé thành hai nửa, ở đậu hủ nấu cao trong súp bong bóng, lại nhét vào trong miệng.

Bánh tiêu là hiện tại nỏ, nếu như liên quan (khô) ăn lời nói, rất dễ dàng cảm thấy dầu mỡ, dùng cao thang ngâm (cưa) sau khi, đầy đủ hấp thu nước canh, ăn rất là đáng kính.

Phương Hồng ăn rất nhanh, giống như gió cuốn mây tan một dạng đem hơn nửa com sáng quét một cái sạch. Thẳng đến ăn không trôi, hẩn mới thỏa mãn sờ bụng, loại này có thể đủ ăn com mùi vị thật là thoải mái.

Hẩn sau khi com nước xong, đi liền cửa hàng gạo. Phương Đại Nguyên để cho hẩn vào thành, là muốn học hỏi kinh nghiệm hẩn, không phải là để cho hẩn tới ăn nhậu chơi bời, này chính sự luôn là muốn làm.

"Thiếu gia, này là năm nay một ít dài dòng văn tự, người xem nhìn có cái gì không sơ sót." Hẩn vừa mới vào cửa hàng gạo, Triệu chương quỹ liền đưa đến một nhóm sổ sách, thả ở trước mặt hẩn.

Này ngày thứ nhất đến, Phương Hồng nghĩ (muốn) làm rất tốt chút chuyện, cũng tốt cho người phía dưới làm một gương sáng. Cho nên, hẩn rất là nghiêm túc cầm lên một quyển sổ sách, cẩn thận lật xem.

Chẳng qua là, hẩn chỉ là mở ra trang thứ nhất, liền lại cũng lật không đi xuống, bởi vì hẩn phát hiện, chính mình lại cái gì cũng xem không hiểu, bên trong từng cái ngôn ngữ phù hiệu, hẩn dám cam đoan, những chữ này tuyệt đối không phải Hán Tự.

"Hồng ca mà, những thứ này kêu chữ số Tô Châu, người xem cái này dựng lên, chính là đại biểu một, hai dựng thẳng ba dựng thẳng chính là hai ba ý tứ, còn có cái này gạch chéo, là đại biểu bốn..." Phương tuần tài nhìn Phương Hồng đang ngẩn người, liền cười hắc hắc, tiến lên chỉ chỉ trò trò nói.

"Nhé, người còn nhận biết trưởng bốn." Phương Hồng ngược lại có chút ngoài ý muốn nhìn đối phương liếc mắt, không nghĩ tới lão tiểu tử này còn biết cái này.

"Ha, nhìn người nói, ta đây vào nam ra bắc nhiều năm như vậy, cũng không thể mù lặn lộn đi, ta với người nói, ta đây là không bắt được cơ hội tốt, nếu không đã sớm là một Phương chương quỹ, Hồng ca nhân huynh nhìn, ta có thể hay không ở dưới tay người làm người chương quỹ..." Phương tuần tài tuyệt đối là cái loại này cho điểm màu sắc là có thể mở phương nhuộm cái loại này, mới vừa khen hẩn một câu, thì phải sắt đứng lên.

"Ho khan một cái, này sổ sách ta sẽ không nhìn, Triệu chương quỹ làm việc, ta yên tâm." Phương Hồng cười ha hả, không nghĩ lại lý tới phương tuần tài, này người nào a.

Thật ra thì, giống như vậy trưởng bốn, hẩn chỉ phải hiểu một ít cơ bản quy tắc, phần lớn cũng liền có thể xem hiểu. Có một ít yêu cầu đối trưởng đối phương, hẩn thậm chí ngay cả tính toán cũng không cần, trực tiếp tính nhầm là có thể đi ra.

Hẩn ý nghĩ vô cùng sống động, thậm chí có thể rời thân thể mà ra, tính toán tài nghệ, là người bình thường không chỉ mấy chục lần, cho nên, Phương Hồng cũng không có đem chuyện này để ở trong lòng.

Lại nói, Triệu chương quỹ là theo cha nhiều năm như vậy ông già, Phương Hồng đối với hẩn cũng tin được, này trưởng bốn có nhìn hay không đều được.

"Triệu chương quỹ, cha ta trước khi tới giao phó,

Cho các người đem gạo giới cho hạ xuống, người nói, giá tiền này đối đến bao nhiêu thích hợp?" Phương Đại Nguyên ở lúc tới cũng không có trực tiếp quyết định lương giới, mà là để cho Phương Hồng chính mình với Triệu chương quỹ thương nghị. Làm như vậy, cũng thuận lợi Phương Hồng học tập một ít gì đó.

"Này Đại Minh tự Hồng Vũ năm sau khi, lương giới trên căn bản ở một thạch nửa xâu bên cạnh (trái phải), Phương gia chúng ta cửa hàng gạo, ở tại hợp hàng năm xuống giá hai thành, người xem, này xuống đến một Thạch Tứ trăm văn như thế nào? Triệu chương quỹ nghe lời ấy, liền mở miệng nói.

"Bốn trăm văn, này hàng được (phải) không khỏi quá ít đi, rất nhiều người nhà cũng không có tích góp tiền bạc thói quen, nếu không xuống đến một Thạch Tam trăm văn như thế nào?" Phương Hồng biết, thôn này trong không ít người nhà có tiền sau khi, đều thích đủ mua sắm điền sản ruộng đất hoặc là mua một ít thật dùng cái gì, hơn nữa trong ngày thường yêu cầu tiền bạc địa phương không nhiều, cho nên trên đầu là không có bao nhiêu tiền.

"Thiếu gia, này bốn trăm văn đã coi như là ổn định giá, lão gia còn phải hướng bên trong dân tiền đi lại, nếu là xuống đến ba trăm văn, kia hao tổn không khỏi quá lợi hại. Và lại, nếu là giá tiền này quá thấp, sợ là sẽ phải đưa tới tai họa ngầm a, năm mất mùa lương giới quá thấp, vậy khẳng định sẽ đưa tới tứ phương giành mua, đến lúc đó, sẽ tạo thành lương ít người nhiều vấn đề, mua trước đến lương thực Tự Nhiên hoan hỉ, nhưng không có mua được, sẽ sinh lòng ảo não thậm chí oán hận. Oán hận nhiều người, sợ là sẽ phải có tai vạ phát sinh." Triệu chương quỹ cho Phương Hồng giải thích nói.

Năm đó cũng không phải là chưa từng xảy ra tương tự sự tình, dài Ninh Huyền có một cái thân sĩ, người ta gọi là chu đại thiện nhân. Ở năm mất mùa thời điểm, phát cháo miễn phí tặng thuốc, có một lần, một nhóm lớn lưu dân tràn vào Giang Tây, hân liên mở rộng ra lương thương, cho lưu dân phát cháo miễn phí.

Ngay từ đầu, lưu dân không phải là quá nhiều, hân hoàn toàn có thể đối phó tới. Có thể ngày vui ngắn ngủi, chỗ này tin tức càng truyền càng xa, rất nhiều người đều biết hân thiện tên gọi, càng nhiều dân bị tai nạn chạy tới.

Chu đại thiện nhân mặc dù có tiền, nhưng là không ngăn được như vậy cái hoa pháp, chỉ đành phải dừng lại phát cháo miễn phí. Có thể những thứ kia hậu lai nhân không làm, người không phải là đại thiện nhân sao? Thế nào đến chúng ta cái này thì không cháo? Vì vậy, không ít người trong lòng sinh oán trách, ở oán niệm tích góp tới trình độ nhất định thời điểm, liền xông vào chu đại thiện nhân nhà, không chỉ có cướp nhà bọn họ lương thực, ngay cả bản thân hân đều bị hỗn loạn dân bị tai nạn đập cho chết.

Ở nơi này chuyện sau này, cho dù ai làm việc thiện cũng phải du trú điểm, nếu không tiếng tên này không kiếm được, ngược lại đem mệnh cái nhập vào, vậy thì quá uổng phí.

"Nguyên lai là như vậy, ngược lại thụ giáo." Phương Hồng vẫn luôn ở ở trong thôn, đối với (đúng) trong này cong cong thẳng thẳng không thể nào biết, nghe Triệu chương quỹ vừa nói như thế, hân mới có nhất ty hoàng nhiên hiểu ra cảm giác.

Cái thế giới này, cho tới bây giờ thì không phải là Hắc Bạch Phân Minh, cho dù là làm việc thiện, cũng phải chú trọng phương pháp, nếu không chỉ sẽ hoàn toàn ngược lại, thậm chí cho mình khai ra mối họa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Ác khách đến cửa

"Nếu không như vậy, chúng ta có thể giảm giá, dựa theo bốn trăm văn một thạch ra bán, nhưng là nếu như không cầm ra tiền, có thể dùng đồ vật tới đổi, như vậy cũng có thể đi." Phương Hồng lại nói lên một cái đề nghị, nếu như một người muốn mua thêm một chút lương thực, kia tiền bạc lại không đủ, lấy vật đổi vật cũng là có thể.

"Ha ha, thiếu gia, ngài cái này là hoàn toàn lo ngại, này năm mất mùa thời điểm, chúng ta cửa hàng gạo liền có một cái quy định, đó chính là một người nhiều nhất mua trăm cân, tiêu tiền Đình Thiên cũng liền hai trăm sáu mươi văn. Coi như một đại gia đình cũng đến mua, cũng mua không bao nhiêu, chút tiền này đoàn người hay lại là xuất nổi." Triệu chương quỹ cười cười, thiếu gia mặc dù ngày thơ một chút, nhưng này tâm tính nhưng là được, một chút hoàn khổ tập quán cũng không có.

"Ồ? Còn có quy củ như vậy?" Chính mình đề nghị nhiều lần bị lật đổ, Phương Hồng ngược lại không có bao nhiêu ngượng ngùng, ngược lại hân da mặt dày, từ nhỏ liền luyện ra. Hân chính là đối với (đúng) quy củ như vậy thật tò mò, này năm mất mùa không phải là hân để cho trăm họ nhiều mua sắm lương thực sao? Trả thế nào giới hạn mua?

"Quy củ này là mười mấy năm trước liền quyết định, chúng ta này xuống giá, nếu như không hạn chế mua, kia còn lại buôn gạo trực tiếp giá thấp từ chúng ta này mua thóc, kia giá cao nữa qua tay, không chỉ có chúng ta thua thiệt, trăm họ cũng không chiếm được được a." Triệu chương quỹ giống như là một cái dặn đi dặn lại dạy bảo lão sư, cho Phương Hồng kiên nhẫn giải thích.

"Là cái lý này." Phương Hồng đem lời nói này ở trong đầu qua một lần, hắc, thật đúng là như vậy. Thế đạo chặt vật, lòng người hiểm ác, luôn có người sẽ không biết xấu hổ, làm một ít không chuyện thất đức.

Hai người nói là thương nghị, thật ra thì chính là Phương Hồng một cái quá trình học tập. Triệu chương quỹ đem không ít ngoài sáng cùng trong tối quy củ nói cho hân một lần, những thứ này đều là hân ở trong thôn tiếp xúc không tới.

Triệu chương quỹ đối với Phương Hồng thái độ cũng hết sức hài lòng, người bình thường nếu là mình đề nghị bị nhiều lần bác bỏ, đã sớm then quá thành giận, có thể thiếu gia từ đầu tới cuối đều rất khiêm tốn, gặp phải không hiểu, sẽ đi cẩn thận hỏi. Có thể làm được một điểm này, cho dù là ở người trưởng thành bên trong cũng tương đối ít thấy.

Bọn họ đang nói chuyện, mặt trời cũng đã cao lên, cửa hàng gạo tiểu nhị liền cầm một tấm giấy đỏ, phía trên ngọn viết một chút giá gạo, hơn nữa còn thêm một câu, mỗi người giới hạn mua trăm cân.

Năm mất mùa thời điểm, các nhà cửa hàng gạo đều tại mượn cơ hội nói giá, Phương gia cửa hàng gạo nghề này là, rất nhanh thì truyền đi, cũng không lâu lắm, cửa cửa hàng liền người người nhón nháo, mấy cái tiểu nhị cũng phải đi ra ngoài, ở bên ngoài duy trì trật tự.

"Thiếu gia, chúng ta ổn định giá bán lương, còn lấy lại tiền đi lại, ngài nói là thua thiệt hay lại là kiếm." Nhìn bên ngoài sóng người chật chội tình hình, Triệu chương quỹ đứng ở Phương Hồng bên người, bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Phương Hồng há mồm liền muốn nói thua thiệt, này không bày rõ ra sao, thương nhân lui tới các nơi, này tiền đi lại dùng không rõ, khoảng cách càng xa xôi, hao tổn chi phí thì càng nhiều. Nhất là này Giang Tây đại hạn, lấy được vùng khác vận lương, tiêu phí càng là khen, đây đương nhiên là thua thiệt.

Nhưng nếu Triệu chương quỹ hỏi như vậy, đáp án kia tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

"Kiếm." Hơi suy nghĩ một chút, Phương Hồng tựa hồ suy nghĩ ra cái gì, khẳng định nói.

"Vì sao?" Triệu chương quỹ mang theo nụ cười, tiếp tục hỏi.

"Lòng người vô giá." ...

...

Buổi trưa thời điểm, một cái tiểu nhị từ bên ngoài mua nhiều chút bánh ngọt trở lại, mọi người liền trà xanh, cứ như vậy đối phó một hồi. Đến cái điểm này, chính là khách lưu vượng nhất thời điểm, gạo này cửa hàng xuống giá, coi như là trong nhà tạm thời không thiếu thóc, cũng phải mua một ít về nhà.

"Đi một chút đi, các người làm phiền đại gia ta đường, còn chưa cút trướng?" Phương Hồng ở cửa hàng gạo ngây ngô lâu như vậy, cũng học không ít thứ, hần đang nhìn mấy cái tiểu nhị ở danh hiệu lương thực, lại nghe được bên tai truyền tới ồn ào tiếng.

Ngẩng đầu một cái, nhưng là hai cái địa bỉ. Muốn hỏi làm thế nào thấy được bọn họ là địa bỉ đây? Đó cũng quá đơn giản, những người này mặc trên người quần áo, một nửa dịch ở trên lưng quần, một nửa tiu nghiu xuống, trên đầu cái mũ méo mó đảo ở một bên, vừa đi đường, còn vừa ở dùng ngón tay đầu bầu trong miệng rau quả, người nói bọn họ là người tốt, người khác cũng không tin một.

Kia hai cái địa bỉ tiến lên,

Đem ở trước mặt xếp hàng người kia cho đẩy ra, sau đó dừng dung liếc mắt chiếm đoạt vị trí bọn hần. Người bình thường gặp phải tình huống như vậy, dĩ nhiên là giận mà không dám nói gì, người kia đem đầu co rút lại, liền xa xa né tránh.

"A Quý, đi đem kia hai cái địa bỉ cho đuổi đi." Phương Hồng nhìn một cái có người gây chuyện, không khỏi nhướng mày một cái, nếu như là đảng hoàng ở mua lương thực, coi như là địa bỉ bọn họ cũng sẽ mặt mày vui vẻ chào đón, dù sao cũng là làm ăn mà, chung quy sẽ không đem người đi ra ngoài đuổi.

A Quý gạt đầu một cái, vừa vặn hần cũng cảm thấy tay ngứa ngáy, liền theo hai người kia thật tốt vui đùa một chút.

Nhưng hần vừa mới phải ra tay, lại bị Triệu chương quỹ cho kéo, Triệu chương quỹ đi tới quầy trước mặt, trên mặt đồng nụ cười, "Nhị vị cần bao nhiêu gạo?"

"Ta muốn mua mười thạch." Một người cầm đầu có chút ngoài ý muốn, vốn cho là cửa hàng gạo người sẽ ra ngăn lại bọn họ, không nghĩ tới là một đồ nhu nhược, lá gan nhỏ như vậy.

"Xin lỗi, chúng ta này một người tới đa chỉ có thể mua trăm cân, nếu là ngài yêu cầu càng nhiều lương thực, mời tới đầu phố kia mấy nhà cửa hàng gạo đi." Triệu chương quỹ nói chuyện vẫn rất khách khí, đưa tay hướng bên cạnh giấy đỏ chỉ một cái, phía trên quy củ giấy trắng mực đen viết rất rõ.

"Ha, các người này mở cửa làm ăn, có tiền còn không kiếm a, ta hôm nay liền nhất định phải mua mười thạch, liền hỏi người có bán hay không đi." Cầm đầu địa bỉ toét miệng cười một tiếng, hần lần này tới chính là làm loạn tới.

"Chúng ta quy củ này viết rõ ràng, người xem đại gia hòa cũng chỉ có thể mua trăm cân, người lần này liền muốn mua mười thạch, đây chẳng phải là đối với (đúng) mọi người không công bình chứ sao." Mặc dù đối phương lai giả bất thiện, nhưng Triệu chương quỹ một chút cũng không có tức giận ý tứ.

"Bọn họ có công bình hay không chuyện liên quan gì tới ta? Ta hiện tại liền đem lời lược này, hôm nay ta không mua được đủ lương thực, ta sẽ không đi." Người kia chụp vỗ quầy, khiêu khích nói.

"Nếu không người trước nhường một chút, chuyện này chúng ta một hồi thương lượng lại, người trước để cho người phía sau mua. Nếu là có nhiều, chúng ta bán cho người cũng không có vấn đề. Nếu như người ngay từ đầu người mua nhiều như vậy lương thực, người phía sau kia làm sao bây giờ?" Triệu chương quỹ trên mặt lộ ra vẻ khó xử.

"Bọn họ không mua được là bọn họ chuyện, chết đói cũng không liên quan gì tới ta, ta liền muốn mua trước!" Người kia nhìn một cái Triệu chương quỹ thành thật như vậy dễ khi dễ, giọng càng phát ra phách lối.

Triệu chương quỹ còn chưa thấy như thế nào, nhưng đứng ở hần phía sau những người đó cũng không liên quan (khô), chẳng lẽ chúng ta đến lượt bị chết đói sao? Người lại coi là thứ gì, một chỗ bĩ vô lại a.

"Người muốn mua thì mua, không mua liền đi, đừng chậm trễ mọi người thời gian." Sau lưng hần trong đám người, truyền tới một ồm ồm thanh âm. Phương Hồng nghe thanh âm này có chút quen thuộc, hình như là trong tiệm một cái tiểu nhị.

"Đúng vậy, còn nói muốn mua mười thạch, nhìn người bộ dáng kia, trăm cân cũng không biết có thể hay không mua được?" Theo kia một giọng nói sau khi, trong đám người không dừng được có người mở miệng phụ họa?

"Ai? Ai nói!" Người cầm đầu nghe một chút phía sau muốn tạo phản, chợt đem quây đánh một cái, chính muốn quay đầu nhìn lại, một cái hột gà thú "Ba" trực tiếp nện ở trên mặt hần.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Lòng người có thể dùng

"Ai? Là ai?" Mả hần bên cạnh một người, lập tức cũng cảnh giác, nhìn phía sau đám người, rất sợ không biết từ đâu lại đập tới một vật.

"Hai cái địa bĩ mà thôi, còn ở đây sung mãn đầu to tôi, mẩu thân, đập chết người!" Người kia chính cẩn thận đầu rồi, một cái nát giầy không biết từ nơi nào bay tới, nện ở trên đầu của hần.

Cái này tựa như giống như là một cái tín hiệu, những người còn lại cũng rồi rít nhặt lên bên người xúng tay gia hỏa, hướng hai người đập tới. Quả thực không tìm được, liền cời cời giầy hoặc là tìm một tảng đá, ngược lại nhất định phải cho hai cái này hỗn trưởng ngoạn ý nhi một bài học.

Bất kể ở cái gì thời đại, nhân loại luôn là sẽ có theo số đông trong lòng, người đập, ta cũng phải đập một chút, ai bảo hai người này vừa mới quá kiêu ngạo đây.

"Ai yêu, các anh em... Khác (đừng) ần tàng, mau ra đây a... A..." Hai người kia một bên đang tránh né mọi người công kích, một bên hướng xa xa trong hẻm nhỏ la lên.

Bọn họ lần này tính toán kỹ, đặc biệt đến tìm Phương gia cửa hàng gạo tra, nếu như bọn họ không chịu hợp tác, vậy liền đem các anh em cũng hô gọi ra, đem nơi này cho đập. Nếu như nguyện ý hợp tác, vậy thì càng tốt, người không phải nói chỉ có thể mua trăm cân sao? Kìa ta hết lần này tới lần khác liền mua mười thạch, người quy củ này không phải phá mà, kìa cứ như vậy, còn lại thương gia cũng có thể tới người này độn thược, liền bốn trăm văn một thạch. Không bán? Vậy người bằng cái gì bán cho bọn hần?

Mà núp ở trong hẻm nhỏ mười mấy người, chính là chặt vật nuốt một chút nước miếng, mẩu thân, lúc này để cho chúng ta đi ra, đó là muốn tìm cái chết sao? Cửa này miệng mua thược người không dưới năm mươi, một người một tảng đá là có thể đập chết bọn họ.

"Còn có đồng bọn!" Mọi người đập ngay niềm vui tràn trề thời điểm, bỗng nhiên một người đưa tay chỉ, chỉ ngõ hẻm chính giữa nhóm người kia hô.

"Đi, mau rút lui." Những người này bị dọa sợ đến giật mình một cái, rất không có nghĩa khí quay đầu liền đi. Bọn họ những thứ này trong thành lẫn lộn bang phái, nếu như là khi dễ một hai người, bọn họ có thể ý vào người đông thế mạnh. Nhưng nếu như bọn họ dám cùng nhiều người như vậy đánh nhau, không nói trước có gọi hay không qua được, chỉ là quan phủ bên kia bọn họ liền gây khó dễ.

"Ha ha ha, một bang bụi đời, còn học người ra tới quấy rối, về nhà bú sữa mẹ đi đi." Nhìn những thứ này địa bĩ bị đánh chạy, mọi người hoan hô lên.

Ngày xưa thời điểm, bọn họ thấy những thứ này lẫn lộn bang phái, đều là e sợ cho tránh không kịp. Hôm nay lại đem những người này cũng cho đuổi chạy, thật là thoải mái a.

"Mọi người lần nữa xếp thành hàng, vừa mới sự tình thật là ngược ngùng, vì biểu đạt đến đối với (đúng) mọi người áy náy, chúng ta cửa hàng gạo quyết định, hôm nay đem gạo giới xuống lần nữa mức độ 30 văn." Ở hỗn loạn dần dần dừng lại sau khi, Triệu chương quỹ vỗ tay, lớn tiếng nói.

"Chương quỹ thật là người tốt nột, Phương gia cửa hàng gạo làm ăn phúc hậu!" Trong đám người lần nữa bùng nổ một trận hoan hô, điều này có thể tiết kiệm tiền dĩ nhiên là được, lại nói, vừa mới sự tình cùng người ta cửa hàng gạo cũng không liên quan.

Một số người ở cảm kích bên dưới, liền chủ động đứng ra, giúp cửa hàng gạo cửa quét dọn một chút. Vừa mới nơi này chính là rơi đầy đất rau quả cùng đá, nhìn vẫn đủ nhảm nhí bẩn thỉu.

Hết thấy lần nữa bước vào chính quỹ, Triệu chương quỹ liền đem trong tay sự tình giao cho tiểu nhị, mình thì là đi tới Phuong Hồng trước mặt.

"Thiếu gia, như thế nào?" Triệu chương quỹ vẫn đủ thích Phuong Hồng, suy nghĩ linh lợi, linh ngộ đồ vật nhanh, hơn nữa không hiểu sẽ hỏi, cho nên, hắn cũng nguyện ý dạy dỗ.

"Lòng người có thể dùng." Phuong Hồng nhìn vừa mới sự tình, đến bây giờ vẫn có chút chưa có trở về thần, thấy Triệu chương quỹ hỏi, mới chậm rãi phun ra bốn chữ.

"Đúng vậy, quả đấm có thể đánh chết một người người, nhưng lòng người có thể đánh chết một đấm người. Dùng quả đấm đánh chết một người nhóm người sau, người sẽ ngồi xổm đại ngục, nhưng dùng người tâm đánh chết một đấm người sau khi, người nhưng là anh hùng." Triệu chương quỹ cười, nhìn bên ngoài nói.

"Lòng người, đây chính là lòng người." Phuong Hồng nhìn bên ngoài nhón nháo đấm người, thầm nghĩ càng nhiều, hắn thân là Thần Linh, bản thân cũng là một loại đối với (đúng) lòng người vận dụng, tất cả mọi người tín ngưỡng hắn, hắn lực lượng trở nên lớn, nếu là tất cả Tín Đồ cũng bởi khí hắn, hắn thân vị sẽ gặp không yên.

"Cho nên,

Sau này khi người không biết như thế nào lựa chọn thời điểm, đứng ở đa số người bên kia, này chung quy không có sai." Triệu chương quỹ vỗ vỗ Phuong Hồng bả vai, giọng hơi xúc động.

Thắng đến sắc trời chạng vạng thời điểm, cửa hàng gạo cửa người mới từ từ giảm bớt. Triệu chương quỹ muốn lưu Phuong Hồng ở nơi này ăn cơm, nhưng bị Phuong Hồng cho xin miễn.

Triệu chương quỹ đối với hắn quá tốt, mỗi lần ăn cơm, luôn là thịt cá chào hỏi. Bữa cơm này đi xuống, được (phải) tiêu phí không ít tiền. Hơn nữa hắn với tiểu nhị nghe qua, những thứ này thức ăn đều là Triệu chương quỹ chính mình bỏ tiền, cũng không có đi cửa hàng gạo số sách.

Cái này làm cho Phuong Hồng càng ngượng ngùng, hắn được (phải) ở trong thành ngày ngày không ít thời gian đâu rồi, nếu như ngày ngày ăn như vậy đi xuống, Triệu chương quỹ nhất định sẽ được ăn nghèo.

Lại nói, hắn trong thành cũng có một cái nhà, bên trong nồi và bếp đầy đủ hết, cả ngày ăn chùa uống chùa cũng không tiện.

Buổi chiều thời điểm, là có cấm đi lại ban đêm, cho nên, ngày này mới vừa đến thời điểm, không ít người đã bắt đầu dẹp quây tử."Nước sôi thơm tho thịt lửa, cuối cùng hai cân a, bán xong dẹp quây." Ở một cái tay đẩy trên xe nhỏ mặt, một người trung niên hắn từ một bên thu bên cạnh bảng hiệu, một bên thét.

Xe nhỏ bên cạnh để một cái tiểu lò, trên lò để một cái đen thui chảo nồi. Trong nồi dùng ngũ vị hương, quế bì, Cam Thảo, hoa tiêu này một ít đại liệu nấu một nồi nước chát, bên trong đến một tảng lớn màu đỏ thẫm thịt heo, vết cắt nơi hồng đồng đồng, hoa văn rõ ràng. Lúc này, nước chát chính ừng ực ừng nấu, từng trận đậm đà mùi thơm không dùng được truyền vào lỗ mũi của người bên trong.

Mùi này rất là tham người, đại liệu mùi vị ngược lại thứ yếu, mấu chốt là kia mùi thịt, rất là có lực, nghe hết sức thoải mái, có thể làm người đối với (đúng) thức ăn dục vọng.

"Ai, này một điểm cuối cùng cũng cắt cho ta đi." Phuong Hồng vừa vận cũng là đói, liền đi lên phía trước, hướng về phía hắn từ kia nói.

"Yes Sir, khách quý chờ một chút." Hắn từ lúc này thả ra trong tay tiểu nhị, nắm bên cạnh miên bố xoa một chút tay, sau đó nhặt lên bên cạnh một cái đầu nhọn dao thái thịt.

Hắn cũng không sợ nóng, trực tiếp lấy tay từ trong nồi đem khối thịt kia lấy sạch đứng lên, hướng trên thót ném một cái, sau đó mấy ngón tay dè xuống thịt heo, một cái tay khác chính là trên dưới tung bay, trong tai chỉ nghe dày đặc tấm thót tiếng va chạm.

Không cần thiết mất một lúc, thịt lửa cũng đã cắt gọn, mặt dao ở trên thịt nhấn một cái, cả khối thịt liền tà tà ngã xuống, từng miếng giống như vảy cá tự sắp xếp hàng.

"Ông chủ khỏe tay nghề." Phuong Hồng chỉ cảm thấy xem thế là đủ rồi, không nói trước thịt này mùi vị như thế nào, chỉ là phần này đao công, coi như được (phải) một tiếng khen ngợi.

"Khách quý nói đùa, nông cạn bả thức, vào không phải pháp nhãn." Hắn từ cười hắc hắc, cầm lên một tấm giấy dầu, thuận thực cho thịt bọc lại, còn dùng sợi giây châm một cái nút buộc, "Tổng cộng một trăm văn."

Chương 121: Lấy ác chế ác

Phuong Hồng đem túi giấy dầu chộp vào trong tay, đã đợi không kịp về đến nhà, ở nửa đường liền không nhận được mở ra, bóp một mảnh thịt lừa ném tới trong miệng.

Thịt rất là trơn mềm, nhưng cũng không phải là vào miệng tan đi cái loại này. Lấp đi lấp lại nhai thời điểm, còn có thể cảm giác được nước sốt dịch từ trong đó rỉ ra, mặn ngọt vừa phải, mùi thơm đậm đà, để cho người có một loại muốn ngừng cũng không được cảm giác.

Chẳng qua là mất một lúc, nửa cân thịt lừa liền vào bụng, mà hân cũng mau phải đi về đến nhà.

"Người một cái hồ mị tử, ta vậy cũng thương em trai chết, người thế nào không cùng hân cùng đi a, người xem người mặc cái bộ dáng này, sợ là nghĩ (muốn) cầu kết cái gì đã hân tử đi." Phuong Hồng mới đi tới cửa, lại phát hiện một người dáng dấp thô đen mập mạp phụ nhân, chống nạnh đứng ở cách vách cửa, tức miệng mắng to đến.

Lúc này trời đã sắp tối, nhưng bởi vì động tĩnh quá lớn, hay lại là đưa đến không ít người ở cửa ngấm nhìn. Mà nhà cách vách cô gái kia, chính ôm tiểu cô nương, không nói tiếng nào.

Nàng trong ngực tiểu cô nương, biết trứ chủy ba, mặt đầy ủy khuất, tự hồ chỉ muốn thêm một chút nữa lực, là có thể khóc lên.

"Xảy ra chuyện gì?" Phuong Hồng thấy Dương Bình bình an cũng ở cửa, liền tiến lên mấy bước, hỏi thăm nói. Ở chỗ này hân nhận biết là một cái như vậy người, Tự Nhiên nghĩ (muốn) thăm dò chiều hướng một chút.

"Cạnh tranh gia sản mà thôi, gian viện tử này là Hoàng vương Thị nàng nam nhân trước khi chết lưu lại, cho các nàng cô nhi quả mẫu, nhưng nàng phụ gia người lại không muốn cái nhà này uổng công rơi vào người ngoài trong tay, liền cách tam soa ngũ tới oán." Dương Bình bình an vẫn là bộ kia ôn hòa lạnh nhạt dáng vẻ, già dặn không giống một người thiếu niên người.

"Bà nội, này mụ la sát không khỏi quá thiếu đạo đức, lời như vậy nói ra, làm cho nhân gia sau này làm người như thế nào?" Phuong Hồng nhìn kia vai u thịt bắp phụ người bộ dáng, tâm lý có chút không cam lòng.

Vào lúc này, rất coi trọng danh tiết, bọn họ chỗ này cũng còn khá, có nhiều chỗ, cho dù là vị hôn phu chết, vị hôn thê cũng phải tuần tiết, tốt thành tựu một cái trinh tiết danh tiếng.

Cái này mụ la sát nói như vậy, không nói trước là thật hay giả, đây nếu là truyền đi, cũng sẽ bị người chỉ chỗ. Những thứ kia khuê môi múa mép người, cũng sẽ không để ý nhiều như vậy, bảo đảm cho người thế nào khó nghe thế nào truyền.

"Đây là người ta chuyện nhà, người ngoài nhúng tay cũng không tiện, ngược lại gây phiền toái cho mình." Dương Bình bình an cũng rất đồng ý phuong Hồng cách nói, nhưng chuyện này không tốt quản a.

"Cái gì không tiện nhúng tay, này cá bà nương đã chán ghét đến ta." Phuong Hồng cũng không để ý cái này, hân người này tính cách chính là nhào nặn không phải một chút cát. Nếu như thấy loại chuyện này còn khoanh tay đứng nhìn, đây chẳng phải là hân tính khí.

"Lấy ở đâu chó sủa a, đại buổi tối, không trở về nhà tìm hân tử ngủ đi, ở nơi này nhai cái gì đại Giời nặng? Là cái nào đáy quần không buộc chặt, đem người cho rơi ra tới?" Phuong Hồng không để ý Dương Bình bình an ngăn trở, tiến lên đem tức miệng mắng to, hân ngây ngô ở trong thôn lâu như vậy, đủ loại mắng chửi người, đó là há mồm liền ra.

"Ồi ôi ôi, lấy ở đâu tiểu tử..." Kia vai u thịt bắp phụ nhân nhìn một cái tới một người thiếu niên người tới phá rồi, đầu tiên là sững sờ, nhưng ngay sau đó liền cười lạnh một tiếng, vàng Mao tiểu tử cũng dám theo ta mắng nhau, xem ta không đem nhà người ván quan tài cho mắng lật lại.

"Ai? Là người a. Vàng thúy hoa, người không ở Thành Nam làm da thịt làm ăn, chạy đến chúng ta này tới làm chi? Chẳng lẽ nói người gần đây làm ăn thật tốt? Chuẩn bị mở phân điểm? Không dễ dàng a, một người hai đầu làm việc, ban ngày ở Thành Nam liên quan (khó), buổi tối tới Thành Đông bán." Phụ nhân kia lời còn chưa nói hết, trực tiếp liền bị phuong Hồng cắt đứt.

Mặc dù hân ở trong thôn vẫn luôn là dựa vào quả đấm nói chuyện, nhưng là, này mắng chửi người kỹ thuật cũng là quen thuộc, hân biết, mắng chửi người bí quyết chính là —— lớn tiếng dọa người, để cho đối thủ của người chỉ có thể bị buộc chống đỡ.

"Người tên tiểu tử nói cái gì..." Vai u thịt bắp phụ nhân có chút há miệng một cái, cái gì vàng thúy hoa? Lão nương không gọi vàng thúy hoa à? Còn nữa, cái gì da thịt làm ăn? Ta lúc nào làm qua loại chuyện này?

"Người có phải hay không muốn nói người không gọi vàng thúy hoa? Vậy người nói người tên gì? Ta nhưng là chính tai nghe được bên tàu người chèo thuyền nói, chẳng lẽ còn có thể có giả?" Phuong Hồng dĩ nhiên biết này cá bà nương không gọi vàng thúy hoa, mấu chốt là, những người còn lại cũng không biết a.

Ở thời đại này, một loại nữ tử tên cũng coi như là tương đối tư mật, trừ phi cực kỳ quen nhau, nếu không thì sẽ không biết được.

Cho nên, hần mới cố ý vừa nói như vậy, để cho này cá bà nương với hần liền không cách nào phản bác. Có năng lực chịu người đem mình tên thật cho lộ ra ngoài a, ta xem người mặt còn muốn hay không.

"Người một cái thẳng nhóc con, ta gọi là..." Vai u thịt bắp phụ nhân khí da mặt đỏ lên, dĩ nhiên, nàng sống tương đối đen, sắc mặt này đỏ lên cũng không nhìn ra. Nhưng là, nàng nói được nửa câu, nhưng lại ngừng.

Trừ kỹ nữ, một loại nữ tử tên không thể tùy tiện báo cho biết người khác, nếu như nàng tên liền tuyên dương như vậy đi ra ngoài, nàng kia sau này làm sao còn ở dài Ninh Huyền đặt chân? Chính là nàng phụ gia cũng sẽ được hờn, bị người cho đâm đoạn cột xương sống. Nàng tính cách là cay cú, nhưng còn chưa tới bước này.

Nhưng là, nếu như nàng không phản bác lời nói, đó chính là tọa thực nàng kêu vàng thúy hoa chuyện này, còn có nàng làm gì da thịt làm ăn, cũng phải đồng loạt bị khua môi múa mép người cho truyền đi, tà hữu là đòi không tốt.

Trong lúc nhất thời, nàng khí thân thể phát run, trong đầu càng là Hỗn Độn một mảnh, nếu như danh tiếng cho hủy, nàng kia thật chỉ có thể vừa chết.

"Thật ra thì, ta nói a, vàng thúy hoa, người việc này từ bước hay lại là quá lớn một chút, muốn khuếch trương lời nói, đi trước thành bắc đi, này ở tại Thành Đông, kia nhà không phải là có thân gia, người nhìn thêm chút nữa người bộ mặt này, ở điều này sao có thể buôn bán được?" Phương Hồng được thể không tha người, tiếp tục nhạo báng.

Vừa mới cái này mụ la sát tùy ý chê người khác danh tiếng, cũng để cho nàng ném thử một chút có nổi khổ không nói được mùi vị. Người không là ưa thích làm cho người ta tát nước dơ mà, xem ai bắt qua ai?

"Người người... Thú ỉm!" Vai u thịt bắp phụ nhân cà lăm nửa ngày, mới biệt xuất như vậy mấy chữ. Cái này ở tràng nhiều người như vậy đâu rồi, nhất định là có mấy cái như vậy yêu nói xấu, hôm nay sự tình nếu là truyền đi, đó là giả cũng được thật.

"Ta câu nào là đang ở thú ỉm? Người nói một chút, không tin chúng ta đi tìm bến tàu người chèo thuyền đối chất, muốn là bọn hần nói không phải là, ta đây tại chỗ xin lỗi người." Phương Hồng con mắt tròn to, một bộ chính mình được oan khuất bộ dáng.

"Ta..." Vai u thịt bắp phụ sắc mặt người, giống như là ăn 100 con đậu xanh con ruồi tự đắc, cái này làm cho nàng thể nào đi tìm người đối chất? Chẳng lẽ chạy đến trên bến tàu đi, tìm mấy cái khổ lực hỏi người ta, mình là không phải là Diêu tỷ (kỹ viện)? Nàng chính là lại không biết xấu hổ, chuyện này cũng không làm được a.

"Người một cái thẳng nhóc chờ đó cho ta, chờ đó cho ta..." Nàng không nghĩ tới, tiểu tử này giáo hoạt như thế, mỗi câu đều là cạm bẫy, nàng bất kể có trở về hay không đáp, cũng rơi không phải tốt. Cho nên, nàng ở thả một câu lời độc ác sau khi, liền chạy trốn chết.

"Ha ha ha, đuổi làm ăn a, lần sau ta giới thiệu cho người vài người đi qua." Phương Hồng xiên trước eo, cười lớn, kia phách lối thanh âm, để cho phụ nhân càng chật vật.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Nợ nhân tình

"Thật có người." Thấy như vậy một màn, không chỉ là bốn phía nhai phường láng giềng nhìn tròn mắt hốc mồm, chính là Dương Bình bình an cũng không nhận được tán dương một câu.

Cái này mụ la sát cách tam soa ngũ tới chửi đồng, mọi người đều là không khỏi kỳ nhiên, nhưng lại không thể làm gì, có thể nhìn Phương Hồng xuất thủ, tam hạ ngũ trừ nhị công phu, liền đem nàng giải quyết.

"Quá khen quá khen, chút tài mọn." Phương Hồng cười đắc ý, đầu năm nay, mắng chửi người cũng là một kỹ thuật làm việc, được (phải) chú trọng suy nghĩ cùng sách lược. Mặc dù đang chuyện đứng đắn bên trên hần không có gì xuất sắc, nhưng những này đường ngang ngõ tắt, hần chính là giỏi rất.

"Bất quá, người phải cẩn thận một chút, kia vợ trong nhà nhân số đông đảo, Thuyết Bất Đắc sẽ đến tìm làm phiền người." Ở lại kéo mấy câu sau khi, Dương Bình bình an đem nghiêm sắc mặt, nhắc nhở nói.

"Không việc gì, nếu là ngay cả một cô nàng đều sợ, ta đây cũng không cần lăn lộn." Phương Hồng ngược lại không sợ cái này, nhà bọn họ trong thành

mười mấy cửa hàng, chỉ là tiểu nhị liền có hàng chục cá nhân, thật muốn so với người nhiều, hân cũng không sợ.

Lại nói, hân còn có da vàng tử như vậy cái đại sát khí, trực tiếp ở trong đám người thả cái rắm, bảo quản một mình người cũng không đứng nổi.

Dương Bình an không có nhiều hơn nữa khuyên, mọi người giao tình không sâu, nói quá nhiều, ngược lại sẽ khiến người chán ghét phiền.

"Người tốt ca ca, cảm ơn người." Phương Hồng chính chuẩn bị trở về sân, lại nghe được một đạo giòn giòn giã giã đồng âm, cách vách tiểu cô nương kia chính kéo hân vật áo, mặt đầy vui vẻ nói.

"Không cần khách khí, sau này cái đó mụ la sát trở lại, người liền tới tìm ta." Nhìn tiểu cô nương này nói chơi vui, Phương Hồng cũng cười cười, này buổi sáng còn mở miệng một tiếng người xấu kêu đầu rồi, chỉ chớp mắt liền đổi lời nói.

"Được a được a, cái đó mụ la sát thường thường tới mắng chửi người, có thể hung, mẹ ta đều bị mắng khóc." Tiểu cô nương tựa hồ tìm tới kẻ uy khuất đối tượng, đem phụ nhân kia làm ác nói với Phương Hồng một lần. Vừa nói vừa nói, miệng liền lại quất đứng lên.

"Ha ha ha, ca ca này có chó lớn, sau này giúp người thả chó cắn nàng." Phương Hồng đem trong túi xách da vàng tử cho lôi ra ngoài, bày ra một cái tàn bạo hình dáng.

"Ồ ô." Da vàng tử bị hân cho tẩy máy, con mắt không dùng được vắng thượng phiên, cái gì chó lớn, người mới là chó lớn đầu rồi, cả nhà các người đều là chó lớn.

"Oa..." Tiểu cô nương nhìn con này dung mạo rất kỳ quái chó lớn, con mắt trừng thật to, còn đưa ra một cái đầu ngón tay đâm đâm da vàng tử miệng.

"Ồ ô." Da vàng tử càng không kiên nhẫn, cầm đầu lưỡi liếm liếm mình bị đâm địa phương, ta được đường đường da vàng tử đại Vương, người một nhân loại muốn chết sao?

Nhưng là, nó nhưng không biết, chính mình cái bộ dáng này, trong mắt người ngoài, phản cũng có vẻ càng thú vị.

Trong lúc nhất thời, tiểu cô nương thật giống như có chút ghiền, không dùng được sờ trường chỉ ở nó trên mặt điểm một cái đi, còn đang nắm nó lỗ tai, qua lại nói ra, trong miệng không dùng được phát ra cười khanh khách âm thanh.

"Niếp Niếp, trở về." Tiểu cô nương chơi đùa vui vẻ, nhưng sắc trời này lại đen hơn, mẹ nàng liền hướng nàng hô kêu một tiếng."Tới." Nàng rất không tình nguyện đáp một tiếng, mới chậm rãi đi trở về. Vừa đi, còn một bên Bất Xá nhìn da vàng tử.

Hai nhà cách không phải là rất xa, nàng đi mấy bước, cũng đã đến cửa nhà mình."Niếp Niếp, mau vào, chúng ta phải đóng cửa." Kia xinh đẹp nữ tử suy ngẫm tóc mình, kéo tiểu cô nương nói.

Tiểu cô nương phí sức nện bước tiểu chân ngắn, vượt qua ngưỡng cửa, đang định xoay người lại, lại phát hiện vừa mới cái kia chó lớn chạy tới, trong miệng cắn một đoạn sợi dây, mà trên sợi dây là buộc một cái giấy nhỏ bao.

"Chó lớn." Tiểu cô nương đưa tay phải đi ôm da vàng tử, nhưng da vàng tử chẳng qua là liếc một cái, liền há mồm ra, đem túi giấy đem thả xuống, sau đó trực tiếp từ viện trên tường nhảy qua, tiến vào trong nhà mình.

"Chó lớn cho ta tặng đồ." Tiểu cô nương khom người đem túi giấy nâng lên đến, sau đó đem phía trên nút buộc mở ra, vừa mới mở ra, một đạo đậm đà mùi thịt liền truyền tới, một hàng cất chính tề nước sốt thịt lửa thả ở bên trong.

"Ừng ực." Bất luận là tiểu cô nương, hay lại là kia xinh đẹp nữ tử,

Cũng hơi nuốt một chút nước miếng. Các nàng cô nhi quả mẫu, trong nhà không người đàn ông, cũng trên căn bản không có nguồn kinh tế, toàn dựa vào nữ tử cho người ta may may vá vá kiếm một chút miễn cưỡng độ nhật, đừng bảo là thơm như vậy thịt lửa, chính là thức ăn nạm quanh năm suốt tháng cũng chưa từng thấy mấy lần.

"Mẫu thân, cho người ăn trước." Nhìn từng cục tăn ra mùi thơm thịt heo, tiểu cô nương mặt cũng sắp muốn dán lên, nhưng ở do dự một chút sau khi, hay lại là giờ lên thật cao, đưa cho mẹ nàng.

"Cái này không muốn ăn, người ta giúp giúp bọn ta, đã là rất lớn ân huệ, trả thế nào có thể ăn người ta đồ đâu? Một hồi mẫu thân đem những này thịt giả bộ bàn, người ngày mai làm cho người ta đưa trở về." Nữ tử nhìn nhà mình Niếp Niếp như vậy hiểu chuyện, con mắt có chút đỏ lên, nhưng vẫn đưa tay đem những này thịt cho bọc lại.

Nàng không chịu ăn những thịt này, một mặt là bởi vì không nghĩ lại bị người ân huệ, sau này nợ nhân tình khó trả. Mặt khác, nàng là ở góa ở nhà, mà đưa thịt lại vừa là một cái chi nhỏ hơn nàng mấy tuổi thiếu niên, đây nếu là truyền đi, đối với người nào danh tiếng cũng không tốt.

"Ừ, Niếp Niếp không ăn." Tiểu cô nương dùng sức gặt đầu một cái, mặc dù hay là ở không dùng được nuốt nước miếng, nhưng vẫn là nhịn được, cố gắng đem con mắt hướng những địa phương khác nhìn.

"Niếp Niếp ngoan ngoan." Nữ tử đem con gái cho ôm vào trong ngực, nước mắt nhưng là không tránh khỏi chảy xuống, đứa nhỏ này đi theo chính mình coi như là chịu khổ, vừa được lớn như vậy, ngay cả vị thịt cũng không có hưởng qua mấy lần.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Phương Hồng vừa mới lau mặt chải tóc xong, sắc mặt trở nên có chút tái nhợt, vậy đối với mắt gấu mèo trở nên nổi bật. Bà nội, người muốn là liên tục hai buổi tối không ngủ ngon, người cũng phải biến thành cái bộ dáng này.

Tối hôm qua lúc ngủ sau khi, hấn ý nghĩ lần nữa mất đi sự khổng chế, diễn hóa ra vô số ảo ảnh, để cho hấn một đêm làm vô số mơ, cả người thiếu chút nữa không tan vỡ.

"Không được, ta lại ở lại gặp người chết." Phương Hồng cảm giác mình cặp chân có ở đây không ở đánh phiêu, nhìn liền đường đều có chút mơ hồ. Bất kể, hấn quyết định trở về một chuyến, dù là bị cha đánh chết, cũng tốt hơn vậy đi.

Hấn này mở cửa một cái, lại thấy một cái thân ảnh nhỏ nhỏ đứng ở cửa, trong tay còn bung một cái to mâm sứ từ, bên trong thật chính tề bày một đại bàn thịt. Cũng không biết nàng ở cửa chờ bao lâu, lúc này hai con mắt chính đen lũng lũng loạn chuyển đến.

"Niếp Niếp, thịt này thế nào chưa ăn a." Phương Hồng thấy tiểu cô nương này, mỗi một thoáng đi mấy phần, trên mặt xé ra vẻ tươi cười.

"Mẹ ta kìa, không thể bỗng dưng bị người ân huệ, thịt này trả lại cho người." Tiểu cô nương mặc dù con mắt hay là ở trên thịt Bất Xá dừng lại một hồi, nhưng giọng lại hết sức quyết tuyệt.

Nghe lời ấy, Phương Hồng không khỏi bật cười, có chút vỗ đầu một cái, chính mình tối hôm qua sự tình quả thật có chút càn rỡ. Mặc dù hấn bôn ý là nghĩ đưa cho tiểu cô nương này, nhưng người ở bên ngoài xem ra, có lẽ còn có cái gì tăng sâu hàm nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Hành vân làm

Phương Hồng đang suy nghĩ thế nào để cho nàng tiếp nhận phần này thịt lừa thời điểm, ánh mắt lại lơ đãng quét qua tiểu cô nương trên cổ thẻ kim loại, cái này làm cho trong đầu hấn linh quang chợt lóe.

"Niếp Niếp, người có muốn hay không ăn thịt à?" Hấn không có đem cái mâm nhận lấy, chẳng qua là lộ ra một tia giả hoạt nộ cười.

"Nghĩ... Không không... Không nghĩ..." Tiểu cô nương con mắt luôn là thỉnh thoảng ở Lừa trên thịt phiêu động qua, lòng có chút không yên, nghe được Phương Hồng hỏi như vậy, theo bản năng phải trả lời, có thể lập tức lại kịp phản ứng, nuốt nước miếng rất kiên quyết nói.

"Như vậy đi, người bắt người cái này thẻ kim loại theo ta Hoán Nhục, ta lấy thập phần nhiều thịt như vậy, đối với người này tám bảng, như thế nào đây?" Phương Hồng nộ cười trên mặt càng Xán Lạn, vừa vặn không tìm được cơ hội bắt được tám bảng này đâu rồi, có sẵn cơ hội tới.

Một loại cùng thần linh có liên quan Đồ Vật, chỉ cần là thoát khỏi thần linh, liền sẽ tự động mất thần lực. Cái này thẻ kim loại hiện giờ vẫn còn sót lại đến thần lực, vậy khẳng định không phải là tầm thường đồ vật.

"A... Thẻ kim loại Hoán Nhục?" Tiểu cô nương miệng có chút mở to, chảy nước miếng sắp chảy ra, mâm thịt này đối với nàng mà nói, đã là rất nhiều, nếu là thập phần như vậy thịt, thật là là bao nhiêu a, nàng trong lòng yên lặng tính toán, một phần, hai phần, ba phần...

"Thế nào? Không vui a, kia lại thêm mười bàn?" Phương Hồng cũng cảm giác mình quá thiếu đạo đức một chút, đây chính là một cái thần linh nắm giữ Đồ Vật, hấn lại vọng tưởng mười bàn thịt liền đổi lại, muốn là bị người ta biết, nhất định sẽ bị khinh bỉ chết.

"A... Lại thêm mười bàn, một mâm... Hai bàn..." Tiểu cô nương còn không có đếm tới mười, liền nghe được Phương Hồng lại thêm mười bàn, suy nghĩ càng hồ đồ, lại thêm mười bàn đó là thêm vài bàn?

"Nếu không... Lại thêm mười bàn?" Phương Hồng trong đầu càng suy nhược, 20 bàn thịt muốn đổi Thần Khí, tựa hồ cũng hãm hại một chút.

"Mười bàn... Mười bàn..." Tiểu cô nương ngờ ngác nhìn mâm thịt kia, sau một hồi lâu, oa liền khóc lên, mười bàn thêm mười bàn lại thêm mười bàn, đó là thêm vài bàn thịt a, nàng căn bản không tính ra.

"Chớ khóc chớ khóc, thật tốt, không có đổi hay không." Phương Hồng một xem người ta cũng khóc lên, lập tức liền hoảng tay chân, thật tốt đem người cho làm khóc, đây coi là cái gì chuyện chứ sao.

Thật lâu, Phương Hồng mới đem Niếp Niếp cho đỡ tốt. Bất quá, cái kia cái miệng nhỏ nhắn hay lại là quyết thật cao, trên mặt còn có lưỡng đạo nước mắt.

"Cầm dùm ta, sau đó ngồi xuống." Niếp Niếp có chút hút hút mũi, thân thể rút ra mấy lần, đem cái mâm đưa cho Phương Hồng. Phương Hồng cười khổ một tiếng, theo lời đem cái mâm nhận lấy, ngồi xỏ ở cửa.

Niếp Niếp ở đằng mở tay sau khi, liền cúi đầu xuống, đem đeo trên cổ mặt thẻ kim loại đem xuống. Nàng phí sức giờ lên sợi dây, đeo vào Phương Hồng trên cổ.

"Cho ngươi." Niếp Niếp trịnh trọng kỳ sự nói, nhưng là, sau đó một khắc, nàng lại cười lên, đem giả bộ thịt cái mâm cho bắt tới, bước chậm chạy vào nhà.

Phương Hồng thấy đứa nhỏ này quý linh tinh đáng vẻ, cũng không nhịn được cười lên. Hắn tự tay đem thẻ kim loại chộp vào trong tay, chốc lát giữa, một đạo ánh sáng màu vàng, từ trong đó bung ra, đem mặt khắc thần hồn bao vây lại.

Hắn chỉ cảm thấy, trong thiên địa một mực áp chế hắn thần hồn đạo kia lực lượng có ở đây không ở tiêu tan, mà hắn Thần Khu, lấy cực nhanh tốc độ từ trong giấc ngủ say hồi phục lại.

Từng tia lực lượng cường đại, từ hắn nhục thân sâu bên trong bốc lên, này phương thiên địa với hắn liên lạc càng ngày càng chặt chẽ. Phảng phất hắn ý nghĩ động một cái, thì có thể làm cho Phong Vân Biến Sắc.

"Hành vân làm." Một đạo hư ảo lệnh bài hư ảnh, từ kia trên cổ cái đó thẻ kim loại phía trên dâng lên. Ở đó đạo lệnh bài hư ảnh phía trên, còn điêu khắc đến ba cái kim quang lóe lên chữ to.

"Hò." Phương Hồng Thần Khu tung người nhảy một cái, nhảy vào trong hư không, cả người chỉ cảm thấy vô cùng thoải mái, phảng phất một cái bị trói trói buộc người, trong nháy mắt bị lỏng ra giây thừng một dạng ngay cả hô hấp cũng trót lọt mấy phần.

"Ha ha ha, thật là chết ngộp Lão Tử." Phương Hồng Thần Khu trôi nổi tại vô ích, một tay cầm hành vân làm, không khỏi cười lớn.

Hai ngày này trong thành, Thần Khu bị nguy, ý nghĩ tán loạn, cũng làm hắn hại khổ.

Bây giờ được, Thần Khu hồi phục, ý nghĩ lần nữa bị chương khống lấy, trên người hắn mỗi một, cũng bị quét một cái sạch, quả thực là thoải mái.

"Hành vân làm." Qua một lúc lâu, hắn mới có rảnh quan sát trong tay mình này cái lệnh bài, nhìn tên là có thể đoán ra, vật này phải cùng Hành Vân Bồ Vũ có quan hệ.

Trên đất chỉ bên trong, Hành Vân Bồ Vũ chuyện, hắn là do Hà Bá Long Vương trông coi, bởi vì bọn họ là nắm trong tay thiên hạ Thủy Hệ. Ở thần đạo sáng lập sơ kỳ thời điểm, quả thật như thế, đất chỉ Thủy Thần các ty kỳ chức, lẫn nhau giữa chức năng rất rõ ràng.

Có thể đến thần đạo hậu kỳ, bởi vì chiến loạn duyên cớ, Thiên Đình đối với đất chỉ khống chế suy yếu, tạo thành nhiều mặt cát cứ cục diện, vì vậy, trông coi đất đai Thần Linh cùng trông coi con sông Thần Linh đều riêng chơi đùa các, mọi người ai cũng không để ý ai.

Đất này nên trời mưa, nhưng là Thủy Thần chậm chạp không đến Bồ Vũ, ruộng đất cũng hạn chết. Tổ cáo đến Thiên Đình cũng vô dụng. www.uukanshu.net T Thiên Đình so với trên mặt đất còn loạn đầu rồi, các loại (chờ) một trận cái vãi đi xuống, đã sớm chết vô số người.

Không có cách nào những Thủy Thần đó không chịu Bồ Vũ, có thể cuộc sống này dù sao cũng phải qua đi. Vì vậy, các nơi Thành Hoàng rồi rít vận dụng chính mình quyền bính, đúc Hành Vân Bồ Vũ làm, nghĩ (muốn) trời mưa, tìm một vị Thần Linh cầm lệnh bài đi ra ngoài một vòng, lập tức là có thể trời mưa.

Mặc dù mọi người không phải là chuyên nghiệp làm cái này, nhưng dù sao cũng là thần linh, tự lại trong không khí Thủy Khí, kết quả mưa hay lại là không có vấn đề gì. Bất quá, sau đó chuyện này bị các nơi ty bàn tay Thủy Mạch thần chỉ biết là, bọn họ lại không làm.

Vốn là những thứ kia trông coi đất đai Thần Linh mở liền đầy đủ, không giống bọn họ, từng cái chỉ có thể khăn thủ đến con sông, thời gian qua căng thẳng, Tín Đồ cũng không có mấy người. Bây giờ ngay cả Hành Vân Bồ Vũ quyền bính đều phải cướp đoạt, đó là hoàn toàn không cho chúng ta cơm ăn nhà.

Vì vậy, một đám Thủy Thần liên hợp lại, bắt đầu khắp nơi phát đại thủy, người không phải là muốn mưa sao, ta sẽ để cho ngươi tới đủ. Đất đai Thần Linh khống chế Sinh Chi Đạo, bên dưới sinh dân chúng nhiều, tín ngưỡng nhiều người. Nước kia thần liền nắm trong tay Từ Chi Đạo, không nghe lời liền cho người phát đại thủy, mọi người xem ai sợ ai.

Ở đoạn thời gian đó, cũng là thiên địa hỗn loạn nhất thời điểm, cũng bởi vì chuyện này, Hành Vân Bồ Vũ làm từ bị đúc tạo ra, cơ hồ sẽ không thể nào cử đi qua dụng tràng. Không có cách nào người nếu là dám trời mưa, Thủy Thần lập tức quấy rối người, cho người phát nạn lụt.

"Đây là hành vân làm, kia hắn còn có Bồ Vũ làm." Phương Hồng không biết đoạn lịch sử này, nhưng cũng không trở ngại hắn biết vật này tầm quan trọng. Có Hành Vân Bồ Vũ làm, kia trời mưa chuyện, liền có thể bản thân điều khiển. Nhất là bây giờ Giang Tây đại hạn, nếu hắn chương không trời mưa năng lực, vậy không biết có thể cứu tế bao nhiêu sinh dân.

Chương 124: Hành Vân Bố Vũ

"Sắc." Phương Hồng có lòng muốn thử một chút nghề này Vân làm uy năng, cầm lệnh bài, hướng trong hư không vung lên, chốc lát giữa, trong cơ thể biến mất 5000 đạo hương hòa, mà hần thần hồn, cũng là không dùng được chấn động.

"Hô." Vốn là bình tĩnh trên đường phố, bỗng dưng lên một trận gió nhẹ, này đạo vi phong lấy cực nhanh tốc độ đang khuếch đại, ở một chén trà sau khi, biến thành cuồng phong.

Một đạo dày đặc mây đen, hướng dài Ninh Huyền bầu trời tụ tập tới, rất nhanh, toàn bộ dài Ninh Huyền phạm vi cũng trở nên ô trầm trầm. Đại nhật bị che đầy, cơ hồ không có một tia ánh mặt trời tiết lộ đi xuống.

"Chuyện gì xảy ra? Muốn mưa?" Tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn không trung, cái này tư thế, là muốn mưa đáng về a, có thể là mới vừa còn mặt trời chói chang, thế nào chỉ chớp mắt liền muốn mưa, thật là kỳ quái?

Mọi người kỳ quái thì kỳ quái, nhưng nội tâm vẫn đủ phần chấn, hạn hán hai tháng, nếu là thật có thể cuộc kế tiếp mưa, bốn phía này tình hình hạn hán liền có thể giải quyết.

Mây đen càng ngày càng dày đặc, gió cũng càng ngày càng lớn, mặc dù bây giờ là sáng sớm, có thể nhìn với buổi tối không sai biệt lắm. Bốn phía gào thét không ngừng cuồng phong, thổi tới trên người hãy cùng cái đao quát như thế, trên mặt đường không ít bảng hiệu có ở đây không ở bay phát phối.

"Thời tiết này, đẹp quấy, đẹp quấy a." Không ít người vừa mới đem gian hàng cho nhắc lên, nhìn một cái như vậy, làm ăn cũng không cách nào làm, mỗi một người đều vội vàng thu dọn đồ đạc.

Người đi đường, cũng vội vã hướng trong nhà chạy, rất sợ một hồi đến mưa.

Bất quá, ở qua sau một nén nhang, gió lại bắt đầu giảm nhỏ, trên trời mây đen cũng dần dần tản đi, ánh mặt trời lần nữa rơi rải khắp mặt đất, hết thấy đều tốt tựa như chưa từng xảy ra, lúc trước hết thấy giống như là một giấc mộng.

"Mẹ, quý thiên khí này, khôi hài chơi đùa nột." Không ít người vừa mới đẹp quấy, nhìn một cái mây đen lại không, không khỏi thầm mắng một tiếng, sau đó lại lần nữa chuẩn bị bày sạp. Chỉ chốc lát sau, trên đường lần nữa chen đầy người.

"Thiếu gia, thiếu gia, người thế nào?" A Quý buổi sáng, mang theo phương tuần tài đi cho Phương Hồng mua nhiều chút ăn, lúc trở về, lại phát hiện thiếu gia nhà mình bình tĩnh đứng ở cửa, trong miệng mũi tràn ra máu tươi, chỉ đem hần thiếu chút nữa chưa cho hủ chết.

"Không... Không việc gì, té một cái." Phương Hồng cố gắng lắc đầu một cái, sau đó dùng tay áo đem mặt bên trên vết máu cho lau sạch. Bà nội, vừa mới chơi đùa quá lớn, thiếu chút nữa không có đem chính mình Thần Khu chấn động phải bể tan tành.

Nghề này Vân làm mặc dù uy năng rất mạnh, nhưng tiêu hao cũng quá kinh khủng, cứ như vậy một lát, 5000 hương hòa sẽ không. Còn có hần Thần Khu, cũng bị chấn động mạnh, thậm chí đánh lú đến nhục thân.

Vốn là món đồ này, thì không phải là hần cấp bậc này có thể chơi đùa. Một loại phụ trách Hành Vân Bố Vũ, nói thế nào cũng phải Công Tào thậm chí phán quan cấp bậc, hần một cái Tiểu Tiểu Nhật Du Thần, không có bị tại chỗ động chết, đã coi là tốt vận. Nếu như hần là Hành Vân Bố Vũ làm đồng thời sử dụng, bây giờ là thỏa thỏa Thần Từ Đạo Tiêu.

"Thiếu gia, ta đi với Triệu chương quý nói một tiếng, hôm nay sẽ không đi." A Quý sợ Phương Hồng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, liền muốn đỡ hần đi nghỉ ngơi, một hồi với cửa hàng gạo bên kia chào hỏi là được.

"Không việc gì, chút thương nhỏ này sợ cái gì." Phương Hồng khoát khoát tay, hần là thật không có chuyện gì, Thần Khu bị chấn động sau khi, đặt ở thịt Khiếu bên trong ăn cần săn sóc chính là, nhục thân chỉ là bị một chút ảnh hưởng đến. Chỉ cần ăn một chút gì, rất nhanh thì có thể tỉnh lại.

"Lão gia giao phó, hết thấy đều lấy thiếu gia người an toàn làm trọng, hôm nay nhất định không thể lại đi." A Quý lời nói này tương đối kiên quyết, hần là tới phụ trách bảo vệ Phương Hồng an toàn, những chuyện khác không có quan hệ gì với hần, dù là cửa hàng gạo cũng sập tiệm, cũng so ra kém Phương Hồng một đầu ngón tay.

"Được rồi được rồi, chỉ là hôm nay chuyện người không cần nói cho cha ta, nếu không ta sẽ đi ngay bây giờ cửa hàng gạo." Phương Hồng biết A Quý cũng là một chết đầu óc, nếu là thật với hần đỡ lấy đến, nói không chừng sẽ động dùng vũ lực đem mình cho nhốt ở nhà.

"Chuyện này..." Phương Hồng noi này hết thấy tin tức, A Quý đều phải đúng sự thật với lão gia báo cáo, đây là lão gia cho hắn xuống từ mệnh lệnh. Nhưng là, hết thấy lấy thiếu gia an nguy làm trọng,

Cũng là một cái từ mệnh lệnh. Bây giờ, hai cái này từ mệnh lệnh mâu thuẫn với, hắn không biết nên lựa chọn như thế nào.

"Người xem này làm đi, người nếu là nói cho cha ta biết, ta bây giờ liền đi." Tình huống mình chính mình rõ ràng, Phương Hồng vốn là không có chuyện gì, hắn không muốn để cho cha thay mình lo âu, sau đó còn vô cùng lo lắng chạy tới trong thành tới.

"Được rồi, kia thiếu gia hôm nay là không cho phép đi cửa hàng gạo." A Quý không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là thỏa hiệp. Nếu như thiếu gia không chịu nghỉ ngơi, giữ vững muốn đi ra ngoài, Thuyết Bất Đắc sẽ để cho thân thể trở nên hồng bết hơn.

"Hồng ca mà, ta đi cấp người mời một lang trung trở lại, người chờ đó." Một mực đứng ở một bên phương tuần tài, rốt cuộc tìm được nói chuyện cơ hội, mặt đầy nịnh cười nói.

"Không cần, người đi cửa hàng gạo đi, đi tìm Triệu chương quỹ, người trước ở dưới tay hắn làm việc vặt, nếu như biểu hiện tốt, nói không chừng thật có làm chương quỹ cơ hội." Phương Hồng không muốn nhìn thấy phương tuần tài ở trước mặt mình đi lang thang, www.uukanshu.net T người này là lý ba sách, giọng còn đặc biệt lớn, rất là đáng ghét. Hơn nữa, lão tiểu tử này mặc dù là không người nào Si một chút, nhưng trên tay vẫn còn có chút bản lĩnh thật sự, nếu là thật có thể leo lên, vậy hắn cũng sẽ không ngăn lấy.

"Để cho ta đi cửa hàng gạo?" Phương tuần tài cố gắng nuốt một chút nước miếng, sau đó có chút khản trương hề hề hỏi. Hắn nhìn ra được, Phương Hồng vẫn luôn rất bài xích hắn, không có đáp hắn về nhà đã coi như là chuyện tốt, thế nào hôm nay đối tính từ?

"Làm rất tốt." Phương Hồng thành khẩn nhìn hắn, chỉ cần người không ở trước mặt ta lặc lư, thế nào đều được.

"Được, ta đây phải đi, cảm ơn Hồng ca." Phương tuần tài cả người lập tức trở nên phấn khởi, hướng Phương Hồng vung tay lên, liền hướng đến ngoài cửa chạy đi. Giống như hắn loại này tự nhận có tài nhưng không gặp thời người, chỉ cần cho hắn một cái cơ hội, hắn sẽ xuất ra một trăm hai chục ngàn phút tinh lực tới.

"Chính là chỗ này, mẫu thân, đây chính là kia thằng nhóc con nhà." Ngay tại Phương Hồng cho là bên tai có thể thanh tĩnh thời điểm, bên ngoài bỗng nhiên vang lên tiếng hò hét, nghe động tĩnh, tựa hồ thanh thế còn không nhỏ.

"Hồng ca mà, nhanh lên một chút theo ta từ cửa sau đi, bên ngoài tới mười mấy người, kêu là muốn tìm người phiền toái đây." Mới vừa ra cửa phương tuần tài, lại vòng trở lại, trên mặt còn tát cả đều là mồ hôi lạnh, tựa hồ bị dọa sợ không nhẹ.

"Tìm ta phiền toái? Vậy khẳng định là tới hôm qua đám người kia." Dương Bình bình an ngày hôm qua nhắc nhở qua hắn, cái đó mục là sát người nhà không ít, rất có thể tới trả thù hắn, chẳng qua là không nghĩ tới, những người này tới sớm như vậy.

Bất quá, Phương Hồng cũng không phải sợ phiền phức người, so với người nhiều? Ta lập tức có thể cho người kéo mấy chục tiểu nhị tới. Lại nói, hắn bây giờ Thần Khu có thể lần nữa xuất khiếu, lòng tin càng là tăng nhiều, làm sao biết sợ cái này.

"Đừng có gấp, A Quý, một mình người có thể không có thể đánh được mười mấy người?" Phương Hồng quay đầu, mặt đầy mong đợi nhìn A Quý.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Đến cửa

"Nếu như có thể giết người, ta có thể đem bọn họ cũng giết." A Quý suy tư một chút, cố gắng hết sức khẳng định trả lời. Hắn lời này ngược lại không phải là đang khoát lác, hắn học tập vốn chính là Sát Nhân Thuật, xuất thủ sẽ không lưu tình, đừng nói mười mấy người bình thường, dù là mười mấy quân hán, hắn cũng không sợ.

Bất quá, nếu là chỉ là bắt lời nói, hắn không có nắm chắc. Hắn này chuyên nghiệp bắt đối khẩu a, vạn nhất này không thu tay lại được, chuyện kia coi như làm lớn chuyện.

"Ho khan khục... Coi là, ta lại nghĩ một chút biện pháp đi." Phương Hồng bị ghen có chút không nói ra lời, người nếu là dám giết người, ta phải lập tức với người đồng thời trốn chết đi.

Mà phương tuần tài chính là mặt đầy mộng ép nhìn Phương Hồng hai người, này đến lúc nào rồi, các người còn có công phu ở nơi này khoát lác? Đuổi

mau đào mạng quan trọng hơn a, người ta cũng vây quanh cửa, chuyện gì các loại (chờ) trốn qua một kiếp này lại nói có tốt hay không?

"Tuần tài chú? Người võ nghệ như thế nào đây?" Hân càng nóng nảy, Phương Hồng thì càng phong khinh vân đạm, ngược lại quan sát hân một chút, mở miệng hỏi thăm nói.

Phương tuần tài mặt lập tức liền suy sụp, Lão Tử biết cái gì võ nghệ? Chính là chỗ này chạy thoát thân bản lĩnh cũng không tệ lắm, các người nếu là không chạy mau, ta đây có thể chạy a.

"Ta liền quyết định như vậy, tuần tài chú, người tới bảo vệ chúng ta, người nếu là biểu hiện tốt, ta liền cho người làm chương quỹ, nhà ta trong thành nhưng là có mười mấy cửa hàng, nghe nói có một vị tuổi tác cũng đến, nên chuyển chuyển vị trí." Phương Hồng cười híp mắt nhìn phương tuần tài, tựa hồ làm ra một cái quyết định trọng đại.

"Hồng ca... Phương thiếu gia, ngài khác (dừng) nói đùa ta, chạy mau đi, những người đó đáng đáp hung thần ác sát, chúng ta rất có thể sẽ bị đánh chết." Phương tuần tài sắp khóc, cũng lúc này, cũng dừng tán gẫu được rồi, người đừng nói cho ta chương quỹ vị trí, người chính là cho ta quan huyện vị trí, cũng có mệnh mới được a.

"Liền quyết định như vậy, ta đi mở cửa, sợ cái gì? Chúng ta đi ra khỏi nhà, đại biểu chính là gió xoáy nước Thôn mặt mũi, người có thể để cho người đâm chúng ta gió xoáy nước thôn nhân cột xương sống sao?" Phương Hồng một cái từ trên ghế nhảy cồm lên, nghĩa chính ngôn từ nói.

Phương tuần tài đau khổ cái mặt, ta tình nguyện cột xương sống bị người đâm đoạn, cũng không muốn bị người cắt đứt nha. Đồng thời, hân con người nhìn trái phải, rốt cuộc có chạy hay không? Nếu như không chạy, vậy thì chờ bị đánh gần chết đi. Có thể chạy lời nói, hân với Phương Hồng vừa mới hòa hoãn quan hệ vậy thì hoàn toàn tan vỡ, tiểu tử này cha cũng sẽ không bỏ qua chính mình đi.

"Các người đang làm gì? Có chuyện gì hướng về phía ta?" Phương Hồng đang định kéo cửa ra soan, lại nghe được cách vách truyền tới một đạo mềm mại nhu bên trong mang theo một tia quật cường thanh âm, mềm nhũn, cũng rất có sức mạnh.

"Ha, Hoàng vương Thị, người ngược lại bao che lên tiểu tử này tới. Tốc độ rất nhanh a, ta kia em trai vừa mới chết, người liền với nam nhân khác cấu kết đứng lên." Thanh âm kia vừa dứt, liền vang lên một cái khác tràn đầy hài hước thanh âm, bốn phía còn không ngừng truyền tới tiếng cười vang.

Phương Hồng nghe lời này một cái, bắt then cửa tay chính là cứng đờ. Hân không nghĩ tới, cách vách Hoàng vương Thị sẽ vì hân ra mặt, điều này can cực lớn dừng khí.

Nếu như nàng nam nhân không có chết, nhiều nhất làm cho người ta lưu một cái cay cú hình tượng. Nhưng bây giờ, nàng là một sống một mình quả phụ, sau này lưu ngôn phi ngữ liền đủ để chết người.

"Các người cũng là người xấu!" Ở đó nhiều chút đồ trong lúc cười, một cái nhõng nhẽo đồng thanh cũng vang lên. Phương Hồng thậm chí có thể tưởng tượng, Niếp Niếp lúc này khẳng định ở biết trừ chủy.

"Hoàng vương Thị, chúng ta sổ sách một hồi tính lại, tiểu tử này miệng không phải là thật hôi sao? Ta hiện ngay cũng muốn để cho hân ném thử một chút phân người mùi vị." Một người cầm đầu ngưng cười âm thanh, hướng về phía Hoàng vương Thị trừng liếc mắt, khoe miệng lộ ra một tia ác độc.

Hân hôm nay tới, một mặt là cho hân vợ báo thù, hân nghe nói tới hôm qua sự tình, thiếu chút nữa không đem phổi cho tức điên, tiểu tử kia đem mình vớ ý lại làm Diêu tỷ (kỷ viện), đây là một nam nhân đều được à không. Mặt khác, hân là như vậy ôm giết gà dọa khỉ ý tưởng. Hoàng vương Thị là một phụ nữ, hân liền là muốn cướp đoạt cái nhà này, cũng không thể động thủ a, đây nếu là truyền đi, danh tiếng đó liền hôi. Hân chính là định thật tốt dạy dỗ một chút tiểu tử này,

Dọa một cái Hoàng vương Thị, để cho nàng biết rõ mình thủ đoạn. Tốt nhất là biết khó mà lui, đem viện tử này cho nhường lại.

Hân đều hỏi thăm được, tiểu tử này chẳng qua chỉ là Hương người kế tiếp thổ tài chủ mà thôi, với trong thành quyền quý không có gì dính dấp, vậy hân cứ yên tâm. Chính mình nhưng là với nhanh rõ rệt đầu Triệu Thành cùng uống qua rượu, mặc dù không tính là bao sâu giao tình, có thể cũng coi là đáp lời, đánh người loại chuyện nhỏ này một đôi lời là có thể giải quyết.

"Két." Hân đang định kêu người tới đập cửa, nhưng là môn lại mình mở, một cái thân thể có chút gầy gò thiếu niên, từ trong đó đi ra. Mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng lại tự có một cỗ trầm ổn khí độ, cửa mặc dù vây quanh mười mấy người, lại một chút không có mất bình tĩnh bộ dáng.

"Nhé, này sao lại thế này à? Ngày hôm qua vừa mới đi một con chó mẹ, tại sao lại tới một bang Công Cầu?" Phương Hồng không mở miệng cũng còn khá, vừa mở miệng liền không lưu tình, đem người vào chỗ chết đắc tội. Hân không được ở trên mặt dán mấy chữ —— mau tới đánh ta. www.uukanshu.net

"Người một cái thằng nhóc con, người nói người nào?" Người cầm đầu, là một người cao bảy thước, mặt đỏ phỉm từ một người hán tử, nếu là người mặc giáp trụ, trong tay cầm binh khí, hiển nhiên một thành viên chiến trường mãnh tướng. Dĩ nhiên, hân bây giờ đáng về liền chế giễu rất nhiều, người mặc áo vải thường, cái mũ bất chính, cầm trong tay một cây côn gỗ, cùng một địa vị tự đắc.

"Ai tiếp lời nói ả?" Phương Hồng con mắt bay vùn vụt, trên mặt cố gắng hết sức khinh thường. Lớn như vậy một hán tử, làm chút chuyện gì không được, chỉ biết khi dễ người nhà cô nhi quả nẫu, nói ra cũng nạt mặt.

"Mẹ, cho ta chơi chết hân, ta muốn đem miệng hân cho đánh nát." Hân từ kia đem cây gậy hung hăng hướng trên mặt đất đập một cái, nổi giận dùng dùng nói. Hân biết rõ mình ăn nói vụng về, với tiểu tử này mắng nhau đó chính là tự mình chuốc lấy cực khổ.

"Được rồi." Phía sau hán mười mấy hán tử hướng phía trước bước ra một bước, từng cái mặt nhọn dữ tợn, nhìn đảo là khí thể phi phạm.

"Tuần tài chú, dựa vào người, đánh cho ta chết bọn họ." Phương Hồng hướng về sau thối lui ra một bước, hướng về phía phương tuần tài vung tay lên. Nghe lời này, phương tuần tài thiếu chút nữa không có cho quỹ sụp xuống đất, nha thật đúng là để cho ta lên a..., đây không phải là để cho ta đi chịu chết sao.

"Ha ha ha, cứ như vậy cái lão già kia? Ta một người là có thể đánh chết hán." Trước mặt mọi người thấy phương tuần tài, nhất thời bộc phát ra một trận cười âm lên.

Phương tuần tài đáng đáp khô khốc gầy teo, trên người không có mấy lượng thịt, tóc cũng có vài phần hoa râu, một trận gió tới là có thể thổi ngã, còn muốn đánh chết nhóm người mình? Đây là đang nói đùa sao?

Mà một bên A Quý cũng có nhiều chút không nói gì, phương tuần tài trên người tinh khí thần uể oải, huyết khí thiếu hụt, bước chân phù phiếm, đừng bảo là đánh bại mười mấy người này, luôn chỉ có một mình hán đều không đánh lại a, thiếu gia này bán rớt cuộc là thuốc gì a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Cao thủ tuyệt thế

"Các vị..." Phương tuần tài chỉ cảm thấy suy nghĩ không dừng được choáng váng, hán mặc dù thường xuyên trà trộn bên ngoài, nhưng một hướng tả hữu phòng nguyên, nơi nào gặp được bức này chiến trận. Hán cố gắng nuốt một chút nước miếng, muốn giải thích một chút.

Nhưng là, này đám hung thần ác sát Đại Hán nơi nào sẽ cho hán thời gian, vung tay lên, một đám người chen nhau lên. Cầm đầu chính là cái đó tím thang mặt hán tử, trong tay hán cầm to cỡ miệng chén còn gỗ, hướng phương tuần tài đập lên người đi xuống.

Hán chỉ dùng năm phần khí lực, chuẩn bị cho người một bài học liền xong. Nếu là thật đánh chết người, hán cũng đòi không được, loại này đối với chính mình không chỗ tốt sự tình, hán cũng sẽ không làm.

"Hô." Cảm thụ trước người gấp khiêu phong âm thanh, phương tuần tài chỉ cảm thấy suy nghĩ đánh cho một tiếng, trống rỗng, thân thể cứng ngắc với thi thể một dạng nghĩ (muốn) động cũng không động được.

Mà bốn phía cũng là vang lên nhiều tiếng hô kinh ngạc, người này đáng đáp như vậy gầy đét, một cơn này từ đi xuống, sợ là nửa cái mạng đều không đi. Còn có A Quý, chính là quả đấm căng thẳng, thân thể căng thẳng, phương tuần tài mặc dù không cần thể diện một chút, nhưng mọi người nói thể nào cũng là một nhóm, cũng không thể thấy chết mà không cứu sao.

Mà đang khi hán vừa mới thời điểm phải ra tay, nhưng lại một cái ngừng.

"Bang." Kia cây còn gỗ, dừng lại ở phương tuần tài nảo trước cửa chừng một thước, liền lại cũng đập không đi xuống. Bởi vì một cái giống như như móng gà gầy đét bàn tay, chính một tay nắm giữ ở còn gỗ một đầu. Cả cây còn gỗ, phảng phất hạn ở một dạng không có chút nào giao động.

"A... Sao lại thế..." A Quý đồng tử co rút lại, ánh mắt chết nhìn chòng chọc cái kia vững như bàn thạch bàn tay, trong lòng cuồn cuộn. Mà cái tay kia chủ nhân, lúc này chính hơi híp mắt lại, thân thể còng lưng, không rung bất động, không có chút nào yên hòa khí.

"Cao thủ, đây là một cái cao thủ!" Luyện võ nhiều năm như vậy, hán là lần đầu tiên thấy như vậy ổn tay, ngay cả bắp thịt cũng không có chút nào lay động, chuyện này với hán mà nói, nhất định chính là không tưởng tượng nổi. Bởi vì thân thể rung rung, là người bán năng, nhất là người tuổi tác trở nên lớn sau khi, thân thể rung rung sẽ trở nên càng không thể khống chế.

Nhưng là, hán không nghĩ ra là, tại sao trên người người này huyết khí như vậy mỏng manh, người luyện võ không có cường đại dư thừa huyết khí, thì như thế nào đạt được lực lượng cường đại.

"Mẹ, tà môn." Cầm đầu hán tử thấy lần này cảnh tượng, trong đầu không khỏi suy nhược, nhưng là, vì chứng minh chính mình không có nhút nhát, lập tức bay lên một cước, hướng phương tuần tài ngực đá tới.

"Rắc rắc." Phương tuần tài tốc độ nhanh hơn, hai tay đột nhiên bóp một cái, phảng phất Ứng Trảo một dạng trong nháy mắt cầm trong tay khối kia còn gỗ cho bóp vỡ, đồng thời một tay như điện, hướng hán tử kia trên chân bắt đi.

"Phanh." Hấn ra sau tới trước, tay trái trực tiếp bắt hấn từ kia chân. Mà người hấn từ kia, chỉ cảm giác mình phảng phất đá tại một cái trên miếng sắt, ngón chân cũng sắp muốn gãy rách.

"Đánh, đánh cho ta chết hấn!" Cầm đầu hấn từ biết rõ mình đụng phải ngạnh tra tử, nhưng cũng không cam chịu tâm cứ như vậy nhận thua. Ngược lại đối phương chỉ có một người, chẳng lẽ còn có thể đánh được chúng ta nhiều người như vậy không được.

Tại hấn một tiếng hò hét sau khi, còn lại mười mấy người rồi rít xông lên phía trước, trong tay đủ loại gậy gộc rồi rít hướng phương tuần tãi trên người chăm sóc.

"Không được!" A Quý thâm kêu một tiếng, đối mặt như vậy cảnh tượng, hấn cũng chỉ có thể bằng vào bèn nhảy thân thủ né tránh, dù sao cũng là huyết nhục chi khu, nếu như bị một hồi loạn côn đánh trúng, thân thể khẳng định cũng phải bị tổn hại.

"Đoàng đoàng đoàng." Liên tiếp cây gậy nện ở phương tuần tãi trên người, phát ra liên tiếp để cho người đau răng trầm muộn tiếng vang. Nhưng là, phương tuần tãi giống như chưa tỉnh, trực tiếp đưa tay hất một cái, đem hấn từ kia cho ban cái té ngã.

Sau đó hướng phía trước bước ra một bước, phảng phất một mực sút chuồng mãnh hổ, hai quả đấm bay loạn, nhìn như không có chương pháp, nhưng là tốc độ cực nhanh, lực lượng vô cùng lớn, chỉ cần là bị đụng vào, trên căn bản cũng hết thăm một tiếng.

"Hoành Luyện Công Phu? Chẳng lẽ là Thiết Bó Sam?" A Quý tay lòng có chút xuất mồ hôi, hấn từng nghe nói, thế gian này có dị nhân, một thân công phu khổ luyện, nhục thân vững chắc bền chắc, giống như truyền một thân bằng sắt áo quần, đao kiếm khó làm thương tổn, nguyên lai cho là đồn bậy bạ,

Xem ra là chính mình éch ngồi đáy giếng.

Ngay tại hấn ngẩn ra công phu, phương tuần tãi bên này chiến đấu đã sắp muốn kết thúc. Mười mấy Đại Hấn nằm đầy đất, mà phương tuần tãi đứng lặng ở chính giữa, vẫn hơi híp mắt lại, mặt không đỏ, hơi thở không gấp, một bộ khí định thần nhàn cao thủ bộ dáng.

"Chạy mau a." Đám người này thiếu chút nữa chưa cho hù dọa đi tiểu, đây là người mà, một người đánh mười mấy, nếu như là một người cao tám thước, cao lớn vạm vỡ trắng hấn đem bọn họ cho đánh ngã, vậy bọn họ còn có thể tiếp nhận. Nhưng bây giờ xuất thủ là một cái như vậy người trung niên gầy nhom, đối với bọn họ đánh vào cũng quá cường.

Phương tuần tãi hai tay sau thua, đi vào sân nhỏ phòng chứa củi bên trong, còn nghĩ môn cho giam lại. Tại hấn vào cửa kia một thoáng vậy, thân thể mềm nhũn, mới ngã xuống đất.

"A Quý, quan môn." Ở phương tuần tãi ngã xuống đất kia một thoáng vậy, Phương Hồng bỗng nhiên mở miệng, sải bước đi vào sân, mà A Quý theo sát phía sau, tướng môn cho giam lại. [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) T

Hấn lặng lẽ liếc mắt nhìn phòng chứa củi phương hướng, trong lòng lẫn nhiên, đây mới thực sự là cao thủ, nếu là có thể được (phải) kỳ hướng dẫn mấy chiêu, sợ là suốt đời cũng hưởng thụ vô tận.

"Ai yêu, một chết ta." Phương Hồng hướng trên ghế ngồi nằm một cái, suy nghĩ vẫn có chút mê muội. Vừa mới phương tuần tãi nói đến đánh nhau như vậy thần dũng, đương nhiên là hấn sử dụng phụ thân thuật thao túng, mặc dù chỉ kéo dài một thời gian uống cạn chun trà, nhưng vẫn là thật mệt mỏi. Bây giờ không phải là tại hấn đất quán hạt, dù là Thần Khu có thể xuất khiếu, tiêu hao cũng so với ở nhà lớn hơn.

Bất quá, cũng thật may phương tuần tãi ở bên cạnh hấn, hấn có thể thành công phụ thân. Dù sao, lão tiểu tử này ngày ngày kêu phải báo tường thụ, nội tâm vẫn tin tưởng Thổ Địa Thần tồn tại, miễn cưỡng cũng coi là Phương Hồng Tín Đồ, cái này làm cho hấn hao phí tinh lực nhỏ rất nhiều. Hơn nữa, phương tuần tãi thân thể tương đối kém, huyết khí chưa đủ, phụ thân trở lực tương đối nhỏ, nếu như đối lại là A Quý, Phương Hồng sợ là còn không có phụ thân, sẽ bị kia một thân huyết khí cùng sát khí cho đá thương.

"Thật là tiện nghi cái đó lão tiểu tử, ta nhưng là hoa hai mươi đạo hương hỏa, đủ để cho thân thể người lấy được tu bổ, còn có thể nhờ vào đó lấy được một ít tăng cường." Phương Hồng cho mình đào một tách trà lớn, ừng ực ừng ực uống một hớp lớn.

Hấn vừa mới điều khiển phương tuần tãi thân thể, ai không ít cây gậy, có lẽ phương tuần tãi ở khi tỉnh dậy, trên người sẽ có nhiều chỗ đau đớn, nhưng lưu lại ở trong cơ thể hương hỏa, sẽ dần dần hóa thành huyết khí tinh khí, từ từ bồi bổ thân thể. Chung quy mà nói, hay lại là lợi nhiều hơn hại.

Ở phụ thân thời điểm, Phương Hồng nhưng là điều tra qua, phương tuần tãi bởi vì hàng năm ở bên ngoài bốn ba mệt nhọc, trong cơ thể đã sớm là ám tật vô số, nếu như dựa theo bình thường phát triển, có thể sống đến năm mươi tuổi đó chính là ông trời phù hộ. Có thể trải qua hương hỏa như vậy một tu bổ, chỉ cần hấn không tìm đường chết, ít nhất có thể kéo dài cái mười năm tuổi thọ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Cao thủ kỳ quái thích

Qua sắp tới nửa giờ, phương tuần mới rốt cục ung dung tỉnh lại. Ω tiểu Δ nói này vừa tỉnh lại, liền cảm giác cả người trên dưới không chỗ không đau, phảng phất này xương cũng sắp muốn tán giá. Nhưng là, có một chút phi thường quái dị là, hắn cảm giác mình bên trong thân thể thật giống như hàm chứa vô cùng lực lượng, cái loại này dư thừa cảm giác, để cho hắn nhớ tới chính mình lúc còn trẻ. Khi đó hỏa khí tráng, dù là bị chút thương cũng không ở ư.

"Nhìn tới vẫn là không có thoát khỏi một trận đánh đập, ta đã sớm nói, mọi người nhanh lên một chút chạy a, cậ anh hùng có ý tứ sao?" Phương tuần tài vừa trách móc đến, một bên từ dưới đất bò dậy,

Hắn không nhớ ra được vừa mới chuyện đã xảy ra, cũng không biết mình là thế nào xuất hiện trong phòng, nhưng những thứ này cũng không trọng yếu, trọng yếu là, hắn được (phải) đi xem một chút Phương Hồng thế nào. Vạn nhất Phương đại thiếu gia bị thương tổn, vậy hắn ở liền vĩnh viễn đừng nghĩ ngồi phương Đại Nguyên con đường này.

Hắn mở ra cửa phòng cũi, chính híp mắt thích ứng bên ngoài ánh mặt trời đầu rồi, lại bị trong sân tư thế cho dọa cho giật mình. Ở không to nhỏ bên trong viện, đứng mấy chục cầm trong tay gậy gộc trắng hán.

Phương tuần tài phản ứng đầu tiên chính là cầu xin tha thứ, hắn còn tưởng rằng là lúc trước đám người kia đây. Có thể nhìn kỹ một chút không phải là, những người này đều mặc tiểu nhị quần áo, là lại là cửa hàng gạo Triệu chương quỹ.

"Phương tiên sinh, ngài ra ngoài rồi." Hắn đang muốn với Triệu chương quỹ chào hỏi, nhưng Triệu chương quỹ lại một cái đi lên trước, hướng hắn chấp tay một cái, trên mặt còn tràn đầy vẻ cảm kích.

"Đừng vậy, ta... Ta đi ra." Phương tuần mới có hơi thụ sủng nhược kinh, hắn hôm qua ở cửa hàng gạo thời điểm, Triệu chương quỹ mặc dù không có cho hắn khiến cho sắc mặt, nhưng là trên căn bản không nhìn hắn, thế nào hôm nay lập tức thì trở nên cái thái độ, để cho hắn không biết làm thế nào.

"Cảm tạ Phương tiên sinh cứu thiếu gia, nếu không phải tiên sinh xuất thủ, thiếu gia hôm nay liền nguy hiểm." A Quý đem hôm nay sự tình cho Triệu chương quỹ nói, Triệu chương quỹ đầu tiên là không tin, một cái gậy không sót mấy người trung niên treo lên đánh mười mấy trượng hán, này làm sao nghe được đều giống như đang khoác lác a. Có thể A Quý là không biết nói láo, hắn lại từ lảng giềng kia đắc được đến xác nhận, lúc này mới biết, nguyên lai cái đó giống như kẹo da trâu như thế phương tuần tài, là một thâm tàng bất lộ cao thủ

"Cứu thiếu gia?" Phương tuần tài trong đầu trống rỗng, cái gì cũng không nhớ nổi, chính mình lúc nào cứu Phương Hồng? Nhưng là, hắn lại không phải người ngu, người ta cũng đem công lao hướng trong lòng ngực của hắn nhét, hắn cũng không thể còn lui về đi.

"Ha ha, hắn... Hắn..." Phương tuần tài cười ha ha, đem công lao này cho lằm hạp đến, mà tâm lý chính là tính toán, một hồi tìm người hỏi thăm một chút, rốt cuộc sinh chuyện gì. Ta không phải là bị đánh bất tỉnh mê sao? Kia là thế nào cứu người?

"Phương tiên sinh, chuyện này một điểm nhỏ tiểu kính ý, mong rằng không nên từ chối." Triệu chương quỹ vung tay lên, vừa bên trên một cái tiểu nhị liền lấy tới một cái khay, phía trên che một lớp đỏ vải.

Tám vải đỏ vạch trần, nhưng là năm cái một kích cỡ tương đương đỉnh bạc tử,

Nhìn bộ dáng, cộng lại ước chừng là năm mươi lượng bên cạnh (trái phải).

"Ừng ực... Này như thế nào có ý..." Thấy này năm cái đỉnh bạc tử, phương tuần tài con mắt cũng sắp thẳng, ai ya, năm mươi lượng bạc, đó chính là năm mươi xâu tiền a, ở trong thôn có thể mua không ít ruộng tốt.

Hắn mặc dù trong miệng vừa nói ngưng ngưng, nhưng dưới tay nhưng là không chậm, vội vàng đem những thứ này đỉnh bạc tử cho nhận được trong tay áo. Mà thấy hắn đem tiền nhận lấy đến, Triệu chương quỹ trên mặt cũng ra vẻ tươi cười.

Hắn thật đúng là sợ vị cao thủ này tính tình cổ quái, không chịu thu tiền, đến lúc đó liền là muốn với kỳ giữ gìn mối quan hệ đều khó khăn. Chỉ cần thu tiền, vậy thì dễ lắm, trên thế giới này, chỉ cần là tiền có thể làm tốt sự tình, kia không coi là chuyện này.

"chờ một chút." Ngay tại phương tuần tài mừng thầm, suy nghĩ như thế nào hoa này năm mươi lượng bạc thời điểm, bỗng nhiên giữa, Phương Hồng từ trong phòng đi ra, một cái từ hắn trong tay áo đem tiền cho móc ra.

"Hồng ca mà, chuyện này..." Phương tuần tài mặt lập tức trở nên hết sức khó coi, không mang theo như vậy đi, thế nào tiền này làm cho người ta, còn hưng thịnh lấy về.

"Đây một là cho ngươi, này bốn cái là nộp lên, ngươi có ý kiến gì sao? Có muốn làm chương quỹ?" Phương Hồng thu bốn cái đỉnh bạc tử đứng lên, chỉ chừa một cái cho hắn. Bà nội, này một cái đỉnh bạc tử hay lại là xem ở ngươi bị đánh một trận phân thượng mới cho ngươi, còn thật sự coi chính mình dài bản lĩnh?

"Thiếu gia..." Triệu chương quỹ nhìn một cái Phương Hồng cử động như vậy, trong đầu không khỏi lộ bộ một tiếng. Vị này chính là cao thủ chân chính a, nếu là chọc giận, vậy coi như không tốt thu trang. Này đang định khuyên, nhưng trong mắt của hắn vị cao thủ này, lại biến thành một bộ tiêu chuẩn chân chó bộ dáng, mặt đầy ườn cười nhìn đến thiếu gia nhà mình.

"Dĩ nhiên không có ý kiến, nộp lên cho Hồng ca mà ngài là phải làm." Phương tuần tài rất không có cốt khí kinh sợ, đùa, năm mươi lượng bạc tính là gì, chỉ cần có thể lên làm chương quỹ, tùy tiện vớt chút dầu nước, liền không chỉ số này.

"Vậy thì tốt." Phương Hồng ước lượng lấy trong tay đỉnh bạc tử, tâm lý cũng sắp muốn cười mở. Đời này không có sờ qua nhiều tiền như vậy, thật là thoải mái a.

Thấy cái này có chút quỹ dị một màn, Triệu chương quỹ há miệng một cái, lại không có nói nữa ra tới một chữ. Có lẽ... Đây chính là người ta cao thủ đặc thù yêu thích đi. Bất quá, này yêu thích còn thật là kỳ quái, lại là muốn làm chương quỹ.

"Đoàng đoàng đoàng." Hai người đang nói lời nói, sân nhỏ tiếng động ở cửa. Một cái tiểu nhị mau tới trước tướng môn soạn mở ra, nhưng là một người mặc Thanh Y, đầu đội ô mũ, ngũ đoán thân tài một cái nha dịch.

Này nhân sinh quả thực buồn cười, tròn trịa đầu, tròn trịa thân thể, giống như là một cái đồng qua phía trên thả cái đại bột nhào. Nhưng là, thấy người này, Phương Hồng lại không cười nổi. Bởi vì, hần nhìn người nọ trên đỉnh đầu có một đồng hồng đồng đồng khí vận, giống như ngọn lửa một loại thiêu đốt.

Này tia (to) màu đỏ cực nhỏ, nhưng lại cực kỳ chói mắt, xuất hiện tình huống như vậy, chỉ có thể nói rõ một chuyện, người này có lẽ địa vị ở dài Ninh Huyền không cao lắm, nhưng quyền bính rất nặng. Nhìn lại kỳ người mặc tạo lệ quần áo, www.uukanshu.net T nhất định là nha dịch lớp mẫu giáo đầu.

Tạo một phần của tiện Tịch, dựa theo lẽ thường, khí vận nhất định ngay cả người bình thường cũng không bằng. Nhưng tình huống thực tế lại không phải như vậy, ở dân chúng tâm thường trong mắt, tạo lệ cũng coi là quan, thuộc về không thể đắc tội cái loại này, cái này cũng đạo đưa bọn họ quyền lực không nhỏ, cái này số mệnh Tự Nhiên cũng thịnh vượng. Bất quá, những người này mạng lại như cũ là trắng tuyến về, còn thuộc về mệnh không danh hiệu vị phạm vi.

Này cũng là bọn hần tại sao không phải Khoa Thi nguyên nhân, được hưởng quyền bính, cũng không tôn vinh.

"Nguyên lai là Triệu lớp trưởng." Triệu chương quỹ nhận biết người này, cái này nhìn như buồn cười nha dịch, là nhanh rõ rệt đầu, tên gọi Triệu Thành. Nha dịch chia làm lớp ba, theo thứ tự là tạo, trắng, nhanh lớp ba, trong đó, nhanh ban phụ trách tập nã đuổi bắt chỉ trách, quyền lực lớn nhất, cho nên, Triệu Thành cũng là dài Ninh Huyền toàn bộ nha dịch đầu lĩnh.

Chính là không biết người này tới đây chuyện gì? Chẳng lẽ là bởi vì vừa mới đánh nhau sự tình? Còn là nói nhóm người kia cùng Triệu Thành có dính dấp? Triệu chương quỹ trên mặt bất động thanh sắc, nhưng trong lòng lại ý nghĩ ngàn vạn.

Nếu như là phổ thông dùng binh khí đánh nhau, chỉ cần không người chết, quan phủ cũng lười quản bức này chó da sụp đổ sự tình. Nhưng bây giờ Triệu Thành đến cửa, kia ân hãm tin tức cũng quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Lớn lên

"Triệu chương quỹ. (" Triệu Thành hướng Triệu chương quỹ gật đầu một cái, sau đó liền đưa mắt chuyển qua Phương Hồng trên người, quan sát tỉ mỉ một phen." Triệu Ban Đầu tới vừa vặn, chúng ta đang muốn đi huyện nha báo quan, hôm nay mười mấy địa bị muốn tập kích thiếu gia nhà ta, nếu không phải thiếu gia cát nhân thiên tướng, hôm nay sợ là được (phải) bị trọng thương." Triệu chương quỹ không nờ ra trước mắt người này ý đồ, liền chủ động mở miệng thử thăm dò nói.

"Hôm nay trở nên người kêu phùng chí lớn, người này đã từng cùng ta từng uống rượu, cũng có chút giao tình." Triệu Thành nhẹ nhàng cười một tiếng, không chút nào che giấu ý tứ.

"Triệu Ban Đầu là đưa cho bọn hần ra mặt?" Triệu chương quỹ ánh mắt đông lại một cái, nếu như nhanh rõ rệt đầu muốn gây khó khăn bọn họ, chỉ cần tùy tiện cho bọn họ gài tang vật một cái tội danh, vậy bọn họ thì phải ngoan ngoãn đi ngồi xổm đại ngục. Đám này người trong quan phủ nếu là đùa bỡn lên hoành đến, người căn (cái) vốn không có bất kỳ biện pháp nào, trừ phi người cấp trên có người.

"Là thì như thế nào? Không phải là thì như thế nào?" Triệu Thành trên mặt nụ cười càng Xán Lạn, hai con mắt cũng sắp muốn híp lại thành một đường tia, nhưng lại làm cho người ta một loại càng cảm giác nguy hiểm.

"Không thể nào, Dân không đấu với quan." Triệu chương quỹ tựa hồ có hơi bất đắc dĩ, thiếu thiếu mi mao, mở miệng nói.

"Ha ha ha, giỏi một cái Dân không đấu với quan." Triệu Thành cười lớn, khoát khoát tay, xoay người, sải bước hướng môn đi ra ngoài, "Ta lần này đến, là viếng thăm Dương đại ca, chẳng qua là thuận đường xem các ngươi một chút, sau này nếu là có phiền toái, tới tìm ta liền vâng."

"Triệu chương quỹ, hẳn đây là ý gì?" Phương Hồng có chút cảnh giác, người này khí vận đã ngưng tụ thành màu đỏ, mặc dù mạng vẫn là một mảnh trắng tuyền, nhưng mình thần thông, đáp lời tổn thương có hạn, để cho lòng người không có chắc.

"Không việc gì, Triệu Ban Đầu đối với chúng ta không có ác ý." Triệu chương quỹ nhìn Triệu Thành rồi đi bóng lưng, lại có chút thư một hơi thở. Xem ra Triệu Thành gần đây lẫn lộn không thể nào như ý, bây giờ là tới lấy lòng.

Triệu Thành trước kia là đi theo chu Chủ Bộ lẫn lộn, bất quá, trước đó vài ngày, chu Chủ Bộ bị phân phối, ở dài Ninh Huyền thăm căn cứ để thế lực, một buổi sáng hóa thành hư không. Mà Triệu Thành không có chu Chủ Bộ cây to này, thời gian qua cũng không vừa ý.

Trên người hắn dán lên quá nặng chu Chủ Bộ đóng dấu, này mới nhậm chức Chủ Bộ làm sao không đối với hắn có lòng kiêng kỵ? Mà còn lại mấy cái lớp trưởng, đối với hắn cũng vị trí cực kỳ mơ ước.

Triệu Thành rất tự biết mình, lấy thân phận của mình, có thể lẫn lộn đến lớp trưởng, cũng đã là cực hạn, trừ phi là có thể đi vỡ quan hệ thống, mới có cơ hội tiến hơn một bước. Bất quá, muốn làm vỡ quan, không người nâng đỡ cũng không thành, hẳn đối với (đúng) ở phương diện này trên căn bản không ôm hy vọng. Hắn bây giờ chỉ cầu có thể ôm lấy bây giờ vị trí.

Mà hắn muốn giữ được vị trí, kia cơ hội duy nhất chính là cùng mới nhậm chức Chủ Bộ đi chung đường. Mới nhậm chức Chủ Bộ từ giang, trước kia là Điền Lại, mặc dù cũng là sáu phòng chỉ, nhưng là quyền lực rất nhỏ, Triệu Thành cũng không đem coi ra gì. Bây giờ đối phương một buổi sáng được thế, người ta cũng không muốn phản ứng đến hắn.

Nhìn tình thế càng ngày càng nguy cấp,

Triệu Thành chỉ đành phải là đường cong cứu quốc. Dự định thông qua phương Đại Nguyên con đường này, ngồi từ giang quan hệ. Hắn tin tức nhưng là rất bén nhạy, chu Chủ Bộ ngã đài, từ giang lên chức, này phía sau đều có phương Đại Nguyên bóng dáng.

Triệu chương quỹ cũng là nhìn ra một điểm này, nếu như hắn đoán không nói vậy, nhóm người kia phòng chừng sau này lại cũng sẽ không xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Triệu Thành cố ý nói nhóm người kia với hắn quan hệ còn có thể, là vì cho phía sau sự tình làm cửa hàng, tỏ rõ chính mình lấy lòng quyết tâm lớn.

"Không hiểu." Phương Hồng không hiểu trong đó cong cong thẳng thẳng, hắn cũng không muốn biết, trên cái thế giới này, lòng người là khó khăn nhất trắc đo vật. Triệu chương quỹ thất thanh cả cười, một ngày nào đó, thiếu gia sẽ biết.

...

Nhóm người kia đang bị dạy dỗ một trận sau khi, liền cũng không có xuất hiện nữa, toàn bộ dài Ninh Huyền cũng không có truyền tới liên quan tới những người đó tin tức. Chẳng qua là mơ hồ có tin đồn nói, bọn họ thật giống như chuyển nhà, cụ thể đi đâu, không người biết.

Thời gian tiến vào tháng mười một, khí trời càng lạnh lùng nghiêm nghị hơn hại. Ra ngoài nếu là không xuyên một tầng thật dày, sợ là có thể trực tiếp chết rét ở bên ngoài.

Nhưng là, từng tia không thể nào an phận bầu không khí, bao phủ hơn nửa Giang Tây địa giới. Còn là trước kia cái đó nạn hạn hán, kéo đến bây giờ, không ít người nhà lương thực đã hầu như không còn. Đối khổ lạnh lẽo, không chỉ có gặp người chết, cũng sẽ cho người đánh mất lý trí, không ít địa phương, đã sinh động loạn.

Nhưng là, triều đình cùng Lưu sáu Lưu Thất Đảng người chiến đấu vẫn còn đang kéo dài, cấp trên cứu giúp không xuống được, bên dưới trăm họ chỉ đành phải khô cạn chờ.

"Triệu chương quỹ, cửa hàng gạo còn có bao nhiêu độn thước." Phương Hồng trải qua này hơn một tháng tới nay trui luyện, đã lớn lên không ít, trong lúc nói chuyện đã trầm ổn không ít. Mặc dù thỉnh thoảng sẽ còn văng ra thô tục, nhưng so với mới tới hồi đó tốt quá nhiều.

"Dư lương chưa đủ trăm thạch, bây giờ đã bắt đầu mùa đông, các nơi vận lương càng khó khăn, rất nhiều nơi tuyết rơi nhiều phủ kín đường, căn bản không có thể làm đi." Triệu chương quỹ trầm giọng trả lời.

"Nếu không có càng nhiều lương thực, vậy thì lưu đủ khẩu phần lương thực, đem còn lại cũng rao bán đi ra ngoài, thanh thương khó quan môn, không muốn lại tìm cách vận lương tới." Phương Hồng thân là Nhật Du Thần, đối với Khí Cơ cảm giác cố gắng hết sức bén nhạy, toàn bộ dài Ninh Huyền bây giờ cũng tràn ngập một chút bất an phút khí tức.

Hắn mơ hồ cũng có thể đoán được một ít chuyện, dài Ninh Huyền bốn phía không ít địa phương tuyết thu, không có lương thực, những thứ kia rong ruổi đang đói bụng cùng lạnh giá bên bờ trăm họ tất nhiên sẽ bí quá hóa liều. Một khi bạo động sinh, trong tay người nào có lương thực, vậy thì sẽ trở thành mục quan trọng ngon.

Cho nên, hắn liền tranh thủ thời gian để cho Triệu chương quỹ thanh thương khó bán lương, như vậy thứ nhất, coi như sinh biến có gì, Phương gia cửa hàng gạo cũng sẽ không có tổn thất gì. Mà những thứ kia một mực tích trữ lương thực, chuẩn bị treo giá lãi buôn, Phương Hồng liền bất chấp.

"Được." Triệu chương quỹ gạt đầu một cái, trong ánh mắt toát ra vẻ vui vẻ yên tâm, thiếu gia lớn lên thật nhanh, www. uukanshu. ne T lúc này mới thời gian một tháng, liền có thể làm ra bức này quyết sách. Chỉ tiếc lão gia không muốn để cho thiếu gia theo chân bọn họ những người này dặt liên quan đến nhau, nếu không, coi như mình đám người xảy ra ngoài ý muốn, cũng không cần lo lắng không người nối nghiệp.

Ở sau khi nói xong, Phuong Hồng liền đi tới cửa. Bởi vì khí trời dị thường hạn hán duyên cớ, năm nay mùa đông ngay cả tuyết cũng không có xuống một trận. Nhưng là kia suu suu gió rét, lại giống như là đao như thế, hoa cho người phơi bày bên ngoài da thịt làm đau.

Lúc này, Phuong gia cửa hàng gạo trước mặt không có bao nhiêu làm ăn. Có thể mua được lương thực, đã sớm đến mùa, mà không mua nổi lương thực, cũng sẽ không tới. Bây giờ chỉ có linh tinh vài người ở cửa cửa hàng xếp hàng, Triệu chương quỹ người phải sợ hãi cảm lạnh, còn đặc biệt để cho tiểu nhị nấu điểm trà nóng, cho bên ngoài xếp hàng người đưa qua.

Phuong Hồng đứng ở cửa, nhìn cách đó không xa mặt đường ngay ngỗ, bắt đầu mùa đông sau khi, cả huyện thành phẳng phát đều biến thành màu xám, chỉ là nhìn, cũng để cho người cảm thấy giá rét.

Ở một nơi phía dưới mái hiên, đứng nhất lưu quần áo rách nát lưu dân, không ít người da thịt bại lộ trong gió rét, để cho Phuong Hồng nhìn có chút không đành lòng. Hắn đang định để cho tiểu nhị nấu điểm cháo nóng cho bọn hắn đưa đi, bỗng nhiên giữa, một vệt đậm đà màu đỏ, rơi vào hắn mi mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Máu đỏ mạng

Đó là như thế nào đó? Đậm đà như máu, thậm chí cũng dâng lên một tầng màu đen, mơ hồ nghe được từng tiếng thê lương kêu gào âm thanh, sát ý ngút trời.

"Máu đỏ mạng, trời sinh người tàn sát." Phuong Hồng không nghĩ tới, ở nơi này giúp lưu dân bên trong, có thể thấy như vậy mạng. Máu đỏ mạng thuộc về thuần đỏ mạng, nếu như thuần buồn xuôi gió, không ra ngoài dự liệu lời nói, ít nhất cũng có thể khiến cho một cái Lục Phẩm cao vị. Nhưng là, người này thuần đỏ mạng cùng bình thường lại bất đồng, mạng hắn Cách như máu, nhất định là muốn giết người vô số.

Giống như kia Chiến Quốc Bạch Khởi, chính là "Khấp Huyết Thanh Thiên, trời sinh người tàn sát" đánh giá. Cái mạng này Cách so với người trước mắt này muốn tốt rất nhiều, thuộc về thuần thanh mạng một loại, chuyển đổi thành bây giờ quan chức phẩm cấp lời nói, vậy ít nhất cũng là tam phẩm vị trí. Nhưng duy nhất không biến hóa là, bọn họ cũng mạng mang máu, cực đoan thị sát.

Phuong Hồng đánh giá người này, chẳng qua chỉ là hai mươi mấy tuổi, vóc người cực kỳ cao lớn, quyền cốt cực cao, hai mắt hẹp dài, mặc dù cúi đầu, nhưng thủy chung làm cho người ta một loại cảm giác nguy hiểm.

Ở trước mắt ánh sáng quét qua kỳ bên hông thời điểm, Phuong Hồng đồng tử không nhịn được co rút lại, hắn thấy ở đó người áo bông rách bên dưới, mơ hồ lộ ra một tia phong mang, kia rõ ràng là một cây đao.

"Đao!" Phuong Hồng thầm kêu không tốt, một bang nhanh phải chết đói lưu dân, làm sao biết tùy thân đeo đao. Hắn suy nghĩ tấn chuyển động, đang suy tư ứng đối phương pháp.

Nhưng đã tới không kịp.

Ở trên con phố này mặt, phần nhiều là bán buôn gạo cửa hàng, cùng Phuong gia cửa hàng gạo cách không xa một cái cửa hàng, một cái tiểu nhị chính tướng môn bán cho tháo xuống, chuẩn bị làm ăn.

Bỗng nhiên giữa, đám kia lưu dân chính giữa, nhảy lên một đạo thân ảnh, hướng cửa hàng gạo phóng tới. Tiểu nhị kia còn chưa kịp phản ứng, liền thấy một luồng ánh đao lóng lánh, vạch qua cổ của hắn.

"Phốc xích." Máu tươi bắn tung tóe chùng mấy thước, trực tiếp ở trên tường lưu lại một cái thâm thiết vết tích, tiểu nhị mất thấy sẽ không sống.

"Cướp lương thực, nhanh." Người kia thanh âm có mấy phần khàn khàn, cũng mang theo mấy phần kim loại cảm nhận. Hắn một tiếng ra lệnh này, lập tức có mấy người từ ngõ hẻm trong đẩy ra mấy chiếc xe nhỏ, còn lại lưu dân chen nhau lên, bắt đầu vận lương thực.

Mà ở tại bọn hắn cướp lương thực đồng thời, dài ninh bên trong huyện thành không ít địa phương bắt đầu bốc cháy, khói dày đặc cuộn cuộn, tán hướng bốn phía khuếch tán đi.

Trong huyện thành nhà ở phần nhiều là bằng gỗ kết cấu, một khi bốc cháy, đem tàn lan tràn, cũng sẽ để cho trong thành trở nên hỗn loạn, như vậy thứ nhất, bọn họ liền có cơ hội đem lương thực cho đưa ra thành.

"A..." Trên con đường này người vốn là không nhiều, vừa nhìn thấy tên này cường đạo, lập tức bị dọa sợ đến liều mạng gào thét. Mà kia là hán tử chính là tàn tử của hàng gạo trong lao ra, một đao một cái, đem kia gào thét mấy người cho đâm chết.

"Quan môn!" Triệu chương quỹ nhìn một cái tình thế không được,

Tranh thủ thời gian để cho tiểu nhị tướng môn đóng lại. Bọn họ đã sớm ngờ tới có thể sẽ có bạo động, nhưng không nghĩ tới sẽ đến như vậy nhanh. Hơn nữa, đám người này lá gan quá lớn, cướp lương coi như, còn trực tiếp giết người.

"Két." Kia là hán tử độ nhanh hơn, một cước đưa ra, kẹt ở khe cửa chỗ, xuyên thấu qua Nadic bàn tay rộng khe cửa, Phương Hồng có thể rõ ràng thấy ánh mắt hắn. Lạnh giá, tàn nhẫn, còn có một tia hài hước.

Đối phương tựa hồ lấy giết người làm thú vui, rất thích xem đến người khác ở trước mặt hắn sắt sắt đầu đáng vẽ.

"Lăn xa điếm!" A Quý xuất thủ, hắn mặc dù cũng tinh thông Sát Nhân Thuật, nhưng lại không thích lấy giết người làm thú vui, người này trong mắt hắn, nhất định chính là cái Ma Đầu.

Ở vừa nói, A Quý tay trái nhanh như tia chớp lộ ra, theo kia hẹp hòi khe cửa, hướng ánh mắt đối phương phía trên cầm tới. Nếu là giang hồ tranh đấu, này xen vào con mắt liễu Hạ Âm Tự Nhiên làm người bất xỉ, nhưng ở chiến tràng sát phía trên, có thể giết người chiêu thức, mới là tốt nhất chiêu thức.

A Quý giỏi Sát Nhân Thuật, đương nhiên sẽ không chơi đùa những thứ kia hư đầu ba não đồ vật, công kích thế nào hữu hiệu làm sao tới. Con mắt là tuyệt đối chỗ yếu hại, đầu người kia ngửa ra sau đi, dưới chân thuận thế lui hai bước.

"Cạch." Cửa gỗ lập tức giam lại, đem người này đóng ở bên ngoài.

"Thiếu gia, ta mang theo người từ phía sau đi trước." Bên ngoài Hung Đồ nhiều như vậy, A Quý nếu như là một người, tự vệ dĩ nhiên không có vấn đề, có thể mang nữa một cái Phương Hồng, vậy thì khó nói. Cho nên, hay lại là rời khỏi nơi này rồi nói sau.

"A Quý, đám người giết người này." Phương Hồng dưới chân lại không có động, chẳng qua là mặt vô biểu tình, từng chữ từng câu nói. Vừa mới người kia ở trên đường giết lung tung một trận bộ dáng bị hắn nhìn thấy rõ ràng ràng, để cho hắn đang chấn động sau khi, cũng sinh ra một tia lạnh ý.

Những thứ kia chẳng qua là vô tội người đi đường, coi như là không giết, cũng sẽ không ảnh hưởng đến đại cục. Có lẽ, người nhà bọn họ còn mong mỗi bọn họ về nhà. Có lẽ, con trai của bọn họ nữ vẫn chờ cha mẹ mang về lương thực. Có lẽ...

Có lẽ có vô số bên trong khả năng, nhưng bây giờ, những gia đình kia còn lại, chỉ có bị thương và tuyệt vọng.

"Thiếu gia, chúng ta đi nhanh đi, những người đó có lẽ sẽ còn lại giết tới." A Quý nắm Phương Hồng cánh tay, như muốn mang đi. Những người còn lại chết không việc gì, nhưng thiếu gia tuyệt đối không thể có chuyện.

"Được." Phương Hồng gật đầu một cái, đi theo A Quý phía sau, đi nhanh đến phía sau, rồi đi cửa hàng gạo. Nhưng là, ở rời thời điểm, ai cũng không có phát hiện, hắn một mực mang theo người cái kia da vàng tử, chẳng biết lúc nào biến mất không thấy gì nữa.

"Ồ ồ." Ở cửa hàng gạo trên mái hiên, da vàng tử đuổi một cái to lớn vuron người, cả người trên dưới gân cốt, không dừng được ra tí tách tiếng nổ, tứ chi nắm chặt mặt đất, ánh mắt sắc bén ngang ngược, phảng phất một người mãnh hổ xuống núi.

Ánh mắt nó, ở một đám Hung Đồ giữa quét qua, lộ ra một tia khinh thường. Mà sau đó một khắc, nó thân thể đứng đưa, trong nháy mắt từ trên mái hiên nhảy xuống, hướng xuống đất đánh đi.

Một người chính kháng ở một túi gạo, www.uukanshu.net chuẩn bị trang xa, bỗng nhiên giữa, một đạo màu vàng bóng dáng từ trên trời hạ xuống. Hắn đang định né tránh, từng tia sắc bén phong mang, liền quét qua cánh tay hắn, đem trên tay đại gân trong nháy mắt chặt đứt.

"A..." Đau đớn kịch liệt, trong nháy mắt để cho kêu gọi ra."Quét quét." Da vàng tử hữu hảo vung ngược tay lên, vạch qua miệng hắn, đem hắn miệng cho hoa được (phải) máu me đầm đìa, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn.

Da vàng tử dù sao cũng là dã thú, có thể sẽ không có người loại lòng trắc ẩn, ở Phương Hồng trước mặt, hắn có thể đủ ngoan ngoãn giống như con chó, nhưng cũng không đại biểu nó thật là con chó.

Nơi này động tĩnh, rất nhanh kinh động những người còn lại. Bọn họ ngay từ đầu cho là có quân lính đến, các loại (chờ) thấy rõ ràng, mới phát hiện nguyên lai là một cái da vàng tử.

"Trong thành này lấy ở đâu da vàng tử?" Bọn họ có chút kinh ngạc, da vàng tử một loại cũng ở sơn lâm, hoặc là ẩn núp với sơn thôn, làm sao biết xuất hiện ở trong thành. Hơn nữa, nhìn cái này da vàng tử biểu hiện, còn rất là hung hãn.

"Không cần lo nó, chúng ta trước giả bộ lương thực, đi nhanh lên." Là hán tử kia nhìn da vàng tử liếc mắt, quay đầu về những người còn lại hô. Một con

súc sinh mà thôi, có lẽ là vừa mới ít không may quý chộc tới nó, không cần nhiều đi so đo. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Triệu Thành tâm tư

Bất quá, bọn họ không muốn trêu chọc da vàng tử, nhưng da vàng tử lại cứ thiên về qua tới tìm bọn họ để gây sự, nó dưới chân trên mặt đất nhiều lần dùng sức, thân thể như điện, lần nữa hướng trên người một người bắt đi

Người kia chính khom người phí sức mang lên trên đất lương thực, chỉ cảm thấy phía sau đau đớn một hồi, đột nhiên quay đầu, một cái sắc bén móng vuốt, từ trên mặt hấn vạch qua, từ trên xuống dưới, bốn đạo huyết ngân xuất hiện ở trên mặt hấn. Da thịt bên ngoài lật, sâu đủ thấy xương, ngay cả hai con ngươi tử, đều bị hoa bạo nổ.

Ở chỗ này người ra kêu thảm thiết thời điểm, da vàng tử lần nữa nhảy ra, bắt đầu tập kích những người khác. Chẳng qua là thời gian uống cạn nửa chén trà, liền có năm sáu người thương ở nó dưới vuốt.

Không có cách nào trải qua hương hỏa bồi bổ sau, cái này da vàng tử sức mạnh tăng mạnh, một đòn bên dưới có trăm cân lực, phối hợp kia nhọn móng tay, nhất định chính là một con hung khí. Hơn nữa kỳ mau lẹ như phong độ, tổn thương người sau lập tức chạy trốn, coi như mọi người có lòng, cũng vô lực ứng đối.

"Mẹ con chim, vây quanh nó, ta muốn làm thịt súc sinh này!" Nhìn nhiều thủ hạ như vậy cũng bị đã thương, là hán tử kia không kiên nhẫn, nếu là lại tiếp tục như thế, với hấn tới những người này, sợ là mỗi một người đều được (phải) ngòm tại đây.

Nghe lời này một cái, mọi người lập tức thả ra trong tay lương thực, hướng da vàng tử vây đi qua. Ở hán tử kia dưới sự chỉ huy, da vàng tử dần dần bị ép vào góc tường, trước mặt nó là gió thổi không lọt bức tường người.

Thấy tình huống như vậy, da vàng tử không chỉ không có kinh hoảng, ngược lại ánh mắt lóe lên vẻ đắc ý. Nếu như là những dã thú khác, ở dưới tình huống như vậy, trừ xông vào, không còn lối của hấn. Cũng không nên quên, nó là da vàng tử, không sợ nhất chính là châm một dạng.

"Tiến lên!" Là hán tử vung tay lên, vài người dùng sức hướng phía trước nhào lên, chuẩn bị đem da vàng tử bắt lại. Nhưng là, đang lúc bọn hấn thân thể còn ở giữa không trung thời điểm, một đạo đậm đà Hoàng Vụ, từ da vàng tử trên người phun mạnh ra tới.

"Đoàng đoàng đoàng." Giống như là xuống giáo tử như thế, mấy người kia trên không trung liền mất đi ý thức, từng cái nặng nề đập xuống đất. Mà những người còn lại, cũng là cặp mắt lạt lung tung, đã hôn mê.

Da vàng tử thân thể đang trở nên cường tráng, mà hấn xú thí cũng đang trở nên càng mãnh liệt, đến mức người bất tỉnh cũng là chuyện nhỏ. Nếu là trực tiếp phun đến trong miệng mũi, cũng có thể trực tiếp đem người cho độc chết.

"Đáng chết súc sinh!" Là hán tử kia bởi vì đứng khá xa, không có bị kia Hoàng Vụ ảnh hưởng đến, nhưng là người được đậm đà hôi thổi, chỉ cảm thấy suy nghĩ trợn trợn hiện lên mơ hồ.

Hấn liếc mắt nhìn với tự mình tiến tới những người đó, lúc này phần lớn đã hôn mê ở trên đường phố, chỉ còn lại mấy người còn có thể đứng.

"Mẹ con chim, đi, đi mau!" Hán tử kia phẫn hận một quyền nện ở bên cạnh trên một cây cột, sau đó hướng những người còn lại vung tay lên, liền ra bên ngoài thôi lui. Vốn là định tới cướp lương thực,

Có thể liền mấy người như vậy, làm sao còn làm lương thực?

Hấn thế nào cũng không nghĩ tới, bọn họ mưu đồ lâu như vậy, lại sẽ hao tổn ở một cái da vàng tử thủ trong.

Da vàng tử cũng không có đuổi theo, bởi vì hấn từ kia trên người, cảm giác một tia nguy hiểm. Hơi không cẩn thận, có thể sẽ suy giảm tới tánh mạng. Dã thú đều có xu cát tránh hại bản năng, nó cũng không ngoại lệ.

Qua sau nửa canh giờ, Triệu Thành mới mang theo mười mấy người vội vàng chạy tới, từng cái trên người còn có chút chật vật. Bọn họ vừa mới đều đi tắt lửa, vào lúc này, cái gì cũng không sánh bằng được (phải) tắt lửa chuyện này đại, dù là sinh mệnh án kiện, cũng phải trước phải cây đuốc cho diệt. Nếu không lan tràn ra, toàn bộ dài Ninh Huyện cũng có thể bị đốt không.

Triệu Thành lúc này tâm đã bắt đầu lạnh, hấn vốn là vị trí cũng không bằng cần gì phải vững vàng, liền lại ra này đương tử chuyện, truy bắt chuyện là do hấn phụ trách, nếu như không xử lý tốt, vừa vận cho người khác công kích hấn lý do. Hấn gần đây mới vừa cùng từ giảng quan hệ hòa hoãn một chút, cũng không muốn liền tiếp tục như vậy.

Hấn vừa mới bước vào đường phố, liền thấy trên đất nằm một cụ Tử Thi, nhìn bộ dáng, hấn là trong thành cư dân. Cái này làm cho Triệu Thành càng phiền não, chết càng nhiều người, hấn trách nhiệm liền càng lớn.

Đọc theo đường phố thẳng đường đi tới, trên đường nằm bảy tám cỗ thi thể. Nhìn bộ dáng, cũng là bị người một đao cho cắt đứt cổ họng, hung thủ thủ đoạn vô cùng tàn nhẫn.

"Đây là Ngốc Ứng thủ đoạn, mẫu thân, tổng tiền đánh tới trong thành." Triệu Thành thấy những vết thương này, chợt nhớ tới trước đó vài ngày mới nhô ra Ngốc Ứng Trộm. Trở nên người biệt hiệu kêu Ngốc Ứng, liền là ưa thích như vậy giết người.

"Khắp nơi nhìn một chút, các nhà cửa hàng gạo có không có thương vong." Triệu Thành vung tay lên, phân phó một tiếng, dưới tay nha dịch, liền đến các nhà cửa hàng gạo tra hỏi đi.

Con đường này phần lớn đều là cửa hàng gạo, mà đầu năm nay, có thể kinh doanh cửa hàng gạo, khẳng định không phải là người tầm thường nhà, nếu là những thứ kia thương nhà đồng thời lên lực đến, hấn cũng sẽ áp lực rất lớn.

"Đầu nhi..." Triệu Thành chính cau mày, suy nghĩ phải làm thế nào ứng đối, vừa lúc đó, một cái nha dịch đi tới, có chút muốn nói lại thôi.

"Có rắc mau thả." Thấy thủ hạ mình người bộ dáng này, Triệu Thành khỏi bệnh giận, có chuyện gì liền trực tiếp nói, không việc gì liền rút cho lão tử.

"Chính ngài tới xem một chút đi." Kia nha dịch cũng không biết phải hình dung như thế nào, liền dẫn Triệu Thành, đi tới một nhà cửa hàng cửa.

Ở đó cửa nhà, trên mặt đất dù sao nằm ba mươi mấy người, từng cái trên người tản ra hôi thối, miệng sùi bọt mép, ở nơi nào không dùng được co quắp.

Dù là Triệu Thành gặp qua không ít tình cảnh, người tới đây mặt mũi, đều cảm thấy có chút sợ đầu đau. Đây rốt cuộc là chuyện gì? Thế nào nơi này còn có một cặp người.

"Đầu nhi, www. uukanshu. ne T chúng ta vừa mới hỏi thăm một chút, mấy nhà cửa hàng gạo người cũng giao đội, nói những người này chính là tới cướp thuốc, sau đó gặp phải một cái da vàng tử, đem bọn họ cho huân đảo..." Kia nha dịch nuốt một chút nước miếng, sự tình không khỏi quá quý dị, một đám hung thần ác sát Bạo Dân, lại bị da vàng tử cho quật ngã, so với lời nói quyền tiểu thuyết còn Huyền Bí.

"Cướp thuốc?" Triệu Thành trong mắt tuôn ra tới một đạo vui mừng, một tay nắm được kia nha dịch bả vai, hấn bắt kể những người này là thế nào bị lộng ngã, hấn chỉ biết là, lần này mình vị trí bảo hiểm tất cả ở.

Ngốc Ứng son nhân vào thành, không chỉ không có cướp đi thuốc, ngược lại bị hấn bắt lại ba mươi mấy người. Đây chính là đại công lao lớn a, hay lại là ai cũng xóa bỏ không. Về phần chết vài người, vậy coi như cái gì chuyện, cùng phần này công lao vừa so sánh với, ai đều không thể lấy chuyện này công kích hấn.

"Nhanh, cho ta truyền xuống, khắp thành giới nghiêm, liền nói Ngốc Ứng đạo phi công thành, cướp bóc cửa hàng." Triệu Thành lập tức làm xong suy tính, chỉ có đem chuyện này cho làm lớn chuyện, mới có thể lộ ra hấn công lao đại, người chết sự tình cũng có thể đạm hóa đi xuống. Hơn nữa, sự tình càng lớn, trong thành càng hỗn loạn, huyện nha những người đó càng yêu cầu dựa vào hấn, mới càng sẽ không động đến hấn.

Triệu Thành lúc trước vẫn luôn đi theo chu Chủ Bộ lẫn lộn, giống như một cái bị dưỡng thực chó, nhưng nếu ai thật sự cho rằng hấn không suy nghĩ, kia cũng sẽ bị nuốt ngay cả cái cặn bã đều không thừa. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Giết gà dọa khỉ

Dài Ninh Huyện rất nhanh thì dán ra cáo thị, nói là Ngốc Ứng núi đạo phi vào thành cướp bóc, liên tục sát hại nhiều người, may mắn được Triệu Thành kịp trường xuất thủ, không chỉ có đem cho cường chế di dời, còn bắt ba mươi mấy người.

"Ngốc Ứng núi đạo phi?" Phương Hồng cũng nhận được tin tức, mặc dù hấn biết trong sự tình tình như cần gì phải, nhưng hấn cũng không có cướp công húng thủ, không nói trước có thể hay không cướp được, đó là có thể cướp được, phần này công lao đối với hấn thì có ích lợi gì? Chỉ có thể bồng dung

cho mình thêm cái cừu gia mà thôi.

Hắn chỉ là không có nghĩ đến, ở dài Ninh Huyền chung quanh, lại có như vậy một tổ Tặc Phi, cũng không biết cha ở nông thôn có thể bị nguy hiểm hay không. Dài Ninh Huyền ít nhất cũng có một thành tường trông coi, có chuẩn bị sau khi, những Tặc Phi đó rất khó đi vào.

"Triệu chương quỹ, ta phải về nhà, hoặc là người đem cha ta cũng nhận được trong thành tôi." Bây giờ thế cục càng ngày càng không yên, ở lại trong thôn vẫn là hết sức nguy hiểm.

"Thiếu gia, ngài không cần lo lắng, lão gia trước đó vài ngày đi Phủ Thành, nơi đó thành tường còn cao hơn này, lưu dân đánh không tiến vào." Triệu chương quỹ trấn an nói.

"Nguyên lai là như vậy, cha cũng thật là, cũng không biết cáo ta một tiếng." Nghe lời ấy, Phương Hồng mới có chút thanh tĩnh lại. Nếu như là tầm thường lưu dân, hắn thật cũng không sợ, chỉ sợ những thứ kia lưu dân chính giữa có lệnh Cách cao, sẽ đem lưu dân cho tổ chức, tạo thành cường đại hợp vận.

"Mấy ngày nay bên ngoài không quá đẹp yên, thiếu gia ngài tốt nhất ít đi ra ngoài, chính là ra ngoài lời nói, bên người cũng muốn đi theo mấy cái tiểu nhị." Ngày càng ngày càng lạnh, nhân đối bị đối người càng ngày càng nhiều, những người này một khi tụ tập lại một chỗ, ắt phải cố gắng hết sức nguy hiểm. Ngốc Ung đạo phi ngược lại không cần sợ, ngược lại bọn họ cứ điểm ở ngoài thành, có thể trong thành này cũng không giống nhau, Thành Nam thành bắc bao nhiêu ở một ít nghèo khó người, vạn nhất đối tức giận, cũng sẽ ra cướp đồ.

"Chuyện này ta tự nhiên biết rõ." Phương Hồng mặc dù là Thần Linh, nhưng thân vị thấp kém, không có bao nhiêu thực tế sức chiến đấu, nếu thật là gặp phải một số chuyện, cũng phải luống cuống.

Phương Hồng ở nhà mình bên trong tiểu viện ngẩng ngơ chừng mấy ngày, mỗi ngày trừ bát lông da vàng tử, cũng không có cái gì chuyện đàng hoàng làm.

Một ngày này, hắn với thường ngày, ở bên trong phòng đánh ngủ gật. Lại nghe phía bên ngoài truyền tới từng trận ồn ào tiếng, gần đây một ít ngày, bởi vì Ngốc Ung đạo phi sự tình, làm lòng người bàng hoàng, trên mặt đường trên căn bản không người qua lại, thế nào hôm nay khác thường như vậy? Chẳng lẽ nói sinh bạo động?

"A Quý, bên ngoài là chuyện gì xảy ra?" Phương Hồng đem cửa phòng đẩy ra, thấy A Quý chính từ bên ngoài đi vào, liền lên tiếng dò hỏi.

"Trước đó vài ngày bắt ba mươi mấy Ngốc Ung đạo phi, mình Phủ là khuất phục những thứ kia không an phận người, chuẩn bị giết gà dọa khỉ, đem một số người trực tiếp xử tử." A Quý mở miệng đáp.

Dựa theo trình tự bình thường, cho dù là cho phạm nhân tuyên án tử hình, cũng phải báo lên tới ba ty,

Cũng chính là tục xưng ba ty hội thẩm. Hơn nữa, chém cũng sẽ có cố định thời gian, trừ phi là gặp phải cái gì tội ác tày trời tình huống, có thể tùy tình hình tiến hành trăm lập quyết.

Mà bây giờ bởi vì giá rét đói bụng, lòng dân đã không yên, là chán ghét kẻ xấu, yêu cầu mượn những đạo phi đó đầu người dùng một chút. Chỉ có máu chảy đầm đìa sát hại, mới có thể đem cục diện lần nữa ổn định lại.

Chém là đang ở Tây thị tiến hành, nơi này là dài Ninh Huyền phồn hoa nhất nơi, mỗi ngày qua lại chi không ít người, một loại chém, cũng sẽ chọn ở chỗ này.

Chờ Phương Hồng mang theo A Quý chạy tới Tây thị thời điểm, đã tụ tập một đám lớn người, đem nơi đây vây là nước chảy không lọt. Mặc dù khí trời như cũ lạnh giá rét, nhưng vào thời khắc này, ngược lại có một cỗ nóng nảy trào dâng tâm tình, ở trong lòng mọi người tóe.

Tây thị rất an tĩnh, tất cả mọi người có ý thức không đi nói chuyện, chỉ là một cái nhìn chăm chăm quỹ xuống trên bàn năm người. Nghe nói năm người này đều là Ngốc Ung đạo phi bên trong tiểu đầu mục, dưới tay nhân mạng thì có chừng mấy cái.

Năm người bị sợi giây cho trói gô đến, trên cổ cắm một cây "Bỏ mạng bài", phía trên viết phạm nhân tên họ cùng tội. Nhất vị diện cho xấu xí, trên đầu trói hồng đầu khăn, ở trần Đại Hán, chính đứng ở năm người này phía sau.

Lúc này gió rét thấu xương, nhưng vị này Đại Hán phảng phất một chút cũng không có cảm giác được giá rét, chẳng qua là một mực nhắm mắt lại, một tay ở Quỹ Đầu Dao trên lưng lục lọi.

"Thật là nặng sát khí!" Phương Hồng nhìn người nọ trong tay đao, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ. Trong mắt hắn, một đạo đậm đà màu đỏ thẩm hơi khói, từ trên thân đao cứ lần đi, xông vào không trung.

Đao này ít nhất từng giết năm mươi người, quả là nhanh muốn Nhập Ma. Nếu như Phương Hồng bị một đao này cho chém trúng, không chỉ có nhục thân được (phải) hư hại, chính là Thần Khu cũng phải bẻ tan tành, sợ ý một chút, sẽ lâm vào Vĩnh Hằng trong giấc ngủ say.

Mà cái đó đao phủ, cũng không phải hạng dễ nhằn. Thử nhân thân thể người này ra, bao quanh một tầng nồng nặc sát khí, nhưng này tia (tơ) sát khí lại chỉ có thể chiếm cứ ở tại ngoài thân, không cách nào xâm phạm đến trong thân thể của hắn.

Đao phủ, chính là thay thế triều đình hành hình, mọi thứ tội nghiệt, cũng sẽ không Gia Trì đến trên người bọn họ. Cho nên, cho dù là bọn họ ở trên pháp trường mặt giết được đầu người cuộn cuộn, tự thân khí vận cũng sẽ không tổn hại phần nửa.

Nhưng là, kia giết người phải đến sát khí, lại sẽ chiếm cứ ở trên người bọn họ, để cho bọn họ có thể ích dịch Chư Tà, đây cũng là tại sao, rất nhiều người ở gặp phải đồ không sạch sẽ thời điểm, sẽ mời đao phủ đến nhà ngồi một chút, là vì mượn dùng trên người bọn họ sát khí.

"Giờ đã đến, hành hình!" Liếc mắt nhìn không trung, giám trăm trên đài ngồi nhất cá diện cho cứng ngắc cứng rần người trung niên, hần nghiêm nghị quát một tiếng, ngay sau đó, lập tức có mấy cái nha dịch tiến lên, đem năm trên người cấm bỏ mạng bài cho rút hết.

Người trung niên này chính là từ giang, cũng là dài Ninh Huyền mới nhậm chức Chủ Bộ đại nhân. www. uukanshu. ne T hần mới vừa lên chức, bây giờ gặp phải lớn như vậy một chuyện, hần tự nhiên phải ra đầu quét quét tồn tại cảm giác. Mà cơ hội này, cũng là Triệu Thành chủ động nhường cho hần, cũng là muốn tiến một bước hòa hoãn một chút hai người quan hệ.

Ngay tại từ giang kêu lên "Hành hình" hai chữ một khắc kia, một mực nhắm chặt hai mắt đao phủ, bỗng nhiên mở mắt, trong hai mắt, tuôn ra một vệt thần quang, mà trong tay hần Quý Đầu Đại Đao, cũng là sát khí dũng động, giống như Phong Hỏa lang yên một loại vọt lên.

"Ừng ực ừng ực." Đao phủ đưa tay nhặt lên trên đất một cái cái vỏ rượu, từng ngụm từng ngụm rót hết, rượu theo khóe miệng của hần chảy xuống, thấm ướt hần lồng ngực, nhưng là, hần lại không thêm để ý chút nào, thẳng đến gò má đã hồng, mới đem rượu cái bình ném xuống đất, đập nát bấy.

Đang uống rượu sau khi, trên người hần sát khí sâu hơn, nhưng hần ánh mắt lại càng càng bình tĩnh. Giết người cho hần mà nói, chỉ là công việc mà thôi, hần muốn làm là được, dùng trong tay đao, chặt xuống phạm nhân đầu, như thế mà thôi.

"Thương." Hần dùng kẻ cận rượu ngón tay, ở lưỡi đao một bên xẹt qua, mơ hồ có kim loại giao minh thanh âm."Phốc." Ngay sau đó, hần đem ngâm trong miệng rượu, một cái phun ra, mở miệng rượu Vụ, chậm chậm dính đến Quý Đầu Đao trên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Sát nhân đao

Toàn bộ Tây thị yên lặng như tờ, tất cả mọi người đều đang nhìn đao phủ, phảng phất đang thưởng thức một trận độc đáo biểu diễn nghệ thuật. "(Ω tiểu thuyết không sai, chính là biểu diễn nghệ thuật, giết người đã bị lên cao đến nghệ thuật tầng thứ.

"Chém!" Đao phủ cầm trong tay đao giơ lên thật cao, mùa đông cũng không rõ ràng ánh mặt trời, chiếu sáng ở lưỡi đao trên, chiếu ra một tầng lạnh lùng ánh sáng.

Hần hai chân bám thật chặt ở đất đai trên, hai đầu gối có chút ngồi xổm xuống, yếu khổ dùng sức, hai tay đột nhiên xuống vung. Theo một tiếng như sấm chọt quát, Đao Mang phảng phất nhanh như tia chớp hạ xuống, vung lên rồi cuộc.

Tất cả mọi người bên tai, cũng nghe được một tiếng thanh thúy đứt gãy âm thanh, có chút giống là mùa đông buống binh hài đồng giẫm đạp bề khối băng, cũng có chút giống như càn cù nông phụ bài đoạn hành tây. Tóm lại, thanh âm cố gắng hết sức thanh thúy.

"Phốc." Một cột máu vọt lên hai thước, một viên đầu lâu, liền trên đất quay trònicorn động. Đầu lâu kia ở lần thời điểm, môi còn có chút trương một chút, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng không có ra bất kỳ thanh âm gì.

Phương Hồng chú ý tới, ở chỗ này người bị chém sau khi, hần hồn phách cũng là ngay đầu tiên bị đánh thành mảnh vụn, sau đó bị Quý Đầu Đao cho hấp thu. Quý Đầu Đao phía trên sát khí, lần nữa tăng trưởng một phần.

"A..." Ở mọi người đầu sau khi rơi xuống đất, vừa bên trên một tên phạm nhân tựa hồ mới hiểu được sinh cái gì, trên mặt lộ ra nồng nặc kinh hoàng, trong miệng vô ý thức hét to lên. Mặc dù lại vào lúc này, hô cái gì đều là không có dùng, nhưng hần chỉ là muốn nhờ vào đó tiết một chút nội tâm sợ hãi mà thôi.

Thời khắc sinh tử, có vô cùng sợ hãi!

"Rắc rắc." Ở giết đệ nhất nhân sau khi, đao phủ không có tiếp tục chút nào do dự, giờ tay chém xuống, liên tiếp lại vừa là bốn cái đầu người rơi xuống đất, toàn bộ trên pháp trường nặt, tản ra đậm đà mùi máu tanh.

Mà kia đao phủ, cũng là cả người trên dưới nóng hổi, mồ hôi cuộn cuộn chảy xuống. Chặt đầu không chỉ là một việc tốn sức, cũng là một cái kỹ thuật làm việc, người yêu cầu tìm đúng tích trụ chỗ nối tiếp, một đao chính xác chặt xuống. Nếu không, đao này dễ dàng kẹt ở trên cổ, không chỉ có phạm nhân sẽ càng thống khổ, chính là Thượng Quan cũng sẽ không thích.

Ở chém hoàn đầu sau khi, mấy cái nha dịch đem thi thể cho thu, kia năm cái đầu, là dùng cây trúc treo ở tây trên chợ. Một loại cùng hung cực ác đồ đang bị chém sau khi, yêu cầu vứt treo ở chợ ba ngày, lấy chấn nhiếp không hợp pháp.

Phuong Hồng đối với chặt đầu, không có bao nhiêu hứng thú, thậm chí trong đó máu tanh, cũng để cho hắn không có bao nhiêu cảm giác. Cũng không có giống như những thiếu niên khác như vậy, sẽ ăn không ngon thậm chí nôn mửa.

Hắn chủ yếu vẫn là đối với (đúng) cây đao kia cảm thấy hứng thú, cây đao này đã sắp muốn Nhập Ma, nếu tiếp tục giết bên trên mấy chục người, lại trải qua thời gian dài cung phụng, sợ là thật có thể trở thành một cây ma đao.

Cho đến lúc này,

Chuôi này đao không chỉ có thể trở thành một chuôi lợi khí giết người, Sát Thần Sát Quỷ, cũng chỉ là bình thường. Phuong Hồng bây giờ gặp phải mạng cao, trên căn bản chính là bó tay toàn tập, chỉ có thể để cho một cái da vàng từ cho đỡ lấy. Da vàng từ dù sao chỉ là một súc sinh, làm việc cực hạn tính quá lớn, rất phức tạp hơn mệnh lệnh nó căn bản nghe không hiểu.

Chém hoàn đầu sau khi, đao phủ liền phi lên một món áo bông, sau đó một tay nâng Quỷ Đầu Đao, hướng đầu đông đi. Phuong Hồng mang theo A Quỷ, theo sau.

"Ngài là Dương thúc đi, ta ngụ ở các ngài cách vách, ta gọi là Phuong Hồng." Phuong Hồng trực tiếp đi tới kia đao phủ bên người, rất quen thuộc lạc đánh chăm sóc. Cái này xấu xí Đại Hán tên là Dương chính, chính là Dương Bình An lão cha, cũng là trong huyện thành duy nhất đao phủ.

"Ha ha ha, ta nghe bình an nói qua ngươi." Dương chính dùng tay áo xoa một chút trên mặt mồ hôi, thấy Phuong Hồng tiến lên, không khỏi cười nói.

"Dương thúc, ngài Đao Pháp cũng thật là lợi hại, xuống một đao, đầu người liền Phi." Phuong Hồng sờ cháp sau ót, mặt đầy ngưỡng mộ nói, giống như thấy sùng bái thần tượng.

"Ngươi đùa bé này từ có thể thật biết điều, thấy chém đầu cũng không sợ, năm đó ta học chém đầu trước, liền bị ta Lão Tử thường thường bức đến pháp trường đến xem chém đầu, mỗi một lần cũng ói hi lý hoa lạp, khi đó ta có thể lớn hơn ngươi nhiều." Dương chính rất là kiên đảm, nói chuyện hào sảng đại khí, lại không có một tia lệ khí.

"Cái này có gì sợ, người xấu bị giết chết, hắn cao hứng mới được." Phuong Hồng dùng dung nói. Nhìn hắn trong ánh mắt không sợ hãi chút nào, Dương chính chỉ cảm thấy thiếu niên này càng có ý tứ.

"Ngươi nếu là theo ta học chặt đầu, khẳng định lợi hại hơn ta..." Dương đang theo Phuong Hồng một đường đi, vừa lái chơi đùa cười nói.

"Kia Dương thúc ngươi phải cẩn thận, miễn cho bị ta cho cướp chén cơm." Phuong Hồng đi theo Triệu chương quỷ một tháng, này nói chuyện bản lĩnh cũng học được không ít, há mồm đã nói đao.

"Ngươi tiểu tử này, ngược lại thật tự tin." Dương chính nghe được cái này lần khoác lác, không chỉ không có tức giận, ngược lại trong mắt cũng nhiều mấy phần thân thiết. Này chặt đầu công việc, cuối cùng là cái tiện nghiệp, không ít đao phủ, thậm chí đặc biệt tìm cái loại này mệnh cứng rắn Khát nhi làm đồ đệ, cho nên, hắn đang nói muốn dạy người chặt đầu thời điểm, nếu là người khác nhảy cảm một chút, nói không chừng cho là hắn đang mắng người.

Phuong Hồng lời này nghe giống như là tự đại, thật ra thì cũng là tỏ rõ chính mình đối với (đúng) đao phủ nghề này làm cũng không bài xích, để cho Dương chính nghe hết sức thoải mái hướng thụ.

"Dương thúc, ngươi đây là đi đâu a, về nhà không phải là ở cái hướng kia sao?" Ba người một đường hướng đông vừa đi đi, trên căn bản đi mau đến cuối, Phuong Hồng không khỏi âm thanh hỏi.

"Tất nhiên đem đao này cho cung ở Thành Hoàng Miếu trong, vật này thường xuyên dính máu người, giết người vô số, nếu không phải để cho Thành Hoàng lão gia ép đè một cái, sợ là sẽ phải trở thành hung khí." Nghe được Phuong Hồng hỏi, Dương chính diện bên trên lập tức xuất hiện một vết nghiêm nghị, nghiêm túc nói. www.uukanshu.net

"Thì ra là như vậy." Phuong Hồng lúc này mới nhưng, nói cũng vậy, đao này nếu như thả ở nhà, sát khí trùng thiên, mặc dù quỷ thần không phải đến gần, nhưng là đem nhà mình khí vận làm hỏng, đây cũng là tại sao, không ít đao phủ luôn là hiểm thấy chết già nguyên nhân.

Thành Hoàng Miếu ông từ sớm sẽ ở cửa chờ đến, thấy Dương chính tới, lập tức nghênh đón, trong tay còn bưng một chén dầu mè.

"Làm phiền." Dương chính hướng ông từ gật đầu một cái, dùng một khối miên bố chấm chấm dầu mè, sau đó nghiêm túc cho trong tay Quỷ Đầu Đao lau.

"Này dầu mè là cho Thành Hoàng lão gia đốt đèn dùng, theo Thành Hoàng lão gia đồng thời tiếp nhận cung phụng, dùng để lau chuôi lưỡi đao, có thể đi trừ sát khí." Dương chính nhất vừa lau đến, một bên giải thích nói.

Phuong Hồng trong đôi mắt mơ hồ thoáng qua một tia thần quang, quả nhiên, ở dính dầu mè sau khi, từng tia yếu ớt hương hỏa Nguyên Lực, thấm vào đến lưỡi đao bên trong, đem bên trong sát khí không dùng được ép ra ngoài, tản vào trong hư không.

Bất quá, này chút hương hỏa lực lượng cộng lại cũng chưa tới một đạo, muốn đem bên trong sát khí cho loại trừ không chút tạp chất, nhất định chính là nói vô vãn. Ở Dương chính lau nhiều lần, phía trên sát khí mới có chút yếu bớt một tí tẹo như thế. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Tế Dao

Đang lau hoàn thân đao sau khi, Dương chính đem trên đầu mình hồng đầu khăn cởi xuống, một tầng một tầng đem Quỷ Đầu Đao cho bao vây lại, lại để qua một bên bàn thờ bên trên trên giá để đao.

"Đao này chiếc là dùng liễu gỗ làm, có thể áp chế Tà Di, ha ha ha, đều là tổ tiên truyền xuống quy củ." Ở đem đao đặt vào tốt sau khi, Dương chính mới thư một hơi thở, cười nói.

"Mở mang hiểu biết." Phương Hồng con mắt ở đó Quỷ Đầu Đao phía trên dừng lại một hồi, mới mở miệng nói.

"Đi, tiểu tử ngươi rất đúng ta khẩu vị, ta dẫn ngươi đi ăn thịt lợn, Tồn gia thịt lợn làm quả thực là địa đạo, chính là không biết ngươi có thể ăn được hay không được (phải) xuống?" Dương chính nhất chụp Phương Hồng bả vai, hào khí nói đao.

Rất nhiều người đang nhìn chằm chằm sau khi, ngay cả thịt không muốn ăn, chứ đừng nói chỉ là thịt lợn, cái này rất dễ dàng để cho người mù liên tưởng. Bất quá, Phương Hồng cũng không quan tâm cái này, miệng đầy liên đáp ứng.

...

Thời gian thoáng một cái, liền đến tối muộn. Toàn bộ trên đường phố đen sì, tĩnh lặng, trừ gào thét gió lạnh thổi qua, liền lại cũng không có một đạo nhân ảnh. Chính là gỗ mỡ cầm canh phu canh, ở nơi này dạng khí trời, đều chỉ nghĩ (muốn) vui ở trong căn phòng nhỏ uống chút rượu.

"Miêu ô." Một con mèo hoang giống như là bị cái gì cho kinh động như thế, đột nhiên mở ra chính mình con mắt, gắt gao nhìn mình phía trước.

Ở nó trong con ngươi, có thể thấy một người thân mặc áo bào đỏ, đầu đội lụa đen hư ảo bóng người. Ở đạo thân ảnh này sau đó, còn lơ lửng một vòng ánh sáng vạn tượng đại nhật.

Nó có hạn trí lực, căn bản cũng không biết đây là cái thứ gì, chỉ cảm thấy vạn phần nguy hiểm.

Phương Hồng không để ý đến này con mèo hoang, thân hình lung lay thấm thoát, dưới chân còn hội tụ một tầng nhân nhật mây mù, chốc lát giữa liền chuyển kiếp trăm triệu khoảng cách, độ so với kia nhanh nhất con ngựa đều phải hơn hẳn một nước.

Từ phải làm Vân khiến cho sau, hắn không chỉ có thể ở Quyền sở hữu ra Thần Khu xuất khiếu, chính là độ cũng gia tăng thật lớn. Dù sao, hành vân làm cùng Bồ Vũ làm là một bộ, Bồ Vũ làm phụ trách trời mưa, hành vân làm phụ trách tụ Vân.

Rất nhanh, hắn liền tới đến Thành Hoàng Miếu cửa. Chỗ này, hắn tháng này thường tới. Từ có thể Thần Khu xuất khiếu sau khi, hắn liền nhiều lần tới nơi này tìm Thành Hoàng lão gia đất lành, lại không thu hoạch được gì.

Đất lành là một cái thần linh căn cơ sở tại, nếu như cái này thần linh không có đất lành lời nói, chỉ có thể nói rõ hai trường hợp, một là thành tựu Dương Thần, thoát khỏi đất lành những ràng buộc, một cái khác là được... Chết.

Phải nói một vị Thành Hoàng có thể thành tựu Dương Thần, đánh chết hắn cũng không tin, Dương Thần là Đế Quân cái cấp bậc đó mới có tư cách đặt chân. Cho nên, dường như bày ở trước mặt hắn,

Liền một cái đáp án...

Bất quá, Phương Hồng tới nay tới, cũng không phải là đi tìm một chút đất lành, hắn là là cây đao kia mà tới. Cây đao này dính nặng như vậy sát khí, một khi có thể biến thành của mình, tất nhiên là một cái đại sát khí.

Lúc này, món đồ dùng để có thả Quỷ Đầu Đao nhà, đã tĩnh lặng một mảnh, không có nửa điểm thanh âm. Cả nhà cửa sổ đều bị đóng chặt chặt, chút nào ánh sáng cũng xuyên thấu qua không tiến vào.

Quỷ Đầu Đao Tĩnh Tĩnh nằm ở trên giá để đao mặt, phẳng phất thật giống là một người vật chết. Chỉ có Phương Hồng có thể nhìn thấy, một đạo đậm đà hắc khí, chính xông lên trời, tàn phá Bát Phương.

Chẳng qua là, một tầng lực lượng vô hình, bao phủ ở Thành Hoàng Miếu bầu trời, kia sát khí đụng một cái đến tầng kia lực lượng, liền chiết quay trở lại.

Mặc dù Thành Hoàng Miếu trong không có Thần Linh chủ trì, nhưng dù sao cũng là một thành phố tất cả mọi người tín ngưỡng chỗ, hội tụ khí vận vô cùng cường đại, nếu không phải Phuong Hồng là chính thần xuất thân, cũng không cách nào tiến vào nơi đây.

"ong ong ong." Đột đến Phuong Hồng tiến vào căn nhà kia, vốn là một mực ngừng bất động Quý Đầu Dao, đột nhiên chấn động, ra trầm thấp tiếng kêu to. Mà trên người nó sát khí, cũng liều mạng dừng động, muốn hướng Phuong Hồng trên người đánh tới.

"Đi." Phuong Hồng khoát tay, một đạo Hương Khói Chi Lực hóa thành một cái lưới lớn, đem sát khí cho tầng tầng bao vây lại. Hương hỏa càng ngày càng dày, từng tầng một trời buộc, đem sát khí dần dần hướng trong thân đao bộ ép tới.

Những sát khí này vẫn luôn trôi lơ lửng ở lưới đao ra, nhìn khí thế bất phàm, nhưng trên thực tế nhưng là lãng phí. Theo thời gian đưa đẩy, những sát khí này phần lớn sẽ chậm chạp tán mạn ra, chỉ có phần nhỏ sẽ dung nhập vào lưới đao bên trong, để cho chuỗi này Quý Đầu Dao có một ít Thần Di.

Hương hỏa chính là vận dân tốt đẹp Nguyên Lực hội tụ, mà sát khí chính là từ mặt trái ý nghĩ chính giữa sinh ra, hai người lẫn nhau tiếp xúc, lập tức sinh bài xích, không ít sát khí cùng hương hỏa lực lượng ở trong đụng chạm bắt đầu tiêu diệt.

Nếu như là tầm thường Thần Linh, nhất định phải tâm thương bản thân hương hỏa. Dù sao, chính bọn hắn góp nhặt chút hương hỏa không dễ dàng, nhưng Phuong Hồng không sợ, hắn dưới tay có mười lăm thôn, mỗi một thôn tồn không ít hương hỏa, thế nào phung phí cũng không đau lòng.

"Ngưng ngừng đáp." Quý Đầu Dao chấn động càng thêm lợi hại, ngay cả toàn bộ đao chiếc cũng đang lay động, đi ra tiếng va chạm, cũng là càng ngày càng lớn.

Ở tại nơi này cái nhà cách vách ông từ, ở nửa mê nửa tỉnh giữa, nghe được dày đặc như mưa tiếng đánh, tâm đầu giật mình một cái, vội vàng từ trong giấc mộng tỉnh hồn lại.

Hắn phản ứng đầu tiên chính là, trong miếu tao kẻ gian. Đây lại không phải lần thứ nhất, bởi vì Thành Hoàng Miếu hương hỏa cường thịnh, không bớt tin chúng sẽ đưa nhiều chút rượu thịt trái cây tới, những thứ này trừ sẽ đưa một ít cho Khất nhi tích lũy thiện công ra, cũng không thiếu sẽ chất đống ở trong miếu. Điều này cũng làm cho đưa tới một ít kẻ xấu mơ ước, nhất là này tai năm, rất nhiều người không ăn được đồ vật, liền tới trong miếu ăn trộm.

"Trộm liền trộm đi, còn gây ra động tĩnh lớn như vậy." Ông từ lắc đầu một cái, chuẩn bị tiếp tục ngủ. Một loại tao kẻ gian thời điểm, hắn đều tưởng giả không biết, tránh cho những thứ kia cường đạo hại tính mạng hắn.

Nhưng là, hắn nằm xuống sau khi, động tĩnh kia không chỉ không có nhỏ đi, ngược lại tệ hại hơn đứng lên. www.uukanshu.net "Đây rốt cuộc tới bao nhiêu người a..." Ông từ tâm lý có chút hoảng, suy nghĩ có phải hay không mau rồi đi nơi này. Gần đây nhưng là nghe Ngốc Ứng đạo phi rất là ngang ngược, vạn nhất chạy tới giết mình làm thế nào?

Đám này ai thiên đao, Thành Hoàng Miếu cũng dám làm bậy, nếu là chọc giận Thành Hoàng lão gia, từng cái đem các ngươi cũng giết.

Hắn trong lòng mừng thầm, trên tay lại không chậm chút nào, vội vàng mặc quần áo tử tế, chuẩn bị từ một bên cửa hông chạy khỏi nơi này. Hắn rón rén mở cửa ra, con mắt lạng lẽ tảo một gian phòng ốc, động tĩnh chính là từ kia trong đó truyền tới.

"Thật là, trộm đồ cũng sẽ không trộm, đó là cung phụng đại đao nhà, trừ một cây đao, không có thứ gì, ngươi chính là đem đất lật cũng vô dụng." Ông từ trong lòng oán thầm một chút, quay đầu sẽ phải rời khỏi.

"Thương." Hắn một bước kia còn không có bước ra, trong tai bỗng nhiên truyền tới một đạo gấp tiểu đao minh tiếng, thanh thúy vang dội, hắn chỉ cảm thấy màng nhĩ cũng làm đau. Mà trong đầu của hắn, cũng xuất hiện một thanh Quý Đầu Đại Dao hình dáng. Khắp cả người sinh ra vô tận hào quang, phảng phất chính là Thần Tiên binh khí.

Gặp phải như vậy dị trạng, hắn không khỏi sinh lòng hoảng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Thần binh

Gặp phải tình huống như vậy, ông từ không khỏi hướng cung phụng Quý Đầu Dao căn nhà kia nhìn, lúc này, một đạo mù mịt bạch quang, ánh chiếu trong phòng, đem bên trong tấm ảnh sáng trưng.

Không dừng được có đao minh cùng tiếng kêu gào thanh âm truyền tới, phảng phất ở sinh kịch liệt đánh nhau. Ông từ không khỏi có chút hai chân mềm

mại, mặc dù hẳn cả đời cũng trông coi Thành Hoàng Miếu, có thể cho tới bây giờ không có xem qua như vậy Dĩ Tự Trọng a.

Hắn lúc này, cũng sẽ không ngày thật sự cho rằng là có cái gì đạo phi, nào có đạo phi có thể làm ra như vậy thanh thế a. Hắn có lòng muốn rời khỏi, nhưng hai chân giống như là quán duyên một dạng thế nào cũng bước bất động bước chân.

Qua thật lâu, kia bạch quang mới biến mất, nhà lần nữa lâm vào hắc ám cùng trong yên tĩnh. Mà ông từ cũng là nhỏ khê thở phào một cái, đặt mông ngồi dưới đất.

Ánh mắt hắn vẫn luôn nhìn chăm chăm căn nhà kia phương hướng, đang do dự sau một hồi, mới cắn răng, vào gian phòng của mình cầm một ngọn đèn dầu đi ra.

Hắn mặc dù cả đời cũng chưa từng thấy qua Thành Hoàng, cũng không có xem qua Thành Hoàng lão gia hiển lộ ra Linh Dĩ đến, nhưng hắn vẫn tin chắc trên đời này là có thần tồn tại. Hắn muốn nhìn một chút, tới nay chuyện này có hay không với Thành Hoàng lão gia có liên quan.

Có lẽ, là kia Quý Đầu Dao ở giết quá nhiều nhóm người sau, đã thành tinh, vừa mới động tinh kia, chính là Thành Hoàng lão gia ở Hàng Yêu Phục Ma.

"Két." Ông từ nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, ở u trong đêm khuya, một chút xú thanh âm đều bị thả cực lớn, này tiếng cửa mở rơi vào hắn trong tai, cực kỳ rõ ràng. Cửa vừa mở ra, trước mặt hắn đèn đột ngột nhún nhảy, phảng phất bên trong có gió ở lay động.

Thấy tình huống như vậy, ông từ dầm chân xuống, cổ họng cút động một cái, nhưng vẫn là một bên đọc thầm đến Thành Hoàng lão gia danh hiệu, một bên tráng lên lá gan đi vào.

Mượn sâu kín ánh đèn, hắn có thể thấy Quý Đầu Dao đang lẳng lặng nằm ở trên giá để dao mặt, cùng tầm thường Đồ Vật không có gì khác biệt. Chẳng qua là, vốn là bao quanh thân đao tám vải đỏ, lúc này lại bảy lẻ tám bề rơi xuống đất, phảng phất là bị cái gì sắc bén đồ vật bị rạch rách như thế.

"Thành Hoàng lão gia ở trên cao, Tín Đồ bạch trung cả đời hầu hạ ngài, không còn nhị niệm, ngắm Đại lão gia phù hộ." Ông từ trong lòng lại nhắc tới mấy câu sau khi, liền giờ ánh đèn, đến gần Quý Đầu Dao.

Hắn quan sát tí mĩ đến cây đao này, nhìn cùng lúc trước không hề có sự khác biệt, nhưng hắn rõ ràng lại phát giác ra được một tia không giống nhau ý. Hình dung như thế nào đâu rồi, giống như cây đao này thật giống như trở nên sắc bén không ít, nhẹ nhàng thoái mái là có thể Trảm Kim đoạn thiết.

Trời xui đất khiến, hắn đưa ra một cái tay, nhẹ nhàng cầm Quý Đầu Dao cán đao. Từng trận lạnh lẽo xuyên thấu qua hắn da thịt, để cho hắn không nhịn được run run.

Vừa dùng lực, chuẩn bị đem đao cho nhắc tới.

Lại phát hiện, đao này thật giống như lớn lên ở trên giá để đao một dạng mặc hắn dùng lực như thế nào, vẫn không nhúc nhích. Hắn không khỏi sinh lòng hoảng sợ, coi như là lớn lên ở trên giá để đao, vậy cũng nên ngay cả đao chiếc đồng thời bị kéo mới là, làm sao có thể biết một chút cũng không nhắc nổi?

Hắn lần nữa dùng sức, Quý Đầu Dao hay lại là không có chút nào động. Ông từ mau buông tay, sau đó hướng cung trên bàn bái bái, xách đèn mau rời đi nơi này.

Hắn bây giờ đã tin chắc, cây đao này tuyệt đối là bị Thành Hoàng lão gia cho hàng phục, hắn nếu là còn dám động đao này, sợ là sẽ phải chọc cho Đại lão gia mất hứng. Chẳng qua là, trong lòng của hắn duy nhất thấp thỏm là, chuyện này nên như thế nào với Dương chính đi nói, các loại (chờ) một ngày kia đối phương lấy tới đao, lại phát hiện đao không nhắc nổi, đây chẳng phải là trễ nãi chuyện chứ sao.

Hắn lập mưu, có hay không tìm người chế tạo lần nữa một cái giống nhau như đúc đao, các loại (chờ) muốn chặt đầu thời điểm, liền nói nguyên lai đao kia ném. Bất quá, duy một điều phiền toái chính là, đao này căn bản là không cách nào dời đi, chỉ cần Dương chính chạy đi tới nhìn một chút, thì phải lộ hăm.

Mà cái ông từ nhưng vẫn cũng không biết, vừa mới ở cây đao kia bên cạnh, vẫn luôn đứng một đạo thân ảnh. Lúc này, đạo thân ảnh này hơi có chút mệt mỏi.

"Thật là quá phiền toái, đao này sát khí quá nặng, nghĩ (muốn) phải hoàn toàn luyện hóa, ít nhất phải một tháng công." Phương Hồng cau mày, nhìn về phía chuôi này Quý Đầu Dao.

Lúc trước kia lần động tinh, chính là hắn định đem tự thân ý nghĩ đưa vào trong thân đao, để cầu Tế Luyện đao này. Chẳng qua là đao này chất liệu hay lại là sắt thường, căn bản là không có cách chứa bao nhiêu ý nghĩ, tựu thật giống một cái tràn đầy phá động giò, chứa bao nhiêu nước cũng phải lộ ra đi. Hơn nữa, đao này bên trên tràn đầy sát khí, đối với hắn ý nghĩ bản năng phản kháng.

Phương Hồng bây giờ có thể làm, chính là dùng hương hỏa đem sát khí bức cho vào đến trong thân đao, từng bước cải thiện cây đao này chất liệu. Này đây vào sát khí cùng rưới vào ý nghĩ, hắn là đồng thời tiến hành, mới có hiệu quả. Nếu không các loại (chờ) sát khí toàn bộ tiến vào thân đao sau khi, cây đao này liền sẽ thông linh, từ trong đó bộ sinh ra một đạo linh tính, khi đó liền hoàn toàn không Phương Hồng chuyện gì, hắn tăn tăn khổ khổ một trận, cũng chỉ là để cho người khác sử dụng.

Phải biết, này thần binh Thông Linh, có thể không phải là cái gì chuyện tốt. Một cái binh khí Thông Linh, vậy thì có chính mình phân biệt năng lực, nếu là với người phù hợp với nhau cũng còn khá, một khi nó không đồng ý người, người chính là đem nó cho đập thành hai đoạn, nó cũng không vậy người. Phương Hồng cũng không muốn chính mình thật vất vả làm ra một thanh bảo đao, đao này lại đi nhận thức người khác làm chủ nhân.

Giày vò lâu như vậy, giờ cũng không sớm, Phuong Hồng Thần Khu bốn phía bọc một đạo nhân nhật mây mù, hần lấy cực nhanh độ, chuyển kiếp nặng nề đường phố, lần nữa trở lại thị Khiếu bên trong.

Một lần Khiếu, hần nhục thân liền ra nhân nhật tiếng ngáy. [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) T hôm nay luyện đạo nhưng là phí hần không ít tâm tư thần, hần cần phải mượn sức mạnh thân thể nghỉ ngơi cho khỏe một phen.

Đây cũng là so với hần còn lại Thần Linh còn có ưu thế địa phương, còn lại Thần Linh từ vừa mới bắt đầu đều là Âm Thần, phảng phất không có rễ lục bình, tâm thần tiêu hao quá nhiều, sẽ làm bị thương cùng Bản Nguyên. Nhưng hần không cần lo lắng, một khi tâm thần hao tổn, liền lập tức hao phí nhục thân tinh khí, khôi phục tâm thần. Tinh thần tinh thần, lấy tinh dưỡng thần. Hần lại lấy hương hỏa lực lượng lợi tinh khí, tạo thành một cái hoàn mỹ tuần hoàn.

Phuong Hồng một mực ngủ đến mặt trời lên cao mới tỉnh, sau khi tỉnh lại, liền để cho A Quý đi mua một đồng lớn đồ vật, hung hăng ăn một bữa. Hương hỏa lực lượng mặc dù có thể bổ sung tinh khí, lại không thể thay thế thức ăn, nếu không phải ăn cơm, cũng sẽ chết đói.

Ở sau khi ăn no, hần mới hài lòng sờ một cái bụng mình. Vốn cho là, khoảng thời gian này đồ ăn biến nhét, nhất định có thể dài chút thịt, không nghĩ tới thân thể của hần là biến hóa bền chắc, nhưng từ bên ngoài nhìn vào, hay lại là kia gầy yếu yếu ớt, không có hai lạng thịt đáng vẻ.

"A Quý, ngươi sẽ Đạo Pháp không?" Sau khi cơm nước xong, Phuong Hồng một bên lau miệng, vừa hướng vào đề bên trên A Quý hỏi thăm đạo. Hần nếu là luyện hóa chuôi này Quỷ Đầu Đạo, nếu là không sẽ Đạo Pháp, kia có tác dụng chó gì. Hần lại không thể cách không chuyên chờ, với ngoài trăm bước giết địch. Lại nói, có lúc hần suy nghĩ một chút, cảm thấy như vậy vẫn đủ mang cảm giác, nói thế nào mình cũng là một Thần Linh, làm sao lại không thể giống như nói quyền tiểu thuyết trong lợi hại như vậy đây? (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 135: Luyện đạo

"Biết a, ta am hiểu nhất chính là Đạo Thuật. " A Quý cũng không có nói nhiều chút hư đầu ba não lời khách khí, hần vốn là học chính là trên chiến trường Bác Sát Chi Thuật, cũng là đặc biệt thủ đoạn sát nhân, so với công phu quyền cước, Đạo Thuật lực sát thương mạnh hơn.

"Được, kể từ hôm nay, ngươi liền dạy ta luyện đạo." Phuong Hồng đặt lễ đính hôn nhất cá quyết tâm, gần đây một ít ngày, khắp nơi đều không yên ổn, chờ hần học được Đạo Thuật, lại cầm trong tay luyện hóa sau Quỷ Đầu Đạo, ngươi chính là mạng cao vừa có thể kiểu nào, như thường một đạo đem ngươi cho phách.

"Thiếu gia ngài phải luyện đạo?" A Quý có chút giật mình, không biết thiếu gia làm sao có thể nghĩ tới đây vừa ra. Từ Thổ Mộc Bảo biến cố sau khi, toàn bộ Đại Minh Triều cũng cực đoan trọng văn khinh võ, một loại có chút tài sản người, đều rất ít nguyện ý học võ.

"Luyện võ Cường Thân a, coi như gặp phải nguy hiểm sự tình, ta cũng có thể có chút sức tự vệ a." Phuong Hồng nhìn A Quý liếc mắt, thật là ngạc nhiên.

"Là vâng." A Quý cũng chỉ là nhiều một câu như vậy miệng mà thôi, hần bản thân liền là võ nhân, cũng không có cho là học võ có cái gì không được, lại nói, đang muốn đến nguy nan thời điểm, những thứ kia đọc đủ thứ thi thư Đại lão gia, những thứ kia gia tài vạn quán phú thương, có thể đình cái rảnh rỗi, còn chưa phải là yêu cầu bọn họ người như vậy che chở.

"Thiếu gia, ngài theo ta đứng trung bình tấn đi." A Quý cũng không hàm hồ, ngươi đã phải học đạo, ta đây sẽ dạy ngươi đi, ngược lại hần học cũng không phải là cái gì thần công tuyệt học, cũng không có Pháp Bất Truyền Lục Nhĩ truyền thống.

Bất quá, học tập bất kỳ võ thuật, cũng phải từ căn cơ nắm lên. Này đứng trung bình tấn con đường có thể lớn đầu rồi, đừng xem cứ như vậy đơn giản tư thế, lại có thể tăng trường người khí lực, vững chắc người hạ bàn. Chỉ có hạ bàn vững vàng, tay này trong đao mới có thể ổn, chặt xuống mới có thể giết người. Không phải là có đôi lời mà, kêu "Phải học đánh, trước đứng trung bình tấn".

Hơn nữa, thường xuyên đứng trung bình tấn, có thể ổn định nhân tính tử. Mặc cho ngươi nhanh nhẹn như Hươu, mỗi ngày đứng trung bình tấn một giờ, cũng có thể cho ngươi trở nên chừng chạc.

"A... Châm nưạ gì bước a, ta muốn học đạo." Phuong Hồng nghe một chút đứng trung bình tấn, lập tức liền không vui, đùa gì thế, đứng trung bình tấn nhiều mệt mỏi a.

Bản thân hần thì không phải là có thể định trụ tính tình người, ngươi để cho hần thời gian dài liền ngồi xổm ở nơi nào, hần khẳng định được (phải) cách ứng

chết.

"Thiếu gia, này đứng trung bình tấn chính là học tập bất kỳ võ thuật cơ sở, người nếu là không Kenza ngựa, chính là cho người đao, người cũng đùa bỡn không đứng lên." Đang nói tới luyện võ thời điểm, A Quý cũng đang sắc đứng lên, đối phương Hồng khuyên nhủ nói đao.

"Ta bất kể, người bây giờ sẽ dạy đao pháp ta, ta mới không đứng trung bình tấn đây." Phương Hồng ngồi ở trên băng ghế nhỏ mặt, đem đầu rung với trống lắc như thế.

"Thiếu gia..." A Quý còn đợi khuyên nữa, có thể tưởng tượng nghĩ, thiếu gia có chính mình bảo vệ đầu rồi, không cần lo lắng sẽ xảy ra chuyện gì, bây giờ muốn học đao, phòng chừng cũng chính là hai ngày nóng hổi tinh thần sức lực, sẽ để cho hắn tùy tiện học một ít đi,

Học giỏi học cái xấu cũng không đáng kể.

"Như thế, được rồi." Nghĩ đến đây tra, hắn giọng liền mềm mại đi xuống.

"Ta luyện được (phải) cửa này Đao Pháp, không có tên họ, tin đồn là Ngạc Quốc Công truyền xuống, chính là chiến trảm bác sát thuật, động tác đại khai đại hợp, chú trọng một đòn giết địch." A Quý trong tay cầm một thanh Mộc Đao, ở trong không khí nhẹ nhàng vung hai cái, nhưng sau đó xoay người hướng về phía Phương Hồng nói.

Phương Hồng đứng ở một bên, hai con mắt lấp lánh có thần nhìn A Quý. Hắn chính là nghe qua Ngạc Quốc Công tên này số hiệu, thường thường nghe những lời ấy sách tiền sinh nói, Ngạc Quốc Công Thường Ngộ Xuân, được xưng thưởng một trăm ngàn, có thể dẫn một trăm ngàn Binh, tung hoành thiên hạ. Ban đầu nghe người ta nói đến những câu chuyện này thời điểm, cũng làm hắn nghe nhiệt huyết sôi trào.

"Thiếu gia, ngài trước biểu diễn cho người một lần." A Quý hướng Phương Hồng gật đầu một cái, sắc mặt nghiêm một chút, dưới chân bước chân đi phía trước đạp một cái, mà trong tay Mộc Đao chính là thuận thế chém ra, trên người thâm thiết khí thế, mãnh liệt đánh vào tới.

Một đao này rất đơn giản, không ít đi giang hồ người đều biết, còn lên cái gì "Lực Phách Hoa Sơn" danh hiệu, nhưng thật muốn so với hợp lại, A Quý một đao là có thể đem những người đó cho phách. Đây là chiến trảm bác sát thuật, chân chính so đấu không phải là chiêu thức, mà là khí thế, người nếu là trọn mắt có thể đem địch nhân cho trừng kinh sợ, người chính là không ra tay cũng không quan hệ.

Cho nên, hắn một đao này nhìn không có gì tầm thường, nhưng A Quý ánh sáng trên người khí thế kia, là có thể đem một ít tân binh đàn tử dọa cho đi tiêu. Khí thế loại vật này, vừa nói rất mơ hồ, nhưng nói trắng ra chính là một cái chữ "Lăng".

Ngang tàng sợ Lỗ mạng, Lỗ mạng sợ Liễu mạng. Ở trên chiến trường, muốn chính là như vậy đùa bỡn hoành đầu lăng không muốn sống tư thế, Lão Từ ngay cả mạng cũng không muốn, còn có thể sợ người rồi?

Mà Phương Hồng chính là nhìn ra một ít không một vật, ở A Quý lúc ra chiêu sau khi, trên người huyết khí cùng sát khí sẽ gặp trong nháy mắt ngưng tụ, hội tụ ở trên đao của hắn, để cho hắn xuất hiện ở đao thời điểm, bằng thêm mấy phần uy lực.

Tình huống như vậy cũng rất tốt giải thích, giống như hai người đang đánh chiếc, một người nếu như giết qua người, kia hạ thủ khẳng định đã đủ ác, từng thấy máu cũng chưa thấy qua máu chênh lệch rất lớn.

Đương nhiên, A Quý cũng không hiểu được (phải) như thế nào vận dụng những sát khí này, chẳng qua là để cho những sát khí này tự bản thân thêm ở trên người hắn. Cũng may mắn là như vậy, nếu không nếu là ai giết được càng nhiều người, lực lượng cũng liền càng mạnh, vậy còn có cách Hồng cái này Thần Linh chuyện gì? Hắn cái này thần mạnh hơn nữa, gặp phải cấp độ kia hung nhân, cũng phải bị một đao cho rắc rắc.

A Quý tiếp tục diễn luyện tiếp, hoặc là lưỡi đao đột hoành, có lẽ oan tâm Liễu Âm, mặc dù đại khai đại hợp, nhưng cực đoan cay độc, đặc biệt giết người chỗ yếu. Cái này cũng khiến cho bộ này Đao Pháp nhìn qua, không có nửa điểm mỹ cảm có thể nói.

Không giống một ít trong chốn giang hồ múa thức, không chỉ có thể cho người chơi đùa ra hoa đến, còn có thể không trung lăng không bay lộn, tốt như vậy nhìn làm sao tới. Ở trên chiến trường người nếu là dám nhảy cõn lên, kia đối thủ của người tuyệt đối đem người ruột cho đánh bể đi ra.

Một bộ Đao Pháp luyện xong, www.uukanshu.net A Quý mặt không đỏ hơi thở không gấp, trên trán cũng không thấy một chút mồ hôi."Thiếu gia, bộ này Đao Pháp nhìn đơn giản, nhưng muốn vung uy lực, vẫn phải là đến trên chiến trường chạy một vòng, không đứng vậy chẳng qua là động tác võ thuật đẹp."

Đao pháp này vốn là xuất thân từ chiến trường, yêu cầu thường xuyên chém giết, mới có thể hiểu trong đó chân đế. Mà trên thực tế, bất kỳ võ thuật, không trải qua máu và lửa lễ rửa tội, cũng không cách nào huơ ra nhiều đại uy lực.

"Thiếu gia, ta bây giờ từ chiêu thứ nhất bắt đầu dạy người." A Quý từ một bên nắm lên một cây khác Mộc Đao, gơ tay lên đưa cho Phương Hồng. Mà Phương Hồng lúc này lại có chút ngáy ngô, ở qua mấy hơi thở sau khi, mới phản ứng được.

Thấy tình huống như vậy, A Quý có chút lắc đầu, xem ra thiếu gia thật đúng là không thích hợp học võ, tự mình ở này diễn luyện, hắn lại lòng không bình tĩnh. Học võ kiêng kỵ nhất chính là chân chủ, người giá căn cơ không vững chắc, thì như thế nào với người khác chiến đấu.

Bất quá, hắn cũng không tiện nói gì, thiếu gia học thứ này chẳng qua là ý nghĩ nông nổi nhất thời, cũng không phải là thật muốn với hắn học cái gì, mình cũng tội gì làm cho này tích cực.

" Xin lỗi, mới vừa vừa thất thần." Phương Hồng trong đôi mắt dần dần có thần thái, có chút áy náy cười cười, đưa tay nhận lấy Mộc Dao.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Thiên tài chân chính

Phương Hồng đem đao cho cầm lên, trong đầu vẫn ở chỗ cũ trở về chỗ vừa mới cảnh tượng. Nói (hắn từ thành Thần chỉ sau khi, liền có đã gặp qua là không quên được khả năng. Không chỉ có như thế, vừa mới A Quý diễn luyện bộ sách võ thuật thời điểm, trên người mỗi một tia (to) bắp thịt co rúc lại, cũng rõ ràng rành mạch giọt vào trong óc hắn.

Lúc trước hắn ở gió xoáy nước Thôn với tiên sinh đồng thời học luyện chữ, cũng là miễn cưỡng đem tiên sinh lắc cổ tay lớn nhỏ cùng góc độ cũng nhớ kỹ, đem khuôn chữ nghĩ đến cùng tiên sinh tám phần mười giống như.

"Hô." Phương Hồng đem bước chân đi phía trước đạp một cái, trường đao trong tay thuận thể đi phía trước bỏ một cái, Mộc Dao cùng không khí đụng, ra nhàn nhạt hô khiếu chi thanh.

A Quý nhìn một cái thiếu gia nhà mình như vậy không kịp chờ đợi, đang định bên trên khuyên nhủ, này luyện đao cũng không phải là đơn giản như vậy, nào có nhìn một lần là có thể lên tay.

Nhưng hắn lời đến khóe miệng, lập tức liền ngừng, bởi vì hắn hiện tại, Phương Hồng một đao này phách chặt xuống, một chút sai lệch cũng không có, bao gồm đao góc độ, bước chân bước ra lớn nhỏ, tích tụ công trình độ, cũng với hắn giống nhau như đúc, để cho hắn như thế nào cũng không khai ra sai tới.

"Thiếu gia vẫn là rất thích hợp luyện võ, nếu là tính tình này có thể quyết định, tương lai tất nhiên muốn càng chúng ta." A Quý ở khen sau khi, cũng có chút đáng tiếc.

Hắn vốn cho là, thiếu gia đang diễn luyện chiêu thứ nhất sau khi, sẽ dừng lại. Dù sao, một người trí nhớ khá hơn nữa, cũng không thể một lần nhìn đem một bộ Đao Pháp cho hoàn toàn sử xuất ra đi.

Nhưng lúc này, hắn nhưng là mặt đầy gặp quý biểu tình, dù là lấy hắn tính tình, ở đáy lòng cũng vén lên kinh đảo hải lãng. Thiếu gia nhà mình từ chiêu thứ nhất bắt đầu, một mực diễn luyện đến chiêu thứ mười, mỗi một chiêu đều là mạnh mẽ, cố gắng hết sức chững chạc, chính là hắn đến sứ giả bộ này Đao Pháp, cũng không dám hứa chắc có thể so với này làm tốt hơn.

Làm sao có thể!

Hắn lúc trước cũng không phải là không có xem qua một ít thiên tài, có thể rất nhanh ghi nhớ Đao Pháp bộ sách võ thuật, có thể học được bộ sách võ thuật, với có thể hoàn mỹ sử dụng ra là hai cái hoàn toàn bất đồng khái niệm.

Học được bộ sách võ thuật đơn giản, nhưng liền dùng tinh thần sức lực phương hướng cùng góc độ cũng có thể làm được không có sai lệch, kia không thông qua thời gian dài luyện tập, căn bản là chuyện không có khả năng.

Nếu như phải từ Phương Hồng diễn luyện Đao Pháp bên trong tìm ra thiếu sót lời nói, đó chính là quá căng biến hóa, phảng phất chính là đem A Quý chính mình diễn luyện Đao Pháp cho dời đến Phương Hồng trên người như thế, nhìn có chút không được tự nhiên.

Bởi vì mỗi người thân thể đều là không giống nhau, cho nên, sử dụng ra cùng bộ Đao Pháp, ở chỗ rất nhỏ cũng không thiếu không giống nhau địa phương. Phương Hồng bây giờ sử dụng ra Đao Pháp, có lẽ với A Quý sử dụng ra là giống nhau như đúc, nhưng trong tay A Quý, bộ này Đao Pháp là có thể giết người, trong tay Phương Hồng, chỉ có thể là một cái động tác võ thuật đẹp.

Ở mấy chung trà sau khi, Phương Hồng cũng dừng tay, trên trán thấm ra một tia mồ hôi, hai gò má cũng có chút đỏ.

Đừng xem đao pháp này bộ sách võ thuật đơn giản, nhưng từng chiêu từng thức cũng đại khai đại hợp, Cương Mãnh ác độc, rất nhiều chiêu thức đều cần vận dụng lực lượng toàn thân, lúc này mới một lát, hắn cũng đã rất mệt mỏi.

Bất quá, tại hắn cảm giác mệt mỏi thời điểm, trong cơ thể một luồng hương hòa, dần dần tản mạn ra, chậm chậm dung nhập vào hắn trong bắp thịt, vì hắn hấp thu.

Hắn bản thân mình là không có cách nào hấp thu những hương hòa đó, chỉ có tại thân thể mệt mỏi, hoặc là xuất hiện bệnh gì chứng thời điểm, những thứ

này hương hòa sẽ dần dần dung nhập vào trong cơ thể hần, cho hần lấy ích lợi.

Nếu không lời nói, hần dưới tay có nhiều như vậy hương hòa, nếu toàn bộ chất đông đến hần trong máu thịt, có thể trực tiếp tích tụ ra một cái cấp quái vật đi ra. Cho đến lúc này, còn ai dám chọc giận hần, cho dù là thiên quân vạn mã, cũng có thể một người cho người quật ngã.

Đang hấp thu một đạo hương hòa sau khi, Phương Hồng cảm giác bên trong thân thể của mình, tinh lực ở lần nữa dừng động, vừa mới một mỗi quét một cái sạch, cố gắng hết sức thần kỳ.

"Thiếu gia, ngài cũng học qua bộ này Đạo Pháp, trả qua tới tiêu khiển tiêu, sớm biết như vậy, ta liền đòi một bộ Đạo Pháp." A Quý hồi lâu mới tỉnh hồn, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ.

"Không có a, ta đây không phải là mới học chứ sao. Thiếu gia ta kỳ tài ngút trời, đơn giản như vậy Đạo Pháp nhìn một lần còn sẽ không a." Phương Hồng nhìn A Quý biểu tình, không nhịn được xú thí nói, "Người đều tại ta nhà ngây ngô nhiều năm như vậy, ta học không học qua Đạo Pháp người không biết a."

Phương Hồng vừa nói như thế, ngược lại nhắc nhở A Quý, hần ở Phương Hồng lúc rất nhỏ, liền tới đến Phương gia, nếu như nói thiếu gia học qua Đạo Pháp, kia cũng không thể là đang ở năm sáu tuổi trước đi học đi.

Gặp phải tình huống như vậy, A Quý không thể làm gì khác hơn là thừa nhận, trên cái thế giới này vẫn có thiên tài tồn tại, lại nhìn một lần liền học được một bộ Đạo Pháp, không khỏi thật là làm cho người ta nổi giận. Ban đầu hần học đạo, dùng nửa tháng học bộ sách võ thuật, lại tại chiến trường trải qua mấy năm đánh giết, mới đưa bộ này Đạo Pháp khó khăn lắm luyện đến đại thành.

"Thiếu gia, người thiên phú rất tốt, bộ này đường người đã nhớ hoàn toàn, ta chỉ có thể nhắc nhở hai người điểm. Số một, người Đạo Pháp theo ta dùng đến giống nhau như đúc, cái này là hoàn toàn không thể thực hiện, mỗi người thân thể cũng không giống nhau, người phải được thường luyện đạo, mới có thể làm cho Đạo Pháp với thân thể người càng ma hợp. Thứ hai, bộ này Đạo Pháp chiêu thức là thứ yếu, khí thể mới là mấu chốt, chỉ có thấy máu, Đạo Pháp mới có thể ác liệt." Ở nơi này bộ Đạo Pháp bên trên, A Quý thật không có gì tốt dạy, muốn tiến thêm một bước, chỉ có thể thông qua mình luyện tập.

Đương nhiên, A Quý cũng là cảm thấy có chút lạ trách, ban đầu hần chính là học đạo chừng một năm, giáo đầu mới dặn dò hần những lời này.

Phương Hồng nghe lời này, trong lòng có chút bình tĩnh, khó trách hần cảm thấy vừa mới đạo kia pháp hết sức không được tự nhiên. www.uukanshu.net T hần ý nghĩ tỏa ra toàn thân, trên người không chút nào thích hợp, cũng sẽ bị rõ ràng rãnh mạch gọi vào đầu óc hần. Hần lúc trước cũng không có luyện qua đạo, còn cảm thấy khả năng Đạo Pháp cứ như vậy, nguyên lai là có chuyện như vậy.

"Luyện tập Đạo Pháp, không có chút nào đường tắt có thể đi, người chỉ có thông qua qua nhiều năm tháng luyện tập, mới có thể đem Đạo Pháp luyện đến đại thành." A Quý tiếp tục dặn dò, tâm lý là có chút thư một hơi thở, thiếu gia này học tập độ quá nhanh, để cho hần cảm giác áp lực rất lớn nha.

Tại hần dặn dò qua sau khi, Phương Hồng cũng không hàm hồ, trực tiếp bắt đầu luyện tập lần thứ hai. Nếu vừa mới đạo kia pháp không được tự nhiên, vậy thì sửa đổi một chút, dựa theo chính mình cảm giác tới.

Hần một lần nữa cầm chặt Mộc Đạo, bước ra một bước, hướng vung chém mà ra. Lần này, hần đem cánh tay mình hướng bên trong thu một chút, đồng thời, bước chân bước ra thời điểm, cũng không có lúc trước lớn như vậy.

Bởi vì A Quý chân bị phương Hồng dài hơn, A Quý tùy tiện hướng phía trước bước ra một bước, Phương Hồng thì phải đem góc độ mở lớn hơn, mới có thể bước ra với một trong số đó dạng bước chân chiều dài. Như vậy thứ nhất, đạo này thuật dĩ nhiên là lộ ra không được tự nhiên.

Bây giờ Phương Hồng đem bước chân thu một chút, Mộc Đạo thuận thế chém ra thời điểm, lưu loát vô cùng, hồn nhiên thiên thành, lại không một tia trở ngại. Đồng thời, gỗ trên đạo mang theo tiếng rít lớn hơn, lực sát thương ít nhất đề cao chừng mấy thành. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 137: Khí thể

Phương Hồng liền tiếp diễn luyện mấy chiêu, trong cơ thể tinh khí cuộn cuộn, Đạo Chiêu lại càng lúc càng nhanh, bên tai không dừng được truyền tới tiếng rít. (卜 (hần chỉ cảm thấy, chính mình tinh lực vô cùng, dùng như thế nào đều không cách nào đem hết.

Mà một bên A Quý, miệng cũng là càng ngày càng đại, còn có thể nói cái gì, chỉ cảm thấy mặt oa oa đau. Vừa mới thuyết kinh qua qua nhiều năm tháng

luyện tập, mới có thể đem bộ này Đạo Pháp luyện đến đại thành, bây giờ đánh mất đi.

"Cũng còn khá, cũng còn khá, thiếu gia chính là thiên tài đi nữa, cũng là có thể đem bộ sách võ thuật cho diễn luyện ra, khí thế kia hẳn là vô luận như thế nào cũng không học được." Hẳn duy nhất vui mừng chính là, thiếu gia thường xuyên cũng vui ở tiểu sơn thôn trong, tối đa cũng liền giết qua gà vịt, chiêu thức giữa không có bất kỳ khí thế có thể nói, lực sát thương mạnh hơn nữa cũng có giới hạn.

Khí thế loại vật này, cũng không phải là người thiên tư hơn người là có thể luyện ra. Người mang cao vị, thường thường bị người nịnh nọt, liền sẽ sinh ra uy nghiêm. Chiến tràng bác sát, gặp qua Thi Sơn Huyết Hải, liền sẽ sinh ra sát khí.

Phương Hồng một bên khiến cho Đạo Pháp, trong đầu một bên cũng đang suy tư, A Quý với hắn nói khí thế, từ hắn góc độ đến xem, cái gọi là khí thế, chính là từ thân sát khí cùng huyết khí dung hợp, đối với (đúng) tâm thần địch nhân một loại chấn nhiếp.

Hắn mặc dù cũng coi là giết qua người, nhưng một là tại hắn phụ thân thời điểm bị người cho đánh chết, một cái khác là hắn xúi biếu da vàng từ căn chết, căn bản ngưng tụ không sát khí. Lại nói, hắn là Thần Linh, trong cơ thể hương hỏa dừng động, sát khí nhiều hơn nữa cũng bị tiêu phí, dù là hắn ở trên chiến trường giết người vô số, tự thân cũng sẽ không dính sát khí.

Cho nên, nếu như muốn giống như A Quý như vậy đánh ra khí thế lời nói, đối phương Hồng mà nói, căn bản là chuyện không có khả năng. Nhưng là, hắn suy nghĩ linh lợi a, không phải là muốn chọc giận thế sao? Ta mặc dù không có sát khí, nhưng là ta có chấn nhiếp thuật a.

Chấn nhiếp thuật chính là Thần Linh tự thân uy nghiêm thật sự tự, mặc dù không có tinh phong huyết vũ sát khí, nhưng lại có mệnh mông như biển áp lực khổng lồ, nếu là sử dụng đến Đạo Chiêu phía trên, chắc có thể có chút hiệu quả.

Phương Hồng ý niệm này động một cái, ở một chiều mũi đao đi lên liêu thời điểm, chấn nhiếp thuật thuận thế động. Một bên A Quý, đang nhìn Phương Hồng diễn luyện Đạo Pháp đầu rồi, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, chỉ cảm thấy trước mắt trở nên thiên hôn địa ám, một đạo Thông Thiên Triệt Địa to lớn Đạo Mang, hướng trước mặt hắn chém tới.

Hắn sinh lòng hoảng sợ, theo bản năng liền đem trong tay mình Mộc Đao đi phía trước đưa tới."Sụm" Trong tay hắn Mộc Đao cùng Phương Hồng Mộc Đao đụng nhau đụng, đồng thời bẻ gãy thành hai đoạn.

"A Quý, thế nào?" Phương Hồng nhìn mình trong tay nửa đoạn Mộc Đao, có chút kỳ quái hỏi. Mà lúc này, trước mắt A Quý thân xuất mồ hôi lạnh nhễ nhại, ánh mắt để cho người nhìn có chút lỏng.

"Không việc gì... Thiếu gia, ngài thật có thiên phú..." A Quý cũng không biết nói cái gì cho phải, ngay vừa mới rồi Phương Hồng xuất đao trong nháy mắt đó, hắn chỉ cảm thấy đứng trước mặt, là một cái xa với đối thủ của hắn, hắn theo bản năng liền ra tay toàn lực. Có thể đang xuất thủ sau khi mới phát hiện, nguyên lai là thiếu gia.

"A Quý,

Người cũng thật là lợi hại, một chiêu ta đều tiếp tục không." Phương Hồng có chút nổi giận, vừa mới A Quý chẳng qua là tiện tay ra một chiêu, trong tay hắn đao liền đoạn, nếu như gặp phải địch nhân, hắn bây giờ đã sớm chết.

"Ta..." A Quý cũng không biết nói cái gì, hắn quả thật có thể một chiêu đánh bại Phương Hồng, nhưng trong này nội tình, lại để cho hắn cảm thấy cố gắng hết sức quái đản.

Thiếu gia học võ thiên phú thật là cao đến đáng sợ, mới thời gian ngắn như vậy, không chỉ có học được bộ sách võ thuật, còn có thể đem Đạo Chiêu cùng tự thân lẫn nhau thích ứng, bây giờ ngay cả khí thế cũng bắt chước đi ra. Người bình thường đến cảnh giới này, sớm chính là một cao thủ. Có thể máu chó là, thiếu gia hắn lại một chút đánh nhau kinh nghiệm cũng không có, chỉ có thể cứng ngắc ra chiêu, tại hắn như vậy lão luyện xem ra, nhất định tất cả đều là sơ hở.

"Không có gì ít gì, chỉ cần chúng ta luyện nhiều tập mấy lần liền có thể." A Quý khô khốc cười một tiếng, hắn bây giờ cũng không dám khen nữa cái gì cửa biển, vạn lần nữa bị đánh mất, vậy thì khó coi.

"Được a, A Quý, chúng ta tới luyện tập." Phương Hồng vừa mới chính luyện đến lúc này, cảm thấy cố gắng hết sức sung sướng, liền trực tiếp mở miệng nói. A Quý không có cách nào, chỉ đành phải từ một bên lấy thêm tới hai thanh luyện tập Mộc Đao, với Phương Hồng theo luyện.

...

"Hoặc." Đao mất chính là nửa tháng thời gian, Phương Hồng cùng A Quý ở giữa sân kịch đấu không ngừng, hai người là có qua có lại, đánh vô cùng náo nhiệt.

Trải qua nhiều như vậy ngày luyện tập, Phương Hồng đối với bộ kia Đạo Pháp nắm giữ càng quen thuộc, ra chiêu cũng không giống ngay từ đầu như vậy, chỉ có thể từ đầu dùng đến đuôi.

Ngược lại, bởi vì hắn tâm tư linh động, chiêu thức trong tay hắn, phảng phất Thiên Mã Hành Không. Trước một chiêu hay là ở đâm người cổ, chiêu tiếp theo là có thể đem đao chuyển hướng, từ dưới Âm đi lên liêu.

Thật tốt một môn chiến tràng bác sát Đạo Pháp, bị hắn dùng thâm độc quỷ quyết, vốn là bộ này Đạo Pháp liền không có bao nhiêu mỹ cảm, hắn bởi như vậy, liền càng thêm khó coi.

Có thể khó coi là khó coi, uy lực nhưng là không tầm thường. Trong này cực kỳ có lãnh hội hay lại là A Quý, Phương Hồng xuất đao không hạn chế một kiểu, để cho hắn cố gắng hết sức khó chịu. Nhưng hắn cũng không tiện nói gì, chẳng lẽ đao pháp này uy lực trở nên mạnh mẽ, hoàn thành chuyện sai lầm?

Phương Hồng lật bàn tay một cái, đem mũi đao xuống phía dưới, bàn tay nắm chặt cán đao, dùng sức hướng A Quý chân trên lưng đâm tới. Người bình thường là rất ít sử dụng một chiêu này, bởi vì như vậy thứ nhất, cũng sẽ bị sau lưng lộ ra không đương đầu, cho địch nhân thừa cơ lợi dụng.

A Quý đánh nhau kinh nghiệm nhiều phong phú, Tự Nhiên rất bén nhạy nhận ra được cái này sơ hở, dưới chân hướng về sau vừa lui, đồng thời, ở Phương Hồng dưới thân thể cong thời điểm, lưỡi đao hướng sau đó vác chém tới.

Nhưng là, www.uukanshu.net T Phương Hồng nhưng trong nháy mắt biến chiêu, vốn là hướng xuống dưới đâm Mộc Đao, trong nháy mắt đi lên liêu đi, dùng sống đao hướng A Quý Hạ Âm đập tới. A Quý tay mất lạnh lẽo, lập tức biến chiêu, cầm trong tay đao đi phía trước một trận, mà trên người chính là sợ ra một tia mồ hôi lạnh.

Phương Hồng có lẽ là thường thường ở trong thôn cùng những Ngoan Đồng đó đánh nhau duyên cớ, ra chiêu so với Sát Nhân Thuật còn không biết xấu hổ, vì câu thắng lợi cơ hồ thủ đoạn gì đều dùng. Nếu không phải hai người chẳng qua là đang đút chiêu, nói không chừng hắn ngay cả Dương cát nhỏ nước miếng như vậy chiêu thức cũng có thể dùng ra tới.

Mặc dù là như vậy, cũng để cho A Quý cảm thấy khổ không thể tả, cái kia đại khai đại hợp Đao Pháp, ở Phương Hồng trước mặt, trở nên cực đoạn sợ bó chân, thủ đoạn căn bản là không buông ra. Phương Hồng Đao Pháp quá mức quý dị, đông một đao, tây một đao, căn bản khó lòng phòng bị.

Mà hắn càng thủ đoạn tàn nhẫn cũng không thể lấy ra, hắn ra chiêu chú trọng một đòn toi mạng, cũng không thể với thiếu gia nhà mình tới một bộ này đi.

"Hô... Được, hôm nay liền luyện tập đến đây, thật là thoải mái." Đang đánh nửa ngày trời sau, A Quý khí tức đều có chút không đều, nhưng Phương Hồng lại như cũ là bộ kia tinh lực dồi dào đáng vẻ. Hắn một bên đánh nhau, hương hỏa một bên khôi phục hắn tinh lực, sức chịu đựng thật là cường đại đến để cho người tuyệt vọng.

Bởi vì này, A Quý không khỏi lần nữa than thở vận mệnh bất công, nếu như thiếu gia thể chất này ra hiện tại ở trên người hắn, hắn đã sớm đã biến thiên hạ vô địch thủ. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Cửa ải cuối năm buông xuống

Ở dài Ninh Huyền hướng đông ước chừng chừng ba mươi dặm địa phương, có một tòa trăm mấy chục trượng Ái Sơn, núi này sinh kỳ quái, hình như một cái đứng bất động Ngốc Thử, tên cổ Ngốc Ứng núi. Bởi vì sơn đạo hẹp hòi, tạp gỗ mọc um tùm, rất là dễ thủ khó công, cho nên, thường thường sẽ vì đạo phi chiếm cứ

Trước đó vài ngày, một nhóm ước chừng chừng ba trăm người đạo tặc bên trên Ngốc Ứng núi, trở nên người liên tục hào Ngốc Ứng, đốt Sát Kiếp cướp, không chuyện ác nào không làm. Trú đóng ở bốn phía Vệ Sở quân đội nhiều lần vây quét, lại không làm gì được.

"Đầu nhì, chúng ta khi nào có thể khai trương a, này mắt thấy thì sẽ đến cửa ải cuối năm, đại gia hỏa cũng nghĩ tới tốt năm tốt." Ở Ngốc Ứng đỉnh núi trại bên trong, nhất cá diện vô hai lạng thịt, lưng có chút cong hắn từ hướng Ngốc Ứng hỏi.

"Gù, mẹ hắn ngươi cuồng cuồng, chuyện này có thể gấp sao? Bây giờ quân lính đang khắp nơi vây quét, ngươi nếu là dám nhảy ra, thứ nhất bắt ngươi khai đao. Chờ đi, luôn có đỉnh núi so với chúng ta trước không chịu đựng được." Ngốc Ứng uống cạn trong chén Liệt Tửu, chỉ cảm thấy cả người ấm áp, không khỏi đem y phục trên người cởi ra một chút, sau đó hướng hắn từ kia quát mắng một tiếng.

"Hắc hắc, ta này không lo lắng lương thực sao, lần trước đi huyện thành..." Gù mặt đầy cười xòa, há mồm liền nói, có thể mới nói đến một nửa, lập tức ý thức được cái gì, mau ngâm miệng.

Lần trước trong huyện thành hao tổn nhiều như vậy tinh nhuệ huynh đệ, nhưng là Đầu nhì tâm lý một khối vết sẹo, hắn nào dám nhắc lại.

"Hừ, chờ đi, mấy ngày nữa, chúng ta liên quan (khô) một món lớn." Mặc dù hắn kịp thời im miệng, nhưng Ngốc Ứng trên mặt hay lại là trở nên lạnh lùng, hai cái hẹp mọc ra mắt, phảng phất là rắn độc con người. Lóe lên hàn quang.

...

Bởi vì tới gần cửa ải cuối năm, huyện thành này trong cũng dần dần náo nhiệt lên, toàn bộ trong thành tựa hồ cũng tản ra thức ăn mùi thơm. Một ít hải đồng, ở trên mặt đường chạy loạn khắp nơi, đụng vào người đi đường người khác cũng không tức giận, đây không phải là phải qua năm mà, đồ chính là một cái vui.

Phương Hồng cùng A Quý hai người đối với (đúng) đặt mua đồ tết cái gì, cũng không thể nào biết, cũng may, có Triệu chương quý ở, thật sớm liền phải mấy cái tiểu nhị đem đồ tết đưa tới.

Về phần phương tuần tài, lão tiểu tử này một lòng muốn ngồi bên trên chương quý vị trí, cả ngày đi theo Triệu chương quý chạy tán loạn khắp nơi, người ta bắt hắn làm cao thủ, cũng không tiện chỉ huy hắn liên quan (khô) này liên quan (khô) vậy, chỉ đành phải cho hắn một chút dễ dàng công việc, để cho hắn tiêu phí thời gian.

"Hắc hắc." Phương Hồng đang chỉ huy đến những tiểu nhị đó đem đồ tết đem thả được, lại nghe được cửa truyền tới y y nha nha đồng âm, ngẩng đầu liền thấy Niếp Niếp bung một cái khay gỗ, lúc này chính phỉ sức bước qua ngưỡng cửa.

"Niếp Niếp, ngươi tại sao tới đây?" Phương Hồng mau tới trước đưa nàng vịn, đứa nhỏ này đi bộ còn không lanh lẹ đâu rồi, bung cái mâm vượt cao như vậy ngưỡng cửa thật là làm khó nàng.

"Mẹ ta làm táo hoa,

Đề cho ta tới đưa chút cho ca ca." Niếp Niếp cầm trong tay cái mâm giờ lên, đưa đến Phương Hồng trong tay.

Ở chỗ này hết năm thời điểm, cơ hồ mỗi nhà đều phải chưng táo hoa, chính là đem bột nhào cho tạo thành đoá hoa hình dáng, gọi thêm thêm lên đi Hạch táo khô, thả vào chưng trong lồng đi chưng.

Chưng tốt táo hoa diện một dạng mềm mại có co dãn, táo khô bị hơi nước một kích, từng cái cũng phồng lên, cắn lấy trong miệng ngọt ngào hương vị lại nhai dai, là đỉnh thật là đẹp ăn.

Không ít người nhà sẽ duy nhất chưng bên trên không ít táo hoa, hết năm những ngày đó, cơ hồ mỗi ngày đều ở ăn. Có vài người thích đem hâm lại lại chưng một lần, ăn khẩu vị cơ hồ không có bao nhiêu biến hóa. Mà có vài người là thích vào nồi đi nấu ăn, nhỏ lên một chút dầu mè, cũng có một phen đặc biệt mùi vị.

Này táo hoa rất rõ ràng là mới ra lò, còn mạo hiểm đẳng đẳng hơi nóng, nghe liền có một đạo ngọt ngào hương vị xông vào mũi. Bột nhào bị tạo thành một đoá ba múi hoa, mỗi một đoá trên mặt cánh hoa cũng nạm một viên táo đỏ, nhìn rất là mê người.

Phương Hồng cũng không khách khí, lúc này liền bắt một cái táo hoa ném tới trong miệng. Miệng vừa hạ xuống, bột nhào ở trong miệng cứ động một cái, dùng sức khẽ cắn, táo đỏ liền hòa diện một dạng đồng thời bị cắn nát, hơi nóng, vị ngọt, lúa mạch thơm tho, này mấy loại cảm giác xuôi ngược, ăn ở người trong miệng ảm áp dễ chịu, ngọt, rất là khai vị.

Hắn liền tiếp ăn nhiều cái, lại ném một cái cho A Quý, A Quý cũng không khách khí, lúc này đứng ở một bên miệng to đại nhai, chẳng được bao lâu công phu, đưa tới những thứ này táo hoa liền bị hai người cho ăn không chút tụt chất.

Hoàng vương Thị này làm táo hoa công phu vẫn đủ có một tay, bột nhào bị kỳ đánh cố gắng hết sức gân đạo. Phương Hồng ở vừa ăn đồ vật, mà Niếp Niếp chính là ở một bên cùng da vàng từ chơi. Da vàng từ rất không nhịn được nằm trên đất, nếu không phải Phương Hồng cho nó một đạo hương hỏa, nó đã sớm chạy.

Đùa, nó dưới tay chết hại nhân loại cũng nhiều như vậy, lại sao có thể dung nhẫn một đứa bé trai loài người khiêu khích.

"Niếp Niếp, tới" ở sau một hồi lâu, Phương Hồng hướng Niếp Niếp ngoắc ngoắc tay. Niếp Niếp lòng ra da vàng từ lỗ tai, sau đó nhún nhảy một cái chạy tới.

Phương Hồng từ Triệu chương quý đưa tới đồ tết chính giữa, tùy ý hủy đi mở một cái túi giấy, bên trong bao quanh là một đoạn thịt muối, dùng giấy đỏ gói. Đây chặn thịt muối ước chừng có hơn một cân, bị ướp rất đẹp mắt, thịt chặt chẽ, còn có một cái vòng tròn hoa văn.

"Đến, đem này thịt ướp cho mang về, ngươi mời ta ăn táo hoa, thịt ướp chính là đáp lễ, cái này gọi là trả lễ lại." Phương Hồng đem sợi dây một trảo, xách đến Niếp Niếp trong tay.

Niếp Niếp có chút nghe không hiểu Phương Hồng lời nói, nhưng vẫn là đem thịt cho ôm vào trong ngực. Nghe từng tia mùi thịt, nàng có thể không nở bỏ buông tay, trong nhà hiếm thấy ăn chút thịt, huống chi là loại này thịt ướp.

Đầu năm nay, muối so với thịt còn tình quý đâu rồi, ai từ bỏ sử dụng muối thịt ướp a. Nàng lớn như vậy, còn chưa từng ăn qua mấy lần thịt ướp.

"Đi đi, www. uukanshu. ne T đem thịt mang về nhà." Phương Hồng vỗ vỗ Niếp Niếp đầu nhỏ, Niếp Niếp chính là hoạt bát, chạy vào nhà. Nhà các nàng lần này hết năm cũng không có ăn thịt, bây giờ có thịt ăn, tâm lý khỏi nói lái nhiều tâm.

"A Quý, cha ta hết năm cũng không trở lại sao?" Ở đưa đi Niếp Niếp sau khi, Phương Hồng liền xoay người, hướng về phía A Quý hỏi. Đây cũng hơn mấy tháng không thấy cha, đề cho hắn thật là có nhiều chút không có thói quen.

"Lão gia ở Phù Thành sự tình còn không có làm xong, khả năng không có cách nào trở lại, lại nói, trên đường này cũng thật loạn, hay là chờ dịp yên nhiều chút rồi hãy nói." A Quý đứng ở một bên, đáp trả nói.

"Cũng vậy, nghe các nơi cũng sớm nào nạn thổ phỉ, này cuối năm, cũng không khiến người ta yên ổn." Phương Hồng cảm thấy cũng có lý, tin đồn này kiên thành phụ cận, xuất hiện mười mấy ổ đạo phỉ, quây đến là lòng người bàng hoàng, nếu là cha lúc này chạy về, sợ cũng không an toàn.

"Được, không nói những thứ này, chúng ta tới tiếp tục luyện đao." Phương Hồng để cho người đem đồ tết cũng cho dời đến gian nhà chính trong, đem sân cho bay lên không đi xuống. Ngược lại này nhân rồi cũng là nhân rồi, mỗi ngày luyện một chút đao, cũng có thể tăng trưởng mấy phần tự vệ bản lĩnh.

Cái kia Quý Đầu Đao cũng mau rèn luyện thành công, hẳn thật đúng là nghĩ xong tốt thử một chút đao này lực lượng. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Đao thành tai khí tới

Đại niên hai mươi chín buổi tối, trời đã đen sì, trên trời không nhìn thấy nửa điểm tinh quang cùng ánh trăng, gió rét gào thét mà qua, dù là thủ thành tuần tra một ít nha dịch, đều lười ra được, chỉ nghĩ (muốn) tìm một chỗ uống chút rượu, ấm áp thân thể. Chiều nay, không ít người nhà thật sớm đi nằm ngủ, bởi vì ngày mai là giao thừa, buổi tối còn phải đón giao thừa, cho nên hôm nay ngủ sớm một chút, tối mai mới có thể có tinh thần.

Phương Hồng cũng thật sớm bò lên giường, lại không có ngủ, mà là Thần Khu xuất du, ở Thành Hoàng Miếu Nội Luyện đao. Tối nay chính là đao này cần phải luyện chế thành công thời gian, hẳn ở mừng rỡ sau khi, còn có chút khấn trương.

Hắn đối với thần đạo rất nhiều pháp môn, vẫn còn một cái gà mờ tài nghệ, có thật nhiều là hắn từ thần vị chính giữa bắt được một ít rải rác tin tức, hắn là như vậy thuộc về một ít nửa hiểu nửa không trạng thái, cũng không biết chuỗi này đao luyện sau khi thành công uy lực như thế nào.

Lúc này, ở Quý Đầu Đao bên trên còn sót lại một tia sát khí, còn lại đều đã bị ép vào đến trong thân đao. Bây giờ, chuỗi này đao nhìn qua đã có mấy phần bất phạm cảnh tượng, mơ hồ tản ra mấy phần lăm lăm rừng mình, giống như là nhất phương khối băng tự đắc.

Lưỡi đao lượng bạch Như Tuyết, trong bóng đêm, phẳng phất là một vòng trăng tròn. Mà sống đao tối om om, tựa hồ là một tòa liên miên dãy núi. Sắc bén, nặng nề, này hai loại cảm giác đan vào một chỗ, để cho ai nhìn cũng phải đáng khen một tiếng bảo đao.

"Đi!" Phương Hồng hai tay đánh một cái, cuối cùng một đạo hương hòa đánh đi ra ngoài, hòa lẫn chính mình ý nghĩ, đem đạo kia sát khí cho đánh vào đến trong thân đao.

Ong ong ong

Toàn bộ Quý Đầu Đao bỗng nhiên chấn động, ra có tiết tấu run rẩy, cây đao chiếc chấn phản phật vang dội. Ở tại cách vách ông từ, một tháng qua này đã có kinh nghiệm, nghe được thanh âm này, âm thầm nhắc tới mấy tiếng Thành Hoàng Đại lão gia danh hiệu, nhưng sau tiếp tục ngủ.

"Thương." Phương Hồng trong đầu, chỉ cảm thấy một đạo tiếng càng cực kỳ đao mình chi tiếng vang lên, mà trước mắt hắn, xuất hiện một đạo chói ánh mắt mang, giống như là ánh mặt trời phá vỡ mây đen, cũng giống là Cự Phù chém Hỗn Độn.

Ngay sau đó, hắn cảm thấy một loại huyết mạch lẫn nhau ngay cả cảm giác, xuất hiện ở mình và Quý Đầu Đao giữa. Tựa hồ món binh khí này, chính là mình một phần thân thể, chỉ cần mình ý nghĩ động một cái, liền có thể đem cho Ngự Sử ở.

Đương nhiên, này chỉ là hắn ảo giác mà thôi, hắn ý nghĩ mặc dù cường đại, nhưng vẫn không thể hiển hóa với bên ngoài, cũng không thể can thiệp thực tế. Nếu là thật có thể can thiệp thực tế lời nói, vậy hẳn hãy cùng tin đồn chính giữa Kiếm Tiên một dạng Ngự Sử đao kiếm, giết người từ ngoài ngàn dặm.

"Đao này, xem như luyện thành." Phương Hồng vây quanh Quý Đầu Đao, trên mặt có nhiều chút hưng phấn, hắn bây giờ rất muốn cầm lên cây đao này diễn luyện một phen, đáng tiếc nhưng là Thần Khu hiển lộ, không cầm lên được.

Vật này cùng hắn hốt bản cùng hành vân làm còn không cùng,

Hốt bản là hắn thần vị hiển hóa, là một loại xen vào hư thật giữa đồ vật, hắn tự nhiên có thể để cho nhục thân cùng Thần Khu cũng có thể nắm giữ. Mà đi Vân làm chính là dùng nào đó Dị Chúng kim loại, không phải là sắt thường, hắn dùng thân người nắm thời điểm, là một khối thể kim loại, mà dụng thần thân thể cầm thời điểm, liền là chân chính hành vân làm.

Này Quý Đầu Đao mặc dù bị hấn dùng sát khí cùng hương hỏa Tế Luyện, nhưng trên bản chất hay lại là sát thường, chỉ là bởi vì sát khí mà thật nhiều đặc biệt mà thôi, căn bản là không có cách dụng thần thần thể dụng chạm.

Phương Hồng ở thán mấy hơi thở sau khi, liền lưu luyện từ Thành Hoàng Miếu rời đi, chuẩn bị nhục thân trở về Khiếu. Nhưng là, hấn còn không có bay đến nhà mình sân, bỗng nhiên giữa, liền thấy một đoàn đậm đà cực kỳ tai khí, hướng trên thị trấn che mà tới.

Cái này tai khí bên trong ẩn chứa khí tức hấn rất là quen thuộc, rõ ràng chính là lần trước đám kia Ngốc Ứng đạo phi, chỉ là không có nghĩ đến, đám người này sẽ chọn vào lúc này tới.

Bất quá, nếu là suy nghĩ một chút, cũng hợp tình hợp lý, tối nay là đại niên hai mươi chín, không ít người sẽ ngủ sớm, địa phương tốt liền ngày mai đón giao thừa, nếu là lúc này vào thành cô động phá hư, tất nhiên sẽ tạo thành cực lớn khủng hoảng.

Phương Hồng thấy tình huống như vậy, hấn thì như thế nào có thể làm cho đám người này được như ý. Chẳng qua là, này cả thành người cũng đang ngủ say, hấn nên như thế nào mới có thể đánh thức?

Hấn ý nghĩ chuyển động thật nhanh, rất nhanh thì đưa ánh mắt thả vào Thành Hoàng Miếu bên trong treo bên trên chuông đồng. Này chuông đồng vốn là Trung Nguyên vương triều coi như lễ khí sử dụng, sau đó Phật Giáo truyền vào, là được tự miếu bên trong ắt không thể thiếu Pháp Khí.

Về sau nữa, theo Đạo Giáo đất chỉ nổi dậy, ngay cả không ít Thành Hoàng Miếu bên trong, cũng chứa lớn như vậy chuông đồng. Mỗi ngày lúc sáng sớm, ông từ cũng sẽ đem gỗ, dùng để đánh thức ngủ say mọi người.

Phương Hồng vung tay lên, cho đòi hoàng thuật động, rậm rạp chẳng chịt châu châu, trong nháy mắt bay ra, sau đó từng cái dừng lại ở cái kia gỗ màu đồng Trụ bên trên, vỗ cánh một cái, cái kia màu đồng Trụ liền đung đưa đến, hung hăng nện ở bên trên chuông đồng.

"Coong..." Một đạo du dương vang vọng tiếng chuông, trong nháy mắt lấy cực nhanh độ, hướng bốn phía khuếch tán ra. Một cái phụ canh đang núp ở một gian trong căn phòng nhỏ lìm đim đầu rồi, bị tiếng chuông này vừa xông, bị dọa sợ đến thiếu chút nữa không ngã xuống đất.

Cũng không thiếu người, cũng lập tức từ trong ngủ mơ thức tỉnh, bất quá, bọn họ chỉ cho là là ai đùa dai, ở hùng hùng hổ hổ một phen sau khi, liền chuẩn bị tiếp tục chìm vào giấc ngủ.

"Đương đương coong..." Tiếng chuông gỗ càng mãnh liệt, trước mặt thanh âm còn không có tiêu xuống, phía sau thanh âm liền lại tiếp tục vang lên, phảng phất là tầng tầng đợt sóng, truyền khắp dài Ninh Huyền phần lớn địa phương.

"Mẹ, là cái nào thằng nhóc đại buổi tối không ngủ, gỗ đi chết nột." Không ít người nhà bắt đầu đem đèn bàn tay lên, hướng về phía bên ngoài hùng hùng hổ hổ, còn có người thậm chí mặc quần áo vào, chuẩn bị đi Thành Hoàng Miếu xem rõ ngọn ngành.

Mà Phương Hồng, www.uukanshu.net chính là lập tức từ đồng kia châu châu bên trong, lại chia ra một cổ đi ra, bay đến bàn thờ nơi đó. Những thứ này châu châu cây thể ở trên giá để đạo mật, cánh vỗ, lôi kéo đạo chiếc, chậm chạp Phi ra khỏi phòng, sau đó dần dần lên cao, hướng Phương Hồng nhà trong sân đi.

Mà Phương Hồng tự mình, chính là dưới chân sinh Vân, hướng ngoài thành đi, hấn ngược lại muốn nhìn một chút đám kia đạo phi tới bao nhiêu người.

Hấn độ cực nhanh, chẳng qua là cân nhắc thời gian uống cạn chun trà, liền tới đến Thành Lâu chỗ. Mặc dù đêm tối không ánh sáng, nhưng hấn chính là Thần Khu, hai mắt tầm ảnh thấy chỗ, hết thấy bạc trắng, hấn có thể rõ ràng ràng thấy, ở ngoài thành đứng rậm rạp chẳng chịt đạo phi, sơ lược kê đếm, ít nhất có hai trăm.

Những người này mặc dù số người đông đảo, nhưng chỉ điểm mười mấy ngọn đèn cây đuốc, phân chia mười mấy đoàn thể nhỏ, giữa hai bên đi tiếp, lại một chút thanh âm cũng không có.

Thấy tràng cảnh này, Phương Hồng đều không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh, hấn chính là biết làm được điểm này là gian nan đến mức nào. Hấn ban đầu mang theo vài người bơi đen đi chớ cầu Thôn, mấy người kia thiếu chút nữa cân đầu, dưới mắt là nhiều người như vậy hành động chung, lại còn có thể giữ đội hình không tiêu tan, sợ là Chính Quy Quân Đội cũng không có lợi hại như vậy.

Khó trách hấn lần trước nhìn là mạng người Cách, là thuộc về thuần đồ mạng, người này nếu đặt ở trong quân đội, tuyệt đối một nhân tài. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Làm hết sức mình

Này hai trăm người dần dần đến gần thành huyện thành, ở tại bọn hán bầu trời, hóa thành một đạo đỏ như màu máu hơi khói, mơ hồ thành chiến kỳ chi hình. Theo mọi người hô hấp, thanh thế có chút kinh người.

Phuong Hồng thấy bức này tình huống, liền ý thức được sự tình không tốt. Thân là Thần Linh, sợ nhất hai cổ lực lượng, một là triều đình quan phủ, bởi vì này đại biểu chính thống, người đại biểu đang lúc cuộn cuộn đại thế, cho dù là Thần Linh, chỉ cần chưa thành liên Dương Thần, cũng phải ở dưới của hán nhượng bộ lui binh. Một cái khác là quân đội, bất luận là quân đội triều đình, hay lại là phản loạn quân đội, chỉ cần tạo thành hợp vận, lực lượng liền có thể tụ thành một cổ, tạo thành tan biến lực lượng, để cho Thần Linh bị thương nặng.

Nếu như hán là trong huyện Thành Hoàng, Thuyết Bất Đắc có thể mượn khắp thành lực lượng, cùng đám người này chống lại. Nhưng hán bây giờ chỉ là cái Nhật Du Thần, nơi này còn chưa phải là Quyền sở hữu, đám người này lực lượng một cái đánh vào, là có thể đem hán Thần Khu cho đánh tan.

Hơn nữa, ở đám người này trước mặt, hán thật sự có thần thông đem toàn bộ mất đi hiệu lực, công kích căn bản là không vào được đối phương một dặm bên trong.

Phuong Hồng sắc mặt có chút khó coi, dưới mắt đám người này nghiêm chỉnh huấn luyện, người người đều là huyết khí phượng hoàng hán tử, hán cái này Âm Thần khắp nơi bị bó tay. Muốn đối kháng chính diện, căn bản là chuyện không có khả năng.

Mà cái bên trong thành, toàn bộ nha dịch cộng lại, cũng bất quá trăm mấy chục người, trong này còn phải coi là gỡ mỡ cầm canh, nuôi ngựa một ít người già yếu bệnh hoạn, chân chính có thể đánh tám mươi người không biết có hay không.

Hơn nữa, những thứ này nha dịch cũng dường như xử ưu quán, để cho bọn họ lần áp lương thiện tạm được, thật muốn cùng đám này hán phi đánh, sợ là ngay cả đao cũng cầm không vững.

"Chỉ có thể làm hết sức mình nghe Thiên Mệnh." Phuong Hồng nhìn bên ngoài đám kia đạo tặc đã đến gần, vung tay lên một cái, trước người lập tức xuất hiện năm đám đen thui khói mù, nhìn kỹ một chút, nhưng là năm mảnh châu châu bày.

Mà ở những thứ này châu châu bày xuất hiện chốc lát, Phuong Hồng Thần Khu run lên, tựa hồ đến cực hạn.

Những thứ này châu châu lấy cực nhanh độ bay vào trong một rừng cây nhỏ, sa sa sa găm cắm, chỉ chốc lát sau, liền có năm cây đại thụ bị từ phần gốc cho cắn đứt. Sau đó những cây to này dư thừa cành lá lại bị nuốt ăn vội vàng, chỉ còn lại tron bóng ngay ngắn một cái căn (cái).

"Ong ong ong." Những thứ này châu châu từng cái chộp vào trên đại thụ, cánh dùng sức, lấy chậm chạp độ đem năm cái cây cối cho nâng lên, sau đó không dùng được bay lên không.

"Thanh âm gì?" Ngốc Ưng chính nắm chặt Cuồng Đao, lục lọi tiến tới đâu rồi, chợt nghe bên tai truyền tới trầm thấp chấn động âm thanh, liền không khỏi hướng không trung nhìn.

Bất quá, hán bên này điểm cây đuốc, độ sáng tương đối cao, nhìn về phía nơi bóng tối thời điểm, cơ hồ cái gì cũng không nhìn thấy.

"Đoán chừng là cái gì chim hoặc là sâu trùng đi, chúng ta tân tiến thành quan trọng hơn." Gù đứng ở một bên cũng hướng không trung miểu hai mắt,

Có chút không có vấn đề nói.

"Nói cũng vậy." Ngốc Ưng cũng không có để ý quá nhiều, bầu trời này có thể có vật gì, chẳng lẽ còn có thể có nguy hiểm gì hay sao?

Bọn họ đang hướng đi về trước không mấy bước, chỉ cảm thấy đất đai đột nhiên rung một cái, ngay sau đó, ùng ùng thanh âm liền vang lên, phảng phất trước mặt có thiên quân vạn mã.

"Không được!" Ngốc Ưng theo bản năng liền nhích sang bên trốn một chút, cảm giác một tia mạnh mẽ đến không cách nào ngăn cản lực lượng, lau qua đầu mình mà qua. Hán vừa quay đầu, lại phát hiện với ở bên cạnh mình mấy người kia, bị một cây bát to to, dài hai trượng còn gỗ cho đập không dùng được học máu, mắt thấy sẽ không sống.

Mà ngay sau đó, lại vừa là liên tiếp bốn khúc gỗ từ trên trời rơi xuống, nhập vào đến trong đám người. Bất quá, lần này có lẽ là bọn họ vận khí tương đối khá, bốn khúc gỗ chỉ có một cây đập trong đám người, còn lại ba cái cũng rơi vào bên cạnh.

Ngốc Ưng mọi người đang sợ hãi sau khi, cũng cảm thấy có vài phần không tưởng tượng nổi. Nơi này trong thành tường còn có bách thập trượng khoảng cách, coi như là đi xuống ném gỗ lẫn, cũng không có ném xa như vậy đi.

Ở trong đêm tối này, sinh như vậy sự tình, để cho người không thể không hoài nghi có phải là ... hay không quỷ thần nên làm.

Mà xa xa Phuong Hồng, không khỏi thầm mắng một tiếng, đám người này tụ tập chung một chỗ, hợp vận trùng thiên, sát khí bức người, hán ý nghĩ căn bản là không có cách đến gần, chỉ có thể bằng vào cảm giác chỉ huy châu châu đi xuống ném gỗ, lại hơn nữa đều vút thiên về.

Bất quá cũng khó trách, này là Ngốc Ưng chính là thuần đồ mạng, khí vận bất phạm, nếu là dễ dàng như vậy đã bị đánh bại, kia ngược lại thì kỳ hoặc quái gỡ.

Phuong Hồng thở dài một hơi, Thần Khu dần dần tại trong hư không tiêu tan, trở lại chính mình thịt Khiếu bên trong.

"Hây da, Đầu nhi, chúng ta thương tám cái huynh đệ, chạy hai mươi mốt." Sau một hồi, gù che cánh tay mình tới, hướng Ngốc Ứng hồi báo nói.

Ở ban đêm hành quân, sợ nhất chính là sinh động loạn, bởi vì loạn lên, liền dễ dàng có người chạy trốn. Bọn họ lúc này mới chừng hai trăm người, vẫn tính là được, nếu là hơn mười ngàn quân đội, buổi tối sinh vấn đề, sợ là được (phải) chạy mất mấy ngàn người.

"Nhanh, không muốn vết mực, cây đuốc đem toàn bộ thắp lên, các người mười người, theo ta tới." Ngốc Ứng trên mặt hiện ra một tia lệ khí, bọn họ này vẫn không có động thủ đầu rồi, liền hao tổn nhiều người như vậy, để cho hấn thật là liền muốn cuồng.

Đồng thời, hấn cũng hoài nghi chuyện này là có hay không có kia trong chỗ u minh tồn đang can thiệp, không đúng vậy quá quý dị đi. Vừa nghĩ tới đó, dù là hấn tâm tính vững chắc, đều có chút nửa đường bỏ cuộc, nhân loại đối với không biết đồ vật, luôn là ôm sợ hãi trong lòng.

Chẳng qua là, trong nháy mắt sau khi, www. uukanshu. ne T hấn lập tức đánh liền biến mất đi chủ ý. Trên núi này lương thực đã càng ngày càng không đủ dùng, dưới tay đã có không ít người đã bắt mất. Lại nói, hấn lần trước tổn thất ba mươi người, lần này cũng tổn thất đến gần ba mươi người, đối với hấn uy vọng đúng là không nhỏ đã kích. Thật sự nếu không tới một phen thắng lợi, hấn ở trên núi địa vị đem sẽ trở nên hết sức khó xử.

Vì vậy, hấn ở một phen ý nghĩ chớp động sau khi, liền để cho người dựa theo kế hoạch đã định làm việc.

"Hắc ha." Rất nhanh, cây đuốc liền thắp lên, bốn phía trở nên sáng trưng, Ngốc Ứng núi một đám đạo phi lớn tiếng hô quát lên, thanh thế khá tráng.

Trong thành này nha dịch, dù là phản ứng trễ nải nửa, cũng biết lúc này việc lớn không tốt. Ở trên đầu thành, hô lạp lạp xuất hiện hàng chục cá nhân, khăn trương nhìn phía dưới, bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới, đám này đạo phi sẽ như thế trắng trợn công kích huyện thành. Đây dài Ninh Huyện phụ cận, chỉ trừ đóng một cái bách hộ thật sự, số người bất quá trăm mấy chục người, trước đó vài ngày, là trừ phiến loạn, phần lớn binh lực đều bị điều đi, trông coi đại bản doanh bất quá mười mấy người, liền coi như bọn họ phái người đưa tin, cũng không cách nào chạy tới cứu viện.

Bất quá, đám này đạo phi chỉ là ở dưới thành kêu lên, lại không tiến công, để cho trên cổng thành một bọn nha dịch không khỏi thở phào một cái. Nhưng là, bọn họ nhưng không biết là, ở cách đó không xa một xó xỉnh chính giữa, có mười mấy khỏe mạnh hấn tử, sờ đen đang dùng giấy thùng hướng trên cổng thành leo lên đi. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Vào thành

Phuong Hồng nhục thân từ trong giấc mộng tỉnh lại, lúc này, toàn bộ Thành Đông đã kinh biến đến mức lộn xộn, không ít người đều tại tức giận mắng, bởi vì Thành Hoàng Miếu ngay tại Thành Đông, này hơn nửa đêm tiếng chuông vang lên, trước gặp họa chính là người ở đây.

Mà A Quý cũng đã mặc quần áo từ tể, đang đứng ở giữa sân.

"A Quý, đi nhanh thông báo Triệu chương quỹ, để cho người đem toàn bộ tiểu nhị đều kêu, Liên gia hỏa Thập mà cũng cho chuẩn bị xong, ở cửa hàng gạo nơi đó tập hợp, tối nay sợ là không yên ổn." Phuong Hồng trực tiếp từ bên trong phòng đẩy cửa đi ra, hướng về phía A Quý phân phó nói.

Rất nhiều lúc, trong cửa hàng tiểu nhị, cũng là trọng yếu chiến lực, phần lớn người tất cả đều là hơi biết võ nghệ, dù sao, đầu năm nay cũng không có Tiêu Cục, người nếu là đi xa vận chuyển hàng giao hàng cái gì, cũng không thể hi vọng nào quan phủ giúp cho người một tay đi.

"Thiếu gia..." A Quý một trận do dự, nếu là tối nay thật không yên ổn, đó cũng là thiếu gia an toàn trọng yếu nhất, hấn làm sao có thể rời đi đây.

"Đi nhanh, không muốn mả kỷ." Phuong Hồng mở mắt ra, nhìn A Quý liếc mắt, mặc dù chấn nhiếp thuật không nhúc nhích, nhưng bởi vì Thần Tính ở dần dần xâm nhiễm nhân tính, đang khi nói chuyện Tự Nhiên mang theo một cỗ cao cao tại thượng khí thế, ép tới A Quý không nhịn được nghĩ phải phục tùng.

"Được." A Quý do dự một chút, liền cắn răng một cái, mau mau xông xuất viện môn. Hấn chuẩn bị mau mau đem sự tình cáo cùng Triệu chương quỹ biết được, sau đó cũng có thể nhanh lên một chút trở về tới bảo vệ thiếu gia.

"Các người cũng đi, đem các người đồng bạn đều kêu, chuẩn bị xong gây gộc." Phuong Hồng cũng đem ngủ ở tạp dịch phòng hai cái tiểu nhị cho kêu, lớn tiếng phân phó nói.

"Ừ." Hai người không biết sinh chuyện gì, nhưng nếu là thiếu gia phân phó, cũng không dám thờ ơ, không ngừng bận rộn hướng xa xa chạy đi.

Phương Hồng một người đứng ở trong sân, trong lòng phảng phất là ngăn một tảng đá lớn. Hắn thật sự là không nghĩ tới, dám kìa Ngốc Úng đạo phi lại gan lớn đến trình độ này, lại công khai tới cướp bóc huyện thành. Kìa trở nên người là suy nghĩ bị Lừa đá xấu sao? Nếu là thật chộc giận triều đình, bọn họ bao nhiêu cái đầu cũng không đủ chém.

Có thể rất hiển nhiên, kìa trở nên người là thuần đồ mạng, là không quá có thể làm ra rõ ràng như vậy bất tỉnh chiêu, đó chỉ có thể nói một trường hợp, đó chính là bên ngoài thế cục đã tới tột trình độ nhất định, triều đình đối với địa phương khổng chế biến hóa cực yếu.

"Bất quá, ta là nhất phương Thần Linh, Thụ Mệnh Vu Thiên, sao có thể dung nhẫn ác đồ ngang dọc." Ở Phương Hồng trong hai mắt, ánh ngược ra một tầng kim quang, thần thánh uy nghiêm, khí độ bất phàm. Thần chỉ nhận chúng sinh tham bái, vừa làm giải cứu chúng sinh ở tại thủy hỏa.

"Thương." Trong khi hắn nói chuyện, trên bầu trời, đột nhiên xẹt qua một đạo rất nhỏ Bạch Mang, một thanh dài ba xích Quỷ Đầu Dao, từ không trung rơi xuống, thẳng tắp cắm ở Phương Hồng dưới chân.

Phương Hồng đưa tay hướng phía trước một trào,

Cầm thật chặt Quỷ Đầu Đại Dao cán dao, từng tia lạnh giá lạnh lẽo, từ trong bàn tay hắn dâng lên, một loại huyết mạch lẫn nhau ngay cả cảm giác, xuất hiện ở trong lòng hắn, phảng phất chuôi này dao, chính là hắn một phần thân thể.

"Ồng." Thân dao không tự chủ được run rẩy, đứng như một cái còn sống sinh linh.

"Ồ ồ." Da vàng từ cảm ứng được trên thân dao truyền tới khí tức nguy hiểm, không nhận được ngửa đầu vừa kêu, ở trong đêm tối này, ra quỷ dị xa xa tiếng kêu.

"Chúng ta đi." Phương Hồng ngoắc tay, sải bước bước ra đi, mà da vàng từ tung người nhảy một cái, theo sát phía sau.

...

Ở đầu tường chỗ, phần lớn đạo phi ở phía dưới chế tạo động tĩnh, mà Ngốc Úng chính là dẫn mười mấy thân thủ được, lặng lẽ sờ lên Thành Lâu.

"Không nên động, để cho người đem cửa thành mở ra." Ngốc Úng một cái xoay mình, nhảy ra đến, đem một thanh dao trực tiếp chiếc ở một cái trung niên gây nham nha dịch trên cổ, nhìn kỹ quần áo trang sức, hắn là lớp trưởng.

Người này là lớp ba chính giữa tạo rõ rệt đầu, bởi vì này mới đôi chủ bộ, hắn cũng thấy chính mình đi lên hy vọng, liền muốn cố gắng làm chút thành tích đi ra, tốt đỉnh Triệt Thành vị trí, trở thành nhanh rõ rệt đầu.

Phải biết, mặc dù hai người đều là lớp trưởng, nhưng vị trí này nhưng là khác nhau trời vực. Tạo ban phụ trách giá trị Đường dịch, trong ngày đặt Đại lão gia trước mặt lắc lư, còn phải phụ trách tuần tra công việc, căn bản không có một chút mờ. Nào có vậy mau ban khoái hoạt, điều khiển truy bắt chức vụ, là một người cũng phải ba kết.

Bất quá, hắn cái này còn không có đi lên mấy ngày, dĩ nhiên cũng làm bị trộm Phi cho bắt giữ, để cho hắn có chút khóc không ra nước mắt.

"Đừng, đừng giết ta, các ngời... Nhanh đi mở cửa nột!" Lớp này đầu cũng không có bỏ sống lấy nghĩa dũng khí, hướng dưới tay đám người kia hô to nói.

Ngược lại những giấc cướp này vào thành, phỏng chừng cũng chỉ là là tài sản, cũng không thể là muốn đem huyện thành cho công chiếm đi, đừng nói giỡn, nếu là dám công thành, đó chính là trắng trợn tạo phản. Liền này vài trăm người, nào có tư cách kìa nha.

Chỉ cần đem bọn họ cho cho ăn no, bọn họ Tự Nhiên cũng liền rời đi, tội gì vì chuyện này đem mệnh ném. Lại nói, những thứ này đạo phi số lượng đông đảo, nhóm người mình không phòng giữ được thành trì cũng là phải.

Nghe hắn phân phó, rất nhanh, mấy cái nha dịch liền lao xuống, dùng sức đem cửa soan cho nâng lên, đem đại môn chậm rãi cho kéo ra.

Những thứ này nha dịch cũng là trên căn bản dưỡng tôn xử ưu quán, nơi nào thấy qua như vậy chiến trận, từng cái cũng là kinh sợ, liền một cái có huyết tính cũng không có.

"Ha ha ha, cho ta đem bọn họ cho bó." Ngốc Úng cười ha ha một tiếng, một cước đem kìa lớp trưởng cho đạp lộn mào trên đất, mặt coi thường nói. Bất quá, hắn cũng sẽ không ngốc đến đi giết nha dịch, những người này đều là khỏe mạnh trẻ trung, vạn nhất biết không đường sống, kìa định sẽ liều mạng, nói không chừng sẽ cho bọn hắn tạo thành không phiền toái nhỏ.

Bọn họ lần này vào thành, chính là quyết định chủ ý, www.uukanshu.net Trong thành kìa đám quan viên nhất định sẽ lựa chọn im hơi lặng tiếng, mà không phải báo lên cho triều đình. Suy nghĩ một chút cũng phải, nhạ một cái lớn huyện thành, bị một bang đạo phi cho bùng, người nếu là dám hướng lên tổ khổ, kinh thành dám kìa đại nhân vật không đem người lãng trí mới là lạ.

Lui mười ngàn bước nói, coi như này đám quan viên báo lên, bọn họ cũng không sợ, bọn họ chuẩn bị ở vót hết này một khoản sau khi, đi liền Hà Nam, đầu nhập vào bây giờ thanh thế khá trắng Lư sáu Lư Thất Đẳng người. Ngược lại con chim này thời gian cũng qua đủ, còn không bằng oanh oanh liệt

liệt làm một cuộc, nói không chừng có thể bác một trận Đại Phú Quý đây.

"Đi, đi với ta Thành Đông, thật tốt đi dạo một vòng những đại nhân vật kia phủ đệ." Ở đem các loại nha dịch xử trí tốt sau khi, Ngốc Ứng cười lớn một tiếng, hướng trong thành đi.

Thành này Đông Thành tây ở có thể đều là có uy tín danh dự nhân vật, đem bọn họ cho cướp, làm một mấy vạn lượng bạc cũng không thành vấn đề. Có số tiền này, bọn họ là được tiếp tục chiêu binh, sau đó một đường lại cướp bóc, chờ đến Hà Nam thời điểm, sợ là dưới tay có thể có bốn, năm ngàn người.

Ngốc Ứng vừa nghĩ tới chính mình hoạch định, khoe miệng không tự chủ lộ ra vẻ tươi cười. Hắn từ nhỏ liền yêu thích vũ đạo làm tốt, chẳng qua là bây giờ thiên hạ này, võ nhân căn bản không có ngày nổi danh, để cho hắn rất là phiền muộn.

Trước đó vài ngày, hắn thừa dịp tai năm, vào rừng làm cướp là giặc, ngược lại tìm tới chính mình phương hướng, liên quan (khô) là phong sinh thủy khởi. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142: Cướp bóc

Ngốc Ứng dẫn một đám lớn người, hô ập ập hướng Thành Đông đi, cơ hồ mỗi trong tay người cũng giữ cây đuốc, phảng phất một con rồng lửa ở đường phố giữa đi trước. Tiểu thuyết đích n

Không ít người nhà từ trong khe cửa thấy như vậy thanh thế, bị dọa sợ đến vội vàng rút đầu. Má ơi, giặc cướp lại vào thành, đám kia quan lão gia rốt cuộc làm gì ăn.

"Đi một chút đi, nơi này chính là huyện nha, đi vào thật tốt tìm một chút, chắc có không ít tiền." Ở đi đến Thành Đông trên đường, vừa vận phải trái qua huyện nha, Ngốc Ứng không khỏi nanh cười một tiếng, vung trong tay mình Cương Dao hô.

"Này huyện lệnh trong nhà nhất định có không ít tiền bạc, các anh em theo ta lên a...." Gù với ở một bên, hô to một tiếng, lập tức liền có hai mươi người theo sát hắn, xông vào huyện nha hậu viện.

"Các ngươi làm gì!" Trương dụ mình vừa mới bị bên ngoài tiếng chuông đánh thức, còn chưa kịp mình bạch sinh chuyện gì, liền thấy một đám tặc nhân như sói như hổ xông vào.

"Đem chó này quan cho trói lại, các ngươi những người khác cho ta bay vùn vụt, trong nhà hắn có bao nhiêu tài bảo." Gù dùng sống đao ở trương dụ mình trên đầu không chút khách khí một đập đầu, sau đó phía sau hắn liền đi ra hai người, dùng sợi dây bắt hắn cho buộc lại.

"Các ngươi đám này thô phi, bất mệnh quan triều đình, đó là muốn roi đầu!" Trương dụ mình không nghĩ tới dưới mắt đám người này lá gan lớn như vậy, đồng thời cũng trong lòng thâm kêu khổ vậy, chính mình vốn là đều đã vận hành được, năm này sau khi, là có thể thăng quan, thế nào gặp này đương từ chuyện a.

"Hắc hắc, cho ta thành thật một chút, chúng ta có thể hay không roi đầu đó là chúng ta sự tình, ngươi nếu là dài dòng nữa, ta sẽ để cho ngươi roi đầu." Gù không chút khách khí đập đối phương một cước, cười lạnh uy hiếp nói. Hắn đối với cái này giúp ngồi không ăn bám quan chức có thể không có bất kỳ hảo cảm, từng cái chỉ có biết ăn thôi thì cầm muốn, chân chính chính sự một cái cũng làm không.

Trương dụ mình lúc này không dám nói lời nào, đành hoàng nhắm lại tới miệng.

Chỉ chốc lát sau, hắn gian phòng này bị lộn được (phải) ngổn ngang, giống như là bị gió cho quét như thế."Đà gia, chúng ta tìm được chút tiền này." Mấy cái đạo phi nắm một ít bạc vụn cùng đồng tiền đi tới, hướng về phía gù nói.

Gù quan sát một chút đồng kia tiền bạc, lấy tay gãi gãi, đoán chừng ngay cả một trăm lượng cũng chưa tới.

"Ba." Hắn tiến lên một bước đánh vào trương dụ mình trên mặt, sau đó một cước lại đá vào kỳ trên bụng. "Mẹ, một mình ngươi Tri huyện đại lão gia, liền chút tiền như vậy, khác (đừng) nói với ta ngươi là thanh quan, còn lại giấu tiền nơi đó?"

Trương dụ mình lật tới trên đất, trên mặt một mảnh đỏ lên, cũng không biết là bị đánh, vẫn bị khí. Hắn vốn đang định tới cái thà chết chứ không chịu khuất phục, nhưng nhìn một cái kia từng thanh sáng loáng đao, lập tức liền kinh sợ.

"Ngày chuyện này... Ta trước đó vài ngày là vận hành một chỗ ngồi,

Đem tiền cũng tốn không sai biệt lắm, thật sự còn dư lại như vậy đấy. Đúng các người đi từ giang trong nhà, hẳn là mới nhậm chức Chủ Bộ, gần đây nịnh hót người khác nhiều, ít nhất cũng có thể làm một mấy ngàn lượng." Trương dụ mình phàn nàn cái mặt, không chút do dự đem mình tá quan cho bán.

"Đà gia, hẳn là thật, ta trước đó vài ngày nghe ta một cái thân thích nói, chó này quan muốn thuyên chuyển, sợ là thật không có tiền." Một cái đạo phi đi tới gù bên người, nhỏ giọng nói.

"Mẹ, tiện nghi người, đại gia hóa theo ta đi." Gù lại vừa là một cước đá vào trương dụ mình trên người, nhưng sau đó xoay người hướng đi ra bên ngoài. Ngược lại trong thành này người có tiền phản nhiều là, cũng không ở ở một cái như vậy.

Bọn họ ở cửa cùng Ngốc Ung hội họp, đem việc nơi này tình nói một chút, liền tiếp tục hướng Thành Đông vào.

"Từ nơi này nhà bắt đầu, cho các người một khắc đồng hồ thời gian, cướp được bao nhiêu bạc đều là các người chính mình." Ngốc Ung đám người đi tới một gian đại cửa viện, cười lớn nói.

Hắn biết, tay mình bên dưới đám người này đối với chính mình không có bao nhiêu trung thành cảm giác, muốn để cho bọn họ quyết một lòng vì chính mình bán mạng, nhất định phải thỏa mãn bọn họ khẩu vị.

"A..." Theo hẳn một câu nói, đám người này liền giống như là sứt chuông bảy sói, từng cái xông ra. Vài người đem thang gỗ một trận, liền leo tường đi, từ bên trong đem đại môn mở ra. Chẳng qua là một hồi sự tình, liền từ bên trong truyền tới kêu cứu và tiếng kêu thảm thiết thanh âm.

Mặc dù gia đình này có chút tiền tài, nhưng trong nhà lại không có bao nhiêu hộ vệ, ở nơi này nhiều chút đạo phi Cương Dao bên dưới, chút nào năng lực phản kháng cũng không có. Những thứ này thương nhà không phải là triều đình người, cho nên bọn đạo phi cũng không có nương tay, ai nếu không phục, liền một đao chặt xuống, cho người thân đi xử.

"Đây là ta tổ tiên truyền xuống, các người cũng không thể lấy đi a." Ngốc Ung đưa tay từ một người trung niên trên người kéo xuống tới một khối ngọc bội, tiện tay nhét tới trong tay trong túi vải.

Ngốc Ung cũng không nói nhảm, giơ tay chém xuống, xẹt qua người trung niên cổ. Một vòi máu tràn ra, người trung niên hai mắt tròn to, mắt thấy sẽ không sống.

"Lão gia..." Mà theo người trung niên này Từ Vong, trong sân không dùng được ra tiếng khóc thanh âm. Đầu năm nay, nam tử chính là trong nhà trụ cột, này trụ cột nếu là sập, này ngày tháng sau đó có thể làm như thế nào qua nhé.

"Mẹ, cũng giết." Ngốc Ung trên mặt lộ ra một tia không kiên nhẫn, ồ ào gì thế, thật là để cho người phiền lòng. Nghe hẳn ra lệnh, hẳn dưới tay mọi người lập tức huoi ra đao, chỉ chớp lát sau, tòa phủ đệ này liền an tĩnh lại.

Những người này nếu đi theo Ngốc Ung vào thành cướp bóc, vậy cũng là từng thấy máu, giết riêng biệt người lại coi là cái gì.

Từng tia huyết tinh khí, rất nhanh thì tản mạn ra. Người bình thường nếu là ngửi được cái mùi này, tất nhiên sẽ cảm thấy khó chịu, nhưng Ngốc Ung lại hít một hơi thật sâu, nửa nheo mắt lại, www.uukanshu.net Tựa hồ rất hưởng thụ đáng vẻ.

"Các người khỏe chưa? Tốt để cho hòa! Đem không bao nhiêu tiền cái gì cũng ném, những thứ này đồng tiền muốn làm cái gì!" Ở quá lớn ước một khắc đồng hồ, Ngốc Ung xách có chút nặng chịch túi, đi tới trong sân, hét lớn một tiếng. Hắn thấy một người còn nắm mấy xâu đồng tiền, lập tức tiến lên đập một cước.

Thật là không có từng va chạm xã hội, muốn cướp cũng cướp châu báu a.

Rất nhanh, một đám giặc cướp liền thả lỏng lỏng lỏng lẻo lẻo đứng ở giữa sân, mỗi người trên mặt đều mang vui mừng, đồng thời, trong mắt đều mang vẻ điên cuồng cùng kiên định.

Mỗi một người đều ném được ngon ngọt, nếu ai dám cắt đứt bọn họ tài lộ, bọn họ liền dám muốn ai mệnh.

"Đi một chút, đi nhà tiếp theo, mọi người động tác nhanh lên một chút, tránh cho đám khốn kiếp kia đem tiền cho giấu." Ngốc Ung dùng Cương Dao gõ gõ đất mặt, hướng về phía mọi người hô.

"Đi đi." Đám đạo giặc cướp đã có nhiều chút không kịp chờ đợi, từng cái hoan hô lao ra cửa. Mà cuối cùng ra ngoài mấy người, chính là tiện tay cầm trong tay cây đuốc cho ném tới bên trong nhà. Ở một đám hoan hô cùng tiếng cười điên cuồng thanh âm chính giữa, Thanh Yên dâng lên, ánh lửa ngút trời, đem trọn cái hắc ám cho chiếu sáng, nhưng là sâu hơn hắc ám lại núp ở mảnh này quang minh bên trong. (chưa xong còn tiếp.)

Chương 143: Tính kế

Phuong Hồng thật chặt trong tay đao, lòng bàn tay đã thấm xuất mồ hôi. Hắn ngẩng đầu một cái, liền có thể thấy trùng thiên ánh lửa, ở ánh lửa kia phía sau, có thể nghe được không dừng được truyền tới tiếng hét thảm.

"Làm sao còn chưa tới?" Hắn dậm chân một cái, lúc trước hắn sẽ để cho A Quý đi gọi người, này cũng lâu như vậy, thế nào người còn chưa tới? Đối mặt này chừng hai trăm người, hắn cũng không thể một người liền xông lên đi. Đây chẳng phải là anh dũng, mà là ngu si.

"Thiếu gia, thiếu gia, ta tới." Ngay tại hắn nóng nảy thời điểm, lại nghe được phía sau truyền tới A Quý thanh âm. Phía sau hắn, còn đi theo một đại chuyến người, ở đám người này bên trong, không chỉ có năm mười mấy người tiểu nhị, còn có ba mươi mấy nha dịch.

"Thiếu gia, chúng ta ở trên nửa đường gặp phải Triệu Thành lớp trưởng, liền cùng đi." A Quý đem thân hình mau tránh ra, quả nhiên, ở đó hóa nha dịch trước nhất, đứng một cái ngũ đoàn thân tài người trung niên.

Triệu Thành hướng Phuong Hồng gật đầu một cái, trên mặt biểu tình rất là khó coi. Tối nay sự tình, đối với hắn mà nói, cơ hồ chính là một trận tai họa ngập đầu, nếu không phải có thể xử trí được, hắn không chỉ có vị trí không gánh nổi, sợ là đầu cũng phải ném.

"Chúng ta vừa mới bẩm báo nói, đám này Tặc Phi số lượng không dưới hai trăm, người chúng ta tay thiếu nghiêm trọng, binh khí số lượng cũng không đủ, căn bản không phải đối thủ." Triệu Thành chân mày véo thành một cái vương mắc, hắn dưới tay nha dịch ngược lại còn có thể có cây đao, mà Phuong gia đám kia tiểu nhị, trong tay tối đa cũng liền một cây côn gỗ, với Tặc Phi làm tuyệt đối rất thua thiệt.

"Nơi này các nhà cửa hàng cũng có tiểu nhị, chúng ta ai nhà tìm người, đem người cho tụi lại." A Quý ở một bên chen vào nói, nơi này cửa hàng có không ít, nếu là đem tiểu nhị cũng kéo lên, ít nhất cũng có thể có chừng ba trăm người. Dù là cầm côn gỗ, cũng có thể cho người lấy cực mạnh uy hiếp.

"Không được, chúng ta không thể lại chia Tán Nhân tay." Triệu Thành trực tiếp cự tuyệt ý kiến này, tại chỗ có tám mươi người vừa tới, trong những người này có cửa tiệm tiểu nhị, cũng có trong huyện nha dịch, này đại buổi tối, vốn là tương đối hỗn loạn, nếu là lại phái đi ra ngoài, vậy thì càng khó khăn không chế, đến lúc đó đao binh cũng không biết sẽ xuất hiện bao nhiêu.

Dù sao, không phải ai cũng có gan với những Tặc Phi đó chết dập đầu.

"Nếu người chúng ta tay không thể gia tăng, kia liền có thể đem dịch nhân cho phân tán." Liền tại bầu không khí có chút trầm muộn thời điểm, Phuong Hồng mở miệng chen vào nói.

Những lời này, để cho Triệu Thành đưa ánh mắt đem thả đến trên người hắn. Nói thật, Phuong Hồng ở trong mọi người không có chút nào nổi bật, thậm chí Triệu Thành đều đưa kỳ cho xem nhẹ.

"Nói thế nào?" Triệu Thành tựa hồ cũng bắt cái gì đó, trầm giọng hướng Phuong Hồng dò hỏi.

"Mặc dù nhân số chúng ta so với đám người kia ít hơn, nhưng chúng ta cũng có ưu thế, đó chính là so với bọn hắn quen thuộc trong thành con đường, chúng ta hẳn vùng chúng ta này một cái ưu thế." Phuong Hồng vốn là so với người trong thành càng sớm biết đạo đạo phi tập kích sự tình,

Hắn từ vừa mới bắt đầu liền bắt đầu suy tư cách đối phó, hơn nữa ý nghĩ xa xa so với người bình thường muốn sống nhảy, suy nghĩ chuyển cũng mau, một cái ý nghĩ ở trong đầu dần dần thành hình. Hắn đem ý nghĩ của mình với Triệu Thành nói một chút, Triệu Thành con mắt trở nên càng ngày càng sáng.

...

"Những thứ kia nhà nhìn không cao lớn thì không nên đi vào, trực tiếp phóng hỏa liền văng." Ngốc Ứng một cước đá vào gù trên mông, tiểu tử nguoi suy nghĩ rút ra hút đi, thấy nhà liền hướng trong hướng, tìm đại hộ nhân gia nhà.

"Là văng." Gù sờ cái mông, ở một bên nịnh cười nói. Sau đó liền nhặt lên một cái cây đuốc, tiện tay liền ném tới một gia đình trên nóc nhà, chỉ chốc lát sau liền dấy lên Thanh Yên.

"Hoa lạp lạp." Đang lúc bọn hắn vừa mới phải tiếp tục đi về phía trước thời điểm, bỗng nhiên giữa, ở một bên trong ngõ hẻm truyền tới một trận dày đặc tiếng bước chân, nghe số người thật nhiều đáng sợ.

"Mọi người không nên chạy loạn, chuẩn bị nghênh địch!" Ngốc Ứng sắc mặt đầu tiên là biến đổi, sau đó khoe miệng lộ ra một tia cười gằn, trong thành này có thể có bao nhiêu nha dịch, coi như kéo lên một ít khỏe mạnh trẻ trung, lại có vài phần sức chiến đấu?

Hai phe này đối lầy, bằng vào không chỉ có riêng là số người nhiều ít, ngược lại, ở nơi này ban đêm chiến đấu, nguoi số người càng nhiều, đội hình lại càng dễ dàng hỗn loạn, nhất là tạm thời kéo khỏe mạnh trẻ trung, sợ là còn chưa có chết vài người, liền được bản thân chạy tán loạn.

"Tiếng chuông." Một đám đạo phi từng cái vội vàng đem trường đao trong tay cho rút ra, ở dưới ánh lửa lóng lánh trắng như tuyết ánh sáng. Bọn họ đều là sơn trại tinh nhuệ, tất nhiên mỗi cái Bội Đạo.

"Giết." Từ trong cái ngõ kia, lao ra bảy tám cái nha dịch, phía sau còn không ngừng truyền tới kêu gào tiếng, ở đó trong bóng tối, cũng không biết ẩn tàng bao nhiêu người.

Những thứ này nha dịch lao ra, cũng không tiến công, chẳng qua là làm bộ làm tịch hù chém mấy cái, ngay sau đó, từ ngõ nhỏ kia chính giữa, không dùng được ném ra một ít đá đi ra.

Đám này đạo phi đứng rất là dày đặc, dù là những đá này không có chút nào chính xác, cũng đập không ít người bở đầu chảy máu. "Mẹ, chém chết bọn họ." Những giặc cướp này nơi nào có thể bị cái này khí, từng cái la hét xông yếu đến trong ngõ hẻm, chém chết đám người này.

Nhưng những thứ này nha dịch chạy nhanh hơn, chỉ chớp mắt liền chui vào ngõ hẻm, trốn vào trong bóng tối, mà vừa mới còn dày đặc tiếng bước chân, cũng toàn bộ đều biến mất không thấy gì nữa.

"Đừng đuổi!" Ngốc Ứng một cái kêu thủ hạ người, vừa mới những nha dịch đó đi ra kỳ hoặc, sợ là có bẫy, hẳn cũng không dám để nhóm này người chạy loạn. Trong thành này nhà nhiều như vậy, ngõ hẻm cũng sâu thẳm khúc chiết, ở trong bóng tối thất lạc, vậy thì phiền toái.

Nhà mình Đầu nhi phân phó, những đạo phi đó chỉ đành phải phần hạn ngừng bước chân, để trước đám khốn kiếp này một con ngựa, hay lại là chính sự trọng yếu.

Nhưng bọn họ còn không có từ vừa mới oán khí bên trong khôi phục, từ bên kia trong ngõ nhỏ, lại đi ra một nhóm người, cứ theo lẽ thường hướng bọn họ đập đá. Bọn họ cũng không có mang theo tấm thuẫn cái gì, www.uukanshu.net T này trên đường chính lại không có gì ngăn che, lại bị đập cái người ngã ngựa đổ, chính là Ngốc Ứng, ở nhất thời không bắt bẻ bên dưới, cũng trúng chiêu, trên bụng bị đập một tảng đá.

"Không thể động, không thể động." Ngốc Ứng vội vàng lập lệnh người thủ hạ không nên chạy loạn, đồng thời, ở trong lòng hẳn, cũng dâng lên một tia nóng nảy lòng. Hẳn có chút mình bạch đám này nha dịch cách làm, rõ ràng chính là muốn đảo loạn bọn họ quân tâm. Nhưng hẳn có thể mình bạch đạo lý này, thủ hạ của hẳn người lại không thể mình bạch a, một khi người thủ hạ oán khí tích lũy tới trình độ nhất định sau khi, tất nhiên sẽ làm nghịch hẳn ra lệnh, trước đuổi bắt đám người kia, cho đến lúc này, lại vừa vặn bên trong dịch nhân quý kẻ.

Ngay tại hẳn động niệm công phu, từ bốn phía trong ngõ hẻm, không dùng được lại ném ra đá, đem một đám đạo phi khí oa oa kêu loạn. Đám này nhảy trùng quá phiền, đánh lại không thể đánh, tránh lại không pháp tránh, nhóm người mình là tới cướp bóc, không phải là tới được bức này điều khí.

Có mấy người lúc này có không chịu nổi, nhấc lên cương đao trong tay, liền hướng trong bóng tối chạy đi. "Mẹ, mau trở lại." Ngốc Ứng mắng to một tiếng, liền muốn đem người cho gọi trở về, một đám ngu xuẩn, đây không phải là đi chịu chết sao.

Nhưng là, ra ý hẳn đoán là, mấy người này không những không việc gì, ngược lại thì những thứ kia tập kích nha dịch truyền để xin tha cùng chạy thoát thân thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 144: Dự định đi sâu vào

"Ha ha ha, những nha dịch đó đều là kinh sợ bao, bị hai chúng ta xuống cho đuổi chạy. (" mấy cái đạo phi từ trong hẻm nhỏ đi ra, cố gắng hết sức đắc ý nói. Bọn họ vừa mới suy nghĩ nóng lên, liền vọt tới hắc ám trong ngõ hẻm, bọn họ sau khi tiến vào liền hối hận, vạn nhất dịch nhân ở bên trong mai phục, vậy bọn họ còn không bị loạn đao cho chém chết a.

Có thể đang lúc bọn hắn thấp thỏm bất an thời điểm, những nha dịch đó lại khắp nơi chạy tán loạn, còn không ngừng ra cầu xin tha thứ tiếng. Để cho bọn họ đang kinh ngạc sau khi cũng không khỏi rất là đắc ý, nguyên lai đám người này nhất gan như vậy, thua thiệt Đầu nhi còn như lâm đại địch đây.

"Ta đã nói rồi, trong huyện thành nha dịch thế nào có gan lớn đầu." Nghe mấy người lời nói, còn lại đạo phi cũng đều đang sôi nổi nghị luận, trong lời nói, đối với (đúng) những nha dịch đó nhiều hơn chê bai, đồng thời, trong lòng bọn họ đối với Ngốc Ứng cũng nhiều một tia không tin nhiệm, cảm thấy hẳn không khỏi là gan quá nhỏ, ngay cả một ít kinh sợ bao nha dịch đều phải cẩn thận như vậy.

"Mọi người xếp thành hàng hình, không cho phép tự tiện rời đội." Ngốc Ứng chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng phiền loạn, hẳn có thể đủ bén nhạy thấy thủ hạ những thứ kia ánh mắt, đã không có ngay từ đầu tôn kính như vậy.

Ăn bọn họ chén com này, muốn thu thúc thủ hạ, một là bằng vào thực lực bản thân cùng uy vọng, một cái khác là bằng vào tiền của bản thân túi. Nếu như hai thứ này cũng không có, vậy mọi người dựa vào cái gì đi theo người?

Hắn biết, trải qua quá nhiều lần biến cố, hắn uy vọng đã bị không nhỏ đã kích, nếu không phải thực lực của hắn cao cường, còn có thể tạm thời không chế được cục diện, sợ là những thủ hạ này đã sớm chạy.

Tại hắn ra lệnh sau khi, mặc dù mọi người ngoài miệng là đáp ứng, nhưng không ít người nhưng là trong lòng đầu mưu đồ đứng lên. Nếu là đám kia nha dịch lại xuất hiện, bọn họ nhất định phải đi lên chặt xuống vài người đầu. Hắc hắc, này giết quan phủ người, nói ra có thể uy phong chặt một.

Bọn họ chính nghĩ như vậy đầu rồi, ở cách đó không xa trong một ngõ hẻm, lại có người ló đầu, quả nhiên vẫn là đám kia nha dịch. Như cũ là lão bà thức, đầu tiên là đi ra kêu lên, sau đó lại ra bên ngoài ném đá, đem một đám đạo phi gấp là oa oa kêu loạn.

Lần này, thoáng cái xông ra hai mươi người, phần hận đến trong ngõ hẻm một trận chém lung tung. Từng cái nha dịch chạy so với ai khác đều nhanh, chớp mắt liền không cái bóng. Mà những thứ kia đuổi theo người, chỉ đành phải mang theo nỗi giận trong bụng trở lại.

Mẫu thân, vừa mới hắn nhiều tới một số người, đến bên kia đi vây chặt, hai bên đánh bọc, bảo quản đám người kia một cái cũng chạy không.

"Không cho phép đuổi theo, vội vàng cho ta phóng hỏa, đem những này nhà cũng đốt." Ngốc Ứng một cước đá ở một cái chạy trở lại đạo phi trên người, phần hận nói. Nếu không phải sợ làm cho bắt nạt làm phản, hắn đều muốn giết người.

Hắn đối với những nha dịch đó, đã là không khỏi kỳ nhiều, dứt khoát đem bốn phía nhà cũng đốt. Những người đó không là ưa thích đồng hóa tây tạng sao? Ta đem này cũng đốt, xem các người làm như thế nào tránh.

Chẳng qua là, lần này hắn ngược lại thất sách.

Hắn kêu lên phóng hỏa sau khi, cơ hồ không người nghe hắn, coi như hắn có mấy cái bướng bỉnh dự định động thủ, nhìn một cái những người khác bắt động, cũng đứng lạng tại chỗ.

Mọi người dĩ nhiên không nỡ bỏ đem bốn phía cũng đốt, nơi này cũng không thiếu người ta còn chưa tiến vào cướp bóc đầu rồi, người nếu là đốt, kia không khỏi quá đáng tiếc. Lại nói, vừa mới đám kia nha dịch bọn họ tùy tiện tiện tiện là có thể xử lý, cần gì phải yêu cầu đốt nhà ở đây.

"Đi nha, các người mẹ nó đi nhanh nha." Nhìn một cái người thủ hạ cũng không tuân mệnh lệnh, Ngốc Ứng chỉ cảm thấy thân thể khí run, đám này ngu xuẩn, dịch nhân rõ ràng như vậy thủ đoạn các người cũng không nhìn thấy sao.

Nhìn hắn kêu lớn như vậy giọng, mấy cái lá gan tiểu, chậm rãi tiến lên, chuẩn bị dùng cây đuốc đốt bốn phía nhà ở. Nhưng vừa lúc đó, một nhóm nha dịch lại lao ra, đối với (đúng) của bọn hắn chính là một hồi giễu cợt.

"Trời ạ hắn tổ tông, Lão Tử chém chết các người đám khốn kiếp này." Vừa nhìn thấy những thứ này nha dịch lại tới, hô lập lập xông ra một đám lớn người, thật là một đám ghét con chuột, có loại cũng không cần chạy.

Lần này xông ra, trên căn bản có chừng năm mươi người, toàn bộ đội ngũ trong nháy mắt liền vô ích không ít. Mà Ngốc Ứng cũng mẹ nó nhanh phát hỏa các người đám ngu ngốc này, không muốn mù xông lên a.

"A..." Trong bóng đêm, truyền tới một trận kêu thảm thiết, ngay sau đó, chính là một trận cầu xin tha thứ tiếng, liên tiếp. Nghe bên ngoài trong lòng người đầu ngựa ngáy, những thứ này nha dịch sức chiến đấu yếu như vậy, sớm biết rõ mình cũng lên đi chém một trận.

Đang lúc bọn hắn âm thầm giận thời điểm, từ phía sau bọn họ một cái đường hầm trong miệng, cũng truyền tới một trận ồn ào tiếng. Cái này làm cho rất nhiều kim nén hòa nhân lập tức tìm tới phương hướng, ở Ngốc Ứng còn chưa mở miệng trước, mỗi một người đều gào khóc xông ra.

Chỉ chớp lát sau, bên trong liền truyền tới tiếng kêu thảm thiết, ở đó trong tiếng kêu thảm, còn kèm theo "Có bấy", "Hèn hạ." Loại, nhưng những thanh âm này còn không có để cho người nghe chân thiết, liền truyền tới "Giặc cướp đại gia cầu xin tha thứ mệnh a" loại này kêu lớn hơn tiếng cầu xin tha thứ thanh âm.

"Ha ha ha, thật đúng là sung sướng." Triệu Thành thuận tay liền một đao vung chém ra đi, chém ở một cái đạo phi trên cổ, đối phương mất thấy sẽ không sống.

Bọn họ trước đó liền thương nghị được, đem kia chừng ba mươi cái nha dịch phân chia mấy tổ, trên căn bản một tổ có bảy tám người, lại dẫn một ít tiểu nhị, ở mỗi cái đầu hẻm trong chế tạo động tĩnh.

Thông qua nữa không ngừng khiêu khích, kích những giặc cướp kia hỏa khí, các loại (chờ) những giặc cướp kia qua đi truy kích thời điểm, đầu tiên là giả bộ không dịch lại, thẳng đến dịch nhân lơ là bắt cần thời điểm, chính là bọn hắn phản kích thời khắc.

Kia đợt thứ nhất xông lại giặc cướp mặc dù có chừng năm mươi cá nhân, mỗi cái trong tay cầm đao, nhưng trong bóng đêm, www.uukanshu.net T bọn họ đột nhiên gặp được tập kích, hơn nữa trước mặt hỗn loạn lung tung, bọn họ không biết dịch nhân có bao nhiêu cái, còn chưa mở đánh, chính mình trước loạn chương trình.

Bởi vì đầu hẻm nhỏ hẹp, chỉ có thể chứa mấy người cũng liệt vào thông qua, cái này cũng đưa đến năm mươi mấy người đội ngũ, bị kéo cực kỳ hẹp dài, từ đầu đến cuối giữa khoảng cách cực xa, căn bản không được (phải) hô ứng.

Trước mặt mấy cái gác cướp bị nha dịch cùng đám kìa tiểu nhị chen nhau lên giết chết sau, những tiểu nhị đó liền lớn tiếng kêu lên xin tha lời nói, để cho người phía sau cho là là người mình đem đối phương cho chém, liền càng liều mạng hướng mặt trước chen qua đi.

Mà người trước mặt, dĩ nhiên là ý thức được có cái gì không đúng, người người là liều mạng lui về phía sau, đội ngũ này liền càng thêm hỗn loạn. Cái này thì đưa đến một cái Tứ Lưỡng Bạt Thiên Cân hiệu quả, rất nhiều Tặc Phi đều là không giải thích được chiết tại chính mình trong tay người.

Ngốc Ứng nhìn trước mắt còn dư lại chưa đủ chừng một trăm người, trong lòng có chút do dự, hẳn rồi cuộc muốn không phải dẫn còn lại người đến trong ngõ hẻm cứu viện. Nếu không phải cứu, đã biết nhiều chút thành viên nòng cốt nói không chừng tự chết sạch, liền coi như bọn họ còn lại người có thể sống ra khỏi thành, vậy hẳn đầu này dẫn vị trí cũng không ngồi được đi. Nhưng là nếu trước đi cứu viện lời nói, kia không phải là bên trong địch nhân gian kế, ở đó trong bóng tối, nói không chừng đem mình mệnh đều bỏ vào.

Hắn tả hữu là làm khó, trong lòng không quyết định chắc chắn được. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Thỉnh quân nhập úng

"Mọi người nhanh cứu người, bên trong có bấy, là địch nhân bấy rập, các anh em bị giết không ít!" Đang lúc này, một cái tràn đầy nước nở thanh âm, từ ngõ hẻm trong truyền tới, sau đó liền thấy một cái thân ảnh màu đen chạy tới.

Ngốc Ứng tranh thủ thời gian để cho người dâng lên ánh lửa, ở ánh sáng chiếu sáng bên dưới, thấy là một cái máu me đầy mặt hán tử. Có người nhận biết, này đúng là bọn họ một cái đồng bọn.

"Chuyện gì xảy ra?" Ngốc Ứng đã sớm ngờ tới không được, nhưng lúc này trong lòng hay lại là trầm xuống.

"Trong ngõ hẻm mai phục không ít nha dịch, đoán chừng được (phải) có mấy trăm người, ta là thật vất vả mới thoát ra tới." Cái này đạo phi là chạy trước tiên, hẳn bị người chém mấy đao, cũng không phải ở chỗ yếu. Trùng hợp, chung quanh hẳn là một cái ngõ hẻm ngã ba, hắn chạy vào ngã ba, ở lượn quanh mấy cua quẹo sau khi, may mắn mới chạy đến.

"Cái gì?" Chúng gác cướp thất kinh, huyện thành lại có nhiều như vậy nha dịch, điều này sao có thể! Dù là một ít thượng đẳng Huyện cũng không có bức này kích thước đi. Trong lúc nhất thời, bọn họ nhìn bốn phía đầu hẻm thời điểm, chỉ cảm thấy giống như là cự thú miệng, tùy thời có thể đem người nuốt chừng lấy xuống.

"Đừng hồ ngôn loạn ngữ, trong thành này có thể Bội Đao nha dịch số lượng bất quá trăm người, trong đó hơn nửa cũng ở cửa thành bị chúng ta cho bắt, bên trong thành tới đa cũng liền ba mươi, bốn mươi người, ta hoài nghi là có người đang hư trương thanh thế, chúng ta cũng không thể tự loạn trận cước." Chuẩn bị trước khi vào thành, Ngốc Ứng đã sớm đem tình báo cho gom được, mấy trăm nha dịch, đừng nói giong.

"Chúng ta đây làm sao bây giờ? Bên trong cũng đều là huynh đệ chúng ta a, chúng ta cũng không thể vứt bỏ bọn họ!" Lăn lộn bọn họ nghề này, coi trọng nhất chính là một cái nghĩa huynh đệ khí, ngược lại không phải là nói bọn họ cũng minh Trung Tín cái gì, thuần túy là chỉ có báo cáo một dạng, bọn họ mới có thể tốt hơn sống tiếp.

Bọn họ bây giờ số người chưa đủ một trăm, tinh thần còn lớn hơn ngã, nếu là bị người trong thành cho biết được, tuyệt đối không ngại cho bọn hắn mạng đến bỏ đá xuống giếng.

"Đi, chúng ta vào ngõ hẻm!" Ngốc Ứng cũng là quả quyết sát phạt người, hẳn biết, vào lúc này, cũng không thể chuột lưỡng đoan, do dự bất quyết, nếu không lòng người liền tán. Hẳn có thể làm, chỉ có đứng ở phần lớn người bên này, dù là cắn nát răng, cũng phải cùng máu hướng trong bụng nuốt.

Bọn họ những người này trong tay cũng cầm cây đuốc, rất nhanh liền đem ngõ hẻm cho chiếu sáng. Thành này đông bao nhiêu gia đình giàu có, trường viện cũng sửa cực cao thật dài, một nhà một nhà liền cùng một chỗ, chỉ có từng cái giếng khắp nơi ngõ hẻm ngăn cách đến.

Bọn họ theo gào hét phương hướng, hướng một cái xóa khẩu đi. Nhưng vào xóa khẩu sau khi, lại chưa từng hiện tại bất luận kẻ nào bóng dáng. Không có cách nào bọn họ chỉ được (phải) tiếp tục hướng phía trước.

"Tạt nước." Bọn họ chính đi đâu rồi, bỗng nhiên từ một bên tường viện dâng lên tới một tiếng hò hét, ngay sau đó, liền ở tường viện bên trên xuất hiện mười mấy người, từng cái giơ trong tay chậu gỗ, liền đi xuống rót nước.

"Hoa lạp lạp.

"từng chậu nước trong nháy mắt đem mọi người cho tưới thấu, không chỉ có đem phần lớn cây đuốc cho làm tắt đi, ngay cả trên người bọn họ mặc đến rần chắc y phục cũng cho mắc phải ướt nhẹp.

Phải biết, bây giờ nhưng là đại niên hai mươi chín, không phải là cái gì Đại Hạ ngày, khí trời rất lạnh, này trên người mắc phải xuyên thấu qua xuyên thấu qua, coi như một hồi không bị chém chết, cũng phải bị đông cứng chết a.

Mà cũng chính là này một chậu nước, cũng đem mọi người nhiệt huyết cho đánh lạnh như băng, mẫu thân, ngay cả đao cũng sắp muốn không cầm được, làm sao còn đánh xuống?

"Cách cách... Đầu nhi, chúng ta mau rút lui đi, nếu là trở lại mấy chậu nước, này thật không cần đánh."Gù trên người bị thêm không ít nước, áo bông đã ướt đầm, ướt nhẹp quần áo dính ở trên người mình, để cho hắn không khỏi đánh rùng mình mấy phát, ngay cả nói chuyện cũng có chút không lạnh lẽ.

"Đi, rút lui!" Ngốc Ứng một quyền đập ở một bên trên tường, quả thật, này đại mùa đông, trên người dính khí ẩm, đây chính là phải chết người. Không bằng trước lui ra ngoài, lại giết vào những thứ kia phủ nhà trong nhà, tìm một ít quần áo trước thay lại nói.

"Giết nha." Đang lúc bọn hắn dự định theo đường cũ trở về thời điểm, từ xóa khẩu một đầu khác, liền đi ra từng đạo kêu đánh tiếng la giết thanh âm. Bởi vì này phần lớn cây đuốc đều bị tắt, mọi người căn bản cũng không biết được đối diện tới bao nhiêu người, đi ở đứng đầu, theo bản năng liền lui về phía sau co rút.

Nhưng này ngõ hẻm như vậy hẹp hòi, bọn họ căn bản là không cách nào lui về phía sau. Đang lúc bọn hắn trong lúc vội vàng chuẩn bị nghênh địch thời điểm, là một cái nha dịch chính là một đao chém ra.

Người này chính là Triệu Thành, chớ nhìn hắn dáng dấp ngũ đoản thân tài, nhưng khí lực nhưng là không nhỏ, năm xưa cũng là học qua một ít võ nghệ, này xuống một đao, kia Tặc Phi lúc này liền toi mạng.

"Thiếu gia, thiếu gia, ngài không nên xông loạn a." Phuong Hồng đi theo đám kia nha dịch phía sau, trong tay cầm Quỷ Đầu Đao, A Quý là kinh hồn bạt vía nhìn hắn. Đây chính là mấy trăm người đại hồn chiến, ngài cũng không cần mù dìm vào, nếu là xảy ra chuyện, hắn làm như thế nào với lão gia giao phó a.

Ở nơi này dạng trong hồn chiến, võ lực cá nhân là vô dụng nhất, dù là người là thiên hạ đệ nhất cao thủ, cũng phải tại nhiều như vậy đánh vào bên dưới bỏ mạng. Chính là A Quý chính mình, cũng không dám hứa chắc chính mình xông vào đám người sau còn có thể sống được đi ra.

Mà Phuong Hồng chính là buồn rầu vô cùng, chính mình thật vất vả luyện chế một cây bảo đao, còn học một thân Đạo Pháp, đến bây giờ lại ngay cả một kẻ gian lòng cũng không có sờ tới, chính mình nào có yếu như vậy.

So với hắn lên mọi người tại đây, thật ra thì ưu thế không nhỏ. Thân thể của hắn vẫn luôn bị hương hỏa làm dịu, thể lực dư thừa, tinh lực cuộn cuộn không dứt, đến bây giờ cũng không có cảm giác mệt mỏi thấy. Thứ yếu, hắn là Thần Linh, dù là trong bóng đêm, thấy vật như cũ giống như ban ngày. Hơn nữa trong tay hắn Quỷ Đầu Đao, nhưng là hắn đặc biệt luyện chế, vô cùng sắc bén, không sai biệt lắm là bảo đao cấp bậc.

Có thể nhường cho hắn bức bối là, www.uukanshu.net T A Quý từ đầu đến cuối ngăn ở hắn đằng trước, để cho hắn căn bản không có cơ hội xuất thủ. Trên căn bản tặc nhân cũng không có khả năng đến gần hắn một trượng trong khoảng.

"Mọi người lui, nhanh lên một chút lui." Ngốc Ứng nhìn một cái tình thế không được, vội vàng hướng trong ngõ hẻm rút lui. Hắn vốn là dẫn đầu, bởi vì đám kia nha dịch là từ phía sau tập kích, lúc này ngược lại làm cho hắn chạy đến chiến tuyến phía sau cùng đi.

Mà trung gian là hẹp hẻm nhỏ, bên trong gạt ra tràn đầy người, hắn căn bản là không cách nào qua đi cứu viện. Không có cách nào hắn chỉ có thể dẫn đầu hướng bên trong thối lui, cho phía trước nhất người lưu lại né tránh không gian.

Phuong Hồng nhìn đạo phi đội ngũ bắt đầu rút lui, lặng lẽ liếc về A Quý liếc mắt. Thấy A Quý đang ở để ý chiến cuộc, khéo miệng của hắn lập tức lộ ra một cái giả hoạt nụ cười, sau đó thân thể một bên, liền quẹo vào một cái đầu hẻm bên trong, không có vào trong bóng tối.

Không có ánh đèn chiếu sáng, dù là người quen biết ở nơi này trong ngõ hẻm chạy loạn cũng phải bị lạc. Bất quá, Phuong Hồng ngược lại không cần lo lắng cái vấn đề này, bóng tối này bên trong bất kỳ một cái nào xóa khẩu, hắn đều có thể rõ ràng nhìn thấy.

"Thiếu gia!" A Quý vừa mới đưa ánh mắt dời trở lại, nhưng là suy nghĩ ông một tiếng, hiện tại thiếu gia nhà mình không thấy, không khỏi nóng nảy quát lên. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triệu Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Trong bóng tối đao

Phuong Hồng hết năm mới mười bảy, chính là không thể an phận tuổi tác, chính mình mài đao sên soét chuẩn bị lâu như vậy, sao có thể liền ở vừa ngắm nhìn a. (đích cho nên, hấn lên lên bỏ A Quý bảo vệ, xông vào bên cạnh trong ngõ hẻm.

Hấn độ rất nhanh, ở trong ngõ hẻm bảy xoay tám xoay, liền lượn quanh một vòng lớn từ, đi tới Ngốc Ứng đạo phi phía sau chỗ.

"Nhanh lên một chút, không muốn ma kỳ, không nên quay đầu lại ngắm!" Ngốc Ứng cuống cuống có chút phát hỏa cái kia người giúp xuống, lúc này nhăm nhăm lại chạy về phía trước chính là, làm gì còn phải quay đầu kiểm tra những người khác tình huống, như vậy một trì hoãn, ngược lại làm cho con đường bị ngăn cản đoạn.

Bất quá, dù là hấn như vậy quất mắng, bị hiệu quả cũng có giới hạn, người ở đây ngựa hỗn loạn, thanh âm hấn bị che giấu không ít, cách khá xa, căn bản là không cách nào nghe được. Lại thêm chi trong bóng đêm, không ít người trong lòng sinh ra sợ hãi, cũng không chịu đi về phía trước, rất sợ trước mặt cũng có phục kích.

Ngốc Ứng đang định tiếp tục uống mắng, nhưng ở chốc lát giữa, cảm giác một chút hơi lạnh hướng trên cổ mình vung chém tới. Hấn trong sinh tử rong ruổi thời gian dài như vậy, trong nháy mắt liền biết đây là cái gì.

Trong bóng tối có người!

Thân thể của hấn phản ứng cực nhanh, bước chân trong nháy mắt ngừng, hướng phương hướng ngược lại nhào lên, cả người hung hăng đập xuống đất, nhìn rất chặt vật. Nhưng là cũng ở đây đang lúc không cho giữa, tránh thoát một kích này.

Mà hấn bên cạnh một người, là không có vận tốt như vậy, một đao hàn mang xẹt qua hấn cánh tay. Đao kia chẳng qua là có chút đình trệ một chút, liền một đường trượt lọt, thẳng vung xuống.

Trong bóng đêm, một đao nóng bỏng máu tươi hắt mà ra, một cánh tay hoành bay ra ngoài. Mà ngay sau đó, chính là một tiếng vô cùng thê lương tiếng kêu gào.

Này đại trời lạnh, bị chặt đoạn một cánh tay, coi như là nhất thời không phải chết, vậy cũng sống không bao lâu.

Người khác không thấy được chỗ này tình trạng, mà Phuong Hồng quả thật nhìn rõ ràng. Kia đỏ tươi máu, bỏ không tra xương, thậm chí một đao kia chém trúng nhục thân va chạm đình trệ, cũng biết tích ảnh ngược ở trong lòng hấn.

Hấn có một loại không khỏi cảm giác, không phải là sợ hãi, không phải là buồn vui, cũng không phải nhiệt huyết sôi trào, chỉ có nhàn nhạt quái dị cùng nhưng. Giống như một người đã sớm nghe nói nào đó mỹ thực, ở trong lúc vô tình nếm được sau khi, mới nha một tiếng, nguyên lai chính là cái mùi này.

Này hét thảm một tiếng, làm cho cả đội ngũ càng thêm hỗn loạn, bọn họ thân ở trong bóng đêm, không nhìn thấy bốn phía, phía sau có truy binh, đằng trước còn có mai phục, để cho bọn họ làm sao có thể đủ không hoảng hốt.

Phuong Hồng lại vừa là một đao chém ra, hấn vẫn là hướng Ngốc Ứng trên người chém tới. Người này người mang thuẫn đồ mạng, có rất mạnh tổ chức năng lực, chỉ cần có hấn ở, đám này Tặc Phi rất khó bị đánh tan. Cho nên, bắt giặc phải bắt vua trước.

Ngốc Ứng cực kỳ cảnh giác,

Cảm giác bên người lần nữa truyền tới nhàn nhạt hô khiếu chi thanh, liền vội vàng nhích sang bên tránh đi. Nhưng lần này, Phuong Hồng nhưng là ăn ngoan ngoãn, không nữa như lúc trước như vậy sử xuất toàn lực, mà là thuận thế hướng phía trước đâm một cái, dùng mũi đao hung hăng đâm về tim đối phương.

Hấn chính là khi dễ Ngốc Ứng không có thể thấy mọi vật một điểm này, người tránh nha, nhìn người có thể tránh bao lâu. Về phía trước đâm không thể so với thẳng chém, thẳng chém thời điểm mang theo phong thanh đại, chỉ phải chú ý là có thể nghe được, có thể đâm thẳng đi ra ngoài, thanh âm rất nhỏ, mấy không thể nghe nổi.

"Phốc xích." Một đao này đâm ra thời điểm, Ngốc Ứng dưới chân vừa vặn đánh lão đảo, để cho đao đâm vào lệch một điểm, nhưng vẫn là đâm rách hấn cánh tay trái, vạch ra một cái lỗ hồng lớn.

Thấy một điểm này, Phuong Hồng âm thầm lắc đầu một cái, đối phương dù sao cũng là mạng ở trên hấn, cái này số mệnh cũng là không tầm thường, quyền này tới phải giết một đao cũng có thể bị kỳ cho ngẫu nhiên tránh thoát đi.

Bất quá, Phuong Hồng cũng không có vì vậy mà ù rù, chỉ tiếp tục vung chém lấy trong tay đao. Hấn này Quý Đầu Đao, dùng sát khí ngưng luyện, có khả năng nhất dụng khí vận, tổn thương mạng, nhiều chém mấy đao, luôn có thể đem người khí vận cho phá.

Hấn nơi này chết đuối theo không thả, nhưng Ngốc Ứng nhưng cũng không phải là ngồi chờ chết. Cánh tay kia bên trên vết thương có dài hai tấc, máu tươi chảy như dòng nước đi xuống, rất là kinh khủng. Lại thêm chi kia trong bóng tối không dùng được đánh tới Lãnh Đao từ, để cho Ngốc Ứng

biết được, lại chờ lần sau, chính mình khẳng định không sống.

Ngốc Ưng cũng là quyết định thật nhanh kiêu hùng tính tình, hiện tại không đứng, lập tức không do dự nữa, suy nghĩ đưa ngang một cái, đem bên người một người hướng đao đánh tới phương hướng đẩy một cái, mà mình thì theo sát phía sau, cũng hướng nơi đó phóng tới.

Hắn bằng vào chính mình cảm giác, mình bạch nơi này hẳn ẩn tàng một người, vậy nói rõ nơi này nhất định là có một cái ngã ba, nếu không không cách nào làm cho người ta dung thân. Hắn đem thủ hạ người đẩy ra ngoài, là vì trước ngăn trở người kia đao, sau đó chính mình lại thừa cơ xuất thủ.

Theo như theo hắn nghĩ pháp, chính mình đẩy ra ngoài một người, khẳng định có thể kèm chế đối phương đao. Chính mình lại một hồi chém lung tung, khẳng định có thể đối khách thành chủ, đem trong bóng tối người kia cho chém chết, cùng lắm hy sinh một tên thủ hạ mà thôi.

Hắn chủ ý này đánh là không tệ, dựa theo hắn suy nghĩ, nếu tự nhìn không thấy đối phương, vậy đối phương cũng nên không nhìn thấy mình mới là, chỉ cần mình ra tay trước, tất nhiên có thể trước cạm xuống đối phương.

Nếu như là người bên cạnh, lúc này khẳng định đã đao. Nhưng Phương Hồng hai mắt như điện, coi đêm tối như ban ngày, Ngốc Ưng điểm này mảnh khỏe, bị hắn cho nhìn rõ rõ ràng.

Cho nên, ở Ngốc Ưng đẩy người đi ra thời điểm, hắn bước chân nhích sang bên đạp một cái, nhùng ra một vị trí, mà cùng lúc đó, trong tay Quỷ Đầu Đao hung hăng thống xuất khứ.

Kia Ngốc Ưng lúc này chính vênh tai, nghe động tĩnh, chỉ cần bên kia truyền tới âm thanh, hắn liền hướng nơi nào dao phay. Nhưng ở bỗng nhiên giữa, tim có chút giật mình, tựa hồ chậm một nhịp tự đắc.

Hắn cơ thể hơi run lên, www.uukanshu.net T phía sau lông măng dâng lên, loại cảm giác này, hắn chỉ có khi còn bé gặp gỡ chỉ có một con mắt lão Lang thời điểm thể nghiệm qua. Nếu không phải sau đó có người xuất thủ cứu hắn, cái kia lúc liền bỏ mạng tại môi lang.

Từ nhỏ đến lớn, hắn vẫn luôn nhớ loại cảm giác này, hắn quán cảm giác này kêu Từ Vong.

Hắn theo bản năng liền muốn lui về phía sau, thế nhưng đao nhanh hơn, một cái cắm vào hắn trong bụng, chẳng qua là hơi có chút trở ngại."Thật là sắc bén đao!" Đây là Ngốc Ưng cảm giác đầu tiên, ngay sau đó, một trận lời xé như vậy thống khổ, xuất hiện ở trong lòng hắn.

Hắn là như vậy dừng mảnh hạng người, hai tay hung hăng vỗ xuống dưới, kéo lấy sống đao, chuẩn bị đem đao cho rút ra. Có thể Phương Hồng đã sớm đem ý hắn đồ nhìn rõ rõ ràng, ở kỳ xuất thủ thời điểm, rồi đột nhiên vừa kéo trong tay trường đao, thuận thế lần nữa chém mà ra.

Ngốc Ưng chính cứng rắn một hơi thở, chuẩn bị rút đao, có thể trên bụng đao kia đột nhiên trừu ly, để cho hắn nhin đau không được hô một tiếng, khí tức lập tức liền tiết, thân thể chợt đánh run rẩy.

Hắn chính suy nghĩ trống không này ngăn hồ sơ miệng, đao kia lần nữa chặt xuống, hướng về phía cổ của hắn mà tới. Ngốc Ưng không hổ là thuần đồ mạng, mạng này cứng rắn rất, bị như vậy bị thương nặng, vẫn còn có thể có phản ứng, lúc này đem đầu một thấp, chuẩn bị đem một đao này cho tránh khỏi. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 147: Tấn thẳng phán quan

Không thể không nói, Ngốc Ưng quyền này có thể phản ứng quả thực là lợi hại, hắn này một thấp đầu, thật đúng là đem này phải giết một đao tránh thoát đi.

Nhưng Phương Hồng thấy hắn động tác này, chợt phúc chí tâm linh, cảm thấy vạn phần quen thuộc. Đây không phải là ở trên pháp trường thời điểm, đám kia Từ Phạm đuổi đầu bộ đáng chết sao.

Cho nên, hắn lúc này biến chiêu, trong đầu chính là hiện ra Dương chính ở trần, quơ đao chém mạnh xuống bộ đáng. Mà trên tay hắn, cũng không tự chủ được biến thành như vậy động tác.

Hắn có thể đã gặp qua là không quên được, thậm chí ngay cả người Vận Kinh phương hướng, cũng có thể bắt chước không kém chút nào. Lúc này, một đao này phảng phát thêm điện, dụng thẳng bổ xuống.

"Oanh." Một đoàn nông nặc cực kỳ sát khí, trong nháy mắt ở trên thân đao dâng lên, hóa thành một thanh đen thui, âm sâm sâm to lớn Quý Đầu Đao, theo Phuong Hồng trong tay đao đồng loạt chém ra.

Kia to lớn Quý Đầu Đao chém ở Ngốc Ứng thuận đỏ mạng trên, vốn là kia thiêu đốt không ngừng thuận hồng hỏa diễm, lúc này tắt, lộ ra nhất phuong Hồng Ngọc.

"Rắc rắc." Một tiếng, kia Hồng Ngọc phía trên lập tức xuất hiện một cái khe, vốn là giam cầm khí vận, cũng lấy cực nhanh độ đổ xuống mà ra, trong nháy mắt liền tán sạch sẽ.

Đồng thời, Ngốc Ứng viên kia đầu lâu, cũng là bay lên cao hơn một trượng, trên mặt đất lăn liên tục đến mấy lần, mới đứng vững bất động. Ánh mắt hắn vẫn gắt gao mở, vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, chính mình lại chiết ở một người thiếu niên trong tay.

"Này chặt đầu đao, nguyên lai cần dùng chặt đầu Đao Pháp!" Phuong Hồng lại không có nhìn hắn, chẳng qua là hoành thác đến đao, than thờ nói. Lúc này, trên thân đao một chút vết máu chưa từng dính, lưỡi đao Như Tuyết, sống đao như núi.

Hắn vừa mới cũng là vô tình, sử dụng ra Dương chính chặt đầu động tác, lại vừa vận phù hợp cây đao này, khiến cho Quý Đầu Đao sức mạnh tăng mạnh, lại một đòn liền chém chết Ngốc Ứng.

"Phanh." Ngốc Ứng kia đỏ như màu máu mạng, trực tiếp tại trong hư không nổ thành mảnh vụn. Phuong Hồng chẳng qua là há miệng hút vào, trong đó phần lớn mạng lực lượng, đều bị kỳ cho hấp thu tới.

Đang thu nạp mạng lực lượng kia một thoáng vậy, hắn hai mắt có chút buồn bã, thân hình ngừng bất động. Thần Khu trong nháy mắt từ trong cơ thể nhảy ra, trôi lơ lửng ở giữa không trung.

Ở hắn trên đỉnh đầu, đoàn kia màu trắng tinh mây mù, không dùng được cuộn cuộn, phảng phất là nấu sôi nước nóng, rõ ràng có một loại cường đại bùng bột lực lượng, đang ở từ bên trong dựng dục.

Phuong Hồng đầu phía sau kia to lớn thái dương hư ảnh, cũng bắt đầu mở rộng, vô tận ánh sáng hướng bốn phía khuếch tán ra.

"Chuyện gì xảy ra?" Cách đó không xa chính đang chém giết lẫn nhau đạo phi cùng nha dịch,

Đột nhiên cảm thấy trước mắt tựa hồ ánh sáng chợt lóe, thấy trắng xóa hoàn toàn huy hoàng. Nhưng lại phảng phất là ảo giác, không có thứ gì.

"Ừng ừng." Phuong Hồng mạng không dùng được rung động, từng tia mừng rỡ tâm tình leo xuất hiện trong lòng. Đây là một loại Giai Vị thuế biến, hắn đánh vỡ vốn là những ràng buộc, hướng càng chỗ cao tấn thăng.

"Oanh." Ở qua mấy hơi thở sau khi, kia mù sương trong sương mù, trong giây lát đó dâng lên một màn màu đỏ, phảng phất là nóng bỏng nhất ngọn lửa, thật cao lơ lửng tại trong hư không.

Mạng mạng đỏ!

Hắn vốn chỉ là màu trắng mạng, chỉ là bạch thân mà thôi, ngay cả Công Tào vị cũng ngồi không được. Bây giờ mạng hắn trong ô đã dâng lên màu đỏ, thân ở tầng thứ sinh biến dồi.

Cái này màu đỏ, lấy cực nhanh độ ở xâm nhiễm đến màu trắng, chỉ chớp lát sau, Hồng Bạch liền gần như trung bình, cả đoàn mạng phơi bày bên trên đó xuống bạch bộ đáng.

Ở tại mạng bay vút thời điểm, một đạo Thông Thiên Triệt Địa kim quang, từ trên trời hạ xuống, rơi ở trên người hắn. Lấy mắt trần có thể thấy độ, hắn ăn mặc bất đầu sinh biến biến hóa, vốn là ngực thêu đến Tê Ngu đồ án, biến thành vạm vỡ hình.

Đại hồng bào phục biên giác, tràn lan lên một tầng màu vàng sậm sợi tơ thêu hoa văn, trên tay phải, nhiều một cán tiểu nhi quả đấm to, dài khoảng ba thước lang hào đại bút, cả người lộ ra uy mãnh ngang ngược, hai mắt trong lúc triển khai, nhiều một tầng uy nghiêm.

"Nay nam phuong Công Tào thuộc hạ Nhật Du Thần, một mối tích công đức, cứu Dân nước lửa, đặc biệt thăng chức làm trưởng Ninh Huyền văn xử, tạm nhiếp Thành Hoàng chức." Một đạo hư vô to lớn thanh âm, ở Phuong Hồng trong lòng vang lên.

Nghe được đạo thanh âm này, Phuong Hồng ở cao hứng rất nhiều cũng hơi nghi hoặc một chút, thiên hạ này rốt cuộc có còn hay không Thần Linh. Nếu là có lời nói, tại sao chính mình đến bây giờ còn chưa nhìn thấy qua? Nếu nói không có, kia đạo thanh âm này là chuyện gì xảy ra? Mình là thế nào thăng quan?

Đối với không nghĩ ra vấn đề, hắn giống như là sẽ không đi tra cứu, chợt, hắn liền đem sự chú ý thả vào trên người mình tới.

Văn xử, cũng chính là Phàm Trần trăm họ lời muốn nói văn phán quan. Thành Hoàng làm một Thành Chủ quan, văn xử cùng Võ xử chính là kỳ chức quan, chính là từ thất phẩm, quyền thế đại rất.

Văn xử một loại chủ quan bên trong thành tất cả lớn nhỏ sự vật, không hề có thể quyết định, là báo lên cho Thành Hoàng. Mà Võ xử chính là thống lĩnh khắp thành âm binh, đi bắt chức vụ.

"Hắc hắc, không nghĩ tới lại trực giác vượt qua Công Tào vị, bước vào thất phẩm hàng ngũ." Phương Hồng run lên chính mình ồng tay áo, tâm lý cảm thấy vạn phần vui vẻ.

Hắn giờ lên trong tay Phán Quan Bút, từ tế suy nghĩ, cây bút này nghiêm khắc trên ý nghĩa nên tính là Pháp Khí, cùng quý sai trong tay Giới Xích, câu hồn tác tương tự, vốn là Thần Linh hệ thống bên trong quy tắc biến thành.

Đương nhiên, hắc chỉ này Phán Quan Bút có thể so với quý sai những pháp khí kia lợi hại nhiều.

"Thiên ác." Phương Hồng ở trong tay lang hào trên bút, thấy hai cái kim quang lỏng lánh chữ to, quả thực là rõ ràng. Thiên ác là ý gì? Đây là phán quan quyền bính, Thường Thiện Phật Ác!

Như vậy, đây cũng là diễn sinh Phương Hồng một cái Tân Thần thông, phán quyết thuật.

Phán quyết thuật động sau khi, www.uukanshu.net T có thể căn cứ trên người đối phương oán khí cùng với công đức bao nhiêu, tới đáp lời tiến hành cân nhắc quyết định. Nếu như đối phương công đức cao hơn oán khí, là đáp lời khí vận tiến hành tăng phúc. Nếu oán khí cao hơn công đức, là đối với (đúng) khí vận tiến hành suy yếu.

Cái này thần thông nhắc tới vẫn tương đối gân gà, nói thí dụ như, một cái đại thiện nhân cùng Phương Hồng gây khó dễ, nếu đáp lời sử dụng cái này thần thông, đó chính là thỏa thỏa tư địch, đối phương sẽ bơi vì khí vận tăng trưởng đem người đè đến sứt sao.

"Đi." Phương Hồng không kịp chờ đợi muốn thử một chút đã biết Tân Thần thông, cầm trong tay bút lớn vung lên một cái, một đạo vô hình kim quang, trong giây lát đó liền khuếch tán ra, bao phủ ở trước mặt kịch đấu trên người mọi người.

Mà trong cơ thể hắn, trong giây lát đó biến mất tám trăm bốn mươi đạo hương hỏa, này phán quyết thuật, có thể đối với một người sử dụng, cũng có thể đối với (đúng) nhiều người sử dụng, hạn mức tối đa là hai mươi người.

Nếu như đối với (đúng) một người sử dụng, vậy cần tiêu hao một trăm đạo hương hỏa, mỗi gia tăng một người, liền yêu cầu tiêu hao nhiều hơn năm mươi đạo hương hỏa. Cho nên, hắc toàn lực thi triển bên dưới, tiêu hao hương hỏa số lượng là một ngàn không trăm năm mươi đạo.

Bất quá, hắc chỉ này Phán Quan Bút có... khác Thần Di, có thể hạ xuống hắc hương hỏa tiêu hao, chỉ cần hao phí nguyên lai tám phần mười bên cạnh (trái phải) hương hỏa. Đồng thời, còn có thể giảm Tiểu Thần Thông đối với hắc Thần Khu vực trùng kích, để cho hắc thi triển càng nhiều thần thông. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148: Phán quyết thuật

Ở đạo kim quang kia xét qua mọi người thân thể thời điểm, Phương Hồng có thể rõ ràng thấy, phần lớn người khí vận bắt đầu tiêu giảm, vốn là hay lại là mù sương một mảnh, rất nhanh thì biến thành xám trắng

Cái này làm cho Phương Hồng có chút trợn mắt hốc mồm, hắc nguyên bản định là, sử dụng cái này thần thông, để cho nha dịch thực lực lấy được tăng cường, để cho Tặc Phi lực lượng trở nên suy yếu.

Chỉ là không có nghĩ đến, đám này nha dịch cũng không là đồ tốt, trên người tích lũy oán khí cũng không ít. Chỉ có đứng ở người cuối cùng lão nha dịch, trên người công đức quá nhiều oán khí, để cho tự thân khí vận lấy được gia tăng.

"Hây da." Bởi vì mỗi người khí vận suy yếu, bất luận là nha dịch hay lại là Tặc Phi, đều rối rít ngoài ý muốn tẩn xuất. Không phải là đao chém tới người một nhà trên người, chính là dưới chân lệch một cái ngã nhào. Chỉ chốc lát sau, trên căn bản liền mỗi cái mang thương, mất năng lực chiến đấu.

Ngược lại vẫn đứng ở phía sau cùng cái đó lão nha dịch, hắc nguyên bản chính là ở nhanh trong ban nuôi ngựa, sẽ chờ đường lão, hôm nay chuyện đột nhiên, nhân thủ không đủ, đem hắc kéo tới sung mãn số người.

Hắn đôi mắt này cũng không hề tốt đẹp gì, buổi tối căn bản cũng không thấy thế nào được (phải) thanh đồ vật, này chiến đấu trên đường phố thời điểm, mặc dù điểm mấy cái cây đuốc, nhưng hắc trên căn bản hãy cùng cái người mù như thế. Lỗ tai hắc kém hơn, bình thường với người nói chuyện, cũng phải dựa vào bên tai kêu.

Đương nhiên, hắc mặc dù không có thể đánh, dù sao phải giả bộ giả vờ giả vịt, liền đem Yêu Dao rút ra, làm bộ ở nơi nào qua loa vung. Hắc chính là

đứng ở phía sau cùng, cách đâm kia Tặc Phi nhiều trượng đầu rồi, coi như đao mọc lại, cũng chém không tới người ta trên người. Hắn cũng vui vẻ như thế, quơ múa được (phải) ngược lại hăng say.

Chẳng qua là, bỗng nhiên giữa, hắn cảm giác mình trước người hết sạch, hắn trực giác cho là đội ngũ dịch chuyển về phía trước, liền cất bước xông về phía trước. Này tối lửa tắt đèn, nếu là với đại gia hòa tấu tấu, vậy hắn một đêm thì phải ở chỗ này trong ngõ hẻm.

"Sên soét." Hắn vừa đi, một bên qua loa vung đao, hắn cũng không dám dùng đại khí lực, vạn nhất thương tổn đến người một nhà làm sao bây giờ. "Lần á." Còn không có bước ra đi mấy bước, mùi đao liền đập đầu đến một cái Tặc Phi hốc mắt trên. Con mắt nhưng là nơi yếu hại, này bị mùi đao cho đập đầu một chút, đây chính là muốn chết, đối phương lúc này liền là hét thảm một tiếng.

Cái đó bị mẻ đến con mắt Tặc Phi, mắt phải bên trong máu tươi chảy như dòng nước, che mắt, liều mạng lui về phía sau thối lui. Hắn lại không có chú ý tới, hắn bên cạnh đã đao một người, bước chân hắn ở đó trên người vừa đứng, liền thân thể mất thăng bằng, hướng thiên về một bên đi.

Càng tà môn là, trước người hắn cách đó không xa liền miêu một người, người này không có bị phán quyết thuật bao trùm, chính cây đao dựng thẳng ở trước người đề phòng. Trong bóng đêm, hắn chỉ cảm thấy tay mình trong đao thật giống như đâm vào đèn cái gì vật nặng, "Phốc xích" một tiếng, một đạo nóng hôi chất lỏng bão ra, tưới hắn một thân.

"Xin lỗi, nguyệt nguyệt." Này lão nha dịch cũng là nhất gan, cho là mình cây đao đập vào tự gia nhân trên người, không dùng được nói xin lỗi.

Phương Hồng lơ lửng ở giữa không trung, thấy như vậy một màn, chỉ cảm thấy có chút dở khóc dở cười, đồng thời, trong lòng của hắn không khỏi lần nữa than thở khí vận vật này quý dị cùng cường đại, nếu là một ngày kia chính mình mất khí vận, sợ là kết quả cũng không khá hơn chút nào.

Đang cảm thán xong sau khi, hắn lại liên tiếp ném mấy cái phán quyết thuật, lần này hắn học ngoan ngoãn, cũng không hi vọng nào đâm kia nha dịch, liền trực tiếp đem phán quyết thuật thả ra ở kẻ gian trong đám phi đồ.

Chẳng qua là phiên khác thời gian, đám này Tặc Phi liền chính mình loạn đứng lên, phần lớn đều là bị người một nhà cho thương tổn đến, còn có phần nhỏ chính là mới vừa thêm nước lạnh, bị đông cứng bệnh. Chờ đến nha dịch cùng bọn tiểu nhị cây đuốc đem thẳng lên thời điểm, thấy Tặc Phi môn người người mang thương đáng vẽ, thiếu chút nữa không đem cầm cho kinh diệu.

"Ồ kia, mau cứu Lão Từ, các người đám người này đều chết sao?" Dĩ nhiên, bị thương không chỉ có riêng là Tặc Phi, còn có một bắt đầu mấy cái nha dịch, mà bất hạnh là, Triệu Thành cũng ở trong đó.

"Đầu nhì, người thế nào?" Còn thừa lại nha dịch vội vàng tiến lên, đem Triệu Thành đỡ lên. Lúc này, Triệu Thành trên ót có một nơi rất lớn máu ứ đọng, trên người cũng không thiếu dấu gãy.

"Mẹ, vừa mới là ai đem Lão Từ cho đẩy tới, còn dám giẫm đạp Lão Từ!" Triệu Thành khí là mặt đầy đỏ, hắn lúc trước chính một người một ngựa, với đâm kia Tặc Phi chém giết đầu rồi, không biết thế nào, liền bị người cho đứng một cái, trực tiếp té xuống đất. Mà sau đó, liền có chừng mấy người đáp ở trên người hắn, nếu không phải hắn thật nhiều, bây giờ đã bị giết chết.

Bọn nha dịch nhìn hắn cái này bộ dáng thê thảm, cảm thấy có chút tức cười buồn cười, nhưng lại không dám âm thanh, chỉ đành phải giấu ở trong lòng.

"Thiếu gia, người không sao chứ." Mà ở chỗ này chiếu sáng thời điểm, A Quý cũng tìm tới Phương Hồng, ở Phương Hồng trên người qua lại kiểm tra thực hư một chút, hiện tại không có vết thương, ở thư một hơi thở.

"Ta nào có yếu như vậy, người xem, này Ngốc Ứng còn chưa phải là bị ta cho giết." Phương Hồng đẩy ra A Quý, mặt đầy xú thí chi không đầu Ngốc Ứng, đắc ý nói.

"Thiếu gia, người sau này cũng không thể lại như vậy lỗ mãng, nếu không ta không có cách nào với lão gia giao phó." A Quý căn bản cũng không để ý đến hắn này một tra, cái gì Ngốc Ứng Ngốc Thử, nào có thiếu gia an nguy trọng yếu.

"Thật tốt, dài dòng văn tự, hãy cùng cá bà nương tự đắc." Nhìn một cái A Quý căn bản cũng không để ý chính mình chiến tích, Phương Hồng có chút hứng thú té nhạt.

Ngốc Ứng trộm cướp cướp sự tình, lúc đó có một kết thúc. Chuyện còn lại, cứ giao cho đâm kia nha dịch đi làm, Phương Hồng nhìn một cái trái phải vô sự, liền dẫn A Quý đi về nhà.

Một đêm thời gian rất nhanh thì đi qua, Phương Hồng bởi vì tinh thần mệt mỏi, ngược lại ngủ an ổn sung sướng, nhưng là cả dài Ninh Huyền coi như loạn sáo. www.uukanshu.net T

Thành Đông địa giới không ít người nhà đều bị đạo phi cho cướp bóc một phen, không chỉ có gia tài bị cướp đi, nhà bị đốt, ngay cả người đều chết không ít, một mảnh vẻ buồn rầu tiếng khóc, không dùng được truyền vào người lỗ tai, làm cho cả thành trì thêm vào mấy phần bi thương.

Mà quan phủ ở dưới tình huống như vậy, cũng không thể chút nào coi như cũng không có, vội vàng phái người tiền từ người bị thương người chết. Dù sao, này ở tại Thành Đông, có thể đều có nhiều chút địa vị, vạn nhất bắt đầu làm náo loạn, trong thành này quan chức có thể được không.

"Hỗn trướng, nhất định chính là hỗn trướng, triều đình nuôi các người là làm gì ăn, cao như vậy thành trì lại còn có thể để cho Tặc Phi đi vào!" Ở huyện nha trên đại sảnh, trương dụ mình ở đem mình lửa giận liều mạng rơi vãi dưới tay trên người. Tối hôm qua hắn bị đâm kia Ngốc Ứng đạo phi tốt một hồi làm nhục, nếu không phải vận khí tương đối khá, hiện tại cũng thân dĩ xử.

"Minh Phủ, ta dám huynh đệ hao hết cố gắng, mới đưa tặc nhân toàn bộ bắt, ngài muốn hòa, cũng không nên hướng về phía chúng ta, nên hỏi một chút Tôn bình mới được." Bởi vì trương dụ sáng muốn thuyết chuyển, Triệu Thành đáp lời ngược lại không có bao nhiêu tôn kính, mặc dù đứng đứng nghiêm một bên, nhưng giọng không chút nào không mềm mại.

Trong miệng hần Tôn bình, chính là tạo rõ rệt đầu, cũng chính là cái đó thả Tặc Phi vào thành người kia. Giấy dù sao cũng là không gói được hòa, chuyện này đã sớm bị Triệu Thành cho dò rõ ràng. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Thành Hoàng đất lành

Nếu là cuối cùng Tặc Phi đem huyện thành cướp bóc sau khi, lại bình yên rồi đi, kia Tôn ngang hàng người coi như bị chút trách phạt, cũng không sẽ như thế nào. Dù sao, tất cả mọi người mất thể diện, có năng lực chịu người đi đem Tặc Phi cho cản lại a.

Có thể vấn đề bây giờ là, Triệu Thành thật đúng là đem Tặc Phi cho cản lại, hay lại là một lưới bắt hết, một cái không sót, ngay cả kẻ gian đầu đều bị giết, kia kết cục lập tức cũng không giống nhau.

Người Tôn bình mang theo sáu mươi, bảy mươi người, còn có vững chắc thành tường, lại bị người tận diệt, mà Triệu Thành dẫn ba mươi mấy người, gắng gượng đem hơn hai trăm người cho tất cả đều bắt, này có so sánh, Tôn song song là liền lộ ra rất là tồi tệ.

"Tôn Bình Chi chuyện, bốn huyện sẽ tự truy cứu." Trương dụ mình bị Triệu Thành cho chống đỡ một hồi, lửa giận trong lòng sâu hơn, nhưng cùng lúc trong lòng cũng dâng lên một tia cảm giác vô lực, hần đối với dài Ninh Huyền không hề cằn nhằn càng yếu, liền một cái bắt nhập lưu lớp trưởng cũng dám như vậy cùng hần nói chuyện.

Nhưng không có cách nào hần gần đem rồi đi nơi này, có câu nói Người chạy Trà nguội, đại gia hỏa cũng không cần lại coi hần là chuyện. Hơn nữa, Triệu Thành lần này lập được công lao quá lớn, liền bằng vào tay này thành tích, người ta cũng có kiêu căng tư cách.

Triệu Thành nhìn trương dụ mình càng tức giận, liền không có lại kích thích hần, chẳng qua là cáo cái lui, liền xoay người rồi đi. Lúc rời chốc lát, hần thì tại nhếch miệng lên vẻ tươi cười.

Mặc dù hần khẩu khẩu thanh thanh kêu muốn theo đuổi cứu Tôn bình trách nhiệm, nhưng kì thực trong lòng quả thật rất cảm kích người này, nếu không phải đối phương đem Tặc Phi dẫn dụ đến, nào có hần này to công lao lớn.

Bất quá, hần vào lúc này vẫn duy trì thanh tĩnh, cũng không có vì vậy tứ vô kỳ dạn. Hần dù là công lao lập lớn hơn nữa, cũng bất quá là chính là một cái tạo lệ, Đại Minh Triều từ trước đến giờ trọng văn khinh võ, nếu là liền hần một cái võ nhân dẫn đầu độc chiếm, vậy để cho cấp trên những quan văn kia Đại lão gia mặt hướng kia thả?

Cho nên, hần phần này công lao mặc dù là chính bản thân hần, nhưng hần nhất định phải chia lợi ích đi ra ngoài. Có thể chia lợi ích cho ai đây? Đây là một cái vấn đề. Người này nhất định phải là một cái văn nhân, vị trí nhất định còn cần ở trên.

Kia bày ở trước mặt hần, chỉ có ba cái lựa chọn. Hoặc là chính là dài Ninh Huyền minh Phủ Đại lão gia, hoặc là Huyện Thù, hoặc là chính là mới nhậm chức Chủ Bộ từ giang.

Minh Phủ trương dụ rõ là trước nhất bị loại bỏ, hần đều muốn chuyển đi, người chính là đem phần này công lao cho hần, cũng chỉ có thể đối với hần thêm găm thêm hoa mà thôi, chờ hần vừa đi, người là thí chỗ tốt không vớt được, sẽ còn đắc tội trong huyện thành những người khác.

Triệu Thành thật sự do dự, một mực chính là từ giang cùng Huyện Thù. Huyện Thù là Bát Phẩm quan, đứng sau huyện lệnh, bản về địa vị tôn sùng, vẫn còn ở từ giang trên, hần là tương đối khá lựa chọn. Có thể máu chốt là, bây giờ cái này Huyện Thù cũng là một ngoại lai hộ, tính tình còn thiên về mềm mại, coi như đem công lao cho hần, hần sợ là cũng không thể chừng không lấy cục diện.

Cuối cùng chính là từ giang, nói thật,

Triệu Thành không muốn đem công lao phân cho người này. Bởi vì trước đó vài ngày, hần chính là vẫn luôn liều mạng ba kết vị này mới nhậm chức Chủ Bộ đầu rồi, nhưng người ta đối với hần là không lạnh không nhạt, từ đầu đến cuối treo hần khẩu vị, cái này làm cho hần rất là tức giận. Bây giờ nắm giữ công lao, hần như thế nào còn cam tâm làm như vậy sự tình?

Có thể nhìn sự tình là không thể nhìn như vậy, từ giang là người bản xứ, bằng vào trảng này công lao, mới có thể ngồi lên Huyện Thừa vị. Đến lúc đó, bằng vào hần người địa phương ưu thế, lại liên thủ với chính mình, tất nhiên có thể mang xuống Nhâm huyện lệnh cho giá không, toàn bộ dài Ninh Huyền, cũng trở thành bọn họ thiên hạ. Như vậy hợp tác cùng có lợi sự tình, hay là để cho người rất là động tâm.

Cuối cùng, Triệu Thành suy nghĩ đánh một cái, làm ra một cái quyết định. Lúc này kêu tới một nha dịch, để cho dưới người thiệp mời, tối nay mời Từ Chủ Bộ đi Yêu Nguyệt lầu một tự.

...

Hôm nay đã là ba mươi tết, dựa theo dĩ vãng, hôm nay hần là khắp nơi giăng đèn kết hoa, sẽ chờ hết năm. Có thể tối hôm qua chết không ít người, lúc này, ai còn có thể cười được đây.

Phuong Hồng Thần Khu xuất du, dưới chân mây mù tràn ngập, nhìn hạ đại một thành trì bên trong bi thương bầu không khí, cũng cảm thấy trong lòng không thoải mái. Hần là tòa thành trì này chủ quản Thần Linh, trong thành mỗi người vận mệnh, cũng với hần ưu tư liên quan.

"Nhiều như vậy oan hồn." Hần ý nghĩ đem trộn cái thành trì cho bao phủ lại, hiện tại đêm qua uống người chết tổng cộng bốn mươi tám người, trong này trẻ có già có, lớn tuổi nhất sáu mươi ba, nhỏ nhất mới hai tuổi.

Thấy vậy tình trạng, Phuong Hồng khẽ lắc đầu, phát ông tay áo một cái, một đám oan hồn liền tất cả đều bị hần cho thu nạp tới. Trong này, hần còn phát hiện Ngốc Ứng hồn phách.

Người này cũng cũng coi là chết oan, này hồn phách cũng không có tiêu tan đây. Hơn nữa, có lẽ là bởi vì đối phương khi còn sống làm bậy quá nhiều duyên cớ, quanh thân sát khí cuộn cuộn, hai mắt đỏ như máu, đã có vài phần uy thế.

Phuong Hồng nhất thời không nghĩ tốt xử trí như thế nào hần, trực tiếp đánh hồn phi phách tán đi, không khỏi quá lãng phí, có thể giữ lại không giết, cũng có lỗi với hần một thân oán khí. Chỉ có thể tạm thời thu, nhìn sau này có không có chủ ý gì hay.

Đang bay ước chừng thời gian uống cạn nửa chén trà, hần liền tới đến Thành Hoàng Miếu trước. Hần bây giờ đã là văn xử, hơn nữa tạm thay mặt Thành Hoàng chức vụ, Tự Nhiên có tư cách đem chính mình đất lạnh lạc hộ đến Thành Hoàng Miếu bên trong.

"Đến." Phuong Hồng bước vào trong miếu, nhẹ nhàng đưa tay nhấn một cái, từ trong hư không, liền dâng lên nhất phượng hư ảo cảnh tượng, ở chính giữa nhất, là một tòa tiêu mà thấp lùn đền miếu, còn treo móc một cái thổ địa Miếu bảng hiệu.

Trước đó vài ngày, mặc dù hần đã tấn thăng thành Nhật Du Thần, còn tạm nhiếp Công Tào chức vụ. Nhưng Công Tào chẳng qua là tương đương với đại thổ địa, thuộc về mười mấy Thổ Địa Thần đầu lĩnh, hần trên bản chất hay lại là thổ địa vị Cách, cho nên đất lạnh cũng là thổ địa Miếu bộ đáng.

Theo hần một tay đi xuống nhấn một cái, www.uukanshu.net T chỗ ngồi này đất lạnh liền bắt đầu trầm xuống, chỉ nghe được một tiếng ầm vang, đất lạnh liền rơi vào Thành Hoàng Miếu trên."Răng rắc răng rắc." Tòa kia thổ địa Miếu cũng lấy mất trần có thể thấy độ bề tan tành thành từng cục, sau đó lại Phi hợp lại, biến thành một tòa lớn hơn đền miếu.

Vốn là thổ địa Miếu, từ bên ngoài đến xem, chỉ là một tòa nhà nhỏ bộ đáng. Mà bây giờ, lại biến thành một tòa ba ra vào sân, nhà có mười mấy đang lúc, bốn phía lấy thật cao tường viện vây quanh, phía trước nhất là một cánh nạm màu đồng đình Chu cửa lớn màu đỏ, khí phái lại uy nghiêm.

Cửa treo bảng hiệu cũng đổi, thành Thành Hoàng Miếu ba chữ.

Mặc dù hần còn chưa phải là Thành Hoàng, nhưng tạm thay mặt Thành Hoàng chức, này đất lạnh cũng được Thành Hoàng Miếu dạng thức. Dù sao này phán quan chính là chức quan, cũng không có chính mình đơn độc đền miếu.

Ở đất lạnh Lạc Thành trong nháy mắt đó, Phuong Hồng và toàn bộ thành trì giữa liên lạc, trở nên chặt chẽ dị thường. Hần muốn biết cái gì, chỉ cần một cái ý niệm, liền có thể biết được.

Hơn nữa, này dài Ninh Huyền ra trăm dặm địa giới, hần cũng có thể mơ hồ nắm trong tay, cũng không như ở trong thành trì như vậy muốn gì được nấy. Đây cũng là tại sao Thành Hoàng sẽ phân phong tứ đại Công Tào nguyên nhân, là vì càng rõ ràng biết bốn phía động tĩnh. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Đại Phong quỷ sai

"Oanh." Theo Thành Hoàng Miếu thành hình, một đoàn nồng nặc cực kỳ hương hỏa lực lượng, xông thẳng lên trời, khói mù cuộn cuộn, bao trùm hơn mười dặm chu vi.

Phương Hồng chỉ cảm thấy tự thân nóng hổi dị thường, phảng phất đứng ở thái dương chính giữa tự đắc. Bất quá, những thứ này hương hỏa đối với hắn tự thân lại không có chút nào tổn thương, ngược lại liều mạng hướng hắn trong thân thể tự đến.

Chẳng qua là phiên khắc thời gian, những thứ này hương hỏa trở nên càng ngưng tụ, hóa thành một tầng giống như lưu ly vật chất, chặt chẽ bao vây lấy Phương Hồng Thần Khu. Vào giờ khắc này, hắn chỉ cảm thấy tự thân thân thể vững chắc dị thường, dù là bị lôi điện nước lửa xâm nhập, đều không cách nào tổn thương.

Thân như lưu ly, sạch sẽ không chút bẩn.

Nói trắng ra, chính là Thần Khu bắt đầu ngưng luyện, trở nên kiên cố hơn thật cùng tinh khiết. Ở ngay từ đầu, hắn là Thổ Địa Thần, ngay cả trong nhà cầu một ít dơ bẩn cũng sẽ sợ, nếu là Phi quá cao, thậm chí sẽ bị thái dương cho đá thương.

Hắn thành Nhật Du Thần sau khi, đối với dương cương hoặc là dơ bẩn một ít gì đó, sức đề kháng trở nên mạnh hơn. Cho tới hôm nay, hắn Thần Khu kiên cố, dù là tầm thường Lôi Điện, đều không cách nào suy giảm tới chút nào, chớ đừng nói chi là ánh mặt trời cùng dơ bẩn.

"Tốt lực lượng cường đại." Phương Hồng cảm thụ chính mình càng ngưng tụ Thần Khu, âm áp cảm giác truyền tới, phảng phất là thân thể con người một dạng đã không còn Âm Thần cái loại này quý bí Âm U cảm giác, tựa hồ ý nghĩ đồng thời, liền có thể hiển hóa với trước người.

Đương nhiên, hiển hóa với bên ngoài hắn là tạm thời không cần suy nghĩ, hắn bây giờ vẫn không thể phá vỡ hư ảo, thẳng tới trong hiện thật. Nếu thật có như vậy sức mạnh to lớn, thế gian này có ai còn có thể là hắn địch thủ?

Phải biết, hắn này thân Thần Khu, đao thương không bị thương, lực đại vô cùng, một quyền đập xuống, đầu chỉ ngàn cân lực lượng, nếu là có thể hiển hóa với bên ngoài, liền là chân chính Vạn Nhân Địch.

Ở ngưng luyện Thần Khu sau khi, hắn lại tại chính mình đất lành bên trong lẩn lút một vòng, hiện tại này Thành Hoàng Miếu chính đường cùng hắn thổ địa Miếu chế thức không sai biệt lắm, cũng chính là nhiều hai cái thiên điện, đây là cho văn xử Võ tuyên án quản lý vật địa phương.

Dựa theo lẽ thường, Phương Hồng được (phải) ngồi ở văn xử trong điện, bất quá, này trong phúc địa cũng không có còn lại Thần Linh, hắn đương nhiên là dừng dừng hướng Thành Hoàng chủ vị mặt ngồi xuống.

"Ha, nhắc tới cũng là kỳ diệu, mấy tháng trước ta còn tới thăm Thành Hoàng Đại lão gia đâu rồi, ta hiện tại tại chính mình là được Thành Hoàng." Phương Hồng đầu đầu trên người quan bảo, có chút đắc ý nói.

Ở đắc ý sau một hồi, hắn đem ống tay áo hất một cái, từ trong đó rơi xuống bốn mươi tám cuộn người ảnh đi ra, nhưng là những thứ kia ở đêm qua uống người chết.

Chính giữa nhất chính là Ngọc Ứng, trên người cuộn cuộn sát khí, đem còn dư lại hồn phách ép không dám đến gần.

"Ta đây Thành Hoàng Miếu vừa vặn kém ít nhân thủ,

Vừa vặn cảm bọn người sung sướng." Những người này đều thuộc về chết yểu, oán khí mười phần, nếu là hấp thu đủ âm khí, sợ là cũng có thể trở thành ác quỷ, điểm hóa thành quỷ sai, nhất định lực lượng phi phàm, là mình một sự giúp đỡ lớn.

Về phần tại sao không đưa bọn họ Phong vì chính mình Chúc Thần, đó thuần túy là những người này còn chưa có tư cách. Thần Linh, mục Thú nhất phương, sức mạnh to lớn, tại sao có thể tùy ý Phong đi ra ngoài. Phân phong Thần Linh, không chỉ có muốn chết Cách đủ, còn cần cụ có nhất định tài năng, ngược lại Phương Hồng đến nay là không có phát hiện hài lòng.

Phương Hồng cầm trong tay Phán Quan Bút vung lên, tại trong hư không, ngưng luyện ra một cái to lớn "Sắc" chữ, tóe xuất ra đạo đạo kim quang, chui vào đám này oan hồn chính giữa.

Ở trong những người này, có bạch lão ông già nua, có vừa mới sẽ đi đường trẻ thơ, thậm chí còn có một ít đàn bà ở trong đó, nếu là trực tiếp một chút hóa thành quỷ sai, bộ dáng kia không khỏi không đẹp. Cho nên, hắn dứt khoát đa dụng chút hương hỏa, đem mọi người bộ dáng thay đổi một chút. Lão Ông thì trở thành trung niên trắng hăn đáng vẻ, mà trẻ thơ chính là hóa thành hai mươi tuổi thanh niên. Tới ở trong đó đàn bà, là biến thành nha hoàn thị nữ bộ dáng.

Đương nhiên, những thứ này thị nữ trên thực tế cũng là quỷ sai, chẳng qua là đáng đáp bất đồng mà thôi.

"Chúng ta bái kiến văn xử Đại lão gia." Ở điểm hóa thành quỷ sai sau khi, những người này nấp đầu liền lay, cung kính cho Phương Hồng dập đầu mấy cái. Phương Hồng hư hư nâng lên một chút, liền đưa bọn họ mang theo.

"Ừ, này Giang Tây đại hạn, tai năm sắp tới, các người cầm ta sắc lệnh, đi các nơi giám sát, có dị động liền sẽ tới theo ta báo cáo." Bây giờ mặc dù Ngọc Ứng đạo phi bị tiêu diệt, nhưng các nơi Tặc Phi vẫn có không ít. Còn rất nhiều bụng đói ục ục dân bị tai nạn, nói không chừng lúc nào sẽ bạo động.

"Tuân Đại lão gia làm." Đám người này trên người, có chút lóe lên qua một trận kim quang, liền mỗi người dưới chân mang gió, hướng khắp nơi bay đi. Tầng kia kim quang, chính là Phương Hồng sắc lệnh, có thể để cho bọn họ ở Phương Hồng chúc trong đất tự do đi.

Của mọi người quý sai rồi đi sau khi rời khỏi, Phương Hồng liền nhìn duy nhất lưu tại chỗ Ngốc Ung. Ngốc Ung trên người oán khí rất nặng, lực lượng cũng quá mạnh, nếu là phong làm quý sai, nhất định lực lượng cực mạnh.

Nhưng người này làm nhiều việc ác, thị sát thành tánh, thật sự là làm trái thiên đạo, nếu là đem phong làm quý sai, đối người khác không khỏi không công bình. Đang suy tư sau một hồi, Phương Hồng bỗng nhiên duỗi ngón tay, một vệt kim quang bay ra.

Ngốc Ung hồn phách bỗng nhiên giống như khói mù một loại lẫn lộn, hần hai mắt trở nên đỏ hơn, trên đầu dài ra tông mao, khoe miệng diễn sinh ra hai cây to lớn răng nanh, thân thể cũng bắt đầu trở nên lớn, đầu ngón tay dần dần bắt đầu biến mất, biến thành cứng rắn chất mống.

"Rống." Hần thân thể phục quý dưới đất, ngửa mặt lên trời gào thét, biến thành một cái đầu sư tử hổ thân vó ngựa dị thú, trên người còn có một tầng thật dày Lân Giáp, bốn vó trên mặt đất đạp một cái, liền ra thanh thúy tiếng vang.

"Ha ha ha, ngươi đã làm nhiều việc ác, vậy thì cho ta làm thú cười đi." Phương Hồng nhìn con này dị thú, hết sức lớn âm thanh cười một tiếng, sau đó đặt móng ngồi ở đây chỉ dị thú trên người.

Ở tại ngồi lên trong nháy mắt, www.uukanshu.net một bộ yên ngựa hàm thiếc và dây cương cũng đeo vào dị thú trên người, Phương Hồng chẳng qua là kéo một cái giây cương, dị thú liền ngoan ngoãn đi.

"Đi, theo ta đi ra xem một chút." Phương Hồng ý nghĩ động một cái, sử dụng hành vân lăm, mà dị thú dưới chân, liền sinh ra tầng tầng mây mù, chở hần đi ra ngoài bay đi.

Nói thật, cái này dị thú độ còn không có Phương Hồng tự bay nhanh, nhưng nhìn uy phong a. Phương Hồng bỗng ý là đem cách chức làm ngư mã, nhưng suy nghĩ một chút, kia có thần tiên biết cười ngư mã a, đây cũng quá không có thương thức, hần lúc này liền chính mình dựa theo khi còn bé xem qua Kỳ Lân đồ án, miễn cưỡng làm ra một cái dị thú đi ra.

Nói đi nói lại thì, này Ngốc Ung chẳng qua là biến thành dị thú đáng vẽ mà thôi, cũng không có chân chính Kỳ Lân những thần kia thông, cũng chỉ có thể để cho Phương Hồng qua xem qua nghiệm.

"Đạp đạp đạp." Dị thú run lên chính mình tông mao, bốn vó liền đạp ở trên hư không, ra thanh thúy tiếng vang. Phương Hồng cũng giống là tìm đến đồ chơi một dạng khu sử đối phương một hồi đi tây, một hồi hướng đông, cũng làm dị thú một hồi quá sức.

Trời có mắt rồi, Phương Hồng ngưng luyện Thần Khu sau khi, không chỉ có trở nên càng kiên cố hơn, sức nặng cũng có đến gần ngàn cân đi, nếu là có thể hiển hóa với thực tế chính giữa, tuyệt đối là một đi một cái hổ to. Dị thú chở nặng như vậy phân lượng khắp nơi chạy, đây chính là thật không chịu nổi a. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Chia của

Phương Hồng đánh dị thú, ở dài Ninh Huyền đi loanh quanh một vòng lớn, cuối cùng ở Thành Đông nơi dừng lại. Tiểu thuyết nơi này nhạc tang cùng khóc thút thít thanh âm vẫn không dứt, chỉ nghe người trong lòng nặng nề.

Thấy trạng huống như vậy, phương Hồng không khỏi vỗ đầu một cái, chính mình chiếu cố phân phong quý sai, lại quên để cho bọn họ thấy thân nhân mình một lần cuối.

Hần vội vàng đem bảy quý kém lần nửa triệu hồi, các loại (chờ) ban đêm bọn họ cùng thân nhân gặp qua một lần sau đó mới phái đi ra ngoài.

"Vị này quan lão gia, ngài liền xin thương xót đi, các người đem Tặc Phi cũng bắt, chúng ta đều hết sức cảm kích, có thể Tặc Phi cướp đi bạc, có thể là nhà chúng ta toàn bộ của cải, ngài nếu không phải trả cho chúng ta, kia mùa đông này chúng ta có thể làm sao sống nha." Ngay tại một nhà Linh Đường cửa, vài người đang không ngừng cho một cái tiểu lại dập đầu, khẩn cầu nói đạo.

"Các vị mau mau đứng lên, chúng ta chẳng qua là tới an bài tiền từ công việc, kiếp này đi tài bảo, cũng không thuộc về chúng ta quản nha." Tiểu lại trên mặt lộ ra ngượng ngịu, hần chẳng qua là huyện nha tiếng Hoa sách thôi, nào có kia quyền lực hỏi tới tang vật ngân.

Lại nói, những thứ kia cướp đi tiền một khi vào các vị quan lão gia túi, còn muốn lấy ra coi như không dễ dàng. Ta chính là nghĩ (muốn) thương hại người môn, cũng không có cách nào nha.

"Các ngươi không phải là ở một nhà nha môn sao? Chúng ta cho ngài đập đầu, ngài giúp chúng ta nói tốt một chút đi." Đám người kia vẫn không chịu đi, khóc lớn tiếng tố nói đạo.

"Chuyện này..." Tiểu lại càn tay chân luống cuống, phải làm sao mới ổn đây a. Hắn Người nhỏ Lòi nhẹ, coi như là tiến lên nói chuyện, người ta cũng sẽ không phản ứng đến hắn nha."Chuyện này... Được rồi, ta đi thử một chút."

Nhưng hắn bây giờ bị người kéo, là thoát thân, không thể làm gì khác hơn là tạm thời trước đáp ứng.

"Những tiền kia bị Triệu Thành cho nuốt?" Phương Hồng nghe một chút chuyện này, cảm thấy trong lòng có chút hỏa khí, hắn vốn là nhìn Triệu Thành còn rất thuận mắt, người này làm việc lên đường, ở Tặc Phi lúc vào thành sau khi, cũng dám can đảm hướng ở trước mặt, coi như là một hán tử, làm sao có thể làm như vậy bất xỉ sự tình.

Thành Đông những người dân này, nhà bị thiêu hủy, thân nhân bị giết, đã cố gắng hết sức đáng thương, nếu là ngay cả chút tiền này đều phải tham ô, vậy cùng súc sinh có gì khác nhau đâu?

Bất quá, hắn cũng không có lỗi mắng, trực tiếp phải đi tìm Triệu Thành tính sổ. Thần Linh làm chỉ công tới chính, không thiên vị, không thể chỉ dựa vào một ít một mặt ngôn ngữ làm cho người ta định tội. Nói không chừng Triệu Thành có cái gì khác ẩn tình, hay là trước tra thấy rõ ràng lại nói.

...

"Từ Chủ Bộ, ta đây xem như mời tới ngài." Ở Yêu Nguyệt lầu một cái bên trong nhả gian, Triệu Thành tràn đầy cho nhất cá diện cho cứng rắn, nhìn có vài phần cứng nhắc người trung niên rót một ly rượu.

"Ha ha,

Này mới nhậm chức sự tình tương đối nhiều, thật sự là không đi được a." Từ giang mí mắt nhảy nhót, hắn có thể đủ nghe ra Triệu Thành trong giọng nói mịt mờ về bất mãn. Bất quá, người ta có lao tao cũng là phải, ai làm cho mình trước chút thời gian lạnh nhạt thờ ơ người ta đây. Tình huống bây giờ ngược lại, Triệu Thành nắm giữ chủ động, hắn ngược lại muốn lên gây xin.

"Này cũng là phải, chính sự làm trọng." Triệu Thành cũng không có hùng hổ dọa người, hắn và từ giang tiếp theo vẫn còn cần hợp tác, nếu là đem người bức cho được (phải) thật chặt, sau này liền không chỗ tốt chuyện.

Hắn lui bước, cũng để cho từ giang đại thở dài một hơi, trên mặt biểu tình cũng đẹp mắt rất nhiều. Nói thật, hắn rất yêu cầu lần này công lao, hắn chính là cử nhân xuất thân, nghĩ (muốn) muốn làm càng địa vị cao đưa kia là không có khả năng, duy nhất có thể mơ ước, cũng chính là Bát Phẩm Huyện Thù. Một cái bản xứ Chủ Bộ, cùng một cái bản xứ Huyện Thù, đây chính là hai loại hoàn toàn bất đồng khái niệm.

Chỉ cần hắn lên làm Huyện Thù, dù là mới tới một huyện lệnh, hắn đều có nắm chắc đem cho giá không, để cho dài Ninh Huyền trở thành hắn độc đoán. Nhưng nếu chỉ là một Chủ Bộ, sợ là yêu cầu cùng người lực tổng hợp, mới có thể cùng huyện lệnh chống lại.

"Đến, Triệu lớp trưởng, ta trước kính người một ly." Nếu người ta lui bước, từ giang dĩ nhiên cũng phải nhượng bộ, lẫn lộn quan trường chính là như vậy, mọi người người tốt mà ta cũng tốt, hoa kiêu hoa người nhắc người.

Hai người vài chén rượu hạ đồ, không khí này liền nóng nảy trào dâng rất nhiều, trong lúc nói chuyện, cũng giống là lão hữu.

"Từ huynh, ta đã nói với người a, ta không chỉ có phải đem công lao với người chia lợi ích, chính là nhóm kia tài vật, ta cũng phải phứt người ba thành." Triệu Thành uống vài chén rượu, trên mặt dâng lên một tia màu đỏ, trong miệng nói chuyện còn phun mùi rượu.

"Ồ? Ba thành?" Từ giang bụng ly rượu tay khẽ run lên, thiếu chút nữa không có vẩy ra. Hắn cũng nghe nói, đám kia Tặc Phi ở Thành Đông mỗi cái người ta cướp bóc, nhưng là cướp không ít thứ tốt, sau đó những thứ này đều bị Triệu Thành cho thu đi qua.

Hắn dĩ nhiên cũng nóng mắt những tài vật này, làm quan, có mấy người là vì kiếm tiền thiên hạ? Phần lớn còn không phải là vì về điểm kia Hoàng Bạch vật. Nghe những thứ đó cộng lại sợ là có mấy vạn lượng bạc, hắn dù là tham ô cả đời cũng không lấy được số này a.

"Người liền chịu uống công cho ta?" Từ giang mặc dù trong lòng có chút chấn động, nhưng trên mặt lại bất động thanh sắc.

"Ta đương nhiên không nỡ bỏ... Có thể vật này ta chẳng lẽ có thể nuốt một mình hay sao? Ta không ngốc, ăn một mình đây chính là muốn chết, người này có một phần, Huyện Thù nơi đó cũng có một phần, còn có những thứ kia Điện Lại, văn thư, nha dịch, mỗi người cũng phải có." Triệu Thành trên mặt tự giễu cười một tiếng, đây chính là bạch hoa hoa bạc, ai cam tâm cứ như vậy chấp tay nhường cho người.

Nhưng hắn làm sao dám ăn một mình? Công lao như vậy sự tình, là chính bản thân hắn, hắn muốn với ai chia lợi ích đều được, mọi người không khai ra khuyết điểm. Nhưng này tiền tham ô nhưng là mọi người, người nếu là dám nuốt một mình, vậy thì chờ bị mọi người hỏa trả thù đến chết đi. Những người đó liên hợp lại, người chỉ nhìn bọn họ được việc không được, nhưng người xấu chuyện tốt lại dư dả.

"Ta đây có hay không một phần đây?" Vừa lúc đó, www.uukanshu.net T một cái có chút hỏa khí thanh âm, từ một bên truyền tới. Triệu Thành nghe lời nói này, hai mắt cũng là mở một cái, nhưng chợt lại chìm xuống, trên mặt đổi thành nụ cười.

"Nguyên lai là Phương thiếu gia a, dĩ nhiên sẽ có ngài một phần, dù sao nhà các người tiểu nhị cũng là ra đại lực... Chẳng qua là, ngài này nghe góc tường

khuyết điểm, nhưng là được (phải) sửa đổi một chút." Triệu Thành ngẩng đầu một cái, nhìn đứng ở cửa phượng Hồng.

"Ồ? Ta đây kia một phần có thể có bao nhiêu?" Phượng Hồng mấy bước đi tới, tựa hồ thật thật tò mò.

"Nói thế nào, cũng có một mấy lượng bạc đi, đủ ngài mua đường ăn." Triệu Thành cầm trong tay ly rượu bùng lên, có chút trêu chọc nói. Hắn vốn là muốn muốn ba kết phượng Hồng, là vì cùng từ giang đất cái tuyến, nhưng bây giờ hắn không cần, phe kia Hồng trong mắt hắn, cũng chính là có cũng được không có cũng được.

Hắn cũng cho tới bây giờ không có thật đem phượng Hồng cho coi ra gì qua, cái quái gì, một cái xã thân con trai, thật sự cho rằng có mấy cái tiền sẽ không lên? Nếu là hắn nghĩ (muốn) động, cũng bất quá là một câu nói sự tình. Nếu như đối phượng dám cầm lần này công lao làm văn, hắn không ngại thủ hạ nhiều mấy mạng người.

"Vậy người thật là rất keo kiệt." Phượng Hồng thân nhiên cười, thẳng ở một bên trên bàn ngồi xuống. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 152: Hoàng Lương 1 mơ

"Người là Phượng gia tiểu tử kia đi, sao như vậy không hiểu lễ phép?" Từ Giang không nhận biết Phượng Hồng, nhưng nếu Triệu Thành nói là Phượng gia thiếu gia, đó phải là phượng con trai của Đại Nguyên.

Hắn luôn luôn làm người cứng nhắc nghiêm túc, Phượng Hồng một tên tiểu bối lại trộm nghe bọn hắn nói chuyện, còn dừng dừng tiến lên ngồi xuống, cái này làm cho hắn rất là nhìn không được.

"Lễ phép là theo người nói." Phượng Hồng giương mắt nhìn Từ Giang liếc mắt, nhẹ nhàng nhấn một cái bàn, nghiêm túc nhìn hắn nói. Hắn những lời này nói một chút, Từ Giang lúc này biến sắc, "Người nói cái gì!"

"Nghe không hiểu sao? Cái cũng khó trách, dù sao, lời nói cũng chỉ có người mới có thể nghe hiểu." Phượng Hồng bây giờ thật là rất tức giận, bây giờ dài Ninh Huyền các nơi cũng không yên ổn, bên trong thành sinh động loạn, đám này quan lão gia lại không nghĩ như thế nào giải quyết tốt, liền muốn thế nào tham ô tiền tài.

"Hỗn trướng! Người vừa tới... Người vừa tới..." Từ Giang thật là khí xấu, hắn chưa bao giờ bị người như thế ngay mặt nhục mạ qua, chỉ cảm thấy ngực bức bối, da mặt đỏ lên.

Mà trong khi hắn nói chuyện, Triệu Thành cũng đã đứng lên, đưa tay phải đi xách Phượng Hồng cổ áo. Nhưng Phượng Hồng độ nhanh hơn, một cái đề lại đối phượng hai cái cánh tay, hai tay hung hăng dùng sức.

"A..." Đừng xem Phượng Hồng thân thể gầy yếu yếu ớt, nhưng khí lực này nhưng là đại dọa người. Triệu Thành kêu thảm một tiếng, giơ lên hai cánh tay bên trong truyền tới rắc rắc tiếng vang, tựa hồ đứt gãy.

"Phượng Hồng... A... Người không muốn sai lầm!" Triệu Thành trên trán cũng đổ mồ hôi, hắn không biết Phượng Hồng kia tới gan to như vậy, lại dám đập kích nha môn người. Còn nữa, thủ ở bên ngoài nha dịch đều là người chết sao? Thế nào nghe được thanh âm còn không tiến vào?

"Không muốn sai lầm là người." Phượng Hồng một tay đè chặt Triệu Thành đầu, một tay dùng sức, dùng sức xé một cái, Triệu Thành một cây cánh tay giống như là đùi gà một dạng trực tiếp bị xé đoạn.

Máu tươi giống như là suối phun một loại xông ra, Triệu Thành ra giết heo một loại tiếng kêu thảm thiết. Mà Phượng Hồng, chính là hảo chính dĩ hạ đem kia nửa đoạn cánh tay ném một cái, nện ở trên mặt bàn, đem những thứ kia cuộn cuộn nước nước cho khắp nơi lật lung tung.

"Nôn..." Từ Giang thấy như vậy một màn, cũng chịu không nổi nữa, nằm úp sấp ở một bên liều mạng nôn mửa liên tu. Cảnh tượng này thật sự là quá ác tâm, hắn còn có thể thấy kia đỏ tươi da thịt cùng trắng hếu cốt tra.

"Nói đi, số tiền này các người chuẩn bị xử lý như thế nào?" Phượng Hồng đi tới Từ Giang bên cạnh, cầm trên tay vết máu ở trên người hắn xoa một chút, tùy ý mờ miêng nói.

Nhưng hai người một cái ở nôn mửa, một cái bởi vì cánh tay bị kéo đứt ở kêu gào, kia có tâm tình để ý tới hắn. Phượng Hồng nhìn một cái, này cũng không thành a, xem ra hai người các người vẫn là không có nhớ Ta thủ đoạn.

"Bà nội, hỏi người lời nói đây!" Phương Hồng đem Từ Giang cái mũ tháo ra,

Bắt đối phương đầu, liền hướng trên bàn liễu mạng đập đầu đứng lên.

"Phanh... Rào..." Từ Giang cả khuôn mặt hung hăng trừ ở trên bàn, những thứ kia canh nóng nước nóng toàn bộ lật ở trên mặt hắn, bộ mặt lại cùng mặt bàn đụng một cái, không chỉ có mũi máu tươi hoành lưu, chính là răng cũng đoạn mấy viên.

"Đừng đánh, đừng đánh, ta nói..." Từ Giang sợ hãi, hắn nơi nào thấy qua trận này ý vào, dù là Tặc Phi giết người, cũng bắt quá là một đao sự tình, nào có như vậy hành hạ người.

"Chúng ta lập tức đem tiền cho phút một chút, phân phát cho mỗi cái người ta." Cũng đến nước này, nhiều tiền hơn nữa cũng so ra kém cái mạng này a. Đồng thời, trong lòng của hắn quyết định chủ ý, ở nơi này chuyện qua sau, nhất định phải phải người đem tiểu tử này bắt, tập kích triều đình quan chức, người có bao nhiêu cho lá gan a.

"Cái gì? Người còn định bắt ta, xem ra người vẫn là không có dài trí nhớ!" Từ Giang cho là mình có thể lẫn lộn qua lần này thời điểm, Phương Hồng lại một cước đá vào bộ ngực hắn, tức giận mắng nói.

"A... Làm sao người biết..." Từ Giang lúc này liền sững sờ, trên mặt một bộ gặp quỷ biểu tình, hắn làm sao biết ta nghĩ rằng pháp?

Phương Hồng vừa ngoan đánh Từ Giang một hồi, đem hắn đánh miệng đầy học máu, không dùng được cầu xin tha thứ, mới chịu dừng tay.

"Không dám, ta cũng không dám. . . nữa." Từ Giang bây giờ thật là biết điều, người trước mắt này ngay cả trong lòng hắn suy nghĩ cũng có thể biết được, đó thật là thật đáng sợ, chẳng lẽ là cái gì Tinh Quái yêu ma chi lưu?

"Hừ, coi như người thức thời." Phương Hồng đem Từ Giang vạt áo lỏng ra, sau đó cả chính mình quần áo, tựa hồ vừa mới chẳng qua là làm một món nhỏ nhặt không đáng kể chuyện nhỏ. Mà hắn bộ dáng này, ngược lại làm cho Từ Giang càng sợ hãi.

"Ta cho các người một ngày, nếu như một ngày sau còn không có làm xong, đó cũng không phải là như hôm nay đơn giản như vậy." Phương Hồng xít lại gần Từ Giang, nhẹ giọng cảnh cáo một câu, nhưng sau đó xoay người từ nơi này cái bên trong nhà rời đi.

"Hô..." Nhìn Phương Hồng bóng lưng, Từ Giang cả người cũng gần như một lá, thân bên trên toát ra mồ hôi lạnh, vô lực nghiêng dựa vào chân bàn nơi đó. Vô tình giữa, hắn lại liếc thấy Triệu Thành kia máu thịt be bét cánh tay, chỉ cảm thấy trước mắt từng trận đen.

"Chủ Bộ đại nhân... Chủ Bộ đại nhân..." Từ Giang đang định bỏ dậy thời điểm, chợt nghe bên tai không dùng được truyền tới kêu tiếng, trước mắt hắn không dùng được mơ hồ, cảnh tượng cũng đang hoá đổi, trước mắt lại xuất hiện hai cái nha dịch.

Một người trong đó nha dịch đang có nhiều chút nóng nảy đẩy hắn, cái bộ dáng này, ngược lại làm cho Từ Giang mơ hồ, này là thế nào? Tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện hai người?

Hắn lần nữa quét nhìn bốn phía một cái, lại phát hiện hay là ở Yêu Nguyệt lầu căn nhà kia chính giữa, bốn phía hoàn hảo, không có bất kỳ vết máu cùng bừa bãi, Triệu Thành chính phục ở bên kia, thân thể hơi có chút co quắp.

"Đây là... Uống say?" Từ Giang dùng sức gõ gõ đầu mình, trong lòng có chút thư một hơi thở, nguyên lai là nằm mơ a, www.uukanshu.net thiếu chút nữa không có đem hắn dọa cho chết. Chẳng qua là, giấc mộng này không khỏi quá chân thực. Cái đó vết máu, cái đó cảm giác đau đớn, đều giống như thật như thế.

Đúng người là ai vậy kia tới? Thật giống như rất cảm giác quen thuộc, nhưng chính là thế nào cũng không nhớ nổi. Từ Giang cố gắng nhớ lại trong mộng cảnh tượng, làm thế nào cũng không nhớ nổi cái đó đánh hắn người bộ dáng. Hắn rõ ràng nhớ người kia rất quen thuộc a, làm sao lại là không nhớ nổi tên gọi là gì, cũng nhớ không nổi tới hình dạng thế nào.

Loại cảm giác này rất nhiều người đều sẽ có, càng đang cố gắng nghĩ (muốn) một chuyện này, lại cứ thiên về trong trí nhớ một chút bóng dáng cũng không có, để cho người cơ hồ nghĩ (muốn) muốn điên.

"Coi là, quần quít này làm gì..." Sau một hồi lâu, Từ Giang cười khổ một tiếng, liền không nữa đi hồi ức, chỉ đem vừa mới sự tình làm một trận vô cùng chân thực mộng cảnh.

"A... Ta cánh tay!" Đang lúc này, Triệu Thành vậy đột nhiên từ trong mộng thức tỉnh, trên mặt mang theo vô cùng kinh hoàng, chuyện thứ nhất nhưng là la hét chính mình cánh tay. Mà cũng là những lời này, để cho Từ Giang nụ cười cứng ở trên mặt, từng trận lạnh lẽo từ hắn cột xương sống leo lên đến, đồng thời mồ hôi lạnh cũng từ sau vác xông ra.

Chuyện này... Không nằm mộng!

Chương 153: Ngẩng đầu 3 thước có thần minh

Đội đến Triệu Thành hoàn toàn tỉnh hồn lại, Từ Giang đem mình nằm mơ cùng đối phương nói một lần, hai người chỉ cảm thấy đầu tê dại, lần này nhất định là đụng thứ gì, nếu không làm sao có quỹ dị như vậy sự tình.

Việc đã đến nước này, bọn họ dĩ nhiên không dám lại tham ô những thứ này tiền tham ô. Cùng tánh mạng so sánh, những tiền tài này thật không coi là cái gì. Hơn nữa, vị kia cũng không biết là cái nhân vật gì, vạn nhất người chết cũng không cách nào chạy thoát đối phương lòng bàn tay, vậy thì càng thêm thảm.

"Nhưng những này tiền làm như thế nào phút a, ai biết cái nào tài bảo là thuộc về nhà nào?" Đang quyết định đem tiền tài còn sau khi trở về, hai người lại là một chuyện khác gặp khó khăn, bị cướp cướp người ta có mười mấy nhà, số tiền này phía trên cũng không có ký hiệu là nhà nào kia nhà, bọn họ làm như thế nào phân phát nốt.

Cũng không thể khiến người đến nhận lãnh a, đổi cho người người có thể nhận biết nhà mình bạc đáng đáp dạng gì a. Lại nói, vạn nhất sinh mạng hiểm lĩnh sự tình, người cũng không biết là thật hay giả.

"... Như vậy đi, chúng ta không bằng người đầu tới phút, đem những tài phú này chia đều thành một số phần, mỗi người cũng có thể lãnh được một phần, như vậy thì coi là có không công bình địa phương, ai cũng Thuyết Bất Đắc cái gì." Từ Giang đang trầm ngâm một hồi, mới chậm chậm mở miệng nói.

Triệu Thành cau mày suy tư một hồi, quả thật cũng không nghĩ ra tốt hơn phương pháp. Hơn nữa, hẳn có thể đủ chủ động đem những tiền bạc này trả lại, những người kia là vô cùng cảm kích, khẳng định cũng sẽ không có cái gì dị nghị. Có thể duy nhất có nhiều chút lo lắng là, cái đó thần bí tồn tại có thể hay không vì vậy đối với bọn họ không hài lòng?

"Chúng ta bây giờ phải đi Thành Hoàng Miếu, hướng Thành Hoàng lão gia bẩm báo chuyện này, nếu thật có yêu ma quỷ phá, Thành Hoàng lão gia hẳn sẽ phù hộ chúng ta. Nếu là chuyện này là Thành Hoàng lão gia đối với chúng ta trừng phạt, chúng ta cũng có thể mượn nói rõ vậy chính mình nỗi khổ." Trải qua này nhất dịch, hai người đối với thần tiên ma quái nói đến, đã là tin chắc không dời, chỉ có với thần linh tỏ rõ cõi lòng, mới có thể yêu cầu một cái an ổn.

"Lời ấy rất đúng, chúng ta này liền đi qua." Từ Giang dùng sức gật đầu một cái, hẳn trong lòng cũng là hốt hoảng, rất sợ chuyện này không thể giải quyết tốt đẹp, bọn họ sẽ rơi vào trong mộng kết quả như vậy.

...

Hai người rất nhanh thì phân phó, lấy hai người bọn họ quyền lực, rất nhanh liền có người đem tể phẩm đưa tới. Không chỉ có đầu heo gà sống, còn có một toàn bộ toàn bộ dê, cung phẩm thật là coi như là xa hoa.

Nhưng bọn hắn không quan tâm a, kia thần bí tồn tại, giống như là một thanh lợi kiếm lơ lửng ở tại bọn hắn phía trên cổ. Nếu là có thể bỏ tiền mua mệnh, bọn họ chính là lại hoa thập bội giá cả cũng nguyện ý.

"Đến đến, nhị vị, nhanh mau vào đi, các người thành kính Thành Hoàng lão gia nhất định sẽ thấy." Ông từ thấy Từ Giang cùng Triệu Thành đồng loạt tới, con mắt cũng sắp cười mành mành. Hai vị này nhưng là đại nhân vật a, nói không chút khách khí, hai người bọn họ liền thủ, toàn bộ dài Ninh Huyền đều không người có thể theo chân bọn họ chống lại.

"Người đi ra ngoài trước đi,

Không phải thả người ngoài đi vào." Từ Giang mặt vô biểu tình, ở bước vào Thành Hoàng Miếu chính điện sau khi, liền vung tay lên, đem ông từ bắn cho đi ra ngoài.

Ông từ cũng là thức thời, hẳn biết, một ít có quyền thế người bởi vì chuyện ác làm quá nhiều, liền yêu cầu hướng quỷ thần cầu nguyện, để cầu tâm lý an ổn. Một ít hẳn không nên nghe được lời nói, hẳn cũng không thể nghe.

"Két." Hắn xuất hiện ở đi thời điểm, thuận tay đem cửa điện lớn cho giam lại, cả nhà trong trong nháy mắt liền Âm tối lại. Chỉ có ở cung trên bàn hai ngọn minh chúc đến sâu kín ánh sáng, tấm ảnh chiếu vào Thành Hoàng phán quan trên mặt, càng lộ ra uy nghiêm khó lường.

"Tội nhân Từ Giang, Triệu Thành, bởi vì tham luyến tiền tài, nghiệp chướng nặng nề, bây giờ đã hối cải..." Hai người quỳ phục ở trên bệ đoàn, cung kính dập đầu mấy cái, sau đó đem chính mình tội trạng cùng với đối với (đúng) nhóm kia tiền tài phân phối phương án nói ra, hy vọng có thể lấy được Thành Hoàng lão gia phán đoán sáng suốt.

Bọn họ sau khi nói xong, liền cẩn thận từng li từng tí nhìn bốn phía. Nếu bọn họ tin tưởng trên cái thế giới này có thần bí tồn tại, kia Thành Hoàng lão gia nói không chừng cũng có, Tự Nhiên cung kính dị thường.

"Hô." Hai người chính đang nhìn lăm lét, bỗng nhiên giữa, bốn phía cuồng phong gào thét, đem chồng ở một bên vàng phiếu cuộn giấy khắp nơi bay loạn. Đang lúc bọn hán kinh hãi sau khi, trước mặt bỗng nhiên truyền tới một tiếng lăm người ta sợ hãi rống giận, một cái đầu sư tử hổ thân vó ngựa, cả người Lân Giáp dị thú từ trong hư không bước ra, một cái cả người tản mát đến kim quang, căn bản không thấy rõ diện mục thân hình vĩ ngạn Thần Linh, xuất hiện ở sau lưng.

"Thành Hoàng Đại lão gia!" Hai người đang kinh hãi sau khi, cũng vô cùng kích động, đây là bọn hán lần đầu tiên thấy Thần Linh, nhất định chính là không cách nào dùng ngôn ngữ để diễn tả.

"Rất tốt, hai người các ngươi vừa hữu hồi đối ý, lần trước sự tình, ta liền không so đo nữa." Vị này vĩ ngạn Thần Linh mở miệng, thanh âm phảng phất nếu Hồng Chung, tràn đầy uy nghiêm đại thế. Nhưng là như giòng suối róc rách, từng bước chảy xuôi đến trong lòng người, để cho người không nhận được nghĩ muốn thần phục.

"Tạ Đại lão gia!" Hai người ánh mắt lộ ra mừng như điên, liếc mắt nhìn nhau, lần trước sự tình quả nhiên là Thành Hoàng lão gia nên làm. Nếu như là Tinh Quái trêu đùa bọn họ, bọn họ còn phải lo âu đối phương là hay không sẽ hi nộ vô thường, hoặc là gia hại tánh mạng bọn họ. Nhưng nếu là bị vạn dân cung phụng chính thần đối với bọn họ trừng phạt, vậy cũng không cần lo lắng. Dù sao, Thành Hoàng thổ địa loại này chính thần, ở trăm họ trong lòng hình tượng vẫn là hết sức chính diện.

"Bây giờ dài ninh các nơi cũng không được an bình, hai người các ngươi thân là người nắm quyền, làm tích cực bình định hỗn loạn, trấn an trăm họ, đi sáng rực chính đạo chuyện." Phương Hồng cũng không khác cùng hai người làm khó, hán cũng biết, giống như tham quan như vậy sự tình, thì không cách nào ngừng. Hán coi như giết hai người, cũng sẽ có những người còn lại tới tham ô. Không bằng lưu hai một mạng người, để xem hiệu quả về sau, nếu như hay lại là vết xấu loang lổ, www.uukanshu.net sẽ đi trừng phạt cũng được.

Lại nói, hán chính là Âm Thần, mặc dù có Thường Thiện Phật Ác quyền, nhưng cũng không thể quá đáng can thiệp Dương Gian chuyện. Hai người này hay lại là triều đình quan chức, nếu là trực tiếp giết, không khỏi sẽ chọc tới triều đình khí vận công kích.

"Cần tuân Đại lão gia dạy bảo." Phương Hồng thanh âm, chính là kia sáng rực hiển hách Lôi Âm, đánh vào hai trong lòng người yếu kém nhất địa phương, để cho hai người đối với (đứng) dĩ vãng một ít xử phạt áo não không thôi.

"Bọn người lại đi, làm nhớ, ngẩng đầu ba thước... Có thần minh!" Hán một câu nói sau cùng này, cơ hồ mỗi một chữ cũng quang minh chính đại, nhất là cuối cùng ba chữ, càng là hóa thành một vị thần, đứng lặng ở hai trong lòng người.

Vừa dứt lời, trước mắt hết thấy cảnh tượng lần nữa biến hóa, một lần nữa biến thành bình tĩnh không lay động bộ dáng, vừa mới gió lớn, thật giống như một chút cũng chưa từng xảy ra như thế, kia một chồng vàng phiếu giấy, vẫn Tĩnh Tĩnh bày ở nơi đó.

"Ngẩng đầu ba thước có thần minh..." Triệu Thành lập đi lập lại lẩm bẩm những lời này, trong mắt kính sợ càng dày đặc nặng, đánh cho một tiếng, trong cơ thể hán phân ra một đạo giây nhỏ, cùng trong chỗ u minh Phương Hồng liên hệ với nhau.

Mà cùng lúc đó, Từ Giang trên người cũng chia đi ra một cái giây nhỏ, không có vào trong hư không. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Nghĩ k

"Hai người này thật là quá kính sợ, bị ta tùy tiện hù dọa một cái như vậy, sẽ không. Phương Hồng ngây ngô tại chính mình phúc trong đất, nhìn bên ngoài kính sợ dị thường hai người, không khỏi bủi mủi một cái.

Bây giờ ở nơi này dài Ninh Huyền, trên căn bản chỉ cần mạng ở dưới hán, hán đều có thể dễ dàng áp chế. Nói thí dụ như Từ Giang cùng Triệu Thành hai người. Mặc dù bọn họ thực quyền không nhỏ, nhưng bản thân mạng quá thấp, một là Cửu Phẩm Chủ Bộ, một đại đội phẩm cấp cũng không có. Phương Hồng chỉ cần không bị thương cùng tánh mạng bọn họ, kia là thế nào cả đều được.

"Xem ở các người thành ta tin chúng phân thượng, ta liền không làm khó các người." Phương Hồng vỗ vỗ tay, hai người này dù sao cũng là mạng bên trong mạng đỏ, một người cung cấp hương hỏa số lượng cơ hồ là người bình thường thập bội.

"Thành Hoàng Đại lão gia, chúng ta còn có một chuyện muốn nhờ!" Ngay tại Phương Hồng lấy vì chuyện này có một kết thúc thời điểm, Triệu Thành bỗng nhiên lại quý xuống, hung hăng cho Phương Hồng một đập đầu.

Phuong Hồng vốn là còn cảm thấy có chút buồn chán đâu rồi, nghe lời này một cái, lập tức sự chú ý lại tập trung lại. Triệu Thành người này lá gan không nhỏ a, vừa mới giả vốn lão gia Tín Đồ, liền bắt đầu muốn muốn kia.

"Đại lão gia mình giám, khoản này tiền tham ô, ta vốn muốn cùng một chúng quan lại chia đều, mọi người cùng nhau được chỗ tốt, thì sẽ không có câu oán hận. Nhưng nếu đem khoản tiền này tất cả đều còn với trăm họ, ta sợ mọi người đem oán hận cho ta a." Triệu Thành đem mình nỗi khổ cho nói một lần, mọi người đều biết hắn lấy được khoản tiền này, cũng chờ ăn thịt đâu rồi, bỗng nhiên nghe hắn đem thịt này tặng người, vậy mọi người như thế nào chịu cam tâm?

Nếu như tất cả mọi người đối với hắn có câu oán hận, vậy hắn sau này ở dài Ninh Huyền nên như thế nào lẫn lộn? Hắn có thể có được bây giờ như vậy quyền thế, một là bởi vì hắn vị trí trọng yếu, hai liền là bởi vì hắn là người bản xứ, dân bản xứ đều nguyện ý bán hắn mặt mũi.

Một khi hắn mất lòng người, vậy thì trên căn bản cách cái chết không xa.

"Liên này?" Phuong Hồng sau khi nghe xong, không khỏi trợn mắt một cái, hắn còn cho là chuyện gì đây. Loại này việc vất vả sự tình đều phải tìm chính mình, ta là văn xử, không phải là nha hoàn, ả này ta lòng chuyện.

Lại nói, coi như ta chịu giúp người xuất thủ, vậy phải ta làm gì? Lần lượt đem những thứ kia quan lại dọa cho một hồi? Kia không khỏi cũng quá thấp kém đi.

"Thành Hoàng Đại lão gia, nếu là chuyện này có thể giải quyết tốt đẹp, ta nhất định lần nữa đưa lên phong phú cung phẩm..." Triệu Thành cẩn thận từng li từng tí thử thăm dò Phuong Hồng thái độ, chút chuyện nhỏ này, ở thần linh xem ra, hắn là một đĩa đồ ăn đi.

"Hoa lạp lạp." Hắn đang nói, bỗng nhiên giữa, toàn bộ Thành Hoàng Miếu trong chính điện, bay lên một mảnh Hắc Vụ, không dừng được có tiếng ông ông truyền tới. Hai người định thần nhìn lại, nhưng là vô số màu đen châu chấu.

"Ha, Thành Hoàng lão gia đáp ứng?" Triệu Thành chính cao hứng lắm, cho là những thứ này châu chấu là Thành Hoàng lão gia phái cho hắn pháp bảo cứu mạng. Nhưng những thứ này châu chấu lại ngừng giữa không trung.

Không dừng được nhuyển động, dần dần hóa thành một cái lớn chừng cái đầu chữ.

"Cút!" ...

"Từ Chủ Bộ, vậy phải làm sao bây giờ nột." Triệu Thành cùng Từ Giang hai người bị Phuong Hồng cho đuổi ra, Triệu Thành trên mặt có nhiều chút ngượng ngùng, Từ Giang cùng chuyện này không có bao nhiêu liên hệ, nhưng là hắn lại không được.

"Triệu lớp trưởng, ta ngược lại thật ra có chủ ý, có lẽ có thể cứu người." Từ Giang bởi vì có thể không quan tâm, ngược lại càng càng bình tĩnh một chút, cho nên, hắn có thể đủ nghĩ (muốn) càng nhiều.

"Xin Từ Chủ Bộ cứu ta." Triệu Thành lúc này chính hai đầu làm khó đâu rồi, một bên muốn lấy lòng Thành Hoàng Đại lão gia, một bên không thể đưa tới bên trong thành quan lại phản công, thật là khó xử nột.

"Trong thành quan lại sở dĩ sẽ bởi vì tài vật mà coi là kẻ thù người, không phải là người chán nể còn chưa đủ mạnh, nếu là người có đầy đủ lực uy hiếp, hoàn toàn có thể không nhìn bọn họ." Từ Giang bởi vì Thành Hoàng duyên cớ, đã hoàn toàn cùng Triệu Thành đứng ở một bên, Triệu Thành thực lực lớn mạnh, hắn bên này là bài tây Tự Nhiên cũng gia tăng.

"Thù hạ ta mặc dù trông coi trăm mấy chục người, nhưng chân chính nghe lời ta, cũng bất quá năm mươi người. Hơn nữa, thân ta là võ nhân, sao dám ý thế hiếp người." Triệu Thành nhíu mày, dựa theo Từ Giang cách nói, chẳng lẽ muốn dùng người thù hạ đi uy hiếp trong thành quan lại? Biện pháp này khẳng định không được, chỉ cần người ta một phong thư cho Án Sát Sứ ty, chính mình thì phải chết không có chỗ chôn.

"Người lo ngại, ta đương nhiên sẽ không làm bức này bất tỉnh chiêu, người còn nhớ được (phải) Tuần Sứ ty? Ta là dự định từ Tuần Sứ ty phía trên làm văn." Từ Giang lắc đầu một cái, chậm chạp đem chính mình ý đồ nói tới.

"Tuần Sứ ty? Đây không phải là không người sao? Chẳng lẽ người là nghĩ..." Triệu Thành bỗng nhiên bắt một điểm gì đó, nếu không phải Từ Giang nhắc nhở, hắn thiếu chút nữa cũng quên còn có cái ngành này.

Lúc trước Đại Minh Triều sơ lập, các nơi đều chưa từng an ổn, vì vậy Thái Tổ với Các Châu Huyện cũng thiết trí một cái thậm chí nhiều Tuần Sứ ty, phẩm cấp chẳng qua chỉ là từ Cửu Phẩm. Nhưng là thực quyền nhưng là không nhỏ, bởi vì Tuần Sứ ty có thể lãnh mấy trăm người.

Tuần Sứ ty, nói mơ hồ, thật ra thì cũng chính là dân binh tổ chức. Từ trong dân chúng chọn một ít Cung Mã thành thạo, hơi có võ lực, phụ trách bản xứ trị an.

Bất quá, theo thiên hạ thái bình, ngay cả Vệ Sở đám kia chính quy Binh đều bắt đầu càng ngày càng sung vù, nơi nào còn cần những dân binh này. Lại nói, Tuần Sứ ty phải nuôi nhiều người như vậy, cùng nha dịch chức năng còn nặng hơn giấy gấp, trong huyện dĩ nhiên không vui. Vì vậy, Tuần Sứ ty cái ngành này, liền dần dần thành một cái trống rỗng.

Thậm chí, ở mấy năm trước thời điểm, cả nước các nơi Tuần Sứ ty cũng mới rút lui không ít. Dài Ninh Huyền bởi vì dựa vào la đường sông, cho nên mua bán phồn hoa, ngược lại không có rút lui Tuần Sứ ty. Bây giờ, ngược lại thích hợp bọn họ tới làm văn.

"Ta nghĩ rằng cho người trọng lập Tuần Sứ ty, đến lúc đó, dưới tay người liền có ba, bốn trăm người thậm chí nhiều hơn, www.uukanshu.net T là được tiêu diệt dài Ninh Huyền bốn phía đạo phi." Từ Giang đem nói đến mức này, Triệu Thành nơi nào còn có bất minh bạch.

Hắn trừ phiền loạn một khi thành công, là được nhờ vào đó đạt được to lớn uy vọng cùng tài sản, ở cộng thêm trong tay đội ngũ, nhất định có thể trấn áp những thứ kia có quý khu vực lòng kẻ xấu, duy nhất lo lắng chính là, tiền này tài sản từ đâu tới đây?

Phải biết, Tuần Sứ ty nhưng là một cái quyền lực rất đại bộ phận môn, nếu không phải không có tiền chống đỡ, hắn cái này nhanh rõ rệt đầu cũng phải ở người ta trước mặt lùn một đầu. Hắn Triệu Thành muốn trọng lập Tuần Sứ ty, tối vấn đề mấu chốt chính là tiền.

Đội đến Triệu Thành đem mình nghi vấn nói ra, Từ Giang chính là ánh mắt lộ ra một tia ánh sáng, "Ta là Chủ Bộ, bây giờ Diên Lại là ta người, ta sẽ nhượng cho sáu phòng cho người tiện lợi, mới có thể chống đỡ một bộ phận. Mà một phần khác, thì cần muốn người với Thành Hoàng lão gia đánh giết nợ."

Dựa theo Từ Giang dự định, hắn cần phải từ nha môn chính giữa rút ra một bộ phận tiền tài đến, chống đỡ Tuần Sứ ty. Dĩ nhiên, bộ phận này tiền nhất định là cực ít, nhưng nha môn có thể cung cấp không chỉ có riêng là tiền, còn có binh khí cùng lương thực, vật này có lúc có thể so với tiền muốn trân quý rất nhiều.

Đến khi hắn lời muốn nói với Thành Hoàng lão gia đánh giết nợ, Triệu Thành là nghe hiểu, nhưng hắn vẫn không dám đi làm. Đùa gì thế, vừa mới hắn chẳng qua là Tiểu Tiểu thỉnh cầu một chút Thành Hoàng lão gia, liền trực tiếp bị cự tuyệt. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Đánh giết nợ

Cái gọi là đánh giết nợ, đương nhiên là đem chủ ý đánh tới nhóm này tiền tham ô phía trên. Ngốc Ưng đạo phi cướp bóc nhiều như vậy nhà người có tiền, nhóm này tài sản cộng lại thế nào cũng phải trị giá mấy chục ngàn hai. Dù là từ trong đó phân ra một nửa đến, cũng đủ vũ trang kia 300 người Tuần Sứ ty.

Có tiền lương, hơn nữa huyện nha cung cấp đao binh, chỉ cần hơi chút thao luyện mấy ngày, liền có thể đi ra ngoài trừ phiền loạn. Dù sao, sống động ở dài Ninh Huyền bốn phía những đạo phi đó mặc dù nông cuồng, vốn lấy trước cũng chỉ là dân nghèo, vũ khí trang bị lạc hậu rất, nếu không phải ý vào địa lợi, đã sớm bị đánh tan.

"Người thử một chút đi, Thành Hoàng Đại lão gia chính là chính thần, coi như sẽ không đồng ý, cũng sẽ không làm khó người. Lại nói, người tiền này tài sản cũng không phải một mớ không trả, chờ đến trừ phiền loạn thành công, Tự Nhiên có tài sản để đền bù thiếu hụt." Từ Giang thúc giục nói, hắn cũng hy vọng chuyện này có thể thành công đầu rồi, một khi chuyện này có thể thành, địa vị hắn cũng sắp tăng vọt lên, hắn và Triệu Thành hai người một văn một võ, nhất định có thể đem dài Ninh Huyền kinh doanh nước chảy không lợ.

"Ừ, đánh trước giết nợ, chuyện này nhìn có chút ý tứ." Hai người đã toa thuốc Hồng Tín chúng, bọn họ đối thoại, đã sớm rõ rõ ràng ràng bị hắn cho nhìn thấy.

Hắn tạm nhiếp Thành Hoàng vị, vốn là có phù hộ nhất phương bình an chức trách. Nếu là có thể mượn Tuần Sứ ty tay tiêu diệt đạo phi, kia đánh giết nợ chuyện, cũng không phải là không thể thương lượng.

Phương Hồng suy nghĩ một chút sau khi, liền lần nữa cho gọi ra một đám châu chấu. Những thứ này châu chấu bay ra nhà, rơi vào Triệu Thành cùng Từ Giang hai người trước mặt.

Hai người thấy vậy dị trạng, thì biết rõ là Thành Hoàng Đại lão gia đến, lúc này đứng ở tại chỗ, khom mình hành lễ.

Những thứ này châu chấu ở giữa không trung hóa thành một hàng chữ viết, mặc dù viết mơ hồ, nhưng hai người vẫn có thể nhận, "Nửa số vàng bạc, ba tháng kỳ hạn."

Thấy những lời này, Từ Giang cùng Triệu Thành trên mặt lộ ra mừng rỡ, xem ra Thành Hoàng Đại lão gia là đáp ứng. Dài Ninh Huyền bốn phía chẳng qua chỉ là mười mấy ba Tặc Phi, kích thước so với không hơn được nửa mấy nhà, còn lại đều là nhiều chút ô hợp chi chúng.

Cho ba người bọn hắn tháng thời gian, bọn họ mới có thể được việc. Coi như không thể toàn bộ tiêu diệt, tiêu diệt mấy ba cũng không thành vấn đề.

...

Ở một mảnh than thở cùng trong tiếng khóc, này năm mới rốt cục thì đến. Trừ Thành Đông ra, không ít người nhà vẫn còn đang giăng đèn kết hoa. Có lẽ đúng như kia đào Nguyên Lượng nói, "Thần thích hoặc hơn bi thương, người khác cũng đã bài hát."

"Tuyệt rơi nha." Phương Hồng ngồi xổm ở cửa, nhìn trên bầu trời không dùng được rơi xuống bông tuyết. Đầu tiên là chỉ có to bằng móng tay, chỉ chốc lát sau, liền liền thật thành lông ngỗng tuyết rơi nhiều.

Tuyết rơi, ý nghĩa nạn hạn hán đã biết. Nhưng là cái này có gì dùng, hoa màu nên hạn chết, cũng cũng sớm đã hạn chết,

Bây giờ những thứ kia đói bụng người, còn phải gấp giá rét tập kích.

"Đừng đừng." Ở phía xa, còn có pháo cối nổ tung tiếng vang, thanh âm liên tiếp, từng miếng màu đỏ giấy vụn bị tạc lên thiên không, cùng bông tuyết hòa chung một chỗ, có một loại biệt dạng mỹ cảm.

"Ăn nấu bánh trái rồi..." Phương Hồng nhìn đầy trời tuyết rơi nhiều, Niếp Niếp lại bung cái chén com, từ nhà mình trong sân nhảy ra. Nàng trong chén thả nửa chén nhỏ canh, bên trong là từng cái biển biển giáo tử, nhìn rất là mê người.

"Đến, cho ta ăn một cái nấu bánh trái." Nhìn Niếp Niếp bộ kia thiên chân khả ái đáng yêu, Phương Hồng liền ngoắc ngoắc tay, hướng về phía Niếp Niếp nói. Ngày xưa ở nông thôn thời điểm, ngân xuyên hết năm ngược lại sẽ bao rất nhiều giáo tử, bất quá năm nay hạn dòi vào trong thành, trong nhà liền mấy cái Đại lão gia, cũng không có người nguyện ý động cái này tay.

"Cho." Niếp Niếp hoạt bát liền chạy tới, dùng thìa cho Phương Hồng kẹp một cái. Phương Hồng mau tới trước lấy tay nắm được, sau đó nhét vào trong miệng.

Này giáo tử cách làm cùng nơi khác bất đồng, có vài phần cổ pháp ý ở bên trong. Nơi khác ăn sủi cào đều là ra nồi sau đặt ở mâm lớn trong, để cho thấm tương dấm ăn. Mà Niếp Niếp ăn cái này, là đặt ở canh trong nước, này cháo bên trong rõ ràng là thêm món ăn thơm cùng hành lá, khiến cho này giáo tử không chỉ có bên trong nóng hổi, ăn thời điểm còn kề cận cháo, cố gắng hết sức ngon miệng thống khoái.

Này giáo tử nhân bánh hán là dùng thịt muối làm, thịt tương đối cứng rắn, nhưng nhìn ra được, làm người độc đáo, đem thịt muối cắt tương đối nhỏ vụn, ăn ở trong miệng không có chút nào nhét kẽ răng, ngược lại miệng đầy phún hương, để cho người còn muốn ăn nữa mấy cái.

Bất quá, Phương Hồng nhìn Niếp Niếp có chút che chở chén tư thế, liền bỏ đi cái chủ ý này. Chính mình mặc dù thêm ăn, nhưng còn không có không phẩm đến cùng tiểu hài tử giành ăn ăn mức độ.

"Bẹp bẹp." Phương Hồng cùng Niếp Niếp ngồi ở cửa sân hạm phía trên, Phương Hồng nhìn bên ngoài bông tuyết, mà Niếp Niếp chính là gắng sức cùng những nước này sủi cào làm đấu tranh. Theo Niếp Niếp trong chén giáo tử khô kiệt, bên ngoài tuyết cũng xuống một lớp mỏng manh.

Phương Hồng hai mắt sâu kín, mặc dù ngoài mặt là đang nhìn bông tuyết, nhưng trong con mắt, lại ảnh ngược ra vô số trận cảnh. Ở nơi này nhiều chút cảnh tượng bên trong, có người núp ở đồ nát trong phòng sắt sắt đầu, có người nằm ở người ta cửa đại viện xin ăn, còn có người, đã mất đi sức sống, biến thành một cụ cứng ngắc thi thể.

"Niếp Niếp, chúng ta đi chơi đùa người tuyết đi." Phương Hồng nhìn như vậy cảnh tượng ngầy ngốc một hồi, lại không có làm bất kỳ bày tỏ gì, chẳng qua là đem Niếp Niếp cái búng tới.

"Được a được a, ta muốn chơi một cái Niếp Niếp đi ra." Niếp Niếp lộ ra thập phần vui vẻ, vội vàng đem trong tay chén cho để xuống, giống như con thỏ nhỏ xông vào trong bông tuyết.

"Coi chừng bị lạnh." Phương Hồng tiến lên mấy bước, đem Niếp Niếp trên khoe miệng dính nước canh cho lau sạch, đồng thời, bàn tay chính giữa có chút bay ra một đạo hương hỏa, hóa thành một tầng yếu ớt nhưng bền bỉ lực lượng, phù hộ ở Niếp Niếp bên người.

Niếp Niếp rất hoạt bát, www.uukanshu.net cũng không sợ lạnh, rất nhanh liền lấy tay bắt một cái cao hai thước đồng tuyết. Nàng lại bắt đầu xoay người, làm một cái tuyết cầu, bắt đầu ở trên đất còn động, tuyết cầu rất nhanh thì cứ càng ngày càng lớn.

Phương Hồng cũng không có nhàn rỗi, cũng động thủ bắt một cái người tuyết, hán khí lực lớn, cũng không sợ lạnh, bắt người tuyết lớn hơn, chỉ chốc lát sau, liền bắt một cái tròn trịa viên cuộn cuộn bụng bự đứng lên, hán lại dùng tay đè thực phách đánh, đem tuyết thân thể người cho làm khẩn thực mấy phần.

Làm xong thân thể, hán lại bắt đầu bóp tuyết đầu người. Bất quá, hán đầu này không có làm tròn vo, ngược lại bóp phương phương chính chính, làm một mũ cánh chuồn (quan tước) hình dáng.

"Niếp Niếp, ngươi xem, này giống như cái gì?" Phương Hồng đem tuyết đầu người hướng trên thân thể nhất an, sau đó đem Niếp Niếp kéo qua tới hỏi.

"Ừ... Giống như là huyện nha trong đại quan, không đúng không đúng, giống như là trong miếu thần tượng." Niếp Niếp nhìn người tuyết, cảm thấy hai người cũng thật giống.

"Ha ha ha, đúng vậy, đây chính là đại quan, đây chính là thần tượng." Phương Hồng sờ một cái nàng đầu nhỏ, tán dương nói, đồng thời, hán trong lòng tự giễu nhắc tới một câu, "Cũng lạnh như băng."

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Phải chết xuống 1 nhiều chút

Hết năm sau khi, liền muốn đầu mùa xuân, nhưng thời tiết này cũng không thấy như thế nào trở nên ấm áp, ngược lại mỗi ngày Phi Tuyết vô tận, đem không ít con đường cũng cho bế tắc. huyện nha trong phái người đi khắp nơi tảo tuyết, thuận tiện đem ven đường đông người chết cho thu liễm xuống.

Triệu Thành Tuần Sứ ty, cũng bắt đầu khuếch trương chiêu đứng lên. Ngày Tuần Sứ ty cũng có Tuần Sứ, là một cái gậy đét tiểu lão đầu, bất quá, tiểu lão đầu này cũng chỉ là treo một cái danh tiếng mà thôi, thực tế người nắm quyền hay lại là Triệu Thành.

Ai bảo Triệu Thành nắm giữ túi tiền cùng lương túi, chỉ cần lão đầu này không chịu hợp tác, hắn tùy thời có thể đem tiền cho rút hết, để cho bọn họ cái gì cũng không chiếm được.

Bởi vì có tiền lương, Tuần Sứ ty nhân viên rất nhanh thì lần nữa đầy đủ đứng lên. Ngày nạn hạn hán Tuyết Tai liên tiếp tới, không ít người nhà ngay cả cơm cũng không ăn được, nơi này ứng triệu nhân viên, đương nhiên là muốn cướp tới.

Triệu Thành cũng không có cái gì người đầu phải, ngược lại người đến này nhiều như vậy, hắn lựa chọn đường sống cũng nhiều. Tài sản không thanh bạch không muốn, thân thể không đủ cường tráng không muốn, vóc dáng không đủ cao cũng không cần.

"Thao luyện, ta nuôi dưỡng người môn, cũng không phải là nghỉ (muốn) nuôi một bang nhuyển chân tôm (sợ vãi hà~)." Triệu Thành giờ trong tay một cây gậy, ở một đám trong đội nhóm hò hét. Từng cái khỏe mạnh trẻ trung, biết điều dựa theo dạy dỗ, đầu ra đẩy diễn luyện đến.

Triệu Thành khí vận chỉ là bạch bên trong mang một chút như vậy đó, muốn tấn đem những này người tổ chức quả thực có chút khó khăn. Bất quá, hắn cũng chỉ là huấn luyện một ít dân binh thôi, cũng không hi vọng nào có thể điều giáo ra tinh nhuệ chi sư, chỉ cần miễn cưỡng không có trở ngại, đây cũng là thành.

"Bẩm báo Thành Hoàng Đại lão gia, ở hướng tây nam, một nhóm Tặc Phi ước chừng trăm người, chính hướng chớ cầu Thôn đi." Một ngày này, Phương Hồng chính ở trong viện tập luyện đến Đạo Thuật, lại nghe được có quý kém tới bẩm báo.

"Chớ cầu Thôn, bọn họ thật đúng là biết chọn." Phương Hồng nghe được tin tức này, không khỏi đem đao nhích sang bên để xuống một cái. Chớ cầu Thôn cũng ở đây ban đầu nam phương mười lăm Thôn chính giữa, cũng không có bị bao nhiêu nạn hạn hán ảnh hưởng, cũng coi là thu hoạch rất phong phú, xem ra đám kia Tặc Phi đã sớm thám thính tin tức tốt. Chẳng qua là, bây giờ tuyết lớn ngập núi, con đường khó đi, có thể đám kia Tặc Phi vẫn phải xuống núi cướp bóc, sợ là thật muốn cạn lương thực.

"Có thể Tuần Sứ ty người mới vừa mới vừa chiêu mộ, ngay cả đao cũng khiến cho không lạnh lẽo, lúc này nhất định một chút chiến lực cũng không có. Chớ đừng nói chỉ là chuyễn kiếp bị tuyết rơi nhiều bao trùm đường núi chạy tới chớ cầu Thôn đi cứu viện." Phương Hồng có chút lắc đầu một cái, lúc này hi vọng nào Tuần Sứ ty người, vậy còn không như hắn tự mình xuất thủ đây.

Này cổ Tặc Phi thể lực cũng không mạnh, cũng không có giống như Ngốc Ứng như vậy mạng cường đại người, không khó lắm đối phó.

Hắn trở lại bên trong nhà, khoá cửa lại, sau đó tung người nhảy một cái, Thần Khu từ thị Khiếu bên trong thoát khỏi. Hắn tự tay tại trong hư không đánh một cái, Ngốc Ứng hóa thành dị thú, liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

Thấy dị thú xuất hiện,

Phương Hồng một tay vung hành vân làm, một tay tha duệ dị thú, dưới chân trắng Vân, tấn hướng chớ cầu Thôn phương hướng chạy tới.

Về phần tại sao không cỡi đến dị thú, đừng nói giống, vật này là Ngốc Ứng biến thành, độ còn không có Phương Hồng tự bay nhanh. Dựa theo đối phương cước lực, phỏng chừng Phi đến nơi đó thiên đô đen.

Phương Hồng mượn hành vân làm độ, rất nhanh liền chạy tới dài Ninh Huyền tây nam chỗ. Dựa theo hắn biết, nơi này chiếm cứ đạo phi số lượng không nhiều, tổng cộng cũng liền trăm mấy chục người, trong này còn có số lượng không ít phụ nữ già yếu và trẻ nít. Khả cư quý sai dò xét, lần này tới người cũng có khoảng một trăm người, chẳng lẽ những ngừng người kia dốc hết toàn lực?

Phương Hồng cảm thấy có chút khó tin, này phụ nữ già yếu và trẻ nít ra tới làm chi, hay lại là loại này tuyết lớn ngập núi thời điểm, không chỉ có không cách nào cung cấp trợ giúp, còn sẽ trở thành liên lụy, đây là đi ra cướp bóc hay lại là đi ra ăn xin a.

Hắn ngay từ đầu còn tưởng rằng là nơi nào bị lỗi, có thể chờ hắn thật thấy đám người này thời điểm, hắn mới phát hiện, thật đúng là phụ nữ già yếu và trẻ nít cùng đi ra ngoài. Nói cho đúng, hắn là già yếu phụ tất cả đi ra, không nhìn thấy tiểu hài tử bóng người.

Đám người này làm, các loại binh khí cũng kém không đồng nhất, có chút khỏe mạnh trẻ trung nắm đao búa ngắn, có vài người chính là nắm cái cuộc xiên sắt, tôi làm người ta giật mình là những lão nhân kia cùng đàn bà, bọn họ cũng chỉ là tay không, trong tay không có lấy gì, thậm chí quần áo cũng đơn bạc đáng thương.

Bọn họ... Rốt cuộc muốn làm gì?

Phương Hồng trong lòng khỏi bệnh kiến nghị hoặc, liền không có xuất thủ, chẳng qua là trôi nổi tại trên hư không, Tĩnh Tĩnh nhìn con này đội ngũ.

"Rào." Một ông già dưới chân một cái đập hụt, thân thể hướng trong khe núi lăn đi. Bên cạnh người không kịp cứu viện, chỉ có thể trở mắt nhìn hấn hạ xuống.

"Đập đầu!" Nhìn có người té xuống, cũng không người nghĩ biện pháp cứu viện. Mà là ở mang đầu một người hấn từ hô to một tiếng sau khi, mọi người rồi rít quỹ dưới đất, cho lão nhân kia lăn xuống phương hướng nặng nề đập đầu mấy cái.

Ở đập đầu xong sau, bọn họ lại tiếp tục lên đường, trên mặt đã chết lặng, nhưng trong ánh mắt lại như cũ có tia (to) chút hy vọng. Phương Hồng càng xem không hiểu, đám người này là ý gì?

Đoàn người tiếp tục đi tới đến, đường núi rất khó đi, không chỉ có trơn trượt, còn dốc, hơn nữa này thật dày tuyết trắng, thật là cũng chết người.

Không đi một hồi, liền lại có một người tuột xuống, lần này là một cái tuổi chừng bốn mươi tuổi đàn bà, mọi người vẫn giống như mới vừa rồi kia lần, đầu tiên là đập đầu, sau đó lại tiếp tục tiến lên.

"Người biết... Bọn họ đây là đang làm gì sao?" Phương Hồng cảm thấy trước mắt cảnh tượng có chút quỷ dị, phảng phất đám người này là một đám cuồng nhiệt giáo đồ. Vì vậy, hấn liền hỏi thăm bên người một cái quỷ sai.

Cái này quỷ sai là hấn phái tới theo dõi nơi này, chắc đúng như vậy hành vi có chút biết mới được.

"Khải bẩm văn xử đại nhân, www. uukanshu. ne T theo tiểu biết, bọn họ hấn là ở tự sát." Quỷ kia kém ở khi còn sống lịch duyệt xa xa qua Phương Hồng, hấn liền đem mình phát giác nói ra.

"Tự sát? Bọn họ không phải là tuột xuống sao?" Phương Hồng cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng ngay sau đó tâm thần căng thẳng, nghĩ đến một loại rất tàn khốc có khả năng.

"Nếu không phải tự sát, tại sao ông già cùng đàn bà cũng phải đi theo trong đội ngũ, bọn họ từ gia nhập đội ngũ ngay từ đầu, liền quyết định dường như giết, có lẽ bọn họ là trong lúc vô tình rơi xuống, nhưng cũng là tự sát." Quỷ sai nhìn những người đó, sắc mặt có chút nặng nề.

"Tại sao phải tự sát?" Phương Hồng trong lòng đã có một cái đáp án, nhưng hấn vẫn không dám nói, vì vậy câu trả lời hấn không chịu nhận. Hấn hy vọng có thể nghe được một ít không giống nhau câu trả lời, để chứng minh mình là nghĩ (muốn) sai.

"Đại nhân, theo tiểu suy đoán, có thể là bọn họ lương thực không đủ, là bảo đảm khỏe mạnh trẻ trung cùng trẻ thơ có thể sống được, già yếu cùng đàn bà phải chết xuống một ít... Đại nhân, bọn họ đều là tự nguyện, ta nhìn ra được." Quỷ kia kém nhìn Phương Hồng, nghiêm túc nói.

"Phải chết xuống một ít... Phải chết xuống một ít, mới có thể sống tiếp theo nhiều chút sao?" Phương Hồng thật chặt quả đấm, hấn không khỏi lại nghĩ đến ít ngày trước hấn làm người tuyết kia, thật đúng là lạnh giá đáng sợ. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Cái thế giới này có bệnh

Phương Hồng lúc trước vẫn cảm thấy, chỉ cần mình để cho Triệu Thành bọn họ huấn luyện quân đội, đem Yamanaka Tặc Phi cho tiêu diệt xuống, là có thể vạn sự đại cát, và bình an ổn. Sẵn vẫn nhưng hấn hôm nay mới phát hiện một chuyện, những thứ này Tặc Phi cũng là người, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, ai nguyện ý vào rừng làm cướp là giặc? Nếu không phải bụng đói không đầy, ai nguyện ý khắp nơi cướp bóc?

Cho nên, vấn đề này căn nguyên không ở nơi này nhiều chút Tặc Phi trên người, mà là ở trong thành những thứ kia cao cao tại thượng Đại lão gia, thậm chí hấn cái này Thần Linh trên người.

Số người cực ít, nắm giữ vô cùng đại đa số người vận mệnh, đây vốn chính là một món không công bình sự tình. Càng buồn cười là, này vô cùng đại đa số người cũng không có từ nơi này số người cực ít này đắc được đến ứng có đồ.

Cho nên, cái thế giới này có bệnh! Người, sinh nhi chính là ngang hàng, không phải ai trong tay món đồ chơi.

Phương Hồng vào lúc này, bỗng nhiên nghĩ đến ban đầu Triệu chương quỹ nói với hắn lời nói, nếu như có một ngày, người không biết nên lựa chọn thế nào thời điểm, vậy thì đứng ở đa số người bên kia, này chung quy không có sai.

Đa số người bên này, ai là đa số người? Là những Tặc Phi đó? Hay lại là những thứ kia trăm họ? Cũng hoặc là những quan viên kia? Hắn thấy, Tặc Phi cùng trăm họ đều là nhất thể, bọn họ mới là kia thụ hại đại đa số người.

Tặc Phi đi cướp bóc trăm họ, này thì tương đương với ban đầu Phật Tổ thật sự gặp gỡ một cái vấn đề, Ứng phải đi ăn chim bồ câu, nếu không phải ăn chim bồ câu, nó sẽ chết. Nhưng nếu là ăn chim bồ câu, chim bồ câu sẽ chết.

Phương Hồng không phải là Phật Tổ, hắn không có Bi Thiên Mẫn Nhân đại từ bi. Nhưng là, hắn bây giờ có một cái đem vấn đề chuyển giá đối tượng, đó chính là trong thành những quan viên kia.

Dài Ninh Huyền bên trong, nhà người có tiền rất nhiều, lần trước Ngốc Ứng bắt quá cướp bóc mười mấy nhà, liền đạt được mấy chục ngàn lượng bạc, này đối bên ngoài trăm họ mà nói, đơn giản là không thể tưởng tượng. Nhưng Phương Hồng cũng không biết lựa chọn đối với những người này hạ thủ, bởi vì bọn họ phần nhiều là thương nhà, tiền nhiều hơn nữa, cũng là bọn hắn chính mình kiếm được. Này kiếm tiền trong quá trình, có lẽ có chút xấu xa, nhưng Phương Hồng không sẽ chọn vợ đứa cả năm, một đòn chết chắc.

Hắn chủ yếu nhằm vào, hay lại là triều đình những quan viên kia. Đi xem một chút Thành Tây những thứ kia quan lại các nhà sửa chữa nhà ở, mỗi một người đều xa mý cực kỳ, không thua kém một chút nào Thành Đông, lấy mỗi người bọn họ bổng lộc, là căn bản không thể nào làm được một điểm này.

Những người này, chính sự không làm một món, nhưng ăn thì cảm muốn nhưng là tinh thông mọi thứ, đem mình cấp đường phi phi, lại không thêm đề ý chút nào bên ngoài trăm họ sống chết.

Coi như bên ngoài tạo phản rối loạn thì phải làm thế nào đây? Ngược lại có Triều Đình đỡ lấy. Nếu là triều đình thắng, rối loạn kết thúc, bọn họ như thường qua quá thường ngày tử. Nếu triều đình thua, cùng lắm cái triều hoán đại, có thể coi là cái triều hoán đại, bọn họ cũng chỉ là đổi một triều đình, tiếp tục làm quan. Dù sao, quyền này đất thân hào nông thôn cũng nhiều như vậy người, triều đình không nể trọng bọn họ còn có thể làm sao?

Bọn họ chính là như vậy không có sợ hãi,

Mới dám không kiêng nể gì như thế.

Có thể Phương Hồng cũng không biết quán của bọn hắn, chẳng lẽ đối với bọn họ, cái thế giới này sẽ không chuyển? Chẳng qua là những người đó, đều cùng triều đình quan hệ mật thiết, động một hai không có vấn đề, nếu là động một đám người, nhất định sẽ đưa tới triều đình can thiệp. Dù sao, những người này đều là triều đình cơ thach.

"Ta nghĩ muốn động đến bọn hắn, như vậy nhất định Tu từ thế tục vào tay." Phương Hồng trong lòng, lần đầu tiên nổi dậy đối với (đúng) quyền lực khát vọng. Nếu là người khác thân chương khổng lồ dài Ninh Huyền, muốn làm gì chuyện, chẳng qua chỉ là một câu nói sự tình, cần gì phải giống như như bây giờ vậy bó tay bó chân.

Thần linh có thần linh chỗ tốt, sức mạnh to lớn, chỉ cần mạng dưới mình, đều có thể tùy tiện áp chế. Mà thân thể con người cũng có người thân chỗ tốt, dù là một người bình thường nắm một cây đao, cũng có thể giết chết một người Thiên Hoàng quý tộc.

Phương Hồng hai người gồm cả, nếu không phải có thể tề đầu tịnh tiến, không khỏi quá lãng phí. Nói thí dụ như hắn bây giờ loại tình huống này, nếu là chỉ dựa vào thần linh lực lượng, hắn nhiều nhất bắt quá uy hiếp mấy cái quan chức, nhiều hơn nữa, liền sẽ đưa tới triều đình khí vận áp chế. Nếu là chỉ dựa vào thân thể con người, hắn chẳng qua chỉ là một cái phú nhà con, ở trong thành căn bản cũng không có Quyền nói chuyện lực.

"Cái thế giới này có bệnh, vậy thì phải chữa!" Phương Hồng trong hai mắt lóe lên thần quang, trong lòng liền quyết định chủ ý. Những địa phương khác hắn không xen vào, nhưng này dài Ninh Huyền, chính là hắn bản, hắn liền không cho phép có bất kỳ tỳ vết nào.

Ở dưới chân hắn, đám kia Tặc Phi, đã đi ra ngoài thật là xa. Ở trắng như tuyết đất đai trên, có thể thấy từng cái điểm đen nhỏ, giống như là con kiến như thế. Có lẽ, vận mệnh bọn họ cũng giống là con kiến, nhân mạng như Nghĩ!

"Oanh." Phương Hồng trên người, hương hỏa bốc hơi lên, trong giây lát đó trở nên vĩ ngạn thần thánh, trên người thoáng hiện hào quang màu lưu ly. Hắn ý nghĩ, trong nháy mắt khuếch tán đi xuống, hóa thành một tầng nồng cạn lực lượng, đem trước mặt hơn trăm người bao phủ vào.

"Dừng bước!" Mọi người đang ở chật vật đi tiếp chính giữa, bỗng nhiên giữa, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, vô tận ám áp lực lượng đưa bọn họ cho vây quanh, thậm chí ngay cả thân thể cũng nhiều mấy phần khí lực. Mà trước mặt bọn họ, chính là xuất hiện một người vô cùng to lớn thân thể, nửa hư nửa thật, giống như kia trong sách thần linh.

Phương Hồng lấy một người tinh thần, bao phủ ở trăm trên người, khó tránh khỏi sẽ lực không hề bắt. Cho nên, ở mọi người nhìn lại, thân hình liền có vẻ hơi hư ảo.

"A... Đây là thần linh sao?" Mọi người tại đây, mỗi một người đều tròn to hai mắt, ngay sau đó liền té quỵ dưới đất, không dừng được dập đầu. Bọn họ

không nhận biết vị này là cái gì thần, nhưng chỉ cần là thần, bọn họ cũng phải quỳ lạy.

Không thiếu niên Kỷ tương đối lớn người, cũng chảy ra đọt ngẫu nước mắt. Thần linh đây là tới giải cứu bọn họ sao? Nếu quả thật là như vậy, vậy bọn họ chính là bị nhiều hơn nữa khổ nạn cũng đáng.

"Các người hướng nguyên lai ở thôn đi, nơi đó sẽ có các người muốn. www. uukanshu. ne T " Phương Hồng thanh âm, uy nghiêm phiêu miểu, ở đáy lòng của mọi người vang dội, để cho người từ đáy lòng sinh ra tin phục cảm giác.

Mọi người vừa nghe lời ấy, liền không dùng được đập đầu, thần linh mở miệng nói chuyện, bọn họ như thế nào sẽ không tin?

"Đi đi." Phương Hồng phát tay một cái, kia bóng người to lớn, đảo mắt liền biến mất không thấy. Mà mọi người chỉ cảm thấy trở nên hoảng hốt, trước mắt lần nữa biến thành bộ kia tuyết rơi nhiều đầy trời bộ đáng.

"Đi, chúng ta trở về Thôn." Bọn họ lúc trước đều là tây nam bên trong một thôn thôn dân, sau đó bởi vì hạn hán, người cả thôn chết không ít, những người còn lại là kiếm sống tính toán, liền vào núi vào rừng làm cướp, dựa vào những cái này khỏe mạnh trẻ trung đánh cướp miễn cưỡng độ nhật.

Vì vậy, mọi người lúi kéo bước chân, bắt đầu hướng ngược lại phương đi. Không biết có phải hay không ảo giác, trở về thời điểm, bọn họ cảm giác mình đi đứng tràn đầy lực đạo, giá rét cũng giảm bớt mấy phần. Gặp phải tình huống như vậy, bọn họ tất nhiên đem công lao quy về Thần Linh, cho là đây là thần linh phù hộ.

"Lão thúc!" Mọi người ở đây đi trở về không bao lâu, một cái khô hết lão đầu bỗng nhiên trượt chân một cái, liền hướng dưới núi liền muốn lăn đi. Núi này đạo chật vật, đi đứng không được, rất dễ dàng liền tuột xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Thiên Khiển

Bởi vì có sống được hy vọng, trong đám người này già yếu cũng không chết ý nghĩ, không tới vạn bất đắc dĩ, ai nguyện ý buông tha tánh mạng mình đây?

Nhưng là, hán này tay chân lảo đảo,

Nhưng vào lúc này, lão đầu con mắt bỗng nhiên vừa mất thần, đồng tử có chút phóng đại, mí mắt rũ xuống, cả người trở nên không có chút nào sống sinh mệnh. Mà tay phải hán, là là phi thường chính xác lộ ra, một tay nắm giữ ở bên cạnh một khối nhô ra phía trên, tùy ý như thế nào tron nhãn không chuẩn tay, hán vẫn dễ dàng bắt.

Mượn trên tay lực lượng, hán có chút một cái dùng sức, thân thể liền lật cái té ngã, vững vàng rơi vào trên sơn đạo, phảng phất là trải qua nhiều năm cây thông già, bất động không rung.

Bên cạnh người đã kinh ngạc đến ngây người, bọn họ đây là sinh ra ảo giác sao? Tuổi tác lớn như vậy một người, lại làm ra như vậy động tác, đó nhất định chính là không tưởng tượng nổi.

Bọn họ lúc này mới nhớ tới, chuyện này nhất định là thần linh phù hộ a, nếu không trước mắt sự tình giải thích như thế nào? Nghĩ đến đây một tra, trên người mọi người khí lực lần nữa nhắc lên mấy phần, đây là bọn họ lần đầu tiên trực quan cảm nhận được thần linh lực lượng.

Bọn họ ban đầu ở thôn, gọi là bạch Nhai Thôn. Bởi vì bọn họ thôn lúc trước thiên sinh bông vải, đến bông vải mùa thu hoạch, liền nò đầy đầy khắp núi đồi màu trắng bông vải, vì vậy được đặt tên.

Bây giờ, bọn họ thôn này, đã rách nát không chịu nổi, không có chút nào người ở. Vốn là trong thôn có mấy trăm người, chết đói một nửa sau khi, một nửa kia cũng vào vào trong núi.

Bọn họ ở đến thôn sau khi, liền khắp nơi tìm kiếm đến. Thần linh nói cho bọn họ biết, thôn này trong có bọn họ nghĩ (muốn) muốn cái gì, có thể vật này ở chỗ nào?

"Là thời điểm." Phương Hồng nhìn mọi người đã đi tới thôn trang, trong hai mắt, liền dâng lên từng đạo lục sắc quang mang. Trong tay hán Phán Quan Bút một cái quơ múa, một tầng ánh sáng màu xanh lục, liền từ hán bên người hướng bốn phía khuếch tán đi.

Chính là Ngũ Cốc được mùa thuật, bất quá, lần này Ngũ Cốc được mùa thuật so với lần trước sử dụng hương hỏa càng nhiều, đối với (đúng) thần hồn

chấn động lớn hơn. Bởi vì môn thần thông này, nguyên bản chính là ở mùa thu thu hoạch lúc dùng, có thể để cho hoa màu lấy được được mùa. Nhưng hôm nay là đại mùa đông, vạn vật hiu quạnh, muốn nghịch phản thời tiết, tiêu hao nhất định càng nhiều.

"Đùng đùng." Chẳng qua là một cái chớp mắt, tuyết rơi nhiều bên dưới, cũng vang lên nói đạo thanh thúy tí tách tiếng, phảng phất là có người ở phía dưới đốt pháo pháo tự đắc.

Mà ngay sau đó, mọi người liền thấy để cho bọn họ khiếp sợ một màn, từng đạo mịn màng mềm mại, từ tuyết trắng bên dưới nhô đầu ra, hơn nữa Phi tăng trưởng.

Một bên là bùng bùng sinh trưởng Ấu mầm, một bên là Băng Hàn vô cùng tuyết trắng, hai loại vốn không nên đồng thời xuất hiện sự vật đồng loạt xuất hiện ở trước mọi người, làm cho người ta vô cùng lực trùng kích.

Này Đại Địa Chi Hạ, vốn là có năm ngoài khô chết một ít hoa màu cùng mầm mống, Phương Hồng sử dụng Ngũ Cốc được mùa thuật, cưỡng ép hoán bọn họ sinh mệnh lực. Nếu như ở thần đạo hưng thịnh thời điểm, hắc mặt dám làm như vậy, đã sớm bị khốn trời lên thiên đình, một đao cho chém.

Thần Linh không được tùy ý can thiệp thế tục, hắc như vậy hành vi, đã đảo loạn nhân gian trật tự. Bất quá, bây giờ thiên địa này, cả ngày đình đều không, cũng không có Thiên Đình Ngự Sử Thần Tướng sẽ tới bắt hắc.

Chẳng qua là gần nửa canh giờ công phu, toàn bộ bạch Nhại Thôn địa phương, đã kinh biến đến mức vàng óng, hạt lúa vừa được cao cỡ nửa người, nặng chịch Mạch Tuệ, giống như là vàng. Trong đất cũng không thiếu những vật khác, nói thí dụ như biến biến đậu giác, to bằng cánh tay trẻ con dưa leo, còn có trẻ nít đầu lớn cây cải đồ.

Đất này trong có không ít mầm mống, có chút mầm mống là trong lúc vô tình thất lạc ở nơi này, có chút là năm trước gieo xuống.

Chuẩn bị năm thứ hai thu hoạch. Bất kể cái nào mầm mống, ở Ngũ Cốc được mùa thuật bên dưới, cũng đồng loạt thành thực.

Mà nhiều nhất, hay lại là bông vải, ở dưới chân núi kia mảnh nhỏ trong ruộng, mọc ra tràn đầy bông vải. Từng cái cơ hồ cũng to cỡ nắm tay tiểu, một đoàn một dạng cực kỳ trắng như tuyết, cơ hồ cùng bông tuyết như thế, chỉ là một đại biểu ấm áp, một cái đại biểu lạnh.

Những thứ này bông vải, đều là năm ngoài thời điểm còn lại, bởi vì hạn hán, bông vải còn không có lớn lên cũng đã khô chết.

Toàn bộ bạch Nhại Thôn mọi người, đã hoan hô lên, lưng thực ý nghĩa bọn họ không cần phải nữa bị đói, bông vải có thể để cho bọn họ sẽ không bị chết rét.

Bọn họ ở chỗ này hoan hô, lại không có chú ý tới, trên đỉnh đầu bọn họ không trung, đã trải qua trở nên có chút âm u, tựa hồ có một đại đám mây đen ở hội tụ.

Phương Hồng đang giải phóng Ngũ Cốc được mùa thuật sau khi, hắc liền thấy đầu mình trên, nhiều một đoàn ô trầm trầm Hắc Vân. Mà bản thân hắc, là có một loại sợ hết hồn hết vía cảm giác, tựa hồ phải tạo ngộ kiếp nạn gì như thế.

"Này sẽ không cần phách ta đi." Phương Hồng nhìn đoàn kia Hắc Vân, tâm lý có chút lo lắng bất an, hắc ánh mắt có thể so với người bình thường bén nhạy nhiều, đoàn kia Hắc Vân bên trong, rõ ràng đã bắt đầu có chút rất nhỏ Lôi Điện đang nhấp nháy.

Ngay tại hắc cái ý niệm này vừa mới lên thời điểm, đoàn kia Hắc Vân bên trong, đột nhiên bay ra ngoài một đạo màu trắng bạc điện quang, trong nháy mắt liền chém ở Phương Hồng trên người.

"A..." Phương Hồng hét thảm một tiếng, Thần Khu lập tức trở nên nham đen một mảnh, một loại đau tận xương cốt cảm giác, xuất hiện ở toàn thân hắc. Đồng thời, vô tận dương cương khí tức bạo ngược, ở trên người hắc tàn phá, hắc trong lòng dâng lên đại kinh khủng, phảng phất người thường rơi vào trong nước một dạng rõ ràng bốn phía là một mảnh trắng xóa, hắc lại cảm thấy là bóng đêm vô tận.

"Ta muốn chết sao?" Hắc chính là Âm Thần, này dương cương chính đại Lôi Điện, đúng là hắc khắc tinh. Hắc ở thành văn xử sau khi, một loại Lôi Điện cơ hồ tổn thương không hắc. www.uukanshu.net nhưng này đạo lôi điện, chính là Đồng Lôi, mãnh liệt nhất, là Cực Hàn sâu bên trong mang bầu một đạo khí dương cương, hắc căn bản là chống đỡ không.

Hắc ở trong ngày mùa đông sử dụng Ngũ Cốc được mùa thuật, khiến cho vốn nên vạn vật hồi phục thời tiết lại kết xuất thạc quả, nghịch phản thời tiết, đã coi như là làm nghịch thiên đạo, mặc dù không Thiên Đình, sẽ không có người kéo hắc đi trị tội. Nhưng này thiên đạo vẫn còn tồn tại, trong thiên địa có một bộ chính mình quy tắc vận hành, nếu ai không tuân theo, vậy thì nên bị trừng phạt.

Nhân loại tầm thường, bởi vì thân thể lực lượng tương đối thấp xuống, dù là làm ra có chút không tuân theo thiên đạo sự tình, cũng sẽ không có chuyện. Nhưng Phương Hồng bất đồng, hắc là Thần Linh, lần này cử động, đã hấp dẫn thiên đạo sự chú ý.

Bất quá, ngay tại Phương Hồng cảm giác mình sắp không nhận được thời điểm, một vệt kim quang, từ trong hư không lan tràn ra, trong nháy mắt đem thân thể của hắc cho bao vây lại. Đạo kim quang này ấm áp mà bền bỉ, để cho Phương Hồng cảm giác mình sắp giải tán Thần Khu, lần nữa kết hợp lại.

"Hô..." Mấy hơi thở sau khi, Lôi Điện thối lui, mà Phương Hồng chính là lòng vẫn còn sợ hãi đứng ở đằng xa. Hắc đối với (đúng) vừa mới kia Lôi Điện vô cùng kinh hãi cùng kiêng kỵ, hắc dám cam đoan, vừa mới kia Lôi Điện là vì giết hắc tới, nếu không phải kim quang bảo vệ hắc một chút, hắc bây giờ đã vẫn lạc. Chẳng qua là, đạo kim quang này là lai lịch gì... Thế nào có điểm giống là cho hắc tăng lên Thần Chức thời điểm cổ lực lượng kia?

Phuong Hồng nơi này việc trải qua một trận nguy cơ sinh tử, nhưng người ngoài lại chút nào không biết, chỉ có một chút người nhìn bầu trời một chút, nhắc tới một tiếng, thật là lớn Đồng Lôi a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Tề đầu tịnh tiến

Phuong Hồng ai này một cái sét đánh, hao tổn vô hình cực kỳ nghiêm trọng. Lúc này liền kêu tới một quý sai, ở chỗ này nhìn chăm chăm, mà mình thì là Thần Khu trở về Khiếu, vào nhục thân tu dưỡng đi.

Vừa tiến vào nhục thân, hần toàn bộ thần hồn, liền phảng phất bị băng bó bọc ở một đoàn nhiệt độ trong nước nóng, cố gắng hết sức thư thích. Đồng thời, hần sắc mặt cũng lấy cực nhanh độ trở nên tái nhợt, hần tinh khí đều dùng tới dưỡng thần, nhục thân Tự Nhiên cũng trở nên suy yếu đứng lên.

Phuong Hồng trong cơ thể hương hỏa, theo sát thật nhanh rì ra, dùng để tu bổ nhục thân, hai người giữa, đạt tới một cái hoàn mỹ tuần hoàn. Chỉ chốc lát sau, bụng hần liền xì xào kêu, cách làm như vậy, rất lớn tiêu hao trong cơ thể hần tồn trữ năng lượng, đối nhanh như vậy.

Hần lúc này để cho A Quý thay hần đi mua một ít thức ăn đi, mà chính hần chính là đem đồng kia đồ tết lần lượt mở ra, tìm nhìn có không có thứ gì là có thể ăn.

...

"Cho ta dùng sức đâm, gây cho ta nắm chặt rồi!" Ở Tuần Sứ ty cửa một nơi trên đất trống, Triệu Thành vẫn còn đang nghiêm túc huấn luyện binh lính.

Những binh lính này trong tay đều là cầm trường mâu, đang dùng lực hướng trước mặt thọc đâm đến. Vốn là, là định cho những người này hợp với Yêu Dao, bất quá đến trong phòng kho nhìn một cái, những Yêu Dao đó trên căn bản cũng rách rách rưới rưới, có thể sử dụng cứ như vậy mấy bả.

Này Tuần Sứ ty nhưng là chiêu mộ mấy trăm binh lính đâu rồi, điểm này đao nơi nào đủ dùng? Mà nhiều chút Tuần Sứ ty binh lính cũng không thuộc về Binh Bộ, cũng không cách nào để cho cấp trên đi xuống phái nhiều chút binh khí. Không có cách nào Triệu Thành chỉ đành phải để cho người chế tạo một nhóm trường mâu đi ra.

Nói là trường mâu, thật ra thì cũng chính là mấy cây cây trúc khảm bên trên một đoạn mũi dùi, tạo dựng cũng thuận lợi. Hơn nữa vật này cũng không đáng giá mấy đồng tiền, coi như dùng xấu cũng không đau lòng.

Lại nói, vật này vào tay cũng dễ dàng, cũng không cần người chú trọng cái gì bộ sách võ thuật, đứng thẳng đi phía trước thọt liền có thể. Chỉ cần người bày ra trận thế, ngược lại cũng thật dọa người.

Triệu Thành trong miệng la lên mệnh lệnh, nhìn trước mắt này mấy trăm người, trong lòng dâng lên vô hạn hào hùng. Những người này đều đưa là mình thành viên nòng cốt, sau này ở dài Ninh Huyền, có ai dám đối phó với chính mình?

Bất quá, hần cái ý niệm này đồng thời, liền lại nghĩ tới Thành Hoàng lão gia, lập tức đánh giật mình một cái. Mình coi như lợi hại hơn nữa, cũng phải bị Thành Hoàng Đại lão gia đè một con a.

Hần chính âm thầm lẩm bẩm Thành Hoàng chó trách thời điểm, lại phát hiện ở trên không đất vòng rào ra, đứng một người mặc thiếu niên quần áo xanh. Thiếu niên dưới chân còn ngồi một cái da vàng tử, nhưng là phe kia nhà thiếu gia.

Vừa nhìn thấy Phuong Hồng, Triệu Thành bỗng nhiên từ đáy lòng dâng lên một tia sợ cảm giác. Loại cảm giác này không giải thích được, tựa hồ hần từng tại nơi nào bị đối phương giáo huấn qua. Nhưng ngay sau đó hần cũng có chút tự giễu cười một tiếng, mình tại sao có thể sẽ bị đối phương giáo huấn qua,

Ta lại không mất trí nhớ.

"Nguyên lai là Phuong gia thiếu gia, nơi này là Tuần Sứ ty huấn luyện địa phương, người mau mau rời đi đi, cẩn thận trị người cái tội." Triệu Thành nhìn chính mình lại bị một người thiếu niên dọa cho ở, trong lòng có chút khó chịu, giọng điệu này chính giữa, liền nhiều mấy phần không khách khí.

"Triệu Thành, người là gan này không nhỏ a, chẳng lẽ cánh tay không muốn?" Phuong Hồng nhìn Triệu Thành, mấy ngày không thấy, đối phương trên đỉnh đầu trời lơ lửng mạng Hồng Khí lại lớn mạnh mấy phần, xem ra địa vị hần lại có thật sự bay vụt.

"Cái...cái gì!" Triệu Thành vốn là cũng không có tính toán lại để ý tới Phuong Hồng, nghe một chút hần lời này, chỉ cảm thấy suy nghĩ oanh một tiếng, sống

lưng có chút lạnh, tựa hồ chính mình chỗ sâu nhất một cái bí mật bị người cho biết.

"Chính người hẳn rõ ràng, đi đem Từ Giang cho gọi tới, ta có việc tìm các người." Phương Hồng nhẹ nhàng cười một tiếng, chính mình mở ra vòng rào, đi vào Tuân Sứ ty nơi đóng quân này.

"Người là ai!" Nghe đối phương lại còn nhắc tới Từ Giang danh tự này, Triệu Thành càng kinh hãi, hẳn vốn là còn tưởng rằng vừa mới là trùng hợp, bây giờ nhìn lại rõ ràng không phải là.

"Lớn mật, người đây là đang trách móc ta sao?" Phương Hồng mí mắt vừa nhấc, trong con mắt dâng lên sâu kín ánh sáng, một đạo lực lượng vô hình, đánh vào Triệu Thành trong đầu.

Ở chỗ lát giữa, Triệu Thành chỉ cảm thấy suy nghĩ bị người dùng búa hung hăng đập một cái. Hắn ở Thành Hoàng Miếu tế bái, đã toa thuốc Hồng Tín chúng, Phương Hồng chẩn nhiếp thuật đối với hắn mà nói rất là mãnh liệt.

"Thành Hoàng Đại lão gia..." Triệu Thành đồng tử phóng đại, vừa mới đạo kia lực lượng để cho hắn hết sức quen thuộc, rất giống hắn ở Thành Hoàng Miếu bên trong cảm nhận được khí tức.

Chẳng qua là, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, Phương Hồng chính là Thành Hoàng Đại lão gia, đây quả thực so với thiên phương dạ đàm còn phải làm người ta khó tin.

"Đi nhanh kêu Từ Giang, ta có việc phân phó các người." Phương Hồng nhìn Triệu Thành liếc mắt, cũng không có cho ra qua giải thích thêm, hắn đối với cái này giúp lợi ích làm mê muội tâm can quan liêu, cũng chẳng có bao nhiêu hảo cảm.

Nếu không phải là mượn bọn họ lực lượng, Phương Hồng thậm chí cũng không muốn lộ diện.

"Ừ... Là..." Triệu Thành hiện tại ở nơi nào còn dám can rờ, lúc này sờ một cái trên trán mồ hôi lạnh, bước chậm hướng Từ Giang gia phương hướng chạy đi.

Phương Hồng có chút lắc đầu một cái, hắn vốn là không tính bại lộ thân phận của mình. Dù sao, so sánh với Thần Khu mà nói, hắn nhục thân chính là một cái đoàn bản, nếu là bị người cho ám sát chết lời nói, vậy hắn vĩnh viễn chỉ có thể làm vắng ngắt Âm Thần.

Nhưng là, chuyện hôm qua cũng để cho hắn nghĩ rõ ràng, hắn thân là Thần Linh, mặc dù nắm giữ lực lượng cường đại, nhưng dù sao giới hạn quá lớn, nếu là ở trên thực tế không có lực lượng cường đại che chở, một khi bị người thấy thân phận của hắn, cũng rất dễ dàng khai ra tai họa ngập đầu.

Có lẽ như vậy có khả năng rất nhỏ, nhưng nào có ngàn ngày đề phòng tặc đạo lý, hắn cũng không muốn chờ đến mối họa trước mắt, mới hối hận không kịp. Hơn nữa, hắn bây giờ là chân chính đem chính mình làm một vị thần, mà không phải đem thần linh thân phận làm một món thú vị sự.

Thần Linh chức trách, www.uukanshu.net chính là thay trời dân du mục, hắn có lẽ cứu không khắp thiên hạ trăm họ, nhưng ít ra phải bảo đảm chính mình địa bàn quản lý trăm họ không hề bị kia đối bụng cùng giá rét nổi khổ.

Chỉ chớp lát sau, Triệu Thành liền dẫn Từ Giang vội vội vàng vàng chạy tới, Từ Giang trên người chính mặc quan bào, trên đầu lụa đen lệch ở một bên, có vẻ hơi chật vật.

Hai người thấy Phương Hồng, chính muốn đi qua hành lễ, chợt thấy hoa mắt, bốn phía biến thành một gian trống rỗng đại sảnh, ở trong phòng khách này đang lúc, bây giờ một cái đồ chiếc ghế gỗ.

Gặp phải quỷ dị như vậy sự tình, Triệu Thành cùng Từ Giang hai người lại không nữa điểm nghi ngờ, xem ra Phương gia lớn nhỏ thật là Thành Hoàng lão gia, nếu không nào có thần thông như vậy.

Phương Hồng thẳng hướng trên ghế một tòa, giương mắt nhìn về phía hai người, mặc dù hắn vóc người không cao lớn lắm, nhưng Triệu Thành hai người lại cảm thấy hắn vô cùng vĩ ngạn, không nhịn được bỏ lồm ngồm đầy đất.

"Bọn người thấy, chính là ta ở trong thế tục đi hóa thân, ta bây giờ có chuyện cần các người phải đi làm, các người có thể nên lắng tai nghe đến." Phương Hồng nhìn hai người, giọng bình thản, nhưng lại tràn đầy một loại không nghi ngờ gì nữa mùi vị. Thành Thành Hoàng sau khi, Thần Tính đối với hắn xâm nhiễm khỏi bệnh nghiêm trọng, nếu là thường xuyên cùng hắn sống chung vẫn không cảm giác được, nhưng nếu như mấy tháng không thấy hắn, sẽ hiện tại hắn trở nên chừng chặc rất nhiều. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Đại kỵ

"Mời Đại lão gia phân phó." Nếu là Thành Hoàng lão gia phân phó, hai người Tự Nhiên không dám từ chối, liền vội vàng đáp ứng.

"Được, ta cần các ngươi phải vây lại nhà, các ngươi dám sao?" Phương Hồng nhìn hai người, tựa hồ rất hài lòng bọn họ thái độ, vì vậy, mở miệng liền tới một câu như vậy.

"Sao... Tịch thu tài sản?" Hai người nghe lời này, trước là có chút không giải thích được, Thành Hoàng Đại lão gia chớ không phải là đang nói giỡn đi, còn là nói Đại lão gia căn bản cũng không biết tịch thu tài sản là ý gì?

Bọn họ một là Chủ Bộ, một là lớp trưởng, mặc dù đang dài Ninh Huyền quyền thế cũng tạm được, nhưng này tịch thu tài sản ở đâu là nói sao là có thể sao. Không có cấp trên chỉ ý, vậy thì không gọi tịch thu tài sản, mà gọi là cướp bóc.

"Ngươi không phải là luyện ba trăm binh lính sao? Ta bây giờ yêu cầu ngươi dẫn những thứ này Bình, đến Thành Tây mỗi cái quan lại trong nhà vây lại nhà, đem bọn họ trong nhà đáng tiền cái gì cũng nhả ra tới." Phương Hồng tựa hồ càng nói càng không có yên lòng, Triệu Thành cùng Từ Giang chỉ nghe kinh hồn bạt vía.

Nếu như sao là người bình thường hoặc là một ít thương nhà gia sản, bọn họ bằng vào tự thân sức ảnh hưởng, kia vẫn là có thể đề xuống. Có thể Thành Hoàng lão gia để cho bọn họ vây lại những thứ kia quan lại nhà, đây không phải là đi chịu chết sao?

Chớ nhìn bọn họ ở dài Ninh Huyền rất có quyền thế, đó là bởi vì mọi người biết bọn họ không dễ chọc, thật muốn cứng đối cứng khó tránh khỏi lường bại câu thương. Có thể mình nếu là dám lên môn tịch thu tài sản, không nói trước ở phương diện pháp luật có thể hay không dùng bước với, chỉ là dám người kia liên hợp lại, cũng đủ để đem mình hai người giết chết.

Những người này phần lớn đều là dài Ninh Huyền bản xứ, ở chỗ này kinh doanh mấy trăm năm, quan hệ rắc rối phức tạp, nếu là tìm hiểu nguồn gốc, tìm được quan hệ đến, Thuyết Bất Đắc cùng trong triều một ít đại quan còn có thể lôi kéo bên trên, như thế nào chính mình hai người năng động?

"Thành Hoàng Đại lão gia, chuyện này không khỏi quá kinh thế hãi tục, một khi chúng ta đi trước tịch thu tài sản, vậy thì chờ đồng ý với tạo phản nột." Hai người cảm thấy Phương Hồng cái ý nghĩ này thật đáng sợ, liền khuyên nhủ nói đạo.

"Cho các ngươi tịch thu tài sản, các ngươi đi liền, nơi này là ta nắm giữ một ít danh sách cùng tội chứng, các ngươi dựa theo danh sách, nếu ai dám ngăn trở, các ngươi liền quăng ra tội chứng, hoặc là bỏ tiền, hoặc là phải đi chết." Phương Hồng làm việc không thích ma ma tức tức, giống như hấn bình thường đối phó người khác như thế, hấn cho tới bây giờ liền không theo quy củ xuất bài, người phải cùng ta nói phải trái, ta hết lần này tới lần khác cho người một quyền.

Triệu Thành cùng Từ Giang chỉ cảm thấy đầu rung một cái, chính là đau đớn một hồi, ngay sau đó, số lớn tin tức liền tràn vào trong đầu của bọn họ, tựa hồ muốn đem bọn họ miến cưỡng cho nhét bạo nổ.

Một lúc lâu, bọn họ mới lấy lại sức lực, lại phát hiện ở trong đầu nhiều một đồng lớn đồ vật, có chút một phen, nhưng là những thứ kia quan lại ngày thường làm một ít bản thủ chuyện cùng với các gia tài sinh trưởng mục.

Gặp phải tình huống như vậy, bọn họ ở không khỏi kinh ngạc đồng thời, trong lòng cũng không dừng được cười khổ. Thành Hoàng Đại lão gia nghĩ (muốn) quá đơn giản, dưới bình thường tình huống, chỉ cần song phương không là tử địch, dù là nắm giữ những thứ này, cũng trên căn bản sẽ không lấy ra.

Bởi vì một khi xuất ra những thứ này, tất lại chính là không chết không thôi cục diện, người nếu là không chính chết đối phương, đó chính là người chính mình chết. Hơn nữa, chuyện này một khi truyền đi, đối với người danh tiếng cũng là một cái vô cùng đã kích lớn, mọi người sẽ cho rằng người là một cái không chứa thủ đoạn nào người, còn ai dám thật lòng với người thân cận?

Cho nên, như vậy sự tình thật sự là có hết sức không có kết quả tốt, nếu như bọn họ thật cảm những thứ này muốn hiệp trong thành quan lại, hoặc là chính mình hai người bằng vào thiết oán thù đoạn, đem chuyện này cho miến cưỡng đề xuống, hoặc là chính là ngênh đón đối phương điên cuồng phản công.

"Cho các ngươi năm ngày, các ngươi cũng đừng để cho ta thất vọng." Chuyện này phía sau tăng sâu ý nghĩa, bọn họ có thể biết, Phương Hồng Tự Nhiên cũng biết. Nhưng vậy thì như thế nào? Toàn bộ dài Ninh Huyền hết thấy đều không cách nào chạy thoát ánh mắt hấn,

Chỉ cần hấn nghĩ, bất kỳ âm mưu cũng không chỗ có thể ẩn giấu.

Hơn nữa, hấn Thần Khu phụ trách giám thị cả tòa thành trì, nhục thân phụ trách duy trì bên ngoài thế lực. Hai người hồ không dính dấp, coi như triều đình khí vận phản công, cũng nên không tới Thần Khu trên.

Hai người bọn họ còn đợi tiếp tục giải thích, lại phát hiện bốn phía không gian không dừng được biến ảo, trước mặt lần nữa biến thành Tuần Sứ Tư Không đất cảnh tượng. Mà lúc trước đứng trước mặt bọn họ Phương Hồng, cũng không biết từ lúc nào rồi đi, vừa mới hết thấy, phảng phất như là một giấc mộng.

Nhưng bọn họ biết, vừa mới tuyệt đối không phải mộng cảnh, Thành Hoàng Đại lão gia thật để cho bọn họ vây lại nhà, hay là đi sao những thứ kia quan lại nhà. Đây nhưng là một cái khó giải quyết cực kỳ nhiệm vụ, không cẩn thận là có thể đem chính mình đụng tan xương nát thịt.

Nhưng nếu là không đi, Thành Hoàng Đại lão gia thứ nhất sẽ không bỏ qua cho bọn họ. Vậy lại nhà đầu gì chẳng qua là cùng người đầu, không đi đó chính là với thần đối kháng. Hai hạp Tướng quyền lấy kỳ nhẹ, bọn họ cuối cùng vẫn quyết định chủ ý.

Mẫu thân, sao! Tịch thu tài sản!

...

Ở Thành Tây bên cạnh, có một gian ba ra vào đại viện, tường viện sửa cực cao, đại môn mở cực lớn, góc tường mặc dù thỉnh thoảng có thể thấy nhiều chút rêu xanh, nhưng vẫn là có thể nhìn ra chủ nhà khí phái tới.

Đây là huyện nha nhà phòng thư lại Hứa triệu năm nhà, Hứa gia ở bản xứ mặc dù không là họ lớn, nhưng là kinh doanh gần trăm năm, mặc dù Hứa triệu năm chỉ là cái tiểu lại, nhưng quyền thế quả thật không nhỏ, bình thường dưới tình huống, chính là huyện lệnh cũng không cách nào đáp lời hô tới quát lui.

Hơn nữa, nhà chủ nhà chuyện mở cũng là phong túc, để cho nhà hần thế lực lần nữa phát triển không ít, ở nông thôn địa phương, nhà bọn họ ruộng tốt liền có gần ngàn mẫu, www.uukanshu.net tá điền trăm mấy chục người.

"Lão gia, năm ngoái mùa màng không được, các nơi tuyệt thu, cho nên thu chi chỉ có thể miễn cưỡng thăng bằng." Hứa triệu năm ngồi ở trong nhà, lò sưởi đốt rất lớn, dù là hần chỉ mặc một bộ áo mỏng, vẫn không cảm thấy giá rét, mà trước mặt hần, là đứng một cái năm mươi tuổi bên cạnh (trái phải) lão giả, đang ở hướng hần báo cáo năm ngoái tình huống.

"Không sao, các loại (chờ) năm sau triều đình hần sẽ có cứu giúp khoản tử đi xuống, ngược lại không Ngu cái này." Hứa triệu năm khoát khoát tay, đây cũng không phải cái gì chuyện khẩn yếu. "Đúng, Triệu Thành nơi đó thế nào? Lần trước hần kiểm bọn bạc, chung quy sẽ không một người cho nuốt một mình đi."

Hứa triệu năm hỏi đến Triệu Thành sự tình, ở năm trước thời điểm, Triệu Thành từ đám kia Tặc Phi nơi đó, lấy được không ít tiền bạc, dựa theo quy củ, hần cũng sẽ không nuốt một mình đi.

"Chuyện này... Lão gia, ngài còn không biết Hiểu sao? Triệu Thành đem khoản tiền kia một nửa trả lại cho tao Họa người ta, còn dùng còn sót lại tiền gây dựng lại Tuần Sứ ty, chiêu số chừng trăm cái khỏe mạnh trẻ trung, nghe nói Từ Giang cũng với kỳ đánh lửa nhiệt, hiện tại hần thanh thế tráng rất." Lão giả này đem gần đây sự tình với Hứa triệu năm vừa nói như thế.

"Cái gì? Còn có chuyện này?" Bởi vì là hết năm trong lúc, hần đều nhiều ngày không có đi nha môn, cũng không có nghe nói chuyện này, bây giờ đột nhiên nghe quan gia nói như vậy, không khỏi thất kinh.

"Triệu Thành người này toan tính không nhỏ a!" Hứa triệu năm cũng là nhân tinh, nghe một chút Triệu Thành thủ đoạn này, lập tức liền đoán được mấy phần, nếu là kia Tuần Sứ ty thật luyện ra, kia dài Ninh Huyện sợ sẽ thật là Triệu Thành thiên hạ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Tịch thu tài sản

"Đi, đem còn lại mấy chủ nhà chuyện cũng cho ta mời tới, này Triệu Thành nghĩ (muốn) phiên thiên, ta cũng không thể cho hần cơ hội này... Đúng đi thời điểm cần thận một chút, không nên kinh động Từ Giang. "" Triệu Thành ở được (phải) công lao sau khi, liền không ngừng bận rộn mời Từ Giang uống rượu, phải nói hai người không có dính dấp, vậy là ai cũng không tin.

"Dạ, lão gia." Lão giả này khề cong eo, vội vàng ra gian nhà chính. Chẳng qua là, hần còn không có bước ra đại môn, liền bị bên ngoài cảnh tượng cho dọa cho giật mình.

Ở cửa nhà bọn họ, chẳng biết lúc nào bắt đầu, đã đứng hàng trăm người. Những người này người mặc thống nhất chế thức đồng phục, trong tay còn nắm một thanh trường thương, tuy nói đội hình có chút tán loạn, nhưng khí thế kia ngược lại rất đủ, là đứng nhưng là Triệu Thành cùng Từ Giang hai người.

"Từ Chủ Bộ, Triệu lóp trưởng... Các người đây là muốn làm gì?" Lão giả này trong đầu mặc dù có chút lông, nhưng hần cũng không tin hai người này sẽ làm vậy, liền mở miệng hỏi.

"Phanh." Triệu Thành đem đại môn đẩy ra, sau đó vai u thịt bắp đại tay nắm lấy lão giả này cổ áo, dùng sức hất một cái, liền đem kỳ hất ra thật xa.

"Ai yêu." Lão giả mặc dù tinh thần quá thức, nhưng khí lực nơi nào có thể với Triệu Thành so với a, lúc này liền trên đất cút mấy cái, trong miệng ra gào thét bi thương tiếng.

Chỗ này động tĩnh, cũng đã kinh động Hứa triệu năm, hắn liền vội vàng phủ thêm y phục, từ trong nhà lao ra.

"Triệu Thành! Ngươi muốn làm gì! Đây là muốn tạo phản sao?" Mặc dù Hứa triệu năm chỉ là cái bắt nhập lưu nhà chủ nhà chuyện, nhưng hắn một thân phận khác nhưng là chủ nhà họ Hứa, ở thế lực ẩn hình bên trên cũng không yếu với Triệu Thành.

"Tạo phản? Chúng ta là ở thay triều đình thanh trừ sâu mọt." Từ Giang cười lạnh một tiếng, cũng từ ngoài cửa đi tới. Nếu hắn đã quyết định đi theo Thành Hoàng lão gia, kia liền không có lựa chọn nào khác, sống hay chết liền một con đường.

"Các ngươi đang nói gì? Ta khuyên các ngươi không muốn sai lầm!" Hứa triệu năm hít mắt lại đến, hai người này chẳng lẽ là ăn điên thuốc, sao khác thường như vậy, nói cái gì mê sảng đây.

"Hứa triệu năm, Hoàng Trì mười ba năm, ngươi là chiếm đoạt Tây Hà Thôn kia trăm mẫu thượng đẳng ruộng màu mỡ, liền thiết kế đem gia đình kia đàn ông bắt ở tù, lưu lại cô nhi quả mẫu bảy người không cách nào sống, chỉ đành phải đem Điền bán rẻ ngươi. Hoàng Trì mười bốn năm, con của ngươi tham luyến Thành Nam Tôn gia quả phụ sắc đẹp, liền thừa dịp lúc ban đêm đáp lời thi bạo. Là diệt sạch hậu hoạn, không đem sự tình rò rỉ ra ngoài, ngươi lại phái người đem Tôn quả phụ cho hại chết, thi thể liền ném ở ngoài thành bãi tha ma..." Từ Giang lật xem Phương Hồng cung cấp cho hắn tin tức, đem Hứa triệu năm tội trạng lần lượt báo ra tới.

Có lẽ đang tầm thường người xem ra, Hứa triệu năm chuyện xấu xa là tội ác tày trời, nhưng Từ Giang ngược lại không có bao nhiêu để ý. Những chuyện này, hắn cũng thấy nhiều, đầu năm nay, có mấy cái là chân chính thuần lương hạng người? Liền là chính bản thân hắn, làm nát chuyện cũng một đồng lớn.

"Từ Giang,

Ngươi có thể không nên nói bảy nói bọ, vạn sự là yêu cầu nói chứng cứ." Mặc dù Từ Giang đem hắn tội chứng nói nhiều như vậy, nhưng đây đều là không cái bóng sự tình, có không ít đều đi qua nhiều năm như vậy, ngươi chính là nghĩ (muốn) tra kia cũng không cách nào tra.

"Ồ? Vậy ngươi từ chính đức ba năm bắt đầu buôn bán muối lậu sự tình cũng là ta đang nói hưu nói vược? Ngươi đem trưởng bản giấu ở mật thất dưới đất sự tình cũng là ta đang nói hưu nói vược?" Từ Giang căn bản cũng không hi vọng nào trước mặt những thứ kia tội trạng có thể đánh đảo đối phương, nhưng này buôn bán muối lậu, đây chính là từ tội.

Đại Minh một buổi sáng, buôn bán muối lậu cơ hồ cũng liền so với tạo phản tội nhẹ một tí, đây chính là muốn tịch thu tài sản và giết cả nhà tội lớn.

Những lời này nói một chút, Hứa triệu năm chỉ cảm thấy suy nghĩ oanh một cái, phía sau mồ hôi lạnh trong nháy mắt xuống ngay, chuyện này hắn làm sao biết? Bởi vì buôn bán muối lậu liên quan quá lớn, hắn ngay cả con mình cũng không có nói, duy nhất phụ trách liên lạc, liền mấy cái thân tín, chẳng lẽ là bọn họ tiết lộ?

"Hứa thư lại? Ngài còn có lời gì muốn nói sao?" Từ Giang trong mắt ngầm nụ cười, hắn này bắt lại đối phương từ huyết, trong lòng nhưng là sáng khoái rất.

Hứa triệu năm không lời nào để nói, người ta ngay cả trưởng bản chỗ ẩn nấp tìm khắp đến, đã biết còn như thế nào giấu giếm. Coi như mình chết căn cứ không nhận tội, bên ngoài có thể đứng hơn trăm người đầu rồi, lục soát cũng có thể lục soát ra. Hắn cũng không tin đám người này lên một lượt môn, sẽ còn khách khách khí khí với hắn.

"Các ngươi đã sẽ nói với ta những thứ này, kia nhất định là có mưu đồ khác, nói đi, các ngươi muốn cái gì?" Hứa triệu năm mặc dù trong lòng tức giận, nhưng lúc này còn không có mất đi tỉnh táo, liền trầm mặt nói.

"Ha ha ha, thông minh, hai chục ngàn lượng bạc, một phần không thiếu, chuyện này liền lúc đó kết, không có ai sẽ lại lấy chuyện này làm văn." Từ Giang vỗ vỗ tay, cười nói.

"Không thể nào! Ta gia sản mặc dù phong phú, nhưng là không cảm ra nhiều tiền như vậy!" Hứa triệu năm nghe lời này một cái, mí mắt không khỏi nhảy loạn, người này điên sao? Nhà hắn làm sao có thể xuất ra nhiều tiền như vậy tới.

Cái niên đại này, đa số người cũng sẽ không có lưu tiền thói quen, có tiền cũng sẽ đi dùng để mua đất mở cửa hàng. Trong nhà chân chính có thể tồn tiêu dòng chảy bạc, ngàn lượng coi như nhiều.

"Chúng ta minh nhân bắt thuyết ám thoại, nhà ngươi tổng tư sản ta hạch toán qua, hiện ngân 2,652 hai, ruộng tốt chín trăm hai mươi tám mẫu, cửa tiệm mười lăm nhà, trong mật thất còn có Pearl một trăm hai mươi ba chuỗi, cực phẩm Hồng Ngọc Sango một trận, Ngọc Như Ý 12 cái, minh châu hai mươi bốn viên, còn có các loại chữ vẽ bản đơn lẻ, cộng lại không sai biệt lắm giá trị hai mươi lăm ngàn hai. Không cảm ra tiền, liền lấy đồ trả nợ." Từ Giang se se chính mình râu, nhẹ nhàng mở mắt ra, nhìn Hứa triệu năm.

Hứa triệu năm bị hắn như vậy nhìn một cái, chỉ cảm thấy nhập vào cơ thể lạnh như băng, phảng phất người trước mắt này là ma quỷ. Nhà mình gia sản, ngay cả chính hắn có bao nhiêu cũng không biết, chỉ biết là một cách đại khái, nhưng trước mắt này người, nói như vậy cận kề, đây không khỏi quá kinh khủng đi, hắn lại là làm thế nào biết đây?

"Hứa thư lại, www.uukanshu.net ngài nói, là chính ngài thôi bạc đưa đến Tuần Sứ ty đầu rồi, hay là chúng ta giúp ngài đây?" Triệu Thành đi tới Hứa triệu gần hết năm bên trên, hướng về phía hắn cười hắc hắc.

"A..." Hứa triệu năm cả người phảng phất mệt là một dạng đặt mộng ngồi sập xuống đất, trong miệng không nói ra một câu. Trong lòng của hắn chỉ muốn hai chữ, xong...

Nhìn hắn không nói gì, Triệu Thành hướng về phía ngoài cửa vung tay lên, bên ngoài Tuần Sứ ty người lập tức xông vào, phảng phất hồ như sói vậy, tấn bắt đầu di động Hứa triệu năm trong nhà đồ vật.

"Các người làm gì vậy nha, người vừa tới nột, cướp bóc á..." Toàn bộ Hứa gia là nháo nha nháo nhác khắp nơi, không dùng được truyền tới kêu khóc tiếng. Nhưng Tuần Sứ ty đám này khỏe mạnh trẻ trung như thế nào sẽ buông tay? Triệu Thành nhưng là theo chân bọn họ hứa hẹn qua, lần này tịch thu tài sản phải đến tiền, bọn họ sẽ xuất ra một thành làm tiền thưởng, cho mọi người phút một phần.

Triệu Thành nhìn một cái Hứa gia nhà cũng sắp phải bị dời hết, liền dẫn đầu đi vào Hứa triệu năm thư phòng, đem mấy cái tủ sách cho mang ra, lộ ra một cái lỗ thùng to.

Cái này bên trong động chính là Hứa gia mật thất, bên trong ẩn tàng một ít trân quý sự vật cùng một ít không thấy được ánh sáng đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Tiếp tục lâu dài

Hứa gia mật thất cũng không nhỏ, vài chục trượng chu vi, bên trong đặt mấy cái rương lớn, còn chất đống một ít lương thực. Đồng thời, nơi này cùng bên ngoài hay lại là tương thông, một cây ống trúc xen vào ở trên vách tường, tí tách đi xuống nhỏ nước. Những nước này trích (dạng) cũng thuận trên mặt đất một đạo rãnh nước chảy ra đi.

Một loại ở đại hộ nhân gia, cũng sẽ xây cất một cái như vậy mật thất, trừ ẩn núp đồ trọng yếu ra, hay lại là tránh nạn chỗ. Nếu là gặp gỡ loạn năm, chỉ cần cả nhà hướng trong mật thất trốn một chút, là có thể bình yên vô sự. Bên trong có lương thực có nước, tránh nửa tháng hẳn không có vấn đề.

"Lão già kia, trong nhà bảo bối cũng không ít." Triệu Thành tùy tiện đánh mở một cái cặp, từ bên trong lấy ra tới một cái dây chuyền trân châu, ánh mắt lộ ra một tia tham lam.

Bất quá, hắn cũng không dám nuốt một mình, rất nhanh tập trung ý chí, đem Pearl đem thả đi xuống. Ngẩng đầu ba thước có thần minh, hắn nhất cử nhất động cũng đều bị Thành Hoàng lão gia cho nhìn chăm chăm đây.

Mà Từ Giang sự chú ý không ở nơi này nhiều chút phía trên, hắn ở một cái cặp bên trong lục soát đến một ít trướng bốn cùng địa khê, hắn tùy ý lật nhìn một chút mấy cái, trừ có một ít là Hứa cửa tiệm trướng bốn bên ngoài, còn có một vốn là bọn hắn nhà buôn bán muối lậu quyền sở.

"Lợi nhuận cao như vậy?" Từ Giang chẳng qua là lật xem mấy cái, trong lòng liền bịch bịch nhảy cộn lên, Hứa gia chỉ là buôn bán muối lậu, hàng năm thuần lợi nhuận ít nhất liền vạn lượng bạc, nhất định chính là lợi nhiều. Hơn nữa, chế muối giá vốn cực thấp, chỉ cần có chuyển vận đường tắt, trên căn bản chỉ cần ngồi ở nhà là có thể thu tiền.

Bất quá, Từ Giang mặc dù hâm mộ, cũng không biết đi dính mua muối làm ăn. Không nói trước chuyện này nguy hiểm cỡ nào, chỉ là này trên dưới đã thông sự tình, liền đủ nhức đầu. Chế muối sự tình, cũng không phải là ai ngờ làm là có thể làm, người chế tạo muối lậu rất dễ dàng, có thể như muốn vận chuyển tới các nơi buôn bán, vậy thì khó khăn.

Trong lòng của hắn đánh nhưng là khác một ý kiến, mặc dù mình buôn bán muối lậu không được, nhưng có thể dựa vào Hứa triệu năm a. Đối phương lại có thể bán vài năm muối lậu đều không sao, nói rõ con đường hay lại là vững chắc, chỉ cần đem nắm trong tay, đó chính là một cái sẽ đẻ trứng gà.

Hơn nữa, chuyện này còn không có nửa điểm nguy hiểm, một khi có chuyện, liền đem đối phương đẩy ra đi, mình thì có thể không quan tâm.

"Thành Hoàng Đại lão gia, có chút chuyện bẩm báo." Từ Giang quyết định chủ ý sau khi, lại không có tự tiện làm chủ, ngược lại khom người hướng Thành Hoàng Miếu phương hướng hành lễ.

Mà Triệu Thành nhìn một cái hắn như vậy động tác, dọa cho giật mình, vội vàng cũng khom người đứng ở một bên.

"Chuyện gì?" Hai người vừa mới đứng lại, trước mắt liền đột nhiên hoa một cái, bốn phía biến thành mênh mông bát ngát đất trống, mà Phương Hồng lập với trước mặt bọn họ.

Đó cũng không phải nói Phương Hồng sử dụng hư không na di pháp môn, đem bọn họ cho mang tới những địa phương khác. Hắn chẳng qua là lợi dụng chính mình ý nghĩ, cấu trúc nhất phương huyền cảnh, đem chính mình ý thức đầu xạ tới đây mà thôi,

Bản thân hắn ở trong nhà, mà Từ Giang hai người cũng vẫn còn ở Hứa gia trong mật thất.

"Đại lão gia, ta có một cái ý nghĩ..." Từ Giang đem mình sở tư thi đề vật cho Phương Hồng nói một lần, hắn có tám phần mười nắm chắc, Đại lão gia nhất định sẽ đồng ý hắn cách làm.

Phương Hồng trong hai mắt lóe lên thần quang, không đồng nhất nói, tựa hồ đang suy tư điều gì. Chỉ chốc lát sau, huyền cảnh biến mất, cả người hắn cũng biến mất không còn tăm hơi mất tăm, nhưng là Từ Giang hai người trong đầu lại ở lại chơi đến một câu nói, "Sự tự quyết."

Sự tự quyết? Một nghe được cái này hai chữ, Từ Giang ngay lập tức sẽ minh bạch, Đại lão gia để cho hắn tự quyết định, đó chính là ngầm cho phép.

"Cái này Từ Giang ngược lại cũng là một nhân tài, cũng biết mổ gà lấy trứng không phải là kế hoạch lâu dài." Phương Hồng gật đầu một cái, trong lòng đối với (đúng) Từ Giang cảm tưởng khá một chút. Hắn vừa mới trả lời "Sự tự quyết" hai chữ, chính là đáp lời hành vi ngầm cho phép.

Về phần tại sao là ngầm cho phép mà không phải nói rõ đây? Bởi vì hai người đang kêu gọi hắn thời điểm, hắn là Thần Khu hiển hóa, nếu là nói rõ, vậy thì nhúng tay đến coi chuyện này bên trong đi, rất dễ dàng đưa tới triều đình khí vận đàn áp. Chỉ có nói hàm hồ kỳ từ, mới có thể đoạn tuyệt nguy hiểm.

...

"Xong, hết thấy đều hoàn nha." Hứa triệu năm ngồi sập xuống đất, hai mắt có chút vô thần, hắn Hứa gia nhiều năm như vậy gia sản, kể từ hôm nay liền hoàn toàn không, vậy hắn lớn như vậy nhất gia tử nên như thế nào qua nhé.

Nhưng hắn lại không dám thật lưỡng bại câu thương, hiện tại hắn mặc dù là gia tài không, nhưng nếu là hắn dám liều mệnh, khả năng này ngay cả này một đại gia đình mệnh cũng cho tổng táng.

"Triệu niên huynh, trên mặt đất lạnh như vậy, hay lại là mau mau đứng lên đi." Từ Giang đi dạo, tản bộ từ, đi tới cửa bên ngoài, thấy Hứa triệu năm ở tự lẩm bầm, liền kéo ra về tươi cười, tiến lên đem đỡ dậy.

Cửu nhân đang ở trước mắt, Hứa triệu năm lại không có bất kỳ phản ứng, cũng không có đem cho đẩy ra.

"Triệu niên huynh, ta đây có một con đường sống, không biết ngài có nguyện ý hay không nắm chắc?" Từ Giang vỗ vỗ Hứa triệu năm trên người bần, mở miệng nói.

Nghe lời này một cái, Hứa triệu năm mới chậm chạp phục hồi tinh thần lại, ngẩng đầu nhìn Từ Giang liếc mắt, mặc dù biết khẳng định không có chuyện tốt, nhưng sự tình chung quy sẽ không hỏng bét hơn đi, "Cái gì đường sống?"

"Lần này, ta chỉ từ các người Hứa gia lấy đi năm ngàn lượng bạc." Từ Giang cười cười, nhìn Hứa triệu năm con mắt nói.

"Điều kiện gì?" Nghe nói như vậy, Hứa triệu năm trước là có chút khiếp sợ, năm ngàn lượng bạc mặc dù cũng rất nhiều, nhưng cũng không có đến giao động nhà bọn họ căn bản mức độ. Nhưng hắn cũng biết, cớ đời này thì sẽ không có tốt như vậy sự tình, liền trầm giọng hỏi.

"Nhà các người muối lậu lợi nhuận, hàng năm cho ta tám phần mười chia hoa hồng." Từ Giang xít lại gần Hứa triệu gần hết năm bên trên, thanh âm chậm chạp, www. uukanshu. ne T nhưng kiên định nói.

"Không được! Tôi hơn nửa!" Hứa triệu năm lúc này mới biết, nguyên lai đối phương đem chủ ý đánh ở chỗ này. Bất quá, hắn cũng thở phào một hơi, hắn bây giờ không sợ đối phương từ hắn này Hấp Huyết, bởi vì đối phương hút người máu nói rõ người còn có giá trị. Mà một người không có giá trị, mới là đáng sợ nhất cùng thật đáng buồn sự tình.

"Được, đồng ý!" Từ Giang vỗ tay một cái, đáp ứng, này muối lậu một năm thuần lợi nhuận có vạn lượng bạc, một nửa cũng có 5000 số, mặc dù không nhiều, nhưng thắng ở tiếp tục lâu dài, chỉ nếu coi trọng Hứa gia, đó chính là một cái cây rụng tiền.

"Hừ." Hứa triệu năm nhìn Từ Giang đắc ý bộ dáng, liền lạnh rên một tiếng, phát tay áo đi vào Nội Đường. Hắn bây giờ có giá trị lợi dụng, trong lòng sức lực cũng chân không ít.

"Người vừa tới nột, đem vừa mới khuôn đồ đem thả trở về xa xa, chúng ta cảm nhiều chút châu báu là được." Từ Giang phát tay một cái, để cho Tuần Sứ ty người đem đồ vật đem thả xuống, vừa mới những người đó dọn đi, chẳng qua chỉ là nhiều chút không bao nhiêu tiền ngoạn ý nhi, hắn nếu đáp ứng chỉ lấy năm ngàn lượng, vậy thì lấy chút châu báu triệt tiêu là được.

Rất nhanh, Tuần Sứ ty người liền đem đồ vật cho đưa về xa xa. Mà Từ Giang Triệu Thành đứng ở cửa, dựa theo danh sách, nên đi nhà tiếp theo. Lại chủ nhà chuyện nhưng cũng là cái công việc béo bở đâu rồi, của cải cũng rất là phong phú, mới có thể cho bọn hắn không ít kinh hi. (chưa xong còn tiếp.)

Chương 163: Giết người

Từ Giang hai người xuất hiện ở Hứa phủ sau khi, liền lần lượt đi còn lại quan lại trong nhà, trừ những thứ kia thật nghèo khổ, những người khác hết thảy cũng lấy sạch. Tiểu thuyết đích 1 trong này cũng không thiếu là cùng quan hệ bọn hắn thân cận, cũng không có mặt mũi.

Không có biện pháp a, Thành Hoàng Đại lão gia ở phía trên nhìn đầu rồi, Đại lão gia cũng sẽ không quản ngại thân sơ xa gần, ngại nếu là dám lưu tình, đó chính là đối phó với Thành Hoàng.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ dài Ninh Huyền là giận mà không dám nói gì, có thể mỗi cái quan lại đều có nhược điểm bị Từ Giang bọn họ bắt lại, nếu là cho giữ ra đi, vậy thì ngay cả mạng nhỏ đều phải chơi xong.

Bất quá, Từ Giang cũng biết, nếu là thoáng cái đem bọn họ của cái cũng lấy sạch không chút tạp chất, Thuyết Bất Đắc sẽ ép người liều mạng. Cho nên, hắn hãy cùng mọi người quyết định hiệp nghị, có thể từng nhóm đem tiền cho trả hết nợ, lần đầu tiên chỉ cần đóng năm ngàn lượng đi liền.

Hơn nữa, hắn còn len lén đưa bốn một cái thủ đoạn, đó chính là này năm ngàn lượng chỉ cần bạc, bạc không lấy ra được, sẽ dùng châu báu trả nợ, các nhà cửa hàng cùng ruộng đất lại một phần không động.

Cái này cũng rất dễ hiểu, nếu là ưu tiên đem ruộng đất cùng cửa hàng động, những người đó không có ràng buộc, nói không chừng liền cử gia chạy, kia còn lại tiền hắn tìm ai phải đi a.

"Này dài Ninh Huyền là chuyện gì xảy ra? Từ Giang Triệu Thành là muốn tạo phản sao?" Ở một gian Từ Quán chính giữa, một cái râu ria tua tủa người trung niên, chính nóng nảy đi dạo, tản bộ tử, hắn bên cạnh đứng vài người, nhìn là Từ Quán tiểu nhị.

"Tổng Kỳ, chuyện này có muốn hay không báo cáo cùng cấp trên biết được." Một người trong đó tiểu nhị hơi khom người một cái, đề ở bên hông, nơi đó lộ ra một đoạn thân đao.

"Tuyên tử, tiểu Ngũ, hai người các ngươi vội vàng ra khỏi thành, đem việc này báo cáo cùng bách hộ biết được." Người trung niên cũng phát giác nơi này có cái gì không đúng, đám người này lại cầm binh đề cao thân phận, tự tiện cướp đoạt quan chức trong nhà tài sản, đã có tạo phản dấu hiệu, bọn họ thân là triều đình tai mắt, trước tiên phải đem chuyện này báo cáo cùng cấp trên biết được.

"Ừ." Trong đó hai cái tiểu nhị lúc này chạy hướng hậu viện, từ ngựa trong rạp dắt ra hai con tào hồng ngựa. Này hai con trên thân ngựa đều là bản thủ, vóc người cũng không cao đại, nhưng bốn vó vai u thịt bắp có lực, rất rõ ràng là giới về đường dài chạy băng băng. Hai người thuần thục cho ngựa thất mặc lên hàm thiếc cùng yên ngựa, phóng người lên ngựa, tản đi ra khỏi thành.

Dài Ninh Huyền không coi là quá lớn, hai người cưỡi ngựa, bất quá một khắc đồng hồ thời gian, liền ra khỏi cửa thành. Bọn họ dọc theo quan đạo, một đường hướng Phủ Thành phương hướng đi.

Nhưng là, bọn họ vừa mới ra khỏi thành không bao lâu, ở quan đạo trung ương, thấy một hàng cự ngựa, đem con đường cho ngăn được (phải) kín, bọn họ căn bản là qua không đi được.

Hai người không khỏi mặt liền biến sắc, này cự ngựa là là quân đội mới sẽ sử dụng đồ vật, tầm thường đạo phi cũng không biết sử dụng vật này, nơi này làm sao sẽ xuất hiện vật này?

"Tới a, đem hai cái này tư thông Tặc Phi người cho ta bắt, trước đó vài ngày đám kia Ngốc Ưng đạo phi có thể bình yên vào thành, định là bọn hắn tương trợ." Nhưng vào lúc này, từ bên cạnh trong rừng rậm, nhô ra một đám lớn người, là lại là một cái ngũ đoàn thân tài mập mạp.

"Các ngươi nói những gì đó! Chúng ta nhưng là..." Một người trong đó lập tức mở miệng phản bác, nhưng lời mới vừa mới nói được một nửa, từ trong rừng rậm liền bắn ra một mũi tên, thẳng tắp đâm vào hắn dưới quần ngựa trên người, ngựa một tiếng thống khổ hí dài, nhảy lên kịch liệt đứng lên.

Mà người kia cũng một cái từ ngã từ trên ngựa tới.

"Tìm chết!" Một người khác trong đôi mắt tinh quang lóe lên, lúc này một rút ra bên hông mình trường đao, từ trên ngựa nhảy xuống, hướng Triệu Thành nơi đó công kích đi.

"Được a, lại dám tự mình Bội Đạo, người vừa tới, đem tặc nhân trực tiếp giết, không lưu người sống." Triệu Thành hét lớn một tiếng, vung tay lên, phía sau hắn hơn mười người liền cầm trong tay trường mâu xông lại.

"Hừ." Người kia cũng không nhìn những thứ này Tuân Sư ty dân binh, con mắt chẳng qua là nhìn chăm chăm Triệu Thành. Bước chân trong giày lạt đó trên đất lần lượt thay nhau bước qua, một đao hướng Triệu Thành trên người chém tới. Hắn thấy tình huống như vậy, biết những người này đã kiên định muốn giết hắn quyết tâm, dứt khoát đem này trở nên người cho uy hiếp, lại mưu đường ra.

"Quét." Hắn vừa mới bước ra mấy bước,

Trên bầu trời, đột nhiên cái lồng tới một tấm đen thùi lười, hắn không kịp phản ứng, lúc này bị trùm vào. Bên cạnh mấy người dùng sức kéo một cái, lưới teo lại đến, đưa hắn khờ trôi ở trong đó.

"Không được!" Hắn không nghĩ tới, đám người này lại chuẩn bị như thế chu đáo. Chẳng lẽ nói, chính bọn hắn người chính giữa có nội gián? Nếu không địch nhân thế nào lại nhanh như vậy biết rõ mình đám người hành tung, còn có thể có thời gian chuẩn bị sẵn sàng?

"Phốc xuy phốc xuy." Ở tại bị trói lại sau khi, mấy chục Tuân Sứ ty dân binh, dùng sức cầm trong tay trường mâu đâm xuống, đem trên người hắn châm mấy chục lỗ thủng, máu tươi hoành lưu, mắt thấy sẽ không sống. Hắn con mắt mở thật to, vạn phần không cam lòng tâm.

"Người... Các người..." Mà lúc trước ngã ngựa người kia, thấy như vậy một màn, chỉ cảm thấy vong hồn đại mạo, đám người này lá gan quá lớn, đây là thật muốn tạo phản nội.

Hắn mới phun ra mấy chữ, lại một trương lưới cá phủ lên đến, trường mâu mấy cái xuyên thứ, cũng sắp kỳ cho đưa lên Tây Thiên.

"Hừ, www. uukanshu. ne T chúng ta làm sao biết tạo phản đây." Triệu Thành cười lạnh một tiếng, chậm rãi đi tới một người bên người, ở tại trong ngực một trận mây mờ, móc ra một tấm gỗ chất lệnh bài, phía sau viết một hàng chữ, mở đầu bắt ngờ nhưng là "Cầm Y Vệ" ba chữ.

"Người đâu, đem bọn họ ném tới Hắc Thủy chân núi, những ngày qua bày sới ngược lại ngang ngược, thậm chí ngay cả tiếp theo ăn xong một ít người đi đường." Triệu Thành vỗ vỗ tay, đem bảng hiệu lần nữa ném tới kia trên người.

Hắn ngược lại không muốn giấu giếm hai người này thân phận, người Cầm Y Vệ ra ngoài báo tin, bị chó sói cho ăn, cái này cùng ta có quan hệ gì đâu? Người tin không có đưa đến, cũng không trách đến trên đầu ta.

Hắn cũng không sợ bên người mấy người tiết lộ bí mật, này dài Ninh Huyền có Thành Hoàng Đại lão gia giám sát đến, chẳng lẽ sợ bọn họ phiên thiên đi? Lại nói, giết Cầm Y Vệ sự tình, bọn họ có thể cũng có phần, một khi truyền đi, ai cũng đừng nghĩ lấy lòng.

"Đi, ta đã chuẩn bị xong rượu ngon thịt thơm, mọi người theo ta trở về uống vài chén, ấm áp thân thể." Triệu Thành vung tay lên, trừ phụ trách xử lý thi thể hai người kia, những người còn lại cũng hoan hô lên.

Ở nơi này tai nạn, có thể ăn rượu thịt, đây chính là vui sướng nhất sinh hoạt. Lúc trước ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ, có thể gần đây đem những thứ kia quan lại trong nhà lấy sạch sau khi, các anh em trên đầu cũng rộng rãi rất nhiều, lớp trưởng đại nhân cũng cách tam soa ngũ xin bọn họ ăn thịt, cảm giác này thật lưng bụng cũng rộng không ít.

Mọi người hoan hô đi qua, bắt đầu đều đầu vào đẩy quét dọn mặt đất, đem có vết máu địa phương cho dọn dẹp sạch sẽ, thi thể chính là dùng xe ba gác lôi kéo, hướng Hắc Thủy núi nơi đó đi.

Hắc Thủy núi nhưng là dài Ninh Huyền phụ cận nổi danh ác đất, nơi đó nham thạch phơi bày, cỏ cây khó khăn sinh, cũng không thiếu Hồ Lang hoàn tỵ, ngay cả Tặc Phi cũng không dám đến gần, này hai cổ thi thể ném qua, sợ là rất nhanh thì được (phải) bị nuốt ăn không chút tạt chất.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Thành trì hợp vận

"Mạng tăng lên!" Phương Hồng ngồi ở Thành Hoàng Miếu trong chủ điện, hắn trong con mắt, thần quang mơ hồ, trên đỉnh đầu trời lơ lửng Hồng Bạch tiếp giáp mạng, dần dần bắt đầu sinh biến biến hóa.

Màu đỏ chiếm cứ địa phương, lấy mắt trần có thể thấy độ bắt đầu tăng trưởng, mà màu trắng chính là ở giảm bớt. Điều này nói rõ mạng hắn Cách ở từng bước tăng lên.

Muốn tăng lên mạng, có hai cái phương pháp, một là đánh tan người khác mạng, đem nuốt chửng lấy. Cái thứ 2 chính là tăng lên địa vị mình, nắm giữ càng nhiều quyền thế.

Hai cái này phương pháp, bất luận cái nào đều là rất khó. Bởi vì thông thường mà nói, mạng là trời sinh nhất định, người là cái gì mệnh, mới có thể có cái gì dạng vị trí. Một khi cái mệnh, liền ý nghĩa nghịch thiên, Nghịch Thiên Cải Mệnh!

Bất quá, Phương Hồng chính là Thần Linh, hần và người bình thường bất đồng, người bình thường chính là thân thể, chỉ cần tự tiện cải mệnh, Tai Kiếp sẽ giống như như lõi đình hạ xuống. Đây cũng là tại sao rất nhiều người rõ ràng thân ở cao vị, lại sẽ tạo ngộ các loại khốn cảnh nguyên nhân.

Phương Hồng hần có thể thu nạp Tín Đồ, một vị thần, bị vô số nhân sâm lạp, cùng vô số người vui buồn liên quan, cho dù có kiếp nạn, cũng sẽ bị vô số người cùng gánh vác, hần thật sự gặp áp lực nhỏ hơn rất nhiều.

Ở quá lớn ước một giờ, mạng hần Cách rất cuộc không nữa biến hóa, màu đỏ ước chừng chiếm tám phần mười bên cạnh (trái phải), ở toàn bộ dài Ninh Huyền, là thuộc mạng hần Cách cao nhất.

Dù là huyện lệnh trương dụ mình, cũng không đuổi kịp hần. Bởi vì trương dụ mình mặc dù chiếm cứ huyền tôn vị trí, nhưng nhìn về căn bản bàn tay không cầm được cục diện cũng biết, mạng hần Cách thật sự là phổ thông, chẳng qua chỉ là nửa đỏ hơi bạc mà thôi.

"Hô." Ở mạng đình trệ bất động thời điểm, một đạo hồng thông thông lực lượng, trong nháy mắt cuốn toàn bộ dài Ninh Huyền địa khu, phảng phất ngọn lửa một dạng toàn bộ hướng Phương Hồng trên người tụ đến.

Toàn bộ dài Ninh Huyền nhất cử nhất động, cũng toàn bộ ảnh ngược ở trong lòng hần. Bất luận là trong thành thờ dài thờ ngắn quan lại, hay lại là Tuần Sứ ty bên trong sung sướng nhậu nhẹt binh sĩ, cũng hoặc là trên đường phố bốn tàu chơi đùa hài đồng, tất cả đều rõ ràng minh.

Theo này đạo hóa điểm càng ngày càng đậm, tựa hồ không ít người cũng nhận ra được chút khác thường, cảm thấy thân thể ẩm áp dễ chịu, phảng phất có một cái lò lửa lớn ở bên cạnh tự đốt.

"Hợp." Phương Hồng cầm trong tay Phán Quan Bút hướng xuống dưới vung lên, những thứ kia sôi trào mãnh liệt ngọn lửa, trong nháy mắt hội tụ một nơi, tại trong hư không ngưng luyện thành một cái hư ảo thành trì bộ dáng.

"Oanh." Theo thành trì thành hình, toàn bộ dài Ninh Huyền tất cả mọi người chỉ cảm thấy suy nghĩ che một cái, phảng phất mặt đất chấn động một chút, nhưng ở một cái chớp mắt sau khi, lại không có chút nào khác thường, mọi người còn tưởng rằng là ảo giác.

Nhưng nếu như lúc này có tinh thông Vọng Khí chi sĩ lời nói, sẽ hiện tại, nơi đây thành trì khí vận bốc hơi lên, lộng lẫy vô cùng, quả thật là phồn hoa chi tướng.

"Thành trì hợp vận, quả nhiên bất phàm." Phương Hồng hít một hơi thật sâu, bốn phía khí vận, hóa thành yên hà, từ miệng hần Khiếu bên trong chảy qua, sau đó lại phun ra ngoài, lần nữa trở lại kia hư ảo trong thành trì.

Tại hần mạng tăng lên sau khi, thuận tiện lấy tự thân lực lượng, đem thành trì khí vận thống nhất, hóa thành ngưng tụ hình thể. Như vậy thứ nhất, thành trì khí vận chỉ có thể tăng cường, sẽ không thất lạc, trăm họ thời gian cũng càng ngày sẽ càng phồn hoa. Mà đồng thời, hần vị này cùng thành trì nhất thể Thần Linh, cũng sẽ từng bước lớn mạnh.

"Ha ha, cái giá đã bắc đến, kia liền cần lại góp một viên gạch, khiến nó trở nên cường đại hơn." Phương Hồng đắc ý nhìn thành trì, phảng phất đang nhìn một món đặc ý tác phẩm.

Thời gian hơn nửa tháng, bên trong thành làm ầm ĩ lâu như vậy, cũng rất cục thì khôi phục ngày xưa bình tĩnh. Cái này năm mới, qua không ít người kinh hồn bạt vía, cần rằng nghiêng lợi, bất quá cũng may, những thứ này không quá an phận sự tình, đều bị cường ép đè xuống.

"Đạp đạp đạp." Một bang mặc chỉnh tề binh sĩ, từ trên đường phố đi qua, trong tay mỗi người cũng cầm một thanh trường thương, nhịp bước chỉnh tề, trên mặt đường không ít người đều lùi đến một bên, cẩn thận nhìn đám người này.

"Gần đây bởi vì nạn thổ phi nảy sinh, khiến cho dân chúng lầm than, cố huyện nha quyết định,

Xây lại Tuần Sứ ty, tiêu diệt Tặc Phi, phù hộ nhất phương bình an." Một cái tráng niên nha dịch, trong tay cầm đồng la, không dùng được gỗ, tin tức rất nhanh thì truyền khắp cả huyện thành.

"Nguyên lai là trừ phiến loạn." Mọi người nghe tin tức này, nhìn về phía Tuần Sứ ty binh sĩ ánh mắt không khỏi nhu hòa. Ở đầu năm nay, làm lính bị gọi là hôi binh lính, không chỉ là bởi vì vô nhân địa vị xuống, cũng bởi vì quân kỷ không nghiêm, thường thường quấy rầy trăm họ, cho nên trăm họ đáp lời cảm tưởng cũng không tốt.

Nhưng bây giờ, này dài Ninh Huyền chung quanh Tặc Phi rất nhiều, thậm chí có một nhánh thiếu chút nữa đem huyện thành cho cướp bóc, cái này đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến mọi người sinh hoạt. Bây giờ nghe nói Tuần Sứ ty phải đi trừ phiến loạn, mọi người Tự Nhiên vỗ tay khen hay.

Tuần Sứ ty mọi người, xuất hiện ở thành sau khi, liền dọc theo quan đạo, đi tây bắc bên đi. Này phía nam bởi vì Phương Hồng khai quật giếng sông, nạn hạn hần không nghiêm trọng như thế nào, nhưng mấy cái khác phương hướng thì bất đồng, trăm họ cơ hồ một viên lương thực cũng không có thu đi lên, toàn dựa vào dư lương độ nhật, dư lương ăn xong, hoặc là chết đói, hoặc là liền đi lên núi làm đạo phi, www.uukanshu.net cướp bóc những thôn khác tử.

Bất quá, bọn họ bây giờ chuẩn bị tiêu diệt này một nhánh đạo phi, cũng không có đơn giản như vậy. Là kêu Lưu râu ria xồm xoàm, là từ những địa phương khác lên tới, thủ hạ có mấy cái ngàn tra tử, lại thêm chi đội phương huấn luyện thủ hạ rất có một bộ, thanh thế quả thực là không nhỏ, không so sánh với lần Ngốc Ứng đạo phi phải kém.

Hơn nữa, đôi phương toan tính tựa hồ không nhỏ, không ngừng đem bốn phía một ít yếu đạo phi đội ngũ cho thu nạp và tổ chức, bây giờ dưới tay người có gần ba trăm, có thể đánh trận đánh ác liệt có hai trăm người.

Đám người này cùng những thứ kia phổ thông đạo phi bất đồng, phổ thông đạo phi là dân chúng tầm thường tạo thành, không có bao nhiêu tổ chức năng lực, còn nuôi một đại chuyên tử phụ nữ già yếu và trẻ nít, sức chiến đấu yếu rất. Mà Lưu râu ria xồm xoàm chính là đặc biệt thu khỏe mạnh trẻ trung cùng đàn bà, lâu năm cùng còn tấm bé cũng không muốn, tối đại hóa tiết kiệm lương thực.

"Nơi này chính là đá xanh Nhai sao?" Ở một nơi rất cao sườn núi trên mặt đất, đứng một cao một thấp hai cái thân ảnh, cái cao cái đó người mặc trang phục, có chút rơi ở phía sau một bước, mà vóc dáng hơi thấp cái đó, là đứng ở phía trước, đôi mắt trông về phía xa trước mặt vách núi.

"Thiếu gia, này đại trời lạnh, ngài chạy xa như vậy làm gì, phía trước này chính là Lưu râu ria xồm xoàm đội ngũ, rất nguy hiểm." A Quý có chút bất đắc dĩ nhìn thiếu gia nhà mình, thiếu gia hay lại là quá tự do phóng khoáng, trước đó vài ngày Ngốc Ứng đạo phi vào thành, hẳn phải đi tham gia náo nhiệt, bây giờ Tuần Sứ ty tiêu diệt Lưu râu ria xồm xoàm, hẳn lại muốn đi qua.

"Đừng lo lắng, người không phải là dạy ta một bộ Đạo Pháp mà, cái này không đi chiến trường chém giết một phen, làm sao có thể lĩnh ngộ tinh túy trong đó?" Phương Hồng cười cười, khoát khoát tay nói.

"Cái gì? Thiếu gia người còn phải đi lên chém giết?" A Quý dọa cho giật mình, hẳn vốn cho là thiếu gia là tới xem cuộc chiến, không nghĩ tới còn phải vào đám người giết địch, này quá nguy hiểm đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triêu Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Đá xanh Nhai trừ phiến loạn nhớ

Tuần Sứ ty đội ngũ tới rất chậm, dù sao cũng là hơn ba trăm người, tuyệt này đất lại không tốt đi, tốc độ dĩ nhiên vận lên không được. Phương Hồng xa xa đứng ở trên sườn núi, nhìn những người này khí vận, không khỏi lắc đầu một cái.

Mặc dù người vừa tới số lượng đông đảo, nhưng lại cũng không có thể ngưng tụ thành một khối, như cũ tán loạn vô cùng. Chờ nhìn bọn họ từng cái hùng dũng oai vệ khí thế bừng bừng, nếu đánh thật, sức chiến đấu sẽ không cao đi nơi nào.

Đương nhiên, hẳn yêu cầu cũng quá cao hơn, những người này không phải là quân chính quy, cũng không có trải qua chuyên nghiệp huấn luyện, hơn nữa chỉ cho thời gian nửa tháng, có thể có như bây giờ kích thước, đã coi như là không có trở ngại.

Triệu Thành hành tại trước nhất, cười một tảo hồng sắc đại ngựa, mặc trên người một thân thật đầy miên bồ nha dịch phục, bên hông nhảy qua đao, nhìn ngược lại cũng uy phong.

Hắn mặc trên người miên váy vải, là hẳn để cho người Đặc Chế, bên trong nhét là ép thật bông vải cùng thật mỏng Thiết Phiến, đừng xem không thể nào dày, nhưng phân lượng nhưng là không nhẹ. Không chỉ có thể Kháng Phong, chính là bình thường đao binh cũng không tổn thương được.

"Trước mặt chính là đá xanh Nhai, mọi người nghỉ ngơi tại chỗ, sau nửa canh giờ, chúng ta tấn công." Triệu Thành xa xa đã nhìn thấy đá xanh Nhai, liền vung tay lên, để cho mọi người đang nghỉ ngơi tại chỗ. Bọn họ hành quân lâu như vậy, mọi người thân thể đã mệt mỏi không chịu nổi, nếu là lúc này tấn công, mọi người không sẽ có bao nhiêu ý chí chiến đấu.

Triệu Thành để cho thủ hạ người nghỉ ngơi, chính mình lại không có nhân rồi, con mắt ở bốn phía quét nhìn đứng lên. Này đá xanh Nhai dễ thủ khó công, muốn lên núi, chỉ có một con đường, nếu là cường công, thương vong tất nhiên cực lớn, còn chưa nhất định có hiệu quả. Hẳn nghĩ (muốn) phải tìm một chút, có cái gì không ăn núp tiểu đạo.

Thật ra thì, hẳn vốn là không muốn ngay từ đầu tìm Lưu râu ria xồm xoàm phiền toái, bởi vì đối với (đứng) phe thế lực lớn nhất, cũng khó dây dưa nhất, hẳn suy nghĩ lấy trước còn lại Tặc Phi trước luyện tay một chút lại nói. Có thể tới hôm qua Thành Hoàng cho hắn báo mộng, để cho hắn hôm nay sẽ tới tiêu diệt Lưu râu ria xồm xoàm, không có cách nào nhắm mắt lại đi.

Hắn vừa mới nhìn nửa vòng, con mắt quả thật không tự chủ co rút lại. Bởi vì hắn ở một bên trên đỉnh núi, thấy hai người.

"Đại lão gia..." Hắn không kim lòng được liền muốn là lên, nhưng sau một khắc, suy nghĩ che một cái, toàn bộ lời nói cũng giấu ở trong miệng. Hắn lập tức biết, đây là Thành Hoàng lão gia không muốn lộ ra.

"Triệu lóp trưởng, thật là đúng dịp, không nghĩ tới có thể ở này gặp phải người." Phương Hồng thấy Triệu Thành đã đến, liền chậm rãi đi xuống đồi, đi tới

Triệu Thành bên cạnh.

"Thành... Phương thiếu gia, thật đúng là đúng dịp..." Triệu Thành cái trán sắp rướm mồ hôi, hân tình nguyện Phương Hồng là dùng lạnh như băng mệnh lệnh lời nói, cũng không nguyện ý đối phương khách khí như vậy nói chuyện. Vị này chính là Thần Linh, sống sờ sờ thần tiên, thật là muốn chết.

"Để cho dưới tay người mau mau ăn cơm, sau khi ăn xong liền lên núi, đem đường núi cho lấp kín, không để cho bất cứ người nào xuống núi." Phương Hồng không để ý đến Triệu Thành sợ hãi, chẳng qua là mở miệng nói.

"Chuyện này... Mọi người vừa mới chạy tới, thân thể chính là mệt mỏi thời điểm, không bằng để cho bọn họ nghỉ ngơi một phen?" Triệu Thành đảo mắt nhìn bốn phía một cái, tất cả mọi người một bộ mệt nhọc bộ dáng, hân cảm thấy vào lúc này xuất thủ quả thực không phải là sáng suốt lựa chọn.

Phương Hồng không trả lời hân, chẳng qua là mở mắt ra liếc hân một cái. Triệu Thành tim đập tức liền giống bị ong vò vẽ cho triết một chút tự đắc, hân hận không được đánh chính mình cho miệng, trước mắt vị này chính là Thành Hoàng lão gia, đã biết là nói cái gì mê sảng đây.

"Nhanh ăn đồ ăn, nửa khắc đồng hồ sau khi chúng ta lên đường, nhanh lên một chút, nhanh lên một chút!" Hân ngay cả vội vàng chuyển người đi, hướng về phía chúng binh sĩ ra lệnh nói. Nghe lời này một cái, không ít người lúc này liền oán trách, có vài người chính là ở xin tha, này cũng nhanh một chút người, kia có sức lực đánh giặc.

"Nhanh lên một chút ăn, nói nhầm gì đó, hướng tiền còn muốn hay không?" Triệu Thành đi lên liền đá mấy cái huyền não người hung hăng nhất, trong miệng hùng hùng hồ hồ. Những người này bị hân cho thao luyện sợ, từng cái mặc dù không tình nguyện, nhưng là vội vàng đem trong tay đồ ăn xong, sau đó nhanh chóng đứng dậy.

Nhìn những người này biểu hiện, Phương Hồng có chút thất vọng, đây cũng quá nát đi. Còn chỉ nhìn bọn họ tới bảo vệ mình đâu rồi, không được, vẫn phải là hung hăng luyện tiếp.

Đoàn người bắt đầu đi,

Sẽ đến đá xanh Nhai dưới chân núi. Đá xanh Nhai vô cùng dốc, chỉ có một con đường hướng núi đi lên. Con đường này còn cực kỳ hẹp hòi, chỉ có thể chứa một người đi. Vệ Sở quân lính nhiều lần tới vây quét, cũng không thấy hiệu quả.

Mọi người thấy kia cao vút đá xanh Nhai, còn có hẹp hòi tiểu đạo, không khỏi đánh rấm thúi, bọn họ vốn cho là, trừ phi loạn chính là bày ra trận hình, trước do hai bên đầu lĩnh đi lên chém giết một trận, sau đó mọi người lại chen nhau lên. Nhưng bây giờ tràng diện này, theo chân bọn họ tưởng tượng có chút bất đồng a.

"Tới a, tất cả mọi người đứng ngay ngắn, cho ta đem núi này đạo chặn lại." Triệu Thành dựa theo Phương Hồng phân phó, cũng không tiến công, chẳng qua là để cho người phòng thủ sơn đạo liền có thể. Mặc dù hân không biết Thành Hoàng lão gia này là dụng ý gì, nhưng Đại lão gia phân phó, hân chỉ cần làm theo là được.

Mọi người vừa nghe không cần lên núi, trong lòng cũng an ổn một ít, www. uukanshu. ne T núi này đạo như thế hẹp hòi, cực kỳ khó khăn trèo, không cần thận là có thể té xuống. Hơn nữa còn dễ dàng bị địch nhân cho từng cái kích phá, thật sự là quá nguy hiểm.

Bất quá, đứng ở chân núi, cũng không phải một cái dễ dàng công việc, núi này đang lúc phần nhiều là Quái Phong, lạnh buốt, thổi tới trên người, thật là đem người cồng đến đậm chân. Mà trong tay bọn họ còn phải cầm trường mâu, không mất một lúc, bọn họ liền cảm giác trên tay bắt đầu mất đi cảm giác, cồng đến mất thăng bằng.

Thình thoảng có người dùng tay đi hà hơi, hoặc là đi tới đi lui xoa tay, nếu như là một hai người, còn không có gì. Có thể hơn ba trăm người tất cả là như thế, kia toàn bộ đội ngũ liền lộ ra cực kỳ hỗn loạn.

Triệu Thành thấy tình huống như vậy, chỉ cảm thấy trên mặt có chút khó coi, hân ban đầu với Thành Hoàng lão gia thương nghị, xuất ra một nửa tiền tới gây dựng lại Tuần Sứ ty, kết quả là huấn luyện ra như vậy một đồng đồ vật, dĩ nhiên rất không mặt mũi.

Hân lặng lẽ nhìn một chút Phương Hồng sắc mặt, lại không có bất kỳ dị thường, mới nhỏ khê thờ phào một cái. Trong lòng của hân quyết định chủ ý, trở về nhất định phải hung hăng thao luyện bọn nhóc con này, mất mặt ngoạn ý nhi.

"Thiếu gia, xa xa tới một nhánh đội ngũ, nghe động tĩnh chắc có mấy trăm người." Ở Phương Hồng bên cạnh, A Quý bỗng nhiên lộ tai khê động, nheo mắt lại hướng xa xa nhìn.

"Không nóng nảy, chờ đi." Phương Hồng cũng theo A Quý tầm mắt nhìn, trên thực tế, so với hân A Quý muốn càng sớm biết nói tới người. Chẳng qua là, hân cố ý không âm thanh trương mà thôi.

"Ở nơi này đá xanh Nhai phụ cận, trừ Lưu râu ria xồm xoàm, hân không có những người khác ngựa, người đến kia nhất định là Lưu râu ria xồm xoàm không thể nghi ngờ. Thiếu gia, chúng ta hay là trước lui đi." Đám này Tuần Sứ ty là tới trừ phi loạn, một hồi với Lưu râu ria xồm xoàm miễn không đồng nhất tràng chém giết, thiếu gia đi theo chen vào cái gì nha, A Quý một tay nắm lấy Phương Hồng cánh tay, khuyến cáo nói đạo.

Chương 166: Sống Kim Cương

"A Quý, người sợ cái gì, thiếu gia ta cũng không có sợ hãi." Phương Hồng dừng dừng nói, mà A Quý ở một bên không dừng được cười khò, ta là sợ ngài có một sơ xuất a, ngài còn thật sự cho rằng với Ngốc Ưng đạo phi đầu một trận, liền thật có thể ra chiến trường? Đó là ý vào thiên thời địa lợi, thật phải đối mặt mặt đánh, kia tánh mạng coi như cũng không do chính mình.

"Có kẻ địch tới, mọi người chuẩn bị sẵn sàng." Ở qua mấy chung trà sau khi, Tuần Sứ ty chính giữa, mới có người thấy xa xa tới om om đội ngũ, vội vàng đứng dậy, đem trong tay mình trường mâu cho nắm chặt.

Những thứ này binh sĩ lúc huấn luyện ngày hay lại là quá ngắn, chỉ là xếp hàng đội hình, liền hoa nửa khắc đồng hồ thời gian, một mực chờ đến Lưu râu ria xồm xoàm đội ngũ sắp đến trước mắt, mới khó khăn lắm xếp thành hàng ngũ.

"Ta tưởng là ai đâu rồi, nguyên lai là huyện nha trong đám phế vật kia, thế nào? Các người đây là tới trừ phiền loạn?" Xa xa đội ngũ đi tới gần, một người cầm đầu dạng chân ở cao đầu đại mã trên, tuổi chừng bốn mươi tuổi, râu quai nón. Người này chính là Lưu râu ria xồm xoàm, hắn nhận ra Triệu Thành, nhìn một cái điệu bộ này, lập tức mở miệng giễu cợt nói.

Hắn là như vậy ở trên chiến trường tư giết qua người, nhìn một cái Tuần Sứ ty đám người kia đội hình, cũng biết là một đám ô hợp chi chúng, đừng xem số người đông đảo, vừa đánh nhau, lập tức cũng sẽ bị đánh tan.

Chẳng qua là, hắn không nghĩ tới, huyện nha quân lính tin tức sẽ linh thông như vậy, lại vừa vặn chọn ở tại bọn hắn đi ra ngoài cướp đường thời điểm tới, đem bọn họ cho thế ở bên ngoài, không cách nào mượn địa lợi, bằng bạch tặng lớn tổn thương.

"Lưu râu ria xồm xoàm, người đừng phách lối, lão từ hôm nay liền đem người cho tiêu diệt." Triệu Thành một nhìn đối phương này phách lối lời nói, lúc này liền nể ra.

"Hắc hắc, vương mắc, đi cho hắn một bài học." Lưu râu ria xồm xoàm chẳng qua là cười một tiếng, phía sau hắn mọi người theo thứ tự tránh ra, liền đi ra một người tới. Người này vừa xuất hiện, không ít người trên mặt thì trở nên sắc.

Giời a, đây không khỏi quá kinh khủng. Thân cao tám thước có thừa, vòng eo vô cùng rộng rãi, giống như là một tòa núi thịt tự đặt. Hết lần này tới lần khác trên người người này thịt còn cực kỳ bèn chắc, cũng không có như cùng sống một loại lẫn lộn, nói rõ kỳ lực đo cực lớn. Mà trên cánh tay, là quấn một vòng ống khóa, ống khóa một đầu đôi một cái đầu người lớn nhỏ quả cầu sắt, lúc này chính kéo trên đất.

"Ừng ực." Không ít người nuốt một chút nước miếng, thế thì còn đánh như thế nào, người này nhất định chính là cái quái vật, chỉ muốn xông vào trong đám người, còn không bằng cắt dưa chém thức ăn.

"Sống Kim Cương!" Triệu Thành dưới chân cũng không khỏi mềm mại mấy phần, hắn đã sớm nghe nói qua, ở Lưu râu ria xồm xoàm thủ hạ, có một người sinh cực cao vô cùng trắng, người đưa ngoại hiệu sống Kim Cương. Cũng không biết lại cao lớn đến mức này a, cơ hồ cao người bình thường tiểu nửa thân thể, người thường chỉ có thể đến hắn nơi lòng ngực.

"Uống." Sống kim mới vừa đi ra đội ngũ sau khi, hướng mọi người nanh cười một tiếng, cánh tay phải rồi đột nhiên vừa dùng lực, cầm trong tay ống khóa quăng ra. Hắn lực lượng quá lớn, cái kia to bằng cánh tay ống khóa, đột nhiên một mực, giống như Thiết Bồng một dạng hung hăng đập trên mặt đất.

"Phanh." Một tiếng vang thật lớn sau khi, bị giá rét khí trời công đến như sắt đông to bằng đất, lập tức xuất hiện một cái lõm xuống, không ít người co rút lại đầu, đây nếu là đập trên người, sợ là được (phải) lập tức biến thành thịt nát đi.

Chính là A Quý nhìn, cũng mồ hôi lạnh chỉ lưu. Mặc dù hắn đã trải qua nghiêm khắc huấn luyện, nhưng bản thân cũng chỉ là so với người bình thường hơi cường tráng một chút như vậy, cũng không thể với cái này phi nhân loại so với. Vào giờ khắc này, hắn đều nghĩ (muốn) cường ép đem Phương Hồng cho bắt đi.

"Tới a, các người những phế vật này, cũng không cảm thấy ngại trừ phiền loạn, về nhà bú sữa mẹ đi đi." Lưu râu ria xồm xoàm thấy Tuần Sứ ty mọi người hai cái run rẩy bộ dáng, liền cười lớn.

"Thành... Phương thiếu gia, người xem chuyện này làm sao bây giờ?" Triệu Thành không có cách nào, nhìn người thủ hạ điệu bộ này, sợ là không chịu nổi trên đi liều mạng a. Hắn sớm nóng nảy bên dưới, chỉ đành phải hướng đi Phương Hồng cầu cứu.

Người có việc Kim Cương, ta cũng có sống Thành Hoàng đây. Người đó là giả, ta đây chính là chân thần chỉ.

"Các người tới trước không phải là mang lưới cá sao, là làm bài trí sao?" Phương Hồng trong lòng nặng nề thở dài một hơi, đám người này thật là uống công làm nhục bạc và gạo, ta trước khi tới cũng đặc biệt cho các người mang lưới cá,

Các người thậm chí vẫn không biết ứng đối như thế nào.

"Lưới cá? ... Phải phải, ta biết..." Triệu Thành lúc này mới vỗ đầu một cái, ở Phương Hồng báo mộng cho hắn thời điểm, đặc biệt nhắc nhở một câu, mang nhiều nhiều chút lưới cá, nguyên lai là dùng ở chỗ này.

"Mau mau, cầm lưới cá, hướng về thân thể hắn ném." Ở được (phải) Phương Hồng chỉ điểm sau khi, Triệu Thành vội vàng đập bên cạnh một người hai chân, để cho bọn họ đi chuẩn bị lưới cá.

"Hoa lập lập." Rất nhanh, phía sau mấy người liền được mệnh lệnh, dùng sức ném đi, đem lưới cá gắn vào sống kim cương thân bên trên. Đây vốn là có thể đem cân nhắc người bình thường bao phủ lưới cá, chẳng qua là khó khăn lắm bao lại sống kim cương thân thể.

Ở nơi này cá trên vồng, khám nam một ít nhỏ bé Thiết Phiến, như vậy mới có thể làm cho lưới ném xa hơn. Bị lưới bao lại sau khi, sống Kim Cương hai mắt mở một cái, đưa tay thì đi lôi xé trên người lưới.

Nhưng liên tiếp lại vừa là mấy tờ lưới bị ném quá đến, nhẹ nhõm rơi ở trên người hắn. www. uukanshu. ne T "Hây A." Tuân Sứ ty mọi người dùng sức kéo sợi giây một cái, lưới cá co rúc lại, đem sống Kim Cương văng vàng khôn trôi ở trong đó.

"Ha ha ha." Mặc dù bị một tầng tầng lưới cá trôi buộc chặt, nhưng hắn hai chân vẫn hành động tự nhiên, dùng sức lui về phía sau đập một cái, liền đem kia mấy người cho tha duệ về phía trước, tùy ý mọi người dùng lực như thế nào, cũng không làm nên chuyện gì.

"Lên a..., lên a...." Triệu Thành nhìn người nọ khí lực khủng bố như vậy, mí mắt không khỏi nhảy loạn, hắn vội vàng chỉ huy những người còn lại cũng đi kéo lưới cá, cũng không thể để cho sống Kim Cương trốn thoát.

"Ha ha ha, khiêu lương tiểu sư." Lưu râu ria xồm xoàm cũng không có để cho thủ hạ người xuất thủ, chẳng qua là ở một bên cười ha ha đến. Hắn thấy, đây bất quá là một trận náo nhiệt mà thôi.

"Lần á." Theo gia nhập người càng ngày càng nhiều, sống Kim Cương tốc độ bắt đầu chậm lại, nhưng lưới cá tựa hồ cũng đạt tới một cái cực hạn, ở hai bên người một cái dùng sức sau khi, liền cắt thành hai khúc.

"Phé vật, đều là phế vật." Triệu Thành chỉ cảm thấy đầy đầu đều là mồ hôi, Thành Hoàng Đại lão gia nhưng là ở vừa nhìn đầu rồi, chính mình liền biểu hiện này, không khỏi quá kém cỏi. Không được, được (phải) nghĩ cách, đem việc này Kim Cương làm thật mới được a.

Hắn bây giờ cũng không dám lại đi cầu cứu, hắn trà trộn quan trường nhiều năm như vậy, nhưng là biết một cái luật sắt, người muốn là muốn cho cấp trên coi trọng người, liền cần người toát ra khác với người thường địa phương, nếu không tại sao phải cất nhắc người?

Hắn thật sự nếu không có chút đặc thù biểu hiện, Thành Hoàng lão gia tất nhiên sẽ đối với hắn thất vọng, sau này muốn lại ra mặt, vậy thì khó khăn.

Ánh mắt hắn ở khắp mọi nơi tảo động đến, chợt thấy trên đất có mấy lon dầu lửa. Bởi vì bọn họ chuẩn bị trừ phiến loạn trước, nhất định phải chuẩn bị một ít thường dùng vật phẩm, lửa này dầu là bọn hắn chuẩn bị dùng để bỏ thuốc dùng. Hắn thấy này mấy lon dầu lửa, trong đầu lập tức hiện lên một ý kiến. Không có popup, đổi mới kịp thời !

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Chiến kỳ

Triệu Thành chớp mắt một cái, quay người lại quay đầu, lấy Tấn Lôi thể, liền từ dưới đất nhật lên một lon dầu lửa, hai tay ôm lấy, hung hăng hướng sống kim cương thân bên trên đập tới.

"Lạch cạch." Sống Kim Cương đầu thực cứng, dầu lửa lon lúc này liền bị đập nát báy, màu vàng sẫm mỡ, lúc này từ trên người hắn đổ xuống đến, đồng thời, một cỗ gay mũi mùi vị truyền tới.

"Không được!" Lưu râu ria xồm xoàm đầu tiên là không có để ý, nhưng khi ngửi được cái mùi này thời điểm, mặt liền biến sắc, hắn biết Triệu Thành là dự định làm gì, lại chuẩn bị tươi sống đem thủ hạ của hắn người đốt chết.

"Vướng mắc, chạy mau!" Hắn nhìn sống Kim Cương lại không có phản ứng kịp, liền hét lớn một tiếng. Sống Kim Cương rõ ràng suy nghĩ không thể nào tốt dùng, nghe một chút Lưu râu ria xồm xoàm để cho hắn chạy, hắn bộ dạng xun xoe liền hướng tự gia nhân trong đồng chạy.

"Hắc hắc." Triệu Thành nhìn một cái như vậy, đưa tay cầm lên một cái hộp quạt, liền hướng sống kim cương thân bên trên ném đi. Mặc dù hắn ném đồ vật chính xác chưa ra hình dáng gì, nhưng không làm sao được sống kim cương thân thân thể khổng lồ, thoáng cái liền đập phải trên người đối phương.

"Hô." Một đạo hỏa diễm, theo hộp quạt liền xông tới, trong giây lát đó đem sống Kim Cương cả người cho bao trùm "A a..." Sống Kim Cương nhìn một cái trên người mình toàn thân ngọn lửa, bị dọa sợ đến lúc này liền nổi điên, liều mạng loạn đung.

"Không nên quay lại, không nên quay lại!" Lưu râu ria xồm xoàm lại cũng ổn định không, việc này Kim Cương lực lượng hẳn chính là biết, một khi đánh, mấy chục người cũng không ngăn được. Huống chi đối phương đã nổi điên, liều mạng đứng lên, thủ hạ mình những người này căn bản không ngăn được.

Nhưng là, sống Kim Cương đã bị lửa đốt đánh mất lý trí, nơi nào còn đuổi theo nghe hắn ra lệnh, đầu tiên là trong đám người đi loạn, sau đó lại trên đất liều mạng lăn lộn, Lưu râu ria xồm xoàm thủ hạ Tặc Phi, hướng mỗi cái phương hướng chạy loạn, mà có chút chạy không kịp, thì bị đung gần xương gãy.

Tuần Sứ ty đám người kia ở bên cạnh thiếu chút nữa cũng nhìn ngây ngô, chuyện này xoay ngược lại không khỏi quá nhanh đi, vừa mới vẫn còn ở điều vô dương oai to con, đảo mắt thì trở thành này xui xẻo đáng vẽ. Bọn họ lại nhìn về phía Lưu râu ria xồm xoàm thời điểm, trong ánh mắt liền có một tí không khỏi buồn cười cùng đồng tình.

"Mẹ, ta cho các ngươi tới là xem nào nhiệt a, mau hơn đi đánh a." Triệu Thành một cước đạp ở một cái người trên mông đất, đối diện cũng loạn thành nhất đoàn, các người không biết đi lên nhặt có sẵn, chẳng lẽ đội nhân gia xong chuyện mà lại xếp thành hàng hình với người cứng rắn làm chi?

"Lên a....." Tuần Sứ ty mọi người, lúc này thao trường mâu liền xông lên, trận hình hỗn loạn không chịu nổi, lúc này liền cùng đám kia Tặc Phi hỗn chiến đến đồng thời.

"Trời ạ mẹ hắn..." Triệu Thành nhìn một cái như vậy, chỉ cảm thấy nhanh học máu, đám khốn kiếp này, thậm chí ngay cả chiếm tiện nghi cũng sẽ không. Đội hình, xếp thành hàng hình, từng cái kích phá a, người ta đều đã như vậy loạn,

Các người không xếp hàng hình liền làm rối lên đi vào, vậy cùng chính diện chém giết khác nhau ở chỗ nào?

Hắn đem mình giọng sắp hô ra, Tuần Sứ ty mọi người mới miễn cưỡng xếp hàng tốt đội ngũ, nghe người cầm đầu hiệu lệnh, ra bên ngoài thọc đâm trường mâu.

Mà trải qua như vậy một trì hoãn, Lưu râu ria xồm xoàm bên này hỗn loạn cũng kết thúc. Sống Kim Cương bị đốt cả người nám đen, bất quá hắn da dày thịt béo, hơn nữa trên đất có không ít tuyết, ngược lại không có bị đốt chết, chẳng qua là trọng thương mà thôi.

Tặc Phi cũng bắt đầu có thứ tự sắp hàng, với Tuần Sứ ty người đối kháng. Tặc Phi thân thể sức chiến đấu nếu so với Tuần Sứ ty người lợi hại, nhưng là bọn hắn cảm đều là đủ loại hình dạng đao cụ, chiều dài không cân nổi trường mâu, ở vừa mới bắt đầu tiếp xúc thời điểm, ăn không thiệt nhỏ, chết mười mấy người.

Nhưng là, trường mâu chuôi là mộc chế, làm mũi dùi bị đao cho tước mất sau khi, uy lực lập tức giảm nhiều, Tuần Sứ ty mọi người liền ngược lại bị Tặc Phi chém vào kêu cha gọi mẹ.

"Nhanh, thọc đâm thời điểm tốc độ nhanh một chút, không muốn cho địch nhân tước mất mũi dùi cơ hội." Triệu Thành đứng ở cuối cùng, hắn lấy người đứng xem góc độ, rất nhanh thì có thể nhìn xảy ra vấn đề tệ đoạn chỗ. Thật ra thì, Tặc Phi khiến cho dùng vũ khí lại không phải là cái gì bảo đao, muốn thoáng cái chém đứt gỗ cũng không được, chỉ cần thọc đâm tốc độ khá nhanh, mũi dùi rất khó bị tước đoạn.

Hơn nữa, Mâu thọc đâm tạo thành tổn thương, xa xa cao hơn đao chém. Đao chém thụ lực diện tích rất lớn, chỉ cần không phải bỏ vào chỗ yếu, trên căn bản sẽ không chết người, liền thương cũng có thể sẽ không có. Dù sao này đại mùa đông, mọi người xuyên cũng không ít. Mà trường mâu thọc người một chút, coi như không phải là yếu hại, chỉ cần đốc hết khí lực, cũng có thể một châm một cái lỗ máu.

Nghe Triệu Thành chỉ huy, mọi người bắt đầu có ý thức tăng nhanh thọc đâm tốc độ. Bất quá, cứ như vậy, cũng đem bọn họ tiết tấu cho đánh loạn, không chỉ có lực sát thương không thể đề cao, ngược lại ngộ thương không ít người.

Nhìn cục diện hỗn loạn, Phương Hồng cũng cảm thấy vậy thời điểm, hắn mặc dù có lòng muốn để nhóm này Tuần Sứ ty binh lính gặp một chút máu, nhưng cũng không thể thật thấy chết mà không cứu.

Hắn trong con mắt, tản ra sâu kín ánh sáng, chốc lát giữa, toàn bộ dài Ninh Huyền khí vận, tựa như cùng ngọn lửa một loại lăn lộn, toàn bộ hạ xuống đến Tuần Sứ ty mọi người trên đỉnh.

Hiện tại ở loại tình huống này cùng lúc trước bất đồng, lúc trước là nhằm vào triều đình quan chức, hắn Thần Khu Tự Nhiên không thích hợp xuất thủ. Nhưng hôm nay là vì trừ phiền loạn, chính là người đi đường đang lúc chính đạo chuyển, đối với (đúng) triều đình có ích lợi, triều đình khí vận không chỉ có sẽ không bởi vì chuyện này công kích Phương Hồng, ngược lại sẽ còn giúp đỡ hắn.

Dài Ninh Huyền khí vận lấy cực nhanh tốc độ ngưng kết, hóa thành một cán vũ vũ chiến kỳ, tại trong hư không không dừng được bay múa. Chuôi này chiến kỳ, liền là quân đội khí vận ngưng kết sau khi sản vật, chỉ có chân chính tinh nhuệ trên người mới có thể sinh ra.

Bất quá, Tuần Sứ ty binh lính cũng không đạt đến đến một bước này, Phương Hồng chẳng qua là mượn dài Ninh Huyền lực lượng, cưỡng ép ngưng kết xuất chiến Kỳ, là các binh lính Gia Trì lực lượng. www.uukanshu.net T chờ đến kết thúc chiến đấu, hết thấy vẫn sẽ trở về nguyên dạng.

"Ồn ào." Theo chiến kỳ xuất hiện trong nháy mắt đó, toàn bộ binh lính, gần như cùng lúc đó bước ra một bước, mặc dù bước chân nghe như cũ có chút hỗn loạn, nhưng so với trước kia tốt quá nhiều, mà trong tay bọn họ trường mâu, cũng cũng trong lúc đó đâm ra. Mặc dù không ít trên người mang theo đất sét cùng vết máu, nhưng lúc này, mỗi người trên người đều có nồng nặc khí xơ xác tiêu điều, phảng phất chân chính thiết huyết chi sư.

Triệu Thành miệng há trưng, hần vừa mới còn dự định tiếp tục chỉ huy tới, nhưng giờ phút này hần nhưng không biết nên nói cái gì cho phải, chính là đang thao luyện thời điểm, cũng không thấy bọn nhóc con này chính tề như vậy qua.

Bất quá, hần cũng không có nghi ngờ, chuyện này còn dùng hỏi mà, nhất định là Thành Hoàng lão gia kiệt tác a. Có Thành Hoàng Đại lão gia ở bên người, muốn nói không có dị trạng, mới là tới chuyện quỷ dị.

Mà Lưu râu ria xồm xoàm, cũng là mí mắt nhảy loạn, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì, thế nào vừa mới còn một đoàn rời rạc quân lính, trong nháy mắt này trở nên như vậy hùng hổ, chẳng lẽ vừa mới những người này ở đây giả heo ăn thịt hổ? Lấy những người này quân dung, ngay cả Vệ Sở Bình cũng không sánh nổi a, chỉ có phía bắc Biên Quân mới có thể đề lên đầu đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Quân lính tan rã

"Uống." Toàn bộ quân lính, lần nữa bước, động tác đều nhịp, so với trước kia muốn tốt không ít. Tất cả mọi người chỉ cảm thấy, suy nghĩ vô cùng tinh táo, mà thân thể lại cực kỳ phản kháng, phảng phất có chưa dùng hết lực lượng.

Mà bọn họ vào giờ khắc này, cũng có thể cảm nhận được đồng bạn mình tiết tấu, ở đồng bạn dặm chân thời điểm, bọn họ cũng trong cùng một lúc bước ra, đây giống như bọn họ bản năng.

"Gai." Tất cả mọi người đồng loạt đâm ra tinh cánh, chính tề đội ngũ, lúc này hóa thành một cái rộng rãi sắt thép nhím, chỉ một cú đánh, liền có mười mấy người bị đâm chết.

"Lui, lui về phía sau." Toàn bộ Tặc Phi, thấy kinh khủng này một màn, cũng trong lòng hoảng sợ, không sinh được một chút lòng kháng cự, rồi rít hướng phía sau thối lui. Ở niên đại này, chiến đấu so đấu, trang bị giữa ảnh hưởng cũng không phải là rất lớn, máu chốt nhất hay lại là hợp lại khí thế cùng can đảm.

Phần lớn quân đội đang chém giết lẫn nhau thời điểm, chính diện chết trận cũng không có nhiều người, phần lớn là đang ở chạy tán loạn thời điểm, bị địch nhân cho lần lượt đánh chết.

Giống như tình huống như vậy, Tuần Sứ ty mọi người giống như là một bức tường vách tường, chậm rãi hướng trước mặt ép tới gần, mỗi bước ra một bước phúc độ cũng không lớn, nhưng cực kỳ kiên định, cho người không sinh được một chút phản kháng tâm tư.

Những thứ này Tặc Phi mặc dù hung hãn, huấn luyện thời gian cũng so với Tuần Sứ ty người lâu, nhưng dù sao không phải là quân chính quy, thấy như thế uy nghiêm quân kỷ, từng cái bị dọa sợ đến là gan cũng sắp phá.

"Rút đi, rút đi." Lưu râu ria xồm xoàm nhìn một cái tình thế không được, lúc này chuyển một cái đầu ngựa, hướng về phía dưới tay người la lên nói. Nhưng là, không ít người cũng không có theo hần đồng thời chạy trốn, mà là giải tán ở một bên, có vài người thậm chí chuẩn bị hướng xanh trên vách đá leo đi.

"Không được, đám người này quá âm hiểm." Hần nhìn những thứ kia hướng xanh trên vách đá chạy người, không khỏi vỗ đầu một cái, đám này quân lính quá ác độc, lại nghĩ (muốn) sâu như vậy.

Tuần Sứ ty tin tức rất nhạy thông, vừa vặn chọn ở tại bọn hần đi ra ngoài đánh cướp thời điểm, ở ạt tấn công, đem bọn họ lên núi đường chặn lại, nếu như vậy cũng không tính, dù sao những quan binh này sức chiến đấu cũng không mạnh, thật muốn từng đôi chém giết, hần cũng không sợ. Có thể ai có thể nghĩ tới, Tuần Sứ ty người sức chiến đấu đột nhiên trở nên mạnh mẽ như vậy, mấy cái đem hần người thủ hạ cho đánh tan.

Coi như là tình huống như vậy, Lưu râu ria xồm xoàm cũng nhận thức, tài nghệ không bằng người, đại không chạy trốn chứ sao. Nhưng bây giờ vấn đề lại xuất hiện, nhà bọn họ làm phần lớn ở trên núi đầu rồi, không ít người dĩ nhiên không chịu vứt bỏ chính mình tài vật với chính mình chạy trốn, mỗi một người đều suy nghĩ thế nào lên núi.

Cứ như vậy, vấn đề lại lộn quanh trở về, con đường núi này có thể bị Tuần Sứ ty binh lính chặn đầu rồi, các người không chạy, đó chính là tại bức này chết đây.

Bây giờ, thượng hỏa là được Lưu râu ria xồm xoàm,

Hắn nhìn mình oanh loạn thành nhất đoàn người thủ hạ, biết đại thế đã qua. Hắn là như vậy quả quyết tính tình, biết còn là mạng nhỏ mình trọng yếu nhất, lúc này vỗ ngựa, bỏ qua thủ hạ mình, hướng xa đi.

"A Quý, thay ta lược trận." Phương Hồng nhìn một cái Lưu râu ria xồm xoàm phải chạy, Tự Nhiên không chịu bỏ qua cho, người này mạng chính là bạc bên trong mạng đó, mặc dù so sánh lại không phải Ngốc Ưng, nhưng cũng không yếu, nếu là chiếm đoạt, ích lợi cũng là không nhỏ.

Phương Hồng sai bước hướng trước mặt phóng tới, đồng thời chân nhiếp thuật phát động, trực tiếp đem Lưu râu ria xồm xoàm ngựa chân động phải nhảy loạn, đem từ trên lưng ngựa cho điên đi xuống.

"Quét." Chẳng qua là đi mấy bước, Phương Hồng dưới chân khều một cái, câu khời một cái dài đến một xích giết heo đao lóc xương, hắn là cái nào Tặc Phi rơi xuống. Hắn Quý Đầu Đao lưu trong thành đầu rồi, đi ra vội vàng, ngược lại không có đi cầm.

"Thiếu gia..." A Quý chỉ cảm thấy suy nghĩ có chút đau, thế nào nơi đó đều có người a. Đây Lưu râu ria xồm xoàm người chó nhìn hắn không đánh lại chạy, nhưng trên người lại có không tầm thường võ lực, người này tiểu thân bản đi lên, làm sao là đối thủ.

Trong lòng của hắn, từng trận hồi hận, sớm biết như vậy, tự cấp thiếu gia Uy chiêu thời điểm, đã đi xuống điểm nặng tay, tránh cho luôn cho là mình vô địch thiên hạ.

"Ai yêu." Lưu râu ria xồm xoàm một cái té xuống, nhưng hắn từ trên lưng ngựa rơi xuống kia một thoáng vậy, cũng không quên đem trên lưng ngựa Yêu Dao cho rút ra.

Hắn tiếng kêu thảm vừa mới kêu lên một nửa, đột nhiên cảm thấy trước mặt hàn quang sền soẹt, theo bản năng liền nhích sang bên lần một vòng, mặc dù động tác khó coi một chút, nhưng là lại đem một đao kia cho nguy hiểm lại càng nguy hiểm tránh qua đi.

"Thằng nhóc con!" Hắn ngẩng đầu một cái, quả thật một cái mười sáu bảy tuổi thiếu niên, gầy yếu vóc người, đại đầu lớn, nhìn liền Văn Nhược không chịu nổi. Hắn lúc này cảm thấy hỏa từ trong lòng lên, mẩu thân, mặc dù Lão Tử bại, cũng không phải người như vậy cái tiểu thí hài có thể khi dễ.

Hắn mới vừa phải ra tay giáo huấn tiểu tử này một trận sau khi, đột nhiên, thấy tiểu tử kia hướng xuống dưới chém Dao Thế đột nhiên biến chiêu, hướng trước mặt thọt đâm tới. Đây đao lóc xương đầu rất sắc nhọn, một khi thọt đến trên người, kia lập tức chính là một cái lỗ máu.

"Tìm chết!" Lưu râu ria xồm xoàm là nhân vật nào, lúc này cầm trong tay Yêu Dao đi lên chém ngang mà ra. Dao lóc xương bất quá dài một thước ngắn, nhưng này Yêu Dao có dài ba xích, Phương Hồng đang không có thọt đến trước hắn, liền muốn bị Yêu Dao cho mổ bụng.

Nhưng hết thấy chỉ phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, Phương Hồng đã biến hóa một lần chiêu, muốn lần thứ hai biến chiêu đã là không có khả năng. Nhưng Phương Hồng đánh nhau, há lại sẽ hữu với lẽ thường? Hắn nhìn Lưu râu ria xồm xoàm quơ đao trong nháy mắt đó, liền chân phải đá một cái, một mảnh tuyết khối xen lẫn bông tuyết, đập Lưu râu ria xồm xoàm mặt đây.

Nếu như Lưu râu ria xồm xoàm là đứng, tuyết này khối Tự Nhiên đập không tới trên mặt hắn. Nhưng không biết sao lúc trước hắn một cái như con lật đặt lười lẩn lẩn, lúc này còn chưa đứng lên, lúc này liền bị tuyết khối cho hồ mặt đây.

Hắn là như vậy không nghĩ tới này một tra, một loại võ nhân tỷ thí, mọi người đều là kéo tốt tư thế, người một chiêu ta một chiêu, liền xuống Âm Nhân con người loại này yếu hại đều rất ít công kích. www.uukanshu.net T này Dương cát đá tuyết khối, rõ ràng chính là trẻ nít vô lại đầu pháp, hắn lúc này liền mộng.

Mà hắn như vậy vừa mất thần, trong tay đao tốc độ liền chậm mấy phần, các loại (chờ) hắn công khai sau khi, Phương Hồng đao lóc xương đã cách hắn chưa đủ một thước.

Không có cách nào hắn chỉ lại phải mạng đến lần lộn. Mặc dù trong lòng càng căm tức, nhưng lúc này hay lại là tiểu mạng trọng yếu.

"Phốc xích." Hắn mới vừa cút một nửa, liền cảm giác trên mặt đau đón một hồi, một đạo máu chảy đầm đìa vết thương ra hiện tại bên phải mặt bên. Mà trước mặt hắn trên mặt tuyết, bắt ngờ cắm một cái Dịch Cốt đao nhọn.

"Ô kia, ném thiên về." Phương Hồng sờ một cái đầu mình, có chút ngượng ngùng nói. Hắn vốn nghĩ là đem cây đao này làm ám khí ném ra, nhưng lại một chút chính xác cũng không có, chẳng qua là cho Lưu râu ria xồm xoàm trên mặt thêm một vết thương.

Mà Lưu râu ria xồm xoàm chính là âm thầm vui mừng, may mắn là thiên về, nếu không nếu là quán tới chính mình lỗ tai, sợ là ngay cả đầu cũng phải mang đến xuyên qua. Đồng thời, hắn cũng đứng Phương Hồng thẳng lên một tia cảm giác vô lực thấy, người này rõ ràng chính là Ngoan Đồng thủ đoạn, thế nào âm hiểm xảo trá làm sao tới, không có chút nào theo như bộ sách võ thuật xuất bài.

Chương 169: Bắt làm người

"Tiểu tặc, ta giết ngươi!" Luru Đại Hồ Từ cũng là ở trên giang hồ có danh tiếng nhân vật, ở một phen sau khi kinh sợ, cũng cảm thấy vô cùng nổi nóng. Thấy Phương Hồng Dịch Cốt đao nhọn đã rời tay, liền trở tay một đao, hướng Phương Hồng trên người chém tới.

"Râu ria xồm xoàm, ta muốn là người, bây giờ liền chạy mau." Phương Hồng bất động thanh sắc lui về phía sau mấy bước, nguy hiểm lại càng nguy hiểm đem một đao kia cho né tránh. Mặc dù trong tay không có binh khí, nhưng hắn cũng không cái gì sợ hãi.

Nghe lời này một cái, Luru Đại Hồ Từ đột nhiên cả kinh, hắn cảm giác mình thật là vớ đầu, thủ hạ mình đã bị đánh tan, hắn thời điểm này còn không nắm chặt chạy, coi như đem tiểu tử này giết, vậy hắn cũng sẽ bị Tuần Sứ ty người bắt lại đi.

Hắn chính là chỗ này sao do dự một chút, trong tay đao không khỏi chậm mấy phần. Hắn trong nháy mắt này động nhiều cái ý nghĩ, là bây giờ chạy, vẫn là đem tiểu tử này giết đang chạy?

Bây giờ chạy lời nói, xác suất sinh tồn cao hơn một chút. Cũng không giết tiểu tử này, hắn tâm tình khó dần a.

"Coi là, trước tha hắn một lần, các loại (chờ) Lão Từ thông thả lại sức lại tính toán sau." Luru Đại Hồ Từ đứng là vẫn còn cảm thấy tiểu mạng trọng yếu, chỉ cần mình còn sống, liền có cơ hội giết chết tiểu tử này.

Nhưng là, hắn vừa mới chạy ra mấy bước, bỗng nhiên giữa, một đao giống như con báo như vậy khỏe mạnh bóng đen từ bên cạnh vọt tới, tốc độ cực nhanh. Hắn theo bản năng liền muốn hoành đao đón đỡ.

Nhưng bóng đen kia chẳng qua là đưa tay ra, ở trên cánh tay hắn một trảo nhấn một cái, hắn liền cảm giác trên tay tê rần hết sạch, trường đao liền bị người đoạt đi. Tận đến giờ phút này, hắn mới nhìn rõ người trước mắt này bộ dáng, là một người cao lớn thanh niên to con, người mặc trang phục. Lúc này, trong tay đối phương chính đao cầm cái kia chuỗi trường đao.

"Thiếu gia nếu yêu cầu ngươi lưu lại Uy chiêu, ngươi thì không cho đi." A Quý tiện tay đem chuỗi này trường đao cầm trên mặt đất, cố gắng hết sức bình thân nói. Hắn vốn là còn lo lắng Phương Hồng, có thể nhìn mấy cái sau khi, phát hiện thiếu gia nhà mình lâm trận phát huy không tệ, liền thoáng an tâm.

Rất nhiều người luyện võ cũng có một cái khuyết điểm, đó chính là ở nhà mình diễn luyện thời điểm, võ nghệ cố gắng hết sức cao siêu. Chỉ khi nào đao thật thương thật ra chiến trường, liền mười phần uy lực cũng phát huy không năm phần, nhất là là lần đầu tiên lúc chiến đấu, càng không chịu nổi.

Hắn không nghĩ tới Phương Hồng trong lòng tư chất tốt như vậy, cùng một cái hắn phi đầu lĩnh đánh nhau thời điểm vẫn có thể 100% phát huy ra thực lực. Đối với cái này một chút, hắn cũng không biết là tốt hay xấu.

Ngươi nói đây là ưu điểm đi, vậy bọn họ nhà thiếu gia tuyệt đối sẽ giẫm lên mặt mũi, thấy nguy hiểm liền xông lên. Ngươi nói đây là khuyết điểm, không biết bao nhiêu người tập võ chỉ mong có thể có này khuyết điểm đây.

"Ngươi... Ngươi vô sỉ!" Luru Đại Hồ Từ nhìn một cái chính mình binh khí đều bị đoạt,

Chỉ cảm thấy vạn niệm câu hồi, vô cùng tuyệt vọng, bị phản nhìn Phương Hồng.

"Ta cho ngươi nhanh lên một chút chạy a, chính ngươi chạy chậm, trách ta lạc~?" Phương Hồng nhú nhú mày, cười hi hi nói. Hắn cũng sẽ không nói trong chốn giang hồ một bộ kia quy củ, lại nói, cái này Luru Đại Hồ Từ là hãn phi, dưới tay giết được người không biết bao nhiêu, giết hắn chính là Tích Âm Đức a.

"Có loại chúng ta đan đã độc đấu, ta muốn là thắng, ngươi liền thả ta đi? Ngươi có dám hay không?" Luru Đại Hồ Từ mắt thấy không có đường sống, liền dùng ngôn ngữ kích thích Phương Hồng, hắn cảm thấy lấy đối phương người thiếu niên tâm tính, nói không chừng sẽ đáp ứng chính mình.

"Kéo xuống đi, thực lực ngươi quá kém, căn bản không xứng đánh với ta, ngươi chính là ngoan ngoãn ở lại chỗ này đi." Phương Hồng căn bản cũng không phản ứng đến hắn này một tra, khinh miệt nhìn Luru Đại Hồ Từ liếc mắt. Tuy nói người này cũng có chút võ lực, nhưng cùng A Quý so sánh kém quá xa, hắn vừa mới thử một chút, thật sự là quá vụn, bây giờ căn bản liền lười để ý.

Lời này vừa nói ra, Luru Đại Hồ Từ trên mặt là xanh hồng lần lượt thay nhau, nửa là xấu hổ, nửa là tức giận, chính mình ngang dọc ở dài ninh khu vực, đánh quân lính cũng kêu cha gọi mẹ, lại bị một người thiếu niên xem thường, hắn dĩ nhiên mặt mặt mũi mũi này.

"Vị thiếu gia này... Ngài tạm tha ta con chó này mệnh đi, ta có tội, ta không nên tự chúng cướp bóc..." Luru Đại Hồ Từ ở một phen biến sắc mặt sau khi, đột nhiên đi xuống quỳ một cái, một bên cầu xin tha thứ, còn vừa hết sức quật miệng mình.

"Ta bảo đảm sau này cũng sẽ không tiếp tục phạm, ta muốn là tái phạm, ta chính là chó..." Hắn quỳ gối về phía trước, ôm Phương Hồng chân, lớn tiếng cầu khẩn nói.

Phuong Hồng còn chưa mở lời, Lư Đại Hồ Từ bỗng nhiên nhảy lên, một tay nắm lấy cổ của hắn, gút gao nắm được.

"Nhanh, nhanh lên một chút để cho ta rời đi, nếu không ta liền giết tiểu tử này." Lư Đại Hồ Từ cuồng cười một tiếng, tiểu tử này rốt cuộc hay lại là tuổi tác quá cạn, ngay cả điểm này lòng phòng bị cũng không có, còn muốn theo ta đâu.

Mà hắn những lời này vừa vắn ra khỏi miệng, trong ngực hắn cái đó nhìn như thiếu niên gầy yếu, đánh một cùi chỏ, hung hăng đụng vào hắn xương sườn trên. Lực lượng lớn, hắn thậm chí cũng nghe được một tiếng thanh thúy đứt gãy âm thanh.

Chẳng qua là lần này, Lư Đại Hồ Từ con người thiếu chút nữa không có từ trong hốc mắt bay ra ngoài. Nhưng hắn còn chưa kịp phát ra tiếng kêu thảm, một cánh tay, lòi cuộn đến gào thét phong thanh, hung hăng từ mặt bên quất tới, đúng lúc nện trúng ở hắn trên lỗ tai.

"Ừng ừng." Lư Đại Hồ Từ chỉ cảm giác mình đầu bị dao động thành tương hồ, cặp mắt không nhìn được trọn trắng, sau đó mềm nhũn mới ngã xuống đất.

Hắn đến lâm vào hôn mê trước cũng không nghĩ ra, tại sao thiếu niên này vô lực sẽ mạnh mẽ như vậy, vậy tại sao lúc trước còn phải đùa bỡn những thứ kia thủ đoạn nhỏ? Liên này thân thủ, làm thiếu gia thật là khuất tài, hắn đi làm sát thủ a...

Mà lúc này, tới mộng còn chưa phải là hắn, mà là A Quý. A Quý xoay xoay cổ tay mình, trên mặt hơi có chút buồn rầu, chính mình hiện ra đặc sắc như vậy tay không đoạt dao găm, chẳng lẽ tên khốn kiếp này mù mắt sao? Lại dám bắt giữ ta? Ta nhìn trúng đi liền để khi dễ như vậy?

Ngay vừa mới rồi, www.uukanshu.net Lư Đại Hồ Từ cũng không biết mắc bệnh gì, đầu tiên là liều mạng cầu xin tha thứ, sau đó một cái nhào tới, đem A Quý bắt lại. A Quý lúc này liền nảo, trước cho một nhó cùi chỏ đánh, sau đó lại vừa là một chiêu hai ngọn núi quán nhĩ không hoàn toàn bản, một cái hô hấp đem hắn đánh gục.

Mà hết thấy này, chỉ có Phuong Hồng biết được nội tình. Hắn chính là Thần Linh, người khác chỉ cần có thù với hắn, hắn dĩ nhiên có thể ngay đầu tiên biết được. Cho nên, ở Lư Đại Hồ Từ quỷ xuống kia một thoáng vậy, kỳ cũng đã lâm vào huyền cảnh chính giữa.

Lư Đại Hồ Từ cho là mình bắt là Phuong Hồng, thật ra thì nắm là A Quý. Vì vậy, hắn liền bị kịch.

"Hàng này chết chưa? Không có chết liền bỏ một đao... Triệu Thành, người bên kia tăng nhanh điểm, khác (đừng) ma kỹ." Phuong Hồng tiến lên đạp Lư Đại Hồ Từ, lại xoay người, hướng Triệu Thành kêu một tiếng.

"Được... Lập tức thành." Triệu Thành bên này, thật ra thì cũng đến hồi cuối, đám này Tặc Phi vốn là bị giết được (phải) quân lính tan rã, chạy trốn thời điểm, càng không chịu nổi, bị Tuân Sứ ty mọi người đuổi kịp chính là một hồi loạn thọt, giết kêu cha gọi mẹ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triệu Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Trong vô nạn thổ phi

Lâm Triệu Thành đám người xách Lư Đại Hồ Từ đầu người, vẫn đặt đến chừng một trăm cái tù binh đi vào dài Ninh Huyền thành thời điểm, toàn bộ trong huyện thành người cũng sôi sùng sục. Mọi người rối rít từ trong nhà đi ra, chen lên đầu đường, là vì xem này một thịnh hưởng.

Tự từ năm trước tháng mười tới nay, tất cả mọi người qua cố gắng hết sức kiềm chế, đầu tiên là nạn hạn hán, sau đó lại náo nạn thổ phi, trước đó vài ngày, Ngốc Ung đạo phi cũng vào thành cướp bóc, tất cả mọi người đều thuộc về một loại vô cùng bất an định trạng thái chính giữa, rất sợ một ngày kia liền không giải thích được chết.

Bây giờ nghe ngửi hắn phi Lư Đại Hồ Từ bị tiêu diệt, cái này không thể nghi ngờ cho mọi người ăn một viên thuốc an thần. Một ít gia đình giàu có, xuất ra dây pháo, dùng dùng một trận loạn hưởng. Mà người không tiền nhà, liền lấy ra thùng gỗ, cầm cây gậy một trận đập loạn. Ngược lại bất kể như thế nào, cũng phải làm ra một chút tiếng vang đến, tốt biểu hiện mình vui mừng khôn xiết tình.

"Ha ha." Triệu Thành ngồi ở cao đầu đại mã trên, nơi ngực treo một đại hồng hoa, trên mặt cười là bóng loáng Xán Lạn. Mà Lư Đại Hồ Từ đầu người, là dùng mâm chứa, cũng treo hoa hồng, từ một cái Tuân Sứ ty người nâng, cứ như vậy đi theo Triệu Thành phía sau.

"Hô." Đứng ở trong đám người, Phuong Hồng có thể rõ ràng thấy, Triệu Thành khí vận, trong nháy mắt tăng trưởng, mạng cũng hơi chút phát sinh biến hóa. Đây là tất cả người đối với (đúng) Triệu Thành sùng bái, hội tụ thành cô lực lượng này.

Phuong Hồng miệng mũi có chút hút một cái, Triệu Thành trên người lực lượng, liền hóa thành một cổ vô hình hơi khói, toàn bộ dung nhập vào trên người mình. Triệu Thành cho hắn mà nói, chỉ là một thủ hạ mà thôi, không cần nhiều như vậy khí vận, hắn cũng không nguyện ý để cho đối phương lớn lên, tránh cho đường hồ vi hoạn.

Mà hết thầy này, Triệu Thành không biết gì cả. Hắn chính là ở một cái hoàng hốt thời điểm, cảm giác mình thật giống như mất đi chút vật gì, nhưng ngay sau đó, hắn liền sờ một cái đầu, đoán chừng là chính mình cao hứng quá mức, cũng khó trách, đời này đều không bị người khen ngợi như vậy qua.

Dài Ninh Huyền thành, bởi vì trăng trắng lợi này, nhiệt nhiệt nháo nháo qua ba ngày, ở này trong vòng mấy ngày, mọi người qua có thể so với năm rồi vui vẻ nhiều. Lưu Đại Hồ Từ này một diệt, dài Ninh Huyền chung quanh lại cũng không có cường đại Tặc Phi, bọn họ xuất hành liền an ổn nhiều.

Cao hứng nhất chính là một ít thương gia, bọn họ của cái nhiều, Tặc Phi thích nhất nhìn bọn họ cẩn thận. Trước đó vài ngày, bọn họ bởi vì bốn phía nạn thổ phi, Liên Thành cũng không dám ra ngoài. Hơn nữa này đại mùa đông, la đường sông cũng đóng bên trên, bọn họ hàng hóa căn bản là không có cách chở tới đây, quả thực hao tổn không ít.

Bây giờ được, bốn phía hai đại Tặc Phi một diệt, mặc dù xa hơn địa phương hay là đi không, nhưng phụ cận một vài chỗ liền thông suốt. Coi như kiếm không cái gì nhiều tiền, cũng có thể ngừng hao tổn.

Bất quá, Triệu Thành cũng không có vì vậy mà văng đầu não, chính hắn rõ ràng, trận chiến này đánh quả thực may mắn, nếu không có Thành Hoàng lão gia tương trợ, liền thủ hạ của hắn đám kia giá áo túi cơm, đã sớm bị người cho làm chết.

Hắn chẳng qua là cho Tuần Sứ ty mọi người một ngày thời gian nghỉ ngơi,

Nghỉ dưỡng sức đi qua, liền lại thao luyện. Mặc dù Phuong Hồng cho bọn họ cường ép ngưng tụ chiến kỳ đã tàn đi, nhưng hôm nay chiến đấu trí nhớ, vẫn có một chút lưu lại đến, cái này cũng khiến cho Tuần Sứ ty quân kỷ tốt không ít, ít nhất phải so với địa phương Vệ Sở quân lính mạnh hơn.

Đang tiếp tục lại thao luyện mười ngày sau khi, hắn liền lại dẫn Tuần Sứ ty đi các nơi trừ phiến loạn. Ngốc Ứng cùng Lưu Đại Hồ Từ hai cái này lớn nhất Tặc Phi thế lực bị tiêu diệt, còn lại căn bản cũng không nói, những người đó phần nhiều là một ít thôn dân vào rừng làm cướp, trang bị vũ lực cũng rất yếu, trừ có thể ý vào địa lợi, còn lại một chút ưu thế cũng không có.

Chờ đến Triệu Thành quân đội đến một cái, trừ có vài cổ miễn cưỡng đối kháng ra, phần lớn cũng trông chừng mà hàng. Dù sao, Lưu Đại Hồ Từ bị tiêu diệt tin tức bọn họ cũng nghe nói, cũng không dám tiếp tục đối kháng tiếp.

Thời gian thoáng một cái đến ba tháng, toàn bộ dài Ninh Huyền chung quanh Tặc Phi toàn bộ bị tiêu diệt, cả cái hoàn cảnh trở nên một thanh. Nơi này tình huống, thậm chí cũng kinh động Nam Trục Đãi, không ít người đối với (đúng) dài Ninh Huyền danh tự này, âm thầm để ý.

Hiện tại khắp nơi cũng không yên ổn, Lưu sáu Lưu Thất Đẳng tiếng người thế càng ngày càng lớn, thậm chí cũng dám khiêu khích kinh thành. Bây giờ chính là chiếm cứ ở Đại Minh thủ phủ, để cho nam phương cùng bắc phương bị ngăn cản thành hai nửa. Như vậy thứ nhất, toàn bộ Đại Minh Triều đối với địa phương khống chế, các nơi nạn thổ phi mọc um tùm, dài Ninh Huyền tình huống, lộ ra như vậy làm người khác chú ý.

Ba tháng thời điểm, mùa xuân khí tức đã rất nặng, các nơi tuyết nước đã sớm hòa tan, tụ vào mỗi cái sông trong khe. La đường sông nước sông, cũng lần nữa phồng đi lên.

Tất cả sinh cơ, phảng phất ở chập giấu một mùa đông sau khi, tứ vô kỵ đạn lớn đầu ra, liền đối toàn bộ dài Ninh Huyền, cũng náo nhiệt rất nhiều.

Mà náo nhiệt nhất, là phải kể tới Thành Nam. Thành Nam bên ngoài, chính là la đường sông. Nơi này có một cái rất lớn bến tàu, mỗi ngày cập bến lớn nhỏ thuyền bè, có thể có vài chục chiếc, lui tới khách thương khó lực vô số, huyền náo âm thanh không dứt.

"Chường quỹ, tới hai chén trà." Phuong Hồng đi vào Thành Nam một cái Tiểu Trà lâu, đặt mông ngồi ở một cái trên băng ghế dài, A Quý chính là ngồi ở hắn bên cạnh.

"Yes Sir." Bên trong truyền tới một tiếng kéo dài ứng tiếng, một cái năm mươi tuổi bên cạnh (trái phải) lão giả liền đi ra đến, trên vai đắp khăn lông trắng, một tay bên trong xách miệng dài bình trà, một tay kia, là chông chất lên hai cái bát nước lớn.

"Ngượng ngùng." Chường quỹ thủ pháp rất nhuần nhuyễn, có chút hút một cái, đem hai cái chén liền chính xác đặt ở hai người trước mặt, cơ thể hơi khẽ cong, bình trà miệng liền bay ra ngoài một cái thanh nhuận bạch tuyến, xông vào trong chén trà. Chỉ chốc lát sau, hai cái chén cũng tràn đầy. Nước trà khó khăn lắm đặt tới chén dọc theo, lại không có chút nào tràn ra.

"Chường quỹ hảo thủ nghệ." Phuong Hồng thấy trạng huống như vậy, không khỏi tán dương một tiếng. Bởi vì là tràn đầy một chén trà, hắn cũng không tiện bung lên, liền cúi người toát một cái, một tia thoang thoang liền đầy tràn mồm miệng."Trà, cũng là trà ngon."

"Ngài nói đùa, www. uukanshu. ne T chỉ sợ quý nhân uống không quen." Chường quỹ cười rạn rờ, trà này là Yamanaka dã trà, cũng không quý giá, chẳng qua là cho nơi này khổ lực giải khát dùng. Nhìn Phuong Hồng hai người ăn mặc, tài sản sợ là không rõ, có thể được một tiếng khen ngợi, chường quỹ cũng cao hứng.

"Uống quen, uống quen." Phuong Hồng khoát tay lia lịa, nâng chung trà lên chén lại uống mấy hớp. Hắn dĩ vãng ở gió xoáy nước Thôn, trong nhà cũng uống trà, bất quá, phương Đại Nguyên tôn trọng tiết kiệm, đối với (đúng) vật chất nhu cầu không cao, hắn trong ngày thường cũng tiếp xúc không tới cái gì tốt trà.

"Khách quan, đây là một chồng đậu phụ khô, là tiệm nhỏ đưa." Chẳng được bao lâu, chuông quỹ lại đi tới, trong tay bung một cái đĩa nhỏ, bên trong đến hai miếng nhỏ phượng phượng chính chính đậu phụ khô, còn có một chút lỗ chữ đậu phộng.

"Nhé, này cảm tình được, cảm ơn chuông quỹ." Phụng Hồng cũng không khách khí, lúc này liền bốc lên một khối đậu phụ khô, đặt ở trong miệng cắn một cái, có nhân nhạt vị mặn cùng mùi trà vị, rất có nhai đầu, càng cắn càng thoang thoang. Kia thiếu một khối địa phượng, còn có từng vòng hoa văn, nhìn giống như là một loại tác phẩm nghệ thuật.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Có khách phượng xa tới

Phụng Hồng cùng A Quý ngồi ở trong quán trà, vừa uống trà, vừa ăn đậu phụ khô cùng đậu phộng, nhìn lại bờ sông cảnh tượng nhiệt náo, ngược lại có vài phần thích ý.

Đương nhiên, bọn họ lần này đi tới nơi này, cũng không phải là là ngắm phong cảnh, mà là là nghênh đón một người. Trước đó vài ngày, phụng Đại Nguyên phái người sao thư đến tin, nói là có một cái khách quý muốn từ Nam Trục Đài tới, để cho phụng Hồng Bang đến nghênh tiếp một chút.

"Cũng không biết cha nói khách quý là ai? Cũng không nói rõ hơn một chút, chẳng lẽ chúng ta ở nơi này chờ sao?" Phụng Hồng lại uống mấy hớp trà, tràn đầy một chén trà lúc này đã thấy nửa, hần kiên nhẫn cũng hao tổn không ít, liền có nhiều chút khó chịu nói.

"Lão gia làm việc, luôn luôn giọt nước không lọt, thiếu gia ngài chờ là được." A Quý ở một bên cười cười, hần tin tưởng nhà mình lão gia sẽ không phạm bực này sai lầm cấp thấp, lần này cử động, nhất định có thâm ý khác.

Phụng Hồng bữu môi một cái, ngược lại từ chối cho ý kiến, chẳng qua là chụp vỗ bàn, kêu chuông quỹ lại đưa ra một ít ăn.

"Hoa lạp lạp." Ngay tại phụng Hồng hai người tiếp tục ăn uống thời điểm, xa xa trên mặt sông, chậm rãi lái qua một chiếc to lớn thuyền bè, có dài khoảng mười trượng, rộng bốn, năm trượng, toàn thân mộc chế, nước ăn cực sâu.

Nhìn thuyền này dạng thức, hần là một chiếc lương thuyền. Ở thuyền trên boong mặt, đứng mười mấy bóng người, hoặc là làm ăn mặc kiểu thư sinh, hoặc là anh nông dân bộ dáng.

Bởi vì bây giờ các nơi đều tại náo nạn thổ phi, đường bộ khó đi, nước này đường ngược lại hưng vượng lên. Không ít người nhà cũng sẽ bỏ ít bạc, mượn Thương Thuyền qua lại các nơi, vừa nhanh nhẹn lại an toàn.

"Tiểu thư, người xem, trước mặt chính là dài Ninh Huyền, chờ chúng ta đến liền an toàn." Ở trên boong thuyền, đứng hai người con gái, cầm đầu mặc màu xanh lá cây đôi khâm quần áo, khoác trên người một bộ màu trắng áo khoác, mà bên người nàng, chính là đứng một đứa nha hoàn ăn mặc thiếu nữ.

Theo lý mà nói, này cô gái đẳng hoàng nếu là xuất đầu lộ diện, tất nhiên sẽ đưa tới mọi người chỉ chỉ trò trò. Bất quá, các nàng hai người đứng ở trên thuyền, lại không một người đến gần, ngược lại từng cái tránh ra thật xa.

Bởi vì... Các nàng dáng dấp quá xấu. Cái đó bị hô làm tiểu thư, đáng vẻ ngược lại yếu điệu, nhưng là mặt đầy mặt rỗ, khoe miệng còn có một cái dài lông đại nốt ruồi. Mà kia tên nha hoàn càng là khó coi, con mắt tiểu, miệng đại, củ tỏi mũi, da thịt ngăm đen, cơ hồ nữ tính không nên có, nàng toàn bộ có.

Người bình thường chỉ cần nhìn các nàng liếc mắt, liền không nghĩ nữa xem lần thứ hai. Cũng không người hiểu lầm các nàng không phải là đẳng hoàng, nếu là dài xấu như vậy đều không phải là đẳng hoàng, kia cũng không có cô gái đẳng hoàng.

"Oanh nhi, nói nhỏ thôi, chớ có quấy rối người khác." Tiểu thư kia đuổi đề lại nha hoàn miệng, cái này không ngăn che, hai ta đây là chạy nạn đến,

Người còn lớn tiếng như vậy.

Bất quá, rất rõ ràng, nàng đây là lo ngại, vừa thượng nhân cũng cách các nàng nhiều trượng xa đâu rồi, hơn nữa này Giang gió thật to, người ngoài căn bản nghe không của bọn hần nói chuyện.

"Tiểu thư, người nói phụng Đan Chủ có thể hay không chịu đựng được a, giáo trung những người đó gần đây càng thêm căn rồ." Nha hoàn nghe tiểu thư phân phó, vội vàng đem thanh âm đè thấp, nhưng vẫn còn đang nhỏ giọng hỏi.

"Cái gì phụng Đan Chủ, ở bên ngoài phải gọi Phụng lão gia... Chúng ta phải tin tưởng Phụng lão gia, chỉ cần những người đó không có được Hần

Vương Di Khó còn thừa địa đồ, Phương lão gia liền không có việc gì. Ngược lại thì chúng ta, mười triệu muốn giấu kỹ, tránh cho để cho Phương lão gia phân tâm." Tiểu thư trên mặt lộ ra một vẻ lo âu thần sắc.

"Phải phải, phương vò... Phương lão gia nói, lần này tới đón ta môn là hấn công tử, cũng không biết có phải hay không là đáng đáp Ngọc Thụ Lâm Phong, tao nhĩ lịch sự. Phương lão gia lợi hại như vậy, hấn gia công tử khẳng định cũng rất lợi hại." Đây tiểu nha hoàn suy nghĩ nhảy có chút nhanh, vừa mới còn đang lo lắng phương Đại Nguyên đâu rồi, chỉ chớp mắt liền nhảy đến một chuyện khác bên trên.

"Khác (đừng) phạm si mê... Oanh nhi, ta có thể nói cho ngươi biết, Phương lão gia không hy vọng chúng ta đem hấn công tử cho liên lụy đến chuyện này chính giữa, ngươi cũng ngàn vạn lần chớ nói lộ ra miệng, đem thân phận chúng ta cho tiết lộ ra ngoài." Tiểu thư dùng đầu ngón tay gõ tiểu nha hoàn đầu một chút, báo cho nói.

"Biết rồi, tiểu thư, những lời này ngài đều nói nhiều lần." Tiểu nha hoàn sờ một cái chính mình trán, có chút ủy khuất nói.

"Thuyền cập bờ a, muốn xuống nắm chặt đi xuống." Hai người đang nói chuyện, thuyền bè liền chậm rãi ép tới gần bên bờ, bởi vì lương thuyền ăn nước rất sâu, không thể dựa vào bờ quá gần, chỉ có thể bắc lên một tấm ván, để cho người trên dưới.

"Nhé, Từ Chủ Bộ, Triệu lớp trưởng, các ngươi cũng ở đây a." Phương Hồng uống một bụng nước, đang định tìm hẻm lánh thả nhường, lại thấy Triệu Thành các huyện Nha nhân viên, nhất lưu đứng ở bên tàu nơi đó. Bốn phía còn có nha dịch cùng Tuần Sứ ty người tuần tra, đem khổ lực cũng cho xua đuổi đi.

"Nguyên lai là Phương thiếu gia, hôm nay có phát mình mới Phủ điều nhiệm tới, chúng ta tới đây nghênh đón." Từ giang nhìn một cái là phương Hồng, trong lòng không nhịn được run một cái. Cho dù ai với một người thần linh mặt đôi mặt nói chuyện, đều sẽ có như vậy hết sức lo sợ cảm giác. Bất quá, hấn cũng biết bốn phía này có người ngoài ở đây, ngược lại không có nói lỗ miệng, chẳng qua là trong lời nói tương đối cung kính.

"Mới nhậm chức mình Phủ? Trương dụ mình không làm?" Phương Hồng mấy ngày nay còn thật không có chú ý tới huyện nha quan chức thay đổi, tấm này dụ mình mạng chẳng qua chỉ là nửa đồ hơi bạc, này mình Phủ vị trí không ngồi vững giờ cũng là bình thường.

"Dạ, Trương huyện lệnh thăng quan, đi nơi khác làm cùng biết." Từ giang cười rạo rờ, cho phương Hồng nói một lần. Hấn bên cạnh quan viên lớn nhỏ, cũng trong lòng thầm giật mình, Từ Chủ Bộ luôn luôn mặt lạnh kỳ nhân, thế nào hôm nay khác thường như vậy? Vị này Phương thiếu gia lại là nhân vật nào? Làm sao sẽ để cho Chủ Bộ đại nhân đối đãi như vậy?

"Cùng biết? Vậy chúc hấn may mắn. www.uukanshu.net" phương Hồng thần nhiên cười, trương dụ mình cũng là thú vị, này huyện lệnh còn không ngồi vững làm đâu rồi, lại suy nghĩ đi làm cùng biết. Nếu như cấp trên có người che chở cũng còn khá, nếu không có che chở, sớm muộn được (phải) từ vị trí kia bên trên rút xuống.

"Được, không nói cái này, các ngươi tiếp tục chờ người đi." Phương Hồng có chút mắc đái, liền vẫy tay rồi đi nơi này, tìm hẻm lánh giải quyết một cái, mới thần nhiên đi ra.

"Bọn ngươi phụ nhân, không nghĩ ở nhà giúp chồng con đỡ đầu, ngược lại xuất đầu lộ diện, không có chút nào liêm sỉ lòng, thật không biết người nhà ngươi là dạy như thế nào." Phương Hồng Cương mới ra đến, liền nghe được một chiếc thuyền lớn phía trên, truyền tới một trận sục sôi mắng tiếng.

"Hừ, ngươi này Toan Tú Tài, không phải là muốn cướp ở chúng ta đăng trước đi xuống trước mà, còn tìm nhiều lý do như vậy." Ở đó mắng tiếng vừa dứt, liền truyền tới một đạo thanh thúy phản bác thanh âm.

"Toan Tú Tài? Buồn cười, ta nhưng là đứng đắn Tiến sĩ xuất thân, ngươi này gian xảo bà tử, thật là nói năng bậy bạ." Người kia lúc này cười lạnh một tiếng, nửa giễu cợt nói.

Nghe được cái này tiếng cãi vả thanh âm, phương Hồng không nhịn được nheo mắt lại, ngẩng đầu hướng kia lương trên thuyền đầu nhìn. Tiến sĩ xuất thân? Đây là mới tới huyện lệnh sao? Bất quá nghe thanh âm, cũng không giống là một ôn hòa người. Điện thoại di động người sử dụng mời xem đọc, càng chất lượng tốt đọc thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 172: Quan mới nhậm chức 3 cây đuốc

Ở lương thuyền một bên, chiếc một cái dưới ván gỗ đến, ở tấm ván hai bên, chính là phân biệt đứng một nam hai nữ, nam kia nhìn chừng ba mươi tuổi, đáng đáp không cao, con mắt có chút nhỏ, người mặc rộng lớn nho sam, ngược lại có vài phần buồn cười. Mà kia hai cái nữ, Phương Hồng nhìn sau khi,

không nhìn được mí mắt giật mình, xấu xí, quá xấu! Nguyên lai cõi đời này còn có xấu như vậy nữ nhân, cùng các nàng vừa so sánh với, lần trước tới Hoàng vương Thị gia bên trong cái vãi kia vợ cũng coi như là mỹ nữ.

"Tiến sĩ..." Nghe một chút đối phương báo cáo ra khỏi nhà, kia mở miệng tiểu nha hoàn lúc này liền không dám lên tiếng, này Tiến sĩ lão gia có thể đều là do quan, các nàng có thể không chọc nôi.

"Tránh ra, không biết lễ phép." Đàn ông kia nhìn đem hai người bị dọa cho phát sợ, không nhìn được một trận đắc ý. Dĩ nhiên, hấn thật ra thì lời nói cũng không có nói tẩn, hấn là Tiến sĩ không sai, nhưng chỉ là tam giáp Tiến sĩ, cũng là trong truyền thuyết đồng tiến sĩ, cùng kia như phu nhân là một cái đạo lý, nhắc tới cũng có chút lúng túng.

Hấn nếu không phải tam giáp Tiến sĩ, cũng sẽ không bị phái tới khi này Thập lao tử quan huyện, đã sớm đến Hàn Lâm Viện làm Thanh Lưu đi. Cũng may, hấn có một thúc phụ ở Nam Kinh Lại Bộ làm quan, một phen vận hành sau khi, đem hấn đưa tới dài Ninh Huyện.

Này dài Ninh Huyện nhưng là địa phương tốt, bên ngoài các nơi cũng náo nức thổ phi, liền nơi này một mảnh Thanh Ninh, tùy tiện làm cái vài năm quan, là có thể mò được bó lớn thành tích, cũng không phải là ít trong mắt người công việc béo bở.

Hấn đang uống lui kia hai người con gái sau khi, liền nghênh ngang từ trên ván gỗ đi xuống. Hấn cũng không có hứng thú đi làm khó kia hai người con gái, vừa mới rầy, chỉ là bởi vì hai người ngăn cản hấn đường mà thôi.

Giống như hấn như vậy tam giáp Tiến sĩ, cũng chỉ có thể ở một ít địa phương nhỏ tác uy tác phúc. Năm đó ở kinh thành làm xem Chính thời điểm, tùy tiện đi ra cá nhân quan chức cũng so với hấn đại, xuất thân tốt hơn hấn, thật sự là bức bối. Chính là một ít cử nhân, cũng không quá coi trọng hấn. Hấn ở kinh thành ô vài năm, bây giờ xem như ra mặt, tự nhiên muốn thật tốt đùa bỡn một chút uy phong.

"Vị này chính là mới tới minh Phủ Lý Bách Thanh đại nhân?" Hấn nói chuyện lúc trước thanh âm đã sớm truyền xuống phía dưới, huyện nha người nghe một chút hấn là Tiến sĩ xuất thân, kia không sai, tám chín phần mười chính là mới tới huyện lệnh.

"Đây là ta Đại Ân cùng văn thư, các người kiểm nghiệm một chút đi." Đàn ông kia ngẩng đầu liếc một cái huyện nha mọi người quần áo trang sức, trong đầu rất là hài lòng, người đều đến đông đủ, xem ra mọi người vẫn đủ tôn trọng chính mình chứ sao.

Từ giang đi lên phía trước, đem văn thư kiểm nghiệm một lần, đây chỉ là làm theo phép mà thôi, thông thường mà nói, cũng không ai dám giả mạo triều đình quan chức.

"Xin chào minh Phủ đại nhân." Văn thư kiểm nghiệm không có làm sau khi, mọi người lập tức hướng về phía Lý Bách thanh thi lễ, vị này nhưng chính là sau này Thượng Quan, bất kể như thế nào, lễ này cần nhắc được chu đáo.

"Ừ, các vị không cần đa lễ." Lý Bách Thanh Tâm bên trong vô cùng vui sướng,

Nhưng trên mặt lại cố làm nghiêm túc, ở đắn đo mấy phần cái giá sau khi, mới chậm rãi mở miệng nói.

Đây là hấn thúc phụ dạy dỗ hấn ngữ hạ chi đạo, đây đối với đợi người thủ hạ nột, phải nghiêm khắc, bởi vì chỉ có như vậy, người hơi chút toát ra chút có lòng tốt thời điểm, những người đó sẽ hết sức lo sợ, vô cùng cảm kích. Hơn nữa, ngữ hạ một nghiêm, mệnh lệnh mình bọn họ mới không dám dương thịnh âm suy.

"Minh Phủ đại nhân, chúng ta ở Yêu Nguyệt lầu đặt mua một bàn tiệc rượu, là cho ngài đón gió, mong rằng ngài có thể nể mặt." Từ trên mặt sông lộ ra một nụ cười châm biếm, tiến lên một bước nói.

Lý Bách thanh nghe lời này, cũng không có trực tiếp đáp ứng, ngược lại trên dưới quan sát từ giang quan bào liếc mắt, "Người là Huyện Thờ?"

"Đại nhân nói cười, ta là dài Ninh Huyện Chủ Bộ từ giang, vị này mới là Huyện Thờ." Từ giang trên mặt vẫn treo cười, chỉ sau lưng một ông lão nói.

"Nghịch ngợm, người là Chủ Bộ, chẳng qua là Cửu Phẩm, Huyện Thờ là Bát Phẩm, chức quan ở người trên, tại sao do người tới dẫn đầu thay ta đón gió?" Lý bá thanh hét lớn một tiếng, đem mọi người cho dọa cho giật mình.

Những ngày gần đây thứ nhất, từ giang cùng Triệu Thành lực tổng hợp, đầu tiên là tịch thu tài sản, đem dài Ninh Huyện trên dưới quan chức cũng cho chài vuốt một lần, sau đó lại xây dựng Tuân Sứ ty, tiêu diệt đạo phi, thanh thế vô cùng thật lớn, mọi người cũng thói quen từ giang làm người dẫn đầu, ai ngờ đến, mới tới minh Phủ sẽ cầm cái này làm văn.

"Hắc hắc, ta nghe người dài Ninh Huyện lại trị thanh minh, không nhặt của rơi trên đường, không nghĩ tới, nội bộ nhưng là thượng hạ tôn ti chẳng phân biệt được, thật là làm cho ta thất vọng." Lý Bách thanh tiếp tục trách cứ nói, hấn thúc phụ còn dạy đạo qua, này quan mới nhậm chức, phải lập lập uy gió, để cho mọi người thấy tay người cổ tay, như vậy người khác mới sẽ đi theo người lẫn lộn.

Dù sao, này huyện lệnh chính là ngoại lai hộ, nếu không phải vội vàng cho thấy chính mình cương quyết đến, như thế nào sẽ có người tới đầu nhập vào? Cứ thế mãi, tuyệt đối sẽ bị thủ hạ Lại viên cho giá không.

Bởi vì huyện lệnh cùng tá quan giữa, chẳng qua là thượng hạ cấp quan hệ, mà không có bất kỳ quyền bổ nhiệm và bãi nhiệm, cho nên, cái này cũng đưa đến tá quan cực kỳ dễ dàng giá không huyện lệnh.

Hấn nhìn từ giang chỉ là cái Chủ Bộ, nhưng lại có thể áp đảo Huyện Thờ trên, cũng biết kỳ nhất định là một nhân vật cường thế. Hấn muốn chính là đã

kích nhân vật cường thế, không như vậy, như thế nào giết gà dọa khỉ?

Nhìn một cái mới tới huyện lệnh biểu hiện như thế, trong lòng mọi người đầu không coi là chuyện to tát, coi như là xem náo nhiệt. Bọn họ ngược lại không có gì vấn đề chọn đội, giới a, mỗi người tội chứng đều tại từ giang trong tay nắm đầu rồi, sống được không nhin được mới đi đầu quân người khác.

Chỉ có Huyện Thù, trên mặt hết sức khó coi, hần cũng thấy ra, bị người đề liền đề đi, ngược lại hần thói quen, có thể trải qua huyện lệnh như vậy nhắc tới, hần lập tức bị thả vào trong lửa nung, bên cạnh (trái phải) không phải là người. [www. uukanshu. ne T](http://www.uukanshu.net)

Bây giờ đứng ra đi, mà đặc tội từ giang, hần cũng không dám. Không đứng ra đi, đó chính là với huyện lệnh gây khó dễ, vị này chính là hần trên danh nghĩa Thượng Quan a.

"Minh Phủ đại nhân, đi ăn cơm đi, nhiều người ở đây, mọi người tranh chấp, sợ là khó coi." Từ giang trên mặt, vẫn treo nụ cười, giọng nhưng là đứng mực.

"Hỗn trưởng, ngươi con mắt không có tôn ti, ta là đang dạy dỗ ngươi, ngươi coi là xem náo nhiệt a, còn khó coi, ta xem ai dám nhìn!" Lý Bách thanh bị không mềm không cứng chống đỡ một hồi, trong lòng càng hòa, không giết giết ngươi uy phong, sau này còn thế nào làm việc?

Hần quét nhìn liếc mắt bốn phía, toàn bộ trên bến tàu, toàn bộ khổ lực cũng bị khu trục đến xa xa, ở chỗ này, trừ một đại chuyển từ huyện nha quan chức ra, cũng chỉ có Phương Hồng cùng A Quý đứng ở chỗ này. Phương Hồng là thân phận gì? Từ giang cùng Triệu Thành thì như thế nào dám xua đuổi hần?

"Hai người này là chuyện gì xảy ra? Tại sao có thể có những người không có nhiệm vụ ở nơi này? Các ngươi rút cuộc có còn hay không ta đây cái Thượng Quan?" Lý Bách thanh vừa nhìn thấy Phương Hồng hai người, chỉ cảm thấy dài Ninh Huyền thật là muốn chính ngừng, dựa theo Lễ Bộ quy định, mới nhậm chức Thượng Quan đến, tá quan phải ra đón, còn phải vẫy nước, quét đường phố, tỏ vẻ tôn trọng. Mà bây giờ này như cái gì lời nói, nơi này chính là nghênh đón triều đình quan chức đầu rồi, thế nào có người rảnh rỗi ở bên cạnh xem náo nhiệt. Điện thoại di động người sử dụng mời xem đọc, càng chất lượng tốt đọc thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 173: Có thích khách

"Ây... Liên quan gì ta..." Phương Hồng thật ra thì cũng không có ở xem náo nhiệt, hần thật là tại bực này người, từ giang bọn họ cũng không nói với tự mình nơi này không thể ngây ngô a, cái thanh này lửa đốt đến trên người hần, để cho hần cảm thấy có chút không giải thích được.

"Mấy người các ngươi, cho ta đem bọn họ đuổi đi." Lý Bách thanh hướng về phía mấy cái nha dịch vung tay lên, ra lệnh nói. Hần cũng không thể nào đem chuyện này để ở trong lòng, mấy cái người rảnh rỗi mà thôi, tiện tay đuổi đi chính là. Hần chủ yếu vẫn là phải đối phó từ giang, nhất định phải lập lập uy gió.

Nhưng là, hần ra lệnh cửa ra sau khi, mấy cái nha dịch lại không có động, chẳng qua là ngẩng đầu nhìn một chút bọn họ lớp trưởng Triệu Thành. Bọn họ nhưng là Triệu Thành thân tín, Tự Nhiên biết nhà mình Đầu nhĩ đối với (đúng) vị này Phương thiếu gia nhưng là thân cận rất, sao dám thiện tự động thủ?

"Chuyện gì xảy ra? Các ngươi thế nào còn chưa động thủ?" Lý Bách thanh nhìn hai cái nha dịch không có động thủ, không khỏi sững sờ, đây là muốn phiên thiên a, ta đến lúc này, ngay cả hai cái nha dịch Đồ Chi Huy bắt động?

"Từ Chủ Bộ, ta đây còn có chút việc, xin cáo từ trước, ngươi nhất định phải chăm sóc tốt minh Phủ đại nhân." Triệu Thành tiến lên một bước, hướng từ giang chấp tay một cái, vẫy tay liền dẫn một bọn nha dịch cùng Tuần Sứ ty người đi.

Đùa gì thế, làm cho mình đuổi theo Thành Hoàng lão gia, đầu óc ngươi xấu hay là ta suy nghĩ xấu, ngươi chẳng qua chỉ là một cái qua Lộ huyện lệnh, Lão Từ tới đón ngươi đó là nể mặt ngươi, còn cho thể diện mà không cần đứng không.

Nha dịch cùng Tuần Sứ ty mọi người vừa đi, nơi này lập tức liền vô ích hơn nửa, xa xa khổ lực, cũng chậm chạp đi tới, bọn họ còn tưởng rằng đám này quan lão gia kết thúc, liền chuẩn bị tiếp tục làm việc.

"Tình huống gì, đây là tình huống gì! Hần tên gọi là gì? Cái nào rõ rệt đầu, nói cho hần biết, hần bị rút lui." Lý Bách thanh lúc này là thực sự bị tức xấu, từ giang con mắt không có tôn ti coi như, lớn nhỏ cũng là một Chủ Bộ, nhưng này nha dịch là chuyện gì xảy ra? Hần bắt quá là một lớp trưởng, làm sao dám như vậy đối với chính mình?

"Minh Phủ đại nhân, Triệu Thành lớp trưởng sự tình quả thật rất nhiều, nhất là gần chút thời gian, các nơi Tặc Phi mọc um tùm, bên trong thành trị an thành

vấn đề rất lớn. Nếu là ngài rút lui hẳn, sợ là ngày mai sẽ có tai vạ." Từ giang cười cười, cung kính thanh âm.

"Ngươi..." Lý Bách thanh hai mắt trừng một cái, cảm thấy ngực một hơi thở có chút vận lên không được, hẳn đang uy hiếp chính mình, hẳn lại đang uy hiếp chính mình. Cái này từ giang trên mặt nói là một cái giả thiết, nhưng Lý Bách thanh biết, chỉ cần mình dám rút lui Triệu Thành, ngày mai tuyệt đối sẽ có nhiều loạn lớn sinh ra.

"Minh Phủ đại nhân, chúng ta ở Yêu Nguyệt lâu các loại (chờ) ngài, ngươi bận rộn xong chuyện tình, có thể nhất định phải nể mặt." Từ giang đang cảnh cáo Lý Bách thanh sau khi, liền vung tay áo một cái, nghiêng đầu đi. Nhưng là lúc rời đi sau khi, hướng Phương Hồng gật đầu mạnh một cái.

Hắn đây là làm cho Thành Hoàng lão gia nhìn, Triệu Thành lúc trước là Phương thiếu gia, nhưng khi trăng vẩy huyện lệnh mặt,

Nếu như hắn không làm ra một ít tư thái lời nói, sợ là Thành Hoàng lão gia mất hứng.

Triệu Thành đi, từ giang cũng đi, còn sót lại lớn nhỏ quan lại trở mắt nhìn nhau, này nhị vị có thể ngoan độc, trực tiếp cho mới tới minh Phủ đến như vậy một đao, vậy sau này có nào nhiệt nhìn.

"Hạ quan nhớ tới nhà trong phòng còn có một số việc, liền xin cáo từ trước, mong rằng minh Phủ chớ nên trách tội." Ở từ giang hai người sau khi rời khỏi, Hứa triệu năm cũng hướng Lý Bách thanh chấp tay một cái, cáo cái tội liền rời đi.

Hứa triệu Niên Biểu thái, cũng đại biểu dài Ninh Huyền còn lại Lại viên thái độ, bọn họ đều có tội chứng ở từ giang trong tay, cũng chỉ có thể đi theo từ giang lẫn lộn, nếu không thể lường lự, vậy thì một con đường đi tới đen đi. Ở Hứa triệu năm sau khi, mọi người theo thứ tự cáo lui, trong nháy mắt, bên cạnh bên tàu cũng đã không còn dư mấy cái quan chức.

"Bọn họ... Bọn họ làm sao dám! Ta muốn tố cáo Lại Bộ, đem những này người hết thảy lấy xuống!" Lý Bách thanh đứng tại chỗ, trong đầu là lạnh như băng một mảnh, bàn tay ở không ngừng run rẩy đến. Hắn hăm hở đi lên đảm nhiệm, lại lạc được (phải) cục diện như vậy, làm sao có thể bị?

Hơn nữa, giống như hắn như vậy thường xuyên bị người xem thường tam giáp quan chức, cũng hận nhất người khác xem thường hắn, hắn đã đem dài Ninh Huyền trên dưới cũng ghi lại thù. Cái này cũng bao gồm Phương Hồng ở bên trong, hắn chính là nhìn thấy Chân Chân, những người này là là bảo vệ hắn mới với chính mình trở mặt.

"Ngài chính là Phương thiếu gia đúng không, chúng ta là từ Nam Trục Đãi tới, làm phiền ngài qua tới đón tiếp." Kia hai người con gái cũng từ trên thuyền đi xuống, liếc mắt liền thấy Phương Hồng bên cạnh A Quý. Các nàng là không nhận biết Phương Hồng, nhưng nhận biết phương Đại Nguyên hộ vệ A Quý.

"Các ngươi... Chính là Nam Trục Đãi tới khách quý..." Phương Hồng nhìn hai người, đầu lưỡi hơi có chút thất, mặc dù hắn cũng không có xem thường nhân ý nghĩ, nhưng hai nàng này Từ Trường được (phải) quả thực quá xấu.

"Đúng vậy, chúng ta là Phương lão gia bà con xa, bên ngoài bây giờ tương đối loạn, chúng ta đến này tị nạn tới." Tiểu thư kia còn chưa mở lời, vừa bên trên nha hoàn liền riu ra riu rít gọi ra.

"Nhị vị một đường khổ cực, đứng cha ta gần đây như thế nào đây?" Nghe bên ngoài rất loạn, Phương Hồng không khỏi có chút lo lắng phương Đại Nguyên. Mặc dù cha đối với hắn thật nghiêm khắc, nhưng thời gian dài như vậy không thấy, vẫn tương đối tử tế.

"Phương lão gia tốt rất, chính là có nhiều chút nhớ nhưng Phương thiếu gia." Tiểu thư cười cười, đáp trả nói. Phương Hồng theo lời gật đầu một cái, cũng không hỏi nhiều. « sinh Dân bộ » trên viết hai năm sau phương Đại Nguyên sẽ xảy ra chuyện, trên thực tế cũng đại biểu, trong vòng hai năm là an toàn.

"Nhị vị đi theo ta đi, Triệu chương quỹ đã chuẩn bị cho các ngươi sân, các ngươi liền an tâm ở nơi này đến, có chuyện gì liền nói với ta." Phương Hồng hơi dẫn trước mấy bước, cho hai người dẫn đường.

"Cầu quan, ăn ta một đao!" Ngay tại Phương Hồng dẫn hai người mới đi ra khỏi không bao xa thời điểm, liền nghe được sau lưng truyền tới một tiếng quát chói tai, www. uukanshu. ne T chừng mười người quần áo đen, từ các ngõ ngách thoát ra, hướng Lý Bách thanh trên người quơ đao chém tới.

"A... Cứu mạng a." Lý Bách thanh chính âm thầm giận đầu rồi, lại chợt thấy mười mấy thích khách hướng hắn xông lại. Hắn lúc này bị dọa sợ đến là vong hồn đại mạo, liền lăn một vòng nhích sang bên chạy đi.

"Bà nội, ở ta địa bàn dám giết người!" Phương Hồng nhìn một cái tình huống này, lúc này liền hóa, nơi này chính là Lão Từ địa phương, ta kinh doanh lâu như vậy, các ngươi lại dám gây sự tình.

"A Quý, ngươi đi báo quan." Phương Hồng tay không, liền hướng mặt trước phóng tới. Mà A Quý chính là vỗ đầu một cái, thiếu gia lại bắt đầu, thế nào nơi đó có nguy hiểm ngài liền chạy đường nào a. Dĩ nhiên, hắn cũng không có thật đi báo quan, bảo vệ thiếu gia an toàn mới là trọng yếu nhất.

"Uống a." Phương Hồng tốc độ cực nhanh, mấy ngày nay, trải qua hương hỏa biến đổi ngầm ảnh hưởng, thân hình hắn mặc dù không có biến hóa, nhưng gân cốt máu thịt đã kinh biến đến mức khần thực ti mi rất nhiều. Hắn quét một chút liền chạy tới một cái thích khách trước người, một quyền hướng người ta mặt bên trên đảo đi.

"A..." Thích khách kia không nghĩ tới, lại đột nhiên nhô ra một cái phá rối, căn (cái) vốn không có phản ứng kịp, chỉ thấy trước mắt chỉ một quả đấm đang nhanh chóng trở nên lớn, tiếp lấy liền hung hăng nện ở hắn hốc mắt trên. Điện thoại di động người sử dụng mời xem đọc, càng chất lượng tốt đọc thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Trời xui đất khiến

Người quần áo đen kia chỉ cảm giác mình con người đều bị đánh lồm xướng, đầu không khỏi lui về phía sau ngưỡng đi. Hắn cũng chưa kịp lui về phía sau lui, một cái tay liền chộp vào trên cổ hắn mặt, dùng sức hướng trên mặt đất ném một cái.

"Rắc rắc." Nhất thanh thủy hưởng sau khi, người kia giống như là một bãi bùn nát tự đắc, mềm nhũn nằm trên đất, nếu không phải ngực còn có lên xuống, người khác cũng cho là hắn đã chết.

"Oa..." Tiểu thư kia bên người nha hoàn cũng kinh hô lên, vị này là Phương lão gia gia công tử? Thế nào điều bộ này không đúng, thân thủ lại tốt như vậy.

"Tiểu tử, dám đến phá rối!" Còn lại thích khách cả kinh, đợi đến phát hiện chỉ là một thời niên thiếu sau khi, kinh ngạc lập tức biến thành nổi nóng, có năm người lúc này hướng Phương Hồng nhào tới.

"Hắc hắc." Phương Hồng đồ sộ không sợ, nơi này chính là hắn bàn, coi như không đánh lại, chạy trốn nhất định là không có vấn đề.

"Thiếu gia, cẩn thận!" A Quý mới vừa vừa mới chuẩn bị đi cứu Phương Hồng, liền phát hiện một cái thích khách từ thiếu gia nhà mình phía sau xông tới, một đao hướng kỳ sau lưng vùng chém đi.

"Đừng lo lắng." Phương Hồng ý nghĩ dọc theo mà ra, mặc dù không thể can thiệp thực tế, nhưng lại giống như hắn tai mắt một dạng bốn phương tám hướng động tĩnh, toàn bộ ảnh ngược ở trong đầu hắn.

Hắn chẳng qua là bước chân nhích sang bên xê dịch, đưa tay hướng thích khách kia trên cánh tay một trào nhấn một cái, khẽ kéo kéo một cái, thích khách kia trên tay liền đột nhiên cảm thấy tê rần hết sạch, trong tay đao liền bị cướp đi.

Thấy như vậy một màn, A Quý dưới chân bước chân cũng không khỏi chậm một nhịp, trên mặt lộ ra cười khổ. Thiếu gia võ học ngộ tính quá cao, chính mình lần trước chẳng qua là ở bất Lưu râu ria xôm xoàm thời điểm, thi triển một lần đoạt nhận thuật, hắn liền học được.

"Bà nội, ở Lão Tử địa bàn cũng dám can rờ." Phương Hồng trở tay chính là một đao, chém vào thích khách kia ngực chỗ, vạch ra một đạo dài đến một xích lỗ hồng lớn, huyết dịch giống như là không cần tiền như thế phun ra ngoài.

"Quét quét." Hắn vừa mới chém hoàn người này, còn lại bốn cái thích khách cũng theo sát đi tới. Mấy người bọn họ giờ đao liền hướng Phương Hồng trên người chém tới, Phương Hồng tốc độ mau hơn nữa, cũng không cách nào xoay người lại tự cứu.

"Lớn mật!" A Quý la hét một tiếng, bước chân đột nhiên đạp một cái, trong nháy mắt vọt tới Phương Hồng bên cạnh, thân thể chống một cái, liền đem Phương Hồng hộ ở trong ngực, chuẩn bị dùng thân thể của mình chặn này mấy đao.

Hắn đã đáp ứng lão gia, nhất định sẽ phù hộ thiếu gia an toàn, dù là chính mình chết, cũng phải cứu thiếu gia.

"Chấn nhiếp thuật." Ở A Quý trong ngực, Phương Hồng trong con mắt, lóe lên qua mấy điểm u quang, một đạo lực lượng vô hình,

Trong nháy mắt đánh đi ra ngoài.

"Ừng ừng." Bốn gã thích khách chỉ cảm giác mình đầu rung một cái, ý thức đều ngừng ngừng, bên tai thật giống như truyền tới không dứt sét tiếng. Cũng chính bởi vì vậy, thủ hạ bọn hắn không khỏi chậm rất nhiều.

"Tìm chết!" A Quý là bức nào thân thủ, nhìn một cái mấy người động tác trở nên chậm chạp, lúc này nắm lấy cơ hội, một cái từ Phương Hồng trong tay đoạt lấy trường đao, ở trong không khí vạch qua một đạo bạch mang, mà bốn người trên cô, liền nổ lên một đoàn máu bắn tung.

Không ra tay thì thôi, xuất thủ là giết người.

"Bọn người thật lớn mật, chúng ta giết chó này quan, các người dám can đảm ngăn trở!" Liên tiếp hao tổn sáu người, còn sót lại mười người cũng là rất là kinh hãi, hướng Phương Hồng nơi này nghiêm nghị hô.

"Các người bên ngoài giết người không liên quan chuyện ta, nhưng này dài Ninh Huyền, không phải là các người có thể giương oai địa phương." Phương Hồng đẩy ra A Quý, xoay xoay cổ tay. Đùa gì thế, các người muốn giết là huyện lệnh, nếu là mới tới huyện lệnh thứ nhất là bị giết, kia được (phải) đưa tới

nhiều Đại Chấn Động?

Phuong Hồng ở dài Ninh Huyền bên trong, có quá nhiều người không nhận ra sự tình. Tỷ như lần trước để cho từ giang vây lại chuyện nhà tình, vạn nhất triều đình bởi vì chết một người huyện lệnh mà phái người đi xuống tra, đem hẳn tịch thu tài sản sự tình tra ra, vậy hẳn nên làm cái gì? Mặc dù không cách nào đối với hẳn tạo thành tổn thương, nhưng hẳn thời gian dài như vậy cố gắng coi như uống phí.

"Đã như vậy, vậy các người liền chuẩn bị chờ chết đi." Kia cầm đầu thích khách phần hận nhìn Phuong Hồng hai người liếc mắt, vung tay lên, liền phân tán ra, hướng mỗi cái trong ngõ nhỏ tránh đi. Nhiệm vụ lần này coi như là thất bại, hay là trước rồi đi lại nói.

"Thiếu gia, người không sao chứ." A Quý nhìn kia mười thích khách rồi đi, cũng là có chút thư một hơi thở, hẳn mặc dù võ nghệ cao siêu, nhưng đối phó với kia mười thích khách cũng là miễn cưỡng, chờ nhìn hẳn một đao liền giết chết bốn người, đó thật là bởi vì bốn người này không biết phạm diện vì cái gì bệnh, lại đang ám sát thời điểm ngăn người, mới cho hẳn nắm lấy cơ hội.

"Không việc gì, chúng ta đi." Phuong Hồng nhìn mười thích khách phuong hướng rồi đi, trong mắt lóe lên một tia không khỏi thần sắc. Các người hướng dài Ninh Huyền trong tránh? Chắc chắn không cần suy nghĩ một chút nữa sao? Nơi đó nhưng là ta địa bàn.

Ngay tại Phuong Hồng mấy người rồi đi bến tàu thời điểm, đứng ở bờ sông Lý Bách thanh, đang run rẩy mấy cái sau khi, cả người xụi lơ đến trên đất, quá dọa người, giời ạ, cái này quá dọa người. Ta tình nguyện ở kinh thành bị người khinh bỉ chết, cũng không nguyện ý bị giết ở đây.

"Lốp trường! Là cái đó lốp trường!" Hẳn chợt nhớ tới một chuyện, chính là lúc trước hẳn muốn khai trừ cái đó lốp trường thời điểm, từ giang cánh cáo hẳn một chuyện, chỉ cần hẳn dám rút lui cái đó lốp trường chức vị, dài Ninh Huyền liền sẽ sinh ra tại vai tới. Nhờ vậy mới không có bao lâu, liền có người đến ám sát hẳn, đây không phải là nhiều loạn lớn sao?

"Vô pháp vô thiên! Đây dài Ninh Huyền nhất định chính là ô trộm." Lý Bách thanh chỉ cảm thấy cả người phát lạnh, phải nói vừa mới những thích khách đó với cái đó lốp trường không có quan hệ, đánh chết hẳn đều không tin.

"Không được, lại có thích khách hành thích huyện lệnh, www. uukanshu. ne T Tuần Sứ ty, nhanh đi theo ta!" Mà xa xa Triệu Thành, lúc này cũng nhận được huyện lệnh bị ám sát tin tức, sắc mặt không khỏi đại biến.

Mặc dù hẳn xem thường mới tới huyện lệnh, cũng dám đi phát đối phuong mặt mũi, nhưng cũng không dám ngồi nhìn ở dài Ninh Huyền bên trong bị ám sát chết. Huyện lệnh, chính là nhất phuong chủ quan, chân chính trên ý nghĩa mệnh quan triều đình, được Lục Bộ trực hạt, một khi bị người cho ám sát chết, vậy tuyệt đối liền là một kiện đại án tử, triều đình nếu không phải tra cái thủy lục thạch xuất, mặt kia mặt coi như mất hết.

"Minh Phủ đại nhân, người không sao chứ." Triệu Thành vội vàng chạy đến bờ sông, phát hiện Lý Bách thanh chính sắc mặt trắng bệch đứng ngăn ở nơi đó. "Không nên đứng ta, cách ta xa một chút!" Lý Bách thanh nhìn một cái là Triệu Thành, sắc mặt càng thấy khó coi, phảng phất thấy ác ma giết người.

Triệu Thành có chút không tìm được manh mối, Lý Bách thanh đây là chuyện gì xảy ra? Uống nhầm thuốc? Bất quá, hẳn cũng không có nuông chiều người thói quen, người mất hứng thấy ta, ta còn mất hứng nhìn người đây.

"Chúng ta đi, bắt hung thủ đi, các người đội lưu lại bảo vệ huyện lệnh." Nếu Lý Bách thanh không định gặp Triệu Thành, Triệu Thành cũng lười để ý hẳn, chẳng qua là lưu lại một đội nhân mã, liền xoay người rồi đi. Đội một có ba mươi người, coi như những thích khách đó trở lại, cũng có thể chống đỡ được.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: 1 lưới đánh tan

"Hô... Tại sao dài Ninh Huyền bên trong sẽ xuất hiện lợi hại như vậy cao thủ, lại xấu chúng ta đại sự!" Ở dài Ninh Huyền dân cư bên trong, một cái thích khách một cái kéo xuống chính mình mặt nạ, lộ ra một tấm kịch cộm mặt.

Mà còn lại người, chính là tức đứng ở một bên, không nói một lời. Hôm nay sự tình quả thật ngoài dự liệu của bọn họ, Triệu Thành trước thời hạn bỏ chạy Tuần Sứ ty người, cho bọn hắn vô cùng thời cơ tốt, giết một cái tay trái gà không chặt thư sinh thật là dễ như trở bàn tay. Có thể đến cuối cùng, lại bị người cho làm rối lên, còn để cho bọn họ tổn thất sáu người.

"Các người có thể có người biết được, hai người kia là lai lịch ra sao?" Người cầm đầu gõ gõ bàn, hướng về phía sau lưng mọi người hỏi thăm nói. Bọn họ những người này là mấy ngày trước mới vừa đến dài Ninh Huyền, đối với nơi này tình huống cũng không thể nào biết.

"Lão đại, người xem hai người kia xuất thủ vết tích, có giống hay không dạy tư doanh thủ đoạn." Tất cả mọi người đều lắc đầu, chỉ có một người, trên mặt lộ ra vẻ đăm chiêu.

"Dạy tư doanh? Người vừa nói như thế, thật đúng là rất giống." Kia người cầm đầu cẩn thận hồi tưởng một chút, thiếu niên kia xuất thủ cướp đi lưỡi đao kia một đoạn một trào, rõ ràng chính là dạy tư doanh bất thuật.

Dạy tư doanh là Bạch Liên Giáo nuôi dưỡng một cái quân đội, bên trong bồi dưỡng tinh anh nhất binh lính, mặc dù số lượng không nhiều, nhưng cơ hồ từng cái cũng tinh thông Sát Nhân Thuật, có thể lấy một chọi mười, hết sức lợi hại.

"Vậy nói như thế, hai người kia dạy tư doanh tinh nhuệ? Ở dài Ninh Huyền có thể phát hiện dạy tư doanh người, kia nhất định là phương Đại Nguyên người, thủ hạ của hắn thật là thích xen vào việc của người khác... Ai, không đúng, ta nghe kia to con kêu một tiếng thiếu gia..." Người cầm đầu trước cho là hai người đều là dạy tư doanh người, lại suy nghĩ một chút không đúng lắm.

"Ta biết! Thiếu niên kia là phương con trai của Đại Nguyên!" Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng, trên mặt lộ ra đậm đà vui mừng. Đây cũng là một thu hoạch ngoài ý muốn, phương này Đại Nguyên ngược lại thật tự tin, lại cũng không ần núp con của hắn thân phận.

Chợt, hắn lại ảo não đứng lên, phương con trai của Đại Nguyên nếu đã biết xuất hiện ở trên bến tàu, kia nhất định là nghênh đón Tạ gia người kia. Bọn họ lần này con mắt, có thể không phải là là Tạ gia cô gái kia chứ sao.

"Thác thất lương cơ, thác thất lương cơ a, nếu là có thể trực tiếp giết Tạ gia nữ, chúng ta cũng không cần đi giết mệnh quan triều đình." Người cầm đầu có chút hồi hận.

Bọn họ lúc trước trên mặt nổi là muốn giết Lý Bạch thanh, chân chính mục tiêu nhưng là Tạ gia cô gái kia, cũng là phương Đại Nguyên phải bảo vệ người kia. Mấy ngày trước, bọn họ nhận được mệnh lệnh, nói là Tạ gia nữ phải rời khỏi Nam Trục Đãi, để cho bọn họ ở trên đường chờ cơ hội giết chết.

Bất quá, bởi vì phương Đại Nguyên bố trí quả thực kín đáo, bọn họ không biết Tạ gia nữ đi là kia con đường đường, chẳng qua là đoán nghĩ có thể hướng dài ninh mà tới.

Nhưng đối phương một khi vào dài ninh,

Đó chính là phương Đại Nguyên địa bàn, dựa theo phương Đại Nguyên kín đáo tính tình, dài Ninh Huyền bên trong cảm thấy bố trí thâm nghiêm, muốn ở chỗ này giết chết Tạ gia nữ, thật sự là so với lên trời còn khó hơn. Cho nên, bọn họ liền muốn một cái khác phương pháp, đó chính là ám sát một vị mệnh quan triều đình.

Chỉ cần giết chết một vị triều đình quan chức, tất nhiên sẽ đưa tới triều đình tức giận, sau đó phái người đi xuống điều tra kỹ chuyện này. Cứ như vậy, phương Đại Nguyên ở dài Ninh Huyền bên trong thế lực cũng chỉ có thể ần núp gấu gao, miễn cho bị phát hiện. Mà lúc này đây, bọn họ liền có cơ hội hạ thủ giết người.

Cái chủ ý này vốn là đánh ngã là rất tốt, nhưng người nào ngờ tới sẽ biến cố đột phát, lại gặp phải phương con trai của Đại Nguyên, còn bị giết sáu người, bọn họ kế hoạch toàn bộ bị đánh loạn. Càng để cho bọn họ không nghĩ tới là, Tạ gia nữ lại cũng là hôm nay đến dài ninh.

"Các người mấy ngày nay giấu kỹ, tận lực không muốn lộ đầu, các loại (chờ) chịu đựng qua mấy ngày nay, chúng ta sẽ xuất thủ." Mấy người bọn họ là gần đây mới đến dài Ninh Huyền, thuộc về xa lạ khuôn mặt, nếu là xuất đầu lộ diện, rất dễ dàng bị người phát hiện dị thường.

"Yên tâm a, lão đại, liền dài Ninh Huyền đám này giả áo túi com, còn muốn phát hiện chúng ta?" Có một người quần áo đen khinh thường cười một tiếng, bọn họ đều là tinh anh, nếu có thể bị nha dịch phát hiện ra, đây cũng là không cần lăn lộn.

"Hừ, lời tuy như thế, các người cũng đừng thả lỏng cảnh giác, tránh cho lật thuyền trong mương." Người cầm đầu đem nghiêm sắc mặt, rắn dạy nói đạo. Bất quá, hắn cũng chỉ là thuận miệng nhắc nhở một câu mà thôi, hắn cũng không thật cho là mình đám người sẽ bị nha dịch tìm tới.

"Đoàng đoàng đoàng." Bọn họ vừa dứt lời, bên ngoài liền truyền tới từng trận tiếng phá cửa thanh âm, ngay sau đó, chính là huyền não hảm thoại thanh thanh âm."Bên trong thích khách nghe, các người đã bị bao vây, nhanh mau ra đây nhận lấy cái chết!"

Bên trong nhà mười người trên mặt cả kinh, làm sao có thể, những nha dịch đó thế nào lại nhanh như vậy tìm tới cửa? Bọn họ đang đào tẩu thời điểm, đều là chuyên chọn ít người địa phương đi, hơn nữa bọn họ còn đều tự phân tán ra, làm sao có thể sẽ bị phát hiện?

"Làm sao bây giờ?" Lúc trước vậy còn miệng đầy khinh thường người quần áo đen, trên mặt có nhiều chút ngượng ngùng, mẩu thân, mặt mũi này đánh thật là kịp thời.

"Leo tường đi, cách vách là một vô ích sân, chúng ta từ kia đi." Người cầm đầu quét nhìn liếc mắt bốn phía, sau đó quả quyết vung tay lên, hướng góc tường tới gần.

Đám này người quần áo đen đưa tay cực kỳ bén nhạy, trên đất hơi dùng lực một chút, hai tay ở đầu tường một trào, có chút một phen, liền tung người vượt qua.

"Đi người!" Mà mấy người vừa mới vượt qua tới, đang định từ phòng cách vách từ cửa sau rời đi, một cái lưới lớn liền từ trên trời hạ xuống, đem bọn họ cho nắp cái nghiêm nghiêm thật thật. Bọn họ đang định giãy giụa, kia lưới lớn đột nhiên một cái co rúc lại, liền đem bọn họ cho giam ở trong đó.

"Ha ha ha, lớn mặt phản tặc, lại dám ám sát triều đình quan chức, lá gan không nhỏ a." Triệu Thành đỉnh cái bụng bự, www. uukanshu. ne T từ bên cạnh đi tới, trên mặt tất cả đều là nụ cười đắc ý.

"Triều đình Ứng Khuyển, các người làm sao biết các gia gia ở nơi này? Có phải là có người hay không tiết lộ bí mật?" Bị vây ở lưới cá người trong hung hừng hổ hổ, bọn họ không nghĩ tới, đám này nha dịch lợi hại như vậy, ngay cả nơi này cũng bố trí xong.

"Mẹ, đảng hoàng một chút, cũng đến mức này, còn dám nói nhảm." Triệu Thành căn bản cũng không phản ứng đến hấn, chẳng qua là bữu môi một cái, một cước đạp ra ngoài, đá ở người cầm đầu kia trên mông.

"Người... Cậu quan, một ngày nào đó, ta muốn giết người!" Người cầm đầu đầu chịu nổi bức này làm nhục, hấn ở Bạch Liên Giáo bên trong, địa vị cũng là rất cao, không đứng vậy sẽ không phải hấn tới chấp hành nhiệm vụ lần này.

"Và miệng cho ta ba mươi lần, sau đó đem quần áo bái, treo đầu tường. Ở nơi này dài Ninh Huyền bên trong, sau này nếu ai lộn xộn đao binh, bọn họ chính là kết quả." Triệu Thành cười lạnh một tiếng, đây chính là Thành Hoàng Đại lão gia mệnh lệnh, Thành Hoàng lão gia nghiêm cấm bên trong thành động võ, đám người này lại dám ở chỗ này giết người, thật sự là to gan lớn mật, không cho bọn hấn điểm màu sắc nhìn một chút, lại còn coi dài Ninh Huyền là bọn hấn nhà a.

"Người dám!" Trong lưới mọi người nguyên rủa mắng lên, bọn họ ở Bạch Liên Giáo bên trong, cũng coi là nổi danh có người vật, nếu như bị lấy hết quần áo, vậy thật cái gì mặt đều không. Điện thoại di động người sử dụng mời xem đọc, càng chất lượng tốt đọc thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Mời

"Cạch cạch cạch thích khách nắm, mọi người đi nhanh nhìn a, bị lộ y phục treo ở đầu tường nột." Dài Ninh Huyền liền một chút như vậy đất đai phương, có một chút gió thổi cô lay, vừa có thể giấu giếm được ai? Hôm qua huyện lệnh bị ám sát sự tình, đã huyền náo là phí phí dương dương, không ít người cũng rất là kinh hoàng, ngay cả huyện lệnh cũng dám có người giết, kia nhóm người mình an toàn còn có thể có bảo đảm sao?

Bất quá cũng may, trong huyện nha dịch hiệu suất còn nghe cao, chẳng qua là nửa giờ công phu cũng chưa tới, đám kia thích khách cũng bị bắt. Cái này làm cho mọi người an lòng đi xuống, cũng đứng Triệu Thành sinh ra cực mạnh tin cậy. Không hổ là trừ phiến loạn anh hùng, này làm việc chính là đẹp đẽ.

Ở dài Ninh Huyền trên đầu thành, một thuận xếp hàng treo mười người, mỗi một người đều ánh sáng không trượt chân, không có mặc bất kỳ quần áo. Này mới vừa đầu mùa xuân, khí trời vẫn còn tương đối lạnh, mười người này cóng đến không dùng được run lên. Này cũng chẳng có gì, mấu chốt nhất là, bọn họ không mặc quần áo a, bị một thành người ở phía dưới chỉ chỉ trỏ trỏ, dù là da mặt dù dày người, cũng phải điên.

Bị treo ở trên đầu thành mười người, từng cái nhắm chặt hai mắt, hận không được đem mình lỗ tai cũng lấp kín, hôm nay chuyện phát sinh, cho bọn hấn mà nói, nhất định chính là một con ác mộng.

"Dương Đào bọn họ cũng bị bắt, đám chó này quan, thật là thật là ác độc tâm tư." Trong đám người, một người cắn răng nghiêng lợi, thật chặt nắm chặt nắm chặt quả đấm.

Người sống gương mặt, cây sống một miếng da, người cái thanh này người quần áo cho bái, sau này để cho bọn họ như thế nào biết người, coi như là cứu về đi, người cũng phí a.

"Dài Ninh Huyền, ta nhớ ở, các loại (chò) trải qua Chúa đại thế đồng thời, nhất định phải đem khắp thành tàn sát hết." Người kia phản hận liếc mắt nhìn bốn phía xem náo nhiệt trăm họ, xoay người liền muốn rời đi.

"Phanh." Hấn chợt một quay đầu, liền đụng vào trên người một người, người này người mặc nha dịch quần áo trang sức, trong tay còn khoác đao.

"Hắc hắc, nguyên lai này còn có một cái, theo chúng ta đi một chuyến đi." Kia nha dịch tránh ra vị trí, đứng phía sau mười mấy người, liền một cái tiến lên, đem cho buộc lại.

Người kia lúc này liền sùng sờ, cũng quên nên đi phản kháng, giời ạ, đây cũng quá tà môn đi. Bọn họ là thế nào nhận ra ta tới, chẳng lẽ là có phản đồ mật báo?

"Hô." Phương Hồng ở tại nhà mình sân nhỏ chính giữa, có chút há miệng hút vào, những thứ kia hội tụ ở Triệu Thành trên người khí vận, tất cả đều bị hấn cho hút tới, mà trên người hấn mạng có chút có vài phần tăng trưởng.

Hắn đem từ giang cùng Triệu Thành đẩy tới đằng trước, để cho hai người bọn họ xông ra danh tiếng thật lớn, cũng đạt được vô cùng Đại Khí Vận. Mà hắn chỉ phải phụ trách đứng giờ cắt lấy liền có thể, không thể để cho mạng bọn họ Cách phát sinh tính thực chất tăng trưởng.

Đây cũng là tại sao, Triệu Thành rõ ràng đã lập được đại công, lại vẫn không có lên chức nguyên nhân.

Phương Hồng chính mình còn khoảng chừng một huyện nơi tư hỗn đầu rồi, như thế nào dám để cho hai người thăng quan, một khi hai người bọn họ lớn lên, mạng trên hắn rất ra, hắn coi như được (phải) bị cản trở.

Hắn đang thu nạp hoàn khí vận sau khi, liền từ bên cạnh trên giá để đao đầu, cầm lên một thanh Mộc Đao, quơ múa. Hắn ý nghĩ cường đại, quanh thân mỗi một tia (to) bắp thịt, cũng có thể hoàn mỹ bị kỳ không chế, mỗi một đao vung chém ra đi, tuyệt đối không kém chút nào, cũng sẽ không có một chút run rẩy.

"Uống." Phương Hồng trong tiếng hít thở, bỗng nhiên thân thể vừa thu lại, cả người co rúc, tiếp lấy chính là rung một cái, tứ chi lại làm hết sức giãn ra. Hắn cách làm như vậy, người bình thường tuyệt đối sẽ suy giảm tới gân cốt bắp thịt. Nhưng hắn không sợ, hắn có hương hỏa bồi bổ, một khi thân thể xuất hiện ám thương, ngay lập tức sẽ lấy được tu bổ, thân thể còn có thể vì vậy trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Liên tiếp diễn luyện một giờ, Phương Hồng mới đưa Mộc Đao nhích sang bên ném một cái. Từng tia từng sợi hương hỏa, phảng phất là từng cái con rắn nhỏ, hương hỏa trong thân thể chui vào, hóa thành dây đặc tinh khí, chậm chạp bồi bổ thân thể của hắn.

Loại cảm giác này cố gắng hết sức thư thích, giống như là người bình thường ngâm (cưa) trong suối nước nóng. Phương Hồng tìm hẻo lánh, hướng kia ngồi xuống, đem da vàng từ ôm vào trong ngực, có chút nghỉ một chút đứng lên.

"Thiếu gia, phần lớn thương nhà đã tới, chờ ngài." Cũng không biết qua bao lâu, Triệu chương quý chạy tới, đem Phương Hồng cho đánh thức.

"A đã tới, ta đây phải đi.

"Phương Hồng xoa xoa con mắt, một lúc lâu mới phản ứng được, đuổi vội vàng đứng dậy, vào nhà đòi một thân y phục.

"Thiếu gia, ngài này mời các nhà thương nhà làm gì? Chẳng lẽ có làm ăn gì muốn theo chân bọn họ nói?" Nhìn Phương Hồng thay quần áo đi ra, Triệu chương quý có chút hiếu kỳ hỏi.

Trước đó vài ngày, thiếu gia bỗng nhiên tìm tới chính mình, làm cho mình cho bên trong thành mười mấy nhà thương nhà phát một tấm thiệp mời, nói là có chuyện muốn theo chân bọn họ thương lượng.

"Đương nhiên là mới có lợi muốn cho bọn hắn." Phương Hồng cười cười, cũng không có giải thích quá nhiều, bởi vì hắn biết, ý nghĩ này của mình có chút hoang đường.

Triệu chương quý nghe vậy chẳng qua là cười cười, thiếu gia ngược lại học sẽ tự mình quyết định, ngay cả chuyện này đều phải thần thần bí bí lừa gạt đến chính mình. www.uukanshu.net

Hai người lúc này liền dẫn mấy cái tiểu nhị, hướng Yêu Nguyệt lầu đi. Yêu Nguyệt lầu không hổ là dài ninh tới Đại Từ Lâu, mỗi ngày lui tới đạt quan quý nhân không ít. Nhất là la đường sông tuyệt tan sau khi, thương mại lần nữa phồn hoa, tới nơi này hướng khách nhân ngược lại càng nhiều.

"Phương thiếu gia, Triệu chương quý, các người tới, nhanh lên một chút mời vào bên trong." Phương Hồng cùng Triệu chương quý mới vừa tới này cửa từ lâu, từ lâu chủ sự liền ra đón.

Phương Hồng ở nơi này dài Ninh Huyền ngay ngô lâu như vậy, bên trong thành làm ăn phần lớn đều biết hắn, đều biết vị này là Phương gia người thừa kế, nói chuyện nhưng là khách khí đây.

Phương Hồng hướng kỳ gật đầu một cái, trực tiếp thẳng hướng trên lầu hai mặt đi. Hắn định một cái nhã gian, các nhà thương nhà đại biểu đã tới.

"Các vị chờ lâu." Phương Hồng đi vào bên trong cửa, hướng mọi người trong nhà chấp tay một cái, mọi người lúc này đứng dậy, cũng vội vàng trở về thi lễ. Vị này Phương thiếu gia là vào ngay hôm nay nhà người có vai vế, mà bọn họ những người này chẳng qua chỉ là các nhà chương quý, trời sinh liền muốn lùn một đầu, cũng không dám được lễ này.

Phương Hồng quét nhìn mọi người liếc mắt, hắn cho các nhà xuống thiệp mời, những thứ kia thương nhà nhưng chỉ là phải những thứ này chương quý ra tay, rõ ràng là coi thường ý hắn a.

Chương quý nói dễ nghe, thật ra thì cũng chỉ là làm cho người ta đi làm, tự thân cũng không có bao nhiêu quyền phát biểu. Một ít quyết sách tính đồ vật, vẫn phải là Đông gia quyết định.

"Phương thiếu gia, ngài đột nhiên này mời chúng ta các nhà đi tới nơi này, có thể có cái gì chuyện khẩn yếu?" Đang lúc mọi người theo thứ tự ngồi xuống sau khi, một cái khảm răng vàng mập mập đứng lên, hướng hắn dò hỏi.

"Đừng có gấp, người ngồi xuống trước, đều là làm chương quý người, còn nóng nồm như vậy." Phương Hồng liếc mắt nhìn cái tên mập mập này, hướng trên chủ tọa mặt ngồi xuống, cũng không có gấp. Mọi người còn lại nhìn hắn bình chân như vại bộ dáng, ngược lại cũng không tốt nói thêm nữa, chỉ tốt ngồi một bên, chẳng qua là không khí này có chút kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Cho các người chỗ tốt

Thức ăn từng đạo được bung lên đến, heo sữa quay, Quế Hoa vịt quay, nước tương thịt nướng tổng cộng mười đạo thức ăn nóng, 12 Đạo thức ăn nguội, tất cả đều làm cực kỳ tinh xảo, để cho người nhìn liền thèm ăn đại động.

"Cô đông." Không ít người nuốt một chút nước miếng, mặc dù mọi người tại đây đều là các nhà Đại Chương Quý, nhưng cũng là làm cho người ta đi làm, hàng năm dẫn cái 20 xâu tiền, trừ bù đồ xài trong nhà ra, cũng không có bao nhiêu tiền dư.

Giống như vậy một bàn thức ăn, không có một hai ba chục xâu, căn bản đưa không làm được. Bọn họ cũng không thể xuất ra một năm lương tiền, chỉ vì ăn như vậy một bữa cơm đi.

Tất cả mọi người có chút câu nệ ngồi thẳng thân thể, chớp mũi nghe thức ăn mùi thơm, thèm ăn nhỏ dãi. Nhưng mỗi một người đều ngưng ngưng xuống đầu, chỉ đành phải nhìn ngồi ở chủ vị phía trên Hồng.

"Ho khan một cái, ta hôm nay xin mọi người tới đây chứ, là có một cái chỗ tốt muốn cho các vị." Chúng tâm tư người, toàn bộ đều bị Phung Hồng cắt vào đáy mắt, nhưng Phung Hồng hết lần này tới lần khác không nóng nảy động đầu, ngược lại ho nhẹ một tiếng, ung dung thong thả sự tình.

Nghe lời ấy, tất cả mọi người trong lòng cũng gào thét bị thương một tiếng. Lúc này nói chuyện, chúng ta là phó người yển, cũng đều còn chưa có ăn cơm đâu rồi, người lại không thể mọi người ăn được một nửa thời điểm lại nói sao?

"Phung thiếu gia có chuyện gì tốt cho chúng ta đây? Ngài thì cứ nói đi." Lúc trước mập mạp kia lại đứng ra, tại chỗ các vị, đều là có uy tín danh dự nhân vật, ngược lại không tiện lộ ra nóng lòng ăn cơm đáng vẻ, chỉ đành phải cường ép đề xuống trong bụng đói bụng cùng đầu lưỡi nước miếng.

"Các vị đâu rồi, hoặc là kinh doanh lương thực làm ăn, hoặc là buôn bán bông vải, ta đây có một nhóm lương thực và bông vải, hy vọng có thể bán cho các vị." Phung Hồng cười cười, đem mình con mắt nói ra.

"Nguyên lai chính là chỗ này chuyện, bất quá, này mùa đông đã qua, lương thực và bông vải giá cả cũng hàng, chúng ta cũng sẽ không dựa theo mùa đông giá cả tới tiến hóa a." Nghe một chút là chuyện này, mọi người tại đây cũng không có đề ở trong lòng. Phung gia cũng kinh doanh cửa hàng gạo, đoán chừng là trong nhà mùa đông lương thực không có bán đi, bây giờ chuẩn bị giá thấp bán cho bọn hắn.

"Dĩ nhiên sẽ không dựa theo mùa đông giá cả tiến hóa, một thạch lương thực mười lượng bạc, bông vải chính là theo như một cân 3 phần bạch ngân mà tính." Phung Hồng gõ gõ bàn, thanh vừa nói đạo.

Hắn thốt ra lời này, mọi người tại đây lúc này sững sờ, trên mặt mọi người biểu tình có chút kỳ quái. Rốt cuộc, ở qua sau một hồi, mới có một cái chương quỹ bật cười.

"Phung thiếu gia, có lẽ ngài còn không có hiểu rõ tình huống, cái này đã đầu mùa xuân, các nơi lương thương cũng có thể tới, lương thực không bao nhiêu tiền. Còn có này bông vải cũng vậy, Đông trời đã qua, bông vải cũng phải xuống giá. Ngài giá tiền này không giảm ngược lại tăng, chẳng lẽ khi chúng ta là người tiêu tiền như rác sao?" Kia người chương quỹ cười giải thích một lần, có lẽ này Phung thiếu gia cũng không hiểu giá thị trường. Bình thường thời điểm, một lượng bạc có thể mua hai thạch lương thực, người tốt, hẳn trực tiếp cho lật gấp hai mươi. Còn có này bông vải cũng vậy, một cân có thể bán một phần bạc, dựa theo Phung Hồng giá tiền này, chính là mùa đông cũng không bán được a.

"Như vậy đi, Phung thiếu gia, này một thạch lương thực, ta cho ngài ba tiền, một cân bông vải coi là ngài phân nửa, các ngài hàng ta liền muốn hết, coi như là cho ngài cái mặt mũi." Một người chương quỹ mở miệng, hẳn chỉ coi vừa mới Phung Hồng là đang ở làm loạn.

Nói thực, hẳn giá tiền này cũng không tính thấp, dù sao hẳn đây là giá mua vào, dù sao cũng phải có chút kiếm đi. Hơn nữa này mùa đông đã qua, bọn họ nhà mình độn hàng còn không có bán xong, có thể thu Phung Hồng lương thực và bông vải, đã là ăn không ít nguy hiểm.

"Các người đã cho ta đang nói đùa sao? Ta nếu là cho các người đại tiện nghi, đương nhiên phải dựa theo ta giá cả tới." Phung Hồng trên mặt vẫn treo nụ cười, nhưng ở trắng các vị chương quỹ, sắc mặt lại có chút khó coi.

Thế nào vị này có chút không biết điều a, người thật coi nhà mình lương thực là hương bột bột a, chúng ta có thể mua đó là cho người cha mặt mũi, thấy tốt thì lấy đi.

"Phung thiếu gia, ngài đang nói đùa đi." Tới nói chuyện trước người mập mạp kia, ánh mắt lộ ra một tia châm biếm.

"Ta là nghiêm túc." Phuong Hồng liếc hần một cái, trên mặt không có bất kỳ đùa ý tứ.

"Phuong thiếu gia, ta trong điểm còn có chuyện, đi trước." Mập mập kia đứng lên, hướng Phuong Hồng chấp tay một cái, thẳng liền rời đi bàn.

Chẳng qua là hần lúc đi, con mắt còn ba ba ở trên bàn dừng lại một lát, này đây bàn thức ăn, một cái cũng không có cơ hội ăn.

Mà những người còn lại cũng rồi rít đứng dậy, đều tự tìm cái lý do mờ. Đây không phải là dẫn người chơi đùa mà, liền coi như các người nhà lương thực là cho hoàng thượng ăn, cũng bán không cái giá tiền này a.

"Thiếu gia, ngài làm gì vậy à?" Mọi người tại đây đi sạch sẽ, chỉ còn dư lại Triệu chương quỹ vẫn còn, hần cũng có chút không hiểu, thiếu gia này đùa giỡn hơi bị quá mức đi.

"Ta lần này cũng không có tính toán để cho bọn họ tiếp nhận." Phuong Hồng ngược lại cũng không để bụng, chẳng qua là cầm đũa lên, xốc lên một khối bị cắt gọn heo sữa thịt, thả vào trong miệng, "Thịt heo nướng không tẻ, rất non nót."

"Vậy ngài tại sao phải xin bọn họ ăn cơm?" Triệu chương quỹ không hiểu, thiếu gia cử chỉ này không giải thích được a, rốt cuộc là nghĩ (muốn) muốn làm gì.

"Không xin bọn họ ăn cơm a, ta là điểm một bàn chính mình ăn." Phuong Hồng cười ha ha một tiếng, bưng lên chén canh, đem trên bàn súp đặc cũng uống một hớp lớn, sau đó xốc lên một con gà nướng ăn nhiều đại nhai.

Triệu chương quỹ cũng không lời, như vậy một bàn lớn thức ăn, đều là Yêu Nguyệt lầu tốt nhất đắt tiền nhất, hoa không dưới 20 xâu, bữa cơm này không khỏi quá xa xỉ.

"Triệu chương quỹ ăn a, đừng khách khí, liền hai người chúng ta, thoải mái ăn." Phuong Hồng trong miệng nhét nghiêm nghiêm thật thật, hần trước khi tới có thể là mới vừa luyện qua đao, tiêu hao thật lớn, bây giờ bụng chính đói bụng lắm.

Triệu chương quỹ lắc đầu một cái, bất quá, sự tình đã phát sinh, lại nói cũng vô ích, hần cũng cầm lên một đôi đũa, xốc lên một chút thịt thức ăn ăn.

"Phuong thiếu gia, ngài dựa theo ngài phân phó, đây là cơm." Nhưng vào lúc này, Yêu Nguyệt lầu tiểu nhị đi tới, bưng một cái khay, cái mâm chính giữa, đặt vào hai cái chén cơm.

"Thật là thơm a, đây là cái gì thuốc?" Cơm này chén một bỏ lên trên bàn, Triệu chương quỹ liền nghe đến một tia đậm đà cực kỳ mùi thơm, mùi này không giống tầm thường mỹ vị như vậy tham người, nhưng lại tựa hồ như có thể kích thích người sâu trong nội tâm đối với thức ăn khát vọng.

"Đây là hạt gạo?" Triệu chương quỹ nhìn lên trước mặt chén kiều, trong chén Millie viên viên trong suốt, cơ hồ mỗi một viên đều có tầm thường Anko lớn như vậy, từng tia hơi nóng từ cơm phía trên bốc hơi lên mà ra, mùi thơm chính là từ trong đó truyền tới.

Hần thử chọn một đũa, bỏ vào trong miệng, ngay tại ăn vào trong miệng trong nháy mắt, ánh mắt hần đột nhiên trợn to. Cơm ấm áp, tựa hồ bên ngoài có một tầng dầu mỡ, đặt ở trong miệng cực kỳ thư thích, nhẹ nhàng một nhai, mềm mại nhu mà nhai dai, tựa hồ đem nếp cùng hạt gạo mùi vị dung hợp làm một thể.

Triệu chương quỹ liền tiếp ăn xong mấy hớp, không chút nào phân phối thức ăn, nhưng lại ăn rất có mùi vị. Người thậm chí sẽ cảm thấy, ở ăn loại này cơm thời điểm, phân phối thức ăn không chỉ là dư thừa, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến hạt gạo bản thân mùi thơm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 178: Bán thước

"Thiếu gia, ngài nói lương thực, chính là loại này thước sao?" Ăn ngay ngắn một cái chén cơm, Triệu chương quỹ trên mặt, lộ ra thỏa mãn thần sắc. Bởi vì thương nhân bén nhạy tính, hần rất nhanh nhận ra được Phuong Hồng ý đồ.

"Dĩ nhiên, người nói loại này lương thực, có đáng giá hay không mười lượng một thạch?" Phuong Hồng trong tay đũa không ngừng, trong miệng có chút hàm hồ kỳ từ nói.

"Giá trị! Dĩ nhiên giá trị! Nói khó nghe, chính là cống Mễ Hòa sự so sánh này, cũng xa xa không đủ trình độ." Triệu chương quỹ ánh mắt có chút nóng liệt,

như vậy hạt gạo, thật là không giống nhân gian toàn bộ. Loại này thóc có lẽ người bình thường sẽ không mua, nhưng chỗ nào không có người có tiền? Thậm chí đối với với những người có tiền kia mà nói, một thạch mười lượng đều là thấp. Đây nếu là mời khách thời điểm đi lên như vậy một chén com, tuyệt đối rất có mặt mũi. Mười lượng bạc ai đều gặp, nhưng ăn ngon như vậy com ai ăn rồi?

"Vậy thì phải, một hồi ta sẽ nhượng cho người vận năm trăm thạch lương thực vào thành, trước tiên ở lấy ra năm mươi thạch ở Phương gia cửa hàng gạo bán, còn thừa lại lại bán cho vừa mới những người đó, bắt quá, cho đến lúc này, lương thực coi như không tiện nghi như vậy." Phương Hồng ăn càng hăng say, nói chuyện đều có chút phí sức.

"Ha ha, khi đó, sợ là các nhà mặt đều phải xanh. Bắt quá, có một cái vấn đề, gạo này com dù sao cũng phải nấu mới có thể biết đồ ăn ngon (ăn ngon), chúng ta trực tiếp như vậy bán, sợ là không người đến mua, nếu không chúng ta ở cửa hàng gạo cửa lập cái nồi lớn, để cho mọi người miễn phí ném trước ném." Triệu chương quỹ không hổ là thường xuyên làm ăn, lập tức liền nghĩ đến này một tra.

"Không cần, trực tiếp bán, sẽ có người mua." Phương Hồng ngược lại không quản cái này, lúc này liền cự tuyệt Triệu chương quỹ đề nghị. Triệu chương quỹ trải qua vừa mới sự tình sau khi, cũng biết thiếu gia nhà mình không phải là làm loạn, cũng không có khuyển nữa, phòng chừng thiếu gia tâm lý có chính mình chủ ý.

...

"Bạch Nhai mới thóc, mười lượng một thạch, đồng tâu vô khi, khái không trả giá." Chẳng qua là nửa ngày trời sau, Phương gia cửa hàng gạo bên ngoài, liền treo lên một cái đại chiêu bài, một cái tiểu nhị gân giọng, bắt đầu hét uống.

Tên này tính toán đang kêu thời điểm, trên mặt có nhiều chút ngưng ngừng, sức lực rất là chưa đủ. Mười lượng bạc một tạ gạo, này Đông gia là thế nào nghĩ (muốn)? Làm sao có thể có người đến mua.

"Ha ha, Phương gia cửa hàng gạo thật là nghèo đói, mùa đông còn dư lại lương thực, còn bán mười lượng bạc." Dài Ninh Huyền cửa hàng gạo, đều là ở một con phố khác. Chính sở vị đồng hành là oan gia, mọi người xem Phương gia cửa hàng gạo bức này thành tự, không khỏi bắt đầu chăm chọc.

"Đúng vậy, nghe là phe kia con trai của Đại Nguyên chủ ý, nghĩ (muốn) phe kia Đại Nguyên cũng là một nhân tài, thế nào sinh ra con trai như vậy." Các cửa tiệm chương quỹ tiểu nhị, cũng ôm cánh tay, đứng ở chân tường trò chuyện.

Này cười trên nỗi đau của người khác, là loài người thiên tính, tất cả mọi người đem Phương gia làm cho này đề tài đối tượng, từng cái giống như thật thành bạn thân một dạng nói phải là khí thế ngất trời.

"Ta dám đánh cược, nếu là có người đến mua thóc, ta liền đem đây coi là bán cho ăn." Ở một nhóm người chính giữa, một cái bụng phệ mập mạp cười hắc hắc, đem trong tay tính toán run lên rơi. Hắn là Kim gia cửa hàng gạo chương quỹ, tên là Kim Mãn thương khó, chính là trong thành Kim gia một cái bà con xa, bởi vì có chút tính sở bản lĩnh, liền tới đầu nhập vào chủ nhà, làm một cửa tiệm mặt chương quỹ.

"Ha ha ha, kim mập mạp, ngươi cũng đừng đồ liệt liệt, ngươi có tin ta hay không sẽ đi ngay bây giờ mua, ta thì nhìn ngươi có ăn hay không tính toán." Chính là có một nhà khác cửa tiệm trông coi trên ghế nói.

"Trần lão tam, ngươi đi a, ta xem ngươi có dám đi hay không" kim mập mạp cũng không sợ, lúc này đem tính toán hướng trên bàn ném một cái. Phương này nhà cửa hàng gạo sự tình, thật là chính là một chuyện cười, tất cả mọi người coi hắn là kẻ ngu si thấy thế nào, ngươi nếu là đi mua thóc, vậy không liền so với kẻ ngu si còn ngốc chứ sao.

"Ngươi kim mập mạp có thể..." Kia Trần lão tam dĩ nhiên không dám đi, người Phương gia không biết xấu hổ, hắn còn cần thể diện đầu rồi, nào có ý làm như vậy sự tình.

"Chương quỹ, thiếu gia nghịch ngợm, ngươi cũng đi theo nghịch ngợm a." Một cái tiểu nhị oán trách tự đắc với Triệu chương quỹ nói một câu, này mười lượng bạc một tạ gạo, vậy còn không như cướp, coi như người khác có tiền cũng không trở thành như vậy làm nhục a.

"Đi đi đi, tiểu tử ngươi biết điều làm việc chính là, khác (đừng) nghi ngờ thiếu gia quyết định." Triệu chương quỹ phát tay một cái, đem sắc mặt trầm xuống, mặc dù hắn đối phương Hồng có lòng tin,

Nhưng này thóc khá hơn nữa, mọi người không ném một cái, ai sẽ đến mua đây.

"Ai..." Tiểu nhị thở dài một hơi, cầm lên dựng ở đầu vai bên trên khăn lông, đem trên quầy tro bụi cho lau chùi một lần. Đây đầu mùa xuân thời điểm, vốn cũng không phải là bán lương vướng quỹ, còn đem giá cả định cao như vậy, quỹ tài sẽ đến mua đây.

"Tiểu nhị, cho ta tới năm tạ gạo." Tên này tính toán chính lòng không bình tĩnh thất thần thời điểm, một người gõ gõ quầy, gân giọng kêu một tiếng, đem tiểu nhị dọa cho một cái.

Tiểu nhị đang muốn đối với hắn tròn mắt nhìn, lại liếc mắt một liếc thấy thấy trên người đối phương nhà dịch mặc, viên kia nhuận gương mặt, ngũ đoán thân tài, tựa hồ đang kia gặp qua.

"Triệu... Triệu lớp trưởng!" Tiểu nhị nhận ra, lúc này liền kêu lên một tiếng, vị này không phải là trừ phiến loạn vị kia Triệu lớp trưởng sao? Vị này không chỉ là dài Ninh Huyền trăm họ trong lòng Thủ Hộ Thần, hay lại là huyện nha quyền cao chức trọng nhanh rõ rệt đầu, thủ hạ dẫn mấy chục nha dịch, mấy trăm cái Tuần Sứ ty binh lính.

"Năm tạ gạo, mau mau, những thứ này hiện ngân." Triệu Thành đưa tay móc ra năm mươi lượng bạc, đặt lên bàn. Hắn ngược lại lộ ra rất có kiên nhẫn, mặt mũi này bên trên cũng là cười ha hả. Tiểu nhị này mới phản ứng được, cũng không danh hiệu một chút bạc, liền trực tiếp thu, sau đó vội vàng kêu người đi ra sau phòng kho dời vận lương thực.

"Ha ha ha, các ngươi nhìn, thật là có ngu đần đi mua thuốc." Ở cách vách tiệm cửa hàng gạo chính giữa, một cái rảnh rỗi hán chính nghiêng dựa vào đầu tường, một vừa nghe bên cạnh mọi người khoác lác đã thì, một bên lười biếng phoi nằng, hắn nhìn một cái có người gần cửa tiệm, lúc này hét lớn một tiếng, giống như là thấy cái gì đặc biệt có ý tứ sự tình.

"Ha, thật là có ngu đần đi, chính là chỗ này bóng người thật giống như có chút quen thuộc." Chính là có một người cũng hướng kia liếc mắt một cái, loại trừ lỗ mũi, cảm thấy người này có chút không khỏi quen thuộc.

"Hai người các ngươi Vương Bát Đản nhỏ giọng một chút, đó là Triệu Thành lớp trưởng, không muốn sống!" Kim mập mập vốn là đánh thẳng đến coi là tính toán ngày hôm qua nợ cũ, nhìn một cái đứng ở Phương gia cửa hàng gạo cửa thân ảnh kia, thiếu chút nữa bị dọa sợ đến không đem tính toán ném. Đừng xem vị này là lớp trưởng, nhưng đặt ở dài Ninh Huyền, đó là chân chính nắm quyền chuỗi người, ít ngày trước huyện lệnh vừa tới đảm nhiệm, vị này nên không nề mặt mũi còn chưa cho.

Kim mập mập lời nói, giống như là một cái đại thủ, bóp một cái ở hai cái này rảnh rỗi hán trên cổ. Hai người này há hốc mồm, nhìn nhau liếc mắt, trên trán mồ hôi lạnh lúc này xuống ngay.

Bọn họ lại mắng Triệu Thành lớp trưởng là ngu đần, đây nếu là bị nghe được, vậy coi như chết thật định.

"Phương gia khi nào với Triệu lớp trưởng dính líu quan hệ, nhìn dáng dấp còn không cạn a." Kim mập mập nhìn cách vách cửa hàng gạo cửa Triệu Thành, ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Mua thuốc tiểu thuyết: Ta là Minh triều một ít thần tác giả: Cưỡi Thanh Ngưu heo

Kim Bàn Từ than thở một tiếng phương này nhà thật là may mắn, lại giao kết bên trên dài Ninh Huyền người có vai vế, sau này ở nơi này làm ăn, ai dám không cho ba phần mặt mũi?

Bất quá, trong lòng của hắn cũng đang cười lạnh, nhân tình này là càng dùng càng mỏng, Phương gia thật vất vả ôm lên Triệu Thành bấp đúi, dĩ nhiên cũng làm đề cho người dùng ở mua lương thực bên trên. Hoặc khen người ta lần này sẽ giá cao mua người điếm lương thực, nhưng tâm lý nhất định là có ngăn cách. Một lúc sau, nhiều hơn nữa ân huệ cũng không.

"Triệu lớp trưởng, ngươi cũng tới mua lương thực." Kim Bàn Từ vừa mới trong lòng oán thầm hoàn Phương gia, liền thấy xa xa một người vội vội vàng vàng chạy tới, người này người mặc quan bào, mặt mũi cứng ngắc, thấy Triệu Thành còn mở miệng chào hỏi.

"Nguyên lai là Từ Chủ Bộ, cái này không vừa mới mua năm thạch, ngài cũng tới mua? Một hồi ta tìm mấy cái nha dịch, giúp ngài đem lương thực đưa nhà đi." Triệu Thành khỏe miệng cũng liệt khai nụ cười, nhưng trên mặt lại không có bất kỳ ngoài ý muốn. Thành Hoàng lão gia giá cao bán lương, mình cũng tới cổ động, từ giang há lại sẽ buông tha cơ hội này.

"Vậy thì cảm ơn Triệu lớp trưởng, tiểu nhị, ngươi cho ta cũng tới năm thạch." Từ giang nửa câu sau là theo cửa hàng gạo tiểu nhị nói, hắn cũng mua năm tạ gạo, mới vừa cùng Triệu Thành gặp nhau thời điểm, Triệu Thành nhìn như vô tình nói mình một chút mua bao nhiêu thuốc, hắn là như vậy lung linh nhân vật, dĩ nhiên biết Triệu Thành ý tứ.

Hai người bọn họ ở Thành Hoàng lão gia trước mặt địa vị không sai biệt lắm, nếu là hai người mua lương thực không giống nhau nhiều, ít kia trong lòng người khó tránh khỏi có vương mắc, cảm thấy có thể hay không chọc cho Thành Hoàng lão gia không vui.

"Yes Sir." Tiểu nhị kia nhìn là môi run run, mẫu thân, hôm nay ngày gì, thật là gặp quỷ liền với hai vị đại nhân vật tới mua thuốc. Hơn nữa, hay lại là tự mình đến mua, dĩ vãng mua thuốc, những nhân vật này ai sẽ đích thân tới a, nhà ai không mấy cái người làm nha hoàn loại.

"Từ giang?" Kim Bàn Từ con mắt đều có chút đầm đìa, ở dài Ninh Huyền bên trong, có lẽ từ giang danh tiếng không có Triệu Thành như vậy vang dội, nhưng quyền thế không hề yếu, thậm chí vẫn còn quá mức. Bởi vì từ giang là quan văn, ở Đại Minh Triều, có thể vẫn luôn là văn nhân thiên hạ. Ngươi võ nhân vị trí cao hơn nữa, cũng không kịp văn nhân được người tôn kính.

Vị này Từ Chủ Bộ vốn là vẫn luôn bất hiện sơn bất lộ thủy, nhưng từ lên làm Chủ Bộ vị sau, quật khởi mạnh mẽ, thống soái sáu phòng, che đậy huyện lệnh Huyện Thừa, còn hợp tác với Triệu Thành, là Tuần Sứ ty cung cấp lương tiền, quân chính cũng những tay, quyền thế vô song.

"Thật là vận khí tốt" nhìn dài Ninh Huyền quyền thế nặng nhất hai người cũng đứng ở Phuong gia cửa hàng gạo cửa, Kim Bàn Từ không khỏi chép miệng một cái ba, mặc dù đáy lòng của hắn hay lại là cho rằng là Phuong gia dựa vào này hai khóa đại thụ, nhưng trước mắt cảnh tượng quả thật có chút quý dị, làm sao nhìn giống như là này nhị vị để lấy lòng Phuong gia nha.

Có thể Kim Bàn Từ cái này còn không có buồn bực xong, từ đầu đường kia, liền đi ra tới liên tiếp quan lại, có sáu chủ nhà chuyện, còn có các rõ rệt đầu, trên căn bản dài Ninh Huyền có thể nói lên lời nói người cũng tới.

"Này đây là huyện nha đòi Phuong gia cửa hàng gạo tới?" Cả con đường thượng nhân cũng trở mắt ghen hòng nhìn một màn này, có một cái thích nói lời đùa tiêu nhị, lăm bằm tới một câu như vậy.

Khoan hãy nói, lời này còn rất hình tượng, trừ huyện lệnh cùng Huyện Thừa không có tới, huyện nha bên trong đầu nào nào cũng tới toàn bộ.

"Phuong này nhà mặt mũi thật là lớn." Một người chừng quỹ tốp tốp trong tay tính toán, nhìn trước mắt cảnh tượng, không khỏi toát toát nha hoa từ, mặt đầy hâm mộ.

Bọn họ có thể sẽ không cho là Phuong gia thước thật tốt như vậy, có thể để cho như vậy người dừng được đến mùa. Nhất định là người Phuong gia mặt mũi lớn, những quan viên này đều nguyên ý tới cổ động a.

"Thật là thủ đoạn, thật là thật là thủ đoạn, trải qua chuyện này, Phuong gia danh tiếng liền hoàn toàn đánh ra, còn ai dám khinh thị bọn họ? Hối hận đã muộn rồi a, sớm biết ở Yêu Nguyệt lâu liền đáp ứng." Kim Bàn Từ nhìn lên trước mặt từng cái đi qua huyện nha người có vai vế, trong đầu từng trận hồi tiếc.

Lúc đó Phuong Hồng nói có một trận đại tiện nghi muốn cho bọn hắn, bọn họ còn tưởng là đối phương là nói vớ vẩn. Bây giờ nhìn lại, chân chính ngu xuẩn là bọn hắn, nếu là có thể cùng những thứ này người có vai vế kéo lên quan hệ, có thể không phải là một trận đại tiện nghi mà, là chính bọn hắn đem tràng này phú quý đẩy ra đi a.

Bất luận mọi người tại đây như thế nào hồi tiếc, nhưng Phuong gia cửa hàng gạo năm mươi tạ gạo, rất nhanh thì bán xong.

Phần lớn là những thứ kia quan lại mua, còn có một ít là lúc trước bị Phuong Hồng mời các nhà thương nhà, bọn họ muốn đền bù một chút cùng Phuong Hồng quan hệ, liền cũng mua một ít thước.

Đương nhiên, Phuong Hồng cũng không ở nơi này, nhất định bọn họ lần này cử động là làm không.

Hầu Tam là huyện nha một cái nha dịch, một phần của nhanh ban, hắn trong ngày thường làm người lâu linh, biết nịnh hót, ngược lại rất được Triệu Thành tin cậy. Hôm nay, hắn nhìn nhà mình lớp trưởng đi Phuong gia cửa hàng gạo mua năm tạ gạo, người tốt, một tạ gạo mười lượng bạc, người Phuong gia này tâm thật là đủ đen.

Nhưng là, lớp trưởng đều đi mua, hắn cũng không thể nhân rồi nhìn đi. Coi như hợp cách chân chó, dĩ nhiên thì phải theo sát cấp trên bước chân đi. vì vậy, hắn cũng loại trừ tác tác đi theo mua mấy cân, hoa hắn nửa xâu tiền, đây chính là hắn hơn nửa tháng Khổ cực phí, cũng làm hắn thương tiếc chết.

"Hầu Tam, ngươi này xách là cái gì nha, người khác biểu?" Hắn vừa mới về đến nhà, hắn vợ liền chào đón, thuận tay đem hắn trong tay đồ vật cho lấy tới, còn dùng tay ách chừng.

"Cái gì biểu a, đây là ta mua, hoa nửa xâu đây." Hầu Tam vẫn còn ở tâm thương bản thân tiền này đâu rồi, nói chuyện có chút uể oải.

Hầu Tam vợ là một điển hình phổ phường đàn bà, nàng đem túi mở ra, nhìn một cái chẳng qua là mấy cân gạo, lúc này liền hỏa."Hầu Tam, ngươi đầu óc có bệnh đi, tiêu nhiều tiền như vậy liền mua những vật này?"

"Ngươi một cái phụ đạo người ta biết cái gì, đi đi đi." Hầu Tam cũng lười giải thích, đem cời giấy một cái, liền nằm ạch xuống giường. Ngược lại cái gì đã mua, còn có thể thế nào?

"Ngươi liền có thể tinh thần sức lực phá của đi, khác (đứng) nằm, một hồi cha ta muốn tới, ngươi đi cô chút rượu, tiếp điểm thịt nướng." Hầu Tam vợ lại nằng nặc mấy câu, liền nằm mê đại tử, hưởng phòng bếp đi tới.

Đến phòng bếp sau, Hầu Tam vợ thuần thực cho trong nồi sắt đảo lướt nước, đến bếp trong đem tro bụi bay vùn vụt, nhét một dạng thảo đi vào. Chi chốc lát sau, sao Hòa liền đem thảo cho điểm, nồi thang đốt nóng nhiệt.

Ở một bên đốt nước, nàng lại đi bên cạnh cầm lên một cái khay đan, chuẩn bị đảo chút thước. Mới vừa vừa mới mở ra thùng đựng gạo, nàng lại do dự một chút, nhớ tới Hầu Tam mang về kia túi gạo.

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút, này nửa xâu tiền gạo có cái gì ăn đâu." Hầu Tam vợ lăm bằm lâu bầu vừa nói chuyện, cầm một ống trúc mức hai cái, làm mấy lượng hạt gạo, rót vào khay đan bên trong.

"Ha, thước ngược lại rất trắng thật lớn, chính là không biết ăn như thế nào?" Nàng dùng thô ráp ngón tay ở Mễ Lạp bên trên bóp bóp, từng viên Mễ Lạp lớn lên giống là nhỏ dài thủy tinh, có Anko lớn nhỏ, nhìn ngược lại thật hi nhân.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180: Bạch Nha Mễ

"Khuê nữ, nhà các người đốt thứ gì, thơm như vậy?" Hầu Tam đi ra ngoài cô rượu, cắt thịt, chỉ chốc lát sau, com này cũng chín muối, một cỗ mùi thơm lộ ra khe cửa ra bên ngoài chui. Mà một người lão hán chính là một cái đẩy cửa đi vào, gân giọng kêu la.

"Cha, người tới rồi." Hầu Tam vợ vội vàng đem lão hán cho nghênh đi vào, lão hán này cung cái eo, tinh thần ngược lại là quá thướt, cười ha hả đi tới.

"Nhà các người làm gì com? Thế nào nhắm thơm tho à?" Lão hán mũi dùng sức nhún nhún, chỉ cảm giác mình nước miếng cũng muốn tràn ra.

"Đây là Hầu Tam mang về, còn rất đất đây." Mặc dù gạo này com rất thơm, nhưng Hầu Tam vợ vẫn có ít câu oán hận. Trong nhà cũng không phải là có nhiều tiền, ăn cái gì không phải là ăn a. Này mấy chén com, có thể so với rượu thịt cũng đất.

"Ta tới ném thử một chút." Lão hán ngược lại không để ý nữ nhi của hán than phiền, ngược lại tiền này cũng không phải hán ra, hán cũng không đau lòng, lúc này liền cầm một cái chén, cầm một đôi đũa lên lay lên com tới.

Chẳng qua là ăn cái thứ nhất, hán ánh mắt thì trở nên, thật giống như dát lên một tầng ánh sáng. Đồ ăn ngon (ăn ngon)! Gạo này com thật sự là đồ ăn ngon (ăn ngon), hán sống chừng năm mươi năm, mặc dù không có thể nói lịch duyệt nhiều phong phú, nhưng cái này loại hạt gạo cũng ăn rồi không ít, giống như vậy mùi vị com nhưng lại chưa bao giờ thưởng thức qua, hán thậm chí đều cảm thấy, đây không phải là Phàm Trần nên cũng có vật.

Bất luận là loại nào com, dù là khá hơn nữa ăn, không thêm phân phối thức ăn, ăn nhiều cũng sẽ cảm thấy nhạt nhẽo. Nhưng này hạt gạo bất đồng, đối với người có một loại đến từ thân thể vốn khả năng hấp dẫn.

Một chén com xuống bụng, lão hán thậm chí cảm giác mình gân cốt cũng dâng lên một tia âm áp cảm giác. Hán trước kia là trong đất làm cho người ta đào ngô sen, thường thường yêu cầu ngâm mình ở nước lạnh trong, thân thể này đã sớm lưu lại mầm bệnh, thường xuyên cảm thấy xương đau nhói. Có thể ăn chén com này, hán cảm giác mình xương tủy đều tới bên ngoài bốc lên hơi nóng, đặc biệt thoải mái.

"Thống khoái! Này gì cơ a, ta quay đầu cũng đi mua một ít." Lão hán ăn một chén com, cảm giác mình giống như là uống một chén rượu lớn tự đắc, cả người cũng âm áp, liền la hét đối với mình con gái con rể hô.

"Cha a, gạo này kẻ gian đất, ngài cũng đừng nghĩ." Hầu Tam bữu môi một cái, có thể kéo đến đi, mùi lượng bạc một tạ gạo, liền ngài điểm này của cái, tẩm một cái ngủ đi.

"Ha, tiểu tử người, ta lão hán cứ như vậy nghèo rớt dái a." Lão hán đem trứng mắt, không phải là một chút thướt, đất đi nữa có thể đi nơi nào?

"Ta mua sáu cân, hoa ta nửa xâu tiền, ngài chính mình coi vậy đi." Hầu Tam co rụt đầu lại, từ trên bàn bốc lên một khối thịt muối, cười hắc hắc.

Lão hán lúc này ủ rũ, từ trong vò đào một chén rượu lớn, ừng ực ừng ực uống một hớp.

Không qua ba ngày thời gian, Phương gia bán thướt, liền ở dài Ninh Huyền hoàn toàn nổi danh. Cũng không biết là ai thứ nhất phát hiện gạo này mỹ vị, cũng không biết là ai thứ nhất đem gạo này mùi vị cho tuyên dương đi ra. Ngược lại có gạo người ta, đều là làm nhanh lên một nồi com nếm nếm mùi, mà không có gạo người ta, là nghĩ biện pháp đi cả điểm thướt tới ăn.

Căn cứ Phương gia truyền tới tin tức, gạo này nói là từ bạch Nhai Thôn sản xuất, cho nên kêu bạch Nhai thướt. Nhưng là bởi vì trăm họ đồn bậy bạ, bởi vì Mễ Lạp nhỏ dài giống như là nhọn răng, liền lại gọi là Bạch Nha Mễ.

"Thiếu gia, không ít cửa hàng chủ sự cũng đến, ngài có muốn hay không thấy một mặt?" Phương Hồng chính ở bên trong phòng luyện đao, Triệu chương quỹ tìm tới cửa, trên mặt treo vẻ mừng rỡ.

"Không nóng nảy, chờ một chút." Mặc dù bên ngoài Bạch Nha Mễ đã cực kỳ hỏa bạo, nhưng Phương Hồng lại có vẻ rất là ổn định. Nên để làm chi, tuyệt sẽ không để cho chuyện bên ngoài ảnh hưởng chính mình tâm tư.

Hán bị Thần Tinh xâm nhiễm càng ngày càng sâu, không chỉ có suy nghĩ trở nên lạnh như băng linh lợi, chính là tính cách cũng phát sinh biến hóa, hơi có mấy phần chừng chặc tư thế.

"Phương gia tiểu nhi rốt cuộc đang làm gì vậy? Chúng ta nói thế nào cũng coi như là hán trưởng bối, hán này hơi bị quá mức chậm đợi đi." Ở Phương gia

cửa hàng gạo hậu đường, mười mấy mớ Cẩm Y thân hào nông thôn phú thương ngồi tại chỗ mặt. Một người đang uống một ngụm trà sau khi, có chút bực tức nói.

Những người này đều là các nhà cửa hàng gạo chân chính chủ sự, cùng những phường quỹ đó bất đồng, bọn họ là có thể chen mồm vào được, một lời một hành động cũng có thể ảnh hưởng gia tộc quyết sách.

"Bây giờ là chúng ta cầu người nhà, người ta đương nhiên phải đắn đo đến cái giá.

"một cái ước chừng chừng ba mươi tuổi người cao gầy mà, vòng eo một chút trên tay mình bạch nhãn ngọc, có chút âm dương quái khí nói.

"Nhà chúng ta phường quỹ kia, đã bị ta cho sa thải, mất mớ đồ vật, tốt như vậy thước dĩ nhiên cũng làm như vậy đẩy tới ngoài cửa, nếu là ta, lúc ấy liền cho hết mua rồi." Tôi nói chuyện trước người kia, nghe một chút cái chủ đề này, liền giận không chỗ phát tiết.

Mà những người còn lại nghe lời này, chẳng qua là trong lòng bật cười. Ngươi thì khoác lác đi, mớ hậu pháo ai không biết thả? Bây giờ nói cái này có ích lợi gì? Mọi người còn không phải là ba ba bên trên gây cầu người?

Một mực qua có một giờ, mọi người ở đây kiên nhẫn sắp tiêu phí hầu như không còn thời điểm, Phương Hồng mới lững thững tới chậm.

"Các vị, chờ lâu." Phương Hồng đi vào hậu đường, hướng mọi người chấp tay một cái, cũng không đợi mọi người đáp lễ, trực tiếp thẳng hướng trên chủ tọa đầu ngồi xuống.

"Phương thiếu gia." Mọi người tại đây, sắc mặt có chút không lo, lần này cử động, không khỏi quá dờ hoi, nhóm người mình dầu gì cũng là với phụ thân hân một lớp bối, hân cái này có chút không thể tưởng tượng nổi. Nhưng là, bọn họ bây giờ là phải cầu cạnh người, dù là mất hứng, cũng phải bị.

"Các vị ý đồ, ta cũng biết, cũng không nói nhảm, giá tổng cộng năm mươi lượng bạc một thạch." Phương Hồng bung lên trên bàn chén trà, uống một hớp trà, nói thẳng vào vấn đề đạo.

"Cái gì? Năm mươi lượng bạc? Ngươi tại sao không đi cướp?" Hân này vừa dứt lời, một cái xã thân lúc này liền đứng lên, thanh âm giương cao mấy phần.

"Phạm pháp sự tình ta không làm, lại nói, giết tiền nào có này tới cũng nhanh, sáu mươi hai một thạch." Phương Hồng cười lên, ngươi có thích mua hay không.

"Ngươi" tất cả mọi người tại chỗ, đều cảm thấy một con giận ngăn ở ngực. Vị này căn bản cũng không theo lẽ thường xuất bài a, làm ăn, chú trọng có qua có lại, kia có một lần liền đem làm ăn cho làm tuyệt. Nhớ hân hùng hổ dọa người như vậy, sau này thế nào ai dám với hân làm ăn?

"Phương thiếu gia, không có làm như vậy làm ăn, chúng ta làm ăn, dù sao cũng phải có chút lợi nhuận, ngươi không thể để cho chúng ta lỗ vốn kiếm thét đi." Mọi người sắc mặt rất là khó coi, liền trầm mặt nói với Phương Hồng.

"Cửa không có đóng, nếu như sợ lỗ vốn, vậy thì ra ngoài quẹo trái, bảy mươi hai một thạch." Phương Hồng đối với cái này dạng lời nói, căn bản cũng không tin, lấy Bạch Nha Mễ thần kỳ và mỹ vị, ý nghĩa đã vượt qua tầm thường hàng hóa. Vật này ngươi muốn là mình ăn, khẳng định không có lợi lắm, nhưng ngươi nếu là làm lễ phẩm tặng người, vậy giá trị thì bất đồng.

Một ít đạt quan quý nhân, thứ tốt gì chưa từng thấy qua? Cũng không thèm khát ngươi về điểm kia tiền. Có thể ngươi nếu là đang tìm người làm việc thời điểm đưa chút bọn họ chưa ăn qua Bạch Nha Mễ, kia Thuyết Bất Đắc so với sử dụng ra ngàn lượng bạc hiệu quả cũng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Lấy máu cùng đại phóng máu

Phương Hồng liền tiếp nói giá, lúc này liền làm mọi người không dám mở miệng. Đừng nói giờ, mở một lần miệng liền thêm một lần giới, bọn họ tim có thể không chịu nổi.

Nhưng bọn họ lại không cam lòng hoa nhiều bạc như vậy mua lương thực, từng cái tâm lý giống như là bị mèo con gãi như thế, ngứa rất là khó chịu.

"Bắt đầu từ bây giờ, cách mỗi một giờ, Phương gia chúng ta cửa hàng gạo liền nói một lần giới, một lần tăng giá mười lượng, nếu là các vị không dành thời gian, lập tức không tiện nghi như vậy." Phương Hồng nhìn mọi người thần thái, đem tâm lý bọn họ phân tích xuyên thấu qua xuyên thấu qua. Mỗi một

người đầu lòng tham chưa đủ, đầu không thoả mãn bấy giờ giá cả. Dứt khoát, Phương Hồng liền giúp bọn hán làm quyết định.

"Thật là ác độc!" Các vị đang ngồi ở đây, tâm lý cũng không nhịn được run một cái, vị này thật là thật là ác độc thủ đoạn, hoàn toàn là đoạn bọn họ đường lui. Phương Hồng rất ý tứ rõ ràng, hoặc là lấy máu, hoặc là đại phóng máu, người chọn lựa một cái đi.

"Ta mua! Cho ta tới 20 thạch." Một cái thương nhân mặt đầy đau lòng, 20 thạch lương thực, đó chính là 1400 lượng bạc. Ở dĩ vãng, nhưng là có thể mua 3000 thạch lương thực đây.

"Được, Vương viên ngoại một hồi đi tìm Triệu chương quỹ ghi danh một chút, bởi vì ngài là người thứ nhất mua, ta rồi đưa ngài năm thạch lương thực." Phương Hồng đem chén trà để xuống một cái, lúc này lớn tiếng nói.

"Cám ơn Phương thiếu gia." Này Vương viên ngoại trên mặt cũng miễn cưỡng kéo ra vẻ tươi cười, trong lòng đối phương Hồng cảm tưởng ngược lại khá một chút. Này càng không chiếm được đồ vật, thì càng để cho người quý trọng, hán phí lớn như vậy giá mới đem nanh trắng thước mua đến tay, Phương Hồng há mồm sẽ đưa năm thạch, để cho hán đều có chút cảm kích rơi nước mắt.

"Ta cũng tới đi, ta mua 30 thạch." Thấy Vương viên ngoại dẫn đầu, những người còn lại cũng có chút ngồi không yên. Ngược lại lập tức tăng giá, bấy giờ không mua cái kia sẽ thua thiệt càng thêm lợi hại.

Mọi người tại đây tâm phòng, giống như là bị đại thủy trùng khoa đê đập, từng cái không bao giờ nữa chịu giữ vững. Thương nhân đều là trọng lợi, thấy tốt thì lấy đi.

Rất nhanh, nanh trắng thước liền bị bán hơn nửa, tổng cộng bán đi ba trăm sáu mươi lăm thạch, hơn nửa lúc trước ở Phương gia cửa hàng gạo bán, tổng cộng là 415 thạch, từ đầu đến cuối cộng lại có hơn 26,000 lượng bạc, quả thực là một số tiền lớn. Coi như là Phương gia toàn bộ lãi hàng năm, cũng kém xa nhiều như vậy.

Tại chỗ tới chừng mười vị thương nhân viên ngoại, chỉ có năm người không có xuất thủ. Có lẽ là ngài giá cả quá cao, có lẽ là có...khác chủ ý, dù sao cũng một thạch lương thực đều không mua.

Nếu lương thực đã bán không sai biệt lắm, mỗi cái thương nhân cũng đều cáo từ. Bọn họ muốn đích thân nhìn nanh trắng thước đi vào nhà mình thương khó mới có thể an tâm, dù sao cũng là mấy ngàn lượng bạc đồ vật, nếu là xảy ra vấn đề, vậy thì thật là có thể đem người hồi chết.

"Thiếu gia thủ đoạn thật là cao minh, đảo mắt chính là nhiều tiền như vậy nhập trường, thật ra khiến tiểu lão nhi xấu hổ." Đưa đi chư vị Đại Thương Nhân, Triệu chương quỹ đi tới, mặt đầy vui mừng nói.

"Ta kia có thủ đoạn gì a, toàn bằng này nanh trắng thước được, hơn nữa, lúc này mới kia đến đâu, chờ đi, bọn họ một hồi còn phải tốn kém nữa." Phương Hồng cười ha ha một tiếng, kiếm một số tiền lớn, hán là như vậy cao hứng.

"Ha ha, nếu là ngài một mực như vậy kiếm tiền, sợ là dài Ninh Huyền thương nhân được (phải) hận chết ngài." Triệu chương quỹ lắc đầu một cái, nửa đùa nửa thật nói.

"Vậy hãy để cho bọn họ càng hận ta một chút đi." ...

...

"Nhị gia, cũng hơi thăm được, những thứ này thước đúng là từ bạch Nhai Thôn vận đi ra. Căn cứ tin đồn, mấy tháng trước, bạch Nhai Thôn gặp Thổ Địa Thần hiển linh, vốn là trong đồng ruộng làm chết hoa màu ở đại mùa đông trong toàn bộ đều sống lại,

Còn kết xuất lương thực, chính là này nanh trắng thước." Kim Bàn Tử đứng ở một cái ước chừng chừng ba mươi tuổi người cao gầy trước mặt, mặt đầy kính cẩn nói.

Kim gia là dài ninh đệ nhất lương thương, đối với cái này nanh trắng thước cũng nhất là để ý, tốt như vậy thước bọn họ nếu không phải có thể chộp vào trong tay, từ đầu đến cuối không thể thả tâm. Nghe Phương gia truyền tới tin tức, này nanh trắng thước chính là bạch Nhai Thôn sinh, bọn họ liền phải người đi xác nhận một chút.

"Thổ Địa Thần hiển linh? Ha ha, chẳng qua chỉ là nông thôn ngu phu vô kê lời đồn đãi a. Này bạch Nhai Thôn ta cũng nghe qua, chỉ là ở đâu sản xuất nhiều bông vải, không nghe nói còn sản xuất nhiều hạt gạo a. Ta đoán chừng là mằm mống vấn đề, người hồi đầu lại đi hỏi một chút." Cái này người cao gầy, chính là Kim gia buôn bán gạo người chủ sự, xếp hàng Hành lão nhị, cho nên người ta gọi là Kim Nhị gia.

Kim Nhị gia lời nói này cũng không phải là không có đạo lý, nếu như là đất đai phì nhiêu lời nói, vậy vì sao mấy năm trước không thấy có nanh trắng thước tin đồn? Cái kia có thể là mằm mống phía trên văn chương.

"Nhị gia, đầu tiên tiểu cũng nghĩ như vậy, nhưng là, bạch Nhai thôn nhân cho ta những thứ này." Kim Bàn Tử từ bên hông cõng xuống một cái túi vải, từ bên trong đồ ra một ít táo đỏ, đậu phộng còn có một cái biển biển hồng khô.

"Đây là?" Kim Nhị gia tiện tay bốc lên một cái đậu phộng, đem xác cho bóc, đậu phộng Nhân ném tới trong miệng. Hán chẳng qua là nhẹ nhàng một nhai, ánh mắt thì trở nên, hoa này sinh vô cùng giòn, ăn ở trong miệng cũng rất thơm. Mặc dù không có trái qua bất kỳ chế biến, nhưng ăn để cho người rất là đã ghiền.

"Xem ra không phải là mầm mống vấn đề, thiên hạ này kia có nhiều như vậy tốt mầm mống, thật chẳng lẽ là thổ địa nguyên nhân?" Kim Nhị gia ở ăn một viên đậu phộng sau khi, đem táo đỏ cùng hồng khô cũng nếm một lần, trong lòng chắc chắn một ít chuyện.

"Nhị gia, tiểu dã là nghĩ như vậy, nếu không chúng ta đi đem bạch Nhai Thôn đất đai cấp sang lại? Chỉ cần có như vậy thổ địa, vậy còn không thì tương đương với có một sau đó quả trứng màu vàng gà a, không đúng, là xuống Kim Sơn gà." Kim Bàn Tử nhỉnh cười nói, hẳn dĩ nhiên muốn hết sức xúc tiến chuyện này, Kim gia có tiền, vậy thì tương đương với hẳn có tiền a.

"Bàn hạ thổ địa ngược lại là có thể, nhưng ta đã cảm thấy không đúng, này nanh trắng Mễ Khả là Phương gia phát hiện trước, vậy tại sao Phương gia không có bàn hạ bạch Nhai Thôn thổ địa đây? Chẳng lẽ bọn họ là kẻ ngu?" Kim Nhị gia cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy, dù sao chuyện này thì tương đương với trời sập, cũng không do hẳn bất sinh nghĩ.

"Nhị gia, ngài cái này là hoàn toàn lo ngại, Phương gia kia con chó nhỏ đáng về, cũng không giống là một người cơ trí. Người xem hẳn làm như vậy làm ăn, liền hoàn toàn đem sự tình cho làm tuyệt." Kim Bàn Tử lại không thêm đề ý chút nào, hẳn thấy, Phương Hồng hôm nay hành vi, đã có thể được xem ngu xuẩn.

"Lời này của người cũng có lý, ngược lại mua bán thổ địa, cũng tiêu phí không bao nhiêu tiền, người ngày mai... Không, người sẽ đi ngay bây giờ bạch Nhai Thôn, nhanh lên một chút đem đất đai cấp sang lại, tránh cho cho người khác thừa dịp cơ hội." Kim Nhị gia như có điều suy nghĩ, hẳn hôm nay xem như kiến thức Phương Hồng trong mắt không người, cảm thấy người này thật có thể là cái ánh mắt thiên cận con phá cửa, liền đối với Kim Bàn Tử phân phó nói.

"Yes Sir, ngài chỉ nhìn được rồi. Chuyện này khẳng định làm thật xinh đẹp." Kim Bàn Tử vỗ vào ngực bảo đảm nói, hẳn trong lòng cũng là mừng như điên, chỉ cần đem này vô tích sự làm xong, sau này tiền còn có thể ít hẳn sao?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Mua đất

"Tần lão ngũ, Tần lão ngũ, nhanh lên một chút đi ra." Kim Bàn Tử từ Kim gia sau khi đi ra, liền vội vội vàng vàng hướng bạch Nhai Thôn đi. Mặc dù đường xá gập ghềnh, nhưng hẳn sợ trễ nãi thời gian, liền mướn một chiếc xe ngựa, khẩn cần mạn cần rốt cuộc trước lúc trời tối chạy tới.

"Ai, Kim gia, ngài tới." Tần lão ngũ là một trung thực anh nông dân, ước chừng chừng ba mươi tuổi, người mặc trần đầy băng y phục, ống quần cuộn lên, trên người còn kẻ cận bùn.

"Nhanh lên một chút, đi đem trong thôn trong dài cùng tộc lão cùng mời tới, ta có việc phải thương lượng." Kim Bàn Tử vẩy vẩy trên trán mồ hôi, mặc dù bây giờ khí trời cũng không nóng bức, nhưng trong lòng của hắn đầu có thể khô lắm, này bạch Nhai Thôn thổ địa còn không có bắt vào tay, hẳn này tâm liền không bỏ được tới.

"Kim gia, ngài đi thôn chúng ta Từ Đường đi, tộc lão bọn họ đang ở tiếp đãi trong thành tới mấy cái Đại Chương Quỹ đây." Tần lão ngũ nhếch môi, lộ ra miệng đầy răng vàng khè, chỉ hướng từ đường nói.

"Tệ hại, muốn chuyện xấu." Nghe một chút cái này, Kim Bàn Tử nhanh chân chạy, hẳn lo lắng nhất sự tình hay lại là phát sinh, nếu là này bạch Nhai Thôn thổ địa bán cho người khác, vậy hẳn thì phải hối chết.

Bạch Nhai Thôn địa giới cũng không phi nhiều, trên đất thường có hoành sinh loạn thạch. Trong thôn tiểu đạo cũng là gập ghềnh, không để ý là có thể đem người cho trật chân té. Nhưng Kim Bàn Tử vào lúc này, lại giống như là con khi phụ thể một dạng một bước mấy nhảy lên, vô cùng linh hoạt, đem Tần lão ngũ người địa phương này nhìn tròn mắt hốc mồm.

Bất quá cũng may, mặc dù hẳn tới trễ một bước, lại cũng không có rơi ở phía sau bao lâu. Trong thôn tộc lão đang cùng mấy cái chương quỹ vừa nói chuyện, đây cũng là để cho Kim Bàn Tử thư một hơi thở.

"Hô... Các vị tộc lão, này bạch Nhai Thôn thổ địa có bao nhiêu, chúng ta Kim gia buôn bán gạo đều phải, bao nhiêu tiền mặc dù ra giá tốt." Kim Bàn Tử đi vào Từ Đường, một tay vịn phòng tâm cây cột, bình tức mình một chút hô hấp.

Hắn ở lúc đi vào sau khi, liền liếc một cái tại chỗ chư vị chương quỹ, phát hiện những người này căn bản không phải Kim gia đối thủ, lúc này liền yên lòng. Trên thực tế, Kim gia chính là dài Ninh Huyền số một số hai nhà người có tiền, đối với phần lớn Thương Hành cũng không cần coi ra gì.

"Há, Kim gia tới a, chúng ta này chính thương thảo đâu rồi, mấy vị này cũng là đến mua đất." Bạch Nhai trong thôn dài tuổi không lớn lắm, nhìn ngay cả

ba mươi tuổi cũng không có, nhưng mắt to mồm rậm, đặc biệt tinh thần. Mấy cái tộc lão ngồi ở phía sau hắn, miệng đầy là thông suốt rằng, chính cộp cộp hút thuốc, trên mặt toàn thân không che giấu được vui vẻ.

Mua đất người đương nhiên là càng nhiều càng tốt, bọn họ mới có thể ngồi thu ngư ông đắc lợi a.

"Bạch Nhai Thôn thổ địa ai đều không thể theo chúng ta cướp, bọn họ nếu là ra giá tiền cao, ta đây đang lúc bọn họ này mỗi mẫu về giá cả lại thêm một lượng bạc." Kim Bàn Từ có chút đắc ý nhìn một chút còn lại mấy người chường quỹ, dựa vào chúng ta Kim gia tài lực, ánh sáng đề cũng có thể ép chết các người.

Có thể nhường cho ý hắn bên ngoài là, hắn nói ra những lời này sau khi, mấy cái chường quỹ cũng không có lộ ra vẻ bức tức, ngược lại ánh mắt có chút cười trên nỗi đau của người khác.

"Kim gia quả nhiên đại khí, được, đã như vậy, chúng ta liền bán cho ngài, chúng ta bạch Nhai Thôn có thể bán thổ địa tổng cộng năm trăm sáu mươi lăm mẫu, mỗi mẫu thu ngài trăm lượng bạc ròng, kia tổng cộng chính là năm mươi sáu ngàn năm trăm lượng bạc ròng.." Ở nói đến chỗ này giá cả thời điểm, trong dài không nhịn được nuốt nước miếng một cái, ta ông trời già a, một số tiền lớn như vậy, thật là với nằm mơ tự đắc.

"Nguyên lai là mỗi mẫu trăm lượng bạc ròng.. Cái gì! Mỗi mẫu trăm lượng bạc ròng, người tại sao không đi giết tiền được (phải)?" Kim Bàn Từ đầu tiên là không có phản ứng kịp, nhưng ngay sau đó giống như là bị triết một chút tự đắc, lúc này nhảy cồm lên.

"Kim gia chớ giận, nói lương tâm lời nói, chúng ta này muốn giá cao sao? Ta nhưng là nghe Huy Châu bên kia, có ruộng tốt một mẫu có thể bán năm mươi lượng bạc, nơi đó Điền có thể có chúng ta này được chứ?" Nơi này dài đề lại Kim Bàn Từ, về mặt thành thật nói.

Bình thường một mẫu ruộng nước, mười lượng bạc Đình Thiên, vậy có thể bán năm mươi lượng bạc, đều là cao cấp nhất ruộng đất, có thể làm truyền gia bảo để lại cho hậu nhân, ai sẽ cam lòng bán? Chân chính gọi là có tiền mà không mua được.

"Không thể nói như thế, ta lại không tận mắt thấy điền lý dài ra nanh trắng thước, vạn nhất ta mua đập trong tay..." Kim Bàn Từ trên mặt lộ ra vẻ khó xử, hắn thương nhân bản tính đang tác quái, luôn muốn ép ép giá lại nói. Đồng thời, trong lòng của hắn ở trong tối mắng, khó trách mấy tên khốn kiếp kia không có chút nào ngăn cản ta, nguyên lai là chờ ở đây ta đây.

"Kim gia, nhìn ngài này nói, như vậy đi, chúng ta không bán, chúng ta giữ khuôn phép sống qua ngày, là các người nhất định phải mua, bây giờ ngài còn tới nghi ngờ chúng ta, người này nột, chúng ta không ném nột, không bán... Không bán..." Một cái tộc lão lúc này liền hóa, quét đứng lên, hướng về phía Kim Bàn Từ liền kêu la.

"Khác (đừng) a, ta đây nói đùa đầu rồi, ngài có thể đừng để trong lòng, không có nghi ngờ các người ý tứ, ta chính là cảm thấy đi, giá tiền này không khỏi quá cao, nếu không chúng ta thương lượng một chút nữa?" Kim Bàn Từ mặt đầy cười nhỉnh, này cũng không thể không bán a, không bán Nhị gia không đem ta đa cho bán?

"Ngại cao à? Tiền khách." Kia tộc lão ngược lại cũng ngạnh khí, trên tay nắm một bộ bài tốt, liền chết không buông tay, kia thần sắc, để cho Kim Bàn Từ một trận cắn răng nghiền lợi.

"Một điểm này chưa chỗ thương lượng cũng không có sao?" Kim Bàn Từ nắm tộc lão tay áo, mặt đầy cầu khẩn nói, thoáng cái xuất ra hơn năm chục ngàn lượng bạc đến mua đất, chính là Kim gia cũng được à không.

"Có a, ta cho người chỉ cái chiếu, này làm người nột, không thể quá tham, nếu không như vậy đi, các người mấy nhà đem ruộng đất cho phút một phần, coi như lấy được thổ địa ít, nhưng tiêu phí cũng ít nha." Kia tộc lão cũng là một nhân tình, lúc này đập đầu đập đầu tẩu hút thuốc, cười hắc hắc nói.

Chủ ý này ngược lại không tệ, dù sao hơn năm chục ngàn lượng bạc quá nhiều, bọn họ Kim gia còn thật không dám bốc lên gió này hiem. Chẳng qua là, đầu năm nay, có khả năng nhất kiếm tiền hay lại là lũng đoạn làm ăn, nếu là đem thật tốt lợi nhuận phân đi ra một ít, hắn còn thật không nỡ.

"Điều này cũng đúng cái phương pháp, có tiền mọi người cùng nhau kiếm chứ sao." Còn lại mấy nhà cũng không có phản đối, bởi vì bọn họ cũng biết, nếu như Kim gia thật dự định nuốt một mình lời nói, bọn họ cũng là không có cách nào. Bây giờ có một cơ hội, chung quy phải nắm lấy. Ngược lại này nanh trắng thước rất là khan hiếm, toàn bộ Đại Minh Triều lớn như vậy, còn buồn không tiêu lộ sao?

"Cuộc mua bán này quá lớn, ta không quyết định chắc chắn được, nếu không ta trở về tìm chủ nhà thương lượng một chút?" Kim Bàn Từ cái trán đầy hãn, này có thể làm sao chính a, vẫn phải là với Nhị gia thương lượng một chút.

"Không tiền, bất quá ta được nhắc nhở người, này đến ngày mai, người vừa tới khẳng định càng nhiều, khi đó, liền không phải là các người mấy nhà ở phút thổ địa, có thể được (phải) dành thời gian." Kia tộc lão xít lại gần Kim Bàn Từ bên cạnh, như tên trộm cười một tiếng, miệng đầy mùi thuốc lá xông Kim Bàn Từ sợ đầu đều đau.

Nhìn lão già này đáng vẻ, Kim Bàn Từ tâm lý thầm mắng một tiếng lão hồ ly.

Chương 183: Trùng tu thủy lợi

Kim Bàn Từ không dám trễ nãi, đi suốt đêm trở về, với Kim Nhị gia thương nghị một chút sau khi, lúc này quyết định cầm nửa dưới thổ địa, bất quá, một nửa thổ địa cũng phải tiêu phí bọn họ sắp tới ba chục ngàn lượng bạc, Kim gia vài năm mới có thể kiếm về tài sản.

"Hắc hắc, Phương thiếu gia thật là anh minh a, này một mẫu đất trăm lượng bạc rỗng, thật là có kẻ ngu mua." Bán đất, bạch Nhai Thôn mọi người từng cái con mắt cũng cười mãnh nhỏ, nhà nào kia nhà không có vài mẫu đất? Điền nhiều người ta thậm chí mười mấy mẫu mấy chục mẫu. Bọn họ bán một nửa đất, lại kiếm ít nhất cân nhắc trăm lượng bạc rỗng, đây là bọn hắn cả đời cũng chưa từng thấy số tiền lớn nột.

Có khoản tiền này, bọn họ liền mua sắm trâu cày cùng Thiết Khí, lần nữa khai khẩn ruộng hoang. Ngược lại đối với bọn họ mà nói, có thể ăn cơm là được, bất kể ăn có ngon hay không đây. Nanh trắng thước loại đồ vật này, chỉ có thể bên trên đạt quan quý nhân bàn.

"Từ giang, chúng ta bây giờ có thể động dụng tiền tài còn có bao nhiêu?" Phương Hồng đem từ giang gọi tới Phương gia một cửa hàng chính giữa, mở miệng hỏi thăm nói.

"Phương thiếu gia, chúng ta từ mỗi cái quan lại trong nhà được (phải) ước chừng ba mươi lăm ngàn lượng bạc, từ các nơi đạo tặc trong tay được (phải) có hai chục ngàn hai, hơn nữa một ít châu báu lương thực, chung quy hẳn vượt qua sáu chục ngàn lượng bạc. Trừ tiêu phí ở Tuần Sứ ty cấp trên, chúng ta có thể động dụng ước chừng là bốn mươi lăm ngàn hai." Từ giang cũng là liên quan (khô) chuyện thật người, nghe một chút Phương Hồng hỏi, liền không chút nghĩ ngợi trả lời.

"Còn có nhiều tiền như vậy, người nói, ta ở dài Ninh Huyền xây cất một nơi dê đập như thế nào?" Phương Hồng gõ gõ bàn, hơi trầm tư một chút, sau đó mở miệng nói.

"Sửa... Sửa dê đập?" Từ giang ngược lại sững sốt, hắn không nghĩ tới Thành Hoàng Đại lão gia sẽ nói lên sửa dê đập chuyện này, chuyện này, hẳn là bọn họ những quan viên này hẳn cân nhắc sự tình.

"Năm ngoái một trận nạn hạn hán, dài ninh một huyện mấy vạn người chịu ảnh hưởng, lấy ngàn mà tính người không có Sinh Lộ. Chỉ có xây cất dê đập, đào pha đường, hạn lúc có thể chứa nước cứu tai,涝 lúc có thể thoát nước đảm bảo Dân." Phương Hồng cái kế hoạch này nghĩ (muốn) hồi lâu, từ năm trước mùa đông liền bắt đầu mưu đồ.

"Phương thiếu gia, chuyện này quan hệ quá lớn, ta trở về lập cái chương trình, sẽ cùng nhà ở của công nhân chủ sự thương nghị một chút." Từ giang mặt mũi nghiêm một chút, gật gật đầu nói. Hẳn đang đi học chỗ, cũng muốn Tế Thế cứu Dân, làm một phương trăm họ mưu phúc chí. Chẳng qua là này sau đó thật lâu không được lên vào, liền ở trong huyện này tư hỗn đến thời gian, đem cái gì thật xa chỉ hướng cũng quên đi.

"Được, ta cho người ba ngày, khẩn cấp hoàn thành chuyện này." Phương Hồng rất nghiêm túc nói, hẳn dự định đem dài ninh chế tạo thành chính mình đại bản doanh, này trăm họ thời gian đương nhiên phải chuẩn bị xong. Bởi vì trăm họ mới là hắn vị thần này chỉ căn cơ sở tại.

"Nhất định không có nhục sứ mệnh." Từ giang gật đầu mạnh một cái, liền đứng dậy cáo từ, hướng huyện nha đi.

...

"Không được,

Ta không đồng ý, bây giờ nạn hạn hán vừa qua khỏi, trăm họ chưa khôi phục nguyên khí, phải làm đem trọng tâm thả đang tu dưỡng phía trên. Nếu là vào lúc này sửa chữa thủy lợi, thật sự là lao dân thương tài cù chi." Từ giang đám người muốn xây cất dê đập, dĩ nhiên không vòng qua được Lý Bách thanh bậc cửa này, chỉ là không có nghĩ đến, chuyện này sẽ đưa tới đối phương liều mạng phản đối.

Lý Bách thanh phản đối cũng là có lý do. Này trùng tu thủy lợi, mặc dù cho hắn mà nói, cũng là 1 cộc đại công tích, nhưng chuyện này cũng phải chia làm hai mặt đến xem, nếu là ở hắn bổ nhiệm không có phát sinh nửa tình hình hạn hán, như vậy đập nước đối với hắn mà nói liền không có một chút tác dụng nào. Lại nói, hắn mới vừa đến nơi này, còn chưa đặt chân gót chân, dĩ nhiên trước phải đem quyền lực cho bắt vào tay. Nếu là từ giang nói lên một cái ý kiến hắn liền đáp ứng, vậy hắn còn có cần gì phải tồn tại cảm giác?

"Minh Phủ đại nhân, năm ngoái một trận nạn hạn hán, trừ nam phương mười lăm thôn ra, còn lại tất cả đều thụ hại, bao nhiêu trăm họ sống lang thang? Nếu không thừa dịp bây giờ sửa xong dê đập, chờ đến nạn hạn hán trở lại, kia trăm họ phải nên làm như thế nào tự xử?" Từ giang đã dẫn Thành Hoàng lão gia mệnh lệnh, dĩ nhiên phải nghiêm khắc thi hành theo.

"Thật là buồn cười, coi như trùng tu thủy lợi, vừa làm lấy được nông nhân lúc đi, bây giờ vừa mới đầu mùa xuân, trăm họ cũng bề bộn nhiều việc trồng trọt, thì như thế nào đáng cho ra tay đến, coi như là người cưỡng ép thu khỏe mạnh trẻ trung, người lại có thể bảo đảm bọn họ không có câu oán hận sao?" Lý Bách thanh lời nói cũng là kịch liệt, lớn tiếng trách cứ từ giang.

Từ giang ngậm miệng không nói, tựa hồ bị bác được (phải) không lời nào để nói. Mà Lý Bách thanh trong mắt, hơi lộ ra cười lạnh.

"Minh Phủ đại nhân..." Qua một lúc lâu, từ giang mới chậm rãi mở miệng, con mắt nhìn thẳng Lý Bách thanh.

"Ngươi còn có lời gì muốn nói?" Lý Bách thanh cũng không sợ chút nào, hẳn chính là chủ quan, trực tiếp được Lục Bộ hạt quản, bọn họ nếu là trùng tu thủy lợi, nhất định phải thông qua hẳn hướng lên đòi tiền. Dĩ nhiên, trừ phi ngươi có rất cứng rắn quan hệ, nếu không tiền này là muốn không dưới. Mà không khéo là, Lý Bách thanh sau lưng quan hệ vẫn đủ cứng rắn. Hẳn thúc phụ ở Nam Trục Đãi Lục Bộ làm quan, đừng tưởng rằng Nam Trục Đãi quan chức đều là đường lão, trên thực tế, ở nơi này nam phương nơi, Nam Trục Đãi sức ảnh hưởng vẫn là rất đại.

"Ta nghĩ rằng nói, chuyện này ta chỉ là thông báo ngài một tiếng thôi, coi như ngươi không đồng ý, cũng sẽ không ảnh hưởng đại cuộc." Từ trên mặt sông, lộ ra một tia châm biếm. Bọn họ lại không cần lên đầu chi tiền, dĩ nhiên sẽ không thụ đến chế ước.

"Lớn mật! Ngươi đây là mắt không Tôn bên trên, có tin ta hay không cáo một mình ngươi thiện cang tội?" Lý Bách thanh hét lớn một tiếng, hung hăng vỗ vào trên bàn.

"Yêu có đi hay không?" Từ giang vung tay áo một cái, lúc này từ trong huyện nha đi ra. Nếu Lý Bách thanh muốn vạch mặt, vậy cũng không cần cho hắn mặt mũi.

"Ngươi!" Lý Bách thanh đều phải tức chết, đám này dài Ninh Huyền người chẳng lẽ đều điên sao? Từ giang chẳng qua chỉ là một cái tá quan, coi như trùng tu thủy lợi, kia công lao này phần lớn cũng phải bị chính mình chia lợi ích a. Nhưng hắn tại sao còn muốn đồ lấy mình làm? Chẳng lẽ hắn thật dự định trở thành cái loại này phúc trạch nhất phương Đại Thanh quan?

Từ giang hiệu suất vẫn còn rất cao, cùng nhà ở của công nhân chủ sự thương nghị một đêm, ngày thứ hai liền đem chương trình lấy ra. Bọn họ chuẩn bị xây cất mười hai toà đề đập, cùng với một toà dùng để chứa nước pha đường.

Này mười hai đề đập độ khó ngược lại không cao, chẳng qua là ở mười hai cái nhánh sông bên trong xây cất một toà có thể cung cấp chốt mở điện van mà thôi, bằng vào nhà ở của công nhân những thứ kia thợ thủ công, hoàn toàn có thể đạt tới. Xây cất pha đường càng là đơn giản, chỉ cần để cho khỏe mạnh trẻ trung đem một cái khá lớn nhánh sông lại mở rộng đào thâm là được. Lấy dài Ninh Huyền thực lực, hoàn toàn có thể làm được một điểm này.

Vốn là ở từ giang kế hoạch chính giữa, hay là chuẩn bị xây cất một toà đập lớn ngăn sông, cho toàn bộ la đường sông tiết hồng phân luồng, bất quá, này la đường sông có rộng mấy chục trượng, liên tiếp cống Giang, lượng nước cực lớn, muốn xây cất như vậy một toà đề đập, tuyệt không phải một huyện lực có thể hoàn thành, hao tổn mất thì giờ cũng sẽ rất lâu. Ở nghĩ cận kề sau khi, hắn vẫn buông tha.

Thà hao phí lớn như vậy nhân lực vật lực, còn không bằng đi mở rộng một chút mỗi cái chi nhánh giòng sông, như vậy đạt tới hiệu quả hẳn không kém.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 184: Tây Liễu Hà Hà Thần

"Đến đến, sửa giòng sông a, mỗi tháng năm lượng bạc, bao ăn cơm, cần khỏe mạnh trẻ trung năm trăm người, đi nhanh huyện nha ghi danh a." Từ Giang đem chương trình lập tốt sau khi, đưa cho Phương Hồng nhìn một chút, Phương Hồng cảm thấy có thể được, ngày thứ hai liền bắt đầu tuyển người.

Từng cái cơ trí thiếu niên Ngoan Đồng, ở được (phải) tiền thưởng sau khi, liền nắm đồng la, đi khắp hang cùng ngõ hẻm quát lên. Đồng thời, một ít nha dịch cũng bắt đầu hướng mỗi cái thôn đi. So sánh bên trong thành mà nói, mỗi cái trong thôn có thể thu nhận khỏe mạnh trẻ trung càng nhiều một chút.

"Mỗi tháng năm lượng bạc, ai ya, trong huyện Đại lão gia có thể thật là số tiền khổng lồ." Một ít nhân tân người làm biếng nghe một chút giá tiền này, lúc này liền động tâm. Trên căn bản mỗi tháng có một một lượng bạc, là có thể qua rất thể diện thời gian, mỗi tháng năm lượng, chính là mỗi cái cửa tiệm Đại Chương Quý đều không này tiền lương.

Bởi vì này giá cả mờ quá cao, không ít người cũng tới ghi danh. Nhất là Thành Nam trên bến tàu khổ lực, bọn họ đều là khỏe mạnh trẻ trung, nhưng là một tháng cũng chỉ có khó khăn như vậy ba trăm mấy chục văn, cùng sự so sánh này, nhất định chính là khác biệt trời vực.

Khổ lực môn cũng tới sửa đề đập, vậy thì không người đến bến tàu vận chuyển hàng nha, đây chính là khổ các Đại Thương Gia, chỉ đành phải cho bọn hắn nói giá, rồi mới miễn cưỡng lưu lại một số người.

Mà mỗi cái trong thôn trang khỏe mạnh trẻ trung càng là dùng được, một tháng năm lượng bạc, chỉ là lương thực là có thể mua mười thạch, bọn họ tân tân khổ khổ phục vụ trong nhà ruộng đất, cũng không kém số này. Cái nào càng chiếm tiện nghi, bọn họ dĩ nhiên tự hiểu rõ. Lại nói, này sửa đề đập cũng không thể một tháng là có thể hoàn thành đi.

Chẳng qua là ba ngày thời gian, từ đầu đến cuối liền tới hơn sáu trăm người, Từ Giang cũng không có một tia ý thức muốn hết, đem những thứ kia thanh danh bất hảo người làm biếng cũng cho bỏ đi, cuối cùng thu năm trăm sáu mươi vài người.

"Hãy A hắc, dùng sức đào, đem nơi này giòng sông cho mở rộng." Từ Giang cuối cùng chọn tây Liễu Hà coi như pha đường, bởi vì tây Liễu Hà là la đường sông tới một đầu lớn nhánh sông, bao trùm thôn cũng nhiều nhất, chỉ cần ngang đào rộng, lại thêm thêm, chính là là một cái thiên nhiên chứa nước pha đường.

Lúc này, tây Liễu Hà đã bị từ trung gian dùng bùn cát túi chặn lại, hạ lưu nước đã bị gạt ra, lộ ra đen thui đáy sông. Không ít người đang ở năm xẻo đảo phù sa, còn có người phụ trách dùng cái sọt đem chọn được xa xa.

"Thiếu gia, ngài tới đây làm gì nhỉ?" A Quý đi theo Phương Hồng phía sau, thở dài một hơi nói. Thiếu gia này cũng chính là, nơi nào có não nhiệt liền hướng nơi nào chui.

"A Quý a, người có phát hiện hay không người gần đây càng ngày càng giống lão mù tử?" Phương Hồng hướng A Quý cười cười, mà trong tay hắn da vàng tử, cũng phát ra tiếng ô thanh âm.

A Quý sắc mặt lúc này có chút xám ngắt, hắn cái này còn không là bị ép sao? Thiếu gia này cả ngày lẫn đêm cũng không để cho người bớt lo, đặc biệt thích hưởng hỗn loạn phương chạy. Hiện tại tại nhiều như vậy người đang này đào công trình trị thủy, vừa dơ vừa loạn, thiếu gia tới đây làm gì.

"Thứ gì đó, người người được mùi thuốc lá chưa?" Hai người dọc theo đi bờ sông đến, Phương Hồng bỗng nhiên nhún nhún mũi, một cổ sặc nhân vị đạo truyền vào hắn trong mũi.

"Vị thiếu gia này, đó là ở tế bái Long vương gia." Nghe hắn lời nói, A Quý không trả lời, ngược lại đẩy người kế tiếp công trình trị thủy nghe được, kéo mở một nụ cười, lớn tiếng hét lên.

"Tế bái Long vương gia làm gì? Chúng ta này có Long Vương Miếu?" Phương Hồng có chút kỳ quái, nơi này lại không hề biển không dựa vào Giang, không có tế bái Long vương gia thói quen a, các người cúng bái thần linh không phải là hắn bái ta sao?

"Long Vương Miếu ngược lại không có, bất quá này sửa đập nước mà, dù sao cũng phải dựa vào Long vương gia,

Bái bái chung quy không việc gì." Sông kia công phu một bộ chuyện đương nhiên đáng vẻ, mọi người bình thường cũng là như vậy, cúng bái thần linh tất cả đều là rất tùy ý, có cần gì lạy thần gì.

Hoặc là đổi một loại cách nói, là bọn hắn có cần gì, mới có thể diễn sinh ra cái gì thần tới. Cũng tỷ như ở Khoa Cử Chế Độ trước, lấy ở đâu cái gì sao Văn khúc, còn không phải là bởi vì yêu cầu mới Phong Thần.

"Các người như vậy loạn cúng bái thần linh, cẩn thận Thành Hoàng lão gia mất hứng." Phương Hồng đứng ở bờ sông, nhìn phía xa dâng lên lượn lờ hơi khói, nửa đùa nửa thật nói.

"Ha ha ha." Sông kia công phu cười lên, hướng Phương Hồng khoát khoát tay, liền tiếp tục bắt đầu làm việc.

Phương Hồng dĩ nhiên sẽ không thật mất hứng, giống như bọn họ loại này Thần Linh, cũng không cần Tín Đồ đối với bọn họ cả ngày cung kính tham bái, chỉ cần ý nghĩ bên trong tín tưởng bọn họ, kính sợ bọn họ, bọn họ liền có thể bằng này lấy được hương hỏa.

Hắn nhìn giòng sông bên trong bận rộn không nghỉ công trình trị thủy, nhìn càng ngày càng rộng giòng sông, trong lòng động một cái, một tia huyền diệu cảm giác, xuất hiện ở hắn trong ý thức.

Trong óc hắn, không lý do hiện ra từng đạo bao trùm tới sóng hư ảnh. Ở nơi này nhiều chút sóng bên trong, có vô số cá tôm ở du duệ. Loại cảm giác này rất là kỳ diệu, giống như là hắn ở đáy nước mở mắt một dạng hắn thấy ánh mặt trời xuyên thấu qua mì chín chắn nước lạnh, hóa thành từng miếng Quang Trụ, chiếu sáng người hai mắt nóng lên.

"Đây là... Thủy Lực đo..." Phương Hồng trong hai mắt, có vô tận ánh sáng đang long lánh đến, hắn quả thật có chút nắm chặt, chốc lát giữa, một đạo lực lượng vô hình, từ đằng xa tây Liễu Hà đáy sông bay lên.

"Ừc ừc." Tây Liễu Hà bị từ trung gian cản đoạn, hạ lưu đã khô khốc, nước sông đều bị ngăn ở hàng đầu. Lúc này, hàng đầu nước chảy, không lý do lẫn lộn, giống như là bị nẫu đi.

"Phanh." Một dòng nước trực tiếp nổ tung, nước sông hướng bốn phía bắn đi, đem bốn phía người cho dọa cho giật mình. Những thứ kia đào công trình trị thủy mọi người cũng thả ra trong tay công việc, có chút kinh nghi bất định nhìn nước sông.

Qua một lúc lâu, thấy trong nước không có động tĩnh, mọi người mới có chút yên lòng. "Đoán chừng là một con cá lớn đi, người tốt, động tĩnh lớn như vậy, sợ là có một người lớn nhỏ đi."

Một cái công trình trị thủy nhỏ một bãi nước miếng, sau đó lớn tiếng cười nói. Hắn những lời này nói một chút, bầu không khí cũng buông lỏng.

"Không Thủy thuật!" Mà lúc này, Phương Hồng lại vui mừng không thôi, chính mình vừa mới lại nắm giữ Thủy Hệ Thần Linh lực lượng, hắn cảm giác, chính mình lại cùng tây Liễu Hà hòa làm một thể, trở thành tây Liễu Hà Hà Thần.

Thủy Hệ Thần Linh cùng lục địa Thần Linh hướng bên mỗi người không giống nhau, lục địa Thần Linh dễ dàng đạt được hương hỏa, nhưng sức chiến đấu hơi yếu. Mà Thủy Hệ Thần Linh hương hỏa không nhiều, lại người người thần thông quảng đại, lực tàn phá kinh người. Nhất là năm đó Hoàng Hà Thủy Bá, càng là trời sinh tính tàn bạo, hờ một tí đem ngàn dặm ốc thổ biến thành đầm nước, không biết bao nhiêu lục địa Thần Linh đến bầu trời tổ cáo, nhưng bởi vì hân thần thông quả thực lợi hại, cấp trên cũng không hề xuống được.

Phương Hồng thấy thềm Thủy Thần lực lượng thật lâu, bây giờ mình cũng có thể nắm giữ, thật sự là đáng giá cao húng.

Này tây Liễu Hà Hà Thần, quan chức chính là Cửu Phẩm, cùng Thổ Địa Thần tương đối. Nhưng bản về sức chiến đấu, vậy thì thật là một cái trên trời một cái dưới đất.

Lục địa Thần Linh chính giữa, duy nhất có thực lực với Thủy Hệ Thần Linh chống lại, cũng chỉ có Sơn Thần. Nhưng Sơn Thần có một cái khuyết điểm, đó chính là tốc độ nhất định chính là bấy chạ, chỉ có thể bị động bị đánh. Nói cách khác, chính là Thủy Thần không đánh lại Sơn Thần, nhưng Sơn Thần cũng đánh không của bọn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Thủy Lực đo

Theo bản năng, Phương Hồng Thần Khu, liền từ nhục thân bên trong thoát khỏi, một thân màu đỏ quan bào, giống như ngọn lửa đang cháy. Âm thanh thiên nhiên Thần Khu như ngọc, vững chắc không tỳ vết, một đạo vô hình uy áp, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán đi. Ở phụ cận hơn mười dặm địa giới, toàn bộ chim bay thú chạy đều cảm thấy thân thể bủn rủn, phục trên đất sất sất đầu.

"Hoa lạp lạp." Ở dưới chân hắn, lúc này nhiều một con sông hư ảnh, có ở đây không ở dừng động. Nếu như nhìn kỹ lại, này rõ ràng chính là tây Liễu Hà đáng về.

"Hành vân." Phương Hồng vừa chuyển động ý nghĩ, trong cơ thể biến mất hơn bốn ngàn chút hương hỏa, mà cái viên này hành vân làm trong giây lát đó động. Ở toàn bộ dải Ninh Huyền địa giới, trong nháy mắt mây đen giăng đầy, cuồng phong gào thét, trở nên vô cùng âm trầm.

"Muốn mưa!" Trong lòng sông mặt công trình trị thủy vội vàng vàng bò ra ngoài, nhìn ngày tư thế, rõ ràng chính là mưa to muốn tới đáng về. Nếu không phải vội vàng rút lui ra khỏi, một hồi mưa lớn đem sông đường yếm, bọn họ đều phải chết.

"Thiếu gia! Thiếu gia ngài ở đâu?" A Quý bị hỗn loạn công trình trị thủy cho chặt chẽ, đập vào mắt chỉ có một cái nhón nháo đầu người, lại không có hiện tại Phương Hồng tung tích.

Mà dần dần, toàn bộ tây Liễu Hà bốn phía cũng bắt đầu sương mù bay, hoàn cảnh trở nên càng ngày càng mờ mịt, chờ đến đám người tan hết sau khi, hắn còn muốn tìm Phương Hồng tung tích, lại phát hiện thiếu gia đã biến mất.

"Thiếu gia!" A Quý là lòng như lửa đốt, nếu là thiếu gia rơi vào giòng sông bên trong, vậy thì thật nguy hiểm, các loại (chò) lão gia trở lại, lại làm như thế nào giao phó?

"Bồ Vũ!" Phương Hồng Thần Khu trôi nổi tại vô ích, dưới chân tây Liễu Hà càng nóng này, Thủy Lăng không dùng được đánh phía trước chặn lại bùn cát tui, tựa hồ một cái không an phận dã thú.

"Ồn ào." Theo hán ý nghĩ vận chuyển, đánh cho một tiếng, đây trời mây đen thật giống như đổ vào một dạng mưa to tựa như nước mưa, liễu mạng chảy xuôi đi xuống.

"Đây chính là Thủy Thần lực lượng!" Phương Hồng càng bay càng cao, vô số nước mưa xuyên qua thân thể của hắn, hi lý hoa lạp rơi tới chỗ. Hắn vận dụng thần thông như vậy, không chút nào cảm thấy mệt mỏi, ngược lại có một loại tinh lực vô cùng cảm giác.

Tây Liễu Hà nước sông càng kích động, không dùng được cọ rửa hai bờ sông cùng chặn lại tui, từng tầng một sóng chồng đến đồng thời, lực lượng từng tầng một tích góp, những thứ kia chất đông lão Cao bao cát, ra làm cho người kinh hãi run sợ thanh âm.

"Oanh." Ở mấy hơi sau khi, một con sóng vỗ xuống, hung hăng nện ở bao cát trên, chỉ nghe được một tiếng vang thật lớn, vô số bao cát bắt đầu sụp đổ, bị cuốn cuộn nước sông cuốn một cái, liền hướng đến hạ lưu đi.

"Vờ đề, vờ đề!" Tránh dưới tàng cây đột mưa công trình trị thủy môn, nghe được cái này âm thanh, sinh lòng dâng lên vui mừng tâm tư, may mắn tốt

nhóm người mình kịp thời rút lui ra khỏi, nếu không ở nơi này vờ đề sóng lớn bên dưới,

Tuyệt đối khó thoát Sinh Lộ.

Mà A Quý chính là sắc mặt trắng bệch, thiếu gia, thiếu gia cũng sẽ không ở phía dưới đi.

"Hô." Phương Hồng gào to một tiếng, dưới chân hắn là cuộn cuộn đợt sóng, cả người hắn, phảng phất hóa thân làm con sóng, lời cuộn đến im lặng có thể Ngự đại lực, hướng trên vùng đất đầu cọ rửa đi qua.

Khó trách Thủy Thần mỗi một người đều tàn bạo dị thường, cho dù ai nắm giữ mạnh như vậy lực lượng, đều muốn liều mạng tiết một phen. Hơn nữa bọn họ đồ con mắt lục địa Thần Linh đầy đủ sung túc thời gian, tâm tư dĩ nhiên càng vận vẹo.

Nếu ta không thể sáng tạo, ta đây liền hủy diệt!

"Quét." Phương Hồng ý nghĩ theo nước chảy xuôi mà xuống, dùng sức hướng đáy sông cọ rửa lên, chỉ quét một cái, liền đem đáy sông sỏi lớn phù sa cho cuộn lên tới. Chỉ chớp lát sau, vốn là còn Hoàng Hà nước trở nên đen thui, đục ngầu dị thường.

"Tiếp tục cọ rửa." Hắn tiếp tục điều khiển nước sông, lợi dụng nước sông lực lượng đem giòng sông cho cọ rửa càng ngày càng sâu, vốn là bất quá hơn một trượng giòng sông, đang qua lại cọ rửa mấy lần sau khi, thì có hơn ba trượng thâm.

Bất quá, Phương Hồng cũng cảm giác mình ý nghĩ càng ngày càng nặng nề, bởi vì này trong nước sông lời cuộn quá nhiều bùn cát, những thứ này bùn cát đối với nước sông mà nói, chính là dị vật, mỗi lần chuyên chở cũng phải hao phí rất đại khí lực.

"Ha ha ha." Bất quá, hắn cũng không có để ý, ở cười lớn một tiếng sau khi, liền lời cuộn đến những thứ này bùn cát, hướng bên bờ phóng tới."Rào." Một thanh âm vang lên động, một đạo đầu sóng phảng phất là thủy long một dạng gãy dựa thân hình, hướng không trung phóng tới.

Thật may lúc này đã có vô số hơi nước đem tây Liễu Hà bốn phía ngăn che, nếu không, nhất định vừa có thể có thể thấy, một cái đục ngầu con sông, ở trên trời không dùng được bay lượn.

Tha cho là như thế, cũng có một chút tinh mắt người xuất hiện, ở trong sương mù, mơ hồ có một cái nhỏ dài đồ vật đang vận vẹo đến.

"Long.. Long vương gia, là Long vương gia!" Một cái công trình trị thủy trọn to cặp mắt, run rẩy hô, không từ đầu gối mềm nhũn, hướng trên đất quỳ một cái, không dùng được đập đầu đến đầu.

Hắn này một kêu, những người còn lại cũng chú ý tới. Mặc dù kia trong sương mù trường điều trạng đồ vật cố gắng hết sức mơ hồ, nhưng đối với trăm họ mà nói, có thể trôi lơ lửng ở trong bầu trời, nhất định là thần dị vật. Hơn nữa lớn lên bộ dáng kia, không phải là Long vương gia lại là ai?

"Hi lý hoa lập." Nước sông phi đảng ở trong bầu trời, không dùng được có phù sa cùng bùn cát rơi xuống, rơi vào bên bờ, chỉ chớp lát sau, kia giòng suối nước sông lần nữa trở nên trong suốt trong suốt, lần nữa trở về đến giòng sông bên trong.

Bởi vì giòng sông trở nên sâu hơn, nước sông rơi vào giòng sông, cũng chỉ có thể bao trùm 1 phần 3 địa phương. Cũng may, tây Liễu Hà kể cả đến la đường sông, từ chỗ giao giới, la đường nước sông không dùng được rút ngược, chẳng qua là phiền khác thời gian, tây Liễu Hà liền tràn đầy.

Theo tây Liễu Hà nước sông càng ngày càng nhiều, Phương Hồng cảm giác, trong lòng mình xuất hiện một tia mâu thuẫn cảm giác, vậy chính là mình lực lượng trở nên càng mạnh mẽ hơn, nhưng này Cổ lực lượng cường đại cũng rất khó khăn thao túng. Giống như hắn vốn là xoay vòng một cái nặng mười cân búa, sau đó có người đem hắn búa đổi thành 30 cân, mặc dù nặng hơn, lực tàn phá cũng càng mạnh, nhưng hắn vẫn cảm không nổi.

Hắn bây giờ chính là như vậy cảm giác, loại cảm giác này, là từ la đường nước sông rút ngược thời điểm bắt đầu.

"Bà nội, ta biết, ta chừng không lấy tây Liễu Hà, nhưng lại không có khống chế la đường sông, la đường nước sông tiến vào tây Liễu Hà, thì tương đương với làm loãng ta thần lực." Phương Hồng thầm mắng một tiếng, hắn vốn là còn tính toán, để cho người đem tây Liễu Hà lại đào lớn một chút, tốt nhất đào so với la đường sông đều lớn hơn, vậy hắn lực lượng liền cường đại. Ai biết xuất hiện như vậy tình trạng, đem hắn kế hoạch cho đánh loạn.

Hắn thần lực bị làm loãng sau khi, thì phải tốn thời gian củng cố chính mình lực lượng, mới có thể đem tây Liễu Hà hoàn toàn luyện hóa. Có như vậy thời gian, còn không bằng đi luyện hóa còn lại con sông, cũng có thể đạt tới cái hiệu quả này. Như vậy còn có thể tính nhân lực, dù sao, muốn đem tây Liễu Hà đào với la đường sông lớn bằng, kia hao tổn mất thì giờ cũng quá dài, bằng vào đại Ninh Huyền thực lực, đào một mười năm cũng không nhất định có thể làm được

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 186: Thuyền hành thủy bên trên

Tràng này mưa vẫn rơi nửa giờ, mới từ từ ngừng ở mưa lớn dừng sau khi, những thứ kia công trình trị thủy liền ở huyện nha mọi người dưới sự chỉ huy, chuẩn bị tiếp tục tiếp đào giồng sông.

"Chuyện này... Chuyện này..." Bọn họ từng cái vừa mới đi tới, một, lúc này liền ngây người. Bọn họ đôi thế dùng để chặn lại nước sông bùn cát túi đã bị trùng khoa, nước sông lần nữa tràn đầy giồng sông. Đây cũng không phải mấu chốt, mấu chốt là, bọn họ xuyên thấu qua kia trong suốt nước sông, có thể so với sâu thăm giồng sông, chỉ có nhiều chút sấm nhân. Kia độ sâu, ít nhất cũng phải hai ba trượng đi.

Đang đào móc trước, bọn họ nhưng là đo lường qua, này giồng sông sâu nhất địa phương, bất quá một trượng năm thước, thế nào một cái chớp mắt ấy, thì trở thành như vậy.

"Nhất định là Long vương gia hiển linh, vừa mới đại gia hỏa mà có thể vâng." Một người la hoảng lên, bọn họ lúc trước nhưng là ở giồng sông bên trên cự đại long hình hư ảnh, chuyện này không rời mười.

Lời này lúc này lấy được không ít người đồng ý, vì vậy, từng cái càng thành kính tế bái đứng lên, rồi rít trên đất không ngừng dập đầu. Mà từ ý nghĩ bên trong sinh ra Hương Khôi Chi Lực, chính là không ngừng dung nhập vào Phương Hồng trong thân hồn.

Bất luận là Long vương gia hay lại là Thành Hoàng, cũng chỉ là một cái danh hiệu mà thôi, ngược lại ở dài Ninh Huyền bên trong liền Phương Hồng một cái như vậy thần, tất cả mọi người sinh ra hương hỏa Nguyên Lực, cũng sẽ bị hấp cho tiếp thu.

"Thiếu gia, thiếu gia... Người đi đâu?" Người khác đều tại tế bái, chỉ có A Quý một người, vẫn còn ở dọc theo giồng sông liễu mạng tìm đến. Hắn thâm trong suốt nước sông, trong lòng không khỏi dâng lên lạnh lẽo, nếu là thiếu gia thật bị nước sông cho cuốn đi, vậy phải làm thế nào?

"Hô cái gì kêu? Thiếu gia không ở nơi này thế này?" A Quý giọng sắp hăm ách, lại chợt nghe phía sau truyền tới một vô cùng thanh âm quen thuộc.

"Thiếu gia." Nghe một chút cái thanh âm này, A Quý đột nhiên quay đầu, không phải là Phương Hồng lại là ai? Hắn kinh hi một cái đề lại Phương Hồng bả vai, kia kèm sát tự đắc nắm ngón tay, thiếu chút nữa không có đem Phương Hồng xương cho bài đoạn.

"đau quá đau... Lông ra lông ra..." Phương Hồng bị bóp hết thâm lên, mặc dù hắn thân thể tổ chất lấy được tăng trưởng, nhưng cùng A Quý so với, vẫn còn có chút chênh lệch.

"Thật xin lỗi, thiếu gia." A Quý đuổi vội vàng buông tay ra, trên mặt có nhiều chút ngượng ngùng, không dùng được nói xin lỗi.

"Đi, chúng ta về nhà." Phương Hồng sờ một cái bị bóp đau địa phương, nghe rằng trọn mắt nói."Yes Sir, ta đây đi chuẩn bị ngay xe ngựa." A Quý Hồng tìm tới, tâm tình cũng thay đổi xong, lúc này phải đi đưa xe ngựa cho kéo qua tới.

"Người ngốc đi, này vừa mới vừa mới mưa, con đường bùn lầy, xe ngựa không có phương tiện, chúng ta ngồi thuyền trở về đi thôi." Phương Hồng khoát khoát tay, dài Ninh Huyền con đường, hắn chính là có chút lãnh giáo, trời trong còn khó đi, trời mưa càng là bị tội. Ngược lại này tây Liễu Hà cùng la đường Hà tướng ngay cả,

Theo tây Liễu Hà, có thể một đường đạt tới dài ninh Thành Nam bến tàu.

"... Thiếu gia..." A Quý không khỏi đau cả đầu, thiếu gia cái này lại đến, nhớ tới vừa ra là vừa ra, bất quá, thiếu gia phân phó, hắn cũng chỉ được làm theo.

Tây Liễu Hà đến gần Triệu gia trang, hắn chạy mấy bước, tiêu ít tiền, mướn một chiếc thuyền nhỏ. Vừa vặn bây giờ ruộng đất cũng không phải bề bộn nhiều việc, người ta rất sáng khoái đáp ứng.

Chống thuyền là một cái hơn năm mươi tuổi lão thuyền phu, hắn thuyền rất nhỏ, cũng liền dài hơn một trượng, bốn năm thước rộng, giống như là một cái Liễu Diệp. Bất quá, thuyền phu tay nghề rất tốt, mốn ngai cứu nhẹ nhàng ở đáy sông chống một cái, thuyền nhỏ liền ở trên mặt nước vạch qua một cái tế ngân, hướng xa đi.

"Thiếu gia, ngài đứng vững một chút, cẩn thận rơi xuống nước." Phương Hồng cứ như vậy đứng ở đầu thuyền, đem A Quý sợ run sợ, như vậy lớn một chút thuyền nhỏ, đứng như vậy dễ dàng té xuống.

"A Quý, người im miệng." Nghe một chút này lời nhai lời nói, Phương Hồng không khỏi quay đầu nguyền hán một cái, gần đây đây là chuyện gì xảy ra? A Quý càng ngày càng có lão mụ từ từ thế.

A Quý há miệng một cái, nghĩ (muốn) một lúc sau, vẫn là không có nói chuyện. Hắn biết thiếu gia tính khí rất quật cường, ngay cả lão gia lời nói cũng không nhất định nghe, chớ đừng nói chi là hắn.

"Vị tiểu ca này, người cứ yên tâm đi, tiểu lão nhi ta chèo thuyền cũng hơn ba mươi năm, ổn định rất tốt." Ngược lại lão kia thuyền phu giúp A Quý giải vây, hắn mốn ngai cứu bên cạnh (trái phải) lần nữa chống một cái, thuyền nhỏ độ lần nữa tăng nhanh, nhưng thuyền bè lại chưa từng xuất hiện bao nhiêu lác lư.

A Quý gật đầu một cái, coi như là cảm ơn chủ thuyền.

"Hoa lạp lạp." Phương Hồng ý nghĩ thăm dò vào nước sông chính giữa, ở xây dựng đê đập thời điểm, những thuyền kia công phu Tế Tụ Long vương gia, mà trùng hợp trùng tu thủy lợi chuyện này là Phương Hồng thúc đẩy, cho nên, này trời xui đất khiến bên dưới, ngược lại đem Phương Hồng dâng lên Hà Thần vị trí.

Bọn họ bây giờ còn đang tây Liễu Hà bên trong đi, Phương Hồng cảm thụ trong sông truyền tới cùng hân thân cận lực lượng, tinh thần cũng biến thành hoạt bát đứng lên. Đất đai Thần Linh địa bàn quản lý sinh linh quá nhiều, mọi người nguyện vọng cũng bất đồng, làm tinh thần hân chìm vào trong đó thời điểm, chỉ sẽ cảm thấy là một loại giầy vò cảm giác. Nhưng đắm chìm trong trong nước sông cảm giác bất đồng, nước sông lực lượng rất đơn thuần, không có nhiều như vậy phức tạp ý nghĩ, để cho người rất là thoải mái.

"Không Thủy thuật." Phương Hồng ở trong lòng mặc niệm, trong cơ thể trong nháy mắt biến mất tám mươi đạo hương hỏa. Sử dụng một lần Không Thủy thuật, cần phải tiêu hao một trăm đạo hương hỏa, nhưng hân có Phán Quan Bút, có thể tiết kiệm hương hỏa.

"Hoa lạp lạp." Ở đáy thuyền chỗ, trong giây lát đó xuất hiện một cái tiểu hình vòng xoáy, lấy mắt trần có thể thấy độ, vòng xoáy này ở lớn mạnh.

"Ai ai..." Chiếc này thuyền nhỏ, vốn là lấy cực nhanh độ tại tới trước, bỗng nhiên giữa rung một cái, đem phía trên ba người thiếu chút nữa cho té xuống.

Lão kia thuyền phu giương mắt một, sắc mặt lập tức liền sinh biến hóa, này trong nước sông lại xuất hiện vòng xoáy, làm sao có thể, nơi này con sông cũng không xiết, làm sao sẽ xuất hiện vòng xoáy?

Nhưng là, hân cũng biết, một khi con sông bên trong xuất hiện vòng xoáy, lấy hân nhỏ như vậy thuyền, tất nhiên sẽ cố gắng hết sức nguy hiểm, chỉ có nhanh lên một chút lái ra nơi này mới là chính đạo.

Nhưng ngay khi hân đang muốn dùng sức thời điểm, đoàn kia vòng xoáy lại tán tản đi, hóa thành một đạo thông thả nước chảy, ở đáy thuyền có chút đẩy một cái, đem đưa đến mười trượng trở lại ra.

"Tà môn, thật là tà môn." Lão thuyền phu cái trán đã rướm mồ hôi, vừa mới kia trường cảnh quả thực quỷ dị, tựa hồ vô căn cứ sinh ra một cái vòng xoáy, mà vòng xoáy này lại vô căn cứ tán đi, chẳng lẽ này đáy sông có cái gì Tinh Quái đang làm loạn? Hân liếc về liếc mắt thăm thú đáy sông, kia phần đáy sâu thẳm, tựa hồ có thể chiếm đoạt hết thảy, để cho trong lòng của hân càng không có chắc.

Phương Hồng không biết, đã biết trong lúc vô tình một lần hành vi, để cho một vị ăn trên thuyền chén cơm này nhiều năm lão thuyền phu bắt đầu sợ nước...

"Chuyện gì xảy ra?" A Quý thanh âm đề cao mấy phần, hướng về phía lão thuyền phu hỏi.

"Hân là nơi này đến gần hai con sông tiếp giáp miệng, cho nên sinh ra dòng nước ngầm, không việc gì, qua đoạn này liền có thể." Lão thuyền phu miễn cưỡng cho ra một cái giải thích, A Quý vừa không có phương diện này kiến thức, dĩ nhiên liền tin tưởng. Bỗng đề cử tất chân đùi đẹp, mặt trẻ, đầy đặn cặp mông hình ảnh video tại tuyến nhìn! ! Nhanh chóng chú ý vị tin công chúng số hiệu: Mỹ Nữ Tao 1 (dài theo như ba giây sao chép) xem Online!

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 186: Thuyền hành thủy bên trên

Trăng này mưa vẫn rơi nửa giờ, mới từ từ ngừng ở mưa lớn dừng sau khi, những thứ kia công trình trị thủy liền ở huyện nha mọi người dưới sự chỉ huy, chuẩn bị tiếp tục tiếp đào giồng sông.

"Chuyện này... Chuyện này..." Bọn họ từng cái vừa mới đi tới, một, lúc này liền ngây người. Bọn họ đòi thế dùng để chặn lại nước sông bùn cát túi đã bị trùng khoa, nước sông lần nữa tràn đầy giồng sông. Đây cũng không phải mấu chốt, mấu chốt là, bọn họ xuyên thấu qua kia trong suốt nước sông, có thể so với sâu thẳm giồng sông, chỉ có nhiều chút sấm nhân. Kia độ sâu, ít nhất cũng phải hai ba trượng đi.

Đang đào móc trước, bọn họ nhưng là đo lường qua, này giồng sông sâu nhất địa phương, bất quá một trượng năm thước, thế nào một cái chớp mắt ấy, thì trở thành như vậy.

"Nhất định là Long vương gia hiển linh, vừa mới đại gia hóa mà có thể vâng." Một người la hoảng lên, bọn họ lúc trước nhưng là ở giồng sông bên trên cự đại long hình hư ảnh, chuyện này không rời mười.

Lời này lúc này lấy được không ít người đồng ý, vì vậy, từng cái càng thành kính tế bái đứng lên, rồi rít trên đất không ngừng dập đầu. Mà từ ý nghĩ bên trong sinh ra Hương Khôi Chi Lực, chính là không ngừng dung nhập vào Phương Hồng trong thần hồn.

Bất luận là Long vương gia hay lại là Thành Hoàng, cũng chỉ là một cái danh hiệu mà thôi, ngược lại ở dài Ninh Huyền bên trong liên Phương Hồng một cái như vậy thần, tất cả mọi người sinh ra hương hỏa Nguyễn Lực, cũng sẽ bị hấp cho tiếp thu.

"Thiếu gia, thiếu gia... Người đi đâu?" Người khác đều tại tế bái, chỉ có A Quý một người, vẫn còn ở dọc theo giong sông liễu mạng tìm đến. Hắn thâm trong suốt nước sông, trong lòng không khỏi dâng lên lạnh lẽo, nếu là thiếu gia thật bị nước sông cho cuốn đi, vậy phải làm thế nào?

"Hô cái gì kêu? Thiếu gia không ở nơi này thế này?" A Quý giọng sắp hăm ách, lại chợt nghe phía sau truyền tới một vô cùng thanh âm quen thuộc.

"Thiếu gia." Nghe một chút cái thanh âm này, A Quý đột nhiên quay đầu, không phải là Phương Hồng lại là ai? Hắn kinh hi một cái để lại Phương Hồng bả vai, kia kèm sát tự đắc nắm ngón tay, thiếu chút nữa không có đem Phương Hồng xương cho bài đoạn.

"đau quá đau... Lông ra lông ra..." Phương Hồng bị bóp hết thắm lên, mặc dù hắn thân thể tổ chất lấy được tăng trưởng, nhưng cùng A Quý so với, vẫn còn có chút chênh lệch.

"Thật xin lỗi, thiếu gia." A Quý đuổi vội vàng buông tay ra, trên mặt có nhiều chút ngượng ngùng, không dùng được nói xin lỗi.

"Đi, chúng ta về nhà." Phương Hồng sờ một cái bị bóp đau địa phương, nghe răng trợn mắt nói."Yes Sir, ta đây đi chuẩn bị ngay xe ngựa." A Quý Hồng tìm tới, tâm tình cũng thay đổi xong, lúc này phải đi đưa xe ngựa cho kéo qua tới.

"Người ngốc đi, này vừa mới vừa mới mưa, con đường bùn lầy, xe ngựa không có phương tiện, chúng ta ngồi thuyền trở về đi thôi." Phương Hồng khoát khoát tay, dài Ninh Huyền con đường, hắn chính là có chút lãnh giáo, trời trong còn khó đi, trời mưa càng là bị tội. Ngược lại này tây Liễu Hà cùng la đường Hà tướng ngay cả,

Theo tây Liễu Hà, có thể một đường đạt tới dài ninh Thành Nam bến tàu.

"... Thiếu gia..." A Quý không khỏi đau cả đầu, thiếu gia cái này lại đến, nhớ tới vừa ra là vừa ra, bắt quá, thiếu gia phân phó, hắn cũng chỉ được làm theo.

Tây Liễu Hà đến gần Triệu gia trang, hắn chạy mấy bước, tiêu ít tiền, mướn một chiếc thuyền nhỏ. Vừa vặn bây giờ ruộng đất cũng không phải bề bộn nhiều việc, người ta rất sáng khoái đáp ứng.

Chống thuyền là một cái hơn năm mươi tuổi lão thuyền phu, hắn thuyền rất nhỏ, cũng liền dài hơn một trượng, bốn năm thước rộng, giống như là một cái Liễu Diệp. Bất quá, thuyền phu tay nghề rất tốt, môn ngai cứu nhẹ nhàng ở đáy sông chống một cái, thuyền nhỏ liền ở trên mặt nước vạch qua một cái té ngân, hướng xa xa đi.

"Thiếu gia, ngài đứng vững một chút, cẩn thận rơi xuống nước." Phương Hồng cứ như vậy đứng ở đầu thuyền, đem A Quý sợ run sợ, như vậy lớn một chút thuyền nhỏ, đứng như vậy dễ dàng té xuống.

"A Quý, người im miệng." Nghe một chút này lời nhai lời nói, Phương Hồng không khỏi quay đầu nguyền hán một cái, gần đây đây là chuyện gì xảy ra? A Quý càng ngày càng có lão mục từ từ thế.

A Quý há miệng một cái, nghĩ (muốn) một lúc sau, vẫn là không có nói chuyện. Hắn biết thiếu gia tính khí rất quật cường, ngay cả lão gia lời nói cũng không nhất định nghe, chớ đừng nói chỉ là hắn.

"Vị tiểu ca này, người cứ yên tâm đi, tiểu lão nhi ta chèo thuyền cũng hơn ba mươi năm, ổn định rất tốt." Ngược lại lão kia thuyền phu giúp A Quý giải vây, hắn môn ngai cứu bên cạnh (trái phải) lần nữa chống một cái, thuyền nhỏ độ lần nữa tăng nhanh, nhưng thuyền bè lại chưa từng xuất hiện bao nhiêu lác lư.

A Quý gật đầu một cái, coi như là cảm ơn chủ thuyền.

"Hoa lạp lạp." Phương Hồng ý nghĩ thăm dò vào nước sông chính giữa, ở xây dựng đề đập thời điểm, những thuyền kia công phu Tế Tự Long vương gia, mà trùng hợp trùng tu thủy lợi chuyện này là Phương Hồng thúc đẩy, cho nên, này trời xui đất khiến bên dưới, ngược lại đem Phương Hồng dâng lên Hà Thần vị trí.

Bọn họ bây giờ còn đang tây Liễu Hà bên trong đi, Phương Hồng cảm thụ trong sông truyền tới cùng hắn thân cận lực lượng, tinh thần cũng biến thành hoạt bát đứng lên. Đất đai Thần Linh địa bàn quản lý sinh linh quá nhiều, mọi người nguyện vọng cũng bất đồng, làm tinh thần hắn chìm vào trong đó thời điểm, chỉ sẽ cảm thấy là một loại giày vò cảm giác. Nhưng đắm chìm trong trong nước sông cảm giác bất đồng, nước sông lực lượng rất đơn thuần, không có nhiều như vậy phức tạp ý nghĩ, để cho người rất là thoải mái.

"Không Thủy thuật." Phương Hồng ở trong lòng mặc niệm, trong cơ thể trong nháy mắt biến mất tám mươi đạo hương hỏa. Sử dụng một lần Không Thủy thuật, cần phải tiêu hao một trăm đạo hương hỏa, nhưng hắn có Phán Quan Bút, có thể tiết kiệm hương hỏa.

"Hoa lạp lạp." Ở đáy thuyền chỗ, trong giây lát đó xuất hiện một cái tiểu hình vòng xoáy, lấy mắt trần có thể thấy độ, vòng xoáy này ở lớn mạnh.

"Ai ai..." Chiếc này thuyền nhỏ, vốn là lấy cực nhanh độ tại tới trước, bỗng nhiên giữa rung một cái, đem phía trên ba người thiếu chút nữa cho té xuống.

Lão kia thuyền phu giương mắt một, sắc mặt lập tức liền sinh biến hóa, này trong nước sông lại xuất hiện vòng xoáy, làm sao có thể, nơi này con sông cũng không xiết, làm sao sẽ xuất hiện vòng xoáy?

Nhưng là, hắn cũng biết, một khi con sông bên trong xuất hiện vòng xoáy, lấy hắn nhỏ như vậy thuyền, tất nhiên sẽ cố gắng hết sức nguy hiểm, chỉ có nhanh lên một chút lái ra nơi này mới là chính đạo.

Nhưng ngay khi hắn đang muốn dùng sức thời điểm, đoàn kia vòng xoáy lại tản tán đi, hóa thành một đạo thông thả nước chảy, ở đáy thuyền có chút đẩy một cái, đem đưa đến mười trượng trở lại ra.

"Tà môn, thật là tà môn." Lão thuyền phu cái trán đã rướm mồ hôi, vừa mới kia trường cánh quả thực quý dị, tựa hồ vô căn cứ sinh ra một cái vòng xoáy, mà vòng xoáy này lại vô căn cứ tản đi, chẳng lẽ này đáy sông có cái gì Tinh Quái đang làm loạn? Hắn liếc về liếc mắt thăm tháy đáy sông, kia phần đáy sâu thẳm, tựa hồ có thể chiêm đoạt hết thảy, để cho trong lòng của hắn càng không có chắc.

Phương Hồng không biết, đã biết trong lúc vô tình một lần hành vi, để cho một vị ăn trên thuyền chén cơm này nhiều năm lão thuyền phu bắt đầu sợ nước...

"Chuyện gì xảy ra?" A Quý thanh âm đề cao mấy phần, hướng về phía lão thuyền phu hỏi.

"Hắn là nơi này đến gần hai con sông tiếp giáp miệng, cho nên sinh ra dòng nước ngầm, không việc gì, qua đoạn này liền có thể." Lão thuyền phu miễn cưỡng cho ra một cái giải thích, A Quý vừa không có phương diện này kiến thức, dĩ nhiên liền tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Bắt người

"Ha ha ha, lũ nhà quê, ngươi chính là trước lo cho chính ngươi đi, một hồi xem ta không hút nát ngươi miệng!" Thanh niên kia đứng ở họa phảng cấp trên hướng Phương Hồng cười lạnh một tiếng.

Mặc dù được giải quyết hai người, nhưng hắn căn bản cũng không quan tâm, ngươi có thể đánh bại hai người, vậy còn có thể đánh được mười người sao? Ngươi có thể đánh được mười người, kia có thể đánh được một trăm người 1,000 người sao? Hắn có là tiền, chỉ dùng tiền là có thể đập chết người.

"Ta đây bạo tính khí, ngươi tìm chết." Phương Hồng đem tay áo một vén, tung người liền muốn hướng họa phảng cấp trên nhảy đi. A Quý tay mắt lạnh lẽo, bắt hắn cho kéo.

Thiếu gia ngài thật đúng là ngốc lớn mật, tranh này thuyền chính là thuyền lớn, cấp trên hộ vệ không ít, ngươi cứ như vậy xông lên, kia không phải là tìm chết sao?

"A Quý, ngươi bên trên, đem bọn họ cũng cho ta giải quyết." Phương Hồng bị kéo xuống sau khi, hướng trên thuyền phun một bãi nước miếng.

A Quý gạt đầu một cái, dưới chân vừa dùng lực, liền nhảy ra xa bảy, tám thước. Ở gần sát họa phảng thời điểm, hai tay một cái dùng sức, bắt thành thuyền, thân thể lộn một cái mà qua, vững vàng đứng ở họa phảng trên.

"Thân thủ khá lắm, theo ta lăn lộn đi, một tháng ba mươi lượng." Thanh niên kia nhìn là hai mắt sáng lên, đối với A Quý thân thủ đánh giá cao hơn một tầng.

"Hắc hắc, đùa, ta cho chúng ta nhà hộ vệ một tháng cũng mở một ngàn lượng bạc, ngươi này quý nghèo, cũng không cảm thấy ngại ở nơi này đắc ý." Ngược lại khoác lác cũng không cần tiền, Phương Hồng cũng liền đắc ý đứng lên.

"Thúi lắm, ngươi tên nhà quê cũng không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy?" Thanh niên kia căn bản không tin, một tháng một ngàn lượng bạc, chính là thiên hạ đệ nhất cao thủ cũng không đáng cái giá này.

"A Quý, hắn xem thường nhà ngươi thiếu gia, đánh cho ta chết hắn." Phương Hồng đứng ở một vừa hùng hùng hổ hổ, dưới chân còn không ngừng đá vào kia bị đánh ngã hai người trên người.

"Đắc tội." A Quý hướng mấy người liền ôm quyền đầu, liền lao ra, nếu những người này động thủ trước, vậy hắn thì phải đem vấn đề giải quyết.

"Tiền lên!" Họa phảng cấp trên sáu tên hộ vệ sắc mặt trầm xuống, hướng A Quý xông lại. Bọn họ đối với (đúng) A Quý nhưng là ôm oán khí đầu rồi,

công tử lại mở cho hần cao như vậy giới, mấy người bọn hần mỗi tháng lương tiền cũng mới năm lượng bạc.

Võ nhân vốn là dễ giận xung động, càng là có tranh đua tâm tư, có lòng phải cho A Quý một bài học, cũng muốn để cho tự gia công tử nhìn một chút, chính mình cũng không kém ai.

Nhìn sáu người xông lại, A Quý ánh mắt một nghiêm ngặt, Hữu Chương một thanh, hóa thành sóng bàn tay, trong giây lát đó xông ra. Mà hần lại không có hiện tại, bốn phía không khí có chút chấn động, từng đạo vô hình chấn nhiếp đánh vào sáu đầu người bên trên.

"Quét quét quét." Tay hần đao dùng sức đánh xuống, hướng trên người một người rơi đi, sáu người này đều là người có luyện võ, mặc dù hần có thể đánh bại, nhưng phòng chừng cũng là một cuộc ác chiến.

Nhưng là, hần không nghĩ tới là, hần bàn tay này một cái bỏ vào người kia trên cổ. Người kia chút nào phản kháng cũng không có, liền té xỉu xuống đất.

A Quý tâm lý vô cùng kinh ngạc, nhưng hần cũng chưa kịp suy nghĩ nhiều, thân hình chớp động, một quyền một cước hướng còn thừa lại trên người mấy người đập tới. Hần đang dạy tư doanh thời điểm, giáo đầu liền đã từng đã cảnh cáo bọn họ, chỉ có mất đi năng lực phản kháng địch nhân, mới là tốt nhất địch nhân.

Giáo đầu trả lại cho hần môn triển lộ qua trên người mình theo, đây là hần năm đó thấy một đứa bé, nhất thời nương tay, bị đứa bé kia trở tay cho thọt một đao, thiếu chút nữa ngay cả mạng cũng tổng táng.

"Đoàng đoàng đoàng." Chẳng qua là mấy hơi thở công phu, này còn thừa lại mấy người cũng cùng nhau được giải quyết. A Quý không có được đến bất kỳ kháng cự nào, những người này võ lực ngay cả người bình thường cũng không bằng, giống như từng cái Ngươi nộm.

"Mẹ, phé vật!" Thanh niên kia nhìn một cái tình huống này, trực tiếp cho dọa cho giật mình, cõi đời này vẫn còn có bức này người mạnh, thủ hạ của hần hộ vệ mặc dù không có thể nói lấy một chọi mười, vốn lấy một làm năm vẫn là có thể, người này như thế sạch sẽ gọn gàng liền giải quyết, không khỏi thật đáng sợ đi.

"Ha ha ha, ngươi không phải là phách lối sao? Ta muốn đánh chết ngươi." Phuong Hồng ở trên thuyền nhỏ thấy như vậy một màn, lúc này cười lớn, vô cùng phách lối.

"Ngươi không nên đắc ý, ngươi nếu là dám tổn thương ta một sợi lông, ta cho ngươi chết không có chỗ chôn!" Thanh niên trốn về sau mấy bước, hướng Phuong Hồng cũng thả một câu lời độc ác.

"Được a, nếu nói như ngươi vậy, ta muốn đem ngươi lông tơ cũng cho rút ra không chút tạp chất!" Phuong Hồng ở trên thuyền nhỏ đứng lại, hai chân vừa dùng lực, hai tay bài ở thành thuyền, cũng nhảy lên họa phầng. Mặc dù tranh này thuyền thật cao, nhưng hần thân thể tổ chất rất tốt, cố gắng hết sức linh hoạt nhẹ.

"Ngươi dám! Ta là Trầm gia Tam thiếu gia, ngươi không muốn sai lầm!" Người thanh niên này nhìn một cái Phuong Hồng nhảy qua đến, nhìn thêm chút nữa hần bên cạnh kia cực kỳ cường hần A Quý, lần nữa lui về phía sau mấy bước.

"Ta liền sai lầm." Phuong Hồng một cái tiến lên bắt thanh niên lại cổ áo, thanh niên đang muốn phản kháng, liền bị một quyền đánh vào trên bụng. Mặc dù không có dùng bao nhiêu lực khí, nhưng là vô cùng đau đớn.

"Ngươi chết định, chờ các ngươi dài ninh quan phủ người tới, ta muốn để cho bọn họ đem ngươi bắt." Vị này Trầm gia Tam thiếu gia đại thở mạnh mấy cái, liền đối với Phuong Hồng quát mắng.

"Nhìn ngươi điệu bộ này, nhà các ngươi rất có quyền thế a." Phuong Hồng quan sát một chút người thanh niên này, mặt đầy nghiền ngẫm nói.

"Hừ, chúng ta Trầm gia thế đại kinh thương, gia tài mười triệu, chính là kiện thành đệ nhất phú nhà, từ Bó Chính Sử ty, xuống đến huyện thành Quan Nha, nơi nào không có quan hệ? Nếu là ngươi môn dài Ninh Huyền huyện lệnh biết ta bị ngươi bắt, nhất định sẽ đem ngươi thiên đao vạn quả." Trầm gia Tam thiếu gia lạnh rên một tiếng, hướng Phuong Hồng giễu cợt nói.

Tiểu tử, run chân chứ ? Ngươi chết định, xem ta một hồi thế nào bảo chế ngươi.

"Hắc hắc, hay lại là một con dê béo." Phuong Hồng lại không sợ chút nào, ngược lại cười hi hi nói. Hần nhìn Trầm thiếu gia trên đỉnh đầu khí vận, đã hóa thành vàng óng ánh Cây rụng tiền, tuyệt đối là to người giàu. Nói thật, nếu không phải xem ở tiểu tử này có tiền như vậy phân thượng, hần mới không thèm để ý người này đây.

"Ngươi còn không nhanh lên thả ta, ngươi bây giờ lỏng ra ta, lại cho ta đập đầu hai cái đầu, ta nói không chừng đối với ngươi trừng phạt nhẹ một tí." Trầm thiếu gia khinh miệt nhìn Phuong Hồng, nghiêm nghị nói.

"Trầm gia Tam thiếu gia đúng không, ta bây giờ có một cái vấn đề muốn thỉnh giáo ngài một chút, đó chính là vạn nhất... Ta ý là vạn nhất, ngài cũng đừng suy nghĩ nhiều, vạn nhất ngươi bị người ta bắt cóc, người nhà ngươi sẽ xài bao nhiêu tiền tới chuộc ngươi?" Phuong Hồng trên mặt mang nụ cười rực rỡ, hướng về phía Trầm thiếu gia nói.

"Ngươi... Ngươi muốn bắt cóc ta!" Trầm thiếu gia có chút mộng, nhìn Phuong Hồng này ăn mặc, cũng không giống là tên bắt cóc a, lại nói, nơi này là dài Ninh Huyền bến tàu, đối phương liền hai người, tại sao có thể là tên bắt cóc đâu?

"Người nói cái gì vậy? Ta tại sao có thể là tên bắt cóc, như người vậy bêu xấu ta, ta có thể sẽ tức giận." Phương Hồng đem nghiêm sắc mặt, một quyền nện ở Trầm thiếu gia trên đầu, nổi giận dùng dùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 189: Trắng trợn vu hãm

Trầm thiếu gia cũng sắp muốn khóc, vậy người rốt cuộc muốn làm gì? Người ngược lại nói một tiếng a. e

"Ta vấn đề người vẫn chưa trả lời ta đây, người nếu như bị bắt cóc, người nhà người chịu ra bao nhiêu tiền?" Phương Hồng lần nữa một cái tát ở Trầm thiếu gia trên đầu, hùng hùng hồ hồ hỏi.

"Một... Một ngàn lượng..." Trầm thiếu gia nhìn Phương Hồng hung thần ác sát đáng sợ, tim ùm ùm loạn nhảy cồm lên, sau đó si si sách sách nói.

"Một ngàn lượng? Xem ra người không bao nhiêu tiền mà, giết coi là." Phương Hồng một tay nắm lên đối phương cổ áo, đưa hấn cho chiếc đến thành thuyền một tầng, muốn hướng trong nước ném đi.

"Không không... Là một vạn lượng, một vạn lượng bạc!" Trầm thiếu gia bị dọa sợ đến hét rầm lên, hấn cũng không thông Thủy Tinh, đây nếu là té xuống, sợ là được (phải) chết chìm.

"Hắc hắc, một vạn lượng? Đánh xin com đầu rồi, giết." Đáp án này hay lại là làm cho không người nào có thể hải lòng, Phương Hồng đem Trầm thiếu gia đầu ấn xuống đi.

"Ngài mở ra gói, ngài muốn bao nhiêu!" Phía dưới sâu thẳm nước sông, phảng phất một cái miệng to, đem Trầm thiếu gia một điểm cuối cùng can đảm dọa cho phá, hấn sợ tự mình nói giá cả vẫn là không cách nào để cho Phương Hồng hải lòng, liền để cho Phương Hồng tự mình nói cái giá cả.

"Giá tổng cộng, mười vạn lượng bạc, mua người con chó này mệnh." Phương Hồng đem đối phương lần nữa lôi đi lên, lớn tiếng nói.

"Mười... Mười vạn lượng! Đây cũng quá nhiều!" Trầm thiếu gia bị Phương Hồng đòi hỏi nhiều dọa cho xấu, nhà bọn họ hàng năm thuần lợi nhuận, cũng lớn ước con số này, người nhà như thế nào sẽ vì hấn bỏ ra số tiền này?

"Ngài nhiều a, vậy cho dù." Phương Hồng bủ bủ môi, hai tay vừa dùng lực, lần nữa đem đối phương cho nhắc tới.

"Cho ! Ta cho!" Trầm thiếu gia cũng sắp muốn khóc, ngoài miệng vội vàng đáp ứng, nhưng này tâm lý lại càng quẩn quít. Vậy phải làm sao bây giờ a, mặc dù mình là trong nhà Trầm thiếu gia, nhưng Trầm gia là một đại gia tộc, chủ nhà chỉ hệ người một đồng lớn, hấn cũng không phải là xuất sắc nhất, coi như hấn đáp ứng cái giá tiền này, người nhà cũng sẽ không đồng ý a.

"Này mới đúng mà, không hù dọa đi, đến, uống một hớp rượu ép an ủi." Phương Hồng từ một bên án kiện trên đài, cầm lên một cái oai đảo bầu rượu, đưa cho Trầm thiếu gia.

Trầm thiếu gia cũng không dám không nhận, liền cầm bầu rượu lên, gắp Hồ Khẩu miễn cưỡng uống mấy hớp.

"Lên đường." Phương Hồng cười cười, nhìn xem người ta, không hồ là làm ăn lớn, không nói còn lại, chỉ bằng phần này thức thời vụ, người bình thường liền so ra kém.

"Chuyện gì xảy ra? Nghe nói nơi này có người đánh lộn?" Các loại (chờ) tới đây sự tình sắp kết thúc thời điểm, một bang nha dịch mới hoa lạp lạp chạy tới, là chính là Triệu Thành.

Trầm thiếu gia vừa nhìn thấy dài Ninh Huyền nha dịch đến, thân hình không ngừng run rẩy đến, sắc mặt phồng đỏ bừng, mẹ liệt, cứu tình rốt cuộc đến, rốt cuộc tới a. Nhanh lên một chút đem tên khốn kiếp này cho bắt đứng lên, ta muốn đem hấn chém thành muôn mảnh!

"Được, nếu nha dịch đến, người liền theo chân bọn họ đi thôi, nhớ đem tiền cho đóng tới a." Phương Hồng vỗ tay, để cho họa phảng cập bờ, chính mình thẳng bên trên bến tàu.

"Ta là Trầm gia Trầm thiếu gia, chính là kiện thành Trầm gia, các người nhanh lên một chút giúp ta bắt hấn lại!" Trầm thiếu gia bị một bang nha dịch vây quanh, lập tức rống lớn đứng lên, chỉ Phương Hồng nói.

"Ô kìa!" Triệu Thành tại triều đến Hầu ba âm thầm gật đầu sau khi, liền một quyền đập ra, nện ở Hầu tam nhãn vành mắt trên. Hầu ba lui về phía sau ra một bước, hét thảm một tiếng.

Trầm thiếu gia trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này, đây là chuyện gì xảy ra? Ta là cho các người bắt người, các người làm gì giết lẫn nhau? Ăn điên thuốc?

Mà để cho hắn càng giật mình chính là ở phía sau, Hầu ba một cái rút ra bản thân Yêu Dao, hướng trên cánh tay mình cắt một cái, lúc này máu tươi thẩm ra, đem tay áo cho thẩm ướt.

"Người Trầm gia không nói a, lại dám đánh thương quan sai, tội cùng tạo phản, người vừa tới, cho ta bắt hắn lại, nhốt vào đại lao!" Triệu Thành nhìn một cái Hầu ba lại tự hủy hoại, trước là có chút giật mình, ngay sau đó liền lại cười lên, hảo tiểu tử, điên xuất mà thôi, lại liều mạng như vậy, không uống công ta đối với người một phen tài bồi.

"Các người... Các người là điên sao!" Trầm thiếu gia cho đến bị người bắt thời điểm, mới tỉnh con mơ, dùng sức phản kháng. Dài Ninh Huyền đám người này chuyện gì xảy ra? Là bọn hắn có bệnh hay là ta có bệnh?

"Tiểu tử,

Bây giờ người vội vàng viết một phong thư, đưa đến nhà người đi, hoặc là giao ra mười vạn lượng bạc chuộc tội, hoặc là liền chuẩn bị bị chặt đầu đi, là gan không nhỏ a, lại dám tập kích quan sai." Triệu Thành cười hắc hắc, dùng sức vỗ vỗ Trầm thiếu gia gò má.

"Các người những thứ này thật thô phi, ta muốn đến thấy các người huyện lệnh, ta muốn một câu trả lời hợp lý!" Trầm thiếu gia lớn tiếng kêu lên, nơi này thật đáng sợ, chính mình bất quá ném loạn một cái hột, liền dám bắt chẹt chính mình mười vạn lượng bạc, còn Quan Phi cấu kết, thật là dơ bẩn không chịu nổi.

"Xin lỗi, người không thấy được, nhanh viết." Triệu Thành từ trong lòng ngực móc ra mấy tờ giấy trắng, phía sau có một nha dịch dâng lên tới một bộ bút mực, đặt ở Trầm thiếu gia trước mặt.

"Thiếu gia, chuyện hôm nay, khó tránh khỏi có chút quá mức, vô cớ dẫn đến cường địch, thật là bất trí." Ở Phuong Hồng hai người sau khi rời khỏi, A Quý đang do dự sau một hồi, mới mở miệng nói.

"Nếu như chuyện hôm nay, là cha ta làm, người sẽ còn sinh ra nghi ngờ sao?" Phuong Hồng ngẩng đầu lên, Tĩnh Tĩnh nhìn A Quý, trên mặt lại không nửa điểm phách lối tư thái, phảng phất vừa mới sự tình, không phải là hắn làm như thế.

"Không... Không biết." A Quý bị Phuong Hồng như vậy bình tĩnh ánh mắt chiếu một cái, liền cảm giác cả người không được tự nhiên, tựa hồ toàn bộ bí mật đều bị người cho nhìn thấu. Hắn đem cúi đầu, thành thật trả lời nói đạo. Bởi vì hắn tín nhiệm phuong Đại Nguyên, lấy phuong Đại Nguyên cơ trí, nếu như làm ra hôm nay sự tình, đây tuyệt đối là có thâm ý khác.

"Vậy thì phải, sau này vấn đề như vậy hồi ít, phải tin tưởng thiếu gia ta." Phuong Hồng đột nhiên cười lên, một quyền lôi ở A Quý trên người.

"Ừ." Hắn như vậy cười một tiếng, A Quý tâm vậy đột nhiên lỏng đi xuống, hắn không biết tại sao, cảm thấy ở Phuong Hồng trên người một loại vô hình uy nghiêm, để cho hắn cảm thấy rất có áp lực. Bình thường cười đùa tức giận mắng thời điểm, ngược lại không thể nào rõ ràng, chỉ khi nào nghiêm túc, khí thế kia bị phuong Đại Nguyên cũng chân.

Phuong Hồng dĩ nhiên mặc dù mang lòng không thể nào rộng rãi, nhưng cũng sẽ không bởi vì là một cái hột gây ra chuyện lớn như vậy tình. Chủ yếu là hắn ở chỗ này nhân khí vận phía sau, thấy một vật to Đại Tai Tĩnh hư ảnh, cái này Tai Tĩnh hư ảnh, hắn rất là quen thuộc, năm ngoái thời điểm, hắn sẽ ở đó cái Lưu Tam cùng Triệu Toại trên người, thấy qua như vậy Tai Tĩnh.

Nghe bây giờ Lưu sáu Lưu bảy hai người thanh thế vô cùng thật lớn, thậm chí dám công kích Đại Minh kinh sư, mặc dù bị đánh lui, nhưng đủ thấy kỳ thế lực lớn. Mà người này lại có thể với phản tặc dính líu quan hệ, sẽ để cho Phuong Hồng có chút nghiền ngẫm.

Phải biết, nơi đây là Giang Tây, không phải là Lưu sáu Lưu bảy phạm vi thế lực, chẳng lẽ nói, đám kia phản tặc định đem xúc giác đưa tới đây tới?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 190: Muốn chết tin

Phuong Hồng mặc dù không thích bây giờ cái này triều đình, nhưng hắn phải thừa nhận, bây giờ cái này triều đình mới là chính thống, thay trời mực Thú

vạn dân, dù là lại hoa mắt ù tai, cũng không nghi ngờ gì nữa. Nhưng Lưu sáu Lưu bảy chỉ lưu bất đồng, bọn họ nói dễ nghe một chút, là thảo mắng hào kiệt, nói khó nghe một chút, chính là một bang tạo phản.

Những người này lời cuốn đến cường Đại Tai Ách khí tức, xẹt qua toàn bộ Đại Minh không trung, giống như là giống như sao băng, mặc dù nhất thời sáng chói, nhưng không thể kéo dài.

Không chỉ có như thế, bọn họ sẽ còn họa loạn chính thống vương triều khí vận, để cho triều đình thống trị trở nên yếu. Dĩ nhiên, này cuối cùng đưa đến kết quả hay lại là trăm họ thời gian càng khó chịu đựng.

Cho nên, so sánh với Đại Minh Triều mà nói, Phương Hồng càng đáng ghét hơn Lưu sáu Lưu bảy đám người này.

...

Cách dài Ninh Huyền vài trăm dặm kiến thành Thành Đông chỗ, có một khu nhà trên trăm năm nhà cũ. Mặc dù tòa nhà này nhìn đã có nhiều chút cổ xưa, nhưng không người dám lên lòng khinh thị. Bởi vì đây là kiến thành tối hào phú Trầm gia, Trầm gia Lịch Đại Gia Chủ, xưa nay đều có Thảm nửa thành danh xưng là.

"Đằm mà ở dài ninh bị bắt, hần còn viết một phong thư trở lại, nói là chỗ của hần tập kích quân sai, đã bị bắt, chỉ có nộp mười vạn lượng bạc, bọn họ mới chịu thả người!" Trầm gia bây giờ gia chủ, tên là Thảm như núi, ngay tại hôm nay buổi sáng, hần nhận được một phong thư, nói hần con thứ ba bị tóm lên tới tin tức.

"Dài Ninh Huyền? Bọn họ người nơi nào thế nào to gan như vậy?" Thảm như núi đem tin tức này nói một chút, mọi người tại đây là một mảnh xôn xao, dài Ninh Huyền người thế nào dám làm như vậy?

Phải biết, bọn họ Trầm gia làm ăn trải rộng Đại Minh Triều các địa phương, ở Giang Tây biên giới, càng là bọn hần địa bàn, đừng bảo là Tiểu Tiểu một cái dài Ninh Huyền, chính là người trong Phủ thành cũng không dám chọc.

"Cho nên, ta nghĩ rằng tìm các người thương nghị một chút, chuyện này giải quyết như thế nào?" Thảm như núi mời tới, đều là Trầm gia con cháu đích tôn, là Trầm gia chân chính chen mồm vào được người.

"Chuyện này còn có cái gì được rồi, trực tiếp cho Ngự Sử nha môn đưa đi một phong thư, đem dài Ninh Huyền sự tình nói một chút, ta cũng không tin, dài Ninh Huyền đám người kia sẽ lá gan lớn như vậy." Một người trong đó có chút không thêm đề ý nói, huyện thành cho bọn hần nói, là rất nhỏ bé tồn tại, bọn họ tùy tiện vận dụng một chút năng lượng, là có thể đề cho một cái huyện Nha Đại Địa Chấn.

"Hừ, nếu sự tình thật đơn giản như vậy, vậy thì tốt, dài Ninh Huyền đám người kia đã đem tin đưa đến chúng ta Trầm gia, chẳng lẽ bọn họ lại không biết chúng ta năng lượng?" Thảm như núi trong lòng thật ra thì cũng hơi có chút lo âu, dài Ninh Huyền trực tiếp đem mũi dùi đối với (đúng) cho phép bọn họ, chẳng lẽ là hiện tại cái gì?

"Đại Huynh, nhất định là người nghĩ nhiều, dài Ninh Huyền đám người kia bất quá ngốc lớn mặt thôi, bọn họ cho là chúng ta thế đại kinh thương liền dễ khi dễ sao?" Nói chuyện lúc trước người kia, lại cảm thấy là Thảm như núi lo ngại. Dĩ vãng cũng không thiếu quan chức, thấy cho bọn họ Trầm gia mềm yếu có thể bắt nạt, đưa bọn họ trở thành heo mập, chuẩn bị tới làm thịt một đao. Dĩ nhiên, cuối cùng những người này cũng không có kết quả gì tốt.

"Tốt nhất là như vậy, chúng ta phái người đi theo dài ninh người hiệp thương một chút, nếu có thể đem tiền chuộc ép đến một vạn lượng trong khoảng, đáp ứng bọn họ, hôm nay là đặc thù thời điểm, cũng không nên quá hút đề người chú ý." Thảm như núi gật đầu một cái, cảm thấy có lẽ thật là mình suy nghĩ nhiều.

"Được." Những người còn lại cũng biết Thảm như núi này đặc thù thời điểm chỉ là cái gì, liền sắc mặt nghiêm túc một chút gật đầu. Bọn họ Trầm gia âm thầm tài trợ Lưu sáu Lưu bảy, đã là phạm giết Cừu Tộc tội lớn, cũng không thể quá quá kiêu ngạo.

Bọn họ chính quyết định giai điệu, chuẩn bị phái người đi dài ninh đàm phán thời điểm, Trầm gia đại môn bị người cho gõ, một cái đầu đường Ngoan Đồng, đưa một phong thư tới, nói là từ dài Ninh Huyền Nha người đưa tới.

Quản gia không dám thờ ơ, lập tức đem thư đưa đến Thảm như núi mấy người bên cạnh. Thảm như núi bọn họ vội vàng đem thư phong cho mở ra, lại thấy trên tờ giấy viết bốn chữ lớn.

"Khái không trả giá!"

"Chuyện này... Điều này sao có thể?" Một người trong đó hú lên quái dị, mà những người còn lại, cũng cảm thấy sau tích lương lạnh. Bọn họ vừa mới quyết định đem tiền chuộc đề xuống, làm sao lại có người đưa tới cảnh cáo phong thư? Vừa mới bọn họ thương nghị sự tình thời điểm, tại chỗ cứ như vậy mấy người, không có một người rời đi, cho dù có người nghĩ (muốn) tiết lộ bí mật, cũng không có thời gian a.

"Có lẽ chẳng qua là trùng hợp,

Quản gia, đi nhanh bên ngoài nhìn một chút, đem đưa tin người kia bắt lại!" Thảm như núi cũng cảm thấy chuyện này có chút quỷ dị, nhưng hần đầu gì cũng là gặp qua sóng gió, cũng không có bị hù dọa.

"Đứng đứng đứng, đi nhanh tìm người!" Mấy người còn lại cũng vội vàng hô, bọn họ cảm thấy hôm nay chuyện này khắp nơi lộ ra kỳ hoặc, không hiểu rõ từ đầu đến cuối không thể an tâm.

"Lão gia, lại có một phong thư đưa tới." Có thể quần gia còn không hề rời đi, người sai vật liền xông vào, trong tay vung một phong thư Phong. Mọi người nhìn một cái, tâm lập tức liền lạnh nửa đoạn.

"Mở ra!" Thầm như núi vậy tay hướng về phía quần gia nói, mặc dù thần sắc như thường, nhưng hấn chấp sau lưng cặp kia tay, lại đang khẽ run đến.

Quần gia lúc trước không có tham dự mật nghị, cũng không biết trong thư này có cái gì quý dị, hấn cũng không hiểu tại sao các vị lão gia phản ứng thế nào sẽ lớn như vậy.

Hấn tiện tay liền đem phong thư cho mở ra, kéo ra một tờ tín chỉ đến, cấp trên viết ba chữ to, "Không cho tìm!"

"A..." Lúc này, quần gia hiểu rõ một chút cái gì, bọn họ vừa mới quyết định đi tìm người, đối phương lại nhưng đã biết được, phảng phất có một đôi vô hình con mắt, một mực sau lưng bọn họ nhìn bọn hấn chăm chăm như thế.

"Thế nào nữa? Chúng ta nên làm cái gì?" Mọi người đối với trong chỗ u minh không biết sự tình, luôn là tràn đầy sợ hãi, này từng phong từng phong quý dị phong thư, đã đem bọn họ tâm thần cho đảo loạn.

"Nói không chừng, đối phương thư này là trước thời hạn viết xong, chẳng qua là đang gạt một lừa chúng ta." Trầm gia Trầm lão gia suy nghĩ chuyển một cái, nói ra một cái khả năng.

"Không biết, trong thư này vết mực còn chưa khô, rõ ràng cho thấy tạm thời viết..." Thầm như núi ngón tay rung rung càng thêm lợi hại, hấn không nhịn được nhìn về phía nóc nhà, thật chẳng lẽ có quý thần ở giám sát bọn họ.

"Ta Trầm gia nguyện ý ra mười vạn lượng bạc, sẽ không trả lại giới chút nào." Bỗng nhiên giữa, Thầm như núi nhỏ giọng hướng về phía không khí nói, trên mặt biểu tình ngưng trọng.

Hấn này vừa nói, mọi người tại đây cũng đoán được ý hấn đồ, mỗi cái đem trái tim treo lên, chờ đợi cái gì.

"Lão gia lão gia, bên ngoài có người đưa tới phong thư." Không qua thời gian một chun trà, bên ngoài vang lên một đũa nha hoàn tiếng kêu. Thầm như núi mấy người phảng phất bị quất liên quan (khô) khí lực một dạng nhích sang bên trên ghé thái sư một tề liệt. Bọn họ dám xác định, ở tại bọn hấn phụ cận, không có ai nghe trộm, bởi vì Thầm như núi thanh âm nói chuyện không lớn, coi như người đứng ở ngoài nhà, cũng căn bản không nghe được.

Quần gia chạy mau tiến lên, đem phong thư đoạt lại, run run đến mấy lần, mới đưa phong thư đồ ra, trắng tinh trên giấy, lần này chỉ có một chữ.

"Ngoan ngoan."

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Muốn sửa đề đập

Ở Trầm phủ ngoài cửa, vậy tặng tin hài đồng, nhún nhảy một cái đi vào một nơi đầu hẻm, hấn vừa mới bước vào trong đó, thân thể bỗng nhiên mềm nhũn, hướng trên đất ngã một cái, tựa hồ hôn mê.

Mà ở hấn ngã xuống đất trong nháy mắt, một đạo bóng người màu đỏ, liền từ trên người thoát ra, trôi lơ lửng ở giữa không trung. Bất quá, đạo thân ảnh này chẳng qua là chống đỡ mấy hơi thời gian, liền tiêu tán đi ra ngoài.

Ở dài Ninh Huyền Thành Hoàng Miếu bên trong, Phương Hồng Thần Khu khẽ run lên, trong mắt lóe lên vẻ uể oải. Mặc dù trở thành phán quan sau khi, hấn thần vị so với lúc trước tăng lên rất nhiều, nhưng vẫn không thể rời đi chính mình Quyền sở hữu, hấn đem chính mình một ý niệm ký thác vào chim bên trong, mới miễn cưỡng đưa ra ngoài mấy trăm dặm.

Hơn nữa, lúc trước hành vân làm, đối với hấn cũng không có hiệu quả. Bởi vì chuỗi này hành vân làm, chỉ là một kiện ở Thành Hoàng chúc nội bộ Hành Vân Bố Vũ Thần Khí, rời đi Thành Hoàng Quyền sở hữu, đương nhiên phải mất đi hiệu lực.

"Bất quá, có một trăm ngàn này lượng bạc, ta có thể làm việc tình, cũng quá nhiều." Mặc dù là hù dọa người Trầm gia, hấn hao phí không Tiểu Lực khí, nhưng hết thấy đều là đáng giá.

Chẳng qua là ba ngày, người Trầm gia liền đem mười vạn lượng bạc đưa tới, còn tất cả đều là hiện ngân, một chút giảm đi cũng không có. Người tốt, suốt

mười rương lớn, cứ như vậy mang lên huyện nha chính giữa.

Chuyện này đem Triệu Thành nhìn là tắc tắc kêu kỳ lạ, lúc ấy Thành Hoàng lão gia để cho bắt người thời điểm, hắn còn cảm thấy muốn giá quá cao đây. Kìa Trầm gia là thân phận bực nào, sẽ như vậy ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ? Có thể không ao ước, người ta chính là thống khoái như vậy, thống khoái đến Triệu Thành cũng hoài nghi mình có phải hay không ít hơn.

Một trăm ngàn này lượng bạc có thể làm gì? Nếu để cho hắn đi tiêu phí, hắn đòi này dù là ngày ngày ăn ngon mặc đẹp, cũng chưa dùng hết. Nếu như dùng đến trong quân đội, kia chân đủ để nuôi một vạn người hơn nửa năm.

Đương nhiên, những chuyện này hắn cũng chỉ có thể tưởng tượng mà thôi. Tiền này mặc dù trên mặt nổi là nộp cho huyện nha, nhưng trên thực tế hay là cho Thành Hoàng lão gia, nếu là hắn dám động một cái từ, vậy thì rửa sạch sẽ cổ chờ chết đi.

Ở nơi này bút tiền bạc tới tay ngày thứ hai, Thành Hoàng lão gia liền cho hắn và từ giang báo mộng, để cho hai người bọn họ bắt tay chuẩn bị ở la đường trên mặt sông xây cất đập lớn ngăn sông công việc.

Vừa nghe thấy chuyện này, để cho bọn họ khiếp sợ không gì sánh nổi, xây cất đập lớn ngăn sông? Chuyện này chính là không thể nghịch ngợm. Muốn xây cất đập nước, thì nhất định phải đem la đường sông nước sông chặn lại ở một bộ phận, nếu là không có mấy chục ngàn dân công, chuyện này vạn vạn là không làm được. Và lại, bây giờ đã đầu mùa xuân, chờ đến mùa hè chói chan, sông nước này còn phải tăng vọt, đến lúc đó cực kỳ dễ dàng xảy ra tai nạn.

Cho nên, bắt kể từ đâu góc độ phân tích, chuyện này đều là Tệ hại lớn hơn lợi nhuận, cái mất nhiều hơn cái được hành vi.

Nhưng nếu Thành Hoàng lão gia phân phó, cho dù là bọn họ đứng trước là núi đao biển lửa cũng phải đón trên da đầu a, lại nói, Thành Hoàng Đại lão gia chính là Thần Linh, Thuyết Bất Đắc có cái gì huyền diệu phương pháp.

Thời gian thoáng một cái đã qua, bờ sông cây liễu từ nha hoàng sắc biến thành Thúy Lục, ánh đang đập dòn đến trong nước, theo nước gọn chảy xuôi, khắp nơi đều bị dính vào màu xanh lá cây.

Bây giờ đã là tháng tư, khí trời dần dần nóng bức, bờ sông chuyên chờ vật còn sống làm việc cực nhọc, cũng thay một thân vải thô áo tay ngắn thường. Nhưng tha cho là như thế, mồ hôi hay là từ bọn họ kiên cố trên ngực đầu nhỏ giọt xuống.

"Nay dài ninh muốn sửa đề đập, khiến cho trăm họ không chịu hạn nạn nổi khổ, mời Long vương gia phù hộ." Thời gian gần tới trưa, không ít khổ lực đang ngồi ở từng cái liễu phía dưới nghỉ ngơi, lại thấy nước sông trên, đi xuyên một chiếc thuyền lớn, trên thuyền bảy Tề Đan, thỉnh thoảng có người ở làm bầm tề từ, còn có người ở rải giấy vàng.

"Nghe các người dài Ninh Huyền muốn sửa đập lớn ngăn sông, cũng không biết huyện nha đám người kia là thế nào nghĩ (muốn)? Nhiều tiền đốt sao?" Một cái phú thương xoa một chút mặt béo cấp trên mồ hôi, có chút lắc đầu nói.

"Khách quý lời này hiểu thế nào? Xây cất thủy lợi, này không phải là chuyện tốt sao? Sau này trăm họ cũng không cần lại được Hồng hạn nổi khổ rồi." Một cái trà bằng chường quý, nghe lời này một cái, liền có chút kỳ quái nói.

"Hắc hắc, người này cũng không biết, muốn xây cất đề đập, trước hết cản lại bộ phận nước chảy. Mà la đường Hà Tây cao đông thấp, Thủy Thế không nhỏ, lực trùng kích không yếu, muốn chặn lại nước này, quả thực khó khăn. Các người nghe nói qua Phù Sơn đập không có,

Năm đó Lương Vũ Đế muốn ở Hoài Thủy bên trong xây cất Phù Sơn đập, hao phí hai trăm ngàn dân công, hoa thời gian hai năm mới sửa xong. Trong này, chết đi người liền vượt qua mười vạn người. Mặc dù la đường sông không so được Hoài Thủy, vậy do các người một huyện lực, cũng là quá sức." Kìa phú thương cũng là kiến thức rộng, vừa vạn lúc này rảnh rỗi đến phát chán, liền cùng người nhiều kéo đôi câu.

"Nói như vậy, này đập lớn ngăn sông là sửa hay sao?" Chường quý nhìn rộng rãi la đường sông, tâm lý có chút lo âu. Hắn là dài ninh người địa phương, dĩ nhiên hy vọng nơi này sẽ không phát sinh nữa tai nạn.

"Khó khăn nột, rất khó nột." Phú thương lắc đầu một cái, mặc dù trong miệng hắn kêu rất khó, nhưng hắn vẫn có thể xác định, này căn bản cũng không có chút nào cơ hội.

"Chuẩn bị xây cất đập lớn ngăn sông?" Phương Hồng bỗng nhiên sinh lòng cảm ứng, bởi vì hắn nhận ra được, chính mình vốn là ngừng bất động Hà Thần thần vị, bắt đầu phát sinh dần ra.

Hắn vốn là trông coi tây Liễu Hà vị trí, ở trước mặt hơn một tháng, dài Ninh Huyền lại lực tục ở tại hơn mười mấy con sông bên trên bắt đầu xây cất đề đập, hắn cũng Thuận Thế Chường quan những thứ kia con sông.

Bất quá, www.uukanshu.net những thứ này con sông chỉ là la đường sông nhánh sông, mười mấy cái cộng lại, còn chưa đủ để la đường sông 10%. Đối phương Hồng mà nói, cũng chỉ là liêu thắng vu vô a.

Mà hôm nay, la đường trên mặt sông đập nước chuẩn bị xây cất, hắn Hà Thần thần vị, cũng bắt đầu chậm chậm bay vút, hắn lực lượng, đã có thể hướng la đường trong sông thâm vào.

"Hoa lạp lạp." Ở trong đầu hắn, mười ba con sông hư ảnh, chậm rãi hiện lên, trong này, liền cân nhắc tây Liễu Hà nhất là ngưng tụ, bởi vì tây Liễu Hà là pha đường, xây cất thuận lợi, hắn trên căn bản đã luyện hóa. Còn lại mười hai cái con sông, là có vẻ hơi hư ảo, dù sao xây cất đề đập không phải là một

cái đơn giản sự tình, này mười hai cái con sông phía trên đề đập mới vừa xây cất, Phương Hồng cũng không có thể toàn bộ không chế.

Mà lúc này, ở nơi này 13 Đạo bóng dáng bên cạnh, xuất hiện một đạo càng hư ảo lại không lồ không chỉ gấp mười lần con sông. Khí thể bàng bạc, tựa hồ có vô tận lực lượng ẩn chứa ở trong đó. Con sông này, chính là la đường sông.

La đường Hà Thần vị, có thể so với Thành Hoàng, mà Phương Hồng lúc này, chỉ là cái phán quan, chức quan kém nửa phẩm, cho nên, hấn ý nghĩ xâm phạm đến la đường sông bên trong thời điểm, hết sức khó khăn, hấn thậm chí có thể cảm nhận được bàng bạc trong nước sông ẩn chứa áp lực thật lớn, để cho hấn có chút không thờ nổi cảm giác.

Phương Hồng ở Thành Hoàng Miếu bên trong Thần Khu, không nhìn được mở mắt. Hấn ngẩng đầu lên, nhìn về phía dài Ninh Huyền không trung, một đạo thành trì hư ảnh, nhẹ nhàng trôi nổi ở nơi nào.

Cái này thành trì hư ảnh, chính là dài Ninh Huyền hợp vận. Chứng chỉ thành thành, này hợp vận chính là dài Ninh Huyền toàn bộ trăm họ ý chí tụ hợp, cũng đại biểu một loại đại thế, dù là thần linh cũng chỉ có thể dẫn dắt, mà không thể trái nghịch.

"Sắc." Phương Hồng đứng lên thể, mỗi qua một hơi thở, hấn Thần Khu liền bàng rất nhiều, chờ hấn hoàn toàn đứng lên thời điểm, thân thể của hấn đã hóa thành cao trăm trượng, kia thành trì hư ảnh, giống như một chiếc ấn lớn bị hấn nắm trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 192: Cường luyện la đường sông

Ở hấn tóm lấy dài ninh khí vận chốc lát, hấn ý nghĩ liền trong nháy mắt tăng vọt thập bội, toàn bộ tinh thần, phóng phát hóa thành không chỗ nào không vào nước lưu, hướng bốn phương tám hướng phát triển đi qua.

Vào giờ khắc này, hấn đại não trước đó chưa từng có thanh minh, toàn bộ dài Ninh Huyền bên trong, tất cả mọi người một lời một hành động, vui mừng giận dữ, tất cả đều ảnh ngược ở trong lòng hấn. Hấn chính là phán quan Thần Chức, tạm nhiếp Thành Hoàng vị, tương đương với ngụy Thành Hoàng, không chế dài Ninh Huyền vẫn tương đối miễn cưỡng, lúc trước hấn, đối với huyện thành trở ra địa phương, không chế rất là yếu kém, nhất định phải phân phát quỹ sai đi giám sát.

Mà bây giờ, tay hấn cầm dài ninh khí vận, lực lượng tăng thứ giương cao, thậm chí càng tầm thường Thành Hoàng.

"Bây giờ, bắt đầu luyện hóa la đường sông!" Phương Hồng Thần Khu toả ra ánh sáng chói lọi, trong hai mắt, càng là đầu xạ ra lưỡng đạo thông thiên Quang Trụ, đầu bay lượn, khí thể kinh khủng. Dài Ninh Huyền bên trong toàn bộ quỹ sai, rồi rít quỹ phục tại trong hư không, hướng Tôn Thần tham bái.

Luyện hóa la đường sông, đối với hấn mà nói quá trọng yếu, bởi vì này lượng nước sông rất lớn, xuyên qua dài Ninh Huyền, ảnh hưởng toàn huyện sinh dân sinh chết. Mấu chốt nhất là, la đường sông Hà Thần lực lượng quá mạnh mẽ, đối với hấn có trí mạng sức hấp dẫn.

Nếu như hấn chỉ là đầy đất Thành Hoàng, dù là ở lực lượng cường đại đi nữa, cũng không cách nào trực tiếp can thiệp thực tế. Nếu là bị đại quân vây quét, hấn đền miếu cũng có thể bị đập xuống. Có thể nắm giữ Hà Thần vị thì bất đồng, dù là người tới cái vận đại quân người, ta trực tiếp cuốn lên nút trời Thủy Lăng, cũng có thể đem người cho yếm. Bởi vì nước sông, chính là vật chất, thật thật tại tại tồn tại ở thực tế chính giữa.

Phương Hồng ý nghĩ, hóa thành một cái lưới lớn, từng bước thẩm ép đến trong nước sông. Vốn là còn có chút gợn sóng nước sông, phóng phát trong nháy mắt bị đóng kết một dạng trở nên bằng phẳng một khối, tùy ý trên trời gió như thế nào thổi lật phát, cũng hoàn toàn rung chuyển không.

Ngay tại Phương Hồng chuẩn bị luyện hóa la đường sông thời điểm, hai chiếc thuyền lớn đi lái qua, vạch qua bằng phẳng mặt nước, ở trên mặt nước lưu lại hai cái thật dài dấu.

Duy nhất kỳ quái là, này hai cái thuyền không phải là ở một trước một sau đi trước, mà là chụm dựa chung một chỗ. Hơn nữa ở giữa bọn họ, kẹp một cái "Giếng" hình chữ cái giá, cái này cái giá rất dẹt, hai mặt còn đóng đủ loại côn gỗ cùng tấm ván, phần đáy là bao quanh tôn cùng rút đến hòn đá.

"Thả cái giá!" Từ giang đứng ở trên một con thuyền, ở tới chỗ sau khi, liền mệnh lệnh người chèo thuyền đưa cái này cái giá đem thả đến trong nước.

"Rào." Một tiếng, này toàn bộ cái giá liền chìm xuống, rất nhanh, nước sông liền rào rục một chút, một tầng đen nhánh phù sa bay lên tới.

"Vội vàng thả bao cát, đừng chậm trễ thời gian." Từ giang nhìn một cái cái giá buông xuống đi, liền hô to một tiếng, rất nhanh, từng cái người chèo thuyền liền lu bù lên, bọn họ giống như là hợp tác ăn ý con kiến, từng cái đem nói chuẩn bị trước tốt bùn cát túi, vội đầu vào "Giếng" hình chữ cái giá thời gian

rảnh rồi chính giữa.

Nhìn trước mắt ngay ngắn có thứ tự một màn, từ giang không chỉ không có bất kỳ cao hứng, ngược lại đem chau mày, trong ánh mắt tràn đầy lo âu.

Loại này trước xây dựng cái giá, lại viết vào bùn cát phương pháp, là tầm thường căn sông phương pháp. Muốn xây cất đập nước, thì nhất định phải phải đem nước sông cho chặn lại.

Bất quá, hẳn cũng là lần đầu tiên ở đây sao rộng rãi trong sông làm như vậy sự tình, cũng không biết có thể thành công hay không. Coi như lui mười ngàn bước nói, bộ này từ xây dựng thành công, vừa có thể chống bao lâu? Vạn nhất sinh vỡ đê, vậy tại hạ du xây cất đập nước công trình trị thủy, có thể cũng phải bị chết chìm.

Có thể đây là hẳn duy nhất có thể nghĩ đến phương pháp, tốt hay xấu cũng chỉ được kiên trì đến cùng thử một lần. Hơn nữa, hẳn tin tưởng có Thành Hoàng Đại lão gia phù hộ, ứng nên sẽ không xảy ra chuyện gì.

Nhưng hẳn đang miên mang suy nghĩ thời điểm, bỗng nhiên giữa, dưới chân hẳn rồi đột nhiên rung một cái, dưới người thuyền liền hướng vừa lật lên, mà thân thể của hẳn một cái đặt chân không yên, muốn hướng trong sông lăn đi. Còn lại công trình trị thủy cũng vậy, từng cái mặt lộ vẻ kinh hãi.

Bọn họ hay là sai đánh giá nước sông phù lực lớn, bởi vì cái giá chính là mộc chế, mặc dù phía dưới bọc Thiết Phiến cùng rót hòn đá, nhưng vẫn còn thiếu rất nhiều.

Bộ này từ một nổi lên, dĩ nhiên liền đường ngang đến, giống như là một cái to lớn giang can, một con đê ở phía nam cái kia trên thuyền, một con đê ở phía bắc cái kia dưới thuyền mặt.

Từ giang trong mắt có thể tràn đầy tuyệt vọng.

Hắn không biết bởi vì a, hẳn từ nhỏ liền chui mài Thánh Hiền Chi Đạo, nào có ở không từ học tập bởi vì. Cũng không thiếu người chèo thuyền, bọn họ cũng sẽ không nước a. Bởi vì nơi này người chèo thuyền, phần lớn đều là bị chiêu mộ tới sửa đê đập khỏe mạnh trẻ trung, bọn họ lúc trước chẳng qua là nông dân, cũng không phải là chuyên môn ăn trên thuyền chén cơm này.

"A..." Từ giang kêu thảm một tiếng, liền cảm giác thân thể một huyền không, cả người rơi vào trong nước, một rơi vào trong nước, hẳn theo bản năng liền muốn đưa tay đi gỡ giữa, có thể giữa nửa ngày trời sau, hẳn vẫn không có chìm xuống, ngược lại có một đạo lực lượng vô hình, đang nâng thân thể của hẳn, để cho hẳn phù ở nơi nào.

Hắn nhìn chung quanh một chút, những thứ kia đồng thời rơi xuống sông công trình trị thủy, cũng câu cũng phù ở trên mặt nước. Loại này lơ lửng cùng người bình thường hiểu còn không giống nhau, một ít quen thuộc Thủy Tinh, cũng có thể nằm ở trên mặt nước, dù là tay chân bất động cũng sẽ không chìm xuống.

Nhưng bọn họ những người này, đều là duy trì đứng tư thế, trên đầu dưới chân, có vài người thậm chí ngay cả tay chân cũng không có nhúc nhích, phảng phất bọn họ bốn phía bao quanh không phải là nước, mà là đất sét.

"Long vương gia hiển linh, Long vương gia hiển linh a." Không ít người chèo thuyền khóc lớn lên, từng cái mặt mũi vô cùng kích động, bây giờ sinh sự tình, cho bọn hắn mà nói, chính là Thần Tích.

Mà từ giang cũng có nhiều chút trợn mắt hốc mồm, hẳn biết có thần linh tồn tại, nhưng đối với thần linh lực lượng, hẳn mỗi lần lãnh giáo, đều sẽ cảm giác được (phải) không tương tượng nổi. Hơn nữa, hẳn tin tưởng, hôm nay cổ lực lượng này, tuyệt đối không phải Long vương gia, mà là sau lưng của hẳn Thành Hoàng Đại lão gia.

Bởi vì này trùng tu thủy lợi sự tình, đều là do Thành Hoàng Đại lão gia lên, mà kia cái gọi là Long vương gia, từ đầu tới cuối, ngay cả một mặt cũng không có lộ xuống.

Mà càng làm cho hẳn cảm thấy không tương tượng nổi, còn ở phía cuối đây.

"Hoa lạp lạp." Bên cạnh hẳn nước sông, đột nhiên giống như là có sinh mệnh, bỗng nhiên chảy xuôi. Nếu như chỉ là nước sông chảy xuôi, kia cũng không có cái gì đáng giá kinh ngạc, chảy xuôi nước sông ai chưa thấy qua? Có thể người gặp qua một con sông bên trên, chảy xuôi mười mấy Cổ phương hướng khác nhau nước sông sao?

Những thứ này nước sông phảng phất từng cái Du Xà, ở khắp nơi du tẩu, lại tản quán quanh đến trên giá gỗ."Két." Nước chảy dùng sức một dây dưa kéo một cái, ngay ngắn một cái căn (cái) giá gỗ liền ra rợn người thanh âm, ngay sau đó, toàn bộ giá gỗ liền chậm chạp thẳng đứng lên, lại chậm rãi hướng dưới nước chìm xuống.

Tất cả mọi người tại chỗ miên, cũng trương đắc có thể nhét vào một cái trứng gà. Nếu như nói vừa mới sự tình, bọn họ còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận, nhưng trước mắt một màn, đã để cho bọn họ hoàn toàn không cách nào hiểu. Trừ thần linh, lại có ai có thể làm được một màn này? Không ít người ở nơi này một trong giây lát đó, là được tới tin đồ ngoan đạo.

Chương 193: Lưng mọc hoành lân

Ở cái giá bị lặn nửa bình yên sau khi, từ giang liền cảm giác mình thấy hoa mắt, bốn phía biến thành một mảnh bạch hư không mịt mờ, Phung Hồng bóng người, tán xuất hiện trước mặt hắn.

"Các ngươi nhanh lên một chút đi sắp đặt còn lại cái giá." Từ giang đang muốn hành lễ, Phung Hồng liền mặt đầy nghiêm túc đối với hắn mở miệng nói. Lời nói sau khi nói xong, Phung Hồng thân hình liền biến mất không thấy.

"Ừng ục ừng ục." Cũng cùng lúc này, nước sông cũng cồn động, hóa thành từng đạo cột nước, đem roi xuống nước mọi người, chậm chạp nâng lên, cuối cùng đẩy tới hai trên chiếc thuyền này. Một màn này, để cho mọi người lại vừa là một trận kêu la om sòm.

"Mau mau, nhanh lên một chút dời bao cát, đem cái giá cho nện." Mắt thấy lên thuyền mọi người còn phải đập đầu, từ giang vội vàng đứng ra, hạ mệnh lệnh nói.

Mọi người này mới phản ứng được, đứng đứng đứng. Long vương gia đặc biệt đem bộ này từ cho an trí đi xuống, có thể không phải là mau mau đem nước sông cản lại mà, bọn họ nếu là đem chuyện này cho trẻ nãi, vậy như thế nào với Long vương gia giao phó?

Tín ngưỡng lực lượng, quả thực là kinh khủng, đám này hán tử, từng cái chỉ cảm giác mình trên người dừng động vô cùng tinh lực, mang lên bao cát đến, bước đi như bay.

Chỉ chớp lát sau, cái này cái giá liền bị lấp đầy, đang dùng lực nện sau khi, liền lại tới hai chiếc thuyền, này hai chiếc thuyền giống vậy giắt một cái cái giá gỗ, trong khoang thuyền cũng đầy là bùn cát.

Bởi vì la đường sông rất rộng, một cái về bề ngoài căn bản là không có cách đem ngăn lại. Ở nơi này hai chiếc thuyền tới sau khi, lúc trước kia hai chiếc thuyền liền lặn nửa chạy trở về.

Xây dựng cắt đứt con sông giá gỗ, khẳng định không thể nào liền một cái hai cái, không nói trước có hay không lớn như vậy thuyền tới chỗ, cho dù có lời nói, bằng vào nước chảy đối với (đúng) giá gỗ lực trùng kích, cũng không cách nào đem giá gỗ cho sắp xếp cẩn thận.

Chặn lại nước sông cũng không phải là một cái đơn giản sự tình, hơn năm trăm dân công, liên tiếp xây dựng hai nuroi ngày tới, mới đem đề đập cho xây dựng tốt. Bùn cát, sinh thiết, hòn đá, đều là lấy vận cân làm đơn vị hướng bên trong viết.

Chỗ ngồi này xây dựng tốt bùn cát đập nước, chiều dài gần 20 trượng, rộng cũng có bốn năm trượng, độ cao là gần như ba trượng, người bình thường đứng ở chỗ này, liền lộ ra cổ găng hết sức nhỏ bé.

Rộng rãi nước sông, bị chặn lại ở đập nước bên kia, tùy ý như cần gì phải chảy xuôi, đều không cách nào vượt qua Lôi Trì một bước. Mà bên kia giòng sông, bởi vì nước sông đứt đoạn, đã dần dần khô kiệt.

"Đã luyện hóa 10%." Phung Hồng tinh thần, thời thời khắc khắc cũng phụ ở trong nước sông, ở nước sông bị cắt đứt kia một thoáng vậy, hắn cảm giác, chính mình đối với la đường sông khổng chế tiến một bước gia tăng.

Hắn dùng chính mình ý nghĩ trôi buớc nước sông, cố gắng đi tây bên chảy xuôi đi. Phải biết, này la đường sông địa thế chính là tây cao đông thấp, hướng đông nơi chảy xuôi chính là Thiên Địa Quy Tắc, mà hắn bây giờ muốn làm là được đánh vỡ như vậy quy tắc.

Nói thật, nếu không có hán thần lực trôi buớc, bằng vào huyện nha mọi người đục cản bờ đề bá, cản bản là thủ không bao lâu. Hơn nữa bây giờ đã đến mùa hè chói chan, lượng nước sông tăng mạnh, rất dễ dàng sẽ sinh vỡ đề.

"Ồ ồ." Nếu như lúc này có người nhìn nước sông lời nói, sẽ hiện tại, nước sông là đang thông thả hướng chỗ cao đi, trong nước một ít roi gỗ, ở kiên định đi lên du leo lên.

Mà ở cổng Giang cùng la đường sông tiếp giáp địa phương, là xuất hiện một cái vòng xoáy khổng lồ, không ít qua lại Thương Thuyền, cũng bị ngăn cản ở con đường, chỉ có thể trở về địa điểm xuất phát hoặc là tuyển một người khác con đường.

Cùng cổng Giang so sánh, la đường lượng nước sông lại lộ ra không đáng nhắc tới. Cuồn cuộn menh mông nước sông, hướng la đường trong sông rút vào, nhưng la đường sông ở Phung Hồng thần lực bao vây, lại bắt đầu chảy ngược, hai loại hoàn toàn không đồng lực đo va chạm, chỉ đành phải tạo thành vòng xoáy.

"Tí tách." Phung Hồng Thần Khu phía sau, bỗng nhiên nổ tung, toát ra từng hàng miếng vảy, những vảy này mới nhìn phẳng phát vảy cá, nhưng ở trên đó, lại có từng vòng phân nhánh văn lạc, nhìn vô cùng Huyền Áo.

Những thứ này vẫn lạc bắt đầu lan tràn, dần dần đến trên cánh tay, cuối cùng lại đến toàn thân. Vào giờ khắc này, hần chỉ cảm thấy, trước mặt mình trong hư không, có vô số rất nhỏ Thủy Khí, hần chẳng qua là ý nghĩ động một cái, liền có thể để cho những nước này khí tùy tâm ý lưu chuyển.

Phương Hồng trong con mắt, lóng lánh ra điểm một cái ánh sáng. Mà toàn bộ dải Ninh Huyền không trung tầng mây, phảng phất bị một đạo lực lượng vô hình cho hấp thu đi vào,

Trực tiếp biến mất không thấy gì nữa. Phương viên trăm dặm không trung, cũng trở nên một mảnh thanh lãng, nóng bỏng ánh mặt trời thẳng tắp chiếu rọi xuống tới.

Không ít chế tác khổ lực oán thanh tái đạo, thời tiết này thế nào đột nhiên trở nên càng nóng, đơn giản là chết người. Bất quá, bọn họ than phiền còn không có kéo dài bao lâu, trên trời tầng mây liền một lần nữa xuất hiện, hơn nữa trở nên thêm dày thật, đem ánh mặt trời kết kết thật thật cho che đậy.

"Lúc này mới luyện hóa 10% la đường sông, liền có bức này lực lượng, nếu là có thể toàn bộ luyện hóa, ta mới có thể chân chính gọi là hô phong hoán vũ." Phương Hồng trên mặt xuất hiện vui mừng, ở đó xếp hàng miêng vậy lúc xuất hiện, hần Khổng Thủy năng lực lần nữa tăng trưởng, ý nghĩ đã có thể đi sâu vào chỗ rất nhỏ.

Làm xong hết thấy các thứ này sau khi, hần lại đem chính mình toàn bộ tinh lực cũng vui đầu vào nước sông chính giữa, dùng chính mình lực lượng từ từ đem nước sông trôi buốc, thẳng đến thành vì chính mình một bộ phận.

...

"Làm gì? Các ngươi đang làm gì? Nhanh lên một chút đem này đê đập cho hủy đi!" Mấy ngày sau, ở nước sông bị chặn lại sau khi, khô khốc giong sông trên, chính có không ít người đang dùng lực đánh nền móng, chuẩn bị xây dựng căn bờ đê bả.

Mà lúc này, một bang mặc da vải cái lồng Giáp, vài vân nghiêng hộ eo, bên hông khoác Yêu Dao quân lĩnh đi tới, đưa tay đi liền xua đuổi chế tác khỏe mạnh trẻ trung.

"Vị này Bình gia, ngài đây là làm gì? Đây là huyện nha muốn xây cất đập lớn ngăn sông, ngài vì sao phải ngăn trở?" Một bang khỏe mạnh trẻ trung người dẫn đầu đứng ra, hướng đám này quân lĩnh chấp tay hỏi.

"Đây là huyện nha muốn xây cất sao? Vậy cũng có huyền tôn đáp ứng?" Người quan binh kia bên trong, đứng ở phía trước nhất, dưới chân đạp một đôi đinh tán giày, bên hông còn treo Yêu Bài, nhìn kỳ dạng thức, rõ ràng chính là một vị bách hộ.

"Ngài nói đùa, nếu là không có huyền tôn đáp ứng, chúng ta như thế nào sẽ xây cất đê đập." Người đầu lĩnh kia mặt đầy cười xòa, lại cảm thấy quan binh này vấn đề có chút kỳ quái, đây không phải là rõ ràng mà, bọn họ những thứ này người dân thường không hiểu huyện nha bên trong chuyện xấu xa, chuyện đương nhiên cho là xây dựng đập nước chính là huyện lệnh chủ ý.

"Trò cười, nếu là có huyền tôn đáp ứng, vậy vì sao huyền tôn sẽ để cho chúng ta tới tháo bỏ đê đập? Bọn ngươi có biết, bởi vì xây cất đê đập, đưa đến Thương Huyền không cách nào tiến vào dải ninh, trễ nãi bao nhiêu sự tình?" Bách hộ cười lạnh một tiếng, đẩy ra người dẫn đầu.

"Chuyện này không phải ta các loại (chờ) có thể biết được, chúng ta lấy tiền tài người, thay người làm việc mà thôi." Người đầu lĩnh kia bị đẩy một bước, cũng không dám phản kháng, liền cúi đầu nói.

"Mệnh các ngươi ở nửa ngày bên trong đem đê đập tháo bỏ, đừng chúng ta động thủ." Bách hộ thanh âm tăng lớn mấy phần, hướng về phía mọi người ra lệnh nói.

"Lúc nào Vệ Sở cũng có thể nhúng tay trong huyện sự tình?" Thanh âm hần vừa dứt, sau lưng hần, liền truyền tới một đạo tiếng cười nhạo thanh âm. Vừa quay đầu, nhưng là Triệu Thành.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Quân khởi công chi

"Triệu Thành, ngươi tới đây làm gì, xây cất đê đập không phải là ngươi chức trách chứ?" Kia bách hộ thấy Triệu Thành đến, trên mặt không có chút nào về kinh dị, ngược lại một bộ đứng là nên như thế đáng vẻ.

"Cừu Hạc, này ngăn trở đề đập xây cát, chính là người chức trách sao?" Triệu Thành không nhường chút nào, con mắt nhìn chăm chăm người đối diện, nghiêm nghị nói. Hắn nhận biết người này, chính là trú đông dài ninh Vệ Sở bách hộ cừu Hạc.

"Ha ha, ta nghe người có người xấu cùng Lưu sáu Lưu bảy cầu kết, mượn xây dựng đề đập tên, chặn lại giồng sông, phá hư đi lại, còn dự định chứa nước bao phủ dài Ninh Huyền, làm thương thiên hại lý chuyện. Ta chính là địa phương bách hộ, dĩ nhiên muốn ngăn trở như vậy hành vi." Cừu Hạc không chút hoang mang, khoe môi nhếch lên nhàn nhạt mỉm cười.

"Người thú lắm, này xây dựng đề đập, nhưng là Lợi Quốc lợi dân đại sự, người đừng nói bậy bạ." Triệu Thành nghe một chút lời ấy, lúc này liền tức niệmng mắng to, người nói chuyện còn có thể lại không có yên lòng một chút sao? Này đại nói mò biên quá kéo.

"Tốt lắm, này xây dựng đề đập sự tình, các người có từng lấy được huyện lệnh mệnh lệnh?" Cừu Hạc bị chửi cũng không giận, hỏi ngược lại nói. Cái kia bất ôn bất hòa lời nói, giống như là con nhện lưới lớn, bắt đầu dần dần đem Triệu Thành cho bộ đi vào.

"Dĩ nhiên là lấy được." Triệu Thành cũng không phải người ngu, cũng nhìn ra đối phương là sớm có chuẩn bị, nhưng trong miệng hắn cũng không có để lại cho đối phương sơ hở.

"Được, đã như vậy, chúng ta rồi mời huyện lệnh đại nhân tới này đối chất, ta nhưng là nghe nói người và từ giang hai người, đồng thời giá không huyện lệnh, thật là thật lớn mật." Cừu Hạc cười lạnh một tiếng, con mắt nhìn từ trên xuống dưới Triệu Thành.

"Người đi đề cho người a, ta há sợ người sao." Triệu Thành tâm lý càng thấy được không ổn, hắn vẫn luôn không quá coi trọng Lý Bách thanh, chẳng qua là hắn không nghĩ tới, Lý Bách thanh sẽ cùng Vệ Sở quân lính dính líu quan hệ. Vệ Sở cùng huyện nha giữa hồ không lệ thuộc, cũng rất ít lui tới, hắn một mực cũng không nghĩ tới hai người này sẽ cầu kết đến đồng thời.

"Không cần kêu, bản quan tới." Lý Bách thanh sải bước đi tới, mà hắn phía sau, còn đi theo không ít thân mặc cẩm y thương nhân và thân thể cường tráng khổ lực.

"Huyện Tôn đại nhân." Mặc dù Triệu Thành trong lòng là hận xuyên thấu qua cái này phá rối người, nhưng ở trước mặt người ngoài, này công trình mặt mũi vẫn là phải làm. Dù sao, hạ quan giá không Thượng Quan, chính là quan trường đại kỵ, nếu là truyền đi, bất luận đối với người nào cũng không tốt.

"Triệu Thành, người thật lớn mật, một tháng trước, người lại dám bắt cóc Trầm gia thiếu gia, vợ vết tài sản mười vạn lượng bạc, còn không kinh qua quan cho phép, liền xây dựng này đề đập, thật chẳng lẽ khi này Đại Minh thiên hạ là chính người sao?" Lý Bách thanh vừa nhìn thấy Triệu Thành, liền đại uống, nghiêm nghị mắng.

"Nghiêm trị ác nhân, khôi phục thủy đạo!" Mà ở Lý Bách thanh sau khi nói xong, phía sau hắn các thương nhân, liền lớn tiếng kháng nghị. Bởi vì Phương Hồng Nghịch Hành thủy đạo, đưa đến cống Giang cũng là đường sông tiếp giáp địa phương sinh ra một cái đại vòng xoáy, Thương Thuyền cần bản là không có cách tới, để cho những thương nhân này tổn thất không ít tiền bạc, bọn họ dĩ nhiên muốn ngăn chặn đề đập xây dựng.

"Lý Bách thanh, người không muốn quá đáng, người nghĩ rằng ta không biết, người khuyến khích những người này tới, còn không phải là vì cướp lấy quyền lực. Làm một minh tư dục, liền đưa trái phải rõ ràng không để ý, thật là tiểu nhân hèn hạ." Triệu Thành thấy đám người trước mắt này mặt nhon, liền không tránh khỏi giận mắng lên.

Mặc dù hắn không có đọc qua sách gì, nhưng nói thể nào cũng là làm lâu như vậy lớp trưởng, nói chuyện lên cũng là lời nói kịch liệt.

"Triệu Thành, người này phản đánh một bữa cào bản lĩnh ngược lại thấy phòng a, bất quá, người cũng liền trên đầu môi đùa giỡn một chút uy phong thôi, ta bây giờ hạ lệnh, đã bị cách chức, ngoan ngoãn thúc thủ chịu trời đi, nếu là dám phản kháng, tự lấy tạo phản luận xử." Lý Bách thanh cười híp mắt nhìn Triệu Thành, sung sướng nói.

Hắn là ngày này, đã mưu đồ rất lâu, chớ nhìn hắn là nơi khác điều nhiệm tới, nhưng hắn thúc phụ ở Nam Trục Đãi nhưng là ở Lục Bộ nhậm chức, thủ hạ Tự Nhiên có chút năng lượng, này dài ninh bách hộ, chính là hắn một cái hậu thủ.

Vừa vặn Triệu Thành cùng từ giang chính mình muốn chết, lại vừa là vợ vết tài sản lại vừa là sửa thủy lợi, mà càng đúng dịp là, những chuyện này còn đụng chạm lấy thương nhân lợi ích.

Mặc dù năm đó Thái tổ hoàng đế rất thống hận thương nhân, nhưng là ở toàn bộ Đại Minh Triều, thương nhân địa vị nhưng là chưa từng có cao, không chỉ có thương nhân có thể tham dự khoa cử,

Càng là có không ít Đại Thương Nhân cũng đang thao túng Đại Minh chính sách, năng lượng rất là kinh khủng.

Lý Bách thanh thừa cơ hội này, cùng dài ninh thương nhân nhất phách tức hợp, liên hợp lại đối với (đúng) Triệu Thành bọn họ khó khăn, hơn nữa Vệ Sở lực lượng, hoàn toàn có thể đem Triệu Thành bọn họ nghiền ép nát bấy.

"Thành Hoàng lão gia, mau mau đến cứu mạng a, tiểu sắp không chịu được nữa." Nhìn lên trước mặt từng cái hoặc là cười nhạo, hoặc là dữ tợn gương mặt, Triệu Thành trong lòng âm thầm gọi Phương Hồng, dưới mắt, cũng chỉ có Thành Hoàng Đại lão gia có thể cứu hắn.

Nhưng là, hắn kêu lại giống như là đá chìm đáy biển, một chút phản ứng cũng không có, bởi vì lúc này Phương Hồng chính đem tinh thần đắm chìm trong trong nước sông, trừ phi có người rung hắn nhục thân, nếu không rất khó đánh thức.

"Khô vậy, sớm biết hôm nay sẽ có tình huống như vậy, ta liền đem Tuần Sứ ty người mang đến." Triệu Thành tâm lý khổ, lần này theo hắn tới, chẳng qua

chỉ là mười mấy nha dịch, những thứ này nha dịch chính giữa, mặc dù là hấn thân tín, lại với hấn không có lợi ích quan hệ, khó bảo toàn sẽ không có phản biến hóa.

"Triệu Thành, còn không thúc thủ chịu trói!" Cừu Hạc đi phía trước bước ra một bước, trong tay Yêu Dao rút ra một nửa, hét lớn một tiếng nói.

"Thúc thủ chịu trói! Lão Tử chính là tạo phản cũng không chịu trói! Chỉ các người đám này thô kệch ngổa, xứng sao để cho ta đầu hàng? Phi!" Triệu Thành cũng đem trong tay Yêu Dao vừa kéo, hấn dựa lưng vào Thành Hoàng Đại lão gia, cũng có vài phần dũng khí, hơn nữa Lý Bách thanh đám người mặt nhọn quả thực khó coi, cũng bắt hấn cho chọc giận.

"Được a, rốt cuộc nói thật, người vừa tới, cho ta đem bọn họ bắt lại!" Lý Bách thanh cười lớn một tiếng, tạo phản lời như vậy cũng là có thể nói bấy bạ sao? Hấn vùng tay lên, Vệ Sở quân lính liền đủ dặm chân, đem Triệu Thành đám người cho bao vây lại.

"Chuyện này một mình ta đảm hạ, bọn người cũng không cần chen vào, tránh cho hại tính mạng các người." Triệu Thành nhìn bên ngoài một vòng người, biết rõ mình mấy người không phải là đối thủ, liền đối với bên cạnh nha dịch hô.

"Đầu nhi... Ta Hầu ba thì không phải là vong ân phụ nghĩa người! Người đối xử ta ra sao, ta đều biết, lúc trước trong nhà của ta nghèo, nếu không phải ngài tiếp tế đến, ta đã sớm chết đói, trong nhà của ta kia phòng con dâu, cũng là ngài giới thiệu, tuy nói xấu xí một chút, nhưng có thể lo việc nhà, có thể sinh dưỡng, ta Hầu ba đời này chính là ngài cho, ta đây mệnh đã được (phải) giữ lại cho ngài!" Khác (đùng) nha dịch cũng ở do dự bất định, chỉ có theo sát Triệu Thành Hầu ba, vành mắt đỏ lên, sống chết không đi.

"Hảo tiểu tử, là tên hấn tử! Không chịu đi sẽ không đi thôi, cùng lắm Lão Tử đời sau làm cho người người hầu, cho người làm Đầu nhi, cũng để cho người uy phong uy phong." Triệu Thành đánh một cái Hầu ba bả vai, cười ha ha một tiếng. Người đời này, có thể được một cái có thể đem mệnh cũng rộng rãi cho người người, giá trị!

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 195: Hủy đi đập nước

"Bắt lại!" Lý Bách Thanh lần nữa thúc giục một tiếng, ánh mắt lộ ra ác độc ánh sáng. Hấn chính là một huyện tôn sư, là này dài Ninh Huyện địa vị tối cao người, khởi có thể mặc cho thuộc hạ người định đoạt? Từ giang cùng Triệu Thành đã chạm được hấn nghịch lân, hấn dĩ nhiên muốn giết chi cho thống khoái.

Một đám quân lính rồi rút rút ra trường đao, đem Triệu Thành cùng Hầu ba hai người mà đỡ, mà còn lại nha dịch, là từng cái ôm đầu, tránh ở một bên, không dám nhúc nhích.

Mặc dù Vệ Sở bởi vì thái bình đã lâu, trở nên sung vù cùng mực nát, nhưng mấy chục người bắt hai người hay lại là không có bất cứ vấn đề gì.

"Hầu ba, có sợ hay không?" Triệu Thành nhìn bốn phía sáng loáng đao, khoe miệng rách mở một nụ cười, quay đầu về Hầu ba hô.

"Sợ? Ta muốn là sợ, hãy cùng đám kia nhuyển đản như thế ngồi. Chính là không yên lòng trong nhà vợ, ta muốn là chết, nàng cũng không nên cho ta trộm hấn tử." Hầu ba cười ha ha một tiếng, còn có tâm tư đùa. Hấn những lời này nói một chút, đem đám kia nha dịch tao đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Hắc hắc, nhà người kia vợ, chính là đưa cho người khác người ta cũng không muốn, người cứ yên tâm đi." Triệu Thành nghe sau khi, lớn tiếng chế nhạo đứng lên.

"Chết đã đến nơi, còn có tâm tư ở nơi này loạn xạ." Lý Bách Thanh nhìn Triệu Thành cái bộ dáng này, trong đầu không khỏi lạnh rên một tiếng, không có thể làm cho đối thủ đập đầu cầu xin tha thứ, để cho hấn cảm thấy có chút khó chịu.

"Từ giang đây? Đi vài người, đem từ giang cũng đồng thời cho bắt đứng lên." Ở trong tối mắng mấy tiếng sau khi, hấn vừa quay đầu hướng cừu Hạc dò hỏi. Ở tại bọn hấn tới đây trước, bọn họ liền đề cho người đi bắt từ giang.

Cừu Hạc cũng đang nghi ngờ đầu rồi, từ giang chẳng qua chỉ là nhất giới thư sinh, không thông võ lực, hấn đã sớm bị bắt nha. Chẳng lẽ nói đối phương sớm liền nhận được tin tức, đã chuẩn?

"Bẩm báo Huyện Tôn đại nhân, từ giang đã bắt!" Ở tại bọn hấn cau mày suy tư không đúng chỗ nào thời điểm, bỗng nhiên giữa, liền nghe được có niềm vui bất ngờ thanh âm từ đằng xa truyền tới.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, nhưng là trong huyện Vương lão toàn bộ. Đây Vương lão toàn bộ a, nhắc tới cũng là rất khó. Hẳn lúc còn trẻ chính là Tuần Sứ ty Tuần Sứ, chức quan là từ Cửu Phẩm, mặc dù không cao, nhưng cũng không tệ. Có thể sau đó, trong huyện không cung cấp nổi Tuần Sứ ty, cái này trên căn bản là được một cái vô ích nha môn, mà thủ hạ của hắn cũng không có mấy người, thành thật thật tại tại cái băng lạnh. Về sau nữa, Triệu Thành trọng lập Tuần Sứ ty, mặc dù hắn vẫn Tuần Sứ vị trí, nhưng đã không có thực quyền, thế ở nơi nào đặc biệt lúng túng, thậm chí rất nhiều binh lính cũng không nhận ra hắn vị này Tuần Sứ.

"Hôm nay ta xem người này muốn đi vào Tuần Sứ ty, sắc mặt cuống cuống, liền tự mình đem bắt, giao cho Huyện Tôn đại nhân." Vương lão toàn bộ đi tới Lý Bách Thanh trước mặt, mặt đầy lấy lòng nói.

"Thật tốt, hôm nay người lập đại công, ta sẽ nhớ người." Lý Bách Thanh nhìn bị Vương lão toàn bộ mấy người sau lưng cho bắt được từ giang, tâm lý vô cùng vui sướng, dùng sức vỗ vỗ Vương lão toàn bộ bả vai. Hắn cũng biết, lão già này khẳng định không có nói thật, nhất định là tiên trước từ chỗ khác con đường biết rõ mình sẽ có đại động tác, mới dám động thủ bắt từ giang. Bất quá, hắn cũng không sợ, chỉ cần lấy xuống từ giang cùng Triệu Thành, này những người còn lại lật không ngày đi.

"Tạ huyền tôn." Lý lão toàn diện bên trên vui mừng sâu hơn, có Thầy Bói nói với hắn, hắn này năm mươi tuổi sau khi sẽ chuyển vận, này có thể không liên đến sao?

"Từ giang, người cũng bị bắt tới à nha?" Triệu Thành nhìn từ giang cũng bị bắt, trong đầu có chút cười khổ, nhưng trên mặt lại giả vờ làm không thêm để ý chút nào đáng vẻ.

"Ừ, Triệu Thành, người xem người huấn luyện Binh, lại bị người cho kêu gọi đầu hàng, ta vừa mới vào người Tuần Sứ ty, liền bị người cho bắt." Từ giang đang lúc Triệu Thành không có tìm không có phối đáng vẻ, tức giận nói,

"Người cũng không nên oan uổng ta à, những thứ này Binh không phải là ta, là vốn là Tuần Sứ ty trong ông già, chúng ta làm sao có thể sẽ nghe lão già này lời nói." Triệu Thành lớn tiếng kêu lên oan đến, hắn là không đường hồ vi hoạn, đặc biệt đề phòng Vương lão toàn bộ đầu rồi, thủ hạ của hắn phần lớn người cũng không nhận ra Vương lão toàn bộ, thì như thế nào bị kêu gọi đầu hàng?

"Ngược lại chúng ta nếu là chết, chính là bị người cho hại chết." Từ giang cũng không muốn nghe Triệu Thành giải thích, ánh mắt trống trơ nhìn đằng trước.

"Chúng ta nào có dễ dàng chết như vậy... Ngẩng đầu ba thước có thần minh!" Triệu Thành nhìn một chút trống rỗng không trung,

Trong miệng lầm bầm phun ra một câu nói, có lẽ đang an ủi mình, có lẽ đang an ủi từ giang.

"Đúng vậy, có thần minh." Hai người bọn họ một điểm hy vọng cuối cùng, chính là thần bí kia cường thành hào lớn Đại lão gia, chỉ cần Thành Hoàng lão gia muốn đảm bảo bọn họ, bọn họ sẽ không phải chết.

Nhưng là, này thần linh ở nơi nào chứ? Tùy ý bọn họ thế nào kêu, chính là không có một chút đáp lại?

"Hủy đi! Cho ta đem này dê đập cho hủy đi! Nhất định chính là ở làm loạn!" Ở từ giang hai người sau khi bị tóm, Lý Bách Thanh tâm lý, nhỏ khê thờ phào một cái. Đồng thời, hắn cũng phải ra lệnh cho người vội vàng đem dê đập cho hủy đi.

Tuy nói này xây cất một cái đập lớn ngăn sông, là tạo phúc nhất phương chuyện thật tốt. Nhưng vật này, cũng liền bác một cái hư danh, vạn nhất ở xảy ra chuyện cổ, hắn này lựa đen liền không gánh nổi.

Hơn nữa, trước đó vài ngày, từ giang bọn họ vớt một số lớn bạc, hơn nữa Trầm gia những tiền kia, cộng lại đều đưa gần hai trăm ngàn hai, coi như dùng hết một ít, vậy cũng có mười chừng vạn lượng. Một số tiền lớn như vậy, nếu như dựa hết vào lương bổng, hắn cả đời cũng làm không nhiều như vậy.

Mà một khi dùng lại xây cất dê đập, khoản tiền này sẽ toàn bộ vào miệng hắn túi. Hắn cấp trên có người, lại tiêu tiền vận hành một chút, này vị trí tốt cũng mặc cho hắn chọn.

"Đừng, vội vàng đem dê đập hủy đi, chúng ta bức này đến làm ăn đây." Đi theo tới đám này thương nhân cũng quát lên, bọn họ có chút là dài ninh người địa phương, có chút chính là trệ ở lại chỗ này khách thương, nếu như các nơi không yên ổn, lục lộ rất dễ dàng bị trộm Phi cho cướp, chỉ có trên thuyền có thể an toàn một chút.

Mà bây giờ bởi vì này dê đập, đưa đến là đường sông cùng cống Giang tiếp giáp địa phương xuất hiện đại vòng xoáy, đem bọn họ Thương Thuyền cùng ngăn ở bên ngoài, có thể đem bọn họ gấp nhanh bốc lửa.

Những khổ kia lực vội vàng khiêng xêng cùng sợi giây, hướng dê đập nơi đó đi tới. Mà xây dựng dê đập công trình trị thủy, từng cái sắc mặt lâm khó, bọn họ thu tiền là tới xây dựng đập nước, cũng không phải là tới hủy đi đập nước.

"Không thể hủy đi, các người không thể hủy đi a, bị Long vương gia biết, Long vương gia sẽ giận." Phần lớn công trình trị thủy không biết nên làm thế nào mới tốt, nhưng có mười mấy người, lại nhảy ra kêu lên.

Bọn họ đều là một tháng trước, chân chính gặp qua thần linh sức mạnh to lớn người. Kia khắp nơi chảy xuôi nước sông, kia nâng lên thân thể bọn họ Thủy Lăng, cũng để cho bọn họ tin chắc trên cái thế giới này, nhất định là có thần linh tồn tại. Xây cất dê đập, nhưng là Long vương gia ý tứ, bọn họ làm sao có thể vi phạm? Những người này không biết điều, vạn nhất Long vương gia lên đại thủy, toàn bộ dài Ninh Huyện cũng phải bị hủy trong chớp lát.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Trên sông thần linh

"Cái gì Long vương gia, người ngu dân trong thôn lời đồn đãi mà thôi, người vừa tới, cho ta hủy đi! Nếu ai dám phản đối, liền cùng hai người kia các loại (chờ) tội!" Lý Bách Thanh đối với (đứng) lời này khịt mũi coi thường, này Long vương gia lại vừa là lấy ở đâu, nếu là thật có Long vương gia, cũng là người thứ nhất nhảy ra phản đối xây cất đê đập.

"Không thể hủy đi a, sẽ có đại họa." Kia mười mấy người, liều mạng tới chặn lại đến, nhưng lại bị không vũ có lực quân lính một cước một cái đạp ngã. Mặc dù Vệ Sở Bình sức chiến đấu không lớn, nhưng đối phó với một bang không có binh khí khỏe mạnh trẻ trung vẫn là không có vấn đề.

"Các người... Sẽ gặp báo ứng!" Vệ Sở quân lính đem các loại người từng cái khờ trời đứng lên, nhưng những người đó hay là ở lớn tiếng kêu la. Có vài người đầy lòng sợ hãi, ở nơi nào liều mạng đập đầu đến đâu.

"Cho ta đem bọn họ miệng cho lấp kín, nghe để cho người phiền lòng!" Lý Bách Thanh lắc đầu một cái, mặt đầy chán ghét. Đám này Ngu Dân, cũng không biết bị thứ gì cho đầu độc, lại đang nơi này tà thuyết mê hoặc người khác.

Rất nhanh, những thứ này công trình trị thủy liền bị lấp kín miệng. Mà những người còn lại, thì bị khu sử, đi tháo bỏ đê đập. Này xây dựng đê đập rất khó, nhưng tháo bỏ thì đơn giản.

Chỉ cần hướng đê đập phía trên đánh ra một cái lỗ thủng to đến, bằng vào nước sông lực lượng, là có thể đem đê đập cho hướng hủy.

Phùng Hồng toàn bộ tâm tư, toàn bộ đều đắm chìm nước sông chính giữa, hắn vừa dùng tinh thần mình trôi buộc nước sông, một bên thể ngộ nước sông ẩn chứa lực lượng.

Hắn tâm linh, hoàn toàn bị để trống xuống. Cả người hắn, phảng phất hóa thân thành con sông, bằng mọi cách, thông suốt, có thể bồi bổ vạn vật, cũng có thể phá hủy hết thảy.

Tinh thần hắn chẳng qua là hơi chấn động một chút, liền từ con sông chính giữa thoát khỏi, phân tán thành ngàn vạn, cùng trong hư không vô số nhỏ xíu Thủy Khí liên tiếp đến đồng thời. Mà những nước này khí, là phảng phất hóa thành hắn tai mắt, để cho hắn có thể lắng nghe bên ngoài mấy trăm dặm động tĩnh.

Thông qua những nước này khí, hắn sở chứng kiến đồ vật tương đối mơ hồ, thậm chí chỉ có một chút không lành lặn hình ảnh, nhưng với hắn mà nói, nhưng là một cái cực lớn bổ sung. Hắn bằng vào phán quan Thần Chức, có thể cảm ứng rõ ràng đến chính mình hạt nội bộ đồ vật, nhưng đối với nơi ở ra, giống như người mù một dạng dù là ra một tắc, cũng không cách nào theo dõi đến. Có năng lực này, hắn liền có thể theo dõi xa hơn địa phương sự tình.

"Hoa lạp lạp." Hắn ý nghĩ lại vừa là chuyển một cái, vô số nước sông từ la đường trên sông dâng lên, hóa thành đầy trời Thủy Khí, những nước này khí lấy cực nhanh độ bao phủ ở dài Ninh Huyền bầu trời, lại lấy cực nhanh độ ngưng kết đến đồng thời, hóa thành mù mịt mưa nhỏ, rơi xuống.

Nắm giữ Hà Thần thần thông sau khi, trời mưa đối với hắn mà nói, đã là dễ như trở bàn tay sự tình. Nhưng hắn bây giờ xuống trận mưa này, cũng không phải phổ thông mưa.

Hắn đem một ngàn chút hương hỏa dung nhập vào trong nước mưa, xuống ra đã coi như là Linh Vũ, đối với thực vật có bồi bổ tác dụng. Mặc dù so sánh lại không phải Ngũ Cốc được mùa thuật hiệu quả tốt, nhưng thắng ở phạm vi đại, hơn nữa tiêu hao ít.

Đây là nước sức mạnh của sự sống.

Phùng Hồng vận dụng đủ loại Thủy Hệ thần thông, chơi đùa phi thường cao hứng. Thủy Hệ Thần Linh cùng đất đai Thần Linh bất đồng, Thành Hoàng thổ địa là là thủ hộ thành trì thần, trực tiếp được Thiên Đình quản hạt, phẩm cấp giữa nhất là nghiêm khắc, thần thông cùng thần vị cùng một nhịp thở. Nhưng Thủy Hệ Thần Linh, càng chú trọng đối với nước sông cảm ngộ, người đối với (đứng) Thủy Chi Lực Lượng cảm ngộ càng sâu, thực lực cũng liền càng cường đại.

Đã từng tự ra qua như vậy một cái kỳ lạ sự tình, một cái Xà Yêu bởi vì tu hành lâu ngày, bị Thiên Đình chiêu an, phong làm giềng thần, ngay tại một cái giếng sâu trong làng thần. Nó thần vị nhỏ, chẳng qua là từ Cửu Phẩm, hương hỏa cũng không đủ, tu hành độ rất là chậm chạp. Nhưng không nghĩ đến, hắn miệng giềng kia là cùng một cái to đại sông ngầm dưới lòng đất liền tiếp đến đồng thời, vì vậy, hắn liền nhờ vào đó lĩnh ngộ vô số Thủy Hệ thần thông. Mặc dù thần vị vẫn là từ Cửu Phẩm, nhưng tu hành độ nhưng là khen, cuối cùng thậm chí trực tiếp hóa rồng, trở thành một Tôn giềng Long Vương, chính là những thứ kia đại giang đại hà Hà Thần cũng có thể ngồi ngang hàng.

Ngay tại hấn chuẩn bị tiếp tục cảm ngộ nước sông lực lượng thời điểm, bỗng nhiên giữa, hấn cảm giác nước sông rung rung, tinh thần hấn gánh nặng cũng thêm nặng.

"Chuyện gì xảy ra? Ta cảm giác nước sông ở thoát khỏi ta lực lượng." Phương Hồng đối với la đường sông chỉ luyện hóa 10%, hấn cường ép nghịch chuyển con sông.

Đối với (đúng) tinh thần hấn gánh nặng vẫn đủ đại, nhưng là mới vừa, hấn cảm giác mình gánh nặng lại tăng nhiều một phần.

Xuất hiện tình huống như vậy, chỉ có hai loại khả năng, một là lên gió lớn, một cái khác, chính là cân bờ đề bá muốn tan vỡ.

Phương Hồng tinh thần trải rộng con sông bầu trời, Tự Nhiên biết không phải là nổi gió, vậy đã nói rõ một trường hợp, đề đập muốn tan vỡ!

Phương Hồng hù dọa giắt mình, mặc dù này đề đập không thể nào vững chắc, nhưng có hấn chống đỡ đâu rồi, chỉ cần không ra nhiều loạn lớn, cũng sẽ không tan vỡ. Có thể nói đi nói lại thì, một khi này đề đập bể, kia bằng một mình hấn lực lượng, có thể thu thúc không dùng được.

Ở sông kia một đầu, cùng cống Giang cùng liền với đầu rồi, cống Giang thời thời khắc khắc hướng la đường sông tiềm nước, khổng lồ lượng nước, trong nháy mắt là có thể đem tinh thần hấn cho trùng khoa.

Ý hấn thương thức ở trong nước sông, độ cực nhanh, trong giây lát đó vượt qua mười mấy dặm khoảng cách, đi tới đề đập chỗ. Lúc này, đề đập trên dưới, chính có mấy trăm người đang bận rộn. Những người này không phải là đang bận việc đến xây dựng đề đập, mà là ở tháo bỏ đề đập.

Phương Hồng thấy như vậy một màn, không khỏi tức giận dị thường. Hấn bây giờ mới đem la đường sông luyện hóa 10% không tới, một khi này đề đập bị hủy đi, hấn lúc này thì phải bị đánh trở về nguyên hình, lâu như vậy công phu, toàn bộ đều phải uống phí!

"Các người động tác nhanh một chút, chúng ta chờ thông thuyền đây!" Một nhóm lớn thương nhân có thể ngồi không yên, chỉ huy làm việc cực nhọc liên quan (khô) này liên quan (khô) kia.

"Nhất định chính là tìm chết!" Phương Hồng ý nghĩ lóe lên, trên bầu trời Thủy Khí, không nhìn được sôi trào, hóa thành một mảng lớn tối om om tầng mây, che ở trên trời.

"Đây là muốn mưa như thác đổ a, mưa như thác đổ cũng tốt, nói không chừng nước này đo dâng lên, có thể vọt thẳng phá đề đập, cũng tiết kiệm chúng ta không ít công phu." Lý Bách Thanh nhìn không trung, không khỏi lâm bầm lâu bầu nói. Nay mùa hè chói chan thời điểm, mưa như thác đổ là thường gặp sự tình, hấn cũng không nghĩ nhiều.

Chỉ có kia mười mấy bị trôi buộc đứng lên công trình trị thủy, liều mạng ô ô kêu, trong mắt bọn họ lộ ra kinh hoàng cùng cuồng nhiệt, đây nhất định là Long vương gia đến, đây là thần linh lực lượng!

Mà từ giang cùng Triệu Thành, cũng là tràn đầy hy vọng nhìn không trung, Thành Hoàng lão gia tới cứu bọn họ sao? Hắc hắc, có thể rất tốt trị một chút đám khốn kiếp này, tiện đem nhất bọn họ cũng cho chết chìm.

"Oanh." Mọi người ở đây ý nghĩ chuyển viên đang lúc, một mảng lớn nước sông bỗng nhiên nổ tung, một cột nước phóng lên cao. Mà ở cột nước trên, là đứng một cái dùng nước sông ngưng kết bóng người.

Thân ảnh này nửa người trên là bộ dáng nhân loại, nửa người dưới chính là một cái đuôi rắn, cả người miếng vảy phủ đầy, nhìn cố gắng hết sức dữ tợn. Mà bộ mặt là có vẻ hơi mơ hồ, ngũ quan không hiện, chỉ có một đôi mắt, chói mắt phảng phất Tinh Thần!

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 197: Đối kháng chính diện

"Chuyện này... Chuyện này..." Lý Bách Thanh nhìn trên mặt nước hiện lên đạo kia dữ tợn bóng người, bị dọa sợ đến tìm một cái đột nói nhiều, đây là cái gì quái vật. Trước mắt cảnh tượng, đã đánh vỡ hấn với cái thế giới này nhận thức.

"Long vương gia!" Những thứ kia chính chuẩn bị khiêu động đề đập công trình trị thủy, mỗi một người đều hoảng sợ quỳ dưới đất, liều mạng dập đầu đến đầu. Bọn họ mấy ngày trước liền nghe người ta nói, này trong sông có Long vương gia, bọn họ lúc ấy còn không quá tin tưởng đây.

Cừu Hạc các loại (chờ) Vệ Sở quân lính, cũng là bị dọa sợ đến không biết nên làm thế nào mới tốt? Sông nước này chính giữa xuất hiện tình trạng, đã không phải là nhân lực có thể đạt tới. Trước mắt thân ảnh này, coi như không phải là thần linh, cũng là yêu ma quỷ quái chỉ lưu.

Phurong Hồng mượn nước hóa hình, hấn vốn nghĩ hóa thành một cái nhân hình, nhưng ở chốc lát giữa, hấn phúc chí tâm linh, cảm thấy hóa thành Nhân thân Xà vĩ, mới là hấn chắc có hình tượng.

"Hoa lạp lạp." Ở dưới người hấn, từng tầng một nước sông, hóa thành vòng xoáy khổng lồ, quanh quẩn tại hấn dưới thân thể, toàn bộ là đường sông nước sông, đều liều mạng dừng động. Mà trên bầu trời, Hắc Vân trở nên càng âm trầm, tựa hồ sắp cán phải người đỉnh đầu.

"Quét." Một dòng nước trong giây lát đó từ trong bàn tay hấn bay ra, xẹt qua trời buộc từ giang cùng Triệu Thành sợi dây. Ở tốc độ cực cao bên dưới, kia hai cây thô ráp sợi giấy trong nháy mắt liền bị chém đứt.

"Cảm tạ thần linh cứu giúp!" Từ giang hai người vui mừng, hướng Phurong Hồng nạp đầu liên lạy, thành này hoàng đại nhân thật đúng là lợi hại, ra tay một cái chính là động tĩnh lớn như vậy. Lý Bách Thanh a Lý Bách Thanh, người không phải là phách lối sao? Chờ chết người đi người.

Lý Bách Thanh sắc mặt trở nên càng thêm khó coi, mặc dù quái vật này cũng không nói một lời nào, nhưng đã tỏ rõ thái độ mình, hấn rõ ràng là là hai người này mà tới.

"Chạy!" Lý Bách Thanh trong lòng, dâng lên một cái ý niệm, không để ý dưới chân bùn rùn, vội vàng hướng xa xa chạy đi. Mặc dù hấn là nhất giới văn nhân, nhưng ở này lúc khẩn cấp quan trọng bùng nổ tiềm lực, tốc độ chạy ngược lại không chậm.

"Vèo." Một cột nước, từ trong hư không, đột nhiên ngưng kết hóa thành một cây dài một trượng, to bằng cánh tay trẻ con nhỏ dài mũi tên, trong giây lát đó xẹt qua hư không, hướng Lý Bách Thanh đầu vai mà tới.

"Ông." Ở Phurong Hồng xuất thủ trong nháy mắt đó, Lý Bách Thanh trên đầu đầu, đột nhiên xuất hiện nhất phurong Quan Ấn, Quan Ấn nhẹ nhàng xoay tròn, từng tầng một ánh sáng màu vàng óng, từ trong đó chảy ra.

Này căn (cái) mũi tên dài trực tiếp xuyên qua Đại Ấn, đang muốn hướng Lý Bách Thanh trên người tới, nhưng mũi tên dài lại chột buông lỏng một chút, hóa thành một vũng nước lưu, đem Lý Bách Thanh cho thêm thành ướt như chuột lột.

Mặc dù nước chảy là vật chất, nhưng phải dùng tinh thần thu thúc. Lý Bách Thanh chính là huyện lệnh, là chính nhi bát kinh người trong triều đình, bị triều đình che chở, Phurong Hồng ý nghĩ, căn bản là không có cách gần hấn thân.

"Ta... Ta không có chết!" Vừa mới sự tình, đem Lý Bách Thanh dọa cho giật mình, nhưng hấn phát hiện mình chỉ bị ướt, đang kỳ quái sau khi, cũng lớn là vui mừng.

Phurong Hồng lần đầu tiên xuất thủ thất bại, trong hai mắt hết sạch, trở nên càng chói mắt. Dải Ninh Huyền là hấn địa bàn, hấn không cho phép xuất hiện không chịu hấn chương không tồn tại, dù là triều đình khí vận, cũng nghĩ muốn ngăn trở bước chân hấn.

"Ta nghe người Lưu sáu Lưu bảy chính huyền nào lợi hại, nhìn người triều đình khí vận, có thể trợ giúp hấn bao lâu!" Phurong Hồng cho tới bây giờ hướng với dải Ninh Huyền khách thương kia bên trong biết được, Lưu sáu Lưu bảy hoành tuyên ở đông bộ cùng trung bộ, miễn cưỡng đem Đại Minh Triều nam bắc cho chặn, này thì tương đương với một cái lưỡi dao sắc bén, cắt ra Đại Minh khí vận.

Nếu như là ở Đại Minh Triều cường thịnh thời điểm, hấn có thể không dám nhìn thẳng triều đình khí vận, nhưng bây giờ bất đồng, Đại Minh phát sinh phản loạn, triều đình khí vận tổn hao nhiều, đối địa phurong không chế trở nên rất yếu. Mà hấn lúc này không chỉ có trong tay dải ninh hợp vận, còn mạnh hơn luyện là đường sông.

Đem dải ninh nơi ngưng luyện nhất thể, có lẽ về số lượng không so được triều đình khí vận, nhưng về chất lượng không nhường chút nào, thậm chí vẫn còn thắng.

"Oanh." Phurong Hồng tinh thần toàn lực chuyên chở, trong thoáng chốc, một cái to lớn đầu sóng bay lên, ở trên trời bên trong hóa thành một cái Thủy Cầu, hướng Lý Bách Thanh trên người va đập tới.

"Ừng ừng." Theo Phurong Hồng ra tay toàn lực, Lý Bách Thanh trên đỉnh đầu cái đó Quan Ấn tựa hồ cũng nhận ra được không ổn, lập tức toả ra ánh sáng chói lọi, tản mát ra dương cương nóng rực khí tức.

Thế tục vương triều, chính là thiên địa chính thống, bị vận dân tế bái cùng tín ngưỡng, lực lượng cũng là cường đại nhất. Dù là những thứ kia bị sắc mệnh chính thần, cũng không dám chống cự.

Thủy Cầu tốc độ rất nhanh, mỗi cái hô hấp cũng có thể bay ra ngoài mười trượng trở lại, rất nhanh liền vượt qua Lý Bách Thanh. Ở Phurong Hồng ý nghĩ thao túng bên dưới, Thủy Cầu hung hăng đi xuống đập tới.

"Phanh." Thủy Cầu nện ở Quan Ấn trên, một đạo vô hình sóng chấn động văn, trong nháy mắt lan tràn đi ra ngoài. Mà ở kia Quan Ấn sau lưng, chính là hiện ra một mảng lớn núi sông cảnh tượng, ở nơi này núi sông chính giữa, có kéo dài ngàn dặm Trường Thành, có tứ tứ phurong phurong thành trì, còn có kia vô số hình hình sắc sắc trăm họ cùng quyền quý.

Chẳng qua là, ở mảnh giang sơn này chính giữa, có một đạo lỗ hổng thật to, phảng phất bị người dùng đao một cái chém xuống, chấn nam bắc. Có thể thấy được, này từng từng trắng lẹ giang sơn phía sau, là suy hủ cùng suy yếu.

"PHÁ...!" Phương Hồng Thần Khu, lúc này chính chiếm cứ ở đài ninh Thành Hoàng Miếu bên trong, thân cao trăm trượng, trong tay khí vận, ý nghĩ và toàn bộ nơi ở sinh Dân liên hệ với nhau.

Thủy Cầu đột nhiên chìm xuống, hấn ý nghĩ trở nên so với sắt thép còn cứng rắn hơn. Phương Hồng mượn đài Ninh Huyền lực lượng, tinh thần lớn mạnh không chỉ gấp mười lần, lại thêm chi Đại Minh Vương Triều lúc này chính lâm vào trong chiến loạn, khí vận rất là suy yếu, này tiêu bị trường, hấn cũng không rơi xuống hạ phong.

Hấn Thần Khu, trở nên càng phát ra trong veo tinh khiết, hấn lực lượng cũng trở nên càng mạnh mẽ hơn. Mặc dù hấn vẫn chỉ có thể tồn tại từ nơi sâu xa, không cách nào phá vỡ hư không, hiển hóa với thực tế, nhưng là, vào giờ khắc này, đài Ninh Huyền toàn bộ trăm họ, cũng cảm giác mình tinh thần trở nên thanh minh, phảng phất ý nghĩ trở nên vô cùng sống động, dĩ vãng một ít khó mà suy nghĩ ra sự tình cũng giải quyết dễ dàng. Mà đồng thời, bọn họ bộ mặt lại hơi đỏ lên, suy nghĩ mơ hồ đau nhói.

Phương Hồng toàn lực công kích triều đình khí vận, Tự Nhiên ảnh hưởng đến địa bàn quản lý trăm họ, kia trong chỗ u minh sinh ra và chạm lực lượng, khuấy động mọi người ý nghĩ. Nhưng là, phạm nhân thân thể yếu đuối, tinh thần quá mức sống động, nhục thân liền không chịu nổi.

Mà ở la đường trên bờ sông, thanh thế càng kinh khủng hơn, không ít công trình trị thủy cùng binh lính, đều cảm thấy suy nghĩ đau nhức, đồng thời, bọn họ đồng tử rồi rít đây máu, tựa hồ sau đó một khắc đều phải nổ lên. Bởi vì bọn họ áp quá gần, chịu ảnh hưởng lớn hơn, tinh thần trở nên vô cùng sống động, ngay cả một ít khi còn bé mơ hồ hình ảnh, đều nhớ rõ rõ ràng ràng.

Nhân đại não, là có bảo vệ cơ chế. Là không ảnh hưởng vận chuyển, sẽ tự động ấn núp một ít rất xưa sự tình. Mà lúc này, kia va chạm sinh ra sóng gọn, giống như là một cái to đại phong bạo, đem mọi người trong đầu một ít chôn sự tình cũng quậy đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 198: Giết không tha

Thống khổ nhất phải kể là Lý Bách Thanh, chỗ hấn với trong đụng chạm tâm, trước nhất bị đánh vào. Hấn đại não, giống như bị người dùng thiết thiên cho hung hăng khuấy một trận, trong bụng phiên giang đảo hải, thiếu chút nữa không có nôn mửa ra.

Hấn hai mắt biến hóa đến đỏ bừng, vô số tia máu lan tràn ra, trên mặt huyết khí dâng trào, cơ hồ muốn nổ lên. Tinh thần hấn bởi vì quá mức sống động, trước mắt hấn thậm chí xuất hiện một tòa hùng vĩ Thành Hoàng Miếu bộ dáng, một cái cao trăm trượng người khổng lồ, trong tay nâng một người nhỏ thành trì nhỏ hư ảnh.

Ở người khổng lồ kia đối diện, chính là một mảnh trắng lẹ Giang Hà sơn thủy hư ảnh, tản ra kim quang rực rỡ, hai người chính đang phát sinh đụng chạm kịch liệt, từng tảng từng tảng sóng gọn tán mất đi ra, hướng bốn phương tám hướng đi.

"Rắc rắc." Hấn nhĩ tế, rõ ràng nghe được một tiếng thanh thúy tiếng vang, ngay sau đó, hấn liền thấy kia mảnh nhỏ Giang Hà sơn thủy, lấy cực nhanh tốc độ bể ra. Mà hấn không nhìn thấy là, theo kia Giang Hà sơn thủy bể tan tành, hấn trên đỉnh đầu Quan Ấn, cũng nhanh chóng trở nên ảm đạm, lão đảo muốn ngã, tựa hồ sau một khắc cũng sẽ bể ra.

"Phanh." Phương Hồng thao túng cái đó Thủy Cầu, trong giây lát đó nện xuống đến, đem Lý Bách Thanh gói ở bên trong. Toàn bộ Thủy Cầu có nhiều trượng rộng, Lý Bách Thanh vừa tiến vào trong, liền bắt đầu sắc nước, dùng sức đập nước. Nhưng toàn bộ Thủy Cầu là bịt kín, tùy ý hấn cố gắng như thế nào, đều không cách nào thờ dốc.

"Ô ô ô..." Lý Bách Thanh hai mắt bắt đầu ra bên ngoài nhô ra, con mắt cơ hồ muốn phá vành mắt mà ra, vô tình nước sông từ miệng hấn mũi xâm nhập, nướ vào hấn phổi cùng dạ dày từ.

Đồng đảo binh lính cùng công trình trị thủy nhìn một màn này, bị dọa sợ đến hai chân cũng như nhũn ra. Vị này chính là huyện lệnh Đại lão gia, cứ như vậy sống sờ sờ ở trước mặt bọn họ bị chết chìm sao?

Bọn họ lặng lẽ giương mắt nhìn một chút con sông bầu trời cái đó Nhân thân Xà vĩ bóng người, trong lòng càng cảm thấy lẫn lộn, bất luận vị này là bị vận dân cung phụng chính thân, hay lại là họa loạn thế gian Đại Yêu, đều không phải là bọn họ có thể đắc tội.

Nửa khắc đồng hồ sau khi, Lý Bách Thanh khí tức đã hoàn toàn không có, biến thành một cụ lạnh như băng thi thể."Rào." Phương Hồng mượn thủy ngưng luyện thân thể tẫn vào trong nước sông, la đường nước sông lần nữa khôi phục yên lặng, nếu không phải Huyện Tôn đại nhân thi thể còn nằm ở nơi đó, hết thấy tự thật giống cái gì cũng không có xảy ra.

"Từ giang, chuyện này giải quyết như thế nào? Huyện lệnh chết." Triệu Thành nhìn Lý Bách Thanh thì thở, nhỏ giọng hỏi thăm từ giang. Mặc dù Lý Bách Thanh chết để cho hắn cảm thấy rất sung sướng, nhưng này cục diện rối rắm bọn họ được (phải) thu thập.

"Còn có thể làm sao? Lý huyện lệnh dò xét đề đập, vô tình rơi xuống nước, cứu không có hiệu quả, bỏ mình tại chỗ. Chúng ta cứ như vậy đi lên báo cáo!" Từ trên mặt sông lộ ra vẻ tươi cười, Lý Bách Thanh chết, này vẫn chương làm gì, còn chưa phải là do bọn họ tâm ý?

"Này vài trăm người ở nơi này nhìn đâu rồi, chuyện này thế nào giấu diếm đi?" Triệu Thành có chút gãi đầu, từ giang đây là mua bán cái gì thuốc? Hắn sao có chút không hiểu đây?

"Dĩ nhiên lừa gạt được (phải) đi xuống, qua không mấy ngày, toàn bộ dài Ninh Huyền sẽ truyền khắp một tin tức, Lý huyện lệnh bị Long vương gia cho giết chết, nhưng là, chuyện này nếu là người nghe được, người sẽ tin tưởng?" Từ giang cười lạnh một tiếng, coi như bị vài trăm người thấy thì có thể làm gì? Mấu chốt chuyện này truyền đi ai sẽ tin?

Nhất là dân chúng bình thường trong miệng lời nói, coi như truyền tới những địa phương khác, người khác cũng chỉ sẽ cho là Lý Bách Thanh làm nhiều việc ác, mọi người mới có thể truyền ra một ít bị thần linh giết chết lời đồn đãi đi ra. Thật là chuyện tiểu lâm, muốn là người tốt sẽ bị thần linh cho giết chết?

Từ xưa tới nay, tất cả mọi người tin tưởng thần linh là công chính, là chính trực, mà nếu ai bị thần linh cho giết chết, đó chính là bại hoại.

"Người vừa nói như vậy ngược lại cũng đúng." Triệu Thành nghe từ giang như vậy vừa phân tích, cũng cảm thấy rất có đạo lý, treo tâm cũng lỏng đi xuống.

Bản thân hắn thì không phải là người ngu, vừa mới là bởi vì nhất thời hốt hoảng, mới không nghĩ tới này một tra.

"Các người đi nhanh đem đề đập lần nữa lấy được, chớ chọc thần linh hỏa khí." Nếu sự tình đã giải quyết, Triệu Thành cũng tiếp tục đắc ý đứng lên, hai tay bị ở phía sau, hướng về phía một bang công trình trị thủy ra lệnh nói.

"Vây... Gi đó, Triệu lớp trưởng..." Mà lúc này, bất tiện nhất, chính là cừu Hạc đoàn người. Bọn họ đi theo Lý Bách Thanh đồng thời chạy tới, bây giờ Lý Bách Thanh bị thần linh cho giết, vậy bọn họ nên làm cái gì?

Tiếp tục gây khó khăn Triệu Thành mấy người? Bọn họ không là gan này. Muốn làm làm chẳng có chuyện gì phát sinh? Khác (đừng) ngại thơ, người ta được thế sẽ bỏ qua cho bọn họ?

"Tiểu tử ngươi, thật phách lối a, dám đối với người Triệu gia rút đao từ!" Triệu Thành một tay vỗ vỗ cừu Hạc má trái, hung tợn nói.

"Không có... Triệu gia, ta cũng không dám... nữa." Nhắc tới, cừu Hạc này bách hộ, chính là Chính Lục Phẩm quan chức, cấp bậc còn cao hơn Lý Bách Thanh. Nhưng này Đại Minh Triều, từ trước đến giờ là quan văn cầm quyền, võ quan trừ huân quý ra, những người còn lại địa vị thật là thấp có thể. Chớ nhìn hắn là một Lục Phẩm, coi như là bốn năm phẩm, một bang thất phẩm quan văn cũng dám chỉ hắn mũi mũi.

"Tiểu tử ngươi, quay đầu đưa ít bạc đến, xem ta cái này hòa khí có thể hay không tiêu xuống." Triệu Thành nắm tay ở trên y phục xoa một chút, tựa hồ còn chê cừu Hạc mặt bẩn.

Nhưng cừu Hạc lại một chút câu oán hận cũng không dám có, vị này chính là dựa lưng vào thần linh đây. Lý Bách Thanh đắc tội thần linh, bây giờ thì thể ở đảng kia. Muốn là mình không thức thời, vậy cũng chuẩn bị chờ chết đi.

"Phải phải, ta quay đầu liền chuẩn bị tốt bạc." Cừu Hạc trên mặt kéo mở một cái khó coi nụ cười, Triệu Thành nhưng là cho hắn ra một cái vấn đề khó khăn không nhỏ, này chuẩn bị ít bạc đưa tới, kia chuẩn bị bao nhiêu thích hợp đây? Nhiều ba, đã biết tâm lý đến lượt nhỏ máu, ít đi, vạn nhất người ta lừa này tiêu không, đó cũng không được bản thân bị a.

...

Lý Bách Thanh chết, một cái mới Nhâm huyện lệnh, lên chức bao nhiêu tháng sẽ chết, mặc dù đang cả nước lật không nổi cái gì đợt sóng, nhưng là này dài Ninh Huyền bên trong lại truyền là phí phí dương dương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 199: Chiêu mộ lưu dân

Không có Lý Bách Thanh cái này đình, dài Ninh Huyền coi là là chân chính toa thuốc Hồng Thiên xuống. Đến đây, hẳn có thể an tâm luyện hóa la đường sông.

Bất quá, muốn chân chính luyện hóa la đường sông, cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình. Mặc dù hẳn đã gấp rút đốc thúc công trình trị thủy xây dựng đập lớn ngăn sông, nhưng người này miệng cơ sở sắp xếp ở chỗ này đây, coi như muốn tăng nhanh độ tiến triển, cũng là lực bất tòng tâm a.

Sau đó, từ giang cho hẳn ra một ý kiến, đó chính là thu nạp lưu dân. Bây giờ Lưu sáu Lưu bảy ở tạo phản, liên tục chiến đấu ở các chiến trường nam Bắc Trục Đãi, Sơn Đông, Hà Nam cùng với Hồ Quảng đẳng địa, các nơi trăm họ, trừ phụ thuộc vào hai người này thế lực ra, người còn lại tất cả ly biệt quê hương, hướng không có chiến loạn địa phương chạy trốn.

Này Giang Tây nơi, mặc dù cũng không thể nào thanh minh, nhưng ít ra không có chiến loạn, không ít lưu dân liền hướng Giang Tây mà tới. Chẳng qua là, lưu dân số lượng quá nhiều, các nơi thành trì tiếp nạp không tới, không ít người đều bị cản ở ngoài cửa thành. Đây cũng là là lý do an toàn, ai biết đám người này bên trong có hay không loạn quân, vạn vừa xông vào bên trong thành làm loạn, ai lại có thể đỡ nổi?

Bây giờ, dài Ninh Huyền lại phương pháp trái ngược, cố động mời chào lưu dân tới. Tin tức này vừa ra, những thứ kia không nhà để về lưu dân, đương nhiên là chen chúc tới.

Bây giờ những thứ này lưu dân ngay cả nhét đầy cái bao tử cũng khó khăn, yêu cầu cực thấp, chỉ cần một cái bánh bao lớn, cũng có thể làm cho một cái khỏe mạnh trẻ trung cho người bán một ngày khí lực. Bất quá, nhiều người như vậy cũng chen qua đến, quản lý là được vấn đề rất lớn, một cái sơ sẩy, sẽ gặp đưa tới bạo động.

Vì vậy, từ giang liền đem những thứ kia đến từ cùng một nơi người đánh tan, tổng cộng phân chia năm chi, mỗi một chi nội bộ, đều là lấy gia đình làm đơn vị. Nói cách khác, ở mỗi một chi bên trong, người trên căn bản cũng chỉ nhận biết nhà của một mình người người. Cứ như vậy, tất cả mọi người liền cô lập đi xuống, sẽ không thật chặt bảo đoàn, phát sinh bạo động có khả năng liền tiêu nhiều.

Ở phân ra năm chi sau khi, từ giang lại để cho Triệu Thành phái ra Tuân Sứ ty người, chia nhau dẫn những người này đi xây dựng chân địa phương. Thật may bây giờ là mùa hè, dù là nhà ở không có đầy kín, cũng không cần lo lắng sẽ có người bị đông cứng chết.

Dài Ninh Huyền tuy nói không là rất lớn, nhưng nơi ở trong phạm vi đất trống đất hoang cũng không ít, hoàn toàn có thể tái kiến lập mấy cái thôn trang, mở ra một ít ruộng đất tới.

Thật vất vả, những thứ này dân bị tai nạn coi như là nghỉ ngơi, nhưng nhiều như vậy cái miệng, vừa không có lương thực nguồn, cũng không thể chỉ dựa vào huyện nha tiếp tế đi.

Tuy nói từ giang trong tay bọn họ rất có tiền, có thể có tiền cũng không thể như vậy hoa nha.

Vì vậy, nhục hí tới.

Từ giang phái tới quan lại, bắt đầu chiêu mộ công trình trị thủy. Liên quan (khô) một ngày sống, cho 20 đồng tiền thêm ba cái bánh bao lớn. Cái giá tiền này có cao hay không? Thật lòng không cao, còn thấp đáng thương. Nhưng là, đối với cái này nhiều chút dân bị tai nạn mà nói, có thể có ăn có uống còn có tiền công, đã coi như là đãi ngộ rất tốt.

Nhưng khác có một cái vấn đề mới đặt ở trước mặt, những thứ kia nguyên hữu công trình trị thủy, một tháng nhưng là có ba lượng bạc đầu rồi, lương tiền là đám người này gấp mấy lần, nếu là bị người biết được, vậy còn không tạo phản a. Thế giới này, chưa trải qua tai nạn thì chưa biết sợ, mọi người đều là người, bằng cái gì ta lương tiền liền thấp? Vạn nhất đưa tới những thứ kia người ngoại địa cùng chung mối thù, liền sẽ sinh ra tai tại tới.

Từ giang khổ tư mình tưởng hồi lâu, rốt cuộc nghĩ ra một ý kiến, đó chính là phân ra cấp bậc tới. Hẳn đem nguyên lai công trình trị thủy, xưng là chung quy công phu, mà mới tới, liền bị kêu là công nhân. Chung quy giả tiền công Cách mỗi tháng ba lượng bạc, công nhân giả cả mỗi tháng sáu trăm văn lại thêm mỗi ngày ba bữa cơm.

Công nhân chỉ có biểu hiện ưu đãi, mới có thể thắng làm chung quy công phu. Mà chung quy công phu nếu là tiêu cực lười nhác, cũng sẽ bị xuống làm công nhân. Hẳn rất khéo léo hóa giải người địa phương cùng người ngoại địa mâu thuẫn, mà đem chuyển hóa thành thượng cấp cùng hạ cấp mâu thuẫn.

Đến lúc đó, hẳn lại dựng đứng mấy cái điển hình, đem một vài ngoại lai công trình trị thủy thắng làm chung quy công phu, cứ như vậy, sẽ kích thích tinh thần mọi người, từng cái nhất định sẽ liều mạng làm việc.

Đây cũng tính là một loại loại khác Ngự nhóm người đạo, có lúc, cũng không phải là một mực lương cao mới có thể làm cho bởi vì người bán mạng, mà là muốn phân ra thượng xuống tới, để cho ở phía trên người hưởng thụ được cảm giác ưu việt, để cho người phía dưới biết cố gắng phương hướng.

Cứ như vậy, xây cát đề đập tốc độ quả nhiên nhanh rất nhiều. Nguyên bản là hơn 500 người ở thi công, bây giờ trực tiếp gia tăng đến 2000 người, hơn nữa mọi người tinh thần sôi sục, hiệu suất cũng đề cao không ít.

...

Thời gian tiến vào tháng bảy, mặc dù nhưng đã vào Thu, nhưng thái dương vẫn lửa nóng, đốt người cả người nóng lên, không chỗ có thể trốn. Nhưng là

này dài Ninh Huyền đảo cũng quái dị, cách tam soa ngũ chính là mù mịt ngày mưa dầm, ngoại giới nhiệt độ ảnh hưởng chút nào không tới đây.

Ở Thành Đông sơn nhỏ chính giữa, Phương Hồng đứng ở dưới mái hiên đầu, nhìn trên bầu trời phiêu bay xuống mưa bụi. Từ trên người hắn, để lộ ra một tia nhẹ nhàng trống rỗng khí tức.

Nếu như lúc này có người nhìn hắn lời nói, liền sẽ phát hiện, những thứ kia mưa bụi ở gần sát thân thể của hắn thời điểm, sẽ trong nháy mắt thu cột lên, hóa thành từng viên giọt nước, sau đó dọc theo hắn búi tóc để nguyên quần áo phục lẫn xuống đi, mà trên người hắn, không có dính chút nào ướt ý.

"Ừm ừm." Phương Hồng trong thân thể, mơ hồ truyền tới một tia tiếng nổ, phảng phất Triều Tịch ở đánh phía trước bên bờ đá, đây là hắn huyết dịch trong cơ thể đụng nhục thân thanh âm.

Mà hắn da thịt trên, cũng càng ngày càng đỏ, phảng phất huyết dịch tựa như lúc nào cũng có thể trào da mà ra."Hừ..." Ở sau một hồi lâu, Phương Hồng suy nghĩ bỗng nhiên một trận choáng váng, trên người màu đỏ hoàn toàn tán đi, hiển lộ ra một tia tái nhợt vẻ.

Hắn có thể thao túng nước chảy, dĩ nhiên có thể thao túng huyết dịch, đợi đến tinh thần hắn nhập vi sau khi, phát hiện mình trong huyết dịch, tràn đầy tạp chất. Hắn dĩ nhiên liền muốn đem những tạp chất này cho loại trừ đi ra ngoài, bất quá rất hiển nhiên, hắn ý định này thất bại.

Thân thể con người kết cấu, phức tạp nhất, những thứ này sẽ đối với người khỏe mạnh sinh ra ảnh hưởng tạp chất, thật ra thì đã cùng huyết dịch dây dưa đến đồng thời, cũng không phải là hắn muốn loại trừ là có thể loại trừ.

"Thiếu gia, ngài thế nào đứng ở chỗ này, cẩn thận mưa." A Quý từ bên ngoài đi tới, nhìn một cái Phương Hồng đứng ở bên ngoài, liền dặn dò nói.

"Được (phải) đi, cha ta nơi đó còn là không có tin tức truyền tới sao?" Phương Hồng phát tay một cái, này cũng hơn nửa năm, cha vẫn chưa trở lại, cái này làm cho Phương Hồng có chút lo âu.

"Lão gia bây giờ ở Nam Trục Đãi, sẽ không có chuyện gì, thiếu gia không cần lo lắng, sợ là bây giờ Loạn Phi quá nhiều, cách trở hành trình." A Quý an ủi nói, mà trên thực tế, hắn cũng có mấy tháng không có nhận được phương Đại Nguyên tin tới.

"Tốt nhất là như vậy." Phương Hồng nhìn từ trên xuống dưới A Quý, « sinh Dân bộ » bên trên nói, phương Đại Nguyên là cùng A Tài A Quý cùng Từ Vong, nếu là thật gặp nguy hiểm, ít nhất cũng chờ đến A Quý cùng phương Đại Nguyên gặp nhau sau đó mới nói.

A Quý bị Phương Hồng này kỳ quái ánh mắt nhìn có chút sợ hãi, vốn là đi, dựa theo hắn tâm tính, là sẽ không dễ dàng như vậy giao động, chủ yếu là thiếu gia nhà mình ánh mắt này quá mức sắc bén cùng sáng ngời, phảng phất có thể nhìn rõ lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Dương Kính Nghiệp

Sắp đến tới muộn thời điểm, trên bầu trời mây đen tản đi, thái dương đã tây khứ, ánh chiếu ở tây nửa bầu trời trên, đêm không trung đám mây cũng chiếu sáng thành màu da cam, liền miền đi ra ngoài một mảng lớn, trông rất đẹp mắt.

Mấy cái thủ môn nha dịch, lười biếng đứng ở cửa, lúc này, cũng chỉ có lựa thừa mấy cái người đi đường vội vã mà qua, lộ ra nhàm chán mà buồn chán.

"Mau mau quan môn đi, này cũng mệt mỗi một ngày." Mặc dù còn chưa tới đóng cửa thành thời điểm, nhưng cũng không kém lâu, một cái nha dịch vỗ vỗ trên người mình dính tro bụi, hướng về phía một người khác nói.

"Cũng được, ngược lại này cũng không có người nào." Một cái khác nha dịch cũng cảm thấy hai chân có chút bủn rủn, liền gật đầu đáp ứng tới.

Chính khi bọn hắn để cho người thúc đẩy bàn kéo, đóng cửa thành thời điểm, một cái tay một cái theo như ở cửa thành trên, vốn là chậm rãi đóng cửa thành dốc lại chính là vừa chậm.

"Người nào!" Hai cái này nha dịch lập tức chính là cả kinh, cửa thành này cao lớn, cần dùng bàn kéo mới có thể đóng lại, người này một cái tay là có thể kéo cửa thành, thật là tốt đại khí lực.

"Nhị vị quan gia, ta còn không có tiến vào đâu rồi, ta đi vào đóng cửa lại." Người kia đi phía trước bước ra một bước, liền từ trong khe cửa chui vào, đứng ở hai cái nha dịch trước mặt.

Lúc này, hai người mới có cơ hội quan sát người trước mắt này. Người này tuổi chừng ở chừng bốn mươi tuổi, có lẽ là ba mươi tuổi, ánh sáng nhìn tương mạo có chút nổi không chừng. Bởi vì hấn trên tóc đã có nhiều chút hoa râm, nhưng là mi này cho lại không có một tia nếp nhăn, đồ thẩm có sáng bóng, nhìn cũng giống là ba mươi tuổi người.

Đồng thời, thử nhân thân thể người này rất là khỏe mạnh, bả vai rộng, giờ lên hai cánh tay thon dài, năm ngón tay to lớn, nhìn giống như là một cái người có luyện võ. Đánh giá người này thân hình, hai cái nha dịch cảm thấy có cái gì không đúng, nhưng lại không nhớ nổi là lạ ở chỗ nào.

"Xuống lần nữa Dương Kinh Nghiệp, đây là lộ dẫn." Người đàn ông này rất là khách khí, từ trong ngực móc ra một tấm có nếp nhăn tờ giấy, đưa cho hai cái nha dịch.

"Nguyên lai là Nam Trục Đãi đến, bắt quá đường này đường xa xôi, người một thân một mình lên đường, ngược lại cũng có chút bản lĩnh." Cần thận kiểm tra thực hư một chút lộ dẫn, hai cái nha dịch cũng không có gây khó khăn hấn, liền cho đi.

"Tại hạ khi còn bé tập võ, có chút phòng thân kỹ thuật, trên đường ngược lại không có gặp phải nguy hiểm gì." Dương Kinh Nghiệp hướng hai cái nha dịch chấp tay một cái, liền bước dài rời đi nơi này.

Nhìn người này bóng lưng, hai cái nha dịch trong đầu có chút lẩm bầm, rốt cuộc là lạ ở chỗ nào đây? Thật là kỳ quái.

Chờ bọn hấn quay đầu lại, thấy cửa thành thời điểm, sắc mặt này mới đột nhiên biến đổi. Bọn họ biết là lạ ở chỗ nào, cửa thành này đã đóng hơn phân nửa, chỉ lưu lại một cái nửa thước tiểu phòng, dù là một cái gây nhỏ người cũng rất khó chui vào, như vậy khôì ngờ một người hấn từ lại một cái liền đi vào, còn không có chút nào miễn cưỡng, chẳng lẽ người này là quý quái hay sao?

"Thành khản." Phương Hồng chính ở bên trong phòng ăn cơm, A Quý cứ như vậy đứng ở một bên. Lúc này, lại nghe được viện môn vang, có người ở bên ngoài gõ cửa.

"Người tìm..." A Quý nhanh đi mở cửa, vừa mở ra viện môn, hấn chính còn muốn hỏi, bỗng nhiên giữa, đồng tử chính là co rút lại, giờ lên hai cánh tay run rẩy.

"Dạy... Giáo đầu, làm sao người tới?" A Quý nhìn lên trước mặt cái này đàn ông cao lớn, môi run run một câu. Hấn thể nào cũng không nghĩ tới, giáo đầu lại sẽ xuất hiện ở nơi này. Năm đó giáo đầu không phải là đã thề, vĩnh viễn không ra dạy tư doanh sao?

"A Quý, sắp có mười năm không thấy đi, người công phu này ngược lại tinh tiến không ít." Nam tử chẳng qua là liếc mắt nhìn A Quý thân thể, liền nói đưa ra nguồn gốc, không nói còn lại, chỉ là phân này nhãn lực liền đủ kinh người.

"Giáo đầu... Ngài tới nơi này làm gì?" A Quý mặc dù tâm tình kích động, nhưng là dưới chân không có lui về phía sau một bước, ở ánh mắt sâu bên trong thậm chí hàm chứa một tia cảnh giác.

"Thể nào? Lâu như vậy không thấy, không mời ta đi vào ngồi một chút sao?" Nam tử khẽ mỉm cười, tựa hồ không có nhìn ra A Quý dị thường.

"Giáo đầu, viện từ này không phải là ta, ta phải đi hỏi một chút thiếu gia." A Quý mặt lộ vẻ khó xử, mặc dù hấn bảo là muốn hỏi thăm một chút Phương Hồng, trên thực tế hay lại là uyển chuyển ở cự tuyệt người đàn ông này.

"A Quý, nếu là người quen, vậy hãy để cho người vào đi, người đem người ngăn ở cửa, giống như hình dáng gì?" Nơi này động tĩnh, Phương Hồng nghe cũng rõ ràng là gì, liền lên tiếng hô.

A Quý không có cách nào, chỉ đành phải để cho mở một thân hình, thả nam tử đi vào.

"Giới thiệu một chút, kẻ hèn Dương Kinh Nghiệp, đến từ Nam Trục Đãi, đã từng đã dạy a đất một chút nông cạn bả thức." Nam tử nhanh chân đi vào Đường trong phòng, đứng ở Phương Hồng trước mặt.

"Nguyên lai là Dương tiên sinh, mời ngồi đi, không biết ăn cơm chưa, muốn không cùng lúc ăn chút?" Phương Hồng đứng lên, chỉ bên cạnh một cái băng nói.

"Vậy thì cảm ơn thiếu gia." Dương Kinh Nghiệp cũng không có khách khí, một cái ngồi xuống, cầm lên một cái tiểu nhị đưa tới đĩa, kẹp một miếng thịt, hướng trong miệng ném một cái, có chút một nhai, liền nuốt xuống. Tốc độ của hấn cực nhanh, nhưng động tác rất ổn, chẳng qua là một lát, hơn nửa thức ăn liền bị tiêu diệt.

Phương Hồng thấy vậy, cũng lần nữa ngồi xuống đến, tiếp tục lái ăn. Bởi vì vốn là hấn chỉ là một người ăn cơm, chỉ cho phép bị ba mâm thức ăn một chén canh, này tạm thời thêm một người, thức ăn ngược lại không đủ ăn, thật may Dương Kinh Nghiệp cũng không kén ăn, không có thức ăn liền ăn cơm trắng cùng bánh bao, cứ như vậy không khẩu ăn năm chén White Angels khác thêm hai cái bánh bao lớn.

"Trên đường này vất vả, hồi lâu chưa từng ăn qua một cái thức ăn nóng, thật ra khiến thiếu gia chê cười." Sau khi cơm nước xong, Dương Kinh Nghiệp ngay ngắn một chút thân hình, hướng về phía Phương Hồng cười một tiếng.

"Không ngại chuyện, nếu không phải đủ, ta để cho người làm tiếp một chút." Phương Hồng khoát tay lia lịa, không để ý chút nào đối phương lượng cơm.

"Kia ngược lại không cần, ăn quá nhiều, nhân tình này liền đại, đến lúc đó phản ngược lại không tiện hạ thủ." Dương Kinh Nghiệp vội vàng lắc đầu một cái, cự tuyệt Phương Hồng hảo ý.

"Ồ? Nói như vậy, ngài là muốn đi đối phó ta?" Phương Hồng cả kinh, trừng hai mắt nhìn về phía Dương Kính Nghiệp, tựa hồ có hơi không thể tin được.

"Thật ra thì cũng không thể nói như vậy, ta lần này tới là chuẩn bị mang đi hai người, chỉ là muốn nói với ngài một tiếng." Dương Kính Nghiệp kiến phương Hồng có chút hiểu lầm, lúc này trong vắt nói đạo.

"Há, ta đây cứ yên tâm, ngài là phải dẫn đi hai nữ nhân kia?" Nghe một chút đối phương lời này, Phương Hồng có chút hiểu kỳ. Lần trước từ Nam Trục Đài tới kia hai cái gái xấu, thân phận rất là thần bí, nếu người này ngàn dặm xa xôi từ Nam Trục Đài chạy tới, sợ là là hai người kia đi.

"Ngài nói đúng, ta thiếu người ta một cái ân huệ, chỉ đành phải khổ cực chuyến này." Dương Kính Nghiệp có chút bất đắc dĩ nói, nhưng là đồng thời, lời hắn cũng đại biểu một loại tự tin, hẳn nhất định sẽ mang đi hai người kia.

"Giáo đầu, nơi này là dài Ninh Huyền!" Nghe hai người đối thoại, A Quý sắc mặt biến được (phải) khó coi dị thường, hẳn không nghĩ tới, cấp trên có thể mời được vị này đi xuống. Một khi cái quái vật này xuất thủ, dài Ninh Huyền người ai có thể chống đỡ?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 201: Chúng ta đánh cuộc

"Có khác nhau sao?" Dương Kính Nghiệp ngẩng đầu lên, nhìn A Quý. Mặc dù này dài Ninh Huyền là phương Đại Nguyên đại bán doanh, bố trí thâm nghiêm, nhưng với hắn mà nói, đơn giản chính là phí thêm chút công sức mà thôi.

"Giáo đầu, người không nên quá mức phân!" A Quý đem nắm tay chặt chẽ nắm được, nhưng là lại không dám lên trước một bước. Ngược lại không phải là hắn sợ chết, hắn là sợ vạn nhất chọc giận người này, đối phương sẽ làm bị thương cùng thiếu gia tánh mạng.

"A Quý, thế nào với người giáo đầu nói chuyện đâu rồi, Dương tiên sinh là trường bối, người thái độ này hơi quá đáng a." Phương Hồng nhẹ nhàng gõ gõ bàn, quay đầu đi, dạy dỗ nói.

"Dương tiên sinh, ta cái này thủ hạ người không hiểu chuyện, ngài nếu là có chuyện, liền nhanh đi mau lên." Phương Hồng rầy hoàn A Quý, trên mặt lại lần nữa thay nụ cười.

"Không hổ là phương con trai của Đại Nguyên, lâu linh rất." Dương Kính Nghiệp chân mày cau lại, dùng một loại không khỏi ánh mắt, nhìn chăm chăm Phương Hồng nhìn một hồi, mới chậm chậm mở miệng nói.

Phương Hồng bữu môi một cái, tựa hồ có hơi xem thường.

"Đã như vậy, vậy tại hạ liền xin cáo từ trước." Nhìn thời điểm cũng không sớm, mình cũng ăn cơm no, Dương Kính Nghiệp liền chuẩn bị rồi đi đi làm chính sự.

"chờ một chút, Dương tiên sinh, chúng ta đánh cuộc đi." Ở Dương Kính Nghiệp sắp bước ra viện môn kia một thoáng vậy, Phương Hồng bỗng nhiên cao giọng hô.

Dương Kính Nghiệp bước chân chính là một hồi, đứng ở chỗ cũ."Chúng ta đánh cuộc, chúng ta liền đánh cược người không bắt được hai cô nương kia, nếu là người thua, người có thể phải đáp ứng ta một cái yêu cầu."

"Nếu là ta thắng đây?" Dương Kính Nghiệp cảm thấy cảm thấy buồn cười, đồng thời cũng có chút hiểu kỳ hỏi.

"Người sẽ không thắng." Phương Hồng cười cười, vẫn lớn tiếng trả lời.

"Ha ha ha." Dương Kính Nghiệp cười lớn, phất tay một cái, bước dài rồi đi nơi này. Có lẽ Phương Hồng lời nói hắn thấy, chỉ là một Ngoan Đồng chơi đùa cử chỉ a.

"Thiếu gia,

Người căn bản cũng không biết giáo đầu thật lợi hại!" A Quý nghe Phương Hồng cuồng vọng chi ngữ, trên mặt một trận nóng nảy, chưa từng gặp giáo đầu võ lực người, đều không tin thể gian sẽ có nhân vật như vậy.

Năm đó hắn đang dạy tư doanh thời điểm, nhìn tận mắt giáo đầu cùng một con mảy trăm cân Hùng Xám vật lộn. Khi đó, giáo đầu ở trần, cùng Hùng Xám cứng đối cứng dây dưa nửa giờ, cuối cùng một chương đem Hùng Xám đầu bấn cho bể, mà tự thân nhưng chỉ là hơi có chút thoát lực.

Bọn họ những thứ này dạy tư doanh binh lính, mỗi người muốn rời khỏi dạy tư doanh, cũng chỉ có một yêu cầu, đó chính là có thể đang giáo đầu thủ hạ chống nổi mười chiêu.

A Quý mình là tám tuổi thời điểm tiến vào dạy tư doanh, ở đủ loại không thuộc mình huấn luyện bên dưới mãi bảy năm, 15 tuổi bắt đầu khiêu chiến giáo đầu, năm thứ nhất chỉ chống nổi ba chiêu liền sa sút, nằm trên giường một tháng mới chuyển tốt.

Năm thứ hai chống nổi năm chiêu, năm thứ ba là bảy chiêu, thẳng đến năm thứ năm thời điểm, hắn mới thành công chống nổi mười chiêu. Mà bây giờ, thời gian tám, chín năm đi qua, hắn phòng chừng bây giờ ngay cả mười chiêu cũng không chịu đựng được.

Ngược lại không phải là hắn võ lực lui bước, ngược lại, hắn võ lực tinh tiến rất nhiều, nhưng là, giáo đầu tiến cảnh càng kinh khủng hơn. Chín năm trước thời điểm, dạy trên đầu người còn có một tia lệ khí, động thủ liền đem người trọng thương. Mà bây giờ, giáo đầu khí thế trở nên vô cùng ôn hòa, không biết người, đều có thể cho là hắn là một ông ba phải đây.

"A Quý, là người không biết ta thật lợi hại." Phương Hồng nhìn A Quý, vẻ mặt thành thật nói.

Nói thật, cái này Dương Kinh Nghiệp rất khủng bố, bởi vì bất kể là ai, ở Phương Hồng trong mắt, đều có thể nhìn đến trên người khí huyết, ông già khí huyết suy yếu, người tuổi trẻ khí huyết thịnh vượng. Nhưng là, Phương Hồng thấy Dương Kinh Nghiệp thời điểm, trên người đối phương, khí huyết yếu ớt, ít ỏi xét, giống như là đang nhìn một cái động vật máu lạnh.

Nhưng là, Dương Kinh Nghiệp bước chân vững vàng mà có lực, khí tức thư giãn mà kéo dài, mặt mũi đỏ thắm, tinh lực thịnh vượng, rõ ràng là khí huyết cực kỳ đầy đủ dấu hiệu. Như thế, chỉ có thể nói rõ một cái đạo lý, đối phương đối với tự thân gân cốt khí huyết đã khống chế đến một cái rất lợi hại trình độ, giống như là một người tu hành ngàn năm Lão Quy, huyết khí ẩn giấu ở bên trong, không mất chút nào, có thể trình độ lớn nhất hạ xuống hao tổn.

Nhưng là, Phương Hồng không chút nào sợ hãi, bởi vì đối phương còn là một người, nếu là người, vậy thì tốt đối phó.

Kia hai cái mặt mũi xấu xí nữ tử, cũng được an bài ở Thành Đông, cách Phương Hồng trụ sở cách hơn nửa con phố. Bất quá, Phương Hồng trừ lần trước bên tàu cùng hai người gặp qua một lần ra, liền lại cũng chưa có tiếp xúc qua.

Bởi vì đầu năm nay nam nữ đại phòng nghiêm trọng, coi như Phương Hồng không để ý tới danh tiếng, cũng phải chiếu cố đến một chút người ta danh tiếng. Dĩ nhiên, còn có một cái rất nguyên nhân trọng yếu, hai người kia đáng ghét quá xấu, Phương Hồng ép căn bản không hề tâm tư tiếp xúc.

Lúc này, trên đường phố đã không người, bởi vì gần đây dài Ninh Huyện ngoại lai lưu dân gia tăng không ít, đến tới muộn thời điểm, trong huyện liền thực hành cấm đi lại ban đêm. Bất kỳ một cái nào buổi tối đi ra đi đi lại lại người. Cũng phải bị kiểm tra, nếu là không nói ra một cái nguyên nhân đến, kia nhẹ thì giam giữ, nặng thì Trương trách.

Dương Kinh Nghiệp dọc theo tám đá đường, chậm rãi đi phía trước đầu đi, hắn bước chân bước rất lớn, nhưng rơi xuống đất cũng không âm thanh, phẳng phất là Miêu nhi ở đi bộ. Yên tĩnh bóng đêm bao phủ trường nhai, hắn trên đỉnh là một vòng cong cong trăng sáng.

"Người nào? Tối đón được kiểm tra!" Hắn muốn đi đến kia hai người con gái sân, bỗng nhiên giữa, từ khắp mọi nơi nhô ra mười mấy nha dịch, mà một người cầm đầu, lùn mập lùn mập, ngũ đoản thân tài, cười một con ngựa cao lớn, chính hướng hắn quát hỏi.

"Nguyên lai là mấy vị quan gia, ta muốn tới đi trong nội viện này hai người, mong rằng tạo thuận lợi." Dương Kinh Nghiệp hướng cầm đầu cái tên mập mập này chấp tay một cái, mặt đầy nghiêm túc nói.

"Tặc Tử lớn mặt! Người có thể biết đây là địa phương nào, lại nghĩ tại này giường oai!" Mập mập này đương nhiên là Triệu Thành, hắn nghe một chút Dương Kinh Nghiệp lời này, thiếu chút nữa không đem mũi cho khí oai. Người này cũng quá kiêu ngạo, lại ngay trước nha dịch mặt nói muốn tới người? Thật coi chính mình mấy người là ăn cơm khô?

"Mấy vị quan gia, các người tốt nhất đáp ứng, nếu không, ta có thể liền không dám hứa chắc cái gì." Dương Kinh Nghiệp ngẩng đầu nhìn Triệu Thành liếc mắt, thân hình bỗng nhiên chột lóc, trong giây lát đó liền nhảy đến hơn một trượng trở ra, một quyền đánh vào bên cạnh một tòa sân trên cửa.

"Rắc rắc." Kia rắc chắc cánh cửa, thoáng chốc bị đánh rách, từng đạo mảnh vụn hướng bốn phía băng liệt, bên trong viện mơ hồ truyền tới tiếng kêu sợ hãi thanh âm.

Lần này, cũng đem Triệu Thành dọa cho đủ sắc, thiếu chút nữa không có từ cao đầu đại mã cấp trên rơi xuống. Ta lão tổ tông ai, đây là nơi nào tới yêu quái, một quyền đánh vỡ dày như vậy viện môn? Theo ta thân thể này, cũng không đủ một quyền nằm cạnh.

Chẳng qua là, hắn cũng không thể lúc đó nhận tưng a, này ngay trước nhiều như vậy tiểu đệ đầu rồi, nếu là hắn cứ như vậy thả người này ở dài Ninh Huyện bên trong giường oai, sau này còn có cần gì phải uy tín nói? Lại nói, sau lưng của hắn có Thành Hoàng Đại lão gia đầu rồi, nếu là cứ như vậy chạy, làm sao với Thành Hoàng lão gia giao phó?

Chương 202: 1 cao thủ

"Quan gia, các người bây giờ còn muốn ngăn ta sao?" Dương Kinh Nghiệp Tĩnh Tĩnh đứng ở tại chỗ, nhìn Triệu Thành đám người, hai mắt bình thản, tựa hồ không có bất kỳ tiêu cực.

"Coong... Dĩ nhiên!" Triệu Thành mặc dù tâm lý sợ hãi, nhưng vẫn đem cổ vắn một cái, hướng về phía đối phương hô.

"Vậy thì phải tội." Nghe được Triệu Thành nói như vậy, Dương Kinh Nghiệp tựa hồ có hơi ngoài ý muốn, nhưng hắn nhếch miệng mỉm cười, cả người liền xông ra.

Tốc độ của hắn cực nhanh, chẳng qua là nhảy ra một bước, liền tới đến Triệu Thành bên người. Hắn tay phải thành bàn tay, đột nhiên hướng kia cao đầu đại mã trên người vỗ tới, mà tay phải hắn, chính là cong ngón tay thành chộp, hướng Triệu Thành cổ áo bắt đi.

"Rắc rắc." Chờ nhìn hắn bàn tay gần ra mềm mại, nhưng đánh ra ở trên đầu ngựa trong nháy mắt, con ngựa kia đầu liền nát bấy thành một đoàn, kia táo hồng ngựa hí minh một tiếng, lúc này ngã xuống đất.

Đồng thời, Dương Kinh Nghiệp tay trái, cũng bắt Triệu Thành trên cổ áo. Dựa theo hắn dự định, lúc này đã một cái sẽ đem cái nha dịch cho bắt. Nhưng, hắn tính sai.

Ở ngón tay hắn đụng chạm Triệu Thành quần áo thời điểm, Triệu Thành trong hai mắt, bỗng nhiên thoáng qua điểm một cái u quang, khí tức toàn thân toàn bộ thu liễm, cả người trở nên vô cùng trầm tĩnh.

"Quét." Triệu Thành mập mập tay phải nhẹ nhàng hướng phía trước một trào, liền nắm được Dương Kinh Nghiệp tay trái, gần như cùng lúc đó, cả người hắn nhảy lên một cái, vững vàng rơi xuống đất trên.

"Phanh." Đầu bễ tan tành táo hồng ngựa hung hăng té xuống đất, run rẩy mấy cái, sẽ không động.

Mà ở bộ này ngựa thi bên cạnh, một cao một thấp, một gầy một mập hai cái thân ảnh ở lẫn nhau giằng co, cong cong trắng sáng lơ lửng ở trên đỉnh đầu bọn họ, thời gian phẳng phát vào giờ khắc này ngừng ở.

Một bang nha dịch há to mồm, nhà mình Đầu nhi khi nào trở nên lợi hại như vậy? Mặc dù bọn họ biết Triệu Thành biết võ, nhưng là không biết mạnh mẽ như vậy a.

Tên tặc này người nhưng là một quyền đem dày như vậy cửa gỗ đập bể, Đầu nhi lại có thể đón đỡ đối phương một chiêu,

Để cho bọn họ có chút không dám tin tưởng.

Dương Kinh Nghiệp ánh mắt cũng là hơi đổi, toát ra một tia rõ ràng kinh ngạc, hắn xem cái này nha dịch thân thể, lưng bất chính, bụng phệ, huyết khí hư tráng, mặc dù có chút võ nghệ, nhưng chỉ là nông cạn bề thức, không đáng nhắc tới. Có thể ở đối phương bắt bàn tay mình trong nháy mắt, hắn có thể đủ cảm nhận được, đối phương bàn tay phẳng phát sinh như sắt thép, sức mạnh lớn kinh người.

"Là cao thủ!" Dương Kinh Nghiệp trong lòng nhắc tới một câu, nhưng là, hắn nghi ngờ sâu hơn. Người tập võ dù là giả heo ăn thịt hổ, cũng nhiều nhất thu liễm khí thế, này tự thân gân cốt thì không cách nào ẩn núp. Nhưng hắn đang bắt ở đối phương bàn tay thời điểm, rõ ràng nhận ra được người này gân cốt phân tán, sẽ không có khí lực lớn như vậy a.

Thật là kỳ tai quái tai.

"Hô." Triệu Thành mặt mày khẽ nhếch, tay trái có chút một cái run rẩy, liền hất ra Dương Kinh Nghiệp tay. Đồng thời, hắn tay phải thành quyền, hung hăng hướng đến người trước mặt đầu đập đem đi xuống.

Dương Kinh Nghiệp thân hình trầm xuống, ngón chân mở ra, phẳng phát hai cây to lớn cây cối, nắm chặt trên mặt đất. Hắn hai đầu gối hơi cong, sức eo vững chắc, một quyền cũng đánh ra đi.

Người lực lượng là có hạn, dù là gân cốt lại khỏe mạnh, cũng rất khó phát huy ra ngàn cân lực. Nhưng là, Đại Địa Lực Lượng là vô hạn, hắn hai chân chặt sát mặt đất, lấy tự thân lực lượng là truyền đạo, mượn Đại Địa Lực Lượng, khí lực trong nháy mắt gia tăng mấy thành.

"Phanh." Hai người quả đâm đụng nhau, phát ra rợn người thanh âm, Dương Kinh Nghiệp cơ thể hơi lay động một cái, mà Triệu Thành chính là lui về phía sau liền tiếp thối lui ra hết mấy bước.

"Thật là dư thừa huyết khí." Phương Hồng Thần Khu hạ xuống ở Triệu Thành trong cơ thể, hơi có chút giật mình, mặc dù Dương Kinh Nghiệp thu liễm khí huyết, nhưng ở đúng kia một thoáng vậy, hắn có thể đủ rõ ràng cảm giác, một đạo nóng bỏng giống như ngọn lửa một loại lực lượng, ở bị phóng đến hắn thần hồn, cơ hồ phải đem hắn từ Triệu Thành trong cơ thể đuổi ra ngoài.

Cũng may, hắn Thần Khu đã thành tựu phán quan vị, lưu ly không tỳ vết, so với Thổ Địa Thần thời điểm tốt hơn nhiều, cái này khí huyết cũng không thể thương tổn tới hắn.

"Trở lại." Triệu Thành giống như Man Ngưu một loại tiếp tục hướng đụng tới, một bước bù đắp được đi qua mấy bước, hướng Dương Kinh Nghiệp trên người tới gần.

"Thật là phiền toái." Dương Kinh Nghiệp vẫy vẫy tay, mặc dù hắn một quyền đưa cái này nha dịch cho đánh lui hết mấy bước, nhưng đối phương khí lực cũng không nhỏ, cổ tay hắn cũng hơi tê tê.

Nhìn Triệu Thành lần nữa xông lại, bước chân hắn có chút xê dịch, liền vọt đến một bên. Nhưng là, Triệu Thành tựa hồ sớm có chuẩn bị, giờ lên hai cánh tay một tấm, chặn ngang đem Dương Kinh Nghiệp ôm ở.

Dương Kinh Nghiệp bị này cổ đại lực đụng một cái, ngay cả hô hấp đều có chút hơi chậm lại. Bất quá, dưới chân hắn mọc rễ, Bất Động Như Sơn, cũng không có bị rung chuyển, ngược lại một chương hướng Triệu Thành sau lưng vỗ tới.

Trên thực tế, đừng xem Triệu Thành một chiêu rất là hung mãnh, nhưng ở tay tổ trong mắt, nhưng là sơ hở trăm chỗ, đây không phải là đem mình yếu hại bại lộ cho người khác sao?

Chỉ cần cao thủ một chương đi xuống, liền có thể cắt đứt hắn tích tụ, đem phế bỏ đi.

Bất quá, Dương Kinh Nghiệp cũng không phải người ngu, Triệu Thành đầu gối cũng là triều đình người, hắn cũng không có tự tìm phiền toái, hắn một chương này chính là hướng đối phương eo vỗ tới, là vì để cho đối phương mất đi khí lực.

"Oành." Một chương này bỏ xuống, cực kỳ trầm muộn, nếu là đối thành người bên cạnh, lúc này đã xụi lơ trên đất. Nhưng Triệu Thành vẫn sinh long hoạt hổ, dưới chân còn đột nhiên một cái dùng sức, gắng gượng đem Dương Kinh Nghiệp đẩy ra đi hết mấy bước.

Hắn lúc này đang bị Phương Hồng phụ thân, lực lượng nguồn tất cả đều là hương hỏa, đừng nói bị đánh trúng eo, chính là bị đá bạo nổ Hạ Âm, hắn cũng sẽ không nhảy mất một chút con mắt.

"Uống." Liên tiếp lui về phía sau ra hết mấy bước, Dương Kinh Nghiệp chân trái tựa như tia chớp điểm ra, một cái đá vào Triệu Thành trên đầu gối đầu, Triệu Thành dưới chân đặt chân không yên, cả người liền muốn ngã xuống. Mà lúc này, Dương Kinh Nghiệp thân thể dùng sức lắc một cái co rút lại, cả người phẳng phát biến thành một cái khi ôm một dạng lúc này liền từ Triệu Thành giờ lên hai cánh tay giữa rụng.

Này Súc Cốt Công, trên giang hồ truyền lưu đã lâu, không ít đùa bỡn Tạp Kỹ nghệ sĩ đều biết. Nhưng có thể làm được Dương Kinh Nghiệp như vậy tùy tâm lay động, cơ hồ một cái cũng không có. Hắn công lực cỡ này, đã làm được là thần hồ kỳ thần.

Ở thoát khỏi Triệu Thành sau khi, Dương Kinh Nghiệp tay trái đẩy một cái, một đạo kinh lực quăng ra, đem Triệu Thành đẩy lần nữa cõn động. Hắn này dùng chính là xảo kinh, coi như người khí lực lớn hơn nữa, hắn chỉ phải phá hư người thăng bằng, Tự Nhiên cho người không cách nào đứng lên. Mà người không cách nào đứng, Tự Nhiên không cách nào ở đánh xuống.

"Quan gia, chuyện này chúng ta hẳn đến đây chấm dứt, người biết, ta không nghĩ xuống nặng tay." Dương Kinh Nghiệp lần này chẳng qua là bị người nhờ, mang đi Tạ gia kia hai người con gái mà thôi, cũng không muốn với triều đình người kết thù.

Bọn họ những thứ này học võ người, dù là lợi hại hơn nữa, cũng nhiều nhất làm được Thập Nhân Dịch, Bách Nhân Dịch, một khi triều đình phái ra đại quân tới vây quét, bọn họ cũng phải mất mạng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 203: 2 cao thủ

Ở liên tiếp nhảy ra mấy cái cút sau khi, Triệu Thành tựa hồ cũng nhận mệnh, mềm oặt hướng trên đất một chuyến, nếu không phải miệng mũi giữa thờ hồn hên, người khác cũng cho là hắn đã chết.

Bốn phía đám kia nha dịch có chút lo âu nhìn hần, Đầu nhì không có sao chứ, người nói này dĩ vãng cũng không nhìn người tích cực như vậy qua, thế nào hôm nay liền lên gây xông lên đây?

Dương Kinh Nghiệp đầu đầu quần áo, đem nếp nhăn cho lau sạch, này dài Ninh Huyền xuất hiện một cao thủ như vậy, quả thật ra ý hần đoán. Dựa theo cái này nha dịch thân thủ, đừng nói ở trong huyện thành làm một lớp trưởng, chính là đến biên quan đi làm một thành viên hồ tướng cũng dư dả, không biết hần vì sao lại ở lại chỗ này?

Hần đang muốn bước tiến vào viện thời điểm, bỗng nhiên giữa, hần con mắt nhìn qua thấy không đường phố xa xa bên trên, đứng nhất cá diện cho cứng ngắc người trung niên.

Người này trên đầu mang theo đỉnh đầu mũ cánh chuồn (quan tước), một thân màu xanh lá cây quan bào, dưới chân đạp đáy dày Hắc Điện giày, hai tay nắm bên hông đai, dường như muốn đến trong huyện nha văn phòng.

Ở nhìn người nọ đầu tiên nhìn thời điểm, Dương Kinh Nghiệp mí mắt liền nhảy lên, bởi vì hần ở trên người người này, thấy với cái đó nha dịch một loại khí tức.

Dưới chân rõ ràng bất chính, lại có thể đứng bất động chút nào. Gân cốt phảng phất lura thừa, nhưng có thể đánh xuất thiên quân lực đạo. Quái dị, cố gắng hết sức quái dị.

"Người là người phương nào!" Dương Kinh Nghiệp lớn tiếng quát một tiếng, hần không biết cái này dài Ninh Huyền là chuyện gì xảy ra, tại sao chính là một cái huyện thành biên giới, có hai vị cao thủ. Hai người kia tùy tiện lấy ra một cái, cũng đủ để cho hần làm việc một trận.

Người trung niên nhân kia không nói gì, nhưng là bốn phía một bang nha dịch nhỏ giọng thăm thì, "Từ Chủ Bộ... Không đúng, là Từ huyện thừa làm sao tới đây?"

Này đại buổi tối, Từ huyện thừa không ở nhà ngủ ngon, lác lư tới đây làm gì?

"Quét." Từ giang không có trả lời, ngược lại hai tay thành chộp, dưới chân đi phía trước nhảy một cái, hướng Dương Kinh Nghiệp trên người lòi xé tới. Nhìn một cái hần động tác này, Dương Kinh Nghiệp đồng tử chính là co rút lại, bởi vì hần phát hiện, trước mắt quan viên này thực lực còn tại đẳng kia nha dịch trên.

Ở bình thường thời điểm, Triệu Thành ngũ đại tam thô, phì mập thể tráng, khí lực dĩ nhiên muốn thắng được từ giang. Nhưng bị Phung Hồng phụ thân sau khi, hết thảy liền ngược lại?

Tại sao à? Bởi vì Triệu Thành thân thể nặng nề, huyết khí đầy đủ, Phung Hồng muốn phụ thân, trở ngại quá nhiều. Từ giang thì bất đồng, thân thể của hần tương đối gầy yếu, sức đề kháng không mạnh, ngược lại có thể làm cho Phung Hồng phát huy ra càng nhiều thực lực.

Từ giang tới quá nhanh, Dương Kinh Nghiệp lúc này liền là hai tay đưa ngang một cái, dưới chân lui về phía sau đi. Từ giang hai tay bay lượn, tốc độ cực nhanh, một móng liền với một móng đi xuống quơ múa đi xuống.

Ở giao thủ trong nháy mắt, Dương Kinh Nghiệp lại có một loại bị đánh bẹp cảm giác. Quan viên này khí lực lớn hơn, tốc độ nhanh hơn, chiêu thức càng hung hiểm hơn, phảng phất giống như cuồng phong bạo vũ, để cho người ngay cả hô hấp cũng khó nặn.

Cũng chính là hần Dương Kinh Nghiệp, nếu như đổi thành người bên cạnh, lúc này đã sớm sa sút. Đi theo Triệu Thành tới nha dịch, đã nhìn ngây ngô, ai đặc biệt cây số có thể nói cho ta biết phát sinh cái gì? Đầu nhì có thể đánh như vậy coi như, lúc nào Huyện Thừa đại nhân cũng lợi hại như vậy? Đây là một cái dựa vào cán bút ăn cơm văn nhân sao?

Dương Kinh Nghiệp trên cánh tay tay áo, đã bị từ giang cho xé rách, lộ ra hai cái trắng kiện mà nhẵn nhụi cánh tay. "Uống." Dương Kinh Nghiệp một cái dùng sức, trên hai cánh tay rậm rạp chẳng chịt hiện lên một tầng gân xanh, thật giống như từng cái giao long chiếm cứ ở phía trên.

Hần dùng lực rung một cái, mười ngón tay cùng nhau,

Phảng phất hai cây trường thương, miễn cưỡng hướng từ giang trên người đâm tới. Mặc dù từ giang móng vuốt tổn thương không phải hần, nhưng tiếp tục như vậy nữa, hần quần áo cũng phải bị xé nát, đến lúc đó liền khó chịu.

"Phanh." Hần bàn tay này đâm ở từ giang trên người, giống như ở đập một khối ngoan thiết, để cho ngón tay hần cảm giác từng trận đau đớn. Mà đối phương lại phảng phất không có cảm giác nào, hai tay vẫn hướng bộ mặt hần chộp tới.

Dương Kinh Nghiệp không có cách nào, chỉ phải tiếp tục lui về phía sau. Hần mặc dù thân thể bền chắc, nhưng con mắt hay yếu điểm, nếu như bị người cho bắt, nhất định sẽ bị lòi xé phá.

"Đây rốt cuộc là lấy ở đâu quái vật, sức mạnh to lớn, động tác mau lẹ, thân thể bền chắc, tựa hồ còn không biết đau đớn." Dương Kinh Nghiệp một bên đánh, một bên kinh hãi. Cho dù là hần, đều không thể quay mũi đau đớn, một khi vượt qua cực hạn, hần chỉ có thể dựa vào ý chí chống cự.

Mà đối phương bị chính mình đâm trúng một lúc sau, thậm chí ngay cả chân mày không nhúc nhích một chút, hoặc là chính mình lực lượng còn chưa tới đối phương cực hạn, hoặc là đối phương không có bất kỳ cảm giác đau.

Cái này không quan loại nào tình huống, đều không phải là hần hy vọng đối mặt.

Hắn lúc này, trong đầu bỗng nhiên hiện lên Phương Hồng tại hắn lúc gần đi nói câu nói kia, "Người thì sẽ không thắng!"

Nghĩ đến đây một tra, hắn không khỏi có chút hoảng sợ, nếu như chỉ là thiếu niên kia thủ hạ có như vậy hai vị cao thủ lời nói, hắn đâu không sẽ giật mình như thế, hắn chú ý là, này hai người cao thủ đều đang ở trong nha môn nhậm chức. Đây là khái niệm gì? Cái này thì đại biểu, toàn bộ dài Ninh Huyền, sợ là đã toa thuốc độc chiếm thiên hạ.

"Ai nói ta sẽ không thắng? Chỉ bằng hai người kia, còn không động đây ta!" Dương Kính Nghiệp người này, mặc dù vẫn luôn biểu hiện tao nhã lễ phép, nhưng trên thực tế, bản thân hắn nội tâm vẫn là rất kiêu ngạo. Hắn tự tin chính mình vô lực, hết thấy đều chạy thoát không hắn chừng không.

Cái ý niệm này đồng thời, Dương Kính Nghiệp trên người khí thế lần nữa biến đổi, cho tới nay về này lười biếng khí tức trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi mất tăm, ngược lại tiết lộ ra một cỗ điều luyện.

Tu thân có thể dưỡng tính, có thể nuôi Võ, nhưng là không thể giết người. Này giết người, vẫn phải là lộ ra sát khí tới.

Dưới chân hắn xê dịch, thân hình phẳng phất con bướm một dạng bên cạnh (trái phải) tung bay, phiêu miểu mất tăm, từ giang tốc độ là nhanh, nhưng dùng vẫn là chết khí lực, cũng chẳng có bao nhiêu kỹ xảo có thể nói. Dương Kính Nghiệp qua lại né tránh, liền để cho công kích toàn bộ rơi vào khoảng không.

Dương Kính Nghiệp chân phải có chút hoa qua một nửa hình tròn, cả người liền bước ngang qua mà ra, trong nháy mắt xuất hiện ở từ giang sau lưng. Mà đồng thời, hai tay của hắn đi phía trước cầm một cái, từ từ giang cúi chỏ bên trong xuyên qua, hai tay ở tại nơi khớp xương vặn một cái co rút lại, liền đem kỳ cho trói buộc chặt.

Đây là trong chốn giang hồ nổi danh bất thuật, là từ Nguyên Mông đầu vật thuật bên trong biến hóa đến, đối với tự thân tính dẻo dai yêu cầu cực cao, nếu là tự thân tu vi không đủ, ngược lại sẽ làm bị thương đến chính mình.

Bất quá, Dương Kính Nghiệp Súc Cốt Công đã đại thành, này bất thuật đương nhiên là hạ bút thành văn, một cái liền bấu vào từ giang giờ lên hai cánh tay. Từ giang giờ lên hai cánh tay bị trói ở phía sau, Tự Nhiên không cách nào dùng sức. Nhưng hắn phản ứng cũng là cực nhanh, đầu hung hăng lui về phía sau đụng một cái, một cái đầu Chùy hướng Dương Kính Nghiệp trên lỗ mũi mà tới.

"Phanh." Dương Kính Nghiệp động tác nhanh hơn, cánh tay phải đưa ngang một cái, liền chống cự một cái. Từ giang khí lực cực lớn, đầu này cũng là thực cứng, hai người này đụng nhau, từ giang nhìn không có chuyện gì, nhưng Dương Kính Nghiệp lại cảm thấy cánh tay một trận bủn rủn, cơ hồ phải bị cự ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: 1 đòi cao tay

Từ giang ở một cái đầu Chùy sau khi, Dương Kính Nghiệp cánh tay đã bủn rủn, nếu như hắn thừa thắng xông lên, là có cơ hội chạy trốn. Nhưng hắn thiên về thiên về không có động tĩnh chút nào, mềm oặt cúi đầu.

Dương Kính Nghiệp tâm lý càng thấy nghi ngờ, chuyện gì xảy ra? Hai cái này đều là như vậy, phẳng phất đột nhiên bùng nổ cực kỳ cường lực đo, nhưng thời gian vừa quá, trở nên so với người bình thường còn không bằng, cỏi đời này tại sao có thể có quỷ bí như vậy sự tình.

Hắn đang ở cau mày suy tư thời điểm, bỗng nhiên giữa, sau tai truyền tới một đạo gấp khúc phong âm thanh, chỉ là nghe thanh âm này, là có thể cho người tê cả da đầu.

Đạo thanh âm này vừa ra, Dương Kính Nghiệp thân thể trong giây lát đó liền làm ra phản ứng, giờ lên hai cánh tay dụng kinh run lên, đem từ giang bị ném ra. Mà chính hắn cũng là vừa cúi đầu, tránh thoát một kích này.

Trong lòng của hắn vô cùng kinh hãi, thế nào đột nhiên lại nhô ra một cao thủ. Lấy hắn đối với (đúng) hoàn cảnh nhạy cảm, này trong vòng mười trượng không có cường đại như vậy nhân tài đúng vậy? Chẳng lẽ một người có thể trong nháy mắt vượt qua mười trượng khoảng cách?

Dương Kính Nghiệp quay đầu nhìn lại, người này thân người mặc nha dịch quần áo trang sức, xấu xí, vóc người nhỏ thấp, nhìn một cái chính là lâu linh người. "Hay lại là cái bộ dáng này!" Dù là lấy hắn tâm tính, đều cảm thấy một trận phiền não. Những võ giả này đều là lấy ở đâu? Lớp trưởng biết võ, Huyện Thù biết võ, liền liền một cái bình thường nha dịch cũng sẽ Võ, còn đều lợi hại như vậy?

"Mẹ liệt, người này là Hầu ba?" Dương Kính Nghiệp khiếp sợ, đám kia nha dịch càng khiếp sợ, nếu như là Triệu Thành cùng từ giang biết võ công còn có được (phải) giải thích, Triệu Thành lúc trước luyện võ qua, mà từ giang bọn họ không quen, người ta không đứng liền luyện qua mấy lần đâu rồi, nhưng này Hầu ba lúc nào cũng có thể đánh như vậy?

Hầu ba người này bọn họ cũng đều là rõ ràng, hàng này lúc trước chính là một người sa cơ thất thế, dựa vào nịnh hót, thành Triệu Thành thân tín, trong ngày thường có nguy hiểm gì sự tình, vậy cũng là trốn về sau, hôm nay đây là chuyện gì xảy ra à?

Hầu ba thân thủ cực kỳ nhanh nhẹn, giống như con khi một dạng tránh trái tránh phải. Dương Kính Nghiệp cũng là bị chọc cho có chút nóng nảy, thủ đoạn dốc hết, lấy nhanh đối với (đúng) nhanh, ở trong không khí đánh ra từng đạo khí bạo tiếng.

"Phanh." Sau một nén nhang, Dương Kính Nghiệp một quyền đánh vào Hầu ba ngực, Hầu ba cả người hoành bay ra ngoài, hung hăng nện ở một bức tường bên trên.

"Quét." Hầu ba vừa mới ngã xuống đất, bỗng nhiên giữa, đứng ở bên cạnh một cái nha dịch, đầu trầm xuống, trong đôi mắt lóng lánh qua từng tia hàn quang, cả người huyết khí thu té đứng lên, phảng phất là một cỗ thi thể.

Hắn hướng phía trước bước ra một bước, hướng Dương Kính Nghiệp tập kích tới, căn bản cũng không có định cho đối phương thở dốc cơ hội.

"Vẫn chưa xong!" Dương Kính Nghiệp tâm lý, hung hăng chửi một câu, thật mẹ hắn quái dị, như loại này cấp số cao thủ, dù là Đại Minh Triều đều không tìm ra mấy cái đến, bên này lại cái này tiếp theo cái kia nhô ra, thật là gặp quỷ.

Bất quá, dù là hắn lại cuồng cuồng, cũng phải kiên trì đến cùng đánh xuống. Không có cách nào đám người này công kích một cái so với một cái ác liệt, nếu là hắn đánh phải một cái, chính mình cũng không chịu nổi.

"Vù vù..." Cuộc chiến đấu này chuẩn bị cả hai giờ, mười mấy nha dịch toàn bộ đều ngã xuống, nhưng là Dương Kính Nghiệp cũng không còn khí lực, quỳ một chân trên đất, từng ngum từng ngum thở hào hển.

Hắn mặc dù võ nghệ cao cường, nhưng còn là một người, chỉ cần là người, này thể lực chính là có cực hạn. Những cao thủ này người người lực đại vô cùng, thân cứng rắn như sắt, khó dây dưa cực kỳ, hắn là như vậy dựa vào chính mình ý chí, mới cường ép chống đỡ đi xuống.

"Ba ba ba." Dương Kính Nghiệp đang cố gắng khôi phục khí lực, sau lưng hắn, vang lên thanh thúy tiếng vỗ tay thanh âm. Hắn không quay đầu lại, cũng đoán được người đến là ai.

"Dương tiên sinh,

Ngài nhưng là đánh cược thua." Phương Hồng chậm rãi từ trong bóng tối đi ra, trong ngực hắn ôm da vàng tử, đi theo phía sau A Quý.

Lúc này, A Quý trên mặt lộ ra mãnh liệt không dám tin. Trong mắt của hắn Sở Hường Vô Dịch giáo đầu, lúc này lại nằm trên đất thở mạnh, mà đánh bại hắn, chỉ là mười mấy nha dịch.

Dựa theo giáo đầu võ nghệ, đừng bảo là mười mấy nha dịch, chính là hai ba chục cái, cũng như thường là uống công. Bởi vì giáo đầu không chỉ có khí lực quá lớn, chính là tốc độ cũng cực nhanh, những nha dịch đó đi lên chính là đưa đồ ăn.

"Đánh cuộc này ta cũng không có thừa nhận." Dương Kính Nghiệp hít một hơi thật sâu, đứng thẳng người, bắt đầu lại quan sát phương Đại Nguyên đưa con trai này.

Cái này kêu Phương Hồng thiếu niên, mới nhìn cùng người bình thường cũng giống như nhau, một thân cảm bào, thân thể gầy yếu, nhưng là hắn sống lưng ưỡn rất thẳng, phảng phất thể gian cũng không có thể áp đảo chuyện hắn.

Ở ánh mắt đối phương trong, hắn có thể đủ thấy một loại tự tin, một loại vạn sự vạn vật tất cả đều trong lòng bàn tay tự tin. Loại tự tin này, hắn đã từng cũng có, bất quá, hôm nay bị người cho đánh vỡ.

"Không, ngươi thừa nhận, cho nên, ngươi thua." Phương Hồng cười lên, cũng đang quan sát Dương Kính Nghiệp. Nói thực, hắn vẫn thật khâm phục người này, mặc dù dựa vào chiến thuật xa luân đem đánh bại, nhưng mình thân hồn vẫn có chút chấn động, yêu cầu vào Khiếu tu đường.

"Hắc hắc, ngươi ngược lại thật biết ta." Dương Kính Nghiệp khẽ cười một tiếng, bản thân hắn là đặc biệt kiêu ngạo một người, lúc ấy Phương Hồng với hắn đánh cuộc thời điểm, hắn mặc dù không có đáp ứng, nhưng trong lòng cũng ở so với đến tinh thần sức lực. Bây giờ thất bại, cũng không tiện ăn vạ.

"Được, ngươi muốn ta cho ngươi làm chuyện gì?" Đang nói mấy lời như vậy sau, Dương Kính Nghiệp cảm giác mình rốt cuộc có chút thông thả lại sức.

"Cho ta làm hộ vệ như thế nào?" Phương Hồng thật lòng là muốn mời chào Dương Kính Nghiệp, người này thực lực cao cường, một khi nắm ở trong tay mình, vậy mình an toàn nhưng là rất có bảo đảm. Dù sao, chính mình mặc dù có thể thực hành phụ thân thuật, nhưng phụ thân thời điểm, chính mình Thần Khu sẽ thoát khỏi thị Khiếu, trong lúc nguy cấp, nói không chừng sẽ hư hại nhục thân.

"Đừng nói cười, ngươi nếu là giữ vững cái yêu cầu này, ta tại chỗ liền đi." Dương Kính Nghiệp thân nhiên cười, chính mình mặc dù đáp ứng tiểu tử này yêu cầu, nhưng là chớ quá mức, thật làm như ta không dám nuốt lời a.

"Thật tốt, là ta chưa nói, ta đây nghĩ (muốn) hỏi thăm một chút, là ai phái ngươi tới, còn có ta cha bây giờ tình trạng như thế nào?" Phương Hồng cũng biết

Dương Kính Nghiệp không phải là dễ dàng như vậy bị người thu phục, liền không có nhiều hơn nữa thêm bức bách, liền đổi một cái yêu cầu.

"Ta thiếu Trần hiển vinh một cái ân huệ, liền đáp ứng hấn đến đi hai cái này Nữ Oa, bất kể thành công hay không, nhân tình này cũng coi như là. Về phần cha ngươi, ta không biết, ta là dạy tư doanh, lại không tham dự cấp trên tranh đấu, bất quá, ta đoán chừng cũng sẽ không quá tốt, hấn đều đem Thánh Nữ đưa đến dài ninh đến, nói rõ hấn tự thân đều khó bảo toàn." Dương Kính Nghiệp nhú nhú mày, mở miệng nói.

"Trần hiển vinh? Bạch Liên Giáo cái đó trải qua Chúa?" Phương Hồng nghe một chút danh tự này, có chút hồi tưởng lại, ban đầu lâm Trí Viễn dùng tên giả Trương Văn ngân tiến vào gió xoáy nước Thôn dạy học, mà cái lâm Trí Viễn chính là Bạch Liên Giáo Trần trải qua chủ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 205: Suy đoán

"Thiếu gia, ngài làm sao biết những thứ này!" A Quý có chút giật mình, lão gia vẫn luôn tránh cho thiếu gia tham dự vào bọn họ trong sự tình, thế nào thiếu gia thật giống như cái gì cũng biết đáng về, còn là nói, lão gia đôi khi chủ ý?

"Ta biết đồ vật nhiều lắm." Phương Hồng cũng không với A Quý giải thích, phản chính tự mình là thiếu gia, cũng không cần với người thủ hạ giải thích nhiều như vậy. "Bất quá, ta có chút kỳ quái là, kia hai người con gái ai là Thánh Nữ? Hay lại là hai cái đều là?"

Này làm Thánh Nữ đi, người chính là không dài nghiêng nước nghiêng thành, ít nhất cũng không có trở ngại đi. Hai người kia đáng xấu như vậy, là ai khẩu vị nặng như vậy, đem các nàng đây là Thánh Nữ a.

"Ta làm sao biết, ta dạy tư doanh chỉ để ý huấn luyện binh lính, không lo chuyện khác." Dương Kính Nghiệp cũng chưa từng thấy qua Thánh Nữ đáng về, lại nói, những chuyện này hấn một chút hứng thú cũng không có.

"Há, như vậy a, kia không việc gì, người có thể đi." Phương Hồng tùy ý phát tay một cái, sau đó chính mình xoay người liền hướng chính mình sân nhỏ phương hướng đi tới.

"Chuyện này... Cái này thì hoàn?" Lúc này, ngược lại thì Dương Kính Nghiệp không tìm được manh mối, đối phương tổn sức Bala đem mình cho lưu lại, liền hỏi một câu nói như vậy.

"Vậy còn nghĩ (muốn) sao? Lưu người ăn khuya?" Phương Hồng đầu cũng không có trở về, hấn nhìn ra được, cái này Dương Kính Nghiệp thuộc về một môn tử luyện võ loại người như vậy, không tham dự Bạch Liên Giáo nội bộ đấu tranh, đã như vậy, hỏi lại cũng không hỏi ra cái gì tới.

"Người cũng không cần ta cho người cha mang phong thư?" Dương Kính Nghiệp không mò ra Phương Hồng tính khí, liền thử thăm dò kêu một câu.

"Không cần, ta ở hết thấy các thứ này bình yên, nếu là hấn nghĩ (muốn) lo lắng, sẽ để cho hấn lo lắng đi đi." Phương Hồng thanh âm từ đằng xa truyền tới, hấn bây giờ muốn biết phương Đại Nguyên tình huống, mà không phải muốn cho phương Đại Nguyên biết tình huống của hấn, coi như mang phong thư đi qua thì như thế nào, phản chính tự mình cũng không thu được trả lời.

Dương Kính Nghiệp ăn đình, không khỏi có chút lúng túng, thiếu niên này thật đúng là có tính khí, với phụ thân hấn một chút không giống, phương Đại Nguyên người này liền mặc dù giáo hoạt, nhưng sẽ không tại chỗ cho người khó chịu.

"Tiểu thư, chúng ta thật giống như không việc gì." Ở trong tiểu viện, nha hoàn kia thật chặt ba ở tiểu thư nhà mình trên người,

Trên mặt tất cả đều là kinh hoảng, lỗ tai lại nhọn thẳng đứng, lắng nghe bên ngoài động tĩnh.

"Có sao không, người đi ra xem một chút chẳng phải sẽ biết." Tiểu thư kia ngược lại lộ ra rất là ổn định, bạch nhà mình nha hoàn liếc mắt, thật là một chút tiền đồ cũng không có.

"Ta... Ta không dám." Nha hoàn kia đem đầu núp ở tiểu thư phía sau, con mắt liếc trộm trên cửa cái hang lớn kia, người kia lại một quyền đem cửa gỗ đánh lớn như vậy một cái hang, nếu là đập ở trên người mình, vậy khẳng định mất mạng.

"Xanh tay áo, người nói người là gan có thể hay không lớn một chút, tiểu thư ta nhưng là trông cậy vào người bảo vệ đây." Nữ tử trong lòng là vừa bực mình vừa buồn cười, không nhịn được gõ một chút nha hoàn đầu.

"Tiểu thư, ta có thể không đánh lại người, người bảo vệ ta còn tạm được." Xanh tay áo che đầu mình, mặt đầy ủy khuất nói.

"Được, đứng lên đi, lần này tới là Dương giáo đầu, coi như muốn dẫn chúng ta đi, cũng sẽ không làm thương tổn chúng ta." Nữ tử lắc đầu một cái, nàng biết Dương Kính Nghiệp tính tình, người này là cái Vũ Sĩ, làm việc rất có nguyên tắc.

Xanh tay áo mặc dù không biết Dương giáo đầu là vị nào, nhưng là nếu tiểu thư nói như vậy, trong nội tâm nàng cũng có chút yên lòng.

"Đi thôi, chúng ta về ngủ đi, này cũng gần nửa đêm." Nữ tử đòi một cây nến, lần nữa đem cho đốt, bởi vì bên ngoài đánh nhau kéo dài thật thời gian dài, ban đầu đốt kia cây nến đã dùng xong.

"Tiểu thư, cái gì đó Dương giáo đầu sẽ không trở lại đi." Xanh tay áo nói ra nữ tử vạt áo, có chút lo âu nhìn bên ngoài.

"Về ngủ, không cần nói nhảm muốn nhiều như vậy." Nữ tử đem xanh tay áo đẩy ra ngoài cửa, đem cửa phòng cho giam lại. Nàng là biết rõ mình nha hoàn này tính cách, nói tới nói lui không về không, người nếu là cùng với nàng tiếp lời, có thể phiền chết người.

Đóng cửa phòng sau khi, nữ tử ngồi vào ghế ngồi tròn cấp trên, hai tay chiếc ở trên cằm đầu, trong đầu chính là hồi tưởng lại lúc trước chuyện phát sinh.

Dương Kính Nghiệp nàng là biết, dạy tư doanh giáo đầu, một thân võ lực chính là Bạch Liên Giáo số một, hơn nữa, hấn thể lực ẩn hình cũng rất không lỏ, bởi vì dạy tư doanh trong đi ra binh lính, trừ một bộ phận trở thành mỗi cái đầu não hộ vệ ra, không ít người hoàn thành sát thủ, tử sĩ loại, những người này cộng lại, có thể không thể khinh thường.

Vốn là đi, hôm nay Dương Kính Nghiệp tới, nàng đều dự định nhận mệnh. Người khác không quá biết được Dương Kính Nghiệp võ lực, nàng lại rất rõ, thậm chí, nàng còn tận mắt qua đối phương xuất thủ.

Ước chừng là năm năm trước, triều đình quân lính biết được dạy tư doanh chỗ ở, liền phái binh đi vây quét. Bởi vì Bạch Liên Giáo bản thân là dân gian liên hợp, sức dưỡng tư binh đã phạm Đại Minh Luật. Cô ấy là lúc giấu giếm thân phận, đang theo đang dạy tư doanh trung học nghệ, liền thấy kia một màn kinh người.

Dương Kính Nghiệp một người xông vào đến Đại Minh binh lính trong đội ngũ đi, đem đại quân ngàn người miễn cưỡng tạc mở một lỗ hổng, giết chết không dưới năm mươi người, cuối cùng hoàn sinh bắt kia mạng binh Thiên Hộ.

Cũng là ở lần này sau khi, dạy tư doanh là né tránh triều đình truy kích, đem mình chỗ ở từ Sơn Đông chuyển tới Nam Trục Đãi phụ cận.

Chẳng qua là, nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, võ lực trác tuyệt Dương Kính Nghiệp, sẽ ở một cái tiểu trong huyện thành nhỏ gây kích. Mặc dù nơi này là Đại Nguyên chú đại bản doanh, phòng thủ nghiêm mật, nhưng là tuyệt đối không thể ngăn lại thể nhân tài là. Dù sao, Dương Kính Nghiệp đã đạt tới một cái đỉnh phong, chỉ luận về đứng dậy tay, đã đủ để với trong lịch sử các loại mãnh tướng sánh bằng.

"Những thứ này nha dịch thực lực lợi hại như vậy, hấn không phải là Đại Nguyên chú lưu lại hậu thủ đi." Nữ tử chân mày khẩn tức đứng lên, cảm thấy có chút nghĩ không thông.

Đại Nguyên chú đợi nàng cực tốt, nếu như thủ hạ thật có nhiều cao thủ như vậy, chắc chắn sẽ không lừa gạt đến nàng. Hơn nữa, nếu là thật có nhiều cao thủ như vậy lời nói, hấn cũng sẽ không dùng ở Nam Trục Đãi qua gian nan như vậy.

"Nhưng nếu như không phải là Đại Nguyên chú lưu lại, kia nhiều cao thủ như vậy sẽ là lấy ở đâu? Triều đình Cẩm Y Vệ?" Nữ tử cảm giác mình suy nghĩ càng đi càng lắp, căn bản cũng không có đầu mối. Về phần Phụng Hồng, nàng là bản năng xem nhẹ, Phụng Hồng tuổi tác cùng với nàng tương phản, có lẽ khả năng còn thấp một chút, làm sao có thể nắm giữ lớn như vậy một cỗ năng lượng.

"Nếu quả thật là triều đình người, ta đây ở chỗ này, có thể so với trở lại Nam Trục Đãi còn nguy hiểm hơn." Nàng nghĩ tới khả năng này sau khi, sau tích lương có chút lạnh cả người. Trở lại Nam Trục Đãi, Trần hiển vinh yêu cầu thông qua tự cảm đến kia một nửa Hán Vương Di Khô bản đồ, ngược lại là không có thương tổn tới mình, nhưng triều đình cũng không giống nhau, ai biết bọn họ sẽ sẽ không trực tiếp giết người.

"Không, không nên a, nếu như là triều đình người, trực tiếp bắt ta chính là, nhìn những người đó tư thế, rõ ràng là phải bảo vệ ta." Nữ tử tiếp theo lại lật đồ lúc trước ý tưởng, trong đầu nhưng là càng ngày càng loạn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: Đại vòng xoáy

Bởi vì nghĩ quá nhiều, nữ tử cơ hồ một đêm không ngủ. Mà giường vậy không ngủ, còn có Phương Hồng.

Ở la đường trong sông chỗ, từng vòng nước chảy, phảng phất bị một đạo vô hình sức mạnh to lớn điều khiển, vòng quanh một cái cứ điểm không dừng được xoay tròn. Mà ở tất cả mọi người đều không nhìn thấy địa phương, Phương Hồng Thần Khu trứ đứng ở nơi đó.

"Tê." Phương Hồng há miệng hút vào, từ trên mặt nước, liền dâng lên một trận khí lạnh lẽo hơi thở, không dừng được hướng hần Thần Khu cấp trên dây đưa đi vòng qua.

Tối nay hần liên tiếp sử dụng vài chục lần phụ thân thuật, tinh thần tiêu hao có chút lớn. Đồng thời, Dương Kính Nghiệp huyết khí quá mức ngưng luyện, mặc dù tổn thương không phải hần Thần Khu, nhưng bị phong trên người, cũng không chịu nổi.

Phương Hồng ở trên mặt nước liên tiếp phun ra nuốt vào sắp tới nửa giờ công phu, mới cảm giác trên người bị phong cảm giác tiêu đi xuống. Nước có thể hủy diệt vạn vật, nhưng tương tự cũng có thể bồi bổ vạn vật. Chủ ý này là hần không thể hoàn toàn luyện hóa la đường sông, nếu là hần thực sự trở thành này phương Hà Thần, hần thân hồn sâu bên trong, sẽ gặp ngưng luyện ra con sông đóng dấu. Cho đến lúc này, mát lạnh bồi bổ khí tự sinh sinh không dứt, dù là Dương Kính Nghiệp huyết khí lại trắng, cũng tổn thương hần không được.

Ở Thần Khu khôi phục bình thường sau khi, Phương Hồng ý nghĩ lần nữa vô tận khuếch trương triển khai, bao phủ đến toàn bộ con sông trên, tiếp tục luyện hóa.

Bây giờ, hần đã đem la đường sông luyện hóa chừng sáu thành, mặc dù không được Hà Thần vị, nhưng có thể thao túng nước chảy lực lượng vượt qua xa trước, chỉ cần hần nguyện ý, tùy thời có thể bao phủ dài Ninh Huyền.

Bất quá, chuyện này quá thương thiên hòa, mặc dù Phương Hồng không biết hiện tại ở còn có hay không cái gì Thiên Phật loại, nhưng triều đình khí vận, tuyệt đối sẽ không tha cho hần, Thuyết Bất Đắc sẽ xảy ra sinh bác ly hần thần vị.

Một đêm thời gian, đảo mắt liền đi qua. Trời mới vừa tờ mờ sáng, ở cổng Giang trên, một chiếc ô cái máng thuyền, chậm rãi hoa mĩ chín chần nước lạnh, hướng dài Ninh Huyền phương hướng mà tới.

Ở đầu thuyền trên, đứng một cái đầu đeo lụa đen, mặc màu xanh quan bào nam tử, tuổi tác ở bốn mươi tuổi trên dưới, dưới cằm là ba sợi râu dài, giang phong thái ở trên người hần, đem hần quần áo thời không dừng được cổ đẳng.

Sau lưng hần đứng một ít nha dịch, cầm trong tay Yêu Dao, mặt đầy nghiêm túc.

"Lư ngự sử, đằng trước chính là la đường sông, nhưng là những ngày gần đây, la đường sông cùng cổng Giang chỗ giáp giới xuất hiện một cái vòng xoáy, thuyền bè không dễ chịu đi, chúng ta một hồi đến trước mặt phương xuống thuyền, đổi ngồi cổ kiệu tiến vào dài Ninh Huyền." Đang lúc này, một cái nha dịch từ phía sau tới, nhỏ giọng mở miệng nói.

"Vòng xoáy? Đây dài ninh ta cũng đã tới, lúc trước có thể trực tiếp từ cổng Giang tiến vào la đường sông, tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện vòng xoáy?" Lư ngự sử có chút kinh ngạc, cho giới kỳ hỏi.

"Không biết a, bất quá có người tin đồn, là dài Ninh Huyền xây cát đập lớn ngăn sông, chặn đường nước sông, đưa đến nơi này xuất hiện vòng xoáy, các nơi Thương Thuyền cũng không được đi vào, không ít người chỉ đành phải từ nơi này đổi ngồi đường bộ." Kia nha dịch đem mình nghe nói tới một ít tin tức nói một lần.

"Đây dài Ninh Huyền ngược lại thật biết gãy vỡ, âm thầm liền bắt đầu sửa lên đề đập, cũng không biết dùng bao nhiêu mồ hôi nước mắt nhân dân." Lư ngự sử khẽ cười một tiếng, hai mắt nhìn về phương xa, tại hần trong tầm mắt, mơ hồ có thể thấy một cái phân nhánh cửa sông.

"Đúng vậy, thật may ngài Lư ngự sử đến, nếu không, nơi này trăm họ còn không biết bị bọn họ gãy vỡ thành hình dáng gì đây." Nha dịch cúi người gật đầu, bất động thanh sắc chụp một cái ninh bộ.

"Ta là vì điều tra Lý Bách thanh cái chết, này sửa đề đập sự tình, ta nhìn thêm chút nữa đi." Trước đó vài ngày, mới nhậm chức dài Trữ huyện lệnh chết, mặc dù huyện nha trong báo lên là trượt chân rơi xuống nước, chết ngoài ý muốn. Nhưng dù sao cũng là mệnh quan triều đình đột nhiên tử vong, nhất định phải phái người xuống tới kiểm tra một chút.

"Ngài Lư Thanh Thiên Nhân trong nhào nặn không phải cát, nếu là dài Ninh Huyền thật lấn áp trăm họ, ngài nhất định sẽ không bất kể." Nha dịch cười hắc hắc, tiếp tục vuốt mông ngựa.

"Được, những lời này cũng không cần nói, các người đem thuyền đi tới vòng xoáy kia phụ cận, ta muốn nhìn một chút." Lư ngự sử phát tay một cái, hướng về phía phía dưới phân phó nói.

"Ngài đây là làm gì nha, trước mặt vòng xoáy vẫn còn lớn, nếu là thuyền bè đến gần, sợ là sẽ phải bị hút đi qua, không phải tiến thoái a." Kia nha dịch vội vàng ngăn cản nói đạo.

"Chạy tới." Lư ngự sử liếc hần một cái, thanh âm tăng thêm mấy phần.

"Ừ." Nha dịch thấy Lư ngự sử có chút mất hứng, lúc này gật đầu một cái, bước chậm chạy xuống đi.

Nếu Lư ngự sử buông lời, trên thuyền này người đương nhiên phải tuân theo, thuyền bè tiếp tục hướng đằng trước bước đi. Ước chừng qua nửa khắc

đồng hồ thời gian, liền cách vòng xoáy kia chưa đủ ba trăm trượng.

La đường lượng nước sông, dĩ nhiên xa xa không cân nổi cống Giang, nhưng là ở con sông phân giới địa phương, vẫn có chừng ba mươi trượng rộng. Mà ở đây sao rộng rãi địa phương, một cái không sai biệt bao nhiêu vòng xoáy khổng lồ, đang thông thả xoay tròn.

Mặt mờ nước sông bị một cổ lực lượng khổng lồ cho thúc đẩy đến, vòng xoáy kia trung tâm thâm không thể nhận ra, đen ngòm, tựa hồ hết thảy mọi thứ đến gần, cũng sẽ bị nuốt hết đi vào.

Ở trên thuyền nhìn ra xa mọi người, mỗi một người đều sinh lòng hoảng sợ. Không lồ như thế vòng xoáy, thật sự là để cho người run sợ trong lòng. Vạn nhất bị cuốn vào, tuyệt không chạy thoát lý lẽ.

"Đi thôi, chúng ta đi đường bộ." Lưu Ngự sử cũng là một trận sợ hãi, nguy hiểm như thế địa phương, hắn cũng không dám đem sinh mạng mạo hiểm. Hắn lúc này phân phó, chưởng đà lúc này thay đổi phương hướng, chuẩn bị từ một bên đăng nhập.

Đang lúc bọn hắn chuẩn bị thay đổi phương hướng thời điểm, giang phong đột nhiên tăng rất nhiều, đem thuyền bè hướng vòng xoáy phương hướng thổi đi. Nay hạ Thu đang lúc, khí trời là nói thay đổi liền thay đổi ngay.

Nếu như ở những địa phương khác, bọn họ hoàn toàn có thể ung dung ứng đối, nhưng nơi này đến gần vòng xoáy, này Giang gió thổi một cái, rất dễ dàng liền lật.

Trên thuyền tất cả mọi người đều đặt chân không yên, Lưu Ngự sử nếu không phải một tay vịn thành thuyền, vừa mới cũng đã ngã xuống.

"Nhanh, nhanh hạ xuống vài buồm!" Chưởng đà vội vàng phân phó mấy người, đem bọc gió vài buồm hạ xuống. Vốn là nước sông quá là mảnh nhỏ gió, buồm hoàn toàn mở ra, có thể nướn lực mà đi. Nhưng lúc này nếu còn dám treo cao vài buồm, đó chính là tìm chết.

"Lưu đại nhân, ngài vội vàng vào khoang thuyền, tránh cho bị thương." Mấy cái nha dịch đỡ Lưu Ngự sử, đi vào bên trong đi. Đồng thời, bọn họ đây cũng là không trở ngại người chèo thuyền làm việc.

"Được... Tốt." Lưu Ngự sử đỡ đỡ chính mình oai đảo mũ cánh chuồn (quan tước), trên mặt có nhiều chút chưa tỉnh hồn, trong lòng của hắn không dừng được thăm mắng, nếu là sớm biết nơi này nguy hiểm như vậy, đánh chết hắn cũng không tới nhìn vòng xoáy này.

Liền ở trên thuyền lúc hỗn loạn sau khi, Giang gió càng lúc càng lớn, dù là buồm bị hạ xuống, thuyền bè vẫn còn đang kiên định hướng vòng xoáy nơi đó tới gần. Nay thật ra thì cũng không chỉ là giang phong nguyên nhân, với nơi này nước sông cũng có quan hệ. Cách vòng xoáy hai khoảng trăm trượng thời điểm, nước sông đã chịu ảnh hưởng, có ở đây không ở đem bốn phía đồ vật lôi kéo qua đi, càng đến gần, này kéo lực lượng càng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 207: Khí vận trấn sông

Thuyền bè cách vòng xoáy càng ngày càng gần, dù là khởi động bánh xe Mái chèo người càng ngày càng dùng sức, cũng không làm nên chuyện gì. Bởi vì nước chảy sức lôi kéo đo càng ngày càng lớn, bọn họ muốn thoát khỏi trở nên càng khó hơn.

Nhưng là, mọi người ở đây sinh lòng tuyệt vọng thời điểm, bỗng nhiên giữa, bọn họ thuyền bè lắc lư trở nên tiểu. Không ít người chưa tỉnh hồn, không biết xảy ra chuyện gì.

Một cái người chèo thuyền trảng lên lá gan, hướng trong nước liếc mắt nhìn, lại kinh hãi phát hiện, lấy bọn họ thuyền bè làm trung tâm, tựa hồ có một tầng lực lượng vô hình khuếch tán ra, nhanh chóng kéo dài đến xa xa, đem vòng xoáy cho tiêu nhị xuống.

Không sai, chính là tiêu nhị.

Vốn là còn rộng mấy chục trượng vòng xoáy, lúc này chỉ có vài chục trượng, hơn nữa, nó vẫn còn ở không dừng được thu nhỏ lại, phỏng chừng mấy chung trà sau khi, sẽ hoàn toàn biến mất.

"Chuyện này... Đây rốt cuộc là chuyện gì?" Thuyền kia công phu trọn to hai mắt, căn bản cũng không dám tin tưởng trước mắt một màn này. Lần này hình ảnh, quá mức có sức rung động, đã hoàn toàn vượt qua bọn họ tưởng tượng.

Những người còn lại, cũng rồi rít úp sắp thành thuyền nơi đó, nhìn phía dưới cảnh tượng, từng cái tất cả đều trở mất ghen ghét.

Thuyền bè động tĩnh nhỏ đi, Lưu Ngự sử đám người, cũng từ trong khoang thuyền đi ra. Bọn họ nhìn người chèo thuyền đều tại hướng trong sông nhìn, trong lòng cũng sinh ra lòng hiếu kỳ, liền theo mọi người ánh mắt nhìn đi xuống.

"Nghe này là đường trong sông ở một vị Long vương gia, còn trừng trị qua tham quan, chẳng lẽ là Long vương gia hiển linh?" Một cái người chèo thuyền nhớ tới trước đó vài ngày lời đồn đãi, liền lẩm bẩm nói.

"Ta cảm thấy được (phải) a, nhất định là Long vương gia thấy chúng ta Lưu Thanh ngày tới, liền chủ động buông ra thủy đạo, để cho chúng ta đi qua đây." Lúc trước chụp Lưu Ngự sử nịnh bợ cái đó nha dịch, vỗ tay một cái, lớn tiếng kêu.

"Là rất đúng vô cùng, mọi người mau mau đem buồm dâng lên, chúng ta hướng dài Ninh Huyền đi, liền đi đường thủy đi qua." Kia chương đã cũng là một lung linh tĩnh tĩnh, nghe một chút kia nha dịch nói như vậy, liền cũng quát lên.

"Lời như vậy, mọi người thì không nên nói lung tung, tránh cho đụng thần linh, chúng ta tiếp tục đi tới đi." Lưu Ngự sử trong lòng đắc ý, nhưng trên mặt lại như cũ một bộ nghiêm túc đáng vẻ, nhìn cực kỳ chính phái.

Mà trong lòng của hắn, chính là không nhận được suy nghĩ. Nơi này vòng xoáy cách trở vô số Thương Thuyền khách thuyền, tần đều không có cách nào đi lại, hắn vừa tới nơi này, liền đi lại, chuyện này nếu là tuyên dương ra ngoài, vậy đối với hắn danh tiếng nhưng là có cực lớn tiện lợi a.

Này Đại Minh Triều trong quan trường, chia làm Trọc lưu hòa thanh lưu hai cỗ, giống như huyện lệnh, Tri Phủ bậc này thống trị nhất phương quan chức, gọi là Trọc lưu. Mà giống như Ngự Sử Ngôn Quan, Hàn Lâm biên soạn đám người, thì bị gọi là Thanh Lưu. Thanh Lưu háo danh, Trọc lưu tốt lợi nhuận.

Hắn là Ngự Sử, tất nhiên Thanh Lưu, cho nên, đối với cái này danh tiếng từ trước đến giờ là rất để ý. Một khi hôm nay sự tình là bên ngoài người biết được, hắn hình tượng liền đứng lên, nói không chừng những thứ kia kể chuyện cổ tích hát khúc, còn biết được vừa ra "Lưu Thanh ngày qua là đường sông" cổ sự, sau này quan trường con đường tuyệt đối sướng sẽ vô cùng.

Hắn bên này ở đắc ý, nhưng Phương Hồng bên kia liền vừa vặn ngược lại. Hắn hôm nay đang ở giống như thường ngày, cố gắng luyện hóa là đường sông, nhưng ở đột nhiên, cảm giác một đạo cường đại trấn áp lực lượng, hạ xuống đến trong nước sông, đưa hắn ý nghĩ toàn bộ tan rã, để cho hắn lại cũng thu thúc không dùng được nước sông.

Hắn nơi này không thu lại được nước sông không sao, bên kia cán bờ đề bá có thể được à không. Bây giờ chính là mưa rơi sung túc thời điểm, bất luận là cống Giang hay lại là là đường sông, lượng nước tất cả đều tăng mạnh. Trầm trọng như vậy nước sông nếu không phải trải qua thu thúc, một lúc sau, đề đập tuyệt đối sẽ bị trùng khoa.

"Bà nội, tên khốn kiếp nào xấu ta chuyện tốt!" Phương Hồng nộ khí trùng thiên, Thần Khu từ trong sông bay lên,

Đứng ở chỗ cao hướng xa xa ngăm nhìn.

Hắn chỉ thấy, một chiếc ô cái máng thuyền chính chậm rãi dọc theo là đường sông, giống như dài Ninh Huyền phương hướng lái tới, nếu như chỉ là một chiếc thuyền, kia thì cũng chẳng có gì. Mấu chốt là, từ trên thuyền kia, chính trút xuống xuống vô tận kim quang, những kim quang này, đến mặt nước không dùng được khuếch tán, đem Phương Hồng ý nghĩ, nhanh chóng cho đuổi ra ngoài.

Ở mảnh này kim quang phía sau, là một mảng lớn cầm tú giang sơn, nhiều đóa khí vận bay lên, diễn hóa thành đại Đình, Kim Ấn, miễn cưỡng đem nước sông cho trấn áp xuống.

"Thật là đáng ghét, đây cũng là lấy ở đâu quan chức, ần chứa khí vận vượt qua xa Lý Bách thanh!" Phương Hồng trong đầu thầm mắng, Lý Bách thanh mặc dù cũng có thể có Triều Đình khí vận hộ thân, nhưng cùng sự so sánh này, đó chính là Huỳnh Hòa cùng Hạo Nguyệt tranh huy, căn (cái) vốn liền không cùng một đẳng cấp.

Nếu như nói, Lý Bách thanh hắn có thể tùy ý giết, nhưng người này hắn cũng không dám giết, một khi giết, này lương tử coi như kết đại, nói không chừng Đại Minh khí vận sẽ kiệt hết tất cả phản công.

"Nhưng là, coi như không giết người, ta cũng sẽ không khiến người tốt qua!" Phương Hồng là dạng gì người? Có thù tất báo, người để cho ta khó chịu, ta cũng để cho người khó chịu.

"Cho đòi hoàng thuật, đi!" Phương Hồng vung tay lên, một đám rậm rạp chẳng chịt châu châu, liền bay múa đầy trời đi. Hắn thành phán quan sau khi, kêu gọi này tới châu châu, số lượng lớn hơn, thân thể vững chắc hơn, so với lúc trước thanh thể mạnh hơn rất nhiều.

"Ông ông ông." Vô tận châu châu, ở trong bầu trời bay qua, giống như đám mây đen. Bọn họ lấy cực nhanh tốc độ, bay đến bờ sông một nơi rừng cây. Chỉ nghe được "Sa Sa" một trận vang động, mặt đất giống như là bị người dùng thiết cày cho canh qua như thế, đất sét khắp nơi lật đi.

Mà đồng thời, dưới mặt đất, cân nhắc mười mấy con da vàng tử, chuột đồng, thỏ hoang loại súc sinh, nhanh chóng xông tới. Nhưng là, bọn họ mới ra đến, liền bị một đám châu châu cho đánh ngã.

Đám này châu châu từng cái bắt những súc sinh này, cánh rung lên, liền đưa chúng nó cho mang theo đến, hướng ô cái máng thuyền phương hướng đi.

"Ai, các người nghe được cái gì thanh âm không có?" Ở trên thuyền đầu, Lưu Ngự sử đứng ở đầu thuyền, đón gió đứng thẳng, trong lòng đang sung sướng đến, chợt nghe một trận thanh âm.

"Có lẽ là nước sông thanh âm, nơi này gió lớn, nếu không ngài liền vào đi thôi." Bên cạnh hấn kia nha dịch lỗ tai không có tốt như vậy, cũng không có nghe được động tĩnh gì.

"Nghịch ngợm, ta là Ngự Sử, thay thiên tử giám sát tứ phương, là thiên tử tai mắt, há có thể bị khoang thuyền té con mắt?" Lưu ngự sử mở miệng liền mắng một câu, dĩ nhiên, hấn nói cách khác êm tai mà thôi, trên thực tế, hấn nếu đánh "Lưu Thanh ngày qua la đường sông" tiết mục, đã biết nhân vật chính nhất định phải lộ diện.

"Ông ông ông." Hấn chính nếu nói nữa lời nói, kia ông mình âm thanh nặng hơn, tựa hồ từ trên trời truyền tới. Hấn không nhìn được ngẩng đầu nhìn lên, liền phát hiện một đạo màu vàng bóng dáng, hướng trên mặt hấn đập tới.

"Phanh." Vật kia trực tiếp nện ở trên mặt hấn, mềm nhũn, nhưng là rất nặng, hấn mũi lúc này liền chảy máu. Mà ở vật này sau khi, lại vừa là một đồng lớn đồ vật nện xuống tới.

"Chít chít." Hấn trương mắt nhìn một cái, một nhóm da vàng tử, chuột đồng còn có thỏ hoang ở chạy loạn đến. Chuột đồng, thỏ hoang còn dễ nói, này hai loại súc sinh tuy nói chạy vui mừng một chút, nhưng trên thực tế cũng không có cái gì nguy hại.

Nhưng da vàng tử thì bất đồng, vật này sẽ thử thí a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 208: Gặp qua Ngự Sử đại nhân

Những thứ này trong rừng cây súc sinh, đang bị châu chấu bắt lại thời điểm, mỗi một người đều không dám nhúc nhích, bởi vì này nhiều chút châu chấu trên người, mang theo một cỗ thần uy, mặc dù yếu ớt, nhưng động vật cảm giác đều rất bén nhạy, hay là cho nhận ra được.

Chỉ khi nào bị ném xuống đến từ sau, bọn họ liền phát hiện, đạo kia thần uy biến mất, này căng thẳng thần kinh Tự Nhiên cũng liền buông lỏng. Bọn họ cảm giác bốn phía có động tĩnh, liền rối rít vận dụng bản thân thủ đoạn tự vệ.

Chuột đồng cùng thỏ hoang, không có gì bản lĩnh, vừa gặp phải nguy hiểm, chỉ có thể chạy loạn. Nhưng này da vàng tử không giống nhau, bọn họ cái móng vị trí, từng cái phun ra Hoàng Vụ đến, toàn bộ trên thuyền, lúc này bao phủ lên một tầng thoối hoặc mùi vị.

Nhất là cái đó Lưu ngự sử, bị một cái da vàng tử cho đập trúng sau khi, kia da vàng tử coi hấn là thành địch nhân, hướng về phía hấn liền phun một đạo Hoàng Vụ. Da vàng tử phun ra ngoài, thật ra thì cũng không phải thí, mà là một loại chất lỏng, cho nên, cái kia màu xanh quan bào, lúc này liền dính một tầng lớn màu vàng, nhìn rất là chán ghét.

"Nôn!" Lưu ngự sử nơi nào trải qua cái trận chiến này, lúc này liền nôn mửa ra, hấn có lòng muốn phải đem quần áo cho đổi, nhưng hấn tới lúc này, liền mang một món quan bào cùng mấy món thường phục, bây giờ quan phục bẩn, căn bản là không có cách tắm rửa.

Điểm chết người là, lập tức đến dài Ninh Huyền, hấn thân là tuần tra Ngự Sử, định phải tiếp nhận dài Ninh Huyền trên dưới quan lại đường hẻm hoan nghênh. Nhưng hấn này một thân chật vật, làm sao có thể biết người?

Hấn tự xưng là Thanh Lưu nhân vật, nếu là dính một thân ứ vật, không nói mình mặt mũi khó coi, chính là bị trong sĩ lâm người cho biết được, cũng phải trêu chọc nấy câu, Thuyết Bất Đắc sẽ làm cái "Mùi thú Ngự Sử" ngoại hiệu.

"Ai... Không đúng, ta dựa theo vốn là hành trình, là từ đường bộ vào thành, dài Ninh Huyền quan chức, khẳng định cũng ở đó nghênh đón. Bây giờ ta đổi đi lấy nước đạo, bọn họ còn không có được thông báo, ta trước tiên có thể xuống thuyền, tiến vào Dịch Quán, sau đó sẽ mượn cơ thân thể khó chịu, kéo dài tới ngày mai đón thêm thấy bọn họ." Lưu ngự sử bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, trong đầu âm thầm thư một hơi thở.

Nhưng ngay sau đó, hấn lại tức giận. Đám này đáng chết súc sinh là thế nào xuất hiện? Thuyền này trong nước chạy, cách bờ bên có nhiều trượng, chẳng lẽ là cánh dài bay tới?

Nếu không phải đám súc sinh này, mình cần gì như vậy chật vật, liền tiến cái đầu dưới huyện thành cũng phải ần ần nấp nấp.

Qua một lúc lâu, trên thuyền này súc sinh đều bị thuyền viên cho dọn dẹp sạch sẽ, Lưu ngự sử nhìn tâm lý liền nổi giận, sai người đem bọn họ cũng cho ném xuống sông đi. Ai có thể nghĩ, những vật nhỏ này cũng biết bơi, không chỉ biết du, du phải trả rất vui sướng, một cái da vàng tử thậm chí còn lặn cái nước.

Thấy như vậy một màn, Lưư ngự sử thiếu chút nữa một hơi thở không đề lên, buồn rầu, kẻ gian mẹo nó buồn rầu.

"Một hồi, mọi người ở đến bến tàu thời điểm, không nên dừng lại, trực tiếp đi Dịch Quán." Lưư ngự sử chìm cái mặt, xoay người hướng về phía mọi người nói.

"Ừ." Sau lưng bọn nha dịch gật đầu một cái, thật ra thì, không chỉ là Lưư ngự sử trúng chiêu, liền là trên người bọn họ cũng không làm sao sạch, có một cỗ mùi vị.

Thuyền bè tốc độ tiến lên không chậm, ở quá lớn ước chưa tới nửa giờ sau, dài Ninh Huyền bến tàu, đã thấy ở xa xa. Bởi vì cửa sông bị đại vòng xoáy chặn lại, Thương Huyền không được đi vào, bến tàu Tự Nhiên lộ ra rất an tĩnh.

"Mau mau, mọi người nhanh xuống thuyền." Theo ô cái máng thuyền cập bờ, Lưư ngự sử để cho mấy cái nha dịch ở phía trước mở đường, mình thì là giống như là làm kẻ gian như thế, theo sát ở mấy người phía sau.

Hắn tại hạ thuyền một khắc kia, không nhìn được vô đầu một cái, thật là hồ đồ, hắn trước tiên đem trên người quan phục cho đổi lại nha. Người mặc thường phục, mục tiêu này còn có thể ít một chút.

Bất quá, may mắn được này trên bến tàu không có người nào, trừ mấy nhà rảnh rồi phát hoảng trà ông chủ, sẽ thấy cũng không nhìn thấy người khác.

"Đi mau đi mau..." Mặc dù mọi người động tác đã quá nhanh, nhưng Lưư ngự sử vẫn có ở đây không ở thức giục, sợ bị càng nhiều người xem đến chật vật chỉ tướng.

"Hạ quan cung nghênh Ngự Sử đại nhân!" Đang lúc bọn hắn nhanh muốn đi ra bến tàu thời điểm, đối diện lại đụng vào một đại đội nhân mã. Cầm đầu là mặc áo bào xanh huyện lệnh, đi theo phía sau một nhóm lớn Từ Trường Ninh Huyền đầu lĩnh nào nào.

Lưư ngự sử động tác cứng đờ, thân thể đậu ở chỗ đó, sắc mặt hắn đầu tiên là đỏ lên, ngay sau đó lại vừa là phát thanh, chuyện gì xảy ra? Dựa theo lẽ thường, những người này không phải là hắn ở Thành Đông trên đường chuẩn bị nghênh đón chính mình sao? Làm sao sẽ xuất hiện ở Thành Nam bến tàu?

"Các người... Không cần đa lễ." Thanh âm hắn có chút run rẩy, cường ép không để cho mình muốn mất phong độ. Nhưng trên người hắn bãi kia dơ bẩn cùng với không ngừng tản mát ra đậm đà hôi thối, hay là để cho hắn định không dưới tâm thần tới.

Làm một người cảm giác mình rất chật vật thời điểm, hắn liền sẽ trở nên vạn phần nhạy cảm, hắn thậm chí cảm thấy, tại chỗ đồng đạo quan lại cũng đưa ánh mắt dừng lại ở trên người hắn.

"Hạ quan đám người đã chuẩn bị tốt rượu, mong rằng Ngự Sử đại nhân có thể nể mặt." Nói chuyện là mới Nhâm huyện lệnh Tôn Sĩ Kiệt, hắn ban đầu là Huyện Thù, ở Lý Bạch thanh sau khi chết, hắn thuận thế lên chức, cũng coi là chịu đựng đến đầu.

Đương nhiên, vị trí này là đi lên, ở dài Ninh Huyền quyền phát biểu hay yếu, chân chính nắm quyền thế, vẫn là từ giang cùng Triệu Thành hai người. Bất quá, hắn cũng không ở ý những thứ này. Niên kỷ của hắn đại, có thể làm được huyện lệnh đã là niềm vui ngoài ý muốn, nào dám yêu cầu nhiều như vậy?

"Không cần, các người cũng trở về đi thôi, ta có chút không thoải mái, liền đi nghỉ trước." Lưư ngự sử hít một hơi thật sâu, lại chậm rãi phun ra.

Ăn cơm? Người là có ý đi, không nhìn thấy trên người của ta có này bãi vật sao? Người là ở chán ghét ta còn là ở chán ghét chính người a.

"Vậy thì cung tiễn Ngự Sử đại nhân." Tôn Sĩ Kiệt các loại (chờ) quan chức cũng vui vẻ như thế, này dĩ vãng cấp trên đi xuống quan chức, mỗi một người đều mũi vênh lên trời, con mắt dài ở trên trán, cao ngạo rất, thấy bọn họ những chỗ này quan chức liền thích bất tội. Bây giờ Ngự Sử phải đi, bọn họ dĩ nhiên sẽ không ngăn lấy.

Ở Lưư ngự sử mọi người đi không chút tạp chất sau khi, dài Ninh Huyền đồng đạo quan lại từng cái rớt cuộc toét miệng bật cười. Hắn chúng ta đối với những thứ này Ngự Sử Tuân Án loại quan một chút hảo cảm cũng không có, tại sao? Bởi vì những quan viên này tự xưng là là Thanh Lư, đối với bọn họ những thứ này Tịch lư quan từ trước đến giờ là xem thường, bình thường gặp phải, không tạt xấu cũng phải cho người lựa ra điểm đâm tới.

Oh, các người đám người này đánh rắm không cần một cái, này vạch tội chửi đồng bản lĩnh cũng không nhỏ. Chuyện này đều bị chúng ta làm, làm việc chết bỏ, hoàn còn phải bị các người mắng cùng một Tôn Từ tự đắc, nói không hóa khí mới là lạ chứ.

"Đi, hôm nay nếu Ngự Sử đại nhân không đi, tự chúng ta đi Yêu Nguyệt lầu uống một chén." Tôn Sĩ Kiệt cười ha ha, hướng về phía mọi người vẫy tay nói. Tâm tình của hắn cũng là không tệ, chính là tâm lý có chút buồn bực, tại sao Từ huyện thừa biết Lưư ngự sử sẽ từ giòng sông tới? Bọn họ vốn là cũng đến Thành Đông nghênh đón, là nghe từ giang lời nói, mới đuổi tới nơi này.

Chương 209: Nghiệm thi

Vị này Lưu Ngự sử, tên là Lưu Bách Xuyên, chính là Nam Kinh Đô Sát Viện Giang Tây đạo Ngự Sử, phẩm cấp chính là thất phẩm. Thất phẩm quan, không cao lắm, nhưng đặt ở quan văn trên người, hay lại là một cái Ngự Sử trên người, vậy thật ra thì còn xem là khá. Một ít Trọc lưu quan nhi hoặc là võ quan, dù là phẩm cấp cao hơn hẳn, cũng phải khách khí kêu một tiếng đại nhân.

Vốn là mà, này Đại Minh Triều quan chức chế độ liên tương đối quái khác, giống như trong lúc này Các mấy vị đại thần, bên cạnh (trái phải) cũng bắt quá mới là Lục Phẩm. Có thể còn con này Lục Phẩm quan, không muốn biết để cho bao nhiêu người đánh vỡ đầu. Dĩ nhiên, là nhìn qua đẹp mắt, những Thủ Phụ đó lần Phụ cũng sẽ treo cái Đại Học Sĩ tên gọi, thậm chí treo Thiếu Sư, Thiếu Phó loại quan giai.

Bất quá, hẳn cái này Ngự Sử, nhắc tới có chút lúng túng. Hẳn là Đô Sát Viện quan, nhưng là Nam Kinh Đô Sát Viện quan. Ở Đại Minh Triều, người nếu là người quan này tên đằng trước tuyệt một cái Nam Kinh, vậy thì phải một người lùn.

Bởi vì Vĩnh Lạc trong thời kỳ dời đô đến Bắc Kinh, Nam Kinh coi như lưu cũng, cũng cất giữ một bộ cùng Bắc Kinh giống nhau ê kíp. Bắc Kinh có Lục Bộ, Nam Kinh cũng có Lục Bộ, Bắc Kinh có Đô Sát Viện, này Nam Kinh dĩ nhiên cũng có Đô Sát Viện.

Hắn này Ngự Sử, so với Bắc Kinh Đô Sát Viện những Ngự Sử đó, thiên nhiên bên trên thấp hơn nhất đẳng. Tuy nói phẩm cấp giống nhau, nhưng người nói ra đi, người ta cũng sẽ "Ồ ——" một tiếng, nguyên lai là đây đi đường lão quan nhi.

Lưu Bách Xuyên đặc biệt để ý đã biết thân phận, tập trung tinh thần nghĩ đến chân chính Đô Sát Viện đi làm quan, dù là phẩm cấp hàng nửa phẩm, hẳn cũng nguyện ý. Người này nột, một khi để ý một chuyện này, sẽ gặp rất nhạy cảm, cũng rất dễ dàng lo được lo mất.

Nói thí dụ như, hẳn trong ngày thường thấy người khác đối với hắn không cung kính thời điểm, hẳn sẽ nghĩ, là không phải là bởi vì ta là Nam Kinh quan nhi, tiểu tử kia thì nhìn ta không nổi đây? Người khác đối với hắn cung kính, hẳn cũng sẽ nghĩ, có phải hay không người này là giả tâm giả vờ đối với ta, nói không chừng phía sau cười ta đây.

Mà người khác đối với hắn ôn hoà, hẳn liền tức giận hơn, người này nhất định là xem thường ta, lại dám xem nhẹ ta.

Mà ngày hôm qua ở trên bến cảng mặt sự kiện kia, nhất là để cho hắn canh cánh trong lòng, hẳn lại đang một bang địa phương Quan Lại trước mặt mặt thể diện. Đám này quan lại, cũng đều là Trọc lưu quan nhi, từng cái ô trọc không chịu nổi, tâm lý tràn đầy bản thủ tâm tư, trong đầu là lợi ích làm mê muội tâm can, nhất định sẽ ở sau lưng trỏ cười ta, nói không chừng sẽ còn đem chuyện này cho tuyên dương ra ngoài,

Cũng là bởi vì chuyện này,

Hắn cơ hồ là một đêm không ngủ, ném lớn như vậy mặt, hẳn như thế nào lại ngủ được? Hắn y phục trên người, đã sớm bị giặt hồ qua, dùng xà phòng là lách lau rửa sạch sẽ, nhưng là, hẳn mặc lên người, từ đầu đến cuối đều cảm thấy ở mơ hồ bốc mùi.

Sáng sớm ngày thứ hai, hẳn sẽ đến trong huyện nha. Hẳn đi tới nơi này dài Ninh Huyện, dù sao cũng là có chính sự phải làm. Bất quá, nghiệm thi cùng một, cũng chỉ là đi cái trình tự mà thôi, hẳn nghĩ (muốn) com sáng làm xong, com sáng là xong.

"Cung nghênh Ngự Sử đại nhân." Lưu Bách Xuyên mang theo một đám lớn người tiến vào huyện nha, dài Ninh Huyện trên dưới nào dám lạnh nhạt, lên tới huyện lệnh, xuống đến sáu phòng tiểu lại, tất cả đều ra nghênh tiếp.

"Bản quan lần này tới, là vì điều tra Lý huyện lệnh bỏ mình một án kiện, dựa theo bọn người nói, bên trên Nhâm huyện lệnh Lý Bách thanh chính là trọt chân rơi xuống nước mà chết, bản quan muốn xác nhận một chút." Hẳn nhìn người đều đến đông đủ, tâm lý cảm thấy tốt hơn một chút. Bất kể như thế nào, này dài Ninh Huyện trên mặt nổi đối với hắn vẫn đủ tôn kính.

"Phải phải, hạ quan đám người đã sớm chuẩn bị xong." Tôn Sĩ Kiệt mau tới trước nói, Lý Bách thanh đột nhiên từ vong, dựa theo thông lệ, triều đình sẽ phái người đi xuống kiểm tra thực hư, bọn họ đem thi thể chẳng qua là thu liễm đến trong quan tài, cũng không hạ táng. Lại nói, Lý Bách thanh lại không là người bản xứ, coi như hạ táng cũng sẽ không mai táng ở dài ninh.

Chỉ chốc lát sau, mấy cái nha dịch liền mang một cụ thoa sơn đen sam mặc quan tài tới, đặt ở huyện nha hậu viện, bọn họ thuần thực đem đinh tán cho cạy ra, đem ván quan tài lấy xuống.

Một lấy xuống ván quan tài, một cổ chán ghét mùi thối liền lao ra. Cái mùi này, để cho Lưu Bách Xuyên nghĩ đến hôm qua da vàng tử cái đó thí, trong bụng không khỏi có chút lẩn lộn.

Bây giờ chính là nóng bức thời điểm, coi như thi thể gìn giữ khá hơn nữa, cũng độ cao thổi rửa, nghe mùi vị còn thối, nếu là hướng trong quan tài nhìn, đó mới sấm nhân đây.

"Đại nhân, ngài đi ra bên ngoài nghỉ lấy, việc nơi này tình, có khám nghiệm tử thi cho giỏi." Mùi này quá hướng, Tôn Sĩ Kiệt cũng được không, Lưu Bách Xuyên dĩ nhiên cũng được không, lúc này gật đầu một cái, cùng đi ra ngoài.

Từ phía sau hần nha dịch chính giữa, đi ra nhất cá diện con mắt biết điều nha dịch, này nha dịch trên vai đeo một cái bằng gỗ cái rung, rất rõ ràng, là một gã khám nghiệm tử thi.

Muốn nghiệm thi, dĩ nhiên không thể là dài ninh bản xứ, nếu không nếu là với quan lại cùng phe với nhau, vậy liền coi là có oan giả cũng tra không ra cái như thế về sau.

Chỉ chốc lát sau, trong nhà này tù trưởng, đều đã đi vô ích, chỉ lưu lại một cái tàn ra mùi thói quan tài cùng ở trên thi thể bận rộn không ngừng khám nghiệm tử thi.

Dài Ninh Huyền người cũng không sợ tra, mặc dù Lý Bách thanh đúng là bị giết chết, nhưng bất kể người thể nào kiểm nghiệm, hần vẫn chết chìm bỏ mình a. Trên người cũng không người khác đánh khôn trối vết tích, mặc cho người thể nào tra đều không tìm ra vấn đề tới. Dĩ nhiên, cũng qua lâu như vậy, cho dù có vấn đề, lại sớm sẽ theo máu thịt đồng thời nát xuống.

Ở quá lớn ước sau một nén nhang, kia khám nghiệm tử thi đi ra, trong tay hần, nắm một cây đen nhánh cây trâm. Cái này cây trâm bắt quá dài bảy, tám tấc, bung đầu là một viên giống vậy đen nhánh quả cầu, không nhìn ra là Pearl hay lại là Ngọc Thạch.

"Ngự Sử đại nhân, ta ở người chết trong cổ họng, phát hiện một cây Ngân Trâm, theo phỏng chừng, Lý Bách thanh đại nhân hần là bị người một cây trâm đâm rách cổ họng, cuối cùng hít thở không thông Tử Vong. Xuất thủ người này, hần là một cao thủ, hơn nữa vóc dáng hần không cao, là từ dưới đi lên đâm ra, theo phỏng chừng hần là nữ tử." Khám nghiệm tử thi mặt đầy nặng nề, sau đó mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, toàn trường nhất thời xôn xao, từng cái trên mặt tất cả đều là vẻ khiếp sợ, cây trâm? Tại sao có thể có cây trâm? Lúc ấy tại sao không có bị phát hiện?

"Không thể nào! Người đang ở đây làm giả!" Mở miệng là Triệu Thành, hần là nhìn tận mắt Lý Bách thanh bị Thành Hoàng lão gia cho chết chìm, tại sao có thể là bị người dùng cây trâm ám sát Tử Vong.

"Này căn (cái) cây trâm, ở người chết trong cơ thể ít nhất đặt vào hai tháng, mới có thể biến thành như vậy, coi như ta sẽ nói dối, chẳng lẽ chứng cứ sẽ còn nói dối?" Khám nghiệm tử thi trên mặt không kinh hoàng chút nào, cầm trong tay cây trâm giờ lên.

Dài Ninh Huyền một cái khám nghiệm tử thi tiến lên, đem cây trâm lấy tới, nhìn sau một hồi, cũng đi theo gật đầu một cái. Nhưng là như vậy, này căn (cái) cây trâm hần là làm bằng bạc, chẳng qua là bên ngoài dính thói rửa máu thịt, mới có thể biến thành màu đen, hơn nữa nhìn đáng vẻ, tuyệt đối không phải gần đây mới thả vào người chết trong cơ thể.

"Đó chính là nói, Lý huyện lệnh là bị giết chết?" Lưu Bách Xuyên vừa mở mắt, vạn phần giật mình nói, hần vốn cho là lần này chẳng qua là làm theo phép, không nghĩ tới còn có ẩn tình khác, là ai gan to như vậy, thậm chí ngay cả mệnh quan triều đình cũng dám giết?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Chân thực con mắt

Toàn bộ dài Ninh Huyền quan chức, mỗi cái sắc mặt khó coi. Lý Bách thanh chết chìm bỏ mình, bọn họ mặc dù chưa từng tận mắt nhìn thấy, nhưng khi đó Lý Bách thanh thi thể bọn họ hay lại là thấy.

Cổ thi thể kia trên, cũng vô bất kỳ vết thương nào, tuyệt đối không thể nào là bị này căn (cái) cây trâm cho giết chết. Như vậy căn (cái) cây trâm giải thích thế nào? Chẳng lẽ là khám nghiệm tử thi đang làm giả?

Bọn họ tất cả đều đưa ánh mắt thả vào nghiệm thi khám nghiệm tử thi trên người, vừa mới nghiệm thi thời điểm, chỉ có như vậy khám nghiệm tử thi tại chỗ, nếu là muốn táy máy tay chân lời nói, thật là dễ như trở bàn tay.

"Người rút cuộc là người nào, tại sao phải biên ra như vậy sự tình? Rút cuộc là có ý gì? Lý huyện lệnh nịch mất, chính là mấy trăm người tận mắt nhìn thấy, như thế nào lại là này cây trâm giết chết?" Từ gian sắc mặt xanh mét, hần là rõ ràng nhất việc nơi này thật người, khám nghiệm tử thi bây giờ nói như vậy, rõ ràng chính là ở gài tang vật hãm hại.

"Lớn mật! Cái này khám nghiệm tử thi, chính là ta Ngự Sử nha môn người, từ trước đến giờ biết điều, người nói như vậy, là đang hoài nghi bản quan người quen không biết sao?" Lưu Bách Xuyên hét lớn một tiếng, hướng về phía từ gian hô."Vương lão thất, người nói tiếp."

"Đại nhân, còn lại, tiểu cũng không nhìn ra. Bất quá, tiểu cho là, muốn tra rõ vụ án, vẫn phải là từ nơi này căn (cái) cây trâm vào tay." Khám nghiệm tử thi

không có phát thêm nói, chẳng qua là đem mọi người sự chú ý, chuyển tới này căn (cái) cây trầm trên.

"Cây trầm?" Lư Bách Xuyên hướng về phía cây trầm tường tận một hồi, lại không có phát hiện cái gì khác thường, vật này dính máu thịt, toàn bộ đen thui một cây, cũng không nhìn ra thứ gì tới.

"Đại nhân mời chờ một hồi." Khám nghiệm tử thi tranh thủ thời gian để cho người đi đánh tới một chậu nước, đem này căn (cái) cây trầm ngâm dưới nước, lấy tay xoa nắn mấy cái, đem cấp trên dơ bẩn cho lau rửa sạch sẽ. Dần dần, lộ ra một cây màu bạc kim loại cây trầm đến, bung đầu là một viên bích lục Ngọc Thạch, nhìn có giá trị không nhỏ.

Mọi người tại đây, đều là quan lại, đối với những nữ nhân này chuyện nhà vật, cũng không thể nào biết, dù là bị tẩy không chút tạp chất, vẫn không nhìn ra cái như thế về sau.

"Chuyện này... Cái này cây trầm, thật giống như là mấy năm này Nam Kinh lưu hành nhất kiểu, kêu ngân chi mưa móc. Cứ như vậy một cây, ít nhất phải mười lượng bạc." Ngược lại có một lão nha dịch, khiêu phá này cây trầm tên.

"Làm sao người biết?" Cái này lão nha dịch,

Chính là đi theo Lư Bách Xuyên cùng đi này. Bởi vì làm việc lão đạo toàn diện, Lư Bách Xuyên đối với hắn cũng rất quen thuộc. Bất quá, Lư Bách Xuyên liền nghi ngờ, này lão nha dịch rất rõ ràng không phải là Phong Hoa Tuyết Nguyệt nơi lão luyện, lại làm sao biết những thứ này? Chẳng lẽ cái kia lại xấu xí lại mập lão bà mẹ còn đeo vật này?

"Ngự Sử đại nhân cho bẩm, có chút một cháu ở đại hôn trước, cần rằng mua một cây như vậy Ngân Trâm, làm sinh lễ. Khi đó tiểu lão nhi ta cũng cảm thấy vật này hoa mỹ, liền nhớ ở trong lòng." Lão nha dịch đứng sự thật mở miệng nói.

"Nam Trục Đãi kiều? Chẳng lẽ hung thủ này chính là Nam Trục Đãi người?" Nếu này cây trầm là Nam Trục Đãi kiều, hung thủ kia cũng liền có rất lớn khả năng là là tới từ ở Nam Trục Đãi.

Này dài Ninh Huyền không lớn, này vùng khác đến, hẳn rất dễ dàng là có thể xếp hàng tra được.

"Ngự Sử đại nhân, Lý Bách Thanh Huyền làm rõ ràng là rơi xuống nước bỏ mình, như thế nào lại sẽ ra hung thủ, mong rằng đại nhân minh giám!" Từ giang tiến lên một bước, trong thanh âm mang theo một tia nặng nề.

Bọn họ báo lên thời điểm, nói Lý Bách thanh là chết chìm, nếu như bây giờ tra được là bị giết, vậy bọn họ những quan này Lại cũng trốn không trách nhiệm, nói không chừng sẽ bị một vén xuống.

Từ giang ở dài Ninh Huyền kinh doanh lâu như vậy, thật vất vả nắm giữ quyền phát biểu, thì như thế nào chịu buông tha bây giờ hết thảy các thứ này.

"Hừ, bây giờ chúng có xác thật, người còn ở đây lại nhai không ngừng, bản quan là nên tin tưởng người, hay là nên tin tưởng chúng có?" Lư Bách Xuyên cười lạnh một tiếng, ánh mắt lại nhìn chăm chăm từ giang.

"Hạ quan chẳng qua là nói thật, ai ngờ Hiếu này khám nghiệm tử thi có hay không làm trò gì? Hắn gấp gấp như vậy đem Ngân Trâm cho rửa sạch sẽ, coi như cấp trên có cái gì khác thường, cũng là hoàn toàn không nhìn ra." Từ giang không nhường chút nào, lúc này liên quan đến hắn tài sản tánh mạng, được muốn dựa vào lý lẽ biện luận.

"Im miệng! Người nhiều lần ngăn trở bản quan phán đoán, ta không thể không hoài nghi người có... khác rắp tâm!" Lư Bách Xuyên hét lớn một tiếng, cái này Tiểu Tiểu Huyền Thừa, lại dám nhiều lần chống đối chính mình, chẳng lẽ thật coi mình là tính khí tốt hay sao?

Từ giang lúc này không dám nhiều lời, Lư Bách Xuyên chính là Ngự Sử, chỉ cần tùy tiện đến cấp trên nói mình đôi câu không phải là, mình làm gần thì phải bị bãi quan, này cũng là bọn hắn những chỗ này quan bắt buộc dĩ chỗ.

"Người đâu, các người nhanh đi kiểm tra một phen, gần đây một ít ngày giờ, có thể có Nam Trục Đãi quá lai nhân, nữ tử rất là phải chú ý!" Lư Bách Xuyên nhìn từ giang không dám nói nữa, liền đối với bên người nha dịch phân phó nói.

"Ừ." Một bọn nha dịch lúc này gật đầu, mỗi người đi ra huyện nha.

Vốn là dài Ninh Huyền người ngoại địa rất nhiều, bởi vì nơi này có la đường sông, Thương Thuyền qua lại thường xuyên. Bất quá, gần đây một ít ngày giờ, bởi vì xuất hiện đại vòng xoáy, thương nhân ít ỏi tới nơi này, đưa đến nơi này người ngoại địa trở nên lác đác không có mấy, kiểm soát đứng lên cũng là đơn giản.

"Thành Hoàng lão gia, Thành Hoàng lão gia, mau mau cứu mạng a." Lư Bách Xuyên phất người khắp nơi tra tìm đến từ Nam Trục Đãi người, đây cơ hồ chính là đem bọn họ dài Ninh Huyền trên dưới muốn phủ định toàn bộ, từ giang cùng Triệu Thành dĩ nhiên không cam lòng như vậy, đi liền khẩn cầu Phương Hồng.

Hai người quỳ rạp xuống Thành Hoàng Miếu bên trong, không dừng được dập đầu đến đầu, hy vọng Thành Hoàng lão gia có thể hiển linh, còn cứu bọn họ một mạng.

"Vội cái gì, trời này không sụp được." Hai người đang ở dập đầu đến đầu, trước mắt cảnh tượng, bỗng nhiên phát sinh biến ảo. Bốn phía trở nên trắng xóa, Phương Hồng bóng dáng, từ trong đó xuất hiện.

"Đại lão gia, kia Lưu Bách Xuyên vô căn cứ vu cáo, nếu là tội danh tọa thực, chúng ta đều sẽ bị hoạch tội a." Từ giang thấy Phương Hồng đến, liền khóc kể nói đạo.

"Các người trước kéo hẳn một tháng, ở trong vòng một tháng, không nên để cho hẳn rời đi dài Ninh Huyền." Phương Hồng ngược lại không có bất kỳ kinh hoàng, trên thực tế, đối với kia khám nghiệm tử thi mưu mẹo nham hiểm, hẳn là nhìn một cái không sót gì, tất cả đều nằm trong lòng.

Lòng người nếu thần thần dâng dâng, trong lòng ngực tự có chính khí sinh ra, liền là quỷ thần cũng không thể tùy ý rình rập người tâm tư. Ngược lại, một khi người sinh ra u ám tâm tư, muốn đem sự tình làm thần không biết quỷ không hay, ngược lại sẽ bị thần linh cho nhìn thấu hết thảy.

Khám nghiệm tử thi cầm cái kia Ngân Trâm, đúng là Nam Trục Đãi hàng. Nhưng phía trên dính máu thịt, cũng không phải Lý Bách thanh trên người, mà là khác một cỗ thi thể cấp trên. Khám nghiệm tử thi đem cây trâm ở cổ thi thể kia trong xen vào thời gian rất lâu, tạo thành bị máu thịt dính giả tượng, sau đó sẽ nói thoai thác là đang ở Lý Bách thanh trên người phát hiện. Hẳn hết thảy các thứ này con mắt, nhưng cũng không là vì đem dài Ninh Huyền quan chức kéo xuống ngựa, thậm chí có thể là có thể nói, dài ninh quan lại chẳng qua là bị liên lụy mà thôi.

Này khám nghiệm tử thi là Trần hiển vinh ám thủ, hẳn thực tế mũi dùi, hay lại là nhắm thẳng vào phương Đại Nguyên cùng kia hai cái giấu ở Phương gia nữ tử.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Minh Triều Một Tiểu Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.